

Giới thiệu Võ Đạo Tà Tăng Convert

Hắn là một gà mờ hòa thượng, phóng đảng không bị trời buộc, tính cách cảnh trực, không câu nệ tiểu tiết!

๐๐๕ C๑๘๓ hê ๓ phồ ๓. Cầu vote 5 * vote 10 điểm mỗi chương nguyệt phiếu kim đầu. Thân

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net.**

Chương 1: Sơ xuất sơn môn

"Tam vị sư phó, các người gọi đồ nhi đến đây không biết có chuyện gì?" Ngô Dao cười đùa tí tưng nói.

Đây là một mảnh chỗ rừng sâu núi thẳm, bốn phía phẳng phất giống như ngăn cách, dãy núi kéo dài. Mất chỗ cùng chỗ, tất cả đều thanh thuyt tươi tốt mệnh mang, đủ mọi màu sắc, xa xa quần sơn trong, chim chóc liu riu, thỉnh thoảng còn truyền đến đã thú tiếng gầm gừ, hiển thị rõ một phái khác sinh cơ.

Tại mảnh này thâm sơn chỗ chính Trung Ương, có một tòa cao vút trong mây quả nhiên núi cao.

Núi cao đỉnh, ba cổ rộng lớn màu trắng bạc thác nước hiện lên hình bán nguyệt từ bên trên trút xuống, rơi vào giữa sườn núi trong đầm sâu, vang lên tiếng sấm nổ oanh minh tiếng nổ lớn.

Vân Chưng sưng mù quanh sườn núi thác nước chi chôn, là một đầu diện tích dài ước chừng hai cây số, rộng 8 0 0 mét, tạo hình kỳ dị đặc biệt, cực giống một đầu dùng mà nằm như trường long đầm nước, tên là: Ngọa Long Đầm.

Trong suốt Thủy róc rách chảy, không có xanh thẳm, không có xanh biếc, trắng nõn không vết trôi chảy tại trên khe núi, tuôn trào không ngừng. Thuận Ngọa Long Đầm cuối một chỗ lồi ra, hướng về hạ du chảy qua không xa, lần nữa hình thành một cỗ bít ấn thác nước, rơi vào ở dưới chân núi.

Mà bởi vậy đầm gọi tên núi cao thì gọi là: Phục Long Sơn. Ngọa Long Đầm phía đông, là một mảnh chiếm diện tích ước chừng mấy vạn mét vuông tá hữu, trên dưới phân bố, rắc rối phức tạp, mà có thứ tự trùng điệp dày đặc chùa miếu bầy.

Mười bậc mà hơn trăm mét đến chùa miếu ngoài cửa lớn, hai hàng rậm rạp, thật dài Trúc Lâm tôn lên lẫn nhau uốn lượn, đem một đầu hện rộng 5 mét thêm đá kẹp ở giữa, tại ánh nắng chiếu rọi, lộ ra phá lệ tĩnh mịch tĩnh mịch. Chùa chiến bên trong, phật âm lượn lờ, không ngừng tịnh hóa cùng gột rửa lấy tâm linh của người ta. Trong không khí, tràn ngập một cỗ nồng đậm hương hỏa khí tức, không ngừng hướng về phương xa phiêu tán mà đi.

Cảnh này thật ứng với kia thủ:

Khúc Kính Thông U Xử, Thiền Phòng Hoa Mộc Thâm.

Lúc này, đầu đầy nước bùn, để trần nửa người trên, mặc một đầu tư chế bó sát người quần đùi bãi biển, tay trái còn mang theo một đầu không ngừng nhẩy nhót dầm lý Ngô Đạo, đang đứng tại chùa miếu giữa sườn núi một chỗ đình nghỉ mát bên ngoài.

Đình nghỉ mát Trung Ương, ba tên tố ỷ nam nữ chính ngồi vây quanh tai trước một cái bàn gỗ thừng thóc trà.

"Tiểu tử thú, người xem một chút người, cả ngày cười đùa tí tưng, không có chính hình, lại nhìn trên người người, bản thủ, còn có, cái này xuyên như cái cái dạng gì a? Cũng không biết che chắn hạ. Vì sự không phải cho người may mấy món mới trường sam quân dài a?" Ngồi tại bàn gỗ bên phải đạo cô trung niên sắc mặt ửng đỏ, một mặt bắt đầu dĩ nhìn xem hắn, vẻ giận từ âm thanh trách cứ.

Tiểu tử thúy, cũng không biết che giấu hạ. Bất quá, trước kia làm sao lại không có phát hiện, tiểu tử này kia bộ dạng như thế khỏe mạnh đâu? ! Đạo cô trung niên vùng trộm liếc qua Ngô Đạo, trong lòng lại là một trận oán thầm, khéo mắt cũng đi theo cô quắp mấy lần.

"Hắc hắc... Cái kia, cái kia, Tu Linh sư phó a, mặc trường sam không tự nhiên, đồng thời cũng bất lợi cho sinh trưởng phát dục a, còn không bằng hai tay để trần tự tại. Lại nói, có đôi khi dưới đầm bắt cá, trực tiếp cời hết, thoải mái hơn. Ta xác thực không quen mặc quần áo a, vậy cũng quá câu thúc người. Nếu là ngài không vui, ta hiện tại liền đi mặc quần áo." Ngộ Đạo tay phải sờ sờ đầu, một mặt du côn tướng nói. Tam vị sư phó bên trong, Ngộ Đạo duy chỉ có đối Tu Linh sư thái nói nghe tất từ, cung kính có thừa. Với hắn mà nói, Tu Linh sư thái tựa như mẹ của hắn đồng dạng.

"Được rồi, ngươi không nguyện ý coi như xong. Ngươi thuở nhỏ liền theo tính, phóng đảng không bị trói buộc, vì sư cũng không bắt buộc ngươi, hôm nay gọi ngươi đến đây, là có chuyện Hướng ngươi bàn giao." Tu Linh sư thái hơi đỏ mặt, ôn nhu nói.

"Nhưng mời tam vị sư phó bàn giao, đồ nhi tất toàn lực ứng phó." Ngô Dao cung kính trả lời.

Chớ nhìn hân bình thường tổng cười toe toét, mặt mũi tràn đầy du côn tuướng, đầu bóng trượt mặt bộ dáng, thật gặp được sư phó có chuyện bàn giao lúc, giống như biến thành người khác giống như.

"A Di Đà Phật, sai lầm sai lầm. Còn không mau nhanh chóng đi đem con cá phóng sinh, ngã phạt từ bi, không được tăng thêm sát nghiệt."

Lúc này, ngồi tại bàn gỗ chính Trung Ương, mặt mũi tràn đầy dáng vẻ trang nghiêm một già thiền sư nghiêm âm thanh nổi giận nói.

Chậm chậm, giống như nghĩ đến cái gì, lập tức một mặt bất đắc dĩ, ngay sau đó.

"Người theo ta chờ tu hành, đã chừng mười chờ. Mấy năm qua này, ta ba người đối người dốc lòng dạy bảo, dốc túi truyền thụ. Lại người thuở nhỏ thiên tư thông minh, mọi thứ dòm ngó tức sẽ, lưu tại chúng ta bên người, sẽ chỉ chậm trễ người. Đêm qua, ta cùng người trí nhân, Tu Linh sư phó thương nghị qua đi, quyết định thả người đơn độc đi thế giới bên ngoài xông xáo một phen."

"Ta nói Trí Thượng lão hòa thượng, người coi như muốn đem ta đuổi đi, cũng không cần tìm như thế sứt sẹo lý do chứ, hoàn mỹ kỳ danh viết, lại." Ngộ Đạo đối Trí Thượng liếc mắt, một bộ tiểu gia ta khinh bỉ nét mặt của người.

"Tiểu tử thú, không được đối người đại sư phó vô lễ. Người xưa nay tùy tính, phóng đảng không bị trói buộc, không câu nệ tiểu tiết, như thế tâm tính, sớm nên thả người rồi núi ma luyện ma luyện. Cần biết, sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân, không thể quá mức tự phụ." Tu Linh sư thái không còn gì để nói, tiểu tử này, từ nhỏ đến lớn thật giống như cùng Trí Thượng không hợp nhãn, thế nhưng là, nhưng lại là cái điển hình nói năng chua ngoa nhưng tâm lòng như đậu hũ.

"Ta ba người tại người khi còn bé mang về chùa miếu trước đó, tại Hồ Bắc vô thành tại một gọi dương khôn thí chủ từng có một phen cơ duyên. Lần này chênh lệch người tiến đến, mang lên xâu này phạt châu vòng tay, vị kia thí chủ tự sẽ an bài. Mặt khác, nơi này còn có một phong tín hàm, người cũng cùng nhau giao cho hẳn. Hôm nay người liền đi đi, hữu duyên chúng ta sư đồ tự sẽ gặp lại lần nữa." Lúc này, bàn gỗ bên trái một mực không nói gì, phôi hợp uống trà một lão giả tóc trắng đánh gãy bọn hẳn, lớn tiếng nói.

"Oa ca ca, trí nhân lão đầu, người không đi theo tham gia nào nhiệt không được a! Uống trà đều không chặn nổi miệng của người! Ta khinh bỉ người cái này hoàn tục hòa thượng phá giới." Ngộ Đạo đối trí nhân quăng cái ngón giữa, một nắm du côn tướng.

"Làm càn!"

Trí Thượng đại sư một trận giận dữ.

"Sư huynh, an tâm chờ vợ! An tâm chờ vợ! Lại nói, người cũng không phải không biết tiểu tử này chính là như vậy, cùng hẳn sinh khí, kia là đối với mình trừng phạt a, cần gì chứ? Tùy hẳn đi đi!" Tóc trắng trí nhân đại sư giống như quen thuộc tiểu tử này tác phong, vội hoà giải khuyên giải.

"Tiểu tử thú, đừng nói ta không có nhắc nhở người, lần này xuống núi, phạm là nhiều chú ý một chút, đừng cứ mãi tùy theo tính tình của mình. Cần biết sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân, nhớ lấy nhớ lấy. Tốt, đừng quấy rầy chúng ta uống trà, bảo trọng, không đưa."

Ngộ Đạo đang muốn lại nói cái gì, liền bị một trận gió lốc quuyền ra mây trắng có hơn.

Đầu óc choáng váng Ngộ Đạo biết trí nhân sư phó luôn luôn nghiêm túc, nói là làm, rõ ràng nói thêm nữa vô ích, quay người trực tiếp hướng phía phòng ngủ của mình đi đến.

Nhanh chóng đơn giản thu thập xong cũng không tính nhiều hành lý, kỳ thật cũng chỉ có Tu Linh sư thái may 2 kiện trường sam, cùng một thanh toàn thân tã ra lục quang, toàn thân xanh biếc, tinh xảo tiểu xảo tiểu thái đao.

Dưới thêm đá, Ngộ Đạo yên lặng không thôi quay đầu nhìn thoáng qua chùa chiến, hướng về giữa sườn núi đình nghỉ mát quý xuống đất liên tiếp tam bái, về sau kiên quyết trở lại, vác lấy ba lô hướng về Ngọa Long Đàm cuối chân núi chạy như bay.

Giữa sườn núi.

Đình nghỉ mát.

"Tiểu tử thú!"

Trí Thượng, trí nhân, Tu Linh ba người nhìn xem mặt hướng bọn hẳn quý xuống đất dập đầu Ngộ Đạo, không hện mà cùng mừng.

Thế nhưng là, trong mắt kia rõ ràng chuyển động lưu quang, cùng trên mặt không bỏ chỉ tình lại bán bọn hẳn.

Lần này ly khai Sơn môn đi ra ngoài lịch luyện, không biết lúc nào mới có thể trở lại, về tình về lý cũng đều hẳn là đi cùng hồi nhỏ một đám bạn chơi nói tiếng đồng a. Chân núi, Ngộ Đạo vừa đi, vừa nghĩ, sau đó quay thân hướng cách đó không xa thôn xóm chạy đi.

Nơi này là một cái từ tám mươi hộ đơn sơ phòng xá tạo thành cỡ nhỏ thợ săn thôn xóm. Chân vừa bước vào thôn xóm, liền có người Hướng Ngộ Đạo chào hỏi, Ngộ Đạo rất lễ phép từng cái mỉm cười đáp lại.

"Ngộ Đạo, nhìn người lối ăn mặc này, có phải hay không muốn đi xa nhà sao?" Một vị phụ nữ trung niên cười hỏi.

"Đúng vậy a, Điền đại tỷ, người đây là chuẩn bị xuống đi a?" Ngộ Đạo khách khí đáp lại nói.

"Ừm, Ngô Đạo a, đi ra ngoài bên ngoài, mình chiếu cố tốt mình a! Bên ngoài cũng không so ta người sống trên núi a?" Điền đại tỷ còn nói thêm.

"Ừm, tốt, ta sẽ chú ý, tạ ơn Điền đại tỷ a! Ta đi trước tìm Đại Nguru bọn hần, người trước." Ngô Đạo đối Điền đại tỷ khách khí nói cảm ơn, lập tức tiếp tục tiến lên.

"Mà ca tốt, hôm nay đánh nhiều ít lâm sản? Hắc hắc."

"Lý đại gia tốt, nhìn ngài cái này tinh thần đầu, càng ngày càng vượng. . ."

Một bên chào hỏi, một bên hướng về một cái hàng rào làm thành viện tử đi vào.

"Ha ha, ha. . . Hắc, ha. . . Đây. . ."

Mới vừa vào cửa, đã nhìn thấy 3 cái màu da hiện lên khỏe mạnh sắc màu cà phê làn da, ghim trung bình tấn, hình thể cường tráng thiếu niên tại chăm chỉ luyện công.

"Đại Nguru, Tiểu Hồ, Thạch Đầu, có thể a. Cái này thân thể, cái này cơ bắp, càng ngày càng tráng thật. Tới tới tới, ta đến khảo nghiệm các người một chút thực lực có tiến bộ hay không." Ngô Đạo vừa nói vừa vút xuống bao khóa.

"A! Ngô Đạo ca tới. Vừa vặn, ba chúng ta mới vừa rồi còn đang thương lượng cùng đi tìm người luyện một chút. Hiện tại ngược lại tốt, bớt đi chúng ta leo núi một chuyến, hắc hắc!" Ở giữa một vóc dáng hơi cao, khỏe mạnh như trâu thiếu niên cao hứng nói.

"Đại Nguru, lần này ta phụng tam vị sư phó chỉ mệnh, đi thể tục du lịch lịch luyện, về sau chỉ sợ không thể lại cùng các người. Lúc đầu dự định trực tiếp rời đi, nhưng nghĩ đến thời gian rất lâu mọi người không thể lại tụ họp, liền chuyên đến đây cùng các người lên tiếng kêu gọi. Mượn cơ hội này, ta lại chỉ điểm các người mấy chiêu. Ngày sau, ta không tại Phục Long Sơn thời điểm, các người nhất định phải siêng năng luyện tập. Tới đi, để cho ta nhìn xem các người trong khoảng thời gian này tiến bộ như thế nào?" Ngô Đạo trực tiếp thẳng thắn nói.

Cáo biệt lớn Nguru Tam người, đứng tại ngoài thôn ngọn núi nhỏ Ngô Đạo, nhìn xem tiểu sơn thôn bên trong quen thuộc người, quen thuộc vật, lưu luyến không rời nặng lại lên đường rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Mật trí nhớ

Sưu. . .

Một đạo che mặt bóng đen hướng về chính đi xuyên qua giữa rừng núi Ngô Đạo bay tập mà tới, Ngô Đạo một cái lẩn La Hán, xoay người tránh về một bên. Còn chưa đứng vững, bóng đen đã lại xâm nhập mà tới. Ngô Đạo không chút hoang mang, trầm ổn tĩnh táo vung ra một quyền.

Thế là, hai thân ảnh giữa rừng núi người tới ta đi, bên trên mặc chuyển về, đã đi lại mấy chục cái hiệp, nhưng lúc này Ngô Đạo, y nguyên không rơi vào thế hạ phong, tiếp tục tĩnh táo đối chiêu.

"Ai nha, Tu Linh sư phó, ngài liền tha đồ nhi đi!" Lúc này, Ngô Đạo rốt cục nhận không được hô.

"Tiểu tử thú, đã sớm nhìn ra là ta đi! Cũng không biết tôn kính trưởng bối. Ai, già rồi già rồi." Tu Linh sư thái thấy Ngô Đạo đã biết mặc thân phận của mình, thần nhiên lấy xuống khăn che mặt, một bên xoa đầu vai, ra về tức giận nói. Kỳ thật, vừa rồi mười mấy cái hiệp, nàng xem như ăn một điểm thiệt ngầm. Bất quá, trong nội tâm nàng lại là hết sức hài lòng, có dạng này trò giỏi hơn thầy đồ đệ, sao có thể không kiêu ngạo a.

"Ha ha, hắc hắc. . . Sư phó, ngài không có sao chứ?" Vừa rồi Tu Linh sư thái trúng một quyền của mình, lực đạo của mình như thế nào, hần là biết đến, bất quá cũng may mình cường độ khổng chế tương đối tốt, nghĩ đến cũng sẽ không có bao lớn sự tình, thế là hần một bộ hàm hàm bộ dáng, cười khúc khích ân cần hỏi han.

"Không ngại, không ngại. Không tệ, trầm ổn tĩnh táo, không chút hoang mang, gặp chuyện chỗ nguy không thay đổi, vì sư cũng yên lòng. Lúc đầu, người lần này xuống núi, vì sư còn có chút lo lắng, hiện tại xem ra, vì sư quá lo lắng." Tu Linh sư thái vui mừng nói.

. . .

"Ngộ Đạo, nên nói cho người đều nói cho người, làm như thế nào nắm chắc, toàn bộ nhờ chính người. Đi thôi, phía trước thế sự khó liệu, người cũng là nên hào hào tôi luyện ma luyện, vì sự liền đưa người đến tận đây." Tu Linh sư thái nói xong, không đợi Ngộ Đạo mở miệng, lách mình phi thân mà đi.

Nhìn qua Tu Linh sư thái rồi đi phương hướng, Ngộ Đạo quỹ xuồng đất tam gỗ, sau đó kiên quyết quay người tiếp tục chạy vội lên đường.

"Ngộ Đạo, đây là tại người ước chừng 6 tuổi năm đó, ba chúng ta vị sư phó cùng một chỗ bên ngoài du lịch lúc, từ trên người người phát hiện. Lúc ấy phát hiện người thời điểm, người chính phát ra sốt cao. Mà hiện trường cũng không có phát hiện bất luận cái gì đánh nhau vết tích, nhưng là người trong ngực cái hộp này phía trên lại hiện đầy máu tươi. Ba người chúng ta phán đoán hẳn là người nhà của người lúc ấy bị thương thật nặng, tình huống nguy cấp, nắp kỹ người về sau, vì dẫn ra cừ địch, dưới tình thế cấp bách vội vàng lưu lại."

Sau đó, lấy ra một cái tinh xảo tiểu xảo tử sắc hộp gấm giao cho hắn.

Đón lấy, lại chỉ vào cổ của hắn hạ kia nửa khối ngọc bội nói ra: "Cái này nửa khối hình rồng ngọc bội, chúng ta nghiên cứu qua, hẳn là còn có một nửa, là phát hiện người thời điểm liền theo thân mang theo. Người hẳn là cũng đã sớm phát hiện ngọc bội mặt trái khắc lấy cái phồn thể 'Rồng' chữ đi, theo ta suy đoán, phải cùng tên của người hoặc là họ có quan hệ. Mặt khác nơi này còn có một phong thư, kiểu chữ viết phi thường viết ngoạn, đoán chừng là lúc ấy tình huống phi thường khẩn cấp phía dưới vội vàng viết."

"Mặt khác, tại người tỉnh lại về sau, chúng ta hỏi qua người. Thế nhưng là, người lại cái gì đều không nhớ rõ. Chúng ta đoán chừng người lúc đó hẳn là đầu thụ va chạm, hoặc là lần kia sốt cao bố trí mà dẫn đến về sau mất trí nhớ, nhớ không nổi sự tình trước kia."

"Vì sợ người bởi vì nhớ lại chuyện trước kia, mà dẫn đến xuất hiện không cần thiết tinh thần tình trạng, ba chúng ta vị sư phó từ đó về sau vẫn chưa lại đề lên."

"Lần này tiến vào thế tục lịch luyện, vừa vặn mượn cơ hội này, giải khai thân người thế chi mê. Bất luận truy cứu kết quả như thế nào, ta và người hai vị khác sư phó đều hi vọng người có thể bình tĩnh tĩnh táo đối đãi, mọi thứ nghĩ lại mà làm sau, không muốn một vị lỗ mắng, cần lượng sức mà đi."

"Người đại sư phó gọi ta truyền cho người một phen: 'Thế gian vạn vật, tất cả đều mây bay, nhân quả tuần hoàn, gì có cuối cùng, thiện ác chi chênh lệch, đều bằng nhất niệm, tâm bên ngoài thấy pháp tức là bên ngoài, như ngộ từ tâm, tức cách sinh tử, tức là Niết Bàn. Ghi nhớ: Một bông hoa một thế giới, một lá một Bồ Đề.' cuối cùng ta lại tặng cho hai người chữ, chính là của người pháp danh, 'Ngộ Đạo', trong đó thiên cơ, chính người ngày sau chậm rãi lĩnh hội đi."

Trên đường đi, Ngộ Đạo tay phải sờ sờ phía dưới cổ hình rồng ngọc bội, tay trái không ngừng lật qua lật lại hộp gấm, trong đầu không ngừng nghĩ đến vừa rồi so chiếu về sau, Tu Linh sư phó nói trúng ở giữa nói kia một phen.

Nguyên lai, mình luôn nhớ không nổi khi còn bé sự tình, thì ra là như vậy.

Nhìn xem tay trái hộp gấm, Ngộ Đạo bàng hoàng không dứt, do dự bất định. Mỏ đâu, vẫn là không ra đâu.

Được rồi, trước nhìn tin đi.

"Con ta Thiên Long, làm người sau khi lớn lên, bất luận biết chân tướng hay không, đều muốn rời xa. Người là ba mẹ hi vọng! Chúng ta đều không hi vọng người đặt mình vào nguy hiểm, ghi nhớ. Người có cái muội muội gọi Lưu Uyên Ngọc, nàng ngực trái có một trái tim hình màu đỏ, hai huynh muội các người muốn. . ."

Trên thư đến đây là kết thúc, hẳn là phát hiện cừ địch đuổi theo tới, dưới tình thế cấp bách, dẫn ra truy binh mà đi.

Nhìn xem tin, Ngộ Đạo chợt phát hiện, mười năm này đến nay, một mực không biết nước mắt là vật gì hắn, lúc này tự nhiên trực tiếp trào lên mà ra.

Nguyên lai, một mực truy vấn sư phó, mình tại sao không có ba ba mẹ mẹ, mà dưới núi Đại Ngu, Tiểu Hồ lại có ba ba mẹ mẹ. Đám thợ cả lại một mực không nói nguyên nhân ở đây.

Nguyên lai, mình còn có cái di thất bên ngoài muội muội, ân, lần này nhất định phải tìm tới nàng. Bởi vì, nàng khả năng chính là mình hiện tại thân nhân duy nhất, đương nhiên, tam vị sư phó khác tính.

"Phanh. . ."

"A. . . Người tê liệt! Xú hòa thượng, người đồ con rùa lằng cái đi đường nhỏ? Mù đi người nhỏ mắt chó lạc! Dám đụng ta Bàn Hùng. Người cũng không hỏi thăm một chút, ta Bàn Hùng là làm cái gì tích. Nói cho người, ta Bàn Hùng thế nhưng là cái này đầu gió trần không ai không biết khiêng bia ngấm."

"Như vậy đi, được rồi, nhìn người một tên hòa thượng, lão tử cũng không khi dễ người, người liền từ lão tử dưới hông chui qua. Ha ha ha. . ."

Biết thân thế, mới vào thế tục, lại gặp được làm khó dễ, Ngộ Đạo làm sao bây giờ.

"Ai nha, người trẻ tuổi này lần này phiền toái!"

"Đúng vậy a đúng a! Chọc tới Bàn Hùng, không chết cũng muốn lột da a!"

"Ai, nghiệp chướng a!"

"Hắc hắc, tiểu tử này, gây ai không tốt, hết lần này tới lần khác gây Bàn Hùng, có trò hay nhìn lạc!"

"Hắc hắc, đúng thế đúng thế."

Chung quanh quần chúng nhìn thấy Ngô Đạo bị một mặt cùng hung cực ác Bàn Hùng ngăn lại gây khó khăn đủ đường, nhao nhao mồm năm miệng mười, có đồng tình, có xem trò vui.

Ngô Đạo ngẩng đầu, sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm tự xưng khiêng bia ngấm Bàn Hùng.

"Ồ!"

"Tốt tuần tún tiểu hòa thượng đấy, như vậy đi, ngươi về sau liền bồi lão nương đúng vậy. Còn chui béo chó lạc đồ con rùa nhỏ đừng quên, chỉ cần ngươi đem lão nương hầu hạ tốt đi, lão nương lượng hần đồ con rùa cũng không dám. Hừ! Trừ phi hần đồ con rùa ăn đi hùng tâm bảo tử đảm, dám tìm ta Phụng tử coi trọng nhỏ tiểu bạch kiểm phiền phức. Ngươi giảng, đúng hay không? Béo chó."

"Chặc chặc chặc. . ."

"Ồi ôi ôi. . . Lang cái đi đây là? Chẳng lẽ là nhìn thấy Phụng tử ta kiêu diễm ướt át, đầu qua Điều Thuyền, tức chết Tây Thi nhỏ dung nhan tuyệt mỹ, không thể tự kềm chế, kích động đến lệ nóng doanh tròn đi không thành."

"Chặc chặc chặc. . ."

"Béo chó, cho lão nương nhớ ngược lại lạc, siết cái tuần tún nhỏ tiểu bạch kiểm, sau này sẽ là ta Phụng tử nhỏ lạc. Ngươi đồ con rùa nếu là còn dám khi dễ hần, cẩn thận lão nương cắt ngươi nhỏ **, để ngươi đồ con rùa Tổ Phong Khẩu trấn thứ nhất Quy công công. Nhớ ngược lại đi sao?"

"Vâng vâng vâng. . . Phụng tử."

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Phổ độ chúng sinh

Mới vừa rồi còn không ai bì nổi, một bộ Phong Khẩu trấn Thiên lão tử thứ nhất ta thứ hai, tự xưng Giang Bá Tử, giả vờ giả vịt gào to Bàn Hùng, lúc này như là chuột thấy mèo, lập tức mẹ nó liệt dương, trong nháy mắt biến thành một con béo chó xù, nịnh nọt đối với Phụng tử cúi đầu khom lưng, khúm núm nói. Đồng thời, phảng phất cảm giác được một cỗ khí lạnh thẳng hướng giữa hai chân địa phương chui, không khỏi đem hai chân hung hăng kẹp chặt cùng một chỗ.

"Vâng vâng vâng, Phụng tử, tại ngài trước mặt, ta nào dám a! Ngài coi như ta là cái rác rưởi, đem ta thả đi đi." Bàn Hùng co đầu rút cổ đối với Phụng tử thấp giọng nói.

"Ta nói ngươi bỏ khi, ngươi tê liệt giảng cái gì? Béo chó, lão nương nể mặt ngươi, gọi ngươi một tiếng béo chó. Ngay thẳng nhỏ nói cho ngươi, ngươi đồ con rùa tại lão nương trước mặt, chính là một cái gì từ cũng không tính là rác rưởi, rác rưởi, ngươi tê liệt hiểu được không. Lão tử tuổi mới mười tám, chính trực hoa văn tuổi tác, thi đấu quả Điều Thuyền, đẹp qua Tây Thi, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, ngươi lại dám giảng lão tử già. Còn có, giảng ngươi là lão nương cái rắm, kia là cất nhắc ngươi tê liệt. Còn có, lão nương là cái lớn thực nữ, ngươi đồ con rùa thể nào cái tại lão nương trước mặt như thể thô lỗ, còn thể thống gì, đừng ở chỗ này cho lão nương mất mặt xấu hổ, còn không cho lão nương nhanh lên lần." Phụng tử cắn răng nghiêng lợi đối Bàn Hùng nghiêm nghị nói.

"Vâng vâng vâng, ta chính là cái rác rưởi, ta cái này lần, đa tạ Phụng tử."

"Lần đầu lần, mau cút, đều mẹ nó cho lão tử mau cút."

Bàn Hùng vội vàng quơ tay, hướng về phía một bên bộ mặt biểu lộ cực kỳ phong phú, lại tựa như sương đánh quả cà --- yên thủ hạ lớn tiếng la hét.

Chỉ chốc lát sau, lớp này mới vừa rồi còn lưu manh đồ dành du côn lưu manh liền chạy không còn một mảnh.

Nhìn xem bọn này tại trong sinh hoạt chó vẫy đuôi mừng chủ, biến đổi thật thường người, Ngô Đạo đột nhiên cảm giác được, bọn hần thật đáng thương. Vốn còn muốn đem bọn hần đánh điên cuồng một trận, một giải buồn bực trong lòng chi tình, hiện tại đột nhiên cảm giác được, chúng sinh, như là sâu

kiến người.

"Được rồi, nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ, coi như bần tăng thay ta phật phổ độ chúng sinh." Trong lòng vừa nghĩ như thế, cũng liền lập tức bình thường trở lại.

"Uy, tiểu bạch kiểm, người còn phát cái gì ngốc vung? Có phải hay không tại ý dân tỷ tỷ a! Tới tới tới, mau tới đây để tỷ tỷ hảo hảo thương yêu thương người." Phụng tử cười ngớ ngẩn lấy đi nói với Ngô Đạo.

Từ mọi loại trong suy nghĩ giật mình tỉnh lại Ngô Đạo, kinh ngạc nhìn trước mắt một bộ ôn à ôn ền, một đầu đại ba lẳng tóc ngắn bên trên, cắm một đóa đồ tươi hoa, toàn thân trên dưới hiện lên thùng nước hình, thịt mỡ bay tứ tung, một đôi mắt gà chọi phía trên ngay cả lông mày đều không có. Phì phì trên mặt, chẳng những một mặt hạt đậu, giống nở hoa, đều không cần đi nghiên cứu mặt trắng mặt đất, mà lại thể mà còn mọc ra râu ria. Lại nhìn miệng, càng thêm vô cùng thâm, thật dày lập xướng trong môi, giống ra tai nạn xe cộ màu vàng bạo răng, còn lệch ra đến xoay đi, trên miệng, thật dài lông mũi xông ra bên ngoài, xấu vô cùng Phụng tử, cổ nén mới vừa rồi không có phun ra Ngô Đạo, trong nhảy mắt bắn.

"A phốc. . ."

"A!"

"Đáng chết nhỏ, người siết tiểu oan gia, người coi như nhìn thấy tỷ tỷ lại kích động, cũng không thể nôn người ta một thân a!" Phụng tử ôn à ôn ền ra vẻ kiêu cả giận nói.

"A! Phốc phốc. . ."

"A a a. . ."

"Đáng chết, đáng chết, thôi quá a! Thúi chết lão nương. A, y phục của ta, a! . . ."

"Chết hòa thượng, chết con lừa trọc, người tê liệt là cố ý nhỏ, tuyệt đối là cố ý nhỏ, lão nương muốn giết đi người."

Phụng tử hai đầu mập mạp cánh tay xách thùng nước eo, trợn mắt tròn xoe mà đối với Ngô Đạo lớn tiếng gầm rú nói.

"Khụ, khụ khụ. . ."

Ngô Đạo cố nén vị toan dâng lên, vẫn như cũ muốn phun ra mãnh liệt nôn ý, một bên dùng tay ngăn trở bay tới nước bọt, một bên ho khan đối với Phụng tử vô lại nói.

"Vô Lượng Thiên Tôn! Nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ nhỏ, nữ thí chủ, ngã phật từ bi, bần tăng mới tới nơi đây, vừa rồi đa tạ cứu. Nhưng nếu nói ta cố ý phun người một thân, kỳ thật không phải, người. . ."

"Khụ khụ. . ." Lời còn chưa dứt, lại là nhịn không được một trận ho khan.

"Nữ thí chủ, trời cao ban cho người như thế tuyệt mỹ khuôn mặt, người cũng đã biết vì sao?"

"Hừ! Lão nương đầu qua Điều Thuyền, tức chết Tây Thi, phong hoa tuyệt đại, toàn bộ Phong Khẩu trần cái nào không biết, cái nào không hiểu. Chẳng lẽ còn có cái gì điển cố không thành a?" Phụng tử một mặt kiêu ngạo biểu lộ, đuổi sát hỏi.

"A! Khụ khụ. . ." Tiểu tử này kém chút lại phun ra.

"Nữ thí chủ, tướng mạo là ra đời thời điểm phụ mẫu ban tặng, chúng ta không thể oán trời trách đất. Mặc dù xấu xí không phải lỗi của người, thế nhưng là, xấu xí còn không tự biết, còn chạy đến đi đây đường dọa người, chính là của người sai, mà lại, mूर्ख phần sai."

"A? !"

"Đáng chết, người dám mắng lão nương." Phụng tử giận dữ.

"Các người đám này phế vật, còn thất thần làm cái gì? Không có gặp lão nương bị khi phụ đi. Cho lão nương đem cái này chết con lừa trọc bắt lại, lão nương phải thật tốt đau lòng đau lòng hần, tra tấn hần, cuối cùng lại đánh gãy hần nhỏ tay chân, cắt đi hần nhỏ **, để hần tê liệt trên đầu dưới đũng quần đều là trống trơn nhỏ, ha ha ha. . ."

Phụng tử bên cạnh lớn tiếng rống giận, vừa cười phóng đăng nói.

Soạt, một đám lưu manh lập tức xông lên, trình viên hình đem Ngô Đạo bao bọc vây quanh.

"Ha ha, tiểu tử thúi, người đồ con rùa vừa rồi ngoan ngoãn nghe lời, cũng không trở thành kết quả như vậy."

"Đúng đấy, tiểu hòa thượng, người tê liệt nhưng không oán chúng ta được, muốn oán liền oán người đắc tội đi Phụng tử."

"Người tê liệt còn mẹ nó phế cái gì lời nói, cho lão nương bên trên. Lại nói nhảm, lão nương ngay cả các người đều một khối thu thập đi." Phụng tử giận

dữ.

"Lên!"

Ba. . .

"A! Ta nhỏ tay ờ."

"Ta nhỏ chân! A! Đau chết ta đi. . ."

"A! Tê liệt. . . Ta nhỏ eo đoạn đi. . ."

Ba ba ba. . .

Không đến năm giây, mười cái lưu manh liền toàn bộ phân tán ra đến tê liệt ngã xuống trên mặt đất, từng cái tiếng buồn bã không ngừng, tiếng kêu rên liên hồi, không có một cái nào còn dám tại đứng dậy Hưong Ngô Đạo xuất thủ. Ai mẹ nó là kẻ ngu a, một chiêu liền đem người toàn bộ đánh ngã, mà lại là thời gian ngắn như vậy, phảng phất rượu nháy mắt mà thôi. Loại tình huống này, đồ đàn đều hiểu là chuyện gì xảy ra, đây là gặp được cao thủ a! Nếu là loại tình huống này còn dám làm hạo hán, đỉnh đầu to, kia là từ đầu đến đuôi đầu heo, chẳng bằng nằm trên mặt đất càng tới dễ chịu. Còn Phụng tử, nằng tự cầu phúc đi! Đây chính là lúc này Phụng tử một đám thủ hạ cộng đồng tiếng lòng.

"Ngươi ngươi ngươi, ngươi, ngươi đừng tới đây. . ."

Phụng tử nhìn xem không ngừng đến gần Ngô Đạo, sợ hãi áp úng lớn tiếng nói.

"Ngươi, ngươi lại tới, một hồi. . . Một hồi ta đại ca đến đi, ngươi liền chết chắc đi. Lão nương nhìn dung mạo ngươi tuần tún, không muốn ngươi. . . Ngươi có chuyện bất trắc, liền, liền thả. . . Thả đi ngươi."

"Ha ha ha. . ." Ngô Đạo nhìn xem đối diện dọa đến trò hề hiển thị rõ Phụng tử nói.

"Thật sao? Ngươi vừa rồi cũng không phải nói như vậy a! Nữ thí chủ."

"Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ. . ."

"Ba. . . Ba."

Hai tiếng giòn vang, chỉ thấy Phụng tử vốn là nộ nộ hai gò má, trong nháy mắt sưng so đầu heo còn khó nhìn hơn.

"A! Ngươi, ngươi, dám, đánh. . . Lão nương."

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Mỹ thiếu nữ

"Àm!"

"phốc!"

Nhưng thấy mấy khóa pha tạp lấy chất lỏng màu đỏ màu trắng vật thể từ Phụng tử trong miệng bắn nhanh mà ra.

"Ô. . . Ô. . ."

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ. Nữ thí chủ, bản tăng hôm nay mới tới nơi đây, vốn không muốn sinh thêm sự cố. Làm sao, các ngươi một mực dồn ép không tha. Như đây, bản tăng chỉ có thể độ hóa ngươi."

"Hắc hắc. . ."

"Bản tăng thay ta phạt thương hại thể nhân, mặc dù độ hóa phương thức khác biệt, nhưng chung quy dễ dàng nhớ kỹ không phải. Hắc hắc, nhớ kỹ, làm

người không thể quá đáng, mọi thứ lưu một tuyến. Oa ca ca, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ. Phật chủ lão nhân gia ông ta đoán chừng muốn bị bản tăng tức chết, ha ha ha. . ."

"Giày mà phá, mũ mà phá. . ."

"Trên thân nhỏ cà sa phá."

Hát biết duy nhất một bài từ khúc, học Tế Công bộ dáng, Ngô Đạo phiêu nhiên đi xa.

Ngô Đạo khác loại độ hóa phương thức, Phật chủ đừng trách tội a! Từ nơi này, mọi người cũng đã đại khái biết Ngô Đạo tính cách, tà mà chính, sở tác sở vi, không câu nệ tiểu tiết, thẳng thắn mà vì.

"Thí chủ, xin hỏi Hồ Bắc võ thành đi như thế nào?"

"Ừ! Ghim cái Hồ Bắc võ thành mà! Đây chính là cách thật xa rồi. Tiểu sư phó, dạng này, người đến phía trước ghim cái bên xe, tọa trấn bên trên xe buýt đến khánh thành, sau đó, lại đi ngồi xe lửa hoặc là máy bay, liền có thể đến Hồ Bắc võ thành rồi."

"Nam Vô A Di Đà Phật. . . Thí chủ, cảm ơn!"

Một thân áo bào xám Ngô Đạo, ngồi lên tiến về khánh thành xe buýt, theo đường núi xóc nảy, vững vững hồ hồ xuất phát.

Đồng thời,

"Nhanh. . . Lão đại, hòa thượng kia hướng nhà ga phương hướng đi."

"A, đại ca, ghim khoát 'Cái' chết phụ 'Trọc' con lừa lên xe đi." Miệng đầy lộ tin mập phượng kêu to.

Một đám cầm trong tay các loại vũ khí lưu manh, tại một cái gương mặt đen nhánh, tướng mạo đồng dạng xấu xí, dáng như đồ tể mập mạp dẫn đầu dưới, vọt vào nhà ga. Thế nhưng là, lúc này xe buýt đã nhanh chóng đi, chỉ để lại một cỗ xoay tròn mà lên tro bụi chiều dài đám bọn hắn.

"A! Phi phi phi. . ."

"Mẹ nó, để hắn chạy."

Đương nhiên, những này Ngô Đạo cũng không biết. Hắn lúc này, chỉ cảm thấy giống như phiên sơn đảo hải, đằng vân giá vũ, vị toan không ngừng dâng lên. "Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, Nha Nha, loại này hộp sắt ngồi thật khó chịu a, say xe a, ai. Thế mà say xe a!"

Dù hắn thân thể điều kiện cho dù tốt, nhưng là tại cái này mấp mô trên đường núi hành tẩu, cũng không nhịn được xóc nảy a. Ngô Đạo một bên cố nén nôn ý, một bên cảm thán.

Xe buýt tại trên đường núi tiếp tục lắc lay động lắc, Ngô Đạo tựa ở trên ghế ngồi tiếp tục chóng mặt.

Kết. . .

Đột nhiên, ô tô thắng gấp, ngừng lại, trong mê ngủ Ngô Đạo mắt thẳng bằng, đụng đầu vào ngồi trước tám kia tổn hại, đã lộ ra vết rì loang lổ trên mặt ghế, lập tức bị đám đèn mắt nổi đom đóm.

"A. . ."

"Nói người Tiên Nhân, người đồ con rùa lang cái lái xe tích."

Lập tức, trên xe tiếng mắng một mảnh.

Lúc này, bỗng nhiên từ dưới xe xông tới ba nam một nữ. Ba nam nhân, mặc áo chên, sắc mặt đen nhánh, tướng mạo thô lỗ, cơ bắp hoành thực, điển hình nông thôn mắng phu hình tượng. Duy nhất nữ nhân kia, không, phải nói là thiếu nữ. Một đầu mái tóc đen nhánh, dùng một cây dây thun đơn giản ghim. Không thi phấn trang điểm, diện mục thanh tú, như là sơ ý một chút rơi vào phạm trần tiên tử. Trắng nõn tron mềm da thịt, phối hợp một đầu lục sắc lụa mỏng váy dài, để lộ ra một cổ tự nhiên mỹ cảm. Đúng như:

Ba đồng có Vu sơn, yếu diệu thần nữ nhan.

Đại mi mở kiêu hoành xa tỵ, lục tóc mai thuần nồng nhiễm xuân khói.

Nhìn trước mắt nữ tử, cái này khiến hắn rất là say mê.

Hắn đem có thể nghĩ tới thì từ đều nghĩ đến hình dung: Long mày đem liễu mà tranh lục, mặt chung đào mà cạnh đỏ. Chỉ như gọt hành rẽ, miệng như ngâm Chu đan, tiêm tiêm làm mảnh bước, tinh diệu thể vô song.

Trong đầu dùng sức thu nạp, đến, cái thẳng này, trông thấy mỹ nữ liền ngất người, nhưng nhìn kia, trạc tiêm tiêm chi tổ thủ, tuyết cổ tay trắng mà lộ hình.

Túc hạ nhiếp tia giày, trên đầu đòi mỗi ánh sáng. Trong lúc giờ tay nhắc chân, trần ngập linh động.

Cho dù là theo sư tu hành mười năm, luôn luôn thanh tâm quả dục Ngũ Đạo gấp, cũng không khỏi tim đập thình thịch.

"Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, phật tâm kém chút không kiểm soát. Phu đạo giả: Có thanh có trọc, có động có tĩnh; thiên thanh trọc, trời động địa tĩnh. Nam thanh nữ trọc, nam động nữ tĩnh. Hàng bản lưu mặt, mà sinh vạn vật. Thanh người trọc chi nguyên, động người tĩnh chi cơ. . ."

Ngũ Đạo lập tức tranh thủ thời gian ở trong lòng mặc niệm lên thanh tâm chú.

"A! Các ngươi chơi cái gì? Các ngươi mấy cái này lưu manh, thả ta ra."

"A! Van cầu các ngươi, không muốn như vậy. Ai đến giúp giúp ta a? ! . . ."

Ngay tại mặc niệm thanh tâm chú Ngũ Đạo tranh thủ thời gian ngừng đầu, chỉ thấy 3 tên nam tử đem thiếu nữ kẹp ở giữa, 3 hai bàn tay to không ngừng tại thiếu nữ trên thân tìm tòi. Mà đôi mắt hai mắt đắm lệ thiếu nữ cầu khẩn cùng xin giúp đỡ, trên xe hành khách có mắt nhìn ngoài cửa sổ, có cúi đầu, số ít mấy cái muốn lên trước khuyên can hành khách, cũng bị 3 tên mặt lộ vẻ hung tướng đại hán cho một chút trừng trở về.

Thiên hạ rộn ràng, đều là lợi lai. Thiên hạ nhốn nháo, đều là lợi hướng. Thối đòi nóng lạnh a!

"Dừng tay!" Lắc đầu, Ngũ Đạo bắt đắc dĩ đứng người lên.

"Tam vị thí chủ, không tức thị sắc, sắc tức thị không. Ngã phật từ bi, độ người hữu duyên. Mong rằng tam vị thí chủ như vậy buông xuống, đừng có lại đồ sinh sự đoan."

"Ôi, ở đâu ra con lừa trọc? Là cái nào ni cô đứng quần mở, đem người cho sập ra. Cút sang một bên, đừng quấy rầy gia môn khoái hoạt." Một cá thể hình hơi gầy, mặt đầy râu ria mặt đen nam mắng.

"Lão tam, cùng cái này con lừa trọc nói lời vô dụng làm gì. Hấn lại dài dòng, liền phé đi hấn."

Trong ba người, đánh giá là lão đại trắng hán la hét một tiếng về sau, tiếp lấy đem móng vuốt Lộc Sơn Hương thiếu nữ ngao nghể ưỡn lên bộ ngực đánh tới.

"A! Không muốn, tiểu sư phó cứu ta."

"A! . . ."

Phanh, ba. . .

Nhưng thấy thời gian nháy mắt, ba tên trắng hán đã được gấp thành La Hán. Trong xe, tiếng vỗ tay như sấm động.

"Tốt! . . ."

"Tốt! Đánh thật hay! Đã sớm muốn dạy dỗ bọn hấn. Nếu không phải đánh không lại. . ."

"Ngươi giả trang cái gì tôi, là hành làm sao giả, đều không giống tôi. Vừa rồi làm sao không thấy ngươi đứng lên." Vừa rồi số ít đứng ra trong đó một tên hành khách khi dễ nói.

"Ha ha ha. . ."

Nhìn trước mắt những người này, Ngũ Đạo bỗng nhiên cảm thấy phi thường phản cảm. Hướng về phía vị kia bên hành khách, bắt đắc dĩ khẽ mỉm cười nhẹ gạt đầu, sau đó đi hướng thiếu nữ nói ra: "Nữ thí chủ, ngươi không có bị thương chứ!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Lâm Uyển Hi

"Đa tạ tiểu sư phó cứu chi ân, ta không sao, a. . . Tiểu sư phó cẩn thận." Thiếu nữ đối Ngũ Đạo lớn tiếng nhắc nhở.

Thử. . .

Phanh. . .

Nguyên lai, trong đó một đại hán đáp lấy Ngô Đạo cùng thiếu nữ nói chuyện thời khắc, từ phía sau lưng quơ một cây chủy thủ Hường Ngô Đạo đâm tới. Cũng may hán lưu thêm một cái tâm nhãn, cảnh giác nguy hiểm kịp thời một cái nghiêng người bay đáp, đem tên kia đại hán đá ngã lăn đến đuôi xe. Nhưng là, bấp chần vẫn là không cẩn thận bị xẹt qua chủy thủ cho quệt làm bị thương.

"A! Tiểu sư phó, nguoi không sao chứ? !" Nhìn thấy Ngô Đạo vì giúp mình, bị lưu manh đâm bị thương, thiếu nữ vội vàng cư trú tiến lên ân cần hỏi han.

"Ừm, không có việc gì, không nhọc nữ thí chủ quan tâm, một điểm bị thương ngoài da, cũng không lo ngại, làm sơ băng bó liền không sao." Vừa nói, hán một bên từ áo bào xám cạnh góc kéo xuống một cây vải.

"Tiểu sư phó, nguoi bởi vì ta mà thụ thương, liền để ta tới giúp nguoi băng bó đi!" Không đợi Ngô Đạo nhiều lời, thiếu nữ đoạt lấy trong tay hán vải, khề cười nói.

"A! Không cần, nữ thí chủ." Nói, Ngô Đạo ngậy nguoi, trong lòng hiện tại cũng chỉ có hai chữ "Thật đẹp" !

Nhất tiểu khuynh thành, lại cười khuynh quốc.

Khó trách cổ nhân có hồng nhan nhất tiểu bách mị sinh, tức sùi bọt mép vì hồng nhan cử động a.

Thiếu nữ một cái nhãn mày một nụ cười, là như vậy ấm lòng nguoi ruộng, tựa như tắm rửa tại mùa xuân ba tháng phong cảnh bên trong.

"Ồ! Tiểu sư phó, nguoi làm sao chảy máu mũi?" Thiếu nữ băng bó xong, ngẩng đầu nhìn Ngô Đạo nhẹ giọng hỏi.

"A! Máu mũi? Ừ, không có việc gì, khả năng thời tiết quá mức khô nóng, gây nên phát hỏa." Ngô Đạo đỏ mặt, ấp úng quýnh âm thanh đáp.

Nguyên lai, vừa rồi thiếu nữ cúi nguoi giúp hán băng bó thời điểm, ngực bên trong phong cảnh không cẩn thận chạy hơn phân nửa ra. Cái này khiến ở lâu thâm son, chưa bao giờ thấy qua nữ sắc hán, như thế nào cầm giữ được. Cho nên, nhất thời phật tâm thất thủ, huyết khí dâng lên, chảy máu mũi.

Mẹ nó, nữ nhân không phải không gặp qua, nhưng là đẹp như vậy nữ nhân, còn là lần đầu tiên nhìn thấy. Hường chi, còn có hạnh mắt thấy một màn kia xuân sắc a. Cái này khiến một mực đợi tại thâm son tu luyện Ngô Đạo, sao có thể không nhiệt huyết cuộn cuộn đâu!

Nhìn xem Ngô Đạo đỏ ngầu mặt quýnh âm thanh trả lời bộ dáng, lại thuận ánh mắt của hán đi tới chỗ, thiếu nữ ngưng ngưng thờ nhẹ một tiếng, tranh thủ thời gian che ngực rủ xuống cổ áo, chặn ngực lộ ra ngoài phong quang, tiếp lấy đứng dậy ngồi Hường Ngô Đạo bên cạnh chỗ trống.

Ai, ta nếu là lợi hại như vậy, lúc này cùng mỹ nữ cùng một chỗ chính là ta a!

Một đám điều ti nhện không được ở trong lòng ước ao ghen tị. Làm sao thực lực không đủ, cũng chỉ có thể ở trong lòng yên lặng oán thầm.

Khánh thành nhà ga vào trạm miệng, xuất hiện một đôi quái dị nam nữ tổ hợp.

Nam là một người mặc trường bào màu xám, công ở sau lưng một cái túi hành lý, tay cầm một cái màu đen rương hành lý, tướng mạo tương đối anh tuấn tuổi trẻ đầu trọc thiếu niên. Một vị khác là một thân mang màu xanh váy dài, tóc đen bóng bĩnh, da trắng nõn nà, tươi mát tự nhiên, cực giống tiên tử thiếu nữ. Kia một cái nhãn mày một nụ cười, nhìn quanh lưu ly, khiến cho một bên lữ khách nhao nhao quăng tới các loại ánh mắt khác thường.

"Oa! Mau nhìn! Cái kia nữ oa oa thật xinh đẹp? Nếu là nhà ta khuê nữ cũng bộ dạng như thế đẹp mắt liền tốt."

"A...! Mỹ nữ, tuyệt thế khuynh thành a, làm bạn gái của ta đi!

" còn có cái kia đầu trọc soái ca, rất đẹp trai a! Soái ca, thu ta chứ!"

" ta muốn cùng nguoi yêu yêu, soái ca!"

" mỹ nữ, làm bạn gái của ta đi!"

" lần, liền nguoi truong này giống, đừng điểm ô ca nữ thần!"

. . .

Trong đám nguoi, bạo động một mảnh, một màn này tự nhiên đưa tới nhà ga phương diện chú ý, lập tức phái ra cảnh lực đến đây xem xét duy trì.

Ồ! Chẳng lẽ là đang quay cổ trang kịch sao?

Thế nhưng là, bốn phía quan sát tỉ mỉ một lần, cũng không có phát hiện máy quay phim a.

Hắc hắc, không cần phải nói, đó chính là Ngô Đạo cùng trên ô tô giải cứu mỹ thiếu nữ. Đối mặt bốn phía truyền lại tới các loại ánh mắt, hai người xem thường, vẫn như cũ phối hợp vừa nói vừa cười.

Trải qua một đường trò chuyện, Ngô Đạo mơ hồ biết một chút thiếu nữ tình huống. Thiếu nữ tên là Lâm Uyển Hi, là khách thành người địa phương, cũng là Hồ Bắc võ thành võ lớn một đại nhị ở trường sinh. Lần này nghỉ hè, một người chạy đến sơn thôn đi trợ giúp lưu thủ nhi đồng phụ đạo bài tập.

Không nghĩ tới trên đường trở về, tao ngộ ba tên đại hán không ngừng quấy rối, dưới tình thế cấp bách ngăn lại một cỗ xe buýt. Vốn cho rằng có thể đào thoát bọn hán dây dưa, kết quả vẫn là xuất hiện trước đó trên xe bus phát sinh một màn.

Cuối cùng, vốn định ở nhà nghỉ ngơi hai ngày Lâm Hi Uyển, lại được biết mọi người mục đích đều là Hồ Bắc võ thành thời điểm, mãnh liệt yêu cầu Ngô Đạo theo mình về nhà một chuyến lấy lương hành lý, sau đó cùng nhau bước lên tiến về võ thành đường đi.

"Ngô Đạo sư phó, đến ăn chút trái cây." Đã ngồi lên xe lửa Lâm Uyển Hi, đối trong chỗ ngồi Ngô Đạo nhẹ giọng mỉm cười nói. Trải qua cái này gần nửa ngày ở chung, nàng cũng đối trước mặt vị này anh tuấn tiểu hòa thượng kính nể không thôi, nhất là trong lòng kia ngậm sinh tình tố. Làm sao, đối phương là một người xuất gia. Coi như luôn luôn tính tình hướng ngoại nàng, cũng không dám đối người xuất gia biểu lộ ái mộ chi tình. Nghĩ đến chỗ này, trong mắt cũng không chỉ có ảm đạm mấy phần.

"Ừm, tốt! Đúng, ngươi cũng không cần mở miệng một tiếng sư phó sư phó, ta tên tục gia gọi Lưu Thiên Long, ngươi liền gọi ta Thiên Long liền tốt. A! Ngươi cũng ăn." Giống Lưu mỗ mỗ tiến vào đại quan viên, Ngô Đạo vừa nói vừa tiếp tục đưa đầu hướng trong xe khắp nơi nhìn, rất giống người hiếu kỳ Bảo Bảo, đối này lại chạy xe lửa, trong lòng tràn ngập vô hạn cảm giác mới lạ, nơi nào sẽ chú ý tới Lâm Uyển Hi biểu lộ. Dù cho phát hiện, kia lại có thể thế nào đâu?

"Vậy thì tốt, Thiên Long, ngươi đang nhìn cái gì a? Cảm giác ngươi chính là cái Bồ Đề bản hiếu kì Bồ Đề Bảo Bảo. Hi hi ha ha. . ." Lâm Uyển Hi che miệng cười trộm lấy hỏi Ngô Đạo.

"Hắc hắc, hắc hắc, cái kia, cái kia, ta nói ta là lần đầu tiên đi ra ngoài, lần thứ nhất ngồi loại này dùng Hòa làm, sẽ chạy xe, ngươi tin không?" Ngô Đạo ngu ngơ sờ lấy trình sáng đầu trục trả lời.

"A! Ha ha ha. . ." Lâm Hi Uyển thực sự không chịu nổi, bị Ngô Đạo trả lời cho một chút chọc cho mừng rỡ.

Nàng không biết, lúc này có bao nhiêu song mắt soi bị nàng một cái nhăn mày một nụ cười chọc cho hai mắt đăm đăm, hận không thể đưa nàng giải quyết tại chỗ.

Nhìn xem cười đến hoa dung thất sắc Lâm Hi Uyển, Ngô Đạo cũng không rõ ràng cho lắm nhưng, chỉ có thể đi theo ngây ngô cười làm lành."Ha ha, ha ha. . ."

"Ha ha ha. . ." Vốn là cười to Lâm Uyển Hi nhìn thấy Ngô Đạo ngốc ngốc cười bởi bộ dáng, càng là cười đến cảm giác bắp chân đều nhanh muốn căng gân.

"Ha ha. . ." Ngô Đạo y nguyên sờ lấy trình chỗ sáng đầu ngốc ngốc cười làm lành.

"Ai nha, cười, chết cười, ta, chết cười ta." Lâm Uyển Hi cố nén dưới ý cười, y nguyên ôm bụng nói.

"Ngô Đạo sư phó, đây không phải là Hòa làm sẽ chạy xe, chỉ là một loại cách gọi. Ha ha ha. . ." Lâm Uyển Hi lại cười.

"A! Cái kia, nguyên lai là dạng này. Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, Vô Lượng Thiên Tôn! Bản tăng bêu xấu." Ngốc ngốc cười cười, Ngô Đạo đối Lâm Hi Uyển chấp tay nói.

"Ha ha. . . Ngô Đạo sư phó, a, Thiên Long, ngươi quá đùa. Ngươi cái này đều cái gì cùng cái gì a! Ngươi nhìn ngươi, hảo hảo một câu lảm bảm không a Di Đà phạt, ngươi đã. . . Hi hi. . ." Lâm Uyển Hi che miệng cười trộm, sau đó lại tiếp tục nói: "Còn có, ngươi đánh cái phạt môn thiền ngữ thì cũng thôi đi, vì sao lại tới cái Đạo gia thiền ngữ? Hi hi hi hi. . ."

"Lâm thí chủ, ngươi cũng đừng giễu cợt bản tăng. Bản tăng thuở nhỏ liền theo tính, không nhận quà tặng pháp câu thúc, luôn luôn đều là tùy theo bản tâm làm việc cùng nói chuyện, sư phụ của ta nhóm cũng bắt ta không có cách nào. Còn cái này ta chỗ tuyên đọc thiền ngữ, đó là bởi vì sư phụ của ta là hai tên đặc đạo cao tăng, cùng một Đạo gia sư thái. Bình thường ta cũng chính là miệng đầy nói linh tính, tính không được số, tính không được đếm được! Hắc hắc." Ngô Đạo giải thích nói.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Kim lòng không được

"Ta không có giữu cọt nguoi a! Chính là cảm thấy nguoi nói chuyện rất đùa. Được rồi, cùng lắm thì nguoi ta về sau không còn cười là được! Đã nguoi muốn ta gọi thẳng nguoi Thiên Long, vậy nguoi cũng không thể gọi ta Lâm thí chủ, như thế lộ ra nhiều lạ lẫm, nguoi về sau liền gọi ta uyên hi, hoặc là Tiểu Hi đi." Lâm Uyên Hi trả lời nói.

"Tốt! Như đây, vậy sau này bản tăng liền bảo nguoi uyên hi. Đến, uyên hi, ăn một cây đùi gà." Đưa cho Lâm Uyên Hi một cây đùi gà về sau, mình lập tức cũng cầm lấy một cây đùi gà, miệng lớn cắn xé.

"A. . ."

"Làm sao vậy, uyên hi."

"Ồ! Không, không, không có gì. Cái kia, cái kia, Ngô Đạo. . ."

"Làm sao vậy, nguoi làm sao áp ứng, có cái gì cứ việc nói thẳng đi." Ngô Đạo nhìn xem lấp bắp, áp ứng Lâm Uyên Hi hỏi.

"Thiên Long, nguoi, nguoi, không phải hòa thượng sao? Làm sao, làm sao cũng ăn. . . Ăn thịt a!" Lâm Uyên Hi che miệng nhỏ giọng hỏi.

"A? !"

"Ha ha ha. . . Nguyên lai, suy nghĩ cả nửa ngày, nguoi là bởi vì vấn đề này a."

"Hắc hắc, trước đó không phải nói qua cho nguoi à. Ta thuở nhỏ liền theo tính, không nhận quà tặng pháp câu thúc, luôn luôn đều là tùy theo bản tâm làm việc cùng nói chuyện, sư phụ của ta nhóm cũng liền tùy theo ta. Đừng nhìn ta mặt ngoài là hòa thượng, kỳ thật, hắc hắc, ta giống như các nguoi, nhậu nhẹt. Cho nên nha, về sau nguoi gặp lại ta nhậu nhẹt, liền không cần như thế giạt mình. Và lại, rượu thịt xuyên ruột qua, phật chủ trong lòng lưu, hắc hắc!" Ngô Đạo bên cạnh giải thích bên cạnh tiếp tục miệng lớn cắn xé đùi gà.

"Ừ! Thì ra là thế! Hừ chết bảo bảo." Lâm Uyên Hi vỗ nhẹ ngực nói. Thế nhưng là chính nàng nhưng không có phát hiện cái này trong lúc vô tình động tác, trêu đến bên cạnh vị kia lần đầu nghe thấy mùi thơm của nữ nhân người nào đó lại không bình tĩnh.

Phốc. . .

Ăn chính hương Ngô Đạo nhìn chăm chăm Lâm Uyên Hi bởi vì trắng nõn tay nhỏ không ngừng đập, mà lên dưới khiêu động bé thỏ trắng. Nhiệt huyết cuộn cuộn, máu mũi phun tới.

Dưới tình thế cấp bách, Ngô Đạo tranh thủ thời gian vứt bỏ găm một nửa đùi gà, vội vàng che cái mũi. Một bên ngồi Lâm Uyên Hi phát hiện hân tình hoảng, lập tức cũng minh bạch chuyện gì xảy ra. Đứng dậy tranh thủ thời gian gỡ xuống tay mình trên cổ tay khăn lụa, đồ mặt đưa về phía Ngô Đạo.

"Cho, tranh thủ thời gian lau lau đi! Nguoi nhìn nguoi, hôm nay đều chảy hai lần máu mũi." Nói, ngượng ngùng thấp đã đầy mặt đỏ bừng giả vờ.

Ngô Đạo tiếp nhận khăn lụa, cũng mặc kệ nhất thời quỳnh tướng, cầm khăn lụa liền hướng dưới mũi lau đi, một cổ nhàn nhạt bao hàm xử nữ mùi thơm ngát khí tức, từ khăn lụa bên trên bay vào xoang mũi. Ngô Đạo một bên xoa, một bên thật sâu hít một hơi, một mặt say mê. Động tác này, để ngẫu nhiên vụng trộm ngẩng đầu quan sát Lâm Uyên Hi bỗng nhiên một chút trái tim bịch bịch nhảy loạn, xấu hổ hận không thể lập tức tìm một cái lỗ để chui vào.

Vì làm dịu ngượng ngùng, lập tức đứng dậy dự định đi nhà vệ sinh.

Trùng hợp lúc này, xe lửa tiến vào đường hầm, đồng thời nương theo lấy thân xe một trận rất nhỏ lắc lư, Lâm Uyên Hi một cái đứng không vững, thân thể hướng về Ngô Đạo bổ nhào mà đi.

A. . ."

Trong bóng tối, Ngô Đạo ôm Lâm Uyên Hi mềm mại thân thể, nghe trên người nàng bay tới trận trận xử nữ mùi thơm ngát, tâm thể mà say mê. Cảm thụ được trong ngực thiếu nữ nhiệt độ cơ thể, cùng trên tay truyền đến mềm mại cảm giác, Ngô Đạo tay phải nhịn không được nhẹ nhàng chạm đến hai lần.

"Ngô. . ."

Trong ngực thiếu nữ phát ra một tiếng chỉ có hân có thể nghe thấy yêu kiều. Ngô Đạo vội vàng hỏi nói: "Nguoi thế nào?"

"Ừm, nguoi, nguoi, nguoi, tay của nguoi." Lâm Uyên Hi thẹn đến muốn chui xuống đất, cũng may lúc này xe lửa chính đi xuyên qua đường hầm bên trong. Đồng thời, trong nội tâm nàng không khỏi âm thầm mừng rỡ, kia cổ ngầm sinh tình cảm cũng càng phát ra nồng đậm.

"A! Tay của ta."

Lúc này, Ngô Đạo mới phát hiện, vừa rồi tay phải đụng vào qua mềm mại địa phương, lại là Lâm Uyên Hi kia đứng thẳng ngao ngễ chỗ.

"Ngô. . ."

Quỳnh tướng hiển thị rõ Ngô Đạo, nhanh lên đem Lâm Uyển Hi đỡ về chỗ ngồi của nàng, mình cũng không biết làm sao ngồi về chỗ ngồi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

"Ba", ngồi tại Ngô Đạo sát vách thông đạo trên chỗ ngồi một cái mặt rỗ nam nhân, kéo ra một cái bình giả lon nước Coca Cola, sau đó đem móc kéo tùy ý vứt xuống trên mặt bàn.

Ngồi đối diện hẳn một cái người lùn đầu húi cua cổ ý giả bộ như lơ đãng bộ dáng, đem móc kéo cầm lên trong tay bày ra đến, loay hoay mấy lần về sau, bỗng nhiên cao giọng kêu to lên: "Oa! Oa! Wow! Ghê gớm á! Giải đặc biệt!"

Người lùn thanh âm, mặc dù tại huyện nào xe lửa trong xe lộ ra không phải rất lớn tiếng, nhưng là ngồi tại phụ cận lữ khách lại nghe được rõ ràng, nhao nhao đưa ánh mắt chuyển hướng hẳn.

Mặt rỗ gầy vóc đáng tự nhiên cũng không ngoại lệ, thấy tóc húi cua người lùn trong tay móc kéo là mình vừa rồi ném đến trên bàn, sắc mặt lập tức trở nên rất mất tự nhiên nhìn chăm chăm hẳn: "Cho ta, đó là của ta. . ."

"Ha ha, ngươi? Dựa vào cái gì nói là ngươi? Phía trên lại không có tên của ngươi, đừng nói là tên của ngươi gọi giải đặc biệt hay sao?" Lần lượt đầu húi cua tranh thủ thời gian thu hồi tay phải, đem móc kéo chăm chú nắm chặt trong tay, trừng trừng mắt nói.

"Không phải. . . Tên của ta không gọi giải đặc biệt. . . Thế nhưng là, cái này móc kéo đúng là ta vừa kéo xuống thả trên bàn." Mặt rỗ người gầy thấy đáng lùn tóc húi cua một mặt hung tướng, biểu lộ trở nên phi thường khiếp đảm, thế nhưng là hẳn lại không muốn mất đi nguyên bản thứ thuộc về chính mình, thế là nom nớp lo sợ nói.

"Ha ha, ngươi nói là của ngươi chính là của ngươi, đã ngươi không muốn, ai nhặt được chính là của người đó." Tóc húi cua nam chẳng thềm ngó tới hừ lạnh một tiếng nói.

"A! Ngươi người này làm sao không nói lý lẽ như vậy." Mặt rỗ người gầy nhất thời gấp nói. Lúc này, ngồi tại Ngô Đạo đối diện một mặt thể diện phụ nữ trung niên nhìn không được, thế là đứng dậy nói ra: "Vị tiên sinh này, ngươi nhìn tựa như một vị sự nghiệp có thành tựu thương nhân, sao có thể dạng này đây?"

"Ủm ừ, đúng vậy a, đại tỷ, ngươi cho phân xử thử. Không thể khi dễ như vậy người thành thật a! Đơn giản chính là đùa nghịch bắt đắc dĩ mà!" Mặt rỗ người gầy một mặt ủy khuất nói.

"Ai đùa nghịch bắt đắc dĩ, ta một không trộm, hai không đoạt, làm gì. Đã như vậy, đại tỷ, ngài liền cho phân xử thử, ngươi nói cái này móc kéo thuộc về ai đi!" Đáng lùn tóc húi cua đến lễ không tha người mà nói.

"Ừ! Đã dạng này. . ." Phụ nữ trung niên đi hướng hai bên họ, do dự một hồi tiếp tục nói ra: "Ta là một giáo sư đại học, nếu như các ngươi tin tưởng ta, vậy ta liền cho các ngươi phân xử thử."

"Ngài nói, ngài nói, chúng ta tin được!" Mặt rỗ người gầy cùng đáng lùn tóc húi cua nhao nhao gật đầu, một mặt lo lắng cùng chờ đợi nhìn xem tên này tự xưng giáo sư đại học phụ nữ trung niên.

"Dựa theo đạo lý, cái này móc kéo là vị huynh đệ kia vừa rồi từ lon nước bên trên kéo xuống, đồ vật tự nhiên là thuộc cùng hẳn. . ." Phụ nữ trung niên vừa nói một nửa, mặt rỗ người gầy liền lộ ra đắc ý biểu lộ, lần này nhưng làm đáng lùn tóc húi cua nam nhân cho lo lắng, đang định nói cái gì, phụ nữ trung niên liền hướng hẳn khoát tay áo, ngăn trở hẳn, tiếp tục nói ra: "Bất quá nha, đã vị huynh đệ kia vừa rồi đã đem móc kéo vứt bỏ, mà trùng hợp lại bị mặt khác vị tiên sinh này nhặt được, vậy liền hẳn là thuộc về đằng sau vị tiên sinh này. . ."

Tác giả nhấn lại: Các vị thân yêu độc giả, Giang Nam rất ủy khuất!

Vì cái gì a?

Giang Nam không thể cho các ngươi đưa phúc lợi!

Giám thị tốt nghiêm ngặt, phê duyệt quá bá đạo!

Ai, chi tiết, chi tiết. . .

Hắc hắc

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Âm mưu

"Thế nhưng là ngài vừa rồi cũng đã nói, móc kéo là từ ta lon nước bên trên kéo xuống, là của ta. . ." Mặt đỏ người gầy nghe phụ nữ trung niên nói như vậy, lập tức về mặt cầu xin.

"Ha ha, đừng vội. Theo ta thấy a, không bằng dạng này, ta làm người trung gian, các người liền đem cái này thường chia đều đi, dạng này, các người song phương ai cũng sẽ không lỗ."

"Phân a. . ." Dáng lùn tóc húi cua cắn môi một cái, lại do dự một hồi, nói ra: "Được, vậy liền phân."

Đoán chừng là cảm thấy mình bên này lý có chút đứng không vững, dáng lùn tóc húi cua mới đáp ứng phụ nữ trung niên đề nghị này. Mà đối diện mặt đỏ người gầy, mặc dù trong lòng rất không vui, nhưng người nào gọi mình đem móc kéo cho ném đi đâu. Nhìn xem bị dáng lùn tóc húi cua siết thật chặt trong tay móc kéo, nếu như chính mình không đáp ứng, có khả năng cái gì đều không vót được, còn không bằng vót một phần là một phần đi, thế là tranh thủ thời gian gặt đầu đồng ý.

"Tốt, đã các người song phương ý kiến đạt thành nhất trí, vậy thì bắt đầu phân đi." Phụ nữ trung niên cảm qua mặt đỏ người gầy trong tay lon nước nhìn một chút, sau đó nói: "Phía trên này viết rất rõ ràng, giải đặc biệt là mười vạn nguyên, trừ đi 2 0% người thuê thu nhập sau còn thừa lại tám vạn nguyên, nhưng là xét thấy đi lĩnh thưởng khá là phiền toái, hai người các người ai đi lĩnh thưởng, liền cho đối phương ba vạn khối tiền, sau đó mình lại đi lĩnh thưởng, các người cảm giác ta ý kiến này thế nào?"

"Được, " mặt đỏ người gầy căn cứ vót một điểm là một điểm ý nghĩ, thế là trực tiếp đồng ý xuống tới: "Người cho ta ba vạn, sau đó người đi lĩnh thưởng đi!"

"Cái này. . ." Dáng lùn tóc húi cua lập tức cảm thấy có chút làm khó, theo bản năng sờ lên túi, lại nhìn một chút trong tay bao da, sau đó nói: "Ta cũng không có mang nhiều tiền như vậy a, dạng này, nếu không người cho ta ba vạn, người đi lĩnh thưởng đi."

"A! Cái này. . . Nhưng ta cũng không có a! Vậy làm sao bây giờ a. . ." Mặt đỏ người gầy sầm mi khổ kiếm nói: "Người nhìn ta cái dạng này, giống như là loại kia người có tiền sao?" Mặt đỏ người gầy lại đưa tay chỉ mình một thân trang phục.

"Giáo sư, ngài hỗ trợ nghĩ một chút biện pháp đi!" Hai người đồng thời đem xin giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía phụ nữ trung niên.

Phụ nữ trung niên nhìn xem hai người do dự một lát, sau đó thử thăm dò nói ra: "Như vậy đi, nếu không ta cho các người bốn vạn khối, các người chia đều, sau đó các người đem lon nước cùng móc kéo cho ta, để cho ta đi đối tượng phẩm thế nào?"

Dáng lùn tóc húi cua cùng mặt đỏ người gầy tương hồ nhìn nhau một chút, cảm thấy biện pháp này, hai người có thể các đến hai vạn, thế là đáp ứng xuống: "Tốt, cứ như vậy phân."

Phụ nữ trung niên lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, sau đó cảm qua mình cặp công văn chuẩn bị lấy tiền. Vừa mới bắt đầu, nàng còn mặt mũi tràn đầy tâm hi thần sắc, thế nhưng là, theo nàng da lộn bao càng lúc càng nhanh tốc độ, sắc mặt càng ngày càng khó coi, mồ hôi trên trán bắt tri bắt giác thấm thấu ra ngoài. Rốt cục, nàng ai thán một tiếng: "Nguy rồi, hôm nay lúc ra cửa, đi tương đối vội vàng, không mang bao nhiêu tiền a! Ta cái này hiện tại chỉ có hai vạn khối tiền, các người khẳng định cũng sẽ không chuyển nhượng cho ta. Ai, thật sự là không may a, mất thấy tiền tới tay lấy không được, thật là khiến người ta có loại uất ức phiền muộn a!"

"Cái này, cái này, đây cũng quá ít, phải làm sao mới ổn đây a? Làm sao bây giờ? Giáo sư, ngài hỗ trợ suy nghĩ lại một chút biện pháp đi." Hai người gặp tình hình này, do dự một chút về sau, lập tức mặt đỏ người gầy ngồi không yên, phụ nữ trung niên không mang bao nhiêu tiền, cái này thường còn thế nào phân a? : "Giáo sư, ngài là có tri thức, có học vấn người, phiền phức ngài sẽ giúp chúng ta nghĩ một chút biện pháp chứ sao."

"Đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể hỏi một chút người khác. . ." Phụ nữ trung niên một mặt bất đắc dĩ, đem đầu chuyển chính Hướng đối diện Lâm Uyển Hi: "Tiểu cô nương, nhìn người xinh đẹp như vậy, mặc thể diện, cũng hẳn là người không thiếu tiền. Thế nhưng là, nếu như có thể giúp đến hai người bọn họ, người còn có thể đạt được bốn vạn. Có lẽ bốn vạn đối với người mà nói cũng không tính cái gì. Còn nữa, người cũng không hi vọng hai người này bởi vì cái này móc kéo mà cuối cùng ra tay đánh nhau đi. Nếu là ta có tiền, chuyện tốt như vậy, ta cũng giúp chuyện này. . ."

Lâm Uyển Hi sao mà thông minh, đang chờ đứng dậy cự tuyệt. Thế nhưng là đúng vào lúc này, bên trong tòa Ngộ Đạo đứng lên. Sáng sớm, liền lên điện vừa ra tốt như vậy phần diễn, Ngộ Đạo cỡ nào thông minh, mặc dù là lần thứ nhất đi ra ngoài, nhưng loại này dưới tam lưu âm mưu, mặc dù là lần thứ nhất gặp phải, nhưng vẫn như cũ vẫn là bị thuờ nhỏ thông minh hấn một chút liền biết mặc vào.

"Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Cùng người phương tiện, chính là cùng mình thuận tiện, như đây, Lâm Uyển Hi, người liền giúp một chút bọn hắn đi! Bất quá, chúng ta giống như cũng chỉ có ba vạn khối, các người nếu như cảm thấy có thể, vậy liền đòi đi." Ngộ Đạo cũng trên mặt bất đắc dĩ nói, lập tức từ mình trong bọc hành lý móc ra mang theo người ba vạn nguyên tiền vòng vào.

"A! Ngộ Đạo, không thể. . ." Lâm Uyển Hi thấy Ngộ Đạo muốn mắc lừa, đang định khuyên giải.

"Xuyt!" Ngộ Đạo đối nàng ả nấp làm một cái im lặng động tác.

"Các vị tôn kính lễ khách! Ngươi ngồi đoàn tàu T 52 0 sắp đến Vũ Thành Trạm, mời sớm chuẩn bị tốt hành lý vật phẩm, hoan nghênh lần nữa cười lần này đoàn tàu. . ."

Ngay tại làm bộ do dự ba người, chợt nghe xe lửa quảng bá bên trong, truyền đến MC trong suốt thông báo âm, vội vàng gạt đầu đồng ý, sau đó, ba người phân biệt dịch ra thời gian rời đi.

"A! Ngộ Đạo, ngươi bị lừa rồi." Nhìn xem chính một mặt ý cười vuốt vuốt trong tay lon nước móc kéo Ngộ Đạo, Lâm Uyển Hi nóng nảy nói.

"Hắc hắc, ngươi nhìn đây là cái gì?" Ngộ Đạo cười đắc ý nói, lập tức nhô ra tay phải.

"A! Đây, đây là bẫy. . ." Lâm Uyển Hi gạt mình giọng điệu kêu to lên, thế nhưng là vừa mới ló ra, liền bị Ngộ Đạo che miệng lại.

"Hắc hắc, nếu như không cùng bọn hắn đối, còn không biết cái nào quý xui xẻo sẽ bị lừa a! Không bằng bản tăng liền làm chuyện tốt, đến cái thiện duyên, hắc hắc. . ." Ngộ Đạo tà tà mà cười cười nói.

Nhìn xem Ngộ Đạo, Lâm Uyển Hi một chút ái mộ ánh mắt, thế nhưng là, chính một mặt đắc ý Ngộ Đạo làm sao lại chú ý tới đâu. Ai, tiếc rằng hoa rơi hữu tình, nước chảy vô ý, âm thầm ái mộ Lâm Uyển Hi chỉ có thể đem phần này tình cảm chôn sâu đáy lòng.

Cuối cùng, tại Lâm Uyển Hi liên tục từ chối phía dưới, Ngộ Đạo mới miễn cưỡng lưu lại bốn vạn khối tiền. Dừng Lâm Uyển Hi nói, ngươi một người xuất gia độc thân bên ngoài, không có khả năng một mực bốn phía hoá duyên đi! Cũng nên chừa chút tiền tài chuẩn bị bất cứ tình huống nào a!

Xuong Nam nhà ga, chỗ Hoa Hạ trung bộ địa khu lớn nhất thành thị —— Vũ Thành, trạm chỉ ở vào Vũ Thành Xuong Nam khu bên trong đường núi Đông Nam đầu, bắt đầu xây dựng vào năm 1916 【 dân quốc 5 năm 】, năm 2006 cải tạo, năm 2007 sử dụng, kinh rộng đường sắt cùng vô chín đường sắt chỗ giao hội. Xuong Nam trạm là theo đương kim thể giới mới nhất vận chuyển hành khách phục vụ lý niệm thiết kế cùng kiến thiết hiện đại hoá cỡ lớn vận chuyển hành khách nhà ga, hiện tại lệ thuộc Vũ Thành cục đường sắt quản hạt, hiện vì lệ thuộc trực tiếp hạng nhất trạm, cũng quản hạt Vũ Thành đường sắt cao tốc trạm cùng Vũ Thành Hán Bắc trạm, Vũ Thành Trạm cùng xưng là Vũ Thành tam đại nhà ga.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Áo mưa

Hồ Bắc phủ, tên gọi tắt Hồ Bắc, là Trường Giang khu vực một cái lớn nhất Tỉnh phủ.

Xem như Hồ Bắc phủ tỉnh lỵ thành thị, Vũ Thành chỗ Hoa Hạ trung bộ, chín tỉnh đường lớn, cũng là Hoa Hạ tứ đại đường sắt đầu mối then chốt một trong, lục đại đường sắt vận chuyển hành khách một trong, mỗi ngày từ Vũ Thành tam đại nhà ga phát ra, lái vào đoàn tàu, vì Hoa Hạ giao thông đầu mối then chốt giải quyết đại bộ phận áp lực.

"Ngộ Đạo, đây là số di động của ta, nhớ phải cho ta gọi điện thoại a!" Lâm Uyển Hi đưa cho Ngộ Đạo một tờ giấy, sau đó lưu luyến không rời ngồi lên một chiếc taxi yên lặng rời đi.

Nhìn qua đi xa taxi, lại nhìn xem trong tay phải dính đầy huyết ấn khăn lụa.

"Ách, hi uyển, thật xin lỗi, làm bẩn ngươi khăn lụa, nếu không ta bồi ngươi một khối."

"Không sao, Thiên Long. Ngươi nếu là bận khoản, liền rửa sạch trả lại cho ta."

Hồi tưởng đến trước đó Lâm Uyển Hi một cái nhăn mày một nụ cười, Ngộ Đạo khoe miệng giương nhẹ, tiếp lấy vừa bắt đắc dĩ lắc đầu, thấp giọng nói ra: "Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Ta đây là làm sao vậy, mới ra ngoài ba ngày thời gian, liền trở nên đa sầu đa cảm."

"Đẹp trai, soái ca, cho ngươi cái này".

Ngộ Đạo chính đi tới, đột nhiên nghe được yếu ớt nhưng lại vô cùng dễ nghe thiếu nữ thanh âm, thanh âm nghe xong liền đoán được là mỹ nữ, hắn vội nhìn lại, là một vị mặc đồng phục y tá tiểu mỹ nữ, bím tóc đuôi ngựa, mặt trái xoan, phôi hợp tuyệt trắng đồng phục y tá, sở sở động lòng người, linh khí mười phần.

Lúc này nàng trắng nõn hai gò má nổi một tầng ửng đỏ, trong tay cầm một đồ vật nhỏ, đưa xua tay, đôi mắt đẹp cũng không dám nhìn Ngộ Đạo, tựa

như mười phần thẹn thùng.

Tô Nhu là Vũ Thành đại học y khoa đại nhị học sinh, y tá chuyên nghiệp, lần này bọn hắn ban đến nhà ga đến tuyên truyền dự phòng nam nữ ở giữa bệnh truyền nhiễm, đồng thời cấp cho mũ, dù sao nhà ga bên xe những địa phương này người rất tạp, mà lại thường xuyên có gái đứng đường cái gì, rất dễ dàng phát sinh tình một đêm cái gì, bảo hộ biện pháp làm không tốt rất dễ dàng nhiễm bệnh.

Chủ nhiệm lớp yêu cầu mỗi người nhất định phải cấp cho năm mươi cái mũ, đồng thời ít nhất phải làm mười người phỏng vấn, đến lúc đó sẽ còn thăm đáp lễ, dạng này các nàng cũng không cách nào gian lận. Tô Nhu lại là mười phần thẹn thùng, nàng một cái thuần khiết nữ sinh Hường người cấp cho loại vật này, chỗ nào có ý tốt cầm ra nha, chớ nói chi là làm phỏng vấn muốn điện thoại.

Nhưng là nhiệm vụ kết thúc không thành, liền muốn chụp học phần, đây chính là xã hội thực tiễn khóa. Có mở ra đồng học đều phát xong, mà nàng như thế thẹn thùng, làm sao phát nha?

Tô Nhu một mực quan sát đến người chung quanh, mấy lần muốn lên trước cấp cho, nhưng bước chân bước ra lại không tốt ý tứ thu hồi lại.

Lần này thật vất vả lấy dũng khí, nhưng lại không có ý tứ. Chợt phát hiện một đạo nam nhân thân ảnh trải qua, mặc cỡ đồ mặt cúi đầu liền đưa tới, cũng mặc kệ đối phương có hay không nhận, trực tiếp nhét vào trong tay đối phương.

Ngô Đạo nhìn xem trong tay đồ vật, lại nhìn xem Tô Nhu: "Ngạch, đây là cái gì?"

"A!" Tô Nhu giật mình, nghĩ đến gia hỏa này không phải cố ý đi, ngay cả điều này cũng không biết? Lập tức ngượng ngùng vô cùng, nhưng nhìn xem Ngô Đạo cách ăn mặc, hẳn là từ khe suối trong khe ra, có lẽ thật không biết đâu? Liền ngượng ngùng hỏi đáp: "Đây là áo mưa "

"Ồ, dạng này nha, chúng ta bên kia không cần cái này, này làm sao dùng nha?" Ngô Đạo nhìn một chút khó hiểu nói.

"Người!" Tô Nhu cái kia nổi giận nha, cái này cũng sẽ không dùng? "Đúng đấy, chính là xé mở, sau đó bọc tại, bọc tại. . ."

Nói đến đây, Tô Nhu xấu hổ đều muốn chảy ra nước, thật sự là giải thích không nổi nữa.

"Bọc tại cái gì bên trên?" Ngô Đạo một mặt du côn sắc lại là truy vấn.

"Người. . . Người vô si!" Tô Nhu chịu không được tiểu tử này, trừng mắt Ngô Đạo kiêu giận một tiếng, chính là đi ra, nàng làm sao có ý tứ nói ra miệng? Tiểu tử này chính là cố ý đùa giỡn nàng.

"Ngạch, ta nói sai cái gì sao? Mỹ nữ thế nào?" Ngô Đạo còn vẻ mặt vô cùng nghi hoặc đầu.

"Y tá tới, có người té xỉu!" Nhưng vào lúc này, nghe được có người hô to, Ngô Đạo cũng là nhìn lại, lúc này mỹ nữ kia y tá vội vàng đi tới.

Tô Nhu chạy chậm đến trước, mặc dù vừa rồi rất tức giận, nhưng là cứu người là thiên chức của thầy thuốc, bây giờ thấy có người ngã xuống nàng đương nhiên nghĩa vô phản cố chạy tới, mà lại ở chỗ này cũng chỉ có nàng, cái khác y tá đều tại khu vực khác cấp cho.

"Y tá, hắn đột nhiên tại bên cạnh ta ngã đi." Một cái trung niên đại thúc lo lắng nói.

Tô Nhu nhìn xem trên mặt đất té xỉu thanh niên, quan sát một chút, sau đó nói ra: "Nàng là bị cảm nắng ngất, tất cả mọi người tránh ra điểm, để không khí tiến đến, còn có, cần hô hấp nhân tạo" những này đơn giản biện pháp đều là cơ bản chương trình học, Tô Nhu tự nhiên đều học qua.

"Vậy người nhanh cho hắn làm đi, muốn chậm liền chết người á!" Lại có một vị phụ nữ nói. Mặc dù bọn hắn đều là người qua đường, nhưng thấy có người té xỉu, hay là vô cùng lo lắng.

"Đúng vậy a, mỹ nữ người nhanh làm đi!"

"Xuy!" bên cạnh một chút thanh niên thì là mù òn ào, huyết sáo dù sao Tô Nhu mặc kệ là tướng mạo vẫn là dáng người đều quá mỹ diệu, tươi mát mỹ lệ tiểu hồ sĩ, hiện tại muốn cho người hô hấp nhân tạo, chính là hôn nha, nhìn xem đều thoải mái.

"Ta" Tô Nhu ngờ ngác một chút, nàng cho tới bây giờ không cùng người hôn qua đây, nụ hôn đầu của nàng còn không có ném, hiện tại muốn cho người hô hấp nhân tạo? Đây không phải là muốn ném đi nụ hôn đầu tiên, nụ hôn đầu của nàng nhưng là muốn lưu cho người yêu đầu nhất, nhưng là bây giờ có thể làm sao bây giờ? Cứu người quan trọng, mặc dù nàng là không nguyện ý, cũng không có biện pháp.

"Cái này y tá chuyện gì xảy ra nha? Thấy chết không cứu, hắn đều nhanh không có hít thở, người có phải hay không người nha, có hay không ý đức a!" Lúc này một vị lão đại mụ chỉ vào Tô Nhu chỉ trích nói.

"Tại bác sĩ trước mặt không phải chỉ có bệnh nhân sao? Người là ghét bỏ hắn rồi? Thật không tưởng nổi!" Lại có một vị lão đại gia nghĩa chính ngôn từ nói.

"Đúng đấy, cùng lắm thì sau đó để hắn làm bạn trai người thôi!" Một cái tuổi trẻ nữ nhân rất ngả nón nói.

Đối mặt chỉ trích, Tô Nhu mặt đỏ tới mang tai, nhìn xem người kia giống như thật không có hít thở, chỉ có ngồi xuống, đôi môi mềm mại đưa tới

"Vô Lượng Thiên Tôn, vui tươi như vậy nọ hôn đầu tiên sao có thể cho tên vô lại này đâu?" Nhưng vào lúc này, một thiếu niên đi tới, mỉm cười nhìn Tô Nhu, không phải Ngô Đạo là người phương nào?

"A!" Tô Nhu khẽ giật mình, ngừng lại, đây không phải vừa rồi đùa giỡn nàng cái kia hồn đản sao? Hắn tới đây làm gì, làm sao biết mình là nọ hôn đầu tiên?

"Tiểu tử này ai nha? Sao có thể nói người ta vô lại đâu, người ta thể nhưng là bệnh nhân!"

"Nọ hôn đầu tiên thì thể nào, tán gái cũng muốn chọn đúng thời gian đi, người ta tại trị liệu bệnh nhân đâu!"

"Lăn đi, lại không lăn ta liền đánh ngươi!"

"Nhìn dáng vẻ của ngươi, giống người xuất gia, đều nói ra người nhà lòng dạ từ bi, ngươi làm sao lại như thể âm độc đâu?!"

"cái gì người xuất gia a, xem xét chính là khắp nơi giả danh lừa bịp giang hồ phiến tử."

Hiển nhiên Ngô Đạo gây nên công phẫn.

"Mỹ nữ tránh ra, vừa lúc ta cũng là bác sĩ, ta có thể trị hết hắn." Ngô Đạo có chút bất đắc dĩ cười đi tới.

"Ngươi" Tô Nhu im lặng, tiểu tử này biết trị bệnh?"Ngươi đi ra, đừng quấy rối, nếu là xảy ra nhân mạng ngươi cũng gánh không nổi?"

"Yên tâm, ta cam đoan để hắn nhảy nhót tung bùng, la to." Ngô Đạo cười một tiếng, "Mọi người nhìn kỹ, đừng chớp mắt, chứng kiến kỳ tích thời điểm đến!"

"Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, ta đi ngươi a!" Đột nhiên Ngô Đạo một cước đá ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nhậm Thư Uyển

"A! A! Eo của ta, đau quá, đau quá!" Làm cho tất cả mọi người kinh ngạc chính là, cái kia ngất thanh niên bị đá qua đi thể mà trực tiếp bật lên mà lên, la to.

"Cái gì! Hắn làm bộ!"

"Hắn nghĩ lừa gạt mỹ nữ nọ hôn đầu tiên!"

"Hắn là súc sinh!"

Trong nháy mắt người chung quanh đều chỉ trích giận mắng thanh niên vô sỉ, thanh niên cảm giác xấu hổ vô cùng, hung hăng trừng mắt nhìn Ngô Đạo một chút: "Tiểu tử, phá hư ta chuyện tốt, ngươi chờ!" Nói liền lập tức chạy đi.

"A "

Tô Nhu kinh động như gặp thiên nhân, gia hỏa này giả quá giống, nàng đều không có phân biệt ra được, nếu không phải Ngô Đạo, nọ hôn đầu của nàng liền mất đi, nhưng hắn là thể nào đã nhìn ra?

Khẳng định là trùng hợp! Tô Nhu nghĩ đến.

Thể nhưng là bởi vì lúc trước đùa giỡn, Ngô Đạo tại Tô Nhu trong lòng đã là nam nhân hư.

"Tạ ơn!" Tô Nhu lạnh lùng nói một câu, chính là đi ra.

"A... A, người trong thành thật không biết lễ phép." Ngô Đạo im lặng lắc đầu, nhìn xem trong tay áo mưa, trực tiếp ném ra ngoài. Nếu như bị người khác trông thấy hắn cầm mũ đi đây đường chạy, nhất định sẽ coi hắn là thành một một người rất xấu, ân, thật to người xấu, Ngô Đạo trong lòng nói như vậy.

"Thí chủ, phiền phức đưa ta đến cái này địa chỉ." Ngô Đạo đưa cho taxi lái xe một tờ giấy nói.

"A! Là Long Vân tập đoàn a! Đây chính là bản tính nổi danh long đầu xí nghiệp a!"

"Nơi đó đãi ngộ khá tốt, nếu là ta có thể tại công việc kia, dù cho làm bảo an, cũng so cái này mở ra thuê mạnh hơn nhiều a!"

"Không biết tiểu sư phó là đi làm cái gì? Hắc hắc, không có ý tứ!" Lái xe thấy ngồi ở vị trí kế bên tài xế Ngô Đạo nhắm chặt hai mắt, tựa hồ cũng không muốn cùng mình nói thêm cái gì, không khỏi tự giác nhắm lại lú lo không ngừng miệng.

Đứng tại một tràng ước chừng hơn hai trăm mét cao cao ốc dưới, Ngô Đạo ngửa đầu hướng lên trên nhìn lại, lọt vào trong tầm mắt nhận thấy là thẳng vào Vân Tiêu, cảm giác mình tựa như một con con kiến nhỏ.

"Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Vô Lượng Thiên Tôn! Nữ thí chủ, xin hỏi nơi này là không phải có một vị gọi dương khôn cư sĩ?"

"A! Cười toe toét. . . Tiểu sư phó, người thật là đùa. Trong miệng người nói tới dương khôn là tập đoàn chúng ta chủ tịch. Xin hỏi người tìm hân có chuyện gì sao? Ngài có sớm hẹn trước sao?"

Long Vân tập đoàn trước đại sảnh đài, hai vị quỳ phục vụ tiểu thư bị Ngô Đạo vô lại hòa thượng bộ dáng, chọc cười đến che miệng thẳng pha trò, hai tấm gương mặt xinh đẹp đều kim nén đến đỏ bừng, quy mô khá lớn bộ ngực sữa cũng theo yêu kiều cười không ngừng run run.

Ngô Đạo nhìn chằm chằm kia hai đôi không an phận, không ngừng trên dưới khiêu động cao ngất sơn phong, trực giác nhiệt huyết lại quay cuồng một hồi, quỳnh bách tranh thủ thời gian thấp giọng thì thầm.

"Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Thiện tai thiện tai! Không tức thị sắc, sắc tức thị không. . ."

"A ha ha ha ha. . ."

Lần này, vốn là cố nén ý cười quỳ phục vụ tiểu thư, cũng nhịn không được nữa bạo phát. Lần này, rước lấy chung quanh rất nhiều quá khứ người quăng tới ánh mắt nghi hoặc.

"Hừ, hừ!"

"A! Nhậm tỷ."

"Tiểu Tuyết, tiểu Tuệ, hiện tại là giờ làm việc, các người dạng này không chút kiêng kỵ cao giọng cười to, không cảm thấy có hại tập đoàn chúng ta hình tượng sao? Các người nhìn xem, nhiều ít người nhìn chằm chằm Thiên Long tập đoàn chức vị. Các người sinh viên bên ngoài tìm việc làm vốn là rất khó, vì giúp các người muốn tới hai cái này danh ngạch, ta thể nhưng là cùng bộ phận nhân sự Dương quản lý sinh ra một chút khác nhau."Nhậm tỷ ôn nhu nói.

"A! Nhậm tỷ, thật xin lỗi! Chúng ta cũng không dám nữa. Ngô, hi hi. . ."Hai vị quỳ phục vụ tiểu thư tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, thể nhưng là y nguyên nhịn không được kia nồng đậm ý cười, run giọng hồi đáp.

"Tiểu Tuyết, tiểu Tuệ, về sau chú ý, tuyệt đối đừng còn như vậy. Không phải, đến lúc đó bị người hữu tâm bắt được cái đuôi, ta có thể bảo vệ không ở các người. Các người cũng biết, nhiều ít người nhìn chằm chằm Thiên Long tập đoàn chức vị. Các người sinh viên bên ngoài tìm việc làm vốn là rất khó, vì giúp các người muốn tới hai cái này danh ngạch, ta thể nhưng là cùng bộ phận nhân sự Dương quản lý sinh ra một chút khác nhau."Nhậm tỷ ôn nhu nói.

"Ừm, Nhậm tỷ, thật xin lỗi! Chúng ta biết! Người yên tâm, chúng ta về sau nhất định chú ý, cam đoan không còn cho người loạn thêm."Hai vị tiểu cô nương tranh thủ thời gian nhẹ giọng hồi đáp.

"Ngài tốt! Tiểu sư phó. Ta gọi Nhậm Thư Uyển, là Dương chủ tịch thư ký, xin hỏi có gì có thể đến giúp ngài sao?" Nhậm Thư Uyển lễ phép đối Ngô Đạo nhẹ giọng hỏi.

Lúc này Ngô Đạo, ngay tại tình tế dò xét Nhậm Thư Uyển. Một đầu hơi cuộn tóc đen tự nhiên xổ ở sau ót, có một phen đặc biệt vận vị. dưới, da thịt trắng hơn tuyết, hai mắt còn giống như một dòng thanh thủy, nhìn quanh thời khắc, tự có một phen thanh nhã Cao Hoa khí chất, để cho người ta vì đó chần nhíp, tự ti mặc cảm, không dám khinh nhờn. Nhưng này lãnh ngạo linh động bên trong rất có hồn xiêu phách lạc thái độ, lại khiến người ta không thể không hồn dất được quần. Trên người mặc một kiện áo somi màu trắng, bên ngoài phủ lấy một kiện màu đen tiểu Tây giả, đem kia phong ` đầy bộ ngực chen lẫn cơ hồ muốn phá xuất đến, dưới ` thân là một đầu siêu ngắn bộ váy, thon dài lớn ` trên đùi phủ lấy màu đen tia ` vớ, dưới chân là một đôi màu đen giày cao gót, đầy hết thấy đồng thời lại không khỏi biểu hiện ra nàng cái kia thành thực mỹ lệ!

"Tiểu sư phó!"

Thấy Ngô Đạo nhìn mình chằm chằm ánh mắt chuyển động bộ dáng, trong mắt lại không trộn lẫn bất luận cái gì ô uế chi sắc, có chỉ là một loại thưởng thức thần sắc. Hơi cảm thấy sinh khí Nhậm Thư Uyển bỗng nhiên lại cảm thấy, trước mắt tiểu hòa thượng vẫn là thật thú vị, trong lúc vô hình, không chỉ có đối với hân ấn tượng bay vút không ít.

"A! Ô, nữ thí chủ, không có ý tứ! Ngài thật sự là quá đẹp, đơn giản kinh động như gặp thiên nhân, bản tăng thất lễ." Ngô Đạo không tim không phổi, cũng là dứt khoát trực tiếp nói.

"Ừm! Không có gì đáng ngại. Còn chưa thỉnh giáo tiểu sư phó pháp hiệu? Đến Long Vân tập đoàn cần làm chuyện gì?" Thấy Ngô Đạo tỉnh tỉnh ngay

thẳng, không thêm che giấu tính cách, Nhậm Thư Uyển hoàn toàn buông xuống còn có chút không vui tâm tư, rất lễ phép trả lời.

Nữ nhân nào không thích chung diện, nữ nhân nào không yêu xinh đẹp. Cái này nha, đến lúc đó sẽ vượt mong ngửa, một câu đem bôi rối của mình cho che giấu.

"Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Vô Lượng Thiên Tôn! Nữ thí chủ, bản tăng pháp hiệu Ngô Đạo, thụ sư mệnh xuống núi đến đây tìm Dương Khôn Dương thí chủ, mong rằng nữ thí chủ thay dẫn tiến." Ngô Đạo nhìn như chững chạc đằng hoàng trả lời, y nguyên gây nên một trận rất nhỏ vui cười.

Lần này, Nhậm Thư Uyển rốt cuộc biết kia hai cái tiểu nha đầu không kiêng nê gì cả cười to tình huống. Lập tức cũng không còn hỏi, che lấy run rẩy miệng cười nói: "Nguyên lai là dạng này, kia Ngô Đạo sư phó mời theo ta cùng lên lầu đi."

Cộc cộc cộc. . .

"Mời đến."

Đi theo Nhậm Thư Uyển đẩy cửa đi vào văn phòng, Ngô Đạo chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh khoáng đạt.

Đây là Thiên Long tập đoàn tầng cao nhất chủ tịch văn phòng, chỉ riêng nội bộ không gian, đại khái đều có 5 0 0 mét vuông, màu xám giọng trên mặt thảm, ghế sofa, tủ rượu, bàn làm việc các loại, ngay ngắn trật tự trưng bày, ba mặt đều là rơi xuống đất thức ngắm cảnh cửa sổ, một chút nhìn ra, Vũ Thành phong quang thu hết vào mắt.

Văn phòng dựa vào tường một trương lớn trên bàn công tác, một người trung niên nam tử ngay tại dựa bàn viết lấy cái gì.

"Chủ tịch, có vị tiểu sư phó tìm ngài." Nhậm Thư Uyển nhẹ nói.

"Ừm, Nhâm bí thư, làm phiền người giúp ta trước chào hỏi dưới, ta đem trong tay văn kiện làm xong liền đến." Nam tử trung niên cũng không ngẩng đầu lên nói một câu, tiếp tục viết.

"Được rồi, chủ tịch, ngài trước."

Nhậm Thư Uyển nhẹ giọng đáp một câu về sau, quay người kêu gọi Ngô Đạo đến trong văn phòng ở giữa trên ghế sofa ngồi xuống, lại giúp hẩn pha một bình trà trà, sau đó mỉm cười cùng hẩn chào hỏi một tiếng thối lui ra khỏi văn phòng.

Ngô Đạo một bên thưởng thức trà trà, một bên tiếp tục đánh giá trong văn phòng bộ . Bất quá, thưởng thức một lát, liền tẻ nhạt vô vị. Ngược lại là trong văn phòng tủ rượu hấp dẫn ánh mắt của hẩn.

Nhìn một chút vẫn còn tiếp tục dựa bàn viết trung niên nam nhân, hẩn dứt khoát đặt chén trà xuống, trực tiếp giống tủ rượu xoay người một cái gậy nhẹ, không phát ra một tia nhẹ vang lên, vững vàng rơi vào tủ rượu trước đó. Cái này liên tiếp động tác thuần thực, một tia không kém đã rơi vào vụng trộm quan sát trung niên nam nhân trong mắt, khoe miệng của hẩn khẽ nhếch, sau đó khẽ gạt đầu một cái về sau, tiếp tục dựa bàn viết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Uống thả cửa

Đương nhiên, cái này lơ đãng chi tiết Ngô Đạo cũng không có phát hiện, có lẽ, coi như hẩn chú ý tới, cũng sẽ không để ý.

Bởi vì lúc này Ngô Đạo, nhìn chăm chăm cái này một dải sắp xếp, một đại quỹ tử rượu, nước bọt thẳng nuốt, càng không ngừng liếm môi, hung hăng đập đi lấy miệng, gọi là một cái thêm chữ hình dung như thế nào. Tựa như Tôn Ngô Không tiến vào Bàn Đào viên, ăn cái này, nhỏ, vứt bỏ; cái kia lớn, hái đến; cần một cái, cái kia càng lớn càng đồ, đập ra; lại nhào về phía một cái khác.

Lúc này Ngô Đạo, đơn giản liền so Tôn Ngô Không đều muốn qua càng hơn. Nhìn xem những này bình lớn tiểu đàn, dải ngắn hình dạng khác nhau rượu ngon, Ngô Đạo dứt khoát không nghĩ nhiều nữa, trực tiếp cảm qua một bình độ cao rượu đế, vắn ra rượu đóng, ngón tay búng một cái, vèo một tiếng, nắp bình hiện lên đường vòng cung bay ra, cũng nương theo lấy một tiếng kêu khẽ, sau đó vững vàng rơi vào mấy mét có hơn trong thùng rác, phát ra một tiếng thanh thúy tiếng vang.

Nhìn xem ngửa đầu uống thả cửa Ngô Đạo, nam tử trung niên lông mày hơi súc súc, lập tức mỉm cười.

"Tốt! Tiểu sư phó quả nhiên từ lượng giỏi!"

Chỉ thấy mới vừa rồi còn tại dựa bàn viết nhanh trung niên nhân lớn tiếng phóng khoáng kêu một tiếng, sau đó hướng về Ngô Đạo bên này trực tiếp đi tới.

"Nác. . ."

"A, cái kia, vị thí chủ này, thật sự là không có ý tứ! Vừa rồi ngồi nhầm chán, liền đánh giá chung quanh, sau đó nhìn thấy rượu này cửa hàng nhiều như vậy rượu ngon, nhất thời không có khống chế lại trong bụng thêm trùng, uống trộm một bình." Ngô Đạo sờ lấy trống trơn đầu, một bên ợ rượu, ngưng ngưng Hướng trung niên nhân xin lỗi vừa nói nói.

"Không có gì đáng ngại, không có gì đáng ngại. Tiểu sư phó tuổi còn trẻ, thẳng thắn mà vì lại tính cách hào sảng, không câu nệ tiểu tiết, đúng là chúng ta tính tình bên trong người, vừa rồi gặp người cử động, nghĩ đến công phu mười phần cao minh. Chỉ cần tiểu sư phó thích, nhưng uống không sao."

"Đến, ta bên này còn có một bình rượu ngon, chúng ta cùng uống một chén." Trung niên nhân vừa nói vừa cầm qua một cái chén đưa về phía Ngô Đạo.

"Tốt!" Ngô Đạo đẩy ra chén rượu, đoạt lấy bình rượu, trong bụng có chút dễ khí.

Bánh. . .

Hừ. . .

Nắp bình bắn ra trong nháy mắt, lần nữa văng vàng bắn vào trong thùng rác.

Cái này liên tiếp trôi chảy tự nhiên động tác, lại trôi đến trung niên nhân một trận khen lớn. Ngô Đạo cũng không nói nhiều ngữ, cho trung niên nhân đổ đầy một chén, sau đó quát to một tiếng: "xxx".

Không đợi trung niên nhân nâng chén, Ngô Đạo đã khi gấp ngửa đầu nâng bình, tự mình nâng ly. Trung niên nhân cũng không thấy đến có gì không ổn, bưng chén rượu lên ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

"Rượu ngon, rượu ngon. . . Nác!"

Ngô Đạo nói, bỗng cảm giác một cổ choáng đầu, vội vàng vận chuyển khí kinh, đem kia cổ tác quái mùi rượu bài xuất bộ phận đến bên ngoài cơ thể.

"Khụ khụ. . . Hắc hắc! Từ lượng coi như không tệ a! Dạng này liên tục uống hai bình đều không hiện men say, thật sự là không tầm thường hải lượng a! Người cũng đã biết bình rượu này còn nồng độ hàm lượng thế nhưng là đạt đến 8 0%, là Jamaica rượu Rum John Crow Batty Rum a."

"Rượu này là lấy thi nhân John Crow Batty danh tự mệnh danh, kinh đạo cũng không phải bình thường mạnh. Uống loại rượu này, đơn giản so quen thuộc ăn thịt thối kền kền vị toan còn muốn có lực đạo. Coi như ta bình thường tự nhận từ lượng cao minh, cũng chỉ có thể miệng nhỏ rót uống. Hôm nay, nhìn tiểu sư Phó Hào uống bộ dáng, ta cũng coi như liều mình bồi quân tử đi theo thống khoái một phen, hiện tại trong bụng tựa như như thiếu như đốt làm âm ỉ a." Trung niên nhân vừa nói vừa xoa bụng cười ha ha nói.

Nhìn xem trung niên nhân đối với mình càng không ngừng tán thưởng, lại không tốt ý tứ nói rõ Ngô Đạo, chỉ có thể hơi có vẻ lúng túng ngây ngô không ngừng cười bồi.

"Người tốt! Chính thức giới thiệu một chút, bí nhân Dương Khôn, Long Vân tập đoàn chủ tịch." Trung niên nhân Dương Khôn lớn tiếng tự giới thiệu mình.

"A! Ngài chính là Dương thí chủ. Bàn tăng pháp hiệu Ngô Đạo, lần này là phụng sự môn chi mệnh, đến đây quấy rầy tại ngài. Xâu này phật châu là làm xuống núi lúc đại sư phó giao cho ta, hẳn nói ngài nhìn thấy xâu này phật châu tự nhiên là biết. Mặt khác, còn có một phong tín hàm muốn ta tự tay giao cho Dương thí chủ." Ngô Đạo một bên nói, một bên tranh thủ thời gian dâng lên một chuỗi phật châu cùng một phong tín hàm.

"Ừ! Không tệ, xâu này phật châu chính là Trí Thượng đại sư tùy thân pháp khí. Xem ra người chính là là Trí Thượng, trí nhân, Tu Linh tam vị đại sư mười năm trước mang về sơn môn cái kia cao đồ a. Tới tới tới, mời lên ngồi. Đầu tại ta, là ta sơ sẩy a! Sớm biết là tam vị đại sư sai tới cao đồ, chính là công việc bận rộn nữa, ta cũng muốn trước quảng xuống a! Mong rằng Ngô Đạo sư phó thứ tội a!" Dương Khôn vừa nói, một bên nhiệt tình lôi kéo Ngô Đạo cánh tay, đỡ ngồi ở trên ghế sa lon.

"Ngô Đạo sư phó, người ngồi trước sẽ, đợi ta nhìn xem tam vị đại sư có gì giao phó? Nếu là cảm thấy nhầm chán, bên kia có rượu, người tự tiện, không cần khách khí với ta." Dương Khôn nói xong, liền vội vàng mở ra phong thư, nhìn lại.

Ngô Đạo cũng là không cảm thấy bị mạn đãi, vừa vận, thừa cơ đem mới vừa rồi không có tới kịp dọn dẹp sạch sẽ mùi rượu đều bài xuất. Cũng mượn cái này tiểu ngay miệng, chộp mất.

"Ha ha, Ngô Đạo sư phó, không có ý tứ, để cho người chờ lâu." Mấy phút về sau, Dương Khôn cười ha hả cười đi tới.

"Không ngại không ngại, vừa vận nhờ vào đó điều dưỡng một hồi." Ngô Đạo đáp.

"Cái kia, ta về sau liền bảo người Ngô Đạo đi. Tin ta nhìn, biết là tam vị đại sư phái người xuống núi lịch lãm. Như vậy đi, sắc trời cũng không sớm, người

trước theo ta về nhà trò chuyện tiếp." Dương Khôn nói, đứng người lên đối Ngô Đạo đánh cái dấu tay xin mời.

Dương Khôn quay người đi đến trước bàn làm việc , ấn một chút màu đỏ gọi cái nút: "Nhâm bí thư, người trước xuống lầu đem xe mở ra."

"Ngô Đạo, đi thôi!"

Đình. . .

Cửa thang máy mở ra, Dương Khôn cẩn thận lôi kéo Ngô Đạo cánh tay nhanh chóng đi ra.

Quầy phục vụ phương hướng, hai người hiếu kỳ Bảo Bảo mở to hai cặp thật to đôi mắt đẹp, chớp chớp, nghịch ngợm hướng về phía Ngô Đạo phát phát tay, Ngô Đạo mỉm cười nhẹ gật đầu xem như đáp lại.

Ra công ty đại môn, đã nhìn thấy một cỗ xe hoa màu đen xe con đã dừng ở cổng. Nhìn thấy Dương Khôn cùng Ngô Đạo hai người ra, Nhậm Thư Uyển tranh thủ thời gian xuống xe, giẫm lên giày cao gót chạy đến đằng sau mở cửa xe.

Nhìn xem chân đạp giày cao gót vẫn được động như thế tự nhiên Nhậm Thư Uyển, Ngô Đạo khoe miệng nhẹ nhàng giương lên. Sau đó, tranh thủ thời gian đi theo Dương Khôn ngồi xuống chỗ ngồi phía sau.

Ngồi lên sau xe, mới phát hiện, phòng điều khiển có một vị lái xe. Thấy đây, Ngô Đạo theo thói quen sờ lên đầu.

"Tiểu Lý, trực tiếp lái về biệt thự." Nhậm Thư Uyển đối lái xe nhẹ nói.

"Được rồi, Nhâm bí thư." Lái xe một bên trả lời, một bên phát động xe, chậm rãi nhanh chóng cách rời Long Vân tập đoàn.

"Tiểu Uyển a, về sau Ngô Đạo sẽ một mực ở tại nhà chúng ta, người muốn bao nhiêu chiều ứng điểm. Hắn mới tới Vũ Thành, chưa quen cuộc sống nơi đây. Mặt khác hắn trên sinh hoạt mọi chuyện, về sau liền nhiều vất vả người." Dương Khôn từ âm thanh đối hàng phía trước chỗ ngồi kế tài xế Nhậm Thư Uyển nói.

"Ừm! Tốt, Dương thúc thúc ngài cứ yên tâm đi, ta nhất định sẽ chiều cổ tốt hắn." Nhậm Thư Uyển quay đầu đối Dương Khôn nhẹ giọng đáp. Một đôi xinh đẹp đôi mắt đẹp, chớp chớp. Sau đó, phần môi khẽ mở, mang theo nghịch ngợm tiếp tục nói.

"Ngô Đạo, nghe được đi! Người về sau thế nhưng là về ta quản, hi hi."

"Ngạch, tốt a!"

"Giống như vừa rồi chỉ nói là để người chiều cổ ta sinh hoạt thường ngày sinh hoạt, lúc nào về người quản." Ngô Đạo nhỏ giọng thăm thẳm.

"Hừ! Người nói cái gì? Ngô Đạo."

"A! Ủ! Không, không nói gì. Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ." Ngô Đạo tranh thủ thời gian biện luận.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đột phát sự kiện

"Mẹ nó, nữ nhân này lỗ tai chân linh mẫn a, thật giống như ta mới vừa rồi không có phát ra bao lớn thanh âm a. Lại nói, nữ nhân này trước đó ở công ty biểu hiện cũng không phải như thế a! Xem ra, nữ nhân quả nhiên giỏi thay đổi a! Ai, sư phó nói dưới núi nữ nhân là lão hồ, gặp ngàn vạn muốn né tránh, không phải là không có đạo lý a!" Ngô Đạo tiếp tục nói thẳm.

"Hừ. . ."

Không phải đâu? !

Ngô Đạo trong lòng cái biệt khuất đó a.

Lại bị nghe thấy được. . .

Tốt a tốt a, cùng lắm thì Phật gia gia ở trong lòng oán thầm, nhìn người cái tiểu ny tử có thể hay không nghe thấy, chẳng lẽ lại người sẽ còn Độc Tâm Thuật không thành.

Thật đúng là? !

Dát!

Người ngược lại là vì sao, cái này nha đặc ý quên hình, điểm tiểu tâm tư kia toàn bộ sôi nổi tại trên mặt, bị kia thông minh tiểu ny tử đều xem tại trong mắt, đối diện hẳn một trận khinh bỉ a!

Đậu đen rau muống a!

Không rõ ràng cho lắm hẳn dọa đến tranh thủ thời gian ngừng lại trong lòng oán thầm, ghê gớm a ghê gớm, cô nàng này sẽ Độc Tâm Thuật a!

"Ha ha. . . Ngô Đạo, đừng hương trong lòng đi. Tiểu Uyển luôn luôn tính cách hoạt bát, chỉ là vì phối hợp công tác cần, bình thường khôn ngoan thêm che giấu. Kỳ thật, Tiểu Uyển là tính cách nhu thuận nữ hài, thông minh tài giỏi, hiểu chuyện, vẫn là rất dễ thân cận. Ngày sau các người nhiều hơn ở chung liền rõ ràng." Dương Khôn thấy thế tranh thủ thời gian giải thích.

Lúc này, chỉ thấy Nhậm Thư Uyển lần nữa chuyển qua gia vị, hướng về phía Ngô Đạo làm cái thè lưỡi mặt quỷ, thấy Ngô Đạo hung hăng ngăn người.

"Thật đẹp."

Ngô Đạo trong lòng lập tức dâng lên hai chữ. Bốc lên là, nữ nhân xinh đẹp trong lúc vô tình làm rất nhiều động tác, đều rất có lực sát thương a.

Nhìn xem Ngô Đạo hoa si ngơ ngác bộ dáng, Nhậm Thư Uyển gọi là một cái cao hứng a. Nữ nhân đều là thích chung diện động vật, đều thích tương hổ ganh đua so sánh, nhất là nữ nhân xinh đẹp. Hiện tại, thấy Ngô Đạo hòa thượng này đều bị mình mê như thế như vậy, chỗ nào có thể không cao hứng a.

"Tốt, Tiểu Uyển, người cũng đừng lại tiếp tục đùa Ngô Đạo. . ." Còn chưa chờ Dương Khôn nói xong.

Bành.

Két két một tiếng, màu đen xe con bên trái lọt vào mãnh liệt va chạm, thân xe một cái mãnh vung, ngồi chỗ cuối tại công đường Trung Ương. Đối mặt đột nhiên tới tình huống khẩn cấp, Ngô Đạo tại thân xe bị mãnh liệt va chạm đồng thời, nhanh chóng đem Dương Khôn một thanh đề xuống áp đảo trên ghế ngồi.

Khi thân xe trải qua một trận gấp vung ngồi chỗ cuối tại trên đường lớn đồng thời, hẳn một cước hung hăng đá văng bên phải cửa xe, sau đó đem Dương Khôn đẩy ra chỗ ngồi phía sau. Một cái tránh nhảy, nhảy ra ngoài xe, đồng thời lại cấp tốc kéo ra chỗ ngồi kế tài xế cửa xe, dùng tay kéo đứt dây an toàn, sẽ bị đụng thất điên bát đảo Nhậm Thư Uyển ôm rời chỗ ngồi.

Nhanh chóng một cước đá văng cửa xe, đồng thời vận khởi khí kinh đem Dương Khôn đẩy ra ô tô bên ngoài mấy mét, ngay sau đó nhanh chóng đem lái xe Tiểu Lý lôi ra ngoài xe, lại một cái tung bay nhảy đến chỗ ngồi kế tài xế, "Loảng xoảng" một tiếng dùng蛮 lực mở cửa xe, một tay lấy Nhậm Thư Uyển ôm vào trong ngực, hướng ven đường lần nữa một cái nhảy vọt. Toàn bộ động tác đơn giản một mạch mà thành, không có bất kỳ cái gì dừng lại, hẳn vừa làm xong những này, màu đen xe con lần nữa truyền đến một trận kịch liệt tiếng va đập.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy được màu đen xe con, theo kịch liệt va chạm, trên không trung xoay chuyển ra mấy cái đường vòng cung, sau đó, một tiếng ầm vang, nặng nề mà nện ở ven đường trên khóm hoa.

Lúc này, người đi bên đường, quá khứ cỗ xe, thấy tình huống như vậy, sớm đã nhanh chóng tránh đi hiện trường. Ven đường một loạt màu đỏ phòng cháy cái chột, cũng bởi vì nhận va chạm mà bạo liệt, tạo thành một loạt nhân công suối phun, trắng diện càng hùng vĩ, đồng thời cũng khiến cho hiện trường lộ ra càng thêm lộn xộn rách nát không chịu nổi.

Bang. . .

Két két. . .

Một cỗ lớn xe hàng phòng điều khiển hai bên cửa xe mở ra, từ trên xe nhảy xuống hai tên mặc áo lót đen hình xăm trắng hán. Ngay sau đó một cỗ màu đen xe con cùng một cỗ màu trắng chén vàng xe ngừng sau lưng bọn hắn.

Két,

Bang lang.

Xe con cửa xe mở ra, một mặc một bộ màu xám hươu nhân âu phục, tương đối khôi ngô con mắt nam đi xuống xe tới, cùng lúc đó, chén vàng trên xe cũng chui ra bảy tám cái tay cầm khảm đao hoặc ống thép áo lót đen lưu manh.

"Hồ ca tốt."

Tại một đám tiêu đề che chở dưới, Hồ ca hướng phía Ngô Đạo ba người vị trí nhanh chóng đi tới.

Tại cách Ngô Đạo ba người ước chừng năm mét có hơn, bảy tám cái tay cầm vũ khí trắng hán tả hữu tản ra, đem bọn hán ba người bao quanh vây lại. Sau đó, Hồ ca móc ra một điều thuốc lá, đưa đến bên miệng.

Đình!

Bên cạnh hán một hình xăm trắng hán tranh thủ thời gian dâng lên bật lửa, cho hán đốt lên thuốc lá.

"Khụ khụ. . ."

"Ôi! Đây không phải Long Vân tập đoàn Dương Khôn Dương chủ tịch sao? Xảy ra chuyện gì? Làm sao làm đến chật vật như vậy a? Các huynh đệ, còn không mau chóng tới đỡ Dương chủ tịch một thanh." Hồ ca bên cạnh hút thuốc, vừa tiện tiện cười mờ ám nói.

"Khụ khụ khụ. . ."

"Hừ, Từ Hồ, ngươi cũng đừng giả mù sa mưa diễn trò cho ta nhìn, chúng ta đều là người thông minh, ngươi tính toán điều gì, ngươi ta đều là ngầm hiểu lẫn nhau, ngươi cứ việc nói thẳng đi, dù sao hôm nay cũng rơi vào trong tay của ngươi." Dương Khôn nhìn xem Từ Hồ tức giận nói.

"Tốt, sáng khoái. Dương chủ tịch không hồ là người làm đại sự, người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, chính là có quyết đoán. Hắc hắc, ta Từ Hồ chính là thích cùng các ngươi dạng này người liên hệ." Từ Hồ dữ tợn mà cười cười nói.

"Phi, Từ Hồ, ngươi cái này âm hiểm tiểu nhân, chết không yên lành, dưới ban ngày ban mặt, ngươi liền không sợ vương pháp sao?" Lúc này, đã tỉnh táo lại, nằm nghiêng tại Ngô Đạo bên trái Nhậm Thư Uyển đối Từ Hồ mắng to.

"Hắc hắc, cô nàng, ngươi tốt nhất ở một bên ngoan ngoãn địa. Nếu không, nếu là chọc giận ta Hồ ca, cẩn thận ta một hồi lột sạch y phục của ngươi hảo hảo khảo ngươi một phen. Chắc chắn, không có phát hiện a, còn có như thế cái mỹ nữ. Nhìn gương mặt này, như nước trong veo, để cho người ta thật muốn hôn một cái. Ha ha, lại nhìn đôi này ngạo nghễ, chắc chắn, ghê gớm a! Thật mẹ nó lớn, trêu đến lão tử hiện tại liền muốn chết kinh nặn một cái." Từ Hồ một bên nhìn chăm chăm Nhậm Thư Uyển thân thể, một bên ô ngôn ướm cười dâm nói nói.

"Ha ha. . ."

"Hồ ca uy vũ, ủng hộ Hồ ca làm cô nàng này."

"Đúng đúng đúng, Hồ ca ăn thịt, chúng ta ăn canh. Hồ ca, nhớ kỹ ngài thoải mái xong, đừng quên phân cho các huynh đệ cũng thoải mái một chút a!"

"Hắc hắc, Hồ ca, một hồi muốn hay không các huynh đệ hỗ trợ ở phía sau đẩy nha, ha ha ha ha. . ."

"Phi! Một đám lưu manh, ta cho dù chết, cũng sẽ không để các ngươi được như ý, các ngươi bọn này chết không yên lành súc sinh." Nhậm Thư Uyển bị xấu hổ mặt đỏ tới mang tai mắng to, nàng khi nào nghe qua bức này ô ngôn ướm a, cái này khiến nàng lại giận vừa thẹn.

"Từ Hồ, ngươi nếu là dám động Tiểu Uyển, cẩn thận ta không để yên cho ngươi. Còn có, ngươi cũng đừng quên tới tìm ta mục đích." Một bên Dương Khôn tranh thủ thời gian đôi chủ đề, lớn tiếng Hướng Từ Hồ gầm rú nói.

"Hắc hắc, làm sao, Dương chủ tịch đau lòng."

"Xem ra, Dương chủ tịch đối nàng rất để ý a! Yên tâm, tại chúng ta không hoàn thành giao dịch trước đó, ta là sẽ không động nàng. Đương nhiên, nếu như Dương chủ tịch chịu tích cực phối hợp, kia lại coi là chuyện khác. Bất quá, nếu như, Dương chủ tịch không đồng ý, chúng ta chỉ có thể dùng nàng uy hiếp." Từ Hồ âm trầm nói.

"Từ Hồ, ngươi cái tiểu nhân hèn hạ, sẽ chỉ dùng tiểu cô nương làm thẻ đánh bạc, tính là gì hảo hán, họa không kịp người nhà, chẳng lẽ ngươi liền một điểm không để ý tới đạo nghĩa giang hồ sao? Có gan ngươi liền hướng ta tới." Dương Khôn lớn tiếng kêu lên.

"Nhìn, chính Dương chủ tịch đều nói, ta là tiểu nhân, không tính hảo hán, cần gì phải quan tâm cái gì đạo nghĩa giang hồ đâu. Ngươi cứ nói đi? Dương chủ tịch." Từ Hồ hung hãn nói.

"Ngươi, ngươi, tốt, đã như vậy, ta cũng lùi lại cùng ngươi tranh luận, ngươi cứ việc nói thẳng đi, hôm nay dùng loại phương thức này tìm ta, đến cùng là vì cái gì sự tình? Chỉ cần ta Dương mô người làm được, nhất định đáp ứng ngươi." Thấy đối phương như thế đùa nghịch bất đắc dĩ, Dương Khôn thấy nói thêm nữa vô ích, dứt khoát đi thẳng vào vấn đề nhà hỏi.

"Tốt! Dứt khoát trực tiếp, giống Dương chủ tịch ngài phong cách hành sự. Đã như vậy, ta cũng không quanh co lòng vòng, nói như vậy, cũng có vẻ ta Từ Hồ làm kiêu. Là như vậy, lần trước Xương Nam khu trận kia thổ địa trả giá sẽ, chắc hẳn ngài còn không có quên đi." Từ Hồ nói.

Chương 12: Ôn hương nhuyễn ngọc

"Các ngươi là vì cái kia A Địa Khôi đến đây đúng không hả?" Dương Khôn thấy đôi phương nhắc lên trả giả sẽ, lập tức liền biết ý đồ của đôi phương.

"Không tệ, chính là A Địa Khôi. Thế nhưng là, trước đó muốn cho ngài chuyển nhượng ra cái kia cánh đồng, Dương chủ tịch ngài không đáp ứng a. Không có cách, chúng ta chỉ có thể ra hạ sách này." Từ Hồ gọn gàng dứt khoát hỏi đáp.

"Nếu như ta không có đoán sai, ngươi là liễu bản phái tới, đúng không?" Dương Khôn hỏi.

"Hắc hắc! Không tệ, đã Dương chủ tịch ngài đã đoán được, vậy ta cũng không còn giấu diếm, chính là Liễu lão bản chênh lệch chúng ta đến đây mời Dương chủ tịch quá khứ tị lại." Từ Hồ thấy Dương Khôn đoán được chủ sử sau màn người, lúc này cũng không chút nào giấu diếm sáng khoái trả lời.

"Tốt, ta cùng các ngươi cùng đi gặp liễu bản, nhưng là ta có một cái điều kiện, trước thả hai người bọn họ, nếu không, ta là sẽ không cùng các ngươi đi." Dương Khôn thấy tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể nhờ vào đó làm lý do, nghĩ trước hết để cho bọn hắn đem Ngô Đạo cùng Nhậm Thư Uyển thả đi, đến lúc đó mình liền miễn đi nỗi lo về sau.

"Đều đến lúc này, Dương chủ tịch vẫn còn đang đánh tính toán nhỏ nhặt, không hổ là tinh minh người làm ăn a. Thế nhưng là, thật có lỗi a, Dương chủ tịch, ta không thể đáp ứng. Người tới, mang đi." Từ Hồ thấy Dương Khôn còn tại tính toán, lúc này cũng không muốn lại tiếp tục dây dưa, hung hăng đối Dương Khôn nói câu, sau đó hướng về phía bọn thủ hạ quơ quơ tay phải.

"Chậm rãi, Từ Hồ, ngươi, ngươi đừng làm loạn, chúng ta chuyện gì cũng từ từ, làm gì động thủ động cước." Dương Khôn nhìn xem dần dần đi tiệm cận hai tên hình xăm trắng hán cùng một đám tiểu lưu manh, thấy một kẻ không được, cũng chỉ có thể sử xuất một chiêu cuối cùng chiến lược kéo dài, chỉ hi vọng cảnh sát có thể nhanh lên chạy đến.

"Hắc hắc, Dương chủ tịch, cần gì chứ? Sự tình đều đến mức này, ngươi vẫn là thức thời một chút cùng đi với chúng ta đi. Ngươi cũng đừng cố ý kéo dài thời gian, muốn đợi cảnh sát tới cứu sao? Đừng uống phí tâm cơ. Thành thật một chút, ngoan ngoan theo chúng ta đi. Nếu không, một hồi không tránh khỏi ăn chút đau khổ, đến lúc đó, Dương chủ tịch cũng đừng trách ta Từ Hồ người chào hỏi không chu toàn a!" Từ Hồ thấy Dương Khôn y nguyên chưa từ bỏ ý định, làm lấy kéo đến dự định, lập tức rất không nhịn được trả lời một câu, hung hăng vứt bỏ tàn thuốc, ngay sau đó hướng về phía thủ hạ lớn khiến trách một tiếng nói.

"Đều mẹ nó chó ngắn ra đó, làng nhà làng nhằng, giống một đám nương môn, còn không mau cho lão tử đem người mang đi."

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Thiện tai thiện tai! Chư vị thí chủ, bỏ xuống đồ đao, quay đầu là bờ a." Một mực tại bên cạnh yên lặng tĩnh quan tình thế phát triển Ngô Đạo cuối cùng mở miệng.

"Nha Nha cái phi, chết con lừa trọc, đừng làm trở ngại lão tử làm việc, cho lão tử ngoan ngoãn ở một bên đợi, nếu không đừng trách lão tử khi dễ ngươi một cái Xú hòa thượng." Từ Hồ chỉ vào Ngô Đạo hung hăng nói.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Thí chủ, làm sao khổ như thế dồn ép không tha. Bồ Đề vốn không cây, gương sáng cũng không phải đài. Nguyên bản không một vật, nơi nào nhiễm bụi bặm. Thiện tai thiện tai! Nếu như thế, thí chủ, bản tăng chỉ có đặc tội chìm."

Vừa dứt lời, Ngô Đạo mũi chân trên mặt đất hướng về sau một cái điểm nhẹ, đã một cái xoay người đến giữa không trung, lập tức chỉ thấy được một đạo thân ảnh màu xám tro bắn về phía phía trước, trên không trung không ngừng trên dưới múa.

Ba ba ba ba ba. . .

Nương theo lấy một trận ba ba ba thanh âm kết thúc, từ bốn phương tám hướng truyền đến liên tiếp lớn tiếng kêu đau đớn.

"A. . ."

Đang chuẩn bị lại điểm một liều thuốc lá Từ Hồ tay phải run một cái, kém chút không có đem lông mày cho đốt tới. Nhìn xem ngã xuống một đám thủ hạ, mẹ nó, cái này tới thiểu non nửa năm không thể xuống giường a! Toàn thân kích linh linh run rẩy một chút, trong lòng chỉ có một loại cảm giác, gấp được cao thủ.

Không do dự nữa, lập tức một cái lựa chọn, nhanh chóng hướng về phía trước, quỳ một chân trên đất đối Ngô Đạo ôm quyền, nói ra: "Hôm nay đã rơi vào đại sư trên tay, tiểu nhân tự biết khó mà kết thúc yên lành, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được."

"Hắc hắc, Từ thí chủ, không có phát hiện, ngươi vẫn là một cái diệu nhân a! Co được dẫn được, phản ứng rất nhanh! Ngược lại là tên hán tử, thôi, ngã phạt từ bi, phổ độ chúng sinh, Phật gia ta hôm nay chỉ là hơi thi tiểu trừng phạt, giáo huấn các ngươi một chút bọn này làm xằng làm bậy chi đó. Hướng hô, các ngươi cũng chỉ là chân chạy, ta còn cần một cái có thể động người báo cho ta không phải?" Ngô Đạo tay phải nắm tay, tay trái vươn tay, tương

hồ mạ sát, đối Từ Hồ tà tà mà cười cười nói.

"A! Đa tạ ngài giờ cao đánh khê." Từ Hồ thấy không nghĩ tới đối phương hội phát qua mình, lập tức một mặt cảm kích nói.

"Tốt, nhìn ngươi cũng là thức thời người, Phật gia ta cũng không nhiều làm khó ngươi, thay ta mang một câu cho cái kia gọi liễu bản thí chủ, liền nói đầu của hán Phật gia gia dự định, oa ca ca. Bất quá nha, hiện tại đến phiên ngươi, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, dù sao cũng phải hơi thí tiểu trưng phạt không phải, nếu không, thật coi Phật gia gia là bất luận cái gì a miêu a cầu đều có thể tùy tiện khi dễ." Ngô Đạo híp hai mắt, nhìn xem một bộ ngu ngơ lấy lòng Từ Hồ tà âm thanh cười nói.

Hừ, hôm nay nếu không phải nhìn ngươi nha còn tính là tên hán tử, đồng thời còn cần ngươi giúp ta tiện thể nhắn, nếu không gia gia ta có thể tha ngươi sao! Ngô Đạo lúc này ở trong lòng âm thầm quyết tâm.

Mẹ nó, nếu không phải lão tử thân thủ đến, Dương Khôn, Nhậm Thư Uyển, lái xe Tiểu Lý ba người bọn họ, hôm nay đoán chừng liền báo tiêu. Nếu không phải lão tử thân thủ nhanh nhẹn, phản ứng kịp thời, lúc này mới mới vừa tới đi ra bên ngoài du lịch, liền muốn trắng niên mất sớm. Mặc dù, ngươi mục tiêu vốn không tại ta, thế nhưng là, ngươi cũng phạm vào Phật gia gia tội kỵ.

Lập tức, một đạo lấy mắt thường không thể gặp tàn ảnh, xen lẫn một cỗ khí kinh phun ra.

"A. . ." Không đợi Từ Hồ kịp phản ứng, kêu thảm một tiếng đồng thời, một cỗ toàn tâm đau đớn trong nháy mắt trải rộng toàn thân, mồ hôi lớn như hạt đậu lập tức bò đầy cái trán.

"Không sai không sai, đúng là tên hán tử, thế mà gánh vác." Ngô Đạo nhìn xem cổ nén đau nhức ý Từ Hồ, không chỉ có đối với hán coi trọng một chút. "Được rồi, cắt ngay!"

"Mẹ nó một đám không mọc mắt phế vật, ngay cả Phật gia gia cũng dám gây, các ngươi là nhân mạng dài, còn không mau cắt ngay cho ta, còn muốn để Phật gia gia cho các ngươi tiếp tục giãn gân cốt sao? Mau đây, cho lão tử lập tức lăn đến xa xa." Từ Hồ quay người không tìm không phải hướng về phía y nguyên giữa người ngã trên mặt đất kêu đau đớn một đám thủ hạ gào thét lớn la mắng. Cái này nha, đem trên người mình thống khổ toàn tải giá đến trong tiếng gầm rống tức giận.

Soạt. . .

Nghe được Từ Hồ tiếng mắng chửi, một đám nằm dưới đất lưu manh, cổ nén đau nhức ý, dật dụa nhau tranh thủ thời gian đứng dậy leo lên xe hơi.

Ầm ầm. . .

Chi chi. . .

Hô hô. . .

Liên tiếp tiếng vang về sau, Từ Hồ kia một đám thủ hạ chặt vật bò lên trên xe, đoán chừng là dọa đến không rõ, hoặc là thụ thương nguyên nhân, cổ xe trên đường liên tục mấy cái khoa trương hình rắn về sau, mới hốt hoảng đi xa.

"Phật gia, đa tạ! Tiểu nhân Từ Hồ, là Vũ Thành Hắc Ứng bang Bạch Hồ đường đường chủ. Chuyện hôm nay, đa tạ ngài giờ cao đánh khê, chỉ là tiểu nhân lấy người tiền tài, không thể không làm. Ngày sau, Phật gia phạm là có dùng đến lấy ta Từ Hồ địa phương, có thể đến Hán Bắc vùng ven sông đại đạo Bích Sáng Nhất Hạ quán bar tìm ta, tiểu nhân mặc cho phân công. Sau này còn gặp lại!"

Đừng nhìn Từ Hồ là cái lưu manh, nhưng hán đồng thời cũng là người thông minh, mặc dù hôm nay mình tại trên người đối phương ăn một cái thiệt thòi lớn, nhưng cũng may trước mặt người trẻ tuổi không có quá nhiều so đo. Đồng thời, mặc dù mình hôm nay cũng bị trừng trị một phen, nhưng hán trong lòng giờ phút này lại không có chút nào ôm hận chi tâm, tương phản, hán đối Ngô Đạo là một mặt sùng kính. Ngẫm lại mình trước mắt gặp phải tình huống, đột nhiên cảm giác được mình bởi vì một lần giáo huấn, có vẻ như đụng phải một phen cơ duyên, không chừng ngày nào có thể cần dùng đến đâu! Thế là, hướng về phía Ngô Đạo phát ra một phen chân thành tha thiết ngôn ngữ.

Nhìn xem lái xe nhanh chóng đi Từ Hồ, Ngô Đạo trong lòng lần nữa khẳng định một phen, sau đó quay người hướng phía Dương Khôn cùng Nhậm Thư Uyển đi đến.

Lúc này Nhậm Thư Uyển, nhìn xem Ngô Đạo vừa rồi đại phát Thần Uy bộ dáng, hai tay dâng đoan trang gương mặt, chính đây mắt bốc lên kim tinh. Ngô Đạo nhìn một chút nàng, mỉm cười lắc đầu, sau đó đối Dương Khôn hỏi: "Dương thí chủ, ngươi không sao a?"

"Ừ ừ! Không có việc gì không có việc gì, chính là đầu còn có chút lắc lư. Lần này may mắn mà có ngươi a! Nếu không phải ngươi, đoán chừng ta lần này liền muốn thua thiệt lớn. Còn có, ngươi về sau cũng đừng mở miệng một tiếng thí chủ thí chủ, lộ ra phá lệ khách khí. Nếu như không chê, liền gọi ta một tiếng Dương thúc đi." Dương Khôn lung lay còn có chút choáng đầu, sau đó lại nói tiếp đi.

"Ta vừa rồi đã gọi điện thoại cho nhà, lập tức sẽ có xe tới đón chúng ta."

"Oa! Ngô Đạo, không nghĩ tới ngươi lợi hại như vậy! Ngươi nhất định phải dạy ta, bằng không, ta về sau khẳng định quán lấy ngươi, phiền chết ngươi." Tinh táo lại Nhậm Thư Uyển, cổ lĩnh cổ quái kêu to chạy tới ôm lấy Ngô Đạo cánh tay trái kêu to nói.

"Ừ! Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ!" Ngô Đạo cảm giác bất đắc dĩ hét to một tiếng, tiếp lấy lại là một trận cảm giác hôn mê truyền đến. Ngươi ngược lại

là vì sao, cũng không phải là thân thể của hắc thụ thương hoặc là có việc gì, mà là lúc này cánh tay trái, chính lâm vào tại hai đoàn ôn hương nhuyễn ngọc bên trong, kia cảm giác mềm nhũn, khiến cho Ngô Đạo toàn thân một trận run rẩy, loại kia cảm giác thoải mái trong nháy mắt truyền khắp toàn thân mỗi một cái hệ thần kinh.

Đây đối với thuở nhỏ thâm sơn khổ luyện, chưa từng từng có nam nữ tiếp xúc da thịt Ngô Đạo, thế nhưng là một loại hoàn toàn mới thể cảm giác. Càng làm sao cũng không phải một loại tôi luyện đâu!

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Trang điểm lộ lầy

Thế nhưng là một bên mỹ thiếu nữ, không biết là thực sự không biết mình bị thua thiệt, vẫn là cố ý cho phép, vẫn như cũ không ngừng lung lay Ngô Đạo cánh tay.

Cảm thấy bất đắc dĩ Ngô Đạo, chỉ có thể tranh thủ thời gian liên thanh đáp ứng nói: "Tốt tốt tốt, người nói thế nào thì thế nào, bản tăng theo người còn không được sao? Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ!"

"A!"

Quý khách được như ý Nhậm Thư Uyển, cao hứng buông ra Ngô Đạo cánh tay trái, đánh ra cái cái kéo tay, nhảy dựng lên tiếng hoan hô kêu một tiếng, sau đó đỏ mặt chạy trốn tới Dương Khôn sau lưng.

"Xuy. . ."

Ngô Đạo thở dài ra một hơi, có loại triệt để giải thoát cảm giác. Bốc lên là lần này rồi núi, tu hành mười năm phật tâm, đều đã mấy tận sụp đổ. Ai, a mi mẹ nó cái đầu hũ, mọi thứ toàn bằng cái bản tâm làm việc, hết thầy tùy duyên đi. Nghĩ như vậy, hắc cũng bình thường trở lại.

"Ha ha ha. . ."

Nhìn xem hai người quýnh bách biểu lộ, Dương Khôn ha ha cười ha hả.

Kít. . .

Một cỗ màu đỏ chạy chậm xe cùng một cỗ màu đen xe con dừng ở Ngô Đạo ba người không đủ hai mét chỗ.

"Cha! . . ."

Từ trên xe nhanh chóng nhảy xuống một người mặc tương đối thời thượng nữ hài, bỏ nhào vào Dương Khôn trước người.

"Cha, người không sao chứ? Có bị thương hay không? Có cảm giác hay không chỗ nào không thoải mái? Mau để cho ta xem một chút." Tiểu nữ hài mặt mũi tràn đầy quan tâm, gấp gấp hỏi.

"Ai nha, Nhu Nhu, ba ba không có việc gì, nhìn đem người gấp. Người nhìn, ba ba đây không phải hảo hảo đứng tại cái này sao?" Dương Khôn yêu thương nhìn xem trên người mình khắp nơi kiểm tra nữ nhi nói.

"Hô. . . Không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt! Làm ta sợ muốn chết. Ta vừa tiếp xúc với đến Lý Cường gọi điện thoại tới, liền mau từ trường học chạy tới. Nhu Nhu vừa nói, vừa vỗ ngực nghể ưỡn lên ngực.

"A...! Uyển tỷ tỷ, người cũng tại a? Người không sao chứ? Có bị thương không? Mau để cho ta nhìn một chút." Nhu Nhu đây là mới chú ý tới Dương Khôn sau lưng Nhậm Thư Uyển, tiếp lấy nhảy đến Nhậm Thư Uyển trước người, hai tay khắp nơi sờ loạn.

"A! Lạc lạc lạc lạc. . ."

"Ngứa chết ta, Tiểu Nhu. Người liền tha tỷ tỷ đi, người nhìn người, như thế lớn cái cô nương, còn như cái tiểu nha đầu, cũng không nhìn một chút cái này trường hợp nào." Trước đó còn tại Ngô Đạo trước mặt cổ linh tinh quái Nhậm Thư Uyển, tại nhìn thấy Nhu Nhu về sau, tựa như biến thành người khác, ôn nhu đối với được xưng là nhu nhu nữ hài nói.

"Hi hi, Uyển tỷ tỷ, người ta đây không phải là nhìn thấy người cao hừng sao? Thật là."Nhu Nhu cúi đầu, xoa xoa góc áo nói.

"A. . ."

"Này làm sao còn có một tên hòa thượng? Oa, hòa thượng này vẫn rất đẹp trai mà! Hi hi, hòa thượng soái ca, nhanh để cho ta sờ sờ người đầu trọc."Cái này gọi nhu nhu nữ hài, đơn giản chính là người hiếu kỳ bảo bảo, đồng thời, so Nhậm Thư Uyển càng thêm cổ linh tinh quái, cả hai so sánh, cái trước chỉ là hơi nghịch ngợm, cái sau qua càng sâu.

Lần này, Ngô Đạo triệt để nhức đầu. Nhìn xem đã đem ma thủ duỗi chính Hường đỉnh đầu Nhu Nhu, Ngô Đạo trong lòng cái kia bất đắc dĩ a. Vừa ứng phó xong một cái nghịch ngợm quỷ rồi, lại tới một cái cực giống ma nữ, càng thêm cổ linh tinh quái nữ hài. Mẹ nó cái đầu hủ a! Phật gia hôm nay là làm sao vậy, có số đào hoa a!

Trong lòng một bên nói thầm, đồng thời thân hình một cái gấp lách, lách mình nhảy đến Dương Khôn bên cạnh, né tránh thiếu nữ ma thủ.

"Ồ! Người thế mà cường chế di dời! Nhìn ta như thế nào tha cho người? Ân, không đúng! Người vừa rồi làm sao làm được? Làm sao nhanh như vậy? Mau nói, không phải ta cũng không thuận người!"Xem ra hiểu kì bảo bảo là dự định triệt để đem hiểu kì tiến hành tới cùng, vừa nói, một bên tiếp tục duỗi ra ma thủ.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ a!"Ngô Đạo bó tay rồi.

"Được rồi được rồi. Nhu Nhu, người liền tha Ngô Đạo đi. Người nhìn người, suốt ngày không có chính hình, liền biết điên điên khùng khùng, chỗ nào như cái nữ sinh a? Người lại nhìn, người đem Ngô Đạo bức thành dạng gì? Người có biết hay không, hôm nay nếu là không có Ngô Đạo, ta và người Uyển tỷ tỷ coi như nguy hiểm. Tranh thủ thời gian Hường Ngô Đạo nói lời xin lỗi."Dương Khôn mắt thấy Ngô Đạo bị buộc một mặt bất đắc dĩ quần bách bộ đáng, tranh thủ thời gian hoà giải đối với mình nữ nhi thấp giọng khiển trách.

"Hắc hắc, hắc hắc. . ."Ngô Đạo cười khúc khích.

"Ai nha! Ba ba, người ta đây không phải nhìn các người không có việc gì cao hừng sao? Thật là."Nhu Nhu cố ý vẽ mặt đau khổ, đối Dương Khôn nũng nịu nói.

"Thật xin lỗi, Ngô Đạo. Hôm nay cảm ơn người."Nhu Nhu tiếp lấy đối Ngô Đạo có chút bái nói.

"Không ngại không ngại, Dương thúc, Nhu Nhu thiên tính cho phép, tính tình hướng ngoại, hoạt bát hiếu động, mặc dù nghịch ngợm điểm, nhưng vẫn là rất tốt. Nhu Nhu cô nương như thế, ta có thể đảm nhận đợi không nổi a."Ngô Đạo vội vàng vẫy tay đối cha con hai người nói.

Nhu Nhu nhìn xem Ngô Đạo giúp mình nói tốt, hướng về phía Ngô Đạo nghịch ngợm thề lưỡi, làm cái mặt quỷ, sau đó ôm Dương Khôn cánh tay phải nhu thuận đứng ở một bên.

"Ha ha, Ngô Đạo a, thật sự là không có ý tứ, để người chê cười. Đây là nữ nhi của ta, tên là dương Chi Nhu, từ nhỏ bị ta làm hư, liền thành dạng này một tính cách, còn xin người nhiều hơn đảm đương a!"Dương Khôn thấy nữ nhi ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh mình, tranh thủ thời gian Hường Ngô Đạo giới thiệu.

"A mi phò phò, thiện tai thiện tai! Dương thúc, khách khí."Ngô Đạo khó gắp chấp tay trước ngực, tác quái tuyên một tiếng Phật ngữ.

"Ha ha. . ."

Lần này, lúc đầu nhu thuận đứng tại Dương Khôn bên cạnh dương Chi Nhu, nhìn không được cười to lên, cười gọi là một cái không để ý bất luận cái gì hình tượng, không để ý bất luận cái gì trường hợp, gọi là một cái trang điểm lộng lẫy a.

"Hắc hắc, hắc hắc. . ."Ngô Đạo ngây ngô địa, theo thói quen sờ lấy đầu trọc búi tiều.

Một màn này , làm cho đứng ở một bên mặc cho Thư Nhu buồn cười che miệng rung động cười không thôi.

"Lão bản."

Lúc này, đứng ở một bên chờ đã lâu hai tên đồ tây đen bảo tiêu bộ dáng người thanh niên hô một tiếng.

"Ừ! Lý Cường, Lý Phong, không có ý tứ! Để các người liền chờ." Dương Khôn quay đầu đối hai người nói.

"Đi thôi, Ngô Đạo, chúng ta rồi đi trước cái này, hôm nay phát sinh quá nhiều chuyện, về nhà trước lại nói."Dương Khôn tiếp lấy lại quay đầu về Ngô Đạo hô.

Nhậm Thư Uyển đi theo dương Chi Nhu lên xe thể thao màu đỏ, Ngô Đạo cũng đi theo Dương Khôn ngồi vào màu đen xe con chỗ ngồi phía sau.

Ầm ầm!

Hai chiếc xe đồng thời phát động, hướng về nơi xa lái rồi. Từ đầu đến cuối, cảnh sát vẫn không có xuất hiện. Đương nhiên, những này Dương Khôn đều ghi tạc trong lòng

Kít. . .

Sau khi lên xe, Dương Khôn một mực yên lặng không lên tiếng. Ngô Đạo thấy vậy, cũng lười hỏi, vừa vắn nhờ vào đó nghỉ ngơi một hồi. Không biết qua bao lâu, chợt nghe phanh lại thanh âm, hẳn tranh thủ thời gian mở hai mắt ra.

Lúc này, xe đã đứng tại một tràng xa hoa khí phái biệt thự trước cửa.

Đây là một tràng lịch kiểu Trung Quốc hóa độc lập thức biệt thự sang trọng, chiếm diện tích hơn 1 0 0 0 mét vuông, biệt thự hiển thị rõ lãng mạn cùng trang nghiêm khí chất, chọn cao cửa sảnh và khí thế đại môn, hình tròn ửi cửa sổ cùng chỗ rẽ thạch xây, hiển thị rõ ung dung hoa quý. Lại nhìn bốn phía, đỉnh đài lầu các, hoa cỏ cây cối, giả sơn giả thủy, tương hồ làm nổi bật, lộ ra được không khí phái. Nơi xa, cao cao hàng rào, quay quanh lấy yêu diễm hoa hồng Tử Kinh, đem căn biệt thự này vây lại ở giữa. Lúc này, đã là tiếp cận mặt trời lặn, trời chiều nghiêng nghiêng bắn xuống đến, pha tạp quang ảnh chiếu rọi ra cái này một mảnh xa hoa.

Lại tiếp tục phóng nhãn trông về phía xa, kề bên này, xa xa mới có thể trông thấy một dãy biệt thự, thô sơ giản lược đoán chừng, ước chừng có hơn hai ngàn mét khoảng cách.

Wow!

Thật xa hoa!

Lúc này Ngô Đạo trong lòng toát ra mấy chữ này mắt.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Người là cố ý

Dương Khôn nhìn xem chính đánh giá chung quanh Ngô Đạo, đưa tay nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói ra: "Chúng ta đi vào trước đi."

Một đoàn người xuyên qua trang trí có sợi 3D phù điêu biệt thự đại môn, tiến vào trong đại sảnh.

Chiều vào Ngô Đạo tầm mắt, là càng thêm xa hoa đại sảnh. Khí phái huy hoàng thiết kế, kim quang long lánh trang trí, càng thêm làm nổi bật lên ngôi biệt thự này người sở hữu giá trị bản thân không ít. Mặt đất, màu đen đá cẩm thạch xếp thành sàn nhà sáng tỏ như chiếc gương gạch men sứ, thủy tinh rủ xuống chui đèn treo, thủy tinh đen nhánh hương mộc bàn. . .

Những này, thấy Ngô Đạo không kịp nhìn, bắt quả, hấp dẫn nhất hẳn, đúng không sau đài kia nguyên một ngăn tủ cấp cao rượu. Nhìn xem những cái kia bày ra chỉnh tề, hình thái khác nhau bình rượu, kim long không đáng vừa hung ác đập đi đập đi xuống miệng.

"Ha ha ha. . ."

Phát hiện cái này một biểu lộ Dương Khôn cười mở nở nụ cười, mà một bên đã ngồi ở trên ghế sa lon thấp giọng nói chuyện hai nữ, nghe được Dương Khôn tiếng cười cũng nhìn về phía Ngô Đạo, sau đó nhếch miệng, rất nhanh lại quay đầu tiếp lấy nhỏ giọng thăm thẳm.

"Ngô Đạo, ngươi cũng đừng nhìn, đến cái này cùng nhà mình, về sau ngươi thể nhưng là liền ở cái này a! Nếu là thèm ăn, liền đi qua tùy ý chọn một bình. Hắc hắc!" Dương Khôn sớm biết Ngô Đạo rượu ngon, thể là đối hắn nói.

"Hắc hắc, vậy liền không khách khí." Ngô Đạo tiếng nói vừa mới lỏ ra, người cũng đã xuất hiện tại tủ rượu trước mặt.

Dương Khôn mỉm cười lắc đầu, lập tức quay người, đối sau lưng Lý Cường hai người nói ra: "Các ngươi theo ta đến thư phòng." Nói xong, trực tiếp Hướng thư phòng đi đến.

Ngô Đạo chọn lấy một bình số độ vì 55 độ Hoa Hạ sinh rượu Tây Phương, đối với cái khác rượu ngon người mà nói, đây coi như là rất cao. Nhưng đối với Ngô Đạo tới nói, tựa như uống trà. Kỳ thật hắn vốn định chọn một bình Vodka, rượu kia số độ cao. Nhưng nghĩ đến giữa trưa kia rượu Rum kinh đạo, vẫn là một lần nữa cảm bình này.

Bánh,

Phốc,

Khi.

Đậy lại,

Bay ra,

Roi vào thùng rác.

Lộc cộc lộc cộc. . .

Ngô Đạo nâng bình ngửa đầu, một đạo trong suốt chất lỏng từ miệng bình bắn ra, hiện lên rất nhỏ đường vòng cung roi vào trong miệng của hắn, không có chút nào bên ngoài tung tóe, trong lúc này cũng không có bất kỳ cái gì dừng lại, cứ như vậy một hơi một mạch uống xong một bình.

Chỉ cảm thấy gọi là một cái vui sướng, gọi là một cái dễ chịu, gọi là một cái hài lòng a.

"Oa! Ngô Đạo, ngươi thật lợi hại a? Ta cho tới bây giờ không gặp có người uống như vậy rượu. Bất quá, Ngô Đạo, hòa thượng không phải không uống rượu sao?" Ngô Đạo ở một bên phát ra động tĩnh kinh động đến nói chuyện hai nữ, chỉ thấy Dương Chi Nhu cái này hiểu kì bảo bảo dẫn đầu xông lại nhìn xem Ngô Đạo.

"Nác. . . Hắc hắc, con kia thích hợp khác hòa thượng, ta là ngoại lệ." Ngô Đạo để chai rượu xuống hồi đáp.

"Ồ. . . Thúi chết bảo bảo, ngươi cái này thói Ngô Đạo, Xú hòa thượng, ngươi là cố ý, tuyệt đối là cố ý, nhìn bản tiểu thư một hồi làm sao chào hỏi ngươi." Dương Chi Nhu che mũi, trốn được xa xa, một tay chỉ vào Ngô Đạo, một bên miệng lớn hô hấp lấy không khí mới mẻ, lớn tiếng đối Ngô Đạo thét to.

"A mi mẹ nó cái đầu hũ a! Tựa như là chính ngươi tìm ta tới trước mặt, chẳng lẽ có thể trách ta? Lại có thể trách ta sao?" Ngô Đạo một mặt ủy khuất, vẻ mặt đau khổ nói.

"Hừ, ngươi chính là cái phiên bản hiện đại lỗ trí sâu, điển hình hòa thượng phá giới. Nhìn ngươi như thế, còn ủy khuất, còn vô tội, ai mà tin đâu?" Dương Chi Nhu bóp lấy eo thon vừa nói vừa lại lần nữa đi trở về.

"Được rồi được rồi, hai người các ngươi đều yên tĩnh một hồi đi. Tiểu Nhu, ngươi cũng đừng lấy thêm Ngô Đạo làm trò cười, hắn một đường tàu xe mệt mỏi, hôm nay lại đụng phải Từ Hồ việc này, nhất định rất mệt mỏi, ngươi trước dẫn hắn đi thanh tẩy thanh tẩy, ta đi cấp hắn quét dọn một gian phòng nghỉ ra." Nhậm Thư Uyển thấy Dương Chi Nhu y nguyên không buông tha, tranh thủ thời gian khuyên.

"Hừ! Tốt a, xem ở ngươi hôm nay lập công phân thượng, bản tiểu thư liền không lại cùng ngươi so đo. Đi theo ta, ta dẫn ngươi đi tắm rửa." Dương Chi Nhu một mặt chiến thắng biểu lộ, đối Ngô Đạo quơ quơ quả đấm.

Đón lấy, nàng quay người hướng về thang lầu đi đến. Đứng tại chỗ Ngô Đạo, nhìn xem Dương Chi Nhu quay người rồi đi bóng lưng, miệng héch lên, sau đó vừa bất đắc dĩ cười cười, tranh thủ thời gian đi theo nàng rồi đi đi đến.

"Lạc, ngươi ngay tại cái này tắm rửa đi!" Dương Chi Nhu nói xong, quay người chuẩn bị rời đi.

"Ách, cái kia, Nhu Nhu cô nương. . ."

"Phi, ta cùng ngươi rất quen sao? Còn Nhu Nhu cô nương, kêu thân thiết như vậy, y, nổi da gà đều đi ra. Nhớ kỹ, về sau gọi ta Dương Chi Nhu, hừ, nói đi, thì thế nào?" Dương Chi Nhu giống như một con hiếu chiến gà trống, thời thời khắc khắc đều nhớ lấy muốn cùng Ngô Đạo đấu đấu võ mồm.

Ngô Đạo dừng lại im lặng, nha đầu này, thật đúng là, đơn giản chính là cái quả ót nhỏ a! Cái này về sau, nam nhân kia dám muốn a? Ai cũng chịu không được a. Bất quá, lời này cũng không thể nói ra, chỉ có thể ở thầm nghĩ trong lòng, không phải, đây còn không phải là lại vỡ tổ.

"Ách, cái kia, Dương Chi Nhu, xin hỏi cái này chột mở làm sao mở?" Ngô Đạo nhỏ giọng hỏi.

"Ai nha, ngươi hoa này hòa thượng làm sao đàn như vậy, chẳng lẽ lần thứ nhất tắm rửa sao? Ai, bản bảo bảo cũng là say. Được rồi, không so đo với ngươi, thấy rõ ràng, bản bảo bảo chỉ dạy một lần." Dương Chi Nhu tận dụng mọi thứ, không quên cái này bắt được cơ hội, lại là một trận chế nhạo.

"Tắm là thường xuyên tẩy, nhưng cái đồ chơi này lần thứ nhất dùng a!" Ngô Đạo ở trong lòng nói thầm, hắn cũng không dám tại ngoài miệng nói thầm, không nhìn thấy một bên còn có cái tiểu pháo cảm sao?

"Đây là chột mở, tả hữu điều tiết là lựa chọn lạnh nóng, sau đó đứng tại cái này vòi phun dưới liền có thể cọ rửa. Bên kia cái kia là bồn tắm lớn, ngươi nghỉ nằm tẩy, liền mở ra vòi nước thả đầy nước là được rồi. Đây là khăn tắm, đây là sữa tắm, đây là dầu gội, được rồi, ngươi cũng không dùng được dầu gội." Dương Chi Nhu một bên giảng giải, một bên nắm lấy cơ hội lại trêu chọc xuống Ngô Đạo.

"Tốt, nên giới thiệu ta đều giới thiệu xong, ngươi tẩy đi, bản bảo bảo đi ra ngoài trước." Nói xong, nhanh chóng thối lui ra khỏi phòng tắm rửa.

Thấy Dương Chi Nhu rời đi, Ngô Đạo tranh thủ thời gian nhanh chóng cởi sạch trên người quần áo, đứng tại vòi phun dưới, mở vòi bông sen cọ rửa.

"A! Thật thoải mái, mẹ nó quá sung sướng!" Mấy ngày chưa tắm rửa hần, thấp giọng rít gào kêu một câu.

"Uy! Ngô Đạo, cha ta bảo người tắm rửa xong về sau liền đi thư phòng của hần. A. . ." Đi mà quay lại Dương Chi Nhu mở ra cửa phòng tắm đi đến, thế nhưng là, lập tức bị một màn trước mắt cảnh tượng kinh hãi quát to một tiếng.

"A. . ."

Đang chìm ngâm ở sáng khoái cảm giác bên trong Ngô Đạo, cũng bị cái này đột nhiên xuất hiện tiếng thét chói tai dọa cho đến quát to một tiếng, đồng thời, càng là quên tìm vật phẩm che lấp.

"Người, người, người lưu manh, người làm sao lột sạch quần áo đang tắm." Đây mặt đỏ bừng Dương Chi Nhu hai tay che mặt, ngượng ngùng kêu to nói. Thế nhưng là, mặc dù hai tay che mặt, nàng lại ngẫu nhiên khẽ nhếch khe hở, thẹn thùng nhìn trộm lấy Ngô Đạo thân thể. Xem ra, cái này hiểu kì bảo bảo đối thân thể của nam nhân cũng rất tò mò a.

"Cái kia, ai nói tắm rửa không cởi quần áo, người lại nhìn thấy ai mặc quần áo tắm rửa. Lại nói, là chính người chạy vào, làm sao ngược lại nói ta lưu manh." Ngô Đạo một bên vội vàng lấy ra khăn tắm bao lấy nửa người dưới, một bên lúng túng lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Người lưu manh

"Người, người, người, dù sao người chính là lưu manh." Dương Chi Nhu gấp đến độ dậm chân, còn tại ngượng ngùng biện giải nói.

"Tốt, không cần bùm mặt, ta đã cầm khăn tắm gói kỹ, không có việc gì người trước hết ra ngoài đi! Ai, Phật gia trong sạch a!" Ngô Đạo một bên nhanh chóng lấy ra một bên khăn tắm đem hạ thân gói kỹ, một mặt im lặng, thật đau nói.

"Phi phi phi, liền người còn trong sạch." Thẹn thùng không thôi Dương Chi Nhu nghe Ngô Đạo, tức giận đến đưa tay chỉ Ngô Đạo nói.

"A, người cái này lừa đảo, lưu manh." Lại là rít lên một tiếng, hiểu kì bảo bảo lại bưng kín mặt đỏ bừng.

"Người thì thế nào, ai lừa người, ta lại thế nào lưu manh, người là hầu tử phái tới sao?" Ngô Đạo về mặt vô cùng nghi hoặc, gãi đầu, vừa nói bên cạnh hướng phía Dương Chi Nhu chỗ cửa phòng tắm đi tới.

"A, người, người muốn làm gì, người lại tới, ta cần phải hét to." Dương Chi Nhu nhìn xem đi tới Ngô Đạo thất kinh nói.

"Ta mặc quần áo còn không được sao? Làm sao, còn không đi ra, chẳng lẽ lại người còn muốn nhìn. Thật là, chưa thấy qua người để trần nam nhân a, cái này cũng gọi lưu manh. Tốt a, bản tăng cũng là say." Một bên lấy ra quần áo, một bên hiện học hiện dùng Ngô Đạo đối Dương Chi Nhu nói.

"Phi, ai muốn xem người thân thể, khó coi chết đi được." Dương Chi Nhu xấu hổ dậm chân, đỏ mặt chạy ra phòng tắm.

"Ai! Nhà đầu này."

Khi mặc quần áo từ tế Ngô Đạo lại xuất hiện ở đại sảnh thời điểm, chỉ thấy hai tên nữ hài chính hồng lấy ngồi ở trên ghế sa lon nhỏ giọng lầm bầm. Nhìn thấy xuống lầu Ngô Đạo, hai nữ mặt càng đỏ hơn, ngượng ngùng đem đầu xoay đến hần không thấy được phương hướng.

Ngô Đạo theo thói quen sờ lên đầu, hướng phía thư phòng đi đến.

"Vào đi, Ngô Đạo, tùy tiện ngồi." Nhìn thấy xuất hiện tại cửa ra vào Ngô Đạo, Dương Khôn nhẹ giọng khẽ cười nói.

"Tốt a, cứ như vậy, các người đi xuống trước đi, ần ta trước đó lời nhắn nhủ đi làm liền tốt." Tiếp lấy Dương Khôn đối với mình đứng đối diện Lý Cường hai người phân phó nói.

"Vâng, lão bản." Hai người đối Dương Khôn lớn tiếng lên tiếng, nhanh chóng thối lui ra khỏi thư phòng.

"Không có ý tứ a, Ngô Đạo, người nhìn, lại mạn đãi người. Chuyện đã xảy ra hôm nay quá đột ngột, ta chỉ có thể an bài trước Lý Cường cùng Lý Phong hai huynh đệ đi giúp ta chuẩn bị một chút." Dương Khôn mặt mũi tràn đầy áy náy đứng dậy đối Ngô Đạo nói.

"Dương thúc không cần phải khách khí, ta cũng chỉ là trùng hợp đụng tới, đổi lại người khác ta cũng sẽ làm như vậy!" Ngô Đạo thấy Dương Khôn như thế, tranh thủ thời gian khom người đối hán nói.

"Tốt tốt, chúng ta cũng không cần lại tương hồ tiếp tục khách sáo, ngồi đi!" Dương Khôn thấy Ngô Đạo thần sắc, lập tức cùng vừa nói nói.

"Ngô Đạo, lần này xuống núi, ngươi là dự định mình ra ngoài du lịch, vẫn là từ ta an bài đâu?" Dương Khôn hỏi dò. Giữa trưa ở công ty thời điểm, Ngô Đạo đem thư văn kiện giao cho hán sau khi xem xong, trong lòng liền có so đo. Bất quá cảm thấy vẫn là phải tuân theo một chút Ngô Đạo ý tứ: "Nếu như ngươi muốn đơn độc ra ngoài du lịch, ta cũng không ngăn, dù sao ngươi cũng đã trưởng thành, có ý nghĩ của mình, cũng có thể giới thuộc về mình. Nhưng là, nếu như ngươi nguyện ý lưu tại ta cái này, ta cũng sẽ không lấy ngươi làm ngoại nhân, sẽ cho ngươi một cái thân phận thích hợp, đồng dạng cũng có thể lịch luyện, chỉ là cái này lịch luyện phạm vi liền tương đối tính hạn chế. Bất quá, có cái điều kiện tiên quyết, ta sẽ không hạn chế tự do của ngươi."

"Đã Dương thúc đợi ta như thế thẳng thắn, vậy ta cũng không giả mồm. Lúc đầu ta cũng có nghĩ qua đơn độc ra ngoài du lịch, nhưng là xuống núi trước đó, sư phó muốn ta trước tìm ngài, đoán chừng cũng hán là muốn cho ta ở lại đây đi."

Ngô Đạo nhìn Dương Khôn đợi mình như thế thẳng thắn, cũng trực tiếp đem nói làm rõ: "Ta đáp ứng lưu lại, mặc cho Dương thúc an bài, chỉ cần Dương thúc có dùng đến lấy ta địa phương, ta nhất định nghĩa bất dung từ. Về sau, sẽ phải trường kỳ quấy rầy ngài, bất quá, ta sức ăn cùng tử lượng rất lớn ờ, Dương thúc ngài đừng cảm thấy ta hết ăn lại uống chính là, hắc hắc. . ."

"Ha ha ha ha. . ." Dương Khôn thấy Ngô Đạo đáp ứng lưu lại, cao hứng cười to: "Tốt tốt tốt, ta liền thích ngươi dạng này tính cách, dứt khoát trực tiếp. Yên tâm, về sau ở ta nơi này, ta sẽ không lấy ngươi làm ngoại nhân đối đãi, ngươi đây, cũng không cần quá sinh phân, liền đi theo nhà mình đồng dạng. Hắc hắc, còn có, ngươi ăn hết mình cứ việc uống, Dương thúc điểm ấy vốn liếng vẫn phải có. Nếu là thiếu cái gì, một mực cùng ta hoặc là Tiểu Uyên nói liền tốt, ha ha ha. . ."

"Vậy sau này coi như quấy rầy ngài." Ngô Đạo cũng không khách khí, chấp tay trước ngực cung kính làm cái vái chào.

"Ngô Đạo a, đã ngươi đáp ứng lưu lại, vậy ta cứ nói thẳng đi. Ngươi hôm nay cũng nhìn thấy, bên cạnh ta rất nguy hiểm, mặc dù ta tiền tài vô số, nhưng nữ nhi chỉ có một cái. Tiền tài ta có thể không cần, nhưng nữ nhi lại là mệnh căn của ta. Thân thù của ngươi rất lợi hại, ta tin qua, cho nên, ta hi vọng ngươi về sau đi theo tại Nhu Nhu bên người, một tác cũng không rời thiếp thân bảo hộ nàng. Như thế, ta liền không có nỗi lo về sau, có thể buông tay buông chân làm lớn một phen." Dương Khôn nhìn xem Ngô Đạo, không chút khách khí nói thẳng: "Về sau ngươi liền cùng Nhu Nhu cùng đi đọc sách, dạng này dễ dàng hơn bảo hộ nàng, dù sao tuổi của các ngươi cũng tương tự, cái này ngược lại là rất thích hợp."

"Thế nhưng là, Dương thúc, ta chỉ là một tên hòa thượng, làm sao đi trường học a? Lại nói, lại nói. . ." Ngô Đạo áp ứng do dự một hồi: "Nam nữ da thịt có khác, trao nhận không rõ, làm sao thiếp thân bảo hộ a?"

"Ha ha ha ha. . . Tiểu tử ngươi, muốn đi đâu. Thân phận của ngươi là ta trải qua nghĩ sâu tính kỹ sau quyết định, ta đã gọi chuyên gia giúp ngươi định chế mấy bộ quần áo đi, đến lúc đó, ngươi trang phục một đổi, ai còn biết ngươi hòa thượng thân phận." Dương Khôn nhìn xem Ngô Đạo một mặt quần bách thần sắc, mừng rỡ cười ha ha: "Còn có, kia cái gì da thịt có khác, trao nhận không rõ, hắc hắc, nếu như ngươi vui lòng, đại khái có thể hoàn tục, ta ngược lại thật ra thật cao hứng có ngươi dạng này một con rể a! Ha ha ha ha. . ."

"Ách! Dương thúc, ngài là tại cùng ta nói đùa sao! Cái kia, cái kia. . ." Ngô Đạo một mặt bất đắc dĩ, nhìn xem ngồi đối diện cười to Dương Khôn: "Tốt a! Ta nghe theo ngài an bài. Ngài yên tâm, chỉ cần có ta ở đây, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt Dương tiểu thư, sẽ không để cho nàng nhận một tia tổn thương." Đối với bảo hộ một người an toàn, Ngô Đạo vẫn tương đối tự tin.

"Ai! Ngươi nhìn ngươi, cái gì Dương tiểu thư không Dương tiểu thư, nhiều xa lạ. Ta đều nói với ngươi, cảm cái này khi nhà mình, đừng khách khí. Nếu là, ngươi không có ý tứ, ta vẫn còn có một cái đề nghị." Dương Khôn nhìn xem còn có chút hơi có vẻ xa lạ Ngô Đạo, dùng một chút hiền hòa nói tiếp: "Ta dưới gối cũng chỉ có Nhu Nhu một đứa con gái, nếu như ngươi không phản đối, về sau liền giống như Nhu Nhu, gọi ta ba ba đi, ngươi thấy thế nào?"

"A! . . ."

Ba ba hai chữ này, đối với trước kia Ngô Đạo tới nói, kia là cỡ nào xa xôi a! Thế nhưng là, lúc này, lại gần ngay trước mắt. Tại Phục Long Sơn, mặc dù có tam vị sư phó cẩn thận chiếu cố, yêu mến có thừa, nhưng này dù sao chỉ là tình thầy trò a. Bây giờ, lại xuất hiện một cái cơ hội như vậy, nói không cảm động, không kích động, kia là giả, lại có ai không khát vọng thân tình a! Dù sao, người đều là tương đối cảm tính, đặc biệt đối với Ngô Đạo loại này từ nhỏ đã thiếu thốn tình thương của cha tình thương của mẹ người mà nói, càng là đầy đủ trân quý.

Chương 16: Thu nghĩa tử

"Làm sao vậy, người không vui?" Dương Khôn thấy Ngô Đạo nguyên địa ngẩn người, cảm thấy thất vọng thở dài nói ra: "Ai, là ta quá vội vàng, đã người không vui, ta cũng không bắt buộc cùng người. . ."

"A! Không phải không phải. . ." Tỉnh táo lại Ngô Đạo thấy Dương Khôn một mặt thất vọng thở dài bộ dáng, trong lòng bỗng cảm giác một trận khó chịu: "Ta. . . Ta. . . Ta nguyện ý."

"A! Nguyện. . . Nguyện ý. . . Người nói người nguyện ý. . . Ha ha ha ha, ta không có nghe lầm chứ? ! Ha ha ha ha. . ."

Lúc đầu có chút tinh thần chán nản, một mặt thất vọng Dương Khôn, nghe được Ngô Đạo trả lời, ghen ngạo như si như điên cười to lên, cái gọi là hạnh phúc tới quá nhanh chính là như thế đi: "Ha ha ha ha. . . Ta Dương Khôn có con trai, ta Dương Khôn có con trai, lão thiên đối ta Dương Khôn không tệ a. . ."

Kỳ thật, lấy hấn Dương Khôn thân phận, giá trị bản thân, muốn có con trai, kia là chuyện một câu nói, cho dù là thu một cái nghĩa tử, vậy chỉ cần hấn mở miệng nói một câu, đoán chừng, đứng xếp hàng nhận thân người trẻ tuổi đều có thể vòng quanh Vũ Thành một vòng.

Có người muốn nói, cắt, mới một vòng, rất ngu sao?

Hắc hắc, vậy người liền mất mặt ném đại phát!

Vũ Thành, hắc hắc, chỗ Hoa Hạ trung bộ, giao thông tiện lợi, chín tỉnh đường lớn, từ xưa binh gia vùng giao tranh. Ách, lạc đề!

Mấu chốt là Vũ Thành chia làm tam đại bản khối, vốn là Hoa Hạ nhất đẳng lớn cỏ thành, lại thêm năm gần đây, kinh tế bay lên, nhân khẩu tăng vọt, đã tại lúc đầu trên cơ sở, làm lớn ra hơn hai lần. . .

Bực này diện tích, phóng nhân Hoa Hạ, càng là không có thành thị nào diện tích có can đảm cùng tranh tài.

"Nhanh, nhanh, nhanh, hài nhi, nhanh gọi vị phụ một tiếng." Dương Khôn một trận cười ngớ ngẩn về sau, kịp phản ứng, khoe miệng loạn chiến, nhìn xem Ngô Đạo vội vàng nói.

"Cha. . ." Lúc này Ngô Đạo, cũng đã hai mắt chứa đầy nước mắt, kích động đến run giọng kêu lên.

"Ai! Hào nhi tử, hào nhi tử, lại để một tiếng, lại để một tiếng." Kích động đến lệ nóng doanh tròng Dương Khôn, ba chân bốn cẳng chạy vội tới Ngô Đạo trước người, kích động đến bất lấy Ngô Đạo hai tay từ âm thanh nói ra: "Nhanh, lại để một tiếng."

"Cha, ba ba. . ."

"Ai!" Một cái thâm tình hô hào, một cái kích động đến đáp lại, một cái lão nam nhân, một cái tiểu nam nhân, thâm tình tương đối, tiếp lấy ôm nhau, tương hồ vuốt đối phương phía sau lưng. A! Hai cái đại nam nhân tương hồ ôm nhau, chẳng lẽ đây là cùng giới kích tình muốn bắt đầu tiết tấu?

Tốt a, ngài nếu là nghĩ như vậy, Ngô Đạo hai người biết về sau, vậy chỉ có thể sẽ nói: "chúng ta có thể khinh bỉ người a!", nếu như người tiếp tục cảm thái độ hoài nghi, hai người kia cũng chỉ có thể một bộ ta cũng là say biểu lộ tiếp tục khinh bỉ nhìn xem ngài.

"Ha ha ha ha. . ." Xuất hiện trong đại sảnh Dương Khôn, tay kéo lấy Ngô Đạo, y nguyên ngẩn không được cao hứng cười.

"Cha, Dương thúc." Nhìn xem hưng phấn cười to Dương Khôn xuất hiện ở đại sảnh, hai người đồng thời đứng dậy kêu lên.

"Hắc hắc, nói cho các người biết một tin tức tốt, ta Dương Khôn có con trai, ha ha ha ha. . ." Dương Khôn đối hai nữ nói xong, lại nhịn không được cao hứng cười.

"Ngài có con trai, ở chỗ nào?" Nghi hoặc không thôi Dương Chi Nhu nhìn chăm chăm cao hứng cười to Dương Khôn: "Ngài có con trai, ta làm sao không biết, ngài không phải vẫn luôn chỉ có ta một đứa con gái sao? Bình thường nhìn ngài cũng không ở bên ngoài tìm cho ta tiểu mụ má ời!"

"Ha ha ha ha. . ." Nhìn xem một hạng thông minh nữ nhi, lúc này quăng tới ánh mắt nghi hoặc, Dương Khôn nhịn không được cười ha ha.

"Đúng vậy a? Dương thúc, ngài lúc nào có thêm một cái nhi tử a?" Đồng dạng hiếu kì Nhậm Thư Uyển cũng nghi ngờ hỏi.

"A! Cha, ngài, ngài, ngài không phải là nói cái này Xú hòa thượng a? !" Luôn luôn tỉnh minh Dương Chi Nhu rốt cục quay lại.

"Ha ha ha ha. . . Vẫn là chúng ta nhà Nhu Nhu thông minh, ha ha ha ha. . ." Dương Khôn thấy mình nữ nhi rốt cục đoán được, lại cười to.

"Ách! A!" Hai nữ biểu lộ không giống nhau, một nổi nghi hoặc, một cái giật mình.

"A! Vậy ta muốn làm tỷ tỷ." Khôn khéo như nàng Dương Chi Nhu, mặc dù có chút chán ghét Ngô Đạo, chỉ là tiểu chán ghét. Dù cho không hi vọng mình có người ca ca này hoặc là đệ đệ, nhưng là nàng rõ ràng, sự tình đã thành kết cục đã định, lại hồ nháo cũng không thể cải biến, dứt khoát thuận dưới sườn núi con lừa, tiếp tục nói ra: "Hi hi, ta về sau có tên hòa thượng đệ đệ."

"Chúc mừng Dương thúc thúc thu một đứa con trai tốt." Lâm Hi Uyển tranh thủ thời gian đối Dương Khôn chúc mừng.

"Ha ha ha ha, tốt, tốt, tốt, Nhu Nhu a, người tranh cái gì a, nói không chừng Ngô Đạo muốn so người lớn ừ! Ha ha ha ha, hôm nay cao hứng, nói cho Quan tẩu, chúng ta hôm nay không ở nhà ăn cơm tối, đi khách sạn. Tiểu Uyển, người gọi điện thoại an bài một chút, liền định tại rỗng Thái tử khách sạn. Ha ha ha ha. . ." Nói xong, lại cao hứng cười ha ha, hôm nay được như thế một cái võ công cao cường, tính cách tùy tính mà tính tình cùng mình hợp ý thì từ, dạy hắn có thể nào không cao hứng, làm sao có thể không cao hứng đâu? Cái gọi là già mới có con, cũng nói chung như thế đi.

Một đoàn người lái xe xuất hiện tại rỗng Thái tử khách sạn cửa chính, một nhân viên phục vụ tranh thủ thời gian chạy lên đến đây mở cửa. Đi ra cửa xe Nhậm Thư Uyển đem chìa khóa ném cho nhân viên phục vụ, sau đó cùng Dương Chỉ Nhu tay kéo tay, đi theo tại Dương Khôn hai người sau lưng, giống cửa chính quán rượu bước đi.

Tại Dương Khôn dẫn đầu dưới, Ngô Đạo thận trọng rất cực xuyên qua cửa xoay. Vì cái gì nói rất cực đâu? Ai, đều là lần thứ nhất gây họa a! Nhân sinh có quá nhiều bất đắc dĩ, cũng có quá nhiều lần thứ nhất. Cái này cửa xoay chính là lần đầu tiên mặc qua, Nha Nha cái phi, nam ô mẹ nó cái đậu hũ, Ngô Đạo trong lòng cái kia quần bách a, thế mà tại cửa xoay bên trong chuyển lên một vòng tới.

Kỳ thật, nếu như không phải bị khách sạn tráng lệ, mỹ luân mỹ hoán bề ngoài hấp dẫn ánh mắt, luận Ngô Đạo kia một thân thân thủ, làm sao đến hội lâm vào quần bách như vậy chi cảnh a, nói tới nói lui, cũng vẫn là lần thứ nhất gây họa. Lại vì cái gì đâu? Lần thứ nhất tiến loại này xa hoa khách sạn chứ sao. Tình cảm Lưu mỗ mỗ tiến đại quan viên cũng không ngoài hồ như thế.

Đương nhiên, loại này trên tức người thời cơ tốt, tự nhiên là không để cho Dương Chỉ Nhu tiểu nha đầu này buông tha a. Cho nên a, khuyên nhủ các vị, lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển. Hắc hắc, thà đắc tội tiểu nhân, cũng không thể đắc tội nữ nhân a! Hắc hắc, tuyệt đối không thể. Ngô Đạo ở chỗ này cho mọi người để tính một câu, ha ha ha.

Một mặt quýnh quýnh Ngô Đạo, ngơ ngác ngác đi theo đám người, tại tiếp khách tiểu thư dẫn đầu dưới, đi vào ở vào khách sạn lầu ba, số phòng vì 888 một gian xa hoa phòng.

Gian phòng bên trong, treo trên tường trứ danh nghệ thuật gia bức tranh, tay cầm cái cửa cùng cái bàn đường cong đều bò đầy hoàng kim, toàn bộ bao sương dày đặc mà không mất đi hoạt bát sắc điệu, không bị cản trở lại khí quyền bố cục, xấp xỉ tự nhiên duyên dáng đường cong, cái này khiến hắn không tự chủ được nhớ tới một bài:

Huệ Phong sương ý hương doanh tòa; đầy bát món ngon đầy cửa hàng hương.

"Đến, mọi người chúng ta nâng chén, cùng một chỗ hoan nghênh Ngô Đạo gia nhập chúng ta cái gia đình này, làm!" Thức ăn vừa mang lên hoàn tất, Dương Khôn liền không nhịn được hưng phấn tâm tình kích động, đứng lên đối ba người nâng chén nói.

"Cạn, cạn, làm!" Tam cái tiểu bồi nhao nhao đứng người lên, giờ cao chén rượu, la lớn.

Hắc hắc, tự nhiên chúng ta Ngô Đạo là sẽ không bùng rượu chén, bùng rượu chén đều có lỗi với mình bụng, hắn vẫn như cũ là giờ cao một cái bình rượu, giữa đầu uống thả cửa, những này, đều là tí mĩ Dương Khôn sớm phân phó phục vụ viên.

Tác giả nhấn lại: Giang Nam lần thứ nhất tác phẩm đầu tay, mạch suy nghĩ ngay tại triển khai bên trong

Tin tưởng, ủng hộ của người, là động lực lớn nhất của ta!

Giang Nam rất thích 9. 11 ngày này, bởi vì Giang Nam là phần thanh

Không phải Giang Nam lãnh huyết, chỉ là Giang Nam ái quốc

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ta chỉ ôm nữ

Một bình rượu vào trong bụng, cao hứng Ngô Đạo nhìn một chút đầy bàn đồ ăn, muốn ăn tăng nhiều, thế nhưng là không gọi nổi danh tự, thế là đối một bên phục vụ một người nữ phục vụ nói ra: "Phục vụ viên, đến, báo một chút."

"A! Ôm một chút? ! . . ." Nhưng nữ phục vụ viên nhìn xem Ngô Đạo, một bộ bộ đáng giết mình: "Cái này. . . Cái này. . ." Ai, cô nàng này vừa rồi thất

thần, đang suy nghĩ buổi tối hôm nay cùng bạn trai ước hẹn sự tình, không có chú ý tới vừa rồi Ngô Đạo động tác a, thế là liền khúu.

Một tên khác đứng tại bên cạnh nàng nữ phục vụ viên tranh thủ thời gian nhẹ nhàng đụng đụng nàng một chút: "Ngươi phát cái gì ngốc a? Lăn lượt báo một chút!"

"A! Nha! Kia. . . Kia. . . Vậy ta chỉ ôm nữ, nam ta cũng không ôm." Lời này vừa mới vừa ra khỏi miệng, một bên đang uống lấy trà Dương Chi Nhu kinh ngạc nhìn xem nàng, ngay sau đó: "Phốc. . ."

Chỉ thấy không trung lập tức mưa bụi mịn mờ, tốt một phái khí tượng a.

"Ha ha ha ha. . ." Hai gã khác già trẻ cũng mặc kệ hình tượng, cười trước ngựa ngựa lật.

Ngô Đạo cái đầu kia lớn a, nam ô mẹ nó cái đầu hũ, Phật Tổ a, ngươi làm sao cho phái một cái đầu bi đến a, thật không biết là không phải hầu tử phái tới khỏi hài. Vỗ vỗ trán, Ngô Đạo một mặt im lặng nhìn xem nữ phục vụ viên. Biết náo loạn trò cười nữ phục vụ viên tranh thủ thời gian đỏ mặt một lần nữa báo một chút tên món ăn, lập tức mặt mũi tràn đầy bối rối thối lui đến một bên.

Cái này một khúc nhạc đậm, không thể nghi ngờ cho trận này đến liền tràn ngập âm áp bữa tối, bằng thêm một phần ngoài ý muốn sung sướng.

Qua ba lần rượu, đã hơi có men say Ngô Đạo, tựa ở chỗ ngồi chỗ tựa lưng bên trên chính một mặt hài lòng hừ nhẹ lên tại trên xe lửa mới học 《Đại Vương Khiếu Ngã Lai Tuân Sơn》:

Đại vương gọi ta đến tuân sơn,

Ta đem người ở giữa đi một vòng,

. . .

Khe núi này thủy vô cùng ngọt, không ao ước uyên ương không ao ước tiên.

"Hừ, cái này Xú hòa thượng!" Hắn ngược lại là tự tại, Dương Chi Nhu ra vẻ tức giận bộ dạng: "Tiểu Uyển tỷ tỷ, theo giúp ta cùng đi lợi toilet đi!" Nói xong, hai người đồng thời đứng dậy Hướng bên ngoài rạp đi đến.

"Đến, Ngô Đạo, hai nhà chúng ta đơn độc đi một cái, làm!" Nhìn về mặt hài lòng Ngô Đạo, Dương Khôn hài lòng nhẹ gật đầu, nặng lại giờ ly rượu lên.

"Ba ba, ta mời ngài!" Thấy Dương Khôn giờ ly rượu lên, chính dựa vào ghế được không khoái hoạt Ngô Đạo tranh thủ thời gian đứng dậy, nhắc lên bình rượu cung kính đối hân lớn tiếng nói ra: "Làm!"

Ba!

Ngay tại cao hứng trò chuyện hai cha con, chợt nghe bên ngoài rạp loáng thoáng truyền đến vật phẩm gì ngã nát thanh âm, đồng thời, còn kèm theo cái lộn thanh âm.

Dương Chi Nhu cùng Nhậm Thư Uyển bên trên xong toilet mới vừa ra tới, một chút mắt tập trung, liền cùng một cái liền say khướt âu phục nam từ đụng vào nhau, âu phục nam từ một cái thân hình bất ổn, trùng điệp ngã người té ngã trên đất, điển hình ngã chống vó a!

"Làm cái gì, là. . . là. . . Ai vậy? Mù. . . Mù mắt chó của ngươi á! A! Đau chết lão tử!" Âu phục nam từ mang theo một bộ viên vàng kính mắt, nếu là bình thường, nhất định là loại kia mặt ngoài rất nhã nhặn cái chủng loại kia, nhưng là bây giờ uống nhiều rượu, cái gọi là say rượu tại chỗ, cái gì nhã nhặn không nhã nhặn, kia đều mẹ nó là lác lư người, giả nhã nhặn thực sự bại loại mà thôi.

Lúc này, bị trùng điệp đụng đổ trên mặt đất hân chính là này tám cảnh tượng, đầu còn quán thân phận, đi mẹ nó, đều nhanh đau chết, còn thân phận, phong độ, tất cả về nhà các tìm các mẹ đi!

Loạng chà loạng choạng mà đứng dậy, nhìn về phía hai nữ: "nha! Là hai cái mỹ nữ a! Ôi uy, đau chết lão tử!" Vừa nói vừa lại lung lay không tỉnh táo đầu: "làm sao, mỹ nữ! Đụng lão tử liền không có cái gì muốn nói sao?"

"A! Vị tiên sinh này, thật sự là thật xin lỗi, chúng ta cũng không phải cố ý! Nếu như ngài cảm thấy chỗ nào không thoải mái, chúng ta có thể lập tức đưa ngài đi bệnh viện!" Nhậm Thư Uyển thấy thế, tranh thủ thời gian chịu nhận lỗi nói.

"Xin lỗi sao? Xin lỗi có cái rắm dùng, xin lỗi có thể làm cơm ăn sao? Lão tử hiện tại cái nào đều đau, các ngươi nhìn xem xử lý đi!" Âu phục nam nhân kêu gào hô hào.

"Hừ, ngươi người này sao có thể dạng này? Lẽ chúng ta cũng bồi thường, bệnh viện ngươi lại không muốn đi, ngươi đến cùng muốn làm gì?" Một bên Dương Chi Nhu thấy âu phục nam nhân mượn rượu giả điên, đùa nghịch lên vô lại đến, nhìn không được tức giận lớn tiếng nói.

"Ồ! Làm gì? Các ngươi đụng vào người, còn lý luận có phải không? Lớn tiếng như vậy nói chuyện với ta, giống bồi lễ nói xin lỗi bộ dáng sao?" Âu phục nam nhân dứt khoát tiếp tục chơi xỏ lá, dù sao hiện tại chơi xỏ lá không phạm pháp.

"A! Vị tiên sinh này, thật xin lỗi! Thật sự là không có ý tứ, ta cái này muội muội niên kỷ còn nhỏ, trong lời nói có nhiều va chạm, còn hi vọng ngài đại nhân

có đại lượng, không chấp nhận với nàng." Một bên Nhậm Thư Uyển nhìn thấy Dương Chi Nhu lập tức liền cùng âu phục nam nhân đôn kiềng lên, tranh thủ thời gian ở giữa mặc cùng: " như vậy đi, vị tiên sinh này, ngài mở điều kiện, chúng ta nhất định sẽ tận lực thỏa mãn ngài."

"A! Tiểu Uyển tỷ tỷ, người này xem xét chính là chơi xô lá, gạt người. . ." Một bên Dương Chi Nhu thấy tình huống như vậy, tranh thủ thời gian kêu lên, nhưng lời còn chưa nói hết, liền bị Nhậm Thư Uyển đem tấm kia muốn tiếp tục lú lo không ngừng miệng anh đào nhỏ cho che lại.

"Hắc hắc, đây chính là người nói, ta mở cái gì điều kiện đều được sao?" Âu phục nam nhân nghe thấy Nhậm Thư Uyển nói như vậy, còn người đào một vòng, lập tức cười dám nói ra: " ta muốn các người hai người cùng một chỗ theo giúp ta, chúng ta đến cái phóng đảng tam thốt, hắc hắc, chỉ cần đem ta hầu hạ dễ chịu, ta liền tha thứ các người, cũng không cần các người thường cái gì đồ vật, nói không chừng, còn có thể cho các người một chút vật kỷ niệm loại hình thứ gì ừ! Ha ha ha ha. . ."

"A! Người hạ lưu." Hai nữ nghe xong âu phục nam nhân, đã là xấu hổ kiêu mặt đỏ bừng, cơ hồ trăm miệng một lời mắng.

"Hắc hắc, lão tử chính là hạ lưu, ha ha ha ha, một hồi các người liền biết phía dưới lão tử chảy ra chính là cái gì, ha ha ha ha. . ." Âu phục nam nhân tiếp tục cười dám nói, sau đó đối sớm đã nghe tiếng chạy tới hai tên thủ hạ bộ dáng thanh niên nam tử phát phát tay: "Cho lão tử đem các nàng mang đi, đưa đến gian phòng của ta, hắc hắc, gia hôm nay đi số đào hoa a, thế mà đụng phải hai cái mỹ nữ, hơn nữa còn là một đôi hoa tỷ muội, một rồng hí song kiều. Hắc hắc, một hồi cần phải chơi điểm kích thích, ta phải trước suy nghĩ thật kỹ, là nhỏ nên đâu, quất roi đâu, vẫn là buộc chặt, đồ đồng phục hấp dẫn giống như càn không tệ liệt. . ."

"Ừ! Thật sao? Vị thí chủ này, còn có thể cười lớn ngựa a? Bằng không ta giúp người ở phía sau đây đây? !"

"Ồ! Đúng đúng đúng, cười lớn ngựa, ha ha ha, ý kiến hay, từ phía sau cười hai thốt xinh đẹp bạch mã, rong ruổi Sa Trăng. Ha ha ha ha. . ." Âu phục nam nhân nghe tiếng, quay đầu nhìn hướng phía sau đứng đấy một thiếu niên đầu tóc: "Cao kiến a, huynh đệ, người trong đồng đạo a! Bội phục bội phục! Kết giao bằng hữu như thế nào?"

"Kết giao bằng hữu là có thể, nhưng là người đến thả ta hai vị người nhà, đồng thời Hướng các nàng chịu nhận lỗi." Thiếu niên đầu tóc một mặt âm trầm nhìn xem hấn trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Oan gia ngõ hẹp

"Người nhà?" Âu phục nam nhân nghi hoặc nhìn thiếu niên đầu tóc, cũng khó trách, uống rượu say khướt, tư duy cũng biến thành chậm chạp, đại não theo không kịp nhịp, nhất thời sao có thể phản ứng qua được đến đâu? Thật sự là, thật không biết những cái kia thích uống rượu, còn thường xuyên uống say mềm người, trong lòng nghĩ như thế nào, uống nhiều rượu thương thân, uống nhiều rượu hỏng việc a.

Không phải sao, rõ ràng như vậy một ví dụ, tây trang này nam nhân chính là cái điển hình: " a! Các người là cùng nhau!" Ngoan ngoãn long địa động, xem ra cái thằng này cuối cùng kịp phản ứng.

Bingo! Đoán được mà, thế nhưng là thật có lỗi a! Đoán đúng cũng không có thưởng, liền ban thưởng mọi người tiếp lấy nhìn xuống đi, hắc hắc!

Không sai, thiếu niên đầu tóc chính là Ngô Đạo, mới vừa rồi cùng Dương Khôn trò chuyện hưng khởi, chợt nghe phía ngoài ồn ào tiếng ồn ào, lại nhìn đi ra nửa ngày vẫn không có trở về hai nữ, không khỏi có chút bận tâm, lập tức cùng Dương Khôn chào hỏi một tiếng, liền đứng dậy lác ung dung ra bao sương, kết quả là nhìn thấy tình cảnh vừa nãy.

Vốn còn muốn tiếp tục quan sát, dù sao lại không thu quan sát phí, thế nhưng là ai ngờ đến, kịch bản về sau, càng diễn càng bản thủ, mà lại lên cao đến động thủ cục diện, biết lại nhìn tiếp tất nhiên sẽ xảy ra chuyện, thế là liền đánh gãy âu phục nam nhân ác tha nghĩ linh tinh.

"A? ! Người này tốt nhìn quen mắt?" Một mình tại bao sương Dương Khôn, tâm tình khoái trá hút một điếu thuốc, thế nhưng là phát hiện ra ngoài tìm kiếm hai nữ Ngô Đạo cũng một đi không trở lại, thế là cũng tò mò đi ra bao sương.

Một màn này bao sương, đã nhìn thấy Ngô Đạo đang cùng một cái âu phục nam tử đang nói cái gì, thế là hiểu kì đi tới: "Ồ! Ta nhớ không lầm, đây cũng là Hoa lệ tập đoàn liễu bán chủ tịch công tử Liễu Thanh đi, làm sao hôm nay tốt như vậy nhả húng!" Dương Khôn sắc mặt âm trầm, ngoài cười nhưng trong không cười hướng về phía say rượu Liễu Thanh nói, đây là cừu nhân gặp nhau a! Phân —— bên ngoài —— mắt —— đỏ! Hôm nay ban ngày lão tử người phải người muốn mưu đồ ta, ban đêm tiểu tử người lại đánh ta nữ nhi chú ý, hừ! Thật coi ta Dương mỗ người là hồ giấy sao?

"Hừ, nếu biết ta là ai, còn không mau cúi cho ta!" Liễu Thanh xem xét chính là cái xa hoa dám đăng công tử ca, bình thường ý vào mình có cái Hoa lệ

tập đoàn chủ tịch cha, cũng không có cạn một chuyện tốt, chỉ là bị hấn họa hại thiếu nữ liền đã không ít. Ý vào tầng này thân phận, những cái kia bị họa hại thiếu nữ cùng với người nhà, càng là giận mà không dám nói gì. Dù cho có cá biệt đặc thù, cũng bị bí mật đè ép xuống. Thế là càng thêm sáng tạo ra hấn ngang ngược can rờ tâm thái.

Lúc này âu phục nam nhân, a, không, Liễu Thanh, nhìn thấy Dương Khôn, mặc dù men say cũng tiêu tan hơn phân nửa, đã nhìn ra đối phương là Long Vân tập đoàn chủ tịch Dương Khôn, nhưng vẫn không có đem hấn để ở trong mắt.

"Thế nào, Liễu công tử hôm nay tốt như vậy nhả hứn! Cũng tới bên này đùa giỡn một chút?" Nhìn xem Liễu Thanh nói năng lỗ mãng, Dương Khôn vẫn như cũ một bộ ngoài cười nhưng trong không cười bộ dáng, thế nhưng là đáy lòng lại hận không thể xé cái này tạp toái, không gặp hấn cái này nói chuyện đều nghiêng răng nghiêng lợi sao?

"Cha, Ngô Đạo, Dương thúc thúc." Hai nữ trông thấy tuần tự xuất hiện Ngô Đạo cùng Dương Khôn, sợ hãi cảm xúc lóe lên quét sạch, cứu binh tới a! Như nhật được đại xá, thật nhanh chạy tới bên cạnh bọn họ.

"Ba ba, tên lưu manh này muốn đối với chúng ta đùa nghịch lưu manh! Còn muốn đem chúng ta bắt đi, ngươi muốn thay chúng ta hảo hảo giáo huấn một chút hấn. Ngô Đạo, lên!" Dương Chi Nhu nhìn thấy cứu binh tới, kích động mặt đỏ bừng, vừa rồi thế nhưng là nhận hết nhục nhả a! Nhớ rằng một cái nũng nịu hảo môn thiên kim đại tiểu thư, bao lâu nghe qua bức này ô nói toái ngữ a. Nhìn thấy Ngô Đạo xuất hiện, đôi mắt đẹp lập tức sáng rõ, đúng a, ta còn có cao thủ hòa thượng đệ đệ a! Thế là vội vàng chạy tới cầu cứu.

Thật tình không biết, mình trước đó còn một mực cố ý cùng Ngô Đạo đấu võ mồm, đấu khí, trêu đùa Ngô Đạo a! Ai! Nữ nhân này a! Hắc hắc! Ngô Đạo lần nữa cảnh cáo mọi người, dưới núi nữ nhân là lão hổ, gặp ngàn vạn muốn né tránh.

Ngô Đạo nghe Dương Chi Nhu một câu kia "Ngô Đạo! Bên trên, đánh cho ta hấn, đánh xong tỷ mua cho ngươi ăn ngon." Làm sao lại cảm giác mẹ nó đặc biệt khó chịu đâu! Cái này khiến hấn nhớ tới trước kia trong núi, cùng đám tiểu đồng bạn đùa chó con thời điểm, cầm cục xương, hưởng nơi xa ném đi, sau đó quát to một tiếng: "Vượng Tài! Lên!" Nam ô mẹ nó cái đầu hũ, Nha Nha cái phì, tình cảm nha đầu này là cầm Phật gia gia ta khi chó sai sử a!

Ngô Đạo không ngần như chỉ ở trong lòng một bộ "Ta khinh bỉ ngươi" đáng vẻ nhìn một chút Dương Chi Nhu, ngay sau đó lại nhìn về phía Dương Khôn. Chính mình cái này tiện nghi ba ba còn chưa mở lời, làm văn bối cũng không thể vượt qua bối phận, đoạt trường bối phong quang không phải, điểm ấy cơ bản đạo lý, hấn Ngô Đạo vẫn là hiểu được!

"Ồ. . ." Dương Khôn nghe xong nữ nhi cáo trạng, cố ý đem thanh âm kéo dài, mặt hướng Liễu Thanh, nha đầu này thế nhưng là cục thịt trong lòng hấn, trong lòng bàn tay bảo a, bình thường mình ngâm trong miệng sợ tan, nâng trong tay càng là sợ ngã, từ nhỏ đến lớn, bao lâu đánh qua nàng, mắng qua nàng, thấy mình nữ nhi giờ phút này bị ủy khuất, thì còn đến đâu.

"Họ Liễu, ngươi kính ta một thước, ta kính ngươi một trượng!"

"hôm nay ban ngày, lão tử ngươi tìm Hắc Ưng bang Bạch Hổ đường Từ Hổ tại trên đường chặn giết ta, cũng may ta có quý nhân tương trợ, trốn khỏi một kiếp này khó, nếu không, ngày này sang năm liền là ngày gỗ của ta. Hôm nay đã để cho ta Dương mỡ ngươi đụng phải hấn oắt con, ngươi cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt."

"vốn còn nghĩ áp sau một điểm xử lý hai nhà chúng ta ở giữa ân oán, nhưng là hiện tại ngươi lại khi dễ nữ nhi của ta, cái gọi là tương phùng không bằng ngẫu ngộ, đã gặp, chúng ta hôm nay liền đem sự tình cho giải quyết triệt để." Có Ngô Đạo ở bên cạnh, Dương Khôn lực lượng thế nhưng là sung túc hung ác a, đã gặp đạt được, dứt khoát mượn cơ hội cho liễu bản một cái cảnh cáo.

"Cha ta nói rất đúng, lúc đầu ta cũng nghĩ qua sau ngày hôm nay, đi chiếu cố nhà các ngươi lão gia hỏa kia." Một bên Ngô Đạo nhìn Dương Khôn lên tiếng, cũng liền không đang do dự, hôm nay hấn nhưng phiền muộn hồng, lần thứ nhất ngồi xe, thế mà bị người ám toán, hấn khi nào nếm qua loại này thua thiệt, từ trước đến nay chỉ có hấn ám người khác, cho tới bây giờ không người nào dám ám hấn.

Hiện tại kẻ cầm đầu đang ở trước mắt, cũng bớt đi hấn lại tiến đến tìm kiếm: "Không biết, Liễu thí chủ, Bạch Hổ đường Từ Hổ, thế nhưng là đã đem ta đưa đến cho ngươi lão tử?"

"Hừ! Từ Hổ đám phế vật kia, chút chuyện nhỏ này cũng làm không được, ta còn không có tìm hấn tính sổ sách đâu. Bất quá, ban ngày để các ngươi trốn qua một kiếp, coi như các ngươi mạng lớn, hiện tại là chính các ngươi đưa tới cửa muốn chết, cũng đừng trách ta, cạc cạc!" Nói xong, Liễu Thanh đổi sau lưng hai tên bảo tiêu đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Phải biết, cái này hai bảo tiêu, thế nhưng là từ bộ đội đặc chủng bên trên lui ra đến, bình thường chỉ cần có chuyện bàn giao bọn hấn đi làm, không có không giải quyết được, đây cũng là hấn ngày bình thường ngang ngược can rờ một cái khác ý vào.

Chỉ là, lý tưởng là đầy đặn, hiện thực là tàn khốc. Ngay tại hấn dương dương tự đắc, chuẩn bị bắt đầu sớm tướng tượng lấy Dương Khôn, Ngô Đạo hai người bị đánh tàn tay chân, giống như rác rưởi đồng dạng vứt bỏ tại một góc, đầy mắt không cam lòng nhìn xem mình tại hai cái mỹ nữ trên thân hung hăng quát roi thời điểm.

Ba,

Àm!

"A! Ngươi. . . Ngươi tại sao có thể lợi hại như vậy? !" Liễu Thanh nhìn xem đổ vào chân mình hạ hai tên bảo tiêu, lập tức cả kinh men say hoàn toàn không có, một mặt kinh sợ hãi. Ngán ngùi một giây thời gian, không cần tốn nhiều sức liền giải quyết mình hai tên bảo tiêu, đây là cỡ nào lợi hại a!

Trong đầu không khỏi hồi tưởng lại buổi chiều Từ Hồ lúc rời đi, thế nhưng là nhiều lần khuyên bảo cha con bọn họ, nhìn người nọ, lẫn mắt xa xa. Mẹ nó, mình là chán sống sao? Đây là vợ vả đem cổ vuron đi ra để người khác chặt a, một bộ nịnh bợ thần sắc nói: "Cái kia, cao thủ huynh đệ, a! Không phải, cao thủ Phật gia! Ngài liên đại nhân không chấp tiểu nhân, tha cho ta đi!"

Nhìn xem biến tướng quái kiệt giống như Liễu Thanh, Ngô Đạo cái kia im lặng a! Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, cái này mặt trái nhân vật làm sao đều như vậy a, trở mặt tốc độ này, thật sự là quá nhanh, đơn giản so lật sách còn nhanh a! Ngô Đạo trong lòng cái kia xấu hổ á! Cái kia bội phục a!

"Thật có lỗi! Sự tình hôm nay hôm nay giải quyết! Phật gia gia ta nhưng không có cách đêm làm việc tác phong! Nói đi, người dự định giải quyết như thế nào sự tình hôm nay? Là để cho ta miễn phí cho người lỏng xương một chút, rỗng rã hình, sau đó lại đến bệnh viện làm chung thân an dưỡng hưởng thụ một chút sinh hoạt đầu. . ." Ngô Đạo tay trái bày chương, tay phải nắm tay, tương hồ ma sát, thanh âm âm trầm, chậm rãi dựa vào hướng về Liễu Thanh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Có mắt không biết vàng khảm ngọc

"A! Đừng đừng đừng, hảo hán anh hùng! A! Cao thủ Phật gia gia, ngài tha cho ta đi, ngài nhìn ta cái này tiểu thân bản, sao có thể chịu đựng được ngài xoa bóp a! Dạng này, ta bồi thường, ta bồi thường, bằng giá ngài tùy tiện mở. Dương chủ tịch, Dương chủ tịch, ngài liên cho khuyên nhủ cao thủ Phật gia đi, coi ta là cái rắm đem thả đi, ta trở về nhất định cùng cha ta nói, gọi hắn về sau cũng không tiếp tục đối phó với ngài! Về phần ngài muốn cái gì bồi thường, ngài định đoạt." Liễu Thanh một mặt hoảng sợ, nhìn xem chậm rãi tới Ngô Đạo, toàn thân run rẩy, trên mặt mồ hôi lạnh ứa ra.

Nghe được Liễu Thanh, Ngô Đạo đem ánh mắt hồi thăm nhìn về phía Dương Khôn. "Hừ, hừ! Đã dạng này, Ngô Đạo a, người cũng đừng lại cùng Liễu công tử nói giỡn." Dương Khôn nhìn xem Ngô Đạo ánh mắt, một bộ ta nhận được biểu lộ, sau đó nâng lên hai tay đề lên, ra hiệu hắn an tâm chớ vội, tiếp lấy tiếp tục đối với Liễu Bản nói: "như vậy đi, Liễu tổng trước đó không phải là muốn ta cái kia A Địa Khôi sao, giống như Liễu tổng trên tay cũng đập cái C cánh đồng đi, vừa vặn, ta cũng nhìn trúng mảnh đất trống này chỗ khu vực, người liền gọi hắn chuyển cho ta đi, giá cả nha, ta cũng không ép các người, liền theo giá đấu giá cao hơn một tầng."

"Ách, cha, ngài nói sai, sao có thể thấp như vậy! Muốn dựa theo giá đấu giá cao hơn một tầng, kia Liễu công tử nhờ có a đúng hay không?" Ngô Đạo nghe vậy vội vàng đánh gãy.

"A! Liễu Thanh nhìn xem Ngô Đạo, một trận sững sờ, người tốt a, người tốt, tuyệt đối là người tốt, mảnh đất trống này hiện tại muốn thả ra, tối thiểu muốn so giá thị trường cao hơn 1 0 lần cũng không chỉ a."

Đây là vừa rồi cái kia mãnh nhân sao? Làm sao tốt như vậy! Liễu Thanh không khỏi lệ rơi đầy mặt, đều có chút kích động.

"Không không không, một điểm không lỗ, coi như mấy vị gia chút xu bạc không cho, ta cũng không có ý kiến a! Hôm nay tiểu nhân có mắt không biết vàng khảm ngọc, chộc giận các vị, mấy vị gia không trừng phạt tiểu nhân, tiểu nhân đã là cảm động đến rơi nước mắt." Liễu Thanh một mặt nịnh nọt nhìn xem Ngô Đạo, nhưng trong lòng âm thầm quyết tâm, chỉ cần đào thoát cái này liên quan, nhất định phải lấy lại danh dự.

"Nha! Miễn phí a! Vậy làm sao có thể để cho Liễu công tử làm mua bán lỗ vốn đâu! Đã Liễu công tử lại nói đạo tình trạng này, chúng ta từ chối nữa sẽ không tốt, vậy liền lộ ra ta khách sáo, quá sinh phân không phải. Như vậy đi, ta liền làm người, tượng trưng cho người thêm điểm." Ngô Đạo giả ra chừng chặc đảng hoàng, rất miễn cưỡng nhìn xem Liễu Thanh.

"A! Nhiều ít?" Liễu Thanh theo thói quen về hỏi.

"Một khối tiền!" Ngô Đạo duỗi ra một cái ngón tay, đồng thời ánh mắt sáng rực nhìn xem Liễu Thanh.

"A! Cái này. . . Cái này. . . Tốt a, ta nguyện ý!" Liễu Thanh nhìn xem Ngô Đạo, khoe miệng hung hăng co quắp một chút, không có cách nào a, người ở dưới mũi hiên, không thể không cúi đầu a. Đánh đi, không có người này mới, không có cái này thân thù, ngoài ra, còn có thể thế nào? Bỏ tài miễn tai đi! Dù sao cũng so cái kia cả đời an dưỡng mạnh đi!

Hung ác, hung ác, thật sự là hung ác, cái này trong thương trường người, không thể bảo là bất lão gian cự hoạt, từng cái thủ đoạn cay độc, chỉ cần bắt được cơ hội, nhất định hung hăng chinh người, người tới ta đi, làm không biết mặt a. Đây chính là thương nhân bản tính a, cũng khó trách, thương trường như chiến trường, người nhân từ, người liền sẽ thất bại, cho nên lâu chi liền tạo thành thương nhân trục lợi làm không biết mặt rất nhiều cổ sự.

Ngô Đạo ở một bên tức bội phục, lại không còn gì để nói, mặc dù chính hắn cũng từ trước đến nay xấu bụng, nhưng này chỉ là đơn thuần một mặt, làm sao có thể cùng cái này phức tạp xã hội trà trộn thành tinh, cáo già Dương Khôn so sánh đâu!

"Tốt! Liễu công tử quả nhiên sáng khoái! Đã như vậy, chúng ta bây giờ liền gọi luật sư tới đem thù tục giao tiếp! Liễu công tử không có ý kiến a? !" Dương Khôn thấy Liễu Thanh đồng ý, lúc này đề nghị, hắn cũng không muốn đem sự tình trì hoãn, để tránh đem dài lâu mệt mỏi.

Thật tình không biết, lúc này Liễu Thanh chính là ôm cái này tâm lý. Đánh ta đánh không lại, kéo ta kiểu gì cũng sẽ đi! Chỉ cần kéo qua này lại, sau khi trở về, ta chính là không cùng người giao tiếp, tin rằng người cũng vậy ta không có cách, xem ta như thế nào kéo chết người. Ai, người này thật sự là tiện a, điển hình ở trước mặt một bộ, phía sau một bộ a! Liễu Thanh liền đem tiện trình diễn rất sống động, mặt khác cũng chính thể hiện ngoại trừ thương nhân bản tính, hung ác, hắc, cay.

"A! Hiện tại liền giao tiếp a? ! . . . Tốt a!" Ai, người tính không bằng trời tính a, người có kẻ Trương Lương, ta có thang treo tường, cái này Dương Khôn cũng quá lợi hại, điểm ấy tiêu tâm tư cũng bị hắn nhìn ra. Thật tình không biết, là hắn Liễu Thanh tự mình đa tình, tự cho là đúng, coi là thiên hạ liền hắn là người thông minh.

Đối phó loại này âm hiểm nhân vật, chính là hắn là quyết định thật nhanh, có chút do dự, tất phản thụ loạn. Dương Khôn chính là nắm chắc loại tâm tính này, quả quyết cắt đứt Liễu Thanh cuối cùng một tia hi vọng.

Nhìn xem lấy điện thoại di động ra ngay tại cho luật sư gọi điện thoại Dương Khôn, Liễu Thanh chỉ có thể đánh rớt răng hàm hướng trong bụng nuốt, mẹ nó, ai kêu mình chết từ tể Bất Tử, hết lần này tới lần khác cùng Dương Khôn nữ nhi đụng phải, người nói, đụng vào liền đụng vào đi, mình lại đi đùa giỡn nàng nữ nhi, còn ý đồ mang đi, cái này mẹ nó chính là mình phạm tiện a, đưa cổ để cho người ta chặt tiết tấu a.

Đã việc đã đến nước này, mình nếu là lại do do dự dự, không đem sự tình quả quyết dứt khoát làm, đoán chừng đối diện vị này hung thần ác sát cao thủ Phật gia, nhất định sẽ miễn phí giúp mình hoạt động một chút cái này thân gân cốt, chính chỉnh dung, sau đó đem mình đưa vào bệnh viện cả đời an dưỡng a! Ai, xem ra, về sau phạm là làm việc, lưu thêm cái lòng dạ.

Trong lòng nghĩ như vậy, động tác trên tay lại không chậm, lấy điện thoại cầm tay ra: "Uy! Cha."

"Ai nha, ai nha, thật đáng ghét, Liễu tổng, nhanh lên treo, người ta ngứa chết. . ."

"Tiểu tử thú, lại có chuyện gì, không phải cùng người đã nói sao? Không nên tùy tiện điện thoại cho ta!" Liễu Thanh vừa mở miệng, liền bị đối phương đánh gãy, đồng thời còn truyền đến nữ nhân phóng dăng thanh âm.

"A! Cái gì? Người cái bại gia đồ chơi, tức chết lão tử! Người chờ, ta lập tức gọi hắn đi." Nghe xong Liễu Thanh tự thuật, một nhà cỡ lớn khách sạn xa hoa trong phòng, Liễu Bản khí một cước sẽ bị đặt ở dưới thân, toàn thân trần trụi trực gọi cảm nữ nhân đá xuống giường.

"A!"

"Cút!" Liễu Bản hướng về phía nữ lang gầm thét.

"Hừ! Không còn dùng được đồ chơi, liền người điểm này tiểu đầu đinh, đều không đủ cho lão nương dùng ngứa, nếu không phải xem ở tiền trên mặt mũi, coi là lão nương sẽ vui lòng hầu hạ người." Đóng sập cửa mà đi nữ lang để lại một câu nói mà đi.

Dát, bị nữ nhân này rất khinh bỉ? !

Liễu Bản nghe vậy, sắc mặt xanh xám.

Ai, đâm chọt đau đớn rồi.

Nhưng là dưới mắt không kịp nghĩ nhiều, không có cách nào a, mình lúc tuổi còn trẻ khắp nơi trên hoa ghẹo nguyệt, lấy tới cuối cùng, dẫn đến không thể lại dục, khiến dưới gối liền Liễu Thanh một cây dòng độc đinh. Nếu như bây giờ không cứu hắn, đoán chừng hắn Liễu gia từ đây rệu rệu tuyệt hậu. Hừ, họ Dương, hãy đợi đây!

Từ đầu đến cuối, cái này nha liền không có tỉnh lại mình, người nếu không gây người khác, người khác cũng không trở thành đối người ác như vậy a!

Treo điểm cắt điện lời nói, Liễu Thanh buông mình ngồi trên mặt đất, không có cách nào a, mình đây là người cầm ăn hoàng liên, có khổ khó nói a. Nhìn xem đối diện đang có nói có cười trò chuyện với nhau Dương Khôn mấy người, Liễu Thanh ánh mắt âm trầm, hung hăng nhìn chăm chăm một chút, nhưng là hắn lại không dám biểu hiện ra ngoài, chỉ có thể tiếp tục một mặt nịnh nọt nhìn đối phương.

Về phần hắn biểu lộ, tự nhiên không có đào thoát Ngô Đạo hai mắt, loại tiểu nhân vật này, xác thực không để cho hắn để ở trong lòng. Chỉ bất quá, hắn hôm nay cũng chỉ là muốn cho Liễu Bản một cái cảnh cáo mà thôi, về phần hắn sẽ có ý tưởng gì, vậy thì không phải là mình suy tính, nếu như đối phương mất đầu sáng, không đến trên chộc mình cùng người bên cạnh, còn có thể để hắn nhiều nhảy nhót một đoạn thời gian. Bằng không, hừ hừ, dù sao đối phương đã tại Phật gia gia sổ đen phía trên, tùy thời đi thu hoạch là được rồi.

Chương 20: Phiên Vân Phúc Vũ

"Ha ha ha ha. . . Hôm nay thật cao hứng!" Dương Khôn vừa đi vừa cười lớn nói.

"Hi hi hi hi. . . Ba ba, chúc mừng người lạc! Tức đạt được ước muốn, vừa hung ác sửa trị một chút cái kia lưu manh. Người không nhìn thấy chúng ta làm xong hợp đồng bắt về sau, Liễu Thanh ánh mắt kia sao? Hi hi hi hi. . ." Dương Chi Nhu tay trái kéo Nhậm Thư Uyển, tay phải giơ cao, quơ trong tay một trương một ngàn vạn chi phiếu, đối Dương Khôn hưng phấn cười duyên nói.

"Dương thúc, chúc mừng người báo thù, lại cầm tới C tiêu chí. Hi hi hi hi. . ." Nhậm Thư Uyển biểu lộ tinh táo, trên mặt vui mừng hướng về Dương Khôn chúc mừng.

"Ha ha ha ha. . . Kỳ thật, nhất hân là cảm tạ là Ngô Đạo, hôm nay nếu là không có hân, chúng ta làm sao có thể thuận lợi cầm tới C cánh đồng, làm sao có thể nhẹ nhõm sửa trị Liễu Bán đầu?" Dương Khôn nghe hai nữ chính hướng về chúc mừng, trong lòng làm sao không cao hứng, nhưng là, hân biết, phần này công lao, là thuộc về Ngô Đạo, mình nhất nên cảm tạ liền hân là Ngô Đạo: "Ngô Đạo a, ba ba cảm ơn người a, hôm nay giúp vi phụ xả được con giận, tiện thể đem kia Liễu Bán sửa trị một phen."

"Ba ba, người nhìn người, lại khách khí không phải, đều là người một nhà, sao có thể nói hai nhà nói. Ta là con của người, không giúp người còn có thể giúp ai a?" Ngô Đạo nhìn xem đối với mình không đánh gãy cảm tạ Dương Khôn một mặt im lặng nói.

"Ách! Vâng vâng vâng, là ba ba làm kiêu, ha ha ha ha. . ." Dương Khôn hào sảng cười ha ha. Vốn chính là nha, mình buổi chiều mới nhận dưới đứa con trai này, hiện tại lại như thế già mồm, đây không phải là coi hân làm ngoại nhân sao? Thế là tranh thủ thời gian cười ha ha, thừa dịp cái này bậc thang hạ, không phải, đây không phải là làm cho song phương có chút khó xử a.

"A! Rốt cục về nhà! Tiểu Uyển tỷ tỷ, ta đi trước tắm rửa sạch sẽ, người muốn cùng một chỗ sao?" Vừa về tới biệt thự, Dương Chi Nhu thật hưng phấn lớn tiếng kêu lên, một bên lôi kéo Nhậm Thư Uyển chạy lên, hơn nữa còn không ngừng lôi kéo Nhậm Thư Uyển quần áo. Tốt a! Người chạy về chạy đi, người đừng loạn cởi quần áo a, cái này đều thoát đến chỉ còn lại nội y.

"Khụ khụ! Cái kia Nhu Nhu a, người nhìn, cái này còn có người đâu!" Nhậm Thư Uyển đỏ mặt nhìn một chút Ngô Đạo, đồng thời lại đối Dương Chi Nhu nhẹ giọng ho khan nhắc nhở.

Ai, nha đầu này, bình thường trong nhà cũng không có người ngoài, một hạng đều là như thế tùy ý, ai cũng cảm nàng không có cách nào, Dương Khôn đâu, cứ như vậy cái nữ nhi, đâu cũng không kịp, chỉ cần nàng không làm ra quá giới hạn sự tình, cũng liền để tùy. Nhưng là hôm nay khác biệt a! Hôm nay trong nhà có thêm một cái nam nhân trẻ tuổi a! Ai, nghĩ đến chỗ này, Nhậm Thư Uyển đầu đều đau.

"A! Người, người nào a? Chúng ta không phải vẫn luôn dạng này sao?" Dương Chi Nhu vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn chăm chăm Nhậm Thư Uyển: "A!" Xem đi, nha đầu này kịp phản ứng, rốt cuộc mới phản ứng, nhìn thấy Ngô Đạo ở phía sau phóng tới một đôi phát sáng mắt sói, lập tức sắc mặt đỏ bừng giống bời một tảng dầu đỏ Dương Chi Nhu, gương gương nắm lên rơi trên đất quần áo, ngăn trở mình kia chú ý trước không thể chú ý về sau, quan tâm không thể chú ý hạ xuân quang, tại đồng dạng sắc mặt thẹn thùng Nhậm Thư Uyển yếm hộ dưới, cũng như chạy trốn xông lên lâu, cũng không dám lại xuống tới.

"Cái kia, ha ha, Ngô Đạo a, Nhu Nhu cứ như vậy, người cũng đừng không có ý tứ! Ha ha." Dương Khôn một mặt vô lại cười cười, đối chính xử nguyên địa ngăn người một vị nào đó lang hữu mắt tự nhiên nói.

Ngô Đạo lớn quýnh, một bộ mộng bức bộ dáng, nhưng là, mặt kia bên trên sắc du côn, chắc chắn, thật có thể giả a!

Một thân một mình sau khi tắm xong, Ngô Đạo nằm ở trên giường, buồn ngủ ngủ thiếp đi, bốc lên là chuyện phát sinh ngày hôm nay cũng không ít, cái thẳng này cũng thực có chút mệt mỏi.

Một đêm vô sự.

Hồ hồ hồ. . .

Này!

Ha!

Hắc. . .

Sáng sớm, trời còn tảng sáng, bên ngoài biệt thự một khối rất lớn trên bãi cỏ, một đạo mạnh mẽ thân ảnh ngay tại phía trên không ngừng nhảy nhót. Khi thì làm không đá bay, khi thì ở trên mặt đất một cái quét ngang, nắm đầm vung vẩy ở giữa, hồ hồ sinh phong, đứng như từng cái tiểu tinh linh phát ra từng tiếng vui sướng kêu to.

"Ngô Đạo, sớm như vậy lên a! Thật là chăm chỉ! Chắc chắc, nhìn xem người cái này một thân khối cơ thịt, ba ba trông mà thêm a, ai, lão Lạc, không còn dùng được lạc, nếu là lại trở về cái 2 0 năm, ta cũng giống như người!" Sáng sớm đi ra ngoài Dương Khôn đánh gậy Ngô Đạo tu luyện, tư tư nhưng nói nói.

"Ha ha, cha, nhìn ngài nói, ngài hiện tại cũng không tệ nha! Chỉ là ngài bình thường bề bộn nhiều việc ứng phó công sự, khiếm khuyết một chút chính xác rèn luyện mà thôi, chờ có thời gian ta dạy một chút ngài, cam đoan không ra một tháng, thân thể của ngài xuong so với bình thường người mạnh hơn nhiều." Ngô Đạo thấy Dương Khôn kia ánh mắt hâm mộ, tranh thủ thời gian an ủi hắn: "Ngài sớm như vậy, đây là muốn ra ngoài sao?"

"Ừm, hôm qua vừa tiếp nhận C cánh đồng, ta phải đi công ty an bài, buổi sáng muốn mờ ban giám đốc, có rất nhiều sự tình muốn chuẩn bị, cho nên liền sớm một chút xuất phát." Dương Khôn thấy Ngô Đạo đối với mình an ủi, trong lòng cảm thấy rất là vui mừng: "còn có, một hồi sẽ có người cho người đưa quần áo đến, đều là đi suốt đêm chế, sau đó, người liền cùng Nhu Nhu cùng đi trường học đi."

"Ừm, tốt, ba ba, người yên tâm, có ta ở đây, ta hội bảo vệ tốt hắn. Còn có, người nhớ kỹ mang lên Lý Cường cùng Lý Phong, ta xem bọn hắn thân thủ phải rất khá, ta không nhìn lầm, bọn hắn hẳn là xuất từ quân đội đi. Mặt khác, có thể mang nhiều mấy người liền mang nhiều mấy người, gặp được cái gì đột phát sự kiện cũng tốt ứng đối." Ngô Đạo quan tâm đốc thúc lấy nói với Dương Khôn.

"Ừm, người yên tâm, ta hội kêu lên hai anh em họ. Tốt, không còn sớm, ta đi trước." Nói xong, Dương Khôn hướng về bên ngoài biệt thự ngừng lại một cỗ màu đen xe con đi đến.

Luyện công buổi sáng xong trở lại biệt thự Ngô Đạo, bụng lộc cộc lộc cộc hô hoán lên, thế là chạy vào phòng bếp chuẩn bị làm ăn chút gì, lại lúng túng phát hiện kia một bộ thiết bị mình căn bản liền sẽ không thao tác a! Quay người đi ra phòng bếp, muốn đi tìm Nhậm Thư Uyển hoặc là Dương Chi Nhu thỉnh giáo một chút, lại phát hiện Nhậm Thư Uyển cùng Dương Chi Nhu còn không có, cũng không thể chạy tới gõ cửa phòng đi! Bất đắc dĩ, cuối cùng đành phải một lần nữa trở về phòng bếp lật tủ lạnh đi.

Hô, thật vất vả tìm được mấy cái lạnh buổi đầu gà, một túi bánh mì cùng hai bình sữa bò, sau đó lại chạy tới tủ rượu tiện tay cầm một bình rượu đế, ăn như gió cuốn.

Ăn uống no đủ về sau, không có chuyện làm, làm sao đây? Ân, xem tivi, đúng, cái này cái hộp đen hội phát ra tiếng. Nghĩ đến liền hành động, Ồ! Cái này mờ thế nào a? Ách, giống như cũng không biết a! Quân hắn, bọn hắn lúc xem truyền hình không phải đều cầm cái kia gọi điều khiển hình chữ nhật hộp sao? Ta cũng thử một chút.

Mặc kệ có chính xác hay không, cầm qua điều khiển chính là một trận án loạn, làm cho hắn là đầu đầy mồ hôi. Hô, rốt cục mờ, Nha Nha cái phi, nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ a! Đây trời thần phạt a, ta dễ dàng sao? Ngô Đạo trong lòng cái kia kích động a! Chỉ kém không có ôm TV dùng sức đi hôn lấy.

Tựa ở trên ghế sa lon, lung tung điều lấy tiết mục.

"Ừm . . A . . Ừ . ."

Người ngược lại đây là tình huống như thế nào a? Tà ác đồng học đoán chừng đã sớm đoán được, Ngô Đạo chỉ có thể khinh bỉ người ừ!

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ, mẹ nó a! Ngô Đạo bị cái này trên màn hình thanh âm hấp dẫn ánh mắt, sau đó liền thấy trên màn hình hai tên nam nữ, quần áo toàn bộ được giải phóng ra ngoài, ngay tại làm lấy nguyên thủy nhất động tác.

Dát!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Bị hiểu lầm

Chỉ thấy tên kia mỹ mạo tuổi trẻ nữ tử chính hướng phía trước quý bò tới trên giường, một ** lấy thân thể hèn mọn trung niên nam nhân, chính quý gối nữ nhân sau lưng cố gắng làm việc...

Ngô Đạo bị cái này dụ hoặc tràng cảnh cho sợ ngây người, đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên tại như thế lớn trên màn hình quan sát AV! Ngô Đạo lập tức một trận nhiệt huyết dâng trào, hơi kém chạy tới TV trước mặt đi quan sát.

Ta nhỏ cái WOW!

Đột nhiên tay khẽ run rẩy, điều khiển từ xa rơi trên mặt đất, đột nhiên lại cảm thấy nhiệt huyết dâng lên, mẹ nó, lại suýt chút nữa phun máu mũi.

"Ngáp... Buồn ngủ quá a... Đầu do Uyển tỷ tỷ, não loạn ta một đêm, hiện tại mới ngủ, ta lại không ngủ được..." Dương Chi Nhu thanh âm từ lầu hai phương hướng truyền đến, tận lực bồi tiếp lép lửng xuống lầu thanh âm

Ngô Đạo thính giác tương đối nhạy cảm, mặc dù Dương Chi Nhu thanh âm rất nhỏ, nhưng là vẫn không sót một chữ đã rơi vào Ngô Đạo trong lỗ tai, Ngô Đạo lập tức kinh hãi, cái này nếu để cho Dương Chi Nhu bắt được mình trong phòng khách nhìn AV, chẳng phải là xong đời? Đây chính là cái khó chơi tiểu ma nữ a!

Tranh thủ thời gian nhặt lên điều khiển từ xa lung tung chuyển đổi một cái kênh, ngồi liệt ở trên ghế sa lon.

Bỗng nhiên cảm giác cái mũi một trận ngứa khó chịu, lại vội vàng từ một bên kéo qua một tờ giấy thấm một thanh nước mũi, hô... Lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm.

Đúng vào lúc này, Dương Chi Nhu cùng Nhậm Thư Uyển từ trên lầu đi xuống.

"Buổi sáng tốt lành a! Hòa thượng đệ đệ."

Mặc váy ngủ Dương Chi Nhu hoàn toàn không để ý hình tượng thực nữ, đặt mông ngồi tại Ngô Đạo trên ghế sa lon đối diện, vênh lên chân bắt chéo cười cùng hân chào hỏi.

Trải qua trước đó rèn luyện, lại kiến thức Ngô Đạo bản sự, Dương Chi Nhu đối Ngô Đạo cách nhìn cũng cải biến, mà lại hiện tại lại trở thành người nhà của mình, năng chẳng lẽ lại còn có thể tiếp tục trêu đùa a, hi hi coi như trêu đùa, lại có thể thế nào, nha đầu này trong lòng thâm thù.

Dương Chi Nhu vắn eo bẻ cổ ngồi ở trên ghế sa lon, bấp chân nhếch lên, rất là mê người, bất quá Ngô Đạo cũng không dám nhìn nhiều, hiện tại mình còn nhiệt huyết sôi trào, cái này nếu như bị Dương Chi Nhu thấy được, vậy liền xấu hổ chết rồi.

"Người làm sao dậy sớm như vậy, cũng không nhiều ngủ một lát? Ai nha, chết đói, Quan tẩu đâu? Làm sao còn không làm bữa sáng a? !" Dương Chi Nhu một mặt nói chuyện với Ngô Đạo, một mặt ôm bụng oán trách. Đồng thời, đưa chân đôi cái để cho mình càng thêm tư thế thoải mái dựa vào trên ghế sa lon.

Dát!

Cái này không đôi tư thế còn tốt, cái này một đôi, trong lúc lơ đãng, đem dưới váy phong quang bại lộ một tia ra. Lập tức trêu đến Ngô Đạo lại là một trận huyết khí dâng lên, sắc mặt đỏ ửng. Ai, đáng chết, buổi sáng xác thực không thể nhìn loại kia phiền tử a, quả thực là như thiêu như đốt a. Nha đầu này, liền không thể thực nữ điểm. Ân, có ý, tuyệt đối là có ý. Ngô Đạo ở trong lòng cố nén oán thâm nói.

"Ồ! Người như thế bối rối làm gì? Sắc mặt cũng là hồng hồng, thân thể không thoải mái sao? Không đúng, chẳng lẽ lại là làm cái gì việc trái với lương tâm. Trên tay người nắm vuốt cái gì?"

Lúc này, phát hiện Ngô Đạo một mực không có lên tiếng Dương Chi Nhu, đem ánh mắt dời đi tới.

Nói vừa xong, liền đã cấp tốc bay người lên trước, đem Ngô Đạo bên cạnh trên bàn trà kia đồng khăn tay đoạt mất, kéo ra đến xem xét, lập tức như bị điện chạm một chút, mặt giấy vệ sinh không có bao nhiêu, từ bên ngoài lỗ mờ có thể thấy được bên trong có một ít dính dính chất lỏng màu trắng...

"Đây là cái gì?" Dương Chi Nhu sắc mặt lập tức một lục, thanh âm đều có chút run rẩy lên ở lại một hồi, lập tức cấp tốc vứt xuống viên giấy, sau đó: "A! Thật buồn nôn a! Tốt bản thủ a! Sáng sớm, người ngay tại trong nhà của chúng ta, nhìn loại này sắc tình thu hình lại, còn đối TV làm loại này hạ lưu sự tình, a... Người người người người người... Người! ... Người cái này sắc hòa thượng đệ đệ, không, ta không có như người loại này sắc tình cuồng đệ đệ. Hừ, khó trách vừa lúc xuống lầu giống như nghe thấy loại kia là lạ thanh âm. Ồ! ... Thật buồn nôn!"

Nói xong, mê người thân thể đã sớm trốn đến vừa mới xuống lầu tới Nhậm Thư Uyển sau lưng, hai tay y nguyên không ngừng tại tương hồ xoa xoa, tựa như hận không thể không lấy tay bên trên cọ sát một lớp da không bỏ qua. Nhậm Thư Uyển nhìn xem Dương Chi Nhu khoa trương biểu lộ, sắc mặt đỏ bừng, nhưng vẫn nắm lấy ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Ngô Đạo.

"Ách!"

Ngô Đạo một mặt mờ mịt, mình thế nào? Chẳng phải sát qua nước mũi một trang giấy sao? Ách, tốt a! Ta cũng là say. Bỗng nhiên, nhìn xem Dương Chi Nhu kia kì lạ biểu lộ, trong lòng của hắn lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Vô Lượng Thiên Tôn, nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, sẽ không như thế suy đi.

Ngô Đạo trong lòng cái kia phiền muộn a! Đây quả thực là bùn đất Ba rơi vào đũng quần ----- không phải phân đều là phân a! Tây Phương Cực Lạc rất nhiều Bồ Tát a, Nguyên Thủy Thiên Tôn a, nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, Vô Lượng Thiên Tôn a! Cái này có thể để hắn nhắc tới đến đều niệm đến. Tiểu hòa thượng ta chẳng phải tỉnh cái nước mũi a, về phần khoa trương như vậy sao, coi như khoa trương như vậy cũng còn tốt, nhưng cũng không thể cho ta chụp như thế đại nhất cái mũ đi! Lòng ta xoắn xuýt a, phiền muộn nha...

Ngô Đạo biết Dương Chi Nhu khẳng định là hiểu lầm mình, cái này một đoàn giấy vệ sinh, cùng phía trên kia một đoàn dính dính màu trắng đồ vật, tăng

thêm nàng trước đó còn nghe được trên TV phát ra thanh âm một liên hệ, khó tránh khỏi sẽ không để cho người hoài nghi gì... Ngô Đạo trong lòng cái kia oan uổng a, đây đều là chuyện gì a!

"Chỉ Nhu... Người đừng nghĩ sai lệch, ta cái này vừa tới đến phương bắc có chút không quen khí hậu, bị cảm, đây là ta sát nước mũi giấy vệ sinh, không tin chính người nhìn kỹ một chút..." Ngô Đạo nói, liền cầm lên trên bàn trà đoàn kia giấy vệ sinh, sau đó mở ra muốn cho Dương Chỉ Nhu nhìn cái cẩn thận.

"Lấy đi." Dương Chỉ Nhu thét to: "Ta mới không muốn nhìn ác tâm như vậy đồ vật, Ngô Đạo, người tên hỗn đản "

Ngô Đạo có chút xấu hổ, nhưng là không có biện pháp, người ta Dương Chỉ Nhu không tin, mình cũng không thể cưỡng ép để người ta nhìn? đành phải hậm hực đưa tay giấy lấy ra: "Mặc kệ người tin hay không, ta thật không phải là..."

Dương Chỉ Nhu nhăn châu xoay động, bỗng nhiên nảy ra ý hay: "Ta thay đổi chủ ý, ta đói bụng, người đi cho chúng ta nấu cơm."

"Sá?" Ngô Đạo sững sốt một chút, hỏi: "Vì cái gì?"

"Hừ hừ, bởi vì người tay cầm rơi vào trong tay ta, người nếu là không đi, ta liền cùng cha ta nói, người... Người ở nhà đổi TV xx, đem ta dụ dỗ tỷ tỷ đều dọa sợ" Dương Chỉ Nhu tặc tặc cười một tiếng nói.

Ngô Đạo trên trán lập tức toát ra mấy đầu hắc tuyến đến, oan uổng a oan uổng a bất quá chuyện này mình đi đâu nói rõ lý lẽ đi? Gặp gỡ như thế cái tiểu ma nữ, cả đời mình xem như xong.

Ngô Đạo hít sâu hai cái, cắn răng nói: "Xem như người lợi hại!"

"Hung ác a? Không có người lợi hại đâu, kinh thế như vậy giật mình tục sự tình đều làm được" Dương Chỉ Nhu không yếu thế chút nào

Ngô Đạo có chút im lặng, mặc dù nhận thua, nhưng lại cũng không quên trả thù Dương Chỉ Nhu một chút: "Bất quá, ta đôi tay này làm cơm người dám ăn?"

"Ồ, không có vấn đề nha, trên sách nói, vật kia đều là protein, ăn còn mỹ dung đâu!" Dương Chỉ Nhu chẳng hề để ý nói.

Ngô Đạo một cái lão đảo, kém chút té ngã trên đất, hần là triệt để bó tay rồi, xem ra, mình muốn cùng tiểu ma nữ này đùa, thật đúng là không phải một kiện sự tình đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Lịch sử luân luân kinh người tương tự

"Cái kia, được rồi, muốn tin hay không! Các người đói bụng đi? Ta đi giúp các người làm!" Vì giải khai cái này cục diện lúng túng, Ngô Đạo tranh thủ thời gian đổi chủ đề.

"Các người muốn ăn cái gì?" Ngô Đạo hỏi.

"Ăn cái gì đều được, ta cũng không biết trong phòng bếp có cái gì, người đi xem một chút thôi" Dương Chỉ Nhu đem thân thể của mình lần nữa đổi cái tư thế thoải mái, rất là vũ mị nằm trên ghế sa lon, tron bóng bắp chân từ trong áo ngủ lộ ra một nửa đến, còn nhoáng một cái nhoáng một cái, sáng rõ Ngô Đạo vừa mới thu liễm một ít bộ vị lại lên phản ứng.

"Được. . ." Ngô Đạo sợ Dương Chỉ Nhu phát giác mình quần tướng, cong cong thân thể hướng phòng bếp bên kia đi, còn chưa đi hai bước, liền bị Dương Chỉ Nhu gọi lại.

"Hòa thượng phá giới, người thế nào? Không có chuyện học cái gì con tôm nha?" Dương Chỉ Nhu thấy Ngô Đạo thân người cong lại có chút kỳ quái, bất quá khi nàng nhìn thấy Ngô Đạo nửa người dưới lúc, lập tức cũng minh bạch Ngô Đạo đang làm cái gì, hơi đỏ mặt, liền tranh thủ khuôn mặt nhỏ tránh ra bên cạnh, khẽ nói: "Thật bẩn thỉu."

Ngô Đạo cũng lười giải thích, như là đã bị phát hiện, dứt khoát cũng đứng thẳng người bước nhanh đi tới nhà bếp.

Mà lại, điểm trọng yếu nhất là, trên mạng nói, nam nhân tại cái kia về sau, hạ thân liền sẽ trở nên mềm mềm, nhìn Ngô Đạo vừa rồi đáng vẻ, căn bản

không giống như là phát tiết về sau đáng vẻ.

Bất quá, những này Dương Chi Nhu đương nhiên sẽ không cùng Ngô Đạo nói, nàng muốn đem sai liền sai, đem chuyện này xem như một cá biệt chuỗi đến áp chế Ngô Đạo, hừ hừ, nhìn hần lần sau còn dám không nghe mình?

Có cái miễn phí tùy tùng thật sự là thoải mái a, nghe trong phòng bếp truyền đến trận trận hương khí, Dương Chi Nhu càng thêm cảm thấy mình trước đó quyết định là cỡ nào anh minh vô cùng.

Ngô Đạo đi vào phòng bếp, lại là lấy làm kinh hãi, nơi này phòng bếp công trình coi như không tệ nha, so với mình nông thôn cái kia lớn Thổ lò mạnh hơn nhiều, hết thấy đều là như vậy hiện đại hoá.

"Thư Uyển, người có thể hay không tới dưới?" Nhìn xem cái này một bếp phòng hiện đại hoá đồ làm bếp, bỗng nhiên nghĩ đến mình căn bản liền sẽ không a! Thế là hần mặt mũi tràn đầy bối rối nhìn xem Nhậm Thư Uyển.

Nhậm Thư Uyển không nói hai lời, sắc mặt y nguyên đỏ bừng đi tới nhà bếp.

"Cái kia, Ngô Đạo, không có ý tứ a! Người đừng trách Nhu Nhu, nàng chính là như vậy. Quan tẩu quê quán có chút việc tới hôm qua trong đêm trở về, người nếu là không sẽ làm coi như xong, chúng ta đi bên ngoài ăn." Vừa giáo hội Ngô Đạo làm sao thao tác lò cỗ, Nhậm Thư Uyển cái này hiểu kỳ bảo bảo lúc đầu cố nén lòng hiếu kỳ, vẫn là không nhịn được bạo phát: "Người. . . Người sẽ không thật làm loại kia chuyện hạ lưu đi? Cái kia. . . Cái kia đối thân thể không tốt." Nói xong, sắc mặt càng đỏ.

"Ách, tốt a, đôi mắt kết quả như vậy, ta cũng là say. Không phải liền là dọn dẹp một chút nước mũi mà thôi mà! Ai, cái này chụp mũi chụp. Đậu Nga chết như thế nào ta xem như biết." Mặt mũi tràn đầy phiền muộn thêm bất đắc dĩ Ngô Đạo đồng hồ, im lặng trả lời, đồng thời đối sắc mặt mặt hồng hào Nhậm Thư Uyển: "các người ngay tại bên ngoài chờ lấy đi, tài nấu nướng của ta tuyệt đối sẽ không kém đến đi đâu."

"Ách, kỳ thật cũng không phải gương người sợ sự tình, chỉ là ta bị Nhu Nhu vừa rồi biểu tình kia phù một chút mà thôi, lúc ấy không có chậm qua thân. Nếu như đúng là chuyện này cũng không quan hệ, nhưng là như thế thương thân, nếu như. . . Nếu như người thực sự muốn. . . Có thể. . . Có thể tới tìm ta." Nhậm Thư Uyển vừa mới dứt lời, người đã chạy ra phòng bếp.

Ngạch, cái này tình huống gì a! Không phải đều nói ta không có làm loại kia chuyện hạ lưu a! Đến, bạch giải thích. Há? Không đúng, cái gì ta thực sự muốn liền đi tìm nàng, thật sự là kỳ quái, tìm nàng làm gì? Ai, cái này đáng thương em bé, nói thế nào hần tốt!

Mất thấy lại một đóa hoa tươi vì hần cái này đồng phân trâu phương tâm ngầm hứa, tựa như mùa đông khắc nghiệt củ cái ----- đông lạnh tâm (động tâm), hần nhưng như cũ không biết. Cái này khiến phía trước màn ảnh một đám độc thân lang hữu sống thế nào a!

Ngô Đạo đem tạp dề thắt ở trên thân, bắt đầu ở trong phòng bếp tìm kiếm có thể dùng đến nấu nướng nguyên liệu nấu ăn tại giữ tươi trong tủ, đặt vào một chút cà chua, rau cải xói, rau cần loại hình rau quả, còn có một số trứng gà, bất quá mỗi một loại lượng đều không ít.

Đình đình thùng thùng, tại phòng bếp một trận bận rộn.

"Được rồi được rồi, tới tới tới, tranh thủ thời gian ăn điểm tâm." Đem làm tốt bữa sáng bắt đầu vào trong nhà ăn Ngô Đạo lớn tiếng kêu gọi hai nữ.

"Oa! thơm quá! Chỉ ngửi lấy mùi thơm liền biết ăn ngon!" Không tìm không phải Dương Chi Nhu nghe được mùi thơm, hút mũi kéo cái mũi dẫn đầu kêu to lên: "Oa! Ăn ngon, ăn ngon, ăn ngon thật! Tiểu Uyên tỷ tỷ, mau ăn a, lại không ăn ta đều ăn." Nàng lúc này, chỗ nào còn nhớ được cái gì hình tượng thực nữ, mỹ thực trước mắt, trước cho ăn no trong bụng của mình đám kia thêm trùng lại nói.

"Nhìn người như thế khi gấp, giống kiểu gì a! Ai!" Nhậm Thư Uyển nhìn xem Dương Chi Nhu đơn giản lang thôn hổ yết bộ dáng, hoàn toàn không có ngày xưa lúc ăn cơm kia nhả nhẹn bộ dáng: "Oa! Thật hảo hảo ăn!" Nhịn không được thử một ngụm nàng cũng không nhịn được hô to một tiếng.

Kết quả là, bàn ăn bên trên xuất hiện một màn kì lạ cảnh tượng, hai cái xinh đẹp như hoa, quần áo ngăn nắp, thân thể xinh đẹp mỹ thiếu nữ càng không ngừng cướp đồ ăn trong đĩa đồ ăn, về phần ăn đáng vẻ mà! Không thể nói, không thể nói! Các vị chậm rãi đi thể ngộ!

Đứng ở một bên Ngô Đạo, nhìn xem tự mình làm thức ăn như thế quý hiếm, trong lòng cũng không khỏi âm thầm đắc ý.

Bất quá, nhìn xem cái này trăm năm khó gặp, ăn không, đoán chừng ngàn năm cũng khó khăn đến một kiện, giống như kéo xa. Dù sao hần đã lớn như vậy là chưa từng gặp qua, không biết chư vị có hay không thấy qua.

Cái này nghe nói hổ đói vô mồi, còn không có nhìn thấy qua mỹ nữ chụp mồi. Ngô Đạo một mặt đại hần a! Nam ô a mi mẹ nó cái đậu hủ! Vô Lượng Thiên Tôn! May mà ta chuẩn bị thêm một điểm, nhìn tình hình này, mình kia phần là không có ăn lạc! Ân, xem ra sau này muốn bao nhiêu chuẩn bị một điểm, tăng lớn phần lượng mới được, nếu không mình liền muốn đói bụng, chẳng lẽ còn có thể cùng hai vị mỹ nữ đoạt không thành a. . .

Đối với mình phần này trù nghệ, hần nhưng là tương đương tự phụ, bởi vì tại Phục Long Sơn thời điểm, tất cả nếm qua hần làm cơm chay người đều khen không dứt miệng. Đến mức về sau ngay cả luôn luôn uy nghiêm trí nhân sư phó, vì ăn được hần làm dừng lại cơm chay, đều là uy bức lợi dụ. Chỉ là đám thợ cả cũng không biết, kỳ thật, hần làm món ăn mặn so thức ăn chay còn tốt hơn ăn, bất quá, cái này món ăn mặn, hần cũng chỉ có thể mình len lén một mình thưởng thức, ngẫu nhiên sẽ còn bị trí nhân sư phó bức hiếp cướp đi một phần.

Dùng lại bữa sáng, ăn chính là tương đương vui sướng.

"Tốt! Ta quyết định!" Bỗng nhiên, Dương Chi Nhu lớn tiếng kêu nói: "Ta quyết định, từ nay về sau, mỗi ngày bữa sáng, bữa tối đều từ Ngô Đạo bao hết!"

"Ách! Vì cái gì đều là ta à!" Ngô Đạo phi thường nghi ngờ hỏi.

"Hừ hừ, bởi vì ngươi có tay cầm rơi vào trong tay ta, ngươi nếu là không làm, ta liền nói cho ba ba, ngươi. . . Ngươi ở nhà đổi TV làm xuống lưu ác tha sự tình, đem ta cùng Tiểu Uyển tỷ tỷ đều dọa sợ." Dương Chi Nhu chỉ chỉ thùng rác phương hướng, sau đó tặc tặc mà nói.

Ngô Đạo trên trán lập tức toát ra mấy đầu hắc tuyến, mẹ nó, cái này bỏ ỉa xem như triệt để cho cái lên, việc này có thể lên đi đâu nói rõ lí lẽ a! Nếu là truyền đi, vậy mình một thân phát môn danh dự xem như triệt để hủy. Oan uổng a! Oan uổng a! Chân chân chính chính so Đậu Nga còn oan a! Hít sâu một hơi, sau đó nói ra: "Xem như ngươi lợi hại."

"Ác sao? So ngươi còn muốn ác sao? Kinh thế như vậy giật mình tục sự tình đều làm được!" Dương Chi Nhu không yếu thế chút nào đáp lại.

"Hắc hắc! Ta đôi tay này làm ngươi dám ăn sao?" Ngô Đạo nhún châu xoay động, tự cho là thông minh nói. Ai, luôn luôn tự nhận thông minh hần, cũng có bị tức hồ đồ thời điểm a, hần làm sao lại quên đi Dương Chi Nhu vừa mới ném qua đâu? Xem ra, thật sự là tức giận đến không nhẹ a!

"Ấn, vì cái gì không dám ăn! Trên sách có thể nói, vật kia protein hàm lượng thế nhưng là rất cao, ăn còn có thể mỹ dung đâu! Lại nói, ngươi cái này dần hòa thượng vừa rồi làm ta không phải đều đã ăn chưa?" Dương Chi Nhu một mặt ta không quan tâm nói.

Ngô Đạo này lại xem như triệt để bó tay rồi, gặp được như thế cái tiểu ma nữ, hần cũng là bó tay rồi. Thật không biết là cái nào Bò Tát phái tới tra tấn mình a! Cái này mẹ nó tựa như Đường Tam Tạng Tây Thiên thỉnh kinh a, không kém cạnh, trong lòng của hần đủ kiểu cảm thán, muốn vãn cảm khái, vạn bất đắc dĩ.

Bất quá, hần phi thường kỳ quái, Dương Chi Nhu biểu hiện này làm sao lại cùng vừa rồi tưởng như hai người đâu? Mới vừa rồi còn nói buồn nôn, trốn tránh mình xa xa, hiện tại lại còn nói ăn cái kia có thể mỹ dung. . .

Ngô Đạo cảm giác, hần lần này lịch luyện du lịch, cái này phần hồng cươp là đặc biệt nặng a! Chẳng lẽ lại mệnh phạm Đào Hoa Tiên nữ sao? Tìm đến như thế cái Ma Tiên nữ.

Bất đắc dĩ Ngô Đạo thấy mình lại xoắn xuýt xuống dưới, cũng đầu không lại Dương Chi Nhu, dứt khoát thu thập xong bát đĩa đi phòng bếp thanh tẩy.

"Một màn này làm sao lại như thế nhìn quen mắt a, giống như ở đâu gặp qua giống như!"

Nhìn xem hần một mặt ưỡ oải Nhậm Thư Uyển che lấy miệng nhỏ lên lên cười.

"Hai người này, là đang quay hí sao, ống kính chiếu lại a! Khanh khách. . . Lịch sử luôn luôn kinh người tương tự a!"

Mà một bên ngồi Dương Chi Nhu, nhìn về mặt ưỡ oải Ngô Đạo, đánh ra một cái thẳng lợi cái kéo tay tư thế. Lập tức lộ ra giao hoạt tiểu dung.

Hừ hừ hừ, dám cùng đại tiểu thư ta đấu, ngươi đấu qua được sao? Ngươi làm cô nãi nãi là kẻ ngu sao? Ngay cả nước mũi cũng không nhận ra sao? Trường học sinh lý trên lớp, thế nhưng là giảng giải rất rõ ràng, vật kia là màu ngà sữa, hơn nữa còn mang theo đặc thù mùi, cách rất xa liền có thể ngửi được, nặng nề dù không có nghe được qua chân chính là mùi vị gì, nhưng là mình vừa rồi nắm ở trong tay thời gian dài như vậy, đối gần trong gang tấc khăn tay quan sát, căn bản cũng không có nghe được cái gì đặc thù mùi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Mỹ nam tử

Ngô Đạo một thân một mình tại phòng bếp thu thập, ăn uống no đủ hai đại mỹ nữ, thì cao hứng ngồi ở phòng khách kia Trương Hào Warsaw phát lên chít chít ục ục tán gẫu cái gì vui vẻ chủ đề.

...

Ngô Đạo vung lấy tay, một mặt im lặng biểu lộ ngồi vào hai nữ trên ghế sa lon đối diện, chuẩn bị bắt đầu chộp mắt. Đối diện Nhậm Thư Uyển thấy đây, lập tức đứng dậy nói: "Ngô Đạo, thời gian không còn sớm, ta đưa ngươi cùng Nhu Nhu đi trường học, tay của ngươi tục ta đều giúp ngươi tìm người làm xong. Ở trường học khẳng định không thể dùng ngươi pháp danh, cho nên ta liền đổi dùng lên ngươi tên tục gia, ngươi cũng đừng trách ta tự tác chủ

trương nha! Từ hôm nay trở đi, ngươi liền cùng Nhu Nhu cùng nhau đến trường, đồng thời bảo hộ nàng!"

"Còn có, Dương thúc thúc giúp ngươi định chế quần áo, bởi vì đều là nước ngoài nổi danh nhãn hiệu, không phải một ngày rười hời có thể làm tốt. Thế là liền chuyên môn trong đêm đặt hàng ba bộ, vừa rồi đã từ chuyên gia đưa tới. Ngươi cái này áo liền quần kháng định là không thích hợp đi trường học, quần áo ta đã giúp ngươi đưa đến gian phòng, ngươi bây giờ liền lên đi đổi đi đi." Lập tức, Nhậm Thư Uyển lại chỉ vào Ngô Đạo vẫn như cũ mặc lên người trường bào màu xám nói.

"Không có việc gì, danh tự chính là cái danh hiệu, các ngươi nguyện ý gọi thế nào liền gọi thế nào! Các ngươi chờ một lát!" Ngô Đạo nói xong, trực tiếp trở về phòng thay quần áo.

Bạch bạch bạch. . .

"Oa! . . ."

Khi Ngô Đạo mặc một thân màu trắng hiru nhân âu phục xuất hiện lần nữa tại cửa hành lang thời điểm, hai nữ phản ứng chi lớn, không giống nhau, nhưng là có cái điểm giống nhau, "Hoa si" hai chữ này hình dung thỏa đáng nhất cực kỳ.

Chỉ thấy người mặc một bộ màu trắng hiru nhân âu phục, bên trong phối thêm một kiện màu hồng nhạt quần áo trong, dưới chân mặc một đôi màu trắng hiru nhân giày da Ngô Đạo, như là một lần nữa về từ trong bụng mẹ chế tạo một phen giống như, toàn bộ nhìn có chút bơ tiêu sinh cảm giác.

Ngũ quan tinh xảo tựa như thượng thiên ban ân, nhưng lại để cho người ta cảm thấy hoàn mỹ đến nhìn không rõ ràng, giống như là trong mây mù nhìn quỳnh hoa, nước xanh bên trong vớt trắng sáng. Một đôi trông mắt tựa như núi tuyết chỉ đỉnh Băng Liên nộn nhụy bên trong phun ra giọt sương, mang theo khám phá hồng trần ba ngàn, dốc hết thịnh thế năm xưa thanh lãnh cùng thông thấu. Hai lông mi cong hoàn toàn giống xoát son, bộ ngực hoành khoát, có vận phu nan địch chi uy phong.

Nhìn xem trước mặt gần như yêu diễm mỹ nam tử, Nhậm Thư Uyển nghĩ đến Ngụy Tấn Nam Bắc triều thời kì thi nhân Nguyễn Tịch thơ:

Yêu yêu đào lý hoa, sáng rực có huy quang

Mà Dương Chi Nhu nghĩ tới là:

Quan gia chi dũng. Mênh mông bên trong không mất văn nhã thanh tú.

Chín tác thân thể đủ để đỉnh thiên lập địa, khiến các vị phong trần nữ tử từ theo không kịp.

Chưa đỉnh hôn khuê tú quất vào mặt khó nhìn, mặt như Trung thu chi nguyệt, như Xuân Hiếu chi hoa, tóc mai như đao cắt, mày như mực họa, mặt như mũi đào, mắt như làn thu thủy.

Nhìn xem hoa si nhìn lấy mình gần người hai vị mỹ nữ, Ngô Đạo một mặt mờ mịt nhún nhún vai, sau đó chậm rãi đi hướng ghé sô pha phương hướng. Hắn như thế nào lại biết hai nữ sẽ như thế biểu lộ như vậy nguyên nhân đâu!

Dù sao thâm son khổ tu mười năm, hắc đối này từng cái người bề ngoài là không có nghiên cứu gì, chỉ là biết cố gắng tu luyện. Bình thường đâu? Cũng không chú ý tự thân hình tượng, phóng đảng không bị trời buộc, mặc cho suy nghĩ trong lòng mặc. Tự nhiên mà vậy cũng liền che giấu kia một thân anh tuấn yêu diễm bề ngoài.

Hắn không biết sự tình, nếu không phải bởi vì trương này yêu dị gương mặt, Nhậm Thư Uyển cùng Dương Chi Nhu kém chút còn tưởng rằng là vậy ai bao đường tiểu bạch kiểm

"Wow! . . . Ngô Đạo đệ đệ! Không có phát hiện, thật không có phát hiện, ngươi nguyên lai đẹp trai như vậy a! Chính là cảm giác có điểm là lạ. . ." Vẫn như cũ một mặt hoa si Dương Chi Nhu nhìn xem chậm rãi chính hướng về phương này đi tới Ngô Đạo, nhào tới: "Chắc chắc chắc. . . Điều nói người này dựa vào ăn mặc ngửa dựa vào cái yên, nói cái này thật là có đạo lý! Trước đó ngươi mặc tăng bào, cách ăn mặc tùy ý, không nghĩ tới đổi một thân về sau, quang mang bắn ra bốn phía, vương bát chi khí bên cạnh lộ a!"

Dát!

Thần mã a? Còn vương bát chi khí! Ngô Đạo mặt đen lại, kia là vương bá chi khí tốt a!

Bỏ nhào vào Ngô Đạo bên người Dương Chi Nhu, hai tay ôm thật chặt Ngô Đạo cánh tay phải, hoàn toàn không để ý đã hãm sâu hai tòa cao ngất ở giữa xấu hổ, chết kinh lung lay cánh tay của hắn.

Một bên Nhậm Thư Uyển, càng là một mặt ái mộ cư trú tiến lên, cũng học Dương Chi Nhu bộ dáng ôm thật chặt Ngô Đạo cánh tay trái, cùng một chỗ lung lay nói: "Thật sự là không có phát hiện a! Cái này một không chú ý, trong nhà liền có thêm cái siêu cấp đại suất ca a! Hừ hừ! Ta nhưng cảnh cáo ngươi, không cho phép ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt." Ách, xem đi, bắt đầu tuyên thệ chủ quyền.

Phốc. . .

Cái này hãm sâu ôn nhu hương bên trong, Ngô Đạo chịu đựng được sao? Điều nói khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân a! Mà lại là hai đại mỹ nhân đồng thời ôm mình tả hữu cánh tay, không ngừng lay động, lay động liền lay động đi! Các ngươi đừng có dùng hai tòa ngọn núi cao vút đến tra tấn ta à! Có ý, các

ngươi là cố ý, tuyệt đối là cố ý, Ngô Đạo không khỏi oán trách lên đầy trời thần phật.

Loại này ôn hương nhuyễn ngọc thoải mái trình độ, ai có thể chịu được? Huống chi là Ngô Đạo như thế cái huyết khí phương cương niên kỉ thanh thiếu niên! Nếu là dưới tình hình như thế, còn không có nửa điểm phản ứng, vậy chỉ có thể nói, ngươi liệt dương, nhanh đi bệnh viện. Ngô Đạo tự nhận mình không phải Liễu Hạ Huệ, luyện không ra loại kia ngồi trong lòng mà vẫn không loạn thần công, cảm giác được thân thể nơi nào đó không an phận, vội vàng thân thể hơi nghiêng về phía trước, kẹp chặt hai chân.

Lại thêm liên tiếp mấy ngày, cánh tay của mình đều đụng phải loại này dụ hoặc sắc đẹp tàn phá, vốn là dễ dàng nhiệt huyết dâng lên hẳn, còn thể nào có thể đem cầm. Ai, ai da, ghê gớm, đại bạo phát.

"A! Ngô Đạo. . ." Hai nữ nhìn thấy Ngô Đạo máu mũi phun ra, trăm miệng một lời kêu lên: "Ngươi không sao chứ?"

Lập tức, một phen gà bay chó chạy trắng cảnh xuất hiện. Một chuyện lấy đi lấy khăn tay, một chuyện lấy đi lấy khăn mặt. Đến, hai nữ cũng bị Ngô Đạo sắc đẹp mê hoặc vàng đầu.

Nhìn xem chịu đủ ôn hương nhuyễn ngọc sắc đẹp tàn phá cánh tay rốt cục giải thoát ra, Ngô Đạo thở ra một hơi dài, lập tức tranh thủ thời gian dùng tay xoa xoa dưới mũi máu. Đến, xem ra, ra đến sơn môn thời điểm, không có tại Bồ Tát trước mặt cùng Bồ Tát cáo biệt, Bồ Tát lão nhân gia ông ta nhóm đối ta có ý kiến.

Xem ra, bận bịu qua trong khoảng thời gian này về sau, đến tìm tòa chùa miếu hạo hạo báỉ bai. Bằng không, hoa đào này vận liên biến thành đào hoa kiếp, đào hoa sát a!

"Nhanh nhanh nhanh, Ngô Đạo, mau tới để cho ta giúp ngươi lau lau." Một mặt quan tâm sắc Nhậm Thư Uyển cầm khăn tay chạy tới, vừa nói, một bên dùng khăn giấy nghiêm túc giúp hẳn lau. Ai, được rồi, xem ra cũng tránh không khỏi, để tùy đi. Hắc hắc, xem ra ngẫu nhiên hưởng thụ dưới mỹ nữ quan tâm cũng là cảm giác rất không tệ a!

"A! Ta đến rồi! Nhanh, Ngô Đạo, tranh thủ thời gian dùng khăn mặt chườm nóng một chút." Dương Chi Nhu đây là cũng trở lại, đồng thời trên tay còn cầm một khối chông chất toa thuốc khối trạng màu hồng khăn mặt. Cái này vừa nhìn liền biết là nữ sĩ a, bởi vì khăn mặt gần sát thời điểm, rõ ràng nghe được một cỗ nhàn nhạt mùi thơm ngát. Rất rõ ràng, nha đầu này vừa rồi chạy gian phòng của mình lấy khăn mặt đi. Phần này tâm ngược lại là khó được a! Ngô Đạo không khỏi cảm khái.

"Ai, được rồi được rồi! Chẳng phải lưu điểm máu mũi sao? Chuyện nhỏ, một hồi liền tốt. Nhìn đem các ngươi gấp xoay quanh." Ngô Đạo một mặt xấu hổ bắt đầu đi bộ dáng.

Bởi vì cái gọi là người nói vô tâm, người nghe hữu ý. Ngô Đạo lời này vừa ra miệng, hai nữ tựa như làm sai sự tình bé ngoan, sắc mặt xoát một chút đỏ bừng, hai cái gáy vị đồng thời thấp xuống. Kia thấp trình độ, tựa như hận không thể trên mặt đất có cái hang hốc cho lập tức chui vào giống như.

Ngô Đạo thấy vậy, cũng không biết làm sao trấn an, chỉ có thể nhanh đổi chủ đề, đối Nhậm Thư Uyển nhẹ giọng nói ra: "Được rồi được rồi! Đi nhanh đi, thời gian không còn sớm, nhanh đưa chúng ta đi trường học đi!"

"A! Nha!" Tinh táo lại Nhậm Thư Uyển duyên dáng gọi to một tiếng, tranh thủ thời gian ngẩng đầu, quay người hướng về bên ngoài biệt thự trốn bán sống bán chết. Nha đầu này tặc tinh a, tốt như vậy sườn núi, tranh thủ thời gian thuận cột dưới a, nghe được Ngô Đạo thiện ý đổi chủ đề, lập tức phi thân trốn xa a!!

"Hừ! Tốt ngươi cái Ngô Đạo! Ngươi là cố ý, nhất định là cố ý! Tốt! Vốn cho là ngươi cái tên này vẫn là thành thật, không nghĩ tới ngươi cũng tặc tinh lấy a! Dám xem ta trò cười. Hừ! Vì trừng phạt ngươi, ta lệnh cho ngươi, ở trường học nếu nghe ta lời nói, không cho phép bên ngoài hái hoa ngắt cỏ, bằng không, hừ hừ. . ." Lời còn chưa nói hết, người đã hướng về biệt thự đại môn cướp đường chạy tới, mau ra đại môn thời điểm, lại quay người nghịch ngợm hướng về phía hẳn phun ra màu hồng đầu lưỡi, bộ dáng kia, rất là đáng yêu!

Nhìn xem đoạt môn trốn Dương Chi Nhu, một mặt bắt đầu đi Ngô Đạo, sờ lên trán tron đỉnh đầu, khóe miệng nhẹ nhàng giương lên, lộ ra nụ cười âm áp, lập tức lập tức bước nhanh đi theo ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Lại bị ôm

Vũ Thành đại học, tên gọi tắt Vũ Đại, tọa lạc tại Lạc Giã dãy núi, vòn quanh tại Đông Hồ thủy ngân, chiếm diện tích hơn năm ngàn mẫu, kiến trúc diện

tích hơn hai trăm vạn mét vuông, là Hoa Hạ trứ danh phong cảnh du lâm địa.

Nó là một chỗ Hoa Hạ quốc bên trong nghiên cứu hình đại học, đã có hơn một trăm năm lịch sử, về sau đổi tên quốc lập Xương Nam cao đẳng trường sư phạm, Xương Nam bên trong núi lớn học, thăng đến năm 1928 định danh quốc lập Vũ Thành đại học, về sau Hoa Hạ kiến quốc thành lập thay tên Vũ Thành đại học dùng cho tới nay.

Nó chỗ áp dụng Trung Tây kết hợp cung điện thức khu kiến trúc, cổ phác trang nhã, nguy nga hùng vĩ, có thể xưng gần hiện đại Hoa Hạ sân trường đại học kiến trúc tác phẩm xuất sắc cùng điển hình, được xưng là Hoa Hạ xinh đẹp nhất sân trường đại học.

Nhất là Vũ Đại hoa anh đào nở rộ quý, càng là ở trong ngoài nước mang theo danh tiếng, dẫn tới vô số người đến đây du lãm.

Lúc này, một thân màu trắng trang phục bình thường Ngô Đạo, chính phong độ nhẹ nhàng đi tại đầu kia mỹ lệ hoa anh đào trên đại đạo. Mới, Nhậm Thư Uyển lái xe đem hần cùng Dương Chi Nhu đưa đến trường học đại môn về sau, Dương Chi Nhu chỉ có một người cướp đường bỏ chạy, Nhậm Thư Uyển ngược ngừng giao cho hần một cái hồ sơ túi, đồng thời nói cho hần biết đi vào tìm phòng giáo vụ Thường chủ nhiệm về sau, liền cuống quýt lên xe nhanh chóng rời đi.

Ngô Đạo thấy tình cảnh này, còn có thể làm sao, hai nữ còn đang vì chuyện hồi sáng này thẹn thùng a! Không phải, dọc theo con đường này, cũng không trở thành để một mình hần yên lặng ngồi ở sau xe tòa hồ hững a.

Lúc này mới xuất hiện một mình hần một mình đi tại hoa anh đào trên đại đạo tràng cảnh. Nhưng là, Ngô Đạo cũng không có ngờ tới hần loại này tự nhiên tùy tính dạo bước động tác, lại thêm hần anh tuấn bề ngoài, rước lấy một đám hoa si nữ cuồng thế vây xem.

"Oa! Mau nhìn, soái ca! Rất đẹp trai a!"

"Uy! Soái ca! Người chờ một chút, có thể cùng ta chụp tấm hình sao?"

"Soái ca, giúp ta ký cái tên đi!"

"Soái ca, người tên là gì? Là trường học của chúng ta học sinh sao?"

"Soái ca! Làm bạn trai ta được không?"

"Đi ra, liền người cái này tướng mạo, còn muốn làm soái ca bạn gái, cũng không sợ hù dọa soái ca! Muốn làm cũng là làm bạn trai ta!"

"Ta cái này tướng mạo làm sao rồi? Để người tự ti mặc cảm sao? Ta xấu ta quang vinh, nói không chừng soái ca liền thích ta dạng này đâu? !"

. . .

Một đoàn nữ học sinh trong nháy mắt vây quanh thân hình cao lớn Ngô Đạo, làm hần tựa như hạc giữa bầy gà.

Thời khắc này đám người, người một lời ta một câu, lú lú, hảo hảo náo nhiệt, so với cái nào đó minh tinh xuất hiện ở sân trường động tĩnh cũng không kém bao nhiêu.

"Đậu phộng, tiểu tử kia là ai a?"

"Mấy ca, chúng ta muốn một mực công kích hần, không phải, chúng ta cũng chỉ có thể vĩnh viễn là độc thân cầu."

"Ai! Nếu là ta cũng đẹp trai như vậy, cao như vậy liền tốt, điển hình Cao đại soái a! Thật nhiều mỹ nữ a, ta cũng muốn!"

"Người so với người, tức chết người! Thiên lý ở đâu, thu kia yêu nghiệt đi, để cho ta tới!"

"Ước ao ghen tị á!"

. . .

Đây là các nam sinh phát ra.

Ngô Đạo bị vây quanh ở trong biển hoa, nửa bước khó đi, trốn lại trốn không thoát, chỉ có thể mở miệng nói ra: "Các vị mỹ lệ thí chủ, bản tăng Ngô Đạo, là tiến về phòng giáo vụ đưa tin đi, mong rằng các vị nữ thí chủ tạo thuận lợi, thả tiểu hòa thượng ta rời đi đi! Nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ! Vô Lượng Thiên Tôn!"

"Hi hi hi hi. . ."

"Ha ha ha ha. . ."

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

"Cái này soái ca thật đùa, hi hi, còn bản tăng! Nữ thí chủ! Thật có ý tứ!"

"Tiểu sư phó! Tiểu nữ tử chính là Bạch Cốt động Bạch Cốt phu nhân, liền làm phiền người đem nô gia độ hóa đi! Hi hi ha ha. . ."

"Đúng vậy a, đúng a! Tiểu sư phó, tiến đến phương tây đường xá xa xôi, không bằng người liền lưu tại cái này Nữ Nhi quốc, nghỉ hết tề nhân chi phúc vừa vận rất tốt a? Ha ha ha. . ."

Chúng nữ tử nhìn xem Ngô Đạo một mặt đứng đần lại ngửa ra buồn cười bộ dáng, người một lời ta một câu tiếp tục trêu ghẹo trêu chọc lấy hấn.

Ai! Đau đầu a! Đau đầu a!

Ngô Đạo trong lòng cái kia buồn rầu phiền muộn a! Xem ra, cái này thực tình là Bồ Tát đối tiểu hòa thượng ta oán niệm quá sâu a! Vô Lượng Thiên Tôn mẹ nó cái đầu hủ a! Liền không thể tạm thời trước thả tiểu hòa thượng một ngựa, chờ tiểu hòa thượng ta trước tiên đem sự tình xử lý tốt lại đi hướng về ngài thỉnh tội sao?

Đầy trời thần phật lập tức bị Ngô Đạo cho rất khinh bỉ một phen, trong lòng cái kia im lặng a, ngoại trừ im lặng vẫn là im lặng!

"A! Thiên Long? . . . Người là Thiên Long sao?" Chính bó tay toàn tập Ngô Đạo, đột nhiên nghe được một tiếng giống như hoàng oanh ca hát, tràn ngập ngạc nhiên dễ nghe thanh âm, ngẩng đầu nhìn lại, lập tức đại hi. Đây thật là Bồ Tát a! Sống nữ Bồ Tát a! Chẳng lẽ lại là Quan Thế Âm Bồ Tát chuyển thế? Ta đang lo nghĩ không ra biện pháp, lần này liền đến cứu binh, hiện thực bản Tổng Giang a ----- Cấp Thi Vũ a!

"Lâm Uyển Hi, là ta, chính là tiểu hòa thượng Ngô Đạo!" Ngô Đạo hướng về phía thanh âm chủ nhân cao cao quơ hai tay, sợ đối phương nhìn không thấy chính mình.

Không sai, các người lại đoán đúng, đáng tiếc, Ngô Đạo vẫn là không có ban thưởng cho các người!

Người tới chính là mỹ lệ làm rung động lòng người Lâm Uyển Hi, mới vừa rồi cùng ba tên bạn cùng phòng đang định đến hoa anh đào đại đạo đập một tổ ảnh chụp, làm một cái cỡ nhỏ sân trường tuyên truyền chuyên mục, vừa mới bắt gặp một đoàn nữ sinh làm thành một vòng, chính hưng phấn líu ríu đang nói cái gì. Vốn là không nghĩ tới tới, nhưng không chịu nổi tam vị bạn cùng phòng quấy rầy đòi hỏi, bị cưỡng ép kéo tới.

Xem nào nhiệt vốn là người Hoa thiên tính, đều nói xong kỳ hạn chết mêo, thế nhưng là, hôm nay phần này hiếu kỳ, lại cho Lâm Uyển Hi một cái lớn lao kinh hỉ.

Kể từ cùng Ngô Đạo phân biệt về sau, nàng liền phát hiện mình thật thích cái kia hành hiệp trượng nghĩa, thông minh còn có điểm anh tuấn tiểu hòa thượng. Thế nhưng là, chính nàng cũng biết phần này tình cảm là không thể nào. Thế là, mỗi ngày đều ngăn cản mình suy nghĩ hấn, liều mạng kiểm chuyện tình cảm, nhưng câu ôi mình, không để cho mình phân tâm suy nghĩ hấn. Thế nhưng là, nàng phát hiện, sự tình còn lâu mới có được mình nghĩ đơn giản như vậy, càng là muốn lãng quên, ký ức thì càng khắc sâu. Cái này, có lẽ chính là điển hình vật cực tất phản đi.

Ba tên bạn cùng phòng nhìn xem tỷ muội tốt của mình mỗi ngày cơm nước không vào, sầu mi khổ kiếm, đương nhiên là nghĩ hết tất cả biện pháp khuyên bảo cùng an ủi nàng. Không phải sao, hôm nay ra lấy cánh, liền đem nàng cưỡng ép kéo tới, hi vọng nàng nhìn thấy mỹ lệ phong cảnh có thể làm nhụt một bộ phận trong lòng về u sầu.

Thế nhưng là, sự tình chính là trùng hợp như vậy, tạo hóa trêu người, lúc đầu coi là về sau vô duyên gặp lại một đôi quái dị tổ hợp, dưới loại tình huống này xuất hiện.

Lúc đầu lần đầu tiên trông thấy người mặc màu trắng đồ vết sáo trang Ngô Đạo lúc, nàng còn không dám xác nhận, cho rằng đây chẳng qua là mình bởi vì quá mức tưởng niệm hấn mà sinh ra ảo giác. Thế nhưng là, nhìn nhìn lại hoàn cảnh chung quanh, mình cũng không phải là tại huyền cảnh a! Thế nhưng là, nàng y nguyên không thể tin được, bởi vì, nàng không tin Ngô Đạo lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, dù là nàng cũng từng huyền tường qua.

Thế nhưng là, cái này tướng mạo cùng Ngô Đạo giống nhau như đúc soái ca, lại làm cho nàng y nguyên trong lòng còn có lo nghĩ. Nàng cũng không phải là như là những nữ sinh khác đồng dạng trông thấy soái ca liền phạm hoa si người, lại thêm, giờ khắc này Ngô Đạo trang phục, cùng trước đó một thân tăng bào tương hồ so sánh, phát sinh thiên đại biến hóa. Mặc tăng bào Ngô Đạo, trên thân đề lộ ra chỉ là một cổ thuần phác phong vị; nhưng mà cái sau, lại có vẻ như vậy yêu dị. Nếu không phải bởi vì hấn cũng là một người đầu trọc tạo hình, nàng còn chỉ coi là nhận lầm người.

Trông thấy mình trong suy nghĩ bạch mã vương tử, sớm đã hận không thể thật nhanh đầu nhập hấn ôm ấp Lâm Uyển Hi, đột nhiên nghĩ đến đối phương vẫn là một hòa thượng, lúc đầu phi thường về mặt kích động cũng âm đạm mấy phần. Nhưng là, cái này vẫn không có ngăn cản nàng bởi vì hưng phấn mà không ngừng di chuyển về phía trước bước chân, ba chân bốn cẳng, thật nhanh từ đám người bên ngoài đi đến xông chen.

"Không có ý tứ! Phiền phức nhường một chút. . . Không có ý tứ! Phiền phức nhường một chút. . ." Trắng nõn mặt nương theo lấy mảnh mai thân thể không ngừng xông về phía trước chen, trở nên phần nào nhào, lộ ra phá lệ mẽ người.

"Ai nha, người nào a? Không lễ phép như vậy!"

"Ai nha, người ta vừa mua giày, mấy ngàn khối a! Lần này bị các người đâm đến không thành hình, ô ô ô. . ."

"Bọn hấn giống như thật nhận biết a."

"Vì cái gì ta cũng không phải là soái ca người quen a?"

"A, các người nhìn, cái này tựa như là hoa khô Lâm Uyên Hi a!"

...

Lúc đầu không muốn để cho mờ đám người, có lẽ là nhìn ra hai người xác thực nhận biết, hoặc là vì cho vị này đại suất ca một cái tốt ấn tượng, lại hay là bởi vì nhìn thấy Lâm Uyên Hi dung nhan tuyệt mỹ mà cảm thấy tự ti mặc cảm, không hèn mà cùng cho Lâm Hi Uyên tránh ra một con đường.

"Thiên Long! Thật không nghĩ tới sẽ ở cái này nhìn thấy người!" Bị tách ra đám người để tiến đến Lâm Uyên Hi, vẫn như cũ thờ gấp hồng học, vốn định vùi đầu vào giấc mộng kia bên trong không biết xuất hiện qua bao nhiêu lần rộng rãi ôm ấp, biến thành hai tay ôm thật chặt Ngô Đạo cánh tay phải, biểu lộ kích động đến nói.

Tốt a! Cái này kêu là số đào hoa. Thật sự là im lặng a, cái này một đoàn còn không có ứng phó đi, lại tới một cái. Thế nhưng là, người tới thì tới đi! Vì cái gì lại là ôm cánh tay. Nhìn xem hãm sâu hai tòa cao ngất mềm mại ở giữa cánh tay, Ngô Đạo một trận bất đắc dĩ a! Đến, mình cùng núi cao hữu duyên a! Chẳng lẽ lại gia tộc của ta họ Cao, tên ta là núi cao duyên sao?

Cũng không đúng a! Trên thư khả năng này đã gặp nạn, chưa từng gặp mặt phụ thân thế nhưng là gọi mình "Long nhi" a! Hẳn là, chỉ là nữ danh. Ai, đẹp đi đi! Vẫn là Bồ Tát trách cứ ta, oán niệm thật là sâu a! Bồ Tát người truyền thể thiên ngữ bên trong cũng không phải nói như vậy a! Ngài không phải nói phật yêu chúng sinh, chúng sinh đều bình đẳng sao? Vì cái gì người liền không thể đối ta bình đẳng đối đãi đâu!

Ai!

Dưới núi nữ nhân là lão hồ, gấp ngàn vạn muốn né tránh!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Gặp lại Lâm Uyên Hi

Đáng thương Ngô Đạo! Trong lòng một trận oán trách. Thật tình không biết, đây là muốn bị phía trước màn ảnh độc thân lang hữu hung hăng chụp chết tiết tấu a! Nha! Nhìn người kia cái nào gọi bất đắc dĩ a, người nha kia rõ ràng chính là hương thụ a. Tốt như vậy điểm phúc, người không hải lòng, nhường cho bọn ta a! Anh em tập thể khinh bỉ người, không nhìn người. . .

Không phải sao, trông thấy bên này bị một đám mỹ nữ oanh oanh yến yến vây quanh Ngô Đạo cả đám người, ngoại vi một đám nam đồng học vốn là tại khinh bỉ hán. Hiện tại thế mà trông thấy Nhậm Thư Uyên như thể thân mật kéo cánh tay của hán, chỉ kém không có tập thể hô lên: Súc sinh, buông ra cô nương kia, để cho ta tới.

Ai, người so với người, tức chết người.

"Người tại sao không nói chuyện nha? Thiên Long." Có lẽ, Lâm Uyên Hi biết mình động tác cho Ngô Đạo tạo thành bối rối, hơi về sau xê dịch, vẫn như cũ lung lay Ngô Đạo cánh tay hỏi.

"Ừ! A! Ừm! Không, không có không nói lời nào." Rốt cục rời xa núi thịt dụ hoặc Ngô Đạo, còn không có hoàn toàn từ trầm tư ngẩn người bên trong kịp phản ứng, liền lấp ba lấp bắp hỏi trả lời.

Phức phức. . .

Chỉ thấy một bên Lâm Uyên Hi tranh thủ thời gian che muốn cười lên tiếng cái miệng anh đào nhỏ nhắn, lại đem kia trắng nõn, mồm mồm hồng hồng đẹp mặt kim nén đến đỏ bừng.

"Ách! Thật không có ý tứ! Hi uẩn, vừa rồi, kỳ thật đang ngẩn người!" Nhìn thấy cổ nén ý cười Lâm Uyên Hi khuôn mặt tươi cười bị mình chọc cho cười lại không dám cười, kim nén đến mặt đỏ bừng biểu lộ. Hoàn toàn tỉnh táo lại Ngô Đạo một mặt hàm hàm bộ đáng, thành thật trả lời.

"Hừ! Tốt a! Tính người trung thực, ta liền tha thứ người." Nhìn xem Ngô Đạo ngu ngơ ngốc ngốc bộ đáng, Lâm Uyên Hi cổ nén dưới ý cười: "Đúng rồi, người làm sao lại xuất hiện tại cái này? Hơn nữa còn đòi một thân đồ vét, người tặng bảo đâu? Là có chuyện gì muốn làm sao?"

Nhìn xem hiếu kì bảo bảo giống như Lâm Uyên Hi như pháo liên tiếp giống như đối với mình liên tiếp đề mấy vấn đề, Ngô Đạo một mặt bất đắc dĩ cười hồi đáp: "Hắc hắc! Người khẳng định đoán không được! Nếu như ta nói cho người, ta là tới nơi này đi học, người tin không?"

"Ta tin! Chỉ cần là lời của người nói, ta đều tin!" Lâm Uyển Hi một bức nghiêm túc bộ dáng, trịch địa hữu thanh trả lời Ngô Đạo.

"Ách! Tốt a! Tiểu hòa thượng ta cũng là say! Thật dễ cho người xấu hổ a! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ!" Ngô Đạo một bức ta rất bất đắc dĩ biểu lộ, sau đó bất thành linh toát ra một câu mới học hai chữ mất.

Phốc phốc. . .

"Hi hi hi hi. . . Ha ha ha ha. . ." Lâm Uyển Hi cố nén không cười, nhẫn nhịn nửa ngày ý cười, rốt cục không nhịn được Ngô Đạo không rời đầu khỏi hai lời nói, làm đến âm vang cười to. Tốt a! Tiểu nha đầu cái này rất nhiều thời gian tới nỗi khổ tương tư, sầu tía khó gãy, tại thời khắc này toàn bộ tiêu tán mất vô tung vô ảnh.

Có lẽ, lúc này Lâm Uyển Hi, ngay tại trong lòng đôi thương thiên lớn tiếng nói tạ đi!

Nhìn xem không để ý hình tượng, cười đến trước ngựa ngựa lật, không có chút nào ngày thường nửa phần hình tượng thực nữ Lâm Uyển Hi, khuôn mặt tươi cười bởi vì không ngừng cười to mà đỏ bừng, có chút thấu bất quá lên bộ dáng, Ngô Đạo tranh thủ thời gian đưa tay tiến lên, vỗ nhẹ phần lưng của nàng.

Bị Ngô Đạo như thế thân mật mập mờ động tác nháo trò, lúc đầu ghen ngào cười to Lâm Uyển Hi lập tức ngừng lại, đầy mắt đều là ngượng ngùng ánh mắt, đầy mắt đều là ái mộ nhu tình, như là muốn đem trước mắt cái này nam nhân khắc thật sâu tiến tâm hải của mình giống như.

"Được rồi! Đã không sao!" Lâm Uyển Hi đứng thẳng người, trên mặt ửng đỏ, một mặt nhu tình nhìn xem đang định tiếp tục giúp mình đập phần lưng Ngô Đạo, tiếp lấy lại hỏi: "Đúng rồi, người làm sao đột nhiên nghĩ đến đi học đâu!"

"Người không có việc gì ta an tâm!" Ngô Đạo một mặt quan tâm nói, sau đó không nhanh không chậm hỏi đáp: "Ha ha, về phần đến đi học, coi như lúc một lần tu luyện tâm đắc đi, đã ra du lịch, tự nhiên muốn bắt kỳ cái gì sự vật đều muốn kinh lịch một chút, thử nghiệm một phen."

"Ừ! Cũng thế. Đúng rồi! Người dự định đọc cái nào niên kỷ, cái nào hệ đâu?" Lâm Uyển Hi có chút ít hiếu kì nhẹ giọng hỏi.

"Còn không biết đâu! Không phải sao, vừa tới liền bày ra chuyện mới vừa rồi kia, nếu không phải người đột nhiên xuất hiện, đoán chừng ta còn ở lại chỗ này khó khăn a! Nói thật ra, thật đúng là phải hảo hảo cảm ơn người giúp ta giải vây." Ngô Đạo nhìn xem Lâm Uyển Hi một mặt thành khẩn nói ra: "Lâm Uyển Hi, cảm ơn người!"

"Người nhìn người, cùng ta còn như thế khách khí. Nhớ kỹ, về sau cũng đừng cùng ta như thế xa lạ, ta không hi vọng được nghe lại người nói với ta có lỗi với hoặc là tạ ơn lấy hai cái từ, còn có, người về sau liền gọi cùng của ta bọn tỷ muội đồng dạng gọi ta Tiểu Hi đi! Dạng này lộ ra thân thiết một chút." Lâm Uyển Hi một bên nói, một bên ngượng ngùng có chút thống xuống đầu.

"Ừm, tốt, Tiểu Hi!" Ngô Đạo nhẹ giọng hô một tiếng.

"Ừm!" Lâm Uyển Hi đầu rũ thấp hơn.

"Ai! Đi rồi á! Đừng xem, đây là người ta rừng đại giáo hoa đồ ăn, chúng ta không có phần rồi."

"Đáng tiếc nha! Vì cái gì không phải ta đây? Tại sao là rừng đại giáo hoa đâu?"

"Không đùa, không đùa, ta phải tìm một chỗ hảo hảo khóc khóc, ta bạch mã vương tử a!"

"Được rồi, ta còn là thành thành thật thật tiếp nhận cái tên mập mạp kia điều ti cậu ái đi! Thật sự là người so với người, tức chết người!"

"Hi hi! Ta tìm tới đề tài! Băng sơn nữ thần Lâm Uyển Hi danh hoa có chủ! A! Chính là như vậy."

"A! Người chờ ta một chút, nói cho người, còn muốn tăng thêm một câu, thần bí soái ca đánh hạ băng Sơn Thần nữ."

. . .

Một đám nữ học sinh, nhìn xem Ngô Đạo cùng Lâm Uyển Hi quen thuộc như thế, động tác thân mật cười cười nói nói, tự biết coi như lại nhiều làm dây dưa, chính là đồ khiến người chán ghét, không bằng cho soái ca lưu cái ấn tượng tốt. Nếu là còn tự làm thông mình tại cái này khi bóng đèn, vậy liền thật là một cái danh phù kỳ thực nào tàn nữ. Thế là, một đám nữ học sinh, lưu luyến không rời địa, tốp năm tốp ba, một bước một lần thủ âm đạm rồi đi.

"Wow!"

Tam cái tư sắc không tầm thường nữ học sinh thấy đám người tán đi, quát to một tiếng, chạy tới bên cạnh hai người, vây quanh hai người. Trong đó một tên mái tóc đen dài nữ học sinh nói ra: "Tiểu Hi, đây chính là người mong nhớ ngày đêm cái kia bạch mã vương tử sao? Quả nhiên là đại suất ca a! Còn không tranh thủ thời gian cho bọn tỷ muội giới thiệu một chút, chẳng lẽ lại người cái xuân tâm nhộn nhạo tiểu ny tử nghĩ đến cái kim ốc cất bạch mã vương tử không thành. Hi hi hi hi. . ."

"Chính là chính là, Tiểu Hi, tranh thủ thời gian giới thiệu." Mặt khác tên kia đầu tóc ngắn nữ học sinh cũng đi theo ồn ào.

"Hừ! Tiểu Hi, người nếu là dám che giấu, nhìn ta không lập tức đào người góc tường, ha ha ha. . ." Tóc ngắn nữ học sinh cũng không cam chịu yếu thế đi

theo ồn ào.

"A! Các ngươi đừng nói mò, nào có a, hần chỉ là bằng hữu của ta mà thôi, không phải bạn trai, các ngươi chớ đoán mò! Một hồi làm người khác sẽ rất lúng túng a!" Lâm Uyển Hi nhìn xem tam cái ồn ào tiểu tử muội, một mặt quýnh tương tranh thủ thời gian giải thích, kỳ thật, trong nội tâm nàng làm sao không muốn Ngô Đạo thật là bạn trai của mình a! Ai! Làm sao! Làm sao! Làm sao hoa rơi hữu tình, nước chảy vô ý a!

"Ồ ừ. . . Chúng ta cũng không có nói là bạn trai ngươi ờ! Ha ha ha ha, không đánh đã khai đi! Còn muốn che giấu, nói cho ngươi, che giấu chính là biểu thị." Ba nữ sinh tựa như tâm hữu linh tê giống như cùng kêu lên nói.

"A! . . ." Lâm Uyển Hi cái kia bắt đắc dĩ a, cái kia ngưng ngừng a! Cũng không có biện pháp a, ngươi càng giải thích, ngược lại còn càng nói không rõ a, điển hình càng tỏ càng đen, dứt khoát cái gì cũng không giải thích: "Mặc kệ các ngươi tin hay không, ta cũng không nhiều làm giải thích, ai! Làm sao lại kết giao các ngươi dạng này một đám tỷ muội đầu!" Nàng ra về một mặt sinh khí đáng về ủy khuất, nhìn xem ba cái tốt tỷ muội.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nha! Mại cao

"Được rồi được rồi! Chúng ta không đùa ngươi á! Thật là, mở trò đùa đều không được. Ba người chúng ta còn không phải nhìn ngươi những ngày này một mực mặt ủ mày chau, sầu não uất ức, nhìn xem cảm thấy khó chịu sao? Thật vất vả, hôm nay nhìn ngươi cười, hơn nữa còn một mặt hạnh phúc bộ dáng, mừng thay cho ngươi mà! Cho nên liền lên đến đến một chút náo nhiệt thôi!" Thấy Lâm Uyển Hi kia phiên bộ dáng, trong đó một tên đáng người cao gầy, một đầu tóc quần nữ sinh nói.

"Đúng vậy a đúng vậy a, Tiểu Hi, chúng ta chính là mừng thay cho ngươi, đùa ngươi chơi, đừng nóng giận a, đến, a a cộc!" Một tên sau cùng đầu tóc ngắn có khả năng cao hình nữ sinh cũng tới trước nói.

"Hi hi hi hi. . . Ta đùa các ngươi xong rồi, ha ha ha ha. . . Ba người các ngươi cũng có bị lừa thời điểm nha! Cười toe toét. . . Lâm Uyển Hi thay đổi càng thẳng sắc mặt, bỗng nhiên vui sướng nở nụ cười.

"Tốt! Tốt ngươi cái Tiểu Hi, lại dám trêu đùa bọn tỷ muội, xem chúng ta làm sao thu thập ngươi! Ha ha ha ha, bọn tỷ muội, lên!" Mái tóc đen dài nữ sinh giả bộ như sinh khí bộ dáng, sau đó lại bỗng nhiên giao hoạt hô to một tiếng.

"Ha ha ha ha. . . Không muốn a! Không muốn. . . Ta cũng không dám lại nha. . . Ha ha ha ha. . . Các ngươi liền. . . Tha. . . Ta đi, ha ha ha ha. . . Lâm Uyển Hi bị tam cái xinh đẹp nữ sinh kẹp ở giữa càng không ngừng gãi ngứa ngứa, nhìn không được run giọng cười to cầu xin tha thứ.

"Hừ hừ! Tha ngươi có thể, lập tức cho bọn tỷ muội giới thiệu vị này soái ca cho chúng ta nhận biết, không phải. . . Hừ hừ!" Đầu tóc ngắn nữ sinh có ý giả vờ tiếp tục lại gãi ngứa ngứa đáng về, giao hoạt nói.

"Được. . . Ha ha. . . Tốt. . . Ta. . . Ta, ta giới thiệu." Thấy Lâm Uyển Hi đáp ứng giới thiệu, tam nữ rốt cục dùng tay. Lâm Uyển Hi rất cục đào thoát tam nữ ma trảo, thở phào một hơi, sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Cách khác tên là Ngô Đạo, tục gia tên là Lư Thiên Long, là một lần đầu xuống núi đến thể tục du lịch tới luyện tăng nhân."

"A! Hần là hòa thượng sao? !" Tam nữ trăm miệng một lời, cái này khiến một bên Ngô Đạo rất im lặng, ba người này bốc lên có phải hay không một mẹ sinh ra tam bao thai a! Làm sao thường xuyên nói chuyện đều như vậy thống nhất đường kính đầu! Xoắn xuýt về xoắn xuýt, bên kia tiếp tục có người mở miệng.

"Trời a! Trên đời thế mà còn có đẹp trai như vậy hòa thượng, cái này gọi chúng ta những này thiếu khuyết soái ca thương yêu mỹ nữ sống thế nào a! Lão thiên bất công a!" Tóc dài mỹ nữ một bức oán trời trách đất, thương thiên bất công biểu lộ lớn tiếng kêu lên.

"A! Tiểu Hi, ta không có nhìn lầm đi! Ngươi thế mà yêu hòa thượng, ừ! Mại cao!" Tóc ngắn nữ sinh một mặt kinh ngạc hô to.

"Tiểu Hi! Ách. . . Tốt a! Ta không nói lời nào." Đang muốn há mồm phát biểu cảm thán tóc quần phát nữ sinh, thấy Lâm Uyển Hi một mặt ngươi dám lại nói, ta liền liều mạng với ngươi biểu lộ, tranh thủ thời gian che miệng lại.

Tốt a! Các ngươi tiếp tục, dù sao ta là người tàng hình, ta cái gì cũng không có nhìn thấy, cái gì cũng không có nghe được, ta gọi lẳng lặng, ta liền yên lặng nhìn xem mấy người các ngươi mỹ nữ vui đùa âm ỉ, có vẻ như vẫn là rất không tệ phong cảnh nha. Ngô Đạo nhìn trước mắt ngươi tới ta đi, tương hồ trêu chọc đối phương Lâm Uyển Hi tứ nữ, bắt đắc dĩ ở trong lòng yên lặng lăm lăm. Dù sao, các ngươi trò chuyện các ngươi, trêu chọc các ngươi, làm gì dính dáng đến tiểu hòa thượng ta đây!

Muốn ở giữa chen vào một câu miệng, nhưng đập đi một chút miệng, dứt khoát vẫn là không mở miệng tốt. Đã các người tạm thời đưa ánh mắt không có chú ý tới trên người của ta, vậy ta cũng vui vẻ được từ tại, tại sao muốn đi tự tìm phiền não đâu! Lập tức, tiếp tục đảo mắt bốn dò xét, thường thức lên còn chưa kịp thường thức sân trường cảnh đẹp, ta tiêu hòa thượng cũng tới hảo hảo cảm thụ cảm giác cái này đại học không khí.

Bởi vì cái gọi là, người càng trốn tránh, thì càng thu hút sự chú ý của người khác, không phải sao, lập tức ứng nghiệm.

"A! Cái kia! Thiên Long, không có ý tứ a! Ta ba cái kia tiểu tử muội chính là như vậy tính tình, không che giấu miệng, kỳ thật các nàng rất tốt, còn hi vọng người không nên cùng các nàng so đo a!" Đang bị ba tên thiếu nữ vây công Lâm Uyển Hi đột nhiên phát hiện mình lạnh nhạt Ngô Đạo, tranh thủ thời gian chạy đến Ngô Đạo bên cạnh ôn nhu nói ra: "Đi, ta dẫn người đi sân trường dạo chơi."

Vừa dứt lời, liền muốn lôi kéo Ngô Đạo rời đi.

"Hừ! Tốt người cái Tiểu Hi, thấy sắc quên bạn, chúng ta khinh bỉ người!" Tam nữ lại cùng kêu lên kêu to, đồng thời ngăn cản Ngô Đạo cùng Lâm Uyển Hi đường đi, sau đó, mái tóc đen dài nữ sinh tiếp tục ung dung nói ra: "Hừ hừ, hôm nay không đem chúng ta giới thiệu cho soái ca nhận biết, người cũng đừng nghĩ đi. Nha, nhìn xem, vừa còn nói không quan hệ, nhìn một cái, cái này hai cánh tay thế nhưng là nắm rất chặt a! Cười toe toét. . .

Ách, dường như là a! Vừa rồi vốn muốn mượn trợ mạng Ngô Đạo tham quan sân trường lý do né ra bọn tử muội trêu chọc, dưới tình thế cấp bách cũng không có suy nghĩ nhiều, lúc này ánh mắt chuyển chính hướng về tay phải, phát hiện đang nắm gao cùng Ngô Đạo tay trái giữ tại cùng một chỗ, mà lại, hơn nữa còn quý thân xui khiến thế mà mười ngón chăm chú đan xen.

"A...!"

Phát hiện cái này một mập mờ động tác Lâm Uyển Hi, lập tức nhẹ giọng duyên dáng gọi to một tiếng, lưu luyến không rời, ngưng ngừng buông lỏng ra chỉ kia thật dày đại thủ. Nàng là hi vọng đường nào cùng chỉ này tay một mực dặt tại cùng một chỗ a! Kỳ thật hẳn cũng không ngại tam cái tử muội trêu chọc, mà làm ra động tác này, chỉ là tự nhiên làm ra một cái nữ nhi gia thiên tính cho phép bản năng mà thôi.

"Thiên Long, ba vị này là ta bạn cùng phòng, cũng là chị em tốt của ta kiêm đồng đảng. Mái tóc đen dài gọi Tô Ngọc, tóc quăn phát gọi Thượng Quan Lam, đầu tóc ngắn cái này gọi Vương Tử Duyệt." Lâm Uyển Hi chỉ vào ngăn ở phía trước hai người ba tên nữ sinh lần lượt hướng về Ngô Đạo giới thiệu, sau đó ngay sau đó còn nói: "được rồi, giới thiệu xong, có thể thả chúng ta đi đi!"

"Ừm! Xem ở người vợ và không nén nổi, biểu hiện không tệ trên thái độ, chúng ta có thể thả các người rồi đi." Máu đen tóc dài Tô Ngọc cười trả lời, sau đó lời nói chuyển hướng, lung lay cánh tay của nàng, lộ ra một bộ vô cùng đáng thương biểu lộ nói tiếp: "thế nhưng là, chúng ta còn muốn lấy cánh a, giữa trưa còn dám lấy nộ lên, người cũng không hi vọng chúng ta bị hệ chủ nhiệm mắng chửi đi!

"A! Ta kém chút quên đi chính sự, thế nhưng là. . . Lâm Uyển Hi một mặt khó xử bộ dáng, quan sát Ngô Đạo, có chút không thôi nói.

"Hắc hắc! Tiểu Hi, không có chuyện gì, đã các người có việc, liền đi bận bịu các người, chính ta đến liền tốt, miễn cho chậm trễ chuyện của người, hại các nàng bị kia cái gì hệ chủ nhiệm mắng ta coi như sai lầm. Lại nói, ta về sau ngay tại trường này đi học, cơ hội gặp mặt một nắm lớn, có thời gian người lại mang ta dạo chơi sân trường cũng là có thể. Huống chi, tại ta đây liền người một người quen, còn muốn người chiếu cố ờ!" Ngô Đạo thấy Lâm Uyển Hi mấy người có chuyện muốn làm, thế là tranh thủ thời gian đối nàng nói như vậy.

"Ừm. . . Vậy được rồi! Người nhớ kỹ tới tìm ta a! Dù sao người cũng có số di động của ta. Vậy ta liền không bồi người!" Nói xong, bồi tiếp tam vị tử muội lưu luyến không rời đi hái vỏ tỏi.

Hồ. . .

Lại biến thành một người, bắt quả, bốc lên là thoát khốn, hắc hắc! Chỉ là vì cái gì có chút không bỏ đâu? Đến tốt cùng là vì cái gì đâu? Ngô Đạo thở dài một hơi, sau đó lung lay đầu, trong lòng yên lặng nói thầm, xem ra sau khi xuống núi, cái này tâm tính có chút bất ổn a! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô mẹ nó cái đậu hũ, đều do Bồ Tát.

Tác giả nhấn lại: Thích Giang Nam sao?

Đừng nghĩ lệch ra a, hôn!

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chỗ dựa

Trong lòng tiếp tục nói thầm lấy Ngô Đạo, nhìn một chút nơi xa vội vàng chụp ảnh Lâm Hi Uyển bốn người, quay người một mình hướng về trong sân trường tiếp tục tiến lên. Bất quá, hẳn nhưng không có chú ý tới nơi xa vắng tới một đạo ái mộ cùng lưu luyến không rời ánh mắt.

Một đường nghe ngóng, Ngô Đạo rốt cuộc tìm được phòng giáo vụ, những này vốn phải là Nhậm Thư Uyển sự tình, thế nhưng là nha đầu kia da mặt mỏng, nửa đường đào ngũ a, chỉ có thể mình đến đây báo cáo a.

Ngô Đạo gõ gõ phòng giáo vụ cửa, cũng không có người đến đây mở cửa. Nhìn một chút bầu trời, hiện tại hẳn là cũng đi làm a! Chẳng lẽ mình tới sớm điểm a!

Nghĩ tới đây, Ngô Đạo liền dựa vào tại phòng giáo vụ trên cửa, lẳng lặng chờ đợi cái này kia cái gì Thường chủ nhiệm đến.

"Ủm. . . A. . . Từ tướng, nhìn người khi gấp. . . Người chờ chút, ta giống như nghe thấy tiếng đập cửa. . . Ân. . . Một trận nhỏ xíu rên rĩ tiếng nói chuyện truyền vào Ngô Đạo trong tai, Ngô Đạo thu nhỏ công pháp tu hành, thính giác tự nhiên tương đương mẫn cảm, không dám nói Thuận Phong Nhĩ, nhưng tối thiểu điểm ấy khoảng cách gần thanh âm vẫn có thể nghe thấy, huống chi chỉ khoảng cách lấy một đạo thật mỏng cửa gỗ đâu!

Ngô Đạo nhú nhú mày, trong này không phải là không có người sao? Tại sao có thể có tiếng rên rĩ đâu? Bất quá Ngô Đạo chợt liên tưởng cái gì giống như, khóe miệng ta tà cười một tiếng.

Đột nhiên, phòng giáo vụ cửa mở, một cái hên hơn ba mươi tuổi, dáng người tương đối phong vận, tướng mạo không tầm thường nữ nhân thận trọng từ phòng giáo vụ bên trong nhô đầu ra, bỗng nhiên trông thấy tựa ở một bên tà tà cười Ngô Đạo, lập tức giật nảy mình: "A! Người. . . Người. . . Người ở chỗ này làm gì?"

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Ngô Đạo trong lòng cái kia buồn cười a, người yêu đương vụng trộm liền yêu đương vụng trộm đi, còn mẹ nó biểu hiện ra rõ ràng như vậy bộ dáng, không gọi người hoài nghi mới gặp quỷ. Nhìn một chút nữ nhân vẫn như cũ có chút xốc xếch bộ dáng, Ngô Đạo cũng không có chọc thùng nàng, nhân nhật nói ra: "Ồ! Ta tìm đến phòng giáo vụ Thường chủ nhiệm, vừa mới là ta tại gõ cửa."

"Ủm! Thường chủ nhiệm ở bên trong, người đi vào đi." Nữ nhân cố gắng làm mình bảo trì trấn định một chút, thế nhưng là nghe được Ngô Đạo nửa câu nói sau, sắc mặt lập tức đỏ bừng, chợt lập tức quay người bước nhanh rời đi.

Cũng là a, tên tiểu tử thói nhà người, đã không có ý định vạch trần người khác kích tình, cần gì phải lại nhiều này nhất cử nói vừa mới là người tại gõ cửa đâu? Cái này mẹ nó không phải lại gián tiếp nói cho người khác biết mình hết thầy thu được sao?

Không nói cái này, Ngô Đạo thấy nữ nhân bộ dáng có chút bộ dáng chật vật, lắc đầu, không còn gì để nói, ta giống như không nói gì thêm a! Mẹ nó, cái thẳng này còn không tự giác a! Có ý, có ý! Tuyệt đối có ý!

Đi vào phòng giáo vụ, một cái đầu đỉnh trục hơn phân nửa nam tử trung niên chính chính ngồi ngay thẳng ngồi đang làm việc bên cạnh bàn, một bộ uy nghiêm lão học cứu bộ dáng, thấy Ngô Đạo trong lòng đều cảm thấy buồn cười.

"Ngài tốt! Xin hỏi ngài là Thường chủ nhiệm sao?" Ngô Đạo hỏi một câu.

"A! Ta là. . . Người. . . Người có chuyện gì không?" Thường chủ nhiệm không nghĩ tới, tình nhân của mình vừa mới rời đi, liền tiến đến một cái học sinh tìm hắn, lập tức giật nảy mình.

"Ồ! Thường chủ nhiệm ngài tốt, ta gọi Lưu Thiên Long, đến đây báo cáo." Ngô Đạo đem hồ sơ của mình túi cầm lên, sau đó hướng về Thường chủ nhiệm đưa tới.

Đã về sau tại thế tục muốn trường kỳ sinh hoạt, lại tiếp tục cách dùng tên sợ có rất nhiều không tiện, dứt khoát liền nhân cơ hội này, dứt khoát hoàn toàn dùng một lát đến cùng. Đây cũng là hôm nay Nhậm Thư Uyển một phen nhắc nhở hắn, đoạn đường này hẳn cũng là trải qua một phen tự định giá.

"Nha! Người chính là Lưu Thiên Long a, ta biết người." Thường chủ nhiệm tiếp nhận hồ sơ túi, nhẹ gạt đầu, cái này học sinh thế nhưng là hiệu trưởng tự mình điểm danh muốn hắn an bài, hẳn làm sao lại không biết đâu! Chợt mở ra hồ sơ túi, bắt đầu giúp Lưu Thiên Long thiết lập thủ tục.

Rất nhanh, thủ tục sẽ làm xong. Đóng xong cái cuối cùng chương, Thường chủ nhiệm đứng dậy nói ra: "Đi thôi, ta đưa người đi người lớp đi."

"Vậy liền làm phiền ngài, Thường chủ nhiệm." Lưu Thiên Long khách khí hồi đáp, xem ra, cái này phòng giáo vụ chủ nhiệm ở trường học quyền lực rất lớn a, sau này mình nếu muốn ở trường học này trôi qua thoải mái, liền không thể đắc tội trước mắt người này a! Ân, sự tình vừa rồi muốn nát tại đến trong bụng, đúng! Lưu Thiên Long trong lòng nghĩ như thế.

"Ha ha, đây là ta phải làm." Thường chủ nhiệm cũng không dám khinh thường, dù sao đây chính là hiệu trưởng tự mình điểm danh an bài tiến đến, địa vị tất nhiên không nhỏ a. Cùng Ngô Đạo cùng một chỗ vai sóng vai ra phòng giáo vụ, Thường chủ nhiệm bỗng nhiên hỏi dò: "Người vừa tới sao?"

"A, chờ trong chốc lát." Ai, xem ra nghĩ nát tại trong bụng là không thể nào, đã không có cách nào giấu diếm, vậy cũng không cần thiết với những chuyện này tiếp tục gạt người, trường học này hẳn là có một bộ giám sát biện pháp, Thường chủ nhiệm nếu như muốn biết, đoán chừng tra một cái liền rõ ràng.

"Kia. . . Vậy người. . . Thường chủ nhiệm có chút muốn nói lại thôi, không biết nên nói thế nào. Ai, đều do mình hormone tiêu chảy, tình trờng lên não,

xúc động a! Sáng sớm, nhất định phải lôi kéo tiểu tình nhân đến văn phòng làm chuyện này, như thế rất tốt, làm không cẩn thận liền bị người nắm được cán. Mẹ nó, có thể oán ai đây?

"Yên tâm đi! Thường chủ nhiệm, ta không có cái gì nghe thấy, không có cái gì trông thấy, ngài cứ yên tâm đi." Lưu Thiên Long nhìn xem Thường chủ nhiệm bộ kia muốn nói lại thôi bộ dáng, tà tà cười nói: "Ta vừa rồi chỉ là lẳng lặng đợi ở bên ngoài nghe âm nhạc mà thôi."

Thường chủ nhiệm nghe Lưu Thiên Long trong lòng lập tức kinh hãi, không đúng, tiểu tử này nhất định là nghe được cái gì, hẳn khẳng định là biết cái gì! Nếu là Ngô Đạo biểu hiện một bộ không hiểu thấu, giống như rất mơ hồ bộ dáng cái kia còn tốt, nhưng hết lần này tới lần khác tiểu tử này nói chuyện hương vị, nếu là Thường chủ nhiệm đang nghe không ra ở trong nghĩa khác, vậy hẳn liền thật sự là triệt để ngọn nguồn đồ dân một cái.

Bất quá, nghĩ lại, nghe Lưu Thiên Long cái này giọng nói chuyện, giống như cũng không muốn quản mình chuyện không quan hệ, thế là Thường chủ nhiệm cũng liền có chút yên lòng. Loại chuyện này, nếu là truyền đến cái khác trường học lãnh đạo hoặc là hiệu trưởng trong tai, vậy mình cái này phòng giáo vụ chủ nhân coi như khi chấm dứt, còn nào cái thanh danh mất sạch, cảnh già thê lương a!

"Ha ha, cái kia, Lưu Thiên Long đồng học a, về sau ở trường học nếu là gặp được phiền toái gì, tùy thời đều có thể tới tìm ta. Một hồi cha ta số di động của ta nói cho người." Thường chủ nhiệm gượng cười đối Ngô Đạo nói.

"Ừm, tốt! Vậy thì cảm ơn Thường chủ nhiệm." Ngô Đạo giả ra kính sợ, một mặt cảm động biểu lộ nói cảm ơn. Lưu Thiên Long biết mình đến trường học mục đích nhưng là vì bảo vệ tốt Dương Chỉ Nhu, cho nên về sau khẳng định sẽ có rất nhiều khác người sự tình làm được, nếu là vừa gặp phải sự tình tìm Dương Khôn đến xử lý, thế thì không bằng mượn cơ hội này cùng Thường chủ nhiệm đem quan hệ làm tốt.

Hiện tại xem ra, mục đích của mình đã đạt tới, về sau chỉ cần mình làm việc chỉ cần không phải làm được quá quá mức, tin tưởng Thường chủ nhiệm đều sẽ bỏ mặc mình, mở một con mắt nhắm một con mắt, thậm chí còn có thể giúp mình xử lý tốt.

Hắc hắc, lại nói cái này có chỗ dựa, làm việc chính là thuận tiện a! Ân, bất quá, sau này mình cũng phải kiềm chế một chút, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện. Mặc dù mình vô công là tốt, nhưng cũng không thể làm loạn, nếu không, hoàn toàn ngược lại coi như khổ cực rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Xếp lớp

Lưu Thiên Long đi theo Thường chủ nhiệm sau lưng đi tới Vũ Đại hệ quản lý [kinh tế cùng quản lý học viện] 16 08 ban cửa phòng học, Thường chủ nhiệm trực tiếp đẩy cửa đi vào, sau đó đối ngay tại cho 16 08 ban học sinh giảng bài một tuổi trẻ nữ giáo sư vẫy vẫy tay, nói ra: "Vị này là mới tới xếp lớp Ngô Đạo đồng học, người an bài cho hắn một cái chỗ ngồi đi!" Nói xong, cùng Lưu Thiên Long lên tiếng chào hỏi liền rồi đi.

Nữ giáo sư còn chưa tới kịp mở miệng giới thiệu, trong lớp liền sôi trào. Đương nhiên, nam sinh chỉ là tượng trưng nhìn một chút, không có cái gì động tác, chẳng lẽ lại còn trông cậy vào bọn hắn đến một trận mùa hè kích tình sao! Chỉ ít Lưu Thiên Long là không muốn, các người có muốn hay không, Lưu Thiên Long liền lười nhắc quản, hắc hắc.

"Wow! Siêu cấp đại soái ca a!"

"A! Rốt cục không cần lại đối sách vở nghĩ linh tinh. . ."

"Hừ! Soái ca là của ta, các người đều chó giành với ta. . ."

"Oa! Ta nhìn thấy ta mùa xuân tới, bạch mã vương tử a. . ."

"Ai! Không có ta đùa giỡn a! Ta còn là tiếp tục cùng Hoàng Kim Ốc tình yêu cuồng nhiệt đi. . ."

Một món lớn nữ học sinh nhìn thấy yêu điểm suất khí đúng Ngô Đạo xuất hiện tại bục giảng, từng cái hai mắt bốc lên kim quang, tranh nhau chen lấn hết rầm lên, nếu không phải trở ngại nữ giáo sư tại, đoán chừng đã sớm bay lên bục giảng đem Ngô Đạo cho nuốt sống.

Trốn ở trong đám người Dương Chỉ Nhu ngoại lệ, vẫn như cũ một mặt ngượng ngùng, ghé vào trên mặt bàn nhìn chằm chằm một màn trước mắt: "Hừ! Tiểu tử thú vị, như thế được hoan nghênh! Hừ hừ. . . Nếu là người dám không nghe lời của cô nãi nãi, ở trường học hái hoa ngắt cỏ, nhìn người sau khi về nhà làm sao thu thập người, nằng ở trong lòng hung hăng nói. . ."

Trên bục giảng tuổi trẻ nữ giáo sư nhìn xem này một đám thét lên hoa si nữ, một mặt bất đắc dĩ lắc đầu. Bất quá, bốc lên là, xác thực, mới tới nam sinh

này thật đẹp trai, nhất là trong lúc vô tình ngẫu nhiên để lộ ra kia gần như yêu nghiệt một loại yêu điểm cảm giác, cũng thực khó trách phía dưới một đám nữ sinh như thế, không phải, vì cái gì chính mình cũng có chút ý động đâu!

Ai! Xem ra, mình gần nhất giống như đối cái nhu cầu kia rất lớn a, bằng không, vì cái gì nhìn thấy cái này tiểu nam sinh hiểu ý động đâu! Bất quá nàng làm sao không suy nghĩ nàng kỳ thật tuổi tác cũng không phải rất lớn đâu? Có câu nói rất hay, lòng thích cái đẹp mọi người đều có, đây cũng không phải là chỉ nhằm vào nam tính độc quyền dùng từ a, đối nữ tính cũng giống như nhau.

Ân, xem ra sau khi về nhà muốn lôi kéo trong nhà kia chết con một sách hảo hảo thỏa mãn thỏa mãn, trong nội tâm nàng không khỏi xấu hổ nghĩ đến.

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng vẫn như cũ mặt không đổi sắc, không hề là sau khi kết hôn thực phụ a! Đối lại chưa lập gia đình thiếu nữ, đoán chừng đã sớm xấu hổ hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống, cái này kêu là khác nhau a.

"Tốt tốt! Mọi người im lặng dưới! Để chúng ta cùng một chỗ lấy tiếng vỗ tay nhiệt liệt hoan nghênh chúng ta vị này anh tuấn bạn học mới!" Tuổi trẻ nữ giáo sư nâng lên hai tay vội vàng đề lên, tranh thủ thời gian cản lại lúc nào cũng có thể sụp đổ cục diện, thật có thể giãy vò a, bọn này cô gái trẻ tuổi.

Ba ba ba ba ba. . .

Ai, cái này tiếng vỗ tay, làm sao lại cảm giác quái dị như vậy đâu!

Xem một chút đi, các nam sinh tiếng vỗ tay, cái kia bàn tay đập, gọi là một cái, tay trái một cái động tác chậm, tay phải một cái động tác chậm, xem ở Lưu Thiên Long trong mắt, thế nào đã cảm thấy rất miễn cưỡng ngạch, vì cái gì nam nữ sinh tương phản cứ như vậy đánh đâu! Ai!

Cũng khó trách a, ai bảo người bộ dạng như thế đẹp trai a! Người không đến trả tốt, lấy ta anh em cái này tư sắc, tối thiểu còn có thể vẫy mấy cái muội tử, trong lòng ngược lại tốt, người nha đến lúc này, liền đem hỏa lực toàn bộ hấp dẫn a! Chúng ta có thể cho người vỗ tay, đã là cho người thiên đại mặt mũi, người nha còn không biết dừng sao? Nếu không phải xem ở giáo sư ở phân thượng, ta anh em không phun người một mặt, cho người nha đến cái miễn phí bộ mặt chính dung không thể.

Đây chính là vì cái gì một đám nam sinh đặt vào động tác chậm vỗ tay nguyên nhân, đây cũng là bọn hắn cái này một đám nam sinh lúc này tổng cộng có tiếng lòng a! Ai! Triệt để không đùa! Soái ca giá lâm, lang hữu độc thân a!

Lưu Thiên Long tự nhiên không biết mình nằm đều trúng thương. Bất quá, coi như hắn biết lại có thể thế nào đâu! Cái này mẹ nó đều là phụ mẫu ban tặng, trời sinh a, chẳng lẽ lại các người hi vọng trông thấy một cái áp chế nam. Chỉ ít, nữ sinh thì không muốn thấy đi! Giống như, đại đa số nữ sinh đều ước mơ cười ngựa trắng, lái hào xe soái ca đi! Đương nhiên, chuyện này chỉ có thể đại biểu người quan điểm, cụ thể đến chi tiết, cũng không phải là thích hợp mỗi cái nữ hài.

Chủ đề một lần nữa quay lại Lưu Thiên Long cái thẳng này trên thân, chỉ thấy cái thẳng này tà tà cười một tiếng, sau đó đối phía dưới một đám nam nữ học sinh nói ra: "Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mê nó cái đầu hủ! Bàn tăng Ngộ Đạo, gặp qua các vị thí chủ!"

Soạt!

Phốc. . .

Ba!

Àm âm

Hi hi hi hi. . .

Ha ha ha ha. . .

Lập tức, phòng học xuất hiện một mảnh tận không giống nhau nhiều loại thanh âm, liếc nhìn lại, đủ loại, tướng mạo kì lạ, tư thái ngàn vạn a.

Biểu lộ kinh ngạc, một mặt mờ mịt, sách vở rơi, băng ghế ngã sập xuống, há miệng cuồng phún, té ngã trên đất, ai! Tràn diện gọi là một cái hùng vĩ a, gọi là một chữ không cách nào hình dung. . .

"Ta nói, người nha chính là hầu tử phái tới làm quái sao?" Đây là giọng nam.

"Wow! Đại sư! Người thu ta chứ!" Đây là hoa si nữ.

"Ta nói người cái bố khí, người không làm quái sẽ chết a! Còn ngại hỏa lực không đủ tập trung sao?" Đây là độc thân lang hữu.

"Wow! Soái ca tốt mực in a! Nô gia muốn choáng. . ." Lại một cái hoa si nữ.

"Nói, ta năm ngoái mua cái biểu. . ."

. . .

Ách, nữ giáo sư một mặt kinh ngạc! Trong đám người Dương Chi Nhu một mặt oán giận a!

Cuối cùng, tại một mảnh hồ hết âm ỉ thanh âm bên trong, Lưu Thiên Long được an bài đến một vóc dáng tương đối khôi ngô, mặt hướng thật thà nam sinh bên cạnh ngồi xuống.

"Hắc hắc! Huynh đệ, lợi hại nha, người cái này vừa mới đến, tạo thành oanh động hiệu ứng cũng không nhỏ a! Xem ra, người về sau muốn điều thấp phần lớn không được lạc! Người nhìn kia một mảnh ánh mắt, hắc hắc. . . Bàn bên khôi ngô nam sinh chủ động kêu gọi.

"Ách!" Lưu Thiên Long dừng một chút, tiếp lấy nhìn một chút bốn phương tám hướng một đám nam sinh quăng tới kia một bộ người nhất định phải chết ánh mắt, bất đắc dĩ lắc đầu, chợt lại nhìn về phía khôi ngô nam nói ra: "Chẳng lẽ người liền không muốn tìm ta phiền phức sao?"

"Hắc hắc! Cái kia, ta đối nữ sinh không có hứng thú! Lại nói ta bộ dạng này, cũng không có nữ sinh thích, bọn hắn chỉ thích giống người như vậy anh tuấn tiêu sái suất nam." Khôi ngô đến thật thà cười, dừng một chút về sau, tiếp tục nói: "Người tốt, chính thức giới thiệu, ta gọi Vương Tử Long, về sau chúng ta chính là ngồi cùng bàn, rất hân hạnh được biết người!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Tình địch

Nói xong, thân mật vươn tay phải.

"Người tốt! Lưu Thiên Long, pháp hiệu Ngô Đạo, rất hân hạnh được biết người!" Thấy đối phương đều đối với mình không có ác ý, thái độ thân mật, căn cứ thêm một cái bằng hữu nhiều một con đường nguyên tắc, Ngô Đạo cũng đưa tay phải ra cùng đối phương giữ tại cùng một chỗ.

"Hắc hắc! Ta nói Lưu Thiên Long, người thật là hài hước a! Một ngum một câu bàn tăng, chẳng lẽ lại thật sự là hòa thượng?" Vương Tử Long bị Lưu Thiên Long bộ kia trả lời bộ dáng chọc cho kém chút cười ra tiếng.

"Hắc hắc, ta nói ta là hòa thượng người có tin hay không?" Lưu Thiên Long tà tà trả lời.

"Hắc hắc! Nhìn huynh đệ cái này hào sảng bộ dáng, đối ta khẩu vị, liền xông điểm này, ta tin tưởng người! Yên tâm, về sau trong phòng học, ta hội bảo kê người, xem bọn hắn ai dám khi dễ người, vậy phải xem ta Vương Tử Long nắm đấm có đáp ứng hay không." Vương Tử Long một mặt hào sảng bộ dáng, đồng thời quơ quơ quả đấm.

"Vậy sau này làm phiền Tử Long huynh chiếu cố! Ha ha!" Lưu Thiên Long tay phải nắm tay, tay trái bày chương, khách khí chấp tay.

"Hắc hắc! Dễ nói, dễ nói! Chúng ta về sau đều là huynh đệ!" Vương Tử Long cười mở cười cười, học Lưu Thiên Long bộ dáng chấp tay.

Địch reng reng reng. . .

Một tiết khóa, nghe được Lưu Thiên Long là đầy trong đầu bột nhão. Cả lớp xuống tới, hắn chỉ cảm thấy, thảo nê mã đã biến thành mười vạn thót trên mặt cỏ chạy ngựa, cái kia choáng a.

Thật vất vả chịu đựng được đến điện tử linh phát ra máy móc tính thanh âm, tan lớp. Lưu Thiên Long thở dài một hơi, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, cái này đều mẹ nó cái nào nào tàn chính tới chương trình học a, quả thực là nghe Vô Tự Thiên Thư a! Đậu đen rau muống a, đây chỉ là tiết khóa thứ nhất, cái này cuộc sống về sau nhưng làm sao sống a! Xem ra, đến tìm một chút cái gì việc vui đến đuổi đuổi cái này cuộc sống nhàm chán a!

"Hòa thượng phá giới, người cho cô nãi nãi!"

Trong hoảng hốt Lưu Thiên Long bị một đạo phần nộ khê kêu âm thanh từ lên chín tầng mây kéo lại, thuận thanh âm chuyển qua ánh mắt. Ách! Lớn, thật lớn, thật là không tầm thường lớn! Đây là Lưu Thiên Long phản ứng đầu tiên.

Tốt a! Các vị khách quan, Giang Nam lại muốn đánh gãy các vị! Hắc hắc, Ngô Đạo nhìn thấy cái gì đâu! Giang Nam vốn định đánh cái phục bút, thế nhưng là, đây chẳng qua là Giang Nam, người liền không thể đừng quấy rầy mọi người nhả hứng, như thế ngay thẳng cảm truyền bá quảng cáo a? Cũng có thể là có nữ thí chủ lại nói, Giang Nam, người lợi hại sắc a! Hắc hắc! Ta chỉ có thể nói, hắc hắc, không có ý tứ, không có ý tứ, kịch bản cần, kịch bản cần a!

Hai tòa ngọn núi cao vút, theo thờ hào hên, không ngừng trên dưới chập trùng, quả thực là sóng cả mãnh liệt a! Thuận ngọn núi cao vút đi lên, trắng nõn

cái cổ, phần bên trong thấu đỏ, giống như mỡ đông. Lại hướng lên. . .

"Xem được không?" Nhìn xem Ngô Đạo một mặt sắc mị mị bộ dáng, đạo thân ảnh này chủ nhân đột nhiên mềm mại mà hỏi.

"Đẹp mắt, đẹp mắt, quá lớn. . .

Ách, cái thằng này không che đây miệng, đơn giản có nhục Phật môn tôn nghiêm a! Ai da, nói lỗ miệng.

"Đáng chết hòa thượng phá giới, sắc hòa thượng. . . Đạo này tịnh lệ thân ảnh nữ chính nghe nói Ngô Đạo ngay thẳng trả lời, giận tím mặt, quơ nắm đấm hướng về hán đập tới.

"A! Cái kia. . . Cái kia. . . Chi Nhu. . . Né tránh không kịp Ngô Đạo trên bờ vai bị trùng điệp một quyền, kỳ thật với hán mà nói, cái này như bị con muỗi nhìn chăm chăm một ngum giống như, nhưng vì phối hợp diễn kịch cần, vẫn là quát to một tiếng. Không có cách nào a! Ai kêu mình hậu tri hậu giác chọc giận Dương Chi Nhu tiểu ma nữ này đâu!

Chư vị khách quan có thể muốn hỏi, Lưu Thiên Long không phải võ công cao thủ sao? Vì cái gì ngay cả điểm ấy năng lực phản ứng đều không có! Mưa thu người là đang đùa ta nhóm chơi sao? Kỳ thật không phải, bởi vì đây là Lưu Thiên Long cố ý cho phép, không phải mưa thu không chế được nổi ồ, hắc hắc!

Bằng Ngô Đạo linh mẫn phản ứng, Dương Chi Nhu điểm này tiểu động tác, sớm đã bị hán phát hiện. Chi là, nếu là mình vừa rồi không ăn một cái Dương Chi Nhu nắm đấm, đoán chừng đằng sau còn có điên cuồng hơn tra tấn chờ đợi mình đi.

"Ôi! Đau chết! Chi Nhu, ngươi muốn mưu sát ta à?" Lưu Thiên Long ra vẻ một mặt đau đớn, đồng thời dùng nội kinh bức ra mấy giọt mồ hôi, lách ra toét miệng hô to một tiếng.

"A!" Lúc đầu tức giận Dương Chi Nhu bị Ngô Đạo kia rất thật bề ngoài chỗ che đây, nấu một chút, tranh thủ thời gian nắm lấy cánh tay của hán một mặt đau lòng ôn nhu nói ra: "Có phải hay không rất đau a? Thật xin lỗi, ta không phải cố ý! Chi là nhất thời không nhịn được!"

Ai, chúng ta đáng thương nữ chính a, quá đơn thuần, cứ như vậy bị Lưu Thiên Long lừa gạt.

"Ha ha ha. . . Không có việc gì không có việc gì, đã hết đau!" Lưu Thiên Long nhìn Dương Chi Nhu quan tâm biểu lộ, biết có chừng có mực, lại đóng vai xuống dưới có thể muốn xảy ra chuyện, thế là tranh thủ thời gian quệt miệng cười nói.

"Hô. . . Không có việc gì liên tốt, không có việc gì liên tốt, ta về sau cũng không tiếp tục dạng này!" Dương Chi Nhu thấy Lưu Thiên Long không có việc gì, thở một hơi thật dài, nhẹ nhàng vỗ vỗ bộ ngực, tự nhiên lại hấp dẫn một vị nào đó lang hữu ánh mắt.

Lập tức, nhìn xem Lưu Thiên Long kia một lần nữa ác tha biểu lộ, Dương Chi Nhu phản ứng lại, bị lừa rồi." Hừ! Đáng chết Ngô Đạo, ngươi chờ đó cho ta, về nhà lại thu thập ngươi, lại dám lừa gạt cô nãi nãi." Nói xong, đột nhiên cảm giác được mình lời nói này đến có chút mập mờ, tức giận đến dậm chân, một mặt nguyệt nguyệt bộ dáng sinh khí rồi đi.

Hoa. . .

Dương Chi Nhu một phen, lập tức rước lấy chung quanh một mảnh nổ vang.

"Tốt a, ta biểu thị lúng túng, đã miễn chương."

"Ai! Ngươi chỉ là xấu hổ mà thôi, ta là say, lại không đùa giỡn."

"Mẹ nó, thật ghê tởm, thế mà đem nữ thần của ta lừa gạt đi."

"Nhìn ta không giết chết hán."

. . .

"Mai ít, lại có thể có người dám đoạt ngươi nhìn trúng tẩu tử. Tẩu tử đều là hàng nguyên đại nguyên kiện, vậy cũng là muốn dâng hiến cho ngươi a!" Hán gọi biện mặt, cũng có chút gia thế, là mai ít phụ thuộc một trong.

"mai ít, ngài liền lên tiếng đi! Chỉ cần ngài ra lệnh một tiếng, chúng ta nhất định đem tiểu tử kia đánh không phân rõ Đông Nam Tây Bắc, tiện thể cho hán làm kiểu Hán chính dung." Nói chuyện gọi sử khác lang, là mai ít một cái khác phụ thuộc.

Mai ít ngược lại là một mặt nhẹ nhõm, hai tay nâng nâng mào gà đầu hình, miệt thị nhìn xem Lưu Thiên Long: "Tiểu nhân vật mà thôi, không phải liền là sinh một bộ tốt túi da thôi. Ai, đáng tiếc a, cùng ta Mai gia đoạt nữ nhân, tại thực lực tuyệt đối phía dưới, ngươi chính là thứ cận kề." "Chính là chính là, mai ít anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng, gia thế hiển hách, há lại hán bức này dân đen có thể so sánh được." Hai phụ thuộc nghe vậy, ở một bên hung hăng vuốt mông ngựa.

"Một hồi nghe ta hiệu lệnh, làm hán nha."

"Là. . ."

"Huỳnh đệ, bội phục a! Chẳng những cảm xuống ta ban quà ớt nữ thần, thế mà còn cùng nàng ở chung a! Anh chàng bội phục, bội phục a! Không được, ngươi đến dạy một chút huỳnh đệ, không thể ngươi thành song thành đôi, anh chàng còn cô đơn chiếc bóng a!" Một bên Vương Tử Long đột nhiên dựng lấy Lưu Thiên Long bả vai, một bộ hàm mộ bộ đáng cười nói với Ngô Đạo.

Ngô Đạo nhìn xem Vương Tử Long kia một bộ phối hợp với thật thà bề ngoài, mặt mũi tràn đầy bề đầy bội phục thần sắc bộ đáng, một mặt phiền muộn cùng bất đắc dĩ a! Ca đây là làm sao rồi, lúc đầu hảo hảo đã lặc lư đi qua, thế nhưng là quý thần xui khiến lại bị đôi kia mê người núi thịt cho mê hoặc. Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, ngày mai nhất định phải tìm miếu thờ đi cùng Bồ Tát hảo hảo tâm sự, không thể kéo dài được nữa a! Ân, chính là như vậy, liền ngày mai.

Ai, nhìn nhìn lại bên cạnh Vương Tử Long, cái này nha thật thà bề ngoài dưới cũng có một viên muộn tao tâm a!

"Uy, ta nói anh chàng! Được hay không ngược lại là cho cái nói thôi!" Vương Tử Long thấy Ngô Đạo nhìn mình chằm chằm ngăn người, tranh thủ thời gian dựng dựng hân. Bỗng nhiên lại đối Ngô Đạo nói tiếp đi: "hắc hắc, anh chàng! Huỳnh đệ nhắc nhở ngươi nha! Phiền phức trên người, hắc hắc!"

Sau đó, Lưu Thiên Long thuận Vương Tử Long ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một cái mặt hướng trắng nõn, mặt chữ điền tóc quăn, mang lấy một bộ kính mắt nam sinh chính một mặt âm tàn nhìn mình chằm chằm. Ngô Đạo nhếch miệng, không nhìn thẳng tên kia khiêu khích ánh mắt.

Ca không chủ động kiểm chuyện, nhưng cũng không đại biểu ca sợ phiền phức, chỉ cần ngươi tìm đến ca phiền phức, ca nhất định khiến ngươi biết bệnh viện đại môn hướng phương hướng nào mở ra, hừ hừ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Mầm tai vạ tái khởi

"Hắc hắc! Thiên Long, không cần sợ, tại trong lớp hân cũng không dám làm loạn, hân cũng không dám làm loạn." Vương Tử Long vừa nói vừa đối gã đeo kính huy vũ một chút nắm nắm, tiếp tục đối với Lưu Thiên Long mở miệng nói ra: "hân gọi Mai Thông, là lớp chúng ta ban trưởng, nhà bọn hân tại Vũ Thành địa vị có thể nói là số một, nói như vậy, bỏ qua một bên chính phủ không tính, bọn hân trên cơ bản chính là Vũ Thành vương, tại sao nói như vậy chứ? Bởi vì nhà bọn họ căn cơ tại Vũ Thành nghe nói đã có hơn một trăm năm lịch sử, thế lực rắc rối khó gỡ. Lại thêm hân lão tử là thành phố này Phó thành chủ mai thiên tài, bởi vậy ngày bình thường liền ý vào nhà hân địa vị làm mưa làm gió đã quen. Bất quá không cần sợ, có ta ở đây!"

Nhìn xem vũ bộ ngực một mặt trượng nghĩa bộ đáng Vương Tử Long, Lưu Thiên Long nhẹ gật đầu, người này đáng giá kết giao a, là cái hán tử, đủ hào sảng, đây nghĩa khí!

"Ách! Mai Thông, làm sao nghe được giống như gọi không có loại, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, danh tự này lấy được có học văn a!" Nghe xong Vương Tử Long giới thiệu, Lưu Thiên Long một mặt trêu tức nói.

"Hắc hắc! Anh chàng, ngươi nói đúng, chúng ta sau lưng cho hân lấy ngoại hiệu liền gọi không có loại, ha ha, đừng nhìn tiểu tử này bình thường giả vờ giả vịn, muốn tam cùng bốn, thật gặp được sự tình, hắc hắc, mẹ nó liền liệt dương." Vương Tử Long thấy Lưu Thiên Long kia trêu tức bộ đáng, cũng không nhịn được cười trở lại.

"Ách! Tốt a! Hân lão tử thật mẹ nó cây cải dầu hoa a!" Lưu Thiên Long yên lặng nói.

...

Giữa trưa, Lưu Thiên Long tại Vương Tử Long dẫn đầu dưới, đi tới trường học nhà ăn.

Cái này vừa mới bước vào cửa phòng ăn, Lưu Thiên Long liền bị cảnh tượng trước mắt rung động một thanh. Lọt vào trong tầm mắt chỗ, chỉ có thể dùng một chữ hình dung: "Mật". Cái này rộn rộn ràng ràng, điển hình cỡ nhỏ biến người a! Từ nhà ăn miệng nhìn lại, ngoại trừ đầu, vẫn là đầu, vẫn là đủ loại đầu.

Thật vất vả tìm cái vị trí, Vương Tử Long trước hết an bài Lưu Thiên Long ngồi xuống, sau đó chủ động gánh vác lên ăn cơm nhiệm vụ.

Buồn bực ngăn ngấm Lưu Thiên Long, một thân một mình ngồi tại cạnh bàn ăn, một bên số lộng lấy cổ tay trái bên trên phật châu, một bên thưởng thức bên trong phòng ăn phong cảnh.

"Không có ý tứ! Vị bạn học này, xin hỏi nơi này có ai không?" Một đạo dễ nghe êm tai nữ sinh nhu nhu truyền vào Ngô Đạo trong tai.

Ngay tại thưởng thức nhà ăn phong cảnh Lư Thiên Long, thuận thanh âm nhìn lại, phát hiện mình bàn ăn trước mặt đang đứng hai cái nữ hài tử, mà hỏi thăm hẳn là một ước chừng một mét bảy tấc hữu, mái tóc dài màu đen tự nhiên rối tung ở sau ót, dáng người cao gầy, toàn thân tỉ lệ không thể làm không hoàn mỹ nữ hài, tuyệt đối là nên lữ địa phương lữ, nên lữ địa phương lữ, tăng một phần không nhiều, giảm một phần không thiếu.

Lại hướng lên nhìn, kinh diễm tuyệt luân trên mặt trái xoan, một đôi linh động mắt to khi thì chớp, tràn ngập một loại tài nữ khí tức. Mũi rất cao dưới, miệng anh đào nhỏ có chút khe hở. Kia tuyết trắng làn da, trong trắng lộ hồng, chính là da trắng nõn nà, tay như nhu di.

Cô gái trước mặt tử, cho Ngô Đạo một loại không tầm thường lực trùng kích, cũng là hẳn đã nhận biết mấy tên nữ hài tử, mặc dù đều mang đến cho hẳn qua rung động, nhưng lúc này vừa so sánh, tuyệt đối là có khác biệt, đây là một loại tài trí đẹp. Không giống với Dương Chi Nhu đã tính vẻ đẹp, Nhậm Thư Uyên dịu dàng vẻ đẹp, Lâm Hi Uyên thanh thuần vẻ đẹp, bởi vì cái gọi là không giống nhau, mỗi người mỗi vẻ a!

"Hừ hừ!"

"A! Không có ý tứ! Thất thân." Lư Thiên Long bị tử hỏa tính cho lời trở lại Địa Cầu, lúng túng nhìn xem trước mặt mỹ nữ, mỉm cười nói: "Không có việc gì, vừa vặn, ta đây cũng là hai người, các người mời ngồi đi!"

"Tạ ơn!" Tóc dài mỹ nữ nói xong, buông xuống bàn ăn, ngồi ở Lư Thiên Long bên cạnh. Một cổ nhàn nhạt làn gió thơm cuốn tới, Lư Thiên Long lập tức cảm giác mình giống như lâm vào mùa xuân ba tháng biển hoa, tắm rửa lấy ánh mặt trời ấm áp, mê say.

"Người tốt! Giới thiệu, ta gọi Lạc Ngữ Yên, đối diện vị này là ta bạn cùng phòng, tên là Âu Dương Lan, phi thường cảm tạ lời mời của người!" Lạc Ngữ Yên vừa mới ngồi xuống, lập tức đối Ngô Đạo tự giới thiệu mình.

"Các người tốt! Ta gọi Lư Thiên Long." Mê thất tại biển hoa Lư Thiên Long lại bị cứu được trở về, một mặt lúng túng mỉm cười nhìn Lạc Ngữ Yên hai nữ trả lời: "Kỳ thật các người không cần khách khí như thế, vừa vặn cái này cũng trống không hai cái vị trí, mà các người cũng đúng lúc hai người."

"A! Người là hoa khôi bảng đứng hàng thứ nhất Lạc Ngữ Yên?" Hai tay các nắm một phần bàn ăn Vương Tử Long vừa về tới cái này, liền mặt mũi tràn đầy giật mình lớn tiếng dò hỏi. Cái thẳng này xuất hiện thật kịp thời a, thật không biết hẳn có phải hay không một mực liền chú ý đến bên này, chẳng lẽ lại nam biến thái chính là như vậy a?

"Ha ha, người tốt! Ta chính là Lạc Ngữ Yên." Lạc Ngữ Yên nhìn xem đột nhiên xuất hiện Vương Tử Long, mặt mỉm cười hồi đáp: "Về phần cái gì hoa khôi bảng xếp hạng thứ nhất, ta liền không đồng ý, kia là một chút người nhầm lẫn làm ra, tính không được đếm được."

"Hắc hắc, Lạc đại giáo hoa cũng không cần khiêm tốn!" Vương Tử Long một bên cười khúc khích nói, một bên đem bàn ăn bày ra tại Lư Thiên Long trước mặt, ngồi xuống, tiếp lấy nói ra: "Người tốt! Lạc đại giáo hoa, ta gọi Vương Tử Long, Ngô Đạo ngồi cùng bàn huynh đệ, thật cao hứng có thể cùng người ngồi cùng bàn ăn cơm." Nói xong, hàm hàm sờ lên đầu. Kỳ thật, hẳn vốn là muốn cùng hoa khôi nữ thần nắm tay, chỉ là tay nâng lên trong nháy mắt đột nhiên cảm thấy không ổn, chợt động tác không ngừng, ăn khớp đưa tay xoa lên đầu.

"Rất hân hạnh được biết người! Vị này là Âu Dương Lan!" Lạc Ngữ Yên chỉ vào bên cạnh hẳn Âu Dương Lan hướng về hẳn giới thiệu.

"Người tốt!"

"Các người tốt!" Một mực không có chen vào nói Âu Dương Lan lễ phép đáp lễ nói.

Vương Tử Long một bên cầm lấy đĩa, một bên hướng về phía Ngô Đạo ẩn nấp giấu cái ngón tay cái, sau đó ăn ngấu ngiến, hoàn toàn không để ý tới bên cạnh còn ngồi hai vị mỹ nữ a! Đây mới là tính tình bên trong người a! Lư Thiên Long khẽ cười cười, cúi đầu bắt đầu ăn.

"Ta nói, Thiên Long huynh đệ, người thật là trâu a! Đeo kính đen, mị lực giá trị đều cao như vậy, anh chàng không bội phục không được a! Huynh đệ, Địa Cầu đã ngăn không được cước bộ của người!" Đến, cái thẳng này còn đoán chừng mới vừa rồi là kìm nén một câu nói còn chưa nói hết, thế nhưng là ăn ăn, ước chừng là thực sự nhìn không được đi. Lư Thiên Long im lặng nhìn xem thỉnh thoảng thăm dò qua đầu, không đầu không đuôi nói một câu sau tiếp tục lang thôn hồ yết người nào đó.

Cho ăn no bụng hai người, lễ phép cùng hai vị mỹ nữ tạm biệt về sau, tương hỗ thông đồng lấy hai vai hướng về nhà ăn cửa chính lác đi, bộ dáng kia, hiển nhiên hai cái du côn lư manh.

"Hắc hắc! Ta nói sao! Tại sao không có tìm tới người đây? Nguyên lai mang theo quần áo con cóc lớn kính mắt, khó trách mấy cái kia đồ đàn một mực không có tìm được a! Thế nào, mới tới vị bạn học này, chúng ta hảo hảo tâm sự." Mai Thông bỗng nhiên mang theo là nhiều người xuất hiện đang câu vai cái lốt lưng trước mặt hai người, chặn đường đi, đối Lư Thiên Long âm trầm nói.

"O! Là không có loại a! Làm sao, nghĩ ném thư ta Vương Tử Long nắm đầm!" Vương Tử Long quơ nắm đầm, đối cản đường Mai Thông nghiêm nghị nói.

"Hừ! Vương Tử Long, ta lại cảnh cáo người một lần, không cần loạn hồ, phải biết thuốc có thể ăn bậy, nói không thể nói lung tung, cẩn thận họa từ miệng mà vào." Mai Thông một mặt âm tàn thần sắc nhìn qua Vương Tử Long, dừng một chút nói tiếp: "Ta khuyên người không muốn tranh đoạt vũng nước đục này, không phải cũng đừng trách ta Mai Thông không niệm đồng môn tình nghĩa."

"Nha a! Ta hôm nay ngược lại muốn xem xem người làm sao cái không niệm đồng môn tình nghĩa." Vương Tử Long cất bước tiến lên, đem Lư Thiên Long ngăn ở phía sau, quơ một đôi nắm đầm đối Mai Thông hung hăng nói.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Giáo huấn

"Họ Vương, đã nguoi mình muốn chết, cũng đừng oán ta. Đừng cho là ta ngày bình thường sợ nguoi, nói cho nguoi, ta chỉ là để cho nguoi thôi, không muốn cùng nguoi cái này người thô kệch so đo mà thôi. Đã như vậy, tốt, ta liền thành toàn nguoi." Mai Thông thấy Vương Tử Long khẳng khái muốn tranh đoạt vùng nước đục này, trong lòng mặc dù bất đắc dĩ, nhưng hẳn lại không nghĩ như vậy bỏ qua. Dù sao, bên mình nhiều người, còn sợ đánh không lại a! Chợt đổi sau lưng một đám người phát phát tay.

"Hừ! Muốn đánh cứ đánh, nói nhảm nhiều quá, hôm nay liền để các nguoi cố gắng ném thử nguoi Long gia gia quả đấm của ta là tư vị gì đi." Vương Tử Long quơ song quyền, vượt trên thân trước, rất có một người đã đủ giữ quan ải chi dừng.

Nhìn xem ngăn tại trước người mình Vương Tử Long, Lưu Thiên Long trong lòng không khỏi một trận cảm thán, đây mới thực sự là đáng giá kết giao huynh đệ a! Thăng đến lúc này, Vương Tử Long tại Lưu Thiên Long trong lòng địa vị mới tính hoàn toàn định vị xuống dưới. Cái gọi là hoạn nạn thấy chân tình, dạng này huynh đệ còn không đáng đến kết giao cái kia còn kết giao cái cọng lông a!

Nếu như một cái có can đảm tại nguoi nguy nan lúc động thân đứng ra ủng hộ nguoi người, đều không đáng được nguoi kết giao, vậy chính nguoi suy nghĩ đi! Nguoi nhân phẩm này khẳng định có vấn đề, có rất lớn vấn đề.

Lưu Thiên Long không có ngăn cản Vương Tử Long, cũng không phải là hắn không nghĩ, mà là hắn cũng nghĩ nhìn xem Vương Tử Long thực lực như thế nào, có đáng giá hay không được bản thân trọng điểm bồi dưỡng. Cái này tại hắn tiếp nhận bảo hộ Dương Chi Nhu sau chuyện này, liền bắt đầu ở trong lòng áp ủ lên nhân tài bồi dưỡng kế hoạch. Lúc này, không phải liền là một cái rất tốt khảo nghiệm cơ hội sao? Nếu như, Vương Tử Long thực lực không đủ, vậy cũng chỉ có thể xem như nuôi dưỡng. Bất quá, nhìn Vương Tử Long hình thể, hẳn vẫn là có nhất định nắm chắc.

Không phải sao, lúc này Vương Tử Long, độc thân phần chiến trong đám người, mặc dù thỉnh thoảng bị bất thành linh đến hai lần, nhưng đối với hình thể tương đối khôi ngô hắn tới nói, vẫn là gánh vác được, bằng không, lúc này lại nhiều như vậy người vây Âu phía dưới, làm sao còn có thể tiếp tục duy trì bất bại chi thể đâu!

Nhưng thấy Vương Tử Long tay trái một trảo, chăm chú chế trụ một tóc húi của nam tử cổ áo, sau đó tay phải một cái đấm móc nhanh chóng mà tới, chỉ nghe bộp một tiếng giòn vang, vung mạnh tại tóc húi của nam tử trên sống mũi, lập tức, máu mũi bay tứ tung tóc húi của nam tử hướng về sau ngửa người bay ra.

Vương Tử Long thấy một kích chơi ngã tóc húi của nam, chợt nhanh chóng quay người, chân phải mãnh nhắc hung hăng thăm dò ra, một cước đạp trúng một người bụng đồng thời, phía sau lưng bị một cái mãnh quyền nện xuống, hướng phía trước một cái lao đảo kém chút ngã sấp xuống. Cái sau thấy đạp trúng hắn, lại vội vàng bổ sung đánh một cùi chỏ, hung hăng từ trên hướng xuống đè tới.

Cổ nện đau đớn Vương Tử Long thấy đối phương ăn khớp một kích lại đến, đột nhiên khom người hướng về phía trước, hai tay chạm đất, lùi phải một cái sau đá, "Bồng" một tiếng, chính giữa tên kia người đánh lên hạ âm, chỉ nghe một tiếng kêu rên. . .

Hiển nhiên, nam tử này hạ thân vừa rồi phát ra thanh âm, là nam nhân dựa vào nỗi dỗi tông đường vật phát ra. Ai, đáng thương!

Một bên Lưu Thiên Long nhìn xem che lấy đũng quần trên mặt đất không ngừng kêu rên lăn lộn nam tử, bỗng nhiên cảm giác mình hạ thân xiết chặt. Còn tốt, còn tốt, không phải ta, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ, thật ác độc, thật ác độc, chiều này thật mẹ nó hung ác, xem ra, vì mình trúng trúng an toàn, về sau cùng người so chiều nhất định phải bảo vệ tốt nó a!

Nghĩ đi nghĩ lại, thế mà không tự giác đem hai chân kẹp kẹp, nhìn, cái thằng này cũng là bị chiều này liều âm thối dọa ra một đạo bóng ma a!

Giữa sân đánh nhau say sưa Vương Tử Long tự nhiên không biết mình cái này tùy ý một cái liều âm thối, cho Lưu Thiên Long tạo thành bao lớn ảnh hưởng, coi như hắn biết lại có thể làm sao đâu! Chẳng lẽ lại hô một tiếng "Ngừng, cho ta tiến đến nói lời xin lỗi lại đánh!", hiển nhiên đây là nói nhảm.

Lúc này Vương Tử Long, chỗ nào còn cùng nhân hạ bận tâm Lưu Thiên Long có ý nghĩ gì, vừa rồi mặc dù một cái liều âm thối đá tàn một người. Nhưng là mình cũng bị hai người gạt ngã trên mặt đất, thế nhưng là hắn phản ứng không chậm, ngay tại chỗ lăn mình một cái, tránh thoát mấy người khác hung hăng đá tới động tác.

Lăn đến một bên Vương Tử Long, hai tay đè thấp, mũi chân dùng sức, chợt quỳ một chân trên đất, quan sát vây công mình cả đám người.

"Uống!" hô to một tiếng.

Nương theo lấy một tiếng rít gào gọi, người hấn đã bắn người hướng về phía trước, vọt lên đến giữa không trung, đuôi phải quét ra, gạt ngã một người, ngay sau đó một cái ăn khớp chân trái thẳng đá, đem bên cạnh một người trong đó đá ra bên ngoài sân.

Còn chưa đứng vững thân hình, cũng cảm giác sau lưng một trận hô hô mà vang lên âm thanh từ phía sau đánh tới, vội vàng một cái lác mình, tránh thoát phía sau đánh lên.

"Mẹ nó, lão tử nghiêm băng ghế đập chết ngươi chó nói!"

Vừa tránh thoát đánh lên, thân hình còn có chút lác lư Vương Tử Long chợt nghe một đạo âm tàn hung ác hùng hùng hồ hồ thanh âm, lập tức liền nhìn thấy một cái ghế đã từ đỉnh đầu của mình hung hăng nện xuống tới.

A, xong, lần này không chết cũng muốn rơi cái tàn tật suốt đời a! Vương Tử Long hai mắt nhắm lại, trong lòng mười phần không làm nghĩ đến, tránh là không kịp, chỉ có thể nhìn bị nện a! Thế nhưng là thẳng đến lúc này, hấn cũng không hối hận mình đứng ra quyết định.

Oanh!

A? Làm sao còn không có đập trúng? Chuyện gì xảy ra? Vừa rồi đó là cái gì thanh âm?

Vương Tử Long nhắm mắt lại, ngay tại nghi hoặc. Bỗng nhiên, một cái tay đập vào mình trên vai.

"Uy! Huỳnh đệ! Còn phát cái gì ngốc a, chẳng lẽ lại ngươi thật đúng là muốn ở chỗ này ngủ một giấc a? Nếu như muốn ngủ liền trở về ngủ! Nhìn ngươi chút tiền đồ này, không có sao chứ, hắc hắc!"

"A!" Vương Tử Long lập tức mở hai mắt ra, chỉ gặp mặt mang quan tâm chi sắc Ngô Đạo chính khoe miệng cười chọc mà nhìn mình, tranh thủ thời gian ngưng ngưng trả lời nói: "Thiên Long, là ngươi đã cứu ta?"

Không tệ, chính là Lưu Thiên Long.

Vừa rồi tại một bên quan sát Vương Tử Long đánh nhau, một bên phân tích thân thủ của hấn. Mặc dù chiêu chiêu nhanh, chuẩn, hung ác, thế nhưng lại không có chương pháp, thuần túy là đầu đường lưu manh đầu pháp, ngẫu nhiên có thể từ đó nhìn ra một hai chiêu quân đội sử dụng chiêu thức. Đối mặt hơn mười người vây công, mặt không đổi sắc, biểu hiện tinh táo, đúng là cái bồi dưỡng người kế tục.

"A! Nguy hiểm!"

Ngay tại hấn phân tích thời điểm, bên cạnh một trận duyên dáng gọi to đem hấn bừng tỉnh.

Nếu như không phải hấn phản ứng kịp thời, vậy lần này liền thiệt thòi lớn.

"Chúng ta là anh em, giúp ngươi là hấn là!" Lưu Thiên Long chính âm thanh trả lời, sau đó ngay sau đó nói: "Chờ ta trước tiêu diệt bọn hấn!"

Vừa dứt lời, một đạo thân ảnh màu trắng đã phi thân mà ra.

Tốt a, đối mặt mấy cái sẽ chỉ mấy chiêu như vậy loè loẹt chiêu thức lưu manh học sinh, nếu như Ngô Đạo còn không đối phó được, vậy liền không có tí sức lực nào lạc!

Không mang theo bất luận cái gì chiêu thức, chính là đơn giản quyền đâm cước đá.

Dù sao nhìn đám người này bộ dáng, cũng đều là học sinh. Nếu như sử xuất mình sở học chiêu thức, vậy bọn hấn không chết cũng phải tàn phế. Huống chi, mình là đến trường học đọc sách đồng thời bảo hộ Dương Chí Nhu, không thể đem sự tình làm lớn, bằng không không tốt kết thúc.

Lại nói, mình cũng còn tính là một người xuất gia, phật ngữ có nói: "Phật cùng chúng sinh, duy dùng một lòng; phật yêu thế nhân, phổ độ chúng sinh." Đã như vậy, liền tùy tiện giáo huấn một chút bọn hấn, để bọn hấn ăn chút đau khổ, thêm chút giáo huấn, cũng coi là thay ta phật phổ độ chúng sinh đi! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ!

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Tuyệt thế tên hay

Ba ba ba ba ba. . .

Liên tiếp hơn mười vang, thời gian nháy mắt ở giữa hoàn thành, động tác nước chảy mây trôi, ăn khớp tự nhiên.

"A! Tay của ta trật khớp. . .

"A! Tay của ta cũng không cảm giác. . .

"Đau chết ta rồi. . .

Mất quết chung quanh, chỉ thấy một đám nam học sinh có ngửa người lộ địa, có hai đầu gối quỳ xuống đất, có nằm rạp trên mặt đất. . .

Mặc dù mọi người tư thế không giống nhau, nhưng có một cái cộng đồng đặc điểm, tiếng buồn bã kêu to.

Ai! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, chẳng phải cho các người hoạt động dưới khớp nối a, cần thiết hay không? Nhìn các người kia từng cái hùng dạng, vừa rồi không một cái cái ngưu khí hồng hồng sinh long hoạt hồ sao? Hiện tại vì cái gì liền biến thành cầu hùng a? Luru Thiên Long nhìn xem đám người này, trong lòng một trận khinh bỉ.

"Lợi hại! Lợi hại! Lợi hại! a ta ca, nguyên lai người mới là cao nhân a, thâm tàng bất lộ ẩn thể cao thủ a!" Vương Tử Long thật nhanh chạy đến Luru Thiên Long bên người, một mặt sùng bái nhìn xem hắn, dừng một chút, bỗng nhiên một cái hai đầu gối quỳ xuống: "Su phò ở trên, xin nhận đồ nhi cúi đầu!"

Ách! Đây là tên dơ hoi a! Luru Thiên Long một mặt im lặng, nhanh lên đem Vương Tử Long từ dưới đất đỡ lên, sinh khí lớn tiếng nói ra: "Người làm gì? Làm ta là huynh đệ cũng đừng dạng này! Còn có, người muốn học võ công ta có thể dạy người, bởi vì chúng ta là huynh đệ. Nhưng là nếu như người lại làm bộ này hư bên trong hư khí thành tựu, chúng ta cũng chỉ có thể làm phổ thông bạn học."

"Ha ha. . . Ha ha!" Vương Tử Long thấy Luru Thiên Long tức giận, vội vàng giải thích nói: "ta không phải liền là nhìn trên TV đều như vậy, liền theo học một ít mà! Cái kia, Thiên Long huynh đệ a, a không, Long ca, người sau này sẽ là lão Đại ta, người nhìn ta hai tên trong chữ đều có cái rồng, cái này kêu là duyên phận a! Hắc hắc, đừng nóng giận a! Ta về sau cũng không tiếp tục dạng này, hắc hắc, ta cam đoan!"

Nhìn xem Vương Tử Long bộ kia trịnh trọng nghiêm túc bộ dáng, Luru Thiên Long mỉm cười vỗ vỗ hắn hiểu được bà vai, không nói gì.

"Ủm? Mai Thông đâu! Người làm sao không thấy! Mẹ nó, để cho thằng không dái trốn thoát! Thật đúng là người cũng như tên a! Nói hắn tiên nhân!" Vương Tử Long thấy ngũ đại đạo không sinh mình tức giận, lúc này mới nhớ lại Mai Thông, cũng tìm một vòng, đều không có trong đám người phát hiện Mai Thông, hiển nhiên là chạy đi.

Nhất như chuột như Mai Thông, chính là điển hình nhiều người lần ít, đánh không lại liền chạy a!

"Ngũ Yên, nhìn! Đây không phải là mới vừa rồi cùng chúng ta ngồi cùng bàn ăn cơm hai tên nam sinh sao? Thân thủ không tệ a!" Cách đó không xa, Âu Dương Lan lời kéo Lạc Ngũ Yên tay giọng dịu dàng nói cái này, bỗng nhiên, giống phát hiện đại lục mới Columbus giống như, tiếp lấy nói ra: "A...! Ta đã biết, cái kia gọi Luru Thiên Long nam sinh chính là hôm nay ở sân trường trên mạng lưu truyền sôi sùng sục, có thực lực tuyệt đối cướp đoạt giáo thảo bảng xếp hạng đứng đầu bảng cái kia soái ca. Trách không được, trách không được vừa rồi đã cảm thấy khá quen a! A! ! ! Đáng tiếc a, bỏ qua cùng soái ca nhiều ở chung một chút cơ hội."

"Ủm! Ta mặc dù không có cơ hội! Hi hi, Ngũ Yên, người thế nhưng là có ờ! Ngẩng lại, hoa khôi bảng hạng nhất cùng giáo thảo bảng hạng nhất, kia là cường cường liên hợp a! Hi hi, vậy sau này sinh hạ bảo bảo, cũng tuyệt đối là một cái tuyệt thế yêu nghiệt a!"

"A!" Bị Âu Dương Lan lời kéo tay Lạc Ngũ Yên nghe, lập tức xấu hổ sắc mặt đỏ bừng, thẹn thùng dậm chân, ngượng ngùng nhẹ nói!"Lan Lan, người nói mò gì a? Một cái đại cô nương cũng không chê e lệ, chỉ toàn nói bậy!"

"A! Ta có sao?" Âu Dương Lan thấy Lạc Ngũ Yên ngượng ngùng bộ dáng, lập tức kịp phản ứng, sắc mặt cũng biến thành đỏ bừng.

Thế nhưng là, nàng từ trước đến nay tựa như đứa bé trai tính cách, cho nên, cũng chỉ là vẽn vẽn ngượng ngùng mà thôi, thấy Lạc Ngũ Yên chỉ là thẹn thùng mà không có sinh khí, lập tức lại tiếp tục trêu đùa: "Ai nha! Người cũng đừng thẹn thùng, chẳng lẽ lại người nghĩ cả một đời độc thân, hoặc là, tìm một cái tướng mạo bình thường hay sao? ! Người nhìn, Ngũ Đạo lại suất khí, đưa tay lại tốt, dạng này người còn không hài lòng, kia cái gì dạng người hài lòng a?"

"Được rồi! Đừng nói nữa, Lan Lan, lại nói ta nhưng tức giận." Lạc Ngũ Yên thấy Âu Dương Lan tiếp tục trêu chọc mình, ra vẻ sinh khí dậm chân, tiếp tục ngượng ngùng nói ra: "ta lựa chọn một nửa khác, không phải chỉ nhìn bề ngoài, muốn chú trọng nội hàm, tâm linh đẹp mới là thật đẹp!"

"Ách! Tốt a, lan bảo bảo cũng là say! Tùy người vậy, ta chỉ là giúp người đề nghị. Ai! Ta làm sao lại không có tốt như vậy tướng mạo đâu? Má ơi! Người đem Lan Lan thu hồi đi cái tạo xuống đi!" Âu Dương Lan thấy Lạc ngũ Yên Như nói vậy, lúc này cũng không tốt tiếp qua nhiều lời, lập tức một bộ khôi hài thần sắc quát to lên.

"Hi hi hi hi. . . Tốt người cái Lan Lan, nhìn đánh."

Đón lấy, hai nữ bên cạnh vui cười đánh chửi lấy chạy ra.

Đây hết thầy, Lưu Thiên Long tự nhiên là không biết. Hấn lúc này, đã đi theo Vương Tử Long đi tới nam sinh ký túc xá cao ốc.

Đây là ở vào Vũ Thành đại học góc đông bắc nam sinh lầu ký túc xá khu vực, mà lúc này Lưu Thiên Long, đang cùng Vương Tử Long đi thang máy đi tới ở vào tầng 5 một gian 5 06 ký túc xá.

Gian phòng là tiêu chuẩn 4 nhân gian, mỗi người đều có bàn sách của mình, có tủ quần áo của mình. Nội bộ còn phân phối có độc lập phòng vệ sinh, trong phòng vệ sinh còn sắp đặt tám gội thất. Chính thể cảm giác điều kiện coi như không tệ, nhưng duy chỉ có có một chút tiếc nuối, trong không khí phiêu đảng một cổ thoith cá ướp muối hương vị. Người hiểu được!

Trong phòng ngủ bên phải gần cửa sổ trên giường, một cái gậy teo già đeo kính chính cầm một bản cái gì kinh tế lý luận sách đang nhìn, về phần sách gì, Lưu Thiên Long đều không muốn truy đến cùng, hấn nghe thấy cũng choáng váng não tưởng a. Phía sau hấn một cái giường trước bàn sách, một mạp nam sinh ngay tại trước máy vi tính chuyên chú chơi lấy trò chơi.

"Hắc hắc, Long ca, hoan nghênh gia nhập chúng ta 5 06 nam tâm. Hắc hắc, lúc đầu chúng ta phòng ngủ lại 4 người, nhưng không biết vì cái gì, vừa khai giảng không lâu liền chuyển trường, cho nên một mực trống không một trương. Vừa vặn, hiện tại người đã đến, chúng ta 5 06 nam tâm lại đoàn viên."

"Ta tới cấp cho người giới thiệu! Ai! Ta nói, các người liền không thể đứng đây biểu thị một chút không?"Đang định cho Lưu Thiên Long giới thiệu hai người Vương Tử Long, phát hiện hai người kia vẫn như cũ không nhúc nhích, rống lớn một tiếng.

"Người tốt!"

"Hoan nghênh!"

Kia hai tên nam sinh thấy Vương Tử Long tức giận, thân nhiên đứng dậy, mặt không biểu tình, buồn bã ỉu xìu đáng vẻ giống như, thấp giọng lên tiếng chào, lại ai cũng bận rộn đi!

"Nói các người tiên nhân! Được rồi, lười nhác so đo với các người!"Vương Tử Long thấy đây, bắt đắc dĩ muốn lắc đầu, lập tức cười ngậy ngô lấy nói với Ngô Đạo: " người đừng nóng giận, bọn hấn cứ như vậy, thời gian dài người sẽ biết, vẫn là rất dễ thân cận. Nhìn, đeo kính, gọi ngựa thể Hoa, toàn bộ liền một cái con mọt sách. Vọc máy vi tính mạp mạp, gọi Chu Đại Thường. Ai, thật không biết cái kia nào tàn cha mẹ lúc ấy nghĩ như thế nào, thế mà cho lên như thế cái có học vấn danh tự, thật sự là để cho người xấu hổ a!"

Vương Tử Long một bên hướng về Lưu Thiên Long giới thiệu hai người, một bên trêu chọc nói.

Mẹ nó, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ a! Cái này thật đúng là có học vấn người a! Hòa thượng ta nhưng say! Nha."Heo đại tràng "Cái này cần lớn bao nhiêu dũng khí, mới có thể lấy ra dạng này uy vũ bá khí tuyệt thể tên hay a!

Lưu Thiên Long ở một bên nghe Vương Tử Long giới thiệu, cũng không khỏi trong lòng một trận lung tung nói thầm a!

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Mở hộp găm

Đi theo Vương Tử Long tại nam tâm nghỉ trưa một trận, cũng nói chuyện phiếm một chút, sau đó liền bắt đầu buổi chiều kia đầu đầy con ruồi ong ong dạy chương trình học . Bất quá, duy nhất gây nên Lưu Thiên Long một chút hứng thú chính là không có nhìn thấy Mai Thông, nghĩ đến, là sợ hãi bị đánh a.

Thật vất vả chèo chống đến xế chiều tan học thời gian, Lưu Thiên Long liền cùng Vương Tử Long lên tiếng chào hỏi, cùng sau lưng Dương Chi Nhu cách đó không xa, chậm rãi hướng về phòng học bên ngoài mà đi.

Tự nhiên, Lưu Thiên Long động tác, vẫn như cũ gây nên lại một trận oanh động, bất quá tương đối buổi sáng oanh động, liền không thể làm so sánh. Tin tưởng, theo thời gian trôi qua, loại này oanh động hiệu ứng liền sẽ biến mất vô tung vô ảnh.

Bám theo một đoạn Dương Chi Nhu đi tới trường học đại môn, lúc này mới phát hiện Nhậm Thư Uyển đã sớm đem xe dừng ở ngoài cửa lớn chờ đã lâu.

Lên tiếng chào, mở cửa, lên xe.

Tự nhiên, vẫn như cũ là một mình hán ngồi ở phía sau tòa. Trên đường đi, ba người ở giữa đều chưa từng có nhiều giao lưu, chỉ là Nhậm Thư Uyển đơn giản hỏi một chút Lưu Thiên Long ở trường học tình huống, như là tập không quen bên trong không có hàm đường vấn đề. Mà đoạn đường này, Dương Chi Nhu lại khép chặt đôi môi, từ đầu đến cuối không phát một lời.

Nhìn xem Dương Chi Nhu bóng lưng, Lưu Thiên Long buồn bực lắc đầu. Xem ra, nha đầu này còn đang vì chuyện hồi sáng này phiền não a! Cũng không biết cái này cổ linh tinh quái nha đầu trong lòng lại tại tính toán cái gì đùa giỡn người mưu ma chước quỷ.

Ai! Nghĩ đến chỗ này, Lưu Thiên Long liền trở nên đau đầu! Khắc tinh a! Đi được tới đâu hay tới đó đi, chẳng lẽ lại còn ngay cả cái tiểu nha đầu đầu đầu không thu thập được a! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, thiện tai thiện tai!

"Quan tẩu, ta tới đi! Ngươi nghỉ ngơi hội!" "Hồi đến biệt thự, Lưu Thiên Long liền vội vàng chạy vào phòng bếp, phát hiện Quan tẩu ở bên trong, bận bịu đối Quan tẩu chào hỏi, vừa nhẹ nhàng đẩy nàng nói.

"A! Cái này sao có thể được, thiếu gia!" Quan tẩu thấy Ngô Đạo đẩy mình ra ngoài, gấp vội vàng nói: "có phải hay không ta làm không hợp khẩu vị, yên tâm, ta hội chăm chú làm!"

"Ách! Không phải, Quan tẩu! Ta chính là đơn thuần nhìn ngươi mệt mỏi, muốn cho ngươi nghỉ ngơi hội. Lại nói, ta cũng thật lâu không có xuống bếp, nghĩ lại chơi đùa chơi đùa, ngươi liền để ta làm đi!" Ngô Đạo thấy Quan tẩu hiểu lầm mình, vội vàng mỉm cười giải thích: "Còn có, về sau đừng mở miệng một tiếng thiếu gia, làm cho ta thật không có ý tốt, ngươi liền trực tiếp xưng hô ta Thiên Long liền tốt, dạng này nghe dễ nghe."

"A! Ô, dạng này a! Vậy được rồi! Vất vả ngươi! Ta giúp ngươi trợ thủ đi!" Quan tẩu thấy Ngô Đạo kiên trì, biết từ chối không được, trực tiếp thôi lui đến một bên, giúp Lưu Thiên Long làm lên ra tay.

...

"Ăn cơm rồi!"

Bụng đồ ăn đĩa Lưu Thiên Long, đối phòng ăn hai nữ lên tiếng kêu gọi, sau đó hỏi: "Làm sao ba ba vẫn chưa về sao? Đều đã trễ thế như vậy!"

Nha! Không có việc gì! Dương thúc thúc có việc phải bận rộn, đoán chừng hôm nay đã khuya mới có thể trở về, chúng ta ăn trước đi, không cần chờ hân!" Nhậm Thư Uyển lời kéo Dương Chi Nhu một bên hướng về phòng ăn dạo bước mà đến, một bên mỉm cười hướng về Lưu Thiên Long trả lời.

"Nha! Đã dạng này, kia không đợi, chúng ta ăn trước!" Nói xong, tranh thủ thời gian giúp hai nữ xới cơm.

Nhìn xem Lưu Thiên Long bận rộn bộ dáng, yên lặng nhìn chăm chú Nhậm Thư Uyển một mặt ấm áp, khỏe miệng giương nhẹ một chút. Mà một bên Dương Chi Nhu, lại vênh lên một trương đáng yêu mê người cái miệng anh đào nhỏ nhắn, mặt không thay đổi nhìn xem hân. Ai! Không có cách, lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển a! Khó đoán, khó đoán!

Một bữa cơm, ăn Nhậm Thư Uyển không ngừng mà gọi tốt, sức ăn cũng là tăng nhiều, bình thường chỉ ăn một bát nạng, thế mà liên tiếp ăn tam bát mới bỏ qua. Lại nhìn Dương Chi Nhu, mặc dù một mực căng thẳng khuôn mặt, thế nhưng là dưới tay động tác lại không chậm, đĩa ảnh tung bay a! Thế mà không thua Nhậm Thư Uyển, ăn bốn bát còn nhiều.

Xem ra, người nói hóa đau thương thành lực lượng thật không phải lung tung nói a! Nha đầu này, đem đối Ngô Đạo oán khí toàn bộ chuyển hóa đến đồ ăn bên trên, đây là có bao lớn oán niệm a! Cái này khiến ở một bên nhìn Lưu Thiên Long không khỏi run rẩy một chút, đồng thời âm thầm tắc lưỡi không thôi a!

Chỉ là, Lưu Thiên Long y nguyên có chút kỳ quái, đồng thời cũng cảm thấy hiếu kỳ, có thể ăn như vậy, không sợ trở nên béo sao? Hắc hắc.

Tiệc tan người tán, các về các phòng, các tìm các giường.

Ban đêm, tắm rửa hoàn tất Lưu Thiên Long khoanh chân ngồi ở trên giường, nhớ lại một chút một ngày này kinh lịch, không khỏi một trận thốn thức, đồng thời cũng đối với mình sau này lịch luyện tràn ngập cảm giác mới lạ cùng hi vọng.

Nhìn một chút bầu trời ngoài cửa sổ, đã là nguyệt đầy đầu canh, lại đến ngày rằm

Bởi vì cái gọi là nguyệt đầy đầu canh, càng để bụng hơn đầu. Lưu Thiên Long thế mà bắt đầu tưởng niệm lên tam vị sư phó đến, cũng không biết trong lòng bọn họ đang làm gì? Mười năm làm bạn, xưa nay từ biệt, không biết ngày nào phương đến gặp lại a? Ai! Ra bên ngoài lịch luyện, mới biết được nhà ấm áp a! Mặc dù mình thuở nhỏ ngang bướng, dám thợ cả đối với mình quân giáo cũng tương đối nghiêm túc, nhưng này sao lại không phải một loại yêu a!

Lưu Thiên Long phát hiện, mình trở nên cảm tính, trước kia tâm tính đơn thuần, hết thảy ý nghĩ đều là đơn giản sáng tỏ, không có chút nào ràng buộc. Bây giờ, tiến vào đô thị lịch luyện, trở nên đa sầu đa cảm, tâm tính cũng không có trước kia vững chắc. Xem ra "Phật cùng chúng sinh, duy dừng một lòng" nói đến thật lại đạo lý a!

Như Bồ Tát có ta tướng, người tướng, mỗi người một vẻ, thợ người tướng, tức không phải Bồ Tát.

Xem ra, ta chủ định tại ngã phạt vô duyên a! Sáu cái chưa hết a, thôi! Thôi! Nếu như thế, đi được tới đâu hay tới đó, cổ ta bản tâm, dừng ở một lòng.

Vô ý thức, tay vỗ lên trên cổ khối ngọc bội kia. Kìa vào tay lạnh buốt cảm giác, đem lâm vào suy nghĩ hần kéo sẽ đến.

Đúng, mình còn có người nhà, còn có một cái di thất bên ngoài muội muội, đã không thể một lòng hướng về phật, vậy chỉ cần trong lòng có phật, không phải cũng là đồng dạng a! Huống chi bình thường mình không đồng nhất thẳng đều là căn cứ rệu rệu xuyên ruột qua, Phật Tổ trong lòng lưu tôn chỉ sao? Hiện tại làm sao lập tức rơi vào phí công ưu phiền bên trong đâu! Chợt, thoải mái.

Ừm! Giống như quên đi cái kia từ sắc hộp gấm a. Nghĩ đến chỗ này, hần vội vàng lấy ra bao khóa mở ra, đem từ sắc hộp gấm lấy vào tay bên trên.

Cái này hộp gấm, là cha mẹ ruột của mình tình thế cấp bách lưu lại, hần là một kiện trọng yếu vật, hoặc là, bên trong cất giấu cái gì thiên đại bí mật cũng khó nói.

Hồ...

Nhìn xem cái này tình xảo từ sắc hộp gấm, Lưu Thiên Long hít sâu một hơi, lấy dừng khí, chậm rãi mở ra.

Kít...

Nương theo lấy hộp gấm lải chậm chậm khai, một trận thanh âm rất nhỏ tùy theo truyền ra tới. Chói mắt thất thái quang mang từ trong hộp gấm bắn ra, bày khắp cả phòng, bắn ra ngoài cửa sổ, xông vào mệnh môn chân trời. Lập tức, gian phòng bên trong tựa như tiến vào mùa xuân ba tháng như mặt trời giữa trưa.

Đạo này lộ ra ngoài cửa sổ thất thái quang mang cũng không có gây nên người bình thường chú ý, kia quy công cho nơi này khu biệt thự bầy, mỗi ngôi biệt thự cách xa nhau rất xa, nếu không, không chừng muốn tạo thành cái gì oanh động a!

Lưu Thiên Long nghiêng đầu, nửa che lấy hai mắt, hướng về phát ra ánh sáng nguồn sáng nhìn lại, chỉ thấy trong hộp ở giữa nằm một viên bộ dáng giống xương ngón tay, óng ánh sáng long lanh, sắc thái chói mắt màu ngà sữa tinh thể.

Tác giả nhấn lại: Giang Nam tân tác, chỉ có thể làm được giữ gốc canh một

Không phải Giang Nam không góp sức

Kỳ thật, Giang Nam tôn cao vẫn là có bao nhiêu

Chỉ là

Thời điểm chưa tới...

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Dị biến

Nhìn trước mắt khối này hoa mỹ màu trắng tinh thể, Lưu Thiên Long cảm giác trên cổ mình ngọc bội không ngừng đang rung động, giống như một cái nhìn thấy cửu biệt người yêu nam tử, kích động đến hận không thể lập tức nhào tới, đem người yêu chăm chú ôm vào trong ngực.

Lưu Thiên Long hiểu kì vọng vàng nhô ra tay phải, đem màu trắng tinh thể chộp vào trong lòng bàn tay, vào tay một mảnh băng trượt, như mỡ đông to lụ, làm cho người có loại yêu thích không buông tay cảm giác. Lập tức đem màu trắng tinh thể chậm rãi tới gần ngọc bội, muốn nhìn một chút đến cùng sẽ phát sinh dạng gì sự tình.

Nhưng là, một màn kế tiếp, lại làm cho hần sợ ngây người.

Phát sinh cái gì đâu?

Ngay tại Lưu Thiên Long đem màu trắng tinh thể không ngừng tới gần ngọc bội lúc, ngọc bội rung động đến càng lúc càng liệt. Khi cả hai cách xa nhau ước chừng cách xa nhau một ngón tay dài khoảng cách thời điểm, dị tượng đột sinh, xoẹt xẹt một chút, màu ngà sữa thất thái tinh thể vậy mà hướng thẳng đến Lưu Thiên Long bắn nhanh mà tới.

Àm!

Một đạo phầng phát như pha lê đụng vào vật cứng phía trên vỡ vụn thanh âm.

A!

Ngay sau đó, Luru Thiên Long kêu đau một tiếng, đau nhức hôn mê bất tỉnh.

Sáng sớm, nằm ở trên giường Luru Thiên Long, ần thường ngày thói quen tỉnh lại, dự định đi làm tảo khóa. Ngáp một cái, ngồi dậy hần cảm giác đầu một trận không khỏi đau đốn, tranh thủ thời gian giờ hai tay lên dùng sức xoa nhẹ.

Tê! Xoa xoa, đột nhiên một trận mờ mịt, đem qua chuyện gì xảy ra đâu? Mình làm sao lại ngủ thiếp đi? Làm sao một chút ấn tượng đều không có. Dừng một chút, đột nhiên chết kinh vỗ vỗ vẫn như cũ đau đốn muốn nứt đầu, lập tức đau đến mình khòe miệng quát thẳng tới sức, cũng không lo được đau đốn, chọt, nhanh đi tìm hộp gấm.

Xong, xong, màu trắng thất thái tinh thể không thấy. Nhìn xem rỗng tuếch hộp gấm, Luru Thiên Long một trận kinh ngạc, lần này phiền phức lớn rồi! Mình thể mà đem trọng yếu như vậy vật làm mất rồi, cái này bảo ta làm sao xứng đáng cha mẹ ruột của mình a!

Nghệ! Không đúng, ngọc bội, giống như đem qua trước khi mình hôn mê, là nhìn thấy một đạo bạch quang chính hướng về trên cổ ngọc bội bắn nhanh mà đến. Mẹ nó, ngọc bội sẽ không nát đi.

Nghĩ đến chỗ này, vội vàng cúi đầu chính hướng về dưới cổ nhìn lại. Hô, vẫn còn, hoàn hảo không chút tổn hại, hần thật dài thở dài một hơi. Màu trắng tinh thể không thấy, nếu là mình lại đem khỏi ngọc bội này làm hỏng rồi, vậy mình liền thật sai lầm lớn.

Y Ô! Bỗng nhiên, Luru Thiên Long lại bị ngọc bội biểu tượng cho một trận kinh nghi.

Trước đó ngọc bội, không có chút nào sinh khí, cho người cảm giác cũng chỉ là một khối phỗ phỗ thông thông ngọc bội mà thôi. Mà lúc này ngọc bội, bên trong ngọc bội, có một cỗ linh động ba quang đang lưu động, nhìn kỹ lại, tựa như một đầu phiên bản thu nhỏ rồng tí hon, ở trong nước vui sướng bốc lên.

Hiếu kì hần tranh thủ thời gian lấy xuống ngọc bội, dự định cẩn thận nghiên cứu một phen. Thế nhưng là, vừa hái xuống, bên trong ngọc bội đầu kia du long liền biến mất không thấy, bỏ không dưới kia phiền màu lưu ly. Chỉ là, lúc này ngọc bội, cho hần xúc cảm đã kiên quyết khác biệt, vào tay băng trượt, tựa như tơ lụa mỡ đông, những nơi đi qua, một mảnh tơ lụa, dạy hần yêu thích không buông tay.

Được rồi, không nghiên cứu, dù sao cũng nghiên cứu không ra cái gì đến, còn không bằng không còn mình tìm cho mình phiền não, theo hần đi thôi. Còn màu trắng thất thái tinh thể, biến mất liền biến mất đi, nếu như đến lúc đó có thể tìm tới cha mẹ ruột của mình, lại hướng bọn hần bồi tội đi!

Một mặt phiền muộn khổ não hần, hai tay tiếp tục xoa đầu, hướng về ngoài phòng ngủ đi đến.

Trên bậc thang, Luru Thiên Long thân hình mang theo lay động rơi xuống thang lầu, cảm giác trước mắt trở nên có chút mơ hồ. Bỗng nhiên, một cước đạp hụt, từ trên thang lầu té xuống.

Khi hần tỉnh lại lần nữa thời điểm, đã nằm ở đại sảnh trên ghế sa lon.

Chậm rãi mở hai mắt ra, chỉ thấy Dương Khôn, Nhậm Thư Uyển, Dương Chỉ Nhu chính một mặt quan tâm ngồi vây quanh tại bên cạnh hần.

"Cha, hần tỉnh!" Một trận ngạc nhiên duyên dáng gọi to truyền vào trong tai của hần.

"A! Tỉnh, cái gì tỉnh?" Dương Khôn thanh âm truyền đến, hần vừa rồi đang suy nghĩ hôm qua ở công ty sự tình.

Ông kính nhất chuyện.

Sáng sớm, Dương Khôn cáo biệt đang luyện công Luru Thiên Long, mang theo Lý Cường Lý Phong hai người huynh đệ, vội vã chạy tới công ty.

Hôm qua trên đường phát sinh sự tình, đến bây giờ hần cũng còn rõ mồn một trước mắt.

Nghĩ hần Dương Khôn, sáu tuổi năm đó một trận tai nạn xe cộ, để hần đã mất đi phụ mẫu, một đêm biến thành cô nhi hần, lọt vào thân thuộc vứt bỏ, chỉ có thể ở bên ngoài du lịch ăn xin, có thể nói ném tận thế gian lòng chua xót, nhìn hết thế gian tình người âm lạnh.

Một lần thời điểm ăn xin, bị một đám chuyên môn xử lí nghề này phần tử phạm tội bắt lấy cũng bức hiếp, mặc dù hần đủ kiểu phản kháng, nhưng làm sao hần thân đơn lực mỏng, cuối cùng khuất phục.

Về sau hần bị hành khất chi địa cơ quan chính phủ cứu ra, cũng đưa vào viện mồ côi, từ đây, hần liền âm thầm khuyên bảo mình, nhất định phải trở nên nổi bật, làm người trên người, đem những cái kia khi nhục, xem thường mình người hung hăng giẫm tại dưới chân.

Trải qua hần không ngừng cố gắng, hần từ tiểu thành tích liền phi thường tốt, một đường thông thuận, về sau từ một chỗ đại học danh tiếng tốt nghiệp.

Một bức thiên chi kiêu từ hần, đối tượng lai trần ngập hi vọng, quyết định bằng vào mình một thân tài hoa, hảo hảo đền đáp bồi dưỡng mình tổ quốc.

Thế nhưng là, hiện thực tàn khốc, như là một chậu băng lãnh thấu xương nước đá, đem hán nhiệt tình cùng kích tình toàn bộ tưới tắt, ngay cả một điểm cặn bã tạp đều không thể còn lại.

Đối mặt nhân sinh lại một lần khổ cực tào ngộ, hán hạ thấp thân phận của mình, công nhân bốc vác, rửa xe viên. . . Dù sao chỉ cần có thể có phần cơm ăn sự tình hán liền cạn, lại một lần ném tận thế gian muôn màu.

Lúc này hán, đã bị hiện thực tàn khốc san bằng củ ấu, ma diệt hi vọng, chỉ hi vọng như vậy vượt qua quãng đời còn lại. Nhưng vào lúc này, thượng thiên khả năng cảm thấy đối với hán bất công, cho hán phái tới một vị thiên sứ, đó chính là Dương Chi Nhu mẫu thân.

Một lần ngẫu nhiên, một màn cầu huyết anh hùng cứu mỹ nhân kiều đoạn diễn ra, hán cứu được một đang bị hai tên kẻ xấu khi dễ nông thôn cô nương Tô Ngọc Phân. Mà Tô Ngọc Phân cảm niệm ân tình của hán, cũng bị hán chất phác cùng thiện lương cảm động, không lâu liền gả cho hán.

Tô Ngọc Phân xuất hiện, mang đến cho hán một mảnh hi vọng sinh cơ. Hán liều mạng bên ngoài tìm việc làm, kiếm tiền nuôi gia đình thành hán ngay lúc đó động lực, hán thề nhất định phải làm cho nữ nhân này nghỉ hết vinh hoa phú quý.

Một lần vô tình, hán gặp mình thời đại học bạn cùng phòng kiêm hảo huynh đệ, cũng đem hán mang vào kinh thương một đường.

Có lần này kỳ ngộ, hán phá lệ trân quý, quyết định hảo hảo nắm chắc cơ hội lần này, để cho mình nhân sinh tới một cái nghiêng trời lệch đất.

Thế là, ngày khác lấy kế đêm, liều mạng công việc, cũng chính vì hán nỗ lực bính bác, sự nghiệp của hán cũng càng làm càng lớn, tại lúc ấy có thể nói tên nổi như cồn, nổi tiếng.

Thế nhưng là, chuyện thế gian, thường thường đều là tạo hóa trêu ngươi. Tại hán thắng được sự nghiệp đồng thời, hán lại bị mất tình yêu. Một mực dốc lòng bề bộn nhiều việc sự nghiệp, lại không để ý đến Mã Ngọc Phân. Cái này quan tâm mình lý nữ nhân, thấy trọng phu sự nghiệp phát triển không ngừng, chủ động gánh vác trong nhà hết thảy.

Mười tháng hoài thai, vốn là kiện chuyện hạnh phúc. Lúc này, cần nhất người yêu của mình hầu ở bên người thời điểm, nhưng nàng lại không nghĩ bởi vậy để trọng phu vì thế phân tâm, một người yên lặng tiến vào phòng sinh, sinh ra hiện tại Dương Chi Nhu.

Sơ làm mẹ người nàng, đem đôi trọng phu tưởng niệm toàn bộ chuyển dời đến trên người nữ nhi, một thân một mình dưỡng dục lấy nữ nhi. Thế nhưng là, thượng thiên đui mù, vận mệnh lại một lần trêu cợt Dương Khôn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Áy náy

Một buổi tối, một mình ở nhà chiếu cô Dương Chi Nhu Mã Ngọc Phân, bị hai tên Dương Khôn đối thủ cạnh tranh phái tới người cho tiền dâm hậu sát. Đợi đến Dương Khôn thu được cảnh sát tin tức chạy về nhà thời điểm, thê tử đã bị một khối vải trắng đắp lên, chỉ có gào khóc đòi ăn Dương Chi Nhu ở bên cạnh oa oa khóc thét, từ cảnh sát trong tay tiếp nhận nữ nhi hán, lòng tràn đầy hối hận, tràn đầy đối đã chết thê tử nồng đậm áy náy.

Bởi vì bởi vì chính mình nguyên nhân, thê tử chết thảm, tạo thành nữ nhi thuở nhỏ mất mẹ, Dương Khôn đem đối thê tử tưởng niệm cùng đầy ngập áy náy, toàn bộ chuyển hóa thành vô hạn yêu thương, ném đến trên người nữ nhi, đối nữ nhi là đủ kiểu sùng kính, mọi loại che chở. Chính hầu như là, ngậm tại trong tay sợ hóa, nâng trong tay sợ ngã.

Thế nhưng là, chuyện ngày hôm qua, lại khiêu chiến ranh giới cuối cùng của hán.

Đầu tiên là bị Liễu Bàn sai người nửa đường xung đột nhau đánh lén, sau lại là con hán Liễu Thanh khách sạn đùa giỡn nữ nhi dự đem nó cướp đi. Nửa đường đánh lén cũng được, đây là cửa hàng hắc ám cạnh tranh một mặt, thế nhưng là, đạo nghĩa giang hồ, họa không kịp người nhà, ngàn vạn lần không nên, lần đến nữ nhi của hán trên thân. Mặt khác, ban ngày đánh lén, không thấy nửa cái cảnh sát xuất hiện, dù là ngay cả một cảnh sát giao thông bóng chim cũng không có.

Cái này liên tiếp vòng sự kiện, khiến cho Dương Khôn nội tâm tức giận không thôi, như nghẹn ở cổ họng.

Cho nên, sáng sớm hôm nay ra ngoài, đầu tiên là bàn giaoC cảnh đồng vấn đề, sau đó liền phát động mình tất cả quan hệ, đối hệ thống cảnh sát phát ra một trận to lớn xung kích.

Bởi vì các phương diện không ngừng mà làm áp lực, dẫn đến Vũ Thành hệ thống cảnh vụ một lần một lần nữa đổi bài, thậm chí Vũ Thành chính phủ thành phố một số lãnh đạo, cũng nhận không cần thiết liên lụy.

Có thể tưởng tượng, một cái thương nhân, chìm đắm cửa hàng nhiều năm, hơn nữa còn là một phương cự giả danh lưu, địa bàn quản lý sản nghiệp to lớn, nếu như không động viên tốt, tạo thành kinh tế rung chuyển, nhỏ nói, đủ để khiến Vũ Thành giới kinh doanh lâm vào tê liệt.

Cái này tự nhiên nhận rất nhiều chương quyền nhân vật coi trọng. Đơn không nói cái này kinh tế rung chuyển, liền lấy đám kia cầm người đóng thuế tiền tài không làm việc, liên quan hắc cho cảnh sát cái này thần thánh hệ thống bồi đen mấy cái con sâu làm rầu nổi canh tới nói, quốc chi lợi khí sao có thể dễ dàng tha thứ, không bằng mượn cơ hội này, thanh trừ con sâu làm rầu nổi canh.

Một phương diện, cho hần Dương Khôn một cái công đạo; một phương diện khác, để dân chúng thấy được chính phủ đối tám chín phần tử chèn ép cường độ, càng thêm kiên định tin tưởng chính phủ. Chiều này, quả thực cao minh a, không hổ là cầm quyền cơ cấu.

Tự nhiên, loại tình huống này Ngô Đạo là không biết, hần cũng không muốn biết, hần hiện tại chân chính quan tâm là bên cạnh mình người an toàn.

"Ai nha! Ba ba, ngài nhìn ngài phát cái gì ngốc a! Thiên Long tỉnh rồi!" Dương Chi Nhu trông thấy cha mình vừa rồi ngăn người đáng về, giả bộ kiều giận bộ dáng lung lay Dương Khôn cánh tay.

"A! Thiên Long tỉnh! Quá tốt rồi, quá tốt rồi!" Bị Dương Chi Nhu một trận mãnh lực, không thanh tỉnh mới là lạ. Vội vàng đi đến Lưu Thiên Long bên cạnh, hỏi: "Thiên Long, không có sao chứ! Buổi sáng hôm nay chuyện gì xảy ra? Nghe được hai cái nha đầu gọi điện thoại cho ta nói người từ trên thang lầu xuống, ta thế nhưng là dọa sợ, vội vàng từ công ty chạy về."

Tỉnh lại Lưu Thiên Long đang bụng một chén Nhậm Thư Uyển đưa tới nước trà, uống từ từ. Ngay cả chính hần cũng không biết đến tột cùng làm sao lại tệ xui, biết trong lòng cũng còn mơ mơ màng màng. Từ khi đêm qua mở ra hộp gấm, liền liên tiếp quá sự phát sinh.

Đầu tiên là một đạo bạch quang đem mình nện choáng, sau lại tại trên bậc thang ngã sấp xuống ngất đi, cái này khiến hần cảm giác một trận rất khó chịu, từng ấy năm tới nay như vậy, lần thứ nhất cảm giác tâm tình thật mẹ nó hồng bet, đồng thời, buồn bực trong lòng buồn rầu chi tình cũng càng dày đặc. Bất quá những này, hần đều không có biểu hiện ra ngoài, để tránh đang ngồi ba người thay hần quan tâm.

"Không có ý tứ, ba ba, để ngài lo lắng, hiện tại đã không có việc gì, chỉ là còn cảm giác có chút choáng đầu, nghỉ ngơi hội liền tốt." Nhìn về mặt sốt ruột cùng quan tâm Dương Khôn, Lưu Thiên Long trong lòng không khỏi đến ấm áp, cái này có lẽ chính là cái gọi là nhà ấm áp đi!

"Ừm, không có việc gì liền tốt! Nếu là còn cảm giác chỗ nào không thoải mái, liền để cho người đưa người đi bệnh viện kiểm tra một chút, đồ cái yên tâm. Dạng này, dù sao hiện tại đã giữa trưa, người cũng đừng đi trường học, ở nhà nghỉ ngơi, ta đi Tiểu Uyển lưu lại, để nàng ở nhà cùng người. Tốt a, Nhu Nhu, ta đưa người đi trường học, người cũng tri hoãn đã nửa ngày." Dương Khôn một mặt hiền lành thần sắc quan tâm nhìn xem Lưu Thiên Long lập tức chào hỏi Dương Chi Nhu.

"Ba ba! Người ta có thể không đi được không trường học nha?" Dương Chi Nhu cúi đầu, hai tay khoanh tại nơi bụng, rất thấp thanh âm nói.

"không được, Nhu Nhu a, ba ba biết người quan tâm Thiên Long, không phải sao, ta giữ Tiểu Uyển lại sao? Ngoan, đi học đi!" Dương Khôn một mặt kiên quyết, ôn hòa nói với Dương Chi Nhu.

"A...! Cái gì a? Ai quan tâm cái này khắp nơi trên hoa ghẹo nguyệt gia hỏa a! Hừ, ta mới không quan tâm hần, đi thôi, ba ba, ta bồi ngài cùng đi." Dương Chi Nhu nghe được Dương Khôn, mặt xoát một chút thay đổi, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, vênh lên một trương mê người miệng nhỏ tức giận nói.

"A! Ha ha ha ha ha. . ." Dương Khôn thấy nữ nhi một bộ tiểu nữ nhi thần thái, lập tức cười ha ha, hần là người từng trải, còn có thể nhìn không ra nữ nhi của mình ý đồ kia sao? Xem ra, tiểu nha đầu này là đối người nào đó động tâm lạc, hắc hắc! Rất tốt.

Dương Chi Nhu theo Dương Khôn rời đi, thế nhưng là tại ra đến đại môn thời điểm, nha đầu này len lén thay đổi viên kia cái đầu nhỏ, một mặt không muốn xa rồi nhìn thoáng qua, trong nháy mắt lại nhếch lên tầm kia đáng yêu miệng nhỏ.

"Thiên Long, không sao chứ? Còn có kia không thoải mái sao?" Trông thấy Dương Khôn cha con rời đi, một mực chưa thể chen vào quyền nói chuyện Nhậm Thư Uyển, ôn nhu đối Ngô Đạo quan tâm hỏi, dừng một chút, bỗng nhiên đem hai tay xoa lên Lưu Thiên Long cái trán, nhẹ nhàng bóp nhẹ.

Ách!

Thật thoải mái, tốt mềm mại!

Đây là Lưu Thiên Long cảm giác đầu tiên!

"Ồ! Không có việc gì, Thư Uyển, cảm ơn người! Hại các người lo lắng!" Hường thụ lấy Nhậm Thư Uyển ôn nhu động tác hần, nhẹ giọng trả lời, lập tức còn nói: "Thật không có ý tứ, hại người ở nhà theo giúp ta!"

"Đừng nói như vậy, kỳ thật, kỳ thật ta rất tình nguyện ở nhà theo người!" Vừa dứt lời, Nhậm Thư Uyển kiều mạt lập tức như là phủ thêm một mảnh ráng chiều, trông rất đẹp mắt.

Nhìn xem ngồi tại bên cạnh mình cho mình xoa bóp Nhậm Thư Uyển thời khắc này biểu tình biến hóa, nhìn xem nàng tầm kia dung nhan tuyệt thế, đồng thời nương theo lấy một cổ nhàn nhạt mùi thơm ngát, Lưu Thiên Long cảm giác trong lòng một trận mãnh liệt rung động, tay thế mà không tự kìm hãm

được xoa lên nàng mặt.

"A!"

Nhậm Thư Uyển một tiếng trầm thấp duyên dáng gọi to, thế nhưng là nàng cũng không có né tránh, mà là tùy ý con kia mang theo thô ráp tay tại trên mặt mình khê vuốt, đồng thời, trong lòng cũng dâng lên một cỗ nồng đậm cảm giác hạnh phúc, lập tức, đầy mắt nhu tình nhìn xem Ngô Đạo.

Chỉ là, nương theo lấy cỗ này cảm giác hạnh phúc mà thành, còn có một cỗ phiền muộn cảm giác. Bởi vì, Luru Thiên Long là hòa thượng thân phận, mình thích hắn, thế nhưng là hắn lại có thể không thể cho mình muốn tình yêu a!

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng là nàng cũng không hối hận, nàng hiện tại chỉ muốn bắt lấy trước mắt cái này hạnh phúc ngắn ngủi, dù là, liền một hồi, nàng cũng đủ hài lòng.

Cái này có lẽ chính là, lâm vào yêu đương cảm giác đi! Bất quá, giống như chỉ là mình mong muốn đơn phương đi!

"Khá hơn chút nào không?" Nhậm Thư Uyển vô hạn nhu tình mà nhìn xem Ngô Đạo, ôn nhu mà hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thổ lộ

"Ủm! Rất nhiều! Thật xin lỗi, Thư Uyển, vừa rồi ta thất lễ, có nhiều mạo phạm, còn xin ngươi chớ có trách ta quá dờ hoi a!" Luru Thiên Long đối Nhậm Thư Uyển xin lỗi vừa nói, đồng thời cũng chuẩn bị thu hồi ngay tại vuốt ve nàng kiều mệ tay xấu.

"Đừng nói thật xin lỗi, ta về sau đều không muốn được nghe lại ngươi cùng ta nói xin lỗi!" Nhậm Thư Uyển thấy Ngô Đạo đối với mình một bức áy náy bộ dáng, đồng thời dự định thu hồi khê vuốt mình hai gò má tay, vội vàng đưa tay một lần nữa đưa nó đặt tại trên mặt mình, nói tiếp: "Ta là tự nguyện, chỉ cần ngươi không cảm thấy ta không tự ái liền tốt."

"Kỳ thật, Thiên Long, ta phát hiện ta yêu ngươi, mà lại, không có thuốc chữa!"

"Có lẽ, ngươi sẽ cảm thấy, ta như vậy rất qua loa, dù sao chúng ta vừa mới nhận biết, nhưng là, tình cảm những vật này, thật rất kỳ quái. Ngươi có thể hiểu thành vừa thấy đã yêu, chính là như vậy."

"Phần này tình cảm, xuất hiện quá nhanh, giống như một dòng lũ lớn, đánh ta một trời tay không kịp, bắt đầu, ta còn không có quá để ý, coi là chỉ là trùng động nhất thời. Nhưng là, buổi sáng hôm nay, khi nhìn thấy ngươi từ trên thang lầu xuống một màn kia lúc, ta mới phát hiện, trong lòng của ta tất cả đều là ngươi."

"Cũng có lẽ, ngươi cảm thấy ta người này quá tùy tiện, một cái nữ hài tử, vì cái gì liền không thể hàm súc điểm đâu? Kỳ thật, không phải, ta vốn chính là tính cách hướng ngoại nữ hài, luôn luôn đều là có cái gì thì nói cái đó, chưa từng tận lực che lấp, cũng sẽ không che lấp. Liền lấy yêu ngươi tới nói, yêu, chính là yêu, không cần tận lực ẩn tàng, còn lớn mật hơn nói ra, lớn mật theo đuổi, ta cũng không hi vọng về sau mình nội tâm ôm như vậy dù là nhất định điểm tiếc nuối."

"Ách! Thư Uyển, ngươi. . . Thế nhưng là. . ." Luru Thiên Long kinh ngạc ấp a ấp úng, nhất thời không biết trả lời như thế nào.

"Ta biết ngươi muốn nói gì, ta biết ngươi muốn nói ngươi là người xuất gia, không có khả năng, cũng không thể cùng với ta, theo giúp ta đến già đầu bạc. Thế nhưng là, ta chính là yêu ngươi, dù là, đây chỉ là chính ta mong muốn đơn phương." Nhìn xem Luru Thiên Long ấp a ấp úng không biết làm thế nào giải đáp bộ dáng, Nhậm Thư Uyển trực tiếp thay hắn nói ra trong lòng muốn biểu đạt ý tứ.

"Dạng này cũng tốt, mượn cơ hội này, đem trong lòng mình muốn nói nói ra về sau, đột nhiên cảm thấy, trong lòng thoải mái hơn, không có ngày xưa kiềm chế cùng lo lắng. Từ hôm nay trở đi, Thiên Long, ta Nhậm Thư Uyển muốn vĩnh viễn làm nữ nhân của ngươi, dù cho, ngươi làm cả một đời hòa thượng, ta cũng bồi tiếp ngươi."

Giờ khắc này, để nàng nhớ tới một ca khúc:

Chỉ vì trong đám người nhìn nhiều người một chút

Rốt cuộc không có thể quên roi dung nhan của ngươi

...

Nhìn trước mặt nữ nhân một mặt trịnh trọng bộ dáng lời nói, Luru Thiên Long cảm giác mình thế mà không có cách nào từ chối nàng, cũng không đành lòng cự tuyệt nàng. Hắn đột nhiên cảm giác được, nếu như cự tuyệt nàng, hẳn hoi cảm giác được đau lòng. Thế nhưng là, lời này giống như ở đâu cũng nghe qua à? Cái này đáng chết đau đầu, làm hại mình ký ức đều nhỏ nhất.

Đây là thế nào, mình rốt cuộc thế nào? Sư phó, các người có thể nói cho đồ nhi sao? Trong lòng của hắn không ngừng la lên. Tại tình cảm trước mặt, đặc biệt là tình yêu nam nữ trước mặt, tình cảm của hắn thế giới là một mảnh mênh mông, lần này đột nhiên xuất hiện, hoàn toàn làm rối loạn hắn tắc vuông, cũng làm rối loạn hắn phát tâm. Kỳ thật, không phải, hắn phát tâm sớm tại hắn rời núi về sau liền dao động, chỉ là chính hắn không muốn thừa nhận mà thôi.

Cái này, có lẽ chính là người thường nói, lừa mình dối người đi.

Tình cảm tới quá nhanh, đối rất nhiều vẫn như cũ độc thân người, đó là một loại hi vọng xa vời; đối rất nhiều không muốn kết thúc độc thân người mà nói, đó là một loại phiền phức; đối với hiện tại Luru Thiên Long tới nói, là một loại buồn rầu, hoặc là cũng có thể nói, hạnh phúc.

Từ nhỏ, đi theo sư phó, đạt được chính là một loại từ ái, mà bây giờ loại này yêu, hào hứng thay đổi hoàn toàn, đây là một loại hoàn toàn mới yêu, nam nữ ở giữa yêu ----- tình yêu. Mà Ngô Đạo, hiện tại đối mặt chính là một cái lựa chọn.

Tiếp tục thủ vững phát tâm, dừng ở một lòng, một lòng hướng về phát; vẫn là lịch luyện hồng trần, hết thấy tùy duyên, lòng có phát tâm. Nói tóm lại, cái này có lẽ chính là hắn xuống núi du lịch đô thị, đối mặt cái thứ nhất đại khảo nghiệm đi.

Ài, sau khi xuống núi, mình quả thật trở nên không quả quyết, cũng nhiều sầu thiện cảm. Cái này, có lẽ chính là thất tình lục dục bên trong nhắc tới, tình, yêu, hai đầu đi.

"Thư Uyên, đã người lời đã nói đến trực tiếp như vậy, vậy ta cũng trực tiếp cùng người nói đi!" Nghĩ thông suốt một điểm Ngô Đạo, quyết định nói thẳng ra ý nghĩ của mình, thế là khai môn kiến sơn nói.

"Người cũng biết, ta thân phận bây giờ vẫn là hòa thượng, cho nên, ta hiện tại không cho được người muốn đáp án. Nhưng là , chờ ta làm theo mạch suy nghĩ, nghĩ thông suốt về sau, ta nhất định cho người một cái hài lòng đáp án."

"Ta tuy là một tăng nhân, nhưng ta cũng là một thiếu niên. Thuở nhỏ, ta ngay tại trên núi tu hành, nhưng ta loại kia tu hành, thuần túy chính là khổ luyện võ công. Mặc dù người khác vẫn cho rằng ta là một hòa thượng, ta cũng cảm thấy như vậy. Nhưng sư phụ của ta nhóm nhưng xưa nay không cưỡng cầu ta quy về phát môn , mặc cho ta bản tâm"

"Ở trên núi lúc, ta không giống khác tăng nhân, chỉ ăn thức ăn chay, mặc dù ta một mực len lén trốn tránh ăn, thế nhưng là ta biết, sư phụ của ta nhóm khẳng định là biết đến."

"Cho nên, đối với của người thổ lộ, ta cần thời gian, dù sao, trong lòng ta còn có đạo khám. Điểm này, còn hi vọng người có thể tha thứ."

Nói xong những này, Luru Thiên Long yên lặng nhìn chăm chú lên Nhậm Thư Uyên.

"Cám ơn người, Ngô Đạo, có người cái này một lời nói, ta đã rất thỏa mãn, đồng thời, cũng cảm ơn người ngay thẳng. Yên tâm, mặc kệ tương lai kết quả như thế nào, ta tin tưởng, chỉ cần sự do người làm. Nhưng là, ta không muốn bức người, không muốn cho người áp lực."

Nhìn xem Luru Thiên Long một mặt khó xử, xoắn xuýt biểu lộ, biết hắn là bị cái kia đạo gông xiềng ràng buộc, cần thời gian đi hoàn toàn mở ra.

"Được rồi, không nói á! Đối với hiện tại ta tới nói, chỉ muốn nhìn xem người mỗi ngày thật vui vẻ, chính là đối ta câu trả lời tốt nhất."

Nói xong những này, nàng cười, cười thật ngọt ngào mật, cười đến rất tự nhiên, không có nửa phần gượng ép, không có chút nào làm ra vẻ.

Ài, nam truy nữ, cách tăng núi; nữ truy nam, cách tăng sa.

Giờ phút này, đối lại là bất kỳ người đàn ông nào, đối mặt một nữ nhân đối với mình thổ lộ, hơn nữa còn là một cái dung nhan tuyệt thế khả nhân nhi, đoán chừng tại thời khắc này, đã kích động lệ nóng doanh trùng, sớm đã kim lòng không đành đem vền vền ôm vào trong ngực, dùng suốt đời yêu thương đi thương yêu nàng, sủng ái nàng.

Súc sinh, buông ra cô bé kia, để chúng ta đến!

Cái này nếu như bị nam nhân khác nhìn thấy giờ phút này Luru Thiên Long biểu lộ, lập tức sẽ điên cuồng gào thét mà ra một câu đi!

Nhìn xem cái này mỹ lệ đáng yêu, lại quan tâm nữ nhân, Luru Thiên Long rất muốn đem nàng ôm vào trong ngực, nhưng trong lòng cái kia đạo khám nhưng không dễ hứa hắn làm như vậy, thế là, nhẹ nhàng hít một tiếng.

"Được rồi! Đừng không vui, hiện tại khá hơn chút nào không?" Thấy Luru Thiên Long thở dài một tiếng, Nhậm Thư Uyên ôn nhu an ủi hắn nói một câu: "Nếu là không sao, ta liền lái xe mang người ra ngoài đi dạo, giải sầu một chút."

"Ha ha!" Phát giác tâm tình của mình ảnh hưởng đến Nhậm Thư Uyển, Lư Thiên Long chợt bủn rủn cười cười, nói tiếp đi: "Đã tốt hơn nhiều! Là nên ra ngoài hít thở không khí, lại nói, ta còn chưa kịp nhìn một chút Vũ Thành là dạng gì đây này? Đúng, kẻ bên này có lớn một chút mà chùa miếu sao?"

"Có a, đi, ta dẫn ngươi đi!" Nhậm Thư Uyển trông thấy Lư Thiên Long cười, thế là cao hứng lôi kéo tay của hắn đi ra ngoài. Lư Thiên Long cũng không phản đối, đã nói đã nói trắng ra, dứt khoát tùy duyên đi! Lại nói, mình bây giờ mặc âu phục, ngoại nhân như thế nào biết mình thân phận đâu? Bất quá, lại nói cái thằng này cũng không để ý ánh mắt của người khác, nói tới nói lui, vẫn là cái kia đạo khảm tại quấy phá.

"Đến, nơi này chính là Vũ Thành lớn nhất, nổi danh nhất chùa miếu ----- Quy Nguyên Tự." Một mặt hạnh phúc sắc thái Nhậm Thư Uyển lôi kéo Lư Thiên Long tay, chỉ vào phía trước một tòa bề ngoài khí thế trang nghiêm kiến trúc đối Lư Thiên Long giới thiệu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Long Hoa đại sư

"Thiên Long, ngươi nhìn, đây chính là Quy Nguyên Tự, con đường này gọi núi xanh thăm đường. Cái này Quy Nguyên Tự thế nhưng là sáng tạo tại thanh Thuận Trị mười lăm năm, là Hoa Hạ Hồ Bắc Vũ Thành thị một tòa trụ danh Phật giáo Tào động tông chùa chiền."

"Nó chiếm diện tích không sai biệt lắm có bốn năm héc-ta, quét sạch là điện thờ đều không khác mấy có hơn hai trăm ở giữa, về nguyên thạch kiến trúc cùng pho tượng tương đương hoàn mỹ tuyệt diệu, đặc biệt là pho tượng, sinh động như thật. Nó lấy trần tàng phong phú mà âm thanh chấn phật môn, trong chùa có giấu rất nhiều Phật giáo văn vật, trừ tàng kinh bên ngoài, còn có Phật tượng pháp vật, thạch điêu, thư họa bia cùng ngoại văn điển tịch, là trong nước cất giữ Phật tượng nhiều nhất phật tự một trong."

"còn có nha! Nghe nói trong tàng kinh các thế nhưng là còn cung phụng có Thích Ca Mâu Ni Phật tượng nha! Cái này tại Hoa Hạ cái khác rất nhiều cỡ lớn chùa chiền, thế nhưng là căn bản cũng không có. Chỉ là, cái này Tăng Kinh Các thuộc về phật môn cấm địa, ngoại nhân muốn đi vào chiêm ngưỡng một phen, kia là tuyệt đối không được cho phép."

Nhậm Thư Uyển cái này hướng dẫn du lịch làm được tận tâm tận trách, một bên đơn giản chăm chú hướng về Lư Thiên Long giới thiệu, một bên lôi kéo hắn chậm rãi hướng về Quy Nguyên Tự đại môn tiến lên.

Lư Thiên Long cũng im lặng, yên lặng nghe, mỉm cười về sau, cũng không có quá nhiều dò xét chùa chiền bên trong phong cảnh, hai người dắt tay trực tiếp hướng về Đại Hùng bảo điện đi chậm rãi.

Không bao lâu, đại điện bên ngoài, một bức câu đối sôi nổi đập vào mi mắt:

Liền phải là: Giáo dục vạn pháp thế tính không khác biệt không thể làm pháp hợp pháp phi pháp tà rằng không pháp,

Liền trái là: Phật bản một thừa căn nguyên có khác cho nên nói rằng thừa trung thừa thượng thừa tốt nhất thừa.

Lư Thiên Long như có điều suy nghĩ nhìn trước mắt câu đối, nguyên địa trở về chỗ một lát, lập tức một cước bước vào thần thánh trang nghiêm đại điện, lập tức, lại bị hai đạo câu đối hấp dẫn, bên trái một đạo là:

Xem Như Lai là không là sắc,

Nguyện đại chúng tức tâm tức phật.

Mà bên phải một đạo viết là:

Thế ngoại nhân pháp vô định pháp sau đó biết phi pháp pháp vậy.

Chuyện thiên hạ còn chưa hết ngại gì lấy không được nữa biết.

Lập tức, Lư Thiên Long giống như lão tăng nhập định, rơi vào trầm tư. Một bên Nhậm Thư Uyển, gấp hắn nhìn xem câu đối một mặt trầm tư, cũng không có quấy rầy hắn, mà là yên lặng hầu ở hắn một bên, hàm tình mạch mạch nhìn chăm chăm hắn tám kia yêu điểm suất khí mà gương mặt cương nghị.

Ước chừng qua nửa khắc đồng hồ, Lư Thiên Long từ trong trầm tư thanh tỉnh lại, đối Nhậm Thư Uyển đáp lại áy náy cười một tiếng, sau đó liền buông nàng ra tay nhỏ, nói câu: "Tiểu Uyển, chờ ta ở đây!", ngay sau đó trực tiếp thẳng hướng về đại điện chính giữa mà đi.

Nhìn xem Luru Thiên Long hướng về đại điện ở trong đi đến bóng lưng, Nhậm Thư Uyển còn tại trở về chỗ câu kia đem mình hung hăng điện một trận, vẫn như cũ toàn thân tê dại hai chữ: "Tiểu Uyển" .

"Hắn gọi ta Tiểu Uyển, hắn gọi ta Tiểu Uyển, ý vị này. . ."

Nhậm Thư Uyển lúc này, trong lòng có thể nói ngũ vị pha tạp, cũng bởi vì hai chữ này. Nhưng đừng xem thường xưng hô khác nhau, đối một người xưng là khác biệt, nó đại biểu nội tại hàm nghĩa cũng không giống nhau a!

Tỉ như, xưng hô "Nhậm tiểu thư", đây là người xa lạ hoặc là đã gặp mặt nhưng người không quen thuộc xưng là; xưng hô "Nhậm Thư Uyển", kia là bình thường người hoặc bằng hữu; xưng hô "Thư Uyển", kia là tương đối quen thuộc người hoặc bằng hữu; xưng hô "Tiểu Uyển", kia là chí thân yêu nhất, hoặc là đặc biệt người còn tốt hơn hoặc bằng hữu.

Nhưng là giờ phút này, Nhậm Thư Uyển nguyện ý tin tưởng là loại thứ nhất đối với yêu nhất người xưng hô, một cổ nồng đậm ngọt ngào cảm giác cùng cảm giác hạnh phúc tràn ngập thể xác và tinh thần của nàng, khiến cho nàng kích động đến lệ nóng doanh tròng.

Luru Thiên Long đi thẳng tới đại điện Trung Ương phật dưới đài, nhìn qua phía trên Phật tượng tà tà nhếch nhếch miệng, lập tức khoanh chân ngồi tại trên bồ đoàn, chấp tay trước ngực, đối Phật tượng nói nhỏ: "Phật Tổ a! Tiểu hòa thượng ta không phải liền là xuống núi thời điểm, không có cùng lão nhân gia ngài cáo biệt một tiếng sao? Ngài liền về phần cẩn thận như vậy mất, không ngừng dùng sắc đẹp mê hoặc tiểu hòa thượng, dùng cái này khảo nghiệm tiểu hòa thượng tâm tính tu vi a!"

"Ngài nói, phật cùng chúng sinh, duy dùng một lòng, nhưng tiểu hòa thượng tu vi còn thấp, thiên tính ngu dốt, lại không muốn thụ lễ pháp ước thúc, đoán chừng là không đạt được như vậy cảnh giới. Nhưng là, tiểu hòa thượng tức không một tâm hầu hạ phật tiền cơ duyên, lại sẽ không vứt bỏ phật tâm, ngài không phải cũng khuyên bảo chúng sinh, chỉ cần trong lòng có phật, phật liền thời khắc nương theo a!"

"Tiểu hòa thượng tự biết thất tình lục dục khó mà chặt đứt, không thể lại tiếp tục dốc lòng tu tập phật lý, thế nhưng là, tiểu hòa thượng nhất định sẽ kiên trì bản tâm, trong lòng trú phật, thời khắc căn cứ phật yêu thế nhân, phổ độ chúng sinh nguyên tắc không thay đổi, thay ta phật độ hóa thế nhân."

"Hắc hắc! Cái kia Phật Tổ a! Tiểu hòa thượng thế nhưng là cùng ngài nói xong a, lão nhân gia ngài cũng đừng không tính toán gì hết a! Như vậy đi, lão nhân gia ngài tỏ thái độ, có nhận hay không cùng liền cho ta cái ám chỉ đi!" Luru Thiên Long cười đùa tí tưng nhìn xem Phật tượng, ngừng tạm sau một lần nữa mở miệng: "Kia! Ngài không mở miệng, ta coi như ngài chấp nhận a! Hắc hắc, ngài cũng đừng nói không tính toán gì hết ừ!"

Phật Tổ trong lòng cái kia quần bách a! Nha, bản tọa có vẻ như còn cái gì đều không nói đi! Người cái tiểu hòa thượng, ngược lại là lấu cá! Mà lại, người cái Tiểu hoạt đầu căn bản cũng không tính là cái người xuất gia a!

"Lắm bầm không a Di Đà phật!"

Một đạo âm thanh vang dội truyền vào đang cùng Phật Tổ giao lưu Luru Thiên Long trong tai, thuận thanh âm quay đầu phía bên phải phương nhìn lại, chỉ thấy phải phía trước Phật tượng dưới chân đang đứng một người khoác cà sa lão tăng người.

"A! Cái kia, Phật Tổ a! Không phải đâu? . . . Ngài. . . Lão nhân gia ngài tự mình xuống tới thấy tiểu hòa thượng a?" Trông thấy lão hòa thượng, Luru Thiên Long phản ứng đầu tiên chính là một trận kinh nghi, trong lòng lại lên lút nói thầm, Nha Nha cái phi, lão nhân gia ngài thật là dễ mất tiểu hòa thượng, thế mà tự mình hạ giới đến cùng tiểu hòa thượng cam đoan a! Tiểu hòa thượng thế nhưng là thụ sủng nhược kinh a!

"Ách! Cái kia. . . Cái này. . ." Lão tăng người nhìn thấy Luru Thiên Long phản ứng lớn như thế, ngược lại là ngược lại bị làm không biết nói cái gì.

"Ai nha! Phật Tổ, lão nhân gia ngài đích thân đến vừa vặn, ta thương lượng trực tiếp, cũng bớt đi tiểu hòa thượng trong lòng điểm này mất tự nhiên tính toán. Bất quá, ngài vừa rồi thế nhưng là chấp nhận, không cho phép đối ý a! Hắc hắc. . ." Luru Thiên Long thấy lão tăng người áp ứng, vội vàng cướp lời, thế nhưng là, lời còn chưa dứt, quyền lên tiếng lại dõng dõng.

"A Di Đà phật! Sai lầm sai lầm! Đạo hữu, ngài nhận lầm người, bản tăng cũng không phải là Phật Tổ lão nhân gia ông ta, chính là Quy Nguyên Tự đương nhiệm chủ trì phương trượng, pháp hiệu: Long Hoa. Cũng không phải là ngài trong miệng Phật Tổ, thiện tai thiện tai!" Long Hoa thiền sư đánh gãy vẫn như cũ lú lo không ngừng, nói lời kinh người Luru Thiên Long.

"A! Ách! Nguyên lai là phương trượng đại sư a! Không có ý tứ, không có ý tứ a! Thất kính thất kính! Mới thất thố, mong rằng rộng lòng tha thứ! Tiểu hòa thượng pháp hiệu: Luru Thiên Long, gặp qua long Hoa đại sư." Ngộ Đạo một mặt quần bách, nhưng không thất lễ tiết trả lời.

"A! Nguyên lai là ta phái tiền bối sư tôn! Ngược lại là long Hoa mạn đãi, sư thúc tổ chớ trách a!" Cái này long Hoa phương trượng nghe xong Luru Thiên Long tự báo pháp hiệu, tranh thủ thời gian chấp tay trước ngực khom người nói.

"Ai nha! Ta bình thường thụ nhất không được những này lễ pháp, dạng này, chúng ta lấy ngang hàng luận giao, ta bảo người một tiếng phương trượng lão ca, người liền xưng hô ta là tiểu đệ đi. Cái gì loạn thất bát tao sư tôn a cái gì, nghe cũng như vậy." Luru Thiên Long nghe long Hoa phương trượng xưng hô, đầu cả đầu, tranh thủ thời gian toét miệng nói.

"Sai lầm, sai lầm, sư tôn, điều này dám đảm đương, lễ pháp không thể loạn, a Di Đà phật!" Long Hoa tiếp tục chấp tay trước ngực khom người trả lời.

"Ta mẹ nó, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Được rồi được rồi, người thích gọi thế nào gọi thế nào. Người cái này xem xét, toàn bộ lại là một cái cô hủ con lừa trọc, tùy người tùy người, mẹ nó, đầu đầu." Luru Thiên Long cái kia phiền muộn a, trong lòng cái kia gặp a, đầu cái kia đau a!

Trời sinh không thích bị lễ pháp ước thúc hấn, làm sao lại thích cái này cổ hủ một bộ đầu! Hết lần này tới lần khác lại gặp được cái cổ hủ linh chơi mắt linh, không hiểu biến báo lão gia hỏa, chỉ kém không có phun miệng máu ra.

"Hắc hắc, sư tôn a! Ngài cũng đừng sinh khí, chỉ cần bắt loạn bối phận, làm gì đều bởi ngài định đoạt!" Long Hoa phương trượng thấy Ngô Đạo một bức buồn bức tình hình, lập tức cười nói với hấn.

"Nếu không dạng này, sư tôn, nhìn ngài chính là tính tình bên trong người, nghĩ đến ngày thường chính là vô câu vô thúc đã quen. Ta cũng có cái vện toàn đôi bên ý kiến, dạng này, bí mật chúng ta ngang hàng luận giao, nhưng ở bên ngoài, ngài cũng không thể lại loạn buồn phiền, người xem coi thế nào?"

"Tốt!" Lưu Thiên Long nghe long Hoa phương trượng đề nghị, cao hứng hô to một tiếng, nói tiếp: "Không tệ, không tệ, xem ra người cũng không phải loại kia linh ngoan mắt linh lão ngoan cô mà! Tốt, tốt, tốt, ta thích!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Nghĩ thông suốt

"Hắc hắc, lão ca a! Người nhìn, tiểu đệ mới tới người cái này, người dù sao cũng phải mang tiểu đệ khắp nơi đi dạo không phải." Thấy cái này Long Hoa phương trượng cũng là một cái diệu nhân, Lưu Thiên Long lập tức trong lòng đã là lòng tràn đầy vui vẻ, lập tức lại biến trở về một bức cười đùa tí tưng bộ dáng nói.

"Lê ra nên như vậy! Lê ra nên như vậy! Hiền đệ, mời!" Long Hoa phương trượng đại hi, lập tức tay phải vung lên làm cái mời thủ thế.

Hai người đi tới Nhậm Thư Uyển bên người, một mực tại nhìn hai người trò chuyện năng, lập tức cao hứng tiến lên khoác lên Lưu Thiên Long cánh tay phải, Lưu Thiên Long cũng không có phản đối. Ngược lại, một bên Long Hoa phương trượng đem một màn này nhìn tại trong mắt, lộ ra một bức như có điều suy nghĩ tiêu dung.

Tại Long Hoa phương trượng dẫn đầu dưới, hai người thông suốt đem Quy Nguyên Tự bên trong đại khái bơi mấy lần, một màn này, làm cho chùa chiền bên trong cái khác một đám tăng nhân hết sức hiếu kỳ, đều tại phân một chút suy đoán Lưu Thiên Long thân phận của hai người. Lưu Thiên Long mặc dù tương đối cao hưng, thế nhưng là vẫn như cũ có chút hơi nuối tiếc, Tăng Kinh Các không có cơ hội đi vào, bất quá, nhưng trong lòng nghĩ đến lần sau tìm cơ hội vào xem.

Mất thấy sắc trời đã tối, Lưu Thiên Long lập tức liền khom người chào từ giả. Bởi vì có Nhậm Thư Uyển đi theo, lúc đầu muốn mời Lưu Thiên Long đến thiền phòng ngồi xuống Long Hoa phương trượng chỉ có thể như vậy coi như thôi, sắp chia tay đồng thời mời Lưu Thiên Long ngày khác có thời gian nhất định sẽ lần đến. Đối với cái này mời, chúng ta một vị nào đó nam nhân vật chính đương nhiên là cầu còn không được a! Không nhìn hấn bởi vì không có tiền Tăng Kinh Các mà buồn bức nửa ngày sao?

Tại Long Hoa phương trượng khăng khăng yêu cầu tự mình đưa tiễn yêu cầu dưới, hai người lái xe rời đi.

"Tiểu Uyển, hôm nay vất vả người! Có phải hay không rất mệt mỏi?" Chỗ ngồi kế tài xế bên trên Lưu Thiên Long, nhìn về mặt quyền sắc Nhậm Thư Uyển nhẹ nói.

"A! Không mệt không mệt, nào có a, hôm nay là ta cao hứng nhất một ngày, thật hi vọng mỗi ngày đều như vậy." Nhậm Thư Uyển kích động không thôi, đầy ngập cao hứng, đối Lưu Thiên Long ôn nhu trả lời, lập tức, đột nhiên hỏi: "Ngược lại là người, hiện tại đầu còn đau không? Đề oán ta quá bất cần, đã nói xong chiếu cố người, kết quả ngược lại bởi vì chơi tận hứng, đưa người sơ sót."

Nhậm Thư Uyển đem xe dừng sát ở ven đường, một mặt xin lỗi sắc, vạn bản nhu tình nhìn xem người trong lòng.

"Nha đầu ngọc! Tuyệt đối đừng nói như vậy, chỉ cần người cao hứng liền tốt! Yên tâm, ta đã sớm không sao." Ngô Đạo một bên nói, một bên đem tay trái xoa lên Nhậm Thư Uyển phần nộn trên gương mặt, tiếp tục nói ra: "Tiểu Uyển, ta nghĩ thông suốt."

"A!" Nhậm Thư Uyển nhất thời không có kịp phản ứng, phát ra một tiếng nghi ngờ duyên dáng gọi to.

"Từ nay về sau, ta hội chiếu cố thật tốt người, chỉ cần có ta ở đây, tuyệt không để người nhận bất cứ thương tổn gì." Lưu Thiên Long nhẹ vỗ về Nhậm Thư Uyển hai gò má, đầy mắt nhu tình nhìn xem nàng chính vừa nói.

"A! . . . Thiên Long . . . Ta. . ." Nhậm Thư Uyển nghe nói, kích động đến lắp bắp, không biết nói cái gì, dùng cái gì để diễn tả giờ phút này tâm tình kích động trong lòng. Bất quá, cũng không cần nàng dùng cái gì hoa lệ ngôn ngữ đến biểu thị ra, bởi vì, thời khắc này nàng, đã sớm hai mắt mơ hồ, lệ nóng

doanh tròng.

"Tốt, ngoan, không khóc, nhìn người, đều nhanh thành vai hề mèo, đi thôi, chúng ta về nhà." Lưu Thiên Long một bên đưa tay thay nàng lau khô nước mắt, một bên ôn nhu trêu chọc nói.

"Ủm! Chán ghét a, người ta đây không phải là cao hứng sao?" Nhậm Thư Uyển điệu đà nói câu, sau đó phát động ô tô, nhìn biệt thự lái đi.

Về phần vì sao Lưu Thiên Long hội đột nhiên tiếp nhận Nhậm Thư Uyển, tự nhiên, vẫn là cái kia mấu chốt vết cắt. Có đôi khi, một sự kiện, một đạo tâm khảm, liền hướng hướng như là một thanh khóa, cần kia một thanh chính xác chìa khoá đi mở ra.

Chùa miếu chuyển đi, thiên ngữ giải hoặc, trong lòng cái kia đạo chấp niệm buông lỏng đồng thời, trong lòng của hắn hiểu rõ.

Phật pháp vạn tượng, đạo pháp tự nhiên, chỉ cần trong lòng có Phật, chính mình là Phật, chỉ bất quá mình vì Phật phương thức cùng người khác khác biệt mà thôi.

Nghĩ thông suốt đây hết thảy, hắn cũng liền vui vẻ tiếp nhận.

Đây cũng là hắn tính cách cho phép, vốn là loại kia ngay thẳng, hào phóng, phóng đảng không bị trói buộc, không thích bị ước thúc.

Kỳ thật, hiện tại Lưu Thiên Long còn có chút lo lắng a, đó chính là trên núi kia tam vị sư phó biết về sau, nhất là Trí Thượng lão hòa thượng, là nổi trận lôi đình đâu! Vẫn là nổi trận lôi đình đâu!

Hắc hắc, cái này nha ở trong lòng không khỏi tà tà mà cười cười!

Trở lại biệt thự, đã là hơn mười giờ tối.

"Các người trở về! Com tôi cho các người lưu lại một phần trên bàn, các người nếu là ăn coi như xong." Một mực chờ lấy hai người Dương Chi Nhu ngay tại trên ghế sa lon xem tivi, nhìn thấy trở về hai người, lập tức đứng người lên, đối bọn hắn nói.

"Hừ! Thân thể không thoải mái, còn tới chỗ chạy loạn!" Hướng về phía Lưu Thiên Long vênh lên quyết miệng, chợt, Dương Chi Nhu liền một bộ tức giận bộ dáng lên lầu.

Lưu Thiên Long cùng Nhậm Thư Uyển nhìn về mặt tức giận lên lầu Dương Chi Nhu, tương hồ nhìn nhau một chút, cái trước một mặt vô tội nhún vai, cái sau nhếch miệng cười cười.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngồi xuống tu luyện một đêm Ngô Đạo, tại đồng hồ sinh học thúc giục dưới, đúng năm giờ đúng giờ tỉnh lại, sau đó chậm rãi mở mắt ra.

"Hắc!"

"Ha!"

Bên ngoài biệt thự trên bãi cỏ, cái kia đạo mạnh mẽ thân ảnh đúng hạn xuất hiện.

"Buổi sáng tốt lành! Ngô Đạo." Mặc đồ thể thao Nhậm Thư Uyển đang nghe trên bãi cỏ Lưu Thiên Long luyện công phát ra thanh âm về sau, vội vàng mặc một thân đồ thể thao chạy tới.

Đều nói yêu đương bên trong nữ nhân, nhất là tình yêu cuồng nhiệt bên trong nữ nhân, là đặc biệt quái người. Thế nhưng là, Nhậm Thư Uyển không phải cái này loại hình, nàng chỉ muốn tìm thêm một điểm cùng Lưu Thiên Long đơn độc chung đụng cơ hội, dù là cứ như vậy đơn giản một hồi, nàng liền đủ hài lòng, nàng không hi vọng mình tiểu nữ nhi tình kết, dẫn đến người trong lòng của mình có chỗ cố kỵ.

Nàng chính là như vậy tính cách, dám yêu dám hận, dám nghĩ dám làm, không muốn xa rời nhưng không triền miên, chỉ cần yêu vẫn còn, nàng liền tin tưởng sẽ có thiên hoàng địa lão.

"Tiểu Uyển, chào buổi sáng! Người hôm nay làm sao dậy sớm như vậy a?" Trông thấy Nhậm Thư Uyển tới, Lưu Thiên Long dừng tay lại bên trên động tác, khách khí chào hỏi, sau đó một mặt kinh ngạc hỏi nàng.

"Người không phải đáp ứng dạy ta luyện công sao? Thật là, nhìn người trí nhớ này!" Nhậm Thư Uyển ra vẻ sinh khí, vênh lên miệng nhỏ đối Lưu Thiên Long nói: "Lại nói, sáng sớm luyện công buổi sáng thân thể tốt!"

"Thật sao?" Ngô Đạo một mặt cười tà, xấu xa nhìn xem Nhậm Thư Uyển, tiếp lấy nói tiếp: "Thật liền vì theo ta luyện công, vì thân thể được không? Hắc hắc. . ."

"Ai nha! Chán ghét á! Người làm sao lại nói ra đâu!" Nhậm Thư Uyển thấy bị Lưu Thiên Long xem thấu tâm tư, một mặt thẹn thùng bộ dáng, ngay sau đó nói: "Người ta chính là muốn cùng người điểm ở lâu một hồi mà!"

"Lại nói, cái này luyện công vốn chính là ta trước đó cùng người đã nói xong, cũng không phải là lời nói dối. Mà lại, đối thân thể cũng có chỗ tốt, cũng có thể tạo nên hình thể, mấu chốt nhất một điểm, ta hi vọng có thể có một đại định phòng thân năng lực, về sau tận lực không liên lụy đến người."

"Đồ ngốc!" Luru Thiên Long nghe xong Nhậm Thụ Uyển một lời nói, không nói gì thêm nữa, theo thói quen lại đưa tay xoa lên kia phần nộn hai gò má, yên lặng nhìn chăm chú lên cái này đáng yêu mà mỹ lệ nữ nhân. Không phải hắn không muốn nói thêm cái gì, mà là hắn tuyệt đến, giờ phút này, vô thanh thắng hữu thanh.

Nhậm Thụ Uyển hàm tình mạch mạch nhìn chăm chú lên âu yếm nam nhân, cảm thụ được tầm kia đại thủ truyền tới ấm áp, Nhậm Thụ Uyển chỉ cảm thấy giờ phút này toàn thân đều bị cảm giác hạnh phúc tràn đầy, lòng tràn đầy ngọt ngào cảm giác. Nhưng là, nàng lại có một loại ở vào mộng cảnh cảm giác, nàng luôn cảm giác trước mắt đây hết thảy có chút không quá chân thực, hạnh phúc tới quá nhanh, mình ngược lại cảm thấy giống như quá hư ảo, không quá chân thật. Cái này có lẽ chính là người nói tới một loại lo được lo mất đi!

"Được rồi! Tiểu Uyển, ta đến dạy ngươi đi!" Một lát sau, Luru Thiên Long phá vỡ cái này ấm áp ngọt ngào tràng cảnh. Cũng thế, chẳng lẽ lại bởi vì ngọt ngào, hạnh phúc, vẫn đứng tại cái này bốn mắt hàm tình mạch mạch a.

"Ừm!" Nhậm Thụ Uyển ôn nhu lên tiếng, chợt, liền tại Luru Thiên Long giáo sư dưới, bắt đầu nàng nhân sinh bên trong rất nhiều cái lần đầu tiên trong đó một lần.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Mập mờ luyện công buổi sáng

"Đến, nơi này, chú ý thủ thế."

"Ừm, đứng đúng, nhưng chân muốn đứng vững."

"Hóp bụng, ưỡn ngực, ai nha, chú ý cái mông đừng ép quá dưới, hơi bên trên một điểm" Luru Thiên Long ở một bên, tay nâng lấy Nhậm Thụ Uyển vênh lên bày truyền thụ.

Ai, cảm thụ a, cái thằng này, chỉ biết là huấn luyện viên công, không có chú ý nam nữ ở giữa mập mờ động tác a. Không biết cái thằng này có phải là cố ý hay không, không gặp Nhậm Thụ Uyển lúc này mặt mũi tràn đầy đỏ bừng sao? Thế nhưng là có thể làm sao, đối mặt mình âu yếm nam nhân, cũng biết hắn cũng không phải là cố ý, nàng có thể nói cái gì? Liền xem như cố ý, bốc lên là, nàng cũng sẽ không nói cái gì a!

Tại Ngộ Đạo dẫn đầu dưới, một bộ cơ bản động tác, Nhậm Thụ Uyển rất nhanh liền học được cái bảy tám phần. Thời gian cũng lặng yên xẹt qua, sắp 7h.

Hai người nhanh chóng trở về biệt thự, Luru Thiên Long đi chuẩn bị sớm một chút, Nhậm Thụ Uyển nha, tự nhiên muốn trang điểm, hắc hắc, nữ nhân đều là thích chưng diện, nhất là yêu đương bên trong nữ nhân, tổng hi vọng đem mình hoàn mỹ nhất một mặt hiện ra ở mình âu yếm trước mặt nam nhân.

"Hôm nay ta nhưng chuẩn bị thêm rất nhiều a! Hắc hắc! Các ngươi không cần lại đoạt." Luru Thiên Long nhìn xem hai nữ cười lớn nói.

"Hừ! Xem ở ngươi cho ta làm điểm tâm phân thượng, tha thứ ngươi." Dương Chi Nhu lãnh đạm tới một câu. Ai, cô nàng này, thật có thể giày vò, lần này mình lại tìm cho mình sườn núi hạ.

Đối với cái này, hai người khác lại là nhìn nhau, cười cười, khỏi công.

"Được rồi! Liền đưa các ngươi đến cửa trường học, buổi chiều ta khả năng không có thời gian tới đón các ngươi, đến lúc đó sẽ an bài lái xe tới, ta đi trước." Nhậm Thụ Uyển đem Ngộ Đạo cùng Dương Chi Nhu đưa đến Vũ Đại cửa trường học, đối hai người nói câu, sau đó vụng trộm đối Luru Thiên Long làm thủ thế, lái xe rời đi.

"Ta đi vào trước, không cho ngươi đi theo ta!" Dương Chi Nhu lại một mặt không vui. Không có cách, vừa rồi Nhậm Thụ Uyển động tác kia, chung quy là không có đào thoát cái này cơ linh nha đầu Hóa Nhân Kim Tinh, thế là, bình dâm chưa —— lật ra.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mệ nó cái đậu hũ a! Tiểu nha đầu này, lại hát cái nào một màn a?" Luru Thiên Long một trận nảo lớn sờ lên đầu trọc, đồng thời không quên mang lên cái kia mặt kính mát, hắn cũng không muốn từng ngày bị khi người sao Hóa vây xem.

"Hắc hắc, huynh đệ, hôm qua chuyện gì xảy ra? Thế mà chuẩn mất a, bất quá, ta thật là bội phục a! Chuẩn mất liền chuẩn mất thôi, thế mà còn là thầy chủ nhiệm tự mình đến cùng ban đạo nhờ người, trâu a! Huynh đệ!"

Vừa hạ xuống tòa, bên cạnh Vương Tử Long lập tức thông đồng tại Lưu Thiên Long trên vai, một trận khoa trương tru lên.

Như vậy khoa trương thanh âm, tự nhiên đem lớp học ánh mắt của những người khác đều bị hấp dẫn tới, bất quá, lần lượt quảng tới, là một cỡ to lớn và khinh bỉ. Đương nhiên, chỉ là nam sinh, nữ sinh ánh mắt đều là đầy mắt tình tình a!

"Tiểu tử nguoi, về phần khoa trương như vậy sao?" Nhìn xem Vương Tử Long làm quái thanh âm hấp dẫn tới ánh mắt, Lưu Thiên Long không còn gì để nói, mẹ nó, tên dở hơi a! Cái thằng này còn có tên dở hơi thiên phú a!

"Còn có, tiểu tử nguoi tay hướng cái nào sờ! Lăn đều lăn, Phật gia ta là bình thường yêu thích, nguoi nha chơi kích tình đừng tìm ta." Nhìn xem Vương Tử Long trên người mình tác quái tay, Lưu Thiên Long bị tên dở hơi này chọc tức không còn gì để nói, một cước đem hắn cho đập ra.

"Được rồi được rồi! Huynh đệ đây không phải nghĩ nguoi a? Hắc hắc, bất quá, hôm nay khả năng lại ma túy phiền." Vương Tử Long đành chỉ làm quái, ngừng tạm nói tiếp đi: "hôm qua nguoi không có tới, Mai Thông cái kia không có loại thể nhưng là tìm nguoi khắp nơi, ta nhận được tin tức, hắn tìm một bang phía ngoài bang phải phản tử, tựa như là hắn đường ca đi! Đoán chừng hôm nay sau khi tan học, sẽ ở cửa trường học chặn nguoi."

"Bất quá, yên tâm, anh chàng nhất định giúp nguoi đánh tiên phong, hắc hắc! Lại nói, lấy nguoi đưa tay, sẽ không có chuyện gì. Thế nhưng là, chúng ta không thể lơ là bất cẩn, bọn hắn dù sao nhiều người, nếu như có thể tránh thoát trước hết tránh thoát. Mau nhìn, tên kia chính nhìn xem chúng ta cái này."

"Ta nói sao! Làm sao lại cảm giác hôm nay tiến phòng học, liền luôn cảm giác có một cỡ địch ý trên người ta đi dạo, nguyên lai là không có loại tới." Lưu Thiên Long nghe xong, ngẩng đầu nhìn về phía trên mặt cửa hện, mắt mang hung quang Mai Thông, hướng về hắn khiêu khích quảng một ngón giữa. Ai, cái thằng này, xuống núi lịch lãm, tốt còn không có làm sao học được, cái này một loạt thường nói a, động tác a, ngược lại là học được nhanh.

Lại là một tên lưu manh Ngạc ngạc buổi sáng, bất quá, Ngô Đạo biến thông minh, hắn mang theo một bản tiểu thuyết đến xem, tên là « vô đạo tà tăng », hắn luôn cảm thấy trong tiểu thuyết nam nhân vật chính cùng mình rất giống, bất quá, chính là quá chất phác một điểm, không có hắn khai hóa.

Giữa trưa, hai người lại tương hỗ thông đồng lấy ba vai, một bộ dáng vẻ lưu manh bộ dáng tiến vào nhà ăn. Quy củ cũ, Lưu Thiên Long giành chỗ, Vương Tử Long chân chạy, hai người phân công mình xác a!

"Hi hi! Soái ca, thật là đúng dịp a, lại là nguoi nha! Chúng ta có thể lại ngồi tại cái này sao?" Vừa dứt tòa, Âu Dương Lan xuất hiện, một mặt ngạc nhiên bộ dáng đối Lưu Thiên Long chào hỏi, sau lưng nàng, đi theo tự nhiên là Vũ Đại đệ nhất mỹ nữ hoa khôi Lạc Ngữ Yên.

Nha đầu này, rõ ràng chính là cô ý chạy tới, thế mà hoàn mỹ kỳ danh viết nói thành thật là đúng dịp, làm cho cùng ở sau lưng nàng Lạc Ngữ Yên đối sau gáy của nàng hung hăng ném vệ sinh mắt.

Từ lúc Lưu Thiên Long hai người vừa tiến vào nhà ăn, nha đầu này liền tặc lên. Quấy rầy đòi hỏi mang uy bức lợi dụ a, rốt cục tại Lưu Thiên Long ngồi xuống lúc, mới đưa trên mặt vẻ xấu hổ, đối nàng không ngừng mắt tròn trắng Lạc Ngữ Yên kéo tới.

Đứng dậy lễ phép tính đối với Lạc Ngữ Yên hai nữ cười cười, Lưu Thiên Long mời hai vị mỹ nữ ngồi xuống.

"Lưu Thiên Long soái ca, mạo muội hỏi thăm a! Nguoi họ gì a? Có bạn gái sao? Năm nay bao nhiêu tuổi a? Nguoi đẹp trai như vậy, vì cái gì còn muốn mang như thế đại nhất bức kính râm... Ô ô ô ô..." Âu Dương Lan như cái hoa si nữ, hai tay chống cái đầu, hai mắt chớp chớp hỏi đối diện Lưu Thiên Long, thế nhưng là, hoa vẫn chưa nói xong, miệng đã bị bên cạnh Lạc Ngữ Yên bưng kín.

"Ách! Cái này... Cái kia..." Luôn luôn phản ứng nhanh nhẹn Lưu Thiên Long, giờ phút này bị lỗi, chảy mồ hôi ròng ròng a! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ a! Có thể hay không đừng như thế đùa a! Còn có thể đề cho người ta ăn cơm trưa sao? Mười vạn câu hỏi vì sao a? Đúng nha đầu này nhất định là Mười vạn câu hỏi vì sao sinh nữ nhi.

"Không có ý tứ! Lưu Thiên Long đồng học. Cái kia... Ai nha! Nói tóm lại, nha đầu này hôm nay không bình thường!" Nhìn về mặt lâm vào kinh ngạc đến ngây người bộ dáng Ngô Đạo, Lạc Ngữ Yên vừa nói xin lỗi, một bên hung hăng che muốn tránh thoát Âu Dương Lan, nhỏ giọng đối nàng nói: "Ai nha, mắc cỡ chết nguoi, hôm nay mặt đều bị nguoi ném xong."

"Ách! Ha ha, không có việc gì không có việc gì, chỉ là một chút không có kịp phản ứng mà thôi, ta nói, Lạc đồng học, nguoi tốt nhất tranh thủ thời gian buông tay, không phải..." Kịp phản ứng Lưu Thiên Long, chỉ vào bị Lạc Lưu Thiên Long bởi vì che miệng hô hấp khó khăn, mà dẫn đến bộ mặt kìm nén đến đỏ bừng Âu Dương Lan nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Hoa khô mồi

"A!" Lạc Ngữ Yên xem xét Âu Dương Lan bộ dáng, một mặt quần bách duyên đáng gọi to một tiếng, đồng thời buông ra gấp che tay.

"A hô, a hô. . . Khụ khụ. . ." Bị buông ra Âu Dương Lan, từng ngum từng ngum hô hấp lấy không khí mới mẻ. Có lẽ, chỉ có tại cực độ thiếu thốn không khí về sau, người mới sẽ phá lệ trân quý không khí mới mẻ đầy đủ trên quý đi. Lúc này, nàng một bên miệng lớn hô hấp, một bên ho khan, còn xác thực nhìn gần chết a.

Lạc Ngữ Yên nhìn xem Âu Dương Lan khó chịu bộ dáng, áy náy giúp đỡ nàng không ngừng vỗ phía sau lưng.

"Hô. . ." Một lát sau, thở ra hơi Âu Dương Lan sống lại, lúc này đối Lạc Ngữ Yên giả bộ như một bức bảo bảo rất tức giận bộ dáng kêu lên: "Tốt, Ngữ Yên, ngươi muốn mưu sát ta, một người độc chiếm Lưu Thiên Long soái ca có phải hay không, nếu không phải soái ca nhắc nhở, ngươi thật đúng là muốn ra tay a! A! Tức chết bảo bảo!"

"Nhìn bản bảo bảo làm sao trừng phạt ngươi!" Âu Dương Lan vừa dứt lời, hai tay đã rời khỏi Lạc Ngữ Yên phần eo, lúc này, một chuỗi tiếng cười như chuông bạc truyền ra, thấy Lưu Thiên Long dờ ra một lúc, thật đẹp, quả nhiên là thứ nhất a! Vóc người này, chắc chắn chắc. . .

"Ha ha ha. . . Được rồi, thật xin lỗi a! Đừng làm rộn, ngươi soái ca đang cười ngươi đây!" Lạc Ngữ Yên ngăn lại Âu Dương Lan giờ trò xấu hai tay, cứ vậy mà làm dưới có điểm xóc xếch quần áo, cũng may không có đi ánh sáng, bằng không, lại muốn tiện nghi cái nào đó sôi đồng tử.

"A! Soái ca, thật xin lỗi!" Đây là, Âu Dương Lan nha đầu này mới nhớ lại Lưu Thiên Long vẫn còn, phát hiện mình vừa rồi thất thố, đột nhiên một chút trở nên tay chân thất thố, bứt rứt bất an tới. Trong lòng không ngừng nói thầm, thăm rồi thăm rồi, mất mặt quá mức rồi, lần này tại soái ca trong lòng điểm ấn tượng khẳng định giảm bớt đi nhiều a!

"Ừ! Không có việc gì không có việc gì, đừng như vậy, nói thật, ta còn là ưa ngươi vừa rồi trực sáng bộ dáng!" Lưu Thiên Long đang nói.

"A! Quá tốt rồi, quá tốt rồi, không hổ là soái ca, soái ca vạn tuế! A!" Âu Dương Lan một chút đoạt lấy Ngô Đạo quyền lên tiếng, lại khôi phục điên điên khùng khùng bộ dáng, nhưng là, cái này lại làm cho một bên Lạc Ngữ Yên một trận xấu hổ, tay phải che khuất cái trán, tay trái dùng sức đem nàng kéo về chỗ ngồi.

Nhìn xem cái này một hồi hoạt bát, một hồi lại biến trở về bé ngoan bộ dáng tên dờ hơi tiềm lực nữ hài, Lưu Thiên Long không gần như chỉ ở trong lòng cảm nằng cùng Dương Chi Nhu tiến hành so sánh, chỉ sợ, so Dương Chi Nhu còn muốn qua rất nhiều a!

"Uy! Ta có phải hay không bỏ qua cái gì đặc sắc tình tiết a!"

Bưng đĩa Vương Tử Long xuất hiện, một bức làm quái biểu lộ, lớn tiếng hỏi đến ba người.

"Dừng a!" Ba người trăm miệng một lời đồng thời ném đi cái vệ sinh mắt cho cái này tên dờ hơi, lập tức, liếc mắt nhìn nhau, đón lấy, cùng kêu lên cười lên ha ha. Cái này chính tề liên tiếp động tác biểu lộ, ngược lại làm Vương Tử Long một mặt chất phác.

Dừng lại cơm trưa, ăn chính là tương đương vui sướng, cũng kéo gần lại bốn người quan hệ trong đó, lâm tách ra lúc, Âu Dương Lan lời kéo Ngô Đạo cánh tay nói: "Thiên Long soái ca, cuối tuần ban đêm Ngữ Yên muốn tại nhà bọn hắn mở sinh nhật party, chúng ta muốn mời các người tham gia."

"Ồ! Tốt, đến lúc đó nhất định đến đúng giờ." Lưu Thiên Long cũng không từ chối, trực tiếp đáp ứng.

"Nhớ kỹ ừ, ba ngày sau đó, không gặp không về, ha ha ha. . ." Nói xong, hai nữ hướng về Ngô Đạo hai người phát phát tay liền rời đi.

"Hắc hắc! Huỳnh đệ, được nhờ a! Vẫn là đi theo soái ca hỗn tốt, có mỹ nữ bồi ăn cơm, có mỹ nữ mời đi sinh nhật party, có. . ."

Ba!

Một chân đá phải Vương Tử Long phía sau cái mông, đánh gãy hân YY.

Lại là ngơ ngác ngắc ngắc nửa ngày thời gian trôi qua, Lưu Thiên Long cảm thấy, mình lại biến thành một khối cộc gỗ. Mặc dù đọc tiểu thuyết không tệ, nhưng nhìn thời gian mọc ra mắt khôn a! Không được, lúc này mới hai ngày, quá tra tấn người, nếu không mời người chuyên môn cho mình giáo sư một chút, không phải một ngày này trời, so buộc hắn tại phạt đường tụng kinh còn nhảm chán, ngẫm lại cũng như thế đầu a.

"Huỳnh đệ, cùng đi đi!" Thật vất vả kẻ đến tan học, đang chuẩn bị rời đi Lưu Thiên Long bị Vương Tử Long ngăn cản đường đi.

Lưu Thiên Long không hề nói gì, làm huỳnh đệ, có đôi khi, chỉ cần một động tác, hoặc là một ánh mắt liền đủ, không cần quá nhiều ngôn ngữ, mặc dù, hai người ở chung thời gian không dài, nhưng cái này có lẽ chính là cùng chung chí hướng đi.

"Lưu Thiên Long, ta nghe nói Mai Thông muốn tìm người phiền phức, bắt quá người yên tâm, ta đã bảo tài xế đem xe tiến vào trường học bãi đỗ xe, chúng ta ngồi xe rời đi." Vừa ra phòng học, Dương Chi Nhu bỗng nhiên quay người đối Ngô Đạo, một mặt quan tâm sắc mà nói.

"Chi Nhu, không có chuyện gì, người đi về trước đi, ta không có việc gì, công phu của ta người còn chưa tin. Yên tâm đi theo lái xe trở về, đừng lo lắng ta. Chuyện này cũng nên có cái kết quả xử lý, giả kéo lấy cũng không phải chuyện gì a! Đúng, đừng nói cho ba ba cùng Tiểu Uyển." Nhìn thấy Dương

Chỉ Nhu quan tâm như vậy thần sắc, Lưu Thiên Long nhẹ giọng an ủi cũng dặn dò Dương Chi Nhu.

"Người, tốt a! Tùy người, tóm lại, chính người cẩn thận một chút, hừ!" Dương Chi Nhu bộ mặt biểu lộ không ngừng biến hóa, không biết trong lòng lại đang nghĩ thứ gì, cuối cùng, lại quệt mồm quay người rời đi.

Nhìn xem Dương Chi Nhu rời đi thân ảnh, Ngô Đạo bất đắc dĩ lắc đầu. Nha đầu này, tâm nhãn không xấu, chính là thích đùa nghịch chút ít tính tình, lại có, chỉ là có chút đại tiểu thư giả đờ. Bất quá, nói tóm lại, người là thật không tệ.

Lưu Thiên Long cùng Vương Tử Long song song đi ra cửa trường không bao xa, liền bị một cái hai tay đâm đầy hình xăm, trên miệng ngậm một miếng thuốc lá, cực giống tay chân bộ dáng một mặt thẹo chặn đường đi. Ở phía sau hắn cách đó không xa, đứng đầy một mảng lớn người mặc các thức quái dị trang phục, tóc lơ lửng, tay cầm các loại vũ khí tiêu lưu manh. Đám côn đồ này phía trước, thỉnh thoảng đứng đây, chính là Mai Thông, mà hắn chính đối một cùng hắn tương mạo có chút tương tự nam tử, chỉ điểm lấy bên này.

"Tiểu tử, chúng ta Đỗ ca muốn tìm người tâm sự, thức thời, liền thành thật một chút, đừng nghĩ lấy đùa nghịch hoa chiêu gì." Tay chân bộ dáng mặt thẹo âm trầm uy hiếp Ngô Đạo nói, lập tức chỉ chỉ sau lưng.

Lưu Thiên Long tự nhiên minh bạch cái thẳng này ngón tay ý tứ, không ở ngoài hai cái. Thứ nhất, kia cái gì Đỗ ca, đoán chừng chính là đằng sau cái kia cùng Mai Thông đứng chung một chỗ thanh niên, muốn giúp Mai Thông ra mặt, về phần cái gì tâm sự, kia là nói nhảm; thứ hai, chính là chúng ta nhiều người, đừng nghĩ đến chạy.

Bất quá, từ lúc Ngô Đạo quyết định ra gặp bọn họ một chút, liền không có dự định qua muốn chạy trốn, hắn ra, là nghĩ giải quyết chuyện. Nếu như, có thể thiện, tự nhiên tốt nhất; nếu như không thể thiện, đây chỉ có thể dùng mạnh, hắc hắc, hắn cũng không sợ.

Lập tức, cũng không chậm trễ, không đợi mặt thẹo dẫn đường, hắn đã cư trú tiến lên, trực tiếp hướng cái kia Đổng ca đi đến.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi ợ nó cái đầu hủ! Vị thí chủ này, ta nghĩ người chính là vị kia muốn tìm bản tăng nói chuyện trời đất Đỗ ca đi! Không biết mang theo nhiều người như vậy tìm đến bản tăng, ý tại như thế nào? Chẳng lẽ là tới nghe bản tăng truyền kinh sao?" Lưu Thiên Long biết rõ còn có hỏi, một mặt nhẹ nhõm tự tại thần sắc, đối Mai Thông nam tử bên người nhạo báng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Đối chiến

"Đừng đánh trống lảng, Lưu Thiên Long, cạo cái đầu trọc liền coi chính mình là đại sư a! Thế mà còn một bộ một bộ! Ít giả thần giả quỷ, đừng nghĩ mình bạch giả hồ đồ. Hôm qua bị tiểu tử người trốn qua một kiếp, hôm nay cũng không có vận khí tốt như vậy."

"Đây là ta Đường ca, Hắc Ứng bang Thanh Thủy đường đường chủ Mai Đỗ. Mặc kệ người là cố ý hoặc là thật hồ đồ, đều bỏ qua một bên không nói. Chúng ta nói trắng ra, hôm nay tại cái này chặn đường người, liền vì hai chuyện."

"Kiện thứ nhất, Dương Chi Nhu là của ta, người, không cho phép lại xuất hiện tại bên người nàng. Kiện thứ hai, hôm trước đã thương ta nhiều huynh đệ như vậy, thứ nhất, đền cho ta cái bàn giao, lưu lại các người trên thân một điểm vết; thứ hai, tiền thuốc men người đến bồi giao."

"Bằng không, người cũng đừng nói chúng ta nhiều khi dễ ít người, dù cho công phu của người cho dù tốt, chẳng lẽ lại người còn có thể lấy một địch trăm không thành, lại nói, ta Đường ca đằng sau còn có toàn bộ Hắc Ứng bang, hắc hắc, người cần phải suy nghĩ kỹ càng."

Thấy Lưu Thiên Long tới, Mai Thông không đợi bên cạnh mình Mai Đổng mở miệng, liền đã vượt lên trước đem lời chọn lấy ra. Bất quá, nhìn bên cạnh kia Mai Đỗ, cũng không có vì vậy không cao hứng, đoán chừng cũng là trở ngại Mai Thông phụ thân nguyên nhân đi.

Sự thật cũng chính là như thế, Mai Thông phụ thân có ba huynh đệ, lão đại mai có tài là tộc trưởng đương nhiệm, đồng thời cũng là Hồ Bắc ngoại trừ Phủ chủ bên ngoài thứ hai người nói chuyện, Hồ Bắc phó Phủ chủ; lão nhị mai mới Hoa Quán lý lấy gia tộc sinh ý, nhưng có truyền, bây giờ chữa bệnh ám ức nằm ở trên giường; lão tam cũng chính là Mai Thông phụ thân mai thiên tài, là Vũ Thành Phó thành chủ, có một chút đáng giá nói đúng lắm, cái này Mai gia lão đại lão tam, thật đúng là huynh đệ đồng lòng, làm cái chênh lệch cũng làm cái phó chênh lệch, điểm này, cũng một mực là cái này huynh đệ hai người tâm bệnh.

Về phần Mai Đỗ, là lão nhị mai tài hoa trưởng tử, bởi vì làm người khéo đưa đẩy, tương đối cơ cảnh, tại tăng thêm chính hắn cũng xác thực có mấy phần năng lực, bởi vậy tại hắc đạo lẫn vào phong sinh thủy khởi, tự nhiên, cũng bởi vậy đạt được mình thúc bá thâm nâng đỡ. Đây cũng là hắn là cao quý một đường đường chủ, bị mình đường đệ chiếm uy phong lại không tức giận nguyên nhân.

"Ừ!" Lưu Thiên Long không thèm để ý cái thằng này, cũng lười để ý tới hắn, trực tiếp lên tiếng đem hắn làm như không thấy. Tiếp tục nhìn chăm chăm trước mắt Mai Đổ, kỳ hoa a, cái này không hổ là huynh đệ a, lấy tên đều quá mẹ nó có tài, thế mà gọi "Mai Độc". Lập tức quay đầu nhìn thoáng qua bên cạnh Vương Tử Long, lại phát hiện tiểu tử này một tay che bụng, một tay che miệng, sắc mặt kim nén đến đỏ bừng, bắt đặc dĩ đối hắn lật ra cái khinh bỉ ánh mắt.

Ai, nếu là Mai Đổ phụ mẫu biết, mình cặp vợ chồng lúc ấy vì thể hiện ra hai người tình yêu thân mật cảm giác, cho nhi tử lấy tên lúc, các lấy đối phương dòng họ, mà cuối cùng dẫn đến con trai mình có cái nổi tiếng ngoại hiệu về sau, sẽ làm cảm tưởng gì a! Đương nhiên Ngô Đạo làm sao suy nghĩ tầng này điển cố, trong lòng âm thầm cô bụng phì một phen, tiếp tục mở miệng nói: "Cái kia Mai Độc thí chủ, hắn đại biểu Ý của ngươi sao?"

"Không tệ, chính là ta ý tứ." Mai Đông tiếp lời ngữ quyền, nhìn xem đối diện Ngô Đạo, trong lòng đồng thời cũng bắt đầu suy nghĩ, cái này gọi Lưu Thiên Long, đối mặt người một nhà số nhiều như vậy trắng diện, một mặt phong khinh vân đạm, mặt không đôi sắc, xem ra thật là có có thể là cái hàng cứng a!

Nếu như, mình có thể thu cho mình dùng, có lẽ sẽ rất không tệ, bốc lên là hắn công phu cũng không tệ lắm, nếu như không thể nhận cho mình dùng, vậy sẽ phải giải quyết dứt khoát, tốc chiến tốc thắng, bằng không, nếu như làm ra cái gì trò cười, cái kia đạo bên trên người sẽ phải trò cười ta Mai Đổ.

Không hổ là trên đường lâu hồn thành tinh nhân vật, chớ nhìn hắn tuổi còn trẻ, đầu phản ứng vẫn là thật mau. Không giống Mai Thông kia hai bút hàng, toàn bộ một cái không đầu không đuôi, ý thể hiệp người nhị thể tổ.

Thế nhưng là, lại một suy nghĩ, người một nhà nhiều a! Nếu như loại tình huống này, mình còn úy thủ úy cước, vậy sau này còn thế nào tại trên đường hỗn a! Lúc này liền nhổ ra ngoài miệng điều thuốc, ra về hào sảng nói ra: "Huynh đệ, ta nhìn ngươi cũng là tên hán tử, một thân công phu cũng không tệ, bên cạnh ta cũng đứng lúc thiếu người như ngươi mới. Nếu không dạng này, ngươi về sau đi theo ta, về phần đệ đệ ta sự tình nha, ngoại trừ đầu thứ nhất, rồi đi Dương Chi Nhu xa xa, đầu thứ hai ta liền làm chủ miễn đi. Thế nào, cần nhắc."

"Chẳng ra sao cả, cũng không cần cần nhắc." Lưu Thiên Long nhìn về mặt đối trá Mai Đổ, nhàn nhạt trả lời, hắn chính là muốn nhìn một chút, bọn hắn cái này xuất diễn làm sao diễn. Mẹ nó, hát đôi a!

"Nói như vậy, huynh đệ là không nguyện ý hiệu trung với ta lại!" Mai Độc thay đổi vừa rồi hào sảng bộ dáng, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, tiếp lấy nói ra: "Đã ngươi rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng đừng trách lão tử dùng sức mạnh."

Vừa dứt lời, người đã lui cách Lưu Thiên Long trước mặt. Kỳ thật, tại Lưu Thiên Long trong mắt, cái kia lui lại tốc độ, chỉ cần mình nghĩ cường ép hắn, dễ như trở bàn tay, nhưng là, hắn cũng không có làm như thế, hắn vẫn như cũ dự định tiếp tục khuyên giải, ý đồ có thể thiện việc này. Dù sao mình xuống núi lịch lãm, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

"Các vị thí chủ, bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật a!" Nhìn xem vây quanh một đám lưu manh, Lưu Thiên Long khuyên.

"Nói mẹ nó, nói nhảm nhiều quá. , đều mẹ nó chó ngán ra đó, cho ta hung hăng đánh." Mai Thông đã sớm nhìn không được, thấy Lưu Thiên Long vẫn còn giả bộ bức, lớn tiếng mắng.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Mai Độc thí chủ, xem ra ngươi là không nguyện ý thiện chuyện này. Đã như vậy, thôi thôi, ngã phạt từ bi, cứu vãn lạc đường cứu non ở trong con nguy khôn, hôm nay liền để Phật gia độ hóa các ngươi đi!" Lưu Thiên Long bắt đặc dĩ lắc đầu, hướng về phía bên người Vương Tử Long nói ra: "Huynh đệ, một hồi theo sát ta."

Vừa dứt lời, đã một cước đá bay một một côn đập tới lưu manh.

Mặc dù Lưu Thiên Long võ công cao siêu, nhưng đối mặt như thế đông đảo địch nhân, đây là lần thứ nhất, hướng chỉ còn muốn bảo đảm Vương Tử Long chu toàn. Bởi vậy, tại đánh bại hơn mười người về sau, cũng cảm giác thể lực có chút theo không kịp, dư quang nhìn thoáng qua theo sát phía sau mình Vương Tử Long, một mặt vui mừng nhẹ gật đầu, cái thằng này mặc dù trên thân thấy đỏ, nhưng đều là chút bị thương ngoài da, máu chót một điểm là, giờ phút này y nguyên mặt không đôi sắc, nhìn chăm chăm vẫn nhìn xung quanh. Ân, thật là một cái không tệ người kẻ tục!

Nhưng này lại, chỗ nào cho phép hắn suy nghĩ nhiều, chỉ thấy một đám lưu manh cầm trong tay các loại vũ khí lại chào hỏi tới.

"Này!" Không đợi đám người tiếp cận, Lưu Thiên Long tiến lên một bước, một gối khê cong, trên mặt đất một cái kẻ sát đất quét chân, mở ra một cái đột phá khẩu, lôi kéo Vương Tử Long vọt tới một bên, nhưng hai người vẫn như cũ đều trúng một cái buồn bực bóng.

Đối với những này sẽ chỉ tốt hơn ngoan đầu dừng chủ nghĩa hình thức lưu manh, Lưu Thiên Long căn cứ từ bi tâm thái, chỉ muốn cho bọn hắn chút giáo huấn, đề cầu để bọn hắn biết khó mà lui.

Thế là, đánh nhau ở giữa, mỗi chiêu mỗi thức, đều là chút bình thường luyện công rèn luyện lúc phổ thông công phu quyền cước. Thế nhưng là, nhưng không có phát hiện, đánh bại những người kia, trên mặt đất nằm sau khi, lại đứng lên một lần nữa gia nhập chiến đấu, mà lại tàn nhẫn kinh so trước đó mạnh hơn.

"Long ca, ngươi dạng này không được a! Ta biết ngươi là lòng dạ từ bi, không muốn thương tổn những người này, thế nhưng là ngươi nhìn kỹ một chút." Một mực theo sát Lưu Thiên Long sau lưng Vương Tử Long đột nhiên nhắc nhở hắn.

Trải qua Vương Tử Long một nhắc nhở, Lưu Thiên Long mới phát hiện tình trạng không đúng, xem ra chính mình vẫn là đem sự tình nghĩ quá mức đơn giản a! Nếu như tiếp tục như vậy, coi như không bị đánh chết, cũng sẽ bị sinh sinh kéo chết a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Xinh đẹp nữ cảnh sát

Không có cách, chỉ có thể dưới nganh công phu, một chiêu khắc địch, tức không đến nỗi tàn, nhưng là nhất định phải để bọn hán triệt để nằm xuống lại không có thể tham chiến. Lập tức một tiếng rít gào gọi, mang theo Vương Tử Long lần nữa xông vào đám người.

Như thế như vậy, không ngừng trong đám người vừa đi vừa về trùng sát, hai người rốt cục có chút duy trì không được, nhưng là đối phương nhưng cũng tổn thất rất lớn, bây giờ có thể miễn cưỡng đứng đấy, nhiều lắm là cũng liền khoảng hai mươi người, cũng là tại làm sau cùng giây dựa.

Mà bọn hán trông thấy mình lúc đầu nhân số bên trên chiếm ưu thế dưới điều kiện, nhưng không có nghĩ đến Lưu Thiên Long hung hãn như vậy, đem bọn hán đánh cho thảm như vậy, thế là từng cái trên mặt xuất hiện ý sợ hãi.

"Hô. . . Hô. . . Hô. . ."

Hai người tương hỗ dựa lưng vào nhau, đứng tại một đạo tường vây một bên, cũng không lo được xử lý thương thế trên người, miệng lớn thở hào hển, một mặt về mặt mới.

"Đại ca, làm sao bây giờ? Thật không nghĩ tới hai người này mạnh như vậy, hiện tại chúng ta cứ như vậy số mấy người." Mai Thông đứng tại Mai Đốc một bên, nhìn xem ngã xuống một mảnh mặt đất, một mặt nóng nảy bộ dáng, dừng một chút, tiếp tục mở miệng nói: "Bất quá, ta xem bọn hán hai cũng không xê xích gì nhiều, xem bọn hán thương thế trên người, đoán chừng cũng là tại vùng vẫy gãy chết, nếu không, nhất cổ tác khí, thừa dịp hán bệnh đòi mạng hán."

Mai Thông không hổ là âm hiểm người, trông thấy Lưu Thiên Long trên thân hai người mang lên, một bộ sức cùng lực kiệt thần thái, biết lúc này ra tay, chiến thắng nắm chắc rất lớn, chủ yếu nhất là, hán không cam tâm tại ưu thế điều kiện tiên quyết dưới, hán như trước vẫn là bại, cho nên chỉ có thể giật dây Mai Đốc.

Mà Mai Đốc lại làm sao không muốn đâu? Người một nhà số đông đảo, bây giờ nếu là bại, cái này nếu là truyền đi, hán còn mặt mũi nào mà tồn tại, còn thế nào tại trên đường hỗn a. Nhìn xem ngã trên mặt đất thế lương một mảnh một đám thù hạ, lập tức cắn răng lại định nhẫn tâm.

"Tốt, các huynh đệ, bọn hán đã không được, bên trên, làm bọn hán." Mai Đốc phát phát tay, dẫn đầu xông về phía trước. Lúc này, hán tự biết không thể lại tiếp tục trốn ở phía sau, không phải hội rét lạnh mình một đám thù hạ trái tim.

"Tử Long, còn có thể kiên trì sao? Không được người liền nghỉ một lát." Nhìn xem xông lên Mai Đốc bọn người, chậm qua một điểm khí lực Lưu Thiên Long nhìn xem Vương Tử Long quan tâm hỏi.

"Không có việc gì, ta có thể kiên trì, là huynh đệ liền cùng một chỗ." Vương Tử Long mạnh cắn răng, kịch liệt như vậy vận động, đã sớm phá vỡ thể năng của hán cực hạn, người đã tiếp cận hư thoát, nhưng vì huynh đệ, hán vẫn tại ráng chống đỡ.

Nhìn xem Vương Tử Long ráng chống đỡ đáng vẻ, Lưu Thiên Long trong lòng nóng lên, đây mới là huynh đệ a! Lúc này, cảm thật chặt tay của hán dùng sức nắm chặt lại, cũng không nói thêm lời nào, loại trường hợp này cũng không thích hợp nói bất luận cái gì phiến tình, cũng không cần, càng không cho phép a!

"Đại sư tha mạng a! Buông tha ta một ngựa đi!" Mai Đốc lần này triệt để mềm nhũn, đầu còn cũng có trước một bộ lão đại uy phong.

"Lưu Thiên Long, nể tình bạn học, buông tha chúng ta đi!" Mai Thông về mặt đau khổ lên tiếng xin xỏ cho.

Dùng hết sau cùng khí lực, trên thân lại bị chào hỏi mấy lần Lưu Thiên Long hai người, rốt cục đem Mai Đốc thù hạ toàn bộ đánh ngã, mà Mai Đốc cùng Mai Thông trên thân hai người cũng bị tra tấn không nhẹ.

Trái lại hai người khác, chỉ thấy Mai Đốc trên mặt tím xanh một mảnh, tay trái bị đá gãy xương, vô lực rũ xuống không trung, mà Mai Thông cả khuôn mặt tựa như chuyển thế đầu thai Trư Bát Giới, một mặt khô bức cầu tha.

Lưu Thiên Long vịn lưng lay sắp đổ, như muốn ngã xuống Vương Tử Long, một mặt cười tà nhìn xem hai cái cầu xin tha thứ khổ chủ, nghiêm nghị nói ra: "Hừ, mẹ nó cái đầu hũ, Phật gia đã sớm khuyên giải qua các người, nhưng các người nhất định để Phật gia ta tự mình độ hóa a! Hắc hắc, yên tâm, Phật gia không giết các người, sẽ chỉ trên người các người chừa chút ký hiệu, để các người nhớ lâu một chút, thật nặng mới làm người."

"A! Không muốn, Luru Thiên Long, ngươi không thể thương tổn ta, không phải, cha ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi! A. . ." Lúc này, Mai Thông còn không có học thông minh, thế mà mưu toan tiếp tục uy hiếp Luru Thiên Long, nhưng nói còn chưa dứt lời, đã một tiếng hét thẳm, hai tay ôm hai chân trên mặt đất đau trực phiên lăn.

"A! Luru Thiên Long, ngươi thật đúng là dám, a! Ngươi, ngươi đừng tới đây, không phải, ta cùng ngươi thế không bỏ qua, đắc tội ta, chính là đắc tội toàn bộ Hắc Ưng bang, ngươi. . . A!" Ai, không hổ là người một nhà, đều là tự làm thông minh chủ a, không lời nói, Mai Đồ cũng bước Mai Thông theo gót.

"Không được nhúc nhích! Giơ tay lên, hai tay ôm đầu, nguyên địa ngồi xuống." Một đạo thanh thúy to giọng nữ từ Luru Thiên Long hai người bên trái truyền đến.

"Ai! Vì cái gì cảnh sát luôn luôn tại đặc sắc trời qua về sau mới hiện thân a!" Vương Tử Long cất lực quay đầu nhìn một chút phát ra âm thanh phương hướng, tiếp lấy vô lực nói nhỏ.

Luru Thiên Long lúc này cũng toàn thân không còn chút sức lực nào, lúc này phối hợp cúi lấy Vương Tử Long cùng một chỗ ngồi xuống, lập tức chậm rãi quay đầu nhìn về phía âm thanh kia chủ nhân.

Chỉ thấy một người mặc đồng phục tuổi trẻ mỹ mạo nữ cảnh sát, tay phải cầm một thanh đèn như mực súng ngắn chính đối phía bên mình, phía sau của nàng còn đứng lấy đồng dạng tư thế nằm tên nam cảnh sát.

"Còn lại." Thấy Luru Thiên Long hai người tương đối phối hợp, nữ cảnh sát phát phát tay, đối sau lưng nam cảnh sát nói.

"Căn cứ Hoa Hạ trị an quản lý pháp điều lệ, các ngươi dính lú tu chúng ầu ẩu, đối với xã hội trị an tạo thành cực kỳ ảnh hưởng tồi tệ, quấy rầy phổ thông thị dân bình thường sinh hoạt, căn cứ hình pháp, hiện tại đem các ngươi tạm thời giam, các ngươi có quyền giữ yên lặng, nhưng lời nói đem xem như hiện lên đường chứng cung cấp." Nữ cảnh sát một bên phân phó thuộc hạ hành động, một bên lớn tiếng nói.

"Cái kia, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi ợ nó cái đầu hủ! Mỹ lệ thí chủ cảnh sát tỷ tỷ, ta nghĩ ngươi hiểu lắm!" Bị còn tay còn lại hai tay Luru Thiên Long, một mặt vô tội thần sắc, hướng về mỹ lệ nữ cảnh sát giải thích nói.

"Mỹ lệ thí chủ cảnh sát tỷ tỷ, chúng ta là Vũ Đại học sinh, vừa rồi tan học, liền bị bọn hán chặn, không có biện pháp tình huống dưới, mới xảy ra một trận tranh đấu. Chúng ta là vì tự vệ a!"

"Mỹ lệ thí chủ tỷ tỷ, ngươi cũng không thể oan uổng người tốt a, người xấu đều ở bên kia, các ngươi muốn bắt bọn hán á!" Luru Thiên Long bắt đầu phát huy mình sái bảo một mặt, một bộ thanh lệ câu hạ biểu lộ đối nữ cảnh sát khốc lóc kể lể.

"Hừ! Các ngươi còn oan uổng, vậy các ngươi làm sao còn đứng, bọn hán đều ngã xuống. Còn có, đừng tưởng rằng ngươi cuối cùng đã thương người một màn kia ta không có trông thấy. Hừ! Yên tâm, chúng ta sẽ không oan uổng một người tốt, cũng sẽ không bỏ qua một cái người xấu." Xinh đẹp nữ cảnh sát một mặt oán giận đối Luru Thiên Long trả lời.

"A! Mỹ lệ thí chủ tỷ tỷ, ngươi không thể dạng này a! Người xuất gia không đánh lừa dối, ngươi phải tin tưởng ta à!" Luru Thiên Long thấy đối phương không tin chính ngươi, một tay lấy đầu dựa vào bắp đùi của nữ cảnh sát bên trên, dùng sức mài cọ lấy nói. Nhưng là, nhìn kỹ cái thẳng này, chỗ nào như bị oan uổng biểu lộ a, rõ ràng một mặt hưởng thụ a!

"A! Ngươi làm gì, ngươi tên lưu manh này! Nhanh cút ngay cho ta!" Nữ cảnh sát thấy Luru Thiên Long dùng đầu dưới mình thân cọ lung tung, bị dọa đến hoa dung thất sắc, nhất thời rối loạn tắc lòng, một bên hô hào, một bên nâng lên chân phải hướng về Luru Thiên Long đá vào.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Tự cầu phúc

Cơ trí như hán Luru Thiên Long, nơi nào sẽ đơn giản như vậy đá phải, bằng không, tiểu long rồng coi như vĩnh viễn muốn rời khỏi hán. Thân hình hướng bên cạnh nhoáng một cái, dịch ra cái này hung hăng một cước. Mẹ nó, nguy hiểm thật, nhìn xem kia nhọn mũi giày, Ngô Đạo không khỏi một trận hoảng sợ.

"A! Mỹ nữ tỷ tỷ, ngươi muốn mưu sát thân phụ a!" Luru Thiên Long dự định triệt để đem bắt đắc dĩ sái bảo đến cùng, tại mũi giày đến một nháy mắt, hai tay một trương, đem nữ cảnh sát thổi sáo tiến vào ngực mình, thế là, xuất hiện một cái khiến ở đây tất cả mọi người kinh hãi mập mờ một màn.

"A!" Nữ cảnh sát duyên dáng gọi to một tiếng, thân thể bị lôi kéo đảo hướng phía trước, hung hăng đặt ở Luru Thiên Long trên thân, nhưng là, xác thực

đầy đặn cao ngất chính đôi Ngô Đạo bộ mặt, mà Ngô Đạo hai tay, lúc này vừa vận chết Bất Tử đặt ở nữ cảnh sát vênh lên bày bộ vị.

"A! Hít thở không thông á! Cảnh sát giết người rồi. . ."

Trái lại lúc này ngã xuống đất hai người, Ngô Đạo một mặt hưởng thụ, thế mà làm bộ kìm nén đến thở không nổi, tại nữ cảnh sát trên thân không ngừng lay động đầu, bộ dáng kia, ở đâu là bị ám ức đáng về á! Nhìn xem làm sao như vậy ác tha đâu! Máu chốt vẫn là kia hai cánh tay a, mẹ nó, cái thằng này cũng quá hồng, thế mà như thế không thành thật.

Mà lúc này nữ cảnh sát, đầu tiên là bị cái này đột nhập mà tới liên tiếp kéo theo làm dọa cho đến được vòng, nhưng là cũng chỉ là kia một lát sau, phản ứng đi qua. Cảm nhận được mình thân trên nhô lên chỗ truyền đến động tác, một mặt xấu hổ giận dữ, còn lại là ngay trước mình nhiều như vậy thuộc hạ trước mặt, bảo nàng làm sao chịu nổi á!

Lúc này, hấn lập tức lâm vào trạng thái bùng nổ. . .

Phải biết, mình luôn luôn giữ mình trong sạch, cho tới bây giờ không có nam nhân kia tiếp xúc qua mình bằng thanh ngọc khiết thân thể, thế nhưng là, hiện tại đến tột, trên dưới thất thủ a. . .

"A! Luru mạnh, ta giết người!" Nữ cảnh sát trong nháy mắt bạo tẩu, từ trước đó cái kia lãnh diễm hình tượng, biến thành một cái nóng nảy quả ớt nhỏ. Thế nhưng là, nàng muốn đứng lên, lại phát hiện mình căn bản không thể, bởi vì Luru Thiên Long hai tay ôm thật chặt nàng, mình bất động còn tốt, cái này khê động, ngược lại để cho mình hai chân cùng Luru Thiên Long tiếp xúc càng chặt chẽ hơn.

Nữ cảnh sát cái kia xấu hổ giận dữ đan xen a, không có cách, bảo trì bất động, lập tức đem ánh mắt dời về phía một bên kinh ngạc đến ngây người một đám thuộc hạ, khốc không ra nước mắt hướng về bọn hấn xin giúp đỡ nói: "Các người còn đứng ngây đó làm gì a! Mau tới giúp ta một chút a!"

"A!" Kịp phản ứng mấy tên nam cảnh sát, cấp tốc tiến lên đem vẫn như cũ bảo trì mập mờ tư thế hai người cho kéo ra, nhưng là Luru Thiên Long cái thằng này, nhưng như cũ không an phận, hấn quyết định hào hào trừng phạt một chút cái này không nói lý ngạo kiêu nữ cảnh sát, nơi tay sắp lúc rời đi, dùng ngón tay tại nữ cảnh sát hậu phương vênh lên bày bộ vị đại lực vỗ một cái.

"A!" Nữ cảnh sát bị động tác này một chút làm cho mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ không kềm chế được, bởi vì, nàng thế mà tại cái này ác tha động tác dưới, bạo phát một dòng nước nóng, cái này làm cho nàng có ngượng ngùng, vừa tức buồn bực.

Nhưng là mình lại không thể nói ra, một bên xoa nóng bỏng nóng bỏng vênh lên bày, hung hăng trừng mắt liếc Ngô Đạo, vút xuống một câu "Người chờ đó cho ta", sau đó một bộ bộ dáng chặt vật chạy vào xe cảnh sát.

"Đậu phộng, tiểu tử này, gan thật mập, lại dám đập đội trưởng nơi đó. . ."

"Ước ao ghen tị a, bắt quá, hắc hắc, có trò hay để nhìn. . ."

"Mẹ nó, dám ăn ta nữ thần đậu hũ, nhìn ta một hồi về cục cảnh sát làm sao thu thập người. . ."

Mấy tên nam cảnh sát nhìn cái này một màn, biểu lộ muốn bao nhiêu đặc sắc có bao nhiêu đặc sắc. . .

"Người ngu bức đại phát, huynh đệ, anh chàng bội phục á! Thế mà ngay cả chúng ta Lạc đội đậu hũ cũng dám ăn! Nàng thế nhưng là chúng ta đội cảnh sát hình sự một đóa có gai âm vang hoa hồng á, hắc hắc, bắt quá, một hồi đến cục cảnh sát người liên tục cầu phúc đi!" Một cầm cuốn sổ nam cảnh sát đối Ngô Đạo một mặt khâm phục nói xong, liền quay người an bài sau đó chạy đến mười mấy tên cảnh sát, đem nằm dưới đất Mai Đồ Mai Thông chờ còn chưa kịp đào tẩu người áp lên xe cảnh sát.

Đương nhiên, bởi vì Mai Thông phụ thân thân phận, bọn hấn từ lâu gọi điện thoại thông tri, mà bọn hấn đãi ngộ nha, nằm tại trên cáng cứu thương đưa đi bệnh viện cứu chữa, duy chỉ có Ngô Đạo hai người khổ cấp cấp bị công lại công tay mang tới xe cảnh sát.

"Huynh đệ, liên lụy người!" Trên xe cảnh sát, Luru Thiên Long nhìn xem Vương Tử Long áy náy nói.

"Ha ha, Long ca, nói lời này liền khách khí, một thể huynh đệ, một thể tình. Bằng vào lấy người một tiếng này huynh đệ, đã đủ. Một tiếng huynh đệ lớn hơn trời!" Vương Tử Long một mặt phóng khoáng, nghĩa bạc vân thiên mà nói.

"Ừm! Là ta làm kiêu. Người nói đúng, một tiếng huynh đệ lớn hơn trời." Luru Thiên Long bị Vương Tử Long phóng khoáng khí thế lại một lần cảm động.

"An tĩnh chút! Hừ, các người vẫn là nghĩ thêm đến một hồi làm sao thoát thân đi!" Ngồi ở một bên một nam cảnh sát nhếch miệng, một mặt không vui đối hai người cảnh cáo nói.

Cục cảnh sát.

Luru Thiên Long bị mang vào một gian đơn độc phòng thẩm vấn, ngồi trên ghế hấn, nhàm chán bắt đầu đánh giá đến gian phòng này. Một cái bàn hai cái ghế, chính đối bức tường kia trên tường, "Thằng thốn sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị" tám cái màu đỏ chữ lớn phá lệ bắt mắt, trừ cái đó ra, chính là một cái trần nhà góc tường thiết bị giám sát, liền không còn gì khác.

Luru Thiên Long đối góc tường thiết bị giám sát, tà tà cười một tiếng, đồng thời đối phía trên làm cái vất sửa Long Trảo Thủ chiêu thức. Ai biết, lần này nhưng rất khó lường.

Nữ cảnh sát tên là Lạc Khuynh Thành, là Vũ Thành cục công an cảnh sát hình sự đại đội Xương Nam khu cảnh sát hình sự đại đội đại đội trưởng. Vừa rồi đem Lưu Thiên Long mang về cục cảnh sát về sau, phân phó thuộc hạ chuyên môn đem hắn bắt được một gian phòng thẩm vấn, sau đó chạy tới phòng quan sát quan sát.

Thế nhưng là, chưa từng nghĩ, Lưu Thiên Long giống như biết nàng đang giám thị, thế mà làm ra một cái hạ lưu động tác, cái này khiến nàng một trận khó coi, kim lòng không được lại nghĩ tới trước đó phát sinh một màn. Lập tức giống như nghĩ đến cái gì đó, đóng lại giám sát sau tức giận đứng dậy, hướng về phòng thẩm vấn phóng đi.

Bịch một tiếng, phòng thẩm vấn bị trùng điệp đẩy ra.

"Hai người các ngươi không cần đi theo ta, ta muốn đơn độc thẩm vấn hắn." Lạc Khuynh Thành mặt lạnh lấy đối đang muốn theo vào tới hai cảnh sát nói.

"Vâng, Lạc đội." Hai cái mắt sắc nam cảnh sát thấy đội trưởng một mặt lạnh lùng bộ dáng, biết Lạc Khuynh Thành tỷ khí bọn hắn, lập tức cũng không nói nhảm, trực tiếp rời đi.

Phanh. . .

Két. . .

Không cần phải nói, Lạc Khuynh Thành hung hăng đóng cửa lại về sau, tiện thể đem cửa cho khóa trái.

"Ài, cái kia một tên đáng thương. . .

"Hừ! Dám đắc tội Lạc đội, thật sự là tự tìm khổ ăn. . ."

"Ai nha! Còn giống như là cái siêu cấp soái ca a! Sẽ không. . ."

"Đáng thương em bé, tự cầu phúc đi. . ."

"Gây ai không tốt, thế mà chọc chúng ta Lạc đội, để người biết thăm chữ viết như thế nào, oa ca ca. . ."

Cửa phòng thẩm vấn vừa mới đóng lại, bên ngoài nhìn xem một màn này một đám nam nữ cảnh sát, nhao nhao rút đầu một cái, đập đi lấy miệng bắt đầu nhỏ giọng nghị luận.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Hảo nam không cùng nữ đấu

"Tính danh?"

"Lưu Thiên Long."

"Giới tính?"

"Ngươi biết!" Ngô Đạo không còn gì để nói, người cái tiểu nương tử, hỏi chút gì không tốt, chẳng lẽ lại Phật gia vẫn là thư không phải.

"Thành thật một chút, lại không trung thực, đừng trách ta không khách khí! Hừ." Lạc Khuynh Thành nhìn về mặt cười tà dò xét mình Ngô Đạo, đột nhiên không tự kìm hãm được đánh cái rùng mình.

Gia hỏa này thật đúng là lợn chết không sợ bóng nước sôi a! Quả thực là cái lớn lâu cá.

Nguy rồi, bốc lên là gia hỏa này thân thủ không tệ, vừa rồi nhất thời tình thế cấp bách giữ cửa khóa, hắn sẽ không phải. . . Nghĩ tới đây, nàng sau một lúc hồi hận. Nhưng là lập tức nhìn thấy Lưu Thiên Long bị còng hai tay, lại yên lòng.

"Giới tính?" Lạc Khuynh Thành mặt lạnh lấy tiếp tục hỏi.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, mỹ lệ nữ thí chủ, bản tăng là cái gì giới tính, nguoi nếu là thực sự không biết, liền đến kiểm tra xem một chút đi. Ai!" Lư Thiên Long ra về một mặt nhức đầu biểu lộ nhìn xem Lạc Khuynh Thành, lập tức tà tà mà cười cười nói tiếp đi: "ta liền biết nguoi giới tính là nữ, trước đó thế nhưng là hảo hảo kiểm tra xác nhận qua, hắc hắc, bất quá, nguoi còn không có kiểm tra ta à!"

Nhìn về mặt cười xấu xa Lư Thiên Long, thấy thế nào đều cảm thấy ghê tởm, nếu là không xách trước đó kia cảm thấy khó xử sự tình còn tốt, cái này nhắc lên, hỏa khí lại nổi lên.

Bồng!

Lạc Khuynh Thành đập bàn một cái, trên tay lập tức truyền đến một trận tê cay cảm giác, thế nhưng là lại không thể lộ ra một tia đau đớn biểu lộ đến, chỉ có thể cố nén. Đứng dậy tức giận đi đến Ngộ Đạo bên người, một tay lấy Lư Thiên Long kéo thân tới.

"Hắc hắc! Yên tâm, ta sẽ không phản kháng, nguoi tùy tiện kiểm tra!" Lư Thiên Long cười đùa tí tưng nhìn xem nắm thật chặt mình cổ áo Lạc Khuynh Thành, lộn chết không sợ bóng nước sôi a.

Khoan hãy nói, trước đó một mực không có cẩn thận quan sát nữ nhân này, hiện tại cái này vừa tiếp cận, mới phát hiện, lại là một cái họa thủy cấp bậc mỹ nhân phối.

Chắc chắn, nhìn xem phần nộn gương mặt, một đôi đôi mắt to sáng ngời, mặc dù giờ phút này rất phần nộ bộ dáng, nhưng là y nguyên mỹ lệ. Nhìn nhìn lại tám kia đỏ tươi bờ môi, Ngộ Đạo nhìn không được nuốt từng ngụm nước bọt.

Xuống chút nữa nhìn, giống như mỡ đông trắng nộn phần nộn dưới cổ, là một đôi ngọn núi cao vút, về phần lớn nhỏ mà! Hắc hắc, chúng ta sói đồng tử trước đó đã chăm chú đã kiểm tra. Ai nha, cái này eo, cái mông này, ừ, nấn đề tướng.

"Nhìn đủ rồi chưa?" Nhìn xem Lư Thiên Long một mặt sắc mị mị sắc du côn bộ dáng, Lạc Khuynh Thành tức giận phi thường, không phải nàng không muốn động thủ, mà là chính nàng vừa rồi cũng bị Ngộ Đạo bộ kia lộ ra vô lại, nhưng ngăn không được yêu điểm gương mặt đẹp trai cho mê hoặc.

"Ừm! Không thấy đủ, quá đẹp! Nhìn cả một đời đều nhìn chưa đủ!" Lư Thiên Long miệng ba hoa ôn nhu trả lời. Mặc dù mình cũng không có cái gì khác tâm tư, nhưng nữ nhân này xác thực xinh đẹp, nói không tâm động là giả. Mẹ nó, chẳng lẽ đây chính là đồ đồng phục hấp dẫn sao?

"Hừ, nguoi cái sắc vô lại." Lạc Khuynh Thành thế mà quên mục đích của mình là phải thật tốt giáo huấn một phen Lư Thiên Long. Cũng là a, thích chung diện là nữ nhân thiên phú a, mà lại là tại một yêu điểm anh tuấn trong miệng nam nhân nói ra lần này nịnh nọt mình, dù là liền xem như lời nói dối, nàng cũng cao hứng a.

Trong lòng dâng lên một cổ ngọt ngào cảm giác, giống như cùng đẹp trai như vậy ca cùng một chỗ hưng ác hạnh phúc a! A! Phi phi phi, ta đây là làm sao vậy, Lạc Khuynh Thành trong lòng thầm nhủ, lập tức sắc mặt trở nên đỏ bừng.

"Uy, ta nói, nguoi muốn kiểm tra liền kiểm tra, đừng phát ngậy nguoi a, chẳng lẽ bị vua của ta bá chi khí chiết phục, muốn lấy thân báo đáp sao?" Nhìn xem Lạc Khuynh Thành đột nhiên biến đỏ gương mặt xinh đẹp, Lư Thiên Long nghi ngờ hỏi.

"Côn! Muốn ăn đòn!" Lạc Khuynh Thành bị Lư Thiên Long một câu bùng tỉnh, chợt thẹn quá hoá giận, giơ tay lên liền hướng về Lư Thiên Long vung tới.

"A! Mưu sát thân phụ a!" Lư Thiên Long thấy đối phương đột nhiên động thủ, tranh thủ thời gian tránh thoát bị bắt lấy cổ áo, hướng về cái bàn phương hướng tránh đi, một bên chạy còn một bên khoa trương cử động.

"A! Nguoi. . . Ta muốn giết nguoi!" Nhìn xem Lư Thiên Long một bộ bất đắc dĩ bộ dáng khoa trương cử động, Lạc Khuynh Thành càng thêm tức giận, tiếp tục đuổi đi lên.

Thế là, một trận mèo vờn chuột tràng cảnh xuất hiện. Một cái vây quanh cái bàn chạy, một cái vây quanh cái bàn truy. Nếu như một màn này nếu như bị phòng thám vấn bên ngoài một đám cảnh sát thấy, đoán chừng đều sẽ từng cái ngoác mồm kinh ngạc. Không nghĩ tới bọn hắn cục cảnh sát đó này nghe tiếng gai hoa hồng thế mà còn có một mặt đáng yêu như vậy đi.

Hô, hô. . .

"Nguoi. . . Đừng chạy, ta, không truy, nguoi." Lạc Khuynh Thành một thở không ra hơi, xoay nguoi che lấy không ngừng bộ ngực pháp phòng nói. Không có cách nào a, gia hỏa này rất có thể né, hơn mười phút bên trong, mình bắt kẻ thế nào truy, đều đuổi không kịp hắn.

Hắn thân thủ làm sao như thế nhanh nhẹn a! Năng lực phán đoán siêu cường, giống như biết mình bước kế tiếp muốn xuất hiện ở đâu, luôn có thể tránh thoát mình bắt, coi như ngẫu nhiên đụng phải góc áo của hắn, cũng bị hắn nhẹ nhàng đào thoát, toàn bộ tựa như một con lươn mà! Đây là giờ phút này Lạc Khuynh Thành trong lòng đối Lư Thiên Long cách nhìn.

"Hắc hắc, làm sao, đuổi không kịp a! Hắc hắc, không có việc gì, nghỉ một lát lại truy!" Lư Thiên Long cười ha hả mà cười cười nói.

"Nguoi. . ." Lạc Khuynh Thành không còn gì để nói a, gia hỏa này rất có thể giầy vò, chẳng lẽ lại là lão thiên cho mình phải tới khắc tính.

"Tốt a, hảo nam không cùng nữ đấu. Phật yêu thế nhân, hôm nay liền để bản tăng cũng tốt thật yêu yêu nguoi đi, hắc hắc!" Lư Thiên Long tiếp tục sai bảo. Thế nhưng là, người nói vô ý, người nghe hữu tâm a! Lạc Khuynh Thành lại hiểu lầm.

"A! Người tên lưu manh này!" Lạc Khuynh Thành khí duyên dáng gọi to một tiếng, tay hướng trên bàn khê chống, một cái ngựa gỗ động tác, hai chân hướng về Lưu Thiên Long đá vào.

"Ai! Ta đi, người nha đầu này. . ." Lưu Thiên Long lại trở nên đầu đầu, vừa không phải còn rất tốt mà chuẩn bị bây giờ thu binh sao, làm sao cái này trở mặt trở nên nhanh như vậy a! Ai, dưới núi nữ nhân là lão hồ a.

Ai, đều do mình miệng tiện a, phi phi phi, nói cái gì không tốt, sớm biết là đầu cọp cái, mình liền không chọc. Nên, đáng đời!

Lòng người thường thường chính là như vậy, tại không có ý thức đạo tính nghiêm trọng của vấn đề trước, cuối cùng sẽ phạm phải làm chính mình hối hận không ngă sai lầm. Thế giới này nhưng không có thuốc hối hận ăn, đã sai, liền muốn đổi mặt làm sai sau đó hậu quả.

Đương nhiên, có đám đương nam nhân, hội dừng cảm đi đổi mặt, ý nghĩ nghĩ cách đi giải quyết, đối với mình phạm sai lầm đi đền bù; mà cận bã nam, ha ha, kết quả có thể nghĩ, không nói bọn hần, lãng phí nước bọt. Phải biết nước bọt thể nhưng là thần thoại kịch bên trong ngọc dịch vàng tương a. Nam nhân một giọt tinh, chính là mười giọt máu, thương thân; một ngụm ngọc dịch vàng tương, xấp xỉ cũng là mười giọt máu a, hao tổn tinh thần á!

Giờ phút này, Lưu Thiên Long ngay tại vì chính mình lỗ mắg hành vi tính tiền a.

Lập tức, không nhiều chần chờ, thân hình có chút nhẹ nhàng, né tránh.

Chư vị khán quan lại muốn nói, cái thằng này là thứ cận bã nam a, phạm sai lầm không gánh chịu, còn dám trốn. Thế nhưng là thời khắc này tình huống, người có thể không trốn sao? Đây chính là một chiêu đoạn tử tuyệt tôn chân a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Mùa đông củ cải

"Ai nha!" Một cước đá trật Lạc Khuynh Thành, một cái đứng không vững, quý thần xui khiến lại hướng về Lưu Thiên Long ngã xuống. Lưu Thiên Long vừa tránh thoát một cước, nơi nào sẽ nghĩ đến xuất hiện một màn này, không kịp tránh né hần, nhanh chóng đánh gãy còng tay, hai tay mở ra tương nghênh diện đánh tới mỹ nhân ôm vào trong lòng.

Thế nhưng là tạo hóa trêu người a, có lẽ, đây chính là Lưu Thiên Long hồng trần lịch luyện kiếp số.

Ngã trên mặt đất hai người, lúc này bốn mắt nhìn nhau, đôi môi kề sát, nhất là đáng xấu hổ chính là, Ngô Đạo thể mà vuron đầu lưỡi, đem sợ ngây người Lạc Khuynh Thành chiếc lưỡi thơm tho câu tới, đồng thời, đặt ở nàng vênh lên bày tay cũng kim lòng không được giờ trò xấu. Mẹ nó, gia hỏa này lần thứ nhất hôn, đều quen thuộc như vậy a, khinh bỉ hần, thể mà còn có tiểu động tác.

Lạc Khuynh Thành sợ ngây người, triệt để sợ ngây người, nụ hôn đầu của mình a, cứ như vậy không có. Thế nhưng là, vì cái gì trong lòng sinh không nổi nửa điểm không vui đâu! Cảm thụ cái lưỡi thơm tho của mình cả bị mát thỏa thích, nàng thể mà nhất thời có chút say mê. Nhưng là, cặp kia tại mình vênh lên bày giờ trò xấu hai tay lại đưa nàng đánh thức, ra ngoài nữ hài tử tự thân thận trọng, bản năng một thanh né tránh Ngô Đạo bờ môi, lại phát hiện mình có chút không bỏ không muốn xa rời cảm giác.

Đoán chừng, ngay cả chính nàng giờ phút này cũng không biết mình rốt cuộc là cái gì tâm tính đi! Chỉ là, mùa đông củ cải, bình thường đều sẽ xuất hiện tình huống, cũng xuất hiện ở trên người nàng, chỉ là nàng không có phát giác mà thôi. Hoàn toàn là bởi vì một cổ tức giận ngưng ngừng tâm tính chiếm cứ lấy bản năng mà thôi.

Né tránh Ngô Đạo xâm lược tính bờ môi về sau, một mặt ửng hồng nàng lập tức ngồi dậy đem Lưu Thiên Long tác quái tay vuốt ve. Nhưng là, lúc này, có một cái cực độ mập mờ động tác lại xuất hiện.

Lạc Khuynh Thành vừa vịn ngồi tại Lưu Thiên Long trên đùi, cái này khiến Lưu Thiên Long một chút không có khống chế lại mình, tại chỗ đến cái hoảng cái kia, XX cái kia.

"A!" Lạc Khuynh Thành chỉ cảm thấy mình toàn thân run lên, một cổ cảm giác tê dại lại dâng lên. Lập tức một mặt ửng hồng mở miệng nói: " người thể mà còn mang theo hung khí!"

Nói xong, không đợi Lưu Thiên Long kịp phản ứng, tay đã thuận Lưu Thiên Long trên thân lục soát mà đi, nhưng là, sau một khắc, nàng liền bị hung hăng điện một phen.

"A!" Hai người đồng thời phát ra một tiếng kêu âm thanh.

"Ngươi lưu manh!"

"Nữ lưu manh!"

Chỉ là, Lạc Khuynh Thành trên mặt là xấu hổ giận dữ biểu lộ, Lưu Thiên Long lại là một mặt ủy khuất thần sắc.

Mẹ nó, cái này nha thật có thể giả a, làm mình như cái bị nam nhân phi lễ tiểu tức phụ, chỉ là, thấy thế nào đều cảm giác sắc du côn sắc du côn đây này?

Nhìn xem Lưu Thiên Long kia có ý giả bộ đáng ủy khuất, Lạc Khuynh Thành cái kia khí a, cái kia xấu hổ a. . .

Gặp qua vô sỉ, chưa từng gặp qua vô sỉ như vậy a. . .

Thương thiên a, ngươi là phải hấn đến tra tấn ta sao? . . .

Rất nhiều ý nghĩ trong nháy mắt tại Lạc Khuynh Thành trong đầu thổi qua.

Cái này nếu để cho Lưu Thiên Long biết giờ phút này trong óc nàng thổi qua nhiều như vậy cái xoắn xuýt vấn đề, đoán chừng lại muốn bắt đầu đắc ý đi!

Lạc Khuynh Thành giờ phút này sắc mặt càng đỏ, thế mà quên đứng dậy, còn vững vàng ngồi tại Ngộ Đạo trên đùi, nàng là bị xấu hổ quên a. Mới vừa rồi bị Lưu Thiên Long đột nhiên xuất hiện lười hôn làm cho đại não nghiêm trọng thiếu đường, không có suy nghĩ nhiều liền đem tay hướng xuống bắt, kết quả bắt được về sau, mới biết được mình nói tới hung khí đến cùng là cái gì vật, trong nháy mắt lại bị điện được vòng a.

"Khụ khụ. . . Cô nàng, có thể đi lên đi!" Lưu Thiên Long nhìn về mặt ửng hồng, mặt như một đóa hoa đào đẹp mắt Lạc Khuynh Thành yếu ớt nói.

"A!" Lại là một tiếng duyên dáng gọi to, Lạc Khuynh Thành vội vàng đứng dậy trốn đến sau cái bàn mặt. Nàng lúc đầu muốn rời đi phòng thẩm vấn, nhưng lại không dám, bởi vì chính mình hiện tại bộ biểu tình này nhất định sẽ gây nên người bên ngoài suy đoán lung tung.

Thế là, tiếp xuống liền xuất hiện một màn ôn hòa giao lưu. Có lẽ là một trận nháo kịch, diễn biến thành một trận mập mờ, tiếp lấy một trận mập mờ, lại mang đến một trận bình tĩnh đi. Tại trận này mập mờ về sau, quan hệ giữa hai người cũng tại trong lúc vô hình trong nháy mắt ấm lên. Liền giống với một cái lang hữu tình, thấp cổ ý, mới có thể hình dung thời khắc này hai cái cô nam quả nữ tâm cảnh.

Lúc đầu, giữa hai người liền căn bản không có cái gì sinh tử đại thù, đơn giản cũng là bởi vì nhìn thấy lúc ấy kia hung hãn đánh người trắng cảnh, đối với hấn sinh ra một loại trực tiếp nhất phán đoán, mà đưa đến hiểu lầm. Nói trắng ra là, kỳ thật Lưu Thiên Long cũng là người bị hại, nếu không phải hấn thân thủ tốt, đoán chừng, liền sẽ không là Lạc Khuynh Thành nhìn thấy kia một đoàn xã hội cận kề nằm trên mặt đất, mà là Lưu Thiên Long hai người bị đánh tàn đưa đến bệnh viện.

Và lại, bởi vì mới gặp Lưu Thiên Long lúc, cái kia sắc du côn giống như sái bảo nguyên nhân, càng trực tiếp dẫn đến nàng phán đoán sai lầm, dù là lý trí bên trên cảm thấy không nên đem Lưu Thiên Long phán vì người xấu như đúc, nhưng là vẫn bị phần nộ che khuất hai mắt.

Giờ phút này trải qua hai người cái này ngăn ngại ở chung, hay là nói là hoan hỉ oan gia đi! Không phải nói, không phải oan gia không gặp gỡ sao? Cái này thật đúng là chính có thể chiếu rọi tại cái này một đồng đồng tuần nam nữ trên thân.

Khán quan lại nói, cái rắm, nếu là hiện thực, nhìn không lọt ngươi một lớp da.

Sau đó, Lạc Khuynh Thành cũng rốt cục đem sự tình chân tướng dò xét cái rõ ràng, đồng thời đối Lưu Thiên Long càng là ưu ái có thừa, nhưng vẫn là khuyên giải hấn về sau không thể cứng như vậy khiêng, đơn giản chính là có chuyện tìm cảnh sát một loại lời kịch.

Bất quá, Lưu Thiên Long đối với cái này thế nhưng là không biết có thể, thần mã, dựa vào cảnh sát, vậy ta mộ phần có đại đoán chừng đều cao ba thước. Bất quá, loại lời này hấn cũng chính là ở trong lòng tưởng tượng, là quyết định không thể thuyết minh ra tích.

Mà đang lúc hai người đang tra hỏi thất trò chuyện vui vẻ thời điểm, thật tình không biết bên ngoài lại sôi trào.

Vũ Thành Thiên Hà sân bay, lúc này đã là 10 giờ tối nhiều chuông, nói cách khác, Lưu Thiên Long đã bị mang vào cục cảnh sát gần 3 giờ.

Lúc này, từ Thiên Hà sân bay trong nước đại sảnh vội vã đi ra ba người, rõ ràng là Dương Khôn cùng Lý Phong Lý Cường hai huynh đệ. Đây là tình huống như thế nào a? Nguyên lai, Dương Khôn gần nhất hai ngày vừa vặn đi tỉnh ngoài khảo sát hạng mục, nhưng không ngờ đến tối tiếp vào Dương Chi Nhu điện thoại, nói Lưu Thiên Long xảy ra chuyện bị bắt vào cục cảnh sát.

Dương Khôn nghe xong, cũng không có hỏi, liền thủ đầu công việc đều không có để ý, trực tiếp mang theo Lý Phong Lý Cường hai huynh đệ trong đêm thừa máy bay chạy về Vũ Thành, cái này là đủ nhìn ra Lưu Thiên Long trong lòng hấn số lượng.

Ba người trực tiếp lên sớm đã chờ bên ngoài Dương Chi Nhu xe, trực tiếp hướng Vũ Thành cục công an Xương Nam phân cục chạy đi.

Vì cái gì không nhìn thấy Nhậm Thư Uyển a? Đó là bởi vì lúc này Nhậm Thư Uyển cũng là gấp đến độ xoay quanh, ban đêm từ Dương Chi Nhu kia nhận được tin tức về sau, nàng chỉ lo lắng không thôi. Ở nhà đợi hai giờ, giống như ngồi châm ni, luôn hướng bên ngoài biệt thự nhìn.

Nhưng thẳng đến 8:30 y nguyên không thấy Ngô Đạo trở về, nàng liền hoảng hồn, lập tức cùng Dương Chi Nhu cùng một chỗ lái xe chạy đến Vũ Đại sau khi nghe ngóng, mới biết được buổi chiều phát sinh sự tình.

Thế là, hai nữ hợp lại mà tính, chia ra làm việc. Dương Chi Nhu thông tri Dương Khôn, Nhậm Thư Uyển thông tri Long Vân tập đoàn luật sư đi cục cảnh sát, dự định trước đem người bảo đảm ra lại nói.

Thế nhưng là, chưa từng nghĩ, bình thường còn đối Long Vân tập đoàn khách khí một đám lãnh đạo, lúc này cũng không thêm chịu nể mặt mũi, cũng nhiều lần từ chối, sau khi nghe ngóng, nguyên lai là đã thương Vũ Thành con của Phó thị trưởng.

Cái này nếu là đặt tại bình thường, chỗ nào sẽ còn đối bọn hắn như vậy vô lễ, đã sớm ở văn phòng hảo hảo chiêu đãi!

Thế là, liền dẫn luật sư một mực canh giữ ở cục cảnh sát.

Tác giả nhấn lại: Hắc hắc, thích xem mùa đông củ cải một chương này sao?

Vậy liền vung vẩy trong tay các người lễ bồng, đánh tới hướng Giang Nam đi!

Yên tâm, Giang Nam rất kiên cường, không sợ đau. . .

Oa ca ca

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Bùn đất Ba rơi đũng quần

Vũ Thành bệnh viện nhân dân tỉnh khu nội trú khoa chỉnh hình lâu năm hành lang một gian cửa phòng bệnh, lúc này chật ních một đám người lớn. Trong đó một tên người mặc đồng phục cảnh sát nam tử trung niên, đang đối mặt một hói đầu trung niên nhân càng không ngừng gặt đầu. Mà chung quanh, hoặc đứng hoặc ngồi lấy bảy tám tên cảnh sát, cùng hơn mười mặc thể diện nam nữ.

Đột nhiên, từ trong phòng bệnh chạy ra một cách ăn mặc rất giàu quý trung niên gái mập người, ôm chặt lấy đang cùng trung niên cảnh sát giao phó cái gì hói đầu trung niên nam nhân cánh tay, khóc lớn tiếng kêu nói: "Thiên tài, người nhất định phải thay nhĩ tử làm chủ a! Cái kia trời đánh, ra tay thật sự là ngoan độc a! Bác sĩ nói, Thông nhi khả năng về sau đều không đứng lên nổi. A! Ta đáng thương con a!"

Không sai, trung niên hói đầu nam nhân chính là bốn tiểu gia tộc Mai gia nhân vật số hai, Vũ Thành Phó thành chủ Mai Hữu Tài, Mai Thông phụ thân, mà trung niên gái mập người, dĩ nhiên chính là Mai Thông mẫu thân.

"Khóc cái gì, khóc có thể giải quyết vấn đề sao? Cũng không nhìn một chút trường hợp, còn thể thống gì." Không hổ là Thất Khiếu Linh Lung người, gặp chuyện chính là tỉnh táo, nhưng vẫn như cũ giằng cửi mặt mũi a. Nhìn xem mình chiếc kia tử hoàn toàn không cần nhắc trường hợp, thế nhưng là lại không tốt phát tác, lập tức lại mở miệng nói: "Người yên tâm, ta hội nghiêm trị cái kia hung đồ, tốt, người qua một bên nghỉ ngơi một chút đi thôi, đều giày vò đã nửa ngày, đi thôi!"

Có lẽ là ngày bình thường, mai thiên tài ở nhà liền tương đối có uy nghiêm, trung niên gái mập người không tiếp tục tiếp tục lớn tiếng khóc thét, ngoan ngoãn lui sang một bên kia 10 đến nam nữ trong đội ngũ, nhưng này bóng lưng, rõ ràng còn đang bởi vì thấp giọng thút thút mà run rẩy.

"Nghiêm Thư Trường, người nhìn, chuyện này liền muốn nhờ người! Mong rằng ngài tuyệt không nhân nhượng! Nhất định phải nghiêm trị hắc ác thế lực." Mai thiên tài một mặt chính nghĩa lâm nhiên đối với trung niên cảnh sát, cũng chính là Nghiêm cục trưởng nói.

"Yên tâm đi, Mai tiên sinh. Vậy ta đi trước xử lý chuyện này, ngài yên tâm, nhất định cho ngài một cái kết quả vừa lòng." Nghiêm Thư Trường một mặt nghiêm túc hướng về mai thiên tài tỏ thái độ.

"Ừm, ta tin tưởng các người cảnh sát nhất định sẽ theo lẽ công bằng xử lý, chuyện này liền muốn nhiều hơn dựa vào ngài." Mai thiên tài một bức thần sắc hòa ái, đối Nghiêm Thư Trường nhẹ gặt đầu.

Nghiêm Thư Trường mang theo mấy tên thuộc hạ rời đi.

"Thiên Long, yên tâm, một hồi ta gọi người trước tiên đem người cùng bằng hữu của người trước thả ra, dù sao các người cũng là ra ngoài tự vệ, thuộc về

phòng vệ chính đáng. Nhưng là bảy mươi hai giờ bên trong, các người nhất định phải theo truyền theo đến ờ!"

"Còn có, về sau gặp được sự tình ngàn vạn không thể như hôm nay dạng này lỗ mãng, phải biết, làm bừa là hội dẫn đến rất nghiêm trọng hậu quả, dù là người là phòng vệ chính đáng."

Xuong Nam khu cảnh thự trong phòng thẩm vấn, Lạc Khuynh Thành mỉm cười đối Lư Thiên Long nói. Bên ngoài xảy ra chuyện gì, hai người cũng không cảm kích, mà là tại bên trong vui vẻ nói chuyện phiếm. Nếu để cho phía ngoài một đám cảnh sát biết sẽ là loại kết quả này, đoán chừng vẫn là hội ngoác mồm kinh ngạc a!

Thông qua ngăn ngòi ở chung, Lư Thiên Long cùng Lạc Khuynh Thành quan hệ giữa hai người, tại trong lúc vô hình thẳng tắp lên cao, bất quá, cái này cũng nhờ vào Ngô Đạo kia hài hước khẩu tài, cùng thỉnh thoảng lại sai bảo tính cách, giao lưu quá trình bên trong, một mực chọc cho Lạc Khuynh Thành cười trơ trẽn lộ lố.

Bất quá, thông qua chuyện này, Lư Thiên Long minh bạch một cái đạo lý.

Rất nhiều chuyện xử lý, mình không thể lại trực tiếp như vậy, không phải cuối cùng hội sinh ra rất nhiều phiền toái không cần thiết, tựa như hôm nay bị mang vào cục cảnh sát đồng dạng. Cũng may là hôm nay mình đụng phải cái rõ lý lẽ, cái này nếu là đụng phải một cái quan phi cấu kết, vậy thật là chính là bùn đất Ba roi đừng quần —— không phải phân cũng là phân.

Xem ra, về sau làm việc, nhất định phải ẩn mật một điểm, dạng này giống trông khua chiêng, đúng là mình quá lỗ mãng, Lư Thiên Long híp hai mắt âm thầm nhẹ gật đầu.

"Hắc hắc, khuynh thành, kỳ thật, người cười gặp thời đợi nhưng so sánh phát cái thời điểm xinh đẹp hơn. Có câu nói không phải nói, nhất tiểu khuynh thành, lại cười khuynh quốc sao? Lư Thiên Long đối mặt với Lạc Khuynh Thành sắc du côn mà cười cười. Mấy canh giờ này, hai người thế nhưng là trò chuyện vui vẻ, mấu chốt chính là, hai người giống như bởi vì mập mờ cộ sát ra hòa hòa, rất có gặp nhau hận muộn xu thế.

"Chán ghét! Lúc này còn giễu cợt ta." Lạc Khuynh Thành giọng điệu dằn trở về câu, đồng thời đối với hắn ném đi cái phong tình vạn chủng vệ sinh mắt.

"A! Điện giật chết ta!" Lư Thiên Long khoa trương quát to một tiếng, đồng thời ngã về phía sau.

"Lạc lạc lạc lạc. . ." Một chuỗi chuông bạc âm thanh ở trong phòng phiêu dang ra.

Tình yêu, có đôi khi chính là đơn giản như vậy, không cần đồ ngon đồ ngọt, không cần thể non hện biến, chỉ cần một ánh mắt, một động tác, hoặc là một cơ hội, dù cho vốn là hai cái người lạ không quen biết người đi đường. Cái này có lẽ chính là chân chính vừa gặp đã cảm mến đi!

Có một bài từ vừa vận hình dung lúc này hai tên nam nữ:

Đột nhiên phát hiện mình, thật sâu yêu người.

. . .

Bành bành bành.

Một tràng tiếng gõ cửa đánh gãy hai người ngọt ngào thời gian.

"Đội trưởng, thự trưởng muốn thẩm vấn cái này gọi Lư Thiên Long nghi phạm." Ngoài cửa, mơ hồ truyền đến một nam cảnh sát thanh âm.

Kết!

"Tiểu Trương, người vừa nói cái gì?" Lạc Khuynh Thành một thanh mở ra phòng thẩm vấn nhóm cửa, vội vã lớn tiếng hỏi tên kia được xưng là tiểu Trương nam cảnh sát.

"Ách!" Tiểu Trương bị Lạc Khuynh Thành đột nhiên mở cửa, lại kêu to một tiếng cho làm được vòng, nhưng chần chờ một lát, liền lập tức mở miệng nói: "Lạc đội, thự trưởng muốn đích thân thẩm vấn cái này nghi phạm."

"Ừm? Quái sự a! Thự trưởng thế mà muốn đích thân thẩm vấn. Vừa rồi ta thế nhưng là đều thẩm xong, bọn hắn hoàn toàn là ra ngoài tự vệ, thuộc phòng vệ chính đáng, trước tiên có thể nộp tiền bảo lãnh ra ngoài. Nhưng vì cái gì. . ." Lạc Khuynh Thành về mặt vô cùng nghi hoặc nói một mình nói.

"Lạc đội, nghe nói ta Nghiêm Thự Trưởng là bị Mai gia uy thác đến sửa trị tiểu tử này." Tiểu Trương nhìn xem Lạc Khuynh Thành nghi ngờ thần sắc, thấp giọng lặng lẽ nói.

"Thì ra là thế, ta nói sao!" Lạc Khuynh Thành một mặt hiểu ra bộ dáng, cũng khó trách nàng, bình thường, bởi vì thự trưởng bình thường sẽ không tự mình thẩm vấn nghi phạm, trừ phi trọng đại hình sự vụ án, mới có thể tự mình thẩm vấn. Mặt khác, tên này thự trưởng cũng là vừa mới không hàng, mấy ngày nay đều một bức rất bận rộn bộ dáng, này lại muốn đích thân thẩm vấn Ngô Đạo, có thể nào không gọi nàng kỳ quái.

"Ta đi tìm thự trưởng." Lạc Khuynh Thành vừa dứt lời, người đã hướng cục trưởng văn phòng chạy tới.

"Không được, thự trưởng, hắn căn bản là không có sai, nhiều lắm là chính là tự vệ đã thương người, không thể cấu thành trách nhiệm hình sự. Để hắn cho

đối phương bồi thường một điểm tiền thuốc men không phải, lại nói, là đối phương sai trước đây. Ai bảo bọn hắn dùng hắc ác thế lực khinh người, ăn đạo lý, muốn nghiêm trị bọn hắn."

"Chính bọn hắn nhiều người như vậy khi dễ người khác hai người, còn mang theo hung khí, đối phương không có trái lại không cáo bọn hắn, đã đối bọn hắn đầy đủ khai ân." Cục trưởng trong văn phòng, Lạc Khuynh Thành trải qua cùng Nghiêm cục trưởng một trận lý luận không có kết quả, lập tức cũng không còn có thể bình tĩnh, lớn tiếng đối với mình tên này mới cấp trên dựa vào lý lẽ biện luận nói.

"Tiểu Lạc a! Đừng kích động như vậy sao? Tới tới tới, ngồi xuống nói." Đối diện trên ghế làm việc Nghiêm Thự Trường một mặt hòa ái cười nói với Lạc Khuynh Thành.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Mãnh được

Kỳ thật, cái này Nghiêm Thự Trường cũng phiền muộn buồn rầu a! Hắn cũng là rất khó khăn a, bởi vì Mai gia tại Vũ Thành địa vị siêu nhiên, căn cơ thâm hậu, có thể nói thuộc về Vũ Thành quái vật khổng lồ, mà lại lần này vẫn là phía trên có người nghiêm lệnh mình muốn làm tốt chuyện này! Lại nói mình một cái nơi khác không hàng phân thự thự trưởng, vừa mới đến, liền bày ra như thế sự kiện, liền đã đủ nhức đầu. Nhưng trước mặt vị đại tiểu thư này, mình càng thêm không thể đắc tội a! Đây chính là so Mai Thông hậu trưởng còn cường ngạnh hơn nhân vật a!

Chuyện này nếu như một cái xử lý không tốt, mình đoán chừng lại muốn bị đánh về nguyên quán, càng thậm chí hơn bộ cảnh phục này có thể hay không mặc đều không nhất định a! Nghĩ tới những thứ này, đầu càng đau.

"Thự trưởng, ta cũng không muốn để người khó làm, nếu không dạng này, ta để cho ta thúc thúc tới một chuyến, ngài thấy thế nào?" Lạc Khuynh Thành nhìn về mặt khó xử vị này mới cấp trên, quyết định hạ điểm mãnh được.

"A! Vậy làm sao có thể làm, sao có thể làm phiền Lạc bí thư a!" Nghiêm Thự Trường nghe xong đối phương đây là tại đem mình quân a, lập tức một chút đứng lên, tiếp lấy lớn tiếng nói: "Nếu không dạng này, Tiểu Lạc, người đem thăm vấn ghi chép làm thành một phần vật liệu trước giao cho ta, về phần tên kia nghi phạm, trước tiên có thể nộp tiền bảo lãnh, nhưng phải tùy thời nghe xong đưa tin."

Ai, Nghiêm Thự Trường ở trong lòng thở dài một tiếng, đây thật là thần tiên đánh nhau, tiểu quỷ khó chơi a! Đã Lạc gia muốn xen vào việc này, mình không bằng lui một bước, tức được một cái nhân tình, lại có thể cho Mai gia một cái công đạo. Mai Phó thành chủ a, cái này Lạc gia đều lẫn vào sự tình, người nếu là có tự mình hiểu lấy, vậy liền tốt nhất đến đây dừng tay, nếu không. . . Ai! Ai bảo người phía trước mang ca chữ phó đâu?

Mình thật vất vả mới từ phía dưới một cái vắng vẻ huyện thị cảnh thự thự trưởng hỗn đến một bước này, cái này muốn một nước vô ý, lại bị đánh về nguyên hình, vậy coi như oan uổng. Thôi thôi!

Lập tức, trong lòng của hắn cũng đã có quyết đoán.

"Tốt, vậy ta liền thay ta thúc thúc cảm ơn trước Nghiêm thúc thúc. Nếu như không có chuyện khác, ta trước hết đi ra." Lạc Khuynh Thành nghe xong Nghiêm Thự Trường đồng ý, lập tức liền xưng hô cũng biến thành thân mật, ý tứ tự nhiên là phần nhân tình này, ta nhớ kỹ.

"Ha ha, Tiểu Lạc a, đừng có khách khí như vậy! Đi, người đi trước." Nghiêm Thự Trường không hổ là người già thành tinh, sao có thể nghe không ra lời nói bên trong đại biểu hàm nghĩa, lập tức một mặt khách khí nói.

Nhìn xem mở cửa đi ra Lạc Khuynh Thành bóng lưng, Nghiêm Thự Trường thật dài hô một hơi.

Cảnh thự công, Lạc Khuynh Thành tự mình đưa Lưu Thiên Long cùng Vương Tử Long sau khi ra ngoài, lặng lẽ nói câu "Có thời gian nhớ kỹ đến xem ta" liền thông minh rồi đi, không gặp công đang đứng một đám người sao? Nếu như nàng còn đứng ở cái này, vậy cũng chỉ có thể cạ đứng đấy.

"Quá tốt rồi! Thiên Long rốt cục ra."

Dương Khôn, Nhậm Thự Uyển, Dương Chí Nhu, bao quát Lâm Hi Uyển cũng là nghe được tin tức tại tam cái bạn cùng phòng cùng đi chạy đến Xương Nam cảnh thự.

Khoảng chín giờ đêm, tại tam cái bạn cùng phòng đồng hành, cùng một chỗ ra ngoài dạo phố Lâm Uyển Hi bốn người trở lại Vũ Đại. Mới vừa vào cửa trường, chỉ nghe thấy bốn tên bảo an đang len lén nghị luận.

"Các ngươi nói cái kia đáng đáp yêu điểm đầu trục đồng học lại sẽ không bị hình phạt a?" Một người cao bảo an nói.

"Ai biết rồi? Bất quá, thật mẹ nó lợi hại, quá uy mãnh, nếu là có cơ hội, ta nhất định bái hấn làm thầy, tiêu chuẩn lấy một địch trăm a." Một cường tráng bảo an một mặt sùng bái trả lời.

"Ai, thật đáng tiếc, bất quá, cùng hấn cùng nhau cái kia học sinh ta nhận ra, tựa như là ngành kinh tế kêu cái gì. . . Gọi Vương Tử Long, đúng, mẹ nó, bình thường cũng không nhìn ra a, tiểu tử này cũng như thế uy mãnh. Hai người đánh nhiều như vậy, thế mà không chút dạng!" Một cái khác gầy một điểm bảo an nói.

"Ai, lợi hại hơn nữa thì có ích lợi gì, còn không phải bị bắt, đã thương đánh cho tàn phế nhiều người như vậy, không hình phạt mới là lạ, các ngươi cũng đừng sùng bái, an phận a!" Một nhìn như lớn tuổi một điểm bảo an, một mặt tiếc hận, đồng thời khuyên nhủ ba người này.

Lúc đầu Lâm Uyển Hi bốn người là không có quá để ý bốn tên bảo an nói chuyện, mấy cái các lão gia nói chuyện, có thể có cái gì tốt nghe, thế nhưng là đột nhiên nghe được "Yêu điểm đầu trục đồng học" mấy chữ lúc, Lâm Hi Uyển trong lòng căng thẳng, liền ngừng tạm bước chân, trong lòng không tự kìm hãm được hiện ra Lư Thiên Long thân hình, thế là dự định tiến lên hỏi một chút.

Thế nhưng là, nàng còn không có động, "Vương Tử Long" ba chữ vừa ra tới, bên cạnh Vương Tử Duyệt đã xông tới.

Kết quả, biết tình huống bốn người, liền cùng đi ra cửa trường, ngăn cản một bộ taxi, thẳng đến Xương Nam cục cảnh sát.

Nhìn xem vây quanh một đám người từng cái lo lắng thần sắc, Ngô Đạo trong lòng một trận áy náy.

"Thật xin lỗi, để mọi người đi theo quan tâm." Lư Thiên Long một bức thành khẩn thái độ, xoay người hướng về mọi người có chút bái.

"Thiên Long, bọn hấn không có làm khó ngươi đi? Hắc hắc, bất quá, nhìn ngươi cái này sinh long hoạt hổ bộ dáng, cũng không giống! Hắc hắc." Dương Khôn một mặt lo lắng hỏi thăm, một mặt cười lớn trêu chọc, đồng thời, đưa tay tại Lư Thiên Long ngực tùy ý nện cho một chút.

"Tê. . ." Bị Dương Khôn cái này nhìn như tùy ý một quyền, Lư Thiên Long đau đến ngoác mồm.

"A! Làm sao rồi?" Dương Khôn một mặt không hiểu thấu nhìn xem nắm đầm của mình, mình dùng bao lớn lực tự mình biết, chẳng lẽ lại. . . Lại vội vàng hỏi thăm: "chẳng lẽ bọn hấn đối ngươi dùng tư hình rồi? Ta muốn cáo bọn hấn!"

"Thiên Long, ngươi thế nào? Cha, ngươi làm gì?" Dương Chi Nhu quan tâm hỏi thăm Ngô Đạo, đồng thời đối với mình ba ba lớn tiếng trách cứ, tiếp lấy đem bàn tay đến Ngô Đạo trên thân hỏi tiếp: "Ngươi có phải hay không thụ thương, nhanh để cho ta nhìn xem, tổn thương cái nào, có nặng lắm không?"

Nhậm Thư Uyển cũng quan tâm tiến lên hai tay tại Lư Thiên Long trên thân khẽ vuốt, một mặt lo lắng ôn nhu hỏi: "Làm sao vậy, có phải hay không chỗ nào thụ thương, ta hiện tại liền đưa ngươi đi bệnh viện."

Mà một bên Lâm Uyển Hi, nhìn xem vây quanh ở Lư Thiên Long trước người hai nữ, ánh mắt trong nháy mắt âm trầm rất nhiều. Xinh đẹp thủ có chút rũ xuống, trong lòng kim lòng không được hiện lên một loại chênh lệch cảm giác, đồng thời, nàng là hi vọng đường nào trong đó một cái là mình a, cái này khiến nàng đối hai nữ không ngừng hâm mộ.

Một bên khác cùng đi thượng quan lam, Tô Ngọc, hai nữ gặp nàng một mặt thất lạc thần sắc, đành phải ở một bên lặng lẽ an ủi. Mặc dù các nàng đều thay Lâm Uyển Hi bệnh vực kẻ yếu, muốn đi tìm Ngô Đạo hảo hảo lý luận một phen, nhưng là, loại trường hợp này cũng không thích hợp a.

Vì cái gì không thấy được Vương Tử Duyệt đâu!

Hắc hắc, nhìn Vương Tử Long ở đâu!

"Tiểu đệ, có đau hay không? Ngươi nhìn ngươi, luôn thích cùng người đánh nhau. Vì cái gì luôn luôn không nghe tỷ tỷ a, ai!"

"Tỷ, không có việc gì, một chút vết thương nhỏ, ngươi đừng quan tâm, hắc hắc, tê!" Vương Tử Long toét miệng hàm hàm cười làm lành.

"Hừ! Nếu có lần sau nữa, nhìn ta không nói cho cha mẹ!" Vương Tử Duyệt miết miệng sinh khí nhìn xem chính mình cái này đệ đệ, không có cách, mình cứ như vậy cái đệ đệ, nàng không đau lòng, ai đi đau lòng.

"Ai nha! Tỷ, ngươi nhưng tuyệt đối đừng nói cho cha mẹ, bằng không, cha không phải đánh ta không thể, lại nói, ngươi cũng không muốn để cha mẹ lo lắng cho ta a?" Vương Tử Long lập tức một bộ bé ngoan bộ dáng hướng về tỷ tỷ mình cầu xin tha thứ, nếu là một màn này để Ngô Đạo trông thấy, nhất định sẽ giật nảy cả mình, cái này mẹ nó, tên dờ hơi này cũng có một mặt đáng yêu như vậy a!

Những này, Lư Thiên Long tự nhiên không có chú ý tới, hấn lúc này muốn trước ứng phó trước mặt hai nữ.

"Không có việc gì, các ngươi đừng lo lắng, chỉ là một điểm bị thương ngoài da, nghỉ ngơi mấy ngày là khỏe." Một tay kéo qua Nhậm Thư Uyển cùng Dương Chi Nhu tại bộ ngực mình sờ loạn tay nhỏ, Lư Thiên Long nhẹ giọng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Đại di mục tới

Nhưng động tác này, đối Nhậm Thư Uyển tới nói là bình thường, nhưng đối với Dương Chi Nhu tới nói, lại là lần thứ nhất bị nam sinh dắt tay, lập tức ngượng ngùng tránh thoát, nhưng là vừa mới rút ra, nhưng trong lòng hối hận. Ai, lòng của phụ nữ thật đúng là phức tạp a!

"Được rồi! Đều chờ đứng ở chỗ này, về trước đi lại nói!" Dương Khôn đánh gãy ba người trò chuyện.

"Nha! Đúng đúng đúng, về nhà!" Dương Chi Nhu vì làm dịu mình ngượng ngùng cảm giác, nghe được Dương Khôn về sau, lập tức lớn tiếng hoan hô lên, bộ dáng kia, lại biến trở về ngày xưa đáng yêu. Thế nhưng là trong nội tâm nàng đang suy nghĩ cái gì, ngoại nhân lại cũng không biết, chỉ biết là nàng lên xe trước đó nhìn thoáng qua Lưu Thiên Long.

Lúc đầu, đêm đó Lưu Thiên Long là mời Lâm Uyển Hi cùng Vương Tử Long năm người đi biệt thự nghỉ ngơi, nhưng bọn hắn lấy ngày mai muốn lên học làm lý do, uyển chuyển cự tuyệt. Cuối cùng, Lưu Thiên Long không có cách, chỉ có thể xin nhờ Lâm Uyển Hi về trường học về sau, hỗ trợ chiếu cố xử lý một chút Vương Tử Long thương thế.

Mà thẳng đến lúc này, hắn mới biết được Vương Tử Long cùng Vương Tử Duyệt là chị em ruột, thế là đại lực vỗ vỗ trán của mình, ai, ta cái này huynh đệ làm quá thất bại.

Một ngày này thực sự quá mệt mỏi, đối với hắn mà nói, đích thật là một sự rèn luyện, lần thứ nhất phá vỡ mình thể năng cực hạn, biết mình vẫn là có rất nhiều nhược điểm.

Trở lại biệt thự, Lưu Thiên Long vừa mới tắm rửa xong, đang chuẩn bị lên giường nghỉ ngơi.

Cộc cộc cộc!

Gian phòng truyền đến tiếng đập cửa, Lưu Thiên Long không kịp mặc quần áo, tiện tay kéo cái quần mặc lên, người để trần chạy tới đem cửa mở ra.

Kẹt kẹt!

"Tiểu Uyển! Muốn như vậy người làm sao còn không có nghỉ ngơi, có chuyện gì không?" Lưu Thiên Long nhìn đứng ở cổng Nhậm Thư Uyển nghi ngờ hỏi.

"Ta. . . Ta tới giúp người bôi chút thuốc!" Nhậm Thư Uyển trông thấy ánh sáng lấp thân trên Lưu Thiên Long, một trận ý xấu hổ, mặt ửng đỏ giờ lên. Tay phải một cái y dụng bao.

"Nha! Một chút vết thương nhỏ, không có chuyện gì! Được rồi, người trước tiến đến đi!" Nhìn xem Nhậm Thư Uyển kia thẹn thùng bộ dáng, Lưu Thiên Long một bên trấn an, một bên vội vàng mời nàng đi vào.

"Người nhìn người, còn nói không có việc gì, cái này trên thân xanh một miếng từ một khối, nhất định rất đau a?" Nhậm Thư Uyển nhìn xem nửa người trên khắp nơi tím xanh Lưu Thiên Long, ngọc thủ khẽ vuốt, một mặt đau lòng ôn nhu nói.

"Người trước nằm xuống, ta giúp người xoa thuốc, còn có. . . Người. . . Người đem quần. . . Thoát." Nhậm Thư Uyển một bộ tiểu nữ nhi bộ dáng, nhấn nhỏ ngượng ngùng nhẹ nói.

"A! Tiểu Uyển, không cần, ta tự mình tới là được rồi! Ha ha!" Lưu Thiên Long sờ lấy đầu trục, ngượng ngùng cười ngây ngô, dự định đoạt lấy trên tay nàng túi thuốc.

"Nằm xuống, nhanh lên!" Nhậm Thư Uyển dõng ra tay, không có để Lưu Thiên Long cướp đi túi thuốc, ôn nhu ra lệnh.

Lưu Thiên Long nhìn xem Nhậm Thư Uyển thái độ thần tình kiên quyết, cũng không tốt lại tiếp tục từ chối, lập tức cũng không làm bộ, trực tiếp đem quần ngoài cởi, chỉ còn một đầu quần lót ngăn trở bộ vị mấu chốt, lập tức ngửa người nằm ở trên giường.

Nhìn xem Lưu Thiên Long như vậy dứt khoát liên tiếp động tác, Nhậm Thư Uyển cười vui vẻ. Nhưng khi ánh mắt chuyển qua Ngộ Đạo giữa hai chân hở ra bộ vị lúc, gương mặt xinh đẹp xoát một chút đỏ bừng. Mặc dù như, nhưng là không chần chờ, trên tay tranh thủ thời gian mở ra y dụng bao, lấy ra bình thuốc bắt đầu chuẩn bị.

"Ngô. . ."

"A. . ."

"Người thế nào, đau không?" Nhìn xem Luru Thiên Long phát ra âm thanh biểu lộ, Nhậm Thu Uyển tay nhỏ lập tức giảm nhỏ cường độ, quan tâm hỏi.

"A! Không phải, là, là rất dễ chịu. Cái kia, nhưng thật ra là người tay nhỏ mò được rất dễ chịu!" Luru Thiên Long rất thẳng thắn trực tiếp trả lời, cũng không biết uyển chuyển diêm, hẳn liền không sợ người khác thẹn thùng sao?

"A! Chán ghét!" Nhậm Thu Uyển mặt càng đỏ, thẹn thùng vô nhẹ nhẹ một thanh.

Tê. . .

"A! Thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Ta không phải cố ý, ta giúp người xoa xoa." Nhậm Thu Uyển bị Luru Thiên Long biểu lộ dọa cho phát sợ, vội vàng duỗi ra hai con trắng nõn tay nhỏ đi giúp hấn vuốt ve.

Thế nhưng là Luru Thiên Long trông thấy nàng một bức vẽ mặt kinh sợ, trong lòng bỗng cảm giác một cổ áy náy, mình đây là ở không đi gây sự a, nhất định phải làm cái đùa ác. Nhìn trước mắt khả nhân nhi, hẳn một phát bắt được kia hai con tròn mềm tay nhỏ, đem Nhậm Thu Uyển kéo vào trong ngực.

"Đừng, Thiên Long, cái kia, thật xin lỗi, ta. . ."

"Thế nào?" Nhìn xem muốn nói lại thôi Nhậm Thu Uyển, Luru Thiên Long trên người Nhậm Thu Uyển giờ trò xấu tay trái không có dừng lại, mà là nghi hoặc nhìn nàng.

"Ta. . . Ta cái kia tới." Nhậm Thu Uyển một trận ngượng ngùng, khiến cho vốn đã ửng hồng mặt giống như hoa đào nở rộ, mê người đến cực điểm.

"Cái gì cái kia a?" Nhìn xem Nhậm Thu Uyển, hẳn một trận Trương Nhị Kim Cương ----- không nghĩ ra a. Cũng khó trách hẳn a, mình là cái nam nhân, từ trước đến nay sinh hoạt tại thâm sơn, chỗ nào giống tại cuộc sống đô thị một chút nam tử, hiểu được nữ nhân sinh lý tình huống a.

"Ai nha! Chính là ta đại di mục tới." Nhậm Thu Uyển một mặt ta say biểu lộ, gấp, làm một nữ nhi gia, cũng thực khó cho nàng.

"A! Người đại di mục tới? !" Luru Thiên Long đột nhiên buông ra không ngừng giờ trò xấu vuốt sồi, một chút ngồi dậy, cấp tốc kéo qua chăn mềm đem hai người chăm chú quần tại trong đó, sau đó chuyển động đầu tìm kiếm khắp nơi.

Phốc!

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

Nhìn xem Luru Thiên Long cái này liên tiếp động tác quá mức, biết Luru Thiên Long là hiểu lầm, Nhậm Thu Uyển bị hấn chọc cho buồn cười, che miệng cười vui vẻ.

"Ách!" Luru Thiên Long nhìn xem cười trang diêm lộng lẫy Nhậm Thu Uyển, càng hồ đồ rồi.

Nhìn xem Luru Thiên Long cái kia khả ái biểu lộ, Nhậm Thu Uyển nhìn được ý cười, lôi kéo tay phải của hấn nhanh chóng tiếp xúc dưới nơi nào đó, vào tay chính là một khối dày êm dày mềm hải miên thể, Luru Thiên Long vẫn là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, nhìn xem Nhậm Thu Uyển hỏi: "Đây là?"

"Ai nha, người cái này ngốc từ!" Nhậm Thu Uyển điệu đà điểm một cái trán của hấn, đột nhiên nghĩ đến, Luru Thiên Long có thể là thật không biết cái danh từ này cùng hải miên thể, dù sao hẳn một mực sống ở thâm sơn, không giống trong đô thị nam tử kiến thức rộng rãi, mới có thể liên tiếp nghi ngờ truy vấn.

"Ngốc từ, chính là ta đến đồ lên." Lập tức vén chăn lên, ngượng ngùng đem quần lót kéo ra một góc, một cổ đỏ thắm lập tức chiếu vào Luru Thiên Long tầm mắt.

Phốc!

Cái thằng này vừa bị dọa đến dập tắt dục hỏa, lập tức tập trung đến xoang mũi, hai đạo đỏ tươi chất lỏng từ trong mũi phun ra, nhỏ ở Nhậm Thu Uyển kia bại lộ trong không khí cao ngất phía trên, đỏ trắng chiếu rọi, giống như đóa đóa trời đông giá rét nở rộ mai vàng.

"A! Người chảy máu mũi!" Đang cúi đầu lôi kéo góc quần Nhậm Thu Uyển, cảm giác được trên ngực đột nhiên nhỏ xuống ẩm áp, mạnh mẽ ngẩng đầu, phát hiện giờ phút này Luru Thiên Long thần tình lúng túng. Không kịp nghĩ nhiều, liền vội vàng đứng lên đi lấy khăn tay, thế là, một đạo sáng choang thân ảnh lại lâm vào Luru Thiên Long trong mắt.

Lần này, lại là một đạo huyết kiếm dâng trào, ai, đáng thương sồi đồng tử, bị từng tiếng sắc đẹp dụ hoặc tra tấn, khổ cực a! Gần ngay trước mắt, lại cho hẳn một loại xa cuối chân trời ý nghĩ, cái này mẹ nó là muốn đem người giết hết bên trong a, có thể xem không thể ăn! Luru Thiên Long không khỏi lại bắt đầu ở trong lòng oán thầm lên Phật Tổ tới.

Nhìn xem trước mặt một cái xuân quang chột tiết khả nhân nhi, lại không thể thế nào? Làm một nam nhân bình thường, người có thể đem cầm được sao? Dù sao Luru Thiên Long giờ phút này là tương đương biệt khuất.

Lấy xong khăn tay Nhậm Thu Uyển, nơi nào sẽ nghĩ đến mình cái này thời gian gần xuân quang chột tiết, sẽ tạo thành cái này lại một lần máu mũi lớn

bắn a. Lặng lặng ngồi quỳ chân tại Ngõ Đạo bên người, ôn nhu giúp hấn lau sạch sẽ trên mặt máu mũi, thế nhưng lại trong lúc vô tình thoáng nhìn hấn chỗ hai chân cái kia, mặt xoát một chút vừa đỏ, lập tức suy nghĩ mình bạch.

Cái thằng này là bị mình cho nâng lên ** a, thế nhưng là mình hôm nay không tiện a! Làm sao bây giờ đâu? Nghe nói nam nhân dưới loại tình huống này, kìm nén không bạo phát đi ra, là rất thương thân. Nên làm cái gì bây giờ? Ừm! Có.

Lập tức, một mặt ửng hồng, nhìn về mặt khó chịu Luru Thiên Long, ghé vào lỗ tai hấn lặng lẽ nói một câu cái gì?

"Thật?"

"Ừm . . ."

Mặc dù giữa hai người không có đột phá nam nữ ở giữa cuối cùng kia một đạo gông xiềng, nhưng loại phương thức này cũng gần như đã hoàn toàn đột phá, Nhậm Thư Uyển cũng thật sự là quá mệt mỏi, thế là, tiếp xuống, hai người đều không nói gì thêm, mà là chăm chú ôm nhau, vuốt ve lẫn nhau ngủ thiếp đi.

Sáng sớm, Luru Thiên Long lần nữa bị đồng hồ sinh học đánh thức, tay sờ một cái bên cạnh, lại phát hiện bên người khả nhân nhi đã không có ở đây, cúi đầu đi ngủ ngủ, còn lưu lại một cổ nữ nhân nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, hít sâu một cái, hấn một mặt say mê rời giường.

Vừa xuống lầu, đang chuẩn bị đi mặt cỏ luyện công hấn đột nhiên nghe thấy phòng bếp truyền đến thanh âm rất nhỏ.

"Ừm? ! Chẳng lẽ tiến tặc rồi?" Hấn dừng bước lại, mũi chân điểm nhẹ, bay lên không hướng về phòng bếp xoay người nhảy tới. Đang lúc hấn chuẩn bị tập kích lúc, lại nhìn thấy một đạo quen thuộc bóng hình xinh đẹp đang không ngừng bận rộn.

Khỏe miệng giương nhẹ, không lộ tiếng vang, lặng lẽ đến gần bóng người xinh xắn kia, từ phía sau xuyên qua cánh tay, ôm chặt lấy đạo này bóng hình xinh đẹp.

"A!" Bóng hình xinh đẹp bị dọa đến phát ra một tiếng duyên dáng gọi to, đồng thời quay đầu phát hiện là Luru Thiên Long, đành chỉ vịn vịn, điệu đà dương gian nói: "Là người nha! Làm ta sợ muốn chết."

"Thật xin lỗi, Tiểu Uyên!" Luru Thiên Long hôn một cái Nhậm Thư Uyển kia mê người miệng nhỏ, tiếp lấy tiếp tục: "Người dậy sớm như vậy làm gì a?"

"Không ngủ được, liền nghĩ giúp người chuẩn bị bữa sáng." Nhậm Thư Uyển đáp lại hôn một chút Luru Thiên Long bờ môi, lại không nghĩ bị hấn cắn bờ môi, một trận cay hôn.

"Ngô. . . Được rồi! Đừng để người nhìn thấy. Nếu là người nghĩ, ban đêm lại đến được không?" Nhậm Thư Uyển tránh thoát Luru Thiên Long tác hôn, lập tức ngượng ngùng nói. Dừng một chút, nhìn về mặt cười xấu xa Luru Thiên Long nói tiếp: "Được rồi! Người nhanh đi luyện công đi! Ta đem canh nấu bên trên về sau liền đến tìm người dạy ta."

Nói xong, không đợi Ngõ Đạo trả lời, đem hấn trực tiếp đẩy ra phòng bếp, một mặt hạnh phúc bắt đầu tiếp tục chuẩn bị lên ái tâm bữa sáng.

Ăn điểm tâm xong, Dương Khôn lấy nghĩ ngơi làm lý do, lần nữa đem Luru Thiên Long lưu tại trong nhà, vẫn như cũ từ Nhậm Thư Uyển bồi tiếp, lôi kéo lưu luyện không rời Dương Chi Nhu rời đi.

Đối với Nhậm Thư Uyển mà nói, dạng này việc xấu, chính hợp tâm ý của nàng. Có thể cùng âu yếm nam nhân cùng một chỗ đơn độc triển miên ở chung, làm sao không hạnh phúc đâu.

Thu thập xong bát đĩa, hai người tựa ở trên ghế sa lon, mờ ti vi, lập tức kìm lòng không động lại triển khai một trận Marathon chạy cự li dài giống như hôn nồng nhiệt, tự nhiên, kia hai con vuốt sói vẫn như cũ là trào đèo lội suối, đang lúc Ngõ Đạo dự định giải trừ trong ngực giai nhân vũ trang lúc, bị nàng tránh thoát. Ai, cái thằng này là ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon a! Ném một lần khác vị thịt, nghiệm.

"Được rồi, người nhìn người, sáng sớm liền khi dễ người ta." Nhậm Thư Uyển một bên chỉnh lý mình xốc xếch quần áo, một bên Kiều Đà Đà ném đi một cái vệ sinh mắt, vũ mị cười với hấn một cái, chính hầu như là cười một tiếng sinh bách mị a! Kém chút lại để cho sói đồng từ mắt không chế.

"Một hồi ta dẫn người đi chọn một bộ điện thoại đi, như thế chúng ta về sau cũng tốt liên hệ." Nhậm Thư Uyển tựa ở Luru Thiên Long trong ngực, có chút bên trên ngẩng lên gương mặt xinh đẹp, một tay vuốt ve hai má của hấn ôn nhu nói.

"Ừm, người an bài chính là, chỉ cần người cao hứng." Luru Thiên Long ôm nữ nhân yêu mến, một con vuốt sói vẫn như cũ không an phận trên dưới tìm tòi, hai người quan hệ phát triển đến loại tình trạng này, hấn cũng không cần thiết thoái thác, như thế sẽ có vẻ rất xa lạ, từ đó để nàng thương tâm.

"Ừm, vậy chúng ta bây giờ liền xuất phát." Nhậm Thư Uyển thấy Luru Thiên Long cũng không phản đối, trong lòng rất là vui vẻ, hai tay vờn quanh Luru Thiên Long cổ, ngồi ở trên người hấn vui vẻ bật lên tới.

"Thân yêu nữ thí chủ, cầu người đừng giầy vò bản tăng, người còn như vậy bản tăng nhưng lại muốn bạo phát, không chừng hiện tại liền không nhận được ăn người." Luru Thiên Long bị Nhậm Thư Uyển động tác làm cho cơ hồ lại muốn phát tác. Không có cách, lúc đầu đã miễn cưỡng không chế lại tâm cảnh, tại Nhậm Thư Uyển kia mềm mại tư thái dụ hoặc dưới, lại có xuất hiện bạo tẩu tiết tấu a.

Bất quá, Luru Thiên Long đồng thời phát hiện, từ khi tối hôm qua lần đầu nghe thấy mùi thơm của nữ nhân về sau, không chế của mình lực rõ ràng thấp

xuống gấp bội, nhất là không nhịn được dự hoặc. Xem ra là gần nhất quá bỏ bê tu tâm a! Nếu như một vị mặc kệ phát triển, đoán chừng mình hội trăm mê, không được, phải nhẫn.

"Chán ghét! Đầy trong đầu xấu xa suy nghĩ, thật không biết làm sao lại thích người, lặc lặc lặc lặc. . ." Nhậm Thư Uyển ôn nhu điểm nhẹ một chút trán của hắn, cười duyên chạy ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Tiểu đạo tử

Nhìn xem chạy đi bóng người xinh xắn kia, Luru Thiên Long nhếch miệng lên, một vòng hạnh phúc chi tình xông lên đầu.

. . .

Hai người một đường trâu chọc lái xe tới đến một nhà cỡ lớn nhãn hiệu điện thoại cửa hàng, đem xe dừng sát ở ven đường về sau, Nhậm Thư Uyển kéo Luru Thiên Long cánh tay thân mật đi vào nhà này cửa hàng.

"Hoan nghênh quang lâm!"

"Hoan nghênh quang lâm!"

Vừa vào cửa, phục vụ viên liền nhiệt tình chào đón chào hỏi hai người, đồng thời, từng đạo hâm mộ và yêu thương xen lẫn ánh mắt hướng về bọn hắn bắn ra tới. Hai người lơ đãng, bắt đầu chọn lựa điện thoại.

Có vẻ như, tuần nam mỹ nữ, đi đến cái nào đều là một đạo làm cho người chú mục phong cảnh a. Không phải sao, mới vừa vào cửa, liền có mấy cái nam nữ phục vụ viên dâng lên.

Tình cảnh này, để sớm đã ở bên trong tuyển thủ cơ một đám nam nữ xa lạ ở trong lòng oán thầm không ngừng, ta vừa rồi tiến đến các người vì cái gì liền không có nóng như vậy thành đâu? Ta đáng đáp cũng không kém a! Thậm chí, thậm chí toát ra ganh đua so sánh chi tâm. Thế nhưng là, sự thật tàn khốc, dung không được bọn hắn đi tranh so, vô tình đem bọn hắn điểm tự ái này tâm khuấy phá dẫn dắt đốt đổ kỳ chi hòa cho vô tình dập tắt.

"Soái ca, ngài tốt! Ngài muốn mua cái nào một cái, nếu không ta giúp ngài giới thiệu một chút. . ."

"Mỹ nữ, chúng ta cái này mới tới mấy khoản mô hình, có muốn hay không ta đưa cho người xem xuống. . ."

"Soái ca mỹ nữ, ta giúp các người giới thiệu đi, một hồi cho các người giảm giá."

. . .

Nhìn xem ba bốn tên tại trước mặt hai người nhiệt tình giới thiệu nam nữ, Luru Thiên Long cùng Nhậm Thư Uyển tương hồ liếc nhau một cái, lộ ra một mặt vẻ mặt bất đắc dĩ.

Ở trong đó đạo đạo, bọn hắn tự nhiên hiểu được. Bán đi một bộ điện thoại, bọn hắn có thể thu được trích phần trăm, đồng thời gia tăng mình công trạng, cho nên mới sẽ dạng này tranh nhau chen lấn.

Vật cạnh thiên trạch, chiến thắng hơi thái, hiện thực chính là tàn nhẫn như vậy! Chỉ có cường giả mới có thể thoải mái sinh hoạt, hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp; còn kẻ yếu, vĩnh viễn đều phải bị đè ép.

Xã hội này chính là như thế hiện thực.

"Không có ý tứ, các vị! Chúng ta vừa mới tiến đến, trước nhìn một chút lại nói." Nhậm Thư Uyển uyển chuyển cự tuyệt bọn hắn, sau đó kéo Luru Thiên Long cánh tay, gia vị tựa ở trên vai hắn "Thân ái, người thích gì dạng?"

"Ta cũng không hiểu cái này, nếu không người giúp ta tuyển một cái đi, chỉ cần người thích liền tốt!" Luru Thiên Long một mặt khó xử mà nói, đây chính là lời nói thật, đối cái này, hắn thật đúng là không hiểu, dứt khoát toàn bộ để Nhậm Thư Uyển làm chủ.

"Vậy được rồi! Ta giúp người tuyển, hi hi. . ." Nhậm Thư Uyển nghe xong, cao hứng hôn một cái gương mặt của hắn, một cái tủ kính sát bên một cái

nhìn.

"Tiểu thư, cho ta đem bộ điện thoại di động này lấy ra." Nhậm Thư Uyển nhìn xem một bộ kiểu mới nhất kim sắc tam tinh điện thoại chào hỏi nhân viên mật dịch.

"Được rồi, ngài chờ một lát!" Nhân viên mật dịch lễ phép trả lời.

"Tốt, liên bộ này, mặt khác đang giúp ta phối một cái dễ nhớ, thuận miệng tịnh hào tới." Tiếp nhận điện thoại nhìn một hồi Nhậm Thư Uyển trực tiếp đối nhân viên mật dịch mỉm cười nói.

"Được rồi, xin ngài đưa ra thẻ căn cước, đến bên kia trước nghỉ một lát, một hồi tốt ta thông báo tiếp ngài." Nhân viên mật dịch cười lễ phép nói.

"Thân ái, nhìn xem, có thích hay không cái này một cái?"

Hai người chọn tốt điện thoại, phối tốt thẻ, quét thẻ giao xong tiền về sau, tại đông đảo ước ao ghen tị ánh mắt đưa tiễn dưới ra cửa hàng.

"Thích, chỉ cần là người thích, ta đều thích." Lưu Thiên Long ôm Nhậm Thư Uyển eo nhỏ, ôn nhu trả lời.

Nghe Lưu Thiên Long, Nhậm Thư Uyển tựa như rơi vào mặt bình, trong lòng cái kia ngọt ngào a, không biết hình dung như thế nào, dù sao là tương đương cao hứng, cái này từ nằng cái kia vốn là hai mắt thật to đó có thể thấy được, giờ phút này đều nhỏ một chút nữa, vì cái gì a! Một mặt cao hứng thôi!

"Thân ái, chúng ta đi đầu kia đường dành riêng cho người đi bộ đi dạo chơi đi!" Nhậm Thư Uyển nhìn xem phụ cận không xa, đám người như nước chảy đường dành riêng cho người đi bộ đối Ngộ Đạo ôn nhu nói.

"Được rồi, Thái hậu khỏi giá!" Lưu Thiên Long bỗng nhiên một tiếng làm quái hô to, mà theo đạo này làm quái thanh âm, lập tức hấp dẫn đến vô số đạo biểu hiện không đồng nhất ánh mắt.

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

"Tiểu đạo tử, còn không mau tới đỡ ai gia!" Nhậm Thư Uyển bị Lưu Thiên Long làm quái bộ dáng chọc cho không ngừng yêu kiều cười, lúc này phối hợp với duyên dáng gọi to một tiếng.

"Thì!" Lưu Thiên Long là dự định sắp phải bảo tiến hành tới cùng, vừa học lấy thái giám quơ quơ hai tay, chân trái khê cong, quỳ một chân trên đất, bắt chước người lấy thanh âm của thái giám quái khiếu, khoan hãy nói, cái thằng này thật là có khi thái giám tiềm lực. Hắc hắc,, nếu quả thật thành thái giám, thì còn đến đâu, Lưu Thiên Long cái này sái bảo tán gái trình độ, thật đúng là không phải bình thường a!

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

Một chuỗi tiếng cười như chuông bạc tại trên đường cái tản ra, phiêu đảng trên không trung, lập tức lại rước lấy rất nhiều nam tử mê luyến ánh mắt.

Không có cách, cái này nhất định là một đôi đi đến cái nào đều phá lệ làm người khác chú ý một đôi. Nam yêu diễm suất khí, lộ ra chỗ một cổ cương nghị, đáng người cũng coi như khôi ngô, độ cao so với mặt biển lại không thấp. Nữ càng là một cái vưu vật, người mặc một tịch váy dài, đem uyển chuyển đáng người đều hiển hiện ra. Một đôi to lớn cao ngất, mảnh khảnh eo thon, ngạo nghễ ưỡn lên vênh lên bày, kia là tiêu chuẩn có lỗi có lỗi, nam nhân nằm mộng cũng nhớ cần tuyệt mỹ đáng người. Tự nhiên đối diện quá khứ nam nhân tạo thành lực sát thương to lớn, lại thêm tấm kia mê hoặc chúng sinh gương mặt xinh đẹp, cũng không cần nhiều lời.

"Xem được không? Há? !" Một cái mập mạp nữ nhân nắm vuốt bên cạnh mình nam nhân lỗ tai, cắn răng nghiêng lợi hỏi.

"Ừm! Đẹp mắt, đẹp mắt, quá đẹp! Ai, chỉ là nhìn xem đều là một loại hưởng thụ a! . . . A! Lão bà, không muốn, ta sai rồi. Tê. . ." Nam tử đau đến nhếch miệng.

. . .

"Lão bà, người làm sao không đi à nha?" Một tên khác hướng ngoại nhả nhặn, hình thể gầy gò con mắt nam nói.

"Đi cái gì đi, ai, lúc trước làm sao lại cấm người cái này đứng trên bãi phân trâu a! Lão nương thanh xuân a! Nếu là trở lại trước kia, ta nhất định lựa chọn cái kia soái ca, không chọn người. Ngô. . ." Tên kia mặc một, tư sắc có chút không tầm thường nữ nhân, một bức thương thiên bất công, hận đời thân sắc lớn tiếng nói.

. . .

Giống như vậy tình huống, trên đường không ngừng trình diễn. Không có cách, hai người nhìn nhau, lập tức bước nhanh rời đi đường dành riêng cho người đi bộ, đi vào một nhà cỡ lớn cửa hàng.

"A...! Cái này đồ trang sức thật là dễ nhìn!"

Hai người tiến vào cửa hàng về sau, Nhậm Thư Uyển lập tức bị một nhà tiệm châu báu hấp dẫn, Lưu Thiên Long vẫn như cũ yên lặng hầu ở bên cạnh,

chỉ cần mình nữ nhân vui vẻ, hân liên vui lòng. Mà tuyệt đại bộ phận nam nhân là sợ nhất bởi nữ nhân đạo phở, loại kia vất vả, không thua gì một lần Marathon chạy cự li dài.

Nhìn xem Nhậm Thư Uyển trên tay cầm lấy một cái hình trái tim khảm kim cương mặt dây chuyền, một mặt thích bộ dáng, Luru Thiên Long mở miệng nói: "Thích liền mua xuống, coi như ta đưa cho ngươi lễ vật đính ước."

"Thật sao? !" Nhậm Thư Uyển nhìn xem hân, nghịch ngợm nháy cặp kia biết nói chuyện mê người mất to.

"Phục vụ viên, cái này mặt dây chuyền chúng ta mua, giúp chúng ta bọc lại." Luru Thiên Long thấy nàng là cố ý, cũng không nhiều lời, trực tiếp chào hỏi phục vụ viên.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Đào chân tường

"A! Lão công, cái này mặt dây chuyền thật là dễ nhìn! Ta thích."

Đang lúc Luru Thiên Long chuẩn bị giao tiền rồi đi lúc, một đạo không hài hòa giọng nữ xen kẽ vào, đồng thời đoạt lấy trong tay người bán hàng mặt dây chuyền, tựa ở một vị trung niên hói đầu nam nhân trong ngực, kiều thanh kiều khí ôn ôn kêu nói.

"Hắc hắc, tiểu bảo bối, chỉ cần ngươi thích, liền mua lại." Hói đầu trung niên nam nhân bần thiêu đập một thanh nữ nhân trẻ tuổi vênh lên bày, tiện thể lấy hung hăng xoa bóp một cái, rước lấy nữ nhân trẻ tuổi một tiếng duyên dáng gọi to.

Cái này nữ nhân trẻ tuổi đáng đáp coi như tương đối xinh đẹp, dáng người cũng tương đối nóng bỏng, mặc lại đặc biệt gợi cảm, nhìn bộ dáng cũng không phải rất lớn, đoán chừng là sinh viên đại học hoặc là người mẫu đi. Mà trung niên nam nhân, trên đầu đều mở nắp, chỉ còn lại đầu chung quanh một vòng thưa thớt mấy đồng lông tóc, vóc dáng không cao, một mặt thịt mỡ, nâng cao cái bụng lớn, cổ cùng cổ tay các mạng một đầu rất thô dây chuyền vàng, xem xét chính là điển hình nhà giàu mới nổi.

"Cái này mặt dây chuyền là chúng ta nhìn thấy trước, vì sao phải cho ngươi nhóm?" Nhậm Thư Uyển nhìn xem hai cái này đột nhiên xuất hiện người, một mặt phần nộ, sinh khí lớn tiếng nói.

"Hắc hắc, nguyên lai là vị tiểu thư xinh đẹp này trước coi trọng." Tên gốc tử này nam nhân nghe được thanh âm, thấy một lần Nhậm Thư Uyển khuôn mặt, lập tức bỗng nhiên đưa lên một trương danh thiếp nói: "Ngươi tốt, vị tiểu thư xinh đẹp này, bi nhân là đại phát mậu dịch công ty hữu hạn lão bản hoàng đại phát, rất hân hạnh được biết ngươi, đây là danh thiếp của ta."

"Không biết vị này mê người tiểu thư, có thể hay không đến dự cùng bi nhân cùng một chỗ ăn bữa cơm trưa đâu?"

Ta dựa vào, đào Phật gia góc tường a! Luru Thiên Long trong lòng một trận nói thầm, đang chờ mở miệng, Nhậm Thư Uyển lại bạo phát.

"Ai là tiểu thư, cả nhà ngươi đều là tiểu thư." Nhậm Thư Uyển nhìn xem hói đầu nam nhân bộ kia buồn nôn biểu lộ, sinh khí mắng.

"Ngạch!"

Luru Thiên Long lập tức vui vẻ, cô gái nhỏ này, thể mà còn có hung hãn như vậy một mặt, hắc hắc ! Bất quá, Phật gia gia ta thích.

"Hừ! Ngươi cái này thói tam tám, lại dám mắng ta lão công, nhìn ta không xé nát miệng của ngươi." Nữ nhân trẻ tuổi như cái bát phụ vừa mắng, một bên đưa tay chuẩn bị động thủ.

Kỳ thật, vừa rồi vừa vào cửa hân liên sinh ra tâm tư đó kị.

Dựa vào cái gì mình đáng đẹp như vậy, lại theo như thể cái béo lùn bần thiêu hói đầu nhà giàu mới nổi a! Lão thiên bất công a!

Dựa vào cái gì soái ca liền không thể thuộc về ta? Hừ! Bảo ngươi đắc chí, cô nãi nãi chính là muốn phá hư ngươi, nhìn ngươi kia giả vờ giả vịt, một bộ rất thuần khiết bộ dáng liền khó chịu.

Ài, lòng tự trọng hại chết người. Ganh đua so sánh chỉ tâm càng là hại chết người a. Điều nói xong kỳ hại chết mèo, đoán chừng nàng đây cũng là khác loại "Hiếu kì "Đi.

"Lui đi một bên, cũng không nhìn một chút mình như thế nào, tuổi còn trẻ làm gì không tốt, thật thay cha mẹ người bị thương." Luru Thiên Long không chút khách khí đẩy ra nữ nhân trẻ tuổi.

"A! Lão công, tên tiểu bạch kiểm này khi dễ ta, người cần phải vì ta làm chủ a!" Nữ nhân này lập tức trêu chọc, tựa ở hói đầu nam nhân trong ngực nũng nịu nói.

"Hừ! Chúng ta không cùng loại này người thô lỗ so đo." Hói đầu nam nhân nhìn xem khôi ngô cao lớn Luru Thiên Long, trong lòng một trận rụt rè, cho mình nhặt mặt bàn mà nói.

"Hừ!" Nữ nhân trẻ tuổi đoán chừng cũng nhìn ra Ngô Đạo không phải người lương thiện, hừ một tiếng về sau đối phục vụ viên hét lớn: "Các người là thế nào làm việc, vì cái gì còn không cho ta bọc lại, chẳng lẽ muốn ta tìm các người lão bản khiếu nại sao?"

"Không có ý tứ, tiểu thư, cái này mặt dây chuyền là vị tiên sinh này nhìn thấy trước, mà lại đang chuẩn bị trả tiền." Phục vụ viên vẫn như cũ một bức chức nghiệp thức mỉm cười, giống như cũng không vì nữ nhân trẻ tuổi cảm xúc truyền lại nhiễm.

"Hừ, liền hần, còn mua được cái này mặt dây chuyền, ta ra gấp đôi giá cả." Nữ nhân trẻ tuổi miệt thị la lớn.

"Ách! Cái này..." Phục vụ viên mặt khó xử, ngừng tạm nói tiếp: "Thật xin lỗi, cái này ta không làm chủ được, nhưng là theo đạo lý, cái này mặt dây chuyền vẫn là thuộc về vị tiên sinh này, dù cho tăng giá, hần vẫn như cũ được hưởng quyền ưu tiên."

"A! Người... Hừ, lại thêm 3 lần!" Cô gái trẻ tuổi bị tức đến không nhẹ, nàng há có thể tùy tiện nhận thua. .

"Được rồi, bảo bối, bọn hần không bán, ta bên trên nhà khác giúp người mua đi, chẳng lẽ hoa gấp đôi giá tiền còn mua không được hài lòng, không được liền gấp ba bốn lần, dùng tiền nện." Hói đầu nam nhân mặt hào khí, giống như giờ phút này cũng chỉ có thể từ nơi này phía trên tìm cảm giác ưu việt.

Hừ, liền người dạng này mặt hàng, lão tử tùy tiện vẩy tay liền có thể kéo tới một mảng lớn, nhà giàu mới nổi tâm lý nghĩ đến.

Hần mới bỏ được không được tốn tiền nhiều như vậy cho nữ nhân này mua đồ, loại nữ nhân này, chỉ là hần thỏa mãn mình ** một loại đồ chơi mà thôi.

Hần trải qua cửa hàng, cũng là kẻ già đời. Vừa rồi nhìn thấy Nhậm Thư Uyển dài bộ kia dung nhan tuyệt thế, liền muốn giống những nữ nhân khác như thế, biểu hiện ra thân phận của mình, để cho nàng đầu nhập trong ngực của mình. Nhưng là, từ vừa rồi một phen cãi lộn, hần chợt phát hiện, thân phận đối phương hần là cũng không thấp, mình loại này hạ lưu thủ đoạn, người ta nhất định là khinh bỉ không rõ.

Hần nhưng là rất rõ ràng nhận ra Luru Thiên Long quần áo băng hiệu, Italy thuần thủ công a! Có thể mặc như thế băng hiệu, vẫn là thiếu tiền chủ sao, từ trước đến nay chính là người có thân phận a.

Không thể không nói, cái này hói đầu trung niên nhà giàu mới nổi, xác thực bởi vì chính mình sáng suốt cứu được hần.

Bất quá nếu để cho hần biết bởi vì chính mình cử chỉ sáng suốt mà cứu mình một mạng, hần có thể hay không khắp nơi nói khoác đâu!

"A... Lão công!" Nữ nhân nũng nịu nhìn xem hói đầu nam nhân, còn muốn tiếp tục.

"Hừ, chính là, lão công, chúng ta đi, không đến thăm nhà bọn hần làm ăn." Nữ nhân trẻ tuổi nhìn mạnh xoay bất quá, mượn sườn núi xuống lửa, kéo hói đầu nam nhân cánh tay, giãy dụa đẩy dạn cái mông đi.

Trải qua một phen tiểu nháo kịch, rốt cục tại nỗ lực Luru Thiên Long tùy thân gần một nửa vòng vèo về sau, lấy được viên kia mặt dây chuyền. Nhìn xem mình kịch liệt giảm bớt vòng vèo, Luru Thiên Long bắt đầu tính toán làm sao nhanh chóng kiếm tiền, trước kia chỉ có mình một người, tiêu chuẩn một người ăn no, cả nhà không đói bụng.

Nhưng bây giờ khác biệt, bên người có thêm một cái nữ nhân. Có lẽ, Nhậm Thư Uyển sẽ không phân chia người ta, nhưng là để hần một đại nam nhân thường xuyên để nữ nhân giúp đỡ xuất tiền túi, hần thật đúng là gánh không nổi mặt mũi này.

"Ta giúp người mang lên!" Luru Thiên Long ôn nhu mà nói.

"Ừm!" Nhậm Thư Uyển mặt ngọt ngào nhìn xem âu yếm nam nhân lên tiếng.

Giúp Nhậm Thư Uyển mang tốt đầu này, con mắt cũng đi theo rơi vào đầu kia thật sâu sự nghiệp tuyến. Mặc dù sờ qua hôn qua nhìn qua, nhưng hần y nguyên không muốn xa rời, thật sự là nơi đó quá có sức hấp dẫn.

"Ngốc tử, muốn nhìn về nhà lại nhìn." Nhìn xem Luru Thiên Long trực câu câu nhìn mình chăm chăm bộ ngực ngấn người biểu lộ, Nhậm Thư Uyển ghé vào lỗ tai hần giọng dục dăng nói.

Lạc lạc lạc lạc...

Không đợi hần kịp phản ứng, Nhậm Thư Uyển liền đã như là một con khoái hoạt chim nhỏ, nương theo lấy một đạo hoàng oanh thanh xướng để nghe tiếng cười, bay ra tiệm châu báu.

Thời gian giữa trưa, Nhậm Thư Uyển nhìn đồng hồ, kim đồng hồ đã tiếp cận một điểm, quay đầu nhu tình nhìn thoáng qua bên cạnh nam nhân, phát hiện hần thể mà đã sớm đổi sờ cái bụng đi, thế nhưng là vì chiều theo mình, một mực không có nói ra.

Cái này cũng làm khó Lư Thiên Long a! Nữ nhân chỉ cần một đạo phổ, liền đặc biệt điên cuồng, mặc kệ có mua hay không, cho dù là qua một chút mất nghiệp, các nàng đều sẽ cảm giác rất thỏa mãn. Thấy mình bên người nữ nhân yêu mến kia một bức cao hứng kinh, hần không đành lòng đánh gãy, cũng không nỡ. Dứt khoát, Lư Thiên Long chỉ có thể một mực che lấy kêu lên ục bụng, tiếp tục bồi tiếp.

Khéo hiểu lòng người Nhậm Thư Uyển, nhìn xem âu yếm nam nhân vì chiều theo mình, chiều cổ cảm thụ của mình, một mực chịu đựng chịu đối bồi mình, trong nội tâm nàng tức áy náy lại ngọt ngào, đồng thời, toàn thân trên dưới thật giống như bị một tầng nồng hậu dày đặc ảm áp bao vây.

Nhu tình mật ý hôn một cái âu yếm nam nhân, kéo cổ tay của hần, hai người mười ngón khấu chặt đi đến ở vào cửa hàng lầu năm một nhà xa hoa cấp cao nhà hàng Tây.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Du Long Hí Uyên

Nhà này nhà hàng Tây danh tự đến lúc đó rất có ý tứ: Du Long Hí Uyên.

Nhìn xem cái chiêu bài này, Lư Thiên Long lông mày giương lên, lập tức lại nhếch miệng, tiếp lấy khoe miệng lộ ra một đạo ngoạn vị ý cười. Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Xem ra căn này cửa hàng lầu năm cũng là diệu nhân a, hắc hắc, có ý tứ, có cơ hội nhìn thấy thấy! Thật là chúng ta tỉnh tỉnh bên trong người người a!

"Ngài tốt! Hoan nghênh quang lâm!" Công, hai hàng mặc thống nhất xê tà đến chỗ đuôi sườn xám tiếp khách tiểu thư, hoàn toàn không quan tâm lộ ra trắng bóng một mảnh, nhìn thấy khách nhân lễ phép xoay người thăm hỏi.

Vừa vào cửa, Lư Thiên Long bị một màn trước mắt cho sợ ngây người. Cấp cao khí quyển cao cấp, bảy chữ này để hình dung căn này phòng ăn, giống như cũng không chuẩn xác, cũng không thích hợp.

Nếu như vền vền cấp cao khí quyển cao cấp bảy chữ để hình dung, chỉ có thể nói, người chưa thấy qua việc đời. Thế này sao lại là nhà hàng Tây a, mì nước tích, đoán chừng nhà này cửa hàng lầu năm đều bị hần chiếm cứ hơn phân nửa. Người đại gia, Lư Thiên Long trong lòng không ngừng chửi rủa. Một gian phòng ăn mà thôi, chỗ ăn cơm thôi, cần thiết hay không? Cần thiết hay không? Về phần trang như vậy xa xỉ sao?

Lư Thiên Long ở trong lòng liên tục 3 cái cần thiết hay không? Đồng thời nhin không được lại là một trận oán thầm.

Dùng "Trắng lệ, vàng son lộng lẫy" tám chữ, đủ để hình dung một màn trước mắt, về phần bên trong cụ thể cái gì bày biện, các vị mình chậm rãi thể ngộ đi! Dù sao Lư Thiên Long là bị đã kích.

Lư Thiên Long trong lòng kiên định hơn muốn gặp một lần căn này nhà hàng Tây sau màn lão bản suy nghĩ, nhìn xem đến cùng là thần thánh phương nào? Ai, lòng hiếu kỳ hại người a, chung quy là lòng hiếu kỳ quá nặng nha!

"Tiên sinh, phu nhân, buổi chiều tốt, hoan nghênh quang lâm bản điểm, hai vị mời tới bên này." Một vị người phục vụ đối hai người khách khí ân cần thăm hỏi, cũng chỉ dẫn bọn hần ngồi xuống.

Nhậm Thư Uyển nghe người phục vụ một câu kia "Phu nhân" xưng hô, trong lòng biểu lộ mặc dù có chút nhăn nhó, nhưng trong lòng lại tràn ngập ngọt ngào cảm giác hạnh phúc, quay đầu vạn bản nhu tình nhìn thoáng qua bên cạnh nam nhân, lại phát hiện hần chính một mặt trên chốc nhìn xem mình, lập tức mặt xoát một chút đỏ hồng, đồng thời lại ném ra ngoài một cái phong tình vạn chủng vệ sinh mắt, khiến cho cái nào đó sói đồng tử trong lòng một cái kích linh, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ a! Nữ nhân này đơn giản chính là yêu tinh, triệt triệt để để yêu tinh a!

Nhìn xem Lư Thiên Long bị mình một cái mị nhãn điện lẫn nửa ngẩn người, Nhậm Thư Uyển trong lòng cái kia dễ chịu a, không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt. Nữ nhân nào không hi vọng mình nam nhân mê luyện mình, đối với mình si mê, vậy nói rõ mị lực của mình lớn, tại nam nhân trong suy nghĩ chiếm cứ địa vị cũng sẽ lớn hơn.

Tay phải nhẹ nhàng bắm một cái Ngộ Đạo tay trái, đem cái thằng này từ sắc đẹp trong cạm bẫy tình lại. Lư Thiên Long xem thường, cũng không có vì biểu hiện này ra cái gì cảm xúc cùng biểu lộ, mà là buông ra hai người chăm chú đan xen tay, một tay lấy nữ nhân yêu mến rút ngắn trong ngực nhẹ nói câu: "Tiểu yêu tinh, lại dám nhiều lần trên chốc Phật gia, nhìn Phật gia ban đêm không hảo hảo thu thập người."

Nói xong, tay không để lại dấu vết tại Nhậm Thư Uyển ngoay ngoáy ưỡn lên vênh lên mang lên nhẹ bấm một cái, lập tức, làm cho Nhậm Thư Uyển trên mặt lập tức che kín ửng hồng, một đôi tiểu nhân càng là che kín xuân ý ngượng ngùng nhìn xem hắn. Ai da, ngoan ngoan long nhỏ đồng a! Phật gia đây là mình dời lên Thạch Đầu nện chân của mình a!

Cô gái nhỏ này, toàn thân đều là điện, toàn thân đều là thủy a, đơn giản chính là không thể gây a!

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, Phật Tổ, người nói chuyện không tính toán gì hết a! Cô nàng này đơn giản so yêu tinh còn lợi hại hơn a! Đây là muốn để Phật gia bộc phát hành vi man rợ tiết tấu a! Luru Thiên Long trong lòng cái kia kêu thảm, cái kia hối hận a! Ai kêu mình không có việc gì hết lần này tới lần khác bóp nằng một chút, đem mình ** cho nhanh chóng dẫn nổ a!

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

Nhậm Thư Uyển thấy mình đạt được mục đích, lại phát ra một chuỗi trong suốt hoàng oanh âm tiếng cười.

Yêu tinh, yêu tinh, thật to yêu tinh, tuyệt đối yêu tinh a. . .

Luru Thiên Long cái kia lớn quỳnh a! Mẹ nó, ai kêu định lực của mình thấp a, lấy cô nàng này nói! Không được, đêm nay bắt đầu, hảo hảo tu luyện tâm tính, không phải sớm muộn tâu hỏa nhập ma, ần, nói được thì làm được.

"winter, trước giúp chúng ta bên trên ba hạt các người chiêu bài bỏ bít tét, muốn sáu thành quen, hai phần Italy mặt, tám con chi bào ngư, hai phần nước Pháp ốc sên, hai phần gan ngỗng, hai phần trứng cá muối, ần, một bình 9 0 năm Lafite, chỉ những thứ này." Nhậm Thư Uyển đáng về ưu nhã gọi một tiếng người phục vụ, nàng cũng không có trưng cầu Luru Thiên Long, trực tiếp ăn bài, sau đó, vẫn như cũ mang theo lo lắng lạng lẽ nhìn thoáng qua ngòi tại mình đối diện âu yếm nam nhân, phát hiện hắn cũng không có không vui thần sắc, trong lòng nhịn không được một trận mừng thầm.

Kỳ thật, Nhậm Thư Uyển hoàn toàn là buồn lo vô cớ, tự tìm phiền não.

Bất quá, cái này cũng khó trách tiểu ny tử có thể như vậy. Dù sao, sơ lấy được tình yêu, hắn cũng không biết mình âu yếm nam nhân sinh hoạt tập tính thế nào, mặc dù nghĩ ra mấy ngày, đan không phải còn chưa đủ xâm nhập hiểu rõ không phải.

Lần đầu đi vào loại này kiểu Tây phòng ăn Luru Thiên Long, giờ phút này chính là Luru mỗ mỗ tiến vào đại quan viên, đâu còn có chút này thời gian suy nghĩ vấn đề này. Tăng thêm bị Nhậm Thư Uyển nha đầu này lại là một phen dụ hoặc, giờ phút này còn tại trong lòng đọc lấy kinh văn đầu!

Và lại, không nói trước Ngô Đạo đối với mình nữ nhân yêu mến thái độ, liền nói cái này nhà hàng Tây đi, hắn vẫn là mới cô nương lên kiểu hoa ----- đầu một lần a! Dù cho người để hắn chọn món ăn, hắn cũng không biết từ đâu ra tay, không chừng sẽ còn náo dưới trò cười, không bằng dứt khoát toàn bằng Nhậm Thư Uyển an bài, mình còn đồ cái tự tại.

Mặt khác, hắn đối với mình nữ nhân yêu mến, nguyên tắc tôn chỉ là: Chỉ cần là người thích, ta liền thích; người muốn, ta ta liền nghĩ trăm phương ngàn kế giúp người làm ra, dù là trên trời tinh tinh; người khoái hoạt, chính là ta lớn nhất năng lượng hạt nhân động lực.

Không thể không nói cái thằng này vẫn là một cái điển hình phụ xướng phụ tùy tuyệt thế hảo nam a!

So sánh bây giờ trên xã hội một chút cận bã nam, động một chút lại đối với mình nữ nhân áp dụng bạo lực gia đình, ngấm lại đều trái tim băng giá a. Thật tình không biết, đây chính là người khi đó quần quít chặt lấy đuôi tới nữ nhân a! Coi như nhà gái là lấy lại tới, kia không phải cũng là trải qua người đồng ý cho phép, gắt đầu quyết định sao?

Khinh bỉ cận bã nam, nguyên rủa cận bã nam. . .

"Ai nha, nhìn người, lạc lạc lạc lạc. . ."

Nhìn xem Luru Thiên Long mắt to trừng mắt trước bỏ bít tét, cầm dao nĩa không biết làm sao tư vật thi múa, biểu tình kia, động tác kia, đơn giản cùng cái kia, ần, đúng! Đơn giản tựa như chó cắn con nhím ----- không chỗ ngoạn ần a! Nhậm Thư Uyển bị này tâm thần thái chọc cho lại là một trận yêu kiều cười không thôi.

Luru Thiên Long một mặt bất đắc dĩ, im lặng nhìn xem yêu kiều cười không ngừng mà khả nhân nhĩ. Tốt a! Mặc dù bụng rất đói, nhưng nhìn người vui vẻ bộ dáng, đó cũng là một loại thị giác thịnh yến a! Thử hỏi thiên hạ có thể có bao nhiêu nam nhân có thể hưởng thụ được đâu! Tiểu tử này ở trong lòng trực nhạc a.

Vui vẻ về vui vẻ, thế nhưng là vì cái gì bụng càng ngày càng đói a. Hắc hắc, tuy nói tú sắc khả xan, nhưng thật đến lúc này, người mới có thể phát giác, người nói lời này, khẳng định là đứng đây nói chuyện không đau eo. Mẹ nó, kia là không đói bụng thời điểm mới nói, Phật gia gia hiện tại đối ngực dán đến lưng, cũng không thể đem mình khả nhân nhĩ ần đi.

Đều một bên mắt mê đi, Phật gia gia khinh bỉ các người những này về nho nhã giả nhả nhận thực sự bại loại nhóm!

Chương 52: Kiêm Gia Thương Thương

Nhậm Thư Uyển nhìn về mặt xoắn xuýt Lưu Thiên Long, nhìn được yêu kiều cười, ôn nhu quan tâm nàng, bắt đầu hướng về hân chậm rãi giáo sư cũng giảng giải com Tây vào ăn phương pháp.

"Nhìn, tay phải cầm dao, tay trái cầm xiên, sau đó dè ép, bắt đầu cắt chém. . .

"Ừm, đúng, chính là như vậy. . .

"Từ từ sẽ đến, về sau nhiều đến mấy lần liền quen thuộc. . ."

Trong nhà ăn, phát hình một bài nhu hòa dễ nghe giọng nữ tiếng Trung ca khúc « Kiêm Gia ».

"Kiêm gia thương thương, bạch lộ vi sương

Sở vị y nhân, tại thủy nhất phương

Tổ hồi tông chi, đạo trở tả trường

. . .

Tại nhu hòa dễ nghe ca khúc phủ lên phía dưới, hai người càng là ăn ẩm áp ngọt ngào, gọi là một cái vui về hòa thuận a!

Thế nhưng là, thường thường càng là người hưởng thụ lúc sinh sống, thì càng sẽ xuất hiện vấn đề. Không phải sao, một đạo thanh âm không hài hòa phá vỡ hai người ngọt ngào ẩm áp thời gian.

Mười lăm phút trước đó.

Một người mặc một bộ màu xanh ngọc hươu nhân âu phục, tóc quản lý bóng loáng tỏa sáng, trên ánh mắt bảo bọc một bức màu đen kính mắt thanh niên tiến vào phòng ăn. Phía sau hắn, đi theo hai tên đồng dạng mặc đồ vét sáo trang thanh niên nam tử, nhìn kia một bức cung cung kính kính, lấy lòng nịnh bợ bộ dáng, hẳn là lấy phía trước người trẻ tuổi làm chủ.

"Mai Tân Mai Phi, hai người không phải nói bữa ăn này sánh thường xuyên có mỹ nữ xuất hiện sao?" Mang kính râm người thanh niên con mắt tại trong nhà ăn nhanh chóng nhìn lướt qua, một mặt không vui quay đầu hỏi đằng sau hai cái thanh niên.

"Hắc hắc, Trương thiếu, đừng nóng vội a, đi vào trước lại nói." Mặc màu trắng đồ vét sáo trang thanh niên lấy lòng mà cười cười trả lời.

"Đúng đấy, chính là, Trương thiếu, chúng ta làm sao lại gạt người chứ?" Mặc âu phục màu đen sáo trang thanh niên cũng lấy lòng phụ họa.

Trong lòng hai người đều đang lăm lăm, thật không hiểu người nha, muốn tìm mỹ nữ, hộp đêm, quán bar bó lớn, thậm chí những người mẫu kia a, hai ba tuyến mình tinh a, chính là những cái này một tuyến mình tinh, bằng người Trương đại thiếu thân phận, đó cũng là tuyến nhận tức đến, vung chi liền đi. Dầu gì, những cái kia đại học nhuyển muội tử, cũng là nhất câu một cái chuẩn a!

Nhưng người ngược lại tốt, không phải nói những cái này nữ nhân mặc dù cách ăn mặc một, gọi cảm mê người, thế nhưng là đều là một chút vạn người cười hàng, nhập không chiếm được mình pháp nhãn. Không phải nói muốn tìm loại kia khí chất cao nhã, tràn ngập tài trí đẹp nữ nhân, còn nói loại nữ nhân kia mới chính thức tràn ngập dụ hoặc. Đậu phộng, thế giới của các người ta không hiểu a!

Mẹ nó, anh chàng bình thường làm sao lại không có phát giác những cái này nữ nhân khác nhau ở chỗ nào a! Quần áo coi một cái, đèn một quan, không đều là giống nhau sao? Được rồi được rồi, ngấm lại đều sợ não đau!

Không có cách, chỉ có thể mang theo người đến đường dành riêng cho người đi bộ nơi này căn này cấp cao nhà hàng Tây thử thời vận. Lại nói, chỗ này bình thường xinh đẹp nhuyển muội tử xác thực rất nhiều a! Thế nào liền một cái không nhìn thấy đâu! Hân đại gia, sẽ không như thế xui xẻo!

Ai, cái này nịnh bợ lấy lòng người sống, thật đúng là không phải người bình thường làm tới a! Xem ra, mình đám kia nô tài, vẫn là rất có trình độ, oa ca ca, muốn hay không hướng về bọn hắn lấy thỉnh kinh đâu!

Ba người tại người phục vụ dẫn đầu dưới, đi vào phòng ăn.

Vừa mới chuẩn bị ngồi xuống, âu phục đen sáo trang lập tức giống Columbus phát hiện đại lục mới, dùng sức vỗ đùi, tê —— mẹ nó, thật đau a, kích động quá mức, bắt quả lập tức lại hưng phấn đối Trương thiếu nói: "Hắc hắc, Trương thiếu, Trương ca, mục tiêu xuất hiện, bao người hải lòng."

Trương Thiếu Thuận Trứ cái thằng này ánh mắt hưng phấn nhìn lại, lập tức tựa như kinh động như gặp thiên nhân, trong nháy mắt si mê.

Hai người khác nhìn xem Trương thiếu si mê biểu lộ, một bức như trút được gánh nặng bộ dáng, thật dài thở dài một hơi. Mẹ nó, cái này không dễ dàng a! Cái này lấy lòng nịnh bợ người sống, thật đúng là không phải người bình thường làm tới a!

Được xưng là Trương thiếu người trẻ tuổi, tên là Trương Đông đến, là Hoa Hạ một trong tứ đại gia tộc Trương gia đời thứ ba nhân vật thủ lĩnh, cũng là được công nhận đời thứ ba gia tộc chương môn nhân.

Lần này thụ Vũ Thành Mai gia mời, tới hỗ trợ xử lý một ít chuyện.

Lẽ ra, giống hần loại thân phận này, là không thể nào cùng loại này so với mình thấp mấy cái cấp độ người có bất kỳ giao tế. Chỉ là, cái này hai người họ Mai, gia tộc của bọn hần là mình thân mật liên minh, quan hệ đến hần Trương gia tại rất nhiều nơi một chút lợi ích, cho nên không thể không đến a.

Về phần mặt khác cái này hai tên thanh niên, âu phục đen sáo trang thanh niên gọi Mai Tân, đồ vết trắng sáo trang thanh niên gọi Mai Phi, là một mẹ sinh ra thân huynh đệ, cũng là Hoa Hạ bốn tiểu gia tộc tộc trưởng Mai Hữu Tài hai tên công tử.

Nói đến đây, so sánh hết thấy đều đã chân tướng rõ ràng đi!

Mai Thông bị Ngô Đạo phế đi, xem như lão tử Mai Thiên Tài lúc đầu nghĩ bằng vào gia tộc mình uy vọng hướng về Xương Nam phân cục Nghiêm cực trường tạo áp lực, mưu toan bí mật chơi chết Lưu Thiên Long.

Nhưng là hần vạn lần không ngờ, Lạc gia thế mà tham dự tiến vào cái này giả sự kiện, lập tức, hần nổi trận lôi đình, không biết rút bẻ nhiều ít cái chén, đem Lạc gia tất cả mọi người nguyên rủa một mấy lần.

Gia tộc mình lợi hại hơn nữa, vậy cũng không lợi hại hơn quan gia a!

Thế nhưng là, tỉnh táo lại về sau hần, đem sự tình cẩn thận vuốt thuận về sau, mới bắt đầu nghĩ biện pháp. Hần vốn chính là một âm mưu gia, xưa nay đều là nhẹ răng tất báo. Hiện tại, chính mình sự tình đã có Lạc gia người nhúng tay vào, mình muốn báo thù, đoán chừng là không được, cuối cùng, không thể không xin giúp đỡ cấp trên của mình mình hữu, Yên Kinh đại trượng phu, Trương gia mãnh khoé thông thiên, đi lấy một cái Vũ Thành Lạc gia, đoán chừng có thể tùy tiện đối phó đi, không nói đối phó, chỉ cần có thể để bọn hần không còn tham gia chuyện này liền tốt.

Ngày bình thường, hai người thế nhưng là người trước người sau phong quang vô hạn, đi đến cái nào đều có một đám người cung cấp, nịnh bợ lấy lòng không ngừng, sợ một chút mất tập trung đắc tội cái này hai tên công tử ca.

Lần này ngược lại tốt, bình thường là lồi om sòm thói quen, một chút nhân vật đối, thật đúng là thua lỗ hai người này, gọi là một cái sút đầu mẻ trán sao sinh hình dung a! Cũng may hai người này còn không tính quá đàn, tăng thêm sau lưng còn có một đám đầu đàn quân sư âm thầm chỉ điểm, mới không còn trâu đến Trương Đông đến không vui.

Giờ phút này, thấy Trương Đông đến kia si mê thần sắc, không cần phải nói đều là tương đương hài lòng a! Chẳng lẽ lại hần trông thấy Phượng tỷ, hoặc là như hoa cô nương biết cái này bức biểu lộ sao? Không phun người một thân mới là lạ.

Bất quá, đừng nói Trương Đông đến si mê, chính là hai người này lại nhìn kỹ, cũng là bảy hồn rơi mất tám phách a! Không kèm chế được a! Mẹ nó, đẹp, đẹp, đẹp, thật đẹp! Không thấy được hai người này hai mắt trừng trừng, miệng đại trượng phu, khoé miệng chảy nước miếng đều đang không ngừng hướng xuống bay xuyên sao?

"Ca, thật đẹp! Mẹ nó, trước kia làm sao không biết đến a?" Mai Phi hút kéo một chút nước bọt, dùng trong tay xoa liền đối với Mai Tân một bức hồi hận biểu lộ nói.

"Đẹp, thật đẹp, tựa như tiên nữ a, ca hồi hận a! Ai!" Mai Tân đồng dạng hút kéo một chút nước bọt, tay phải hung hăng đập một thanh bắp đùi của mình, lập tức đau mình thẳng liệt liệt.

Bị một trận đau đón chậm qua thần Mai Tân, đại lực vỗ vỗ Mai Phi bả vai, thấp giọng nói ra: "Lão nhị, đừng xem, cũng đừng nghĩ, chúng ta vẫn là trước tiên đem Trương thiếu hầu hạ tốt a, không phải lão đầu tử không gọt chết hai anh em ta a! Ai."

"Đại ca, vậy người nói làm sao bây giờ?" Bị Mai Tân một bàn tay đánh tỉnh Mai Phi thấp giọng hỏi thăm.

"Đi, hai anh em ta quá khư." Mai Tân khoé mắt nhảy lên dưới, lập tức nói.

"Người tốt, vị tiểu thư xinh đẹp này, tự giới thiệu dưới, ta gọi Mai Tân, vị này là đệ đệ ta Mai Phi, rất hân hạnh được biết người. Hôm nay trông thấy người lần đầu tiên, chúng ta liền kinh động như gặp thiên nhân, cho nên, nghĩ mời người quá khư cùng chúng ta cùng một chỗ dùng cơm!" Mai Tân ra vẻ một phen thân sĩ bộ dáng, thân thể hơi nghiêng về phía trước, cùng vươn tay ra tay phải, tự nhận rất lịch sự mỉm cười nói với Nhậm Thư Uyên.

Nhậm Thư Uyên một mặt thần sắc kinh ngạc, nhìn xem đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình Mai Tân, nghe xong hần giới thiệu, càng trở nên một mặt kinh ngạc.

"Ca, nhìn người vẻ nho nhã, vị này cô nàng, là như vậy, chúng ta Trương thiếu coi trọng người, cho người đi qua cùng hần, người nhưng làm nắm tốt, đây chính là cái cơ hội tốt a!" Mai Phi thấy Nhậm Thư Uyên một mặt kỳ quái biểu lộ, cái thằng này không kiên nhẫn được nữa, trực tiếp thô bên trong khí thô

mà nói.

Xem ra, cái này hai huynh đệ tính cách hoàn toàn khác biệt a, một cái thuộc văn, một cái là thuộc thô lỗ a.

"Hắc hắc, không tìm không phôi đúng không!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Giương cung bạt kiếm

Phanh.

Oanh!

Đĩa còn chưa kịp chụp xuống, chỉ thấy Mai Tân thân thể hiện lên con tôm trạng sau cong, thành một đường thẳng bay ra về phía sau, đâm vào cách đó không xa một đầu cách chất gỗ cách trên tường, trong nháy mắt đem cái kia đạo chất gỗ cách ly tường một trận ầm ập com trura bị phá hư bầu không khí, đã đủ để Lưu Thiên Long tức giận, giờ phút này gặp bọn họ hoàn toàn đem mình xem như người trong suốt cho không để mắt đến, Lưu Thiên Long không khỏi giận quá mà cười, mẹ nó, cái này hai huynh đệ danh tự thật là có sáng ý, Mai Tân Mai Phi = không tìm không phôi a, đơn không nói hán hai, liền nói bọn hán vậy lão tử, lúc trước lấy tên lúc, đầu có phải hay không bị lừa đá một chút a! Thật quá a có tài a!

Hắc hắc, thật đúng là gọi Ngô Đạo đoán trúng, cái này hai huynh đệ lão tử chính là gọi có tài, nếu để cho Lưu Thiên Long biết, đoán chừng lại là một trận ôm bụng cười bụng phi đi! Có vẻ như cái thằng này đối với trò chơi đặc biệt cảm thấy hứng thú a!

"O! Mẹ nó, cái này từ cái kia trong khe tung ra cái đầu trọc a, cái này độ sáng có thể a, thật đúng là quá a thích hợp làm bóng đèn a!" Mai Phi nhìn sang Lưu Thiên Long, mặt mũi tràn đầy không vui châm chọc nói: "Tiểu bạch kiểm, thức thời cho lão tử ca phòng ăn, nếu không đừng trách Mai gia khi dễ ngươi."

"Ừ! Bóng đèn, tiểu bạch kiểm sao? Hắc hắc, thật có lỗi, xin đừng nên quấy rầy ta cùng phu nhân dùng cơm." Lưu Thiên Long mặc dù sinh khí, thế nhưng là cũng biết loại địa phương này không thích hợp động võ, thế là liền muốn dùng phương thức văn minh giải quyết.

"Nói mẹ nó, cái tên chữ nuôi nhỏ, nhìn lão tử dễ nói chuyện đúng không, liền xem như phu nhân ngươi lại nào đó dạng, lão tử coi trọng chim, là ngươi nhỏ phúc phận, ngươi cũng không hỏi thăm một chút Mai gia danh hào, là ngươi có thể chọc nổi sao? Thức thời nhỏ, cùng lão tử lập tức ca phòng ăn." Mai Phi thấy Ngô Đạo thì ra mình rồi đi, lập tức lớn tiếng giận mắng.

"Thật xin lỗi, tiên sinh, xin đừng nên tại cái này lớn tiếng ồn ào, dạng này sẽ ảnh hưởng cái khác tân khách bình thường dùng cơm." Một bộ dáng như quản lý nam tử trung niên nhìn thấy bên này mùi thuốc súng rất nặng, lập tức chạy tới đối Mai Phi lễ phép khuyên giải.

"Ồn ào? Huyền mẹ nó cái một mặt so, dùng mẹ nó cái xấu, ngay cả chuyện của lão tử ngươi cũng dám quản, không muốn làm đúng không? Thương mẹ nó cái nuôi, ca phòng ăn!" Mai Phi thô tục không ngớt, chỗ thùng đối trung niên nam nhân một trận mắng to. { Vũ Thành tiếng địa phương }

"A! Mai ít, nguyên lai là ngài đại giá quang lâm, tha thứ tại hạ mắt trọc. Không biết mai ít vì chuyện gì phát như thế đại hỏa, có thể hay không mua tại hạ một điểm mặt mũi, như vậy coi như thôi." Trung niên nam nhân nhận ra Mai Phi thân phận, một bên bồi tiếp cẩn thận, một bên mỉm cười nói.

"Cái tên chữ nuôi nhỏ, mẹ nó còn có mặt mũi, ngươi nhỏ mặt mũi giá trị nhỏ ngược lại mấy đồng tiền? Mắt đầu sáng nhỏ thế 'Mắt đầu điểm sáng', cho lão tử cút ngay, bằng không, lão tử bảo ngươi cái tiệm này từ lập tức đóng cửa." Mai Phi tiếp tục mắng to.

"Ách, vâng vâng vâng, " trung niên nam nhân thấy cái thằng này như thế ngang ngược vô lý, nhìn thoáng qua Ngô Đạo hai người, đành phải một mặt bắt đầu đi xin lỗi thân sắc rút lui.

Ai! Hai vị tự cầu phúc đi! Ai bảo các ngươi chọc hai vị này sát tính đâu? Ta cái này trên có già dưới có trẻ, cũng không thể bởi vì cái này ném đi công việc a, chỉ có thể xin lỗi hai vị, trung niên nam nhân trong lòng yên lặng đọc lấy.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, không có phôi thí chủ, ngươi quá mức, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, mọi thứ lưu một tuyến, ngày sau dễ nói chuyện a!" Lưu Thiên Long bây giờ nhìn không nổi nữa, nhưng lại không tốt động võ, chỉ có thể tiếp tục khuyên giải.

"Ta năm ngoái mua cái biểu, tệ đại, cho ngươi mặt mũi đúng không, giả đại sư đúng không! Y! Lão tử lừa này, tức giận điên rồi, đánh chết ngươi cái tên chữ nuôi tích." Mai Phi thấy Ngô Đạo như vậy, một chút phát hỏa, phản phật. . . Đột nhiên một quyền hướng về Lưu Thiên Long trên mặt đập tới.

Ba!

Một tiếng vang giòn, Ngô Đạo vẫn như cũ không có chuyện đồng dạng đứng tại kia, bắt quá trên mặt xác thực một mặt cười tà.

Ba!

Lại là một tiếng vang giòn.

Mà lại trái lại Mai Phi, cả người đã được vòng! Đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Ai, không cần đoán, khẳng định là Lưu Thiên Long động thủ a! Nhìn xem Mai Phi tám kia biến thành đỏ rùng rục đầu heo mặt, hết thấy liền rõ ràng. Đáng đời a, chết từ tể Bất Tử, ai bảo các ngươi chạy tới gây Lưu Thiên Long đâu!

"Ta đầu phong, dám đánh ta đệ đệ." Vẫn đứng ở bên cạnh Mai Tân thấy một lần đệ đệ mình bị đánh, cũng không bình tĩnh, tiện tay cầm lấy một cái đĩa liền hướng Lưu Thiên Long trên đầu bất tới. Đụng nát, mà hấn lúc này cũng đã nằm trên sàn nhà bất tỉnh nhân sự.

Ba ba ba!

"Hừ! Các hạ hảo thủ đoạn a! Bất quá, có phải hay không quá phách lối một điểm." Một mực tại phụ cận quan sát Trương Đông đến, sờ đoán thời gian bên trong Mai thị hai huynh đệ lần lượt bị đánh, muốn ngăn trở là không còn kịp rồi, thế là chậm rãi bước tới.

"Thế nào, ngươi nghĩ thay bọn hấn ra mặt?" Lưu Thiên Long nhìn xem đi tới Trương Đông đến, trầm giọng nói.

"Hừ, thật đúng là phách lối. Tục ngữ nói, đánh chó còn phải xem chủ nhân, các hạ đã thương ta người, có phải hay không đến cho cái thuyết pháp." Trương Đông đến xem Lưu Thiên Long, sắc mặt bình tĩnh ngạo mạn nói.

"Hừ, thuyết pháp sao? Bọn hấn muốn khi dễ phu nhân ta, ta có thể chịu sao? Bọn hấn muốn đánh ta, ta đứng đây để bọn hấn đánh sao? Thí chủ, ngươi cảm giác ta khờ sao?" Lưu Thiên Long nhếch miệng, một mặt khinh miệt cười nhạo nói.

"Hừ, đã như vậy, chính ngươi muốn chết nhưng chẳng trách người khác." Trương Đông tới nghe Lưu Thiên Long nói Nhậm Thư Uyển là hấn phu nhân, con mắt lại nhìn sang nàng, trong mắt lại là sáng lên, tràn đầy dâm uế chi sắc, lập tức quay đầu âm trầm mà đối với Ngô Đạo nói.

Nghĩ hấn Trương Đông đến, dù sao cũng là một phương nhân vật, chưa từng nhận qua như vậy khí. Tại Yên Kinh trong thành, hấn Trương thiếu đại danh không người không hiểu, không người bất kính, càng thêm vào hấn một thân không kém vật lộn chi thuật, tại Yên Kinh ít có địch thủ, cho nên luôn luôn đều là mũi Lương triều trời, mắt cao hơn đầu.

"Hừ! Cứ việc phóng chiêu tới, bản tăng toàn bộ tiếp lấy." Lưu Thiên Long nói xong, một cước đá ra, nhưng thấy Mai Phi hướng về Mai Tân buông xuống bay đi, bỗng một tiếng, chồng La Hán.

Đánh mặt, tát thẳng vào mặt.

Lập tức, bầu không khí trở nên giương cung bạt kiếm, hai người rất có tùy thời khai chiến khả năng.

"Ồ! Ta nói là người nào? ! Nguyên lai là Trương thiếu a! Là trận gió nào đem ngươi cho lác lư đến rồi! Hắc hắc." Ngay tại Trương Đông đến triển khai tư thế, dự định cùng Lưu Thiên Long hảo hảo độ sức một phen thời điểm, một đạo to nam sinh đánh gãy hấn.

"Thế nào, Trương Đông đến, nghe nói ngươi hôm nay khi dễ ta căn này trong tiểu điểm nhân viên, còn muốn đem tiệm của ta cho nhốt?" Chỉ thấy một người mặc âu phục màu đen sảo trang thanh niên nam tử đi tới, một mặt rất khinh thường biểu lộ, đối Trương Đông đến bất thiện nói.

"Nói mẹ nó, lão tử danh tự là ngươi tùy tiện loạn kêu sao?" Trương Đông đến chợt nghe có người ở phía sau gọi mình, thẹn quá hoá giận, đang muốn nổi giận, thế nhưng là xoay người nhìn lại, lập tức thay đổi mặt, một bộ nghi ngờ thần sắc tiếp tục nói ra: "Ủm? Lưu Chí Đan, ngươi tại sao lại ở chỗ này? Còn có, ta lúc nào phải nhốt tiệm của ngươi từ?"

"Ủm? Các loại, ngươi nói là căn này nhà hàng Tây là ngươi?" Trương Đông đến đột nhiên dừng một chút hỏi.

"Bingo! Đáp đúng, nhưng là rất xin lỗi, không có ban thưởng." Lưu Chí Đan một bộ ngoạn vị biểu lộ nhìn xem Trương Đông tới.

"Hừ! Liền xem như ngươi thì thế nào? Không phải còn không có làm gì a? Còn có, ngươi làm sao lại tại Vũ Thành?" Trương Đông tới đây khác thái độ thay đổi trước đó cường hoành, ngữ khí trở thành nhạt rất nhiều.

"Ồ! Ta nói, Trương Đông đến, Trương đại thiếu gia, ngươi là thật hồ đồ hay là giả hồ đồ a! Nếu không phải ta vừa vặn có việc đến Vũ Thành, thuận tiện đến nhà này chỉ nhánh thị sát dưới, ta căn này cửa hàng chiêu bài đoán chừng liền bị ngươi chà đạp. Còn có, nếu như ta nhân viên không phải đủ cơ linh, lấy ngươi kia từ trước đến nay ngang ngược tính cách, không chừng cũng bị ngươi chinh tàn a?" Lưu Chí Đan tiếp tục miệt thị nói.

"Hừ! Lưu Chí Đan, ngươi đừng ăn nói lung tung, từ không sinh có. Ta bắt quá chi là tới này ăn cơm mà thôi, chẳng lẽ lại ngươi cái này không chào đón." Trương Đông tới bắt đầu đùa nghịch bắt đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Không tìm không phổi

"Ăn cơm ta hoan nghênh, nhưng là tìm đến sự tình, nháo sự ta cái này không chào đón, mặt khác, Trương Đông đến, người cảm thấy người rất thông minh, cho là ta là kẻ ngu đần hay không? Hay là người cho là ta là chiếc lồng, mù lòa hay sao? Ta cảnh cáo người, thu hồi người điểm này tiểu thông minh, người điểm này tiểu thủ đoạn, tại ta Lưu Chí Đan trong mắt trên căn bản không được mặt bần." Lưu Chí Đan nhìn xem cái này tự cho là thông minh, tự cho là đúng Trương Đông đến, không chỉ có nổi giận, sắc mặt trong nháy mắt âm trầm, hai mắt trợn lên, nghiêm nghị đối hán nói.

"Lưu Chí Đan, làm sao, đừng tưởng rằng người so ta ưu việt, mạnh hơn ta nhiều ít, hừ, cho là ta sẽ sợ người không thành. Nói cho người, phong thủy luân chuyển, sang năm đến nhà ta, không chừng lúc nào người điểm này cảm giác ưu việt liền không có." Trương Đông tới gặp Lưu Chí Đan nổi giận, cũng không muốn nhận thua ném đi mặt mũi, lập tức phản bác.

"Hắc hắc! Tốt, ta nhớ kỹ, đa tạ Trương thiếu ngài nhắc nhở, nhưng là, Trương Đông đến, ta phòng ăn không chào đón như người loại này trẻ dạn dòn. Không biết người là dự định mình đi đâu, vẫn là ta giúp người một cái?" Lưu Chí Đan nhìn xem Trương Đông đến bản mặt nhon kia, sắc mặt càng thêm âm trầm, song quyền bóp vang lên, cắn răng hung hăng nói.

"Lưu Chí Đan, người chó đực ý! Yên tâm, người cái chỗ chết tiết này lão tử chờ lâu một phút đều cảm giác buồn nôn đến hoảng." Trương Đông đến sắc mặt âm trầm trả lời một câu, sau đó quay đầu đối Mai Phi nói ra: "phế vật, còn không vịn cái kia xuẩn tài đi mau."

Đầu heo Mai Phi thấy Trương Đông đến sắc mặt âm trầm, tranh thủ thời gian chạy tới đỡ dậy đã tỉnh lại Mai Tân, đồng thời trong lòng hung hăng tại khinh bỉ, mẹ nó, người làm bất quá người khác, đem khí vung trên người chúng ta, nếu không phải người, huynh đệ chúng ta còn không biết ở đâu phong lưu khoái hoạt đâu! Nhưng là lời này cũng chỉ có thể nát ở trong lòng.

"Đi thông thả a, Trương thiếu, hắc hắc!" Nhìn xem rồi đi Trương Đông đến ba người, Lưu Chí Đan mặt mũi tràn đầy cười tà lớn tiếng kêu lên.

"Hừ!" Trương Đông tới nghe đến về sau, bước chân dừng một chút, sau đó xoay người, cắn răng nói ra: "Lưu Chí Đan, đừng phách lối, chúng ta sau này còn gặp lại!"

Lập tức nhìn về phía Nhậm Thư Uyển, trong mắt lại là một đạo dâm uế chi sắc xẹt qua, tiếp lấy lại nhìn về phía Lưu Thiên Long hỏi: "Tiểu tử, người tên gì?"

Trương Đông đến cái kia đạo tràn ngập ô sắc ánh mắt, tự nhiên không có trốn qua Lưu Thiên Long con mắt, trong lòng của hắn đã cho người này hạ tử hình, nếu như không diệt trừ, đối Nhậm Thư Uyển thủy chung là cái uy hiếp, loại tình huống này, hắn là tuyệt đối không cho phép phát sinh. Tôn chỉ của hắn là đem hết thảy nguy hiểm mạnh mẽ bóp chết trong trứng nước. Mà giờ khắc này Trương Đông đến, lại làm sao biết mình đã bị phán án tử hình.

"Đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, Phật gia gia đại hào Lưu Thiên Long." Lưu Thiên Long sắc mặt âm trầm, trong mắt sát ý hiển thị rõ, cắn răng trầm giọng trả lời.

"Nguyên lai người chính là Lưu Thiên Long, tốt, ta Trương nhớ kỹ!" Trương Đông đến để lại một câu nói, cũng không quay đầu lại mang theo không tìm không phổi xam xít rời đi.

Hả?

Lời nói bên trong có chuyện, oa ca ca, xem ra biết mình a!

Thế nhưng là chúng ta trước đó gặp qua sao?

Có vẻ như trước đó, chúng ta ngay cả đối mặt đều không có đánh qua, vì cái gì hắn sẽ nói nguyên lai người chính là Lưu Thiên Long đâu? Xem ra sự tình ra có nguyên nhân a, ừ, sự tình ra vô thường tất có yếu!

Xem ra, cái thằng này là hướng về phía mình tới a. . .

Có vẻ như, giống như, vừa rồi cái này Trương Đông tới hai cái gọi không tìm không phổi tùy tùng, họ Mai, đúng, chính là họ Mai. . .

Nhìn xem chặt vật rồi đi ba người, Lưu Thiên Long như có điều suy nghĩ, lập tức hai mắt dần dần thu nhỏ, híp thành một đầu khe hẹp, cái này nếu để cho người quen biết hắn nhìn thấy, liền biết hắn đã đối người nào đó hạ tử vong thư thông báo.

Hừ, coi là Phật gia gia là các người ai cũng có thể muốn thế nào thì làm thế đó sao? Hắc hắc, các người không chọc ta còn tốt, chọc ta, oa ca ca, Phật gia gia nhất định khiến các người tập thể quỳ xuống hát chinh phục.

Cứ như vậy bị người chinh phục. . .

Lưu Thiên Long trong lòng một trận cười tà.

"Các người tốt, bị nhân Lưu Chí Đan, sự tình vừa rồi, thật không có ý tứ, hai vị hôm nay phí tổn toàn miễn đi, liền xem như là ta Lưu mỗ nói xin lỗi đi." Lưu Chí Đan mỉm cười hướng về Lưu Thiên Long hai người chào hỏi, đồng thời áy náy đưa tay phải ra.

"Người tốt! Lưu tiên sinh. Tại hạ Lưu Thiên Long! Ngài thật sự là quá khách khí." Lưu Thiên Long thấy đối phương khách khí như thế, cũng không nhiều tri hoãn, tranh thủ thời gian đưa tay phải ra cùng đối phương giữ tại cùng một chỗ.

Hồ!

"A...! Thiên Long huynh, thả. . . Buông tay. . . Mau buông tay." Lưu Chí Đan tay phải đau la lớn.

Vừa rồi, thấy Lưu Thiên Long đối mặt Trương Đông đến một mặt mặt không đổi sắc, bình tĩnh tinh táo bộ dáng, hắn liền tâm tư hoạt hiểm. Dạng này người, nếu không phải là bối cảnh thâm hậu, nếu không phải là thân thủ đến, nhưng là nói bối cảnh, mình giống như căn bản cũng không có gặp qua, thậm chí nghe nói qua người này, kia nghĩ đến, chính là loại sau người.

Đối với loại sau người, hắn từ trước đến nay đều là rất nhiệt thành kết giao, phàm là thiên hạ anh hào, đều là hắn kết giao đối tượng. Huống chi, từ vừa rồi đối chọi đến xem, Lưu Thiên Long hắn là loại kia tương đối chính khí một loại, đây là Lưu Chí Đan thời khắc này phán đoán.

Bất quá, vì thử một chút Lưu Thiên Long thực lực, thế là lúc bắt tay, lực đạo trên tay dần dần gia tăng. Hắn nhưng là từ trước đến nay đối với mình thân thủ hung ác tự tin, bằng không, vì cái gì vừa rồi Trương Đông đến hung ác kiêng kỵ chính mình. Bỏ qua một bên sau lưng mình kia thân phận không nói, công phu của mình thế nhưng là một mực đè ép hắn.

Mình cái này một thân công phu, thế nhưng là sư tòng một vị ẩn sĩ cao thủ, tại chính mình cái này vòng tròn bên trong những cái này tự cho mình siêu phàm đám công tử ca bên trong, còn chưa có địch thủ, cho dù là bên ngoài hành tẩu, chỉ cần không gặp được những cái kia bất thế ra cao thủ, một nửa vẫn có thể nhẹ nhõm ứng đối, thành thạo điều luyện.

Nhưng nào biết được, mình tăng thêm bao nhiêu lực đạo, đối phương liền tăng thêm bao nhiêu lực đạo, từ đầu đến cuối ổn siêu mình một phần, không phải sao, mình cuối cùng ngay cả bú sữa mẹ khí lực đều làm lên, mà đối phương lại như cũ một mặt nhẹ nhõm.

Xem đi, nói cái gì tới, đều nói xong kỳ hại chết mèo, lòng hiếu kỳ quá nặng cũng không phải là một chuyện tốt a! Vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình, để cho mình tay tao tội đi!

Nhìn xem mình đỏ như lửa đốt cacbon giống như tay phải, Lưu Chí Đan đau miệng giá trị liệt đầy, thế nhưng là hắn cũng không có sinh khí, ngược lại một mặt hưng phấn hét lớn: "Wow! Huynh đệ, người liền không thể để cho ta điểm sao? Người lực đạo này cũng quá đánh đi! Cái này không biết người có phải hay không người a! Ai u. . ." Lưu Chí Đan một bộ như quen thuộc bộ dáng, một bên cao hứng kêu to, một bên lại nhìn không được bĩu môi không ngừng mà phát ra tê tê —— đau đớn thanh âm.

"Lạc lạc lạc lạc. . ." Nhậm Thư Uyển nhìn xem Lưu Chí Đan kia buồn cười bộ dáng, nhìn không được phát ra một chuỗi như chuông bạc yêu kiều cười.

"Ha ha! Huynh đài, không có ý tứ, ra tay hơi nặng một chút!" Nhìn xem Lưu Chí Đan kia làm quái thần sắc, Lưu Thiên Long tay trái sờ lấy trụ lúi đầu, một mặt cười ngây ngô lấy trả lời.

Nhìn xem trước mặt Lưu Chí Đan, Lưu Thiên Long không khỏi đối với hắn lau mắt mà nhìn. Thật rất không tệ, mặc dù lực đạo khách quan mình tới nói, khẳng định là không cách nào sánh được. Nhưng là, cái này thân thủ, đặt ở người bình thường trong mắt, vậy vẫn là rất không bình thường.

Nhìn đối phương một thân trang phục, cùng vừa rồi hắn cùng Trương Đông tới một phen thần thương khẩu chiến đối chọi, nghĩ đến thân phận cũng rất không tầm thường, nhất định là cái kia con em của đại gia tộc. Đối với mấy cái này con em của đại gia tộc tới nói, có thể ăn được lên như thế lớn khổ tu luyện công phu, rất rất ít. Dù sao mình đã thấy được mấy trong đó, đều là bằng vào gia tộc bối cảnh bên ngoài ngang ngược càn rỡ, làm xằng làm bậy.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Hiểu kì hại chết mèo

"Cái gì, ọe mãi cao!" Luru Chí Đan nghe Luru Thiên Long lời nói này, có một loại thổ huyết xúc động. Mẹ nó, đây là người sao? Cái gì gọi là hơi nặng một chút? Nhìn xem mình tay, hần một mặt im lặng, tội nghiệp, một bộ oán phụ bộ đáng nhìn xem Luru Thiên Long, nói tiếp: " vậy ngươi liền không thể lại hơi nhẹ một chút sao?"

"Ngạch", nhìn trước mắt Luru Chí Đan thần sắc, Luru Thiên Long bị lòi. Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, cái này biểu tình gì a, giống như Phật gia đưa ngươi từ bỏ, phi phi phi, Phật gia là bình thường yêu thích, không chơi gay tình, Phật gia chỉ thích mỹ nhân, không yêu kích tình.

Mẹ nó, cái này Luru Chí Đan tuyệt đối là một cái diệu nhân a! Có ý tứ, có ý tứ!

"Hắc hắc, huynh đệ, không có ý tứ, hắc hắc, đến, tay cho ta." Luru Thiên Long tiếp tục gãi đầu, đồng thời đưa tay phải ra, hướng về Luru Chí Đan áy náy cười nói.

"A! Không phải đâu? Còn tới!" Luru Chí Đan thấy Luru Thiên Long vươn tay ra, lập tức như là bị đập cái đuôi mèo, nhanh chân hướng về sau nhảy ra, chọt khoa trương lung lay đầu nói ra: "Không. . . Không. . . Không tới."

Nhìn xem Luru Chí Đan cái này liền tiếp khoa trương biểu lộ động tác, Luru Thiên Long trong lòng cái kia im lặng a, hò hét á! Mẹ nó, Phật gia không phải liền là muốn giúp ngươi trị liệu một chút tay sao? Làm sao làm đến giống như Phật gia muốn đem ngươi cho cái kia đồng dạng! Mẹ nó, Phật gia thực tình không yêu hoa cúc ngâm a! Phật gia gia hướng giới tính bình thường rất, im lặng hần vụng trộm đem ánh mắt hướng Nhậm Thư Uyển trên thân liếc qua, thầm nghĩ, cô gái nhỏ này liền rất rõ ràng ta hướng giới tính, oa ca ca!

"Ha ha! Thật có lỗi, trách ta không nói rõ ràng, ta là muốn giúp ngươi đem tay trị liệu một chút." Luru Thiên Long thấy đối phương hiểu lầm chính mình ý tứ, lập tức giải thích nói.

"Ngạch", Luru Chí Đan lớn quỳnh, nguyên lai mình trách lầm hảo ý của người ta ! Bất quá, này làm sao trị liệu, nhìn xem mình hỏa thiêu cacbon tay phải, trong lòng của hần không chỉ có nói thầm.

"Yên tâm, cam đoan trả lại ngươi một con như trước tay." Luru Thiên Long nhìn xem Luru Chí Đan kia một bộ ánh mắt hoài nghi, cũng không nói thêm lời, lần người tiến lên một bước, động tác nhanh Luru Chí Đan đều chưa kịp phản ứng, bởi vì, hần chỉ thấy giống như có đạo bóng đen lóe lên liền tới, đồng thời nương theo lấy một trận gió mạnh thổi qua, về sau, liền trực tiếp bị bắt lại tay phải của hần, đồng thời cảm giác được một cỗ khí kinh thông qua tay phải tràn vào thân thể.

Ừm!

Ồ!

Đậu phộng, cái này nha phát ra thanh âm này, làm sao như thế không hài hòa a. . .

Luru Thiên Long không còn gì để nói, nhện không được ở trong lòng oán thầm rất khinh bỉ hần dừng lại.

"A!" Một bên Nhậm Thư Uyển đôi mắt đẹp liên tục, nhìn xem một màn thần kỳ này, ngay lập tức đem ánh mắt nhìn về phía âu yếm nam nhân. Đây cũng quá thần kỳ, ở giữa Luru Chí Đan mới vừa rồi còn đỏ rưng rục tay phải, chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng biến mất, trong chớp mắt liền khôi phục như thường.

"A!" Đồng thời phát ra kinh khiếu còn có Luru Chí Đan, nhìn xem mình khôi phục nguyên dạng, không còn đau đớn tay phải, lại nhìn xem Luru Thiên Long bộ dáng kia, đoán chừng đều có thể nhét một quả trứng gà đến miệng bên trong mặt.

Quá thần kỳ, quá thần kỳ.

Giờ phút này, Luru Chí Đan trong óc, không ngừng mặc niệm.

"Hắc hắc! Tốt! Thế nào? Không đau a?" Luru Thiên Long nhìn xem cái thẳng này một mặt khoa trương, không dám tin bộ dáng, tà tà mà cười cười nói.

Đối với loại này thủ đoạn nhỏ, hần cũng không đáng nhắc lên, đây chỉ là mình dùng tu tập công pháp thiết yếu khoa mục. Ngấm lại thuở nhỏ trong núi thời gian, tam vị sư phó đối với mình đây chính là tương đương nghiêm khắc, cơ hồ mỗi ngày đều bị làm đến mình đầy thương tích, toàn thân máu ứ đọng một mảnh. Mỗi lúc trời tối đều đau hần xuy rằng nhếch miệng, bất quá, hần rất kiên cường, xưa nay không rơi dù là như vậy một giọt nước mắt. Dùng lời nói của mình: Nam nhi không dễ rơi lệ. Nhưng là, mỗi lần thời khắc này, Tu Linh sư phó đều là một trận đau lòng, mỗi lần giúp hần bôi thuốc thời điểm, đều là dùng lại tự trách.

Cuối cùng, cũng không biết trí nhân sư phó từ chỗ nào tìm đến một bản bí tịch, nói là đối với mình trợ giúp rất lớn. Tu luyện về sau mới phát hiện, lại là một bản dựa vào khí kinh chữa thương công pháp, lập tức là lòng tràn đầy vui vẻ, thế là khổ tu khí kinh. Hồi tưởng lại lúc ấy công pháp tu thành về sau, mình nhảy cẫng hoan hô bộ dáng kia, Luru Thiên Long chính là một trận hải lòng. Từ đó về sau, mình liền rốt cuộc không có bị chinh phạt vật như vậy, bởi vì chính mình huấn luyện xong sau, không cần một lát liền có thể đề trên người khó chịu khôi phục như thường. Đồng thời cái này lại để hần tưởng niệm lên trên núi đám thợ cày.

Các ngươi trôi qua còn tốt chứ?

"Ngạch! Cái kia. . . Huynh đệ. . . Không, thần tiên, Lưu đại sư, ngài thu đồ đệ sao?" Nhìn xem một màn thần kỳ này trên người mình phát sinh, Lưu Chí Đan không tin cũng không được, lập tức lấp ba lấp bấp hỏi hỏi.

"Áy."

Lần này đến phiên Lưu Thiên Long ngăn người, cái này mẹ nó, làm sao đều lưu hành cái này lời kịch a! Động một chút thì là bá sư thu đồ.

"Sư phó ở trên, xin nhận đồ nhi cúi đầu." Thấy Ngô Đạo chặn chờ, Lưu Chí Đan đột nhiên hai đầu gối khễ cong, muốn quỳ rạp xuống đất, đồng thời đối Lưu Thiên Long lớn tiếng kêu lên.

Nói xong, đang muốn quỳ xuống, lại bị gặp tình hình này lập tức thanh tỉnh Lưu Thiên Long hai tay đỡ.

"Cái này nhưng không được, Lưu huynh, không được a, gãy sát bản tảng." Lưu Thiên Long ngăn lại đang chuẩn bị ba quỳ chín lạy hành đại lễ Lưu Chí Đan, một mặt lúng túng nói tiếp: "Tiểu đệ bất tài, sao xứng đáng sư phó hai chữ, nếu như Lưu huynh muốn học công phu, ta tất nhiên sẽ chỉ điểm."

"Tốt! Sáng khoái!" Bị Ngô Đạo ngăn lại, thấy Lưu Thiên Long nhanh nói khoái ngữ, Lưu Chí Đan hào sảng kêu to, lại rước lấy chung quanh một đám thực khách ánh mắt, bất quá, nhưng không ai dám phát biểu bất luận cái gì không vui ngôn luận.

"Thiên Long huynh, tại hạ có cái yêu cầu quá đáng!" Lưu Chí Đan tiếp tục nói.

"Lưu huynh cứ nói đừng ngại."

"Tốt, ta liền thẳng thắn. Hôm nay gặp mặt Thiên Long huynh, ta liền cảm thấy hết sức thân thiết, thế là lên kết giao suy nghĩ. Vừa rồi lại kiến thức thân thù của người, cùng tính cách của người càng là hợp khẩu vị của ta, ta nghĩ, nếu như Thiên Long huynh không chê, chúng ta tới cái làm theo Lưu Quan Trương đào viên kết nghĩa như thế nào?" Lưu Chí Đan nhìn thấy sáng khoái, lập tức không còn làm ra vẻ, trực tiếp mở miệng đề nghị.

"Cái này ^" Lưu Thiên Long nhìn xem một bộ chăm chú thần thái, hai mắt thành khẩn biểu lộ Lưu Chí Đan, hơi chút chần chờ, tiếp lấy lập tức hào khí vạn trượng nói: "Tốt!"

Lưu Chí Đan lập tức phân phó phòng ăn quản lý tại phòng ăn một góc nhanh chóng chỉnh lý ra một khối không gian, chuẩn bị tốt vật phẩm, đối thượng thù tên kia tay cầm Thanh Long Yên Nguyệt Dao Quan nhị gia pho tượng.

"Ta Lưu Chí Đan. . ."

"Ta Lưu Thiên Long. . ."

"Ha ha ha ha. . . Quá tốt rồi, huynh đệ, nhìn người bộ dáng, ta hẳn là hư trưởng người mấy tuổi, liền cướp làm đại ca, người không có ý kiến a? Hắc hắc." Lưu Chí Đan thấy Lưu Thiên Long đồng ý, cao hứng cười ha hả, lập tức một mặt đắc ý đối Lưu Thiên Long nói.

"Đại ca ở trên, xin nhận tiểu đệ cúi đầu!" Lưu Thiên Long cũng không già mồm, trực tiếp hai tay ôm quyền, thân thể nghiêng về phía trước hướng về Lưu Chí Đan thân thiết thờ dài nói.

"Tốt tốt tốt, hiền đệ, Mong hiền đệ không bỏ, đại ca nhận lấy thì ngại a!" Lưu Chí Đan trong lòng cái kia cao hứng a, không lời nào có thể diễn tả được, thấy Lưu Thiên Long đi này đại lễ, đồng dạng còn lấy vãi chào.

"Đại ca."

"Hiền đệ."

"Ha ha ha ha ^" hai người liếc mắt nhìn nhau, lập tức cười to lên, bởi vì cái gọi là hào khí xông Vân Tiêu, anh hùng tiếu anh hùng, huynh đệ một lòng, độc hận gặp nhau muộn.

Lúc này hai người, rất có gặp nhau hận muộn không cam lòng, hoàn toàn không để ý tới trong nhà ăn một đám thực khách cảm thụ, cũng quên đi một bên một mực dùng đôi mắt đẹp nhìn xem đây hết thấy Nhậm Thư Uyển.

"Được rồi! Hai người các người đây là dự định một mực cười đáp ban đêm sao? Các người không cảm thấy mệt mỏi, ta nhìn đều mệt mỏi." Nhậm Thư Uyển ôm lấy Lưu Thiên Long cánh tay, dùng sức lung lay nói.

"A! Hắc hắc, quên ta Tiểu Uyển, thật xin lỗi." Lưu Thiên Long bị Nhậm Thư Uyển từ trong hưng phấn lắc tỉnh, chẳng những không có sinh khí, ngược lại một mặt áy náy, bóp một cái bàn tay nhỏ của nàng, chợt đối Lưu Chí Đan giới thiệu nói: "Đại ca, đây là ta kia chưa quá môn nàng dâu, tên là Nhậm Thư Uyển."

Chương 56: Lễ gặp mặt

Lúc này Nhậm Thư Uyển, nghe được Lư Thiên Long đột nhiên một câu "Ta kia chưa quá môn nàng dâu", lập tức kích động đến lệ nóng doanh tròng, mặc dù mình cùng hắn phát sinh nam nữ ở giữa thân mật quan hệ, nhưng không phải còn không có đạt được cái danh phận sao? Bây giờ, một câu nói kia đại biểu hàm nghĩa, là kẻ ngu đều biết a!

Nhưng là, Nhậm Thư Uyển dù sao cũng là thông minh cơ linh nha đầu, mặc dù trong lòng lúc này trọng như sóng cả mãnh liệt trong biển rộng đi thuyền thuyền nhỏ, nhưng phản ứng lại không chậm, rất nhanh đề xuống trong lòng mình kia tâm tình kích động, ngậm lấy nước mắt, xinh đẹp thủ nghiêng về phía trước, tay phải vuốt ngực, hiện lên chín mươi độ xoay người, rất cung kính kêu một tiếng: "Đại ca tốt!"

"Ai!"

"Xin lỗi, đệ muội, hai anh em ta tận chú ý mình cao hứng, nhất thời sơ sót người, mong rằng đệ muội nhiều hơn đảm đương a!" Lư Chí Đan cao hứng lên tiếng, lập tức tay hướng trong túi áo sờ soạng, thế nhưng là, sờ soạng nửa ngày, biểu lộ lập tức trở nên lúng túng, một bức áy này thần sắc đối Nhậm Thư Uyển nói tiếp: "Ai, nhìn cái này đại ca làm, quá thất bại, ngay cả cái lễ gặp mặt đều không có."

"Đại ca. . ." Nhậm Thư Uyển kêu một tiếng, đang muốn trì hoãn.

"Ha ha, có!" Vốn đang buồn bực Lư Chí Đan, còn không có đợi Nhậm Thư Uyển nói lên hai chữ, cao hứng lớn tiếng kêu lên: "Đệ muội, đại ca hiện tại trên tay không có ra dáng lễ gặp mặt, bất quá, căn này nhà hàng Tây lại bên trên mặt bàn đi. Hắc hắc, liền căn này cửa hàng, về sau căn này nhà hàng liền đưa cho đệ muội, ha ha ha ha. . ."

"A! Đại ca, cái này không thể được. . ." Lư Thiên Long cùng Nhậm Thư Uyển nghe vậy vội vàng hô, muốn xin miễn, mẹ nó, cái này lễ gặp mặt nhưng quá nặng đi.

"Hiện đệ, đệ muội, các người trước đừng cự tuyệt." Lư Chí Đan thấy hai người tư thế, biết bọn hắn muốn xin miễn, nâng lên hai tay đè ép ép, đánh gãy hai người bọn hắn, nói tiếp: "Các người cũng đừng bởi vì thu phần của ta lễ vật mà cảm thấy trong lòng băn khoăn, trước hết nghe ta nói hết lời."

Nhìn xem Lư Thiên Long lại dự định mở miệng từ chối, Lư Chí Đan vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói tiếp: "Có lẽ, đối với các người mà nói, căn này phòng ăn rất quý giá, nhưng là, đối ta mà nói, lại tính không được cái gì. Còn nữa, ta lại trường kỳ không ở chỗ này, cũng không có thời gian quản lý. Vừa vặn, hôm nay may mắn kết bạn hiền đệ người, không bằng làm thuận nước giong thuyền không cang là vẹn toàn đôi bên."

"Nhưng, đại ca. . ." Lư Thiên Long còn muốn nói tiếp cái gì.

"Hiện đệ, nếu như người lại từ chối, chính là ghét bỏ đại ca." Lư Chí Đan cố tình sinh khí, trầm mặt đối còn muốn lên tiếng cự tuyệt Lư Thiên Long.

"Vậy thì tốt, đã như vậy, cung kính không bằng tuân mệnh! Đã đại ca đều đem nói được chuyện này chia lên, tiểu đệ nếu là kiêu cách nữa, liền ra về mình quá đối trả, vậy tiểu đệ trước hết đại biểu Tiểu Uyển cảm ơn đại ca."

"Bất quá, đại ca, tiểu đệ trước tiên đem nói quãng xuống, phạm là ngày sau, đại ca có chuyện không giải quyết được, cứ việc tìm ta, tiểu đệ nhất định nghĩa bất dung từ, thay đại ca bài ưu giải nạn." Lư Thiên Long thấy Lư Chí Đan nói đều nói đến đây cái tình trạng, nếu như lại nhiều làm trì hoãn, ngược lại sẽ lộ ra rất xa lạ, không bằng đáp ứng trước xuống tới, nhưng mình lại không thể không có bất kỳ cái gì biểu thị, thế là đối Lư Chí Đan thành khẩn tỏ thái độ.

"Tốt! Đây mới là hảo huynh đệ!" Lư Chí Đan nghe vậy, lập tức cao hứng hung hăng vỗ một cái Lư Thiên Long bả vai.

"Ồ! Ta nói, đại ca, ta cái anh ruột nha, ngại liền không thể điểm nhẹ sao?" Vì làm dịu vừa rồi kia hậm hực bầu không khí, Lư Thiên Long hú lên quái dị.

"Nói người bỏ khi, tiểu tử người già, cho lão tử dùng sức già." Lư Chí Đan thô lỗ cười mắng.

"Ha ha ha ha. . ."

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

Sau đó, Lư Chí Đan gọi tới trước đó tên kia phòng ăn quản lý, giới thiệu song phương nhận biết về sau, liền phân phó hắn đi giải quyết thủ tục giao nhận vấn đề, thật đúng là giải quyết dứt khoát, dứt khoát quá quyết.

Lúc này phòng ăn quản lý, trong lòng suy nghĩ đây chính là giống như lật trời sóng lớn a!

Cái này trong lúc nói cười, chính là như thế đại thủ bút, mình liền đối đồng gia. Cái này yêu dị tuổi trẻ nam tử thật không đơn giản a, may mắn mình trước

đó không có đắc tội hấn, ân, về sau nhất định phải biểu hiện tốt một chút. . .

Cứ như vậy, một gian giá trị mấy ngàn vạn xa hoa cấp cao nhà hàng Tây, tại kinh lịch một trận nháo kịch về sau, hí kịch tính đổi chủ. Mà nhân vật chính của tuồng vui này, vốn là Trương Đông đến ba người, nhưng không có nghĩ đến, nhân vật chính cuối cùng biến vai phụ không nói, còn thành toàn Ngô Đạo một cục chuyện tốt, đồng thời trả lại cho mình tạo một cái quyết định mình sinh tử kinh dịch.

Bất quá, vậy cũng là nói sau, nếu để cho Trương Đông đến ba người biết được mình ba người trong lúc vô tình, cho Lư Thiên Long đưa như thế lớn hai phần hào lễ, có thể dùng sức liên tưởng một chút, ba người là đứng thành một hàng, tập thể phun máu tươi tung toé không chỉ mà chết đâu? Vẫn là tập thể cùng một chỗ đập đùi. Bất quá, ngẫm lại, nhất định rất đặc sắc đi, chỉ ít, bộ mặt biểu lộ là tương đương đặc sắc.

Giờ phút này, Vũ Thành thị Xương Nam khu.

Vũ Thành Đệ Nhất Bệnh Viện trong nội viện một gian cấp cao phòng bệnh.

"Hai người các người đồ không có chí tiến thủ, tức chết ta rồi! Ta Trương đại thiếu thanh danh hôm nay toàn gọi các người cho bại phôi! A. . . Lư Chí Đan, sớm muộn có một ngày, ta nhất định phải đem người đánh bại, hung hăng giẫm tại dưới chân, chết kinh chà đạp nặc, lão tử nhất định phải làm cho người quý trên mặt đất hát chính phục. . ."

Àm!

Trương Đông đến sắc mặt xanh xám, hướng về phía nằm tại trên giường bệnh Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ chính là một trận gào thét.

Nhắc tới cũng là, lúc đầu hảo hảo tâm tình, dự định ở bên ngoài sân cái điểm, kết quả thế mà đụng phải một cái khó giải quyết cái đình, cùng mình lão đối đầu.

"Hừ, còn có tiểu tử kia, dám đắc tội ta Trương đại thiếu, nhìn ta không đùa chơi chết người. Đừng tưởng rằng Lư Chí Đan cứu được người. Hấn có thể bảo vệ được người nhất thời, còn có thể bảo vệ được người một thế không thành!"

"Ừm, còn có cô nàng kia, thật mẹ nó vẻ đẹp, suy nghĩ một chút lão tử hiện tại định hỏa phần thân, hận không thể lập tức đem nàng đẩy ngã trên giường, hung hăng đặt ở dưới thân rong ruổi một phen."

"Hai người các người, nhanh cho ta nghĩ một chút biện pháp, mẹ nó, ngứa chết lão tử. . ."

Trương Đông đến tướng mạo vạn vạn, tương đương dữ tợn, đồng thời cặp kia âm độc con mắt lại không ngừng toát ra dâm uế chi sắc.

"Khụ khụ. . ."

Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ trong lòng cái biệt khuất đó a!

Ni muội a, hai anh em ta vì nịnh bợ người, hiện tại cũng nằm trên giường bệnh. Đậu phộng, nếu không phải muốn dựa vào nhà các người, lão tử mới không hầu hạ người cái đồ con rùa, mình không dám cùng người khác ngạnh bính coi như xong, còn trách tội chúng ta.

Nếu không phải là bởi vì người, ta ca hai có thể bị người đã thương, hiện tại còn nằm đến trên giường bệnh sao?

Nếu không phải là bởi vì người, hai anh em ta hiện tại đã sớm ôm nhuyển muội tử tại khách sạn lẫn ga giường.

Mẹ nó, tiểu tử kia ra tay thật là độc a? Lão tử hiện tại toàn thân đều đau không có khí lực, tề ——

Hai huynh đệ nhìn xem tại trước giường bệnh đi tới đi lui, nổi trận lôi đình, sắc mặt dữ tợn Trương Đông đến, ở trong lòng không ngừng oán thán, đương nhiên, loại lời này cũng không dám đặt ở bên miệng biểu lộ ra, nếu không, mình toàn gia chết như thế nào cũng không biết a.

Tác giả nhấn lại: 【 cầu đề cử, đúc Kiếm Các mạch dâng hương phượng 14 0891 võ đạo tà tăng 】

Rút quẻ đến, cầu đề cử, cầu khen thưởng, tăng năng lượng, tăng động lực! 【 đúc Kiếm Các mạch dâng hương phượng 14 0891 võ đạo tà tăng chờ người, không gặp không về 】

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Cha ta là Lý Cương

"Trương thiếu, người yên tâm, chờ hai huynh đệ chúng ta tốt, nhất định giúp người đem kia tiểu nương tử buộc đến, đưa đến trên giường của người, mặc người rong ruổi hưởng dụng, đến lúc đó, kia tiểu nương tử nhất định sẽ quỳ ngài dưới dâm uy, phi phi phi, là quý vua của người bá chi khí phía dưới." Mai Phi cố nén đau nhức ý, nịnh nọt vuốt mông ngựa nhìn xem Trương Đông tới.

"Khụ khụ. . . Trương thiếu, ngài cứ yên tâm đi, đệ đệ ta xử lý loại này lừa bán phụ nữ đảng hoàng sự tình tuyệt đối kiên cố, cam đoan đến lúc đó để kia tiểu nương tử đưa người phục vụ thư thư phục phục." Mai Tân vô lực đẩy kính mắt, ngay sau đó: "Vừa mới ta đã cho ta biết tiểu đệ, giúp ngài tại Vũ Thành rượu ngon nhất cửa hàng an bài một cái tổng thống phòng, ngài đi qua sau, nhất định sẽ thích."

Ta anh ruột a, có người như thế tồn tại mình thân đệ đệ sao? Thật hoài nghi ta có phải hay không mẹ kế nuôi! Mai Phi nhìn xem chính một mặt nịnh nọt, đối Trương Đông đến nhưng kinh vuốt mông ngựa Mai Tân, nhìn không được một trận oán thảm, đồng thời, lại là một trận khinh bỉ.

"Oa ca ca, cô nàng kia thế nhưng là rất đúng giờ a! Bình thường chính là hai anh em ta nàng đều xa cách, không phải sao, nghe được ngài Trương thiếu đại danh, lập tức lập tức liền tới đây, vẫn là ngài Trương thiếu uy danh ngưu bức a! Khụ khụ. . ."

Khoan hãy nói, cái này hai huynh đệ thay nhau ra trận, đối Trương Đông tới trận địa chính là một trận đánh tung đập mạnh vuốt mông ngựa, vẫn thật là đem hần nộ khí trong nháy mắt đập mất tung ánh, mấu chốt là cái này nha, lúc trước nhìn thấy Nhậm Thư Uyển dung nhan tuyệt thế về sau, định Hóa khó lấp, giờ phút này đang nghĩ ngợi tìm duyên muội tử thống thống khoái khoái phát tiết một chút một phen!

Nếu là hần biết Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ giờ phút này ý tưởng chân thật, đoán chừng hần hội lần nữa dẫn bạo lửa giận, hung hăng bạo ngược hai người này một phen.

Vứt xuống một câu: "Lưu Thiên Long sự tình, ta sẽ an bài người đến giải quyết, nhìn tiểu tử kia hần là một cái công phu cao thủ, tương đối khó giải quyết, các người chờ ta thông tri, đừng hành động thiếu suy nghĩ, đánh cỏ động rắn."

Sau đó, vô cùng lo lắng bỏ xuống tại trên giường bệnh toàn thân đau đớn huynh đệ hai người, tìm duyên muội tử tháo lửa đi. Dựa vào, dù sao đau cũng không phải Trương gia ta.

Mai Tân Mai Phi hai người, giờ phút này toàn thân đau gọi là một cái nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, gọi là một cái "Sáng khoái giòn "A!

Thế nhưng là cái này nha Trương Đông đến, tại cái này không ngừng gào thét, phát ra lửa giận, bọn hần là dám giận không dám nói a! Chỉ muốn nhanh lên đuổi tồn đại thần này lại nôi.

"A! Khụ khụ. . ."

"Đau chết lão tử. . ."

"Lưu Thiên Long, ta nói người nhị đại gia, thù này không báo, thế không làm người."

"Ai nha, tiểu đệ, người liền hảo hảo dưỡng thương đi! Ta phát giác người căn bản cũng không phải là đau, nói mẹ nó, thế mà còn có khí lực lớn như vậy kêu la."

"Không phải đâu? ! Ca, mẹ ta không phải liền là mẹ người a? Người đây là muốn ** a!"

"Cái gì. . ."

"Thật đúng là nha. . ."

Ai, một đôi tên dở hơi huynh đệ, lúc này vẫn không quên khổ bên trong làm vui, làm khó bọn hần.

"Chích. . ."

Lúc này, một đạo thanh thúy êm tai, uyển giống như hoàng oanh minh xướng giọng nữ truyền vào ca trong hai tai.

Dát!

A tây đi. . .

Không phải đâu!

Lão thiên đối với chúng ta tốt như vậy!

Xem chúng ta thụ thương, sắp xếp mỹ nữ đến trấn an chúng ta viên này thụ thương yếu ớt tâm linh sao?

Thoải mái a!

Đều nói Tái ông mất ngựa, sao biết không phải phúc, không nghĩ tới, tiểu gia ta còn có tốt như vậy điểm phúc a!

Cái này nếu là kéo đến trên giường, nên loại nào hưởng thụ a! Mẹ nó, cái này tướng mạo, tuyệt mỹ a, cùng ban ngày nhìn thấy cái kia tiểu nương tử là một cái cấp độ a! Chắc chắn, lại nhìn vóc người này, thật sự là tuyệt, có lồi có lõm, hai chân thẳng dài nhỏ, từ đóng chặt hai chân đến xem, tuyệt đối, vẫn là xử nữ.

Da trắng mỹ mạo đôi chân dài, nữ thần a!

Hai huynh đệ giờ khắc này ở trong lòng dương dương tự đắc, tự cho là đúng, không ngừng YY ác tha nghĩ đến, ô uế chỉ sắc lộ rõ trên mặt.

"Hừ! Lưu manh, đau chết các người, đáng đời!"

Tô Nhu nhìn xem Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ kia sắc du côn ác tha thần sắc, nhìn không được thấp giọng thầm mắng một câu. Nhưng là, ra ngoài bác sĩ chăm sóc người bị thương trách nhiệm, căn cứ chủ nghĩa nhân đạo tinh thần, nàng vẫn là cố nén quyết tâm bên trong tức giận.

"Vươn tay ra tới. . ." Tô Nhu không chút khách khí, đối mặt mũi tràn đầy ô uế chỉ sắc Mai Phi không chút khách khí lạnh giọng mà nói.

"Hắc hắc, cô nàng, thân người tài chân chính điểm a, người biết Mai gia là ai chẳng? Thế nào, làm bạn gái của ta đi!" Mai Phi tịnh không để ý Tô Nhu thái độ, vẫn như cũ đem hân kia ô uế ánh mắt ở trên người nàng không ngừng xuyên qua.

"Hắc hắc, mỹ nữ, cân nhắc thôi, huynh đệ chúng ta hai người, người tùy ý chọn một cái. Hắc hắc, cam đoan phục vụ người thư thư phục phục, để người không uống công dân thân vào vì nữ nhân. Cạc cạc. . ." Mai Tân ở một bên ô uế mà cười cười nói.

"Lưu manh!" Tô Nhu khí trả lời một câu.

"Hắc hắc, lưu manh sao? Cạc cạc, ta liền lưu manh sao thế, nếu là gây Mai gia ta tức giận, nha ken két." Mai Phi dâm tà nhìn xem Tô Nhu: "Nói cho người, ta gọi Mai Phi, bên cạnh chính là anh ta Mai Tân, cha ta là Mai Hữu Tài, biết hân là ai sao? Ha ha ha. . . Đại danh鼎鼎鼎鼎 bốn tiểu gia tộc Mai gia tộc trưởng a! Sợ rồi sao, hắc hắc, thế nào, hiện tại đáp ứng làm bạn gái của ta y nguyên tới kịp."

"Không có mới? ! Không tìm không phải? ! Hừ! Ta không biết!" Tô Nhu cái kia khí a! Đồng thời trong lòng lại là khó thở ngược lại cười. Cái này đường đường một đại gia tộc tộc trưởng, cho mình lấy tên gọi không có mới còn chưa tính, thế mà trả lại cho mình hai đứa con trai lấy tên gọi không tìm không phải. Ai! Thật không biết hân là lại cho con trai mình lấy tên thời điểm có phải hay không đầu bị lừa dối.

Đồng thời, lại nàng nhớ tới một câu: Cha ta là Lý Cương.

Hừ, những này dựa vào trong nhà bối cảnh, ngang ngược can rờ nhà giàu chấp đồ tử đệ, xã hội cận bã, ngấm lại chính là thật đáng giận.

Cái này khiến ngay tại biệt thự ôm một yêu điểm nữ tử tùy ý rong ruổi, nằm cũng trúng đạn Mai Thiên Tài là không còn gì để nói a! Trách ta rồi. . . Danh tự là gia nương ban tặng, ta có thể sung làm sao đây! Về phần hai đứa con trai danh tự, mình lúc ấy cũng không có quá chú ý, kết quả cho mình nháo cái chuyện cười lớn.

"A! Tê. . ."

"Xử nữ nhân, người muốn mưu hại ta sao? Đậu phộng, tuyệt đối là cố ý, ta muốn tới các người viện trưởng kia báo cáo người, để nàng đem người khai trừ ra bệnh viện. Trừ phi, người đáp ứng làm huynh đệ chúng ta đồ chơi. . ."

"A. . ."

Tức giận không thôi Tô Nhu, hoàn toàn không quan tâm những này uy hiếp ngôn ngữ, đối cái này ác tha huynh đệ hai người trả thù một phen, đóng sập cửa mà đi, lưu lại một đôi ác tha huynh đệ tại trên giường bệnh không ngừng ô uế chửi rủa.

Ầm!

Một chỗ hoàn cảnh ưu nhã, yên tĩnh yên tĩnh khu biệt thự.

"Cái gì? Hai vị thiếu gia bị người đã thương nhập viện rồi?" Một người trung niên nam tử nghe xong thư ký báo cáo, nhất thời nổi trận lôi đình, không khỏi tức giận đập nát một cái chén trà. Lập tức, có một mặt đau lòng nhìn dưới mặt đất mảnh vỡ, ta đồ cổ chén trà a, sứ thanh hoa a! Trong lòng cái kia phiền muộn a, có thể nghĩ.

"Đúng vậy, lão gia, vừa rồi Trương đại thiếu để cho người cho ta biết." Quản gia kinh sợ trả lời.

"Ngậm miệng, người cái này xuẩn tài, lão tử đã nói với người bao nhiêu lần, muốn gọi tộc trưởng, người liền không nhớ được sao? Thật không biết ta làm sao lại để bại người tên ngu ngốc này đi theo ta à!" Không tệ, tên này nam tử trung niên chính là Hoa Hạ bốn tiểu gia tộc tộc trưởng, Mai Hữu Tài.

Người này quyền lợi tâm cực nặng, âm tàn độc ác, trăm phương ngàn kế ngồi lên tộc trưởng chi vị. Thậm chí, gia tộc trước đó một mực có bí mật lưu truyền dạng này thuyết pháp, lúc đầu tộc trưởng chi vị là dự định truyền cho lão tam mai tài hoa, thế nhưng lại bị Mai Thiên Tài dụng kế tính kế, từ đây rơi xuống cái ốm yếu tê liệt tại giường trọng tật.

Chỉ là, truyền ra lần này nói người, cái cuối cùng cái đều không hiểu biến mất. Một chút người thông minh tự nhiên là lựa chọn ngậm miệng, bằng không, kế tiếp biến mất chính là mình.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Hoa Sơn vắt sữa Long Trảo Thủ

Hắn làm người nghi kỵ tâm thận trọng, cũng rất thích mặt mũi, chỉ cần ai dám tùy tiện ngỗ nghịch ý nguyện của hắn, kia hạ tràng mật dịch kết cục tốt đẹp.

Ở trên con đường này, hắn lực thân không nhận, chỉ nhận quyền lợi hai chữ, hắn chính là cảm thấy, có quyền liền có thiên hạ, cán thương dưới ra chính quyền câu nói này bị hắn quậy tung thuộc lâu. Hắn một mực hi vọng trên tay chính mình, đem Mai gia phát triển thành Hoa Hạ gia tộc lớn nhất, bởi vậy, dù cho mình hai đứa con trai, cũng đã trở thành hắn lợi dụng quân cờ.

Mặc dù nói như thế, nhưng chuyện cũ kể thật tốt, đánh chó còn phải xem chủ nhân, giờ phút này bị đánh là con của mình, đây là bị người cười tại trên đầu đi ị đi đại a, hắn sao có thể không tức giận. Loại người này, bình thường là rất khó phục vụ, không gặp quân gia của hắn bị hắn mắng cầu huyết lâm đầu, chính run lấy bấy sao?

"Đúng vậy, tộc trưởng, ta nhớ kỹ." Quân gia khúm núm trả lời.

"Nói, chuyện gì xảy ra?" Mai Hữu Tài hung hăng trừng quân gia một chút.

"Là như vậy, buổi chiều, hai vị công tử nghe theo ngài an bài mang theo Trương đại thiếu. . ." Quân gia đem mình lấy được tin tức hướng về Mai Hữu Tài chi tiết làm một phen báo cáo.

Dát!

"Chờ một chút, người nói là bọn hắn đánh bại đánh bại, quý thần xui khiến vừa vịn dụng vào cái kia gọi Lưu Thiên Long tiểu tạp - loại sao?"

"Chậm rãi chậm rãi, người vừa mới còn nói ai nhĩ?"

"Đại Lưu nhà Lưu Đại ít Lưu Chí Đan cũng tham gia tiến ở trong đó tới." Thư ký trả lời.

Bành!

Mai Hữu Tài đặt mộng tê liệt trên ghế ngồi, lập tức cảm giác toàn thân khí lực đều bị rút vứt bỏ trống không. Mẹ nó, người khác hắn không sợ, thế nhưng là cái này đại Lưu nhà, cũng không phải hắn loại tiểu nhân vật này có thể chọc nổi a! Người ta muốn lộng chết hắn, liền như là voi nghiền chết một con kiến đồng dạng đơn giản dễ dàng.

Đáng chết!

Trong lòng của hắn một trận nói thầm, nhìn không được mắng lên nương tới.

Nghĩ đến đệ đệ của mình Mai Thiên Tài, hắn lại là một trận giận mắng. Mẹ nó, gây ai không tốt, thế mà chọc cùng đại Lưu nhà có quan hệ người, người đây không phải vợ cả Vương thương trên miệng dụng sao? Người không sợ chết cũng đừng lôi kéo ta à? Nếu không hội người còn có giá trị lợi dụng, quý tài giúp người đi đối phó tiểu tử kia, lần này ngược lại tốt, dời lên Thạch Đầu nện chân a!

Oán trách thì oán trách, giận mắng về giận mắng, chuyện cho tới bây giờ, cũng nên nghĩ biện pháp hảo hảo ứng đối a. A, không đúng, ta làm sao quên cái này gốc rễ, ta phía trên không phải còn có Trương đại thiếu đỉnh lấy sao? Sợ cái gì! Thực thoại thuyết, thân tiên đánh nhau, tiểu quý khó chơi. Nhưng là có Trương đại thiếu cùng đại Lưu nhà đi đùa, bọn hắn hẳn là nhất thời bán hội cũng sẽ không có kỵ đến ta đi.

Lại nói, hai nhà này một mực tương hỗ âm thầm phân cao thấp, hươu chết vào tay ai còn nói không chừng. Nói không chừng, thông qua nghị luận phân cao thấp, mình còn có thể ngư ông đắc lợi đâu! Nghĩ tới những thứ này, hắn trong lòng không khỏi bắt đầu huyền tưởng, không khỏi một hồi mình đắc ý, nhẹ nhàng nhưng tung bay.

Loại này người, hắn là thuộc về loại kia chịu đựng không được đả kích một loại, cái này từ hắn liền tiếp động tác liền có thể dòm dẫm. Nếu như chỗ dựa vào thế lực chiến thắng, hắn liền sẽ đắc chí; mà một khi tương phản, hắn liền sẽ lập tức đòi phé.

Không đúng không đúng, ta suy nghĩ thật kỹ, cái này vừa sốt ruột, tư duy hỗn loạn. Vừa rồi tựa như là nói, cái này gọi Lưu Thiên Long tiểu tạp toái cùng đại Lưu nhà Lưu Đại ít chi là trùng hợp gặp được, nếu không phải vừa vặn kia hai cái bắt tranh khí nhĩ tử tại người ta phòng ăn nháo sự, đoán chừng hai người này cả đời cũng sẽ không có bất kỳ gặp nhau đi.

Ai nha, thế mà đem cái tăng quan hệ này cho bỏ sót.

Nghĩ thông suốt những này, hắc vỗ vỗ đầu, bỗng cảm giác toàn thân nhẹ nhõm.

"Nghe, người bây giờ liền bắt đầu bắt đầu sắp xếp người đi đem tiểu tử kia cho ta giam lại, lặng lẽ giết chết hắn, chớ để lộ phong thanh." Mai Hữu Tài đối quần gia âm thầm nói.

"Cái này, tộc trưởng, vừa rồi Trương đại thiếu còn nặng nề nói, gọi chúng ta đừng hành động thiếu suy nghĩ, còn nói tiểu tử kia thân thủ đến, khó đối phó, chờ hắn an bài tốt đang thông tri chúng ta, muốn chúng ta đừng hành động thiếu suy nghĩ, để tránh đánh cỏ động rắn." Thư ký tranh thủ thời gian nhắc nhở.

"Hừ! Không có việc gì, thân thủ cho dù tốt, lại nhanh, chẳng lẽ còn nhanh hơn được đạn không thành, chỉ cần sự tình làm thành, Trương đại thiếu chẳng những sẽ không tức giận. . . Hắc hắc, người dạng này..."

"Vâng, thuộc hạ cái này đi làm."

Thừa dịp phòng ăn quản lý đi giải quyết thủ tục vấn đề, ba người tiến vào một gian phòng, tọa hạ trò chuyện lập nghiệp thường tới.

"Hiện đệ, người có biết trước đó người đã thương hai người, cùng đằng sau muốn giúp bọn hắn chỗ dựa Trương Đông tới là bối cảnh gì sao?" Lưu Chí Đan đột nhiên hỏi Ngô Đạo.

"Không muốn biết, ta chỉ biết là, bọn hắn hôm nay chọc ta, liền muốn trả giá đắt." Lưu Thiên Long một mặt không quan trọng bộ dáng trả lời.

"Hắc hắc, lời này ca thích nghe, đủ hào khí." Lưu Chí Đan cười mở mà cười cười nói: "Bất quá, người vẫn là phải nhiều chú ý, cái gọi là mình thương để tránh, ám tiễn khó phòng, dù cho người không vì mình suy nghĩ, cũng phải vì đệ muội suy nghĩ a."

"Ba người kia, đều là có tiếng âm hiểm tiểu nhân, điển hình có thù tất báo. Người đã thương hai người, là hai cái thân huynh đệ, cũng là Hoa Hạ bốn tiểu gia tộc tộc trưởng, đồng thời cũng là Hồ Bắc phó Phủ chủ Mai Hữu Tài nhĩ tử. Còn Trương Đông đến, hắn là Hoa Hạ tứ đại gia tộc tộc trưởng tiểu nhĩ tử, làm người càng thêm ác độc, càng phải lưu thêm cái tâm nhãn, về phần bọn hắn quan hệ trong đó, người ngày sau liền sẽ biết."

"Chờ một chút, đại ca, người nói là, kia hai không tìm không phải đồ chơi, là Mai gia người? Kia Mai Thông cùng Mai Đồ cùng bọn hắn là quan hệ như thế nào?" Lưu Thiên Long đánh gãy Lưu Chí Đan lời nói, nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Rắn chuột một ổ." Lưu Chí Đan lời ít mà ý nhiều trực tiếp trả lời, thần tình kia, tựa như căn bản cũng không đem hai gia tộc kia để ở trong mắt.

"Ha ha ha ha, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, Phật gia là cùng Mai gia hữu duyên a! Ha ha ha ha. . ." Lưu Thiên Long bưng tỉnh đại ngộ, cười to lên.

"Nha! Hiện đệ chỉ giáo cho?" Lưu Chí Đan nghe vậy, nhìn xem cười to Ngô Đạo, nghi ngờ truy vấn.

Thế là, Lưu Thiên Long bắt đầu đem trước đã thương Mai Đồ hai người sự tình nói ra.

"Ha ha ha ha. . ."

"Hiện đệ, lợi hại, lợi hại a! Lấy một địch trăm mà không rơi vào thế hạ phong, đại ca bội phục a!" Lưu Chí Đan nghe xong Lưu Thiên Long giảng giải, đầu tiên là cao hứng vỗ bàn cười to, sau đó một mặt bội phục thẳng khen hắn, cuối cùng thoải phong nhất chuyển, biểu lộ nghiêm túc tiếp tục nói ra: "Hiện đệ, người cần phải dạy một chút đại ca a! Không cho phép tàng tư."

"Ách!" Lưu Thiên Long nhìn xem biểu tình biến hóa trong nháy mắt Lưu Chí Đan, một mặt kinh ngạc.

"Thế nào, người không vui?" Lưu Chí Đan gấp, bắt lấy nắm chắc Ngô Đạo cánh tay, trên mặt không vui hỏi.

"Ai nha, ta nói ta nhỏ ca, ta nhỏ anh ruột a, ngài liền không thể điểm nhỏ khí lực a, huynh đệ cái này cánh tay nhỏ bấp chân, không nhận được ngài cái này mấy lần giày vò a!" Lưu Thiên Long bị bắt cánh tay đau nhức, ủy khuất hô to, tiếp lấy lại tiếp tục nói: "Còn có, ta có nói không đáp ứng sao?"

"Tiểu tử thú, người dám lừa gạt ca, nhìn ta Hoa Sơn vắt sữa Long Trảo Thủ, nha!" Thấy mình trách oan Lưu Thiên Long Lưu Chí Đan, vì làm dịu mới xấu hổ, bỗng nhiên đùa nghịch lên bảo đến giống như loạn quất lên, hoàn toàn quên một bên ngồi xem hai người nháo đáng vị mỹ nữ nào.

Nhưng thấy lúc này Nhậm Thư Uyển, nghe được Lưu Chí Đan không che đậy miệng một câu "Hoa Sơn vắt sữa Long Trảo Thủ" về sau, gương mặt xinh đẹp xấu hổ đỏ bừng, đều có thể bóp xuất thủy tới, vội vàng ở một bên lớn tiếng ho khan một tiếng, dùng cái này nhắc nhở hai bọn họ.

"A! Cái kia. . . Cái này. . . Ai, đệ muội a, xin lỗi, xin lỗi a! Nhìn đại ca cái này không đem cửa miệng, một cao hứng trở lại, không che đậy miệng nói sai, người cũng đừng trò cười đại ca a!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Hiền Viên Đạt Ma Nội Kinh

Nghe được Nhậm Thư Uyển thanh âm ho khan, Luru Chí Đan cái kia xấu hổ a, ngoại trừ xấu hổ vẫn là xấu hổ. Mẹ nó, ai kêu mình ngoài miệng không có giữ cửa, làm cho đệ muội khó xử không nói, còn náo loạn trò cười.

"A, đại ca, ngươi tuyệt đối đừng nói như vậy, đại ca loại tính cách này, phóng đảng không bị trói buộc, thẳng thắn mà vì, không câu nệ tiểu tiết, đang cùng nhà ta Ngô Đạo, ta thật hoài nghi, các ngươi có phải hay không vốn chính là thân huynh đệ a! Ngay cả tính cách, tác phong làm việc đều như thế." Nhậm Thư Uyển nhìn về mặt lúng túng Luru Chí Đan, che miệng cười nhẹ nói.

"A, ha ha ha ha. . ."

Luru Chí Đan nghe xong Nhậm Thư Uyển, xấu hổ chỉ tình lập tiêu, tiếp lấy cao hứng cất tiếng cười to, lập tức, bỗng nhiên tà tà mà cười cười đối Luru Thiên Long nói: "Hiền đệ a, chúng ta cái này gọi không gọi cút chó vị hợp nhau, thói đến cùng nhau, hắc hắc!"

"Ta đi, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ, ca a, có ngươi như thế tổn hại huynh đệ sao? Ngươi xem thật kỹ một chút, huynh đệ ngươi cái này tướng mạo, Phan An trông thấy đều muốn tức chết, ra ngoài trên đường cái mê chết một mảng lớn, tức chết ba ngàn Độc Lang, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, xe thấy xe nổ bánh xe, khinh thường. . ." Luru Thiên Long nghe Luru Chí Đan, lập tức không thuận theo, một mặt không phục kêu to lên, thế nhưng là, còn không có thói xong, đang ngồi kia hai vị phản kháng.

Phốc!

Cách cách!

"Ha ha ha ha. . ."

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

Trong rạp, một mảnh hoan thanh tiểu ngữ trên không trung vờn quanh phiêu đảng, được không vui thích. Rất nhiều năm sau, khi Luru Chí Đan nhớ lại hai người ở chung từng li từng tí bên trong một màn này lúc, vẫn như cũ lệ nóng doanh trong, cảm khái không thôi.

Ba người một mực tại bao sương nói chuyện phiếm, thẳng đến phòng ăn quản lý đem thủ tục làm tốt lấy ra mới tách ra.

Lúc đầu, huynh đệ hai người vừa kết bạn, chính là nhiều hợp gặp liên lạc tình cảm thời điểm, Luru Chí Đan cùng Luru Thiên Long tự nhiên là nghĩ như vậy, tiếc rằng nửa đường Luru Chí Đan nhận được một cú điện thoại, phải đi suốt đêm về Yên Kinh, bắt đắ dĩ, cuối cùng chỉ có thể vội vàng từ biệt.

Lâm lúc rời đi, tương hồ trao đổi dây số về sau, Luru Chí Đan căn dặn Luru Thiên Long, có bất kỳ khó khăn đều có thể tìm hắn, nếu là huynh đệ, cũng đừng khách khí. Cũng tại cùng liên tục dặn dò hắn, có thời gian đến Yên Kinh nhất định phải cho hắn điện thoại. Luru Thiên Long im ắng lấy đúng, chỉ có thể thật chặt cùng mình cái này vừa kết giao nghĩa huynh không thôi ôm một cái.

Bất quá, Luru Thiên Long trong lòng từ đầu đến cuối có một cái nghi vấn, đó chính là Luru Chí Đan thân phận. Mặc dù hai người kết làm khác phái huynh đệ, nhưng có một số việc, đối phương không nói, mình cũng không dễ chịu hỏi, mà Luru Chí Đan cũng không có biểu lộ ra ý tứ. Dù sao, ai cũng có thuộc về mình ** không phải. Ti như mình, không thì có rất nhiều bí mật không thể hướng về người khác thổ lộ hết sao?

Hai người trở lại biệt thự, đã là mười giờ tối, lúc này, Dương Chí Nhu sớm đã nằm ngủ. Lúc đầu, Nhậm Thư Uyển là dự định đơn độc đi tắm rửa, nhưng chịu không được không ở Ngô Đạo một trận thể công, hai người lại tại phòng tắm tới một trận kích tình tắm uyên ương, nhưng là, cuối cùng vẫn không thể đột phá một bước kia, điểm ấy, Ngô Đạo cũng đành chịu.

Tắm rửa xong, Nhậm Thư Uyển chết sống không đáp ứng bởi Ngô Đạo ngủ chung, lý do là, hôm nay quá mệt mỏi, không cùng ngươi làm trò chơi. Cuối cùng, Luru Thiên Long chỉ có thể một thân một mình nằm ở trên giường số con cừu nhỏ.

Suy nghĩ một chút, mình cả ngày hôm nay tao ngộ , có vẻ như vô cùng đặc sắc a!

Nguyên lai đây chính là nhân sinh.

Lần này tới trần thế lịch luyện, thật đúng là chính có ý tứ a. . . Hồi tưởng mình ngày xưa kia đơn nhất sinh hoạt, đơn giản nghĩ lại mà kinh a!

Chỉ là, hôm nay trong lúc vô hình, lại đem bên cạnh mình nữ nhân đặt vào hiểm cảnh, là nên suy nghĩ một chút tiếp xuống an bài, tuyệt đối không thể để cho bất luận kẻ nào quấy rầy đến bên cạnh mình nữ nhân. Hừ! Hắn mạnh mẽ hấn mạnh, gió mắt lướt núi đồi, hấn hoành mặc hấn hoành, trắng sáng chiếu đại giang.

Sờ lấy trong ngực cái kia thanh tinh xảo xanh biếc tiểu thái đao, hắn không khỏi nghĩ. Cây đao này từ hắn từ nhỏ theo hắn, bình thường sẽ không dễ dàng bại lộ tại mắt người trước, nhưng là giờ phút này, người quen biết hắn đều biết, hắn sát niệm nổi lên. Tuy nói thuộc về nửa cái người xuất gia, nhất quán tuân theo Phật gia lấy lớn không thích tôn chỉ cảm hóa thể nhân, độ hóa chúng sinh, nhưng là, một khi chân chính gặp được uy hiếp người bên cạnh an toàn tình huống khẩn cấp lúc, hắn tuyệt đối sát phạt quả quyết, không lưu tình chút nào, đương nhiên, những này bình thường là không có người nhìn thấy, cái này tự nhiên là hắn ẩn nhẫn tốt thôi.

Mẹ nó, tốt nhất đừng nhúc nhích Phật gia gia người bên cạnh, nếu không, hừ hừ!

Ta từ hoành đao Hưởng Thiên Tiểu, khua tay đao phay trăm càn khôn!

Phật gia gia đao phay tư vị, cũng không phải ăn chay, chỉ cần chọc ta, ta không đề nghị để người nếm thử nó tư vị. Liếm liếm đầu lưỡi, nhìn xem thái đao trong tay, nói một mình một phen, ngủ say sưa tới.

Ban đêm, Lưu Thiên Long trong giấc mộng, mộng thấy mình tựa như tiến vào một ngọn núi động, trong động, kim quang rạng rỡ, mà tại sơn động cuối cùng chính Trung Ương, ngồi một vị mặt mũi hiền lành mày trắng lão hòa thượng.

Nhìn thấy Lưu Thiên Long tiến đến, lão hòa thượng đột nhiên mở to mắt, không đợi hắn kịp phản ứng, một đạo mạnh mẽ tinh quang từ lão hòa thượng hai mắt bên trong bắn ra, khiến cho hắn bỗng cảm giác đầu đau muốn nứt, toàn tâm thực cốt, lập tức liền muốn thoát đi cái sơn động này.

"Đừng nhúc nhích, ngàn vạn nhìn xuống! Ta thời gian không nhiều, lại tại ngươi cũng vô ác ý, chỉ cần ngươi triệt để hấp thu luyện hóa đạo này « Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh » công pháp tin tức, siêng năng tu luyện về sau, tất nhiên tiền đồ vô lượng." Mây trắng lão hòa thượng đột nhiên mở miệng nói ra.

Lưu Thiên Long nghe vậy, hai chân khoanh lại mà ngồi, cố nén kia toàn tâm thực cốt kịch liệt đau nhức, bắt đầu hấp thu trong đầu thêm ra « Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh » công pháp tin tức.

Àm ầm!

Không biết qua bao lâu?

Phảng phất như chính là như vậy một sát na,

Lại phảng phất như qua một vạn năm!

Tha giống như lấy Lưu Thiên Long như thế cứng cỏi tín niệm, vẫn như cũ không thể đứng vững đầu kia đau nhức muốn nứt, toàn tâm thực cốt đau đớn, bất quá, cũng may là hắn nhiều lần kiên trì, lại té xỉu tới hậu quan đầu, rốt cục đem kia đại lượng tín tức tiếp thu hoàn tất.

Một đạo tiếng sấm, đem còn đang trong giấc mộng Ngô Đạo bừng tỉnh, Ngô Đạo đột nhiên ngồi dậy, nhìn về phía ngoài cửa sổ, ào ào, chỉ thấy ngoài cửa sổ rơi ra mưa rào tầm tã.

Chết kinh lung lay đầu, Lưu Thiên Long nhớ lại buổi tối cái kia mộng cảnh, luôn cảm giác đặc biệt chân thực, nhất là giật mình tỉnh lại trước, trong đầu truyền đến một câu kia: "Ta chính là Kim Thân ngũ mạt Đại La Hấn, thụ bạn nhờ vả, bằng này một tia lưu lại chấp niệm chờ đợi người hữu duyên thức tỉnh, cũng đem công pháp phong tại ngươi não hải. Nay ta đại công cáo thành, rốt cuộc có thể công thành lui thân. Hắc hắc, một cái to lớn kinh hi chờ ngươi. Nhớ lấy, muốn kích hoạt Hiên Viên ngọc, nhớ máu nhận chủ."

Ngay tại Ngô Đạo hoài nghi thời điểm, trong đầu đột nhiên chui ra một đạo khác tin tức để hắn triệt để tin tưởng giấc mộng kia là sự thật.

"« Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh », nguyên danh Hiên Viên trái qua, chính là Nhân Hoàng Hiên Viên đại đế sáng tạo, sau khi được Phật môn Đạt Ma lão tổ dung nhập Phật môn tinh hoa, khiến cho càng thêm hoàn thiện tinh diệu, cho nên đổi tên là « Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh »."

"Tu luyện này công, không phải đồng nam chi thân mới có thể tu luyện, trái lại vạn kiếp bất phục."

"« Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh », chia làm ba tầng, mỗi ba tầng lại phân làm giai đoạn trước, trung kỳ, hậu kỳ tam cái tiểu tầng. Thứ nhất lớn tầng: Kim Long hằng thế; thứ hai lớn tầng: Long ngâm cửu tiêu; thứ ba lớn tầng: Long phượng trình tường."

"Dựa vào Hiên Viên ngọc, làm ít công to. Đến thứ nhất người, ngao thị thiên hạ; cả hai đều chiếm được, đứng hàng Nhân Hoàng, kiếm chi Thương Khung."

Chương 60: Ngọc bội không gian

Nha a, như thế bá khí. . .

Không phải do hấn quá nhiều phân tâm, tiếp tục tiếp thu trong đầu kia đại lượng tin tức. . .

"Tu luyện « Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh », nhất định phải tiến hành theo chất lượng, đột phá một tầng, tầng thứ hai tự động mở ra, dùng cái này tuần hoàn, như bắt tuân theo, tất thụ phản phệ."

Đón lấy, là tầng thứ nhất Kim Long hàng thế công pháp tin tức, Ngô Đạo cẩn thận đem những tin tức này đọc xong, liền thối lui ra khỏi não hải.

Chỉ là, vị kia lão hòa thượng là ai, hấn nói tới bị người nhờ vả, lại là người nào! Chẳng lẽ lại chính mình là lớn phúc vận người sao? Ngay cả thương thiên đều chiếu cố, trong lòng của hấn không khỏi YY nói.

Rất nhiều năm sau, khi Ngô Đạo lần nữa nhớ lại hôm nay một màn này lúc, vẫn như cũ bụi người mãi thôi. Chính là bởi vì buổi tối hôm nay cái này không hiểu thấu lần này kinh lịch, để cho mình đi lên một đầu không giống bình thường tu chân chỉ đạo.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, " đọc xong đạo này tin tức, Lư Thiên Long mắng to một câu, thế này sao lại là cho mình đưa phúc lợi a, còn nói đối với mình có chỗ tốt, mẹ nó, đồng nam chi thân a, đây là muốn mình cảm dục a!

Đạt Ma lão tổ sư a, ngài một chiều này thật hung ác a, muốn hay không chơi như vậy ngài đồ tôn a! Ta tính phúc sinh hoạt a!

Trời ạ! Người vì sao đối tiểu hòa thượng như thế bất công a!

A, không đúng, giống như bị hố, trong mộng cái kia đáng chết lão hòa thượng cười bi ối như vậy, còn nói có cái kinh hi lớn đưa cho ta, nguyên lai kinh hi tại cái này a! Oa ca ca, âm mưu, tuyệt đối là âm mưu! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, Phật gia gia một chút mất tập trung liền bị hố a, cái này già Bất Tử hòa thượng, chết con lừa trọc, tức chết Phật gia gia.

Bất quá, mắng thì mắng, oán trách thì oán trách, Lư Thiên Long rất nhanh liền buông ra trong lòng cái rất nhiều không vui. Chẳng lẽ lại còn để hấn đi tìm lão hòa thượng kia đi báo thù sao? Hắc hắc, người suy nghĩ nhiều, kia là không thực tế.

Đi, dù sao Phật gia gia bây giờ còn chưa có bắt đầu tu luyện, cùng lắm thì không luyện, hắc hắc! Vậy cái này tính phúc sinh hoạt còn không phải như vậy bồi tiếp ta không phải! Ủ, cứ như vậy vui sướng quyết định.

Bất quá, nghe lão hòa thượng kia giảng thuật, có vẻ như cái này cái gì « Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh » là một bộ vô cùng ghê gớm công pháp a! Hắc hắc, không chừng, Tái ông mất ngựa, sao biết không phải phúc. Lão thiên luôn luôn rất công bằng, mất đi một vật thời điểm, ngay lập tức sẽ cho người bổ sung đồng dạng vật phẩm, để người kia cân Thiên Bình không đến mức nghiêng.

Ai, cái này xoắn xuýt, là tu luyện? Còn là tu luyện đâu?

A tây đi!

Mẹ nó, thật đau đầu a! Thật là khó lựa chọn!

Nhưng là, cuối cùng tên kia hèn mọn ý nghĩ, rốt cục bị trong lòng kia cỗ muốn mạnh lên tư tưởng sở chiếm cứ, hèn mọn trận địa bị triệt để công xuống tới, không còn tồn tại.

Đây cũng không phải là nói Lư Thiên Long đến cỡ nào cao thượng, chỉ có thể trong lòng cái kia đạo vô hình gông xiềng, một mực tại thúc giục hấn hướng phía trước, hướng phía trước, lại hướng phía trước; mạnh lên, mạnh lên, lại mạnh lên.

Thân thể chi mê, phụ mẫu, muội muội hạ lạc, ép tới nội tâm của hấn đều có chút không thờ nổi, chỉ là những này bị hấn ẩn tàng tương đối sâu mà thôi, tuy tiện không trước mặt người khác bày ra chi thôi.

Thừa dịp sắc trời còn không có sáng, sao không tranh thủ thời gian rút ra Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh tầng thứ nhất Kim Long hàng thế công pháp tin tức, trước suy nghĩ một chút đâu!

Đang định tu luyện, bỗng nhiên nhớ lại ngực ngọc bội, lão hòa thượng không phải nói ta khối này là Hiên Viên ngọc sao? Nhìn xem khối này làm bạn mình từ nhỏ đến lớn ngọc bội, hấn trở nên hoảng hốt.

Có lẽ, hồi nhỏ chỗ tao ngộ hết thấy, cũng không phải là một trận ngẫu nhiên a! Không được, nhất định phải tìm về kia đoạn ký ức, cùng thân nhân của mình. Nghĩ đến trong đầu kia đoạn ngắn ngủi vẫn tự, kiên định hơn hấn phải mạnh lên quyết định.

Việc này không nên chậm trễ, cần nát ngón tay, nhỏ một giọt đi lên.

Đinh!

Một tiếng thanh thúy thanh âm vui sướng từ trong ngọc bội bay ra, chỉ gặp được lần tại trên ngọc bội mặt biển mất đầu kia mini bản tiểu long lần nữa tại chỗ, lập tức, một đạo rất hưng phấn vui vẻ long ngâm theo nó trong miệng phát ra, xông phá ngọc bội giam cầm, phiêu đảng vờn quanh trong phòng.

Theo đạo này tiếng long ngâm mai danh ẩn tích về sau, mini tiểu long tăng nhanh tốc độ xoay tròn, đón lấy, không ngừng tăng tốc, sau đó, chỉ có thể nhìn thấy một đầu quang ảnh tại ngọc bội phía trên nhanh chóng xoay tròn, nhưng là, thời gian dần trôi qua, cả khối ngọc bội chậm rãi phát ra một cỗ thất thái sắc quang mang.

Nhìn trước mắt một màn thần kỳ này, Luru Thiên Long một mảnh mờ mịt, đồng thời trong lòng càng nhiều hơn chính là một loại chờ đợi, không biết ngọc bội đến cùng ẩn giấu đi bí mật gì, đối với mình lại có thể đưa đến bao lớn trợ giúp.

Trên ngọc bội đạo này thất thái ánh sáng tại ước chừng kéo dài mười phút tả hữu về sau, dần dần ảm đạm xuống, tiếp lấy chậm rãi từ xanh ngọc trở nên trong suốt, một lần cuối cùng hòa tan vào Luru Thiên Long ngực trong da, giống như một thể.

Luru Thiên Long ngây người, cái này mẹ nó làm sao khiến cho, mình mặc dù cảm giác được ngọc bội, cũng có thể nhìn thấy ngọc bội, nhưng là muốn làm sao vận dụng a! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ a! Đây không phải tra tấn người mà! Gặp quỷ thực sự là. . .

Oanh!

Ngay tại Luru Thiên Long hô to hô cha thời điểm, trong đầu lập tức truyền đến một trận oanh minh, lập tức một đạo thanh âm non nớt tùy theo truyền vào trong đầu của hắn.

"Chủ nhân! Người rốt cục đến xem ta."

"Ai? Là ai đang gọi?" Luru Thiên Long nghe được thanh âm, cảnh giác bốn phía vẫn nhìn kêu lên.

"Ha ha ha ha ha, chủ nhân, ngài đừng sợ niết, người ta là Hiên Viên ngọc thủ hộ thú ờ!" Thanh âm non nớt lần nữa nãi thanh nãi khí truyền đến.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Mẹ nó, dọa Phật gia gia nhảy một cái, còn tưởng rằng dụng quý! Mau nói, khối này phá ngọc làm sao vận dụng a! Còn có, ta thấy thế nào không thấy người?" Luru Thiên Long nghe vậy, một trận mắng to, chột hời.

"Chủ nhân, hiện tại người buông lỏng tâm tình, ngưng tụ tinh thần lực, đưa nó đầu nhập Hiên Viên ngọc bên trong liền có thể nhìn thấy ta." Thanh âm non nớt lần nữa truyền đến.

Luru Thiên Long y theo chỉ thị của nó, buông lỏng tâm tình, lập tức chậm rãi tụ lại thần thức, hướng về ngọc bội bắn ra mà đi.

Trong phòng, bỗng nhiên, Luru Thiên Long thân ảnh đột nhiên như quỷ mị biến mất tại nguyên chỗ.

Nếu như lúc này có người nhìn thấy, nhất định sẽ dọa đến đã hôn mê, thậm chí thậm chí, dọa thành cái trọng độ bệnh tâm thần người bệnh cũng khó nói.

Thử nghĩ, ai hơn nửa đêm nhìn thấy một người sống sờ sờ hư không tiêu thất ở trước mặt mình, còn có thể một mặt trấn định.

Thần mã?

Người nói người có thể?

Tốt a! Ta tin. . .

Tin người mới có quý. . .

Có tin ta hay không phun người một mặt?

Đi một bên, cái nào mát mẻ ngốc đi đâu.

Đừng để gian nan khinh bỉ người, hắc hắc!

Sau một khắc, Luru Thiên Long liền phát hiện mình xuất hiện tại một cái hoàn cảnh lạ lẫm. Đó là cái bốn phía màu xanh biếc dạt dào lạ lẫm không gian bên trong, nhưng là, cái không gian này lớn nhỏ lại mất thường có thể dụng, sơ bộ tính toán, ước chừng đánh giá có một cây số lớn nhỏ, không nhìn thấy độ cao, toàn bộ không gian cho người cảm giác tựa như là vừa vận hừng đông sáng sớm, còn mang theo một cỗ nhàn nhạt màu xám.

Nhưng là, không khí nơi này lại tương đương không tẻ, hít một hơi, đều cảm giác thần thanh khí爽, phá lệ tinh thần, nếu như cùng bên ngoài vừa so sánh, vậy đơn giản chính là một cái trên trời một cái dưới đất, không so được so sánh khả năng a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Long Bảo Bảo

Ngắm lại bất quá cũng thế, hiện nay xã hội phát triển quá nhanh, dẫn đến không khí ô nhiễm nghiêm trọng, nơi nào còn có một mảnh tinh khiết Tịnh Thổ chi địa. Cho dù là kia Phục Long Sơn không khí đến cùng nơi này so sánh, cũng không thể so sánh.

Nhưng là duy nhất làm hắn cảm thấy kỳ quái, hiểu kì một điểm, cũng không biết không gian này bên trong, giống như thỉnh thoảng có một cỗ gió nhẹ thổi qua, hơn nữa còn mang theo trận trận hương thơm, hơn nữa còn là loại kia phảng phất như thiếu nữ trên người kia cổ xù nữ mùi thơm, làm hắn say mê không thôi.

Lúc này, một đầu giống như rồng mà không phải là rồng, lại cực giống Kỳ lân, ngậy thơ chân thành, trên đầu mọc ra hai cái trổng nhỏ bao, phía sau một cặp cánh nhỏ thỉnh thoảng quạt hương bồ mấy lần, dưới thân thể còn mọc ra bốn đầu tiểu chân ngắn, kéo lấy một đầu ngắn ngủi cái đuôi, thân cao chừng chớ khoảng 1 mét tiểu quái thú, đang lờm hai con mắt sáng to, một mặt hiểu kì đánh giá Lưu Thiên Long.

"Chủ nhân!" Nhìn xem Lưu Thiên Long một mặt say mê tại đứng đó xuất thần, quái thú yếu ớt kêu một tiếng.

"Ai nha ta đi! Mẹ nó Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Đây là thứ quỷ gì? !" Lưu Thiên Long bị đạo này thanh âm rất nhỏ đánh gãy suy nghĩ, thuận thanh âm cúi đầu xem xét, cả kinh về sau chửi rủa lấy nhảy một bước, lập tức trấn định lại, lập tức tiếp lấy nghi hoặc hỏi: "Ngươi. . . Mới vừa rồi là ngươi lại nói chuyện với ta sao?"

"Ủm đầu! Chủ nhân, ngươi ta không phải quỷ đồ vật niết, là Hiền Viên ngọc thủ hộ thú Long Bảo Bảo niết." Tiểu long nãi thanh nãi khí trả lời một câu, đón lấy, giờ lên mình hai con chân trước, trưng hồ đối diện đầu ngón tay, một mặt ủy khuất nói tiếp: "Ngươi ta đáng đáp đáng yêu như thể niết, chủ nhân tại sao phải làm ghim a động tác quá mức niết? !"

"Tốt a, trách ta ặc! Phật gia ta biểu thị rất xấu hổ, vì vừa rồi cử động xin lỗi ngươi!" Ngô Đạo nhìn xem tiểu long kia ủy khuất bộ dáng, bỗng cảm giác buồn cười.

Mẹ nó, cái này tiểu long thật đúng là một đầu hội sai bảo đầu bĩ Long a ! Bất quá, không có cách, mình vừa rồi kia theo bản năng động tác, cũng xác thực quá hại ngươi, chỉ có thể cười xin lỗi âm thanh nhận lỗi.

"Hừ! Chủ nhân, nhìn ngươi bộ dáng này, không phải nhận lầm thái độ!" Tiểu long nhìn xem Lưu Thiên Long, một mặt không vui nói.

"Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Sao thế, Phật gia liền cái này thái độ, hắc! Tiểu tử, dám cùng ngươi chủ nhân khiêu bản đúng không! Xem ta như thế nào thu thập ngươi." Lưu Thiên Long thấy tiểu long lại dám cùng mình phân cao thấp, quyết định cho nó cái ra oai phủ đầu, để nó biết chủ nhân quyền uy là không thể tùy ý chọn hắn, không phải, về sau thì còn đến đâu.

Ba ba ba ba ba.

Liên tiếp năm đạo tiếng bặt tai truyền ra.

"A a a! Chủ nhân, đừng lại đánh niết, tiểu long biết sai rồi, cũng không dám lại á!" Tiểu long đau kêu to, đồng thời vịn vẹo lên thân thể, dùng hai con chân trước che lấy đuôi rỗng chỗ, nước mắt rung rung đau nhức âm thanh đối Lưu Thiên Long cầu xin tha thứ.

Mẹ nó, đáng yêu như vậy tiểu Long Bảo Bảo, cái thằng này đều hạ thủ được, ngược đãi nhi đồng a, tất cả mọi người đi tố giác hắn, sống sờ sờ bạo lực gia đình a!

"Hắc hắc! Tiểu tử, nhìn ngươi về sau còn dám cùng Phật gia gia khiêu chiến không?" Lưu Thiên Long nhìn xem Long Bảo Bảo nước mắt kia gâu gâu cầu xin tha thứ bộ dáng, tay phải xoa cằm, đắc ý cười nói.

"Ô ô ô ô. . . Chủ nhân khi dễ nhi đồng, chủ nhân có bạo lực khuynh hướng, ô ô ô ô. . ." Long Bảo Bảo nhìn xem Lưu Thiên Long kia đắc ý bộ dáng, thế mà tốt vết sẹo quên đau, vừa chuyện bị đánh đau quên mất không còn một mảnh a!

"Nha a! Tiểu tử! Không tệ a! Làm sao? Da còn ngứa đúng không? Hắc hắc." Lưu Thiên Long nhìn xem tiểu gia hỏa thể mà chỉ chớp mắt lại nhanh như vậy quên vừa rồi vỗ cây thông xoa bóp, thế là lại ma sát hai tay, một bộ kích động động tác, đối tiểu Long Bảo Bảo cười tà nói tiếp.

"A! Chủ nhân, Long Bảo Bảo biết sai á! Lần này thật nhớ kỹ niết, cầu chủ nhân đừng có lại đánh niết, cái mông ngươi ta đến bây giờ còn đau quá niết!" Long Bảo Bảo thấy Lưu Thiên Long lại muốn động thủ, lập tức lập tức ý thức được mình vừa rồi lại dẫn lửa trên người.

Bất quá, cũng may tiểu gia hỏa này đầu đủ cơ linh, phản ứng thật đúng là không là bình thường nhanh, nghe vậy lập tức hạ thấp tư thái, đồng thời dùng hai con ngón chân trước quay thân che lấy mình y nguyên đau đón cái mông, nằm rạp trên mặt đất hướng về Luru Thiên Long cầu xin tha thứ, bộ dáng kia, muốn bao nhiêu đáng thương có bao nhiêu đáng thương, muốn bao nhiêu buồn cười có bao nhiêu buồn cười!

Vốn là không có tính toán lần nữa động thủ Luru Thiên Long, nhìn xem Long Bảo Bảo bày ra đến cái này một cái kì lạ tạo hình, trực tiếp bị nó đánh bại.

Tiểu gia hỏa này, là hầu tử phải tới làm quái đây này! Vẫn là Phật Tổ lão nhân gia ông ta cảm thấy thua thiệt cùng ta, cho ta sai tới một cái khôi hài điệu bi tên dở hơi đâu! Mẹ nó, I phục rồi YOU! Loại này độ khó cao động tác, Phật gia gia ta có thể bày không ra a!

Tốt a! Chư vị muốn hỏi, đến tốt cùng là dạng gì động tác đâu! Hắc hắc! Bí ẩn này liền lưu lại chờ mọi người từ từ suy nghĩ, Luru Thiên Long không nói cho mọi người, chỉ là nhắc nhở các vị, hai con tiểu ngắn trào nha!

"Tốt, người cái vật nhỏ, dừng tại đây trang, không đánh người nữa có thể chứ!" Luru Thiên Long nhìn xem cái này để cho mình vừa bức mình vừa buồn cười tên dở hơi, một mặt bắt đầu đi trả lời.

"Thật, quá tốt lắm! Chủ nhân thật sự là người tốt niết! Thiên hạ đệ nhất người tốt, vũ trụ thứ nhất đại soái ca, ngọc thụ lâm phong. . ." Long Bảo Bảo nghe xong Ngô Đạo không đánh mình, lập tức vui vẻ ra mặt, từ dưới đất một cái bật lên đứng lên, vỗ chân trước cao hứng nịnh nọt. Bởi vì cái gọi là, thiên xuyên vạn xuyên, nịnh nọt không xuôi, ngay cả tiểu gia hỏa này đều vận dụng lô hòa thuần thanh a!

"Ngạch! Dừng lại, dừng lại, cho ta tranh thủ thời gian dừng lại." Luru Thiên Long đầu cái kia lớn a, cái này mẹ nó, thật đúng là tên dở hơi quái một viên a, cái này mẹ nó mới vừa rồi còn nước mắt rung rung, qua trong giây lát liền vui vẻ ra mặt, không chỉ như thế, sẽ còn vuốt mông ngựa, đồng thời, cái này thúc ngựa bản sự thật đúng là không phải thiên hạ hai người có thể so sánh a!

Bất quá, nói trở lại, mình lúc đầu, xác thực, chính là như vậy người tốt, đại soái ca a, hắc hắc, tiểu gia hỏa này nói thế nhưng là lời nói thật a!

"Hi hi. . ." Long Bảo Bảo nhìn xem Ngô Đạo mặt mũi tràn đầy hường thụ, âm thầm tự luyện biểu lộ, một mặt cười mờ ám.

"Tiểu tử, nhìn người điểm này tiền đồ, dạng này đều đặc ý lên, nhanh lên, nói cho ta một chút nơi này tình huống, ta cũng không có nhiều như vậy công phu cùng người một mực hao tổn." Long Bảo Bảo điểm này tiểu biểu lộ, tự nhiên không có đào thoát Luru Thiên Long Hỏa Nhân Kim Tinh, nhưng là hấn cũng không tiếp tục truy cứu cái gì, dù sao hấn cũng không phải loại kia lòng dạ hẹp hòi người, hấn hiện tại chỉ muốn mau chóng hiểu rõ ngọc bội kia bí mật.

"Chờ một chút, đang giảng trước đó, người nói cho ta biết trước, bên trong không gian này thỉnh thoảng thổi qua một đạo gió nhẹ, mà lại, còn mang theo một cỗ làm cho người say mê không thôi hương thơm, là tình huống như thế nào!" Luru Thiên Long bỗng nhiên nghĩ đến trước đó kia cỗ thần kỳ, làm hấn mê say phong, đồng dạng, đây cũng là hấn một mực hiếu kì, nếu là vấn đề này không biết rõ ràng, đoán chừng về sau đều sẽ khó chịu trực đương đương đi!

"Ách! Chủ nhân! Có thể không nói sao?" Long Bảo Bảo dùng kia hai con ngón chân trước, che lấy hai mắt yếu ớt mà nói, chỉ là, động tác kia, thật mạnh lạt ra. Giờ phút này, nếu là có cái nữ hài tử tại cái này, đoán chừng sẽ lập tức lập tức thật nhanh xông đi lên, ôm lấy nó hôn hôn đi.

"Ca Ốc Ân, người cái còn không biết là đực là cái đồ chơi, vô si đúng không? Ồ! Phật gia gia cái này tính nôn nóng, tề —— cái này tính tình, xem ta như thế nào thu thập người!" Luru Thiên Long giờ phút này làm sao có thời giờ nhìn tiểu gia hỏa này bán manh, nghe xong liền không vui, đưa tay liền muốn đánh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Ma quỷ bạo quân

"A! Chủ nhân, chủ nhân! Bảo bảo biết sai rồi, ta nói còn không được sao?" Thấy Luru Thiên Long đưa tay lại muốn đánh tới, tiểu gia hỏa phản ứng ngược lại là cấp tốc, vội vàng hướng về sau nhảy ra một bước, tội nghiệp vẩy tay lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Ai!

Bạo lực nam a!

Trên thế giới tại sao có thể có như thế kỳ hoa bạo lực nam! Bọn tỷ muội, mọi người muốn thấy rõ sờ a, đừng tìm cái này bạo quân sinh ra bất kỳ liên quan, không phải, hậu quả khó mà tưởng nổi a!

Đây là giờ phút này đông đảo mỹ nữ ý nghĩ trong lòng!

"A... Ha! Ngươi nha cầm tinh nguyên lai là thuộc vô sỉ a! Mau nói, lại cùng Phật gia gia đi vòng vèo, nhìn ta như thế nào thu thập ngươi, oa ca ca. . ."Luru Thiên Long trong lòng cái kia đắc ý a a! Hắc hắc, tiểu tử, nhìn ngươi còn dám tại ta trước mặt giả, Phật gia gia tự có biện pháp đối phó ngươi.

Nguyên lai, ngươi tiểu gia hỏa này nhược điểm chính là sợ bị đánh a!

Đến!

Cái thằng này đương nhiên cho rằng!

Long Bảo Bảo trong lòng cái kia ủy khuất a! Không lời nào có thể diễn tả được, cái này còn không phải ngươi cái này bạo lực nam, nếu là mỹ nữ, nhìn thấy người ta vậy còn không thích không muốn không muốn.

"Chủ nhân, kỳ thật đi! Ta cũng không biết!"Long Bảo Bảo đột nhiên về sau một lần nữa nhảy ra một bước, một mặt phòng bị nhìn xem Luru Thiên Long trả lời.

Dát!

Luru Thiên Long hóa đá.

Đến!

Vừa mới vì chính mình bắt lấy tiểu gia hỏa này nhược điểm, tốt a, mình nghĩ đương nhiên.

Nhưng là, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ!

Làm sao cảm giác Phật gia gia bị tiểu gia hỏa này cho xem như thịt dê tại nước sôi trong nồi cho xuyên đây?

Được rồi, được rồi!

Ai! Ai kêu Phật gia gia khoan dung độ lượng, tuân theo Phật chủ lão nhân gia ông ta Phật pháp lớn không thích tinh thần đâu!

Nhìn xem đối diện đã chạy cách mình đã hơn hai mét tiểu gia hỏa, chính mờ to ngập nước một đôi mắt to, một mặt sợ hãi, phòng bị bộ dáng, Luru Thiên Long nhếch miệng, trong lòng nói như vậy.

"Thôi được cũng được! Không biết cũng không biết đi! Ta không đánh ngươi nữa, vậy liền nói cái không gian này vận dụng đi!"Luru Thiên Long lần nữa nhìn một chút Long Bảo Bảo kia đáng thương, nhưng lại rất mạnh bộ dáng, nhún vai, làm ra một cái tự nhận là hung ác nụ cười hiền hòa.

Chỉ là, đây chẳng qua là hấn tự nhận là hung ác hiền lành, nhưng là, nụ cười này, thả ở trong mắt Long Bảo Bảo, đó chính là ma quỷ mỉm cười, giống như lão sói xám lừa gạt con thỏ nhỏ bộ dáng, nếu là giờ phút này Luru Thiên Long biết mình tại Long Bảo Bảo trong lòng đã in dấu xuống một cái ma quỷ bạo quân bóng ma, nên như thế nào phản kích biểu lộ đâu?

"Tốt niết, chủ nhân!" Long Bảo Bảo thấy Luru Thiên Long phát hiện mình tiểu thông minh bị nhìn thấu mà không có bị truy cứu, tâm tình lập tức vui vẻ chỉ cực, xem ra cái chủ nhân này vẫn là rất tốt chung đụng được, chỉ bất quá làm điểm bộ dáng hù dọa một chút mình, trong lòng chỉ tiết nghĩ đến, ngoài miệng nhưng cũng không chậm, bắt đầu giảng giải.

"Nơi này là Hiên Viên ngọc bội tự mang không gian, linh khí sung túc, có thể phụ trợ chủ nhân bình thường tu luyện. Ta nghĩ, chủ nhân hẳn đã nhận được Hiên Viên trải qua công pháp đi! Nếu như tại ngọc bội không gian tu luyện Hiên Viên trải qua thời điểm, tốc độ so ngoại giới phải nhanh gấp bội, bất quá, cụ thể là gấp bao nhiêu lần, cái này liền muốn chủ nhân đi so sánh, dù sao bên ngoài bây giờ linh khí trình độ người ta cũng không phải rất rõ ràng."

"Hiên Viên ngọc còn có thể chủ nhân năng lượng trôi đi quá nhanh tình huống dưới, cấp tốc hỗ trợ bổ sung đi lên, không đến mức để ngươi bởi vì năng lượng thiếu thốn mà lâm vào nguy cơ. Đương nhiên, loại tình huống này tốt nhất cũng không cần trường kỳ có, dù sao cái không gian này linh khí cũng là có căn cỗi thời điểm. Không phải vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, tốt nhất đừng tùy ý điều động." Long Bảo Bảo nói xong câu này, đánh cái bỗng nhiên. Kỳ thật, hấn chỉ là không muốn để cho Luru Thiên Long quá mức ý lại Hiên Viên ngọc cố ý nói như vậy.

"Ừm? ! Bổ sung năng lượng, là thể lực sao?"Luru Thiên Long đánh gãy nó hỏi.

"Kia là không giống, chủ nhân. Năng lượng là một loại khí tồn tại, là một loại có thể sinh ra uy lực cực lớn trạng thái khí vật chất. Mà thể lực lại không phải, mặc dù chúng ta một mực nói khí lực khí lực, nhưng là, khí lực là một loại tương đối thấp cấp tồn tại, liền như là tinh hoa cùng căn bản, chỉ là vì duy trì người bình thường thân thể bình thường chi tiêu mà thôi. Cho nên, này năng lượng không phải kia năng lượng"Long Bảo Bảo trả lời.

"Nguyên lai là dạng này a! Vậy ngươi tiếp tục giảng!"Luru Thiên Long phát phát tay, ra hiệu nó tiếp tục.

"Lại nói không gian thao tác đi! Chủ nhân bình thường muốn đi vào nơi này, tựa như vừa rồi đồng dạng là được rồi. Khả năng phía trước mấy lần tiêu tốn thời gian lâu hơn một chút, nhưng là theo quen tay hay việc, ngươi về sau chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, liền có thể tiến vào nơi này."

"Mặt khác, cái không gian này tương đương với một cái di động không gian trừ vật, có thể giúp chủ nhân người cất giữ một chút cần thiết vật phẩm tùy thân, nhưng là trước mắt còn có một cái khuyết điểm, cái không gian này trước mắt còn chỉ có thể chứa đựng không có sinh mệnh vật thể, ngoại trừ chủ nhân cùng ta bên ngoài, bất kỳ cái gì có sinh mệnh vật thể cũng không thể tiến vào."

"Chờ một chút! Người nói là cái ngọc bội này là cái không gian trừ vật, nhưng là người mới vừa nói chỉ là trước mắt, vậy ý của người là nói, cái không gian này có thể thăng cấp đúng không?" Lưu Thiên Long đánh gãy Long Bảo Bảo, bởi vì hắn vừa rồi theo nó giảng giải bên trong bắt được một cái trọng điểm.

"Đúng vậy, chủ nhân, người thật sự là quá thông minh, thế mà nhanh như vậy liền liên tưởng đến!" Long Bảo Bảo một mặt bội phục trả lời.

"Vậy làm sao mới có thể thăng cấp! Cần gì đạo cụ?" Lưu Thiên Long tranh thủ thời gian hỏi.

"Muốn bảy viên thất thái Huyền Tinh Xá Lợi, trước đó chủ nhân đã đạt được một viên, kích hoạt lên ngọc bội không gian, hiện tại ngọc bội không gian là tầng thứ nhất, cũng là thấp nhất một tầng, khả năng chủ nhân cũng đoán được, không tệ, ngọc bội không gian hết thấy có bảy tầng, mà lại mỗi một tầng đều sẽ theo tiến hóa thăng cấp mà xuất hiện không giống kinh hi niết."

"Ừm? ! Là dạng gì? Cụ thể nói rằng!" Ngô Đạo nghe xong, hứng thú lập tức bị hấp dẫn, mau đuổi theo hỏi.

"Thật xin lỗi, chủ nhân, trí nhớ của ta bây giờ bị phong ấn, chỉ có mỗi thăng cấp một lần, ký ức hệ thống mới có thể giải tỏa một bộ phận, cho nên, chủ nhân, người muốn bao nhiêu cố gắng niết ! Bất quá, chủ nhân, có thể nói cho người một kinh hi, ngọc bội không gian mỗi thăng cấp một lần, người ta cũng sẽ đi theo thăng cấp nha! Hi hi, đến lúc đó, bảo bảo còn có thể phụ trợ người chiến đấu ờ!"

Cái gì?

Lưu Thiên Long hai mắt tròn lên, hung tợn trừng mắt Long Bảo Bảo.

"A! Chủ nhân, người ta lần này nói là sự thật, thật không có dám lừa lư ngài tâm tư a!" Long Bảo Bảo bị Lưu Thiên Long cái này trừng một cái, kia thịt đỏ đỏ trên mặt lập tức dọa đến biến sắc, vội vàng hô to oan uổng.

Ai, đáng thương Long búp bê, đây là bị triệt để đe dọa ra bóng ma tâm lý a!

"Ngạch, tốt a!" Lưu Thiên Long một mặt thất vọng, buồn bực nói.

"Hi hi! Chủ nhân đừng không cao hứng mà! Bảo bảo sẽ nói cho người biết một cái vui vẻ bí mật, hi hi!" Long Bảo Bảo thấy Lưu Thiên Long mặt mũi tràn đầy vẻ mặt thất vọng, tranh thủ thời gian lại ném ra một cái nặng cân.

"A! Mau nói, tiểu tử, người là có ý chính là không, một lần nói rõ ràng, bằng không, hừ hừ!" Lưu Thiên Long nghe vậy, tâm tình buồn bực lập tức biến mất, hung hăng uy hiếp Long Bảo Bảo.

"A! Chủ nhân, người sao có thể dạng này niết, lại nói, là người một mực đánh gãy người ta, chỗ nào có thể trách. . ." Long Bảo Bảo lập tức ngừng lời nói, bởi vì Lưu Thiên Long đang dùng một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm mình, đồng thời không ngừng mà sát nắm đấm, chợt tranh thủ thời gian nói tiếp: "ngọc bội không gian thời gian cùng phía ngoài thời gian tỉ lệ trước mắt là một so một, nói cách khác, chủ nhân ở bên trong tu luyện một ngày, bên ngoài mới trôi qua thời gian một ngày, bởi vì hiện tại vẫn là một cấp không gian, mà thăng cấp đến cấp hai không gian về sau, đó chính là hai so một, dùng cái này gia tăng, dạng này, liền có thể thật to tăng tốc chủ nhân tu luyện tiến trình. Thế nào? Cao hứng đi!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Đưa phúc lợi

"Lộn xộn cái gì, ở bên trong một thiên ngoại mặt một ngày, vậy thì có cái gì khác nhau, có cái gì tốt cao hứng. Người xòe ở cho Phật gia gia đọc nhiều khẩu lệnh đúng không, lại dám lên cho ta nhãn được, xem ta như thế nào thu thập người."

"Khoan khoan khoan khoan, không đúng không đúng, phía sau người nói là, ngọc bội không gian thăng cấp đến cấp hai về sau, ở bên trong tu luyện hai ngày, ở bên ngoài mới trôi qua một ngày đúng không? !"

"Là nhỏ, chủ nhân!" Long Bảo Bảo thấy Lưu Thiên Long lại muốn khi dễ mình, cũng sớm đã đem kia béo múp míp thân thể xoay thành một đoàn, giờ phút này thấy Lưu Thiên Long lại không có muốn động thủ vừa chết, tranh thủ thời gian trả lời. Nhưng trong lòng không khỏi một trận oán thầm: Bảo bảo

số khổ a, làm sao lại gặp được cái bạo quân chủ nhân a! Thương thiên bất công a!

Bất quá, coi như Lưu Thiên Long biết nó thời khắc này ý nghĩ, đoán chừng cũng sẽ không để ý.

"Hắc hắc. . . Không tệ, không tệ! Ha ha ha ha. . ." Lưu Thiên Long nghe xong, thoải mái cười to, cái này mẹ nó thật sự là phật chủ lão nhân gia ông ta cho mình đưa phúc lợi a, ngẫm lại trước đó đối phật chủ rất nhiều oán thâm ngữ điệu, không nên a, không nên a!

Bất quá, phật chủ a, lão nhân gia ngài liền không thể người tốt làm đến cùng, dùng gậy vò ngài đồ tôn a, nhất định phải làm một cái không phải đồng nam chi thân không được tu luyện, đây không phải muốn ngài đồ tôn triệt để đoạn tuyệt điểm này ý nghĩ xấu sao? Tốt a, ngài thật hung ác!

Mặc dù một kinh hi, hòa tan Lưu Thiên Long trong lòng rất nhiều phiền muộn chi tình, nhưng là, duy chỉ có điểm này, hần từ đầu đến cuối không thể tiêu tan a! Thử nghĩ, nam nhân kia gặp phải tình huống như vậy có thể tiêu tan a! Mẹ nó, trần ngập kích tình sinh hoạt a!

"Tốt a! Tỉnh người thức thời, hắc hắc, về sau nhớ kỹ, không cho phép lừa phỉnh ta! Hiện tại, ta muốn bắt đầu tu luyện." Lưu Thiên Long bỏ qua một bên những cái kia tạp niệm, lập tức ra lệnh trực khách.

"Tốt a, chủ nhân, người có chuyện gì gọi bảo bảo thôi!" Thấy Lưu Thiên Long ra lệnh trực khách, Long Bảo Bảo cũng không có lộ ra không vui, mà là lưu luyến không rời đi tới một bên tự mình chơi.

Vì cái gì lưu luyến không rời đâu! Người nghĩ a, người đụng một cái chính là mấy ngày hoặc là một tháng không có người cùng người, người sẽ như thế nào? Huống chi là tiểu gia hỏa này, không biết kinh lịch nhiều ít cái tuổi nguyệt tịch mạch cô đơn a.

Long Bảo Bảo kia một mặt cô đơn thân sắc, tự nhiên không có trốn qua Lưu Thiên Long ánh mắt, thế nhưng là, hần có thể làm sao? Thời gian của hần gấp gấp, phải nắm chặt thời gian tu luyện, bên ngoài còn có rất nhiều chuyện chờ đợi mình đi làm, còn có rất nhiều người cần bảo vệ cho mình, vạn nhất gặp được đối thủ mạnh mẽ hơn bản thân, mình chẳng phải khổ cực. Không được, chuyện như vậy kiên quyết không cho phép phát sinh, tuyệt không.

Nhìn phía xa chính một mình ngẩn người Long Bảo Bảo, Lưu Thiên Long bắt đầu đi lắc đầu, cũng không có nói cái gì, còn có thể nói cái gì đó! Về sau đi, về sau có thời gian, nhiều bồi bồi tiểu gia hỏa này đi!

Lúc này, lần nữa chết kình lắc đầu, hất ra những cái kia phân tâm tạp niệm, tìm cái thoải mái dễ chịu địa phương, ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện lên Hiên Viên Đạp Ma Nội Kinh tầng thứ nhất.

"Thanh thủy chi u, du lịch mà không ngừng, bên trên thiện như pháp, Long Ngao càn khôn. . ."

"Đây là ý gì đâu?" Lưu Thiên Long trong đầu không ngừng suy tư tầng thứ nhất công pháp, suy nghĩ hần ý tứ, thế nhưng là suy nghĩ nửa ngày, vẫn không có đầu mối, nhưng là, trời sinh không chịu thua hần, há lại sẽ bị điểm khó khăn này chướng ngại, một hạng thông minh hần, đang tự hỏi suy nghĩ hơn một giờ về sau, rốt cục ngộ ra được đầu mối, bắt đầu chính thức tu luyện.

Cộc cộc cộc!

Tục ngữ nói: Trong núi mới một ngày, trên đời đã ngàn năm. Cái này không đang Lưu Thiên Long dốc lòng vong ngã lúc tu luyện, vẫn như cũ dựa theo Lưu Thiên Long đồng hồ sinh học hình thức rời giường Nhậm Thư Uyển, đem ái tâm canh nấu tốt về sau, liền đi tìm Lưu Thiên Long. Kết quả có thể nghĩ, không có gặp người.

Thế là, đầy bụng nghi ngờ nàng gõ Lưu Thiên Long cửa phòng ngủ.

"Ồ! Tại sao không có thanh âm? Chẳng lẽ thân thể không thoải mái?" Không hổ là Lưu Thiên Long nữ nhân, đầu tiên nghĩ đến chính là hần thân thể.

Cộc cộc cộc!

"A? ! Chuyện gì xảy ra a? Cái này mất thấy đều tám giờ? Thiên Long, rời giường rồi, Thiên Long!" Nhậm Thư Uyển thấy lần nữa gõ cửa, vẫn không có động tĩnh, trong lòng bắt đầu gấp, thế là la lớn.

"Làm sao rồi? Tiểu Uyển, Thiên Long còn không có sao? Không đúng rồi! Bình thường cái giờ này hần đều đã bên ngoài luyện qua công a?" Ăn mặc chỉnh tề Dương Khôn đột nhiên xuất hiện tại Nhậm Thư Uyển bên người, đồng dạng nghi ngờ nói.

"Ha ha. . . ! Cha, Tiểu Uyển tỷ tỷ, hai người các người một buổi sáng sớm tại cái này hô cái gì a! Ngủ một giấc đều không cho người ta an thần, thật là." Dương Chi Nhu một bên ngáp một cái, một bên bắt mồm nói.

"Ta nói người cái này tiểu đồ lười, bỏ được nổi tới, người xem một chút người, mặc một bộ áo ngủ thật mỏng chạy loạn khắp nơi, giống kiểu gì a?" Dương Khôn nhìn xem nữ nhi bảo bối mặc trong suốt áo ngủ chạy đến, lập tức giọng mang không vui trách cứ.

"Ai nha! Cha, người ta trên thân chỗ nào người chưa từng nhìn thấy a!" Dương Chi Nhu một mặt không biết xấu hổ không biết thẹn mà nói.

"Ai! Đầu là ba ba không có dạy người giỏi a, bình thường quá nuông chiều người!" Dương Khôn nghe vậy, vịn đầu của mình, một bộ nhức đầu bộ dáng, vừa nhẹ nhàng xoa, vừa tự trách nói.

"Được rồi! Dương thúc thúc, ngài cũng đừng phiền não rồi, Nhu Nhu chính là cái này tính tình, ngài cũng không phải không biết." Nhậm Thư Uyển tranh

thủ thời gian ở một bên khuyên giải, sau đó quay đầu đối Dương Chi Nhu mỉm cười nói: "Nhu Nhu a, người liền nghe ba ba của người, nhìn người, cái này người mặc cũng xác thực quá bại lộ."

"Không có gì a! Dạng này không phải thật tốt sao? Hi hi . ." Dương Chi Nhu không tìm không phỉ trả lời, về phần nàng kia cường đại nội tâm thế giới là thế nào nghĩ, hai người khác là suy đoán không được.

"Ai . ." Dương Khôn cùng Nhậm Thư Uyển đồng thời khẽ thở dài một hơi, chỉ có thể để tùy.

"Ta đi làm, Tiểu Uyển, người liền nhiều phé điểm thần!" Dương Khôn bị mình nữ nhi bảo bối làm cho tựa như đầy trời thần phạt trên đầu niệm kinh, cái đầu kia đau a. Vừa mới dứt lời, không đợi Nhậm Thư Uyển trả lời, đi xuống lầu.

"Đúng rồi, các người sáng sớm đều đứng tại Thiên Long trước cửa phòng ngủ làm gì a?" Dương Chi Nhu thay đổi chủ đề, tiếp tục truy vấn trước đó vấn đề.

"Hiện tại cũng gần 8 giờ , dựa theo bình thường cái giờ này, Thiên Long hẳn là đã sớm rời giường đi mặt cỏ luyện công, nhưng hôm nay nhưng không có trông thấy. Vừa rồi gõ mấy lần cửa, cũng không có người mở cửa, ta lo lắng hẳn có phải hay không chỗ nào không thoải mái, thế là liền đến gọi hẳn, nhưng vẫn như cũ không có động tĩnh." Nhậm Thư Uyển hướng về hiểu kì bảo bảo Dương Chi Nhu giải thích.

"Hừ! Ai biết cái này đại phơi đàn đêm qua làm cái gì chuyện xấu, người nói đúng không, Tiểu Uyển tỷ tỷ." Dương Chi Nhu phồng lên hai gò má, miệng nhỏ vênh lên, đồng thời hơi có thâm ý quạt hương bồ lấy một đôi ngập nước mắt to, nhìn xem Nhậm Thư Uyển giả hoạt mà cười cười nói.

". . ."Nhậm Thư Uyển nhìn xem cái này một mặt manh manh bộ dáng, quý linh tinh quái nha đầu, bỗng chốc bị hỏi bó tay rồi, nàng rốt cục cảm nhận được Lưu Thiên Long vì cái gì trông thấy nha đầu này liền tâm tình buồn bực.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Tri âm

"Ai nha! Không dễ chơi, không tốt đẹp gì chơi!" Dương Chi Nhu thấy Nhậm Thư Uyển bị mình làm cho không cách nào trả lời, bỗng nhiên nũng nịu giống như kêu lớn lên, vì làm dịu không khí ngột ngạt, chạy đến Lưu Thiên Long trước cửa phòng ngủ, thuận thế một cước.

Kết kết

Thật vừa đúng lúc, cửa mở.

"A!" Lần này, Dương Chi Nhu một cước đá trật, phát ra một tiếng duyên dáng gọi to, đồng thời thân thể thuận thế nhào về phía trước.

Một giây sau, một thân ảnh xuất hiện ở trước mặt nàng, thật chặt đưa nàng ôm ở trong ngực. Bởi vì vội vàng không kịp chuẩn bị, đạo thân ảnh kia một cái đứng không vững, thân thể ôm Dương Chi Nhu thân thể mềm mại ngã về phía sau.

Tốt a! Một giây sau, mặt mờ trăng cảnh xuất hiện lần nữa.

Nhưng gấp, ngã trên mặt đất hai người, đôi môi kề sát, tròn tròn mắt to tương hổ nhìn nhau, đều là một mặt kinh ngạc đến ngây người bộ dáng. Lúc đầu Lưu Thiên Long tay là vịn Dương Chi Nhu eo nhỏ nhắn, nhưng ngã xuống đất quá trình bên trong, hai tay biến thành nâng vênh lên bày.

Mà Lưu Thiên Long đầu, lúc này toàn thân trên dưới, mặc một đầu đồ hàng len quần bãi biển, thân trên **.

"Ủm!" Dương Chi Nhu đột nhiên từ kinh ngạc đến ngây người một màn bên trong bùng tình, quát to một tiếng, ngồi dậy, sau một khắc, lại là một trận giống như kêu đau đồn lại như than nhẹ thanh âm truyền ra.

Chuyện gì xảy ra?

Ai, cái này đều tình huống gì a!

Cái kia, chư vị trông giữ mình trải nghiệm, là nam nhân đều hiểu được, hắc hắc!

Nha đầu này toàn thân như bị điện giật, thẳng tắp cứ như vậy ngồi tại Lưu Thiên Long trên thân, một cử động nhỏ cũng không dám. Sắc mặt ửng hồng,

không biết là thẹn thùng vẫn là cái kia, dù sao tựa như cái chăm chú nghe lão sư giảng bài cô gái ngoan ngoan, ngồi nghiêm chỉnh, không nhúc nhích chính là.

Bị đột nhiên phát sinh một màn kinh ngạc đến ngây người Nhậm Thư Uyển, một mực tại bên cạnh mở to mắt to ngăn người.

"A!"

Lại là một trận duyên dáng gọi to, đương nhiên, là Dương Chi Nhu, chỉ gặp nàng cấp tốc đứng dậy, sắc mặt không biết là ứng hồng vẫn là đỏ bừng, giống như sáng sớm trên lá cây giọt sương, nhẹ nhàng bắn ra liền có thể nhỏ xuống một giọt nước tới. Chỉ gặp nàng một thanh từ Lưu Thiên Long trên thân nhảy dựng lên về sau, che lấy gương mặt xinh đẹp quay người chạy ra gian phòng.

"Nhu. . ." Bị cái này âm thanh duyên dáng gọi to đánh thức Nhậm Thư Uyển, nhìn xem từ bên cạnh mình trốn bán sống bán chết Dương Chi Nhu, lúc đầu muốn gọi ở nàng, thế nhưng lại không biết phải nói gì.

Quay người nhìn về phía Lưu Thiên Long, chỉ thấy cái thằng này lúc này chính hai tay hướng về hai bên trái phải, một mặt ta bị ủy khuất thần sắc.

Lưu Thiên Long buồn bực trong lòng a! Trách ta lạc!

Ai bảo ngươi có cửa không gõ, hết lần này tới lần khác muốn khai thác thô lỗ phương thức, thật không biết, ngươi có phải hay không chuyển thể thời điểm, bảo nhầm phương hướng, sai lầm ném đến nữ sinh trong hồ a. Trong lòng của hắn không nhịn được YY.

Còn nữa nói, ngài Dương đại tiểu thư thô lỗ điểm cũng không có gì, dù sao không phải ta đồ ăn.

Mấu chốt chính là, ngươi cái này một buổi sáng sớm, liền lên diễn một màn như thế, lần này ngược lại tốt, làm ngươi thẹn thùng, tiểu hòa thượng cũng đi theo xấu hổ. A, tốt a! Tiểu hòa thượng bó tay rồi.

Bất quá, lại nói kia mềm mại cảm giác, thật hung ác không tệ a!

Đến, cái thằng này lại lộ ra nguyên hình.

Chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết giả vờ chính đáng, thực sự bại loại sao?

Nhậm Thư Uyển tâm a, lúc này không biết dùng cái gì để diễn tả, dù sao, đôi lại bất kỳ một cái nào nữ nhân, nhìn tận mắt mình âu yếm nam nhân, cùng những nữ nhân khác chơi một trận khoảng cách gần như vậy mập mờ thiệp thân trò chơi, ai sẽ dễ chịu.

Cũng may, Nhậm Thư Uyển vốn liền tính cách dịu dàng ngoan ngoãn, thông tình đạt lý, rất nhanh liền bình thường trở lại, cái này bất quá chỉ là một trận ngoài ý muốn mà thôi, nếu như mình một vị chui ngõ cụt, vậy mình cũng không tránh khỏi lòng dạ quá nhỏ. Nghĩ về nghĩ như vậy, nhưng là trong lòng nhiều ít vẫn là có như vậy một chút ghen tuông. Đồng thời, không chỉ có nghĩ đến, vừa rồi nếu là mình tốt bao nhiêu a!

Nha! Nhậm Thư Uyển, ngươi nghĩ gì thế, xấu hổ xấu hổ!

Trên ô tô, ngồi ở chỗ kế bên tài xế Lưu Thiên Long, một mặt hồ thẹn nhìn xem Nhậm Thư Uyển, thế nhưng lại không biết nói cái gì. Nữ nhân này, không cầu mình hồi báo, yên lặng yêu mình. Nhưng mình, giống như trở nên quá hoa tâm a!

Lần này xuống núi lịch lãm, chính mình cũng nhanh quên đi viên kia phạt tâm a! Thôi thôi, đã hăm sâu hồng trần, bứt ra là không thể nào. Hào hào đối đãi bên cạnh mình nữ nhân đi, quyết không thể để các nàng nhận bất cứ thương tổn gì, dù là như vậy một chút đều không được.

Nghĩ đến chỗ này, tăng cường thực lực mình tâm tư càng đậm. Xem ra, hôm nay liền muốn bắt đầu tay chuyện này, Lưu Thiên Long quyết định.

"Được rồi! Đừng làm cho khổ đại cừu thâm, thật giống như ta rất không phóng khoáng giống như!" Vũ Đại trước cửa trường, Nhậm Thư Uyển thăm dò qua xinh đẹp thủ, tại Lưu Thiên Long ngoài miệng khẽ hôn một cái.

"Chỉ cần trong lòng ngươi có ta một tịch chi vị, ta liền đã rất thỏa mãn." Nhậm Thư Uyển hai tay ôm Lưu Thiên Long cổ, một mặt nhu tình khẽ nói.

"Ta. . ." Lưu Thiên Long muốn nói điều gì, sau một khắc, một trương kiều nộn bờ môi phong bế miệng của hắn.

. . .

"Uy, huynh đệ, nhìn ngươi cái này say mê dạng, mau nói, có phải hay không buổi sáng cùng cái nào cô nàng hôn môi rồi? Hắc hắc. . ." Lân cận tòa Vương Tử Long, nhìn xem từ tiến lớp, vẫn không ngừng liếm láp miệng Lưu Thiên Long trêu ghẹo nói.

Thật đúng là gọi Vương Tử Long cái thằng này cho đoán đúng, Lưu Thiên Long chính là tại dư vị cùng Nhậm Thư Uyển kia một trận kiều Pháp hôn nồng nhiệt a, chỉ kém lần nữa thân trần gặp nhau. Nếu không phải trở ngại ở cửa trường học, trên xe, Lưu Thiên Long không chừng lại muốn lột sạch Nhậm Thư Uyển. Cuối cùng, Nhậm Thư Uyển Kiều Đà Đà đối với Lưu Thiên Long ném đi một cái mê chết người vệ sinh mắt, đem hắn đuổi xuống xe, nhanh chóng đi.

"Hắc hắc. . . Tiểu tử ngươi ngứa da có phải không?" Lưu Thiên Long cười tà nhìn xem Vương Tử Long, lập tức quay đầu nhìn một chút Dương Chi Nhu chỗ ngồi, nha đầu này thế mà còn không có đến, xem ra, hôm nay sợ rằng là sẽ không tới đi, không nghĩ tới, nha đầu này còn có biết thẹn thùng thời điểm

a.

"Dát, cái kia, Long ca a! Ta điểm ấy tiểu thân bản, làm sao trải qua ở ngài giày vò! Hắc hắc" Vương Tử Long lập tức một bộ lấy lòng bộ dáng dạng, dừng một chút, lại mở miệng nói: "Hắc hắc, có phải hay không hôm nay đem lớp chúng ta Dương đại mỹ nữ cho phi lễ rồi? Súc sinh a!"

Đến, đừng nhìn tiểu tử này bình thường thật thà bộ dáng, lạnh lợi đây! Vừa rồi Lưu Thiên Long nhìn về phía Dương Chi Nhu chỗ ngồi động tác kia, toàn bộ bị hấp tiếp thu.

"Hắc! Ta nói ngươi tiểu tử, gần nhất tăng trưởng bản sự a! Xem ra, muốn cho ngươi làm miễn phí xoa bóp." Lưu Thiên Long một mặt cười tà nhìn xem Vương Tử Long, đồng thời hai tay nắm tay, không ngừng mà đè ép búng tay.

"Ngạch!" Vương Tử Long nhìn xem Lưu Thiên Long động tác này, trên đầu cái kia hắc tuyến a. Nha, ta gặp được một cái dạng gì huy nhệ a! Cái này động một chút thì là miễn phí xoa bóp a! Bạo quân nam, tuyệt đối bạo quân nam.

Giờ phút này, nếu để cho Long Bảo Bảo biết Vương Tử Long ý nghĩ, nhất định sẽ hô to: Tri âm a, tri âm!

Lại nói, hai người này, thật đúng là một đôi a, đều là bị Lưu Thiên Long đe dọa chèn ép đối tượng, ai! Đáng thương, đáng thương, thật đáng thương!

Thương thiên a! Đại địa a!

Vương Tử Long trong lòng lập tức nước mắt chảy. . .

Tác giả nhấn lại: Lúc đầu có phúc lợi đưa cho mọi người, nhưng là bị tàn nhẫn chèn ép

Giang Nam hung ác thương tâm. . .

Rút quẻ đến, cầu đề cử, cầu khen thưởng, tăng năng lượng, tăng động lực! 【 đúc Kiếm Các mạch dâng hương phùng 14 0891 võ đạo tà tăng chờ ngươi, không gặp không về 】

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Ngộ trong vàng son

"Được được được! Long ca, ta biết sai rồi, biết sai rồi, cũng không dám nữa! Hắc hắc, ngươi liền Đại Long bắt kẻ tiểu long qua, miễn đi cái này bỗng nhiên xoa bóp đi!" Vương Tử Long sái bảo, giúp đỡ Lưu Thiên Long vò vai đâm lưng, gọi là một cái ân cần a.

"Khụ khụ. . ." Một trận tiếng ho khan truyền đến, hai người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy trên giảng đài, ban đạo đang dùng cánh cáo ánh mắt nhìn hai người.

"Hắc hắc, hắc hắc!" Hai người giọng cười hai tiếng, yên lặng bắt đầu nghe giảng bài.

"Tử Long, ta quyết định hôm nay bắt đầu đối ngươi tiến hành tập huấn, ngươi có muốn hay không?" Giữa trưa, Lưu Thiên Long vác lấy Vương Tử Long bả vai, đi tại đi phòng ngủ trên đường.

"A! Quá tốt rồi! Ta đã sớm chờ lấy đâu!" Vương Tử Long nghe vậy, kích động một chút nhảy dựng lên, quay người đối Lưu Thiên Long hưng phấn kêu to.

"Sẽ rất vất vả, ngươi có sợ hay không?" Lưu Thiên Long đánh gãy hưng phấn Vương Tử Long, nói tiếp.

"Không sợ, luyện công nào có không khổ! Ta đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, lại khổ lại mệt mỏi, ta đều có thể chịu đựng." Vương Tử Long một mặt nghiêm túc, trịnh trọng nói.

"Tốt! Các loại chính là ngươi câu nói này. Yên tâm, tuyệt đối sẽ không để ngươi thất vọng?" Nhìn xem một bộ nghiêm túc Vương Tử Long, Lưu Thiên Long vui mừng vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Tử Long, ngươi nha không trọng nghĩa, bảo ngươi mang theo chúng ta đi tìm Ngô Đạo bồi tội, ngươi ngược lại tốt, luôn gạt chúng ta hai anh em, thật không làm chúng ta là anh em sao?" Hai người một trước một sau, Vương Tử Long một cước mới vừa vặn bước vào phòng ngủ, chỉ nghe thấy một trận

phản nản.

"Ngạch!" Vương Tử Long quay đầu đối Lư Thiên Long sờ lên đầu, một mặt im lặng cười ngây ngô một chút, lập tức quay người đối hai người kia nói: "Chính các ngươi nhìn là ai đến rồi!"

"Mẹ nó, ngươi là cố ý, tuyệt đối là!" Trông thấy Vương Tử Long sau lưng theo sát mà vào Lư Thiên Long, Chu Đại Thường cùng Mã Thế Hoa cơ hồ trăm miệng một lời kêu to lên.

"Hắc hắc! Đây làm sao có thể trách ta đâu? Là chính các ngươi quá nóng vội mà thôi, không đợi chúng ta tiến đến, các ngươi liền mù òn ào! Nếu không chúng ta bây giờ lại rời đi?" Vương Tử Long nghiêng ngả cười đối hai người kia trêu ghẹo.

"Ngươi dám!" Hai người lần nữa trăm miệng một lời hô to, đồng thời, một trái một phải, giống bắt tiểu thủ, một người bắt lấy Lư Thiên Long một đầu cánh tay, bộ dáng kia, giống như sợ một giây sau hắn liền biến mất giống như.

"Ách! Ta nói ngươi hai về phần nhiệt tình như vậy sao? Các ngươi sẽ không đối ca có ý đồ đem? Tuyên bố trước, ca không chơi kích tình!" Lư Thiên Long nhìn xem nắm chắc mình hai tay hai người, tranh thủ thời gian tránh thoát hai tay, nhảy đến một bên, một mặt cảnh giác nhìn xem hai người này.

"A!" Hai người lần nữa trăm miệng một lời phát ra âm thanh, bọn hắn có loại thổ huyết cảm giác, cái này mẹ nó, ngươi không chơi kích tình, tình cảm ta ca hai tựa như là chơi kích tình chủ a!

"Hắc hắc!" Lư Thiên Long nhìn xem hai người này một mặt si ngốc thần sắc, mặt mũi tràn đầy cười tà.

"Long ca, ngươi cũng đừng đùa ta cùng Mã Thế Hoa, chúng ta là thật tâm muốn nghĩ ngươi nói xin lỗi a! Lần trước ngươi đến phòng ngủ, chúng ta đều đối ngươi xa cách, còn hi vọng ngươi xem ở chúng ta là bạn cùng phòng tình cảm bên trên, đại nhân không chấp tiểu nhân a!" Đừng nhìn Chu Đại Thường béo ị, dù sao không phải đọc chết sách người, đầu linh hoạt một chút, lập tức mở miệng hướng về Lư Thiên Long giải thích cũng xin lỗi.

"Này! Chút chuyện nhỏ này, không đáng nhắc đến, ta đã sớm quên đi! Lại nói, các ngươi thấy ta giống nhỏ mọn như vậy người sao?" Lư Thiên Long nghe vậy, lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra.

"Ha ha ha. . . Là chúng ta không phóng khoáng, lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử." Mã Thế Hoa kịp phản ứng, xin lỗi âm thanh hướng về Lư Thiên Long cười khúc khích nói.

"Được rồi được rồi! Các ngươi cũng đừng ở chỗ này chưa, làm cho ta đau răng hoảnh!" Vương Tử Long vì làm dịu bầu không khí, lại bắt đầu sai bảo.

"Dừng a!" Ba người không hẹn mà cùng, đồng thời đối Vương Tử Long quăng một cái hướng lên trên ngón giữa.

Ách. . . Vương Tử Long nhìn xem ba người này, không còn gì để nói.

"Ha ha ha ha. . ." Trong phòng ngủ sau đó truyền ra một trận cười vang thanh âm.

Năm giờ chiều, Vũ Đại cửa trường học, Lư Thiên Long, Vương Tử Long, Mã Thế Hoa, Chu Đại Thường bốn người tập hợp một chỗ.

Đây là đi làm cái gì a?

Không có cách, giữa trưa tại phòng ngủ thời điểm, Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường đề to lòng áy náy của mình, nhất trí yêu cầu sau khi tan học đi bên ngoài tụ họp một chút, mà Lư Thiên Long thịnh tình không thể chối từ, đành phải đáp ứng.

Sớm cho Nhậm Thư Uyển gọi điện thoại, cùng với nàng báo cáo một chút, bảo nàng không cần tới tiếp mình. Cuối cùng, Nhậm Thư Uyển ôn nhu căn dặn hắn, ít uống rượu một chút, về sớm một chút về sau liền đập máy.

Chặn một chiếc taxi, bốn người hướng phía Hán Bắc vùng ven sông đại đạo một gian quán bar mà đi, đây là Vương Tử Long xách ý kiến, cái thằng này nghĩ phóng thích một thanh hào hùng, đến cái nâng ly một trận, không say không nghỉ.

Bích Sáng Nhất Hạ quán bar, nơi này là ở vào Vũ Thành Hán Bắc khu vùng ven sông đường, lân cận sông bãi sát đường một gian quán bar hộp đêm.

Vừa xuống xe, Lư Thiên Long trông thấy cái quán bar này danh tự, cũng cảm giác có chút quen thuộc, bất quá hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, liền tại Vương Tử Long ba người dẫn đầu dưới, tiến vào quán bar.

Rầm rập!

Tiến quán bar, một trận hỗn hợp kim loại va chạm âm, âm hưởng tiếng gầm, liền vọt vào Ngô Đạo lỗ tai.

Nhìn xem cái này xa lạ tràng cảnh, Lư Thiên Long cảm thán, khó trách rất nhiều người hăm sâu hồng trần mà không thể tự kiềm chế, loại này ngợ trong vàng son sinh hoạt, xác thực có sức hấp dẫn a!

Nhìn những cái kia vền vền chỉ mặc nội y quần lót nữ lang, ngực lớn mông bự, lác lác gọi cảm vòng eo, xuyên thẳng qua trong đám người, tốt từng đạo phong tao cảnh đẹp. Lại nhìn mỗi cái ghế dài bên trong, nẩy nẩy gọi cảm xinh đẹp, thời thượng bại lộ tuổi trẻ nữ lang, hoặc ngồi hoặc đổ vào nam nhân trong ngực, mặc cho nam nhân xa lạ tay trên người mình tùy ý làm bậy.

Sau đó năm người, tìm một cái yên lặng nơi hẻo lánh ngồi xuống, Vương Tử Long sớm đã không dần nổi phân phó nhân viên phục vụ trước cho lên 4 kiện bia, cùng 4 bình độ cao rượu đế, xem ra, cái thẳng này là thật dự định nâng ly a.

Mẹ nó, một người một kiện bia, khác thêm một bình độ cao rượu đế, cái này người bình thường là gánh không được a! Nhìn Mã Thế Hoa kia con lừa nghiêm mặt đến dài hơn, hắc hắc, người anh em này đã quýnh, thế nhưng là đến mức này, cũng chỉ có thể liều mình bồi quân tử.

"Long ca, thật sự là bội phục người a! Vừa mới đến trường học, liền hái được băng sơn nữ thần cùng quả ớt nữ thần hai đóa kim hoa, còn được đến phù dung tiên tử lọt mắt xanh, ài! Cái này gọi chúng ta những này độc thân cầu sống thế nào a!" Rượu qua trung tuần, Chu Đại Thường bắt đầu nghĩ linh tinh, một bộ khổ đại cừu thâm đáng về, rất có một phen hận trời bất công bộ đáng.

"Tục, tục, tục không chịu được!" Mã Thế Hoa giờ phút này cũng là mặt đỏ bốt từ thô, một bộ say khướt bộ đáng, tựa ở trên ghế sa lon, đối Chu Đại Thường lớn tiếng kêu, lập tức tiếp lấy hào tình vạn tượng nói: "Nam nhi tốt chí ở bốn phương, sắc đẹp tại ta như mây bay, ngày khác công thành danh toại lúc, cười nhìn hồng trần làm gì được ta?"

Lưu Thiên Long không chỉ có đối Mã Thế Hoa nhìn nhiều một chút, không tệ, là cái tài giỏi đại sự!

"Tốt, lão Mã lời nói này đối với! Đến, chúng ta lại đi một cái." Vương Tử Long giờ phút này cũng là men say có chút cấp trên, nghe xong Mã Thế Hoa một phen lời nói hùng hồn, hào khí phụ âm thanh quát to một tiếng.

Như thế chút rượu, đối Lưu Thiên Long mà nói, căn bản là chỉ là món ăn khai vị, tính không được cái gì, càng chưa nói tới say rượu.

"Long ca a! Người anh hùng sự tích, ta. . . Chúng ta thế nhưng là bội phục gấp. . . Gấp a! Chuyện này, trường học sợ làm cho học sinh khủng hoảng, cho che giấu đi, nhưng là, hắc hắc. . . Chúng ta có Tử Long a!" Mã Thế Hoa bùng cái chén, đối Lưu Thiên Long, dừng một chút vỗ bộ ngực tiếp tục nói: "về sau, lại có loại chuyện này, đừng quên huynh đệ! Đừng nhìn huynh đệ thân thể đơn bạc, tối thiểu còn có thể đĩnh người số không phải! Đến, ta kính người!"

"Đừng đừng đừng! Lão Mã nói rất đúng. Trước kia thực huynh đệ ta không hiểu chuyện, mạn đãi Long ca, nhận được người bất kể hiềm khích lúc trước, thế nhưng là vẫn như cũ xấu hổ a. Về sau, lại có loại chuyện này, chúng ta nhất định trong gió trong lửa, nghĩa bất dung từ. Đến, ta cũng kính người! Cạn." Chu Đại Thường cũng đứng dậy phụ họa, bùng chén rượu trịnh trọng nói.

Bốn người uống rượu trên đường, Lưu Thiên Long một mực tại quan sát Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường, mặc dù bình thường không có liên hệ, nhưng là thông qua vừa rồi cái này ngắn ngủi giao lưu, hiện tại xem xét, vẫn là thật không tệ, làm người cũng coi như trượng nghĩa, không hề giống loại kia người ra về ta đây.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Bị đánh

Mã Thế Hoa, điển hình con một sách, nhưng là khát vọng sâu xa, dốc lòng cạn một sự nghiệp lấy lừng.

Mà Chu Đại Thường, không có bao nhiêu chí hướng, thuộc về một ngày làm hòa thượng đánh chuông đủ một ngày đội ngũ, nhưng vì người tương đối hào sảng, khuyết điểm duy nhất là trầm mê trò chơi cùng màn ảnh nhỏ. Còn nói ưu điểm của hắn, hắc hắc! Chính là một thân phì phì thịt cùng một thân man lực.

"Emma! Không. . . Không được, phải đi thả nhường!" Mã Thế Hoa ôm bụng, đứng người lên lưng la lung lay lớn tiếng hô hào.

"Chờ. . . Chờ ta, ta cũng đi." Chu Đại Thường cũng đứng dậy phụ họa nói, thế là hai người tương hỗ vác lấy bả vai hướng phòng vệ sinh mà đi.

"Hắc hắc, Long. . . Long ca, thế nào? Uống. . . Uống. . . Còn tận hứng không? Nếu là không có. . . Không có uống tốt, ta lại cùng người!" Vương Tử Long lắc lắc người, tựa ở Lưu Thiên Long bên người, vác lấy bờ vai của hắn, đầu lưỡi đều có chút vuốt không rõ ràng hỏi.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mộ nó cái đậu hũ, người nhìn người kia hùng dạng, đem đầu lưỡi vuốt bình lại nói tiếp, thế mà còn không biết xấu hổ theo giúp ta uống rượu. Liền người điểm này tửu lượng, còn chưa đủ làm ta món ăn khai vị. Hắc hắc!" Lưu Thiên Long nhìn xem cái thẳng này một bộ tùy thời ngã xuống đất bộ đáng khi dễ nói.

"Ách, Long. . . Long ca, dừng a! Cái này trời. . . Không phải cao hứng, bên trên. . . Cấp trên, bình. . . Bình thường không. . . Không dạng này." Vương

Từ Long lung lay đầu, tranh thủ thời gian giải thích.

"Được rồi được rồi! Tiểu tử nguoi, đừng khoe khoang, tranh thủ thời gian nghỉ ngơi thật tốt hội!" Lưu Thiên Long lắc đầu, đập một thanh Vương Từ Long bả vai.

Sau đó, hai người đều không nói gì, tựa ở trên ghế sa lon nhìn xem chung quanh hoa hồng rượu lục, oanh ca yến hót.

"Long ca, Từ Long, nhanh, lão Chu bị người đánh." Một bộ quần áo bị xé rách rách rưới, sưng mặt sưng mũi Mã Thế Hoa đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hai người, đánh gãy hai người nhả hứng.

"Ta nói hán tử tiên cái **! Dám đánh ta huynh đệ! Mau nói, ở đâu, mang bọn ta đi!" Vương Từ Long nghe xong lời này, men say biến mất, lập tức từ trên ghế salon bắn lên, lớn tiếng kêu la người.

Lưu Thiên Long xem xét, cũng không có hỏi nhiều, đứng dậy, vịn Mã Thế Hoa hướng phòng vệ sinh nhanh chóng chạy đi.

Đều nói uống nhiều rượu dễ dàng xúc động, không phải sao, cái thằng này còn không có làm rõ ràng sự tình chuyện gì xảy ra, liền vội vã lao ra. Bất quá, cho dù ai bày ra loại sự tình này cũng không thể lý trí a!

Nguyên lai, vừa rồi Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường hai người đi phòng vệ sinh thoát nước ra, rửa tay thời điểm đem thủy văng đến sát vách một thanh niên trên thân, làm cho trên người đối phương ướt một mảng lớn.

Nếu là dựa theo bình thường không uống rượu, khả năng chỉ là một câu đúng không đi, liền có thể chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Thế nhưng là mấu chốt là, hai phe này đều uống rượu, mà lại đều uống say rồi.

Kết quả, Chu Đại Thường hai người xin lỗi không có đưa đến bất cứ tác dụng gì, cuối cùng, song phương từ nhỏ bức xô đẩy, dần dần diễn biến thành ra tay đánh nhau.

Sau đó, đối phương một cái cùng đi chạy đến bên ngoài kêu một tiếng, lần này liền tiến đến một đoàn người người vây công hai người. Chu Đại Thường dựa vào một thân hoành thật thịt mỡ, ngăn tại cửa phòng vệ sinh, yểm hộ Mã Thế Hoa ra viện binh.

Kết quả, liền xuất hiện trước mắt Mã Thế Hoa bộ dáng chật vật.

"Ta giết chết các nguoi đám này chó săn, dám đánh lão tử huynh đệ!" Bỗng nhiên, Vương Từ Long hét lớn một tiếng, xông về phía trước.

Chỉ thấy phía trước một đám người chính vây tại một chỗ, đối Chu Đại Thường quyền đâm cước đá. Mà Chu Đại Thường hai tay gắt gao ôm đầu, cuộn tròn mấp mạp thân thể, đã là không hề có lực hoàn thù, chỉ có thể mặc cho đối phương đâm đá.

Lưu Thiên Long nhìn thấy cảnh tượng như thế này, trong mắt lửa giận lập tức cũng mọc lên, xông đi lên chính là dừng lại chào hỏi, xuất thủ gọi là một cái nhanh chuẩn hung ác, đoán chừng nhóm người này không tại bệnh viện nghỉ ngơi cái một hai tháng là ra không được.

Mấy cái ở phía sau không có chen vào tay người trẻ tuổi, thấy đối phương tới sinh mãnh như vậy viện binh, thông minh cơ linh một chút tranh thủ thời gian hướng một bên chạy ra, đoán chừng cũng là viện binh đi, mà nhất gan mấy cái, quỳ trên mặt đất không ngừng hướng về Lưu Thiên Long mấy người cầu xin tha thứ.

"Không có sao chứ! Lão Chu!" Lưu Thiên Long không để ý đến mấy người kia, mau tới trước đỡ dậy vẫn như cũ cuộn tròn Chu Đại Thường.

Mà một bên Vương Từ Long cùng Mã Thế Hoa, cũng không có để ý tới những người kia cầu xin tha thứ, xông đi lên chính là quyền đâm cước đá, một giải tâm đầu lửa giận, lập tức, tiếng kêu rên không ngừng.

"A! Long ca! Còn tốt, chính là một điểm vết thương da thịt, không có gì lớn vấn đề, may mà ta lão Chu thịt dày đặc a! Hắc hắc. . . Khụ khụ khụ!" Chu Đại Thường nghe được thanh âm, buông ra ôm đầu hai tay, thật thà cười, thế nhưng là, vẫn là không nhận được ho khan. Cái thằng này thật sự là đến chết vẫn sĩ diện a, nhiều người như vậy vây công, dù cho thịt dày đặc, tới thiếu cũng sẽ nhận nội thương a, không phải, nguoi làm mình thực Iron Man a.

"Được rồi, nhìn nguoi dạng này, còn khoe khoang, nguoi ngồi xuống, ta giúp nguoi chải vuốt một chút, đừng nhúc nhích!" Lưu Thiên Long nhìn xem cái thằng này còn một bộ chết sĩ diện đáng vẽ, trực tiếp nói với hán.

Nói xong, khoanh chân ngồi sau lưng hán, sau lưng hán một trận đập điểm

"Ách! Long ca. . ." Chu Đại Thường đang muốn nói, trong lúc này tổn thương không cần dược vật điều trị sao có thể đi. Không phải hán không tin Lưu Thiên Long, mà là hán tin tưởng y học. Thế nhưng là, vừa - kêu lớn ra, hán liền triệt để sợ ngây người.

Một cỗ khí ám áp lưu ở trong cơ thể mình không ngừng xuyên động, dung nhập ngũ tạng lục phủ của mình, khiến cho hán kim lòng không được phát ra một trận thoải mái ngâm khê, thanh âm kia, làm sao nghe như vậy chói tai đâu? Mẹ nó thật giống giữa nam nữ làm việc thời điểm phát ra loại kia hài hòa thanh âm.

Phốc!

Đột nhiên, một miệng lớn tụ huyết từ Chu Đại Thường trong mồm phun ra.

"Lão đại, bọn hần ở bên kia, tiểu tử kia quá lợi hại, người nhất định phải thay các huynh đệ báo thù a!"

"Là ai a, chán sống rồi đúng không, lại dám đánh lão tử thủ hạ, lão tử ngược lại muốn xem xem là cái nào mất không mở."

Đúng vào lúc này, truyền đến một trận tất tất tác tác tiếng bước chân, người còn không có trông thấy, chỉ nghe thấy một trận tiếng mắng chửi.

"Đại ca, nhìn, chính là tiểu tử kia, may mà ta chạy nhanh, bằng không ngay cả cái báo tin đều không!" Vừa rồi chạy mất cái nào thanh niên đối bên cạnh một người mang kính mắt, đáng người khôì ngờ nam nhân khom người nói.

Ba!

Thế nhưng là, cái thằng này lời còn chưa nói hết, trên mặt liền thực sự chịu một bàn tay.

"A! Đại ca, người. . . Người đánh nhầm người, là tiểu tử kia. . ."

Thế nhưng là một giây sau, lại làm cho hần sợ ngây người.

Xong xong, gặp được cọng rom cứng. . .

Chỉ thấy vừa rồi tại trước mặt hần còn một bộ giang hồ đại ca phái đoàn lão đại, một bộ ninh bộ lấy lòng bộ dáng, hướng về phía trước chạy tới.

Vương Tử Long ba người thấy cái này tráng hán hướng bên này xông lại, dự định hướng phía trước đi ngăn lại, thế nhưng lại bị mặt mũi tràn đầy cười tà Lưu Thiên Long ngăn cản.

Đón lấy, chỉ thấy cái này tráng hán đột nhiên tại Lưu Thiên Long trước người ước chừng hai mét chỗ dừng lại, thân thể cấp tốc nghiêng về phía trước, cung kính nói ra: "Phật gia cao thủ, không biết lão nhân gia ngài ở đây, vừa rồi thủ hạ kia ban tên gia hoả có mắt không trông có nhiều mạo phạm, mong rằng ngài chớ cùng bọn hần so đo."

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đưa tay không đánh người mặt tươi cười

Không sai, người tới chính là Vũ Thành Hắc Ứng bang Bạch Hồ đường đường chủ Từ Hồ.

Vừa rồi đang cùng một cái học sinh muối tại bàn ruột đại chiến, chiến dịch say sưa thời điểm, đột nhiên nghe được dưới tay mình báo cáo nói mình người bị đánh. Luôn luôn nghĩa khí hần, cũng không có bởi vì thủ hạ phá hư chuyện tốt của hần mà tức giận, nghe xong có người dám ở địa bàn của mình đánh mình người, lập tức liền trực tiếp nâng lên quần mang theo một đám thủ hạ lao đến.

Thế nhưng là khí thế hung hăng hần, vừa rồi vừa chạy đến phòng vệ sinh nơi này, đã nhìn thấy tại cho Chu Đại Thường trị liệu Lưu Thiên Long, bắt đầu còn chưa tin, lần nữa chết kinh dụi dụi con mắt, phát hiện mình con mắt cũng không có mao bệnh.

Trong lòng lúc này mắng to một tiếng, này một đám thằng ranh con, mình bình thường nhiều lần cảnh cáo bọn hần, son ngoại hữu son, nhân ngoại hữu nhân, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, mặc dù tại trên đường hỗn, nào có không lạc đàn thời điểm, cũng không có không đụng tới ngư nhân thời điểm.

Thế nhưng là, bọn này thằng ranh con vì cái gì không nghe a, mẹ nó, người nào không dễ chọc a, thế mà chọc tên sát tinh này a! Đây là ngại chết quá chậm a!

Kết quả là, không để ý đến ở một bên tiếng buồn bã kêu đau đón một đám thủ hạ, vượt lên trước chạy đến Lưu Thiên Long trước người bồi tội, để cầu đạt được hần thông cảm. Dù cho không thể hoàn toàn thông cảm, tối thiểu tư thái của mình thả rất thấp không phải.

Tục ngữ nói: "Đưa tay không đánh người mặt tươi cười!" Cái thằng này đem một câu nói kia thế nhưng là lý giải vận dụng phi thường đúng chỗ a!

"Hắc hắc! Nếu như ta không có nhớ lầm, người gọi Từ Hồ đúng không? Ủm! Giống như chúng ta cách lần trước gặp mặt chưa từng có mấy ngày a! Không nghĩ tới, nhanh như vậy liền lấy loại này tình thế gặp mặt, xem ra, chúng ta là hung ác —— hữu duyên a!" Lưu Thiên Long nhìn xem một bộ kính sợ Từ Hồ, cố ý đem hung ác chữ trùng điệp cắn một chút.

"Ngạch!" Từ Hồ nghe xong Lưu Thiên Long tiếng nói, thân thể nhện không được đánh run một cái. Mẹ nó a, cái này Phật gia gia sẽ không lại muốn cho ta miễn phí xoa bóp an dưỡng đi! Không dám suy nghĩ nhiều, vội vàng khúm núm nói ra: "Phật, Phật gia gia, ngài, ha ha, người đại nhân không chấp tiểu nhân, tha tiểu nhân đi! Tiểu nhân điếm ấy trái tim nhỏ, làm sao trải qua được ngài gầy vò a!"

Cái thằng này, là triệt để vận dụng đưa tay không đánh người mặt tươi cười kể sách đến cùng, bất quá, cũng quả thật bị hấn cho vận dụng đúng rồi.

"Tốt a! Xem ở người như thế thành khẩn nói xin lỗi thái độ, lại phải nhiều như vậy thủ hạ đến miễn phí xoa bóp, ta liền tha người." Lưu Thiên Long nhìn xem đối diện Từ Hồ, ngừng tạm, tiếp tục nói: "Bất quá. . ."

Từ Hồ nghe xong Lưu Thiên Long nửa câu đầu, trong lòng một trận đại hỉ, lòng khẩn trương không khỏi lập tức nói lỏng. Thế nhưng là, Ngô Đạo một câu "Tuy nhiên", làm cho hắn vừa thư giãn tâm lần nữa đột nhiên nhắc lên, toàn thân một cái giật mình, chỉ kém không có dọa ra bệnh tim, thế là áp ứng nói: "Ngài nói!"

"Bất quá, huynh đệ của ta bị đánh thành dạng này, dù sao cũng nên cho cái thuyết pháp đi!" Lưu Thiên Long ngoan vị nhìn xem bị mình chơi kém chút tâm trạng bệnh bộc phát Từ Hồ.

"Xuyt. . ."

Từ Hồ thật sâu nhỏ một ngụm thở dài, mẹ nó a, hừ chết lão tử, ngài liền không thể một câu nói xong sao? Thế nhưng là lời này hắn cũng không dám biểu đạt ra đến, hắn còn muốn hảo hảo hưởng thụ nhuyến muội giấy tử nhóm sinh hoạt đâu!

"Ha ha ha. . . Phật gia gia, ngài nhìn ngài nói, cái này không cần ngài nói, tiểu nhân tự nhiên biết, hắc hắc, coi như bọn hắn muốn há giận, tiểu nhân một hồi cũng có thể cho bọn hắn đem khí triệt để toàn bộ tiêu tán, hắc hắc!" Từ Hồ cung kính đối Lưu Thiên Long nói xong, sau đó có một mặt cười phổng đơ nhìn xem Vương Từ Long ba người.

"Tốt! Không tệ, là tên hán tử, cơ được dẫn được, quả nhiên không có để cho ta nhìn lầm. Thế nào? Có hứng thú hay không cùng ta đơn độc tâm sự?" Lưu Thiên Long nhìn xem Từ Hồ, biểu lộ nghiêm túc hỏi.

Từ lúc hắn quyết định tổ kiến một chi lực lượng của mình đến bảo vệ mình người bên cạnh thời điểm, hắn liền bắt đầu tìm kiếm thí sinh. Vương Từ Long là có thể, nhưng là dù sao chỉ có một cái, lại là cái học sinh, hiển nhiên không phải quá phù hợp, tiếp theo là Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường, mặc dù hai người này trước mắt nhìn chẳng ra sao cả, nhưng là quý ở giảng nghĩa khí, hắn là có thể bồi dưỡng.

Thẳng đến vừa rồi trông thấy Từ Hồ xuất hiện, trong lòng lập tức vui mừng. Gia hỏa này, đối với thủ hạ bốc lên là rất không tệ, cơ được dẫn được, mấu chốt là đủ cơ linh, lại thêm thủ hạ có một đám người tay, nếu như có thể hảo hảo tạo hình, chưa chắc không phải một cái ngoại ý muốn thu hoạch.

"Nguyên ý nguyên ý, cầu còn không được a!" Từ Hồ nghe xong Lưu Thiên Long, nhãn tình sáng lên, đầu lập tức giống gà con mổ thóc, một trận mãnh liệt, chỉ kém không thể đem đầu vận xuống tới đồng dạng.

Kỳ thật, hắn Từ Hồ làm sao không muốn tìm một cái cao nhân tương trợ a! Đùng nhìn Hắc Ưng bang tại Vũ Thành là lão đại địa vị, nhưng là, Vũ Thành chia làm tam đại khối khu vực, lại thêm ngoại lai nhân khẩu hỗn tạp, không thiếu các loại nơi khác thế lực xâm nhập, nhất là Hắc Ưng bang nội bộ, tự thân mâu thuẫn trùng điệp.

Nếu như không phải lên Nhâm bang chủ bị người tập kích bỏ mình, có lẽ còn không đến mức chỗ xuất hiện trước mắt cục diện hỗn loạn. Thế nhưng là, từ khi tiền nhiệm bang chủ bị tập kích về sau, Hắc Ưng bang liền lâm vào rối loạn tình trạng, từng cái đường khâu ở giữa, cạnh tranh với nhau, lẫn nhau chen ép, càng thêm vào nơi khác thế lực thừa cơ cướp đoạt bản, giống như đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Cũng may Từ Hồ bình thường đối đãi mình ban một thủ hạ không tệ, mới lấy bảo trụ địa bàn của mình, nhưng ngay cả như vậy, cũng như giấy bụi gai. Trùng hợp, lúc này Lưu Thiên Long đưa ra cùng hắn đơn độc nói chuyện trời đất sự tình, đồng thời Lưu Thiên Long trong lời nói thâm khen, hắn cũng nghe ra một chút nói bóng gió, cơ hội tốt như vậy, hắn như thế nào lại buông tha.

Lập tức cúi đầu đối bên cạnh một bộ dáng tương đối cơ linh thủ hạ rỉ tai một câu, lập tức đối Lưu Thiên Long cung kính dùng tay làm dấu mời.

Lưu Thiên Long quay người nhìn thoáng qua Vương Từ Long ba người, hướng về bọn hắn sử cái mập mờ ánh mắt, liền theo Từ Hồ cùng rời đi, về phần Vương Từ Long ba người, từ cái kia cơ linh thủ hạ đi chào hỏi đi.

Từ Hồ vẫn phòng, Lưu Thiên Long ngồi dựa vào vốn thuộc về Từ Hồ BOSS trên ghế, hai tay đặt ở sau đầu, hai chân đặt ở trên bàn công tác, không ngừng nhẹ nhàng lay động, nhìn xem bản làm việc đối diện ngồi nghiêm chỉnh ngồi Từ Hồ.

Hắn muốn từ Từ Hồ trong mắt hoặc là lơ đãng trong động tác, bắt giữ ra về khác lạ đến, thế nhưng là, tại cùng Từ Hồ ngắn gọn trao đổi qua trình bên trong, hắn quan sát nửa ngày, Từ Hồ vẫn như cũ mặt không đổi sắc, không có nửa phần bối rối, không có một tia không vui cảm xúc, cái này khiến hắn rất hài lòng.

Không tệ, là cái có thể làm đại sự người. Đây là Lưu Thiên Long giờ phút này đối Từ Hồ cách nhìn.

Thử nghĩ một chút, một cái bình thường là lối om sòm, phong quang vô hạn một đường đường chủ, tại vị trí của mình bị người khác ngồi về sau, bình thường người đều hội không giữ được bình tĩnh liền bạo phát. Lưu Thiên Long chính là muốn từ trong lúc này nhìn xem Từ Hồ tâm cảnh đến tốt cùng như thế nào, thuận tiện thì lại xem xét một chút, bất quá, kết quả hắn coi như hài lòng.

"Tù Hồ a! Người cái này thổ hoàng đế làm không tề a! Nhìn người sự bố trí này, thực là không tồi, ta đều không muốn rời đi, nếu không, chỗ này cho ta như thế nào?" Lưu Thiên Long dự định thử lại một lần cuối cùng, dù sao như vậy vừa ra, đoán chừng lại có Trần phủ, tâm cơ lại sâu người, trong mắt cũng sẽ lộ ra không vui.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Thành công thu phục

"Phật gia gia, chỉ cần người nguyện ý, hiện tại là được, ta Từ Hồ nguyện ý đi theo làm tùy tùng, vì ngài xông pha chiến đấu, xông pha khói lửa, nghĩa bất dung từ." Từ Hồ nghe được Lưu Thiên Long lời này, chẳng những không có không vui, ngược lại trong mắt ánh mắt lộ ra một vòng vui mừng, đồng thời đứng dậy đối Lưu Thiên Long ôm quyền cung kính chính vừa nói nói.

"Tốt! Liền xông người Từ Hồ vừa rồi lời nói này, liền là đủ chứng minh ta không có nhìn lầm người, không tề, quả thật không tề! Yên tâm, vừa rồi ta chỉ là khảo nghiệm người, nhìn xem người có nguyện ý hay không làm việc cho ta. Kỳ thật, ta cũng là có lo lắng, dù sao người cũng là một cái trà trộn giang hồ đã lâu một phương lão đại, nếu để cho người chịu làm kẻ dưới, sợ người không có cam lòng."

"Bây giờ, ta cũng từ trong mắt người nhìn ra tâm ý của người. Yên tâm, ta sẽ không bạc đãi người, đã người nguyện ý đi theo ta, sau này sẽ là ta Lưu Thiên Long huynh đệ. Còn người Bạch Hồ đường, vẫn như cũ giao cho người đến chuẩn bị, nhưng là, ta hội truyền thụ cho người một bộ công pháp, người nhất định phải dưới tay người trong mọi người, chọn lựa một nhóm tinh anh người trẻ tuổi ra huấn luyện, nhớ kỹ, muốn tuyệt đối trung thành, giáng nghĩa khí, thà thiếu không ầu!"

"Còn có, ta hi vọng người đưa người Bạch Hồ đường dẫn vào chính đạo, dần dần tẩy trắng, dù sao, trà trộn hắc đạo cuối cùng không phải kẻ lâu dài, người cũng không hi vọng mình hoặc là thủ hạ cả ngày sinh hoạt tại trên vết đao sinh hoạt đi."

"Mặc dù ta nói như vậy, nhưng ta cũng biết, để các người một chút từ hắc đến bạch, không phải ngoài miệng nói nhanh như vậy một sự kiện, bất quá, có thể từ từ sẽ đến, chuyện này gấp không được, nhưng cũng lửa sớm lòng này. Nhưng dưới mắt màu chốt nhất chính là trước tổ xây một chi tinh anh lực lượng, yêu cầu của ta chính là 1 0 0 tên, nếu như không đạt được, tuyệt đối đừng thật giả lẫn lộn, vẫn là câu nói kia, thà thiếu không ầu."

"Yên tâm, Phật gia. . ." Từ Hồ nghe Lưu Thiên Long, trong lòng nhất thời thờ dài một hơi, không phải hẳn không nguyện ý, hoặc là không nỡ vị trí này, mà là hẳn sợ Ngô Đạo không nguyện ý trợ giúp hẳn, bây giờ nghe Ngô Đạo lời nói này, trong lòng viên kia Thạch Đầu hoàn toàn rơi xuống, thế là làm nhanh lên cam đoan, thế nhưng là vừa mở miệng, liền bị Lưu Thiên Long phát tay đánh gãy lời nói.

"Từ Hồ huynh đệ, ta nói qua, chúng ta đã là huynh đệ, nếu là huynh đệ, vậy liền hẳn là gọi nhau huynh đệ, người về sau liền trực tiếp xưng hô ta Ngô Đạo là được." Lưu Thiên Long nhìn xem Từ Hồ, một mặt nghiêm nghị nói.

"Vậy thì tốt, bất quá, đã ta Từ Hồ nhận người làm lão đại, vậy sau này ta liền xưng hô người là lão đại, cái này người nhưng không cho ngăn cản, hắc hắc!" Từ Hồ nghe Lưu Thiên Long, trong lòng âm áp, chỉ kém tại chỗ kích động rót xuống nước mắt đến, lúc này cười đùa tí từng đối với Lưu Thiên Long trả lời.

"Tốt tốt tốt, theo ý người, tùy người gọi thế nào!" Lưu Thiên Long sờ lên đầu, không còn gì để nói, cái thằng này thật đúng là một đầu gân, bất quá, đồng thời trong lòng vui vẻ nhiều hơn duyệt, không nghĩ tới sẽ như vậy thuận lợi thu phục Từ Hồ, vốn đang coi là muốn phí một phen trắc trở.

"Người đi lấy giấy bút đến, ta cho người viết xuống một bộ công pháp, người về sau cứ dựa theo bộ công pháp này huấn luyện các huynh đệ, nhớ kỹ, tìm một cái bí ẩn một điểm địa phương, vị trí lớn một chút, kiếm một ít huấn luyện thiết bị. Mặt khác, bộ công pháp này người nhớ kỹ về sau, liền thiêu hủy rồi." Lưu Thiên Long đối Từ Hồ nghiêm túc bàn giao.

"Vâng, lão đại! Ta nhất định chăm chú đi làm chuyện này, người cứ yên tâm đi!" Từ Hồ lập tức ôm quyền khom người cam đoan, sau đó mang tới giấy bút.

"Kia, bộ công pháp này cất kỹ, về phần tài chính, nếu như người bên này khan hiếm, liền cùng ta nói, ta đến nghĩ biện pháp!" Lưu Thiên Long đem viết xong công pháp giao cái Từ Hồ.

"Lão đại, người yên tâm, trước mắt chúng ta Bạch Hồ đường tài chính vẫn là có thể ứng phó, nếu như thực sự có cần, ta nhất định sẽ không cùng người khách khí, hắc hắc. . ." Từ Hồ cái thằng này, tâm tình bây giờ đã là tương đương sáng khoái, đối Lưu Thiên Long đều đã giống người quen biết cũ đồng dạng.

"Ừm! Đây là sổ di động của ta, có việc liên hệ ta, ta đi trước." Lưu Thiên Long đứng dậy giao cho Từ Hồ một tờ giấy, đồng thời hướng về cửa phòng

làm việc mà đi.

Từ Hồ cũng không có khuyên lưu, hẳn đã ít nhiều biết một điểm chính mình cái này lão đại tính cách, là loại kia tùy tính mà vì, không thích bị câu thúc chủ, đã hẳn muốn đi, mình chỉ có thể an bài thủ hạ huynh đệ đi đưa rồi.

Lại là một đêm trôi qua, có lẽ là Lưu Thiên Long cơ sở vững chắc, lại thêm thiên tư thông minh, thế mà để hẳn đem « Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh » tham mưu thấu, đoán chừng không được bao lâu liền có thể đột phá tầng thứ nhất, cái này khiến Lưu Thiên Long trở nên kích động.

"Thân ái, ta tới rồi!" Ngay tại luyện công buổi sáng Ngô Đạo, bị một trận làn gió thom nhào cái đầy cõi lòng.

"Ô ô ô ô."

Lưu Thiên Long bắt lấy đạo thân ảnh này, bắt mối của đôi phương, chính là một cái kiểu Pháp cay hôn, làm cho mỹ nhân trong ngực một trận im ắng kháng nghị.

"Hừ! Một buổi sáng sớm liền khi dễ người ta!" Nhậm Thư Uyển cố ý vênh lên đáng yêu miệng nhỏ, tức giận nói.

"Hắc hắc! Sáng sớm đến một cái hôn nồng nhiệt, xúc tiến khoang miệng bài tiết, đối thân thể thể nhưng là có chỗ tốt tích!" Lưu Thiên Long không biết ở nơi nào học nguy hiểm, được tiện nghi còn khoe mẽ, một điểm cười mờ ám mà nói, đồng thời, một chi móng vuốt thể mà leo lên Nhậm Thư Uyển cao ngất lồi lõm chỗ.

"Chán ghét, chỉ biết khi dễ người nhà." Mặc cho thực Uyển nhìn xem trên người mình giờ trò xấu móng vuốt, vỗ nhẹ, thế nhưng là không có vuốt ve, chỉ có thể mặc cho hẳn giờ trò xấu, ngược ngược nhìn xem hẳn tiếp tục nói ra: "Đừng . . . Đừng ở sờ soạng, muốn. . . Muốn sờ, một hồi. . . Một hồi trở về phòng cho người sờ."

"Thật? !" Lưu Thiên Long nhìn xem nữ nhân yêu mến mặt mũi tràn đầy màu hồng bộ dáng, rất là mê người, lập tức kích động không thôi, thế nhưng là, lập tức, hẳn liền xẹp, ai, chỉ có thể qua qua tay nghiệm, đáng chết Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh a!

"Thế nào!" Giỏi về nhìn mặt mà nói chuyện Nhậm Thư Uyển, nhìn xem nghe mình một phen ngược ngược lời nói, vốn đang mặt mũi tràn đầy cảm giác hưng phấn Lưu Thiên Long, bỗng nhiên ánh mắt âm ảm xuống, tranh thủ thời gian vội vàng ôn nhu truy vấn.

"Ách! Không, không có gì!" Lưu Thiên Long nhìn xem trong ngực kiều nhân một mặt vẻ lo lắng, tranh thủ thời gian trả lời.

"Thân yêu! Người nếu là có chuyện gì, liền nói cho ta, đừng một người giấu ở trong lòng, được không?" Nhậm Thư Uyển ôm Lưu Thiên Long cổ, gần sát trán của hẳn, điểm nhẹ một chút môi của hẳn đây, ôn nhu ní non nói.

"Ừm, thân yêu! Người yên tâm, không có chuyện gì, chỉ là luyện công phía trên phiền não mà thôi." Lưu Thiên Long hôn một cái Nhậm Thư Uyển phần môi, ôn nhu trả lời.

"Có thể cùng ta nói một chút sao? Có lẽ, nói không chừng ta có thể giúp người tham mưu một chút đâu!" Nhậm Thư Uyển nhu tình mật ý nhìn xem Ngô Đạo, thấy Lưu Thiên Long không muốn cùng chính mình nói, lúc đầu không muốn đuổi theo hỏi, thế nhưng là sợ hãi người trong lòng của mình giấu ở trong lòng kim nén đến hoảng, thế là, hàm răng khể cắn bờ môi nhu hòa mà nói.

"Ách! Thân yêu, cái này. . . Cái này!" Lưu Thiên Long bị cái này một truy vấn, trong nháy mắt áp ứng, không biết nên như thế nào biểu đạt.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 69: Huấn luyện bắt đầu

"Làm sao vậy, nếu không muốn nói coi như xong, không có chuyện gì, ta chính là sợ người giấu ở trong lòng khó chịu, muốn giúp người chia sẻ, nếu có cái gì nan ngôn chỉ ẩn coi như xong." Nhậm Thư Uyển thấy Lưu Thiên Long áp ứng, hiểu làm hẳn không muốn cùng chính mình nói, bắt quá nàng không có vì vậy mà không cao hứng, nàng tin tưởng Lưu Thiên Long có thể giải quyết, lại một cái chính là nàng không muốn để cho Ngô Đạo cảm thấy nàng là loại kia rất thích tìm hiểu người khác ** nữ nhân.

Lưu Thiên Long thấy trong ngực yêu nữ nhân nói như vậy, biết nàng là hiểu lầm mình, do dự một chút, vẫn là quyết định cùng nàng nói rõ cho thỏa đáng, để tránh trong nội tâm nàng vì vậy mà sinh ra bất luận cái gì khúc mắc.

"Ta gần nhất đạt được một bản công pháp, yêu cầu không phải đồng nam chi thân không thể tu luyện, cho nên, không thể cùng ngươi làm cái kia!" Lư Thiên Long đem miệng tới gần Nhậm Thư Uyển bên tai nhẹ nhàng nói.

"A! Cái này rất tốt a, có phải hay không rất lợi hại công pháp? Còn có, không thể cùng ta làm cái gì cái kia a?" Nhậm Thư Uyển nghe được Lư Thiên Long thu hoạch được một môn tuyệt kỹ, rất là cao hứng, nhất thời chưa kịp phản ứng.

"Ách! Công pháp là rất lợi hại, nhưng là chính là không thể cùng ngươi trên giường làm nam nữ ở giữa yêu làm sự tình!" Lư Thiên Long bó tay rồi, nha đầu này cứ như vậy trì hoãn sao, không giống a, bình thường thế nhưng là rất cơ linh a!

"A...!" Nhậm Thư Uyển hậu tri hậu giác, nghe vậy lập tức kịp phản ứng, sắc mặt đỏ bừng, hơi thở mong manh tại Lư Thiên Long bên tai tiếp tục nói: "liền biết nghĩ những cái kia chuyện xấu xa, đại sắc lang."

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

Hôn một cái Lư Thiên Long gương mặt, Nhậm Thư Uyển cười duyên chạy ra.

"Tốt! Dám nói vi phu là lưu manh, nhìn ta không thu thập ngươi!" Lư Thiên Long thấy thế, làm ra một bộ điều hâu vô gà con bộ dáng hướng về Nhậm Thư Uyển đánh tới.

"Đến a! Theo đuổi ta à! Lạc lạc lạc lạc. . ."

Thế nhưng là, ngay tại hai người vui sướng truy đuổi thời điểm, hoàn toàn không có chú ý tới biệt thự một góc, một đôi đôi mắt đẹp chính nhìn xem đây hết thấy.

"hừ! Đồ lưu manh!" Dương Chi Nhu tức giận nói thầm, nhưng là, ánh mắt lại bán nằng, kia là ghen ghét hâm mộ hận á! Thử hỏi, thiếu nữ nào không có một viên hoài xuân thanh xuân tình yêu mộng đâu? !

. . .

"Long ca a! Ngươi thật là không có suy nghĩ, tối hôm qua thế mà bỏ lại bọn ta huynh đệ ba người chạy ra."

"Đúng đấy, nói xong huynh đệ ta bốn cái cùng tiến lùi."

"Ai, nhìn đêm nay giày vò thật mệt mỏi a! Ta lần thứ nhất a! Cứ như vậy hết rồi!"

Trường học nhà ăn một góc, Vương Tử Long, Mã Thế Hoa, Chu Đại Thường ba người, chính đối vui đầu ăn như gió cuốn Ngô Đạo, một mặt oán trách nói.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ ách! Các ngươi liền tiếp tục phát náo tao đi! Một đám được tiện nghi còn khoe mẽ gia hỏa, đậu phộng, vậy còn gọi mệt mỏi, mẹ nó hưởng thụ liền hưởng thụ, là gia súc chính là gia súc, trả lại cho mình tìm đường hoàng lý do." Lư Thiên Long đối ba người khinh bỉ quăng cái ngón giữa, lớn tiếng nói.

"Hắc hắc. . ."

Ba người nghe xong lời này, toàn bộ cười ngây ngô.

"Được rồi được rồi, lười nhác cùng các ngươi nói linh tinh. Nhanh lên ăn, ăn xong chúng ta đi trường học phía sau núi, ta dạy cho các ngươi một bộ công pháp. Đặc biệt là hai người các ngươi, nhìn xem, một cái yếu đuối bộ dáng, một cái đi trên đường đều cảm giác son băng địa liệt, hẳn là hảo hảo rèn luyện rèn luyện." Lư Thiên Long đối bên cạnh ba người thúc giục nói.

Trường học phía sau núi, một chỗ yên lặng trong rừng cây.

"Tử Long, bộ công pháp này ngươi cầm đi, dựa theo cái này tu luyện, dù sao ngươi có một chút nội tình, nếu là có cái gì không hiểu, liền đến hỏi ta." Lư Thiên Long lấy ra một tờ sớm đã viết xong tờ giấy đưa cho Vương Tử Long.

"Yên tâm, ta nhất định chăm chú tu luyện!" Vương Tử Long lời ít mà ý nhiều, tiếp nhận tờ giấy, liền trực tiếp chạy đến vừa bắt đầu nghiên tập.

"Hai người các ngươi, từ hôm nay trở đi, ta muốn trước từ kiến thức cơ bản huấn luyện các ngươi. Có sợ hay không khổ, nếu là sợ, hiện tại rời khỏi còn kịp." Lư Thiên Long quay người đối trước người đứng đấy mập gầy hai người một mặt nghiêm túc nói.

"Có thể! Lại khổ lại mệt mỏi cũng phải kiên trì!" Mã Thế Hoa cắn chặt hàm răng, một mặt nghiêm túc tỏ thái độ.

"Ha ha, Long ca, thật mệt lắm không? Ngươi nhìn, ta cái này thân thể. . . Đến, hai người các ngươi đừng nhìn ta như vậy, cùng lắm thì, ta cái này thân thể giao tất cả cho các ngươi còn không được sao?" Chu Đại Thường cười đùa từ từ tung hời Lư Thiên Long.

Thế nhưng là, vừa hỏi một câu, liền phát hiện bên cạnh mình Mã Thế Hoa cùng đối diện đứng thẳng Lư Thiên Long hai người, đang dùng một loại ánh mắt khinh bỉ nhìn xem mình, thế là lập tức ưỡn ngực, một bộ làm tốt anh dũng hy sinh thân thái hướng về hai người cam đoan.

"Tốt, đã như vậy, ta liền không lại nhiều lời, hôm nay trước luyện trung bình tấn, lầu cao vạn trượng đất bằng lên, không có vững chắc cơ sở, hết thầy đều là lời nói suông, tốt, hiện tại bắt đầu, nửa giờ trung bình tấn. Bất quá cảnh cáo ta trước nói đằng trước, muốn làm ta Luru Thiên Long huynh đệ, liền phải có thể ăn khổ bên trong khổ, nếu không, sớm làm xéo đi. Bắt đầu!" Luru Thiên Long biểu lộ nghiêm túc, một mặt nghiêm nghị lớn tiếng nói.

"Lão đại, người công pháp này thật lợi hại a! Ta liền tu luyện một hồi, cũng cảm giác mình toàn thân tràn ngập lực lượng." Vương Tử Long thăm dò qua đầu, đối chính vùi đầu nhìn xem quyển kia « tà tăng bảo tiêu » tiểu thuyết Luru Thiên Long, một mặt kính nể nhẹ nói. Hắn hiện tại đã không tự chủ liên xưng hô đều sửa lại, cái này hoàn toàn là hắn đối Luru Thiên Long quá sùng bái.

"Ấn, thân thể của người nội tình không tệ, chỉ cần cố gắng tu luyện, ngày khác nhất định có thể có tư cách. Người trước luyện tốt môn công pháp này, chờ người hoàn toàn nắm giữ về sau, ta cho người thêm an bài đến tiếp sau." Luru Thiên Long cũng không ngẩng đầu lên, tiếp tục xem tiểu thuyết, cái thẳng này gần nhất say mê quyển tiểu thuyết này, cảm giác kia nhân vật chính làm sao như vậy giống chính mình.

"Thật!" Vương Tử Long nghe xong còn có lợi hại hơn công pháp, kém chút không có lớn tiếng kêu đi ra, tranh thủ thời gian che miệng nhìn một chút bực giảng phương hướng, phát hiện lão sư cũng không có chú ý bên này, thế là cúi đầu nhỏ giọng tiếp tục đối với Ngô Đạo cam đoan: " người yên tâm, ta nhất định cố gắng tu luyện, tuyệt không thư giãn!"

"Ừm, không có chuyện chứ quá rầy ca đọc sách!" Luru Thiên Long bị cái thẳng này quá rầy mình đọc tiểu thuyết hào hứng, không nhịn được nói.

"Hắc hắc! Biệt giới a! Kia tiểu thuyết có gì đáng xem, bồi huynh đệ tâm sự thôi!" Vương Tử Long thấy Luru Thiên Long kia tình thế, tranh thủ thời gian cười đùa tí tưng mà nói, dừng một chút, tiếp tục nói: "Lão đại, người đối Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường có phải hay không cũng quá hung ác a, người nhìn hai anh em này, hiện tại cũng còn nằm lý ở trên giường đâu!"

"Ác sao?" Ngô Đạo nghe vậy, khép sách lại, quay đầu nhìn xem Vương Tử Long, biểu lộ lạnh lẽo tiếp tục mở miệng nói: " nếm trái trong khổ đau, mới là người trên người, muốn trở nên nổi bật, liền muốn làm tốt có thể chịu được cực khổ dự định. Đồng dạng, lời này cũng tặng cho người."

"Vâng, ta đã biết!" Thấy Luru Thiên Long biểu lộ, Vương Tử Long nơi nào còn dám tiếp tục cười đùa tí tưng, một mặt nghiêm túc trầm giọng trả lời.

"Thiên Long, nơi này." Vũ Đại cửa trường cách đó không xa ven đường, Âu Dương Lan từ một chiếc xe hơi bên trong thò đầu ra, hướng về Luru Thiên Long cùng Vương Tử Long chết kinh quơ tuyết trắng tay nhỏ.

"Không có ý tứ, Âu Dương Lan, còn muốn làm phiền người chuyên môn đến cho chúng ta." Luru Thiên Long hai người bước nhanh đi đến trước xe, sau khi lên xe, đối vị trí lái bên trên Âu Dương Lan nói.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Tử Uyển sơn trang

"Lạc lạc lạc lạc... Không cần khách khí như thế, nếu là ta không tới đón các người, đoán chừng các người đợi lát nữa ngay cả cư xá đại môn cũng vào không được, bằng không, ta còn không bị người nào đó cho oán trách chết a." Âu Dương Lan giọng điệu dàng cười, phong tình vạn chủng quay đầu nhìn xem chỗ ngồi phía sau Luru Thiên Long, tiếp tục nói: " lại nói, có thể tiếp trường học của chúng ta số một giáo thảo soái ca, ta còn cầu còn không được đâu!"

Vừa nói, nàng lại một bên phát động xe, lái rời Vũ Đại.

"Ách! Lộn xộn cái gì a, cái gì số một giáo thảo, là cái gì a?" Luru Thiên Long vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn xem Vương Tử Long.

"Hắc hắc... Người không biết a..." Vương Tử Long cười ngây ngô, đang chờ nói tiếp, vị trí lái Âu Dương Lan liền ngắt lời hắn.

"Ai nha! Ta nói, ta đại soái ca, người sẽ không thật không biết đi! Người bây giờ thế nhưng là chúng ta Vũ Đại tất cả nữ sinh trong lòng bạch mã vương tử a! Trường học này mạng nội bộ thế nhưng là truyền khắp, chẳng lẽ người không có nhìn sao?" Âu Dương Lan lớn tiếng nói, một cước dẫm ở phanh lại, đồng thời nghiêng đầu sang chỗ khác hướng về phía Luru Thiên Long nghịch ngợm chớp kia một đôi mê người hai mắt, không ngừng nhìn trộm, tựa như hi vọng có thể đem Luru Thiên Long cho điện choáng như vậy.

Tích tích tích!

Đến, nha đầu này nhất thời hưng phấn, dừng xe ở giữa đường, hai chiếc xe phía sau kém chút tới cái thân mật tiếp xúc. Đằng sau lái xe cái kia tức giận a? Thế nhưng là lại không dám xuống xe tìm đối phương phiền phức. Vì cái gì a? Người nhìn nha đầu này đưa ra xe biển số xe a! Xem xét xe này chính là

trọng yếu cơ quan đơn vị, dạng này người làm sao chọc nổi. Ai! Chỉ có thể ấn loạn một trận loa lấy phát tiết một phen lửa giận trong lòng đi!

Âu Dương Lan nhún vai, phun ra cái lưỡi dính hương làm cái nghịch ngợm biểu lộ, tiếp tục hướng phía trước hành sử.

"Ách! Chuyện gì xảy ra?" Lư Thiên Long thời khắc này lực chú ý căn bản cũng không có chú ý tới Âu Dương Lan diện nhãn, cũng không lo được nàng phải chăng vì vậy mà thất lạc, nhìn thoáng qua sau xe, sau đó tựa ở xe chỗ ngồi, nghe bọn hắn cái này nói chuyện càng mơ hồ, sờ lấy đầu tiếp tục truy vấn.

"Tốt a, bản bảo bảo cũng là say." Âu Dương Lan đưa tay vỗ vỗ trán của mình, lập tức tiếp tục nói: "ngươi đến một lần trường học, băng sơn nữ thần cùng quả ớt nữ thần liền toàn bộ bị ngươi cảm xuống, đây chính là ở trường lưới điện truyền, đồng thời nói, Vũ Đại thứ nhất hoa khôi Lạc Ngữ Yên cảm mến ngươi. Còn có, không biết là cái nào Bất Quái, càng là phối hợp mấy bức tranh phiến, lần này, thì càng bốc lửa."

"Ngươi nghĩ, tam đại hoa khôi đều bị ngươi một người hái, nữ sinh ta liền không nói, lạc lạc lạc lạc, nam sinh thế nhưng là chỉ kém không có đem trường học lưới cho trực tiếp đen. Bất quá, ngươi nhưng cẩn thận lạc, giống như có người bắt tiếng, muốn tìm ngươi phiền phức nha!" Âu Dương Lan giao hoạt nhìn thoáng qua chính đầu óc mơ hồ Lư Thiên Long nói.

"Tốt a! Phật gia gia ta cũng là lúng túng, cái này nằm cũng trúng đạn a!" Lư Thiên Long một bộ bất đắc dĩ thần sắc, vỗ vỗ cái trán.

"Dừng a!"

Lần này, Âu Dương Lan cùng Vương Tử Long đồng thời đối hắn khinh bỉ quăng cái ngón giữa.

...

"Ngươi tốt, tiểu thư, xin lấy ra giấy chứng nhận!" Một tên binh lính ngăn lại Âu Dương Lan xe, gõ mở cửa sổ, chào một cái về sau, lễ phép mở miệng nói ra.

Âu Dương Lan đưa tới một bản đồ da giấy chứng nhận, tiếp lấy đối tên lính này làm cái le lưỡi mặt quỷ, tức giận nói: "Hừ, giấy chứng nhận giấy chứng nhận, mỗi lần đều muốn nhìn, cũng không phải không biết ta!"

"Thật xin lỗi, Âu Dương tiểu thư, chúng ta cũng là làm theo thông lệ!" Binh sĩ tiếp nhận giấy chứng nhận mở ra nhìn thoáng qua, chợt nhìn thoáng qua ghé sau xe Lư Thiên Long cùng Vương Tử Long, đang chờ mở miệng.

"Đừng hỏi, kia là Lạc thành chủ khách nhân, hôm nay Lạc thành chủ thiên kim mở sinh nhật tiệc tùng các ngươi cũng không phải không biết. Tốt, hiện tại có thể thả chúng ta tiến vào đi!" Âu Dương Lan một mặt không vui đối binh sĩ nói.

"Thật xin lỗi, chậm trễ ngài thời gian! Mời!" Binh sĩ lập tức trả lại giấy chứng nhận, tiếp lấy thẳng tắp chào một cái, chính vừa nói nói.

"Bọn hắn cũng là chấp hành công sự, ngươi cần gì phải làm khó hắn nhóm đâu! Ha ha!" Lư Thiên Long nhìn xem phát động xe Âu Dương Lan, nhẹ nói.

"Lạc lạc lạc lạc... Đại soái ca, ta biết, chính là nghĩ đùa một chút bọn hắn mà thôi, ngươi không nhìn thấy, từng cái giống ai thiếu bọn hắn tiền, chừng chạc đảng hoàng, ngay cả cái khuôn mặt tươi cười đều không nhìn thấy. Thật chán!" Âu Dương Lan xem thường giải thích, xem ra, nha đầu này đối với nơi này rất quen a.

"Ha ha!" Lư Thiên Long cười đáp lại.

"Được rồi! Đến!"

Chỉ thấy Âu Dương Lan đem xe dừng sát ở cách một tòa biệt thự không xa trong bãi đỗ xe, đối phía sau Lư Thiên Long hai người nói.

Lúc này, biệt thự chung quanh đã đậu đầy nhiều loại cổ xe, mặc dù không tính là xe sang trọng, bất quá, những xe kia bài số lượng lại có vẻ phá lệ chói mắt, hiện lộ rõ ràng chủ xe thân phận.

Căn biệt thự này khu gọi Tử Uyển sơn trang, là Vũ Thành chính quyền thị ủy lãnh đạo chủ yếu sinh hoạt địa phương.

Tử Uyển sơn trang đại danh, thế nhưng là tất cả Vũ Thành thị dân chỗ kính úy địa phương, bởi vì, bình thường ở chỗ này, đều là thị lý lãnh đạo. Cho nên, vừa rồi Âu Dương Lan lái xe tiến vào sơn trang lúc, kiểm tra mới thật tình như thế.

Lư Thiên Long đứng tại trước xe, nhìn trước mắt một dãy nhà.

Chiếm diện tích hơn 700 mét vuông, kiểu Trung Quốc phong cách, tường trắng ngói đỏ, bề ngoài nhìn lại, cùng xa hoa không dính nổi nửa điểm quan hệ, duy nhất chính là khí quyển. Lại nhìn chung quanh khu biệt thự bên trong, mỗi tòa nhà ở giữa cách xa nhau ước chừng 1000 m, xanh hoá bố trí ngay ngắn có đầu, đình đài lầu các, bóng râm tiểu đạo, giả sơn, ao nhỏ...

Theo Âu Dương Lan đi vào biệt thự, Lư Thiên Long đặc biệt lưu ý đến, biệt thự cửa một bên một cây trụ bên trên, một tấm bảng hiệu bên trên tiêu lấy một cái dễ thấy "Tử uyển số một", tựa hồ là vì hiện lộ rõ ràng chủ nhân thân phận, chuyên môn dùng đồ tươi kiểu chữ lỗi ra.

"Cái này số hiệu, tại Tử Uyển sơn trang tượng trưng cho thân phận quyền uy, số một đại biểu là Vũ Thành thành chủ biệt thự, ngoại trừ thành chủ, cái

khác lãnh đạo đều không có tư cách ở chỗ này." Có lẽ là nhìn ra Ngô Đạo hiểu kì, Âu Dương Lan đi đến bên cạnh hần nhẹ giọng giải thích.

Lưu Thiên Long ở một tiếng, như có điều suy nghĩ đi theo Âu Dương Lan tiến vào biệt thự.

Giờ phút này, trong đại sảnh đã là khách quý chật nhà, tiếng người huỳnh nào nhưng không ầm ĩ, nhìn kỹ lại, hoặc hai, hoặc tam, tương hồ tạo thành một cái vòng quan hệ, ngay tại châu đầu ghé tai trò chuyện với nhau cái gì. Nhìn thấy công có người xuất hiện, đám người này dừng lại trò chuyện, đem ánh mắt bắn ra tới, thế nhưng là sau một khắc, đồng thời lộ ra thất vọng ánh mắt. Chợt, lại tiếp tục bắt đầu cúi đầu nói chuyện với nhau.

Lưu Thiên Long lơ đãng, không có để ý những người kia ánh mắt, tự mình đi theo Âu Dương Lan ngồi vào một chỗ.

"Đại soái ca, chớ để ý a! Những người kia chính là như vậy, mỗi một cái đều là kẻ nịnh hót. Trong mắt bọn hần, chỉ có quyền thế, cho nên, người cũng dừng cùng bọn hần so đo. Ta hiện tại muốn lên đi tìm Tiểu Yên, các người ngồi trước một hồi, muốn cái gì liền cùng nơi này nhân viên phục vụ nói rằng liền tốt." Âu Dương Lan bồi tiếp Lưu Thiên Long ngồi một hồi, sau đó đối hai người lễ phép lên tiếng chào liền rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Kén cá chọn canh

"Ai! Sớm biết không tới, làm sao cảm giác như thế khó chịu a! Nhìn những người kia, chúng ta không biết cái nào, nhìn bộ dáng, đều là do quan, đoán chừng đang ngồi, ngoại trừ người huỳnh đệ của ta hai người, liền không có dân bình thường." Vương Tử Long cau mày, buồn bực nói.

"Đến đâu thì hay đến đó, làm gì để ý người khác cái nhìn, lại nói, người không ra, ai biết chúng ta là làm cái gì. Đi, bên kia đồ ăn rất nhiều, chúng ta cũng dừng ngồi đang ngồi, trước tiên đem bụng của mình cho ăn no lại nói. Bạc đãi cái gì cũng không thể bạc đãi bụng của mình a! Hắc hắc." Ngô Đạo cũng không có giống Vương Tử Long như vậy, hần thật không có không được tự nhiên, ngược lại nhìn rất thoải mái.

Đương nhiên, Âu Dương Lan vừa đi, ánh mắt của hần liền bị cách đó không xa, nguyên một cái hình vuông trên bàn cơm đồ ăn cùng rượu hấp dẫn, thế là cổ động Vương Tử Long cùng mình cùng đi.

Có lẽ, nếu như không có Vương Tử Long tại, cái thằng này cũng sớm đã bị thêm trùng câu dẫn đi đi!

Vương Tử Long đi theo Lưu Thiên Long sau lưng, một trước một sau đi vào bên cạnh bàn ăn.

"Mình thích ăn cái gì liền lấy cái gì, đừng không được tự nhiên, liền cùng trong nhà mình, hắc hắc!" Lưu Thiên Long vừa vận rất tốt, hoàn toàn không giống đến một cái hoàn cảnh lạ lẫm, giống như nhà mình, giờ phút này chính mình là chủ nhân, nhiệt tình kêu gọi Vương Tử Long.

Nói xong, không tiếp tục để ý Vương công tử Long, tự mình tay trái cầm qua một bình rượu đế, tay phải chọn lấy một khối rất lớn móng heo, một bên nâng ly, một bên cắn xé.

Vương Tử Long nhìn Lưu Thiên Long khai công, ngấm lại cũng thế, mình cần gì khó xử mình đâu? Thế là cũng học Lưu Thiên Long bộ dáng ăn uống thả cửa.

"Ừm, cái này đồ ăn mùi vị không tệ, rượu này cũng không tệ, Tử Long a, đừng nói anh chàng không có nhắc nhở người a, những vật này, nhìn người bình thường cũng khó được ăn được, cái này nếu là không hảo hảo đền bù một chút, kia là đối với mình phạm tội a!" Lưu Thiên Long một bên nốc ừng ực hảo ăn, một bên một bộ ngữ trọng tâm trường bộ dáng đối bên cạnh Vương Tử Long mơ hồ không rõ nói.

"Ừm ừ! Ăn ngon. . ." Vương Tử Long giờ phút này đầu còn có tâm tư trả lời hần, miệng bên trong đã sớm bị đồ ăn cho chất đầy.

Hai người này, tựa như Tôn Ngô Không tiến vào hội bàn đào, mẹ nó a! Cái kia kén cá chọn canh, ăn cái này, nhìn xem cái kia, bận bịu hảo hảo vui sướng, chỗ nào còn nhớ rõ vừa rồi kia phiền phiền muộn chi tình.

. . .

Lần này, một đạo đặc thù phong cảnh rất mau ra hiện, huỳnh đệ hai người bộ kia không có hình tượng động tác, rốt cục hấp dẫn trong đại sảnh trò chuyện đám người.

"Đây, đây là người nào a? Các người quen biết sao?"

"Chưa thấy qua, không biết, ngươi gặp qua sao?"

"Ta cũng không biết, chưa thấy qua chúng ta vòng tròn bên trong có hai người kia a!"

"Có phải hay không là vừa điều tới?"

"Này! Các ngươi đều đừng đoán, cái này không phải liền là vừa rồi Âu Dương tiểu thư mang tới hai người sao? Tựa như là. . . Đúng, Vũ Đại học sinh!"

"Chắc chắc chắc. . . Bộ này tướng ăn!"

. . .

Đám người nghị luận, tự nhiên không có trốn qua Ngô Đạo Thuận Phong Nhi, nhưng là, hắn hoàn toàn bỏ mặc, tiếp tục ăn như gió cuốn, hào bị đau uống. Ngược lại Vương Tử Long nhận một điểm ảnh hưởng, thẹn thùng nhìn chung quanh một chút trong đại sảnh, kia một đám chính nhìn xem huynh đệ mình hai người nghị luận người, lại nhìn về phía Lư Thiên Long, há to miệng dự định nói cái gì, nhưng là thấy Lư Thiên Long vẫn như cũ làm theo ý mình, hắn cũng không có nói ra.

Kết quả, cái thằng này thế mà rất nhanh liền bị đồng hóa, đi theo Lư Thiên Long tiếp tục ăn như gió cuốn.

"Mai thành chủ, mau mau nhìn, hai người kia giống như chính là đã thương công tử hung thù!" Đại sảnh một góc, một thư ký bộ dáng người trẻ tuổi nhỏ giọng đối chính tựa ở trên ghế sa lon chộp mắt một người trung niên nam nhân nói.

"Ừm! Chỗ nào?" Trung niên nam nhân nghe vậy, một chút ngồi dậy.

"Bên kia, bên cạnh bàn ăn." Người trẻ tuổi chỉ vào cạnh bàn ăn Ngô Đạo hai người.

"Hừ! Không tệ, chính là bọn hắn! Hóa thành tro ta đều nhận ra. Nếu không phải Lạc gia cái nha đầu kia tham gia, lần trước tuyệt đối sẽ không dừng tay, nhưng là, hôm nay coi như không thể báo con ta chân gây mối thù, tối thiểu cũng phải để bọn hắn xuất một chút làm trò cười cho thiên hạ." Trung niên nam nhân mặt lạnh lạnh, phẫn hận nói.

Thế nhưng là nghĩ đến đại ca của mình dặn dò mình, hắn lại do dự. Bất quá rất nhanh, hắn tựa như muốn đến cái gì giống như, tại tuổi trẻ thư ký bên tai lẩm bẩm một câu cái gì.

Không sai, người này chính là Vũ Thành tiểu Mai lão Tam nhà ta, Vũ Thành Phó thành chủ Mai Thiên Tài.

Hôm nay là Vũ Thành Lạc thành chủ thiên kim sinh nhật tiệc tùng, cơ hồ toàn bộ Vũ Thành có đầu mặt nhân vật đều tới. Mặc dù Lạc thành chủ trước đó đã tuyên bố, không muốn tổn công tổn sức, cũng không có tính toán mời mọi người, thế nhưng là, những người này vẫn là không hẹn mà cùng đến đây.

Quan trường này mà! Kỳ thật nói trắng ra là, chính là bằng cái quan hệ, nhìn ngươi lựa chọn đứng đội, vị trí đứng đứng, tiền đồ vô hạn, trái lại, ngầm hiểu lẫn nhau.

Hôm nay, Mai Thiên Tài là không có tính toán tới. Nhưng là, thông minh quản gia một phen so sánh, xem xét thời thế, hắn liền đến, loại này lời kéo cái khác, lung lạc lòng người, lớn mạnh chính mình thế lực cơ hội, hắn cũng không muốn thất bại. Mặc dù hắn rất khinh thường, nhưng là, có đôi khi làm đáng một chút, vẫn là cần thiết. Điểm này, hắn nắm đến vừa đúng. Dù sao, trường kỳ tại quyền lợi trên trận du đấu, cái này ngẩng đầu không thấy cúi đầu gấp, dù sao cũng phải trên mặt mũi không có trở ngại đi!

"O! Tiểu huynh đệ, hải lượng a! Xem ra, rượu nơi này còn chưa đủ ngươi uống a! Hắc hắc, cái này tướng ăn, là đói bụng bao lâu a!" Tuổi trẻ thư ký dẫn đầu bụng cái chén đối Lư Thiên Long bắt âm bắt dương mà nói.

Lư Thiên Long ngẩng đầu nhìn một chút trước mắt người trẻ tuổi này, bất quá, cũng vờ vờ nhìn thoáng qua mà thôi, tiếp tục hắn tiêu diệt nhiệm vụ.

Tuổi trẻ thư ký một quyền đánh tới không trung, sau đó lại bị coi nhẹ, lập tức cảm thấy mười phần tức giận, thế nhưng là hắn ý nguyên không có ý định từ bỏ, đây chính là mình biểu hiện tốt một chút một cái tuyệt hảo cơ hội a! Mặc dù chính hắn cũng cảm thấy cùng đối phương không có người nào cùng cừu hận, nhưng người nào gọi hắn chọc chủ tử của mình đâu?

"Cái này ở đâu ra hoàng mao tiểu tử, không có cha mẹ dạy a! Một điểm lễ phép đều không có, cũng không nhìn một chút trường hợp nào, này tầm tướng ăn, thật sự là đáng thương a! Cái này cỡ nào lâu không có ăn cái gì!" Tuổi trẻ thư ký tiếp tục hí ngược châm chọc Lư Thiên Long.

Nắc. . .

Lư Thiên Long ngẩng đầu, đối trước mặt tuổi trẻ thư ký đánh một cái vang rắc, thanh âm lớn để phụ cận cả đám người đều bị hấp dẫn tới ánh mắt.

Một cổ nòng hậu dày đặc khí tức, hướng về tuổi trẻ quản gia cửa hàng mà đi, khiến cho hắn sắc mặt trong nháy mắt kim nén đến đỏ bừng. Cái này một cái phản kích, thật sự là hung ác, đã không có công nhiên cùng ngươi đối nghịch, cũng làm cho ngươi bắt không ở tay cầm.

Nhưng là, Lư Thiên Long cũng sẽ không như vậy coi như thôi, cái này người khác đều khi dễ đến trên đầu mình tới, mình còn có thể làm cho đối phương xem được không? Nhất định phải cho hắn một bài học mới xem như phong cách của ta.

"Thật không có lễ phép, người lớn như thế, một điểm giáo dục đều không có. Không biết người khác đang dùng cơm thời điểm, không thể tùy tiện quấy rầy sao? Chẳng lẽ cha mẹ của người không có dạy người sao?" Lưu Thiên Long đối tuổi trẻ thư ký lớn tiếng khiển trách.

Lần này, người chung quanh nhưng nổ tung, cái này mẹ nó lợi hại a, ngay cả Hoa Hạ tiếng tăm lừng lẫy bốn tiểu gia tộc Mai gia người người cũng dám giáo huấn, ngu ru bức a ! Bất quá, đám người này cũng chỉ dám lặng lẽ nghị luận thôi.

Bất quá, khi nhìn một chút Mai Thiên Tài cái hướng kia về sau, những người này lại từng cái câm như hến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Da trắng mỹ mạo đôi chân dài

Nhưng là, những người này thanh âm lại nhỏ, tóm lại không gian chỉ có như thế điểm, tự nhiên vẫn là không có trốn qua tuổi trẻ thư ký lỗ tai, lúc này, trên mặt hân nhĩn không được rồi, cái này mình một cái Vũ Thành Phó thành chủ thiệp thân thư ký, thế mà để một cái không biết tên người trẻ tuổi làm cho mất mặt, cái này truyền đi, đây không phải là một cái chuyện cười lớn, sau này mình còn thế nào tại mấy cái này quan trọng trước mặt lần lộn.

"Hừ, hoàng khẩu tiểu nhi, không che đậy miệng, chẳng lẽ cha mẹ người không có nói cho người biết, phải học được tôn kính sao? Chẳng lẽ ngay cả điểm ấy giáo dục đều không có ! Bất quá, làm một người có thân phận, ta có thể không cho người so đo, nhưng là, người nhất định phải vì người lời nói mới rồi xin lỗi." Tuổi trẻ thư ký mặc dù sinh khí về sinh khí, nhưng là, loại này tình thế dưới, mình lại không thể nổi giận, không phải, càng là rơi xuống trò cười, nói mình đường đường một cái Vũ Thành Phó thành chủ thư ký, ngay cả một cái con nít chưa mọc lông đều khi dễ, đầu nhất chuyển, rất nhanh thay đổi tư duy, đã như vậy, không bằng bày ra một bộ khiêm nhường thái độ, dạng này, người khác ngược lại sẽ không lại nói mình cái gì.

"Thân phận? Người là ai a? Từ Long, người biết sao? Có phải hay không là người nhà thân thích?" Lưu Thiên Long cố ý về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn một chút tuổi trẻ thư ký, sau đó đem ánh mắt nhìn về phía Vương Từ Long. "Còn có, hân nha lại còn nói chúng ta là hoàng khẩu tiểu nhi, người nhìn, lông của hân lông dài đủ sao? Cạc cạc người cái cộc cộc!"

"Hắc hắc, nhà chúng ta không có loại này lấy mạnh lấn yếu, mất mặt xấu hổ, ngay cả lông cũng còn không có dài đủ thân thích." Vương Từ Long dù sao cũng là một mực sống ở đô thị, từ lúc cái này trẻ tuổi thư ký mới vừa xuất hiện, hân liền nhận ra là ai, hướng chỉ, mình bình thường cùng Mai Thông không hợp nhau, đối với hân người nhà càng là rõ như lòng bàn tay.

Hiện tại, Vương Từ Long tâm như gương sáng, gia hỏa này xem xét chính là vì lần trước Mai Thông chuyện bị đánh đến đây làm khó dễ. Nếu là làm khó dễ mình thì cũng thôi đi, có lẽ mình hội nhận cái sọt; nhưng người nhà chết từ tế Bất Từ hết lần này tới lần khác làm khó dễ lão đại của mình, vậy hân còn có thể làm cho đối phương nhất được tiện nghi.

Có lẽ, đặt ở bình thường, hân còn cố kỵ một chút, thế nhưng là giờ khắc này, hân hoàn toàn không để ý, vì tình nghĩa huynh đệ, hân không sợ đắc tội Mai gia.

Dát!

"Hừ! Làm càn, hai người các người đồ hỗn trướng, biết các người tại cùng ai nói chuyện sao? Nói cho các người biết, ta thế nhưng là Vũ Thành Phó thành chủ thiệp thân thư ký, còn không tranh thủ thời gian cho các người vừa rồi không che đậy miệng xin lỗi, dạng này, có lẽ xem ở các người thái độ thành khẩn trên mặt mũi, ta hội không so đo với các người." Tuổi trẻ thư ký bị tức sắc mặt xanh xám, lập tức buồn bực xấu hổ giận dữ.

"Nha, làm sao không giả, tiếp tục giả vờ a, người đại gia, cùng Phật gia gia chơi thâm trầm, người còn quá non. Nói cho người, Phật gia ta căn bản là không có con mắt nhìn người. Còn có, cái kia, đúng, cái kia Vũ Thành Phó thành chủ đúng không! Hắc hắc, nếu như ta không có đoán sai, hân chính là cái kia không có loại lão đầu tử đúng không. Nhi tử không có loại thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác lão tử cũng không có loại, thế mà phái cái thư ký tới làm chút nhận không ra người hoạt động. Chúng ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, đã muốn đối phó ta, liền mình đạo mình thương đến, đừng đùa lần này không ra gì trò vật, tốt xấu hân cũng coi là một phương đại nhân vật, cảm thấy tốt như vậy chơi sao? Hân không xấu hổ, ta đều thay hân e lệ a! Chắc chắc." Lưu Thiên Long mặt mũi tràn đầy khinh bỉ thần sắc nhìn xem đôi diện tuổi trẻ thư ký cười nhạo nói.

"Người. . ." Tuổi trẻ thư ký bị tức giận sôi lên, đồng thời, trong lòng của hân cái kia hối hận a, tự trách mình không có khống chế tốt cảm xúc, tự loạn trận cước, lúc đầu nghĩ đến chế nhạo Lưu Thiên Long, kết quả, mất phản tác, dẫn đến mình ngược lại bị giễu cợt. Tốt a, giễu cợt liền giễu cợt đi, máu chó vẫn là ở loại trường hợp này, tại mình nhiều như vậy lãnh đạo, đồng nghiệp trước mặt rơi xuống mặt mũi, cái này trò cười nhưng làm lớn chuyện, mất mặt a! Đáng giận hơn là, ở chỗ này mình lại không thể nháo sự, bằng không, đây chính là a Lạc thành chủ cho vào chỗ chết đắc tội a!

"Trở lại cho ta, thứ mất mặt xấu hổ. . ." Núp trong bóng tối Mai Thiên Tài khí giận hô một tiếng.

"Tiểu tử, xem như ngươi lợi hại, hôm nay ta Mai mỗ người nhận thua, nhưng là, ngươi nhớ kỹ, ta sẽ không từ bỏ ý đồ, ai cũng ngăn không được, hừ! Hãy đợi đấy." Mai Thiên Tài âm trầm nhìn xem Lưu Thiên Long hung hăng nói một câu, mang theo tuổi trẻ thư ký cũng không quay đầu lại rời đi. Mai Thiên Tài làm sao không muốn tốt tốt giáo huấn Lưu Thiên Long một phen, thế nhưng là lại cái này, đến một lần mình là khách, mà đến chính mình là thuộc hạ, trên mình ti thiên kim sinh nhật vũ hội bên trên nháo sự, kia vô tình là tìm phiền toái cho mình, mặc dù hắn luôn luôn cùng thành chủ bằng mặt không bằng lòng, nhưng là, mọi thứ cũng có cái tiêu chuẩn không phải.

Một màn này nhạc đệm, một tia không rơi đã rơi vào lầu hai một góc một người trung niên trong mắt của nam nhân, khóe miệng của hắn nhẹ nhàng đi lên giương lên, lập tức biến mất thân hình.

Đột nhiên, đại sảnh ánh đèn toàn bộ dập tắt, ngay sau đó, một đạo quang trụ đối đầu bậc thang vọt tới, đồng thời, một đạo sinh nhật vui vẻ nhạc khúc vang lên.

Đám người đình chỉ ồn ào, tập thể đưa ánh mắt về phía đầu bậc thang.

Happy birthday to you !

Happy birthday to you!

. . .

Một đạo cao gầy xinh đẹp thân ảnh xuất hiện tại lầu hai đầu hành lang.

Lạc Ngữ Yên người mặc một bộ thuần bạch sắc lộ vai váy dài, mỹ lệ xương quai xanh như ẩn như hiện, váy vải áo được không trong suốt, có chút phản quang, tựa như cánh thiên sứ, lại tuyệt không bại lộ. Váy vật áo là từ cao tới thấp đường vòng cung, ru nhả hơi bông, lộ ra nàng cặp kia như ngọc trắng nõn thon dài cặp đùi đẹp, nếp váy điểm đầy kim cương, giống như vô số mỹ lệ sương sớm.

Da trắng mỹ mạo đôi chân dài, nam nhân trong suy nghĩ hoàn mỹ nữ thần a!

Nhìn xem chậm rãi xuống lầu Lạc Ngữ Yên, Lưu Thiên Long cảm giác mình có loại cảm giác hít thở không thông, thật đẹp!

Có lẽ là cảm thấy Lưu Thiên Long cái kia đạo nóng rực ánh mắt, Lạc Ngữ Yên một đôi đôi mắt đẹp nhìn về phía Lưu Thiên Long, lập tức, trên mặt bà đầy hồng vân, lộ ra càng thêm kiều diễm.

Ba ba ba ba ba. . .

Trong đại sảnh, không biết là ai đánh vỡ cổ này yên tĩnh, dẫn đầu vỗ tay, lập tức, tiếng vỗ tay như sấm động.

Lưu Thiên Long bị tiếng vỗ tay nhiệt liệt bùng tỉnh, nhìn xem một bộ váy trắng Lạc Ngữ Yên, tim đập rộn lên, nhưng là trong nháy mắt, hắn lại khắc chế xuống tới.

Mình đã có Nhậm Thư Uyển, Lạc Khuynh Thành, còn có cùng mình mập mờ dây dưa Dương Chi Nhu, đã đầy đủ mình ứng phó, chẳng lẽ còn không biết đủ sao?

Đã như vậy, liền không thể ăn trong chén, còn nhìn chăm chăm trong nôi, mình vẫn là phải nhiều chú ý một chút, thu liễm tốt chính mình cảm xúc.

Mặc dù hắn như là như vậy nghĩ, thế nhưng là, hắn cổ này biến hóa, vẫn không có đào thoát Lạc Ngữ Yên mặt mày, nhẹ nhàng nhú mày, Lạc Ngữ Yên trực tiếp hướng về Lưu Thiên Long bên này đi tới.

Hoa

"Tình huống như thế nào?"

Trong đại sảnh, một đám người nhìn xem nện bước bước liên tục hướng về Lưu Thiên Long chậm rãi dời đi Lạc Ngữ Yên, đều là một mặt nghi vấn.

Trước đó còn đối Lưu Thiên Long không coi trọng, có khinh thị chi tình cả đám người, lập tức bắt đầu điều chỉnh tâm tính, lo lắng lấy một hồi nên như thế nào rút ngắn cùng Lưu Thiên Long quan hệ trong đó.

Cái này đã rất rõ ràng, hôm nay nhân vật nữ chính vừa xuất hiện, liền thẳng đến Lưu Thiên Long nơi đó, thật khó đạo vẫn chưa thể nói rõ giữa bọn hắn quan hệ không tầm thường sao? Đầu óc phàm là chuyển nhanh một chút, đều đã bắt đầu xem xét thời thế.

Đầu tiên, người trẻ tuổi này, ngay cả Hoa Hạ bốn tiểu gia tộc Mai gia, hơn nữa là Vũ Thành Phó thành chủ cũng dám đắc tội, thân phận bối cảnh khẳng định không thấp, nói không chừng là cấp trên đại gia tộc nào từ đệ cũng khó nói.

"Ồ! Các ngươi chú ý tới sao? Người trẻ tuổi kia giống như họ Lưu."

"A! Lão Trương, người nói là. . ." Người kia vừa nói, vừa dùng tay chỉ lên trời bên trên chỉ chỉ, nó ý không cần nói cũng biết.

"Xuy! Ta cũng chỉ là suy đoán mà thôi, làm sao có trùng hợp như vậy a?"

"Các người chú ý tôi không có? Giống như người trẻ tuổi kia chính là lần trước đã thương mai thú trưởng công tử Mai Thông người kia a!"

"Đúng, ta nhớ ra rồi, đây là vẫn là ta theo vào. Kết quả người trẻ tuổi này bị bắt vào cục cảnh sát, nhưng rất nhanh liền cùng người không việc gì đồng dạng có ra."

"Tê —— thật chẳng lẽ chính là?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Người khiêm tốn

Nhắc tới người sức tướng trọng, một khi phát động, tuyệt đối là phong phú hung ác a.

Những người này trong lòng phỏng đoán, Lưu Thiên Long tự nhiên không biết, cho dù hắn biết, cũng chỉ hội cười một tiếng chi.

Nhưng có chút ô may mắn trong lòng thế hệ trẻ tuổi, vẫn như cũ có tại làm vùng vẫy giãy chết, cho rằng Lạc Ngữ Yên chẳng qua là từ đối với đồng học lễ phép, quá khứ chào hỏi mà thôi.

"Lưu Thiên Long!" Lạc Ngữ Yên vừa đi vào Lưu Thiên Long trước người, liền thân mật khoác lên cánh tay của hắn.

Hoa

"Tình huống như thế nào?"

"Con mắt ta xảy ra vấn đề sao?"

"Cái này, cái này, đây không có khả năng. . ."

. . .

Giữa sân cái này đột nhiên xuất hiện một màn, làm cho một đám người trẻ tuổi bị hung hăng đã kích.

Lưu Thiên Long tức thì bị cái này đột nhiên đến tập kích cho được choáng. Đồng thời, một cổ thiếu nữ trên thân nhân nhát mùi thơm cơ thể, tăng thêm đánh sát mình cánh tay ngạo nghễ truyền đến mềm mại, càng làm cho hắn tựa như tiến vào tiên cảnh. Cái này hạnh phúc tới quá nhanh, khiến cho hắn bị đánh trở tay không kịp.

Mẹ nó, không cẩn thận, lại bị ôm. Trong lòng của hắn nhin không được có việc một trận nói thầm.

"Ôm ta!" Lạc Ngữ Yên trên mặt che kín đỏ ửng, gương mặt xinh đẹp thiếp hương về Ngô Đạo, phần môi tiến đến bên tai của hắn nhẹ nói: "Thật xin lỗi! Giúp ta một chút, hôm nay giả trang bạn trai của ta, qua đi ta hội hướng về người giải thích."

Ách!

Tốt a, ta liền nói tại sao có thể có chuyện tốt như vậy. Hắc hắc, bất quá, có tiện nghi không chiếm vương bát đần, đưa tới cửa mỹ thực, Phật gia gia làm sao nhìn tâm lắng phí, Lưu Thiên Long vô si nghĩ đến.

Một giây sau, hắn liền ôm thật chặt Lạc Ngữ Yên, cái thẳng này động tác cũng không chậm a.

Mẹ nó, cái thẳng này liền không thể biểu hiện thân sĩ điểm sao, về phần như vậy dùng sức!

Bất quá, đừng nói, cái này xúc cảm, thật sự là mềm a, không hổ là hoa khôi, nhuyễn muội tử, Lưu Thiên Long giờ phút này đều có chút vui đến quên cả trời đất cảm giác, thật muốn vĩnh viễn dạng này ôm cái này khả nhân nhi.

Hừ hừ! Không được không được, sao có thể vô si như vậy a!

Dù sao đã nói xong là hỗ trợ, chính là, hỗ trợ, muốn ta một giới người khiêm tốn, sao có thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn đâu!

Ừm! Ca là người tốt! Đại đại tích người tốt! Chỉ cần thiên hạ nhuyển muối từ cần, ca tùy thời chuẩn bị, đưa các nàng từ trong nước lửa giải cứu ra.

Hắc hắc!

Thế nhưng là, cái thằng này động tác lại bán hấn. Không phải sao, tay ngay tại nhuyển muối từ bên hông nhẹ nhàng nhào nặn sao? !

Vô sỉ a!

Quá bản thủ!

Quá lưu manh!

Bắt được cơ hội liền chiếm tiện nghi gia súc.

Lạc Ngừ Yên đầy mặt đỏ bừng, một cái thiên kiều bá mị vệ sinh mắt văng ra ngoài, nhưng là cái thằng này y nguyên làm theo ý mình, không có cách, vụng trộm dùng tay phải nhéo một cái cái thằng này bên hông thịt mềm, nhắc nhở hấn chó lợn xộn.

Tê!

Tâm viên ý mã Lưu Thiên Long trong nháy mắt thanh tỉnh, tà tà cười một tiếng, vô sỉ nói ra: "Hắc hắc, cái kia, không có ý tứ, thất thố."

Kết quả tự nhiên lại là đạt được một cái kiều mị vệ sinh mắt ban thưởng rồi.

Bất quá, lại nói cái thằng này nhưng cũng cực kì phối hợp, để cho người ta căn bản nhìn không ra hai người là lâm thời phối hợp diễn kịch.

Một đạo quang trụ bắn ra tại hai tên nam nữ trên thân, đem hai người vòn quanh ở trong đó, giống như một đôi từ trên trời giáng xuống Kim Đồng Ngọc Nữ.

"Tốt xứng a!"

"Trai tài gái sắc, ông trời tác hợp cho a!"

...

"Oa ca ca, lão đại chính là lão đại, nhanh như vậy liền giải quyết Lạc nữ thần, cái này nếu như bị Vũ Đại một đám lang hữu nhóm biết, nên sẽ là dạng gì hùng vĩ tráng cảnh a!" Một bên Vương Tử Long dùng sức trừng lớn lấy đôi mắt nhỏ, khâm phục nhìn xem Lưu Thiên Long nỉ non.

Lập tức, hai người thân mật nắm tay, chậm rãi hướng về đại sảnh cuối cùng kia lâm thời lập nên lễ lên trên bục đi.

Lúc này, Âu Dương Lan từ trong đám người nhô ra đáng yêu cái đầu nhỏ, đối hai người làm cái le lưỡi mặt quỷ, giao hoát mà cười cười phát phát tay, lập tức đánh ra một cái cái kéo tay.

"Đậu phộng, Hồ Thiếu, tiểu tử kia là ai a? Thế mà đoạt bạn gái của ngươi."

"Đúng đấy, Hồ Thiếu, nữ nhân của ngươi cũng dám động, chơi chết hấn."

"Ta là nhìn không được, Hồ Thiếu, gọt hấn."

...

Đại sảnh một góc, mấy cái xem xét chính là quan nhị đại thanh niên, cung kính bảo vệ tại một cái quần áo ngăn nắp, được xưng là Hồ Thiếu thanh niên tả hữu, tức giận hô hào. Chỉ thấy Hồ Thiếu khoe miệng giương nhẹ, sau đó nâng lên hai tay, đè ép ép, ra hiệu đám người an tĩnh lại. Trước đó Lưu Thiên Long cùng Mai Thiên Tài ở giữa phân cao thấp, hấn nhưng là toàn bộ tiếp nhận, chỉ là, hấn tựa như cũng không có để ở trong lòng, đón lấy, hấn tại một thanh niên bên tai một trận thì thầm.

Lễ trên đài, một người trung niên nam nhân nhìn xem thân mật nắm hai tay tới nam nữ, lộ ra vẻ mỉm cười.

"Các vị thân yêu quý khách, cảm tạ các ngươi trong trăm công ngàn việc tới tham gia sinh nhật của ta PATTY, hi vọng mọi người có thể chơi đến tận hứng. Cuối cùng, ta hướng về mọi người giới thiệu bên cạnh ta vị này, bạn trai của ta —— Lưu Thiên Long. . ." Lạc Ngừ Yên ngược lại là dứt khoát, dăm ba câu, liền trực tiếp kết thúc nói chuyện.

"Oa! Thật đúng là!"

"Mọi người tranh thủ thời gian bàn bạc bàn bạc, trước đó chúng ta thế nhưng là lạnh nhạt người trẻ tuổi này a!"

...

Lưu Thiên Long nhếch miệng, không rõ nha đầu này trong hồ lô bán đến cùng là thuốc gì, cứ nhiên như thế trực tiếp. Bất quá, nếu là nàng yêu cầu mình hỗ trợ, vậy trước tiên phải hợp tốt nàng lại nói.

"Thúc thúc, không có ý tứ, không cùng ngài chào hỏi, trước hết đoạt ngài lời kịch!" Lạc Ngữ Yên đổi tên kia trung niên nam nhân áy náy cười, tiếp tục nói: "Chính thúc cùng ngài giới thiệu, đây là Lưu Thiên Long. Thiên Long, đây là thúc thúc ta, Lạc hướng mặt trời."

"Không có việc gì, Tiểu Yên a! Ngươi nhưng cho thúc thúc một cái rất lớn vui mừng ngoài ý muốn a! Ha ha, tiểu tử này không tệ, ta xem trọng hân! Bất quá, ba ba của ngươi hôm nay có thể là đuổi không trở lại lạc! Ngươi đừng trách hân liền tốt. Hôm nay tiệc tối, hân toàn quyền giao cho ta tới giúp ngươi quản lý, ngươi liền mang theo ngươi tiểu Nam bằng hữu thật vui vẻ qua cái sinh nhật đi." Lạc hướng mặt trời hiền hòa nhìn xem Lạc Ngữ Yên nói.

"Ngài tốt! Thúc thúc, ta gọi Lưu Thiên Long, thật hân hạnh gặp ngài." Lưu Thiên Long lễ phép đưa tay phải ra, mỉm cười đối Lạc hướng mặt trời nói.

"Ừm, tiểu hóa tử, ngươi tốt! Không tệ, ta rất xem trọng ngươi, tiếp tục cố lên! ." Lạc hướng mặt trời đối Lưu Thiên Long mang theo tán dương vừa cười vừa nói.

Lưu Thiên Long bị Lạc hướng mặt trời câu nói này nói đến có chút không nghĩ ra, mặc dù là một câu tán dương lời nói, thế nhưng là, hân có thể nghe ra trong đó còn ẩn hàm ý tứ, nhưng là cụ thể là cái gì, hân lại đoán không được.

"Đi thôi, ta mang các ngươi đi bên ngoài dạo chơi." Lạc Ngữ Yên thấy Lưu Thiên Long nghe Lạc hướng mặt trời về sau, không biết đang suy nghĩ gì, liền lôi kéo tay của hân đi ra ngoài, thế nhưng là tại trải qua bàn ăn phụ cận thời điểm, liền bị mấy tên thanh niên nam tử ngăn cản đường đi.

"Ngữ Yên, không giới thiệu một chút bạn trai ngươi cho chúng ta quen biết một chút sao?" Hồ Thiệu mỉm cười ngăn tại phía trước hai người.

"Chính là a, Lạc tiểu thư, ngươi có bạn trai cũng không nói với chúng ta dưới, cũng tốt để chúng ta quen biết một chút a!" Một kính mắt thanh niên giọng mang ghen tuông phụ họa.

"Hừ! Đoạt Hồ Thiệu nữ nhân, nhìn ngươi chết như thế nào!" Một cái hoàng mao nghiêm nghị nói.

"Hồ Viễn, dụng ý của ngươi ta biết, ngươi cũng nhìn thấy, ta cũng sớm cùng ngươi đã nói ta có bạn trai, là chính ngươi không tin mà thôi, vừa vặn, hôm nay mượn cơ hội này, ngươi cũng quen biết, hi vọng ngươi về sau đừng lại quấy rối ta." Lạc Ngữ Yên một mặt không vui nhìn xem cầm đầu Hồ Thiệu, cũng chính là Hồ Viễn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Nam nhân không thể không được

"Thấy thì thấy gặp, đã ngươi nói như vậy, ta cũng không che giấu. Là, ngươi là có bạn trai, nhưng các ngươi còn không có có kết hôn sao? Đã như vậy, ta liền còn có cơ hội, chẳng lẽ, cái này cơ hội cạnh tranh ngươi cũng muốn tước đoạt sao? Mặt khác, chúng ta cũng chỉ là nghĩ mời rượu mà thôi, ngươi cũng không cần như thế che giấu a? Trừ phi, hân không được!" Hồ Viễn mặc dù nói như vậy, nhưng là nhưng trong lòng không chắc.

Trước đó Ngô Đạo cùng Vương Tử Long tại trước bàn ăn ăn uống thả cửa đáng vẻ, hân nhưng là thấy nhất thanh nhị sở, cái này Lưu Thiên Long từ từ lượng xem ra cũng không nhỏ a! Chỉ bất quá lúc ấy không có làm làm một chuyện. Không nghĩ tới, thế sự khó liệu, thế mà chính là cái này không ổn định thừa số, tại mình hưng hữu thành tức tình huống dưới, chặn ngang một gạch, đánh mình một trở tay không kịp, mất thấy hân là thuộc về mình dưới hồng chi vật, lại có khả năng trở thành người khác.

Trong lòng của hân mọi loại không cam lòng, thế là cùng mấy chó chân hợp lại mà tính, đạt thành thống nhất nhận biết. Hân Lưu Thiên Long lại có thể uống, trước đó cũng uống nhiều như vậy, chúng ta bây giờ không được, một cái xa luân chiến, chẳng lẽ còn hao tổn Bất Tử hân. Thế là, một đám người ngay tại Hồ Viễn dẫn đầu xuống tới.

"Ha ha ha ha. . . Là nam nhân cũng không thể nói mình không được! Trừ phi ngươi thừa nhận mình không phải nam nhân."

"Cái gì gọi là hân thừa nhận không phải nam nhân a? Các ngươi nhìn, còn muốn chúng ta Lạc đại mỹ nữ che chở, đó chính là trong đó không vừa ý dùng tiểu mỹ nữ."

"Hắc hắc, ngươi nói sai, gọi là ăn bám."

...

Mấy tên khác thanh niên ý đồ thông qua ngôn ngữ châm ngòi lên Luru Thiên Long chiến ý, để tránh hấn mượn cơ hội từ chối. Nhưng là, bọn hấn cũng không dám đem lời nói quá nặng, dù sao, Luru Thiên Long trước đó cùng Vũ Thành số hai thủ trưởng đối kháng một màn bọn hấn vẫn là nhìn thấy, chỉ là, hiện tại nương tựa theo Hồ Viễn cho bọn hấn chỗ dựa, mới dám to gan cùng Luru Thiên Long chạm thủ. Dù sao, bọn hấn nhưng không có Hồ Viễn hậu thuẫn cứng rắn.

Mặt khác, Hồ Viễn cũng không có khả năng một mực đợi tại Vũ Thành che chở bọn hấn đi, vạn nhất một cái không tốt, đắc tội cái này gia, chờ Hồ Viễn vừa đi, cho mình mấy người đến cái thu được về tính sổ sách, vậy liền phiền phức lớn rồi.

"Hắc hắc, các ngươi nói xong sao?" Luru Thiên Long khinh miệt nhìn xem một đám tôm tép nhai nhép giống như ở trước mặt mình nhảy nhót thanh niên, ngừng tạm tiếp tục mở miệng nói: "Nói thẳng đi, các ngươi là dự định xa luân chiến đâu, vẫn là cùng một chỗ đâu? Bất quá, nhìn các ngươi cái này từng cái tiêu thân bản, đoán chừng cũng chính là xa luân chiến liệu. Đi, đừng nói nhảm! Ta ứng chiến!"

"Luru Thiên Long, dừng. . ." Lạc Ngữ Yên lo lắng đưa cánh tay của hấn chuẩn bị thuyết phục, liền bị Luru Thiên Long dùng một cái đầu ngón tay nhẹ nhàng đặt ở mình phần trên môi.

Ngô Đạo đối Lạc Ngữ Yên ôn nhu mà cười cười lắc đầu, ra hiệu nàng đừng lên tiếng, đồng thời, tay trái ôm nàng kia mềm mại eo thon bên trên nhẹ nhàng bóp hai lần, ném cho nàng một cái nụ cười yên tâm ánh mắt.

Lạc Ngữ Yên cảm nhận được cái kia kiên nghị ánh mắt bên trong truyền tới tự tin tin tức, ôn nhu đối với hấn nhẹ nhàng địa điểm xuống xinh đẹp thủ.

Hồ Viễn nhìn xem Luru Thiên Long hai người tại mình trước mặt mọi người từ ái đáng yêu, trong lòng dè dặt lửa giận rốt cuộc không che giấu được, trong nháy mắt bạo phát ra.

"Hừ! Đã ngươi ứng chiến, tốt! Đừng nói chúng ta nhiều người khi dễ ngươi một cái. Chúng ta liền đối thủ, ngươi có dám hay không?" Hồ Viễn vừa nói vừa tiếp nhận hai bình rượu đế, dùng khiêu khích ánh mắt đưa về phía Luru Thiên Long một bình, đồng thời, đối bên cạnh hoàng mao đưa mắt liếc ra ý qua một cái. Xem ra, gia hỏa này là dự định thực hành xa luân chiến, đem vô sỉ tiến hành tới cùng a ! Bất quá, hấn vốn là an đặc ý định này.

Bồng!

Luru Thiên Long không nói hai lời, tay trái tiếp nhận bình rượu, trực tiếp dùng một cái ngón trỏ bắn ra rượu đóng, lập tức ngửa đầu chính là một trận mãnh rót.

Soạt!

Trong bình rượu đế thuận miệng bình trào lên mà ra, hiện lên một đầu trong suốt đường vòng cung bắn về phía Luru Thiên Long trong miệng, không có chút nào bên ngoài tung tóe. Toàn bộ động tác, nước chảy mây trôi, không chút nào kéo liên, một hơi liền toàn bộ cho uống xong.

Bình không!

Nắc!

Luru Thiên Long tựa như vẫn chưa thỏa mãn giống như ợ rượu, bĩu môi, hướng phía Hồ Viễn nhảy đi một chút con mắt, ý kia ở ngoài sáng hiển bất quá: Ngươi hiểu được, hiện tại đến phiên các ngươi.

Hồ Viễn nhìn xem Luru Thiên Long khui rượu bình động tác, nhất thời phù, mẹ nó, sẽ không gặp phải nhân vật lợi hại đi, mình chưa từng gặp qua có người dùng một cái đầu ngón tay, tức không hư hao miệng bình, cũng không có thương tổn tới ngón tay tình huống dưới bắn ra rượu đóng. Còn cái này một hơi liền đem một bình rượu uống xong, hấn tin tưởng nếu là bình thường, mình cũng có thể. Nhưng là, trong lòng của hấn chứa quý a! Vì để cho Luru Thiên Long tại Lạc Ngữ Yên trước mặt xuất trần làm trò cười cho thiên hạ, hấn nhưng là chuyên môn để cho người đi ra bên ngoài mua được mấy cái rượu rượu đế, đó cũng đều là hàng thật giá thật độ cao rượu a!

Mẹ nó, cái này nếu là phổ thông rượu, uống cũng liền uống, nhưng hết lần này tới lần khác tự mình tìm đường chết, làm cho đều là độ cao a!

Nghĩ đến chỗ này, trong lòng không khỏi sinh ra một tia thoải ý, xem ra hôm nay gặp được ngoạn nhân. Thế nhưng là, sự tình đến trình độ này, mình đã không có lùi bước chỗ trống, bằng không, mình liền bị chơi khăm rồi.

Bất quá, hấn cũng sẽ không như vậy bị chán trụ. Lại nói, mình cũng là áp trực, cuối cùng ra sân. Trước đây đầu còn không có một bang thay mình cầm rượu sao? Hắc hắc, tiểu tử, không tin cả không chết ngươi nha. Trong lòng nghĩ như vậy, không khỏi âm thầm vui mừng.

Vẫn tự thuyết mình tuy nhiều, nhưng cũng vẹn vẹn chỉ là trong chớp mắt sự tình.

Lộc cộc!

Một màn này, tự nhiên cũng đem hoàng mao gây kinh hãi.

Bất quá, vì lấy lòng Hồ Viễn, hoàng mao kiên trì, khẽ run tay phải giờ chai rượu lên, dùng răng hung hăng cắn khui rượu đóng, ráng chống đỡ lấy còn trái qua yết hầu lúc hùng hực cảm giác, học Luru Thiên Long ngửa đầu mãnh rót.

A hô. . . A hô. . .

Khụ khụ!

Hoàng mao bị cay không ngừng ho khan, đỏ bừng cả khuôn mặt, cực kỳ giống hầu tử cái mông.

Vì lấy lòng Hồ Viễn, hắn mới hướng về Hồ Viễn hiến kế dùng độ cao rượu để đối phó Lư Thiên Long! Mẹ nó a, đây đều là mình làm a. Mặc dù bình thường hắn cũng uống rượu, nhưng là rượu để uống đến ít, rượu đỏ chiếm đa số a! Cho dù là uống loại độ cao này rượu đế, đó cũng là chậm rãi mổ a, khi nào như vậy thôi thôi. Nhìn xem Ngô Đạo một bình rượu đế vào bụng, vẫn như cũ mặt không đổi sắc, cùng một người không có chuyện gì, trong lòng của hắn giống như có một vạn đầu thảo nê mã đang lao nhanh. Muốn hay không dạng này a, đây là muốn bao lớn tửu lượng a. Trước đó liền chú ý tới hắn không ngừng uống ừng ực, đến bây giờ thế mà còn cùng người không việc gì đồng dạng! Đậu phộng, liều mạng!

Đáng thương em bé, nếu để cho hắn biết chút rượu này đối Lư Thiên Long tới nói, liền cùng uống nước sôi để nguội, hắn hội nghĩ như thế nào a!

"Lại đến."Hoàng mao không chịu thua quát to một tiếng, rất có tráng sĩ chặt tay, một đi không trở lại này khí khái.

"Hắc hắc, tiểu tử, không tệ, hi vọng ngươi có thể một mực như thế bản thân tốt đẹp cảm giác."Lư Thiên Long đập đi lấy miệng, ngạo vị cười.

Kết quả, cũng chỉ có kết quả, 3 bình rượu đế vào trong bụng, hoàng mao liền té ngã lộn chết, ngã chổng vó, chặt vật ngã trên mặt đất, không nhúc nhích.

"Phế vật!"Hồ Viễn nhìn xem vẫn như cũ mặt không đổi sắc, nghiêng ngả cười nhìn mình Lư Thiên Long, lại nhìn sang ngã trên mặt đất, miệng bên trong còn không ngừng toát ra nôn hoàng mao nhẹ giọng nỉm một câu.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Trang điểm lộng lẫy

"Hừ, Hồ Thiệu, ta đến giết giết uy phong của hắn."Một người đầu trọc trắng hán hét lớn một tiếng.

1 bình.

2 bình.

...

7 bình.

Loảng xoảng!

Đầu trọc đối quang đầu, nhưng này đầu trọc không phải kia đầu trọc, đến tột cùng không tại một cái cấp bậc bên trên, kết quả, khổ cực kết cục đồng dạng lại xuất hiện tại cái này tự nhận tửu lượng cao đầu trọc trên thân.

Đầu trọc ngã xuống đất.

"Lợi hại, lợi hại. Quả thực là ngưu nhân!"

"Ai, Trường Giang sóng sau đê sóng trước, sóng trước bị chụp chết tại trên bờ cát a! Muốn ta lúc còn trẻ, đó cũng là đại sát tứ phương a, sao mà uy phong!"

"A phi, lão Ngô, ngươi ít tự luyện, liền ngươi điểm này tửu lượng, ngươi còn không biết xấu hổ thôi. Ngươi không xấu hổ, ta đều thay ngươi thẹn thùng, thế mà còn không biết xấu hổ nói đại sát tứ phương, lần nào không phải bị ta đem ngươi uống gục."

"A...! Lão Trương, tới tới tới, không phục đến Chiến."

"Đánh thì đánh, chả lẽ lại sợ ngươi."

...

Chung quanh có rượu ngon một đám người, giờ phút này tựa như cũng bị nâng lên kích tình, bắt đầu phụ họa gọi Chiến.

Đối với chung quanh đây hết thảy, Lưu Thiên Long tự nhiên toàn bộ hiểu rõ bên tai, bắt quá, hẳn không có hứng thú, hiện tại hẳn lớn nhất việc vui, chính là đem những này người cùng Hồ Viễn uống gục.

"Thế nào? Hồ Thiếu, tiếp tục sao? Nam nhân ngàn vạn không thể nói không được a! Đây chính là người nói, hắc hắc!" Ngộ Lưu Thiên Long tiếp tục phách lối khiêu khích.

"Hừ, người cũng đừng phách lối, mới uống gục hai người, chúng ta còn có 4 người, chẳng lẽ còn sợ người không thành, sợ là sợ người chờ chút uống đến tìm không thấy Đông Nam Tây Bắc, hắc hắc!" Hồ Viễn lúc này có chút ý sợ hãi, trong lòng kia mười vạn đầu thảo nê mà không ngừng lao nhanh, mẹ nó a, đây là người sao? Còn tính là người sao? Trước đó chính hắn uống không tỉnh, hiện tại lại là 1 0 bình độ cao rượu, thế mà còn cùng người không việc gì đồng dạng.

Liên tục lại là bốn người, kết quả, ngã xuống một mảnh, trên mặt đất nôn một mảnh.

Lập tức, trong đại sảnh một cổ khó ngửi mùi phiêu đãng ra.

Lúc đầu, cái này muốn đặt tại bình thường, mấy cái này quan trường hỗn tề những người bề trên, là tuyệt đối sẽ không cho phép chuyện như vậy xuất hiện, nhưng là trở ngại Hồ Viễn thân phận, đều chỉ làm như không nhìn thấy, tất cả đều chen đến một bên nhìn xem náo nhiệt.

Tự nhiên, đây hết thảy, Lưu Thiên Long y nguyên tiếp thu được. Nhưng là, hắn căn bản là không có coi ra gì. Kỳ thật, cái này liên tiếp xuống tới, hắn cũng sớm đã có mấy phần say rượu, nhưng là, lại dựa vào thân thể của mình nội tình cường hãn, cộng thêm công lực của mình, đã sớm cho bay hơi mất.

"Hồ Thiếu, hiện tại, đến phiên ta hai đôi thôi! Oa ca ca!"

Hồ Viễn nắm lỗ mũi, lông mày giương lên. Xem ra, hôm nay người này là ném đại phát, nghĩ hẳn Hồ Viễn, khi nào không phải chúng tinh phùng nguyệt, đi đến cái nào đều có một đám lớn người giờ lên, vượt môn ngựa. Hôm nay, lại muốn tại Lưu Thiên Long trên thân mất mặt, trong lòng của hắn hung hăng đem hắn cho ghi hận, sắc mặt cũng là âm tình bất định.

"Hừ, tiểu tử, xem như ngươi lợi hại, chờ, hôm nay trưởng, ta Hồ Viễn nhớ kỹ, đừng phạm đến trên tay của ta." Nói xong, cũng bắt quá kia một bang chó săn chết sống, nhấc chân liền đi ra ngoài.

"Ai, biệt giới a! Hồ Thiếu, sao có thể dạng này a, còn có thể hay không vui sướng uống rượu a!" Lưu Thiên Long một mặt vô tội, người vật vô hại biểu lộ." Cái kia, người kia độ lượng nếu là có miệng chơi liêu liên tốt, vì cái gì cùng cái nương môn giống như, đồ miệng lưỡi nhanh chóng đâu? Đi thông thả a! Hồ tiểu thư."

Đồng!

Hồ Viễn một cái lão đạo, kém chút không có đâm vào đại môn cái kia làm bằng đồng kim sắc cầm trên tay. Tức giận nhìn thoáng qua Lưu Thiên Long, phát tay áo rời đi.

Lúc đầu, nếu không phải xem ở hôm nay là Lạc Ngữ Yên sinh nhật, Lưu Thiên Long là quyết định muốn đem Hồ Viễn uống gục, nhưng là, nghĩ lại, không thể để cho Lạc Ngữ Yên khó làm a. Trên quan trường điểm này sự tình, mình vẫn là đừng lẫn vào, giữ lại chính bọn hắn đi giải quyết.

Lưu Thiên Long nhìn xem chật vật biến mất tại cửa chính Hồ Viễn, chắc mấy lần miệng, có vẻ như vẫn không có uống cạn hưng cảm giác, còn muốn hảo hảo cảm thụ một chút trong miệng còn sót lại cồn hương thơm, sau đó, nhếch miệng, hai tay hướng về hai bên trái phải, nhún vai, làm cái vẻ mặt vô tội nhìn xem Lạc Ngữ Yên.

Phốc phốc!

Một bên Lạc Ngữ Yên bị Lưu Thiên Long làm quái lời nói cùng động tác lập tức chọc cười đến trang điểm lộn lắt, trừu đến cái nào đó không tốt soi đồng tử con mắt một trận tròn ngược, YY không ngừng a.

Một trận nháo kịch, tại lấy Hồ Viễn triệt để chật vật bại trận dưới cục diện, không giải quyết được gì.

Đồng dạng, chung quanh một đám người, càng là đối với Lưu Thiên Long ưu ái có thừa.

...

Trong hoa viên.

Lưu Thiên Long nhìn xem đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình mỹ nữ, chỉ thấy giờ phút này đã thay đổi lễ phục Lạc Ngữ Yên, một đầu chủ sắc điệu là màu hồng váy công chúa, làn da ónh tuyết, lộ ra một nửa ngó sen chân cùng cánh tay ngọc. Đen nhánh xinh đẹp tóc xanh thuận kia tuyệt mỹ dùng mắt mềm mại chảy xuống, trên chân mặc một đôi cũ cao bồi giày Cavans.

Có lỗi có lỗ tư thái, trước sau lồi lõm, đùi trắng nõn thon dài, tuyệt đối tỉ lệ vàng, tăng thêm kia vượt qua một mét bảy cao gầy vóc dáng, lộ ra là như vậy đáng vẻ thướt tha mềm mại.

Giờ phút này, chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung, tình điều ngọc trác.

"Oa nha! Hào thủy mỹ nữ, vừa bấm kháng định xuất thủy!" Luru Thiên Long làm quái kêu một tiếng.

"Chán ghét!" Lạc Ngữ Yên bị cái kia làm quái thần sắc chọc cho thiên kiều bá mị, một cái mê hoặc chúng sinh vệ sinh mắt vút ra tới, đồng thời, tại bả vai hấn vỗ nhẹ.

Một trận làn gió thơm đánh tới, kia là xử nữ phương hương, tuyệt đối không là bình thường hoa tươi tán phát hương hoa có thể so sánh được.

Dắt!

Ghê gớm!

Vì cái gì mỹ nữ vệ sinh mắt lực sát thương đều là như thế lớn a, đơn giản có thể so với vũ khí hạt nhân a!

Luru Thiên Long chỉ cảm thấy thế giới này là vô cùng mỹ hảo, cảm giác mình giờ phút này đúng như lâm vào một mảnh đủ mọi màu sắc biển hoa, nương theo lấy trận trận gió nhẹ, hương khí tràn ngập, cái kia sáng khoái, cái kia hài lòng a...

Nhìn xem Luru Thiên Long bộ kia vẻ mặt say mê, Lạc Ngữ Yên một trận then thùng.

Hừ hừ hừ...

"A!"

"Không có ý tứ, Lạc đại giáo hoa, không có cách, ngươi một cái nhún mày một nụ cười, lực sát thương đơn giản quá lớn, nhất thời không có khống chế lại, mất phương hướng." Luru Thiên Long ngược lại là trực tiếp thẳng thắn, đây cũng là tính cách của hắn.

"Ha ha ha..."

"Được rồi, ta lại không có trách ngươi. Bất quá, hôm nay thật đúng là phải cảm ơn ngươi, nếu không phải ngươi hỗ trợ, đoán chừng hôm nay liền có phiền toái." Lạc Ngữ Yên mỉm cười nhìn Luru Thiên Long.

"Đúng rồi, còn không có hỏi ngươi, ngươi sẽ không trách ta không có chuyện trước cùng ngươi chào hỏi, bởi vì lợi dụng ngươi mà trách tội ta đi?" Bỗng nhiên giống như nghĩ đến cái gì, Lạc Ngữ Yên trên mặt khẩn trương truy vấn.

"Ách! Cái này nói chỗ nào a! Có thể bị mỹ nữ coi trọng, đó là của ta vận khí, có thể bị mỹ nữ lợi dụng, đó là của ta vinh hạnh. Lại nói giống như cũng không có giúp đỡ cái gì lớn bận bịu a? ! Chẳng lẽ, cái kia Hồ Viễn bối cảnh trong nhà rất sâu? ..." Luru Thiên Long vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Được rồi, không nói những này, chúng ta vẫn là trò chuyện ẩn mở tâm sự tình đi!" Lạc Ngữ Yên đánh gãy Luru Thiên Long lời nói, đột nhiên một cái nhảy vọt, vui vẻ nhìn xem hắn.

"Tốt a!" Hiển nhiên Lạc Ngữ Yên có chuyện gì giấu diếm, nhưng là người ta không nói, mình tự nhiên không thể truy vấn, dù sao mọi người vừa mới nhận biết không bao lâu, cũng không phải rất quen.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Tẩu hỏa nhập ma

Trên đường về nhà.

Mặc dù, Lạc Ngữ Yên chưa hề nói Hồ Viễn sự tình, từ đầu đến cuối, Luru Thiên Long cũng một mực không tiếp tục hỏi đến Hồ Viễn tình huống, hắn rất hiếu kỳ, cái này Hồ Viễn đến tột cùng là thân phận gì, vậy mà bức bách Lạc Ngữ Yên không thể không thỏa hiệp. Thế nhưng là, Lạc Ngữ Yên không nói, hắn lại không tốt truy vấn, hắn quyết định, hảo hảo tìm hiểu một phen, giờ khắc này, hắn nhớ tới mình cái nào kết bái đại ca.

Lại nói, cái này kết bái đại ca giống như rất có năng lượng, mà lại bối cảnh hắn là rất không bình thường. Hắn mơ hồ có điểm hoài nghi, Luru Chí Đan cùng Hoa Hạ số một thủ trưởng ở giữa, hắn là có một tầng quan hệ mật thiết, vì cái gì đây? Điều họ Luru a!

Thế nhưng là, cái thằng này không biết là, hần đoán đúng, chỉ là gia hỏa này biết quá muộn cảm giác. Thử nghĩ, Luru Chi Đan dám cùng Hoa Hạ số hai thủ trường nhĩ từ khiêu chiến, thân phận kia còn có thể đơn giản, chỉ có thể nói, cái thằng này đối đô thị hiểu rõ còn ít chi rất ít mà thôi.

Bởi vì lo lắng đêm dài không an toàn, xin miễn Lạc Ngữ Yên đưa tiễn, rồi đi từ uyển cư xá về sau, Luru Thiên Long cùng Vương Tử Long tách ra đón xe về nhà.

Trước mắt hần quan tâm nhất chính là « Hiên Viên Đạt Ma Nội Kinh » tiến độ tu luyện, đầu tiên, mình trong lúc vô hình, đã tạo mấy cái kinh địch, mặc dù hần không sợ, thế nhưng là, mình thân cận bên người người lại cần hần bảo hộ.

"Chủ nhân, người tới rồi!" Long Bảo Bảo nhìn xem xuất hiện lần nữa Luru Thiên Long, cao hứng đánh tới.

"Tốt, chính người đi chơi đi! Ta phải nắm chặt thời gian tu luyện!" Luru Thiên Long nhẹ nhàng vỗ vỗ Long Bảo Bảo đầu, mỉm cười nói.

"Ừ! Chủ nhân, vậy người có thời gian liền đến tìm bảo bảo chơi a!" Nói xong, Long Bảo Bảo một mặt cô đơn, là lạ đi ra.

Nhìn xem Long Bảo Bảo kia thất lạc thần sắc, Luru Thiên Long bắt đầu đi lắc đầu, bắt đầu tu luyện.

Hần quyết định, hôm nay nhất định phải xông phá tầng thứ nhất Kim Long hàng thế giai đoạn trước.

Thời gian, luôn luôn tại trong lúc lơ đãng chảy xuôi. Có lẽ là lão thiên cố ý làm khó hần, bởi vì cái gọi là, dục tốc bất đạt, dục tốc bất đạt đi!

Lần thứ nhất tìm tòi công pháp, toàn bằng lấy trí tuệ của mình, đã tiếp xúc đến tầng thứ nhất Kim Long hàng thế giai đoạn trước đỉnh phong biên giới, rất có nhất cử xông phá hi vọng. Thế nhưng là, tầng này màng, từ đầu đến cuối đâm không phá, càng mấu chốt chính là, Ngô Đạo trong lòng nhất thời tình thế cấp bách, gây ra rủi ro, lần này, thật đúng là ứng câu kia: Dục tốc bất đạt!

Giờ phút này, hần toàn thân trên dưới, liền giống bị liệt hỏa bị bỏng, toàn thân đỏ bừng, không ngừng mà run rẩy.

"Chủ nhân, chủ nhân, nhanh tỉnh lại! Chủ nhân. . ." Một bên chơi đùa Long Bảo Bảo nhìn thấy loại tình hình này, không ngừng mà ở một bên gọi, thế nhưng là, loại này trước mắt, há lại gọi liền có thể đưa đến tác dụng.

"Làm sao bây giờ niết? Làm sao bây giờ niết?" Long Bảo Bảo gấp xoay quanh, mắt thấy chủ nhân luyện công tẩu hỏa nhập ma, mình giúp không được gì, nó lại giúp không được gì. Lại nói, phán không biết bao nhiêu tuổi nguyệt, rốt cục trông một người chủ nhân, nó cũng không hi vọng Ngô Đạo xảy ra vấn đề gì.

"Ai! Không có cách nào niết! Chỉ cần chủ nhân an toàn, ta thụ điểm tổn thất cũng không quan trọng." Long Bảo Bảo bỗng nhiên nghĩ đến, mình vẫn là có một cái biện pháp, lập tức, không do dự nữa, cắn nát mình móng vuốt, bức ra một giọt tinh huyết, nhỏ vào Luru Thiên Long trong miệng.

Giọt máu tươi này xác thực làm ra tác dụng, mấy chục giây về sau, Luru Thiên Long trên người đỏ đỏ nhanh chóng tán đi, cho đến khôi phục bình thường nhan sắc. Cầu đề cử, cầu khen thưởng, tăng năng lượng, tăng động lực!

Chậm rãi mở to mắt, Luru Thiên Long nhìn xem trước mặt một bộ quan tâm thần sắc, tinh thần khô tàn Long Bảo Bảo, chính rắng chống đỡ lấy tinh thần nhìn xem mình, trong lòng cảm động hết sức.

Mặc dù vừa rồi mình ở vào khẩn yếu nguy hiểm trước mắt, nhưng cũng không có nghĩa là mình không biết chuyện ngoại giới. Long Bảo Bảo cho mình cho ăn một giọt tinh huyết sự tình, mình là có thể nhận biết. Thân thể của mình có thể nhanh như vậy thoát khỏi nguy hiểm, nghĩ đến, giọt kia tinh huyết là phi thường trọng yếu, cũng tất nhiên sẽ đối Long Bảo Bảo tạo thành tổn thương đi!

"Chủ nhân, người đã tỉnh, quá tốt niết." Long Bảo Bảo cao hứng hô hào, thế nhưng là thân thể chợt chậm rãi hướng về trên mặt đất ngã xuống.

Luru Thiên Long một cái bay vọt, tiếp nhận Long Bảo Bảo muốn đổ thân thể. Thế nhưng là, bỗng nhiên đầu truyền đến một trận cảm giác hôn mê, ngay sau đó, một trận như kim đâm đâm nhói cảm giác du tẩu toàn thân, làm cho hần một trận không còn chút sức lực nào. Lập tức, cắn chặt răng rắng chống đỡ lấy ôm Long Bảo Bảo thân thể, cùng một chỗ ngồi dưới đất.

"Chủ nhân, người không sao chứ? Không cần lo lắng ta, chỉ cần nghỉ ngơi một trận ta liền không sao." Long Bảo Bảo nhìn xem sắc mặt trắng bệch Luru Thiên Long, quan tâm nói tiếp: "Người có phải hay không cảm giác trên người có một cỗ rất mạnh nhói nhói cảm giác, đồng thời cảm giác toàn thân không còn chút sức lực nào?"

"Quên nói cho người biết, người vừa rồi luyện công kém chút tẩu hỏa nhập ma, may mắn ta phát hiện kịp thời, bức ra một giọt tinh huyết mới lấy để người biến nguy thành an. Thế nhưng là, mặc dù như thế, nhưng như cũ sẽ có cái di chứng. Chính là mấy ngày nay, người không thể vận công, nếu không, đối thân thể sẽ tạo thành thương tổn nghiêm trọng. Kê nhẹ, liền như là hiện tại, toàn thân không còn chút sức lực nào tê liệt ngã xuống trên mặt đất, nặng thì một thân tu vi bị phế, từ đây không thể lại tu tập luyện công. Cho nên, tuyệt đối không nên lại tùy ý vận công."

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ a! Như thế hổ cha. Sớm biết liền không nóng lòng như thế, thật sự là ném đại phát a! Thật đúng là dục tốc bất đạt, dục tốc bất đạt a!" Luru Thiên Long nghe vậy, chỉ kém không có buồn bực thổ huyết.

"Bất quá, Tiểu Bảo, vẫn là phải cảm ơn người, nếu không có người kịp thời xuất thủ tương trợ, đoán chừng, ta liền đã phế đi. Về sau, ta có thời gian liền nhiều bồi bồi người, có lẽ, một vị nóng lòng ngược lại sẽ cản trở tu luyện tiến bộ đi!"

"Cũng hoặc, đang nghỉ ngơi chơi đùa, tâm cảnh buông lỏng quá trình bên trong, hội bỗng nhiên lĩnh ngộ đột phá cũng khó nói." Lưu Thiên Long như có điều suy nghĩ nhìn một chút Long Bảo Bảo, lập tức ngửa đầu nhìn lên bầu trời, lập tức cảm giác trong lòng có loại rộng mở trong sáng minh ngộ.

"Chủ nhân, người có thể nghỉ như vậy liên tục tốt nhất đấy." Long Bảo Bảo thấy Lưu Thiên Long cũng không có bởi vì vừa rồi luyện công xảy ra sự cố sự tỉnh phiền não, ngược lại còn bởi vậy nhận dẫn dắt mà cảm thấy cao hứng.

Có lẽ, ngã một lần khôn hơn một chút, cũng chưa hẳn không phải chuyện tốt, dạng này, đối với hắn tu luyện về sau một đường có ích lợi mà vô hại. Trải qua lần này lỗ mãng hành vi, về sau liền sẽ càng thêm chú ý tâm cảnh bồi dưỡng, không còn như vậy gấp công tốt lợi.

Dừng một chút, Long Bảo Bảo tiếp tục mở miệng nói: "Chủ nhân, người thả ta ra đi, ta nghỉ ngơi một đoạn thời gian liền không sao. Bất quá, người ngàn vạn phải nhớ kỹ ta, không muốn cưỡng ép vận công tu luyện. Đương nhiên, làm một chút phổ thông rèn luyện vẫn là có thể."

Vừa mới dứt lời, Long Bảo Bảo con mắt chậm rãi nhắm lại, tiến vào ngủ say bên trong. Ngay sau đó, thân thể của nó bị một tầng màu hồng nhạt sương mù trắng vàng sáng cho dần dần bao phủ ở bên trong.

Nhìn xem tiến vào giấc ngủ sau Long Bảo Bảo trên người cảnh tượng kỳ dị, Lưu Thiên Long một trận ngạc nhiên. Lập tức hiểu rõ, cái này có lẽ cũng là chữa thương một loại phương thức đi!

Buồn bực rời khỏi ngọc bội không gian, phát hiện trời đã sáng. Lưu Thiên Long lung la lung lay đi ra khỏi gian phòng, hướng về dưới lầu đại sảnh mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Hồng nhan

"A! Thân yêu, người đã dậy rồi!" Tại phòng bếp bận rộn nửa ngày Nhậm Thư Uyển, đang muốn đi lên lầu gọi Lưu Thiên Long, lại phát hiện Lưu Thiên Long chính tựa ở đại sảnh trên ghế sa lon, thế là cao hứng đánh tới.

"A...! Người làm sao? Làm sao sắc mặt trắng bệch? Có phải hay không chỗ nào không thoải mái?" Nhậm Thư Uyển vừa tiếp cận Ngô Đạo, liền phát hiện Lưu Thiên Long sắc mặt trắng bệch, một bộ mặt ủ mảy chau thần sắc tựa ở trên ghế sa lon, gấp tranh thủ thời gian duỗi ra tròn mềm tay nhỏ đi sờ trán của hắn.

"Không có việc gì, Uyển nhi, ta chính là luyện công luyện được tương đối mệt mỏi, nghỉ ngơi một chút liền tốt." Lưu Thiên Long thấy Nhậm Thư Uyển một bộ nóng nảy thần sắc, tranh thủ thời gian giải thích trấn an nói.

Hắn có thể nói thế nào, chẳng lẽ lại nói, ta luyện công xảy ra sự cố, kém chút tẩu hỏa nhập ma sao? Vậy cũng không được, như thế, sẽ chỉ làm nữ nhân của mình càng thêm lo lắng, kết quả như vậy, hắn cũng không nguyện ý. Dù cho thiên đại sự tình, chính mình cũng muốn kiêu, không cho nữ nhân yêu mến vì chính mình lo lắng, thương tâm.

"Không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt! Đã mệt mỏi như vậy, hôm nay cũng đừng luyện, ở nhà nghỉ ngơi thật tốt đi!" Nhậm Thư Uyển nghe xong lời này, lo lắng chỉ tình lập tức thư giãn xuống tới, ghé vào Lưu Thiên Long trong ngực, ôn nhu thì thầm nói.

"Ừm! Ta sẽ chú ý! Thật xin lỗi, để người lo lắng!" Lưu Thiên Long nhẹ vỗ về trong ngực kiều nhân thân thể mềm mại, ôn nhu mà nói.

"Bữa sáng ta chuẩn bị xong, ta đi người đi qua đi!" Nhậm Thư Uyển đứng người lên, nhẹ nhàng vịn Lưu Thiên Long cánh tay ôn nhu mà nói.

"Tốt a!" Lưu Thiên Long rất phối hợp đứng người lên, tay trái đeo tại Nhậm Thư Uyển đầu vai, chậm rãi đi hướng phòng ăn. Bỗng nhiên, nghĩ đến cái gì, nhìn chung quanh một chút hướng thang lầu.

"Uyển nhi, tại sao không có thấy Tiểu Nhu cùng ba ba?" Lưu Thiên Long nghi ngờ mở miệng hỏi.

"Ừ! Dương thúc thúc hôm qua liền không có trở về! Nhu Nhu tại người rời đi về sau, liền đem đến trường học ký túc xá đi, nha đầu này còn tại thẹn thùng, thẹn thùng ừ!" Nhậm Thư Uyển nghe vậy, một bên giải thích, bỗng nhiên, giáo hoạt quay đầu nhìn chăm chăm Lưu Thiên Long con mắt nói.

"Ách! Cái nào, cái này. . ." Lưu Thiên Long lớn quýnh. Đây làm sao có thể không xấu hổ đâu!

Lúc đầu nghe được tiếng mở cửa chạy tới mở cửa, kết quả phát sinh như vậy mập mờ một màn, đổi lại bất kỳ một cái nào chưa nhân sự thiếu nữ, đều sẽ

thẹn thùng thẹn thùng. Đứng nhìn Dương Chi Nhu bình thường một bộ tùy tiện bộ dáng, gặp được dạng này chuyện lúng túng, nàng vẫn là tránh không được tiểu nữ nhi tình kết.

"Lạc lạc lạc lạc. . ."Nhậm Thư Uyển thấy Lư Thiên Long kia quần bách thần sắc, lập tức bị chọc cho cười vui vẻ.

"Được rồi được rồi! Người ta không đùa người còn không được sao?"Nhìn xem Lư Thiên Long một bộ ra vẻ ủy khuất thần sắc, Nhậm Thư Uyển lập tức nũng nịu lắc lắc cánh tay của hắn, hàm răng khê cắn môi tiếp tục mở miệng nói: "bất quá, chuyện này, dù sao cũng phải phải có cái giải quyết, ta cũng đã nhìn ra. Đứng nhìn Nhu Nhu bình thường đối với người giống như rất hung, kỳ thật, nha đầu này giống như đối người có cảm tình, chỉ là sẽ không biểu đạt ra đến mà thôi."

"Ai! Ta Lư Thiên Long có tài đức gì, chiếm được các người những này hồng nhan ưu ái a! Tình này nợ càng thiếu càng nhiều, ta gánh lại càng nặng a! Loại chuyện này, nói thế nào? Đi được tới đâu hay tới đó đi!"Lư Thiên Long vỗ vỗ cái trán, khổ não mở miệng nói ra.

"Hừ! Đều nói nam nhân không có một cái tốt! Nguyên lai chính là người dạng này. Diễn hình được tiện nghi kia cái gì!"Nhậm Thư Uyển nhìn Lư Thiên Long biểu tình kia, cố ý quệt mồm tức giận nói.

Một nữ nhân, dưới loại tình huống này, có dạng này tha thứ dễ dàng tha thứ lòng mang, đã là tương đương ít có. Cái này cần muốn bao lớn tình yêu lực lượng chèo chống a!

Nhìn xem trước mặt kiều nhân, Ngô Đạo trong lòng dâng lên tràn đầy áy náy, nữ nhân này, không cầu hỏi báo, chỉ cầu có thể cùng với mình, mình thật sự là thua thiệt nàng quá nhiều a! Đồng thời, trong đầu lại hiện ra Lạc Khuynh Thành bộ dáng, vì cái gì thượng thiên cứ như vậy chiếu cố ta, cho ta nhiều như vậy quan tâm hồng nhan đâu!

Tiểu tử thú, hiện tại làm sao không cảm niệm chúng ta đối người tốt? Đây trời thần phạt tập thể khi dễ hắn.

Dừng lại áy áy bữa sáng, tại hai người mập mờ động tác không ngừng quá trình bên trong, ngọt ngào kết thúc.

Lúc đầu Nhậm Thư Uyển muốn xin nghỉ ngơi trong nhà chiếu cố Lư Thiên Long, thế nhưng là làm sao công ty gần nhất nhiều chuyện, thế là không thể không lại cùng Lư Thiên Long triển miên chừng một giờ sau rồi đi.

Trải qua buổi sáng nghỉ ngơi ngắn ngủi, Ngô Đạo đã hoàn toàn khôi phục tinh thần, ngoại trừ không thể tu luyện, cùng người bình thường không có hai loại.

Tựa ở trên ghế sa lon, nhìn lên trần nhà dờ ra một lúc. Không được, cái này quá nhàm chán, đã không đi học trường học, dù sao cũng phải tìm một chút sự tình làm một chút không phải.

Ừm! Đúng, không biết giao cho Từ Hồ đi làm sự tình làm cho thế nào?

Vừa nghĩ như thế, tranh thủ thời gian cầm lấy theo điện thoại gọi tới.

"Ha ha ha, lão đại, sớm như vậy gọi điện thoại cho ta, cũng không nhiều nghỉ ngơi hội!"Điện thoại vừa tiếp thông, liền truyền đến Từ Hồ cười mở miệng cười.

"Được, đừng kéo những thứ vô dụng này! Ta hỏi người, ta lời nhắn nhủ sự tình làm thế nào?"Tránh đi Từ Hồ hàn huyên, Lư Thiên Long trực tiếp khai môn kiến sơn hỏi.

"Hắc hắc! Lão đại, dựa theo người nói, đã 100 người, ta đang chuẩn bị tới nay điện thoại cho người, để người tự mình tới giúp ta lại sàng chọn sàng chọn, không phải sao, liền tiếp vào điện thoại của người. . ."Từ Hồ nghe vậy, tranh thủ thời gian bắt đầu báo cáo, thế nhưng là còn không đợi hắn nói hết lời, liền bị Lư Thiên Long đánh gãy.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Được rồi được rồi, ta phát hiện người cái tên này hiện tại làm sao trở nên cùng nữ nhân, lú lo không ngừng, mau nói, người bây giờ ở đâu? Ta hiện tại liền đến!"Lư Thiên Long nghe xong, trong lòng rất là cao hứng, cũng lười lại cùng Từ Hồ nẫu nẫu cháo điện thoại, lập tức trực tiếp đánh gãy hắn truy vấn.

Ra cư xá, ngăn lại một chiếc taxi, trực tiếp hướng phía Từ Hồ nói tới địa chỉ mà đi.

Hán Bắc khu, một chỗ nương tựa sông đề cỡ lớn khu chứa hàng, Ngô Đạo ngồi sĩ vừa mới vừa xuất hiện tại khu chứa hàng đại môn, đã nhìn thấy ngậm một điều thuốc lá Từ Hồ mang theo mấy tên thủ hạ, đang đứng tại kia trông mong mong mỏi. Mà ở phía sau hắn cách đó không xa, còn đứng lấy hai hàng mặc áo lót đen trắng hắn.

Nhìn thấy xuống xe Lư Thiên Long, cái thằng này tranh thủ thời gian hung hăng sau khi hít một hơi đem tàn thuốc đập xuống đất, một bên hưng phấn hướng Ngô Đạo chạy tới.

"Ha ha! Lão đại!"Từ Hồ đối diện chính là một cái gấu ôm.

Lư Thiên Long trong lòng cái kia bất đắc dĩ a, cái này nếu là trước kia, hắn quyết định sẽ không để cho cái thằng này ôm lấy. Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ, cái thằng này toàn thân trên dưới một cỗ khói thối cùng mùi mồ hôi giao thế, này cũng không nói, mấu chốt là Lư Thiên Long không thích bị nam nhân ôm. Làm sao, làm sao a!

Taxi lái xe thấy thế, tranh thủ thời gian đánh tay lái, ngay cả tiền cũng còn chưa kịp thu, liền lái xe đã đi xa. Ai! Đáng thương lái xe, thấy chiến trận này, xã hội đen a! Dọa đến khẽ run rẩy, nguyên địa một trận dồn sức đánh tay lái, quay đầu chạy!

Lưu Thiên Long nhìn xem nhanh chóng đi xe taxi, lập tức lại không còn gì để nói nhìn xem Từ Hồ, tức giận mở miệng nói: "Tiểu tử nguoi, còn không buông ra! Lão thiên ở trên, lão tử nhưng không có chơi kích tình yêu thích! Còn có a, ra chờ ta còn làm tình cảnh lớn như vậy, nguoi nhìn một cái, đem nguoi taxi lái xe dọa đến! Ai! Nguoi ta lời ít tiền dễ dàng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Tin lão đại đến vĩnh sinh

"Hắc hắc. . . Lão đại, ta nào biết được tên kia nhất gan như vậy. Bất quá, nguoi cái này tốt xấu cũng thực chúng ta lão đại, sao có thể đánh đây này! Một hồi, ta gọi huynh đệ giúp nguoi làm chiếc xe sang trọng tới, dạng này mới có thể xứng với nguoi thân phận mà!" Từ Hồ tranh thủ thời gian buông ra ôm Lưu Thiên Long tay, sờ lấy đầu, một bộ thật thà bộ đáng cười khúc khích nói.

"Ta có không biết lái xe, chuẩn bị xe làm gì! Bất quá, cũng xác thực phải phối một cỗ, không phải, cái này muốn đi đâu cũng xác thực không tiện! Đi, tùy tiện làm một cỗ, ta trước học một ít!" Lưu Thiên Long vốn định từ chối, thế nhưng là tưởng tượng, mình đã sinh hoạt tại đô thị, xuất hành cũng xác thực nên phân phối một cỗ phương tiện giao thông, thế là liền đáp ứng.

"Tốt, trước mang ta đi, ta ngược lại muốn xem xem, nguoi cho ta triệu tập ban một hạng nguoi gì." Lưu Thiên Long hiện tại quan tâm nhất chính là triệu tập bọn nguoi này viên tố chất hàm dưỡng, một bên hướng về khu chứa hàng bên trong bước đi, một bên nói.

"Hắc hắc, lão đại, nguoi yên tâm, tuyệt đối có thể để nguoi hài lòng, đây chính là tinh thiếu tế tuyển, bất quá vẫn là phải đi qua nguoi tự mình xem qua sàng chọn mới tốt." Từ Hồ vỗ bộ ngực lớn tiếng nói.

"Ta tin tưởng nguoi, bất quá, đối với nguoi nhanh như vậy liền triệu tập đầy đủ, ta còn là ít nhiều có chút lo lắng a! Đúng, nơi này không tệ, vắng vẻ yên tĩnh, an toàn sao?" Lưu Thiên Long nói ra lo lắng của mình, lập tức lại hỏi Từ Hồ.

"Lão đại, nguoi yên tâm, mảnh này khu chứa hàng vốn là chúng ta Bạch Hồ đường, trước đó vẫn luôn cho thuê những công ty khác làm nhà kho. Không phải sao, để bảo đảm nhóm nguoi này viên an toàn, ta liền đem bọn hấn toàn bộ dọn dẹp ra ngoài." Từ Hồ ở một bên tranh thủ thời gian giải thích.

"Không tệ, nhưng là nguoi hay là không có cân nhắc chu toàn a! Chúng ta chỉ cần một bộ phận sân bãi là được rồi. Chính nguoi nhìn xem, nơi này như thế lớn diện tích, chúng ta có thể sử dụng xong sao? Chẳng bằng chia cắt một bộ phận ra ngoài, lưu một phần nhỏ mình dùng."

"Dạng này, đầu tiên, chúng ta đem mình dùng kia một bộ phận đơn độc phân chia mở, đơn độc quản lý; tiếp theo, mặt khác thêm ra tiếp tục cho thuê, đã có thể không bỏ bê, lại có thể đưa đến một yểm hộ tác dụng." Lưu Thiên Long vừa đi vừa hướng về Từ Hồ phân tích lợi và hại.

"Vâng, lão đại, vẫn là nguoi cân nhắc chu toàn, ngày mai ta gọi nguoi bắt đầu tay chuyện này." Từ Hồ nghe được Ngô Đạo phân tích, chăm chú nhệ gật đầu.

"Ha ha, ha!"

Vừa đi vào một gian tương đối rộng mở nhà kho, chỉ nghe thấy một đạo đều nhịp huấn luyện thanh âm.

Nhà kho chính giữa, một đám mặc thống nhất áo ba lỗ màu đen nam tử, ngay tại hai tên nam tử dẫn đầu dưới làm lấy thao luyện. Thế nhưng là, bởi vì là vừa mới bắt đầu mới tụ tập cùng một chỗ, động tác phối hợp ở giữa, thủy chung vẫn là có như vậy một tia không ngay ngắn đủ.

"Toàn thể đều có, tập hợp!" Từ Hồ đối đang huấn luyện cả đám chờ hét lớn một tiếng.

Một trận tạp nhạp tiếng bước chân lập tức truyền ra.

Nhìn trước mắt một đám nguoi, Lưu Thiên Long bất đắc dĩ lắc đầu, bất quá lại có thể thế nào, dạng này đã không tệ. Dù sao cũng là vừa mới tụ tập cùng một chỗ, chẳng lẽ lại còn trông cậy vào bọn hấn có thể giống bộ đội binh sĩ đồng dạng a, mọi thứ cũng hầu như phải có cái quá trình đi! Tin tưởng trải qua mình một đoạn thời gian huấn luyện cùng rèn luyện, đám nguoi này so binh sĩ sẽ chỉ càng mạnh.

"Kỵ kỵ, đều mệ nó cho lão tử an tĩnh chút, hiện tại, ta hướng về mọi nguoi giới thiệu lão đại của chúng ta, Lưu Thiên Long. Phía dưới, chúng ta cho mời

lão đại cho chúng ta giảng vài câu." Nhìn xem phía dưới một đám người không đoạn giao đầu tiếp tai nghị luận lúc phát ra âm thanh ồn ào, Từ Hồ lớn tiếng ho khan cảnh cáo một tiếng, tiếp lấy hướng về mọi người giới thiệu nói.

Ba ba ba ba. . .

Lúc đầu, Lư Thiên Long là không muốn đem thân phận quá sớm công khai, thế nhưng là không nghĩ tới, Từ Hồ cái miệng rộng này nhanh như vậy đã nói ra, không có cách, chẳng lẽ lại còn có thể đem lời này cho nhét về Từ Hồ trong bụng không thành, cũng hoặc đem mọi người dưới đài lộ tai toàn bộ móc mở a.

Đã việc đã đến nước này, cũng không có cái gì tốt che giấu, dứt khoát, nâng lên hai tay đè ép ép, ra hiệu ngay tại vỗ tay đám người an tĩnh lại.

"Các vị huynh đệ, mọi người tốt!"

"Ta không biết Từ Hồ có hay không nói rõ ràng với các ngươi, vì cái gì đem các ngươi tụ tập cùng một chỗ. Hiện tại, ta nghĩ hỏi trước các ngươi một vấn đề." Lư Thiên Long nói, một mặt nghiêm túc nhìn chung quanh vừa xuống đài dưới đám người, bỗng nhiên lớn tiếng mở miệng hỏi: "Các ngươi, có muốn hay không còn giống như kiểu trước đây, sinh hoạt trong bóng đêm."

"Không muốn!"

"Không muốn!"

. . .

Ngẩn ngui trầm mặc về sau, một đám người phát ra từng đạo xóc xếch trả lời thanh âm, mấy giây thời gian về sau, rốt thành nhất lư. Đúng vậy a, ai nguyện ý một mực sống ở loại kia lo lắng hãi hùng hắc ám bên trong, không phải là vì sinh hoạt bức bách, ai sẽ cúi đầu xuống.

Thấy nhiệt tình của mọi người bị điều động, Lư Thiên Long tiếp tục mở miệng hỏi thăm: "Các ngươi nghĩ trở nên mạnh hơn sao?"

"Muốn!"

Trả lời hần, là một đạo to, đều nhịp tiếng hò hét, thanh âm vang vọng toàn bộ nhà kho, vờn quanh phiêu tán ra. Có lẽ, tất cả mọi người không có ý thức được, chính là như vậy một lần tụ tập, chế tạo một chi về sau toàn bộ Hoa Hạ nổi danh hiển hách, thậm chí thế giới các nước đều vì đó động dung thần Long An bảo đảm.

Từ quốc gia lãnh đạo, cho tới gia tài bạc triệu phú thương, minh tinh, bên cạnh của bọn hần, đều có chi này thần long thân ảnh đi theo, đây đều là nói sau.

"Tốt, muốn chính là các ngươi câu trả lời này." Lư Thiên Long lần nữa đè ép ép tay, để bọn này chính kích tình mệnh mong người trước an tĩnh lại về sau lớn tiếng nói.

"Nhưng là, ta chuyện xấu nói trước, nếu ai không chịu khổ nổi, hiện tại có thể lập tức xéo đi!" Lư Thiên Long hai mắt tinh quang rạng rỡ quét mọi người một cái, biểu lộ nghiêm túc nói.

"Chúng ta không sợ khổ!"

"Ném trái trong khổ đau mới là người trên người!"

"Tin lão đại đến vĩnh sinh!"

. . .

Nghe một đám đủ loại trả lời thanh âm, Lư Thiên Long không còn gì để nói. Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ a! Cuối cùng là cái nào vượt mong ngựa gia hòa, còn tin lão đại đến vĩnh sinh, gia hòa này, thật là có tài a!

Nghe đám người trả lời, gấp lại Lư Thiên Long kia lắc đầu thần sắc, đứng ở một bên Từ Hồ kim nén mặt đỏ bừng, ôm bụng quát thẳng tới sức.

Khinh bỉ nhìn sang Từ Hồ cái thẳng này, không còn gì để nói, Lư Thiên Long lắc đầu lần nữa ra hiệu đám người an tĩnh lại, nghiêm túc nói tiếp: "Tình thần của các ngươi đáng khen, nhưng là, ta còn là phải nói, tiếp xuống, nghênh đón các ngươi chính là gần như tàn khốc kiểu ma quỷ huấn luyện, hi vọng các ngươi có thể làm tốt chuẩn bị tâm lý."

"Mặt khác, ta hội lần nữa đem các ngươi sàng chọn một lần, để tránh trong đó có thật giả lẫn lộn tồn tại, điểm này, hi vọng các ngươi chú ý. Hiện tại, cho các ngươi nửa giờ, tự do tổ hợp phân ra 10 cái tiểu đội, đồng thời riêng phần mình từ mình trong đội ngũ tuyển ra một đội trưởng. Nửa giờ về sau, ta đến kiểm nghiệm."

Lư Thiên Long nói xong, liền ra hiệu Từ Hồ hướng vừa đi.

Một gian lâm thời dựng trong văn phòng, Lư Thiên Long cùng Từ Hồ vây quanh một cái bàn đối mặt mà ngồi.

"Từ Hồ, một nhóm người này tố chất ta còn là tương đối hài lòng, từng cái tinh thần khí mưới phần, đều là hạt giống tốt, ngươi phải thật tốt dẫn đầu. Qua

mấy ngày, ta hội cho người thêm mang đến ba người, cùng nhau gia nhập huấn luyện."

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Thà thiếu không ầu

"Cái này số 100 người, xem như nhóm người thứ nhất, người nhất định phải hao tổn nhiều tâm trí. Dùng chân điều kiện, sinh hoạt an bài đều muốn nhanh chóng đuổi theo, dù sao như thế một đám lớn người, phải làm cho tốt trường kỳ dự định chuẩn bị, nên cải biến địa phương nhất định phải sớm một chút cải biến tốt."

"Mặt khác, muốn thiết lập thưởng phạt điều lệ. Ta quyết định an bài như vậy, lấy cái này 100 người làm cơ sở, chia làm tam cái giai tầng. Tầng thứ nhất là người mới, tầng thứ hai là tinh anh, tầng thứ ba là nguyên lão."

"Trải qua sàng chọn, phụ họa yêu cầu có thể gia nhập chi đội ngũ này, tiến vào tầng thứ nhất; biểu hiện tốt, tư chất tốt, tiến vào tầng thứ hai, hoặc là tầng thứ ba, cái này người hiểu, ta liền không tỉ mỉ nói. Nhưng là, tương ứng, mỗi tiến vào một tầng, ta đều sẽ có công pháp theo vào, đây chính là vì kích thích bọn hắn lòng cầu tiến."

"Tự nhiên, có thưởng tất có phạt, muốn thiết lập khảo hạch cơ chế, để tránh một số người ôm may mắn tâm lý kiếm sống, đặc biệt là người mới giai tầng. Nếu như ba lần khảo hạch vẫn như cũ không thể thông qua tiến giai, như vậy, liền phải đem hắn chuyển xuống đến công ty đi, đây là một hồi ta muốn cùng người lại nói tổ Kiến An bảo đảm công chuyện của công ty."

"Về phần tương ứng nguyên bộ ban thưởng, người có thể mình lại cẩn thận suy nghĩ một chút. Nhưng là, ta vẫn còn muốn cường điệu một câu, vẫn như cũ là câu nói kia, thà thiếu không ầu, đặc biệt là tâm tính phương diện, nhân phẩm rất trọng yếu, mà lại nhất định phải trung thành, đây là mấu chốt nhất, nếu không, cho dù hắn điều kiện lại thế nào tốt, cũng không thể kéo vào chi đội ngũ này, ngàn vạn phải chú ý."

"Tiếp xuống, chính là tổ kiến công ty. Thử nghĩ một chút, như thế lớn một chỉ lực lượng, chính phủ khẳng định hội nhìn chăm chăm, bọn hắn không thể lại không nhìn sự hiện hữu của chúng ta, làm không cẩn thận, sẽ trực tiếp làm cái nhiễu loạn xã hội an bình, trực tiếp cho tiêu diệt."

"Cho nên, tiếp xuống, người muốn an bài nhân viên đăng kí một cái công ty, danh tự ta đã nghĩ kỹ, liền gọi thần Long An toàn bảo vệ công ty. Bất quá, đây chỉ là ta ban sơ một cái định nghĩa, về phần quy tắc chi tiết, còn muốn làm phiền người tìm thêm một chút phương diện này nhân sĩ chuyên nghiệp đến trao đổi."

"Hai chuyện này, đều muốn sánh vai cùng, bất quá, đăng kí chuyện của công ty nhất định phải mau chóng, nhanh chóng chứng thực, không phải, chúng ta tụ tập một đám người một khi tin tức rò rỉ ra ngoài, thế tất sẽ khiến phía trên phản ứng. Hậu quả như vậy là ta không muốn nhìn thấy."

Lưu Thiên Long nói xong, đứng người lên, vỗ vỗ như có điều suy nghĩ Từ Hồ bả vai, chỉ chỉ trên tường đồng hồ báo thức, ra hiệu hắn nửa giờ đã đến.

Từ Hồ gật gật đầu, vừa đi theo Lưu Thiên Long đi ra ngoài, một bên vỗ bộ ngực nghiêm túc làm cam đoan.

"Tập hợp!"

Nhìn thấy Lưu Thiên Long cùng Từ Hồ xuất hiện, bỗng nhiên phát ra một đạo to tiếng la.

Soạt!

Ước chừng 1 0 dư giây, đám người này cả đội hoàn tất, đứng nghiêm ở đây Trung Ương chờ Ngô Đạo kiểm duyệt.

Lưu Thiên Long nhìn xem một nhóm người này ngắn ngủi mười giây tả hữu thời gian, liền có thể tập hợp chỉnh tề, trong lòng rất là vui mừng, xem ra, trước đó một phen, là triệt để khơi dậy cái này 100 người tiến bộ tâm a.

"Rất tốt, các người tại 1 0 giây tả hữu thời gian, liền có thể tập hợp chỉnh tề, ta thật cao hứng, thế nhưng là, cái này còn không phải điểm cuối cùng, các người điểm cuối cùng là vô bờ bến, về phần sau này các người có thể phát triển đến mức nào, vậy phải xem lòng của các người lớn bao nhiêu." Lưu Thiên Long đồng dạng lớn tiếng đối dưới đài đám người phân trần.

"Phía dưới, ta liền muốn khảo hạch các người một chút, 1 0 cái tiểu đội trưởng cũng đã chọn tốt đi, hiện tại, ra khỏi hàng." Lưu Thiên Long mở miệng lần nữa, đối chia làm 1 0 tổ đám người nói.

Soạt

10 cái tinh anh người trẻ tuổi đứng dậy.

Lưu Thiên Long đi qua, vỗ vỗ cằm đầu cái thứ nhất thanh niên, cười nói: "Không tệ, thân thể điều kiện rất tốt, có tiền đồ, ta xem trọng ngươi, nói, ngươi tên là gì?"

"Hồi lão đại, ta gọi Trương Long." Gọi Trương Long người trẻ tuổi cung kính lớn tiếng trả lời.

Lưu Thiên Long nhẹ gật đầu, tiếp tục đi hướng cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư. . .

"Triệu Cường."

"Chu Văn."

"Lưu Cường."

. . .

Mười người lần lượt trả lời xong Tất, Lưu Thiên Long cũng coi là cùng 10 cái tiểu đội trưởng từng cái gặp mặt một lần về sau, đối Từ Hồ nói: "Hiện tại từ ngươi đến cùng bọn hắn đối chiến, ta muốn nhìn thân thủ của bọn hắn thế nào?"

"Vâng, lão đại!" Từ Hồ đối Lưu Thiên Long ôm quyền trả lời, sau đó liền đi hướng 10 người, lớn tiếng nói: "Lão đại muốn nhìn thực lực của các ngươi, các ngươi ai lên trước?"

"Hồ ca, ta tới trước." Trương Long nhìn một chút còn lại chín người, bước đầu tiên đi lên phía trước, hướng về Từ Hồ ôm quyền nói.

"Tốt, Trương Long, ra chiêu đi!" Từ Hồ đối Trương Long ôm quyền đáp lễ lại, lớn tiếng nói.

Trương Long chân phải về sau một cái mưộn lực, đặng đặng đặng hướng về Từ Hồ chính là một cái phi cước quét ngang mà tới, động tác ăn khớp, một mạch mà thành, xem ra là cái trên đùi công phu không tệ gia hỏa, Lưu Thiên Long nhìn xem Trương Long, không khỏi nhẹ gật đầu. Hắn đối Trương Long chiếu tượng đánh giá là: Trầm ổn mà cương mãnh.

Nhìn xem cái này một cái quét chân, Từ Hồ rón mẫm chân, không chút hoang mang lui về phía sau một bước, đồng thời một quyền vung ra, nhắm ngay Trương Long gan bàn chân, ý đồ cho hắn trên chân đến một cái trọng kích.

Nhìn ra Từ Hồ ý đồ, Trương Long mũi chân đi lên vừa nhấc, lập tức điểm tại Từ Hồ hữu quyền bên trên, sau đó một cái mưộn lực, hướng về sau một cái bay lên không lật vọt, đem một quyền kia tránh thoát.

Thế nhưng là Từ Hồ sẽ không cứ như vậy để hắn chuồn mất, thừa dịp hắn sau lật thân hình còn không có đứng vững, cư trú tiến lên, học hắn nhấc chân đạp tới.

Trương Long gặp nguy không loạn, bình tĩnh ứng đối, mắt mờ Từ Hồ một cước sắp tới, thân thể phía bên phải bên cạnh lóc lên, tiếp lấy hai tay cùng lúc ôm hướng về Từ Hồ đùi phải, ý đồ mưộn cơ hội này đem Từ Hồ quăng bay đi.

Thế nhưng là, Từ Hồ làm sao lại dễ dàng như vậy liền để hắn đạt được, nhìn thấy Trương Long phía bên phải tránh ra động tác, Từ Hồ đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, chân trái thuận nghiêng về phía trước phía bên trái uốn éo, biến thành một cái quét chân.

Bồng!

Vội vàng không kịp chuẩn bị Trương Long bị đá vừa vặn, thân thể ngã về phía sau.

Bất quá, cái thằng này còn xác thực có chút tài năng, ngã xuống đất trong nháy mắt, thân thể giữa không trung mưộn lực nhất chuyển, hai tay về sau vỗ, tiếp lấy một cái lăn hồ lô vọt đến một bên.

"Hắc hắc, thế nào? Còn đánh sao?" Từ Hồ nhìn xem một thân chật vật Trương Long, vui vẻ cười hỏi.

"Hồ ca, ta nhận thua! Nhiều Tạ Hồ ca thủ hạ lưu tình!" Trương Long cũng là dứt khoát, đã tài nghệ không bằng người, dứt khoát nhận thua. Bất quá, trong lòng của hắn lại cho mình hạ áp lực, nhất định phải cố gắng tu luyện.

Ba ba ba ba!

Lưu Thiên Long vỗ tay đi đến Trương Long bên người, giúp đỡ hắn vỗ vỗ bả vai tro bụi, cổ vũ nói: "Không tệ, thân thủ mạnh mẽ, phản ứng cũng đủ nhanh nhẹn, thiếu chính là hỏa hầu, chỉ cần về sau siêng năng tu luyện, tin tưởng không thể so với Từ Hồ chênh lệch, ta rất xem trọng ngươi, tin tưởng chỉ cần ngươi nhiều cố gắng, tương lai tốt đẹp ngay tại trước mặt ngươi, hắc hắc!"

"Tạ ơn lão đại nhiều!" Trương Long nhìn xem Lưu Thiên Long, trong lòng vạn phần cảm khái, cái này lão đại không tệ a! Bất kể có phải hay không là làm bộ dáng, tối thiểu, có thể kéo loại bỏ từ giúp ta đập bụi bặm trên người, mà lại, nói chuyện cũng khách khí, hắn là rất dễ thân cận. Duy nhất một điểm

chính là, không biết công phu thế nào? Ân , chờ về sau có cơ hội, nhất định Hưởng lão đại lĩnh giáo một phen.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Trời sập xuống có ta đỉnh lấy

"Cố lên! Tin tưởng mình!" Có lẽ là nhìn ra Trương Long tâm tư, Lưu Thiên Long hướng về hắn ném đi một cái vũ ánh mắt.

Trương Long không nói gì thêm, mà là hướng về Ngô Đạo hai tay ôm quyền, thân thể hơi nghiêng về phía trước thi cái lễ.

Vỗ vỗ Trương Long bả vai, tiếp tục quan sát phía dưới tỷ thí.

...

Cứ như vậy, Lưu Thiên Long tại cái này thần Long An bảo đảm bởi vậy bay lên căn cứ gốc đến xuống buổi trưa ba giờ hơn chuông mới rời khỏi.

Bất quá, trong lúc này, hắn đối với những người này tiến hành một chút động tác bên trên chỉ đạo, cùng một chút thường ngày lúc luyện công phải chú ý chi tiết, đồng thời không ngừng hướng về mọi người cổ động, đồng thời truyền đạt thưởng phạt cơ chế tin tức, cái này khiến tất cả mọi người tràn đầy một cỗ cạnh tranh với nhau tốt tuần hoàn.

"Lão đại, chiếc xe này là ta an bài thủ hạ huynh đệ lấy được, lái xe ta giúp ngươi tạm thời an bài một cái. Chiếc xe này trước hết để cho ngươi luyện tay một chút, ta mặt khác đã giúp ngươi định chế một cỗ bản số lượng có hạn, muốn qua một thời gian ngắn mới có thể nâng lên. Mặt khác, bằng lái sự tình, ta đã gọi các huynh đệ đi giúp ngươi làm, đoán chừng ngày mai liền có thể làm tốt. Bất quá, hắc hắc, ngươi gần nhất nhưng phải học một ít lái xe!" Nhà kho bên ngoài, Từ Hồ chỉ vào một cỗ đường hồ xe việt đã hướng về Lưu Thiên Long nói.

"Làm ngươi nhọc lòng rồi, bất quá, ta sẽ không để cho ngươi thất vọng, ngươi nỗ lực, giá trị tuyệt đối. Mặt khác, tài chính nếu là khan hiếm, liền cùng ta nói, ta đến an bài!" Lưu Thiên Long vỗ một cái Từ Hồ bả vai nói.

"Trước mắt coi như có thể chống đỡ, bất quá, qua một thời gian ngắn liền nói không nhất định, dù sao, như thế một đám lớn người, chi tiêu cũng lớn. Coi như ngươi không hỏi, ta cũng dự định hai ngày nữa cùng ngươi nói lên." Từ Hồ thấy Lưu Thiên Long hỏi, cũng không giấu diếm, nói thẳng ra sắp gặp phải vấn đề.

"Yên tâm, để ta giải quyết, ngươi trước mắt nhiệm vụ liền chết giải quyết đăng kí công ty cùng cái này một đám lớn người tu luyện." Lưu Thiên Long ngữ khí trầm trọng trả lời.

Đây chính là quan trọng nhất a, hắn cũng không muốn để cho mình kế hoạch chết yểu. Kế hoạch một khi khởi động, liền không có dừng lại chỗ trống. Thế nhưng là, trước mắt trên tay hắn cũng không có tài chính nơi phát ra, vậy phải làm sao bây giờ? Cũng không thể tìm Dương Khôn muốn đi, hắn lại làm không được loại sự tình này. Có lẽ Dương Khôn sẽ không để ý, nhưng là hắn lại để ý.

Hiện tại mình duy nhất có thể động dụng, chính là đại ca Lưu Chí Đan phòng ăn, thế nhưng là, mình không có khả năng, cũng không thể đánh cái nào phòng ăn chú ý a! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Thật sự là đau đầu.

Tựa ở trên xe, nhìn ngoài cửa sổ không ngừng lùi lại cảnh sắc, Lưu Thiên Long vượt vượt hai bên huyết Thái Dương. Được rồi, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, luôn sẽ có biện pháp. Thực sự không được, chỉ có thể hỏi trước Dương Khôn mở miệng cho mượn.

"Lão đại! Đến." Lái xe đánh gãy Lưu Thiên Long suy nghĩ.

"Ừm, vất vả ngươi! Ngươi đi về trước đi, có việc ta hội bảo ngươi, đúng, ngươi gọi tiểu binh đúng không, ngươi điện thoại lưu cho ta." Lưu Thiên Long đối trước mặt lái xe tiểu binh khách khí nói, đồng thời, đem điện thoại di động của mình đưa cho hắn.

Tiểu binh trong lòng cái kia kích động a, đừng đề cập nhiều vui vẻ, lão đại thế mà nhớ rõ mình danh tự. Run run rẩy rẩy kết quả điện thoại đem dây số ấn xong sau lại lần cung kính đưa trở về, đón lấy, lên tiếng chào hỏi liền lái xe rời đi.

Biệt thự trong đại sảnh, Nhậm Thư Uyển một người mặt ủ mày chau ngồi ở trên ghế sa lon nghĩ đến sự tình, toàn vẹn không biết Ngô Đạo chạy tới bên cạnh mình.

Lưu Thiên Long nhìn xem ngày bình thường luôn luôn lạc quan vui vẻ nữ nhân yêu mến, giờ phút này lại bộ dáng như thế, khẽ nhíu chân mày, xem ra là

gặp được nan đề gì không giải được. Nhìn đồng hồ, mới hơn bốn giờ sáng mà thôi, hẳn rất kỳ quái, vì cái gì Nhậm Thư Uyển hôm nay sớm như vậy liền trở lại.

"Thân ái, làm sao rồi?" Lư Thiên Long ngồi vào Nhậm Thư Uyển bên cạnh, đưa nàng thân thể mềm mại ôm vào trong ngực, ôn nhu hỏi.

"A! Thiên Long, "Thẳng đến Lư Thiên Long đem mình ôm lấy, Nhậm Thư Uyển tài hoàn quá thần, giật mình nhìn xem Lư Thiên Long, ánh mắt bên trong, kia một tia thấp thòm lo âu cảm xúc, không có đào thoát Lư Thiên Long con mắt.

Đây càng thêm khiến Lư Thiên Long nghi hoặc, xem ra, gặp phải sự tình còn không là bình thường sự tình a, bằng không, dùng cái gì như thế biểu lộ. Nhìn xem nữ nhân yêu mến dạng này, Lư Thiên Long cảm thấy rất bất an, lập tức, ôm nàng lên, phóng tới trên đùi mình, con mắt nhìn thẳng nàng, ôn nhu mà hỏi: "Thân yêu! Xảy ra chuyện gì rồi? Nhìn người dạng này, nhất định là có chuyện phát sinh, nếu như người yêu ta, cũng không cần giấu diếm, tin tưởng ta, ta có thể giúp người giải quyết."

"Ta. . ." Nhậm Thư Uyển muốn nói lại thôi, giờ phút này, trong nội tâm nàng rất mâu thuẫn, cũng rất lo lắng, không biết nên không nên nói.

"Uyển nhi, ta hi vọng người minh bạch, mặc kệ lúc nào, ta đều là người nam nhân, đã thân là nam nhân của người, chính là của người dựa vào, tại người gặp được thời điểm khó khăn, đều từ ta giúp người đỉnh lấy, người cứ việc an tâm sau lưng ta làm hướng thụ sinh hoạt tiểu nữ nhân." Lư Thiên Long nhìn xem áp ứng, muốn nói lại thôi Nhậm Thư Uyển, biểu lộ nghiêm túc, nói nghiêm túc.

"Thân yêu! Ô ô ô ô. . ." Nhậm Thư Uyển nghe vậy, cũng nhịn không được nữa, ghé vào Lư Thiên Long đầu vai nghẹn ngào khóc rống lên.

"Tốt, ngoan, chúng ta không khóc, không khóc a! Yên tâm, trời sắp xuống có ta đỉnh lấy, nhanh, nói cho ta một chút xảy ra chuyện gì." Lư Thiên Long bụng lay Nhậm Thư Uyển đầu, hôn một chút nàng phần môi, an ủi nàng.

"Chuyện là như thế này. . ."

Đón lấy, Nhậm Thư Uyển bắt đầu giảng giải.

Buổi sáng hôm nay, tâm tình khoái trá Nhậm Thư Uyển vừa tới công ty, liền gặp được mặt hốt hoảng Dương Khôn, thần thái trước khi xuất phát vội vã từ công ty bước nhanh đi ra, tùy hành còn có Lý Cường Lý Phong hai huynh đệ.

Nhậm Thư Uyển rất hiếu kỳ, phải biết, bình thường Dương Khôn, là không có loại vẻ mặt này, trừ phi gặp được cái gì thiên đại nan đề, thế là, nàng dự định đi hỏi một chút.

Chưa từng nghĩ, Dương Khôn giống mất hồn, căn bản không có chú ý đâm đầu đi tới Nhậm Thư Uyển, mà Nhậm Thư Uyển cũng không ngờ rằng, cuối cùng hai người trực tiếp đụng thẳng.

"A!"

"A! Tiểu Uyển, tại sao là người?" Dương Khôn bị cái này va chạm lấy lại tinh thần, giật mình nhìn xem bị mình kém chút đụng vào Nhậm Thư Uyển hỏi.

"Dương thúc thúc, ngài đây là làm sao rồi? Nhìn ngài cái này một bộ tâm thần bất an bộ dáng, bình thường cũng không có thấy ngài dạng này a! Có phải hay không gặp được chuyện gì? Có thể cùng ta nói một chút sao?" Nhậm Thư Uyển đứng vững thân hình, một mặt lo lắng hỏi Dương Khôn.

Dương Khôn nhìn xem Nhậm Thư Uyển, do dự một hồi, cuối cùng, giống như làm một cái quyết định trọng đại, hung hăng nhẹ gạt đầu, sau đó lại nhìn quanh bốn phía một cái, tiếp lấy đối Nhậm Thư Uyển nói: "Người đi theo ta."

Theo Dương Khôn ra công ty đại môn, cùng nhau lên cái kia chiếc tọa giá.

"Tiểu Trần, người đi xuống trước." Dương Khôn nghiêm túc đối lái xe tiểu Trần nói.

Thấy Dương Khôn này tầm về mặt ngưng trọng, Nhậm Thư Uyển càng thêm xác định xảy ra chuyện lớn.

"Tiểu Uyển, ta muốn nói sự tình, người muốn bảo đảm không thể để cho Lư Thiên Long biết, đang nói trước đó, người muốn trước đáp ứng ta." Nhìn thấy lái xe xuống xe, Dương Khôn lập tức mở miệng đối Nhậm Thư Uyển nghiêm túc nói.

Cầu nguyệt phiêu /go

Chương 81: Tiểu Nhu xảy ra chuyện

"A! Cái này. . . Tốt, Dương thúc thúc, ta đáp ứng ngài!" Nhậm Thư Uyển rất kinh ngạc, đến tốt cùng là chuyện gì, ngay cả Lưu Thiên Long đều muốn tránh đi, Lưu Thiên Long thế nhưng là nghĩa tử của hần a ! Bất quá, nàng vẫn là đáp ứng.

"Tiểu Nhu xảy ra chuyện rồi." Luôn luôn không hút thuốc lá Dương Khôn, bỗng nhiên lấy ra một điếu thuốc nhóm lửa, hung hăng hít một hơi, bất quá, một cái tay lại tại không ngừng run rẩy.

"Sự tình là đêm qua phát sinh, tin tức ta là buổi sáng hôm nay mới thu được." Dương Khôn lần nữa hung hăng hít một hơi, dừng một chút nói tiếp: " mới đầu, ta tưởng rằng có người lừa ác, không tin, về sau từ nhỏ nhu điện thoại, thế mà tất vậy."

"Lần này, ta bắt đầu luống cuống, tranh thủ thời gian gọi điện thoại đến nàng ký túc xá, nàng bạn cùng phòng nói cho ta, đêm qua liền không có trông thấy Tiểu Nhu, bọn hần còn tưởng rằng Tiểu Nhu về nhà, liền không có quá để ý."

"Nhưng là hôm nay sáng sớm, ta liền thu được một phong thư nặc danh, đồng thời, bên trong còn có một trương Tiểu Nhu bị thương chỉ vào cột ảnh chụp, lúc ấy, ta liền ý thức được, Tiểu Nhu việc này tao ngộ bất cóc."

"Trên thư nói, nếu như muốn Tiểu Nhu an toàn, cũng chỉ có thể ta một người tiến đến, tối đa cũng chỉ có thể mang hai cái bảo tiêu, mà lại, không cho phép ta báo cảnh. Thế nhưng là cuối cùng, lại nâng lên Ngô Đạo, nếu như muốn cứu trở về Tiểu Nhu, nhất định phải dùng Thiên Long trao đổi, đồng thời còn phải trả một trăm triệu Mĩ kim tiền chuộc, chỉ cấp ta thời gian một ngày gom góp tiền mặt, buổi tối hôm nay liền muốn."

"Ta xem xét điều kiện này, liền biết việc này tám chín phần mười sự tình cừu gia của ta gây nên, thế nhưng là Lưu Thiên Long vừa mới đến, mà gần nhất đã từng quen biết, cũng chỉ có Liễu Bàn, nhưng ta lại không có đầy đủ chứng cứ. Lại nói, trong thư nói, gọi ta theo bọn hần xử lý, nếu không, liền muốn giết con tin."

"Ta chỉ như vậy một cái nữ nhi bảo bối a, nàng chính là ta mệnh căn tử, nếu là nàng có chuyện bất trắc, ta làm sao xứng đáng nàng dưới tuổi vàng có biết mẫu thân a!" Dương Khôn nói, cúi đầu ôm mình đầu không ngừng xé rách lấy tóc, bất quá lập tức lại tiếp tục ngẩng đầu nói: " Thiên Long tuy là nghĩa tử của ta, mặc dù chỉ là vừa mới nhận, thế nhưng là, ta cũng không có đem hần coi là ngoại nhân, đem hần coi như con trai ruột của mình đồng dạng đối đãi."

"Tay này tâm là thịt, mu bàn tay cũng là thịt a, cắt bên nào, ta đều đau lòng a. Cái này rõ ràng, đi một cái là chết, không đi cũng là chết. Thế nhưng là ta không cam tâm, hi vọng có thể bằng vào mình hóa giải cái này sinh nguy cơ, cùng lắm thì, liều mạng cái mạng này đổi về Tiểu Nhu cũng tốt a!"

"Cái này đã không giống lấy trước kia uy hiếp, mà là trực tiếp lên cao đến sử dụng súng ống. Thiên Long mặc dù công phu rất cao, nhưng là, lại nhanh, chẳng lẽ còn nhanh hơn được đạn, ta không muốn bởi vậy để hần mạo hiểm, cho nên, người ngàn vạn không thể nói cho hần biết. Mặt khác, ta nếu là có cái gì không hay xảy ra, công chuyện của công ty, về sau liền giao cho người cùng Thiên Long. Tốt, thời gian cấp bách, ta phải nắm chặt thời gian gom góp tài chính, đi trước."

Dương Khôn nói xong, không đợi Nhậm Thư Uyển mở miệng, vội vàng đem nàng đẩy tới xe, sau đó phân phó lái xe, mang theo Lý Cường Lý Phong huynh đệ hai người, nhanh chóng rời đi.

Bị đẩy tới xe Nhậm Thư Uyển, y nguyên đắm chìm trong trong lúc khiếp sợ, chờ nàng lấy lại tinh thần nhìn một cái, đầu còn có Dương Khôn đám người thân ảnh, sớm không biết đi bao xa.

Ngơ ngơ ngác ngác nàng, cũng không biết mình là thế nào đến văn phòng, từ trước đến nay nàng đơn thuần, chưa từng gặp qua chuyện như vậy, thế là, hoảng hốt.

Nghĩ đến Dương Khôn lâm lúc rồi đi phân phó, trong nội tâm nàng mâu thuẫn ngàn vạn. Không nói cho Lưu Thiên Long đi, Nhu Nhu sẽ có nguy hiểm; nói cho Lưu Thiên Long đi, hần sẽ có nguy hiểm tính mạng, nói không chừng, ngay cả Nhu Nhu đều sẽ cùng nhau xảy ra chuyện, ai biết lưu manh có thể hay không giữ lời hứa đâu!

Lúc này, nàng rốt cuộc để ý giải Dương Khôn tâm tình. Nhu Nhu là tỷ muội của mình, Lưu Thiên Long là mình âu yếm nam nhân, trong bọn họ bất cứ người nào xảy ra chuyện, đây đều là nàng không nguyện ý nhìn thấy.

Thẳng đến buổi chiều, tâm thần hoảng hốt Nhậm Thư Uyển cũng không có tâm tình xử lý công việc. Thế là về đến trong nhà chờ tin tức, nhưng từ đầu đến cuối không có Dương Khôn tin tức, nàng liền tranh thủ thời gian cho Dương Khôn gọi điện thoại. Liên tiếp gọi nhiều lần, lại phát hiện đối phương điện thoại một mực tại trò chuyện bên trong. Cuối cùng, rơi vào đường cùng, thử cho Lý Cường gọi một cú điện thoại, không nghĩ tới đã thông.

Lý Cường lặng lẽ nói cho nàng đại khái địa chỉ. Nguyên lai, lưu manh phòng một tay, không ngừng tại trên điện thoại chỉ dẫn lấy Dương Khôn trên đường vòng vo, thẳng đến vừa rồi, mới đại khái xác định vị trí, mà Nhậm Thư Uyển điện thoại, tới cũng đúng là trùng hợp.

Mà ngay tại nàng tâm thần bất an thời điểm, vừa lúc, Lưu Thiên Long trở về.

Có lẽ, hết thảy từ nơi sâu xa tự có thiên mệnh an bài, nhìn thấy Ngô Đạo xuất hiện, nàng thấp thòm lo âu trong lòng lập tức nhìn thấy một tia hi vọng, thế nhưng là, trong nháy mắt lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hiện tại, bức bách tại Lư Thiên Long nhiều lần truy vấn, mình cũng chịu không được trên tâm lý áp lực, cũng có lẽ, nói cho Lư Thiên Long nghe về sau, hẳn có biện pháp giải quyết đâu?

Lư Thiên Long nghe xong Nhậm Thụ Uyển giảng thuật, không nói hai lời, trực tiếp lôi kéo tay của nàng liền hướng bên ngoài đi, vừa đi vừa nói: "Đi, mang ta đi cái chỗ kia, yên tâm, ta có thể ứng phó."

Nhậm Thụ Uyển bị Lư Thiên Long lôi kéo, mặc dù trong lòng giờ phút này tràn đầy lo lắng chỉ tình, thế nhưng là, nhìn xem Lư Thiên Long kia vĩ ngạn thân hình, kia gương mặt cương nghị, nhớ tới hẳn thân thủ bất phạm, nàng lại không khỏi rơi xuống mấy phần lo lắng chỉ tình.

Thế nhưng là, nếu để cho nàng biết, hiện tại Lư Thiên Long căn bản cũng không có thể động dụng công pháp về sau, nên dạng gì biểu lộ a? ! Nhưng là không khó tưởng tượng, nàng nhất định sẽ không để cho Ngô Đạo đi đặt mình vào nguy hiểm.

"Uyển nhi, một hồi đến mục đích về sau, ngươi liền rời đi, đồng thời báo cảnh." Chỗ ngồi kế tài xế bên trên, Lư Thiên Long nhìn xem chính chuyên tâm lái xe Nhậm Thụ Uyển dặn dò.

"Không, ta phải bồi ngươi." Nhậm Thụ Uyển lắc đầu, quật cường trả lời.

"Ngoan, nghe lời, ngươi cũng là biết thân thủ của ta, nếu như ngươi đi theo ta, ngược lại chế ước hành động của ta. Lại nói, lúc này cũng không phải xử trí theo cảm tính thời điểm, ngươi không phải vẫn luôn rất lý trí sao?" Lư Thiên Long nhẹ giọng khuyên giải nói.

Lư Thiên Long trong lòng kỳ thật gọi là một cái bất đắc dĩ a. Đầu tiên, mình cái này sớm không sớm, muộn không muộn, trùng hợp ở thời khắc mấu chốt này, luyện công xảy ra sự cố mà dẫn đến mình không thể vận dụng công pháp; tiếp theo, nếu như Nhậm Thụ Uyển đi theo mình, ngược lại sẽ để cho mình phân tâm, có lẽ sơ ý một chút. Ngược lại sẽ trở thành địch nhân uy hiếp mình một cái công cụ. Không nói trước cái này, chính là phạm là có một tia nguy hiểm, hẳn cũng không thể, cũng không nguyện ý để cho mình nữ nhân đi chịu đựng.

Giờ khắc này, trong lòng của hắn đã hung hăng đem giặc cướp cho ghi hận. Mẹ nó, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Chỉ cần Phật gia gia chống nổi cửa này, nhất định đem các ngươi toàn bộ diệt.

"Vây thì tốt, nhưng là ngươi nhất định phải chú ý an toàn, ta cũng không hi vọng nhìn thấy ngươi xảy ra chuyện." Nhậm Thụ Uyển nghe xong Lư Thiên Long, nàng cũng biết là mình quá xử trí theo cảm tính, lúc này, mình không thể cho Lư Thiên Long thêm phiền phức. Thế là đem xe dừng sát ở ven đường, nắm lấy cánh tay của hắn, mặt mũi tràn đầy lo lắng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Tự thẹn không bằng

"Yên tâm, coi như không vì cái gì khác, vì ngươi, ta cũng nhất định sẽ an an toàn toàn, ngươi đừng quên, Nhu Nhu vẫn chờ ta đi cứu." Lư Thiên Long mỉm cười nhẹ nhàng vuốt một cái Nhậm Thụ Uyển mũi, thế nhưng là trong lòng kia phần bất an lại càng phát ra nồng đậm.

Trên đường đi, hai người không còn trò chuyện, một cái đầy bụng lo lắng chỉ tình lái xe, một cái nào như trực chuyển đang suy nghĩ một hồi sắp gặp phải tình huống, phân tích giải quyết như thế nào.

Xe cuối cùng dừng sát ở Xương Nam khu vùng ngoại ô một chỗ không có bóng người vứt bỏ nhà máy phụ cận, Lư Thiên Long lần nữa dặn dò một bên Nhậm Thụ Uyển liền xuống xe. Nhìn xem lái xe đi xa Nhậm Thụ Uyển, Lư Thiên Long nhẹ nhàng thở ra. Mặc dù trước đó nói xong, nhưng là lúc này, hẳn thật đúng là sợ Nhậm Thụ Uyển không tỉnh táo, xử trí theo cảm tính muốn đi theo mình, bất quá, hẳn biết mình suy nghĩ nhiều, hẳn cũng minh bạch Nhậm Thụ Uyển không phải loại tính cách này người.

Nhìn quanh một lần nhà máy bốn phía, vào mắt đều là cỏ dại rậm rạp, rách nát không chịu nổi hoang vu cảnh tượng. Phía sau hẻm, là một mảnh sơn lâm chi địa.

Ngon núi này không cao lắm, đánh giá cũng chỉ có mười mấy tầng lầu tả hữu cao như vậy, nhưng là quý ở cây cối rậm rạp, dễ dàng ẩn tàng. Ngô Đạo nhìn xem ngon núi này, âm thầm ở trong lòng làm xuống quyết định này.

Vứt bỏ nhà máy dưới lầu, ngừng lại Dương Khôn tọa giá.

Đỉnh linh linh. . . Đỉnh linh linh. . .

Long Vân tập đoàn văn phòng Tổng giám đốc.

Điện thoại trên bàn làm việc giống quỷ đòi mạng đồng dạng không ngừng vang lên, Dương Khôn vội vàng cầm điện thoại lên.

"Hắc hắc, ta nói tổng giám đốc Dương, tiền của ngươi chuẩn bị xong chưa? Hừ hừ, thời gian cũng không bọn người a! Phải biết, con gái của ngươi thế nhưng là cái như nước trong veo đại mỹ nữ a, huynh đệ ta mấy cái nhìn xem, đều trông mà thèm chảy nước miếng hội a!"

"Hừ, các ngươi không phải liền là đòi tiền sao? Yên tâm, ta nhất định cho các ngươi, nhưng là, trước đó, các ngươi nếu là dám đụng đến ta nữ nhi nửa phần, ta cùng các ngươi không có chơi, dù là chính là bồi roi toàn bộ Long Vân tập đoàn, ta cũng muốn đem các ngươi thịt nát xương tan." Nghe được đối phương kia ác tha ô uế ngôn ngữ, Dương Khôn hung hăng cảnh cáo nói.

"Hắc hắc, điểm này ta tin tưởng Dương tổng có thể làm được! Nhưng là, thời gian có hạn a, nếu là ngươi lại trong vòng thời gian quy định, không có đem chúng ta nói lên hai điều kiện thỏa mãn, hừ hừ, vậy cũng đừng trách chúng ta lạc! Ta mấy ca cùng lắm thì đồ cái người của không còn, tranh cái cá chết lưới rách thôi." Đối phương hiển nhiên bởi vì Dương Khôn có chỗ có kỵ, nhưng là giờ này khắc này, mình có lá vương bài nơi tay, lại há có thể roi xuống hạ phong, vẫn như cũ uy hiếp nói.

"Các ngươi chờ lấy, ta lập tức liền đến." Nhìn xem dẫn theo tù sắt tiến đến tài vụ quản lý vừa vặn vội vàng vàng chạy đến hướng về phía tự mình làm thù thế, Dương Khôn cảnh cáo câu trả lời này.

"Ha ha ha. . . Lặng chờ Dương tổng quang lâm!"

Thế là, lúc này mới xuất hiện trước đó Nhậm Thư Uyển giảng thuật một màn.

Lưu Thiên Long cảnh giác nhìn bốn phía, chạy đến thân xe phụ cận, giờ phút này, trong xe đã không có người, nghĩ đến, đều đã tiến vào.

Nếu là trước đó, có lẽ Lưu Thiên Long chỉ cần mấy cái bật lên, liền có thể tùy tiện tìm tới Dương Khôn bọn người vị trí, nhưng là bây giờ, hắn không thể không dùng ngốc nhất biện pháp, tam tòa nhà vứt bỏ nhà máy, hắn không thể không một tòa một tòa, từng tầng từng tầng tra tìm.

Cái này một vòng xuống tới, hắn đã mệt mỏi cùng chó, thở hồng hộc, bất quá, cũng may thân thể của hắn nội tình vẫn là tại kia bày biện, ngay cả như vậy, hắn cũng chỉ là làm sơ sau khi nghỉ ngơi tiếp tục tìm kiếm.

"hừ! Họ Liễu, tiền ta đã dẫn tới, mau thả nữ nhi của ta?"

"NO, NO, NO, Dương tổng, ta đoán ngươi đại khái, khả năng, đoán chừng là quên đi ta nói lên là hai điều kiện. Tiền ngươi là dẫn tới, thế nhưng là người ngươi nhưng không có mang đến." Liễu Bàn một bộ ngoạn vị thần sắc, vênh lên chân bắt chéo ngồi dựa vào trên một cái ghế, thần tình kia, gọi một cái đắc ý a. Mà ở phía sau hắn, đứng đầy ước chừng 2 0 tên cao lớn thô kệch tráng hán, nghĩ đến, là dùng tiền thuê a.

Mà tại bọn này tráng hán đằng sau, đây là bị dây thừng buộc chặt, một khối vải trắng tắc lại miệng, nhìn thấy đến Dương Khôn bọn người, còn không ngừng giãy dụa hừ hừ ô ô Dương Chỉ Nhu, nhìn xem bị trói lấy nữ nhi, Dương Khôn một trận đau lòng, nhưng là lại coi nữ nhi không có bị xâm phạm về sau, an tâm.

"Hừ, họ Liễu, oan có đầu nợ có chủ, làm gì đem người không liên hệ liên lụy vào. Hôm nay đã ta hai mặt đối diện đối mặt, chẳng bằng đẩy ra cửa sổ mái nhà nói nói thẳng. Nói đi, ngươi đến cùng muốn thế nào?" Dương Khôn bình tĩnh tào úng đối, không hổ là chìm đắm cửa hàng hơn mười năm nhân vật hung ác, đối mặt loại tình huống này, quả thực là không có tự loạn nửa phần trần cước.

Ba ba ba. . .

"Bội phục bội phục, Dương tổng chính là Dương tổng, có quyết đoán. Đây cũng chính là Liễu mẫu bội phục Dương tổng bội phục gấp địa phương a! Xử sự cẩn thận tinh táo có quyết đoán, Liễu mẫu tự thẹn không bằng a!"

"Tốt, như vậy, ta liền đẩy ra cửa sổ mái nhà nói nói thẳng."

...

Thời gian không phụ người hữu tâm, Lưu Thiên Long rốt cục tại lân cận bên cạnh ngọn núi kia tòa nhà lầu ba để hắn tìm được.

Cổ nén thở dốc thanh âm, vuốt ngực một cái, đem thân hình biến mất tại cách cửa không xa một đồng tạp vật đằng sau, thò đầu ra, nhìn về phía chính giữa một đám người.

Chỉ gặp, Dương Chỉ Nhu bị trói ngồi tại trên một cái ghế, bên cạnh, một áo đen kính râm nam nhân đang dùng súng ngắn chống đỡ lấy đầu của nàng. Mà tại Dương Chỉ Nhu một bên khác, đứng đầy, thỉnh thoảng chính là lần trước mình thả đi Liễu Bàn. Ngộ Đạo thấy vậy, khí đưa tay chăm chú bóp thành nắm đấm.

"Hừ! Họ Liễu, ngươi không cảm thấy ngươi quá phận sao?" Dương Khôn bầu không khí nhìn xem đối diện một mặt đắc ý Liễu Bàn.

"NO, NO, NO, Dương tổng, ngươi vẫn là không có làm rõ ràng hiện trạng a." Liễu băng làm ra một bộ bất đắc dĩ thần sắc nhìn xem Dương Khôn.

"Hiện trạng sao? Hừ, người không cảm thấy quá phận sao? Ta Long Vân tập đoàn bảy mươi phần trăm cổ phần, ta còn có thể cân nhắc, về phần ta nghĩa tử hai đầu cánh tay, điều kiện này, ta là sẽ không đáp ứng." Dương Khôn mặt âm trầm, bộ kia bởi vì biệt khuất mặt đã tức giận đến từ thành một mảnh.

Xa xa Lưu Thiên Long nghe vậy, trong lòng âm áp, đây chính là thân tình sao? Giờ phút này, hắn đối Dương Khôn sự thân thiết đó đã đến mức độ không còn gì hơn. Muốn nói trước kia, hắn còn không có hoàn toàn hòa tan vào sự thân thiết đó, luôn luôn cảm giác kém một chút cái gì, nhưng là giờ phút này, hắn hoàn toàn dung nhập. Có lẽ, đây chính là thân tình lực lượng a!

Nghĩ đến Liễu Bàn kia ác độc điều kiện, Lưu Thiên Long trong lòng cảm giác nặng nề, lập tức đối với hắn hạ tử vong bản án.

"Nghe Dương tổng ý tứ, việc này chính là đàm không thành lạc! Như đây, vậy cũng chỉ có thể đắc tội, lên!" Không đợi Dương Khôn kịp phản ứng, Liễu Bàn liền đối sau lưng một đám trắng hán phát phát tay, lập tức liền có hai tên trắng hán nhảy ra, hướng về Dương Khôn sau lưng Lý Cường Lý Phong hai huynh đệ công kích mà đi.

Lúc đầu, dựa theo Liễu Bàn ý tứ, là phải nhanh đao trăm đay rồi, để tránh phức tạp, thế nhưng là, bọn này thuê mà đến trắng hán, lại từng cái tâm cao khí ngạo, cảm thấy đối mặt như vậy tầm hai ba người còn muốn hợp nhau tấn công, kia là đối bọn hắn nhân cách vũ nhục.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Lửa giận ngập trời

Dù cho Liễu Bàn xuất ra mình cố chủ thân phận mãnh liệt yêu cầu bọn hắn, bọn hắn y nguyên không lưu tình chút nào cự tuyệt, ai, không có cách, người ta thân thù tốt, mình có thể có biện pháp nào, nếu không có cầu ở bọn hắn, hắn mới không nhận đảm này tự cho là đúng gia hỏa điều khí.

Núp trong bóng tối Lưu Thiên Long cũng không có trước tiên nhảy ra hỗ trợ. Vừa đến, hắn muốn nhìn một chút Lý Cường Lý Phong hai huynh đệ tại đối mặt đối phương lúc thân thủ như thế nào; thứ hai, bọn hắn có súng, mình chỉ có thể tùy thời đến cái đột nhiên tập kích, đánh bọn hắn một trở tay không kịp. Máu chốt một chút việc, hiện tại mình không thể vận dụng công pháp, chỉ có thể dùng người bình thường đánh nhau ẩu đả lúc phổ thông chiêu thức, nhưng là hắn tự tin chỉ cần cho hắn thời gian, hắn có thể từng cái đánh tan, chỉ là ở trong đó còn muốn có kỳ đến Dương Khôn cha con an nguy.

Dù sao, Dương Chỉ Nhu hiện tại còn bị bọn hắn cưỡng ép.

Giờ phút này Lưu Thiên Long nào như thay đổi thật nhanh, thật nhanh phán đoán lấy tình thế trước mặt, phân tích các loại khả năng có lợi hoặc là có hại tình huống, cùng chạy trốn lộ tuyến.

Nếu như giờ phút này, hắn có thể mang theo có sinh mệnh vật thể tiến vào không gian, hắn tuyệt đối sẽ không giữ lại bí mật này, nhất định sẽ ngay lập tức đem bọn hắn đều mang đi, chỉ là, làm sao, làm sao a?

Bành!

Bành!

Liên tiếp hai tiếng.

Trải qua một phen đối chiến, kia hai tên trắng hán thế mà cùng Lý Cường Lý Phong hai huynh đệ giết cái khó phân cao thấp, thế là, tại Liễu Bàn mãnh liệt yêu cầu dưới, lần nữa đi lên hai người, thế là, đáng thương Lý Cường Lý Phong hai huynh đệ lạc bại tỉ lệ liền đạt đến trăm phần trăm, vừa đối mặt liền rơi xuống tâm thương, song song bị đánh bại trên mặt đất, thổ huyết không ngừng, hiển nhiên là thụ nội thương nghiêm trọng.

"Ha ha ha. . ."

Liễu Bàn đắc ý cười ha hả.

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Liên tiếp ba tiếng, đánh gãy hẳn tiếng cười.

"a. . ."

Giờ phút này, Luru Thiên Long thừa dịp song phương lực chú ý chuyển di thời gian, lặng lẽ đi tới bị trói Dương Chỉ Nhu bên cạnh, đối bên cạnh tên kia trông coi chính Liễu Bản thủ hạ phát động tập kích, thế là, cái này bởi vì cùng theo đặc ý cười to, lực chú ý đồng dạng chuyển dời đến đánh nhau tràng cảnh bên trong nam tử liền bị Luru Thiên Long một quyền đập trúng huyệt Thái Dương, chỉ tới kịp kêu thảm một tiếng, liền hai mắt trắng dã, miệng sùi bọt mép, ngất đi. Còn là chết thật, vẫn là hôn mê, Luru Thiên Long lười đi quan tâm, hẳn nhưng là hạ tử thủ, một kích toàn lực, gắng đạt tới một kích thành công.

Mượn nam tử bị tập kích ngã xuống thời gian, vung đao một thanh chặt đứt Dương Chỉ Nhu sợi dây trên người, đưa nàng kéo bảo hộ ở sau lưng, không lo được cùng Dương Chỉ Nhu nói cái gì, đồng thời đối Lý Cường Lý Phong lớn tiếng gào thét một tiếng: "hai người các ngươi mau dậy đi, bảo vệ tốt Dương tổng rút lui."

Giờ phút này, bị cái này đột nhiên xuất hiện một màn kinh ngạc đến ngây người song phương, rốt cục tỉnh táo lại.

"Nhanh lên, đừng để bọn hắn chạy."

"Lão nhị, ngươi hộ tống Dương tổng rời đi, ta đoạn hậu." Lý Cường cố nén trên người trần trần đau nhức ý, cấp tốc đứng lên ngăn tại Dương Khôn trước người, đồng thời đối Lý Phong lớn tiếng phân phó nói.

"Ca! . . ." Lý Phong tự nhiên biết, loại tình huống này đoạn hậu, vậy liền mang ý nghĩa vĩnh biệt, không phải ngăn ngừa phân biệt a, kia là sinh ly tử biệt a.

"Đi mau, đừng lè mè chậm chạp!" Lý Cường gầm lên, bắt quá, trong mắt của hắn cũng hiện lên một đạo không bỏ, ai lại không sợ chết a, chỉ là, xem như bảo tiêu chức trách, hắn nhất định phải thủ vững. Đối với Lý Phong cái chủng loại kia không bỏ chỉ tình, hắn chỉ có thể ở trong lòng yên lặng ẩn tàng, chứa không nhìn thấy.

Huynh đệ, kiếp sau chúng ta tại làm huynh đệ! Lý Cường trong lòng yên lặng hô hào.

Nước mắt, bờ đầy Lý Phong kia kiên nghị gương mặt, lần nữa nhìn thoáng qua đã nghênh tiếp đuổi theo một đám người, nhanh chóng xoay người, che chở Dương Khôn chạy xuống lầu dưới. Đồng thời, ở trong lòng điên cuồng gào thét, các ngươi chờ lấy, thù này ta nhất định phải tìm các ngươi đòi lại.

"Ca. . ."

Một tiếng thê lương tiếng gào từ hành lang chỗ lầu nữa truyền đến.

Nghe được Lý Phong thanh âm, Lý Cường run lên trong lòng.

A. . .

Lý Cường nổi giận, lửa giận ngập trời.

Nhưng,

Kết quả đây. . .

Bành!

Tiếng sấm vang lên.

Che chở Dương Chỉ Nhu chạy trốn Luru Thiên Long, ôm nàng từ lầu hai nhảy xuống về sau, lại đánh lén thành công một vọt lên trước đuổi theo tới tráng hán về sau, cũng nghe đến lầu ba truyền đến Lý Cường hai huynh đệ tiếng kêu thảm thiết, cùng kia một tiếng thanh thúy, để cho người ta sợ hãi tiếng sấm, trong lòng yên lặng giữ lại nước mắt, hảo huynh đệ, lên đường bình an.

"Ca. . ."

Trống trái cũ nhà máy khu, một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên lầu nữa, phiêu tán tại cái này tối tăm mờ mịt khu xưởng trên không, thật lâu không thể tán đi. . .

Hồ!

Hồ hồ!

Mang theo Dương Chỉ Nhu trốn vào khu xưởng phía sau sơn lâm Luru Thiên Long, một mặt muốn chiếu cố Dương Chỉ Nhu, để tránh còn muốn ứng đối phía sau truy kích cùng không phải tập bắn mà tới đạn, bởi vì thể lực tiêu hao, bắt đầu không ngừng thờ dốt, đồng thời ánh mắt cũng bắt đầu mơ hồ, bộ pháp cũng có chút tập tễnh. Đây là tàu hỏa nhập ma di chứng a! Mẹ nó, đáng chết di chứng, Luru Thiên Long nhìn không được mắng một câu.

Sưu.

"a!"

Nương theo lấy một tiếng hét thảm, một chạy trước tiên lưu manh, một cái không tránh kịp, bị Lưu Thiên Long tiện tay bắn tới mấy cây nhánh cây cho đâm thành con nhím, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, không cam lòng ngửa đầu ngã về phía sau, đến chết, hắn đều nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì đối phương rõ ràng đã nhanh sắp không kiên trì được nữa, thế mà còn có đánh như vậy khí lực bắn ra nhánh cây, một cây thì cũng thôi đi, thế mà còn là hơn mười cây. . .

Bất quá, hắn trước khi chết, nghĩ nhiều nhất vẫn là trong lòng kia nồng đậm không cam lòng, cùng hối hận không thôi!

Vì cái gì? Vì cái gì? Vì cái gì mình muốn chạy nhanh như vậy a? Chẳng lẽ liền vì tại đại ca trước mặt đồ cái biểu hiện, lưu cái ấn tượng tốt sao?

Đáp án, từ đầu đến cuối đều không ai có thể biết, cũng cho không được! Bởi vì, cái này quý xui xẻo đã từ đây tiêu tán tại cái này để hắn hoài niệm, vô hạn không thôi thế giới.

Có lẽ, là cho người lưu lại một cái suy đoán đi!

Ai, biết đâu?

Ai, lại trở về đề ý đâu?

Đang không ngừng chạy trốn quá trình bên trong, Lưu Thiên Long đầu trí đầu dừng, nương tựa theo thường nhân không cách nào đợi đến tổ chất thân thể, cùng một thân vững chắc công phu nội tình, thuận lợi giải quyết 6 người, chỉ là, còn có vậy còn dư lại ước chừng 4 người, thế mà học thông minh, không ngừng mà biến hóa vị trí hướng về phía trước đánh tới, vẫn như cũ theo đuổi không bỏ.

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Nếu không phải Phật gia gia có thương tích trong người, sẽ bị các người như thế ức hiếp sao? Nếu không phải không làm gì được, sớm đã đem các người một mẻ hết gọn, còn đến phiên các người không ngừng nhảy nhót, còn có thể để các người nhiều tại cái này nỷ hão thế giới đợi như vậy dù là nhiều một giây thời gian sao?

Lưu Thiên Long trong lòng cái kia uy khuất, cái kia bắt đắc dĩ a!

Đồng thời, trong lòng càng là tràn đầy áy náy, đối Lý Cường nồng đậm áy náy, nếu không phải mình gấp công tốt lợi, dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, Lý Cường làm sao đến mức cuối cùng ôm hận mà chết!

Nghĩ tới đây, hắn đem Liễu Bàn triệt để ghi hận.

Vốn là đã sớm dự định thu thập Liễu Bàn, thế nhưng là nửa đường phát sinh một ít chuyện, ảnh hưởng tới mình nhật trình an bài. Không nghĩ tới bởi vì chính mình lơ là bất cẩn, gấp công tốt lợi tâm tình, phạm vào như thế cái sai lầm không thể tha thứ.

Nhưng là, sai lầm đã sinh ra, hối hận là không có ích lợi gì, chỉ có thể hết sức đi đền bù, đi cứu vãn, đi giúp Lý Cường báo thù, dùng cái này đến giảm bớt trong lòng mình kia nồng đậm áy náy.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Hoạn nạn thấy chân tình

Giờ phút này, đi theo hắn đảo vòng Dương Chí Nhu, nhu thuận một mực không nói gì, sợ quấy rầy Lưu Thiên Long, để hắn phân tâm, cái này khiến sau đó Lưu Thiên Long hồi tưởng lại thời điểm, không ngừng mà hướng về nàng đưa ngón tay cái, ai nói nữ nhân chính là bình hoa a, nhất là nữ nhân xinh đẹp.

Giờ phút này, Dương Chí Nhu cũng phát hiện Lưu Thiên Long trên người khác biệt, quan tâm sờ lên Lưu Thiên Long gương mặt. Chú ý tới Dương Chí Nhu động tác này, Lưu Thiên Long trong lòng ấm áp, nhưng là vì sợ nàng lo lắng, vẫn là nhẹ giọng nói với nàng: "Không có việc gì."

Chỉ là, nói đến làm sao miễn cưỡng như vậy đâu!

Nhìn xem Lưu Thiên Long kia kiên nghị gương mặt, giờ phút này đã là hoàn toàn trắng bệch thương, Dương Chí Nhu trong mắt quan tâm chi tình càng thêm hơn. Giờ khắc này, hắn quan tâm không phải có thể hay không đào thoát đám này người truy sát, mà là sợ Lưu Thiên Long thân thể không chịu

đứng nổi.

Tốt một cái nhu tình như nước nữ nhân a!

Tự nhiên, những này Lưu Thiên Long một chút cũng không có chú ý tới, hiện tại, trong lòng của hắn chỉ có một cái tưởng niệm, an toàn hộ tống Dương Chi Nhu chạy ra mảnh rừng núi này, dù là đánh đổi mạng sống, cũng muốn báo Dương Khôn ơn tri ngộ, hoặc là nói là phần này kiếm không dễ thân tình.

Nếu như, để Dương Chi Nhu minh bạch tâm tình của hắn ở giờ khắc này, nhất định sẽ không để cho hắn dạng này, tâm tư của nữ nhân, người hiểu không?

Hoạn nạn thấy chân tình!

Bảnh!

Phốc!

Lập tức, một đạo tiếng súng vang lên, nương theo lấy như có thứ gì tiến vào nơi nào đó thanh âm, tận lực bồi tiếp một trận trầm thấp kêu rên.

Oa!

Lưu Thiên Long phun ra một ngụm máu tươi.

Bên trong cái gấu, chủ quan mất Kinh Châu a!

A!

"Thiên Long..." Thấy Lưu Thiên Long đột nhiên thổ huyết, nàng thông minh tự nhiên biết hắn là bị vừa rồi cái kia đạo tập bắn mà tới tiếng súng đã thương, lo lắng nàng giờ phút này cũng không nhận được rồi loạn tắc lòng.

Không kịp nghĩ nhiều, dưới tình thế cấp bách kéo mép váy.

Xoẹt một tiếng.

Một mảnh trắng nõn trơn mềm xuân quang bại lộ trong không khí, đương nhiên, thụ thương Lưu Thiên Long căn bản cũng không có bị cái này xóa xuân quang hấp dẫn tới.

Hắn giờ phút này, vết thương cũ thêm mới tổn thương, đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương. Trước có luyện công đi công tác tạo thành thân thể đòi phé, sau lại một mực ở vào khăn trương cao độ trạng thái, lại thêm bây giờ vết thương đạn bắn. Tạo thành ý thức ngay tại dần dần mơ hồ, đã bắt đầu mê man, chỉ là vẫn như cũ bằng vào kia cổ cứng cỏi nghị lực ráng chống đỡ.

Giật xuống một đầu vải Dương Chi Nhu đồng dạng không có thời gian cố kỵ mình bại lộ trong không khí một màn kia xuân quang, giờ phút này, nàng cả trái tim, đã toàn bộ bỏ nhào nam nhân ở trước mắt trên thân, đầy mắt mặt mũi tràn đầy tất cả đều là quan tâm về lo lắng, kia nồng đậm yêu thương cũng là lộ rõ trên mặt.

Nhìn xem Lưu Thiên Long chỉ là vai bị thương, nàng không khỏi hít mạnh một hơi, vẫn còn may không phải là vết thương trí mạng. Nhưng là vẫn như cũ đau lòng lông mày nhíu chặt. Tỉ mỉ giúp đỡ Lưu Thiên Long băng bó kỹ vết thương, duỗi ra trắng nõn nhu di, xắn qua đầu của nam nhân, để hắn tựa ở đầu vai của mình.

"Nha đầu ngọc, đừng lo lắng! Không có việc gì, điểm ấy vết thương nhỏ, không chết được!" Nhìn xem một lòng đau, lo lắng Dương Chi Nhu, Lưu Thiên Long dùng nhẹ tay vuốt nhẹ một cái nàng kia mũi ngọc tinh xảo.

Kỳ thật, lúc này, hắn vốn có thể tiến vào ngọc bội không gian tạm thời tránh đi, thế nhưng là vì cái gì một mực không có tiến vào, ah! Hắn cũng là đau đầu a. Còn không phải quái cái này đáng chết ngọc bội không gian, chỉ có thể cho phép mình tiến vào, cái khác có sinh mệnh vật thể, một mực không thể tiến vào. Trừ phi, không có sinh mệnh —— tỉ như, từ vật!

Thế nhưng là, hắn không có khả năng, cũng không thể bỏ đi Dương Chi Nhu, hoặc là nói giết chết nàng mang vào ngọc bội không gian đi! Người trong thiên hạ kia sẽ ý kiến gì hắn, tham sông sợ chết, hèn hạ vô sỉ...

Chỉ là, hắn cũng không coi trọng người khác nói thế nào.

Máu chốt nhất một điểm, hay là hắn bỏ qua không hạ Dương Chi Nhu.

"Các huynh đệ, tiểu tử kia thụ thương, xông đi lên, làm hắn!"

"Nói hắn bên trong! Giết chúng ta nhiều huynh đệ như vậy!"

"Chơi hắn chó N nuôi!"

"Vi các huynh đệ báo thù!"

"Oa ca ca, còn có kia tiểu nương môn, thật mẹ nó xinh đẹp, đã sớm muốn làm nàng, mấy ca, xử lý tiểu tử kia về sau cùng một chỗ vui a vui a!"

"Mẹ nó, vì đối phó tiểu tử thú này, lão tử hai ngày không có đụng nữ nhân. Đâu phòng, bà cô này nhóm quá thủy linh, lão tử lão nhị cũng nhin không được!"

"Ha ha ha ha..."

Nhưng vào lúc này, đằng sau truyền đến một trận tiếng kêu to cùng ô uesthanh âm .

Lưu Thiên Long sắc mặt biến đến càng trắng hơn, không phải sợ hãi, mình một cái nam nhân, cùng lắm thì vừa chết, mười tám năm sau lại là một đầu hảo hán. Chỉ là lo lắng cho mình có thể hay không bảo vệ được nữ nhân bên cạnh chu toàn, dù sao, đối diện thế nhưng là một đám mặt người dạ thú a!

Mà giờ khắc này Dương Chi Nhu nghe được đối diện ô uesthanh âm về sau, chỉ là thấp giọng giận mắng một câu một đám cảm thú về sau, liền rút cuộc không có động tĩnh, giống như tuyệt không sợ hãi, yên lặng bồi tiếp Lưu Thiên Long.

Thân thể của ta, là tâm ta yêu nam nhân , bất kỳ người nào cũng đừng nghĩ chiếm hữu, muốn làm bản cô nãi nãi trong sạch, hừ, lưu cho các ngươi, là một bộ thi thể.

Giờ khắc này, trong lúc vô hình, hai cái lúc đầu va va chạm chạm, không ngừng đầu vồ mồm tuổi trẻ nam nữ tâm, chậm rãi kéo gần lại khoảng cách, chỉ kém một tầng mỏng như cánh ve màng mà thôi.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, nguy hiểm dần dần giáng lâm.

Hai người chăm chú dính vào cùng nhau, hai viên tuổi trẻ tâm cũng áp sát vào cùng một chỗ.

Hai người nhìn nhau, đều nhìn ra đối phương nghiêm trọng nồng đậm quả quyết chí tình.

Cái này từ biệt, chính là vĩnh viễn, hoặc là không có hoặc là...

Giờ khắc này, hai người mười ngón khâu chặt, ngưng thần đối mặt.

Cái nhìn này, chính là vạn năm.

Vĩnh biệt, tâm ta yêu nam nhân, kiếp sau gặp lại...

Vĩnh biệt, Nhu tử, kiếp sau gặp lại...

Kiếp sau?

Phải chăng còn có kiếp sau?

Thương thiên biết...

Không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày, đây là hạnh phúc dường nào một sự kiện a! Dương Chi Nhu trong lòng hạnh phúc đọc lấy.

Tạm biệt, người yêu của ta, Tiểu Uyển, sư phó, vĩnh biệt... ...

"oa ca ca..."

"Nhìn các ngươi còn chạy đi đâu?"

"Cô nàng, đến ca ca dưới đống quần đến, ha ha ha, để ca ca hảo hảo thương yêu thương ngươi..."

"Ha ha ha..."

...

Hai người lần nữa liếc nhau, không có tuyệt vọng, chỉ có quả quyết...

...

Ầm!

Ầm!

Àm!

...

Một trận tiếng súng vang lên.

Máu tươi, theo gió phiêu tán ra.

Sinh mệnh, theo gió mất đi.

Là ai máu tươi nhuộm đỏ đại địa?

Là ai sinh mệnh cùng người thân vĩnh biệt?

Giờ khắc này,

Để chúng ta hướng về máu tươi vĩnh biệt!

Để chúng ta hướng về sinh mệnh gửi lời chào!

Để chúng ta vì người mất mặc niệm!

...

"Tiểu đội thứ nhất, tiểu đội thứ hai tiếp tục đuổi bắt chạy trốn kia hai tên hung phạm, chú ý an toàn." Một nữ cảnh sát ngay ngắn rõ ràng an bài.

"Thứ ba tiểu đội theo ta lưu lại, cứu chữa thương binh."

"Tiền đội trưởng, làm phiền các người đặc công phối hợp một chút, hỗ trợ quét dọn một chút hiện trường, thuận tiện lục soát một chút kẻ bên này còn có hay không ẩn tàng uy hiếp."

"Không có vấn đề, Lạc đội trưởng, chúng ta nhất định tích cực phối hợp các người, về phần lục soát vấn đề, người yên tâm, người Lạc đại mỹ nữ đội trưởng lời nhấn nhủ sự tình, cam đoan cấp cho người thỏa thỏa." Được xưng là Tiền đội trưởng đặc công nam đội trưởng, nhìn xem mặt hướng mình, một mặt bình tĩnh tinh táo Lạc đội trưởng, mỉm cười.

"Cám ơn, quay đầu mời người uống trà!" Lạc đội trưởng mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Ghen tuông bộc phát

"Ai nha, kia là ta Tiền mỗ người phúc khí a! Vậy được, đến lúc đó chờ người điện thoại, gấp đi trước! Ha ha. . ." Tiền đội trưởng nhìn xem Lạc đội trưởng hướng về phía mình mỉm cười, sừng sốt một chút, lập tức hưng phấn trả lời, xem ra, cái thằng này đối người Lạc đội trưởng có ý tưởng a.

Không tiếp tục quá nhiều ngôn ngữ, Lạc đội trưởng lập tức quay người hướng về trốn ở phía sau cây một đôi nam nữ trẻ tuổi chạy đi.

"Người không sao chứ? Thiên Long." Nhìn trước mắt sắc mặt trắng bệch thanh niên, Lạc Khuynh Thành đều quan tâm hỏi.

"Khụ khụ. . . Còn chưa chết, bất quá, nếu là người chậm thêm đến như vậy dù là một giây, đoán chừng người liền không thể tại cái này nhìn thấy ta, chỉ có thể hạ mình bãi giả đi lĩnh đường chiêm ngưỡng ta cái này anh tuấn tiêu sái, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở dung nhan, khụ khụ. . ." Lưu Thiên Long nhìn xem người xỏm ở trước mặt, một mặt khăn trương quan tâm thần sắc Lạc Khuynh Thành.

Không sai, chính là Lạc Khuynh Thành.

Cũ khu xưởng trước, cùng Lưu Thiên Long sau khi tách ra, Nhậm Thư Uyển cũng không có trước tiên rời đi, mà là nhanh chóng đem xe giấu ở cách đó không xa trong một rừng cây, lập tức bấm cảnh sát điện thoại báo cảnh.

Sau khi gọi điện thoại xong, lại cảm thấy không đủ bảo hiểm, vạn nhất cảnh sát không phải quá coi trọng, hoặc là như lần trước đột gặp chuyện kiện như thế, quan phi âm thầm cấu kết, kia Luru Thiên Long bọn hắn không phải nguy hiểm.

Lúc này nghĩ đến Lạc Khuynh Thành, thông minh như nàng, mặc dù lần trước Luru Thiên Long bị tóm chặt cảnh thự, về sau bị thả ra lúc, cảnh thự trước công chính chỉ là nhìn liếc qua một chút, lại thêm Luru Thiên Long về sau miêu tả, nàng cũng nghe ra một điểm chuyện ẩn ở bên trong, mình không phải liền là đối Thiên Long vừa thấy đã yêu sao? Nghĩ đến, Lạc Khuynh Thành cũng hẳn là như thế đi! Ai, cái này đáng chết oan gia, phi phi phi!

Lập tức, cảnh sát bẩm Xương Nam phân cục điện thoại, có liên lạc Lạc Khuynh Thành.

Ba!

"Cái gì?"

"Tốt, người yên tâm, ta lập tức sắp xếp người viên đến đây, người tại loại kia. Nhưng là đầu tiên, người muốn bảo vệ tốt chính mình, tuyệt đối đừng bị lưu manh phát hiện." Lạc Khuynh Thành vừa vắn mạng theo mấy tên cảnh sát đi xử lý một trận gia đình tranh chấp, lúc đầu, giống như vậy sự tình, là không cần nàng ra mặt, nhưng là, người ta mãnh liệt yêu cầu nàng đi a.

Không phải sao, vừa trở lại cục cảnh sát, còn không có tiến văn phòng, liền có nhân viên cảnh sát nói với mình có điện thoại tìm nàng. Kết quả, nghe xong là Luru Thiên Long xảy ra chuyện, cái này còn cao đến đâu, điện thoại cũng không kịp phủ lên, lớn tiếng hô hào: "Tất cả mọi người, mang lên vũ khí, cho các người một phút thời gian, lập tức tập hợp!"

. . .

"Tiểu tử thôi, đến lúc nào rồi, người cãi lại bần!" Lạc Khuynh Thành thấy Luru Thiên Long chỉ là vai thụ vết thương đạn bắn, thân thể tương đối suy yếu, sẽ không có gì trở ngại, lập tức một viên lòng khản trương cũng để xuống.

"Tạ ơn!"

"Đi, cùng ta còn khách khí. . ."

"Hừ hừ! Các người, các người, quá khách khí, làm ta là không khí sao?" Dương Chỉ Nhu nhìn xem hai người này, một cổ nòng đậm ghen tuông bạo phát đi ra, tức chết cô nãi nãi, anh anh em em, khi cô nãi nãi là người trong suốt không tồn tại sao?

"A. . ."

Luru Thiên Long cùng Lạc Khuynh Thành bị cái này đột nhiên nổi giận thanh âm hấp dẫn lực chú ý.

Đến, quên bên người còn có cái tiểu ma nữ.

"Khụ khụ, Chỉ Nhu, đây không phải Lạc đội trưởng cứu được chúng ta, ta tại hướng về người ta nói lời cảm tạ sao?" Luru Thiên Long giải thích, chỉ là, chúng ta cảm giác như vậy bất lực đâu?

"Hừ! Nói lời cảm tạ! Bản này chính là cảnh sát thiên chức, trừ bạo an dân, giữ gìn trị an xã hội, về phần nói đã cứu chúng ta, ta sẽ để cho cha ta cho bọn hắn cho bọn hắn đưa đi một mặt cờ thưởng cùng ban thưởng Kim." Dương Chỉ Nhu ngữ khí chanh chua trả lời.

Đến, quả ột nhỏ trở về!

Bất quá, lập tức Luru Thiên Long lập tức cảm thấy an ủi một hồi.

Vì cái gì đây?

Thử hỏi, có bao nhiêu nữ hài tử tại kinh lịch loại này mưa bom bão đạn sự kiện lớn lúc, có thể bảo trì vẻ mặt như vậy, có bao nhiêu người đến cuối cùng đều sinh ra ám ảnh trong lòng, cho dù là rất nhiều nam nhân đều không thể lớn tiếng nói ta không sợ a, huống chi một cái một mực sinh trưởng tại gia đình phú quý, thuở nhỏ chưa từng ăn qua bất luận cái gì khổ nhà giàu nữ a.

Hướng về phía Lạc Khuynh Thành đáp lại một cái áy náy tiểu dung.

Lạc Khuynh Thành thân nhiên cười cười, đối với Dương Chỉ Nhu thái độ, nàng căn bản cũng không có để vào trong lòng, loại này kháng đã kích tâm lý tố chất, đây chính là tại trường cảnh sát thời điểm môn bắt buộc, không phải, làm thế nào một hợp cách cảnh sát, xử lý như thế nào các loại muốn hình muốn về án lệ. . .

Liếc mắt mắt trước mắt Dương Chỉ Nhu, khẽ cười cười.

"Nhu Nhu, Thiên Long. . ."

"Nhu Nhu, Thiên Long. . ."

"Cha." Dương Chỉ Nhu nhìn xem theo đuôi mà đến Dương Khôn, lập tức vọt tới, ghé vào hắn trong ngực, khóc lên.

Ai, cuối cùng vẫn là cái tiểu nữ hài a!

Đây là Lưu Thiên Long cùng Lạc Ngữ Yên sau khi thấy trước tiên trong lòng cảm thán.

Bất quá, nàng đã rất kiên cường, cái này muốn đổi làm bất kỳ một cái nào tâm lý tổ chất không tốt, đoán chừng sớm đã xuất hiện sụp đổ tình huống đi! Không khỏi, hai người lại tại trong lòng đối cái này sinh trưởng tại gia đình phú quý tiểu nữ sinh giờ ngón tay cái lên.

"Thiên Long, người thụ thương!" Chạy lên đến đây Nhậm Thư Uyển, nhìn thấy Ngô Đạo trên bờ vai dây băng, còn có kia không ngừng xâm ra chói mắt đỏ tươi, lập tức khẩn trương hô lên.

"A! Thiên Long thụ thương rồi? !" Giờ phút này, ôm Dương Chi Nhu ngay tại an ủi Dương Khôn nghe vậy, đem ánh mắt lập tức dời đi tới, ánh mắt bên trong, có áy náy, có quan tâm, có cảm tạ, tóm lại, tương hồ giao thế.

Vỗ vỗ Dương Chi Nhu phần lưng, an ủi một câu, lập tức lập tức buông nàng ra, hướng về Lưu Thiên Long bên này chạy tới.

Dương Chi Nhu lúc này cũng từ vừa rồi thút thút bên trong tỉnh lại, quay người đồng thời theo sau.

"Nhanh, đưa bệnh viện!" Dương Khôn nhìn xem sắc mặt trắng bệch Lưu Thiên Long, lại nhìn thấy hán vai loang lổ dấu đỏ, tranh thủ thời gian lớn tiếng kêu la.

Trong lòng của hán cái kia áy náy a, so biển cả còn sâu, so bầu trời còn rộng.

"Cha, ta không sao, người đừng lo lắng. . ."

. . .

"Hỗn đản!"

"Các người đám ngu ngốc này, lão tử hòa cao như vậy giá tiền xin các người đến, các người nhìn, các người là thế nào làm việc, hại hiện tại lão tử muốn đi theo các người cùng một chỗ đi đường."

"Hừ, họ Liễu, người cho lão tử nói chuyện khách khí một chút, mẹ nó, người mấy cái kia tiền bản không tầm thường a? Người xem một chút, vì giúp người làm việc này, huynh đệ chúng ta hai mươi người, hiện tại còn thừa lại mấy cái, người nhìn nhìn lại, cái nào không phải bị thương. Mẹ nó, lão tử còn không có tìm người tính sổ sách, người vẫn còn trước nhảy nhót đi lên, tin hay không lão tử hiện tại liền làm thịt người." Một vết thương chẳng chịt, hiển nhiên là đám người này đầu người lĩnh đại hán mặt đen mặt âm trầm, hung ác nhìn chăm chăm hán.

Giờ khắc này, Liễu Bàn cảm giác mình tựa như bị một đầu sói đói cho tiếp cận, toàn thân giống như rơi vào hầm băng giống như, cái loại cảm giác này, sao một cái hình dung.

Chỉ thấy hán giờ phút này, toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng, liền như là mới từ Tử thần trong tay đào thoát một nửa, dọa đến đặt mộng ngồi liệt trên mặt đất, một mặt đòi phế.

Thử nghĩ, nho thương nho thương, một cái tại cửa hàng lâu lẫn vào thương nhân, bình thường đều thuộc về hào hoa phong nhã một loại, dù cho có cá biệt là loại kia buru hân hình thể, nhưng là, làm sao có thể cùng những này trường kỳ trà trộn tại xã hội tầng dưới chót, trong bóng đêm liếm máu chém giết kiếm ăn người đối đầu so, kia từng cái đều là sống Diêm Vương a, kẻ liều mạng nói đúng là bọn hán.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Đại binh tiếp cận

"Ha ha ha. . ."

"Phế vật. . ."

"Đồ hèn nhát. . ."

Nhìn xem bị lão đại dọa đến ngồi liệt trên mặt đất Liễu Bản, còn lại 3 tên trắng hán trên mặt mìa mai nhìn xem hán một trận cười to.

"Hừ!"

Liễu Bản cái mũi nhẹ giọng đã hiểu một chút, hán nhưng là không còn dám tại đám người này trước mặt bày ra một bộ ở trên cao nhìn xuống, vênh vác hung hăng tư thái.

Gia hỏa này, tư thái chuyển đổi thật đúng là nhanh, từ cổ chủ cùng làm thuê dong quan hệ, từ thượng cấp cùng thuộc hạ quan hệ một chút biến thành cùng cấp, không, là. . .

"Tào lão đại, vậy ngài nhìn, hiện tại nên sung làm sao đây, hiện tại đoán chừng cảnh sát đã bố trí đại lượng cảnh lực tại toàn thành lòng bắt chúng ta. .
."Liễu Bản nhìn xem đối diện một mặt âm trầm Tào lão đại, khúm núm mà hỏi.

"Làm sao? Sợ! Ha ha ha. . ."

"Hừ, muốn bắt ta Tào lương người còn không có ra đòi. Chỉ là đáng tiếc ta đám kia huynh đệ a! Bên trong cái gấu, đám này sinh ý tiếp thật là không đáng."Tào lương khinh bỉ nhìn xem Liễu Bản, tràn đầy chế giễu chỉ sắc, bỗng nhiên rất muốn nghĩ tới điều gì giống như, lời nói xoay chuyển, sắc mặt càng thêm âm trầm: "họ Liễu, người nói, ta nhiều huynh đệ như vậy bởi vì chuyện của người gây, người nên xử lý như thế nào.

Oanh!

Liễu Bản trực giác cảm giác phảng phất như đại binh tiếp cận, một khí thế bàng bạc lần nữa bao phủ tại toàn thân hán, lập tức mồ hôi đầm đìa, nhìn không được chính là run một cái.

"Ha ha, ha ha, cái kia, Tào lão đại, người yên tâm, những huynh đệ kia hậu sự, ta nhất định an bài tốt, cam đoan để người hài lòng."Liễu Bản nịnh nọt nhìn xem Tào lương, trên mặt đều là vẻ lấy lòng.

Ai, không có cách nào! Vì mạng sống, luân lạc tới loại này ăn nói khép nép ruộng đồng, sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế!

Nhưng là, dạng này người, sẽ là loại kia biết sai có thể thay đổi, đừng cảm nhìn thẳng thắm đạm nhân sinh người sao? Rõ ràng, không phải! Vậy chỉ có thể nói một câu, đáng đòi a! Trời gây nghiệt càng có thể sống; tự gây nghiệt thì không thể sống a!

Thượng thiên đối bất cứ chuyện gì đều là công bằng công chính!

Bị buộc đến tình cảnh như thế này Liễu Bản, tất cả đều là gieo gió gặt bão, nhất định phải vì chính mình phạm vào sai lầm tính tiền a!

Hiện tại đường lui đã bị mình triệt để cho cắt đứt, hối hận là không kịp, dù sao, cái này thuốc hối hận, trên đời là quyết định không có!

Nhưng là, đồng thời cũng không thể không nói, hán là một cái co được dân được gian hùng, dù cho luân lạc tới phần này ruộng đồng, y nguyên có thể quật tung mà bất loạn trận cước, không thể không nói, đúng là một nhân tài a! Chỉ là, phần này mưu kế, nếu là dùng tại chính đồ bên trên, đoán chừng, vậy sẽ lại sẽ là một bộ phong cảnh!

Nhưng là, loại người này, khả năng sao?

Kết quả lại là rõ ràng.

"Mấy ca, nhìn xem, nhìn xem, đây là trước đó cái kia tại ta mấy ca trước mặt cao cao tại thượng gương mặt Liễu tổng sao?"

"Ai nha, cái này ta mấy ca làm sao đảm đương lên a?"

"Ha ha ha, mấy ca, các người cũng quá không hiểu lễ phép, sao có thể đối xử với chúng ta như thế Liễu tổng đâu?"

. . .

Liễu Bản trong lòng cái biệt khuất đó hận a, đối mặt bọn này hai tay dính đầy máu tươi ác ma, hán có thể sung làm sao đây?

Phản kháng sao?

Muốn chết!

Mình khi nào nhận qua bức này điều khí a? Mẹ nó, nhà đột gặp mưa liên tục, tường đổ bị người lấn a!

Nếu không phải mình hiện tại không có cách nào, còn muốn dựa vào các người thoát thân, lão tử mới sẽ không chim các người. Hừ, chỉ cần lần này danh tiếng thoát qua một cái, nhìn lão tử làm sao thu thập các người bọn này tạp toái. Liễu Bản một mặt xanh xám, trong lòng tức giận mắng lầy.

"Nha, làm gì? Nhìn Liễu tổng cái này thần sắc, tình cảm là đối ta mấy ca có ý kiến a! Làm sao, suy nghĩ gì ý đồ xấu a? Lão tử cảnh cáo người, thu hồi người điểm này tự cho là đúng tiêu thông mình, đừng tổng cảm mấy ca khi nhục trí. Nếu là gọi lão tử phát hiện người có bất kỳ đối lão tử bất lợi động tác, hắc hắc! Lão tử tuyệt đối để người biết, cái bỏ cũng là có thể làm bóng đá, hảo hảo giữ gìn kỹ người trên cổ đầu chó đi!"Tào lương nhìn xem sắc

mặt xanh thẫm Liễu Bản hung tợn cảnh cáo nói.

"A! Hiểu lầm, hiểu lầm! Thiên đại hiểu lầm a! Ta nào dám đối Tào lão đại có cái gì ý đồ xấu a? Chỉ là nghĩ đến cục diện bây giờ, có chút lo lắng mà thôi." Liễu Bản nào như trực chuyển, vội vàng khúm núm giải thích.

"Hừ! Tốt nhất không phải!" Tào lương hừ lạnh một tiếng, thanh âm sao mà băng lãnh.

Hô!

Bọn này súc sinh, thật đúng là không phải người lương thiện a, còn tốt người Liễu gia gia ta cơ trí, đầu xoay chuyển nhanh, bằng không, đoán chừng phải bị da thịt nổi khổ đi!

A ách ách. . .

Liễu Bản nhìn xem đối diện cái này bốn cái cùng hung cực ác tráng hán kia hung hãn thần sắc, nhìn không được run một cái, lập tức xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Mẹ nó, làm sao cảm giác một mực bồi hồi tại đường ranh sinh tử, hơi không cẩn thận liền sẽ rơi vào vô tận vực sâu.

Ai, người đáng thương a, chuyện cũ kể, đáng thương người, tất có chỗ đáng hận, nói một điểm không đủ a!

Âm hiểm độc ác tiểu nhân, vẫn luôn sinh hoạt trong tính toán, trăm phương ngàn kế muốn đưa người vào chỗ chết, thật sự là không biết những người này sợ hãi bên trong chứa cái gì a? Bột nhào à. . .

Đều đến tình cảnh như thế này, y nguyên còn tại muốn tính toán, không thể không nói, cây cái dầu hoa!

Dùng hai chữ để hình dung loại người này.

Đáng đời!

Ba chữ hình dung.

Thật đáng đời!

Trời cao đúng là công bình, đối đãi mỗi người, vật hoặc là sự tình, hán Thiên Bình một hạng đều là duy trì công chính cân bằng.

. . .

"Cái gì? Còn không có tìm tới Liễu Bản?" Lạc Khuynh Thành nghe được thuộc hạ báo cáo, lông mày nhíu chặt.

"Kia tiểu đội thứ nhất, tiểu đội thứ hai bên kia là tình huống như thế nào?" Tựa như nghĩ đến cái gì, Lạc Khuynh Thành lập tức lại hỏi.

"Vừa mới truyền về tin tức, một hai tiểu đội truy kích quá trình bên trong, gặp được đối phương hai tên lưu manh ngang bướng phản kháng, cuối cùng toàn bộ bị đánh chết, có một nhân viên cảnh sát gặp vết thương nhẹ." Tên kia tuổi trẻ nam cảnh sát xem xét tranh thủ thời gian báo cáo.

"Đều đã chết sao?" Lạc Khuynh Thành nghe vậy, lập tức cảm thấy đau cả đầu, lần này, manh mối chẳng khác gì là toàn bộ đoạn mất, vốn đang dự định một hai tiểu đội bên kia có thể có thu hoạch, dù là bắt lấy một lưu manh cũng tốt a, như thế tối thiểu cũng có thể thông qua thẩm vấn, thu hoạch được một chút Liễu Bản đám người chạy trốn tin tức a.

Lần này ngược lại tốt, manh mối toàn đoạn, trong thời gian ngắn, muốn bắt được Liễu Bản mấy người, xem ra là không thực tế.

Nhìn một chút phòng giải phẫu phía trên vẫn như cũ sáng đèn đỏ, thờ dài, lập tức đối nam cảnh sát nói: "Được rồi, ta đã biết, người đi xuống đi, vất vả người! Mặt khác, người nói cho bọn hán, tăng lớn cường độ, tiếp tục điều tra, cần thiết thời khắc, ta hội hướng thượng cấp phản ứng, thỉnh cầu đặc công tiếp viện, cần phải đem bọn này nhiễu loạn trị an xã hội bạo lực phần tử một mẻ hốt gọn, còn Vũ Thành một cái yên tĩnh hài hòa hoàn cảnh."

"Chờ một chút."

Nhìn xem vừa muốn rời đi nam cảnh sát, Lạc Khuynh Thành lần nữa đem hán hồ ngừng: "Nhớ kỹ, có bất kỳ tin tức, trước tiên cho ta biết. Đi thôi!"

"Vâng, Lạc đội!"

Người trẻ tuổi kia là ai a? Làm sao Lạc đội đối với hán đề ý như vậy a!

A, đúng, tựa như là lần trước đùa giỡn Lạc đội, về sau bị mang về cục cảnh sát, sau đó lại bị Lạc đội đơn độc thẩm vấn tiểu tử kia đi! Hắc hắc, xem ra, ở trong đó có ẩn tình a! Tiểu tử này, thực ngu so, thế mà có thể bắt được chúng ta Lạc đội phương tâm, đây chính là một đóa hoa hồng có gai a, hơn nữa còn là một tòa băng sơn, mẹ nó, tiểu tử này được a, huynh đệ ước ao ghen tị a! Nam cảnh sát chó đi bên cạnh ở trong lòng không ngừng mà YY.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Tán gái kinh nghiệm

Không được , chờ hẩn xuất viện, nhất định phải bái hẩn làm thầy, hướng về hẩn thỉnh giáo tán gái kinh nghiệm.

Ân, quyết định như vậy đi!

Bất quá, bái sư muốn gặp mặt lễ đi!

Hắc hắc, Liễu Bàn! Chính là ngươi. Cạc cạc, anh chàng tính phúc, nhưng toàn trông cậy vào ngươi.

Hắt xì . .

Trốn ở một cái liên ụ tàu Liễu Bàn nhện không được đột nhiên hắt xì hơi một cái.

Tê!

Mẹ nó, cái này ban đêm trên sông thật đúng là lạnh a!

Hắt xì!

Bất quá, nếu để cho hẩn biết, hẩn thành cái kia vì thu hoạch được mỹ hảo tính phúc sinh hoạt nam cảnh sát xem như bái sư lễ gặp mặt lễ vật về sau, sẽ có cảm tưởng thế nào a!

Nghĩ đến, biểu tình kia nhất định rất đặc sắc đi!

. . .

Kết kết!

Phòng giải phẫu đèn tắt, đồng thời, kia phiến đóng chặt cửa sắt rốt cục mở ra.

"Thiên Long!"

"Thiên Long!"

. . .

"Bác sĩ, dùng như thế nào thời gian dài như vậy, bệnh nhân sẽ không có chuyện gì đi?"Nhìn xem trước đó ở thủ thuật của phòng trước một mực lo lắng chờ đợi đám người, thấy giờ phút này nằm tại trên giường bệnh bị đẩy ra Lưu Thiên Long về sau, toàn bộ vậy lại, nàng cũng không cùng lấy cùng một chỗ, nghĩ đến một bên mổ chính bác sĩ dò hỏi.

"Ừm, không có gì đáng ngại! Viên kia đạn cắm ở xương cốt giao nhau vị trí, cho nên tốn nhiều một chút thời gian, bất quá bệnh nhân mất máu quá nhiều, lại thêm trước đó tình trạng kiệt sức, chỉ cần nghỉ ngơi thật tốt mấy ngày liền có thể xuất viện."Mổ chính bác sĩ nói xong, hướng về phía nàng có chút một chút về sau, lập tức cũng không quay đầu lại rời đi.

Đem hôn mê Lưu Thiên Long đưa vào một gian một mình phòng bệnh về sau, Lạc Khuynh Thành ngay lập tức rời đi. Không có cách, Liễu Bàn còn không có quy án, lại thêm cục cảnh sát còn có một đồng lớn bản án chờ lấy nàng xử lý, nàng cũng rất muốn lưu lại nhiều bồi bồi Lưu Thiên Long a! Chỉ là, nhìn xem bên cạnh hẩn oanh oanh yến yến, không khỏi cười khổ một cái.

"Ngươi gọi Vương Tử Long đúng không? Cảm ơn ngươi đến xem Thiên Long. Ha ha, Thiên Long thường xuyên nhắc lên ngươi, cảm ơn ngươi một mực trợ giúp Thiên Long a. Không tệ, là cái bông tiểu tử!"Đương Khôn vỗ Vương Tử Long khỏe mạnh bả vai cười mở mà cười cười nói.

"Ừm! Thúc thúc, nhìn ngài nói! Ta có thể nào chịu đựng nổi a! Muốn nói trợ giúp cùng chiếu cố, vẫn luôn là lão đại đang trợ giúp cùng chiếu cố ta."Vương Tử Long hàm hàm cười một tiếng sau trả lời.

"Hôm nay cảm ơn các ngươi có thể đến xem Thiên Long, hiện tại thời điểm cũng không sớm, các ngươi liền về sớm một chút nghỉ ngơi đi! Lại nói cũng không phải cái gì thương nặng, điểm ấy vết thương nhỏ, đối tiểu tử tới nói, kia đều không phải là sự tình! Chỉ là trước đó vì bảo hộ Nhu Nhu, quá mệt

mỏi, nghỉ ngơi hai ngày, lại là một đầu khỏe mạnh khoẻ hoạt con nghề con!"

"Ừm, kia tốt! Thúc thúc, chúng ta liền đi trước!" Vương Tử Long lễ phép trả lời Dương Khôn.

"Thúc thúc gấp lại!"

Lúc này, Vương Tử Long cũng biết Lưu Thiên Long cần một cái an tĩnh hoàn cảnh tốt tốt nghỉ ngơi, lập tức, mang theo Chu Đại Thường, Mã Thế Hoa nhìn thoáng qua vẫn như cũ nằm tại trên giường bệnh mê man người nào đó, nhanh chóng rời đi.

"Tốt, Nhu Nhu, Tiểu Uyển, các người cũng trở về đi thôi, đêm nay ta tới chiếu cố." Dương Khôn nhìn xem Vương Tử Long ba người rời đi, quay đầu đối hai vị mặt mũi tràn đầy đều là quan tâm chỉ sắc tuyệt thế giai nhân nói.

"Không, ta muốn lưu lại." Dương Chi Nhu quát cường trả lời.

"Được rồi được rồi! Nhu Nhu, nghe lời, vẫn là ta tới đi! Hiện tại ta tới chiếu cố Thiên Long thích hợp nhất. Vừa đến, người hôm nay cũng bị kinh sợ dọa, cần nghỉ ngơi thật tốt; thứ hai, Lý Phong cũng gây điểm vết thương nhẹ, Dương thúc một mực đợi ở chỗ này, còn chưa qua nhìn một chút, nếu là không đi xem một chút, sẽ cho người trái tim băng giá. Lại nói, Lý Cường hấn. . ." Nhậm Thư Uyển thấy Dương Khôn cha con hai người như thế, tranh thủ thời gian khuyên giải, nhưng là nói chuyện đến Lý Cường, không khỏi ánh mắt cũng là ảm đạm xuống tới.

Cái này trung hậu người trẻ tuổi, một mực tại Dương Khôn bên người tận tâm tần tảo trách bảo hộ, tựa như người nhà mình tên đô con, một đầu tuổi trẻ sinh mệnh, cứ như vậy rời đi bọn hắn cái này tập thể.

Ai . .

Đồng dạng ánh mắt ảm đạm xuống tới, còn có nghe được Nhậm Thư Uyển khuyên giải Dương Khôn cha con.

"Lý Cường, người cứ yên tâm đi thôi, ta nhất định sẽ chiếu cố tốt Lý Phong cùng người nhà của người, chỉ cần ta Dương Khôn còn sống một ngày, liền sẽ không mạn đãi bọn hắn. . ."

"Lý Cường ca, cảm ơn người! Lên đường bình an. . ."

Cha con hai người trong lòng yên lặng cầu nguyện.

Anh hùng hành khúc tấu vang, tráng sĩ anh linh lưu mãi nhân gian.

. . .

"Tào lão đại, hiện tại cảnh sát ngay tại khắp nơi vây cung vị, đường thủy không đều bị giám thị, chúng ta muốn thoát thân, đoán chừng không có khả năng!" Liễu Bản đột nhiên chạy đến vứt bỏ ụ tàu thanh nẹp bên trên, đối Tào Lương hoảng sợ la lớn.

"Hỗn đản, người cái phế vật này, người muốn chết a! Người muốn chết, chớ liên lụy ta mấy ca, người cái này rác rưởi là sợ người khác không biết chúng ta trốn ở cái này sao? Đầu người bị lừa đá sao!" Tào Lương bị Liễu Bản cái này một hô, dọa đến tranh thủ thời gian đưa cổ nhìn khắp nơi nhìn, ngay sau đó đối Liễu Bản chính là một trận trảm thấp chửi ầm lên.

Dát!

Liễu Bản lập tức bị dọa đến ngã nhào trên đất, cái này nha cái nào trải qua loại chiến trận này, đây là mới cô nương lên kiệu —— lần đầu a!

Ai!

Đáng thương em bé, phải bị mắng a! Ngay cả cơ bản nhất tinh táo ý tứ đều không có một phần, nên!

"Lão gia hòa, lão tử hiện tại nghiêm trọng hoài nghi người cái này tập toái là thể nào kinh thương, người trí thông minh này, thật sự là trẻ đần độn, nhục trí đại danh từ a."

"Còn có, còn muốn người nói cho lão tử, hiện tại khắp nơi là cảnh sát đuổi bắt sao? Người nha, xảy ra nhân mạng kiện cáo, người cho rằng còn có thể thiện, người thật đúng là coi là cục cảnh sát là lão tử người mở a!"

"Đừng rồi! Người làm sao bỗng nhiên chạy đến nói những này? Người. . . Người nha sẽ không dùng điện thoại cùng liên lạc với bên ngoài đi?" Tào Lương lúc này đầu còn quấn Liễu Bản tâm tình, cũng không có khả năng cố kỵ tâm tình của hắn, bây giờ có thể y nguyên mang theo hắn, vẫn là xem ở Liễu Bản cầu nguyện cho bọn hắn thêm tiền phân thưởng mới miễn cưỡng đáp ứng mang theo hắn cái này vương vãi. Nhưng là mắng lấy mắng lấy, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội vàng đình chỉ giận mắng, tranh thủ thời gian hỏi Liễu Bản.

Dát!

Thần Nhân á! Ngay cả cái này đều có thể đoán được, xem ra, phía trước mình một mực xem thường đám này trà trộn tại xã hội tầng dưới chót cận bã a! Chỉ có thể nói, đáng thương Liễu Bản, đến bây giờ còn không có ý thức được vấn đề!

"A tây đi! Không phải đâu, Tào lão đại, người đây đều có thể đoán được, quả thực là Gia Cát Lượng tái thế, không, Gia Cát Lượng cũng không đuổi kịp người. . ." Liễu Bàn thấy Tào Lương đột nhiên đình chỉ đối với hắn giận mắng, bỗng nhiên hướng về phía hắn tra hỏi, lập tức chính là dừng lại mông ngựa bắt đầu, đều nói thiên xuyên vạn xuyên, nịnh nọt không xuôi, ai không thích nghe lời hữu ích a!

"Ta đi người cái vuốt mông ngựa hỗn đản! Người lão già này hại chết mấy ca!" Tào Lương nghe xong Liễu Bàn trả lời, cũng mặc kệ cái thằng này kia nịnh nọt vuốt mông ngựa đến tột cùng có bao nhiêu thành khẩn, sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, vội vàng đánh gãy hắn vuốt mông ngựa lời nói, một cước hung hăng đá vào bụng hắn bên trên, tức hỗn hển giận mắng một câu.

"Các huynh đệ! Nhanh, lập tức rút lui, chỗ này bại lộ!" Tào Lương quay người đối sau lưng kia ba tên nằm ở một bên tu đường trắng hắn hô to một tiếng, lập tức liền dẫn đầu hướng ụ tàu phía dưới nhảy xuống.

Không phải đâu? !

Thuyền này ở boong tàu, cách mặt đất đánh giá sắp tiếp cận ba tầng lầu cao như vậy a! Cái này Tào Lương, cũng là không thể trách, thể mà không sợ ngã chết. Đều nói chó gấp cũng biết nhảy tường, đại khái nói chính là loại tình huống này đi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Áo mưa mỹ nữ

Thế nhưng là, sau một khắc, tại hai chân vừa mới đến gần mặt đất thời điểm, hắn thuận thân thể trượt xuống phương hướng, một cái lặn hồ lô hướng phía trước một phen, đem khả năng đối với mình tạo thành tổn thương lực đạo cho tháo lải đi.

Chỉ gấp,

Đồng đồng đồng!

Ba người khác mặc dù thụ khác biệt trình độ tổn thương, nhưng là tại loại này chạy trốn đến tận đầu tận đầu, thoát khỏi cảnh sát đuổi bắt đồng thời, đều phát huy ra riêng phần mình cực hạn tiềm năng, nhao nhao nhảy xuống tới.

Cái gì? !

Nguyên lai người ta đây đều là người luyện võ a!

"A! Tào lão đại, các người không thể bỏ lại ta a! Ta lại cho các người thêm hai ngàn vạn, mang ta cùng đi a!" Liễu Bàn thấy Tào Lương bốn người từ boong tàu hoảng hoảng trương trương nhảy xuống, cố nén trên thân truyền đến kia cỗ toàn tâm thực cốt đau đớn, đối mặt đất Tào Lương hô to.

"Thảo nê mã, họ Liễu, người cho lão tử nhớ kỹ, chúng ta trưởng không xong, chỉ cần lão tử có thể đào thoát nguy cơ lần này, nhất định phải người gấp đôi, không, gấp mười hoàn lại." Nói xong, cũng không quay đầu lại, mang theo ba tên thù hạ chui vào trong bóng đêm, mất tung ảnh.

Cái gì? Hỗn đản.

Liễu Bàn tròn tròn mắt, giờ phút này, trong lòng phảng phất có mùi vạn thót thảo nê mã lao nhanh mà qua.

Rốt cục, cái thằng này ý thức được vấn đề căn bản.

Đã cảnh sát khắp nơi đều tại vài không đuổi bắt bọn hắn, như vậy, điện thoại di động của hắn tự nhiên cũng là bị nghe lén đối tượng a! Minh một thể anh danh a, cứ như vậy bị mình nhất thời hồ đồ, tự loạn trận cước cho bại phôi, thế nhưng là, có hậu hồi hận thuộc bán không?

Đã ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, hắn cũng không lo được đau đớn trên người, thuận thang lầu, hướng về ụ tàu phía dưới bỏ chạy.

...

"Lạc đội, chúng ta vẫn là tới chậm một bước, bị bọn hắn cho chạy trốn, nhưng là chúng ta phát hiện bọn hắn chia làm hai cổ phân tán mà chạy, hiện tại chính thuận bọn hắn chạy trốn phương hướng lung bắt."

Lạc Khuyết Thành nghe được đầu điện thoại kia báo cáo, tức giận đến một trận kiêu mắng: "Đám này giáo hoạt đồ vật. Hừ, đừng kêu cô nãi nãi bắt

được các người, không phải, hừ hừ. . ."

. . .

Hô!

" cái này một giấc ai thật thoải mái a!"

Sáng sớm,

Bệnh viện,

Trong phòng bệnh.

"Ồ!"

"Ta đây là ở đâu?"

Mở hai mắt ra Luru Thiên Long, nhìn xem xa lạ màu trắng nóc phòng, có chút ngẩn ngui lảng thần một hồi, lập tức, liền đốn ngộ. Không nhìn thấy mình đầu giường chữa bệnh khí giới sao? Cùng một cổ bệnh viện đặc hữu khí tức tràn ngập, không ngừng hướng trong lỗ mũi hắt chui.

Hắt xì!

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Thật sự là chịu không được loại mùi này, mẹ nó, nghe đều khó chịu!" Luru Thiên Long vuốt vuốt cái mũi, ngoài miệng oán trách một câu.

Bất quá, cái này một giấc, hắt ngủ là tương đương dễ chịu, còn giống như chưa từng có thư thái như vậy qua. Cần thận cảm thụ dưới, cảm giác kia nghiêm trọng hao tổn thể lực, đã toàn bộ về tới trên thân, toàn thân cảm giác có dùng không hết lực lượng, liền ngay cả trước đó bởi vì luyện công đi công tác cái chủng loại kia tràn ngập về lo lắng đòi phế cảm giác, giờ phút này cũng là không có tung tích.

Ân, không đúng!

Chẳng lẽ là ảo giác?

Trước đó rõ ràng tẩu hỏa nhập ma, dẫn đến không thể tiếp tục đột phá Kim Long hàng thế giai đoạn trước, hiện tại thế mà tự động đột phá!

Chẳng lẽ, thật đúng là phúc họa tương y a!

Cạc cạc!

Phật gia gia vận khí tốt như vậy?

Ha ha ha. . . Phật chủ, lão nhân gia ngài rốt cục mở mắt a!

Luru Thiên Long hiện tại cũng không biết làm sao tới biểu đạt mình đối Liễu Bàn lòng biết ơn a! Người tốt, thật sự là thật to người tốt a!

Về phần hại hắt thụ thương sự tình, toàn bộ bị hắt ném tại sau đầu, dù sao, so sánh điểm ấy vết thương nhỏ, hắt thật không quan tâm. Đồng thời, hắt thế mà không nhận được khắp nơi trong lòng YY đạo, nếu là thụ nhiều mấy lần tổn thương, có thể đem Hiên Viên Đạp Ma Nội Kinh toàn bộ luyện thành đây không phải là rất thoải mái. Ai nha, muốn hay không thử một lần đâu? Thật xoắn xuyết a!

Bất quá, cuối cùng hắt vẫn là từ bỏ loại ý nghĩ này. Dù sao, phạm là giảng cứu một cái duyên, bởi vì cái gọi là dục tốc bất đạt, đạo lý này hắt vẫn hiểu.

Ha ha, loại ý nghĩ này, cũng chỉ có thể ở trong lòng YY một chút thôi. Hắt không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

"Người tỉnh rồi!"

Đột nhiên, một đạo thanh âm thanh thúy dễ nghe, tựa như một cổ đến từ cửu thiên bên ngoài tiên nhạc bay vào Luru Thiên Long trong tai, làm hắt giống như rơi vào tiên cảnh, lập tức để hắt cảm giác lảng lảng, bảy hồn ném đi tám phách, gọi là cả người tâm vui vẻ a!

Loại này say mê, loại này hưởng thụ, há lại các người dân đen có thể trải nghiệm, có thể hưởng thụ được! Luru Thiên Long nói như vậy.

Ồ!

Không đúng?

Ta không phải tại tiên cảnh a? Ta tại bệnh viện liệt! Chẳng lẽ lại Phật gia gia nhìn tiểu hòa thượng thụ thương, vì an ủi ta viên này nhỏ yếu tâm linh, chuyên lẫn phải một tiên nữ tỷ tỷ đến hầu hạ ta sao? Oa ca ca, cảm tạ Phật Tổ a! Luru Thiên Long tựa như nghĩ đến cái gì, đột nhiên lại tỉnh táo lại, nhưng hắt y nguyên nhận không được sắc du còn tập tễnh, ở trong lòng bắt đầu YY.

Phi! Ngươi cái không muốn mặt tiểu hòa thượng, quả thực là bại hoại ta Phật môn tôn nghiêm, có nhục bản tọa danh dự a! Tây Phương Cực Lạc Tịnh Thổ Phật Tổ đối cái này sắc du côn tiểu hòa thượng một trận khinh bỉ, chỉ kém không có tự mình chạy tới giáo huấn hắn một lần.

"Hừ hừ. . ."

Tốt, người ta tiên nữ tỷ tỷ không vui. Ni muội a, ai bảo ngươi kia mặt mũi tràn đầy sắc du côn thần sắc a!

A tây đi!

Dát!

"Là ngươi? Áo mưa mỹ nữ." Bị đánh gãy YY Lưu Thiên Long, lập tức tỉnh táo lại, nhìn thấy cuối giường đứng thẳng nữ y tá lần đầu tiên về sau, bất thành linh hồn ra một câu.

Ách!

Cái này nha, đây là?

"Ngươi. . ." Nữ y tá hiển nhiên là bị Lưu Thiên Long câu nói này cho bị sắc. Cũng là a! Ngươi nha, có ngươi dạng này cùng nữ sinh nói chuyện sao? Đối lại bất luận kẻ nào, đột nhiên có người thỉnh linh cùng ngươi đến một câu để ngươi không tưởng tượng được lời nói là, đoán chừng đều sẽ bị hắc đến đi!

Nữ y tá bị sắc đến đầy mặt hồng hào, tựa như ba tháng hoa đào, nhiều hơn giao ấn, phá lệ mê người.

Lại nhìn kia, một thân màu hồng đồng phục y tá, da thịt trắng nõn trắng hơn tuyết, mềm nhẵn tinh tế tỉ mỉ, đặc biệt là chỗ kia bởi vì không biết là bị hắc, vẫn là bị khí cao ngất một đôi ngạo nghễ, theo hô hấp, trên dưới nhấp trùng.

Tê ——

Đây cũng là một buổi sáng sớm, lập tức, Lưu Thiên Long bị kích thích có phản ứng sinh lý, đập lên trên người tầng kia thật mỏng cái chăn, lập tức có một khu vực nhỏ nhỏ lên.

Những này, tự nhiên không có đào thoát chính diện nhìn hắn nữ y tá, lập tức, càng là xấu hổ đầy mặt đỏ bừng.

"A! Ngươi. . . Lưu mạnh!"

Nữ y tá nổi giận, hướng về phía hắn mắng câu tiếp theo, liền bỏ xuống hắn đóng sập cửa mà đi.

"Ai. . ."

"Ngươi tên là gì? Ngươi còn không có càng là ta đây? Ngươi chính diện có thể như thế bỏ xuống ân nhân của ngươi đâu? Ai, thật không có lễ phép. . ."

Lưu Thiên Long nhìn xem đầy mặt ngượng ngùng, biểu lộ phẫn nộ nữ y tá kia ngạo kiều bóng lưng gào thét.

"Thôi đi, thật không có lễ phép!"

Nhìn xem đã biến mất tại cánh cửa kia sau bóng hình xinh đẹp, Lưu Thiên Long một mặt im lặng, hai tay bình mở ra nhún vai một cái nói.

Tê ——

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, khiến động vết thương.

"Ai! Thế nào liền đi đâu? Cũng không nhiều bởi ca trò chuyện, thật chán!"

Khinh bỉ cái này nha, đạo bây giờ còn chưa có ý thức đạo mình nói sai, nhưng là, mấu chốt là ngươi nha kia nổi lên chỗ, thật vừa đúng lúc, hết lần này tới lần khác vào lúc này bạo lộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Ngoéo tay

Nghiệt chương! Bản tọa thật muốn thu người. Phật Tổ nhìn xem cái thằng này, bị tức đến giận sôi lên, bầy hồn ném đi tám phách.

"A! Thiên Long, người đã tỉnh!" Dẫn theo bữa sáng Nhậm Thư Uyển, vừa mới tiến đến, đã nhìn thấy dựa vào đầu giường Lư Thiên Long, hưng phấn kêu một tiếng.

"Uyển nhi!" Lư Thiên Long nhìn xem tiến đến Nhậm Thư Uyển thân mật kêu một tiếng.

"Ai nha! Người làm sao ngồi dậy, nhanh! Nằm xuống nằm xuống!" Tiệc tay đem trên tay sớm một chút nhanh chóng phóng tới đầu giường trên mặt bàn, Nhậm Thư Uyển thật nhanh chạy đến Lư Thiên Long bên người oán giận nói, nhưng là, lời nói kia bên trong, tràn đầy lo lắng, tràn đầy nhu tình.

"Ách! Uyển nhi, không có chuyện gì! Chính là một chút vết thương nhỏ, thật, không có việc gì!" Nhìn xem trước mặt khả nhân nhi, Lư Thiên Long lập tức ảm áp.

"Thật xin lỗi, Uyển nhi, để người đi theo lo lắng, Bụng lấy Nhậm Thư Uyển gương mặt xinh đẹp, Lư Thiên Long tràn đầy áy náy hôn một chút trán của nàng.

"Đừng tìm ta nói xin lỗi, được không? Chỉ cần người không có việc gì, chỉ cần người bình an khỏe mạnh, chính là ta hạnh phúc lớn nhất!" Nhậm Thư Uyển giờ phút này trên mặt bỏ đầy nhu tình. " vì ta, về sau, người nhất định phải trân quý chính mình thân thể, được không?"

"Tốt, ta đáp ứng người!" Lư Thiên Long thân thủ nhẹ nhàng treo dưới mũi quỳnh của nàng, ôn nhu nói với nàng.

"Ngoéo tay!" Nhậm Thư Uyển cười vui vẻ, nụ cười này, khuynh quốc khuynh thành.

Lư Thiên Long lại một lần nữa say mê.

"Ngoéo tay!"

"Ngoéo tay treo ngược một trăm năm, một trăm năm, không cho phép biến!"

...

"Cái gì? Người nói tiểu tử kia không chết, chỉ là bả vai thụ điểm vết thương đạn bắn?" Trương Đông tới nghe đến mình cận thân phụ thuộc báo cáo, mặt không tin.

"Đúng vậy, Trương đại thiếu, ta tự mình đến bệnh viện nghe ngóng." Phụ thuộc nam tranh thủ thời gian trả lời.

"Đậu phộng! Tiểu tử này mệnh thật to lớn, nhiều người như vậy, nhiều như vậy thương! Thế mà chỉ là bả vai thụ điểm vết thương đạn bắn, mẹ nó, làm sao hết lần này tới lần khác là trên vai đâu? Nếu là lại xuống một điểm liền tốt."

"Bất quá, tiểu tử này, thân thủ của hắn quả thật không tệ a! Cái này khiến ta càng thêm nhìn không thấu hắn! Bất quá, lúc này mới xứng làm ta Trương Đông tới đối thủ, nếu là dễ dàng như vậy liền ợ ra rắm, đó chính là đối ta Trương đại thiếu vũ nhục a! Nhưng là, người có thể đào thoát ta Trương đại thiếu lòng bàn tay sao?" Trương Đông đến từ nói tự nói cái này, như có điều suy nghĩ.

...

"A? Các người nói là kia tiểu tạp toái hôm qua bị Liễu Bàn thuê người truy sát!"

"Đúng vậy, lão ba, này chúng ta tại hệ thống cảnh vụ người thông tri chúng ta, tin tức tuyệt đối chuẩn xác." Không tìm không phải hai huynh đệ hưng phấn trả lời.

"Hắc hắc, xem ra, tiểu tử kia đắc tội người còn không ít a!" Mai Hữu Tài tự nhủ.

"Xác thực như thế, ta còn thăm dò được, lần trước Vũ Thành Lạc thành chủ thiên kim sinh nhật tiệc tối bên trên, tiểu tử này còn cùng Hồ công tử sinh ra mâu thuẫn, cạc cạc, Hồ công tử hắn cũng dám gây, ha ha. . ." Mai Phi nói xong, giống như đã thấy Lư Thiên Long từ kỷ, nhin không được vui vẻ cười ha ha.

"Hắc hắc, tiểu tử kia, các người khoan hãy nói, thật đúng là một cái gây chuyện loại a, tính toán, Liễu gia, chúng ta Mai gia, sau đó là đắc tội Yến kinh đại trượng nhà, tiếp theo là cái này thần bí Hồ gia, nha a! Gây chuyện tình a, thật to gây chuyện tình a, ta thể nhưng là nghe nói, hắn nhưng là mới đến Vũ Thành chưa được mấy ngày đi!" Mai Hữu Tài một mặt cười trên nỗi đau của người khác, đều đắc ý cười.

"Cạc cạc! Lão ba, ngài nói đến thật đúng là a, cái này tạp toái còn đúng là người chuyên gây họa a! Ha ha ha. . ." Mai Tân lập tức phụ họa, giống như nghĩ đến cái gì chuyện vui, lập tức cũng đi theo vui vẻ phá lên cười.

"Lão ba, ngài nói chúng ta muốn hay không cáo tri Nhị thúc bọn hắn một tiếng, để bọn hắn cũng vui vẻ a vui vẻ!" Mai Phi cũng đi theo lớn tiếng nở nụ cười, nhưng bỗng nhiên giống như nhớ lại cái gì, lập tức lập tức hỏi.

"Nói cho cái rắm a! Ngươi làm ngươi Nhị thúc là toi công lẫn lộn, nếu là chút chuyện như thế hán cũng không thể biết, vậy hán còn hỗn cái gì, sớm làm chạy trở về nhà mang hài tử đi. Lại nói, có cái gì tốt cao hứng, kia tiểu tạp toái lại không có bị thế nào, bắt quá chỉ là thụ điểm vết thương đạn bắn mà thôi. Mẹ nó, mạng hán thật là lớn. Được rồi, không nói hán, đàm hán ta liền buồn bức đến hoảng, các ngươi ra ngoài đi, ta nghỉ ngơi hội!"

"Vâng, cha!"

...

"Xong xong, lần này toàn xong."

Hoa Tường tập đoàn.

Liễu Thanh mặt không biểu tình, một bộ đôi phé thần sắc dựa vào lão bản trên ghế, ánh mắt dờ dẩn nhìn xem văn phòng tràn nhà.

Ngay tại vừa rồi, thư ký vội vội vàng vàng chạy đến văn phòng.

"Ít tổng ít tổng, không xong!" Một gọi cảm thơn thả, trước sau lồi lõm, khuôn mặt mỹ lệ tuổi trẻ nữ thư ký vội vàng chạy vào văn phòng.

Nhìn trước mặt mỹ nữ thư ký, Liễu Thanh lập tức dục hỏa đốt người, hận không thể lập tức đem nàng lột sạch đặt ở trên bàn công tác đến một trận Marathon giống như văn phòng dụ hoặc kích tình.

Thế nhưng là nhìn thấy thư ký kia lo lắng bộ dáng, hán cũng cảm thấy khả năng xảy ra điều gì nghiêm trọng sự tình.

Tăng thêm rạng sáng 2 giờ thời điểm, cha của hán Liễu Bản điện thoại, cùng buổi sáng hôm nay tin tức, hai chuyện này vốn là để trong lòng của hán một mực bối rối không thôi.

"Sự tình gì, để ngươi cái này tiểu lãng đề từ lo lắng như vậy a?" Liễu Thanh mạnh mẽ đứng đắn, đi đến mỹ nữ thư ký sau lưng, hung hăng bóp một chút nàng kia ngay thẳng vừa vắn vênh lên bày.

Anh!

Nữ thư ký lập tức sắc mặt ửng hồng, hai mắt che kín xuân sắc, mê người chỉ cực.

Yêu tình a, Liễu Thanh cường ép đề xuống dục hỏa lần nữa bị nhen lửa.

Hán cái kia ước ao ghen tị a! Hâm mộ Liễu Bản mỗi ngày đều có thể cùng cái này tuổi trẻ mỹ mạo nữ thư ký triển khai văn phòng kích tình, hận hán cái gì, hán lại một trận mờ mịt.

Nhìn không được đem mỹ nữ thư ký đặt tại lão bản trên bàn, đang muốn làm lên cái kia nam hoan nữ yêu chuyện xấu.

Đồng đồng đồng!

"hỗn đản, ai không có mắt như thế a?" Đang muốn trong lửa đốt, vô cùng lo lắng Liễu Thanh, bị trận này tiếng đập cửa cắt đứt chuyện tốt, chửi ầm lên.

"A! Ít tổng. Là cảnh sát, còn có số lớn trải qua cảnh." Có lẽ là bởi vì cái này mãnh liệt tiếng đập cửa, mỹ nữ thư ký trong mắt xuân sắc trong nháy mắt hạ thấp, thật nhanh biến thành bối rối, đồng thời lớn tiếng gọi vào.

Cái gì?

"ngươi cái thói - biểu - tử! Hại chết lão tử." Liễu Thanh nghe vậy, lập tức dọa đến sắc mặt xanh xám, đồng thời, đẩy ra mỹ nữ trong ngực thư ký, hung hăng một bàn tay vỗ qua: "Tiện - hàng, cho lão tử lập tức côn!"

...

"Xong, xong!" Liễu Thanh vẫn như cũ dựa vào lão bản trên ghế.

Cảnh sát cùng trải qua cảnh đến, biểu thị cái gì?

Hắc hắc!

Mang theo lệnh kiểm soát cùng một trương pháp viện gọi đến cáo thư cảnh sát, cùng một đám cường chế tiến vào tài vụ hệ thống kiểm tra đối chiếu sự thật trải qua cảnh, cho Liễu Thanh một cái vội vàng không kịp chuẩn bị đã kích.

Cái nào tập đoàn không có như vậy dù là một chút xíu hành động trái luật! Huống chi là giống Liễu Bản loại người này mở công ty, nếu là không có một điểm phạm pháp địa phương, đó chính là gặp quỷ.

...

"Các vị người xem! Mọi người tốt! Ta là Vũ Thành đài truyền hình người chủ trì Ti Đồ Yến, phía dưới cảm truyền bá một đầu tin tức."

"Đêm qua, Hoa Tường tập đoàn tổng giám đốc Liễu Bản tụ tập một đám lưu manh tham dự cùng một chỗ vụ án bắt cóc kiện, nhưng là cuối cùng bị cảnh sát phá được, trước mắt, y nguyên có lấy Liễu Bản cầm đầu nhiều tên bọn cướp đang lẩn trốn. Mặt khác, hiện trường có súng chiến vết tích, cảnh sát còn tại hiện trường phát hiện một bộ nam thi, theo tin đồn, nên tên nam thi vì nào đó nào đó tập đoàn tổng giám đốc bảo tiêu."

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Vật hợp theo loài

"Trải qua điều tra, Hoa Tường tập đoàn dính líu nhiều lên kinh tế vụ án, có liên quan vụ án kim ngạch khổng lồ, trước mắt, cảnh sát ngay tại gấp rút điều tra. . ."

. . .

Oanh. . .

"Hỗn đản, lần này thiệt thòi lớn! Chó nói Liễu Bản, lão tử không giết ngươi, có lỗi với chết đi một đám huynh đệ."

Trước máy truyền hình, nhìn xem tin tức Tào Lương giận tím mặt, thuận tay nhặt lên một cái ghế đem TV đâm cái nát nhừ.

. . .

Ba!

"Hừ! Liễu Bản, ngươi có thể trốn được nhất thời, còn có thể trốn được một thế, cuối cùng cũng có một ngày ta hội bắt được ngươi, đưa ngươi chém thành muôn mảnh, vì chết đi Lý Cường báo thù."

Long Vân tập đoàn văn phòng Tổng giám đốc, đồng dạng nhìn xem báo cáo tin tức Dương Khôn, tức giận đến chột vồ một tiếng cái bàn.

"Lý Phong, ngươi yên tâm, ngươi ca ca thù chúng ta nhất định sẽ báo!" Dương Khôn vỗ vỗ một bên nắm chặt song quyền, sắc mặt xanh xám Lý Phong.

"Đừng bị cừu hận che đôi mắt, quân tử báo thù, mười năm không muộn, bút trưởng này, chúng ta sớm muộn hội đòi lại!"

"Vâng! Dương tổng, ta tin tưởng ngài, ngài yên tâm, trong lòng ta tự do phân tặc." Lý Phong nghe vậy, sắc mặt dần dần hoà hoãn lại, nhưng thanh âm y nguyên cảm giác có chút băng lãnh.

"Ân! Vậy là tốt rồi. Hiện tại, nên chúng ta phản kích thời điểm, đây là báo thù bước đầu tiên. Hiện tại ngươi thông báo một chút cái bộ môn lãnh đạo, phòng hợp hợp." Nhìn thấy Lý Phong sắc mặt có chỗ hoà hoãn, Dương Khôn bỗng cảm giác vui mừng, nhưng là hần biết, muốn Lý Phong buông xuống, đó là không có khả năng, trừ phi giết Liễu Bản, thế nhưng là, như thế hần sẽ buông xuống sao?

Hiển nhiên, trong lòng từ đầu đến cuối sẽ có cái bóng ma đi!

Có lẽ, chỉ có Lý Cường sống tới, mới có thể để cho hần tiêu tan đi!

Nhưng là!

Người chết có thể phục sinh sao?

Đáp án là:

NO!

. . .

"Long ca, chúng ta tới tới thăm ngươi!"

Nằm tại trên giường bệnh Lưu Thiên Long, buồn bực ngán ngẩm, chính một mặt không thú vị đếm lấy trên trần nhà tro bụi.

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ!

"Tiểu tử thú! hù chết Phật gia gia!" Lưu Thiên Long nhìn xem phá cửa mà vào Vương Tử Long, mặt đen lại.

"cạc cạc!"

"Không phải đâu! Long ca, ngươi lá gan lúc nào trở nên nhỏ như vậy á!" Vương Tử Long cười đùa tí tưng lại gần.

"Lăn một bên chơi bùn đi, còn không có vào cửa liền nghe đến ngươi kia lớn giọng! Ngươi liền không thể chú ý một chút hình tượng, nói tỷ tỷ ngươi, về sau đừng tìm người nói nhận biết ta, Phật gia gia gánh không nổi người này." Lưu Thiên Long nhìn xem cười đùa tí tưng lại gần Vương Tử Long, rất là bất đắc dĩ, ai kêu mình bày ra như thế cái huynh đệ a!

"Không phải đâu! Long ca, ngươi, ngươi coi trọng tỷ tỷ của ta á!" Vương Tử Long bỗng nhiên hưng phấn kêu to lên.

"Hỗn đản, lão tử lúc nào nói!" Lưu Thiên Long nhìn về mặt hưng phấn Vương Tử Long, dấu hỏi đầy đầu thối qua.

"Hắc hắc! Long ca, đại trượng phu lời hứa ngàn vàng, một ngum bọt biển một cái đinh, ngươi cũng không thể lật lọng a!" Vương Tử Long không thuận theo, vô cùng ủy khuất bộ đáng.

"Thứ đồ gì, ngươi có mao bệnh đúng hay không? Lão tử thế nào? Nói cái gì ta? Ngươi. . ." Lưu Thiên Long trong lòng cái kia xoắn xuýt a, phiền muộn a, nghi hoặc a.

"Cái kia. . . Cái kia. . ." Vương Tử Long giờ phút này lại do do dự dự.

"Cái gì? Ngươi nha mau nói, nếu là hôm nay không nói với ta ra cái căn nguyên đến, nhìn Phật gia gia không róc xương lóc thịt ngươi một lớp da." Lưu Thiên Long nhìn thấy Vương Tử Long kia hướng về thụ thiên đại uy khuất tiểu tức phụ bộ đáng, lập tức giận dữ.

"Vậy ta có thể nói."

"Nói."

"Ngươi vừa rồi rõ ràng đã nói muốn nói tỷ tỷ của ta, đây chính là ngươi nói a, hai ta cái lỗ tai toàn nghe được. Hắc hắc, cái kia, Long ca, ngươi nếu là không có ý tốt, nếu không ta giúp ngươi làm chút thuốc đem tỷ ta cho. . ." Vương Tử Long áp a áp ứng nửa ngày, rốt cục lấy dũng khí lớn tiếng nói ra, đồng thời, làm cái ác tha động tác.

Dát!

"Ca Ốc Ân!"

Sau một khắc, Lưu Thiên Long hóa đá!

Hắn còn có thể nói cái gì?

Hắn là triệt để bị cái thằng này cho lòi.

A, không! Là bị lóc lên điện cho bổ phủ!

Trời ạ, đây là ở đâu ra một cái quái thai a!

Có ngươi dạng này tính toán mình thân tỷ tỷ sao?

Đoán chừng, trong thiên hạ, dạng này người có thể đếm được trên đầu ngón tay đi! Lưu Thiên Long đánh chết cũng không tin, bên cạnh mình thế mà xuất hiện như thế một cái dị loại thừa số, không biết mình là nên cao hứng đâu? Hay là nên cao hứng đâu?

Không nói chuyện nói về Vương Tử Long.

Cái thằng này có thể như vậy, truy cứu nguyên nhân, hay là bởi vì hoàn toàn bị Lưu Thiên Long vương bá chi khí lây, đối với hắn là kính ngưỡng đầu rạp xuống đất, kia lòng kính trọng, giống như cao sơn lưu thủy, thao thao bất tuyệt a!

Chỉ cần Lưu Thiên Long một tiếng hiệu lệnh, hắn thậm chí có thể vứt bỏ sinh mệnh mà hoàn toàn không tiếc. Có đôi khi, hắn thậm chí hận mình không phải một nghiêng nước nghiêng thành mỹ nhân tuyệt thế, như thế, hắn liền có thể lấy thân báo đáp, cùng Lưu Thiên Long tư thủ cả đời.

Ai cũng không biết cái này nha đến tốt cùng là vì cái gì đối Lưu Thiên Long là tín nhiệm như vậy, như thế kính ngưỡng.

Có lẽ, đáp án này, chỉ có chính hắn biết đi!

Dù sao, mỗi người nội tâm thế giới, đều là khác biệt.

Đúng như kia thâm bất khả trắc biến cả, ẩn giấu đi rất nhiều bí mật, chờ đợi lấy mỗi người đi thăm dò, khai quật.

...

Bành!

"Vương bát đản, Vương Tử Long, ngươi rút ngay cho lão nương ra."

Ngoài cửa, truyền đến Vương Tử Duyệt hung hãn gầm thét.

"Xong xong, ta làm sao đem vị này cô nãi nãi quên mất." Vương Tử Long nghe được tiếng rống giận này, lập tức dọa đến sắc mặt trắng bệch, lập tức giống như thu được về châu châu, trong nháy mắt ỉu xiu.

Vương Tử Long như cái làm sai sự tình tiểu hài, lững lờ kéo đầu, hai tay níu lấy lỗ tai, cẩn thận từng li từng tí hướng phía ngoài cửa đi đến.

"Ha ha ha. . ."

"Ha ha ha. . ."

Ngoài cửa.

Tiếng cười một mảnh.

Lập tức, lấy Lâm Uyển Hi cảm đầu một đám người như ong vỡ tổ chen lấn tiến đến, vừa đi, một bên nhìn xem Vương Tử Long kia quần bách thần sắc, không nhận được tiếp tục cười to.

Vương Tử Long nhìn xem đám người này, nhận không được trợn trắng mắt, lập tức, lại là một bộ trước đó bộ dáng, tiếp tục đi ra ngoài.

"Ha ha ha. . ."

"Ha ha ha. . ."

"Ngạch!"

Được trong vòng Lưu Thiên Long, bị một trận vui sướng tiếng cười kéo về thực tế, nhìn xem Vương Tử Long bộ kia tên dò hơi đáng về, nhếch miệng.

Lại nói, tỷ tỷ của hắn Vương Tử Duyệt đáng đáp quả thật không tệ a!

Kia đáng người, lời lồm chặt chẽ, đặc biệt là kia vênh lên bày. . .

Phi phi phi!

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, ta suy nghĩ gì a! Phật gia gia là cái loại người này sao? Ta nhưng là rất đứng đắn nhỏ người liệt!

Lại nói, kia là huynh đệ của ta tỷ tỷ, ta sao có thể dạng này làm bản nàng đâu?

Bất quá, Vương Tử Duyệt đáng người, thật, xác thực, rất tuyệt a!

Súc sinh!

Cái thằng này, vẫn là người nha, giả vờ chính đáng, thật lưu manh a!

Khinh bỉ cái này nha!

"Hừ hừ!"

Ách!

"Oa ha ha, Long ca, ngươi lão đang suy nghĩ gì chuyện tốt a? Như thế tập trung tinh thần! Hắc hắc, ngươi lão không phải là tại YY Vương Tử Duyệt đi! Ha ha ha. . ." Chu Đại Thường nhìn xem Lưu Thiên Long trên mặt kia sắc mặt biểu lộ, chỉ kém không có chảy ra nước bọt đến, đột nhiên dùng sức vỗ một cái bắp đùi của hắn, sau đó lớn tiếng hỏi.

Chỉ là, vì cái gì cái này nha biểu tình kia cũng đi theo rất ác tha.

Ai!

Đều nói, vật hợp theo loài, nhân dĩ quần phân.

Bởi vì cái gọi là, gần son thì đỏ, gần mực thì đen.

Nói đúng là đám người này a!

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

VIP quyền Chương 91: Công dân tốt

"Trư Đại Tráng! Anh chàng khinh bỉ ngươi! Long ca là người như vậy mà! Đẩu phụng." Một bên Mã Thế Hoa hú lên quái dị, hướng về phía Chu Đại Thường kêu to, đồng thời hướng hẳn gió ngón tay giữa lên.

"Vẫn là Hoa tử hiểu rõ ca a! Tri âm a! Thật sự là ca tri âm. . ." Nhìn thấy Chu Đại Thường phía sau hai người Lâm Hi Uyển, vì làm dịu xấu hổ chỉ tình, Lưu Thiên Long phối hợp chỉ vỗ tay, đồng thời đối Mã Thế Hoa gió ngón tay cái lên.

Thế nhưng là, ai biết, Mã Thế Hoa tiếp theo lời nói liền để hẳn lại một lần nữa triệt để hóa đá.

"Ta Long ca là loại kia lên lút YY người sao? Ngươi cũng không nhìn một chút, ta Long ca là bức nào anh tuần tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, có vẻ như Phan An, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, xe thấy xe nổ bánh xe."

"Trọng điểm là, ta Long ca muốn YY, đó cũng là quang minh chính đại YY a!"

Dắt!

Ách!

Phốc. . .

Lưu Thiên Long tâm muốn chết đều có, mẹ nó, phật chủ a! Ngài đã thu bọn này tên dở hơi đi, ta không muốn ngài cho ta phái dạng này đầu bì đến khô hài a!

Phật gia gia danh dự a!

Cứ như vậy bị các ngươi hai người này cho bại hoại hết a!

Thương thiên a!

Đại địa a!

Trời có mắt rồi, ta Lưu Thiên Long là phật môn tử đệ, là đại đại tích người đứng đắn a!

Lưu Thiên Long cái kia phiền muộn a, xoắn xuýt a, khó thở a! Sao một cái hình dung cao minh.

"Được rồi được rồi! Hai người các ngươi cũng dừng lại đùa Thiên Long."

Lâm Uyển Hi nhìn xem Lưu Thiên Long trên mặt không ngừng biến hóa phong phú sắc thái, che miệng nhẹ giọng đối Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường hai cái này tên dở hơi nói.

"Ha ha ha. . ." Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường nhìn nhau, lập tức bộc phát ra một trận cuồng tiếu.

Ai, bị xuyên, bị xem như thịt dê ném tới nước sôi trong nồi cho xuyên.

Đây là Lưu Thiên Long phản ứng đầu tiên.

"Ha ha ha. . . Long ca, hoa khôi tâu từ, các ngươi trò chuyện, chúng ta đi trước, liền bỏ quấy rầy các ngươi vợ chồng trẻ thân mật, cạc cạc cạc. . ." Chu

Đại Thường hướng về phía Lưu Thiên Long làm cái mặt quỷ, dựng lấy Mã Thế Hoa bả vai, cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

"A!"

Lâm Uyển Hi nghe vậy, sắc mặt đỏ bừng lớn quỳnh, thầm nghĩ, muốn thật là các người tẩu tử thì tốt biết bao a! Đồng thời, hướng về một bên người nào đó u oán nhìn thoáng qua.

"Các người. . . Hai người các người tiểu tử thú, cho ca chờ lấy, khụ khụ. . . Nhìn ca thương thế tốt lên sau làm sao thu thập các người." Lưu Thiên Long hiển nhiên bị tức đến không nhẹ.

"Ha ha ha. . ."

Lập tức, lại là trên đến đã nhanh trốn mau đến ngoài cửa hai người kia một trận cuồng tiếu.

"Ha ha ha, lão Mã, người nói, chúng ta hôm nay như thế xuyên Long ca, đến cùng đúng hay không a?" Chu Đại Thường kia phì phì trên mặt kéo ra, cẩn thận từng li từng tí quay đầu nhìn một chút cách đó không xa cửa phòng bệnh, yếu ớt nhìn xem Mã Thế Hoa.

"Đi một bên, người cái ăn hàng, ý tưởng là người nghĩ, hiện tại người còn hỏi ta. Cút cho ta xa một chút, đại gia, nhìn người điểm này tiền đồ, coi như xuyên ta Long ca, người cảm thấy, hẳn hội cùng chúng ta sinh khí sao? Hẳn là hạ người như vậy sao?" Mã Thế Hoa bị con hàng này tức giận tới mức mặt trợn trắng, dừng một chút: "Đi đi đi, đi một bên, chớ cùng người nói người biết ta! Lão Mã ta gánh không nổi người này."

"Hắc hắc! Lão Mã, bớt giận, bớt giận, ta không phải liền là chỉ đùa một chút thôi! Cần phải như thế à?" Chu Đại Thường một mặt lấy lòng bộ dáng, nhưng là, thấy thế nào đều cảm thấy có chút ít năng đầu bị ủy khuất bộ dáng.

"Ha ha ha. . . Đi thôi! Lão Chu, anh chàng đùa người chơi, đi, đi xem một chút Từ Long đi, ngắm lại tên kia, hắc hắc, lần này đoán chừng bị chính không rõ đi." Mã Thế Hoa kéo qua Chu Đại Thường, dựng lấy bờ vai của hắn một bộ ngoạn vị biểu lộ nói.

"Ha ha ha. . ."

Bệnh viện hành lang, một béo một gầy hai thân ảnh, tương hỗ thông đồng lấy bả vai, vừa cười, vừa đi, biến mất tại đầu hành lang.

"Hồn dân, ở đâu ra bệnh tâm thần."

"Y tá, tình huống như thế nào a? Còn có để hay không cho người nghỉ ngơi?!"

"Hừ! Nếu không phải không thể động, không phải ra sức đánh cái này hai đồ con rùa dừng lại."

"viện trưởng, ta muốn khiếu nại, bệnh viện các người hoàn cảnh quá kém"

...

Sớm đã rời đi Mã Thế Hoa, Chu Đại Thường hai người, tự nhiên không biết mình hai người vừa rời cử động, tại bệnh viện tạo thành bao lớn ảnh hưởng, giờ phút này, hai người này ngay tại trên đùa vừa mới bị Vương Tử Duyệt dạy dỗ một phen Vương Tử Long. Không thể không nói, hai người này đúng là một đôi vui vẻ tên dở hơi a.

Bệnh viện trong phòng bệnh.

"Thiên Long, thân thể khá hơn chút nào không?" Lâm Uyển Hi ôn nhu quan tâm nhìn xem Lưu Thiên Long.

"Ân, không sao, một chút vết thương nhỏ mà thôi, đoán chừng ngày mai liền có thể xuất viện." Lưu Thiên Long á náy cười cười: "Không có ý tứ, để các người đều đi theo phí tâm."

"Cái kia, vừa rồi. . ." Bỗng nhiên nghĩ đến sự tình vừa rồi, chợt cảm thấy hết sức khó xử.

"Ha ha ha. . . Không có việc gì, ta cảm thấy rất tốt, dạng này mới cho thấy bọn hắn thật là một mặt." Lâm Uyển Hi trả lời, đồng thời lại hồi tưởng tình cảnh vừa nãy, bỗng nhiên nói: "Ừm! Thật rất tốt!"

Lập tức lần nữa che miệng cười trộm.

"Ha ha! Ha ha!"

Loại tình huống này, Lưu Thiên Long còn có thể tiếp tục giải thích a? Giải thích chính là che giấu, chẳng bằng bởi tiếp cười ngây ngô, dùng cái này che đậy kín kia trong lòng xấu hổ.

Bất quá, lại nói sẽ đến, Lưu Thiên Long là loại này nhần nhần nhỏ nhỏ tính cách người sao?

Hắc hắc!

Cái này nha đang diễn trò!

Không có gặp cái này nha khoe miệng cái kia đạo âm mưu được như ý ý cười sao?

Tự nhiên, động tác này, Lâm Uyển Hi là không có phát hiện.

Dời qua một trương ghế ngồi vào trước giường, Lâm Uyển Hi tiện tay hướng về sau tai gỡ một chút trên đầu xoắn xuống tóc xanh, kia một trương tinh điều tế trác, thiên nhiên đi bụi dung nhan tuyệt thế, lại một lần nữa ta hiện tại Lư Thiên Long trước mặt.

Lư Thiên Long một lần nữa cảm thán tạo vật chủ thần kỳ.

Đồng thời, trong lòng vậy mà không nhận được đặc ý.

Hắc hắc, Phật gia gia mị lực thật sự là lớn a! Cái này từng cái oanh oanh yến yến, cái nào xuất ra đi không phải mị hoặc chúng sinh chủ a! Hết lần này tới lần khác toàn vây quanh mình!

Có vẻ như, sinh hoạt thật rất tốt đẹp a!

Đến, cái này nha lần nữa tiến vào quên mình YY.

"Khụ khụ. . ."

Lâm Uyển Hi cái kia im lặng a?

Đây là mình trong ấn tượng hòa thượng kia sao, cái kia anh hùng sao? Nhìn vẻ mặt này, làm sao như vậy sắc du côn a! Cái kia còn có trước kia hình tượng. Lúc này, nàng không khỏi bắt đầu hoài nghi mình tư tưởng xem. Chẳng lẽ là mình xem lầm người sao?

Lư Thiên Long nếu là biết mình giờ khắc này ở Lâm Uyển Hi trong lòng hình tượng có bị phủ định dấu hiệu, đoán chừng hội ngửa mặt lên trời hô to một tiếng oan uổng đi!

Lâm Uyển Hi nhẹ nhàng lắc lắc xinh đẹp thủ, nhún vai. Nghĩ gì thế? Làm sao có thể chứ? Chuyện này chỉ có thể nói rõ, Lư Thiên Long tính tình thật, không làm bộ, không dối trá, người như vậy mới là chân thật nhất, dễ dàng nhất liên hệ.

Nếu là chỗ hần chỗ biểu hiện ra hần là cỡ nào cỡ nào hoàn mỹ, cỡ nào cỡ nào cao lớn, ngược lại sẽ để cho mình trong lòng có khác một phen ý nghĩ.

Trên đời vốn không hoàn mỹ sự tình, người cũng không thập toàn thập mỹ người.

Lư Thiên Long tại trước mặt bằng hữu không che giấu, không làm bộ, khắp nơi cho thấy kia chân thực một mặt, điểm này, cũng chính là nàng thích, không phải sao?

Lư Thiên Long đồng dạng không biết Lâm Uyển Hi cái này thời gian gần ở giữa rất nhiều ý nghĩ.

"Không có ý tứ! Lại thất thần! Thật sự là nguoi động tác mới vừa rồi, quá đẹp!" Lư Thiên Long không chút nào che giấu trong lòng mình ý nghĩ, nhìn xem Lâm Uyển Hi nói xin lỗi.

"Thật rất đẹp không?" Lâm Uyển Hi nghe vậy, nghịch ngợm phun ra kia màu hồng cái lưỡi đình hương, hướng về phía hần chớp chớp kia đối mắt to xinh đẹp.

"Đẹp. . . Đẹp, thật rất đẹp!" Không thể không nói, mỹ nữ tùy tiện ở giữa lơ đãng một cái tiểu động tác, lực sát thương đều là đặc biệt lớn a! Lư Thiên Long hiện tại không phải liền là có trợn mắt hốc mồm sao!

Nhưng là, có ai có thể trải nghiệm hần giờ phút này ý nghĩ trong lòng a?

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mị mị nó cái đầu hũ! Khắc chế, khắc chế! Nha, định lực làm sao càng ngày càng thấp, một chút nho nhỏ dụ hoặc, mình liền tâm viên ý mã, thất thần! Mất mặt a, đại đại tích mất mặt!

Không được, nhất định phải tăng cường tâm tính phương diện tu tập, không phải, một ngày này trời, đoán chừng Phật chủ lão nhân gia ông ta sẽ để cho kia đây trời thần Phật tập thể đối ta nhổ nước miếng, khinh bỉ ta.

Ân, cứ như vậy vui sướng quyết định!

Không thể để cho đám kia con lừa trọc có khinh bỉ ta cơ hội.

Nghiệt chương a, nghiệt chương! Thế mà đối với bản tọa như vậy bất kính! Phật chủ trong lòng cái kia bắt đắc dĩ a! Nếu không phải bản tọa vội vàng hướng về chúng sinh giáo sư Phật pháp, phát dương Phật pháp lớn không thích tinh thần, nhìn bản tọa không thu người.

"Ha ha ha. . ."

Lưu Thiên Long lần nữa bị Lâm Uyển Hi thanh thúy giống như hoàng oanh ngâm xương kia dễ nghe tiếng cười kéo về hiện thực.

Có lẽ là biết mình một cái nhún nhảy một nụ cười, nhất cử nhất động, đều đối Lưu Thiên Long sinh ra không nhỏ kéo theo, Lâm Uyển Hi không tiếp tục tiếp tục đùa hấn.

Nhưng là, Lâm Uyển Hi khoe mắt kia xóa phiền muộn, nhưng không ai phát hiện.

"Đúng rồi, làm sao lại một mình người a? Không có người chiếu cố người sao?" Lâm Uyển Hi phá vỡ kia ngăn ngời tĩnh mịch bầu không khí.

"Nha! Có a! Lúc đầu Tiểu Uyển đang chiếu cố ta." Lưu Thiên Long dừng một chút: "Bất quá vì chiếu cố ta, nàng cả đêm đều không có nghỉ ngơi, cho nên, ta liền để nàng về nhà nghỉ ngơi trước nghỉ ngơi, đến tối lại đến."

"Tiểu Uyển? !" Ai! Nếu là đối ta cũng xưng hô như vậy tốt biết bao nhiêu a!

"Nguyên lai là dạng này a!" Lâm Uyển Hi buông xuống lo được lo mất.

"Ồ! Thiên Long, người mau nhìn!" Lâm Uyển Hi đột nhiên chỉ vào TV đối Lưu Thiên Long duyên dáng gọi to.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Thế mà để Liễu Bàn hồn đàn này chạy trốn." Lưu Thiên Long tức giận một quyền nện ở trên giường.

Tê ——

"Ai nha! Người nhìn người, không cẩn thận như vậy, người còn có tổn thương mang theo, không thể làm như thế đại động tác. Người cũng không cần quá mức sinh khí, tin tưởng cảnh sát sẽ rất mau đem những này xã hội bại hoại bắt quy án." Lâm Uyển Hi một bên khuyên giải an ủi, nhưng cũng ngăn không được lòng đầy căm phẫn.

"Ha ha!" Lưu Thiên Long nhìn xem trước mặt mỹ nữ bộ dáng kia, cười, cười rất âm ảm.

...

"Người là Lưu Thiên Long đồng chí đi!"

Lưu Thiên Long nhìn trước mắt một thân cảnh sát phục nam tử trung niên cảnh sát, chỉ là, má phải cái kia đạo vết sẹo lại có vẻ phá lệ chói mắt, mà ở phía sau hấn còn đi theo năm tên tuổi trẻ nam cảnh sát xem xét.

Buổi chiều, Lâm Uyển Hi lại cùng hấn hấn huyện một hồi về sau, bởi vì trường học còn có lớp, cuối cùng lưu luyến không rời rời đi. Ngay tại nàng vừa rời đi một lúc sau, liền xuất hiện một màn trước mắt.

"Đúng vậy, cảnh sát!" Lưu Thiên Long mỉm cười trả lời, bất quá trong lòng hấn rất nghi hoặc, mấy cái này xa lạ cảnh sát tìm mình có chuyện gì đâu? Nhưng là hấn cũng không có suy nghĩ nhiều.

"A, là như vậy! Lưu Thiên Long đồng chí. Chúng ta phụng cục trưởng mệnh lệnh, đến đây mời người theo chúng ta đi cục cảnh sát hiệp trợ điều tra một chút ngày hôm qua vụ án, thuận tiện ghi chép một cái khẩu cung, còn hi vọng người có thể tích cực phối hợp chúng ta!" Trung niên nam cảnh sát quan hiền lành đối với hấn nói.

"A, nguyên lai là dạng này! Chỉ là không biết các người muốn làm sao để cho ta phối hợp đâu? Các người nhìn, ta cái này còn người bị thương đâu! Nếu không ngay tại cái này. . ." Lưu Thiên Long có chút khó khăn nhìn xem trung niên nam cảnh sát quan, đồng thời dùng ngón tay chỉ trên bả vai mình vết thương đạn bắn, chỉ là, hấn lời còn chưa nói hết, liền bị trung niên nam cảnh sát quan không chút khách khí đánh gãy.

"Thật có lỗi, chúng ta cũng là phụng mệnh mang người về cục cảnh sát hiệp trợ điều tra, còn xin không để cho chúng ta khó xử, không phải chúng ta cũng không tốt giao nộp." Trung niên nam cảnh sát quan không đợi Lưu Thiên Long tiếp tục lên tiếng, đưa tay phải ra hướng về hấn quơ quơ, không chút khách khí cường ép đem hấn đánh gãy.

"Ngạch! Tốt a!" Lưu Thiên Long thấy đối phương thái độ cứng rắn như thế, chỉ có thể đáp ứng xuống.

"Lưu Thiên Long đồng chí, người thật là một cái tốt đẹp thị dân, cảm ơn người phối hợp! Ta đại biểu huynh đệ, a, các đồng chí hướng về người biểu thị vạn phần cảm tạ." Trung niên nam cảnh sát quan thấy Lưu Thiên Long đáp ứng. Lập tức trở nên lễ phép, mỉm cười nhìn hấn, đồng thời đối với hấn chào một cái.

"Không khách khí, ai kêu ta là công dân tốt đâu!" Lưu Thiên Long nhìn xem hấn ngoạn vị cười.

...

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Vội vàng hấp tấp

"Y tá, y tá!"

"Ngài tốt, tiểu thư, có gì có thể đến giúp ngài sao?" Nữ y tá nhìn trước mắt một mặt lo lắng, lớn tiếng hỏi thăm Nhậm Thư Uyển.

"Ta muốn hỏi các người một chút, 9 08 phòng bệnh bệnh nhân đâu?"

Sáu giờ tối, Nhậm Thư Uyển mang theo tí mĩ chuẩn bị ái tâm bữa tối, nhảy tung tăng, tựa như sáu bảy tuổi tiểu bằng hữu, miệng bên trong còn hừ phát một khúc đương thời lưu hành nhất tên là đặng Vũ Hân biểu diễn « hoa đào nặc », vô cùng hưng phấn đi vào bệnh viện phòng bệnh.

"Ồ! Thiên Long đâu?" Mới vừa vào phòng bệnh, liền phát hiện trên giường bệnh rỗng tuếch.

"Đi phòng vệ sinh sao?" Hướng phòng vệ sinh phương hướng nhìn thoáng qua, phát hiện cửa phòng vệ sinh nửa đây, lúc này gương mặt xinh đẹp đỏ lên.

"Hừ! Bại hoại, trước phòng vệ sinh, ngay cả cửa đều không đóng kỹ, xấu hổ xấu hổ!" Nhậm Thư Uyển đối phòng vệ sinh phun ra kia màu hồng cái lưỡi dính hương, bộ dáng kia, hoạt bát cực kỳ.

Nếu như giờ phút này Lưu Thiên Long nhìn thấy, đoán chừng lại hội lâm vào YY đi!

"Thiên Long, Thiên Long người ở đâu? Là nơi nào không thoải mái sao? Làm sao thời gian dài như vậy còn không có ra?" Dự ước chừng năm phút, phát hiện phòng vệ sinh phương hướng không hề có động tĩnh gì, cũng không thấy Lưu Thiên Long ra, Nhậm Thư Uyển thừ hô hô.

"Ủm! Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ? Không tốt?" Nhậm Thư Uyển nghĩ đến Lưu Thiên Long có thương tích trong người, mà lại tối hôm qua mất máu quá nhiều, cho là hấn té xiu ở nhà cầu, vội vàng đứng dậy hướng về phòng vệ sinh chạy tới.

Kết!

Phòng vệ sinh cửa bị hoàn toàn đẩy ra.

Hả? !

"A! Người đâu? Tại sao không có người ở bên trong?" Nhậm Thư Uyển lập tức mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, một loại lo nghĩ cảm giác lập tức xông lên đầu.

"Không đúng? Lẽ ra thân thể của hấn có tổn thương, hấn hấn là tại phòng bệnh hảo hảo tu dưỡng a! Chẳng lẽ. . ." Nhậm Thư Uyển bắt đầu suy đoán lung tung: "Phi phi phi, miệng quạ đen, ta đoán mò cái gì a? Nói không chừng lúc hấn tại phòng bệnh đợi cảm giác rất nhàm chán, ra ngoài bên ngoài đi một vòng giải sầu một chút."

"Hừ! Thụ thương còn như thế không khiến người ta bốt lo, người xấu này." Nhậm Thư Uyển làm cái sinh khí biểu lộ, tay phải quơ nắm đấm trắng nhỏ nhắn.

"Gọi điện thoại hỏi một chút hấn, nhìn hấn ở nơi nào? Hừ! Tên bại hoại này, liền sẽ để người ta thay hấn lo lắng." Nhậm Thư Uyển vênh lên kia gọi cảm đáng yêu cái miệng anh đào nhỏ nhắn, bất mãn nói lầm bầm.

Một khắc đầu đỏ thất lạc thiên nhai, nguyệt phong chiều theo tại nó.

Lơ đãng mới nhớ tới đến hạ, hàn khí cạnh bẻ hoa.

Vốn định bằng cũ mộng lấp mới họa

...

"A? !"

"Tại sao không ai tiếp? A ha, không đúng, chỗ ấy tiếng ca dễ nghe như vậy?" Điện thoại vang lên nửa ngày, nhưng không ai nghe. Đây là, một bài dễ nghe âm nhạc tại Nhậm Thư Uyển vang lên bên tai.

"Ừm, không đúng, đây không phải ta cho Thiên Long chọn điện thoại màu linh sao?" Thuận âm nhạc thanh âm tìm đi, rốt cục tại dưới gối đầu tìm tới kia bộ tam tinh điện thoại.

"Điện thoại cũng không mang, thật sự là!" Nhậm Thư Uyển vênh lên kia mê người miệng, lông mày nhú chặt, trên mặt bò đầy ủy khuất.

"Tê —— không đúng! Lẽ ra, Thiên Long xưa nay sẽ không đưa đi động rồi khỏi người thói quen a! Chẳng lẽ. . ."

"A! Không tốt. . ."

Thế là, xuất hiện vừa rồi nữ y tá trước mặt hoảng hoảng trưng trưng một màn.

"Nha! Ngài nói 9 08 bệnh nhân a, lúc chiều, tới sáu tên cảnh sát, đem số 908 phòng bệnh vị kia soái ca mang đi, nói là đi cục cảnh sát phối hợp cảnh sát hiểu rõ tình tiết vụ án. Thuận tiện làm khẩu cung." Nữ y tá mỉm cười trả lời, sau đó lại nói: "Người là cái kia soái ca bạn gái a? Ai nha, thật đúng là trời đất tạo nên một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ a, trai tài gái sắc, thật để cho người hâm mộ a, nếu là bạn trai ta có thể gặp phải hán một phần mười, ta đều muốn ngủ cười tỉnh, ai, thật đúng là người so với người, tức chết người!"

Nhậm Thư Uyển cũng không để ý tới nữ y tá líu lo không ngừng, miệng lưỡi lưu loát.

"Cục cảnh sát? Cảnh sát? Phối hợp vụ án? Khẩu cung?" Miệng nàng không ngừng mà đọc lấy cái này bốn cái từ.

"Không đúng không đúng, ở trong đó có vấn đề!" Nàng đầu xoay nhanh, trong nháy mắt ý thức được chuyện không đúng, nhưng là lại không biết nơi nào không đúng, luôn luôn cảm giác sự tình lộ ra cổ quái.

"Đúng thế! Ta làm sao dần như vậy! Gọi điện thoại hỏi một chút Lạc cảnh sát chẳng phải hết thấy chân tướng rõ ràng sao?" Nhậm Thư Uyển vỗ vỗ trán noãn cái trán, thăm mắng mình thực ngốc, thế mà tại thời khắc mấu chốt rối tung lên.

Cũng khó trách, không phải có câu nói nói sao?

Yêu đương bên trong nữ nhân trí thông minh thẳng đứng hạ xuống!

Lúc này, thế mà cũng xác minh đến luôn luôn thông minh lạnh lợi Nhậm Thư Uyển trên thân.

Xem ra, lão thiên vẫn là vô cùng công chính a! Sẽ không cố chấp tại bất kỳ người nào.

. . .

Long Vân tập đoàn.

Toà kia cao ngất trời cao cao ốc tầng cao nhất, văn phòng Tổng giám đốc bên trong.

Dương Khôn chính một mặt khăn trương chờ đợi thần sắc, đứng tại kia phiên siêu cấp lớn cửa sổ sát đất trước, xem xét pha lê thế giới bên ngoài. Cao ốc bên ngoài, con đường sai bên trong phức tạp, cỗ xe như nước chảy, một phái phồn vinh cảnh tượng.

Trên bầu trời, từng tia từng tia mây trắng tô điểm tại cái kia vốn nên vạn dặm không mây trời xanh bên trong, khiến cho người tâm thần thanh thản.

Cộc cộc cộc!

"Tiến đến." Một tràng tiếng gõ cửa đánh gãy Dương Khôn suy nghĩ.

"Tổng giám đốc, tin tức tốt, tin tức vô cùng tốt a! Trải qua chúng ta bộ môn kỹ thuật cùng các bộ môn cả đêm chặt chẽ phối hợp, rốt cục đem Hoa Tường tập đoàn chín mươi phần trăm cổ phần thu sạch nhập trong túi." Một bị mới đề bạt lên tuổi trẻ nam thư ký, vừa vào cửa liền cao hứng lớn tiếng đối Dương Khôn nói.

"Ha ha ha. . ."

Dương Khôn nghe xong, vốn đang mang theo một vẻ khăn trương hai gò má lập tức trầm tĩnh lại, lập tức cũng cao hứng cao giọng cười ha ha.

"Tốt, tốt, tốt! Thật sự là quá tốt!" Dương Khôn cao hứng đại lực đập một thanh bàn làm việc.

"Hừ! Lần này, coi như Liễu Bàn có thông thiên thủ đoạn, có thể đào thoát luật pháp truy trách, một lần nữa trở lại Hoa Tường tập đoàn, hán cũng vô pháp ngăn con sóng dữ, chuyển về bây giờ bại cục."

"Họ Liễu, người không nghĩ tới, người muốn gia hại ta ta không thành, ngược lại cho ta đưa như thế lớn một phần hậu lễ đi! Người nói, ta là nên cảm tạ người? Hay là nên cảm tạ người? Ha ha ha ha. . ."

Dương Khôn giờ phút này trong lòng cái kia hài lòng a, cao hứng a, không cách nào dùng ngôn ngữ để đều hình dung.

"Chúc mừng tổng giám đốc, chúc mừng tổng giám đốc! Ngài chiều này rút cùi dưới đáy nồi thật sự là tuyệt. Thừa dịp Hoa Tường tập đoàn hỗn loạn thời

cơ, tại trên thị trường chứng khoán đối với hấn tiến hành cao áp đánh lên, sau đó đại lượng mua vào cổ phiếu của bọn hấn, lần này, cái chết của chúng ta đối đầu, Hoa Tường tập đoàn xem như triệt để báo tiêu. Thậm chí, về sau cái công ty này danh tự còn có thể hay không tồn tại a!" Tuổi trẻ nam thư ký tức không mất cơ hội cơ thời cơ đập móng ngựa, đồng thời cũng vì tương lai của mình cảm thấy cao hứng.

Có bao nhiêu người chen phá đầu muốn vào Long Vân tập đoàn, bởi vì, ở chỗ này, phúc lợi đãi ngộ cũng không phải phía ngoài một chút công ty có thể so sánh được.

Dù cho tiến vào Long Vân tập đoàn, lại có bao nhiêu người tương hỗ âm thầm cạnh tranh, muốn đi chỗ cao bò.

Bây giờ, mình đạt được tổng giám đốc thường thức, có thể đề bạt làm tổng giám đốc thư ký, kia là cơ nào để cho người ta trông mà thêm một việc a. Không, phải nói, thật nhiều người đều hung tợn nhìn mình chăm chăm, càng có người thậm chí hận không thể xé mình a? !

Trong lòng nghĩ như vậy, đồng thời không khỏi cho mình cổ vũ, nhất định phải cố gắng công việc, không cho phía ngoài đám kia soi mói có cơ hội để lợi dụng được, cũng không có phụ tổng giám đốc một phen kỳ vọng.

Dương Khôn tự nhiên không biết giờ phút này nam thư ký trong lòng thổi qua cái này rất nhiều ý nghĩ, dù sao, hấn giờ phút này là vô cùng cao hứng. Đặt ở trong lòng một khối lớn Thạch Đầu, rốt cục rơi xuống.

"Tốt, Tiểu Lâm, người ra ngoài đi!" Phất phất tay, mỉm cười ra hiệu gọi Tiểu Lâm tuổi trẻ nam thư ký về sau, nặng lại đứng tại kia phiên cực lớn cửa sổ sát đất trước.

"Hắc hắc. . . ! Trời gây nghiệt càng có thể sống, tự gây nghiệt thì không thể sống! Họ Liễu, người dòi lên Thạch Đầu đập chân của mình, không biết có đau hay không a! Ài, thiếu đi người đối thủ này ta hội tịch mạch!"

Dương Khôn nhỏ giọng nói thầm.

"Uy! Lão bản, ngài điện thoại vang á!"

"Uy! Lão bản, ngài điện thoại nghĩ á!"

Hắc hắc, đừng hiểu lầm, không phải nam thư ký nói, bởi vì hấn đã đi ra.

"Ai! Tiểu Uyển nha đầu này, rất có thể gãy vò! Bình thường theo bên người, điềm đàm nhõ nhõ, vẫn không cảm giác được đến, cái này thỉnh linh, nhất định phải cho ta thiết trí một cái dạng này điện báo tiếng chuông, còn nói là nàng chuyên môn điện báo tiếng chuông." Nhìn xem trên điện thoại đi động điện báo biểu hiện tên, Dương Khôn hòa ái cười, cái kia còn có vừa rồi bộ kia chơi liều bộ đáng.

"Uy, Tiểu Uyển! Thế nào? Người không phải lại cùng người âu yếm Thiên Long sao? Làm sao lúc này nhớ tới cho thúc thúc gọi điện thoại! Ha ha ha. . ."

Dương Khôn trêu chọc lấy đối bên đầu điện thoại kia Nhậm Thư Uyển nói.

Chớ nhìn hấn cả ngày ở công ty bận bịu tui bụi, nhưng là, Lưu Thiên Long cùng Nhậm Thư Uyển sự tình, hấn lại biết nhất thanh nhị sở. Mặc dù, hấn càng thêm hi vọng chính là Dương Chỉ Nhu cùng Lưu Thiên Long đi cùng một chỗ.

Nhưng là, Nhậm Thư Uyển mặc dù là cái ngoại nhân, thế nhưng là, hấn lại một mực đem chỉ coi như con đẻ.

Cứ việc hai cái thanh niên người đây hết thấy đều làm rất bí mật, xưa nay không ở trước mặt hấn biểu lộ ra. Nhưng là, trải qua phong nguyệt trận lão hoạt đầu, vẫn là chưa hề năm người ở giữa giao lưu, cùng một chút tiểu động tác nhìn ra.

Đương nhiên, lấy một chút hấn đương nhiên sẽ không đi can dự.

Hấn cao hứng còn không kịp. Mặc dù, trong lòng vẫn như cũ có như vậy một chút nhỏ nhỏ tiếc nuối.

Bất quá, cuối cùng hấn cũng tiêu tan.

Bọn hấn đều là bên cạnh mình người thân cận nhất không phải!

"A! Dương thúc thúc, đến lúc nào rồi, ngài còn có tâm tình nói đùa." Bên đầu điện thoại kia Nhậm Thư Uyển nghe xong, một trận then thùng: "Thiên Long xảy ra chuyện!"

Nhưng là vèn vèn kia ngay người một lúc then thùng, Nhậm Thư Uyển lập tức kịp phản ứng, lo lắng nói cho Dương Khôn.

"A? Cái gì? Người nói cái gì?" Dương Khôn cả kinh một cái lão đảo, lớn tiếng truy vấn.

"Ta buổi chiều đến bệnh viện, sau đó phát hiện. . ." Nhậm Thư Uyển nhanh chóng ngắn gọn hướng về Dương Khôn giảng thuật, sau đó nói tiếp đi: "Về sau ta gọi điện thoại cho Xương Nam phân cục Lạc đại đội trưởng, nàng nói cho ta bọn hấn căn bản cũng không có an bài nhân viên canh sát đến đây bệnh viện."

"Nguy rồi! Âm mưu! Có người muốn hại Thiên Long. . . Bót canh sát chúng ta thấy." Dương Khôn luống cuống, lập tức quay đầu hướng về ngoài cửa chạy đi.

"Tiểu Lâm, nhanh, nhanh, nhanh! Phân phó lái xe chuẩn bị xe, lập tức, lập tức!"

Cửa ban công vẫn chưa hoàn toàn mở ra, Dương Khôn liền găm thét hô to.

Một màn này, để bên ngoài phòng làm việc tất cả mọi người tập thể ghé mắt, cả đám đều cả kinh hé miệng, hai mắt tròn lên, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn xem hán, không biết mình tổng giám đốc thế nào? Là chuyện gì để hán như thế khẩn trương?

Lúc đầu, mọi người mới vừa rồi còn thật vui vẻ, bởi vì thành công cảm xuống đối thủ cũ Hoa Tường tập đoàn, ngay tại xì xào bàn tán nghị luận công ty sắp triệu khai hội chúc mừng.

Giờ phút này, mọi người đều là mặt mũi tràn đầy hoang mang, đồng thời cũng đi theo bắt đầu khẩn trương, không thể nào, sẽ không phải là thu mua Hoa Tường công ty xảy ra chuyện gì a? Kia hội chúc mừng. . .

Thời khắc này Dương Khôn, đầu còn có nhân tâm đi lo lắng bên ngoài phòng làm việc những người kia ý nghĩ trong lòng, sớm đã thật nhanh xông vào tổng giám đốc chuyên dụng thang máy, biến mất tại mọi người hoang mang trong ánh mắt!

"Chuyện gì xảy ra?"

"A! Đừng hỏi ta! Ta đây đầu bột nhão."

"Có ai có thể nói cho ta phát sinh cái gì sao?"

"Cầu giải!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Thiên Long xảy ra chuyện

"Các đơn vị chú ý, các đơn vị chú ý!"

"Khởi động cấp hai lệnh động viên, các đơn vị nhân viên, nhận được tin tức, trước tiên trở về cương vị, không được sai sót!"

"A! Cái này, đội trưởng, mạo mạo nhiên khởi động số hai lệnh động viên, cái này chỉ sợ không ổn đâu! Ta nhìn nếu không trước hết mời bày ra Nghiêm cục trưởng đi!" Bên cạnh một nam cảnh sát lo lắng khuyên bảo.

"Xảy ra bất kỳ chuyện gì, ta một người dốc hết sức đảm đương, cùng các người bất luận kẻ nào không có quan hệ. Lập tức, lập tức, nhanh!" Lạc Khuynh Thành nghe vậy, mặc dù biết đối phương là lo lắng cho mình phạm sai lầm, thế nhưng là thời khắc này, đã dung không được nằng đi lo lắng cái khác, thế là nghiêm nghị hô lớn.

"Tin tức dài, điều ra xế chiều hôm nay 4 điểm đến 6 điểm Vũ Thành Đệ Nhất Bệnh Viện phụ cận tất cả màn hình giám sát, lục soát một gọi Lưu Thiên Long nhân viên tin tức."

. . .

Cứ như vậy ngắn ngủi một hồi, Lạc Khuynh Thành đem từng đầu chỉ lệnh thông qua bộ đàm cơ cùng tin tức chỗ phát ra.

"Thu được, đội trưởng!"

. . .

"Xảy ra chuyện gì trọng đại vụ án sao? Thế mà phát động cấp hai lệnh động viên! ! !"

"Ta cũng không rõ ràng a? Cái này bình thường, bình thường khởi động cấp ba lệnh động viên, đã là cao nhất."

"Ai nha! Nhanh đừng nói nữa, nhanh hành động đi! Nếu không cấp trên trách tội xuống, nhưng có chịu."

"Ngày nghỉ của ta! Cứ như vậy sớm kết thúc rồi à?"

...

Mặc dù các phương đều có không giống nhau ý kiến, nhưng vẫn là bằng nhanh nhất thời gian quay trở về công việc cương vị, đây chính là nhân dân công bộc, dù là người giờ khắc này ở đi làm, tại nghỉ phép, cũng hoặc cái khác, chỉ cần quốc gia cần, thời khắc chuẩn bị.

Đây mới là Ương ương Hoa Hạ bộ đội con em, không sợ nỗ lực, không cầu hồi báo, yên lặng kính dâng tại tầng dưới chót nhất từng cái cơ quan công việc cương vị bên trong.

"Báo cáo Lạc đội, phát hiện một cỗ giấy phép vì võ AXXXXX màu trắng xe cảnh sát, tại xế chiều bốn điểm 22 phân thời điểm, mang theo Luru Thiên Long rời đi bệnh viện, cuối cùng thông qua toàn đường lưới video giám sát xem xét, phát hiện nên xe ở dưới buổi trưa năm điểm 56 phân ra hiện tại Vũ Thành Xương Nam đông quốc lộ phương hướng, đã lái rời Vũ Thành, trước mắt manh mối đã toàn bộ gián đoạn, trải qua bộ môn kỹ thuật phân tích, cực lớn khả năng hướng Vũ Thành liền nhau đồng bộ vùng núi trốn xuyên."

"Lập tức điều động Vũ Thành Xương Nam đông địa khu cảnh lực tiến về truy tra, ta sau đó liền đến." Lạc lắng nghe xong báo cáo, một bên nhanh chóng từ trong ngăn kéo xuất ra súng lục, vừa hướng bên cạnh nam cảnh sát phân phó: "Lập tức liên hệ hoàng thành cảnh sát, thỉnh cầu bọn hắn hiệp trợ điều tra."

...

Đi xuôi dòng, Trường Giang nam ngạn trên đê.

Lớn đê hai bên, cây cối sum suê, thẳng tắp đứng thẳng tại hai bên, tại trời chiều chiếu nghiêng dưới, lộ ra phá lệ tĩnh mịch.

Chỉ là, một cỗ màu trắng xe cảnh sát xe có lọng che dưới động cơ không ngừng tiết ra máy móc tiếng oanh minh, cũng không ngừng phá hư mảnh này vốn nên thuộc về thiên nhiên độc hữu yên tĩnh không khí.

"Ta nói, mấy ca, các người đây là muốn mang ta đi cái nào a? Có một hay không a?" Luru Thiên Long tiếp tục không sợ người khác làm phiền truy vấn.

"Mẹ nó, tiểu tử người có một hay không a? Mẹ nó, phiền chết lão tử, người lại nhao nhao, cẩn thận lão tử đem người ném tới Trường Giang nuôi cá." Một mặc đồng phục cảnh sát giả cảnh sát rốt cục không nhịn được mắng lên.

"Ai nha! Các người như thế có thể dạng này niết! Người ta bất quá là sợ các người một mực lái xe mệt mỏi mà! Nghĩ thế cho các người mà thôi, tại sao có thể hung nhân nhà đâu? Người ta trái tim nhỏ, ô... Thật đau lòng a!" Luru Thiên Long đột nhiên phát ra một đạo khó chịu nữ sinh, một mặt ủy khuất nhìn xem trước mặt giả nam cảnh sát, phàn nàn nói.

Phốc... .

Kết!

Màu trắng xe cảnh sát giống như tay lái đột nhiên mất linh, đụng đầu vào con đường mặt phía bắc một khúc lớn cây xích tùng phía trên, còn kém như vậy một chút liền xông vào kia cồn cỏ trong Trường Giang, trở thành trong đó một bộ phận.

"Hồn đàn, tiểu tử người làm sao lái xe?"

"Ta nói người tiền nhân!"

"Rác rưởi!"

Lập tức, tiếng mắng chửi một mảnh, tràng diện trở nên vô cùng phấn khích.

...

Nguyên lai. Đây là một đám giả cảnh sát.

Từ bệnh viện sau khi ra ngoài, đám người này đầu tiên là mang theo Luru Thiên Long tại Xương Nam trong vùng không có mục đích lung tung mù đi dạo một vòng về sau, liền nhanh chóng hướng về thương nam phương đông hướng về tiến lên.

"A! Không đúng, đồng chí, các người đây là muốn đi cái nào a? Không phải nói muốn đi cục cảnh sát sao?" Luru Thiên Long từ bọn hắn trước đó trong thành mù đi dạo, liền đã phát hiện tình huống không đúng, nhưng là hắn không có phản kháng. Vừa đến, hắn muốn nhìn một chút là ai yêu đối phó mình; thứ hai, tại bệnh viện tạm biệt cả ngày, cái kia chim nhỏ đều kìm nén đến bốc khói, hắn khi nào nhận qua dài như vậy câu thúc a? Vừa vặn, mượn cơ hội du ngoạn một phen, tiện thể, trêu đùa trêu đùa mấy cái này tự cho là nấp rất kỹ, tự cho là đứng giữa hỏa.

Nếu để cho mấy cái này tên giả mạo biết Luru Thiên Long cũng không hề để ý uy hiếp của bọn hắn, bọn hắn hội nghĩ như thế nào? Chỉ là bọn hắn lúc này, còn tưởng rằng mình không có bại lộ thôi.

"Ai nha, khát quá a! Cho uống chút nước uống thôi!" Luru Thiên Long lớn tiếng la hét.

"Đại Nguru, cho hấn một bình thủy." Mặt sọc đối ghế sau xe một tên giả mạo phân phó.

Ô tô tiếp tục trên đường đi. . .

"A, chỗ ấy thật xinh đẹp, cảnh sát đồng chí, có thể hay không dừng xe, ta nghĩ chụp tấm hình chiếu, phải biết, ta đã lớn như vậy, còn không có gặp qua xinh đẹp như vậy cảnh sắc a!" Lại qua một hồi, Luru Thiên Long trông thấy một chỗ vùng đất ngập nước công viên, lần nữa lớn tiếng ồn ào.

. . .

"Uy, ngừng ngừng ngừng, ta muốn đi đái! Ai nha, đừng nhò mọn như vậy nha, chẳng lẽ các ngươi đều không muốn đi đái sao? Chẳng lẽ, các ngươi thậm công năng có vấn đề?"

"Ai nha, ta năm ngoái mua cái biểu. Tên kia đánh như thế nào lão nhân? Cảnh sát đồng chí, chẳng lẽ các ngươi mặc kệ sao?"

. . .

Dọc theo con đường này, như thế như vậy, vừa đi vừa nghỉ, một nhóm người này nhưng không có ít bị hấn giày vò, đơn giản liền như là thành bùng trà đổ nước nha hoàn, đi theo chủ tử bên người nô tài, sáu người trong lòng cái biệt khuất đó a! Thế nhưng là lại không thể biểu lộ ra, bằng không liền bại lộ thân phận a! Ai, một đám đáng thương tự cho là thông minh em bé, cứ như vậy bị Luru Thiên Long quậy tung ở trong lòng bàn tay còn không tự biết, cam tâm tình nguyện thay hấn ban sai.

Rốt cục, ra khỏi thành.

"A, cục cảnh sát không phải trong thành sao? Nha! Ta đã biết, các ngươi là muốn hiểu tình tiết vụ án, đi tới mặt điều tra đúng không?" Luru Thiên Long miệng đầy Hồ liệt liệt.

"Vâng vâng vâng, chúng ta cũng không có cách nào a, hi vọng ngươi không nên trách tội." Tên mặt sẹo cảnh lập tức phụ họa trả lời, chỉ là, trên mặt thấy thế nào, làm sao đều cảm thấy đã bị kim nén đến sắc mặt tái xanh a!

Luru Thiên Long nhìn đối phương bộ dáng, khóe miệng lặng lẽ giương lên.

"Ai nha! Ngày hôm nay làm sao nhiều như vậy nước tiểu a! Chẳng lẽ bụng hỏng? Tranh thủ thời gian ngừng ngừng." Một lát sau, Luru Thiên Long lần nữa kêu to lên.

"Hỗn đản. . ." Một tên giả mạo nhịn không được giãn dừ, vừa phát ra âm thanh, liền bị tên mặt sẹo cảnh trừng mắt liếc, vô cùng biệt khuất cúi đầu.

Cạc cạc cạc!

Tiểu tử, dám cùng Phật gia gia chơi mưu kế, các ngươi còn non lắm.

Chỉ là, không biết lần này cái tên giả mạo, đến cùng thay ai làm việc, lại vì cái gì đối ta khách khí như vậy đâu?

Cút!

Ngươi nha cho là chúng ta nghĩ a, còn nguyên ý? Mẹ nó. Quá oan uổng, còn tưởng rằng mình ả tàng tốt, không có bại lộ, nguyên lai đã sớm bại lộ, nếu là biết, còn giả cái rắm a, buồn bức chết lão tử. Đây là đến mục đích về sau, biết chân tướng mấy cái tên giả mạo tâm thái, chỉ kém không có bị tức điên rồi quá khứ a.

Ai, chỉ là đáng thương mấy tên này a?

Hồi nhò một mực có cảnh sát mộng, hi vọng lớn lên làm một nhân dân công bộc, trừ bạo an dân, hồi báo xã hội.

Thế nhưng là, lý tưởng là đầy đặn, hiện thực là xương cảm giác tàn khốc!

Theo tuổi tác tăng lớn, bọn hấn cuối cùng bị hiện thực tàn khốc cho vô tình cường X, từ đây, rơi vào bóng đêm vô tận.

Lần này phụng mệnh giả mạo cảnh sát đi bắt Luru Thiên Long, trong lòng mọi người đừng đề cập cái kia cao hứng kinh a! Chỉ kém quỳ xuống đất hô to Thanh Thiên đại lão gia mở mắt.

Thế là, liền có tiếp xuống đám người một màn kia buồn cười, bị không ngừng trêu đùa tràng cảnh.

Ai, thật đúng là kẻ trộm ngu ngốc một cái sọt a!

. . .

Xương Nam phân cục.

"Tiểu Uyên!" Dương Khôn nhanh chóng ra cửa xe, liếc mắt một cái liền nhìn thấy ngay tại cục cảnh sát cổng lo lắng đi qua đi lại Nhậm Thư Uyên, chợt phát hiện một bên trên bậc thang còn ngồi yên đạo này yếu kém thân ảnh: "Ồ! Nhu Nhu? Ngươi làm sao cũng tới?"

"A! Dương thúc thúc, ngài đã tới?"

"Cha! Ngươi nhanh nghĩ biện pháp mau cứu hòa thượng phá giới a?"

"Tốt tốt tốt, ta nghĩ biện pháp, các ngươi đừng nóng vội, an tâm chờ đợi!" Trông thấy trước mặt hai cái tiểu nha đầu lo lắng về bất an, Dương Khôn giờ khắc này ngược lại triệt để bình tĩnh lại.

Ngắm lại vừa rồi mình như vậy không lý trí xúc động, trong lòng của hắn không khỏi âm thầm rất khinh bỉ một phen, mình đây là thế nào, thời khắc mấu chốt làm sao có thể tự loạn phân tặc, may mà mình vẫn là trải qua sóng gió thương nhân.

Kỳ thật, chính hắn cũng không biết, cái kia là bởi vì thân tình ràng buộc mới đưa đến.

Trần định lại Dương Khôn, một bên an ủi nhi nữ, một bên hướng cục cảnh sát bên trong nhanh chóng mà đi.

"Thật xin lỗi, Dương tổng, cho tới bây giờ, chúng ta còn không có tra được tầm tích của bọn họ." Lạc Khuynh Thành nhìn về mặt nghiêm túc, đang ngồi ở mình đối diện trên ghế sa lon Dương Khôn, cùng mặt mũi tràn đầy lo lắng, về lo lắng Nhậm Thư Uyên, Dương Chỉ Nhu nhi nữ, dừng một chút, nói tiếp: "Bất quá, ngài yên tâm, chúng ta đã tra được đại thể phương vị, trước mắt chính phải ra đại lượng cảnh lực tiến đến điều tra, đồng thời, chúng ta còn liên hệ hoàng thành cảnh sát, thỉnh cầu bọn hắn phối hợp hành động, tin tưởng rất nhanh liền có thể được đến kết quả."

"Các ngươi cũng không cần lo lắng quá mức, Lưu Thiên Long thân thủ nhanh nhẹn, ta đây là gặp qua, lần trước hơn một trăm tên côn đồ vây công hắn, hắn đều biết biết một điểm bị thương ngoài da. Lại nói lần này quý thiên kim bị bắt cóc một chuyện, hắn không phải cũng là tiến thoái tự nhiên sao? Mặc dù trong bất hạnh thương."

"Ha ha! Nói cũng phải. Bất quá, vẫn là phải đa tạ Lạc đội trưởng ngươi, Thiên Long có thể có người dạng này bằng hữu, thật sự là phúc phần của hắn." Dương Khôn khách khí chấp tay, đối Lạc Khuynh Thành khẽ cười nói.

"Tổng giám đốc Dương nói đến chuyện này? Cái này không liên quan có phải hay không bằng hữu sự tình, như đối lại bất kỳ một cái nào thị dân, chúng ta đều có trách nhiệm đi trợ giúp." Lạc Khuynh Thành khoát tay áo, một mặt chính nghĩa lắm nhien mà cười cười nói.

Không tệ, cái này Lạc đội trưởng thật đúng là bậc cán quốc không thua đảng này râu, giống nàng như thế giàu có tinh thần trọng nghĩa người đã không nhiều lắm, huống hồ vẫn là một nữ nhân. Nhìn nàng tuổi tác, cùng Tiểu Uyên hắn là không sai biệt lắm, không tệ, không tệ! Dương Khôn nhìn xem đối diện Lạc Khuynh Thành, đối nàng cảm quan thẳng tắp lên cao.

"Vũ Thành có thể có Lạc đội trưởng dạng này nữ trung hào kiệt, thật sự là Vũ Thành thị dân đại hạnh a, Dương mỗ bất tài, tự tác chủ trương thay toàn Vũ Thành dân chúng hướng về ngài gây nên lấy chân thật nhất lòng biết ơn!" Dương Khôn thần sắc cung kính, đứng dậy đối Lạc Khuynh Thành chấp tay lễ phép nói.

"A! Dương tổng, ngươi đây là muốn gây sát tiểu nữ a!" Lạc Khuynh Thành thấy đây, tranh thủ thời gian đứng dậy hướng về phía trước, đối Dương Khôn phát tay ra hiệu.

"Không, Lạc đội trưởng! Ta Dương mỗ từ trước đến nay ít có xem trọng người, người Lạc đội trưởng là trong đó cá biệt một trong, hôm nay nghe ngài một lời nói, để cho ta đối với thiên hạ nữ tử có một nhận thức mới. Đến, Tiểu Uyên, Nhu Nhu, chúng ta cùng một chỗ tạ ơn Lạc đội trưởng." Dương Khôn nghiêm túc đối sau lưng nhi nữ vậy vậy tay ra hiệu.

"Cái này. . . Tổng giám đốc Dương! Không thể không thể a! . . ." Lạc Khuynh Thành nhìn xem Dương Khôn kia một bộ nghiêm túc, làm theo ý mình bộ dáng, cái kia im lặng a! Tốt a! Lại từ chối chính là dối trá, tùy các ngươi liền đi!

"Ai nha! Cha, ngài nhìn ngài, cái này đều cái nào cùng cái nào! Lạc đội trưởng đại nhân đại nghĩa, chúng ta kính nể, thế nhưng là, ngài cũng không nhìn một chút, cái này đến lúc nào rồi, hòa thượng phá giới còn tại trong nguy hiểm, ngài. . ." Dương Chỉ Nhu nhìn xem hai người như vậy, lập tức không thuận theo, tốt a, đây mới là cái kia chúng ta quen thuộc tiểu ma nữ, mặc dù tùy hứng, có đôi khi ngẫu nhiên thích chui để tâm vào chuyện vụn vặt, cùng Thiên Long đấu đấu vỗ mồm, nhưng là, một đạo thời khắc mấu chốt, nàng vẫn rất có phân tặc, có lẽ, đây là di truyền Dương Khôn một bộ phận ưu tú gen đi.

"A!"

Dương Khôn, Lạc Khuynh Thành nghe xong, sắc mặt đỏ lên.

Đây là hổ thẹn, về áy náy a!

Dương Chỉ Nhu nói không sai, Lưu Thiên Long còn lại trong nguy hiểm, hai người mình lại tại nghề này cổ hủ sự tình, ngắm lại trong lòng đều cảm thấy mình vừa rồi kia phiến cử động đều làm mình trở trên a!

Chương 94: Cổ linh tinh quái

"Tốt! Tổng giám đốc Dương, các người yên tâm, Lưu Thiên Long bán án, chúng ta nhất định tận tâm tận lực, cam đoan trả lại cho các người một cái khỏe mạnh hoàn chỉnh người sống sờ sờ. Các người nhìn, bây giờ sắc trời cũng đã chậm, các người tạm vị trước về sớm một chút nghỉ ngơi đi, có tin tức ta hội trước tiên thông tri các người!" Lạc Khuynh Thành trong nháy mắt khôi phục lại trước kia làm việc già dặn quả quyết một mặt, lễ phép hạ đạt lệnh đuổi khách.

"Tốt! Kia hết thầy toàn dựa vào Lạc đại đội trưởng, chúng ta trước hết cáo từ." Dương Khôn chỗ nào còn nghe không ra đối phương trong lời nói ý tứ, cũng trả lời rất dứt khoát.

"Lạc tỷ tỷ, Thiên Long sự tình liên nhờ người!" Nhậm Thư Uyển lễ phép hướng về phía Lạc Khuynh Thành gật đầu.

"Đa tạ tỷ tỷ!" Dương Chi Nhu lúc này cũng khách khí nói câu.

Chi là, nha đầu này nói đến làm sao như vậy không tình nguyện đâu!

Dương Khôn cùng Nhậm Thư Uyển hai người tương hồ liếc nhau một cái, đều từ đối phương trong ánh mắt nhìn ra bất đắc dĩ, bất quá, có thể để cho tiểu nha đầu này mở ra kim khẩu nói tiếng tạ ơn, cũng xác thực không phải chuyện đơn giản.

Nếu là Lưu Thiên Long giờ khắc này ở cái này nhìn thấy, nhất định sẽ dùng tay mò lấy cái trán, thở dài một tiếng: "Đây mới là cái kia cổ linh tinh quái ma nữ, quả ót nhỏ a!"

Lạc Khuynh Thành tự mình đem ba người đưa ra cục cảnh sát, nhìn xem ba người rồi đi bóng lưng, nàng hung hăng nắm chặt lại cặp kia đôi bàn tay trắng như phấn, cắn răng nghiêm nghị nói một câu: "Hừ! Đừng để cô nãi nãi biết là ai bắt đi Thiên Long, không phải, chính là Thiên Vương lão tử, ta cũng phải cùng hấn độ sức một phen."

Sau đó, nhanh chóng trở về cục cảnh sát bên trong.

"Tiểu vương, người bây giờ mang theo một đội người, cùng đi với ta Xương Nam đông, đi theo ta tự mình đi thăm dò tìm, ta cũng không tin, bọn hấn còn có thể bay trời không thành." Bởi vì muốn chờ Nhậm Thư Uyển cùng Dương Khôn tới, lúc đầu tiếp vào Nhậm Thư Uyển điện thoại sau liền định tự mình đi trước nàng, không thể không làm trễ nãi gần hai giờ. Cho nên, vừa rồi hấn mới uyển chuyển hạ đạt lệnh đuổi khách.

"Lạc đội, chúng ta đã sớm chuẩn bị xong, liền chờ mệnh lệnh của ngài!" Tiểu vương một mực cung kính lớn tiếng trả lời.

"Tốt! Xuất phát." Lạc Khuynh Thành vung tay lên, ra lệnh.

...

Đại khái ban đêm gần lúc mười hai giờ, xe van rút cục tại lung la lung lay, giày vò gần 8 giờ, rút cục đến mục đích.

Các vị khán quan nói, đây là thế nào, ra Hồ Bắc sao?

Đáp sai.

Dựa theo đi cao tốc lộ trình, Hồ Bắc Vũ Thành cùng tới gần huy tinh khoảng cách cũng chính là 3 giờ đường xe, thế nhưng là vì cái gì liền đi thời gian dài như vậy a!

Không có cách nào a, trong thành xoay quanh trì hoãn hơn một giờ, cuối cùng lại bị Lưu Thiên Long cái này nha một cái đùa ác, cỗ xe động cơ ra việc hệ trọng chướng, dẫn đến cỗ xe trên đường vừa đi vừa nghỉ, lại thêm vì trốn tránh cảnh sát ánh mắt tự cho là thông minh đi đường nhỏ, tại trong sơn đạo bảy cong tám uốn, thẳng giày vò mấy cái này tên già mạo trong lòng kêu ca kẻ khổ, không ngừng kêu khổ a!

Hồ!

Hồ!

Lưu Thiên Long cũng không lo lắng, một bộ toàn bộ quan tâm bộ dáng, hoàn toàn không có nhận cỗ xe điên bà ảnh hưởng, chính dựa vào ghế mặt ngủ lớn cảm giác. Mấy cái tiểu mao tặc nà thôi, trong mắt hấn, vẫn thật là lật không nổi cái gì sóng lớn! Thần nữ? Vạn nhất mấy cái này đồ đàn nhất thời khó thờ nghĩ đối với hấn thống hạ sát thủ sao?

NO, NO, NO, một, bọn hán phụng mệnh làm việc, là sẽ không tích. Hai, liền xem như như thế, hán cũng có thể nhẹ nhõm ứng đối, đối với mình thân thù, hán vẫn là rất tự tin, tin tưởng cái này thế tục còn khó gặp được đến địch thù, lời tuy nói như thế, nhưng hán cũng ghi nhớ ra đến nỗi lúc sư phó lời nhắn nhủ câu kia: Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Bất quá, hắc hắc, hán chỗ dựa lớn nhất vẫn là kia thần kỳ ngọc bội không gian. Nếu quả thật có cái gì chuyện nguy hiểm, tin tưởng Long Bảo Bảo hội trước tiên nhắc nhở hán. Chính vì vậy, hán mới có thể yên tâm to gan ngửa đầu ngủ say.

Cũng không biết cái này nha giờ phút này chính làm lấy cái gì mộng đẹp, thế mà còn chảy nước bọt, thỉnh thoảng còn ác tha cười hai tiếng, đập đi chếp miệng, bộ dáng kia, làm sao để cho người ta nhìn liền muốn đau nhức đánh hán một trận đau? !

Hồn đản, mấy ca một gần chết, cái này nha thế mà còn ngủ ngon như vậy! Ngủ là ngủ đi, còn phát ra như thế để cho người ta biệt khuất tiếng cười.

Trời ạ, không công bằng, thật không công bằng. Mấy cái lạnh chanh tên giả mạo trong lòng lập tức hô to.

Soạt!

Cửa xe trong nháy mắt bị kéo ra.

"Đứng dậy,, người hồn đản này! Cho lão tử xuống xe!" Bao phát, rốt cục vẫn là bao phát, rốt cuộc không nín được trong lòng kia biệt khuất, một tên giả mạo tại xe van đến mục đích về sau trước tiên, nhanh chóng mở cửa xe, nhảy xuống xe về sau hướng về phía ngay tại làm mộng đẹp Lưu Thiên Long phần nộ gào thét.

"Ai! Đến! Hải hòa thời khắc luôn luôn ngăn ngại, nên tới vẫn là phải tới. Hắc hắc, mấy ca, đoạn đường này trang đủ vất vả a! Oa ca ca!" Lưu Thiên Long bị cái này nha rít lên một tiếng phá vỡ mộng đẹp, trong lòng mặc dù oán trách không thôi, nhưng cũng chỉ là oán trách mà thôi. Nhìn xem cái này đối với mình gào thét kẻ trộm ngu ngốc tên giả mạo, hán thoải mái đuôi lưng một cái, sau đó một mặt nghiêng ngăm đùa cợt thần sắc, mang tính tiêu chí cười tà lần nữa treo ở khóe miệng.

Dát!

Thần mã?

"Hồn đản! Người nói thần mã, người nói là, người đã sớm phát hiện chúng ta không phải thật sự cảnh sát? Có đúng không!" Nghe được Lưu Thiên Long lời như thế, lần này coi như tại đần, bọn này kẻ trộm ngu ngốc tên giả mạo cũng nghe mờ miệng bên ngoài chỉ ý. Nhưng là mặt sẹo kẻ trộm ngu ngốc tên giả mạo y nguyên có chút không tin, mấy người mình diễn kỹ, chính hán đều bội phục không muốn không muốn, làm sao có thể bại lộ đâu? Lại là cái gì thời điểm bại lộ đâu? Lập tức, hán hai mắt tròn lên, một mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Lưu Thiên Long.

"Ai? Đáng thương a! Điều nói, đáng thương người tất có chỗ đáng hận, ai nói đáng hận người không có đáng thương chỗ đâu?" Lưu Thiên Long nhìn đối phương kia một bộ tự nhận cao mình bộ dáng, cũng là say, trong lòng cái kia im lặng a! Vẫn là im lặng!

"Tốt a! Ai kêu Phật gia gia là cái mười phần người tốt đâu! Đã như vậy, vậy liền lòng từ bi, thỏa mãn các người a? Hiện tại, ta liền hỏi các người hai vấn đề? Thứ nhất, cảnh sát dưới tình huống nào mới có thể cho phép đeo súng ống? Thứ hai, cảnh sát tại thi hành công vụ thời điểm, trong thành chẳng có mục đích mù đi dạo, sau đó mang người hướng vùng ngoại ô vắng vẻ địa phương chạy sao?" Lưu Thiên Long nhún vai, quệt miệng bắt đầu dĩ hời.

"Cảnh sát chỉ ở làm trọng đại vụ án, tỉ như bắt đào phạm, phá được ma túy chờ vụ án mới có thể đeo súng ống; còn chấp hành công vụ lúc, trong thành đi dạo, cũng có thể là vì tìm kiếm manh mối a, mà hướng vùng ngoại ô chạy, cái này. . ." Mặt sẹo trung niên tên giả mạo về mặt đau khổ một bên trả lời, lại cuối cùng không biết nên làm sao lại tiếp tục trả lời xuống dưới.

"Bingo! Rốt cục ý thức được. Hắc hắc, tuy nói xác thực quá ngu ngốc, bất quá, ngược lại là cũng còn không có ngốc đến nhà. Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mặt mẹ nó cái đầu hủ nhỏ, lại nói, giống như đã đến nơi muốn đến! Ha ha ha. . ." Lưu Thiên Long nhìn đối phương buồn cười đáng vẽ, nhin không được cười to lên.

"Hồn đản! Lão đại, ta muốn giết tiểu tử này!"

"Ta cũng muốn giết hán, các người đừng cản ta!"

...

"Lăn, muốn cái gì cũng là ta giết, cái nào đến phiên các người mấy cái này đồ đần rồi?" Mặt sẹo giờ phút này đã là bộc lộ bộ mặt hung ác, tính tình táo bạo đối với bên cạnh chín thủ hạ găm thét lên.

Cái gì, chúng ta là đồ đần? Giống như, người so với chúng ta còn đần đi! Nếu không phải người nha nói muốn vì mình hồi nhỏ cảnh sát mộng, muốn chúng ta hảo hảo phối hợp người, mấy ca về phần như thế biệt khuất sao? Thế mà còn nói chúng ta đần! Mấy tên thủ hạ trong lòng càng thêm biệt khuất, thế nhưng là lại không dám biểu lộ ra, từng cái trong nháy mắt ỉu xiu đi xuống tới, ai kêu người ta là lão đại đâu!

"Hừ! Tiểu tử thú, đừng tưởng rằng mình rất thông minh, kết quả còn không phải rơi xuống mấy ca trong tay, ta để người chế giễu ta. . ." Tên mặt sẹo kể từ khi biết mình bị Lưu Thiên Long từ đầu tới đuôi cho rửa sạch một lần về sau, liền lộ ra nguyên hình, lập tức trở nên táo bạo, giờ khắc này, hán cũng không không chế tâm tình của mình được nữa, quyết định hảo hảo giáo huấn một chút một phen cái này tự cho là đúng đầu trọc tiểu tử.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Chỉ nghe nói qua một lời không hợp liền bích đông, giường đông, nhà vệ sinh đông, hiện tại thế mà một lời không hợp liền động thủ a!" Lưu Thiên Long ngoài miệng mặc dù nói như vậy, nhưng hán động tác không chậm, tại đối phương một cái sới đối

quyền đập tới thời điểm, nhẹ nhõm vọt đến một bên.

Hỗn đản!

Mặt theo kẻ trộm ngu ngốc nổi giận, triệt để bị chọc giận, thế mà bị đối phương tránh thoát mình một quyền.

Nha!

Quay người lần nữa nhanh chóng một cước hướng về Lư Thiên Long đá tới.

Sưu!

Sau một khắc, Lư Thiên Long lần nữa biến mất tại công kích của hán phạm vi, tự nhiên, hán một cước này lần nữa đá một cái không.

Oa nha nha!

Mặt theo kẻ trộm ngu ngốc lên cơn giận dữ, trong miệng lớn tiếng gầm hét lên xoay người lần nữa hướng về Lư Thiên Long công kích mà đi.

Chỉ là, cái này nha làm sao lại dần như vậy đâu? Không nhìn ra, Lư Thiên Long là đang trêu chọc hán chơi sao? Người liền không có phát hiện hán một bên nhảy tăn, một bên đùa cợt nhìn xem người a?

Ai! Đáng thương em bé, bị lên cơn giận dữ lý trí hoàn toàn không có. Lại nói, trí thông minh vốn là làm cho người bất giác, lần này, chẳng phải là càng thêm để cho người ta, ai, dần vô cùng thâm a!

Chỉ đổ thừa hán tại từ trong bụng mẹ lúc, đại não phát dục không hoàn toàn a!

Nhưng là, cái này có lẽ cũng không trách hán a?

Thử hỏi, ai gặp được loại này bị người khi khi đùa nghịch sự tình không tức giận?

Bang!

Loảng xoảng. . .

Liên tiếp thanh âm nhớ tới. . .

Ngay tại hai người dự định tiếp tục chơi chuột đùa giỡn mèo trò chơi thời điểm, bốn phía lập tức một mảnh ánh đèn chiếu xạ như là nóng sáng, cái này khiến song phương nhao nhao giơ tay lên che chắn kia chướng mắt ánh sáng lóa mắt tiem.

Cho đến giờ phút này, Lư Thiên Long mới chú ý tới, mới chính thức có thời gian dò xét chung quanh.

Một tòa cự đại đủ để bằng được hai cái sân bóng lớn nhỏ quảng trường, nhìn kỹ, tựa như là cái nào đó căn cứ quân sự sân huấn luyện, chung quanh là một vòng bốn tầng cao kiến trúc có thứ tự sắp xếp xuất hiện tại trong tầm mắt của hán.

Mặc dù là đêm khuya, nhưng là lấy Lư Thiên Long thị lực lại phát hiện, quảng trường này, bốn bề toàn núi, phảng phất như một cái ngăn cách một phương độc lập tiểu thế giới, nếu không phải núi một mặt kia một đạo có thể liên thông phía ngoài sơn động, Lư Thiên Long kém chút còn tưởng rằng mình bị người ngoài hành tinh bắt cóc.

Ba ba ba. . .

"Hắc hắc! Không sai không sai!"

Một đạo tiếng vỗ tay về sau nương theo lấy một thanh âm từ xa mà đến gần bay tới, đồng thời, còn kèm theo một trận chính tề tiếng bước chân, ngay sau đó, lấy một người mặc áo ba lỗ màu đen tuổi trẻ người áo đen cầm đầu, một cái mười lăm người đội ngũ xuất hiện tại Lư Thiên Long trong tầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Một lời không hợp

"Ừm? Chẳng lẽ là quân nhân?" Nhìn đối phương đội hình chỉnh tề, trong lòng của hắn không khỏi nghi ngờ nói một câu.

Xem ra, cái này chiến trận thật đúng là không nhỏ a, cũng không biết, sau một khắc ra sân chính là phương nào đại biểu, lại tìm khí lực lớn như vậy, mời được bộ đội tới đối phó ta, nhìn đối phương một đoàn người đáng vẻ, hắn không phải là phổ thông bộ đội đi! Chỉ là, nếu như là bộ đội, vậy tại sao không phải mặc bộ đội trang phục?

"Các hạ chính là Lưu Thiên Long a?" Áo lót đen người trẻ tuổi một mặt lãnh khốc hỏi.

"Đi không đổi tên ngồi không đổi họ! Không tệ, Phật gia gia là được! Vậy còn ngươi?" Mặc dù nghi hoặc, nhưng là đối phương đã hỏi, hắn cũng không còn tiếp tục suy đoán lung tung, một bộ cả lo phát phơ bộ dáng trả lời đối phương.

"Tốt một cái đi không đổi tên ngồi không đổi họ, ha ha." Áo lót đen người trẻ tuổi y nguyên một bộ bộ dáng lãnh khốc, sau đó tự giới thiệu mình: "Ta gọi Lãnh Tiêu."

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, cái này nha mặc dù là cười, nhưng là vì cái gì cười đến khó coi như vậy, miễn cưỡng như vậy đâu? Lưu Thiên Long nhìn đối phương biểu lộ, vô cùng ngạc nhiên.

Cái này toàn bộ chính giống như ai thiếu hắn tám đời trưởng giống như, mẹ nó, ngươi nếu không đừng cười a! Ngươi đây là mưu sát a!

Còn có cái kia danh tự, Lãnh Tiêu, thật đúng là lạnh, khó trách cái này cười đến như là người chết.

"Ngạch! Huỳnh đệ, ta nói ngươi có biết hay không ngươi vừa rồi đã phạm vào tội mưu sát?" Lưu Thiên Long nhin không được trong lòng lời nói, trực tiếp trêu ghẹo nói.

"Cái gì?" Lãnh Tiêu lãnh khốc trên mặt bò đầy không hiểu.

"Đã không biết cười, cũng đừng học người khác cười. Ngươi có biết hay không, tiểu hòa thượng kém chút bị ngươi vừa rồi tiểu dung dọa cho chết a!" Lưu Thiên Long ra vẻ sợ hãi đáng vẻ, đồng thời còn phối hợp vỗ ngực, một bộ lòng vẫn còn sợ hãi không rời đầu.

"Ngươi muốn chết!" Lãnh Tiêu nổi giận.

"Ai! Vì cái gì các ngươi cả đám đều nghe không vào lời nói thật, thật là, tiểu hòa thượng thế nhưng là người tốt a, đại đại tích người tốt! Thương thiên a, đại địa a! Chẳng lẽ nói lời nói thật cũng có lỗi sao?" Lưu Thiên Long bắt đầu sai bảo, một bộ nhận hết ủy khuất, phảng phất thể nhân đều phi nhỏ hắn, đem hắn vớt bỏ giống như, cái kia khổ đại cừu thâm a, một thanh nước mũi một thanh nước mắt, đơn giản bị hắn đem ủy khuất hai chữ này diễn dịch đến phát huy vô cùng tinh tế.

Thần mã?

Nạp bên trong?

Giờ khắc này, ở đây cả đám chờ đều là trọn to hai mắt, nhếch to miệng, bị hắn cho cả kinh tập thể hóa đá.

Thật đúng là đừng nói, hắn diễn kỹ này, không đi đóng phim, thật sự là uống công người này.

Thế nhưng là, hắn sẽ đi sao?

"Hỗn đản! Tiểu tử ngươi. . ." Tĩnh ngộ lại Lãnh Tiêu cái kia im lặng a! Không muốn mặt, thật không biết xấu hổ, cái này người nào à nha? Nói người khác nói xấu, còn nói mình là người tốt, còn ủy khuất?

"Tiểu tử thú, lại dám đùa bỡn ta nhóm huấn luyện viên. Huấn luyện viên, để cho ta tới trước chiếu cổ hắn." Lãnh Tiêu sau lưng một tinh anh sắc mặt đen nhánh người gây kêu gào xin chiến.

"Được, hắc hắc, ngươi trước chiếu cổ hắn, thử một chút hắn bản lĩnh đến cùng như thế nào? Bất quá, đừng quá khinh địch! Nghe nói tiểu tử này thân thủ không phải bình thường cao minh, đối phó chừng một trăm người xã hội lưu manh đều tương đương thông dong, tuyệt đối đừng ôi, đi thôi!" Lãnh Tiêu một chút suy tư, liền đáp ứng xuống.

"Huấn luyện viên, ngươi cũng đừng dài người khác chí khí, diệt người một nhà uy phong, những cái này xã hội cận bã, có thể nào cùng chúng ta làm đồ." Hắc hắc một mặt khinh thường đối với Lãnh Tiêu kháng nghị. Xác thực, bọn hắn tùy tiện một cái, phóng tới xã hội sẽ lên mặt đều là lấy một chống trăm chủ, bình thường mắt cao hơn đầu, làm sao lại tình nguyện dưới người, cái này bất thành linh nói đối phương rất mạnh, làm sao sẽ còn nguyện ý.

Hắn vừa mới dứt lời, liền trực tiếp phát động công kích.

Hắc sau tốc độ cực nhanh, một cái chạy lấy đà, sau đó rón mồi chân, bay lên một cước hướng về Lưu Thiên Long không lưu tình chút nào hung hăng đập tới.

Đối mặt với đối phương không nói hai lời, một lời không hợp liền động thủ tình huống, Lưu Thiên Long nhíu mày, nhún vai, cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Vì cái gì? Vì cái gì đều là một lời không hợp liền đánh nhau? Còn có thể hay không vui sướng chơi đùa?

Thấy đối phương nhanh chóng đánh tới, hắn cũng vội nói thêm nữa, đã muốn chiến, vậy liền chiến! Thân hình phía bên trái bên cạnh một cái Hoạt Bộ, chân phải một cái ăn khớp đá nghiêng quét ngang ra ngoài, hướng hắc khí trên đùi đập tới.

Hắc khí thấy đối phương thân hình đột nhiên biến mất, lập tức liền có một đạo âm thanh xé gió từ phía bên phải đánh tới, lập tức biết mình gặp được cao nhân, không thể khinh địch, không lo được tự tổn nguy hại, chân trái tại mình trên đùi phải một cái mượn lực, sừng sốt trên không trung một cái xoay tròn lánh ra. Nhưng là, mặc dù né tránh một cuộc này, mình nhưng vẫn là gây một điểm không nhỏ tổn thương.

Vừa mới rơi xuống đất, còn đến không kịp thở dốc, lại là một đạo âm thanh xé gió truyền đến.

"Cẩn thận!" Đồng bạn của hắn nhắc nhở đến.

Chỉ thấy một đạo quyền ảnh giờ phút này đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, hắn dám gấp giờ lên hai tay một cái đón đỡ chặn cái này một kích trí mạng, nhưng là, thân hình lại bởi vì nhận cổ này công kích truyền ra đại lực, mà dẫn đến thân hình không ngừng về sau ngược lại trượt ra đi, mang theo một chuỗi dài cát bụi.

"Không tệ, Phật gia gia ngược lại là đối người thay đổi cách nhìn! Thế mà chặn ta một kích này, nếu không phải chúng ta là đối thủ, ta còn thực sự nghĩ kỹ tốt chỉ điểm một chút người." Lưu Thiên Long vỗ nhẹ bàn tay, một mặt thưởng thức, đáng tiếc nhìn xem hắc khí.

"Đa tạ tiền bối giờ cao đánh khẽ!" Cái gọi là đạt giả vi tiên, không phân tuổi tác, đã đối phương so với mình lợi hại, dù là nhìn so với mình nhỏ hơn rất nhiều, nhưng là hắc khí y nguyên muốn khách khí cảm tạ đối phương.

"Trở về đi! Hắc khí." Cái này ngăn ngại đối chiến, Lãnh Tiêu một chút liền phải có kết luận, đối thủ rất mạnh, không là bình thường mạnh, tối thiểu mình còn không phải đối thủ, mặc dù hắc khí bình thường có thể cùng mình chiến cái tương xứng, nhưng chung quy vẫn là kém một chút. Bây giờ, hắc khí ra trận, đối phương chỉ ở một cái hô hấp ở giữa liền bại hoàn toàn hắc khí, thân thủ nhưng dõm dẫm, dù là tự mình ra trận, đoán chừng nhiều lắm là cũng liền nhiều ngăn cản cái một chiêu nửa thức, cũng tương tự hội thua trận.

Hắn cũng đã nhìn ra, đối phương cũng không có hạ tử thủ, chỉ là muốn cho bên mình một chút giáo huấn. Thế nhưng là, mình chức trách mang theo, thụ phía trên mệnh lệnh đến đây trừng trị người này, bây giờ xem ra, chỉ có thể kiên trì lên. Thân là quân nhân, hết thấy lấy phục tùng mệnh lệnh là thiên chức.

Hắn không biết mình đây coi là không tính ngu trung, biết rõ đối phương lúc loại kia coi như tương đối người chính trực, đồng thời thân thủ đến, thế nhưng là chức trách cho phép, hắn cũng đành phải cắn răng cứng rắn.

"Tiền bối, chúng ta cũng là phụng mệnh làm việc, đúng là bất đắc dĩ, chúng ta tự biết không phải là đối thủ của ngài, thế nhưng là vẫn là không thể không bên trên, xin chớ quá! Các huynh đệ, mọi người cùng nhau xông lên." Lãnh Tiêu biểu lộ một mực không có biến, nhưng là cặp mắt kia bên trong, lại không khó phát hiện kia chột lóe lên kiên nghị cùng không cam lòng.

Ài!

Lưu Thiên Long trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Hắn tự nhiên sớm đã nhìn ra đối phương là quân nhân, bằng không, vừa rồi hắn tại công kích thời điểm, căn bản sẽ không cho đối phương một tia cơ hội thoát đi.

Quân nhân, là thần thánh, không thể mạo phạm.

Cái này muốn đặt tại bình thường, hắn thật đúng là không bỏ được, cũng không nguyên ý khó xử những này nhưng Chiến Sĩ Tình Yêu, phải biết, bọn hắn là Hoa Hạ lợi kiếm, bảo vệ quốc gia, chỉ cần tổ quốc cần, bọn hắn tùy thời đều nguyện ý nỗ lực mình tính mạng quý giá. Thế nhưng là, giờ phút này bọn hắn lại bị một ít quyền quý giai tầng tư dụng, làm một chút nhận không ra người hoạt động. Hắn cũng nhìn ra trong mắt đối phương không cam lòng, nhưng là, bọn hắn y nguyên xuất thủ, bởi vì, quân lệnh lớn hơn trời!

Tốt một cái quân lệnh lớn hơn trời!

Thật sự là một đám đáng yêu quân nhân a!

Thế nhưng là, giờ phút này đã dung không được Lưu Thiên Long đi tiếc hận, đi vì bọn họ báo bất bình.

Bởi vì, chiến trường không phụ tử, chỉ có địch nhân. Đã đứng ở mặt đối lập, dù là các người bình thường quan hệ cho dù tốt, cũng nhất định phải toàn lực mà vì, nếu không vứt bỏ, chính là mình sinh mệnh.

Nhìn xem cái này từng cái bị quyền quý tư dụng chiến sĩ, tuy có rất nhiều không đành lòng, nhưng là trên tay của hắn động tác lại không chậm, nhanh chóng nghiêng đón tiếp lấy.

Trong nháy mắt, trên trận lâm vào hỗn chiến, bùn cát đầy trời tung bay, để cho người ta căn bản không nhìn thấy trong chiến trận tình huống.

Duy nhất có thể cảm nhận được một sự kiện, chính là kia không ngừng phát ra từng tiếng kêu thảm.

Bùn cát tiếp tục tung bay, không ngừng mà có thân ảnh từ trong đó bay ngược ra đến, sau đó chỉ là nghỉ ngơi như vậy một giây về sau, lần nữa cố nén toàn thân đau nhức ý, một lần nữa gia nhập chiến trận.

Tê ——

"Đại . . . Đại ca. . ." Một kẻ trộm ngu ngốc ở một bên nhìn chính là kinh hãi thật chiến, đầu lưỡi đều có chút đánh cướp.

"Cái . . . Cái gì. . . ?" Mặt theo kẻ trộm ngu ngốc giờ phút này cũng là nhìn ghen hòng nhìn trần trời, trong lòng cái kia may mắn a, may mình trước đó không có làm ra lỗ mạng cực đoan sự tình đến, bằng không, mình sáu người đoán chừng sớm đã báo tiêu.

"Ta. . . Chúng ta. . . Muốn. . . Muốn hay không. . . Đi lên hỗ trợ?" Tên kia kẻ trộm ngu ngốc y nguyên lấp ba lấp bắp hỏi hỏi.

"Xéo đi! Ngươi là mù sao, tiểu tử ngươi muốn chết, ta không ngăn, đừng kéo lên lão tử. Phi!" Mặt theo nghe xong, thế mà cũng không tiếp đi, trả lời không là bình thường lưu loát.

Xem ra, người tới một loại đặc biệt tình huống phía dưới, đều sẽ bộc phát ra một loại đặc biệt tiềm năng a!

Dát!

Tên kia kẻ trộm ngu ngốc rụt rụt đầu, cúi đầu lui sang một bên, nhưng là vẫn như cũ thỉnh thoảng dùng ánh mắt còn lại nhìn một chút trong chiến trận quyết đấu.

. . .

Ba ba ba ba ba ba. . .

Ước chừng năm phút, chỉ nghe liên tiếp tiếng rên rỉ, đồng thời nương theo lấy vật thể rơi thanh âm, lấy Lãnh Tiêu cảm đầu mười sáu người toàn bộ bị nện té xuống đất.

Chỉ là đám người này thế mà cố nén đau nhức ý không có lên tiếng, từng cái nằm trên mặt đất nhìn xem từ cát bụi bên trong đi ra cái kia đạo thân ảnh đơn bạc, giờ phút này giống như chiến thần, khắc vào cái này mười sáu người não hải, cũng không còn có thể quên. Chính là đạo thân ảnh này, đánh cho đoàn người mình không hề có lực hoàn thủ, chỉ có thể bị động bị đánh.

Thế nhưng là dù là như thế, đoàn người mình thế mà liên đới phương ổng tay áo đều không có dính vào như vậy dù là một tia.

Ma quỷ!

Trong lòng mọi người đồng thời sinh ra một cái tưởng niệm.

Lưu Thiên Long tự nhiên không biết trong lòng bọn họ ý nghĩ, hắn cũng không muốn biết, hắn chỉ muốn hảo hảo giáo huấn một chút bọn này chỉ biết là ngu trung làm việc người, để bọn hắn ghi nhớ thật lâu, biết chuyện gì nên vì, chuyện gì không nên vì; đồng thời cũng phải để bọn hắn biết, bọn hắn là quốc gia lợi kiếm, không phải một ít quyền quý vì thỏa mãn mình bản thân tư dục tùy tiện có thể điều động vũ khí.

Quốc chi lợi kiếm, sao có thể làm bản!

Nếu không phải trong lòng còn có ý nghĩ như vậy, ngươi cho rằng đám người này có thể kiên trì năm phút, vậy ngươi liền mười phần sai!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Quốc chi lợi khí

Lưu Thiên Long tin tưởng, trải qua này một lần, đám người này nhất định có thể hoàn toàn tỉnh ngộ, trở thành tương lai quốc gia có thể chịu lấy đám người quốc chi lợi khí.

"Các ngươi đi thôi! Hi vọng các ngươi ghi nhớ hôm nay giáo huấn, đừng có lại làm bực này ngu muội sự tình. Nếu không, ta sẽ không lại giống lần này

lưu tình, lần sau, chỉ có một chữ, chết!" Lưu Thiên Long toàn thân tản ra một cỗ nồng đậm tức sát chi khí, phát tay đối nằm dưới đất một đám người lạnh lùng nói. Mặc dù thanh âm không lớn, nhưng lại chữ chữ châu ngọc, ấn khắc tiến vào Lãnh Tiêu một đoàn người trong lòng.

"Đa tạ tiền bối thù hạ lưu tình, ngày khác hữu duyên, chắc chắn thăm tạ!" Lãnh Tiêu cố nén toàn tâm đau nhức ý, miễn cưỡng đứng dậy, đối Lưu Thiên Long chào theo tiêu chuẩn quân lễ, sau đó dẫn một đám người trực tiếp rời đi.

Chỉ là, lâm rời đi thời điểm, đột nhiên quay đầu há to miệng, giống như có lời gì muốn nói, nhưng cuối cùng vẫn một mặt khó xử, sắc mặt kìm nén đến đỏ bừng không có nói ra.

Lưu Thiên Long nhìn đối phương biểu lộ, lần nữa phát phát tay. Ai! Hi vọng các người tốt tự lo thân đi!

Ba ba ba ba. . .

Bỗng nhiên, một trận tạp nhạp tiếng bước chân lần nữa truyền vào trong tai của hắn.

Chỉ gặp, một đám mặc lộn xộn, tóc đủ mọi màu sắc, trên tay đều cầm thương người xuất hiện tại chung quanh hắn, đem hắn bao bọc vây quanh, liền ngay cả một con muỗi cũng đừng nghĩ xuyên qua.

Hắc hắc, chiến trận thật to lớn a! Trong lòng của hắn cười nói.

"Ha ha ha. . ." Một đạo tiếng cười truyền vào Lưu Thiên Long trong tai, theo tiếng kêu nhìn lại, người vừa tới không phải là Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ còn có ai.

Ha ha, chính chủ rốt cục ra sân.

"Hừ! Tiểu tử thú, ngươi cho rằng ngươi rất lợi hại thật sao? Nói cho ngươi, hôm nay ngươi chính là có chấp cánh cũng không thể bay ra ngoài. Nhìn thấy trong tay chúng ta gia hỏa sao? Cạc cạc, đây cũng không phải là ăn chay."

"Đừng tưởng rằng vừa rồi đánh bại kia mười cái phế vật đã cảm thấy mình đến cỡ nào không tầm thường, oa ca ca, lợi hại hơn còn tại phía sau."

"Hôm nay, ta ca hai chính là rõ ràng muốn tra tấn ngươi, một chết ngươi, ha ha ha. . ." Mai Phi nhìn xem Lưu Thiên Long không chút kiêng kỵ cuồng tiếu.

"Nha! Dạng này a! Chỉ là ta còn có cái vấn đề, không biết có thể hay không giúp ta giải hoặc?" Lưu Thiên Long một mặt vẻ mặt không sao cả hỏi.

"Ha ha ha! Thối đầu trục, đã một hồi ngươi muốn chết, dứt khoát liền để ngươi chết được rõ ràng, thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ngươi, miễn cho đến Diêm Vương nơi đó làm quỷ chết oan. Ha ha ha. . ." Mai Phi đắc ý cười trả lời.

"Ta muốn nói, các ngươi cũng không phải chính chủ a? Ta muốn biết, các ngươi phía trên là không phải còn có Trương Đông tới. Hắc hắc, đừng nói các ngươi không biết!" Lưu Thiên Long tựa như lộn xộn không sợ bóng nước sôi, hoàn toàn để ý tới đối phương.

Dát!

Cái gì?

"Ngươi, làm sao mà biết được?" Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ cả kinh một trận ngạc nhiên.

"Quả nhiên! Hắc hắc, ta sẽ nói, ta là đoán sao? Ha ha ha. . ." Lưu Thiên Long một mặt đùa cợt nhìn đối phương, mừng rỡ cười lên ha ha.

Không được!

Bị chơi xỏ!

Cái này hai huynh đệ trong lòng lập tức hô to.

"Hừ! Đoán được thì thế nào? Dù sao ngươi cũng đừng nghĩ còn sống ra ngoài, nói cho ngươi, coi như ngươi đem chúng ta tất cả mọi người đánh bại, chúng ta còn tại chung quanh trên mặt đất. . ." Mai Phi nói còn chưa dứt lời, liền bị Mai Tân che miệng lại.

"Lão nhị, ngươi ngốc nha! Làm sao cái gì đều nói." Mai Tân che lấy Mai Phi miệng nhìn xem hắn sinh khí mà nói.

"Hỗn đản! Ta đã sớm nói với ngươi, đừng gọi ta lão nhị, mẹ nó, nghe tựa như đồ chơi kia. Còn có, ngươi nghĩ rằng chúng ta nhiều như vậy gia hỏa là ăn chay, tại sao phải sợ hắn có thể đào thoát hừ!" Mai Phi tránh thoát Mai Tân tay, hướng về phía hắn hùng hùng hổ hổ kêu lên, xem ra, hai người huynh đệ bình thường cũng không phải cỡ nào hòa thuận a!

"Được rồi được rồi! Ta nói, hai người các ngươi không tìm không phải đồ chơi, chớ ở trước mặt ta mà nói nhao nhao, đã như vậy, liền phóng ngựa đến đây đi! Bất quá. . . Ha ha ha!" Lưu Thiên Long nhìn xem đôi này tên dờ hơi đồ đần huynh đệ, chế giễu thần sắc nặng hơn.

Cái gì?

"Tốt, tiểu tạp toái, đã nguoi muốn chết sớm một chút, vậy chúng ta hai anh em liền thành toàn nguoi. Đầu cho ta nhắm ngay, đánh cho đến chết." Mai Tân hung tợn mắng lầy.

Soạt!

Thương xuyên kéo động thanh âm

Thế nhưng là, ngay tại sau một khắc, đang lúc đám nguoi thương đang chuẩn bị nhắm ngay Lưu Thiên Long nổ súng lúc, một màn quỷ dị xuất hiện.

Dát!

Ngươi đâu?

Đám nguoi nguoi nhìn ta, ta nhìn nguoi, một mặt không thể tưởng tượng nổi, nhao nhao dùng tay dụi dụi con mắt, lại nhìn, vẫn không có nguoi nào ảnh.

"Kỳ quái! Ngươi đâu?"

"gặp quỷ thật sự là!"

"Hồn đàn, hơn nửa đêm nguoi khoan hãy nói, thật là có khả năng gặp quỷ."

"A! Ta nhát gan, nguoi đừng nói làm ta sợ!"

"Phi, nhìn nguoi điểm này tiền đồ! Trên tay nguoi không phải cầm thương sao?"

"A! Đúng a! Thế nhưng là. . . Thế nhưng là quỷ giống như không sợ đoạt đi!"

"dát! Cũng là a! Mẹ nó. . ."

Lập tức, tràng diện loạn tung tung phèo.

"Hồn đàn, đầu cho lão tử trấn định, đừng hoảng hốt, đều cẩn thận một chút, hấn nhất định trốn ở chúng ta ở giữa, cẩn thận tại, tiểu tử này rất quỷ, đừng bị hấn ám toán." Mai Tân cuối cùng so Mai Phi trầm ổn một chút, lúc này thấy mọi nguoi trận cước đại loạn, vội hét lớn một tiếng, dẫn dò đám nguoi.

Bành!

"A!"

"Cái gì? Thế nào?" Mai Tân vừa ổn định một nhóm nguoi này, đột nhiên ra trong đám nguoi hét thảm một tiếng, còn không đợi hấn đem sự tình biết rõ ràng, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng lần nữa đưa vào trong tai của hấn.

Bành ba!

Oanh!

"A!"

Loại này đơn nhất thanh âm liên tiếp, không ngừng gõ vào ở đây một đám nguoi tâm khảm phía trên, giống như đòi mạng ma âm

Mẹ nó a, đòi ai ai chịu nổi.

Chỉ thấy bên mình nguoi không ngừng chết đi, đều xem không đến thân ảnh của đối phương, dù là tâm trí lại kiên định nguoi, đoán chừng cũng sẽ sụp đổ đi!

"Nổ súng, nổ súng!"

Không biết là ai lúc này hô một câu.

Phanh phanh phanh!

A a a . . .

"Đừng nổ súng! Mẹ nhà hấn!" Thế nhưng là Mai Tân chung quy là chậm một bước, bọn này bị sợ mất mặt gia hỏa, giờ phút này lý trí đã bị một chút xú tước đoạt, cái kia còn lo lắng cái khác, giờ súng lên đến, cũng bất kể có phải hay không là nguoi một nhà, một trận loạn xạ.

"A! Là cái nào không có nết, ai đánh lão tử!" Mai Tân kêu thảm một tiếng, che lấy bên phải đang không ngừng tuôn ra máu tươi đùi chửi rủa: "A! Máu, máu, là máu, lão nhĩ, ta ngất. . . Máu!"

Nói xong, gia hỏa này liền hôn mê bất tỉnh.

"Hồn đàn, sớm nói với ngươi đừng kêu. . ." Mai Phi đang muốn gọi hắn đừng gọi mình lão nhị, nhưng nói còn không có nói một nửa, liền phát hiện gia hỏa này ngã xuống ngực mình.

Àm!

"A! Cái mộng của ta! Các ngươi dám phế vật này. . ." Mai Phi che lấy cái mộng đau nhức âm thanh la mắng.

"Ha ha ha. . . Chủ nhân! Ngươi thật sự là quá xấu rồi!" Ngọc bội không gian bên trong, tỉnh lại không bao lâu Long Bảo Bảo nhìn xem trong sân hỗn loạn tình cảnh, cao hứng vỗ hai chi ngón ngù chân trước: "Chơi thật vui, chơi thật vui nếu là ta cũng có thể ra ngoài liền tốt, chơi thật vui!"

Sau một khắc, trong sân rộng đột nhiên xuất hiện một con giống Long, lại giống Kỳ Lân tiểu quái thú.

Nó vừa xuất hiện, liền dựa vào thân thể cường độ, bắt đầu bốn phía mạnh mẽ đâm tới, khiến cho vốn là hỗn loạn tràng cảnh càng thêm hỗn loạn, bùn cát đầy trời, tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt. . .

"A! Quý a. . ."

"A! Quái thú. . ."

"A! Thật là lớn chó. . ."

. . .

Trong lúc nhất thời, từ thương mạng lớn, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ kiến giải trên mặt nằm ngổn ngang một đám hoặc là đã hôn mê, hoặc là bị đụng tàn trên mặt đất kêu thảm, hoặc là đã triệt để thi thể lạnh băng. . .

Tràng cảnh kia, đỏ trắng giao nhau, đem mặt đất đâm nhuộm xanh xanh đỏ đỏ, làm cho người ta sau khi xem, cũng nhin không được trong lòng run sợ, không rét mà run.

Một mực trốn ở một bên mặt theo dọa đến sắc mặt xanh xám, hai chân loạn chiến, rốt cục không chịu nổi mà tê liệt trên mặt đất, mà đổi thành bên ngoài mấy tên kẻ trộm ngu ngốc, giờ phút này cũng không tốt gì, càng thậm chí hơn lại hai cái đã đại tiểu tiện bài tiết không kiềm chế, một cổ nồng đậm mùi thối phiêu tán ra, nhưng là, thời khắc này sáu người, căn bản cũng không có cảm giác được, ánh mắt đờ đẫn vô thần nhìn cách đó không xa chiến trường.

Chiến trường bên ngoài một góc khác, Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ mặc dù bị thương nhẹ, nhưng thể mà từ bên trong chiến trường hỗn loạn trốn thoát, giờ phút này chính một bộ tâm kinh đảm hàn bộ dáng tương hồ dựa vào cùng một chỗ, nhìn xem hỗn loạn chiến trường, sắc mặt càng không ngừng run rẩy.

"Ca. . . Ca. . . Cứu ta! Giúp ta một chút, nhanh, ta không muốn chết! Hắn chính là cái ma quỷ, ma quỷ a!" Mai Phi giờ phút này giống như đã lâm vào điên trạng thái, mồm miệng không rõ ràng đưa Mai Tân cánh tay kêu loạn.

"Ma quỷ, hắn chính là ma quỷ a!" Không để ý đến lâm vào điên Mai Phi, ánh mắt đờ đẫn Mai Tân cuối cùng yên lặng đọc lấy.

"Xong, xong, chúng ta đây là trêu chọc một cái dạng gì địch nhân a! Cha!" Mai Tân đòi phê nói một mình.

Trong tay phải của hắn, không biết lúc nào nhiều hơn một cái điều khiển từ xa.

Cầm thụ được trong tay điều khiển từ xa, ánh mắt lập tức dời xuống, còn giống như không yên lòng nó có tồn tại hay không, lần nữa xác nhận một chút.

Oanh!

Một tiếng kịch liệt tiếng nổ bỗng nhiên vẫn nhớ tới.

Dát!

Cái gì?

Thần mã tình trạng?

Không phải đâu? !

Mai Tân trong lòng cái kia chỉ muốn chửi thề a ! Bất quá, cái này có quan hệ mẹ hắn thần mã sự tình a? Thật sự là nằm đều trúng đạn, đây là làm thần mã nghiệt, sinh dưỡng một cái thần mã dạng súc sinh, tự mình làm chuyện sai còn chửi mẹ.

Ai! Khó cực em bé, thần kinh lâm vào khẩn trương cao độ, dọa đến trên tay run một cái, thế mà ấn sai một cái nút, lần này, dẫn đến quảng trường Trung Ương nhất quả địa lôi dẫn bạo.

"A! . . ."

Một trận kêu thảm, mặc kệ là đứng đấy, vẫn là nằm dưới đất, hoặc là đã biến thành thi thể, chỉ cần tại cái kia địa lôi phụ cận người, hết thảy bị tạc đến thân thể chia năm xẻ bảy. Trong chốc lát, huyết vụ tràn ngập, tàn chi mạn thiên phi vũ, sau đó tứ tán ra.

"A! Tình huống gì?"

"Không phải đâu? Hỗn đản! Có bom?"

"Hồng bét, lão tử bị dao động, làm thịt người bia ngắm a!"

"Ta không muốn chết a!"

"A! Thần mã ý tứ nện vào ta!"

"Ồ! Đây là thần mã đồ chơi? A. . . Tay, đây là ai đắc thủ?"

. . .

Lập tức, vốn là hỗn loạn trong sân rộng, kia còn thừa không có mấy rải rác hơn mười người bị bất thình lình một tiếng oanh minh cho bùng tỉnh, trong nháy mắt khôi phục lý trí.

Nhưng là sau một khắc, khi thi thể tàn chi mảnh vỡ rơi xuống đến trên người bọn họ hoặc là trước mặt lúc, đám người này lần nữa lâm vào điên cuồng.

Ai! Đòi ai, ai chịu được máu tanh như vậy tàn nhẫn một màn a!

Máu!

Vẫn còn tiếp tục tung bay.

Tử chi!

Roi lá tả trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Ma quỷ

Tràng diện!

Sao mà thảm liệt.

Người sống!

Lâm vào điên cuồng.

Người chết!

Đã theo gió mà đi, không còn tồn tại.

Quảng trường Trung Ương bùn cát, giờ phút này đã bị hiến máu phủ lên đến đỏ bừng một mảnh, tại ánh đèn chiếu rọi phía dưới, lộ ra là như vậy chói mắt, lại là thảm liệt như vậy.

Chuyện cũ đã qua, sinh ở còn cần tiếp tục sinh tồn xuống dưới.

Có lẽ, là bị điên cuồng, hoặc là bị lên cơn giận dữ, đám kia lâm vào người điên cuồng bên trong, rốt cục có mấy cái tại ngấn ngòi điên cuồng về sau tỉnh táo lại, đem cừu thị ánh mắt được chuyển tới Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ phía bên kia.

Ha ha!

Các khán giả nói, Luru Thiên Long đâu?

Hắn có bị thương hay không? Làm sao không nói hấn a!

Tốt a!

Cái này nha giờ phút này đang cùng Long Bảo Bảo ngồi tại quảng trường Trung Ương khác một bên, ngoài miệng không biết ở đâu làm một cây chó một nhánh cỏ, tả hữu lung lay đầu, hai chân cẳng không ngừng đắc ý run run, toàn bộ liền cùng một người không có chuyện gì, nhìn xem trong sân hỗn loạn.

Cái này mẹ nó, giống như vừa rồi đánh nhau, cùng hấn không hề có một chút quan hệ, làm cho hấn giống như chính là ca từ đầu đến đuôi xem trò vui, tiêu chuẩn đánh xi đầu a!

Kỳ thật, vừa rồi bom bạo tạc một nháy mắt, hấn liền cảm giác được, cấp tốc đem tiểu long kéo gần lại ngọc bội không gian, sau đó mình cũng nhanh chóng né đi vào. Bằng không, ngay tại hỗn chiến Trung Ương hấn, chỉ sợ giờ phút này cũng là kia một đồng tàn chi loạn bùn bên trong một thành viên.

Mặc dù hấn giờ phút này giống không có chuyện người, thế nhưng là, nhìn kỹ, lại không khó coi ra, hấn nghiêm trọng lửa giận, lửa giận ngập trời, chính đối Mai Tân Mai Phi hai người đốt đi.

Hấn thời khắc này trong lòng tựa như có mưòi vụn đầu thảo nê mã không ngừng mà phi nước đại mà qua.

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Đây là cùng lão tử lớn bao nhiêu cừu hận a!

Phật gia gia là chiếm vợ của ngươi, diệt ngươi cửa, cưỡng X ngươi cả nhà nữ nhân sao?

Về phần hoa như thế lớn đại giới, dưới độc như vậy thủ đoạn đến đem Phật gia gia ta giết hết bên trong sao?

Trong lòng của hấn, giờ phút này đã đem mấy cái này hoàn toàn đem mình chọc giận người cho triệt để định tính vì người chết.

"Trung Đông tới sao? Hừ. . . Ngươi cho Phật gia gia chờ lấy!"

A trán!

Nhìn không được rùng mình một cái Mai Tân, giống như cảm giác được Luru Thiên Long lửa giận, sợ hãi trong lòng hạ xuống điểm đóng băng phía dưới.

"Hỗn đản, các huynh đệ, đều tỉnh, chúng ta bị họ Mai toàn gia lừa gạt, thảo nê mã, cảm bọn lão tử một đám người tính mệnh khi bìa ngấm, khi rác rưởi đồng dạng tại thu thập. Mọi người muốn báo thù, cùng ta cùng đi giết hai cái này Mai gia chó!"

Quảng trường Trung Ương, bỗng nhiên một đạo phản nộ nam cao âm hét lớn một tiếng.

Có lẽ là y nguyên còn có lo lắng, sợ hãi tự mình một người giết Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ, sẽ gặp phải hấn cái kia quyền thế ngập trời lão cha vĩnh viễn tàn nhẫn truy sát, tên này đại hấn liền kêu la kích động người mọi người cùng nhau.

Ai! Nhân loại nhát gan a?

Đáng tiếc! Khổ cực một đám người a!

Đều đến sống chết trước mắt, đều bị người khác vô tình, tàn nhẫn xem như chịu chết công cụ, giờ phút này nhưng vẫn là có một cổ khiếp đảm tự ti, sợ hãi trả thù gen ở trong lòng quấy phá.

Tại. Tên kia đại hấn kích động dưới, bạo động đám người dần dần khôi phục bình thường, sau đó, cũng là như hấn tức giận không thôi, lên cơn giận dữ.

Có một cái dẫn đầu, liền có cái thứ nhất hưởng ứng, thế là, một cái, hai cái, tam cái, bốn cái. . .

Tại tên kia đại hấn lôi kéo dưới, đám người từng bước một hướng về Mai Tân Mai Phi hai người đi đến, chỉ bắt quá, động tác kia, lại là rất chậm, rất chậm. . .

Nhìn xem từng bước một chậm rãi tới gần đám người, mặc dù động tác của bọn hấn rất chậm, nhưng là, trong mắt bọn hấn, kia không có phóng ra một bước, đều là đoạt mệnh bộ pháp, tựa như Từ thần mở ra bước chân, giơ cao Từ Thần Liêm Đao đến thu hoạch tính mạng của bọn hấn.

Giờ khắc này.

Trong lòng hồi hận, không cam lòng, cùng ngày xưa mình hết thấy, tại trong đầu của bọn họ không ngừng tái hiện, tựa như chiếu phim đồng dạng.

Sợ hãi, ngoại trừ sợ hãi vẫn là sợ hãi.

"Đừng, đừng tới đây. . ." Mai Phi hướng về phía đám người lớn tiếng gầm rú lấy: "Cha ta là Hồ Bắc phó Phủ chủ, các người dám phạm thượng làm loạn, cái này. . . Đây chính là tội chết a!"

Ai! Thật đáng buồn búp bê a! Đến lúc nào rồi, còn tại uy hiếp!

Hữu dụng không?

Đội ngũ tiếp tục chậm rãi tiến lên.

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ!

Ngộ Đạo trong miệng ni non mẳg: "Cần thiết hay không? Đây cũng quá có tài đi, mới bắt quá gần mười lăm mét khoảng cách, thế mà bị bọn này nha cho đi ra Marathon khí thế!"

"Đừng, đừng tới đây. . ." Đã uy hiếp không thành, Mai Tân mở miệng lần nữa: "Các người buông tha ta. . . Chúng ta, ta gọi cha ta. . . Cho. . . Cho các người rất nhiều tiền, cam đoan sẽ không lại truy cứu lỗi lầm của các người."

Ba ba ba!

Chỉnh tề tiếng bước chân càng đi càng gần, đột nhiên, ngừng lại.

Ai! Tham lam, là nhân loại lớn nhất thiếu hụt.

Tại tiền tài trước mặt, có rất ít người có thể chống cự được; tại quyền thế trước mặt, càng làm cho rất nhiều người cúi xuống cao quý eo.

Dù sao, trên đời này có thể có mấy cái không vì đấu gạo mà khom lưng đây này?

Đoán chừng, rất nhiều người đều muốn cười hắc là kẻ ngu.

Ngẫm lại cũng là a! Dễ dàng chết đói, còn muốn cái gì khí tiết. Chỉ cần sinh mệnh vẫn còn, tất cả đều là đậu xanh rau má!

Cái này có lẽ chính là giờ phút này đoàn người nội tâm khắc họa đi!

Hắc hắc!

Hữu hiệu!

Mai Tân nhìn xem dừng bước đám người, thật dài thua một hơi.

Ba ba ba!

Một đạo tiếng vỗ tay phá vỡ giờ phút này an tĩnh đáng sợ tràng cảnh.

"Ha ha ha. . . Không sai không sai, không tìm không phải hai đồ chơi, không thể không nói, các người thật đúng là có chút trình độ a!" Lưu Thiên Long vẫn như cũ ngậm cây kia không biết từ chỗ nào hái tới cỏ đuôi chó, đi thông thả nhàn nhã bước chân, dạo chơi nhàn rượg hướng về hai người này thứ hai.

"A! Người. . . Người đừng. . . Đừng tới đây!"

"Các người. . . Các người nhanh. . . Nhanh ngăn lại hần!"

Đám người không hề động.

"Cái gì? Các người. . . Chẳng lẽ các người không muốn sống?"

"Các người quên hần mới vừa rồi là làm sao đối đãi các người?"

"chắc chắc chắc. . ." Lưu Thiên Long đều có chút không đành lòng nhìn thẳng, nhìn cái này chặt vật hai anh em, hần cũng không biết nói cái gì cho phải.

Dùng cái gì để hình dung bọn hần là tốt!

Đứng trên ưu thế thời điểm, kia khí diễm, kia vương bát chi khí, gọi là một cái phách lối, gọi là một cái tùy tiện a!

Một khi đã rơi vào thế yếu, thần tình kia, kia khiếp đảm thái độ, gọi là một cái cái kia, không thể dùng lời nói mà hình dung được a! Bởi vì, kia là đối vãn tự độ cao vũ nhục.

"Hừ! Đừng nhúc nhích! Lại tới, ta liền. . ." Mai Tân thấy đối phương đều không mua mình trưởng, tình thế cấp bách bối rối phía dưới đột nhiên giờ lên trong tay điều khiển từ xa: "Các người nhìn, đây là cái gì?"

"Hừ hừ! Muốn mạng sống, giết cho ta cái kia tiểu tạp toái, không phải. . . Tất cả mọi người đừng nghĩ còn sống rồi đi." Mai Tân cùng hung cực ác la to, dùng cái này tới áp chế sợ hãi trong lòng. Chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng coi là thấy rõ. Minh hai huynh đệ, hôm nay nếu có thể an toàn rồi đi cái trụ sở này, vậy đơn giản chính là trò cười, mà cái này điều khiển từ xa lại là trong tay hắn lớn nhất một trương vương bài. Có lẽ, có thể hay không rồi đi, tất cả phải nhờ nó rồi. Hừ! Chỉ cần lần này an toàn rồi đi, lão tử nhất định đem các ngươi toàn bộ giết chết. Không, đem các ngươi một nhà lão tiểu cũng cho giết chết.

Tâm lý bắt đầu vận vẹo hắn, giờ phút này sắc mặt dữ tợn, lại khôi phục lại lúc trước phách lối khí thế.

"A! Ca. . . Ca a! Ta anh ruột, ta cũng không muốn chết! Ngươi cũng đừng liên lụy ta. . ." Mai Phi thấy một lần cảnh này, hoảng đến lớn tiếng gào thét hướng về hắn bỏ tới.

"Cút!" Cổ nén trên mũi đau nhức ý, một cước đem Mai Phi đạp ra. Xem ra, hắn là dự định ngay cả Mai Phi đều cùng một chỗ từ bỏ.

Chuyện xưa thật không có nói sai a! Không phải người một nhà không tiến một nhà cửa, hiện tại xem ra, cái này Mai Tân, thật đúng là di truyền Mai Hữu Tài những cái này tiên thiên gen a!

"A!" Mai Phi bị đạp rơi vào một bên, lập tức lại là đau hét thảm một tiếng.

"Các ngươi đều chó lợn xộn, nếu không, ta liền theo." Một bên uy hiếp, Mai Tân một bên hướng phía sau cách đó không xa ô tô khắp khềnh thoái lui.

"Họ Mai, lúc đầu chúng ta còn muốn bảo trì trung lập, ai cũng không giúp, kết quả. . . Vẫn là bị ngươi lừa gạt!" Trước đó tên kia đại hán không cam lòng hướng về phía Mai Tân lớn tiếng nói.

"Ngươi thật độc a!"

"Các huynh đệ, dù sao đều là chết, trước khi chết kéo lên hắn Mai gia hai tên hỗn đản, chúng ta cũng không oan."

Đám người động, chia hai bộ phận, một bộ phận phóng tới Mai Tân, một bộ phận phóng tới Mai Phi.

Phanh phanh phanh!

Ba ba ba!

Giữa sân, phóng tới Mai Tân Mai Phi hai bảy người, bị đột nhiên xuất hiện một già một trẻ cho trong nháy mắt đánh bại.

Lưu Thiên Long hai mắt nhắm lại, lông mày nhíu chặt, đồng thời, song quyền nắm chặt, không nhúc nhích nhìn xem một già một trẻ này biểu diễn.

Cao thủ, tuyệt đối là cao thủ, dù là mình tính cảnh giác cao như vậy, thế mà một mực không có phát hiện còn có hai người giấu ở cái này.

Ngắm lại, phía sau không khỏi thấm xuất mồ hôi lạnh cả người. Nếu là vừa rồi đối phương đối với mình phát động công kích, đoán chừng, giờ phút này mình sớm đã là người chết đi! Thế nhưng là, bọn hắn vì cái gì không có động thủ đâu?

"Không sai không sai, vừa rồi lão phu âm thầm nhìn trộm, Lưu tiên sinh thân thủ quả thực không tệ, không uống công lão phu rồi núi một chuyến. Nếu là ta không có nhìn lầm, Lưu tiên sinh cũng là xuất từ bất thế ra cao nhân chi thủ đi! Chiều này công phu khiến cho xuất quỷ nhập thần, lão phu tự thẹn không bằng a! Không biết có thể hay không cáo tri là môn phái nào đệ tử?" Đột nhiên, đôi điện tên lão già kia ánh mắt như điện nhìn chăm chăm Lưu Thiên Long hỏi.

Kỳ thật, hắn vốn có thể đã sớm âm thầm động thủ, chỉ là, bị Lưu Thiên Long trước đó lúc ẩn lúc hiện thân ảnh nói gạt, ngộ nhận là hắn là vị nào bất thế ra tuyệt thế cao nhân thân truyền đệ tử, sợ hãi vì vậy mà chọc không cần thiết trả thù, cho nên, mới không có động thủ. Thầm nghĩ, một hồi đánh trước dò xét một chút hư thực lại làm quyết đoán.

Bị lão già này cái kia đạo ánh mắt một bắn, Lưu Thiên Long thân hình xiết chặt, lập tức cảm giác giống như bị một đầu mãnh hổ cho tiếp cận, càng là cảm giác giống như một khối lớn Thạch Đầu đem mình gắt gao ngăn chặn, đều có chút không thở nổi. Giờ phút này, cảnh giới của hắn cấp bậc thoáng cái đề thăng lên đến cực hạn.

Nhưng là, dù là như thế, hắn vẫn không có biểu hiện ra đối với đối phương khuất phục cùng lễ cung dù sao, vẫn như cũ ngửa đầu, làm ra một bộ cao ngạo đáng về.

Có lẽ, đối lại người khác, giờ phút này sớm đã quỳ xuống thần phục, nhưng là, hắn sẽ không, cũng khinh thường làm cái loại người này! Mặc dù tự biết mình quyết định không phải đối thủ của đối phương, nhưng là, hắn tuyệt không sợ hãi, hắn lại muốn phản đem ta có thể toàn thân trở ra.

Chương 98: Đại mẽ mẽ

Hắc hắc! Ai kêu ta có đại mẽ mẽ đâu? Lưu Thiên Long trong lòng YY lấy cười nói.

Giờ khắc này, chính diện quan sát tỉ mỉ một chút một già một trẻ này, phát hiện trên người bọn họ phát tán ra cỗ khí tức kia tương đương âm độc, cảm giác liền cùng tiến vào độc ổ, làm cho người cảm giác toàn thân đặc biệt không thoải mái.

"Hừ! Lão gia hỏa, có như người loại này thái độ hỏi vấn đề sao? Thật sự là không có lễ phép, một điểm gia giáo đều không có?" Tại đối phương cái kia đạo khí thể áp bách dưới, Lưu Thiên Long mạnh mẽ trấn định, một bộ cả lo sợ phát phơ bộ dáng, đối lão giả kia không chút khách khí đùa cợt nói.

"Làm càn! Dám . ." Sau lưng lão giả người trẻ tuổi thấy Lưu Thiên Long vô lễ như thế thái độ, lập tức giận dữ, một thanh chạy lên đến đây, thế nhưng là không đợi hắn nhiều lời, liền bị lão giả phát tay đánh gãy. Cặp kia âm độc hai mắt âm trầm trừng mắt liếc Lưu Thiên Long, lần nữa thối lui đến sau lưng lão giả.

Lưu Thiên Long đối người trẻ tuổi kia vung ra một ngón giữa, bộ dáng kia, thần tình kia, tràn đầy đối với đối phương khinh bỉ.

"Người . ."

"Được rồi! Cho ta yên tĩnh, lúc nào đến phiên người lắm mồm!" Lão giả lần nữa đánh gãy người trẻ tuổi.

"Nhưng sư phó. ."

"Ngậm miệng!" Lão giả đổi tên kia người trẻ tuổi trừng một cái, tên kia người trẻ tuổi khí thể trong nháy mắt hoàn toàn không có, ừ ừ a a cúi đầu xuống, thối lui đến đằng sau. Chỉ là, hắn nhìn về phía Lưu Thiên Long ánh mắt, lại tràn đầy ác độc. Giống như giờ phút này nếu có thể dùng ánh mắt đem Lưu Thiên Long giết chết lời nói, hắn tuyệt đối sẽ.

Tự nhiên, cái này nha lại đổi lấy Lưu Thiên Long kia đùa cợt một cái ngón giữa.

Người trẻ tuổi trong lòng cái kia tức giận a, biệt khuất a, thế nhưng là, hắn có thể có biện pháp nào.

"Ha ha! Tiểu gia hỏa! Dám ở ta Vương Bá trước mặt nói lời nói này, cho tới bây giờ người vẫn là thứ nhất có thể đứng hô hấp." Lão giả giả trang ra một bộ cao thâm mặt trầm dáng vẻ, nhưng là, nói là nói như thế, thế nhưng là trong lòng của hắn càng là có chút đắn đo khó định, thật chẳng lẽ là cái nào đó cao nhân đồ đệ hay sao?

"Thần mã? Con rùa? Người nói người gọi con rùa?" Lưu Thiên Long giật mình, hắn cũng không phải là bởi vì đối phương ngôn ngữ mà bị kinh sợ, mà là bắt lấy đối phương lúc nói chuyện từ mấu chốt, bởi vì đối phương tuôn ra danh tự quá kinh thế hãi tục mà cảm thấy chán kinh, sờ lên không có một cọng lông đỉnh đầu, đùa cợt nhìn đối phương, ừ mãi cao! Người cũng như tên, tràn đầy vương bát chi khí a!" Đến rồi đến á! Đừng kéo những này ca khư bên trong bẹp! Chính cùng mình là cái tuyệt thế cao nhân giống như."

"Không sai, lão phu chính là Vương Bá. Làm sao, nhìn dáng vẻ của người, chẳng lẽ biết lão phu đại danh?" Vương Bá mặt lộ vẻ về đắc ý, cảm giác bản thân tốt đẹp nhìn xem Lưu Thiên Long.

"Sư phó! Hắn là đang mắng ngài a?" Vương Bá sau lưng thanh niên mặt đen lại, chính mình cái này sư phó, cái gì trí thông minh a? Ai, mắt mặt, mắt mặt a! Chỉ là, hắn vẫn là không thể không nhắc nhở một chút, miễn cho lần nữa mắt mặt ném đại phát. Lại một cái chính là, hắn đã sớm muốn giết Lưu Thiên Long, giờ phút này thấy đối phương chửi mình sư phó, thế là thừa cơ bắt đầu châm ngòi.

"Ừm? Làm sao mắng ta rồi?" Vương Bá phản ứng chậm nửa nhịp một mặt khốn hoặc nhìn đồ đệ của mình.

Hỗn đản!

Thanh niên lập tức ở trong lòng bắt đầu chửi mẹ, tốt a, có một cái con bất hiếu, mẹ hắn thật sự là tạo nghiệt, nằm trúng thương.

"Sư phó, hắn là tại hủy bỏ tên của ngài a! Ngài ngấm lại, ngài danh tự hải âm!" Người thanh niên tự nhiên không dám nói ra con rùa nhi tử, bởi vì hắn sợ hãi bị Vương Bá trừng trị, chỉ có thể nhắc nhở lần nữa.

"Ừm? Hải âm? Vương Bá? Con rùa? Dát! Đúng a! Vương Bá tương đương con rùa, thật đúng là!" Vương Bá lập tức kịp phản ứng, bỗng nhiên trông thấy đối diện Lưu Thiên Long chính mặt cười tà nhìn xem mình, thần tình kia, bộ dáng kia, một chút để hắn nổi giận.

"Tiểu tặc tử, người muốn chết? Lại dám nhục nhả lão phu, để mạng lại!"

Ai, lại một cái bị lửa giận phá tan lý trí người, lại một cái một lời không hợp liền đánh nhau người, Lưu Thiên Long bó tay rồi.

Chỉ là cái này nha đạo hiện tại còn tuyệt không hối hận ngôn ngữ của mình khuyết điểm a!

Sinh nhất thời miệng lưỡi nhanh chóng, khơi dậy người khác lửa giận, hấn thế mà còn trách người khác.

Đền! Kỳ thật hấn chính là cố ý.

"Ha ha ha. . ." Luru Thiên Long nhìn xem Vương Bá kia tức hồng hồng, sắc mặt bởi vì sinh khí mà vận vẹo bộ dáng, vui vẻ cười ha ha.

Nhưng là, hấn cũng không có vì vậy đứng tại chỗ bị động bị đánh.

Mặc dù, cảm giác mình giống như là bị một con mãnh thú cho khóa chặt phương vị, tựa như tại bụi gai bên trong ghé qua, nhưng là, hấn động, ngồi chờ chết cũng không phải phong cách của hấn. Và lại, hấn cũng nghĩ thử nghiệm cùng cao thủ qua so chiêu một chút, nhìn xem mình có thể tại cùng cao thủ đối kháng bên trong, đến tốt cùng có thể chèo chống bao lâu, dùng cái này kiểm nghiệm võ công của mình chênh lệch. Càng quan trọng hơn là, hấn hi vọng từ đó học được kinh nghiệm.

Vẫn tự thuyết mình mặc dù cảm giác thời gian qua thật lâu, nhưng cũng chỉ là thời gian một cái nháy mắt.

Vốn cho rằng bằng vào thân pháp của mình nhanh nhẹn độ, coi như không thể nhẹ nhõm ứng đối, nhưng là cũng có thể miễn cưỡng tránh thoát đi. Ai biết, đối phương thật muốn biết mình một giây sau muốn xuất hiện ở nơi nào đứng vậy, sớm làm ra phán đoán chuẩn xác. Luru Thiên Long vừa mới lách mình đến một bên, coi là tránh đi công kích của đối phương, nhưng không có ngờ tới, tốc độ của đối phương, sức phán đoán đều không yếu, lập tức bị một quyền nện vào ngực, cũng may hấn phản ứng kịp thời, một cái hai tay giao nhau đón đỡ một chút, bằng không, lần này đoán chừng nằm trên mặt đất trọng thương không thể.

Mượn đón đỡ chặn đối phương cường lực một công, hai chân nhanh chóng chĩa xuống đất hướng về sau thối lui. Dù là như thế, trên cánh tay truyền đến đau đớn, y nguyên để hấn đau đến run rẩy, đồng thời, rù xuống hai tay lại tại cẳng không ngừng run rẩy.

Thế nhưng là, đối phương giống như căn bản cũng không định cho hấn thời gian nghỉ ngơi, thừa dịp người bệnh đòi mạng người giống như, lần nữa cư trú tiến lên, công tới.

Không lo được đau đớn trên thân thể, Luru Thiên Long không có bày ra phòng thủ tư thế, phản thủ làm công, tay phải một cái trường quyền, hướng về xông tới Vương Bá nghênh đón tiếp lấy.

Bồng!

Bạch bạch bạch!

Theo một tiếng trầm muộn tiếng va đập về sau, chính là một trận hai chân cùng mặt đất đất tiếng va đập.

Giờ phút này, Luru Thiên Long bị đối phương cổ lực đạo kia va chạm liên tục lui vài chục bước mới dừng lại, vết thương cũ chưa lành, lại thêm mới tổn thương tay phải, tại vừa rồi một lần kia đụng nhau bên trong, kém chút đem xương cốt đều gãy. Cái này nếu là đối lại người khác, đoán chừng cánh tay này xem như báo tiêu. Nhưng là, ai muốn người này không phải người bình thường, mà là hấn Luru Thiên Long đâu? Hấn có một cái khác đại mẽ mẽ, vô địch chữa trị bảo điển a, mặc dù không thể nói trong nháy mắt liền khôi phục, thế nhưng là, ngay tại thể thì lui ngay miệng, thương thể của hấn cũng là chữa khỏi. Chỉ là cái kia đạo cảm giác đau đớn nhưng không có nhanh như vậy liền tiêu tán mà thôi, khiến cho cánh tay báo đáp ân tình không tự kìm hãm được run rẩy một trận.

"Tiểu tử, ngươi rất không tệ, thế mà có thể tại vừa rồi đối kháng bên trong mà không ngã, phải biết, đây chính là nhiều ít thành danh đã lâu người đều không thể làm được, bằng không, ta sống Diêm La Vương bá uy danh há không phệ đi. Lão phu càng ngày càng thương thức ngươi, nếu không phải bị người ủy thác, ta còn thực sự muốn đem ngươi thu làm đệ tử. Ái, đáng tiếc tốt như vậy một khối người kẻ tục a!" Vương Bá nhìn xem mặt không đổi sắc Luru Thiên Long, một mặt thương thức, lại một mặt thương tiếc thần sắc.

"Hừ! Lão gia hỏa, đừng giả bộ ra giống như mình một bộ rất ngưu bức đáng vẻ, muốn làm Phật gia gia sư phụ, ngươi còn chưa đủ tư cách. Tới đi, muốn chiến liền chiến, coi là bản tăng sẽ sợ ngươi không thành!" Luru Thiên Long lạnh giọng lấy đúng, lập tức lần nữa triển khai tư thế.

"Ủm?! Chờ một chút, ngươi là Phật gia tử đệ?" Vương Bá vừa rồi đã sinh ra ý yêu tài, vốn cũng không có tiếp tục tiếp tục công kích suy nghĩ, giờ phút này càng là bắt lấy từ mấu chốt, Phật gia gia, bản tăng, lúc này khoát tay bày ra ngừng, nghi ngờ hỏi.

"Không tệ, Phật gia gia ta chính thức Phật môn tử đệ, làm sao? Chẳng lẽ lại ngươi nghĩ quy y ngã Phật không thành! Hắc hắc, tuy nói bỏ xuống đồ đao lập địa thành Phật, nhưng là, Phật gia gia thay Phật Tổ lão nhân gia ông ta làm chủ —— không thu ngươi!" Luru Thiên Long thấy đối phương hỏi như thế, bày ra một bộ ta rất ghét bỏ nét mặt của người đối Vương Bá đùa giỡn cười trả lời.

Dát!

Hỗn đản!

Lão phu thần mã thời điểm muốn làm hòa thượng rồi? Thế mà còn nói không thu ta? Còn một bộ ghét bỏ hình dạng của mình?

"Thật can đảm! Làm can!" Vương Bá lại bị chọc giận, tức giận đến tại nguyên chỗ thẳng dậm chân, thế mà quên công kích.

Ai, làm sao dễ dàng như vậy chọc giận a, quả thực là một điểm liền.

"Hắc hắc, lão gia hòa, ngươi nói sai, ta chỉ biết là ngươi là bại hoại, không phải tốt trứng; còn có, ta còn biết ngươi sẽ không để tứ, tương phản, sẽ chỉ đánh rắm!" Lưu Thiên Long vẫn như cũ sinh miệng lưỡi nhanh chóng, không buông tha đùa giỡn mắng Vương Bá.

Đến! Cái này nha công phu miệng thật sự là ngoan độc a!

Nhắc tới hai người, thật đúng là có duyên, một cái công phu miệng cao minh, một cái tính tình nóng nảy, một điểm liền, đơn giản chính là một đôi tên dở hơi a.

Lần này, vốn nên là một trận ngươi chết ta sống sinh tử đánh nhau tràng cảnh, bỗng nhiên tràng cảnh biến đổi, biến thành một trận mắng chiến.

"Tiểu tặc tử, ngươi mới là bại hoại, cả nhà ngươi đều là bại hoại!" Vương Bá khó thở, vội vàng ngôn ngữ phản kích.

Dát!

Phía sau hần tuổi trẻ đệ tử trong nháy mắt tròn tròn mắt, như là một kiện hóa đá pho tượng, đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Đây là mình ngày xưa cái kia sư phó sao? Ai có thể nghĩ, hôm nay thế mà cùng cái ba tuổi tiểu hài, cùng người bắt đầu chơi đấu võ mồm mắng cầm, nhưng là, làm sao cảm giác giống như là bát phụ chửi đồng a! Trong lòng của hần cái kia im lặng a, ngoại trừ im lặng vẫn là im lặng, bị Vương Bá đạo này vương bát chỉ khí cho cả kinh, ai! Đây mắt đều là nước mắt a.

Đừng nói là hần, chính là trốn qua một kiếp Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ, giờ phút này cũng là cả kinh há to mồm, tròn tròn hai mắt một bộ ngẩn người thần sắc lâm vào hóa đá.

Lưu Thiên Long cũng vui vẻ đến như thế, mắng chiến dù sao cũng so đánh nhau nhẹ nhõm đi! Mắt thấy mình không phải đối phương địch thủ, chẳng lẽ lại còn vội vàng đi chịu chết. Hắc hắc, đã lão gia hòa này nguyện ý cùng ta đấu võ mồm, vậy thì bồi cùng hần. Thế là, bắt đầu cái kia sái bảo mặt khác.

Thần thương khẩu chiến bắt đầu.

"Ngươi cái già Bất Từ, giả thanh cao, thực sự bại loại!"

"Ngươi cái ranh con, không biết kính già yêu trẻ, đi ra ngoài bị sét đánh!"

"Tức chết ngươi cái này ngàn năm con rùa già, a không, vạn năm con rùa già."

"Ngươi cái này tiểu tạp toái, mặt mũi tràn đầy dài bệnh trĩ!"

...

Dát!

Oa ha ha!

Cái này nếu là còn có những người khác tại, nhất định sẽ trông thấy, một già một trẻ, đứng đối mặt nhau, nhao nhao dùng ngón trỏ tay phải chỉ vào đối phương, tựa như bát phụ chửi đồng riêng phần mình một phương tại mắng nhau.

Tràng cảnh kia,

Chiến trận kia.

Chỉ có thể nói, đơn giản hủy tam quan a!

Cái này nếu như nếu như bị Nhậm Thu Uyên một đám nữ nhân nhìn thấy tình cảnh này, không biết có thể hay không hai tay che mặt, một bộ đừng nói ngươi biết ánh mắt của chúng ta a.

Hô hô hô!

Tiếng thờ dóc!

Chương 99: Cổ kỵ

Mắng nhau âm thanh rớt cục đình chỉ, đối chiến song phương rớt cục bấy giờ thu binh. Đương nhiên, chỉ có một cách, nếu nói công phu miệng, tuổi già Vương Bá có thể nào bì kịp được Lưu Thiên Long a! Cho dù là trạm sau lưng hân người trẻ tuổi, cũng cảm giác tự thẹn không bằng.

Mẹ nó, tiểu tử này cũng quá có thể mắng!

Ngẩn ngời nửa giờ, thế mà mặt không đổi sắc, không có chút nào dừng lại, riêng là đem Vương Bá cho mắng không nói thêm gì nữa ứng đối, bị tức đến ngồi tại đối diện thở nặng khí, thỉnh thoảng phát ra từng đợt ho sặc sụa.

Tốt a, thật không biết hình dung như thế nào hai người này!

Vương Bá triệt để giận điên lên!

Tuổi trẻ đồ đệ nước mắt chạy vội!

Mai Tân Mai Phi tròn tròn mắt!

Lưu Thiên Long vui đại phát!

Tứ Trung hoàn toàn khác biệt biểu lộ từ ba phương hướng bay tới, lộ ra dường đề cập nhiều buồn cười! Nhiều sinh động!

Vương Bá kỳ thật trong lòng càng biệt khuất, hân không phải là không muốn tiếp tục động thủ công kích Lưu Thiên Long, thậm chí muốn giết hân, chỉ là, đối phương là Phật môn tử đệ, thật đúng là không dám tùy tiện xuất thủ. Lại liên tưởng đến trước đó Lưu Thiên Long quý mị thân thủ, tại kia vài trăm người trong vây công, lúc ẩn lúc hiện, hân thậm chí hoài nghi tiểu tử này hân là vị kia đắc đạo cao tăng quan môn đệ tử. Bởi vậy, kia phần lo lắng tâm tư tái khởi, sau đó mới xuất hiện lúc trước nằng chiến.

Dù hân tự nhận công phu rất cao, nhưng là lấy bối cảnh của chính mình, nhưng cũng là không dám đắc tội cái này trong giang hồ số một số hai Phật môn a! Chỉ là hân rất kỳ quái, vì cái gì Phật môn tử đệ sẽ cùng thế tục Trương gia nào lên mâu thuẫn đâu? Phật gia không phải một mực tuân theo lớn không thích tình thân, độ hóa chúng sinh sao? Mang theo đây trong đầu bột nhào, hân đứng lên.

"Tốt, tiểu tử thú, đừng sinh miệng lưỡi nhanh chóng! Lão phu tự biết không phải là đối thủ của ngươi! Đừng tưởng rằng lão phu sẽ không ra tay với ngươi, ngươi liền quên hết tất cả, kia là lão phu không muốn làm khó ngươi! Nếu không phải sợ người trong thiên hạ cười ta sống Diêm La Vương bá lấy mệnh hiệp yếu, lấy lớn hiệp nhỏ, ngươi cho rằng ngươi còn có thể đứng ở chỗ này không thành. Nói thật đi, ta cũng không muốn biết ngươi cùng Trương gia có cái gì mâu thuẫn, nhưng là, đã hôm nay ta nhận uỷ thác tại ngươi, liền lụy tiến vào chuyện này, liền muốn cho chuyện này về lên kết quả." Nghi ngại một trận về sau, Vương Bá ngược lại tỉnh táo lại, đứng dậy, bình tĩnh ngắm kia khuôn mặt đầy nếp nhăn trầm giọng đối Lưu Thiên Long quát.

Đừng tưởng rằng hân là cái gì đại thiện nhân, nếu không phải trong lòng lo lắng, ngươi cho rằng hân nguyện ý giả ra như vậy tự cao thanh cao cao nhân bộ dáng sao?

Lúc đầu, lấy tính cách của hân, đem Lưu Thiên Long giết cũng liền giết, coi như Lưu Thiên Long phía sau thật có Phật môn đắc đạo cao tăng chỗ dựa lại như thế nào, ai lại sẽ biết là mình giết đâu? Cái này ở đây đều là người một nhà, trừ phi, bọn hân bán chính mình.

Mặt khác mấu chốt nhất là, hân y nguyên chờ một điểm, không có giấy có thể bao trùm Hỏa, cái này vạn nhất nếu là thật tiết lộ phong thanh, để vị cao nhân nào biết mình giết hân ai đồ, hậu quả kia. . . Ngẫm lại hân đều cảm thấy nghĩ mà sợ. Mặc dù hân mục đích tự cao võ công cao cường, nhưng là, đó cũng là tại không có chân chính đứng phải ngoan nhân dưới mới tính cao cường. Sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân đạo lý hân tự nhiên là biết đến, đừng nhìn tình huống trước giống như lộ ra hân rất yếu trí. Kỳ thật không phải, vẫn là lo lắng cho phép tạo thành giả tượng.

Mà đối diện Lưu Thiên Long, tự nhiên cũng sẽ không cho là đối phương là thật ngốc như vậy, mình lại là cớ nào cớ nào thông minh, chỉ bất quá đối phương là nhất thời bị mình cho lượn quanh đi vào mà thôi. Đồng dạng, hân cũng nhìn ra, trước đó nghe nói mình là đệ tử Phật môn lúc, đối phương giống như sinh ra lo lắng. Nếu không, mình làm sao có cơ hội để lợi dụng được đem đối phương trên đũa một phen, đoán chừng đối lại người bình thường, giờ phút này đã là một bộ thi thể lạnh băng đi!

Nhưng nói thì nói thế, thế nhưng là, Lưu Thiên Long y nguyên sẽ không như vậy bỏ qua, nếu không phải mình có đại mẽ mẽ, hay là Phật môn thân phận làm cho đối phương cổ kỵ, mình giờ phút này còn có thể sống sinh sinh đứng đây sao? Chỉ sợ sớm đã bị đối phương hạ sát thủ. Đã đối phương từ bắt đầu liền không có thả mình sinh lộ suy nghĩ, vậy mình cần gì phải cùng đối phương khách khí đâu? Cùng lắm thì đánh nhau chết sống. Hắc hắc, dù sao ta có đại mẽ mẽ, thời khắc mấu chốt có thể đào thoát, chỉ cần ngươi cái già Bất Tử đừng đề vịnh dự nhân viên ta bắt được cơ hội, nhìn gia gia không giết chết ngươi.

"Hừ! Đừng giả bộ, lão gia hóa, có mặt hay không a, chính cùng mình là cái gì tuyệt thế cao nhân, lại là cớ nào cớ nào thanh cao đại thiện nhân. Phi phi phi. . . Ngươi nha không mặt, Phật gia gia ta nhìn đều mặt mũi. Giả, ngươi nha tiếp tục giả vờ!" Lưu Thiên Long tròn trắng mắt, khinh bỉ nhìn đối phương hướng phía Vương Bá vùng quá khứ một ngón giữa.

"Ngươi. . . Tiểu tử thú, ngươi đừng quá phách lối, đều nói chó trang bức, xạo nhồn bị sét đánh! Lão phu thiện ý khuyên nhủ ngươi, làm người hay là phải khiêm tốn một chút, nếu không. . . Hừ hừ!" Vương Bá ánh mắt bức người, âm tàn trên gương mặt, giờ phút này chỉ thấy kia bên bị tức giận tại co rúm.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mê nó cái đầu hủ! Thực tình mệt mỏi a! Nếu là đổi lại Phật gia gia ta, tuyệt đối sẽ tìm khối đầu hủ đâm chết đẹp đi, ai! Được rồi được rồi, Phật gia gia liền làm người tốt, miễn cưỡng buông tha ngươi nha, nhìn ngươi kia đáng thương dạng, chắc chắc. . . Quái đáng thương!" Lưu Thiên Long tiếp tục đã kích lấy đối phương, mặc dù rất giống muốn cùng đối phương bắt tay giảng hòa cảm giác, nhưng ngôn ngữ công kích lại như cũ không ngừng.

Vương Bá trong lòng cái kia giận a, bắp thịt trên mặt giờ phút này giống như muốn đến rơi xuống giống như, kia cái nào gọi giật giật, quả thực là bị tức giận sôi lên.

Nhưng là, vì mau chóng thoát khỏi cái tên này khó dây dưa, mau sớm giải quyết lần này sự cố, hắn cố nín lại.

"Hừ! Nhìn ngươi là tiểu oa nhi, lão phu không chấp nhặt với ngươi!" Vương Bá cường nhân tức giận, để cho mình tận lực trấn định lại, sau đó nói: "đẩy ra nói đi, chuyện lần này sai tại chúng ta trước, bắt quá, ngươi xem bọn hắn, đều chiếm được vốn có trừng phạt, nếu không dạng này, hai người bọn họ phế vật ta mang đi, chúng ta như vậy coi như thôi, lại không cùng đối phương so đo như thế nào?"

Cái gì, phế vật?

Mai Tân Mai Phi nghe vậy, trong lòng trực tiếp nểng lên, nghĩ hai người mình bình thường thân phận, đó cũng đều là cao cao tại thượng, thật nhiều người đứng xếp hàng đến Ba kiệt a! Hôm nay lão gia hỏa này thế mà mắng bọn hắn là phế vật! Được rồi, ai kêu mình bây giờ có chuyện nhờ đối phương a, phế vật liền phế vật đi!

Vương Bá sau lưng đồ đệ lại bắt đầu bất bình, nhưng là hắn không dám mở miệng nói ra, hắn cũng nhìn ra sự phẫn nộ giống như tại đoán chừng cái gì, nhưng là mình có nói không được. Dù cho biết, chẳng lẽ mình có thể Bond chút gì không sao? Liền ngay cả sư phụ đều đoán chừng đối tượng, mình vẫn là ít chọc mới tốt.

"NO, NO, NO!" Lưu Thiên Long nghe xong, lập tức quệt miệng, giờ ngón trỏ lên đông đưa nói ra: "ta không phải là thánh lực xảy ra vấn đề a? Nếu là ta không nghe lầm, giống như tiện nghi đều bị các ngươi chiếm đi, khó mà làm được, mua bán lỗ vốn ta nhưng không làm."

"Làm sao? Ngươi không vui? Lại nói, chúng ta làm sao lại chiếm tiện nghi rồi? Ngươi nhìn xuống đất bên trên nằm, kia hai phế vật vết thương trên người, nhìn nhìn lại ngươi hoàn hảo không chút tổn hại, đến cùng là ai chiếm tiện nghi, đây không phải liếc qua thấy ngay sao?" Vương Bá sao có thể nhìn không ra đối phương là dự định ngay tại chỗ lên giá, muốn chút bồi thường, nhưng là hắn chính là dùng cái mộng nghĩ cũng biết, đối phương cái này đại giới nhất định không thấp, đến không Kế Đô là công phu sư tử ngoạn đi, thế là, đùa nghịch lên bắt đắc dĩ.

"Chắc chắc chắc. . . Thật nhìn không ra, ngươi lão gia hỏa này thật đúng là cáo già, giọt nước không lọt a! Đừng chính mình có bao nhiêu thâm giống như. Sáng tỏ nói đi! Nếu không phải tiểu hòa thượng công phu rất cao, ngươi cảm thấy, ngươi còn sẽ có cơ hội, có thời gian tại cái này cùng ta nói chuyện?" Lưu Thiên Long cũng không ăn đối phương bộ kia, đã nhìn ra đối phương lo lắng, hắn sao không nhân cơ hội này yếu điểm bồi thường. Còn nữa nói, mình là tin mừng phù hộ, có đại mẽ mẽ chiêu cố, bằng không, hậu quả có thể nghĩ.

"Tốt a! Tính lão phu tự cho là thông minh! Ngươi cứ việc nói thẳng đi! Chuyện này, như thế nào mới có thể tính toán?" Vương Bá trầm nghĩ tiểu gia hỏa này còn tại thật không tốt lừa gạt, không có chút nào mập mờ. Đã không che giấu được quan, như vậy dứt khoát dứt khoát một chút, giải quyết dứt khoát, hắn hiện tại là một khắc cũng không muốn lại nhiều đợi ở nơi này, luôn cảm giác một mực bị một tên tiểu bồi đệ ép, đừng đề cập nhiều khó chịu.

"Hắc hắc, cái này còn tạm được!" Lưu Thiên Long thái độ một bên, chừng chặc đằng hoàng mà cười cười nói: "thứ nhất, nơi này phong thủy không tệ, dùng để nghỉ phép, hắn là một cái không tệ không có chỗ thứ hai."

Kỳ thật, từ lần đầu tiên phát hiện nơi này về sau, hắn liền đặt ở trong lòng. Đây chẳng phải là mình muốn, cũng chính là mình bây giờ cần nhất một cái bí mật căn cứ sao? Có nơi này, liền có thể để Từ Hồ đem một ít nhân viên chuyển đi tới huấn luyện, dạng này, chẳng phải tránh đi một chút phiền toái không cần thiết không phải?

"Được, lão phu làm chủ, nơi này đưa cho ngươi. Nhưng là, lão phu nhường nhịn là có hạn độ, đây là tầng trên cùng nhất độ, không thể nhắc lại chó vượt quá cái này. Đồng thời, ngươi còn chỉ có thể xách một cái yêu cầu, nếu không, lão phu liều mạng cái mạng này, cũng muốn giết ngươi!" Vương Bá sắc mặt âm trầm, lạnh giọng khuyên bảo Lưu Thiên Long.

"Hắc hắc, cứ như vậy đều chịu không được, chắc chắc, nhìn ngươi điểm này tiền đồ. Được rồi, không đã kích ngươi, miễn cho người khác nói ta không tuân theo già yêu cầu. Ai! Ai kêu Phật gia ta là người tốt đâu? Cái này đầu thứ hai mà! Đã ngươi đều cho ta đưa tốt như vậy một cái nghỉ ngơi khu, ta liền không lại làm khó Trương Đông tới, coi như việc này chưa từng xảy ra, ai kêu ta là người tốt đâu? Nhưng là, hai cái này rác rưởi, ngươi đến lưu lại." Lưu Thiên Long đập đi chếp miệng, một bộ hoàn toàn không sợ thần sắc, ngoài miệng không biết lúc nào lại ngậm một cây chó một nhánh cỏ, nhưng là cuối cùng lời nói xoay chuyển, sắc mặt trong nháy mắt cũng là trầm xuống.

Hỗn đản!

Vương Bá trong lòng nổi giận nểng, liền ngươi, còn kính già yêu trẻ, lúc trước chẳng lẽ là mắt của ta bỏ ra, ngềnh ngẩng, sinh ra ảo giác, mẹ nó, lão phu khinh bỉ ngươi!

Còn có, liền ngươi tiểu tạp chủng này, còn lớn hơn người tốt? Khắp thiên hạ này người tốt chết sạch, ngươi nha cũng không phải người tốt! Ngươi nha,

đơn giản chính là cái ma quỷ, một điểm thua thiệt đều không ăn.

Về phần nói lưu lại hai cái này rác rưởi phế vật, hấn cũng có chút xoắn xuyết, bởi vì ra đến lúc đến, Trương Đông đến thế nhưng là một con yêu cầu hấn bảo trụ hai người này, nhưng là không phải cứng nhắc yêu cầu, chỉ nói tại không làm thương hại tự thân tình huống dưới.

Thế nhưng là, hiện tại loại tình huống này, đó là cái gì? Tồn thương với bản thân tình huống sao? Có vẻ như cũng không có, thế nhưng là, kia phần ẩn tàng cổ kỵ, tiểu tử này sau lưng bối cảnh, còn có cái kia giống quái vật súc vật, giờ phút này không biết núp ở chỗ nào? Tiểu tử này trên người có đại bí mật a? Đây là hấn một mực không dám suy nghĩ nhiều. Cái này khiến hấn càng nghĩ, càng cảm thấy Lưu Thiên Long thân phận khó bề phân biệt, bối cảnh thâm hậu, cũng biến thành càng thêm kiêng kỵ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Người già thành tinh

Đều nói người già thành tinh, nhưng có đôi khi, cân nhắc nhiều hơn, ngược lại là chuyện xấu. Chính như thời khắc này Vương Bá, hấn liền lâm vào mình đào một cái hố to rồi cuộc không leo lên được. Cái này muốn đổi làm người khác, không chừng trực tiếp liền đem Lưu Thiên Long giết, đâu còn lo lắng nhiều như vậy.

Tại hấn tới này trước đó, Trương Đông đến thế nhưng là nhiều lần cường điệu, muốn bảo trụ hai cái này phế vật, nói hấn còn có đại dụng, bất quá, lại nói đây không phải cứng nhắc yêu cầu, chỉ cần tại không làm thương hại tự thân lợi ích tình huống dưới. Dù sao, Mai Tân Mai Phi hai cái phế vật, xác thực chỉ là hấn lợi dụng công cụ, mà Vương Bá sư đồ, lại là hấn ý vào, tuyệt không cho phép có sơ xuất. Cả hai cân nhắc lợi hại, tại nguy hại tự thân lợi ích lúc, hai cái này phế vật có thể trực tiếp vứt bỏ.

Ai! Chỉ có thể nói, Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ, từ đầu đến cuối chính là cái bị kịch, đầu tiên là trở thành bọn hấn lão tử Mai Hữu Tài leo lên công cụ, phía sau lại trở thành Trương Đông đến lợi dụng để hãm hại Lưu Thiên Long công cụ, cuối cùng còn bị vô tình từ bỏ. Mà lại là đã sớm chú định, vẫn là bị xem như rác rưởi đồng dạng vứt bỏ.

Nếu để cho bọn hấn biết, hai người mình từ đầu tới đuôi chính là bị kịch, liền bị xem như rác rưởi đồng dạng đối đãi, trong lòng nên như thế nào ý nghĩ a?

Mai Tân Mai Phi nghe được Lưu Thiên Long kiểu nói này, trong lòng lập tức xiết chặt, nhưng lại không dám gọi lên tiếng đến, chỉ có thể tội nghiệp nhìn xem Vương Bá.

"Tiểu tử, trước mặt yêu cầu, ta có thể không chút nào cân nhắc đáp ứng ngươi, thế nhưng là đằng sau điều kiện này, để cho ta rất khó khăn a? Bởi vì đây là ta ủy thác phương ý nguyện!" Vương Bá mặt lộ vẻ khó xử, trong lòng không ngừng tính toán lợi và hại.

"Đây là không có thương lượng! Bằng không, vậy liền khai chiến! Ta cũng không muốn bỏ mặc muốn đổi ta thống hạ sát thủ địch nhân buông xuôi bỏ mặc, chứ nói chi là thả bọn họ đi, đây cũng không phải là bản táng phong cách làm việc, cũng không phù hợp. Ta nghĩ, người cũng không muốn tại bên cạnh mình một mực chôn lấp một viên không biết lúc nào liền sẽ lại bạo tạc nguy hiểm đi!" Lưu Thiên Long gấp híp mắt, đây là sát ý thẳng hoa kết quả, cũng là hấn muốn giết người thời điểm trọng yếu nhất biểu hiện.

"Cái này. . ." Vương Bá trong lòng cái biệt khuất đó a, mẹ nó, đây rồi cuộc ai cùng ai a, làm cho giống như mình mới là thế lực yếu kém một phương, ủy khúc cầu toàn giống như.

"Cho ta cân nhắc có thể chứ?" Vương Bá rất xoắn xuyết, giờ phút này đâu còn cũng có trước vương bát chi khí, rõ ràng cùng cái bị khinh bỉ tiểu tức phụ giống như. Cái này nếu như bị ngoại nhân trông thấy, khẳng định mở rộng tầm mắt đi!

Đừng nói trước người ngoài, chính là đồ đệ của hấn, giờ phút này cũng là lần nữa lâm vào hóa đá trạng thái. Mẹ nó! Khinh người quá đáng a, thật sự là quá khi dễ người! Hấn thậm chí có loại xúc động, một cước đá văng Vương Bá, sau đó hét lớn một tiếng: "Buông ra kia con rùa, để cho ta tới!"

Về phần Mai Tân Mai Phi, thời khắc này tâm càng là khẩn trương vạn phần, muốn lớn tiếng kêu đi ra, nhưng lại sợ hoàn toàn ngược lại, chỉ có thể vẫn khẩn trương như cũ hề hề nhìn xem Vương Bá.

"NO, NO, NO." Lưu Thiên Long cũng sẽ không cho đối phương cân nhắc thời cơ, hấn hiểu được đã xà tùy cơn bên trên đạo lý này, đã đối phương nói muốn cân nhắc, như vậy yêu cầu này liền có rất lớn khả năng. Hấn dám khẳng định, Mai Tân Mai Phi cuối cùng sẽ trở thành con ròi.

"Đừng a! Vương Bá đại hiệp, Vương Bá tiền bối, Vương Bá gia gia, tuyệt đối không nên nghe hấn. Chúng ta thề, chỉ cần ngài có thể mang theo chúng ta ra ngoài, ngày sau vinh hoa phú quý, ngài đem hưởng chi không hết!" Mai Tân rốt cục nhận không được, sợ Vương Bá đáp ứng Lưu Thiên Long, vậy

mình coi như ngỏm củ tỏi.

"Chính là chính là, Vương Bá tổ tông, Vương Bá đại gia, ngài tuyệt đối đừng đáp ứng hần, chúng ta hứa hẹn tuyệt đối hữu hiệu." Sớm đã quên đau đau Mai Phi tranh thủ thời gian đi theo phụ họa.

Hỗn đản!

Vương Bá giận dữ, bởi vì cái này hai đồ chơi, mình lâm vào như vậy cục diện bị động, hiện tại, bọn hần không nói lời nào còn tốt, không chừng hần còn nể tình Trương Đông tới tình cảm bên trên, thật có thể mang theo bọn hần rời đi. Nhưng là, hai người này là dùng khóc giọng điệu hô hào nói lời, cái kia vốn là hần là phát âm vì Vương Bá danh tự, làm sao đến trong miệng của bọn hần sừng sốt bị hô lên con rùa ý tứ.

Hỗn đản!

Còn con rùa đại hiệp, vương Bát Tổ tông... ?

Càng nghĩ càng sinh khí hần, mình cho mình một cái hạ bậc thang.

Hừ! Đã các ngươi hai cái này phế vật như thế không còn dùng được, dù cho lưu lại cho Trương thiếu, đoán chừng cũng không làm được cái đại sự gì, nói không chừng sẽ còn lại xuất hiện lần này bại cục, liên lụy Trương thiếu. May mắn lần này lão phu ra mặt, mới khiến cho đối diện tiêu tử này đồng ý tạm thời không đối địch với Trương thiếu. Vì Trương thiếu an nguy, lão phu liên tục tiện làm quyết định, đem các ngươi hai cái phế vật lưu cho hần chính là đầu, không chừng còn có thể tính cả một phần ân tình. Coi như về sau hần lại đối địch với Trương thiếu, có lẽ còn có thể bởi vì hôm nay lão phu cái này nhất cử xử chí, có thể lần nữa dùng tay giảng hòa cũng nói không chừng đấy chứ!

Hắc hắc! Cứ như vậy vui sướng quyết định. Hai cái phế vật, các ngươi đừng trách lão phu tâm ngoan thủ lạt, muốn trách, chỉ có thể trách các ngươi quá ngu ngốc, ngay cả một chút chuyện nhỏ đều làm bẽ, còn cho Trương thiếu chọc tới phiền phức. Nếu như không phải lão phu cơ trí, Trương thiếu không gặp mười các ngươi hại chết. Nghĩ đến Trương thiếu cũng có thể minh bạch cùng thông cảm lão phu một phen tâm ý đi.

Mai Tân Mai Phi nếu là biết mình hai người bởi vì vừa rồi chen vào nói mà đưa đến mình bị vứt bỏ, đoán chừng phải lập tức chết oan đi qua đi! Sớm biết, chúng ta không nói lời nào chẳng phải xong. Ai, miệng tiện a! Thuốc hối hận có hay không?

Trả lời là: Có.

Cái này giải được là thần mã? Đáp án là: Chết đi, một lần nữa đầu thai, kiếp sau tìm một nhà khá giả, một lần nữa làm người thiện lương.

"Tốt!" Vương Bá không do dự nữa, đã quyết định, dứt khoát dứt khoát một chút. Bởi vì, hần hiện tại trong lòng đã tựa như được bệnh trầm cảm, cả người đều buồn bực sắp điên rồi.

"A! Không... Các ngươi không thể dạng này!"

Đây là Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ thanh âm, nhưng là, giờ phút này, không có người đang để trong lòng bọn hần.

Bởi vì, từ Vương Bá dự định vứt bỏ bọn hần quyết định này lên, bọn hần liền đã cùng mình không có bất kỳ quan hệ gì. Còn bọn hần trong miệng kia cái gọi là vinh hoa phú quý, hần quan tâm sao? Rõ ràng, hần không quan tâm. Bởi vì Trương gia cho hần càng nhiều càng nhiều.

Như vậy Lưu Thiên Long đâu? Kia càng là không cần phải nói, hai cái này trăm phương ngàn kế muốn mưu hại mình rác rưởi, từ bọn hần có mưu hại chi ý lên, liền đã thành người chết, thành ô nhiễm không khí một phần tử.

"Ha ha ha ha..."

Bỗng nhiên, trong sân rộng truyền đến một trận thê thảm tiếng cười.

Lưu Thiên Long, Vương Bá ba người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy mới vừa rồi còn một bộ sợ hãi khiếp đảm thần sắc Mai Tân, giờ khắc này thế mà như bị điên cười ha hả, tiếng cười kia bên trong, tràn đầy thâm liệt, tràn ngập sự không cam lòng, kia sắc mặt, vận vẹo dọa người.

Lộp bộp!

"Không tốt, đồ nhi, đi mau!" Vương Bá nhìn thấy cái thằng này đột nhiên lâm vào điên, ý thức được hần muốn dẫn bạo bom, lập tức không còn nói nhảm, lập tức kéo bên cạnh người trẻ tuổi nhanh chóng hướng về ngoài trụ sở phóng đi. Chỉ là, hần hoảng hốt chạy bừa, lựa chọn sai lầm đầu kia kết nối thế giới bên ngoài đường hầm.

Lưu Thiên Long cũng không sợ hãi, bởi vì hần có đại mẽ mẽ.

Nhưng là, trong lòng của hần còn có một cái khó mà tiêu tan vấn đề dây dưa hần.

Kỳ thật, hần cũng không muốn thả Vương Bá rời đi. Vì cái gì a? Tự nhiên là bởi vì cái này sự đồ hai người biết mình đại mẽ mẽ, nếu như tùy ý bọn hần rời đi, hần tin tưởng, sau này mình đem phiền phức không ngừng.

Nhưng là, nếu như chính mình nhất định phải lưu lại đối phương, đây tuyệt đối là không có chút nào khả năng. Cho nên, hần rất sớm bắt đầu liền thiết kế,

để Vương Bá dần dần hướng mình bố trí túi chui.

Hiện tại, nước cờ này đã đến một bước mấu chốt nhất, đó chính là Mai Tân trong tay điều khiển từ xa, cùng bom phân bố, tốt nhất là toàn bộ căn cứ đều hiện đầy, như thế, Vương Bá võ công lại cao hơn, tốc độ lại nhanh, tin tưởng cũng là đường chết một đầu.

Nhưng là, hắn cũng là rất mâu thuẫn, cứ như vậy, cái trụ sở này liền phế đi, về sau mình muốn lại mở phát, đoán chừng muốn hao phí một phen rất lớn khí lực. Nhưng là, so sánh với phiền phức không ngừng, hắn vẫn là lựa chọn dùng căn cứ vứt bỏ đến đối Vương Bá chết.

"Ha ha ha... Muốn chạy sao? Trẻ, trẻ..." Mai Tân nhìn xem chính hướng đường hầm chạy trốn Vương Bá, trong ánh mắt tràn đầy oán hận.

"Lão nhị, tạm biệt, kiếp sau, chúng ta đừng làm huynh đệ!" Mặt xám như tro hắn quay đầu về Mai Phi nói xong, lần nữa lại liếc mắt nhìn Lưu Thiên Long, chỉ là, ánh mắt kia rất phức tạp, có lẽ, giờ khắc này, hắn hối hận...

"Không muốn, ca, ta không muốn chết..." Khủng hoảng muốn dạng Mai Phi giờ phút này đã sợ đến lệ rơi đầy mặt, lưu lại ở cái thế giới này sau cùng thanh âm, thanh âm thê lương, đồng dạng tràn ngập không can dự không bỏ.

"Sur phò! Ngươi vì sao hình như rất sợ hắn giống như, trực tiếp giết không phải tốt?" Vừa mới xông vào đường hầm, người trẻ tuổi liền không nhịn được hỏi, có lẽ, hắn cho rằng tiến vào sơn động liền an toàn đi.

"Hừ, ngươi biết cái gì? Ngươi cho rằng vì sự thật là sợ hắn bối cảnh sao? Giết cũng liền giết, ai sẽ biết? Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy rất quý dị sao? Tín tưởng ngươi cũng đồng dạng nghi hoặc đi! Cái kia lúc ẩn lúc hiện, xuất quỷ nhập thần công pháp, cùng cái kia đến bây giờ cũng không biết giấu ở nơi nào giống quái vật đồ vật, vậy cũng là đã kích trí mạng a, nếu là một cái sơ sẩy, chúng ta cái này hai đầu tính mệnh, có thể hay không hoặc là đi ra cái trụ sở này còn hai chuyện, dù sao, ta cảm thấy khả năng cực kỳ bé nhỏ. Hừ! Bất quá, bí mật trên người hắn, ta nhất định phải khai quật ra, công pháp của hắn, ta cũng muốn đạt được, như thế, thiên hạ còn có ai có thể ngăn cản lão phu, cùng lão phu chống lại." Vương Bá rốt cục nói ra trong lòng mình chân thực ý nghĩ.

"Từ giờ trở đi, ngươi an bài cho ta nhân viên thời khắc nhìn chăm chăm tiểu tử này nhất cử nhất động." Vương Bá một bên mang theo đồ đệ dùng tốc độ nhanh nhất hướng về đường hầm lệch ra phóng đi. Giờ phút này, rồi động miệng ước chừng còn thừa lại không đến mười mét khoảng cách, hắn mới có tâm tư trả lời đồ đệ mình vấn đề. Nhưng là trong lòng của hắn y nguyên ảm ảm cảm giác bất an, lập tức trên chân động tác tăng lớn đến mức độ không còn gì hơn.

Rầm rầm rầm..

Liên tiếp tiếng nổ vang lên.

Đường hầm trong nháy mắt đổ sụp.

"A! Lão phu không cam tâm a!" Đây là Vương Bá lưu tại trên thế giới này câu nói sau cùng, hắn cũng xác thực đủ oan, lúc đầu lại có hai mét khoảng cách, hắn liền rồi đi đầu này từ vòng đường hầm, thế nhưng là, hai mét, chính là lách trời. Nhìn xem gần trong gang tấc đường hầm bên ngoài, đầy trời tinh tinh, hắn là cỡ nào không nổi, ngay sau đó, một cỗ bạo tạc sinh ra khí lăng đem hắn sư đồ hai người bao phủ lại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Đệm lưng

Ai! Nên nói như thế nào đâu?

Cái này muốn từ Mai Tân nói đến. Lúc đầu, hắn có thể chinh thể nổ tung, nhưng là hắn sợ vạn nhất có chỗ trì hoãn. Lại thêm hắn đối Vương Bá vứt bỏ oán hận đến cực hạn, cho nên trước dẫn nổ bên trong đường hầm bom.

Nếu là Vương Bá biết, đoán chừng giờ khắc này có thể từ trên hoàng tuyền lộ nhảy trở về tìm hắn liều mạng đi! Có lẽ, đây cũng là mệnh.

Làm người đang tính kế người khác thời điểm, mình cũng đã bị người khác mưu hại đi vào.

Về phần Vương Bá cái kia đạo có một không hai giống như kêu thảm, người khác có lẽ nghe không được, nhưng là, lấy Lưu Thiên Long thánh lực, tự nhiên là mơ hồ nghe được, cứ việc trong lúc này pha tạp lấy kịch liệt tiếng oanh minh, nhưng y nguyên bị hắn bắt được, lòng khẩn trương lập tức buông lỏng xuống, cái này đại phiền toái, rốt cục vẫn là mang theo mình lớn meo meo đi Diêm Vương gia kia báo đến đi.

Đương nhiên, đây là hấn khi tiến vào ngọc bội không gian sau nghe được. Đừng tưởng rằng Mai Tân chỉ là nổ chết Vương Bá, mà bởi vậy buông tha Luru Thiên Long. Khả năng sao? Hấn đối Luru Thiên Long cừu hận đồng dạng khác sâu, chỉ là chính hấn đến chết, đều không rõ, mình vì cái gì cùng Luru Thiên Long có cừu hận? Nhưng là, đã chết, hấn cũng muốn lôi kéo đệm lưng cùng một chỗ.

Trốn ở ngọc bội không gian Luru Thiên Long, tại kịch liệt tiếng oanh minh bên trong, bị chấn động đến thất điên bát đảo, cũng may ngọc bội không gian thuộc về mặt khác một vùng không gian, bởi vậy chấn cảm hơi yếu một chút. Nhưng cũng vẫn yếu một chút, dù sao cũng là liền nhau hai cái không gian, lại thêm ngọc bội không gian giờ phút này lại ở vào bạo tạc điểm chính Trung Ương, chấn cảm tự nhiên càng cường liệt chút. Tại cái này kịch liệt chấn cảm dưới, ngọc bội không gian như có loại tùy thời sụp đổ cảm giác, cũng may, tiếng nổ rất nhanh liền kết thúc, không phải, hấn thật đúng là hoài nghi sau một khắc mình sẽ bị không gian sụp đổ cho đè ép chí tử.

Hồ!

Mang theo đồng dạng bị chấn động đến thất điên bát đảo Long Bảo Bảo nhảy ra không gian.

Giờ phút này, phía ngoài quảng trường đã là tàn phá không chịu nổi, bạo tạc tạo thành cái này một mảnh quảng trường mấp mô, tựa như trải qua một trận đại chiến cỡ lớn chiến trường.

Mượn mông lưng ánh trăng, Luru Thiên Long ở đây nhìn quanh một chút chung quanh, bảo đảm lần này bạo tạc qua đi sẽ không còn có người sống, hấn cũng không hi vọng mình lớn meo meo còn có người biết. Dù sao, cái này nếu như bị một chút dụng ý khó dò, có mang ý đồ xấu người biết, vậy mình coi như phiền phức không ngừng.

Ồ!

Tình huống gì?

Ảo giác sao?

Không đúng không đúng, tuyệt đối không phải ảo giác.

Chẳng lẽ nói . .

Ngừng ngừng ngừng, chuyện gì xảy ra? Cái này nha đang làm bầm lầy bầu cái gì? Chẳng lẽ bị cái này sắp vỡ, cho làm cho tinh thần thất thường sao?

Làm sao có thể!

Chỉ gặp kia quảng trường bốn phía phòng ỡ, y nguyên hoàn hảo không chút tổn hại sừng sững tại nguyên chỗ, tựa như bạo tạc căn bản là đối bọn chúng không có sinh ra xung kích, ngoại trừ ngẫu nhiên nơi cá biệt có bị bạo tạc xung kích ra khối lớn Thạch Đầu nện vào bên ngoài, căn bản là không bị đến nghiêm trọng đã kích, chỉ cần hơi chữa trị hạ liền tốt, cũng không phải cái gì đại công trình.

Hồ! Luru Thiên Long dài thườn dài thở.

Còn tốt còn tốt! Tối thiểu mấu chốt nhất công trình kiến trúc không có bị phá hủy, vẫn vẹn vẹn quảng trường cùng đường hầm làm hồng, bởi như vậy, mình tốn hao khí lực cùng đại giới liền không lớn lắm. Trong lòng lập tức đối Mai Tân Mai Phi hai huynh đệ cái kia cảm động đến rơi nước mắt a! Đơn giản không lời nào có thể diễn tả được.

Trách ta lẹ! Chẳng lẽ chúng ta không muốn cùng một chỗ nổ a? Muốn trách chỉ có thể trách bố trí bom người a! Đã trên Hoàng Tuyền Lộ Mai Tân Mai Phi trong lòng cái biệt khuất đó hận a!

Ừm! Bỗng nhiên giống như nghĩ đến cái gì.

Hấn vẫn vỗ mạnh một cái mình vậy không có một cọng lông đầu.

Hỗn đản!

Thua thiệt lớn, thua thiệt lớn, thiệt thòi lớn a?

Sớm biết phòng ở bên kia không có thả bom, mình cần gì bị kia phản tội a, kém chút không có đem Phật gia gia ruột đều chấn động phải phun ra.

"Hắc hắc, ha ha ha. . ."

Cuối cùng, cái này nha giống như chính mình cũng cảm thấy mình là cỡ nào buồn cười, buồn cười mình thực sự tham lam.

Hiện tại kết cục này, đối với mình tới nói, không phải tốt nhất sao? Mình cần gì phải lo sợ không đâu.

Lớn meo meo có thể bảo trụ không ngoài người biết, đồng thời còn đạt được như thế cái địa thế tuyệt hảo căn cứ.

Bất quá, lần này cũng cho hấn một lời nhắc nhở, không phải vạn bất đắc dĩ, sinh từ tồn vong tình huống dưới, ngàn vạn không thể lại để cho Long Bảo

Bao bại lộ trước mặt người khác, ra thì cần phải cam đoan hủy thi diệt tích. Nếu không, giống như lần này đồng dạng đem mình đặt vào một cái vô hình hiểm cảnh, vậy liền hậu hoạn vô tận.

"Hắc hắc! Ha ha ha. . ."

Trống trải núi không trung, đồ còn lại Lưu Thiên Long kia một đạo quên hết tất cả thoải mái cười to.

. . .

"Báo cáo cục trưởng, vừa mới thu được báo cáo, ta thị đồng bộ xa xôi vùng núi lỏng mây huyện phân cục điện báo nói, ước chừng tại rạng sáng bốn giờ tả hữu, bọn hắc cảnh nội đồng bộ cùng huy tinh chỗ giao giới xa xôi vùng núi phát sinh cùng một chỗ mãnh liệt chấn cảm, theo bọn hắc phỏng đoán, hẳn là bạo tạc sinh ra, trước mắt báo cáo xung, bởi vì xung quanh núi cao rừng rậm, cơ bản không có người ở, cho nên tạm thời còn không có thu được có nhân viên thương vong tin tức. Mặt khác, bọn hắc đã phái ra bộ phận cảnh lực tiến đến điều tra."

"Tốt! Có tin tức kịp thời hướng về ta thông tri."

Hoàng thành cục cảnh sát cục trưởng muôn phương Hoa tiếp điện thoại xong, cúp điện thoại, một thanh từ trên giường bò lên, móc ra một điều thuốc lá đang chuẩn bị, bỗng nhiên nghĩ đến lão bà còn tại trên giường nghỉ ngơi, vội vàng nhẹ giọng hướng ngoài phòng ngủ đi đến.

"Lão Vạn, đã trở thế như vậy, người còn muốn đi công việc sao?" Vừa rồi đầu giường tiếng điện thoại, sớm đã đem phu nhân của hắc nghiêm đồ cho đánh thức, biết hắc có công sự, một mực hip mắt chớp mắt. Giờ phút này gặp hắc muốn đi ra ngoài, vội vàng ân cần hỏi.

"Ừm! Thật xin lỗi, lại đánh thức người. Ta hiện tại đi xử lý điểm công vụ, trước hết lên, người nghỉ ngơi thật tốt, chờ chờ ta!" Muôn phương Hoa nhìn xem bị đánh thức thê tử, mặt mũi tràn đầy áy náy ôn nhu nói.

"Ừm! Tốt a! Người cũng muốn chú ý thân thể, còn có, bớt hút một chút khói, lớn tuổi như vậy, không vì mình suy nghĩ, tối thiểu cũng phải vì ta lo lắng nhiều cân nhắc a!" Nghiêm đồ trong lời nói tuy nhiều ít đeo điểm oán trách, nhưng y nguyên không quên căn dặn khuyên bảo một phen, sau đó một lần nữa chui vào trong chăn thiếp đi.

"Biết rồi! Lão bà!" Muôn phương Hoa trong lòng ấm áp, hắc cũng không quá nghiêm đồ, tương phản, đối nàng chỉ có nồng đậm ý xấu hổ. Vì giúp đỡ chính mình công việc, tuổi quá trẻ thời điểm liền sa thải mình âu yếm công việc ở nhà làm lên toàn chức phu nhân, nhiều năm như vậy xuống tới, một mực chịu mệt nhọc, chưa từng phản nản hắc. Mặc dù ngẫu nhiên buồn bực, nhưng rất nhanh liền có thể điều chỉnh tốt tâm tình của mình.

Kỳ thật, hắc lại làm sao không muốn vợ con nhiệt kháng đầu a!

Chỉ là, mình trước kia đầu nhập đảng sự nghiệp, liền muốn đổi đảng, đối người gánh nặng của dân chúng nhận trách nhiệm, chỉ cần mình ở một ngày, liền không thể qua loa, nhất định phải cẩn trọng công việc, phục vụ tại nhân dân.

Đi đến thư phòng trước cửa sổ, một lần nữa nhóm lửa cây nhang kia khói, lồng mây nhú chặt bắt đầu suy nghĩ hỏi về đề tới.

"Hi vọng chỉ là phổ thông trộm hái Thạch Đầu đi!" Hắc tự lẩm bẩm.

Năm nay đã đến về hưu tuổi tác hắc, tự nhiên hi vọng tại mình cuối cùng ban một cương vị bên trên, không nên xuất hiện chuyện trọng đại cho nên, không phải, vậy sẽ là hắc từ cảnh mấy chục năm qua chiến tích bản bên trên một đại bại bút a.

. . .

Đêm khuya.

Một đầu Lâm Giang lớn trên đê.

"Lạc đội, hiện tại cũng đêm khuya, còn không có thu được bất luận cái gì Lưu Thiên Long tin tức, người nhìn, cái này đều nhanh rạng sáng 3 giờ, tất cả mọi người mệt như con chó, nếu không, chúng ta trước tiên đem xe dừng lại, nghỉ ngơi tại chỗ một chút phía trước tiến." Một mực đi theo Lạc Khuynh Thành tuổi trẻ cảnh sát Tiểu Lâm, tại kinh lịch hơn phân nửa đêm giày vò về sau, nhìn xem trên xe Lạc Khuynh Thành uyển chuyển nói.

Không có cách, một nhóm ba chiếc xe cảnh sát, từ Xương Nam phân cục sau khi ra ngoài, liền một khắc không ngừng hướng hoàng thành phương hướng truy kích.

Bởi vì, ban đêm chín lúc hử, có nhân viên cảnh sát báo cáo xung, có một bất cá ngư dân thấy qua hiềm nghi cỗ xe đi xuôi dòng, hướng hoàng thành phương hướng chạy thực mạng.

Thế là, ngay tại Xương Nam biên giới tra cương vị Lạc Khuynh Thành liền dẫn một nhóm ba chiếc xe vội vội vàng vàng chạy đến. Trong lúc này, ngoại trừ ngẫu nhiên dừng xe đến thuận tiện một chút, cơ hồ liền không có bất luận cái gì nghỉ ngơi. Dù cho cảm giác rất khổ, mọi người cũng không dám đưa ra. Bởi vì, Lạc Khuynh Thành từ khi Xương Nam cục cảnh sát sau khi ra ngoài, vẫn căng thẳng khuôn mặt, cũng không nhiều lời nói, mọi người gặp đây, tự nhiên là chỉ có thể cùng vua ngủ đối kháng, càng không ngừng đi đường.

"Ngạc! Tốt a!" Lạc Khuynh Thành một mực thần kinh căng cứng, từ sau khi ra ngoài, nàng vẫn ở vào khẩn trương cao độ trạng thái.

Mặt mũi tràn đầy áy náy nhìn quanh một phen trên xe một đoàn người, từng cái hai mắt sung huyết, tựa như thỏ con mất, nhưng là vẫn ráng chống đỡ lấy buồn ngủ, năng đột nhiên cảm giác được mình quá ích kỷ.

"Lạc đội, người cũng đừng quá khẩn trương, cho tới bây giờ, không có thu được bất luận cái gì đối Luru Thiên Long bất lợi tin tức, vậy nói rõ hẳn còn không có gặp được nguy hiểm a! Người yên tâm, chúng ta chỉ cần ngủ mười phút, đem cỗ này buồn ngủ chèn ép một chút liền tốt." Gặp Lạc Khuynh Thành rốt cục đáp ứng nghỉ ngơi, Tiểu Lâm lập tức nhẹ nhàng thở ra, nhưng khi hẳn nhìn thấy Lạc Khuynh Thành cái kia như cũ căng cứng dung nhan tuyệt thế, bởi vì lo lắng, khẩn trương mà hơi có vẻ tái nhợt, hẳn lại không nhịn được an ủi.

Lúc đầu, hẳn là muốn cho mọi người nghỉ ngơi nhiều sẽ. Thế nhưng là, hiện tại xem ra, là không được. Minh một cái các lão gia, chẳng lẽ còn không bằng một vị nữ đồng chí sao? Kia nói ra, ta các lão gia gương mặt này nhưng gánh không nổi a!

"Đừng vậy a, đội trưởng, người đừng có gấp! Nếu không, chúng ta tiếp tục hướng phía trước mở." Chỗ ngồi phía sau một tên khác nam cảnh sát cũng là ý tưởng giống nhau, vội vàng phụ họa nói.

"Đúng! Đội trưởng, chúng ta không mệt!" Bao quát lái xe ở bên trong hai gã khác cảnh sát cũng vội vàng phụ họa nói.

"Được rồi, ta biết tâm ý của các người, hảo ý của các người ta xin tâm lĩnh. Cái này đều đuổi quá nửa đêm, mắt thấy là phải đến Hồ Bắc cùng huy tỉnh chỗ giao giới, như cũ không có phát hiện mục tiêu, lại nói, mọi người cũng đều buồn ngủ, dạng này mệt nhọc điều khiển, dễ dàng phát sinh sự cố. Tiểu Lâm nói rất đúng, mọi người trước nghỉ một lát, một hồi tốt có tinh thần tiếp tục đi đường." Lạc Khuynh Thành phát phát tay, ra hiệu mọi người im lặng xuống tới, sau đó áy náy nói với bọn hắn.

"Vậy thì tốt, đã Lạc đội đều nói như vậy, chúng ta cũng liền dừng bút tích. Hiện tại mọi người nắm chặt thời gian nghỉ ngơi, một hồi đến lúc đó gặp ta thông tri các người." Tiểu Lâm gặp Lạc Khuynh Thành đều nói như thế, vội vàng hướng mọi người nói. Đồng thời, hẳn cũng dùng bộ đàm cơ thông tri phía sau hai chiếc xe.

"Tiểu Lâm, người cũng ngủ một lát đi! Ta đến trực đêm." Lạc Khuynh Thành gấp tắt cả mọi người ngủ, Tiểu Lâm lại chuẩn bị xuống xe trực đêm, vội vàng ngăn lại hẳn.

"Lạc đội. . ."

"Được rồi! Lăng nhà lăng nhăng, chỗ nào còn như cái nam nhân! Nhanh đi ngủ." Lạc Khuynh Thành đánh gãy Tiểu Lâm, giọng mang mệnh lệnh nói.

Nàng đạo của tự nhiên Tiểu Lâm hảo ý, thế nhưng là, mình thật sự là ngủ không được a!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Tư thế hiên ngang

Ban đêm gió sông không ngừng hướng về nàng đánh tới, lập tức tóc xanh bông bồng, mượn móng lung ánh trắng, nàng kia lãnh diễm dung nhan tuyệt mỹ bại lộ tại không khí bên trong.

Đây là trương cỡ nào tinh xảo khuôn mặt a!

Thế nhưng là, giờ phút này lại có ai để thương thức?

Một thân trắng đồng phục cảnh sát, lộ ra phá lệ tư thế hiên ngang, đưa nàng có lỗi có lỗi đáng người hoàn mỹ không một tí vết hiển lộ ra, giờ khắc này, nếu như bị Luru Thiên Long cái này sắc du côn nhìn thấy, đoán chừng lại nhịn không được muốn YY một cái đi, mẹ nó, đồ đồng phục hấp dẫn a, vẫn là tuyệt thế mỹ nữ.

Nhưng là, giờ phút này, không có người sẽ có loại này ác tha ý nghĩ.

Bởi vì, tầm kia vốn phải là phần hồng mê người thiên nhiên tạo hình đi bụi trên gương mặt, bởi vì lo lắng, khẩn trương, cùng lo nghĩ bất an mà trở nên tái nhợt, lúc đầu tràn ngập linh động hai mắt, càng là tràn đầy tơ máu, giờ khắc này, nếu để cho Luru Thiên Long nhìn thấy, đoán chừng sẽ rất là đau lòng đi.

Nam nhân yêu nữ nhân, đại đa số chỉ là tại ngoài miệng nói, ta đến cỡ nào cỡ nào yêu người, nhưng là kỳ thật rất nhiều đều là lác lư chiếm đa số, đương nhiên cũng không phải là nói nam nhân làm sao xấu, mà là nói nam nhân dùng tình, thường thường không có nữ nhân một lòng.

Nữ nhân yêu nam nhân, đó chính là quên hết tất cả yêu, chân thành vô tư kính dâng mình tất cả, cho dù là sinh mệnh, các nàng không quan tâm nam nhân thời khắc tại các nàng bên người, chỉ cần trong lòng nam nhân có nàng một chỗ cảm dùi như vậy đủ rồi, dù là, mảnh đất này diện tích chỉ là chiếm cứ một khối nhỏ nơi hẻo lánh, các nàng đều sẽ cao hứng.

Mà giờ khắc này Lạc Khuynh Thành, chính là loại nữ nhân này bên trong một cái đại biểu. Nàng không biết, mình yêu cái kia sắc sắc gia hỏa, đến tốt cùng đúng hay không? Nhưng là nàng biết, mình đã yêu, liền muốn liều lĩnh đi yêu, dù là, thịt nát xương tan.

Mà loại tư tưởng này, cũng là nữ nhân bộ mặt đáng sợ. Một khi loại này tình yêu, bị nam nhân hung hăng vứt bỏ, như vậy, loại này tình yêu ngay lập tức sẽ diễn biến thành một cỗ ngập trời hận ý. Có người chuyên môn làm qua điều tra nghiên cứu, loại này bị ném bỏ nữ nhân, thường thường làm ra sự tình, đều là cực đoan tính chất, các nàng không để ý hậu quả, không tiếc bất cứ giá nào, chỉ cầu kết quả, cuối cùng, bình thường đều là song song tuần tình.

Nhưng là, loại kết quả này sẽ xuất hiện trên người Lạc Khuynh Thành sao?

Sẽ không, bởi vì Lạc Khuynh Thành là loại kia lý trí, già dặn nữ tính. Tư tưởng của nàng sáng sủa, cũng sẽ không bởi vì một ít sự tình mà gấu gao để tâm vào chuyện vụn vặt. Nếu như đem Lạc Khuynh Thành đổi lại là loại này thích để tâm vào chuyện vụn vặt nữ nhân, đoán chừng giờ phút này đã đem Vũ Thành, hoàng thành lật cả đáy lên trời đi.

Đại mi nhíu chặt, môi anh đào cắn chặt, đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, đây là nàng thời khắc này biểu hiện bên ngoài.

"Thiên Long, ngươi nhưng tuyệt đối đừng xuất thủy mặt sự tình a?" Ngoài miệng nỉ non tự nói, sau đó tựa như nghĩ đến cái gì, sau đó răng ngà cắn chặt môi dưới: "tên vô lại, đồ lưu manh, liền biết để cho người ta quan tâm!"

Àm àm . .

Bỗng nhiên, lớn đề mặt phía nam núi cao bên trong, truyền đến trận trện oanh minh.

Hả?

Không đúng? !

Ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, mặt trăng treo cao, tinh tinh tô điểm trong đó, không giống muốn mưa a!

Bị tiếng oanh minh bùng tỉnh suy nghĩ Lạc Khuynh Thành, nghi ngờ nhìn một chút, lập tức, lại nhanh chóng đem xinh đẹp thủ ngoặt về phía núi cao xa xa chỗ.

Hả? Ánh lửa?

Chẳng lẽ. . .

"a! Không tốt, là bom. . ." Đột nhiên, ý thức được tình huống không đúng, nàng lập tức duyên dáng gọi to một tiếng, đồng thời nhanh chóng hướng về xe cảnh sát chạy đi.

"A! Đội trưởng, thanh âm gì?" Bị tiếng oanh minh đánh thức, tự nhiên còn có trong giấc mộng một đám nhân viên cảnh sát.

Bọn hắn nghe được cái này to lớn vang động, trước tiên liền từ trong xe nhanh chóng nhảy ra ngoài, vừa mới bắt đầu, còn tưởng rằng là gặp được tập kích.

"Nhanh nhanh nhanh, lên xe." Không kịp quá nhiều giải thích, Lạc Khuynh Thành vội vàng đối đám người kêu to.

Loảng xoảng bang. . .

"Nhanh lên lái xe! Hướng bên kia đường núi tiến lên, phương vị chính nam phương núi cao chỗ." Lạc Khuynh Thành nhanh chóng hạ đạt mệnh lệnh, lo lắng thần sắc càng đậm.

"Đội trưởng, đến cùng chuyện gì xảy ra a?" Kéo phát động về sau, đám người về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn xem Lạc Khuynh Thành hỏi.

"Phía trước vùng núi vừa rồi phát sinh bạo tạc, vừa mới bắt đầu ta tưởng rằng sét đánh, nhưng là về sau phát hiện bên kia còn truyền đến ánh lửa. Ta suy đoán, phải cùng Thiên Long có quan hệ." Lạc Khuynh Thành sắc mặt lo nghĩ, thần sắc vạn phần khẩn trương trả lời đám người.

. . .

Phi!

Nhìn phía sau núi cao, Lưu Thiên Long nhin không được phun.

Giờ phút này, hắn toàn thân chặt vật, mặt mũi tràn đầy vô cùng bản không nói, quần áo càng là rách mướp, cái nào nơi này còn có vị kia yêu dị soái ca bộ dáng a, rất giống một cái đầu đường này ăn mày tên ăn mày giống như.

Bạo tặc phát sinh về sau, hẳn cùng Long Bảo Bảo chỉ là ở căn cứ bên trong nhanh chóng tìm tòi một lần, phòng ngừa còn có người sống. Lại trải qua một phen sau khi xác nhận, liền đem Long Bảo Bảo thả lại không gian.

Lúc đầu, hẳn là dự định trước tiên cùng trong nhà bắt được liên lạc, thế nhưng là sờ soạng nửa ngày mới phát hiện, điện thoại quên ở bệnh viện. Cái này khiến hẳn cái kia tức giận a, vì cái gì mình dần như vậy, liền sẽ không đặt ở ngọc bội không gian sao?

Đường đi ra ngoài, bị Mai Tân cho nổ, vậy cũng chỉ có trèo xem qua trước mảnh này núi cao mới là đường ra duy nhất.

Nhưng người nào từng muốn, cái này núi cao không ngừng giống như vách núi tuyết bích, đi lên khó, xuống dưới càng khó, lại là hai mặt vách núi hình dạng, để trong lòng của hẳn lập tức đối đầy trời thần phạt đại phát bực tức.

Bất quá, trong lòng của hẳn càng nhiều nhưng thật ra là cao hứng, loại này lạch trôi địa phương, ai sẽ ngờ tới, tại mảnh này núi cao trong vách núi, còn có giấu loại này bí mật không muốn người biết.

Trừ phi, người có máy bay trực thăng.

Cũng may, hẳn có một thanh xanh biếc dao phay, leo lên quá trình bên trong, giúp hẳn làm ra búa tác dụng, không ngừng mà đông chặt tây nện, mới khiến cho hẳn thuận lợi ra toà này căn cứ.

Ngồi dưới đất nghỉ ngơi một lát, hẳn nữa đem cái trụ sở này vị trí, cùng lún cửa đường hầm, bẻ vào đối tinh tượng hiểu rõ, đưa nó phương vị một mực ghi tạc trong óc, để ngày sau quay lại tìm tìm.

Sau đó, thuận đường hầm lúc trước đầu từ cục đá lát thành lác lư đường núi, lung la lung lay hướng về con đường bên kia mà đi.

...

"Đừng nhúc nhích! Giơ tay lên!"

Vừa đi, một bên hừ phát không biết tên ca khúc, Lưu Thiên Long được không tự tại tiến lên tại trên sơn đạo. Nhưng là, ngay tại hẳn rời đi căn cứ kia phiến vị trí ước chừng một khắc đồng hồ thời gian về sau, liền bị một đám mặc đồng phục cảnh sát cảnh sát vây.

Mấy chục thanh đèn pin tập trung ở trên người hẳn, mấy chục thanh súng ngắn cũng nhắm ngay hẳn.

Lưu Thiên Long trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ a, thầm nghĩ hôm nay cùng cái này cục sắt thật là có duyên. Hẳn biết, những cảnh sát này khẳng định là bị tiếng nổ hấp dẫn tới, mình chỉ có thể nói là không trùng hợp cho đụng phải, đã như vậy, ngoan ngoãn phối hợp chứ sao. Dù sao mình cũng gãy vỡ nửa đêm, sớm đã mệt không được, vừa vặn, còn có thể có cái đi nhờ xe ngồi một chút không phải.

"A! Cái kia, cảnh sát đồng chí, có thể đem các người đèn pin hơi chếch đi một chút không? Quá chói mắt!" Lưu Thiên Long bị mấy chục thanh đèn cao thế óng bả ra quang mang, chiếu mắt nổi đom đóm, hoa mắt váng đầu, rất là khó chịu yếu ớt nói.

"Người là ai? Đã trẻ thế như vậy làm sao còn ở lại chỗ này?" Một cảnh sát bộ dáng trung niên nam cảnh sát nhìn xem một thân rách rưới Lưu Thiên Long quát.

"Ai nha, Thanh Thiên đại lão gia a, ngài cần phải vì tiểu dân làm chủ a! Ta là một Lư Hữu, hôm qua một thân một mình lại tới đây leo núi, thế nhưng là kết quả lại gặp mấy cái giặc cướp, cuối cùng mới biết được, bọn hắn là trộm hái Thạch Đầu, kết quả, bị bọn hắn cưỡng ép kéo đi hỗ trợ, kết quả. . ." Lưu Thiên Long bỗng nhiên kẻ thượng tâm đầu, căn cứ sự tình không thể bị cảnh sát phát hiện, bằng không, liền không có mình chuyện gì. Thế là phát huy ra mình sải bảo một mặt, một mặt nhận hết ủy khuất tra tấn kêu to lên.

"Khoan khoan khoan khoan!" Trung niên cảnh sát bị Lưu Thiên Long cái này một thanh nước mũi một thanh nước mắt thần sắc cho lôi đến không nhẹ, vội vàng đánh gãy hẳn tiếp tục hỏi: "Người nói người là Lư Hữu, bị trộm hái núi đá phản từ phạm tội bắt lấy cưỡng ép hỗ trợ khai thác Thạch Đầu, vậy bọn hắn người đâu?"

"Khụ khụ. . ." Lưu Thiên Long giả trang ra một bộ đáng thương dạng, ho khan vài tiếng, lập tức ủy khuất đáp: "Ta đang muốn nói đến, không phải bị Thanh Thiên đại lão gia ngài cắt đứt sao?"

"Ai! Được được được, lộn xộn cái gì, còn Thanh Thiên đại lão gia, gọi cảnh sát đồng chí, mau nói trọng điểm, đừng lằng nhằng, lải nhải bên trong a lắm điều, bọn hắn người đâu?" Trung niên nhân bị Lưu Thiên Long mở miệng một tiếng Thanh Thiên đại lão gia kêu là đau cả đầu, hẳn nữa đánh gãy hẳn.

"Vừa rồi ta đang chuẩn bị nói đến, là trưởng quan ngài lại cắt đứt a!" Lưu Thiên Long quyết định sải bảo đến cùng, hảo hảo trêu chọc trước mặt tên này cảnh sát. Không có cách, trước đó một mực ở vào khẩn trương trạng thái, thần kinh một mực không có buông lỏng, cái này thật vất vả gặp được một cái có thể làm cho mình buông lỏng tâm tình, hẳn sao có thể dễ dàng như vậy buông tha!

Đậu phộng

Trung niên cảnh sát trong lòng lập tức mắng to một câu, tiểu tử này còn có hết hay không, hẳn cảm thấy mình sắp điên rồi.

"Người nói điểm chính, còn có, không phải trưởng quan, là cảnh sát tốt a! Cái này đều cái gì cùng cái gì a? Như thế làm cho cảm giác chúng ta giống

quân phiệt giống như." Trung niên cảnh sát cái kia phì cười, nhưng không có địa phương đi kể ra.

Thế nhưng là, hắn cũng không có phát hiện, cùng hắn cùng đi một đám cảnh sát, giờ phút này đã che miệng lại, tránh sau lưng hắn không chỗ ở co quắp thân thể.

Ai nha! Kim nén đến hoảng a, không dám cười ra tiếng tới.

"Cái này, cảnh sát, ngài nói ngài, lúc đầu ta vừa muốn nói đến, ngài lại đánh gãy, cái này gọi ta làm sao chịu nổi a! Lại nói, ta cũng không phải là loại kia lăng nhăng lăng nhăng, lại nhai bên trong a lắm điều người a!" Lưu Thiên Long một mặt ủy khuất, vẻ mặt đau khổ nhìn xem trước mặt trung niên cảnh sát.

Dát!

Không phải đâu? !

Cái này nha, sai bảo đến cùng a! Thật đúng là, được rồi, không biết nói hắn như vậy! Cho hắn một điểm nhan sắc, hắn liền chói lọi, thật coi mình là cầu vồng a!

Trung niên cảnh sát tròn tròn mắt, triệt để ngây người, mình đây là gặp cái thần mã dạng tên dở hơi a! Quái vật, kỳ hoa!

"Người . ."

"Ha ha ha ha. . ."

Thoáng chốc, cao ngất nòng đậm trong núi rừng, truyền đến một trận này không chút kiêng kỵ tiếng cười lớn.

Phốc phốc. . .

Trong bầu trời đêm, một đám chim bay bị hù dọa, hoảng hốt chạy bừa ở trong trời đêm đi loạn.

"Được rồi được rồi, ta không đang đánh đoạn người, người nói là được!" Trung niên nam cảnh sát quan cũng bị hành động mới vừa rồi của mình làm cái đây mặt đỏ bừng, nhưng là hắn cũng không có nổi giận, bởi vì, đúng là mình một mực tại đánh gãy đối phương.

"Ngạch! Tốt a, ngài cam đoan!" Lưu Thiên Long cũng không định từ bỏ cuối cùng đùa một chút tên này đáng yêu cảnh sát, vẫn như cũ giả trang ra một bộ không tin thần sắc nhìn xem trung niên cảnh sát.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Vui đến phát khóc

"Ha ha ha ha. . ."

Lại là một trận cười vang không ngừng.

"Ta cam đoan, không còn đánh gãy người được rồi!" Trung niên cảnh sát im lặng nhìn trước mặt cái này sai bảo đầu trục trặc trả lời, nhưng là trong lòng của hắn giống như có mười vạn đầu thảo nê mã không ngừng mà thỉnh thỉnh, thế mà để hắn có chút hoài nghi nhân sinh.

Nhìn xem đối diện trung niên cảnh sát thần sắc, biết không thể lại tiếp tục đùa xuống dưới, hắn biết phạm là có chừng có mực, bằng không. . .

"Mấy tên kia đều bị mình bố trí bom cho nổ chết, ta bởi vì cách bọn họ cách xa xôi, cho nên mới may mắn thoát khỏi tại khó, nhưng là y nguyên bị một cỗ mãnh liệt khí lăng cho lật tung. Ngài nhìn, ta cái này trên thân, ải!"

"Chúng ta sao có thể tin tưởng người nói là sự thật, chẳng lẽ vền vền bằng vào người lời nói của một bên sao?" Trung niên cảnh sát đương nhiên sẽ không hoàn toàn tin tưởng hắn, lời nói lời lẽ nghiêm khắc, ánh mắt sáng rực nhìn xem hắn, giống như muốn từ đối phương ánh mắt bên trong nhìn ra sơ hở.

Nhưng là, ngheh đón hắn, là Lưu Thiên Long cặp kia không chứa bất kỳ tạp chất gì, thanh tịnh chân thành, không nhảy một cái một đôi hai mắt.

Muốn nói diễn kịch, giả hóa này không đi điện ảnh, thật đúng là lãng phí. Nếu là hắn đi quay phim, đoán chừng có thể thấp nhất cái kia Oscar tốt nhất

nam nhân vật chính thường đi!

"Như vậy đi! Ta tạm thời tin tưởng ngươi, nhưng là, ta hi vọng ngươi dẫn chúng ta quá khứ thực địa thăm dò một chút, ngươi cảm thấy thế nào?" Có lẽ là bị Lưu Thiên Long cặp mắt kia cho che đậy tư duy, trung niên cảnh sát ngữ khí trong nháy mắt hòa hoãn xuống tới, trung cầu lấy hỏi hần.

"Cảnh sát, ngài cũng nhìn thấy, ta cái này đều thành dạng này, thật vất vả trở về từ cõi chết, đánh chết ta cũng không tiếp tục nghĩ trở lại cái kia ăn người địa phương. Nếu như các ngươi muốn thăm dò, thuận đầu này đường núi một mực tiến lên mười phút tả hữu liền có thể nhìn thấy." Lưu Thiên Long giả trang ra một bộ nghĩ mà sợ thần sắc, diễn kịch liền muốn diễn nguyên bộ, hần cũng không hi vọng đối phương phát hiện bất luận cái gì sơ hở.

"Tốt a! Cũng xác thực rất khó khăn vì ngươi, ra du lịch đều có thể gặp được chuyện nguy hiểm như vậy, hi vọng lần này có thể cho ngươi một cái tỉnh táo, về sau lại ra ngoài, hoặc là nhiều tổ chức mấy người, hoặc là, đừng đến như thế xa xôi, không có bóng người địa phương tới." Trung niên cảnh sát tựa như hoàn toàn tin tưởng hần họa giống như . Bất quá, đây cũng là bởi vì cái này nha diễn kịch quá đầu nhập, để cho người ta nhìn không ra bất luận cái gì sơ hở.

Chỉ là, hần cũng không có hoàn toàn từ bỏ đi thăm dò tâm tư, đối sau lưng mấy tên nhân viên cảnh sát bàn giao vài câu.

Sau đó, liền có mười tên nhân viên cảnh sát một đội, hướng về đường núi phía kia đi đến.

...

Tích tích tích!

Một trận ô tô tiếng còi vang lên.

Kít —— dạt

Loảng xoảng bang!

Đang đang đang!

Muộn đèn xe cùng lúc tờ mờ sáng màu xám trắng ánh sáng mờ lung mang, một đạo có lỗi có lõm mảnh mai thân thể, nhanh chóng tách ra đám người, nhìn xem bị vây quanh ở ở giữa tên kia bản thiêu nam tử trẻ tuổi chỉ là nhìn thoáng qua, lập tức liền thật nhanh nhào tới.

Một giây sau.

Hai cổ thân thể chăm chú ôm vào cùng một chỗ.

"Ô ô ô. . ." Nữ nhân giống như nhận hết ủy khuất, lại hình như cừu biệt tình nhân, nghẹn ngào khóc rống lên.

Đều nói nam nhi không dễ rơi lệ, nhưng là, giờ phút này, ở đây một đám người, cũng bị bất thành linh một màn cảm động lệ nóng doanh tròng.

"Được rồi! Ngươi nhìn, ta đây không phải hảo hảo sao?" Lưu Thiên Long nhẹ nhàng vỗ vỗ trong ngực nữ nhân kia mảnh mai phía sau lưng, ôn nhu mà cười cười nói.

"Không, ta không buông ra!" Lạc Khuynh Thành ôm thật chặt Lưu Thiên Long, hoàn toàn không để ý người ở chỗ này, giống như một khi buông tay, Lưu Thiên Long liền sẽ biến mất tại sinh mệnh mình bên trong. Ai sẽ nghĩ đến, ngày bình thường, luôn luôn làm việc quả quyết, giống như nam nhân tính cách Lạc Khuynh Thành, giờ phút này tự nhiên biểu lộ ra tiểu nữ nhi mới có nhu tình. Đương nhiên, giờ khắc này, đi theo nàng mà đến hơn mười tên cảnh sát, thể nhưng là từng cái hủy tam quan, mặt mũi tràn đầy không thể tin được nhìn xem cái này làm việc mạnh mẽ, tính tình nóng nảy mặt lạnh thiếu nữ đẹp.

"Được rồi! Người khác đang nhìn trò cười ờ!" Lưu Thiên Long trong lòng ấm áp, nồng đậm cảm giác hạnh phúc tràn ngập toàn thân, đây chính là tình yêu thần kỳ đi!

"Hừ! Lão nương không quan tâm, người nào thích xem ai nhìn! Lão nương ôm mình nam nhân, không mất mặt." Lạc Khuynh Thành giống như lại khôi phục được bình thường mạnh mẽ tính cách, vẫn như cũ không chịu buông tay, thật chặt khóa lại Lưu Thiên Long eo gấu.

"Ôi! Đều thành lão nương môn, chắc chắn, mấy ngày không thấy, đại mỹ nữ liền lão nương môn, thật đúng là thần kỳ a! Tới tới tới, cho gia nhìn một cái!" Lưu Thiên Long nghe xong Lạc Khuynh Thành kia mạnh mẽ lời nói, lập tức vui vẻ, nhin không được bắt đầu trên ghẹo.

"Ngươi đi luôn đi! Đồ lưu manh! Ngươi liền không thể đứng đắn một chút, phối hợp một chút người ta tâm tình vào giờ khắc này sao?" Lạc Khuynh Thành bị hần một phen trên ghẹo, lập tức nín khóc mỉm cười, đôi bàn tay trắng như phấn tại bộ ngực hần nhẹ nhàng đập một cái, trong ánh mắt tràn đầy nhu tình mật ý nhìn xem hần ôn nhu cười mắng.

"Nha, lão nương môn, muốn ta như thế nào phối hợp a? Hắc hắc!" Lưu Thiên Long cái kia chiêu bài thức sắc du côn biểu lộ, tà tà tiểu dung lẫn nửa hiển hiện ở trong mắt Lạc Khuynh Thành.

"Đồ lưu manh, lại đang nghĩ cái gì chuyện xấu xa, không có chính hình, hừ! Còn có, không cho phép lại gọi ta lão nương môn!" Lạc Khuynh Thành quơ đôi bàn tay trắng như phấn, lộ ra kia hai viên đáng yêu răng nanh uy hiếp nói.

"Hắc hắc, ta còn lệch không tin cái này tà! Đến nha, lão nương môn! Đẻ Phật gia gia nhìn một cái, mấy ngày không gặp, công phu có hay không tiến bộ." Nhìn trước mắt thiếu nữ đẹp, vậy vẫn là trong mắt người khác kia đoá hoa hồng có gai, đây rõ ràng chính là một đoá mềm mại mầu đơn a, cần mình đi che chở. Lưu Thiên Long trong lòng đã bị ngọt ngào hoàn toàn tràn ngập, hạnh phúc giá trị càng là bạo rạp.

Đây chính là nam nữ hoan ái, liếc mắt đưa tình đi!

"Hừ, tới thì tới, lão nương không sợ người." Lạc Khuynh Thành thấy không có uy hiếp được hắn, ngược lại phát sinh hân khí diễm, lại quơ nắm đấm, đồng thời triển khai tư thế.

Nàng tự nhiên biết Lưu Thiên Long chỉ là vì hồng nàng vui vẻ, cho nên, dù cho triển khai tư thế, cũng là làm được nhìn xem mà thôi. Dù sao, vừa rồi kia phiên nhu tình động tác, chỉ là nàng đột nhiên nhìn thấy bình yên vô sự Lưu Thiên Long, nhất thời không nhịn được làm ra động tác. Dựa vào nàng ngày thường nóng bỏng tính cách, tại công chúng trường hợp, tại cái này rất nhiều người trước mặt, nàng là vạn vạn sẽ không.

Không phải nói nàng làm ra vẻ, mà là nàng tính cách cho phép.

Mặc dù nàng luôn luôn biểu lộ nóng bỏng già dặn, nhưng là nhu tình của nàng lại so rất nhiều nữ nhân đều phải sâu đậm hơn.

Giờ khắc này, nàng bày ra cái này tư thế, cũng là vì hóa giải một chút bối rối của mình, bằng không, mình sẽ cảm thấy không có ý tứ đối mặt một đám thuộc hạ.

. . .

"Cha!"

"Dương thúc thúc!"

Sáu giờ sáng, Dương Khôn đứng giờ rồi giường đi công ty, vừa xuống lầu, liền thấy ngồi ở trên ghế sa lon Nhậm Thư Uyển cùng Dương Chỉ Nhu một mặt tiêu tụy bộ dáng chính hướng về chào hỏi. Xem ra, hai nhà đầu này cả đêm không có nghỉ ngơi, một mực tại đại sảnh chờ kết quả a.

"Các người. . . Chẳng lẽ cả xong bộ dáng nghỉ ngơi?" Mặc dù biết rõ kết quả, nhưng là hân y nguyên không nhịn được muốn hỏi một tiếng.

"Đúng vậy, thúc thúc, chúng ta rất lo lắng Thiên Long, căn bản là ngủ không được, dứt khoát ngay tại đại sảnh chờ lấy điện thoại." Nhậm Thư Uyển một bộ mỗi một thần sắc, răng chống đỡ lấy buồn ngủ yếu ớt trả lời. Chỉ là kia khuôn mặt nhỏ, ra sao tái nhợt a! Lại nhìn một bên Dương Chỉ Nhu, cũng không tốt gì.

"Cha! Chẳng lẽ người liền một điểm không lo lắng sao?" Dương Chỉ Nhu vênh lên tám kia cái miệng anh đào nhỏ nhắn, rất là bất mãn nhìn xem Dương Khôn.

"Ai nói ba ba không lo lắng, không phải sao, trời vừa mới sáng, ta liền định đi cục cảnh sát." Dương Khôn nhú chặt lấy lông mày, nghiêm túc trả lời.

"Chúng ta cũng đi."

Hai nữ trăm miệng một lời.

"Không được, các người nhìn xem các người, từng cái, đều thành dạng gì, đều cho ta trung thực đợi trong nhà nghỉ ngơi. Bằng không, thân thể mệt mỏi sụp đổ, Thiên Long trở về nghỉ như thế nào." Dương Khôn quả quyết cự tuyệt, một bộ không nhận thương lượng bộ dáng.

"Cha!"

"Thúc thúc!"

"Được rồi, đừng nói nữa, liền theo ta phân phó. Các người nhanh lên đi nghỉ ngơi, ta đi trước cục cảnh sát tìm hiểu tin tức, có kết quả ta tự nhiên sẽ thông tri các người." Dương Khôn không nói lời gì, trực tiếp hạ từ mệnh lệnh.

Đình linh linh. . .

Đang lúc Dương Khôn mở ra đại môn, chuẩn bị lúc rời đi, đại sảnh kia bộ máy riêng điện thoại vui sướng kêu lên.

Soạt!

Dựa vào trên ghế sa lon hai nữ, động tác nhanh như thiểm điện, một thanh từ trên ghế salon bật lên mà lên, tranh nhau chen lẫn hướng về điện thoại phóng đi.

"Uy! Là Thiên Long sao?"

Chung quy là Nhậm Thư Uyển động tác phải nhanh một bước, bắt lấy điện thoại, cũng không đợi đối phương nói chuyện, mặt mũi tràn đầy tha thiết chờ đợi trực tiếp hỏi.

"Là ta, tiểu Uyển, để ngươi lo lắng. . ."

"Ồ. . ." Nghe được đầu điện thoại kia truyền đến cái kia đạo quen thuộc giọng nam, không đợi đối phương đem nói cho hết lời, Nhậm Thư Uyển cấp nhin không được nghẹn ngào khóc rống lên. Đây không phải bị thống, mà là kích động.

"Tiểu Uyển, đừng khóc, ta hiện tại rất an toàn, đại khái sau ba tiếng liền có thể đến nhà." Lưu Thiên Long ôn nhu khuyên Nhậm Thư Uyển.

Hắn tự nhiên biết mình mất tích, tất nhiên để Nhậm Thư Uyển đứng ngồi không yên, cũng biết nàng nhất định vô cùng lo lắng lo lắng, cho nên tại cùng Lạc Khuynh Thành tương hồ nói chuyện với nhau một phen về sau, liền tại Lạc Khuynh Thành u oán ánh mắt hạ gọi điện thoại cho nhà. Không phải nói hắn không muốn sau khi thoát hiểm trước tiên cho nhà báo bình an, mà là không có thời gian, không rảnh bận tâm.

Giờ phút này, nghe được điện thoại đối diện truyền đến nức nở thanh âm, hắn tâm trong nháy mắt hòa tan.

"Ừm! Ta. . . Ta không khóc! Ta ở nhà chờ ngươi trở về." Nhậm Thư Uyển vui đến phát khóc, giờ phút này nghe nói Lưu Thiên Long đã thoát hiểm, đồng thời lập tức liền có thể về đến nhà, nàng viên kia căng cứng tiếng lòng rốt cục triệt để buông lỏng xuống.

"A! Thiên Long, ngươi chờ một chút, thúc thúc cùng Dương Chỉ Nhu cũng ở nhà, ngươi tranh thủ thời gian cùng bọn hắn dưới báo bình an đi! Đặc biệt là Nhu Nhu, nàng một đêm đều không có ngủ, ngay tại đại sảnh chờ ngươi tin tức." Nhìn thấy bên cạnh mình đứng đấy kia đối cha con trong mắt tha thiết ánh mắt, Nhậm Thư Uyển áy náy nhìn bọn họ một chút, tranh thủ thời gian phân phó Lưu Thiên Long.

"Tốt! Điện thoại cho bọn hắn đi!" Lưu Thiên Long trong lòng ấm áp, hạnh phúc giá trị lần nữa bạo rap, đây chính là người nhà a! Có nhà cảm giác thực tốt! Giờ khắc này, để hắn càng kiên cố hơn phải thật tốt bảo hộ người nhà quyết tâm, quyết không thể lại để cho bọn hắn chịu một chút ủy khuất, ăn một điểm khổ. Nghĩ đến cái kia quả ọt nhỏ tiểu ma nữ, hắn lại ấm áp cười, ha ha! Nhà đầu này.

"Dừng a! Ai quan tâm hắn, mãi mãi cũng không trở lại tốt nhất! Nếu không còn chuyện gì, cô nài nài liền đi ngủ một lát, hừ!" Dương Chỉ Nhu quả ọt nhỏ một mặt lập tức hiển hiện ra, nàng cũng không muốn để Lưu Thiên Long cảm thấy mình cỡ nào quan tâm hắn, không cho, về sau chẳng phải là muốn thường xuyên bị hắn trêu cười. Chỉ là, không ai trông thấy, tại nàng xoay người một nháy mắt, nước mắt lập tức tràn mi mà ra, sau đó, thật nhanh hướng về trên lầu phòng ngủ chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ

"Ai! Nhà đầu này." Dương Khôn sao có thể không rõ mình nữ nhi, điển hình nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ.

Nhìn xem biến mất tại cửa hành lang Dương Chỉ Nhu, Nhậm Thư Uyển tự nhiên cũng minh bạch, nàng là không muốn tại Lưu Thiên Long trước mặt biểu lộ ra tiểu nữ nhi nhu tình một mặt, dù sao, nàng tại Lưu Thiên Long trước mặt, vẫn luôn như cái nóng này quả ọt nhỏ, một điểm liền. Đừng nhìn hai người thường xuyên đầu vô mồm, nhưng là, Nhậm Thư Uyển càng là minh bạch, Dương Chỉ Nhu trong lòng khẳng định chứa hắn. Bằng vào trực giác của nữ nhân, nàng biết, nàng đối với hắn, động tình, chỉ là, nàng không có hướng về hắn biểu lộ ra mà thôi, cái này cũng cùng Dương Chỉ Nhu viên kia nhìn như kiên cường, kỳ thật rất yếu đuối lòng có lấy trực tiếp liên hệ.

...

Cùng Dương Khôn tùy tiện hàn huyên hai câu, Lưu Thiên Long liền đi theo Lạc Khuynh Thành lên xe cảnh sát, hướng về Vũ Thành trở về.

Vừa rời trung niên cảnh sát phái đi mười tên nhân viên cảnh sát rất nhanh liền trở lại, báo cáo bên trên cùng Lưu Thiên Long nói đến cơ bản nhất trí, cái này khiến Lưu Thiên Long tương đương hài lòng, trong lòng viên kia nổi lòng lo lắng cũng là cuối cùng triệt để rơi xuống. May mắn, bạo tạc động tĩnh rất lớn, đem cửa đường hầm phụ cận cho nổ hoàn toàn thay đổi, nhìn không ra một điểm bộ dáng lúc trước, tự nhiên, cũng liền tìm không thấy đầu mối.

Về phần Lưu Thiên Long trong miệng lấy cớ, có lẽ đem hoàng thành cảnh sát cho che đậy tới, nhưng là, Lạc Khuynh Thành có tin hay không?

Đáp án hiển nhiên không phải.

Chỉ là, nàng rất thông minh nắm chắc thời cơ, một mực không hỏi.

Giờ phút này, tại trên xe cảnh sát, nàng cũng thông minh lựa chọn cái khác chủ đề. Nàng thông minh, biết Lưu Thiên Long có lẽ có bí mật gì không thể để

cho quá nhiều người biết, đồng thời, hắn cũng biết, hắn muốn nói cho mình, mình không hỏi, hắn cũng sẽ nói. Mà nếu như mình quán quít chặt lấy truy vấn, có lẽ hắn sẽ nói đi ra, nhưng là, như thế sẽ chỉ chọc hắn sinh khí.

Nàng là cái rất lý trí, rất thông minh nữ nhân, biết làm như thế nào nắm chắc tốt phân tặc, bởi vì thích hợp.

Tùy tiện hàn huyên vài câu, hai người liền tương hỗ dựa vào tại ghế sau xe bên trên nặng nề thiếp đi, cái này một đêm, tất cả mọi người một muốn chết rồi.

...

"Trương thiếu, căn cứ bên này, tám chín phần mười đã triệt để báo hồng."

"Các người cẩn thận kiểm tra sao?" Trương Đông Lai nghe điện thoại đối diện truyền đến tin tức, cau mày, trong lời nói lãnh ý giống như thông qua điện thoại truyền quá khứ.

"A! Trương thiếu, ta một mực tiềm phục tại ngoài trụ sở. Rạng sáng bốn giờ tã hữu, đường hầm liền bị ta bố trí bom cho triệt để nổ hoàn toàn thay đổi, ngay sau đó, liền nghe đến trong căn cứ kịch liệt tiếng oanh minh, ta ở bên ngoài đều cảm giác tương đương mãnh liệt, kém chút không có bị từ trên cây đánh rơi xuống xuống dưới."

"Người xác định! Toàn bộ nổ nát." Trương Đông Lai thái độ lập tức tới cái chuyển biến lớn, trong lòng cái kia hài lòng a.

"Trương thiếu yên tâm, ta bố trí thuốc nổ năng lực, vậy trước kia tại bộ đội thể nhưng là số một số hai. Ta dám cam đoan, trong căn cứ một người sống, một cái hoàn hảo kiến trúc cũng sẽ không còn lại."

"Cái gì? Người nói không có một người đi ra không?" Nghe bên đầu điện thoại kia trả lời, Trương Đông Lai biến sắc.

"Đúng vậy, Trương thiếu, vốn là còn một già một trẻ hai tên gia hỏa có thể chạy đến, nhưng là, còn kém như vậy hai mét, bọn hắn liền bị nổ tung bom nổ nát, ha ha ha. . ."

"Ngậm miệng!"

Trương Đông Lai rống giận, găm hết lên.

Đồ dân đều có thể minh bạch, kia một già một trẻ, là mình thỉnh cầu gia tộc phái tới giúp mình Vương Bá sư đồ a!

Vì đối phó Lưu Thiên Long, hắn không tiếc vận dụng gia tộc vương bài; vì đạt được Nhậm Thư Uyển, chỗ hắn tâm tích lực an bài Mai Tân Mai Phi cái này hai viên quân cờ đem Lưu Thiên Long dụ dỗ chỉ bí mật căn cứ, càng trừ chi cho thống khoái.

Chỉ là, nghìn tính vạn tính, tự nhận không có chút nào bỏ sót, ai ngờ đến, mình an bài hai viên quân cờ, cuối cùng dẫn bạo bom chết rồi. Chết thì chết, bất quá chỉ là hai viên bị lợi dụng quân cờ mà thôi. Nhưng là, nhất làm cho đầu hắn đau vẫn là Vương Bá sư đồ a. Phải biết, cái này sư đồ hai người, ở gia tộc địa vị thế nhưng là không thể coi thường a! Tuy nói chỉ là khách khanh, nhưng là ở gia tộc quyền lên tiếng xác thực cực nặng. Lần này, hai người đều gãy, vậy mình ở gia tộc địa vị, sẽ phải dao động. Phải biết, có bao nhiêu ánh mắt lom lom nhìn chăm chăm mình a.

"Hừ! Hai cái phế vật, còn một mực thổi phồng mình lợi hại cỡ nào, ngay cả chút chuyện này cố độ tránh không được, không phải ta Trương Đông Lai vô tình, muốn trách, chỉ có thể trách các người học nghệ không tinh." Trương Đông Lai bỗng nhiên sắc mặt âm trầm nghiêm nghị nói.

"Còn có, gia tộc đám phế vật kia sao? Muốn mượn cơ hội này chen ép mình, hừ hừ! Thật coi ta mấy năm này là toi công lẫn lộn, tốt nhất đừng để ta phát hiện các người đối ta có gây rối động cơ, nếu không, hừ!"

Soạt!

Trước mặt hắn kia phiến trong suốt hai tầng trong suốt thủy tinh cường lực ứng thanh mà nát.

...

"Phụ chủ, hôm nay ngài làm sao lên như thế sớm a?"

"Ừm? Cái gì gọi là ta hôm nay lên được như thế sớm a? Ta ngày nào lên không còn sớm, thân là nhân dân công bộc, nên sáng sớm." Mai Hữu Tài nghĩa chính ngôn từ, sắc mặt lập tức xụ xuống, một mặt không vui đối bảo mẫu Phùng mẹ nói.

"Vâng vâng vâng, Phụ chủ nói đúng! Là ta già nên hồ đồ rồi, ai, trí nhớ này." Phùng mẹ vội vàng khúm núm nhận lời."

"Trí nhớ không tốt, vậy liền về hưu đi!" Mai Hữu Tài mặt lạnh lấy trầm giọng quát.

"A! Phụ chủ! Đừng. . ." Phùng mẹ nghe vậy, cả kinh mặt mo tái nhợt.

"Ừm? Làm sao?" Mai Hữu Tài quay đầu nhìn chăm chăm Phùng mẹ, giống như thời khắc muốn ăn thịt người, bộ dáng kia, tư thế kia, nơi nào có thương lượng.

"Là, là, là! Ta cái này thu dọn đồ đạc rồi đi." Phùng mẹ dọa đến sắc mặt xanh xám, khúm núm nhận lời, toàn thân cũng nhin không được run rẩy lên.

"Thu thập cái gì, có cái gì tốt thu thập, trực tiếp đi thôi, thừa dịp hiện tại ta còn không có nỗi giận tình huống dưới đi mau." Mai Hữu Tài hoàn toàn không để ý một điểm thể diện, cũng không niệm cái này Phùng mẹ tại nhà mình nhiều năm vất vả, trực tiếp khu trục.

Phùng mẹ trong lòng cái kia ủy khuất a! Có thể tìm ai đi kể ra. Tại Mai gia chờ đợi gần mười năm, mỗi ngày đều trôi qua trong lòng run sợ, như giẫm trên băng mỏng, sợ chọc giận Mai thị phụ tử, cho mình người nhà mang đến tai hoạ ngập đầu.

Giờ khắc này, tại Mai Hữu Tài kia như sải lang ánh mắt ác độc dưới, nàng há có thể không sợ.

Cũng may, chỉ là khu trục mình, cũng không có truy đến cùng. Giờ phút này, trong nội tâm nàng hồi hận a, mình tại sao muốn nhiều câu kia miệng. Đã sớm biết Mai thị phụ tử không phải cái gì tốt sống chung người, mình vì sao tự chuốc nhục nhã.

Bất quá, trong nội tâm nàng càng nhiều hơn chính là may mắn.

Lần trước, bởi vì chính mình một lần sai lầm, tạo thành mình chiếc kia từ bị đánh gãy một mực cánh tay, từ đây náo hạ tàn tật.

Lần này, tối thiểu chỉ là khu trục, không tiếp tục truy cứu.

Đồng thời, nàng lại cảm thấy đến toàn thân dễ dàng, vì cái gì a? Tự nhiên là bởi vì rốt cục trốn ra thắng thiên, triệt để thoát đi này nhân gian Luyện Ngục, cái này ăn người không nhà xương Mai gia, còn không cần lo lắng trả thù. Nghĩ đến trước kia mình liên đề cập qua muốn rời khỏi, nhưng là cuối cùng nhận lấy Mai Hữu Tài hai đứa con trai đe dọa. Lần này, có lẽ là nhân họa đắc phúc đi! Nghĩ đến chỗ này, nàng trong nháy mắt tiêu tan, đồng thời, trên chân động tác trở nên nhanh hơn. Giờ khắc này, nàng là dù là tại cái này chờ lâu một giây cũng không nguyện ý.

Hôm nay Mai Hữu Tài, sở dĩ một buổi sáng sớm liền tỉnh tỉnh như thế táo bạo, một là bản thân hẳn chính là loại kia có thù tất báo người, dung không được bất luận cái gì chói tai, gây bất lợi cho hắn ngôn ngữ, thứ hai chính là cái kia hai đứa con trai, từ khi hôm qua ra ngoài giúp Trương thiếu ban sai về sau, vẫn không có tin tức trở về. Vừa rồi sau khi rời giường, đánh thử gọi một cú điện thoại, điện thoại làm thế nào đều tiếp không thông, cái này khiến trong lòng của hắn lập tức có loại mơ hồ bất an.

Đều nói mẹ con đồng lòng, chẳng lẽ phụ tử liền không liên tâm sao? Cứ việc bình thường đối với mình hai đứa con trai thái độ chẳng ra sao cả, nhưng là, kia thủy chung vẫn là hắn Mai Hữu Tài nhi tử a.

Nhưng hắn cũng vén vén bất an một hồi, liền đem suy nghĩ dời đi.

Hắn lo lắng, mình lần này mưu kế không thành công, để Trương Đông Lai đối với hắn sinh ra cảm giác không tín nhiệm, từ đây đem hắn xa lánh, như vậy, sĩ đồ của mình đoán chừng đến đây chấm dứt.

"Uy, Trương thiếu, buổi sáng tốt lành!" Mai Thiên Tài giờ khắc này biểu lộ, thái độ, muốn bao nhiêu đoan chính có bao nhiêu đoan chính, muốn bao nhiêu cung kính có bao nhiêu cung kính, đầu còn cũng có trước tại Phùng mẹ trước mặt kia không ai bì nổi, ngang ngược càn rỡ đáng sợ.

"Chuyện gì?" Trương Đông Lai giờ khắc này trong lòng đang khó chịu, không có phát tiết điểm, tự nhiên không có hảo ngôn ngữ, thanh âm băng lãnh mà hỏi.

"Cái kia, Trương thiếu, không có ý tứ, sớm như vậy quấy rầy ngài nghỉ ngơi." Mai Hữu Tài đến bây giờ còn không biết xảy ra chuyện lớn, thấy đối phương ngôn ngữ rét lạnh thấu xương, cho là mình quấy rầy Trương Đông Lai mộng đẹp, chọc hắn tức giận.

"Bớt nói nhiều lời, người sớm như vậy gọi điện thoại cho ta, là vì người hai cái phế vật nhi tử, vẫn là quyền lợi của người." Không thể không nói, Trương Đông Lai vẫn là hiểu rất rõ cái này danh lợi tâm cực nặng lão gia hỏa, một câu liền nói rõ Mai Hữu Tài suy nghĩ trong lòng.

"Ha ha! Vẫn là Trương thiếu minh bạch tiểu Mai." Mai Hữu Tài cười làm lành, ý nghĩa lời nói bên trong đều là nịnh nọt thúi ngựa ý tứ. Nhưng là, xưng hô này, nha, ai sẽ biết, ở trước mặt người ngoài, làm mưa làm gió, không ai bì nổi hắn, còn có như thế tên dở hơi một mặt.

"Tiểu Mai a! Người cũng biết, thay ta ban sai, có đôi khi là phải bỏ ra sinh mệnh." Trương Đông Lai giống như nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên chậm chậm ngữ khí, lời nói thâm thúy giống như nói với Mai Thiên Tài.

Dát!

Có ý tứ gì. . . ?

Mai Hữu Tài trong lòng kia chẳng lành cảm giác lập tức lần nữa trải rộng toàn thân.

Lại thế nào không đem mình cầm hai đứa con trai đương cái gì, nhưng dù sao chung quy là phụ tử, lạnh thế nào đi nữa máu, kia một tia tình cảm kiểu gì cũng sẽ là có.

"Tiểu Mai a, người cũng không cần quá mức thương tâm, ta biết, để người cái này người đầu bạc tiền người đầu xanh, đích thật là một kiện rất tàn nhẫn sự tình, nhưng là, chuyện cho tới bây giờ, ta cũng chỉ có thể nói, bớt đau buồn đi!" Nghĩ đến sau này mình còn muốn lợi dụng Mai Hữu Tài dạng này người cũng có thể lực của mình, Trương Đông Lai giả trang ra một bộ quan tâm quan tâm thuộc hạ bộ dáng, cái này thái độ, cái này ngôn ngữ, chuyển

biến đến thật đúng là nhanh a!

Không hổ là tàn nhẫn nhân vật!

Cái gì? Tiểu Mai?

Ngươi cái ranh con, nếu không phải cố kỵ nhà ngươi quyền thế, lão tử không phải quát ngươi không thể, ngươi nha, lão tử niên kỷ đều đủ làm ngươi lão tử. Mai Hữu Tài trong lòng đâu cái biệt khuất phiền muộn a, thế nhưng là lại có thể thế nào, hướng trong bụng nuốt xuống chứ sao.

"Ta ơn Trương thiếu quan tâm, ngài yên tâm, tiểu Mai không có việc gì, chỉ là tuổi già mất con, nhất thời thương tâm thôi. Bất quá, ta cam đoan, sau này nhất định tận tâm tận lực thay Trương thiếu làm việc, tuyệt không cô phụ Trương thiếu kỳ vọng cao." Mai Hữu Tài cũng là không tâm thương nhân vật, già trang ra một bộ mặt con thống khổ đáng vẽ, đồng thời lại không quên biểu trưng tâm.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Quái vật khổng lồ

"Ân, ta vẫn luôn rất xem trọng ngươi, bằng không, lần này, ta cũng sẽ không như thế tận tâm tận lực giúp ngươi giải quyết Lư Thiên Long. Cũng may, cuối cùng bắt hấn cho giải quyết." Trương Đông Lai vừa nói vừa làm, giống như có chuyện gì gấp, vội vã bổ sung một câu: "Yên tâm, chuyện của ngươi ta sẽ đặt tại trong lòng, có chuyện gì sẽ liên lạc lại, treo."

Tút tut tut. . .

Nhìn xem trong điện thoại di động truyền ra âm thanh bận, Mai Hữu Tài ngạc nhiên.

Làm ý vào Trương gia phụ thuộc gia tộc, chủ tử tâm tư bọn hấn không cách nào suy đoán, cũng không dám ngông cuồng suy đoán, chỉ có thể tận tâm tận lực giúp đỡ chủ tử đi làm việc. Lần này, kỳ thật hấn là mất cả chì lẫn chài, bồi lớn. Bất quá, ngẫm lại cuối cùng Trương Đông Lai hứa hẹn, hấn lại vui vẻ không thôi.

Ai!

Bày ra dạng này phụ thân, không biết là Mai Tân Mai Phi may mắn đâu? Vẫn là may mắn đâu?

Dù sao ta là trợ trên.

. . .

"Ôi, thật mẹ nó nhảm chán, lão đại mấy ngày không đến, ta đều không có tâm tư tiếp tục luyện tiếp." Chu Đại Thường lẩm bẩm kia đầy đặn tựa như hai đầu lap xường miệng, rất giống bị khinh bỉ tiểu tức phụ, ánh mắt u oán oán trách.

Hỗn đản!

Vương Tử Long cùng Mã Thế Hoa nhìn xem cái này nha thần sắc, đồng thời đối cái thẳng này quăng một ngón giữa, trên mặt tràn ngập khinh bỉ. "Bất quá a, lão Vương a, đại tràng nói đến cũng không phải không có đạo lý a! Lão đại không tại, luôn luôn cảm giác có điểm là lạ." Mã Thế Hoa bỗng nhiên xen vào một câu.

"Lăn một bên, hai người các ngươi gia hỏa, còn như vậy, đừng nói nhận biết lão tử, ni muội, lão tử làm sao bày ra các ngươi dạng này hai cái huynh đệ." Vương Tử Long nghe vậy giận dữ.

"Lão đại không tại làm sao vậy, liền không chăm chỉ luyện công. Cái này nếu để cho lão đại biết, còn không biết nhìn chúng ta như thế nào, ta cũng không muốn để cho lão đại thất vọng. Các ngươi nếu là không luyện, liền rút ngay cho ta đi một bên, lão tử gánh không nổi người này."

"Hắc hắc, cái kia, lão Vương a, ta cũng chính là qua qua miệng nghiện, phát càu nhàu, ngài đừng nóng giận, đừng nóng giận a, ta luyện còn không được." Chu Đại Thường gặp Vương Tử Long tức giận, mặt béo kéo ra, tranh thủ thời gian cười làm lành lấy xin lỗi.

"Đúng đúng đúng, ta cũng chỉ là tùy tiện nói một chút, ngươi yên tâm, ta về sau cũng không tiếp tục nói tên khốn này bảo." Mã Thế Hoa tranh thủ thời gian phụ họa.

"Vậy thì nhanh lên luyện!" Vương Tử Long tức giận lườm hai người một cái, tự mình luyện tập.

Hôm nay lúc đầu muốn đi bệnh viện thăm hỏi Lưu Thiên Long, kết quả, thế mà bị Vương Tử Duyệt cho cấm túc, xem ra, nhà đầu này còn đang vì hôm qua hắn nói kia lời nói sinh khí a! Bất quá, nên, ai bảo hắn nói chuyện ngoài miệng không có cá biệt cửa. Lại nói, người nhà nói cứ nói đi, hết lần này tới lần khác tại Vương Tử Duyệt ở đây tình huống dưới, đây không phải là vội vã chịu chết a. Nếu là đổi lại khác hơi bạo lực một điểm nữ sinh, đoán chừng đều có thể cầm một thanh đao phay đây sân trường đuổi giết hắn đi! Bất quá cũng may thanh tình chính là, nữ sinh kia là hắn lão tỷ.

Lúc đầu bị Vương Tử Duyệt cho cấm túc liền để hắn rất nổi nóng, hết lần này tới lần khác lại không dám phản kháng, một buổi sáng sớm, liền lôi kéo Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường xin nghỉ, chạy đến trường học phía sau núi kia phiên địa phương không người huấn luyện cho tới trưa.

Cái này nha, hiện tại là hóa đau thương thành sức mạnh, cảm xúc chuyển hóa, toàn bộ đem kia cổ phiền muộn chi tình tái giá đến tu luyện công phu phía trên. Chỉ là đáng thương Chu Đại Thường cùng Mã Thế Hoa hai người, tự đứng thụ tai bay vạ gió, bị cái này nha hung hăng dạy dỗ một trận, nếu để cho hai người này biết, không biết sẽ là dạng gì biểu lộ a.

...

"Thân ái, đã buổi chiều 3 điểm, còn chưa chịu rời giường sao? Nếu không, ta đi cấp người làm ăn chút gì?" Nhậm Thư Uyển ôm tại Lưu Thiên Long trong ngực, một cái tay tại hắn rắn chắc ngực vẽ lên vòng vòng, nhu tình mật ý nhìn xem cái này rắn chắc lồng ngực chủ nhân hỏi.

Tốt a, có đồng hài muốn hiểu lắm.

Nạp bên trong, như thế tính phúc!

Thế mà vừa về đến liền XX cái kia OO.

Không phải nói hắn không thể cùng nữ nhân cùng phòng sao?

Vậy bây giờ là thân mã tình trạng?

Tốt a!

Ngài suy nghĩ nhiều.

Nhậm Thư Uyển chỉ là bồi tiếp Lưu Thiên Long mà thôi, dù sao, Lưu Thiên Long biến mất đêm nay, thế nhưng là để nàng lo lắng hãi hùng, đứng ngồi không yên, mất ăn mất ngủ, lần này mất mà được lại cảm giác, làm nàng vui vẻ không thôi.

Buổi sáng Dương Khôn biết Lưu Thiên Long bình an về sau, cũng không có trong nhà chờ hắn, mà là cải biến kế hoạch, vội vã hướng về công ty tiến đến. Hai ngày này, trên người hắn gánh thế nhưng là không nhẹ, lại thêm Lưu Thiên Long sự tình, càng làm cho hắn thao nát tâm, liền ngay cả Dương Chi Nhu, hắn đều không có quá quá khứ để ý.

Vốn đang dự định đi cục cảnh sát tìm hiểu Lưu Thiên Long sự tình, hiện tại nếu biết Lưu Thiên Long đã biến nguy thành an, trong lòng của hắn khối kia Thạch Đầu cuối cùng là triệt để dễ xuống. Hiện tại, hắn muốn toàn thân toàn ý vui đầu vào cũng mua Hoa Tường tập đoàn sau đến tiếp sau một ít công việc, cũng không thể đem lớn như vậy một cái cục diện rồi rầm ném cho công ty đám người kia đi xử lý đi.

Mặc dù, hắn tin tưởng mình mang ra cái này một nhóm trung thực viên chức có năng lực đi xử lý, đi cân đối, nhưng là, hắn sớm đã tạo thành bất cứ chuyện gì đều tự thân đi làm tác phong.

Hôm nay, hắn muốn tổ chức một lần cổ đông đại hội, mặc dù hắn là long vận tập đoàn trên thực tế lớn nhất cổ đông, có được tám mươi phần trăm cổ phần, mà cái khác kia hai mươi phần trăm, đều là cho những cái kia trước kia đi theo hắn đám kia trung thực nhân viên phúc lợi, nhưng là, hắn cũng không muốn độc tài chuyên chính. Hắn cho rằng, một người ý kiến, luôn luôn có hạn; tương phản, tiếp thu ý kiến quần chúng, đối với mình, đối tập đoàn phát triển cùng lớn mạnh, có lợi ích to lớn. Cho nên, một khi gặp được trọng đại quyết sách lúc, hắn đều sẽ tổ chức cỡ lớn cổ đông đại hội, đây cũng là hắn ngự người có phương pháp một bộ.

Có quyền không chuyên quyền, tiếp thu ý kiến quần chúng, đồng mưu phát triển.

"Các vị đều là đi theo ta mấy chục năm bạn cũ, hôm nay tổ chức cái hội nghị này, ta cũng không che giấu, đi thẳng vào vấn đề." Dương Khôn đứng dậy, nhìn chung quanh một chút đang ngồi mấy vị cổ đông, cùng mấy cái bộ môn cao cấp nhân viên quản lý, thân mật nói ra lời đạo đầu.

"Dương lão ca, nhìn người nói, tất cả mọi người là mấy chục năm lão huynh đệ, nhìn người hôm nay làm sao làm đến như thế xa lạ a, khiến cho ta đều cảm thấy không có ý tứ!" Hoa Kiến Quốc là theo chân Dương Khôn từ lập nghiệp sơ liền cùng một chỗ tranh đấu giành thiên hạ già cốt cán, đồng thời, làm cảm tạ, Dương Khôn cho hắn 7% cổ phần, có thể nói là thứ hai cổ đông.

"Đúng vậy a, Dương ca, ngài còn cùng chúng ta huynh đệ dùng bài này, quá khách khí a!" Tất Phương là về sau Dương Khôn lập nghiệp sau khi thành công, bị Dương Khôn quyết đoán cảm động, từ một cái công ty đa quốc gia từ chức tới, tính năm tháng, cũng chỉ so Hoa Kiến Quốc muộn như vậy hai năm mà thôi, cũng coi là tư cách tương đối già một thành viên, đồng dạng, cổ phần của hắn cũng là Dương Khôn phân ra, chiếm năm phần trăm.

"Chính là a, Dương tổng, ngài còn khách khí với chúng ta cái gì, nếu là không có ngài, nào có mấy ca hôm nay a! Lại nói, công ty này nguyên bản liền đều

là ngài, chỉ là ngài quá chiếu cố chúng ta." Một quản lý chỉ nhánh theo âm thanh phù hợp, hần vèn vèn chiếm một phần trăm cổ phần mà thôi. Nhưng là, cũng chớ xem thường một phần trăm này, phải biết, long vận tập đoàn là cái thần mã dạng quái vật khổng lồ, hàng năm chỉ nói đưa cho Vũ Thành sáng tạo GDP tổng lượng, đó chính là một món khổng lồ, càng đừng đề cập cái này ích lợi, lại thêm công ty phúc lợi các loại, một năm này đến cùng, roi trên người bọn hần, đều là người bình thường mong muốn không thể thành.

"Chính là chính là, Dương tổng, có chuyện ngài hãy nói, chúng ta nghe ngài an bài, ngài nói đánh đâu, chúng ta liền hướng cái nào xông."

...

"Tốt, các vị lão ca nhóm, vậy ta liền nói thẳng! Chúng ta không phải vừa cũng mua sắm Hoa Tường tập đoàn sao? Ta là như thế này cân nhắc, nguyên Hoa Tường tập đoàn nay đã đi đến quỹ đạo, có mình một bộ dây chuyền sản nghiệp. Đã dạng này, chúng ta liền dứt khoát để hần độc thành một thể, tổ kiến một cái mới tập đoàn, về phần trước kia những cái kia lão công nhân, nguyên ý lưu lại ta Dương mỗ hoan nghênh, không nguyên ý lưu lại chúng ta cũng không bắt buộc. Nhưng là, trong đó một chút sâu một vẫn là phải toàn diện thanh lý một phen, không chút lưu tình."

"Mọi người hần phải biết Hoa Tường là thể nào đổ hạ đi! Ta chỉ nói một cái mang tính then chốt nhân vật —— Luru Thiên Long, mọi người hần phải biết hần cùng ta là quan hệ như thế nào đi!"

"Không tệ, hần là nghĩa tử của ta. Tin tưởng đang ngồi sớm đã biết, điểm ấy, ta liền không lại tường thuật."

"Hiện tại muốn nói, là liên quan đến mọi người bản thân lợi ích vấn đề, bởi vì cái này quyết định, có thể sẽ để mọi người cảm thấy mình lợi ích nhận lấy ảnh hưởng, nhưng là, cũng là ta trải qua nghĩ sâu tính kỹ về sau dự định. Bất quá, tại cuối cùng làm ra quyết định này trước đó, ta còn là hi vọng trung cầu một chút các vị ý kiến, để tránh để mọi người hoài nghi ta Dương Khôn có ý khác. Có lẽ, những này là ta quá lo lắng. Nhưng chính là bởi vì ta trân quý phần này tình nghĩa huynh đệ, cho nên vẫn là cảm thấy cùng mọi người thương thảo một chút."

"Ta quyết định đem đơn độc vạch ra nguyên Hoa Tường tập đoàn, thuộc Luru Thiên Long danh nghĩa, dù sao, nếu không phải là bởi vì hần, Hoa Tường tập đoàn Liễu Bàn lại thể nào khả năng vứt bỏ Hoa Tường tập đoàn mà không để ý chạy, làm sao có thể để chúng ta có cơ hội để lợi dụng được đưa nó nhất cử cảm xuống. Tốt, hiện tại, mọi người có bất kỳ ý kiến đều có thể biểu quyết ra, chỉ cần ý kiến hợp lý, ta nhất định tiếp thu."

Dương Khôn lời ít mà ý nhiều, không chút nào dây dưa dài dòng, đơn giản sáng tỏ đem trong lòng mình ý nghĩ cùng quyết định nói ra, sau đó, áy náy nhìn xem đám này lão huynh đệ.

"Ta không có ý kiến, giờ hai tay tán thành!" Hoa Kiến Quốc cái thứ nhất dẫn đầu tỏ thái độ đồng ý. Với ai Dương Khôn mấy chục năm, hần cũng biết rõ Dương Khôn làm người, hiểu rõ đại nghĩa, trọng tình trọng nghĩa, chỉ dùng người mình biết, đây là ưu điểm của hần, bằng không, mình làm sao lại khẳng khẳng một mực theo hần chinh chiến cửa hàng hơn nửa cuộc đời. Còn nữa, nếu là không có hần Dương Khôn, có lẽ, mình bây giờ hỗn thành chó cũng chưa biết chừng. Kỳ thật, dù cho Dương Khôn không trung cầu ý kiến của bọn hần, hần cũng sẽ không có bất luận cái gì không cam lòng, dù sao, mấy chục năm qua, Dương Khôn đãi hần coi như con đẻ, cùng mình thân sinh huynh đệ không hai. Trọng yếu nhất chính là, hần xưa nay không ở trước mặt mình bày ra một bộ lão bản cùng nhân viên giá đỡ.

"Ta cũng không có chút ý nghĩa nào, nên làm như vậy! Chúng ta nên biết ân báo đáp!" Tất Phưong đội Hoa Kiến Quốc nói xong, tranh thủ thời gian giờ tay biểu quyết. Nếu như không phải nhìn trúng Dương Khôn cái này rất nhiều ưu điểm, lúc trước hần cần gì phải từ nhà kia đãi ngộ hậu đãi, để cho người ta ghen ghét không thôi xuyên quốc gia tập đoàn từ chức đến giúp đỡ Dương Khôn, cứ việc lúc trước rất nhiều thân hữu khuyên hần, còn có rất nhiều người cười hần, mắng hần là cái kẻ ngu, thế nhưng là hần y nguyên không oán không hối, bởi vì, hần nhìn trúng chính là Dương Khôn người này, chỉ cần đi theo dạng này người, mới có tiền cảnh.

Ps tối 11h có chương tiếp h mình bận tí ạ

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Tiểu Long Long

Mà sự thật chứng minh, ánh mắt của hần là đúng, lựa chọn của hần là sáng suốt. Hần hiện tại, so sánh với cuộc sống trước kia, đây chính là cách biệt một trời, nếu như vẫn là đợi tại cái kia công ty đa quốc gia, căng hết cỡ cũng nhiều lắm thì cái phần công ty giám đốc, nhưng là hiện tại, so với cái kia đãi ngộ đến, không biết có bao nhiêu đã từng đồng sự, bằng hữu ước ao ghen tị á! Chỉ là hần cũng không hi vọng xa vời rất nhiều, chỉ hi vọng có thể cùng Dương Khôn cái này Bá Nhạc chung sáng tạo một phen sự nghiệp, tại mình tóc trắng xóa sống quãng đời còn lại thời điểm, không đến mức lưu lại tiếc nuối, bởi vì, đây là hần khát vọng.

Vì cái gì người như thế có năng lực, không mình ra ngoài làm một mình, đây là rất nhiều người hỏi hần vấn đề. Câu trả lời của hần rất đơn giản, bởi vì

chấp nhất, bởi vì tín nhiệm, bởi vì cảm ân.

Không ai biết, hẳn thâm ý của lời này, chỉ có chính hắn biết. Bởi vì, lúc trước nếu không phải Dương Khôn Bá Nhạc biết ngựa tốt, làm sao đến hôm nay chính mình.

"Chúng ta cũng không có ý kiến!" Tại Hoa Kiến Quốc cùng Tất Phương lời kéo dưới, cái này đề án toàn phiếu thông qua.

"Ta thế thiên Long tạ ơn các vị thúc bá." Dương Khôn một mặt nghiêm túc hướng về phía dưới đám người xoay người cút một cung.

"A, không thể không thể, ngài đây là muốn gây sát chúng ta a!"

...

Đây hết thảy, đều là tại Lưu Thiên Long không biết chút nào tình huống dưới làm ra quyết định, về phần hắn, sau đó làm sao cũng không tin, mình trong nháy mắt, liền thành một nhà cỡ lớn đưa ra thị trường tập đoàn chủ nợ. Giá trị bản thân cũng là một chút như cười tên lửa tiêu thăng đến mấy chục tỷ, cái này khiến dương chỉ như thế nhưng là cùng Dương Khôn náo loạn rất lâu, nói là cũng muốn cái tập đoàn chơi đùa, thăng làm cho Dương Khôn bó tay toàn tập, vừa bức mình vừa buồn cười, nhà đầu này, vẫn là tiểu nữ hài tâm tính a!

"Tiểu Long Long, người ta muốn nhìn phim, người bồi hay không sao? !" Nhậm Thư Uyển vênh lên mê người cái miệng anh đào nhỏ nhắn, lung lay Lưu Thiên Long cánh tay, nũng nịu lấy ớn ớn kêu lên.

"Ài, lúc nào biến thành Tiểu Long Long!" Nhậm Thư Uyển cái này âm thanh ớn ớn gọi, đem Lưu Thiên Long điện xuong cốt đều xóp giòn, chợt thấy một bên khả nhân nhi chính che miệng cười trộm, lập tức mặt mũi tràn đầy tà mị chỉ sắc, sắc du còn quý kẻ: "Nha a! Tốt! Cô nàng, lại dám trêu đùa Phật gia gia, để người kiến thức một chút, Phật gia gia đại hồng là thế nào vùng vẫy."

"A ha ha ha. . . Vậy người theo đuổi ta à!" Nhậm Thư Uyển buông ra cánh tay của hắn, cười duyên hướng cách đó không xa đô thị giải trí chạy tới, trên đường phố, một chuỗi dễ nghe chuông bạc đang vang vọng, không biết để nhiều ít độc thân cầu mất phương hướng bao lâu.

"Lưu manh!"

"Phi. Bại hoại!"

"Lại nói, tên lưu manh này thật đúng là đẹp trai a, nếu là đôi ta đùa nghịch lưu manh tốt biết bao nhiêu a!"

"Hạ lưu, vô sỉ! Chẳng phải đáng ghét đẹp trai điểm sao? Có gì đặc biệt hơn người. Nhìn ca nhiều chính phái, nhiều lắm là cũng liền trên đường nhìn trộm hạ mỹ nữ nhỏ mòng mòng mà thôi."

"Chết đi, đồ lưu manh! Cùng cái kia soái ca so, người càng buồn nôn hơn!"

"Lưu manh soái ca, người ta muốn cùng người yêu yêu!"

...

Thế nhưng là, sớm đã đuổi theo chạy xa kia một đôi tuấn nam mỹ nữ, như thế nào lại bởi vì bọn họ một phen cử chỉ vô tâm, mà cho cái này rất nhiều người đồ chọc chút này phiền não đầu?

"Ai nha! Xếp hàng người thật nhiều a? Sung làm sao đây, sung làm sao đây, phim muốn bắt đầu á!" Một vóc người nóng bỏng la lý tiểu mỹ nữ tại đội ngũ đằng sau lo lắng kêu lên.

Thanh âm kia thanh thúy êm tai, uyển giống như hoàng oanh ngâm xướng, lập tức liền hấp dẫn trong đội ngũ chú ý của mọi người.

"Chắc chắc chắc, chân thân tài, quá gọi cảm, trước sau lời lỡ, oa tắc, nếu là bạn gái của ta tốt biết bao nhiêu, vậy ta liền mỗi ngày cùng nàng yêu yêu!"

"Phi, người quái dị, liền người nha cái này tướng mạo, con cóc cũng nghĩ ăn thịt thiên nga, dám dùng người kia bản thi tu tướng bị ỏi nữ thần của ta, cút nhanh lên giò, bằng không, đánh người nha."

"Hắc hắc , đội lát nữa tìm cơ hội đi hỏi một chút tiểu mỹ nữ này có bạn trai hay không, đều nói rõ âm để đẩy ngã , có vẻ như dạng này tiểu mỹ nữ tốt nhất đẩy lên đi!"

"A...! Cái này nhà ai tiểu cô nương, thật xinh đẹp a! Ước ao ghen tị a!"

"Các người nhìn, phía sau nàng cái tuổi đó lớn một chút, cũng là đại mỹ nữ a! Ai, thật đúng là vật hợp theo loài, nhân dĩ quần phân a!"

"Lão công, xem được không? Có phải hay không rất muốn đi tới chào hỏi a?"

"A! Lão bà! Không muốn, ta cũng không dám nữa, đau đầu đau!"

...

Không có cách, chỉ cần là mỹ nữ, đi đến cái nào đều là làm cho người ta tập trung tiêu điểm, kia lực sát thương, chính là không tầm thường.

"Tiểu mỹ, ngươi gấp cái gì a? Cùng lắm thì đổi một bộ thôi!" Gọi tiểu mỹ nữ hải sau lưng, một niên kỷ so với nàng lớn một chút, tướng mạo cũng là rất tinh xảo mỹ nữ nhìn xem nàng kia lo lắng sắp nhảy dựng lên đáng vẽ, tranh thủ thời gian ôn nhu khuyên giải nói.

Đối với trong đám người hỗn loạn, nàng giống như đã sớm tập mãi thành thói quen giống như, chỉ là, trong đó những cái kia ô uế ngôn ngữ, vẫn như cũ để nàng cái kia vốn là đào phấn Diễm Lệ trên hai gò má lại thêm một mảnh mây hồng.

"Ai nha! Nhu tỷ tỷ, ngươi là thật không biết hay là giả không biết, bộ phim này là nước ngoài mớ lớn, rất sớm trước liền bắt đầu tuyên bố báo trước, ta một mực chờ mong ở trong nước chiếu phim, mãi mới chờ đến lúc đến nó lần đầu, thế nhưng là, hiện tại ngươi nhìn, ô ô ô. . ." Tiểu mỹ vênh lên cái kia khả ái miệng nhỏ, bộ dáng kia, vô cùng khả ái.

"Hắc hắc, cô nàng, chỉ cần ngươi đáp ứng ca một cái điều kiện, ta dám cam đoan, lập tức giúp ngươi lấy tới phiếu." Lúc này, một tại đội ngũ trước, nhuộm mái tóc màu xanh lam màu gà đầu nam từ hướng về phía nàng không có hảo ý gọi vào.

"Ha ha, tóc xanh ca, ngươi đi số đào hoa a!" Phía sau hẳn một nhuộm mái tóc màu vàng thanh niên giờ phút này cũng là chú ý tới phía sau la lý tiểu mỹ nữ, ân cần nịnh nọt nói.

"Đúng thế, ngươi cũng không nhìn một chút ta tóc xanh ca là ai? Trời sinh tự mang số đào hoa, đi đến cái nào lái đến na!" Tóc xanh dùng hai tay vuốt ve đỉnh đầu tóc xanh, làm ra một cái tự nhận tiêu sái động tác, đồng thời không quên thổi phồng mình một phen, mẹ nó, người này không muốn mặt, thật sự là vô địch thiên hạ a!

"A! Thật, ngươi xác định có thể giúp ta lấy tới phiếu sao? Chỉ cần ngươi có thể giúp ta lấy tới vé xem phim, đừng nói một cái yêu cầu, chính là hai cái, ba cái ta đều đáp ứng." Tiểu mỹ nghe xong, lập tức hưng phấn kêu to, thật đúng là một cái đơn thuần Tiểu La Ly a.

"Tiểu mỹ, ngươi làm sao lung tung đáp ứng người khác yêu cầu." Nhu tỷ dù sao muốn so nàng kiến thức được nhiều, giờ phút này thấy đối phương ánh mắt bên trong tràn ngập ô uế chi sắc, một đôi tặc mi thử nhìn cũng là không ngừng tại tiểu mỹ trên thân vừa đi vừa về tuần sát, hiển nhiên là không có an cái gì hảo tâm, vội vàng khuyên can.

"Nha a! Không nghĩ tới còn có một đại mỹ nữ a! Ca hôm nay đi số đào hoa a!" Màu lam màu gà đầu hai mắt bốc kim quang, tựa như nhật được bảo giống như.

"Chúc mừng tóc xanh ca, chúc mừng tóc xanh ca, rốt cục có thể ôm được mỹ nhân về!" Hoàng mao nịnh nọt mà cười cười phụ họa, đồng thời thăm nghĩ nói, nếu là mình có thể cùng dạng này hai cái một lớn một nhỏ hai đại mỹ nữ trên giường thế nào thế nào thật là tốt biết bao a, cho dù là về sau đi chết, hẳn cũng sẽ cười chết đi a. Ai, chỉ đồ thừa lão thiên không có mắt, không cho ta tìm tốt một chút người ta a!

"Cạc cạc cạc. . ." Tóc xanh giống như đã nghĩ đến mình cùng lớn nhỏ hai cái mỹ nữ lăn ga giường trăng cảnh, trong miệng lập tức toát ra dâm đẳng tiếng cười.

"Cô nàng, là như vậy, chỉ cần hai người các ngươi đáp ứng sau đó cùng chúng ta ca hai cùng đi quán bar uống chút rượu, ta dám cam đoan, cho các ngươi lấy tới hàng trước nhất chỗ ngồi." Tóc xanh giờ phút này giống như đã vội vã không nén nổi, ước gì lập tức liền đem trước mặt hai đại mỹ nữ cho bỏ nhào, ánh mắt kia, đều xuất hiện ánh sáng.

"Hừ! Đồ lưu manh, đừng cho là ta nhỏ liền dễ dàng bị lừa, thu hồi ngươi kia ác tha tâm tư. Ngươi không phải liền là muốn dùng rượu đem chúng ta quá chén, sau đó bắt cóc lấy chúng ta mướn phòng làm chuyện xấu sao?" Tiểu mỹ sinh khí nhảy dựng lên, một câu nói toạc ra, trực kích tóc xanh tâm khảm.

Dắt!

Cô nàng này đừng nhìn nàng nhỏ, thật đúng là không tốt lừa gạt a! Bất quá, cô nàng này lồng ngực kia quy mô, thật đúng là không nhỏ a! Mới vừa rồi còn không có chú ý, cái nhảy này, mới phát hiện, cái này trên dưới ném động đường vòng cung, hùng vĩ, thật hùng vĩ.

Đều nói say rượu trắng người gan, nhưng cái này tóc xanh vốn là lưu manh, càng là sắc đảm bao thiên, giống như có chỗ ý vào giống như, căn bản không sợ còn nữa công chúng trường hợp làm ra một chút khác người sự tình.

"Hắc hắc! Cô nàng, coi như ngươi biết thì thế nào, đây còn không phải là trốn không thoát lòng bàn tay của ta. Nói thật cho ngươi biết, tóc xanh ca ta hôm nay liền coi trọng ngươi nhóm hai, nếu là không đem ta bồi cao hứng, hừ hừ!" Tóc xanh gặp một kẻ không thành, chỉ có thể tới cứng, thế là tầm kia tràn ngập ô uế chi sắc trên mặt, lập tức trở nên hung ác ba ba.

"Hừ! Ngươi cho rằng ta tốt hù dọa a! Ta cũng không tin cái này công chúng trường hợp, ngươi dám làm loạn." Tiểu mỹ nhìn xem sắc mặt dữ dần tóc xanh, cố gắng trấn định đáp lại, chỉ là, tay kia bên trên động tác lại bán nàng. Giờ khắc này, chỉ gặp nàng kia hai con trắng nõn nhu di sớm đã kìm lòng không được ôm lấy Nhu tỷ cánh tay.

"Hắc hắc! Công chúng trường hợp? Ha ha ha. . ." Tóc xanh cảm thấy mình nghe được một cái chuyện cười lớn giống như, vui lớn tiếng cười lên.

"Hắc hắc, cô nàng, nói cho ngươi đi, cái này đô thị giải trí là tóc xanh ca đại ca nhìn trăng từ, mà cái này trăng từ, lại là Hắc Ưng bang thanh thủy đường sản nghiệp, Hắc Ưng bang ngươi biết a? Cạc cạc, sợ rồi sao! Hừ hừ, chỉ cần ngươi đáp ứng chúng ta tóc xanh ca, vinh hoa phú quý mỗi ngày có a!" Tên kia hoàng mao lưu manh uy bức lợi dụ nói.

"Còn phé mẹ nó lời gì? Tranh thủ thời gian bắt các nàng cho ta, cạc cạc cạc, tóc xanh ca tính phúc sinh hoạt a!" Tóc xanh đối hoàng mao giận hô một tiếng, sau đó dậm dậm nở nụ cười.

"A! Cứu mạng!"

Nhìn thấy hoàng mao mang theo hai tên côn đồ tới, nữ dọa đến hoa dung thất sắc, kinh hoàng không thôi.

"Ai! Hai cái tốt như vậy cô nương, cứ như vậy bị hai cái súc sinh cho chà đạp á!"

"Ai, nữ thân của ta, cứ như vậy trở thành người khác đồ chơi sao?"

"Lão thiên không có mắt a, vì cái gì có thể khoan nhượng hư hỏng như vậy trứng làm xương làm bậy?"

...

Trong đám người truyền đến một trận nhỏ bé yếu ớt tiếng thở dài.

"Ủm?" Tóc xanh nhìn chung quanh một chút đám người này, hừ lạnh một tiếng, băng lãnh chỉ cực.

Lập tức, đám người lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, lặng ngắt như tờ.

Đây chính là nhân tính a, nhu nhược, vô tình, tham lam, tự tư, lãnh huyết.

Giờ khắc này, để cái này vốn nên đủ mọi màu sắc thế giới, trong nháy mắt bị phiêu thành màu xám trắng.

"Buông ra cô nương kia, để cho ta tới!"

Một đạo âm thanh vang dội từ bên cạnh nhẹ nhàng tới, phá vỡ cái này xám trắng thế giới, trong chớp lát, cái này xám trắng thế giới, kia thiếu thốn sắc thái phảng phất đang từ từ khôi phục.

Một tiếng này, đối với dọa đến hoa dung thất sắc, kinh hoàng không thôi một lớn một nhỏ hai đại mỹ nữ mà nói, phảng phất như thiên ngoại phi tiên, trên trời rơi xuống Phạn âm.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Nịnh nọt

"Là người? !"

"Bingo! Đáp đúng! Làm ban thường, ta liền cố mà làm mau cứu người đi! Ai! Ai kêu Phật gia gia là đại đại tích người tốt đâu? Bất quá, lại nói vì cái gì mỗi lần gặp được người, đều không có chuyện tốt a? !"

Không sai, người tới chính là Lưu Thiên Long, xa xa đã nhìn thấy bên này một màn, liền bồi Nhậm Thư Uyển chậm rãi dạo bước mà tới. Mà cái này gọi Nhu tỷ mỹ nữ, chính là Lưu Thiên Long đến đạo Vũ Thành về sau, Xương Nam nhà ga gặp phải mỹ nữ kia y tá Tô Nhu, lại nói, đây là bọn hắn lần thứ ba gặp mặt đi.

"A! Người. . . !"

"Ta thế nào? Được được được, đừng được tiện nghi còn sẽ không khoe mẽ! Ai, thật là, xem ra là kiếp trước thiếu nợ người a?"

"Người hỗn đản, ai muốn người cứu được!"

"Hừ hừ! Ta nói, các người cái này kẻ xướng người hoạ, a ta tóc xanh ca đương cái gì a? Làm không khí sao?" Tóc xanh nhìn xem đột nhiên xuất hiện một màn này, thẹn quá hoá giận.

"Coi người là cái rắm!"

Một nam một nữ trăm miệng một lời hướng về phía hán miệt thị mắng một câu.

Dát!

Tóc xanh bị hai người này trả lời cho sợ ngây người.

"A!"

Tô Nhu duyên dáng gọi to một tiếng, sắc mặt đỏ bừng, không nghĩ tới, mình thế mà cùng hán tâm hữu linh tê giống như.

"Ha ha ha. . ."Một chuỗi chuông bạc âm thanh từ Lưu Thiên Long bên người bay ra ngoài.

Không phải đâu? !

Tóc xanh trong lòng cái kia sáng khoải a! Lại là một cái cùng Tô Nhu, tiểu la lý sánh vai đại mỹ nữ a. Quá, quá mê người, lão tử không chịu nổi, trong lòng của hán giống như kiến bò trên chảo nóng, hận không thể hiện tại liền đem tam đại mỹ nữ giải quyết tại chỗ.

"Mẹ nó, ở đâu ra tiểu tử thú, như vậy đi, niệm tình người cho tóc xanh ca đưa mỹ nữ tới phân thượng, chúng ta tóc xanh ca có thể tha người, nhưng người vừa rồi đối tóc xanh ca mở miệng bất kính, nhất định phải từ chương mười cái cái tát. Thế nào? Chúng ta tóc xanh ca coi như phúc hậu a?"Hoàng mao nhìn xem đối diện Nhậm Thư Uyển, hai mắt bốc lên ô uế tinh quang, hận không thể đưa nàng hiện tại liền đẩy ngã. Nhưng là hán biết mình chỉ là cái tiểu lâu la, là tóc xanh bên người chân chạy, loại này mỹ soa, hán chỉ có thể gửi hi vọng ở tóc xanh đem cái này ba mỹ nữ chơi chán về sau thưởng cho hán. Cho dù là tóc xanh chơi còn lại, hán cũng vui vẻ tiếp nhận a, người không gặp, đây chính là ba cái cực phẩm mỹ nữ a. Không phải sao, trông thấy tóc xanh bị mắng, tranh thủ thời gian biểu trưng tâm vuốt mông ngựa.

"A! Nguyên lai là tóc xanh ca a! Ai nha, ngài đại nhân đại lượng, tuyệt đối đừng cùng ta cái này phạm phu con thứ chấp nhặt a. Nếu là sớm biết là ngài tóc xanh ca tại cái này làm việc, chính là cho ta mượn một trăm cái lá gan, ta cũng không dám a!"Lưu Thiên Long nghe xong tranh thủ thời gian giơ hai tay lên thờ dài trạng nịnh nọt nhận lỗi.

Bên cạnh hán Nhậm Thư Uyển gấp đây, nhin không được dùng hai tay chặn gương mặt xinh đẹp.

Vì sao?

Vì Lưu Thiên Long cái này nịnh nọt tựa như hèn yếu cử động sao?

Không phải.

Đây là vì sao?

Ai, tốt a! Nàng là phát hiện gia hỏa này lại muốn diễn trò, gia hỏa này, toàn bộ một cái hí mê a. Có đôi khi, Nhậm Thư Uyển đều cảm thấy, gia hỏa này không đi làm diễn viên, thật sự là khuất tài. Chỉ là, nàng cũng biết, tóc xanh ca mấy tên này, muốn bị Lưu Thiên Long dùng lại lớn lắc lư trước kêu gọi. Kết quả tốt nhất tất nhiên là bị giáo huấn một lần, kết quả xấu nhất, đoán chừng mấy tên này, từ đây liền cùng trại an đường leo lên thân thích.

Sự thật cũng chính là như thế, khi bọn hán ô uế ánh mắt trên người Nhậm Thư Uyển quét hình lúc, Lưu Thiên Long liền nổi giận, đây chính là vấy ngược của mình. Lại dám có ý đồ với Nhậm Thư Uyển, vậy liền để các người biết trại an đường là ở đâu mới.

"Ha ha ha. . . Nguyên lai là kẻ hèn nhát a! Tốt tốt tốt, liền xông người lời nói này, cái tát miễn đi, nhưng bên cạnh người nương môn đến lưu lại cho ta, hiện tại người có thể lăn, đừng nói ta tóc xanh ca không từ tể a! Hắc hắc!" Tóc xanh ca gặp Lưu Thiên Long như thế biết cắt nhắc, lại là bị dừng lại thúc ngựa, mới vừa rồi bị mắng tâm tình cũng lập tức tiêu tán trống không.

"A! Tóc xanh ca, đây là lão bà của ta a!" Lưu Thiên Long vẻ mặt cầu xin hô to.

"Đậu phộng, tiểu tử người ngốc a! Bằng thượng tóc xanh ca, người từ đây liền lên như điều gặp gió!" Hoàng mao ra vẻ thiện ý nhắc nhở, chỉ là, ánh mắt kia, lại thường xảo trá. Hán thật đúng là coi là gặp được người nhát gan sợ phiền phức chủ, quyết định hảo hảo lắc lư một phen, không chừng một hồi tóc xanh ca sẽ ưu tiên thưởng cho mình một cái, vậy mình liền tính phúc rồi.

"Đúng a, tiểu tử người thật ngốc, cơ hội tốt như vậy cũng không biết nắm chắc, nếu là ta, đã sớm đem lão bà của mình cời hết đưa đến tóc xanh ca trên giường đi." Một lưu manh vô sỉ phụ họa.

"Cái gì?"

"Bọn này súc sinh!"

"Bị trời đánh, vì cái gì liền không có người đem bọn hán bắt đi a!"

"Ai! Ta thật thay bọn này xã hội cận bã mẹ không đáng a! Tác nghiệt a!"

. . .

Đám người lại tại xi xào bàn tán.

Lần này, tóc xanh ca cũng không có đi ngăn cản đám người nghị luận, giống như căn bản cũng không quan tâm, lại hình như rất hưởng thụ loại này trở thành vạ chúng chú mục tiêu điểm trạng thái.

"Hắc hắc, tiểu tử, ta cho ngươi thêm một cơ hội, ngoan ngoãn đem ngươi lão bà đưa cho ta chơi mấy ngày. Yên tâm, liền chơi mấy ngày, lại chơi không xấu, nhiều lắm là, chính là nhỏ nhen, buộc chặt a, chế phục a cái gì. Bất quá, làm bồi thường cho ngươi, ta liền thu ngươi làm tiểu đệ của ta, ân, thứ nhất hào tiểu đệ, về sau liền theo ta ăn ngon uống say, đi đến cái nào đều là uy phong bát diện, thế nào? Có phải hay không hưng ác hưng phần?" Tóc xanh ca giả trang ra một bộ đại thiện nhân bộ dáng hướng dẫn từng bước, cảm giác kia, thật giống như một cái hèn mọn đại thúc lừa gạt tiểu cô nương kẹo que. Giờ khắc này, tóc xanh ca đột nhiên cảm giác được mình là cỡ nào thông minh, xảo trá, tuyệt đối là một cái làm kiểu hùng nhân vật, ngay cả hèn đều đối với mình kính nể không thôi.

"A! Tóc xanh ca, ta làm sao biến thành lão nhị a? !" Hoàng mao nghe xong, kia con lừa mặt lập tức lời kéo xuống tới, lộ ra dài hơn. Sớm biết mình lại biến thành lão nhị, vừa rồi tại sao muốn tận tâm tận lực đi làm việc a! Nhìn ta cái miệng này.

"Xéo đi, ngươi còn có ý kiến?" Tóc xanh ca con mắt trừng trừng, dữ dằn nhìn xem hoàng mao.

"A! Tóc xanh ca, ta, ta không có ý kiến!" Hoàng mao một gian, nào còn dám tiếp tục lên tiếng, dọa đến tranh thủ thời gian cúi xuống tẩm kia mọc ra con lừa mặt đầu."

"Tóc xanh ca, ngươi mới vừa nói đều là thật, không có gạt ta? Ngươi xác định, ta có thể làm thứ nhất tiểu đệ? Không phải đùa ta chơi? Còn có, thứ nhất tiểu đệ có thể khi dễ cái khác tiểu đệ a?" Lưu Thiên Long làm ra một bộ rất kích động, hưng phấn dạng, liền tiếp như pháo liền tiếp hỏi mấy vấn đề.

Không phải đâu? ! Tiểu tử này như thế Hồ so sao? Thế mà hoàn toàn không quan tâm lão bà của mình cho ta chơi, cũng không quan tâm đỉnh đầu của mình đeo lên một đỉnh xanh mon môn mũ, mà là quan tâm một chút vô can khản yếu sự tình. Mẹ nó, còn tưởng rằng mình phải hao phí một phen tâm tư, kết quả, tiểu tử này căn bản chính là một cái rất bên trên đạo gia hòa a! Hắc hắc, xem ra, đây là được một cái diệu nhân a. Cái này nếu là thu về dưới tay mình, về sau niềm vui thú chẳng phải là rất nhiều.

"Ta tóc xanh ca nói chuyện làm việc, từ trước đến nay nhất ngôn cửu đỉnh, ta cam đoan, ngươi là thứ nhất tiểu đệ, ngoại trừ ta, liền ngươi lớn nhất, về phần bọn hèn, hắc hắc, ngươi muốn thế nào thì làm thế đó! Cạc cạc." Tóc xanh ca trong lòng cái kia vui sướng a, hưng phấn a, đã bắt đầu ở trong lòng huyền tường bốn con ngựa niềm vui thú. Ai nha, không được, bên bị độ sợ kiên trì không đến, còn phải chuẩn bị một chút hậu chiêu mới được.

Dát!

"Tóc xanh ca, ngươi không thể như thế đối mấy ca a?" Hoàng mao nghe xong, địa vị của mình trong nhảy mắt từ thứ nhất hạ xuống thứ hai không nói, còn muốn tùy thời tiếp nhận bị khi phụ hạ tràng, ta mẹ nó làm sao số khổ a! Mẹ nó, nếu là lão tử lại cái lão bà xinh đẹp liền tốt.

"Hắc hắc, chúc mừng Quang đầu ca, chúc mừng Quang đầu ca, ngài sau này sẽ là chúng ta Nhị lão lớn, ngài muốn chúng ta làm gì chúng ta liền làm cái đó." Cái khác mấy tên côn đồ ngược lại không giống hoàng mao, dù sao bọn hèn cũng một mực chính là vật làm nền, là bị la lối om sòm đối tượng, giờ phút này, trông thấy Lưu Thiên Long biến thành thứ nhất tiểu đệ, tự nhiên tranh thủ thời gian nịnh bợ, cố gắng về sau còn có thể hỗn cái thứ nhất tiểu đệ thứ nhất tiểu đệ cũng nói không nhất định a!

"Ha ha ha. . ." Lưu Thiên Long lặng lẽ đối Nhậm Thư Uyển nhảy một cái con mắt, sau đó hưng phấn cười ha hả.

"A! Lão công, ngươi sung a có thể dạng này? A, mệnh của ta thật đáng a, ta không sống à nha?" Nhậm Thư Uyển sao mà thông minh, thu được tín hiệu, lập tức phối hợp khóc rống.

"Tác nghiệt, tên tiểu tử này, nhìn xem dáng dấp thật đẹp trai, nguyên lai cũng là mặt người dạ thú a!"

"đáng tiếc như thế cái mỹ nhân tuyệt sắc a! Nếu là ta, ta thương yêu còn đến không kịp!"

"Xem đi, lão bà, vẫn là ta tốt với ngươi đi!"

"Hừ! Nam nhân không có một cái nào đồ tốt, chỉ là đáng tiếc chúng ta nữ đồng bào a!"

. . .

"Lưu Thiên Long, ngươi cái này gan chuột tiểu nhân, ngươi. . . Ngươi không phải người, vì nịnh bợ lấy lòng, thế mà ngay cả mình lão bà đều có thể bán." Tô Nhu mặt phấn bởi vì tức giận, đỏ bừng một mảnh, chỉ vào Lưu Thiên Long lòng đầy căm phẫn giận mắng.

"Hèn hạ vô sỉ, hạ lưu, đồ hèn nhất, thiết thời ta còn tưởng rằng ngươi là người tốt, đại suất ca, nguyên lai cũng là rắn chuột một ổ." Tiểu nữ cũng là khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, tức giận đến tại nguyên chỗ nhảy tung nhảy loạn mắng to.

"Hắc hắc, hai người các ngươi cô nàng mắng đủ chứ? Ha ha, một hồi, nhìn ta lão đại tóc xanh ca làm sao thu thập các ngươi hai, các ngươi vẫn là suy nghĩ thật kỹ dùng cái gì tư thế hầu hạ tốt chúng ta tóc xanh ca đi!" Lưu Thiên Long nhìn xem đối diện hai nữ, khoe miệng lộ ra tà ác mỉm cười, rất là sắc du còn nói.

Không phải đâu, nhân tài a, tiểu tử này, làm ta thứ nhất tiểu đệ, quả thực là đã tìm đúng.

Tê —— mẹ nó, ngay cả lão tử đều có chút bội phục hần.

Bắt quá, ta thích! Ha ha ha, tóc xanh ca trong lòng vui tui bụi.

Tóc xanh giữ im lặng, lẳng lặng mà nhìn xem đây hết thấy, có dạng này tiểu đệ thay mình làm việc, mình thật đúng là bớt đi rất lo xa a!

"Ngươi . . Luru mạnh!" Tô Nhu cùng tiểu mỹ tức giận tới mức run.

Chỉ là, để Tô Nhu rất hiểu kì chính là, gia hòa này không phải rất lợi hại sao? Vì cái gì giờ khắc này? Chẳng lẽ. . . Giống như bắt được cái gì, nhưng là lại giống như căn bản bắt không được.

"Mẹ nó, các ngươi hai cái này phế vật, cho ta giám sát chặt chẽ điểm kia hai cô nàng, đừng để các nàng cho trượt, bằng không, trêu đến tóc xanh ca không cao hứng, xem ta như thế nào thu thập các ngươi. Uy, cảnh cáo các ngươi, chỉ có thể nhìn, không thể đụng vào, đây chính là tóc xanh ca coi trọng, há có thể bị các ngươi hai cái này phế vật nhúng chàm."

"Hắc hắc, tóc xanh ca, ngươi nhìn, ta làm đúng a?" Luru Thiên Long nịnh nọt nhìn xem tóc xanh ca hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Điều giáo

"Ha ha, tiểu tử, ngươi rất không tệ, tóc xanh ca thật cao hứng." Tóc xanh ca rất hài lòng Luru Thiên Long lần này an bài, lập tức đối với hần càng là ưu ái có thừa.

"Kia, tóc xanh ca, cô nàng này đều tại cái này, ngươi cũng không vội cái này nhất thời bán hội. Ngươi nhìn, ta đây đều là thứ nhất tiểu đệ, dù sao cũng phải lập lập uy đi, vừa vặn ngươi bây giờ tại cái này, giúp ta chấn hạ tràng tử, ta hiện tại hảo hảo thay ngươi điều giáo điều giáo mấy cái này không lên đạo gia hóa, thật là, quá không biết thay ngươi làm việc, nhìn ta đều tâm phiền." Luru Thiên Long một bộ lòng đầy căm phẫn bộ dáng, chỉ vào hoàng mao cùng mấy cái khác luru mạnh đối tóc xanh ca nói.

"Đúng, xác thực muốn điều giáo điều giáo bọn hần, vẫn là ngươi sẽ làm sự tình, tốt, ta thay ngươi chấn tràng tử." Tóc xanh ca vui tâm hoa nộ phóng, hiện tại là càng xem Luru Thiên Long càng thích, hần hiện tại cũng bị Luru Thiên Long nói đến, thật cảm giác được mấy cái này vẫn đi theo mình thủ hạ, vẫn luôn là tại kiểm com.

"A! Tóc xanh ca tha mạng a! Quang đầu ca tha mạng a! Chúng ta về sau nhất định tận tâm tận lực làm việc!" Hoàng mao cảm đầu mấy tên côn đồ dọa đến mau tới trước quỳ kêu to.

Bành bành bành. . .

Liên tiếp thanh âm phát ra, quỳ gối sân bãi bên trên hoàng mao bọn người trong nháy mắt ngã đi.

Dát!

Tóc xanh ca phù, đây cũng quá nhanh, mình giống như căn bản không có nhìn thấy bọn hần là thế nào ngã đi, chỉ là nhìn thấy mấy thân ảnh trên không trung bay ngược, sau đó hung hăng đập xuống đất cái này một cái quá trình.

Một cỗ chẳng lành cảm giác lập tức phun lên trong lòng của hần.

Khó cực a, đừng phải ngoan nhân, đều nói đóng vai heo ăn voi, nhưng người ta rất muốn không cần thiết giả a. Người ta từ đầu tới đuôi, kia đều chỉ là đang diễn trò đùa với mình chơi, trêu đùa mình mà thôi a

"Ca, không, lão đại, không không không, cha ruột của ta, thân tổ tông, ngài coi như tiểu nhân là cái rắm đem thả đi! Tiểu nhân trước đó có mắt không biết Thái Sơn, mạo phạm ngài cùng tâu tử, không, tổ nãi nãi." Tóc xanh ca trong nháy mắt quỳ xuống đất, một thanh nước mũi một thanh nước mắt, quả thực là đem than thở khóc lóc diễn dịch rất sống động, đầu còn có vừa rồi uy phong bát diện, không ai bì nổi như lão đại vương bát chi khí.

Cũng không thể không nói, gia hòa này thật đúng là mượn gió bẻ măng, có thể đuổi có thể khuất, biết tình thế không đúng, tranh thủ thời gian chịu thua.

Chỉ là, trong lòng của hắn thích khách đang nghĩ ngợi, chỉ cần thoát khỏi trước mắt khốn cảnh, nhất định phải tìm mình anh ruột dẫn người đến đây đem Lưu Thiên Long chinh tằm.

"A! Đây là, thần chuyển hướng sao?"

"Nguyên lai, người trẻ tuổi này là đang diễn trò, từ đầu tới đuôi đều là đang trêu đùa người ta a, thật đúng là nghịch ngợm a!"

"A! Soái ca, ta yêu ngươi!"

"Thôi đi, già, tiếp tục già vờ, nam nhân không có một cái nào đồ tốt."

. . .

"Ai, tóc xanh ca, niệm tình người đối ta có ái tài chi tâm, ta liền làm ra vẻ người tốt đi!" Lưu Thiên Long nhìn xem quỳ trên mặt đất tóc xanh ca, làm ra một bộ rất bất đắc dĩ đáng về.

"A! Tạ ơn, rất đa tạ người, ta liền biết ta không có nhìn lầm, người chính là một cái người tốt!" Tóc xanh ca nghe xong, lập tức kính lễ vạn phần đứng lên, tiến lên trước đập lên mũi ngựa tới.

"Tóc xanh ca, ta lời còn chưa nói hết."

Dát!

Tóc xanh nghe xong, chân khẽ run rẩy, lại dọa đến ngã nhào trên đất.

"Hắc hắc, Phật nói, ta yêu thế nhân, thế nhân đều đồng ý thiện như lưu, không được tham, giận, si, sắc. Bây giờ, người lại phạm vào sắc giới, cho nên, Phật lại nói: Phật yêu chúng sinh, phạm Phật Môn tử đệ ứng lấy phở độ chúng sinh làm nhiệm vụ của mình. Cho nên, hôm nay, ta muốn thay ngã Phật hảo hảo độ hóa độ hóa tóc xanh thí chủ."

"A! Ta nguyện lập tức bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật!"

"Cũng không phải! Cũng không phải! Phật yêu chúng sinh, Phật độ chúng sinh, nhưng không được vọng thu ác đồ. Hắc hắc! Tóc xanh ca, bản tăng chỉ có thể đắc tội lạc!"

"A! Người. . . Người đừng tới đây! Người nếu là dám tổn thương ta, cẩn thận ta đại ca tìm người báo thù. Người bây giờ nếu như thả ta, nói không chừng ta còn có thể ta đại ca trước mặt thay người nói một chút lời hữu ích, thả người."

"Oa ha ha!" Lưu Thiên Long cười quái dị một tiếng, nhắm ngay tóc xanh ca hạ thế hai chân ở giữa chính là hung hăng một cước, cường độ nắm chắc vừa vặn, tuyệt đối sẽ không thương tới tính mệnh.

"A!"

Cờ rốp!

Răng rắc!

Nam nhân hạ thân cái nào đó vật thể vỡ vụn thanh âm.

Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn lập tức tại đô thị giải trí vang lên ở bên trên.

Đề người chung quanh đều đi theo không nhận được rung mình một cái, thật là quá tàn nhẫn. Trong đó ở đây nam nhân càng là kim lòng không được kẹp chặt hai chân, từng cái mặt như lạnh vật áo.

"Hừ, đồ lưu manh!" Tô Nhu nổi giận dùng dùng nhìn thoáng qua Lưu Thiên Long, lời kéo tiểu mỹ cũng không quay đầu lại liền đi.

"Đại suất ca, người quá đẹp rồi, có cơ hội gặp lại!" Tiểu mỹ bị Tô Nhu lôi kéo, nghiêng đầu lại hướng về phía hắn phun ra cái lưỡi dính hương, bộ dáng mười phần đáng yêu, chỉ là, ánh mắt bên trong ánh mắt, lại trở nên nhiều màu nhiều sắc.

"Tê —— cô nàng này, bản tăng có vẻ như bộ dáng đắc tội nàng a? Còn có, mỗi lần cứu nàng, người không nói tạ ơn coi như xong, vì cái gì mỗi lần đều là hung ác như thế ba ba? Ta đi, tâm tư của nữ nhân, tiểu hòa thượng ta là thật tâm không hiểu." Lưu Thiên Long nhìn xem đi xa Tô Nhu cùng tiểu mỹ ni non lắm bầm.

"Xem được không?" Nhậm Thư Uyển một thanh kéo lại cánh tay của hắn, đồng thời tay phải vặn chặt bên hông hắn một khối thịt mềm, một bên chậm rãi tăng lớn cường độ, nghiêng chặt hàm răng lấy tiếp tục nói: "Tâm tư của nữ nhân người không hiểu đúng không, hừ, ta hiện tại liền để người hiểu!"

"A!"

Lại là một tiếng hét thảm vang lên.

...

Tựa như thụ trượng phu vắng vẻ tiểu tức phụ, một mặt u oán Lưu Thiên Long ánh mắt ai oán nhìn xem một mực che miệng cười trộm Nhậm Thư Uyển.

"Được rồi, thân yêu, người ta cũng không phải cố ý sao? Chẳng lẽ người cho rằng người ta nghĩ như vậy sao? Đừng nóng giận mà!" Nhậm Thư Uyển vênh lên môi anh đào ôn à ôn ền lưng lay Lưu Thiên Long cánh tay làm nũng.

"Liên không thể vui sướng chơi đùa sao? Nhìn người thủ hạ này, thật là độc a! Người nhìn một cái, ta cũng bắt đầu hoài nghi nhân sinh! Người nhìn cái này máu ứ đọng một mảnh, ôi, đáng thương a! Ta làm sao tìm được cái bạo lực bà nương a! Trời có mắt rồi, tiểu hòa thượng thế nhưng là đại đại tích người tốt á!" Lưu Thiên Long đùa nghịch lên bảo đến, da mặt dày như tường thành, không, tường thành đã không đuổi kịp hân tiết tấu.

"Ừm Hừ? ! Làm sao? Người nói là ta là người xấu, đại đại tích xấu bà nương lạc, đúng không? Xem ra, là muốn cho người đem cái này máu ứ đọng cho cả đối xứng." Nhậm Thư Uyển nghe xong, lập tức hai tay chống nạnh, trừng lớn một đôi đôi mắt đẹp, dữ dằn nhìn xem hắn.

"A! Cái kia, không, thật không có việc này, người nhất định là nghe lầm, khẳng định, người không tin? A, người nhìn, trên trời có thật lớn một khung xám cơ, quá đẹp." Lưu Thiên Long nhìn xem thấy một lần, thì còn đến đâu, cái này nếu là tại cho mình bất thành linh đem một bên khác hung hăng đến một chút, tê —— không dám nghĩ, không dám nghĩ, thế là, tranh thủ thời gian đổi chủ đề, ngựa đầu chỉ vào bầu trời hung phấn lớn tiếng kêu lên.

Qua đường người đi đường nghe vậy, không hẹn mà cùng nhao nhao ngẩng đầu lên.

"Đâu có đâu có?" Nhậm Thư Uyển nhìn xem Lưu Thiên Long như vậy hưng phấn bộ dáng, không nghĩ ngờ gì, lập tức cũng đi theo hiếu kì ngựa đầu nhìn trời bên trên nhìn lại, thế nhưng là, căn bản không thấy bất cứ một thứ gì.

"Ài! Bảo người mau nhìn, kết quả người quá chậm, vừa mới bay mất!" Lưu Thiên Long chừng chặc đằng hoàng, khoe miệng thỏ thức trả lời.

"Hỗn đản! Lưu Thiên Long, người dám trêu chọc cô nãi nãi! Xem ta như thế nào thu thập người." Nhậm Thư Uyển lập tức cảm giác mình bị Lưu Thiên Long xem như ba tuổi tiểu bằng hữu cho lắc lư, đang muốn cho Lưu Thiên Long hảo hảo cả một khối đối xứng hình xăm, kết quả, lại phát hiện bên cạnh mình sớm đã không có bóng người, có, chỉ là hắn lưu lại một đạo giọng nói tiếng vọng ở bên tai, lập tức, cũng không lo được phong phạm thực nữ, đuổi theo.

Hào hảo sinh một trận phim không có nhìn thành, kết quả lại biến thành vợ chồng trẻ một trận vui sướng đùa giỡn.

Mặt trời chiều ngã về tây, ráng chiều khoác tại phía tây trên bầu trời.

Hai đạo chạy thân ảnh tại ráng chiều chiếu rọi, lộ ra là vui vẻ như vậy.

Màn đêm lặng lẽ kéo ra màn che.

"Lão đại, ta cứ tưởng người đã chết rồi!" Cửa túc xá, trên thân vền vẹn mặc vào một đầu quần lót Vương Tử Long nhìn thấy đột nhiên xuất hiện Lưu Thiên Long, hưng phấn lập tức nhào tới.

Cái gì?

Hỗn đản?

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Lưu Thiên Long nhìn xem cái này nhào tới tên dở hơi, thân thể cấp tốc hướng về sau nhảy lên, nhảy ra ký túc xá đại môn, sau đó nhẹ nhàng một cước đá ra, vừa đúng đè vào Vương Tử Long ngực, đem cái này một thân gần như ** gia hỏa cho chụp tại ký túc xá đại môn trên khung cửa.

"Cho Phật gia gia một bên mát mẻ đi, lão tử không thích ** nam nhân." Lưu Thiên Long tức giận nhìn xem Vương Tử Long.

"Kia, lão đại người là ưa thích mặc quần áo nam nhân lạc? !" Vương Tử Long rất là vô tội nhìn xem Lưu Thiên Long, bất thành linh toát ra một câu.

Đồng!

A tây đi!

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, có bao xa lẫn bao xa, lão tử là nam nhân bình thường, không chơi gay. Còn có, người nha nếu là dám lại nói tiếp, tin hay không Phật gia gia ta hiện tại liền đem người từ cửa sổ ném ra bên ngoài." Lưu Thiên Long bị cái này nha một câu, cả kinh một cái lão đảo, kém chút không có ngã sấp xuống. Chợt thấy gia hỏa này miệng há mở, còn giống như nếu lại nói tiếp cái gì, thì còn đến đâu, tranh thủ thời gian uy hiếp hắn im ngay.

Trời ạ, một câu nói kia đều đủ mình chịu, nếu là lại để cho gia hỏa này tuôn ra một câu thạch phá thiên kinh nói đến, hắn đều cảm thấy mình sẽ lập tức bạo tẩu.

Tác nghiệt a, mình đây rốt cuộc là kết giao một cái huynh đệ, vẫn là nguy nương a!

Người xem một chút, cái này nha, giờ phút này tựa như tiểu tức phụ trượng phu vắng vẻ, sao mà ủy khuất a! Bộ đáng kia, làm sao để cho người ta nhìn xem, liền có một loại hung hăng hành hung một trận xúc động đâu?

Lưu Thiên Long cố nén trong lòng táo bạo khí tức, dùng tay vỗ vỗ ngực, nói: "Người nha chính là không phải gần nhất nội tiết mất cân đối a, không phải là đến đại di mộ, tạo thành tinh thần rối loạn không thành."

"Ha ha ha ha. . ."

Trong tức xá, lúc đầu nhìn thấy Lưu Thiên Long xuất hiện Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường, trước tiên cũng dự định lao ra nghênh tiếp, chỉ là, bị Vương Tử Long đem hai người kéo một cái, tự nhiên rơi xuống phía sau, trong lòng lập tức một trận khó thở.

Nhưng là, một màn kế tiếp, nhanh như thiểm điện, tựa như ẩn tiến nhanh khóa, để cho hai tên gia hỏa không kịp nhìn, kết quả, liền nhìn một trận hiện trường bản không rời đầu khỏi hài kịch.

Trong lòng hai người đồng thời cũng là may mắn a, người nhìn ta, ta nhìn người.

Vì cái gì a?

Bởi vì hai người này đồng dạng chỉ mặc một đầu quần lót.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Vui mừng

"Hai người các người, tư thế không đúng."

"Tê —— ta nói, các người có phải hay không thừa dịp ta mấy ngày nay không tại, liền bỏ bê tu luyện."

"Đại Tráng, người nhìn người, cái này trên bụng thịt mỡ, đều nhanh có hai cái bờ mông lớn. A mi mẹ nó cái đậu hũ, người là thuộc heo sao? Có thể ăn như vậy. Từ hôm nay trở đi lên, một ngày ba bữa, định thời gian định lượng, dù cho đói chịu không được, cũng không cho phép ăn vụng."

"Cười cái gì cười? Hai người các người cũng đừng cười trên nỗi đau của người khác, nhớ kỹ, Đại Tráng một ngày ba bữa, đều thi các người giám sát, nếu để cho ta phát hiện, sau một tháng, vẫn là như vậy kết quả, hừ hừ, các người xem ta như thế nào thu thập các người."

"Hiện tại, Đại Tráng nguyên địa ngồi trên ngựa, không có hai giờ, không cho phép cho ta nghỉ ngơi. Chắc chắn, thật sự là phục người, cái này một thân thịt mỡ, a!"

"Hai người các người, cũng đừng nhàn rồi, vây quanh toà này già son, chạy trước cái một trăm vòng lại đến tu luyện, nhớ kỹ, không cho phép ăn trộm gà dùng mảnh lông, bằng không, hừ hừ, các người biết đến."

Trường học phía sau núi, Lưu Thiên Long nhìn xem ba tên này, dừng lại loạn phê, sau đó liền bắt đầu đối bọn hắn huấn luyện.

Lúc đầu, cái giờ này hần hần là trong nhà nghỉ ngơi, chỉ là, nghĩ đến mấy tên này, mình có hai ngày không có nhìn thấy, không biết tu luyện như thế nào, thế là liền đem Nhậm Thư Uyển trước đưa về biệt thự, sau đó đi đến Vũ Đại.

Lúc đầu, hắn là dự định bảo tài xế tiểu bình lái xe tới đưa mình. Nhưng sau đó tưởng tượng, ai không có cái sinh hoạt cá nhân a, hưởng hồ đêm hôm khuya khoắt, người khác cũng muốn hưởng thụ niềm vui gia đình a. Cũng không thể bởi vì chính mình bản thân tự dục, mà muốn hắn đi một chuyến đi, chuyện như vậy, Lưu Thiên Long tự nhận, mình là không làm được. Đồng thời, hắn cũng không muốn lấy một cái thượng cấp cùng hạ cấp quan hệ tới dọa bức bách tại người. Bất quá, hắn biết, dù cho mình bây giờ lập tức cho hắn gọi điện thoại, tiểu bình cũng sẽ hưng phấn thoái thác tất cả mọi chuyện, hấp tấp chạy tới. Chỉ là, hắn không nghĩ, trà trộn tại xã hội này tầng dưới chót bọn hắn, đã bị sinh hoạt nghiền ép đủ vất vả. Còn nữa, nam nhân làm gì làm khó nam nhân đâu?

"Lão đại, ta. . ." Chu Đại Thường mồ hôi đầm đìa, hai đầu chân voi giờ phút này không ngừng mà đang run rẩy, xem ra là không chịu nổi, trở mắt nhìn ở một bên tỉnh tóa Lưu Thiên Long, lấy dũng khí nói tiếp: "Ta có thể nghỉ ngơi một chút sao? Thật sự là không kiên trì nổi."

"Không được! Chỉ có kiên trì, mới có thể thành công, người bây giờ trọng yếu nhất, không phải tu luyện, mà là đánh vỡ cực hạn của mình. Mới, ta cũng cẩn thận nghĩ nghĩ, hai người bọn họ tu luyện cũng không thích hợp người, người có ưu thế của người, đó chính là người thể tích tăng thêm lượng, nhưng

là, cái tiền đề này là nhất định phải người sức chịu đựng làm cơ sở, cho nên, người nhất định phải kiên trì, cho dù là cắn chặt răng cũng muốn kiên trì. Bây giờ này, ta liền sẽ căn cứ người tình huống thực tế, chế định một bộ thích hợp người phương thức tu luyện. Bất quá, trước đó, vẫn là câu nói kia, kiên trì! Nắm trái trong khổ đau, mới là người trên người! Hiện tại cực khổ, là vì tương lai hạnh phúc." Lưu Thiên Long ngữ trọng tâm trường nói với hắn.

Bao nhiêu năm về sau, Chu Đại Thường mỗi lần hồi tưởng lại hôm nay Lưu Thiên Long một lời nói, vẫn như cũ là nhiệt huyết sôi trào, kích tình bành trướng.

"Đúng, nắm trái trong khổ đau, mới là người trên người, hiện tại cực khổ, là vì tương lai hạnh phúc! Lão đại, ta nghe người, liền xem như một chết, ta cũng nhận." Chu Đại Thường nghe xong, lập tức hào tình vạn trượng, vốn đang run lập cập hai chân cũng không run rẩy, cái eo cũng đứng thẳng lên, chỉ là, mồ hôi, một mực tại lưu.

Lạch cạch!

Lạch cạch!

Lưu Thiên Long rất là vui mừng, mình cuối cùng không có nhìn lầm người.

Chỉ cần cửa này kiên trì nổi, Chu Đại Thường ngày sau thành tựu, cũng nhất định sẽ không phải bình thường.

Sự thật cũng đúng như hán sở liệu, hôm nay một lời nói, sáng tạo ra ngày sau danh chấn thế giới một tôn sát thần —— Bàn đầu đà.

Hồng học. . . Hồng học. . .

Mã Thế Hoa hai tay chống lấy hai chân, quả thực là kiên trì không có đổ xuống, bất quá, giờ phút này hắn cũng gần như hư thoát, cái này một trăm vòng hắn mới chạy hơn phân nửa, thật sự là chạy không nổi rồi. Làm qua cực hạn vận động người, giờ khắc này, nếu như không có vật thể mượn lực dựa vào, đoán chừng đổ xuống rất khó lại bò lên, nếu không phải Lưu Thiên Long động tác rất nhanh, đoán chừng giờ phút này đã tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

"Thế Hoa, người hay là thân thể nội tình kém a, xem ra, người không phải rất thích hợp loại này cường độ cao huấn luyện, có lẽ, ta ngay từ đầu liền cho người định nhầm phương hướng, ta phải một lần nữa suy nghĩ một chút cho người cái định vị."

"A! Lão đại, ta có thể kiên trì, người thả ta ra, để cho ta tiếp tục." Mã Thế Hoa nghe xong, tưởng rằng Lưu Thiên Long đối với mình nản chí, thì còn đến đâu, lập tức liền muốn tránh thoát Lưu Thiên Long, thế nhưng là, cái kia hào hoa phong nhã thân thể gầy yếu, lại thêm giờ phút này đầu còn có sức lực, sao có thể tránh thoát đến mờ.

"Tốt tốt, ta biết người nghĩ như thế nào. Ta không phải đối người đánh mất lòng tin, mà là cảm thấy, người có thể tại mặt khác lĩnh vực trợ giúp ta, tỉ như, cửa hàng." Lưu Thiên Long xem xét, liền biết gia hỏa này tám thành là hiểu lầm, vội vàng giải thích nói.

"A! Nguyên lai là dạng này, ta còn tưởng rằng, lão đại là dự định từ bỏ ta!" Mã Thế Hoa giờ khắc này rốt cục yên tâm xuống tới, vỗ vỗ ngực, cười ngây ngô lấy nhìn xem Lưu Thiên Long.

"Làm sao lại thế! Chúng ta là anh em, một ngày huynh đệ, cả đời là huynh đệ, nếu là huynh đệ, liền muốn tương hỗ hiệp trợ. Người yên tâm, ta sẽ cho người một hợp lý định vị, để người vật tận kỳ dụng." Lưu Thiên Long chân thành nhìn xem Mã Thế Hoa.

"Một ngày huynh đệ, cả đời là huynh đệ, nếu là huynh đệ, liền muốn hai bên cùng ủng hộ!"

"Một ngày huynh đệ, cả đời là huynh đệ, nếu là huynh đệ, liền muốn hai bên cùng ủng hộ!"

. . .

"Lão đại! Ta tin người, đời này, ta Mã Thế Hoa cùng định người, người muốn ta đi đâu, ta liền đi đâu, cho dù là chết, ta cũng nguyện ý." Mã Thế Hoa yên lặng đọc lấy Lưu Thiên Long câu nói kia ba lần về sau, lập tức hào tình vạn trượng, rất có vì huynh đệ không tiếc mạng sống chí ý.

"Hảo huynh đệ!"

"Hảo huynh đệ!"

Hai người tương hỗ vỗ bả vai của đối phương nhìn nhau.

Một câu, một cái giới kinh doanh kỳ tài như vậy sinh ra.

"Từ Long, thế nào? Có thể gánh vác được đi!" Lưu Thiên Long nhìn xem thờ hồng học Vương Từ Long, giống như cười mà không phải cười mà hỏi.

"Lão đại, người yên tâm, chính là lại đến cái một trăm vòng, ta đều có thể tiếp tục!" Vương Từ Long vỗ bộ ngực lớn tiếng nói.

"Vậy được rồi, người lại chạy một trăm vòng." Lưu Thiên Long khoe miệng tà mà cười cười nói.

"A? ! Không phải đâu, lão đại, người lại còn coi thật! Ôi, không được không được, ta muốn choáng, muốn choáng, lão Mã, mau tới dìu ta một chút!" Vương Từ Long nghe xong cái này còn cao đến đâu, lập tức về mặt đau khổ, giả trang ra một bộ tùy thời ngã xuống đất bộ dáng lớn tiếng quai quai.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Lăn nguoi nha, già, tiếp tục già vò, tin hay không Phật gia gia hiện tại cho nguoi gần gần cốt, làm toàn thân xoa bóp? !" Luru Thiên Long nhìn xem cái này lại bắt đầu xoát bảo gia hỏa, ra vẻ uy hiếp thần sắc nhìn xem Vương Tử Long.

"Tê —— đừng, đừng đừng, vẫn là tạm biệt, lão đại, ngài đại nhân đại lượng, làm sao lại cùng tiểu đệ một phen kiến thức, hắc hắc, lão đại là trên đời này lớn nhất soái ca, nhân trung long phượng, có vẻ như Phan An. . ." Vương Tử Long lập tức miệng lưỡi lưu loát, mông ngựa không ngừng.

"Xéo đi, hạ câu có phải hay không nguoi gặp nguoi thích, hoa gặp hoa nở, xe gặp xe nổ bánh xe!" Luru Thiên Long nghe được xạm mặt lại, tranh thủ thời gian phát tay đánh gãy cái này nha lời nói, bắt đầu nhìn xem Vương Tử Long. Bất quá, nhưng trong lòng bùi ngùi mãi thôi, đây chính là huynh đệ a, cùng một chỗ không có việc gì chém gió, vỗ vỗ ngựa, đánh một chút pháo, thật tốt.

"Hắc hắc, lão đại anh minh, lão đại uy vũ. Lão đại. . ." Vương Tử Long sao có thể bỏ qua cơ hội này, mắt thấy mình đem Luru Thiên Long chọc cho bộ kia đầu đầy con ruồi bay múa bộ dáng, hẳn ra sức hơn, đây cũng là huynh đệ bọn họ mấy cái cùng một chỗ việc vui.

"Được được được, nguoi nha vẫn chưa xong không có!" Luru Thiên Long giờ khắc này, thật đúng là cảm giác chính mình là Tôn hầu tử, mà Vương Tử Long lại là Quan Thế Âm Bồ Tát phái tới trừng phạt mình Đường Tam Tạng, mẹ nó, cái này kim cô chú thật là có thể khiến nguoi ta nhức đầu, giờ phút này, hẳn rất cực cảm nhận được Tôn Ngộ Không thống khổ.

"Ha ha ha. . ." Vương Tử Long gặp quý kẻ đạt được, lập tức vui phóng sinh cười ha ha.

"Ha ha ha. . ."

. . .

Hắc!

Ha!

Nha ha!

Giống ngày xưa, Luru Thiên Long thật sớm rời giường bắt đầu ở biệt thự kia phiên trên đồng cỏ luyện công, mặc dù vết thương còn không có hoàn toàn khép lại, nhưng là điểm ấy vết thương nhỏ, sớm đã bị mình âm thầm chữa trị xong. Chỉ là vì che giấu tai mắt nguoi, cố ý làm ra một bộ vết thương còn không có khép lại bộ dáng, nếu để cho nguoi biết, cái này nha có lớn meo meo, có thể trong khoảng thời gian ngắn liền có thể khôi phục lại sinh long hoạt hồ, đoán chừng lập tức liền sẽ bị nghiên cứu cơ cấu kéo đi cắt miếng đi.

Có đôi khi, chính hẳn đều là một trận cảm thán, đôi ba vị sư phó tràn ngập vô tận cảm kích. Cũng không biết, trí nhân cái kia lão Hoa hòa thượng, ở nơi nào đãi tới thần kỳ như vậy một bản công pháp, đơn giản chính là cho mình một cái vô địch đại sát khí a! Có lẽ, liền ngay cả trí nhân cũng không biết, mình trong lúc vô tình đạt được bộ công pháp kia, sẽ có như thế kì lạ hiệu dụng đi. Cái này muốn đòi làm là âm hiểm nguoi đạt được, đoán chừng sớm đã đem thể giới cho nháo cái long trời lở đất đi. Thử nghĩ, cho dù ai bỗng nhiên có như thế một bộ thần kỳ bảo mệnh công pháp, lại có bao nhiêu nguoi có thể nghĩ Luru Thiên Long như vậy khắc chế chủ a! Đã sớm mưu toan xưng bá một phương, thậm chí thế giới lạc!

Xem ra, sau này mình vẫn là phải điệu thấp, điệu thấp lại điệu thấp, không phải vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, không phải mình đặc biệt nguoi thân cận, giống như vậy bí mật, vẫn là không muốn bạo lộ ra. Ừm! Vẫn là đừng cho bọn hắn biết đến tốt, nếu là biết, ngược lại gây bất lợi cho bọn họ. Vạn nhất bị nguoi hữu tâm biết, vậy bọn hắn đoán chừng bất cứ lúc nào cũng sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.

"Thiên Long a! Sớm như vậy, vết thương còn không có hoàn toàn khép lại, nguoi muốn kiểm chế một chút a!" Dương Khôn thanh âm đột nhiên đánh gãy một bên luyện công buổi sáng, một bên suy nghĩ Luru Thiên Long.

"A! Cha, không có việc gì, điểm ấy vết thương nhỏ, thật đúng là không thể ảnh hưởng ta! Cái này bất quá chỉ là chuyện thường ngày tình huống mà thôi, khi còn bé so cái này thương thể nghiêm trọng không biết bao nhiêu lần, ta không đều gắng gượng qua tới. Ngài yên tâm, ta tự có phân tặc." Luru Thiên Long dừng lại, mỉm cười nhìn Dương Khôn, rất là quan tâm tiếp tục nói: "Cha, ngài cũng lớn tuổi như vậy, mỗi ngày hẳn là nghỉ ngơi nhiều dưới, công chuyện của công ty, lại thể nào làm, đều có làm. Lại nói, còn có nhân thủ nhiều như vậy đang trợ giúp ngài, ngài hẳn là số lượng vừa phải thả ra một bộ phận, để bọn hắn giúp ngài chia sẻ một chút."

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 110: Lo sợ không đâu

"Ha ha, Thiên Long a, không có chuyện gì, ta cái này không trả tuổi trẻ lấy mà! Không có việc gì, trước mắt còn gánh vác được, chờ ngày nào gánh không nổi, ta liền giao cho bọn hần, ở nhà bồi tiếp các người, bảo dưỡng tuổi thọ." Dương Khôn trong lòng ấm áp, cảm giác hạnh phúc bạo rạp.

"Thiên Long, hôm nay người đừng đi trường học, buổi sáng gọi Tiểu Uyển mang người đến một chuyến công ty, ta có chuyện cùng người nói. Hắc hắc!" Nói xong, Dương Khôn hướng về phía Lưu Thiên Long thần bí cười cười, liền vẫn rời đi.

"Ồ! Sự tình gì a? Làm cho thần bí như vậy!" Nhìn xem một bức thần bí bộ dáng rời đi Dương Khôn, Lưu Thiên Long tay trái sờ lấy đầu, rất là nghi hoặc.

Nhún nhún vai, làm một cái rất là im lặng thần sắc, đã đoán không được, dứt khoát cũng liền đừng lo sợ không đâu chi.

Hắc!

Ha!

A đánh. . .

. . .

Oanh

Một đồng đá vụn bị đẩy ra.

Ngay sau đó, một cái tay từ đồng đá bên trong đưa ra ngoài.

Mẹ nó, tình huống gì, xác chết vùng dậy sao?

Loại tình huống này, nếu như bị một cái người sống sờ sờ trông thấy, không lập tức hù chết quá khứ, kia mới có quý.

Lúc này, chỉ gặp một đạo toàn thân bị máu tươi hoàn toàn bao khóa, đều đã kết thành màu đen vết máu bóng người, chậm rãi từ đồng loạn thạch bên trong bò lên ra.

Hồng học. . . Hồng học. . .

Có lẽ là trong bóng đêm đợi thời gian quá dài, cái này đột nhiên vừa thấy được bên ngoài chói mắt ánh nắng, khiến cho hần tranh thủ thời gian dùng tay ngăn trở hai mắt.

Đặt móng đồ vào bên cạnh trên đồng cỏ, tựa như tân sinh, từng ngum từng ngum hô hấp lấy không khí mới mẻ.

"Khụ khụ khụ. . .

"Ha ha ha ha. . ."

"Trời không quên ta a!" Một đạo đục ngầu thể lương, tràn ngập vui sướng thanh âm lập tức phiêu tán ra.

. . .

"Thần ái, thúc thúc muốn ta dẫn người đi công ty, không biết có chuyện gì thương lượng, ta hỏi hần, hần cũng không nói, làm cho thần bí hê hê. Thật là, chưa từng thấy qua hần như vậy chứ!" Vừa lái xe, Nhậm Thư Uyển một bên bất mãn miết khỏe miệng lẩm bẩm.

Vừa mới đem một mặt không vui Dương Chỉ Nhu đưa đến trường học về sau, nói hết lời nửa ngày mới đưa cô gái nhỏ này khuyên đi học, rốt cục đến phiên cái này vợ chồng trẻ có đơn độc không gian tâm sự.

"Được rồi! Tiểu Uyển, một hồi đến công ty chẳng phải lập tức biết được sao? Hắc hắc, người nhìn, thật vất vả ta hai đơn độc cùng một chỗ, người không cảm thấy, hần là bày tỏ một chút sao?" Lưu Thiên Long nhìn xem kia mân mê cái miệng anh đào nhỏ nhắn, nhìn không được trong lòng kia cổ tà hỏa lại mọc lên, nhưng là, hần biết, mình không thể làm loạn, loại thời khắc máu chốt này, cũng không cho phép hần làm ầu, nếu là nhất thất tức thành thiên cổ hận, vậy liền thể thâm. Bất quá, hôn hôn, sờ sờ, cái kia ngược lại là không tệ nha! Cái thẳng này tà tà YY.

"Đồ lưu manh! Lại suy nghĩ gì chuyện xấu. Hừ, cô nài nài cũng không để ý, có bản lĩnh, người liền đến a!" Nhậm Thư Uyển thái độ khác thường, một thanh liền đem nàng kia phần nộn hai đùi trắng nõn đặt tại chỗ ngồi kê tài xế Lưu Thiên Long trên đùi, lộ ra một cổ vũ mị khí tức, miệng phun Lan Hương, ngón trỏ tay phải hướng phía cái này sỏi đồng từ ngoắc ngoắc.

Phốc!

Tốt a!

Cái này nha, sáng sớm, lại bán một thân.

Cột máu như hồng a!

Tràng cảnh kia!

Xấu hổ a!

"A...! Thân yêu, ngươi làm sao rồi, làm sao rồi?" Nhậm Thư Uyển thấy thế, lập tức thu hồi trắng nõn đùi, nắm lên một thanh rút giấy liền che quá khứ.

"Ngô ngô ngô. . ."

Lưu Thiên Long sắc mặt chợt đỏ bừng, kém chút không có tắt thở đi.

"A! Thật xin lỗi thật xin lỗi, người ta không phải cố ý!" Nhậm Thư Uyển thấy thế, nhanh chóng thu hồi kia phấn nộn tay nhỏ, phun cái lưỡi dính hương áy này ôn nhu nói.

Chỉ là, Lưu Thiên Long không có phát hiện chính là, nha đầu này khoe miệng lộ ra một bộ âm mưu được như ý nụ cười quỷ quyết.

Ai!

Chỉ có thể nói, Lưu Thiên Long là ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo a!

Cái này vốn là, còn muốn lấy hôn hôn sờ sờ! Kết quả, bị cái này thông minh cô nàng cho tính kế, chỉ là hán giờ phút này, chỗ nào sẽ còn nghĩ tới những thứ này a.

Hắc hắc!

Cơ chế như hán Lưu Thiên Long, không nghĩ tới, mình cũng có tại bờ sông ướt nhẹp giày thời điểm a.

Bất quá, dù cho cho hán biết, mình bị Nhậm Thư Uyển cho hãm hại một phen, đoán chừng cũng sẽ không có bất cứ ý kiến gì đi! Cái thằng này, hiển nhiên chính là một cái sắc du côn, huống chi là tại nữ nhân của mình trên thân bị gài bẫy.

Một mặt ủy khuất, vô tội Lưu Thiên Long, u oán nhìn xem Nhậm Thư Uyển, rất là thụ thương a.

Sáng sớm, liền bạch bạch dâng hiển mình tinh khiết máu tươi, thua thiệt a.

"Ha ha ha. . . Hừ! Nhìn ngươi còn dám có kia ác tha ý nghĩ!" Nhậm Thư Uyển quơ đôi bàn tay trắng như phấn, một bộ đắc thắng tướng quân.

Dắt!

Không phải đâu, bị tính kế.

Lưu Thiên Long hậu tri hậu giác, giờ khắc này, nếu là còn nghe không ra Nhậm Thư Uyển là cố ý, vậy hán chính là một cái từ đầu đến đuôi lớn đồ đàn.

"Ha ha ha. . ."

. . .

"Thối ăn mày, cút sang một bên, ngươi là có chủ tâm buồn nôn ta mấy ca đúng không!" Một hai tay vẫn đầy hình xăm thanh niên lưu manh một cước đem đứng ở bên cạnh một toàn thân rách rưới, xú khí huân thiên tên ăn mày hung hăng gạt ngã trên mặt đất.

"A!"

Bồng!

Tên ăn mày bị đập không rõ, sau đó trùng điệp té ngã trên đất, trong miệng phun ra một miệng lớn máu tươi.

"Đậu phộng, còn không mau cút đi, lão tử còn khá tốt, không có đánh chết ngươi." Tên xăm mình hướng hán nhỏ một ngụm nước bọt, lớn tiếng mắng.

"Vâng vâng vâng, mấy vị gia, ta lập tức đi." Tên ăn mày vội liền thanh trả lời.

Ai, thật sự là một lần hổ xuống đồng bằng bị chó khinh a, muốn ta Liễu Bàn, chưa từng nhận qua nhục này tao ngộ a!

Không sai, cái này tên ăn mày chính là đang lẩn trốn Liễu Bàn.

Giờ phút này, nếu để cho nhận ra hán người nhìn thấy hán bây giờ trang phục, nhất định sẽ mở rộng tầm mắt đi! Đây cũng quá thảm rồi, vô cùng thê thảm a!

Từ khi bị Tào Lương mấy người vứt xuống về sau, cùng đường mặt lộ Liễu Bàn trốn đông trốn tây, có đến vài lần đều kém chút bị cảnh sát cho bắt tại trận. Về sau, nhìn thấy một đám ăn xin tên ăn mày, hán liền sinh lòng một kế, trà trộn tiến vào bọn này tên ăn mày bên trong. Lúc đầu coi là, có thể thông

qua tên ăn mày thân phận chạy ra Vũ Thành mới quyết định, thế nhưng là, không nghĩ tới, ven đường quân thể yếu đạo, đều sắp đặt trạm kiểm tra, hơn nữa còn dán trên điện rộng hình của hắn, cái này khiến trong lòng của hắn lập tức phát lạnh, cuối cùng không thể không từ bỏ chạy, bắt đầu tại Vũ Thành hành khất bị thăm thời gian.

Quảng thời gian này, hắn ném cả tình người ấm lạnh, cảm nhận được ngày xưa chưa từng trải nghiệm sinh hoạt.

Nhưng là, hắn cũng không có vì vậy mà hối lỗi sửa sai, vì chính mình phạm vào sai lầm hối hận. Tương phản, trong lòng của hắn cừu hận ngày càng nồng hậu dày đặc, đối Dương Khôn, Lư Thiên Long sát ý đến tột đỉnh, chỉ là, lấy trước mắt hắn tình huống, chính là một con muỗi đều bóp Bất Tử a.

Lúc đầu, hắn còn muốn lấy về nhà tìm nhi tử Liễu Thanh, thế nhưng là, kết quả lại phát hiện phòng của mình sinh, toàn bộ bị cảnh sát cho niêm phong, liền ngay cả công ty, cũng bị Dương Khôn thừa cơ cho thu mua.

Lừa gạt trong lòng đang thiêu đốt hừng hực, thế nhưng là, lại có thể làm sao bây giờ.

Dưới mắt trọng yếu nhất, chính là tìm tới con của mình, chỉ có tìm tới Liễu Thanh, mình liền có biện pháp lật bàn.

Hừ hừ! Các ngươi bắt quá là thu mua công ty của ta, niêm phong phòng của ta sinh mà thôi. Thật sự cho rằng dạng này, ta Liễu Bàn liền từ đây cô đơn sao? Hừ, ta Liễu Bàn trà trộn cửa hàng mấy chục năm cũng không phải tôi công lẫn lộn.

"Ồi! Eo của ta a, thật đau a! Đám súc sinh này, hạ tử thủ a! Các ngươi cho lão tử chờ lấy, một ngày nào đó, lão tử sẽ gấp bội muốn các ngươi trả lại." Liễu Bàn nhỏ giọng lầm bầm, trong mắt hung ác chỉ ý, không ngừng mà trôi hướng cách đó không xa tên xam mình mấy người.

"Ừm? !"Có lẽ là cảm giác được một hơi khí lạnh, tên xam mình thuận tia mắt kia nhìn lại.

Dát!

Liễu Bàn dọa đến run một cái, tranh thủ thời gian thu hồi ánh mắt, chặt vật kẹp chân mà chạy.

"Ai, Tiểu Uyển, ngừng một chút, ngừng một chút."

Tựa ở xe ngồi lên Lư Thiên Long, yên lặng thưởng thức ngoài cửa sổ xe phong cảnh, thỉnh thoảng, còn có như vậy một đạo tịnh lệ phong cảnh xuất hiện tại hắn thị giác bên trong, trong lòng nhiều ít cảm thán a!

Tạo vật chủ thật sự là thần kỳ, sản xuất nhiều như vậy mỹ nữ; nhân loại đại não cũng thật sự là thông minh, thế mà chế tạo ra như thế thời thượng phục sức. Chắc chắn, nhìn kia từng cái tư thái, có lỗi có lỗi, trước sau lỗi lỗi, ai nha, nhìn kia mông lớn mông lớn trắng bóng thịt mềm, a tây đi! Phần nộn phần nộn không muốn không muốn a, rỗng rỗng, nhìn mỹ nữ kia kia đôi chân dài a, không sai không sai, mềm mại thanh âm dễ dàng ngã a!

Phốc. . . Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mẹ nó cái đầu hũ, không phải đâu, dọa người như vậy khủng long cũng ra dạo phố, sai lầm sai lầm, hù chết bảo bảo! Đầu phụng, xấu xí không ai trách người, thế nhưng là người cũng không thể tùy tiện ra dọa người a.

Ngay tại trong lòng của hắn YY không ngừng, oán thầm một mảnh thời điểm, chợt thấy ven đường đường đi niệng một đạo thân ảnh quen thuộc nhoáng một cái liền biến mất ở trong tầm mắt, thế là tranh thủ thời gian kêu lên tiếng.

"Làm sao rồi? Thân yêu, chỗ nào không thoải mái sao?"Nhậm Thư Uyển cấp tốc đem xe dừng sát ở ven đường, cư trú tiến lên quan tâm hỏi.

"Không phải, người vừa rồi chú ý tới không có, vừa rồi giao lộ cái kia tên ăn mày, người có hay không cảm thấy rất nhìn quen mắt a?"Lư Thiên Long tranh thủ thời gian giải thích, sau đó lại hỏi Nhậm Thư Uyển.

"A! Ta đang chuyên tâm lái xe, cũng không có chú ý tới! Làm sao rồi?"Nhậm Thư Uyển á náy nhìn xem Lư Thiên Long.

"Nha! Có thể là mắt của ta bỏ ra đi! Ân, không có việc gì, người tiếp tục lái xe!"Lư Thiên Long phát phát tay, lắc đầu cười cười.

"Hô! Hù chết người ta! Còn tưởng rằng xảy ra đại sự gì?"Nói xong, Nhậm Thư Uyển nhổ một ngụm thở dài, tay phải vỗ nhẹ đánh lấy bị kinh sợ bị hù trái tim nhỏ.

Dát!

Trời ạ?

Không phải đâu, lại là chiêu này. Muốn chết rồi muốn chết rồi!

Mầu chột là, Lư Thiên Long thụ nhất không được một chiêu này, người không có nhìn thấy, kia hai tòa cao ngất núi non, tại thời khắc này từ trên xuống dưới nhảy nhót bao nhiêu vui sướng a!

"Ha ha ha. . . Con mắt đều nhanh rơi ra đến lạc!"Nhậm Thư Uyển tinh xảo gương mặt bên trên, phần nào nào, hiển nhiên là thẹn thùng, bỗng nhiên tiếp tục nói: "muốn sờ sao?"

"Muốn!"Lư Thiên Long không chút nào cân nhắc, hung hăng gạt đầu một cái, lớn tiếng nói.

"Đồ lưu manh!" Nhậm Thư Uyển tức giận tròn nhìn nhìn hấn một chút, lập tức lại là vạn Thiên Phong tình.

"A! Không phải người hỏi ta sao? Tiểu hòa thượng là thành thật người niết, làm sao lại nói láo đấy, kia là thật to người xấu liệt!" Luru Thiên Long lần này, mặt dày mày dạn lại bắt đầu sái bảo.

"Chủ nhân! Người không muốn mặt, học ta nói chuyện, cướp ta lời kịch." Ngọc bội không gian Long Bảo Bảo lúc này không làm, lập tức kêu to lên.

Không được!

Làm sao đem cái này tiểu gia hỏa quên mất?

Lập tức, Luru Thiên Long một đạo ý niệm quá khứ, đem ngọc bội không gian cùng ngoại giới liên hệ đoạn mất ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Lời nói dối có thiện ý

"Hừ! Thối chủ nhân, chỉ biết khi dễ ta!" Long Bảo Bảo tức giận miết miệng. Bất quá, có vẻ như, miệng của người này Ba vênh lên không vênh lên, đều là như vậy đi.

"Ủm? ! Thân yêu, thanh âm gì, ta làm sao nghe được giống như có tiểu hài tử thanh âm?" Đạo thanh âm này tự nhiên không có chạy ra Nhậm Thư Uyển lỗ tai, hướng hồ, khoảng cách gần như vậy, mà lại là tại như thế phong bế không gian thu hẹp bên trong, nếu là nghe không được, vậy còn không thành kẻ điếc.

"Ngạch! Người nghe lầm, nào có tiểu hài thanh âm a, kia là ta vừa vặn chơi, làm cho một đạo điện thoại tin nhắn thanh âm." Luru Thiên Long tự nhiên không thể để cho Nhậm Thư Uyển biết, vội vàng viện một cái lý do lừa gạt. Mặc dù hấn cũng không muốn lừa gạt nàng, thế nhưng là, đây không phải vì an toàn của nàng suy nghĩ sao?

"Thật sao?" Nhậm Thư Uyển hồ nghi nhìn xem hấn, nàng làm sao có thể dễ dàng như vậy liền tin tưởng. Chỉ là, nhìn xem Luru Thiên Long biểu lộ, trong nội tâm nàng mặc dù có nghi vấn, chỉ là, nhìn hấn tựa như cũng không muốn cùng chính mình nói, có lẽ là có cái gì nan ngôn chi ẩn a? !

"Đúng vậy, Uyển nhi, ta làm sao lại lừa người. Người phải tin tưởng ta, dù cho ta có lừa gạt người hành vi, đó cũng là thiện ý." Luru Thiên Long tự nhiên nghe được Nhậm Thư Uyển không tin, cái này từ nàng chính một mặt hồ nghi nhìn mình ánh mắt bên trong liền có thể khẳng định, không có cách, nữ nhân thông minh không phải dễ lừa gạt như vậy a, thế là đành phải uyển chuyển nói với nàng một câu.

"Ủm! Ta tin tưởng người!" Nhậm Thư Uyển biết, đã hấn hữu tâm không nói cho mình, có lẽ, chính như hấn lời nói, mình không biết đối bọn hấn hai người đều hữu ích đi.

Không có tiếp tục dây dưa vấn đề này, Nhậm Thư Uyển tiếp tục lái xe hướng về công ty xuất phát.

Mà lúc này đây, thừa dịp Nhậm Thư Uyển chuyển tâm lái xe ngay miệng, Luru Thiên Long lấy điện thoại di động ra, phát một đầu định vị tin tức, đồng thời nhanh chóng biên tập một đầu tin tức phát ra.

...

"A! Tiểu Uyển tỷ tỷ tới rồi!"

Hai đạo trần ngập kinh hi, thanh thúy giọng nữ trăm miệng một lời kêu to lên.

Mới vừa vào Long Vân tập đoàn đại môn, Nhậm Thư Uyển liền bị hai cái tịnh lệ thân ảnh một trái một phải cho bao quanh ôm lấy.

"Hai cái tiểu nha đầu, làm sao rồi, có phải hay không nghĩ tỷ tỷ?" Nhậm Thư Uyển ôn nhu đối hai cái tiểu nha đầu nói.

"Ủm ừ! Muốn chết, trà không nhớ cơm không nghĩ! Đều nhanh muốn điên rồi!"

"Đúng đúng đúng, ta đều nhanh đến bệnh trầm cảm."

Hai cái tiểu nha đầu một trận hiến vật quý giống như thức ngựa.

"Ha ha ha. . . Tiểu Tuyết, tiểu Tuệ, các ngươi đây là học với ai a? Mấy ngày không gặp, làm sao học miệng lưỡi trơn tru a, nhìn một cái cái này hai tấm miệng nhỏ, ngọt tựa như bôi mật ong giống như." Nhậm Thư Uyển bị hai nữ chọc cho yêu kiều cười không ngừng.

"Mới không phải đâu! Tiểu Uyển tỷ tỷ, người ta nói là sự thật a, không tin, ngươi sờ sờ, đều là lời thật lòng." Tiểu Tuyết chừng chạc đằng hoàng trả lời, đồng thời, kéo Nhậm Thư Uyển tay phải hướng bộ ngực mình thả đi.

"Thật sự là thương tâm, Tiểu Uyển tỷ tỷ thể mà không tin chúng ta, người ta yếu ớt trái tim nhỏ đau chết, ngươi đến tranh thủ thời gian cho ta sờ sờ." Tiểu Tuệ một bộ ủy khuất thần sắc, kéo Nhậm Thư Uyển tay trái cũng hướng bộ ngực mình đè xuống.

A tây đi!

Nạp bên trong?

Một tay một cái?

Lưu Thiên Long nhìn xem Nhậm Thư Uyển hai tay một bên án lấy một cái ngọn núi cao vút, trong lòng cái kia hướng tới a, Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mẹ nó cái đậu hũ, vì cái gì không phải tiểu hòa thượng ta đây? Rỗng rỗng, có vẻ như, kia quy mô còn không nhỏ a, ân, xúc cảm nhất định tương đương không tệ, trong lòng của hắn vẫn YY.

Tam nữ tự nhiên không có chú ý tới mình ba người cử chỉ vô tâm, để sau lưng người nào đó YY.

"Ừm! Ta cảm thấy!" Nhậm Thư Uyển bị hai nha đầu này một tay một cái dặt lầy, rất là bất đắc dĩ, sau đó, chừng chạc đằng hoàng nói tiếp: "ta cảm giác được hai người các ngươi nha đầu ngực quy mô lại lớn lên."

"A...!"

Hai đạo duyên dáng gọi to âm thanh lập tức nhớ tới, trong nháy mắt, Nhậm Thư Uyển hai tay được giải phóng ra.

"Ha ha ha. . ."

Lưu Thiên Long trong lòng cái kia YY a, Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mẹ nó cái đậu hũ, cố ý, nhất định là cố ý, tuyệt đối là cố ý, có vẻ như mình hôm nay tại Nhậm Thư Uyển cô gái nhỏ này trên tay chịu thiệt, tổn hại, bất lợi còn không ít a, một buổi sáng sớm, liền đã bị nàng cho tính kế nhiều lần.

Có lẽ, Nhậm Thư Uyển là cảm thấy Lưu Thiên Long suy nghĩ trong lòng, nghiêng đầu lại giống như cười mà không phải cười nhìn một chút hắn.

Không được!

Ta nói đi! Cô gái nhỏ này chính là cố ý!

Có vẻ như tiểu hòa thượng hôm nay không có đắc tội nàng a, có cần phải như thế tra tấn ta sao?

Bồ Tát, ngươi là đang khảo nghiệm ta sao?

Khinh bỉ các ngươi bọn này thích xem hí gia hóa, từng cái cả ngày ngoại trừ niệm kinh, chính là dựa vào trêu đùa ta làm vui. Lưu Thiên Long trong lòng lập tức đem đầy trời thần phạt lại là một trận oán trách.

"Ha ha ha. . ."

Nhậm Thư Uyển bị Lưu Thiên Long kia khôì hài thần sắc làm đến lại là một trận yêu kiều cười.

Cộc cộc cộc!

"Tiến đến!"

"Thúc thúc, cha!"

"Các ngươi đã tới, nhanh ngồi nhanh ngồi, chờ ta một phút." Dương Khôn một bên kêu gọi hai người, một bên tăng tốc trên tay tiến độ.

Chắc chắc chắc!

Lưu Thiên Long ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn xem gần ngay trước mắt tử rượu không ngừng đập đi lấy miệng.

"Tửu quý, làm sao, trong bụng tiểu côn trùng lại tại nháo đẳng?" Nhậm Thư Uyển nhìn xem cái thằng này kia một bộ thèm ăn bộ dáng, nhin không được trêu ghẹo nói.

"Có chút, lại nói, cũng có mấy ngày không uống rượu, quả thật có chút thèm ăn." Lư Thiên Long cũng là dứt khoát, nói thẳng đối mặt.

"Ha ha ha. . . Tiểu tử thú, lại ngại đây còn khách khí? Muốn uống liền uống, làm gì như thế nhẩn nhẩn nhỏ nhỏ, không giống tác phong của ngươi a!" Dương Khôn làm xong trên tay văn kiện, lớn tiếng cười mắng lấy đi tới.

"Ngài thật cho là ta không muốn sao? Còn không phải ngài làm thần bí hề hề, khơi gợi lên hai chúng ta lòng hiếu kỳ không phải, tại không có biết rõ ràng trước đó, sao có thể uống tận hứng đâu?" Lư Thiên Long nhún vai, mở ra hai tay rất là bất đắc dĩ nói.

"Ha ha ha ha. . . Ta đã nói rồi, tiểu tử ngại nói mà thời điểm trở nên cùng nữ nhân đồng dạng lè mề chậm chạp?" Dương Khôn cười lớn ngồi vào bên cạnh hắn, hung hăng vỗ một cái bờ vai của hắn.

"Hừ! Thúc thúc, ngại đây là tại coi thường chúng ta nữ nhân, ta kháng nghị!" Dương Khôn vừa mới dứt lời, Nhậm Thư Uyên liền đứng lên kháng nghị.

Tê ——

Lư Thiên Long toét miệng thờ phào một tiếng.

"Tiểu tử thú, ngại tiếp tục giả vờ." Dương Khôn sao có thể không biết Lư Thiên Long là cố ý, tức giận lần nữa vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Ồi, ta nói, cha a, ngài liền không thể điểm nhẹ, coi như ta sai rồi được không?" Lư Thiên Long vẻ mặt đau khổ, ủy khuất quai kiêu mà nói.

"Lăn, tiểu tử thú, càng ngày càng không có chính hành." Dương Khôn cười mắng. Bất quá, trong lòng của hắn hạnh phúc giá trị lại một lần bạo rap, tuy nói không phải thân sinh, nhưng hơn hẳn thân sinh, hồi thế gian lại có bao nhiêu phụ tử có thể giống bọn hắn như vậy như thế thân mật, tựa như bằng hữu ở chung, trò chuyện.

"Hắc hắc, vẫn là ngài gian cự hoạt." Lư Thiên Long đắc ý mà cười cười.

"Tiểu tử thú, ngại đây là biến đổi ảo thuật mắng ta, vẫn là khen ta!" Dương Khôn bị gia hỏa này chọc cho mừng rỡ, tâm tình tốt tốt đỉnh, chỉ cảm thấy, mình đời này cũng còn không có vui vẻ như vậy qua. Trong lòng cực kỳ cảm khái, chính mình lúc trước thu Lư Thiên Long làm nghĩa tử, thật đúng là cử chỉ sáng suốt a.

"Được rồi! Nên nói chuyện chính. Tiểu Uyên, ngại chưa nói cho hắn biết đi!" Dương Khôn bỗng nhiên trở nên nghiêm túc lên.

Thần mã?

Nàng biết?

Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mẹ nó cái đầu hủ! Lại bị lặc lư, mình hôm nay đây là làm sao rồi, tiến vào liên hoàn trong hàm a, còn có thể bò ra ngoài sao?

"Không có, thúc thúc! Không có phân phó của ngài, ta tự nhiên không dám cùng hắn nói. Ai nha, đều nhanh nín chết ta!" Nhậm Thư Uyên nói nói, không vui, nàng quả thật bị gầy vò rất khó chịu.

"Hắc hắc, vậy ta tới nói đi! Thiên Long, Liễu Bàn Hoa Tường tập đoàn, ngại dù sao cũng nên biết a?" Dương Khôn bỗng nhiên lại một lần nữa biến trở về nguyên lai kia bộ dáng thoải mái hời.

"Biết a, không phải bị ngài thừa cơ thu mua sao? Làm sao vậy, chẳng lẽ xảy ra vấn đề gì?" Lư Thiên Long nghe vậy, trong lòng căng thẳng, hắn sợ tái xuất tổn thương gì đến bên cạnh mình người sự tình, nhưng nhìn đến Dương Khôn kia vẻ mặt nhẹ nhõm, hắn lại cảm thấy mình là suy nghĩ nhiều. Cái gọi là một khi bị rấn cần, mười năm sợ dây thừng, cũng không dung hắn sợ a. Minh ngược lại là không sợ bất luận kẻ nào tìm đến phiền phức, máu chốt sợ chính là tìm bên cạnh mình thân cận người a.

"Có thể xảy ra vấn đề gì a, hiện tại đã thành sản nghiệp của ngươi." Dương Khôn nhìn xem cái kia khăn trương bộ dáng, tranh thủ thời gian trực tiếp nói cho hắn biết, miễn cho hắn lại đoán.

"Cái gì? Sản nghiệp của ta? Có ý tứ gì?" Lư Thiên Long nghe xong, bỗng cảm giác không hiểu ra sao.

"Ta nói là, ta đem thu mua tới Hoa Tường tập đoàn, đã chuyển dời đến ngươi danh nghĩa, hiện tại, Hoa Tường tập đoàn là thuộc về ngươi."

"A!" Lư Thiên Long giật mình, vội vàng nói: "Cha, cái này ta xác thực không thể nhận, ta biết ngài dụng ý. Chỉ là, ta thật không thể nhận hạ."

"Ngươi trước chớ vội từ chối, nghe ta nói hết lời, ngươi lại đẩy cũng không muộn." Dương Khôn đã sớm ngờ tới có thể như vậy, tự nhiên là chuẩn bị xong một phen lí do thoái thác.

"Đầu tiên, ta sở dĩ muốn đem Hoa Tường tập đoàn chuyển tới tên của ngươi hạ. Kỳ thật, nói trắng ra là, ta cũng là còn có tư tâm."

"Thứ nhất, ngại cũng biết, ta dưới gối liền Nhu Nhu một đứa con gái, lại không dòng dõi. Mà bây giờ, lão thiên gia đưa tới cho ta ngươi, để cho ta rất cảm thấy mừng rỡ. Nói như vậy, hai nhà chúng ta từ nhận nhau vừa đến, ta còn không có tặng cho ngươi một kiện ra đáng lễ gặp mặt, cái này không vừa vặn, lần này để như trở bàn tay cảm xuống Hoa Tường tập đoàn, ta cũng coi như có thể xuất ra một kiện ra đáng quà ra mất."

Lời này nếu như bị người khác nghe được, không biết nên nghĩ như thế nào a! Mẹ nó a, đây là muốn tức chết chúng ta a, người cái này lễ gặp mặt, cũng không phải bình thường người có thể tùy tiện đem ra được a! Bóc lên giống như, liền không phải là người bình thường, xuất thủ cũng sẽ không như thế xa xỉ đi. Đây cũng không phải là một khối, hai khối, hoặc là mười vạn trăm vạn ngàn vạn lễ vật a, mấy chục tỷ tài sản, cứ như vậy dễ dàng nói là xem như lễ gặp mặt đưa ra. Dù sao, đoán chừng rất nhiều người đều sẽ phun máu. Trời ạ! Vì cái gì ta liền không có một cái xa hoa như vậy cha a!

"Thứ hai, mấu chốt nhất là, lần này nếu không phải người, ta cùng Nhu Nhu đoán chừng đã tại Diêm Vương điện cùng nàng mụ mụ đoàn tụ. Mặt khác, lần này thu mua, cũng là bởi vì người đem Liễu Bàn đưa vào tuyệt lộ, bằng không, ta muốn nhân cơ hội thu mua, nói nghe thì dễ? Cho nên, ta đây cũng là mượn hoa hiến Phật."

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Chưởng môn nhân

"Thế nhưng là, ngài thế nhưng là hạ rất lớn vốn gốc mới thu mua a!" Luru Thiên Long y nguyên bày ra không muốn tiếp nhận đến dáng vẻ. Mặc dù, tâm hẩn biết, mình không tiếp thụ cũng phải tiếp thụ, bởi vì, hiện tại mình đã thành danh phù kỷ thực Hoa Tường thực tế chưởng môn nhân.

"Cái gì đầu nhập a, đây chẳng qua là lúc ấy thu mua thời điểm nỗ lực một điểm thủ đoạn mà thôi, thực tế cũng sớm đã thu về. Người nghĩ a, ta như thế lớn cái tập đoàn, cũng muốn sinh tồn a, hắc hắc, người hiểu được!" Dương Khôn nhìn thấy Luru Thiên Long buồn lòng, rốt cục sơ thờ ra một hoi.

"Cha, đã người nói như vậy, ta cũng không còn trì hoãn, nhưng là có một chút, ta cần phải trước tiên đem cảnh cáo nói trước mặt, đối với công ty cái đồ chơi này, ta là thật tâm không hiểu. Đã ngài phải cho ta như thế đại nhất phần lễ vật, ta cũng không dám cam đoan có thể thủ được. Còn có, ta chỉ là tạm thời giúp ngài người quản lý mà thôi, chỉ cần ngài cần, tùy thời đều có thể lấy về. Đương nhiên, mấu chốt nhất là, ta còn là hi vọng bằng vào năng lực của mình xông ra thuận theo thiên địa." Luru Thiên Long cũng không còn giả mồm, quá nhiều giả mồm chính là dối trá, đây cũng không phải là tính cách của hắn, cũng không phù hợp hắn một quen tác phong, cho nên, từ chối là không được, đành phải tạm thời đáp ứng trước xuống tới.

"Được, chỉ cần người đáp ứng, nhân viên quản lý sự tình, ta tự do an bài. Đồng thời, người không cảm thấy, trước mắt liền có một cái rất thích hợp người sao? Mà lại, là người đáng giá nhất tín nại, người thân cận nhất lạc!" Dương Khôn một bên làm lấy cam đoan, một bên âm thầm nhắc nhở hắn.

"Ừm? ! Ai? Người nói là. . ." Luru Thiên Long nghi hoặc nhìn Dương Khôn.

"Không tệ, người khẳng định nghĩ đến, chính là Tiểu Uyển. Người yên tâm, Tiểu Uyển đi theo ta cũng có hai ba năm, kinh nghiệm phương diện này, ta nghĩ cũng cơ bản thành thực, tuyệt đối có thể một mình đảm đương một phía." Dương Khôn lời thề son sắt mà nói.

"Ta không phải không tin Uyển nhi năng lực, ta chỉ là yêu thương nàng, bởi vì một khi ngồi ở vị trí này, như vậy, sẽ rất vất vả. Ta cũng không hi vọng nàng cùng ngài, đi sớm về trễ, bận tới mệt tới mặt, ta còn là hi vọng nàng một mực bồi tiếp ta." Luru Thiên Long nhìn một chút một mực tại một bên giữ im lặng, tựa như đang tự hỏi Nhậm Thư Uyển, nhìn xem Dương Khôn nói.

"Thiên Long, nam nhi lúc này lấy sự nghiệp làm trọng, tại sao có thể đem nhi nữ tình trường một mực treo ở bên miệng, lại nói, các người cũng không phải như vậy tách ra, khiến cho sinh lý từ biệt, chẳng lẽ ban đêm không thể gặp mặt sao? Trừ phi nàng ban đêm không trở về nhà." Dương Khôn nhìn xem Luru Thiên Long, rất là giận không tranh.

"Cha, ngài sai, ta đó cũng không phải nhi nữ tình trường, ta là sống sờ sờ người, người nếu không có tình cảm, kia còn sống còn có cái gì ý tứ? Ta không hi vọng cuộc sống của mình, tràn ngập vô tình băng lãnh. Còn sống, liền muốn tràn ngập kích tình, tình yêu, thân tình, ba loại tình hoài thiếu một thứ cũng không được, nếu như không có cái này ba loại tình hoài, đó cùng cái xác không hồn có gì khác biệt?" Luru Thiên Long cũng không đồng ý Dương Khôn quan điểm, màu đỏ tím nhớ kỷ ý nghĩ nói ra.

"Lão Lạc, lão Lạc, thế giới của các người, ta thật không hiểu ! Bất quá, nghe người một lời nói, để cho ta tự ti mặc cảm a, ta mấy năm nay toàn sống đến cầu thân lên, bi ai a, bi ai!" Dương Khôn giờ khắc này, tựa như già đi rất nhiều, trên mặt tràn ngập thất lạc. Tuy nói hắn tại cửa hàng rất thành công, thế nhưng là, những năm gần đây, hắn thật hạnh phúc sao? Để tay lên ngực tự hỏi, hắn sống thật rất khổ cực, chỉ là ngoại nhân nhìn thấy mặt ngoài phong quang mà thôi.

"Cha, ngài cũng đừng trách ta nói đến ngay thẳng như vậy, ta biết, lấy nhân sinh cuộc sống của ngài lịch duyệt, đã sớm biết đạo lý dễ hiểu như vậy, chỉ là ngài một mực nhảy không ra chính mình kia đoạn bóng ma mà thôi. Bất quá, ngài hiện tại cũng không tính là già, còn có chính là cơ hội, đi tìm tình yêu của mình. Đã nhiều năm như vậy, ngài cũng nên nhảy ra kia đoạn bóng ma." Luru Thiên Long hô hào rất là ngay thẳng, nhưng cùng lúc cũng là gián tiếp khuyên giải hắn Dương Khôn.

"Đúng vậy a. Nên nhảy ra ngoài, thế nhưng là, lại nói nghe thì dễ a, tại chúng ta cái này hắc ám cửa hàng, vậy cũng là người lừa ta gạt, ta cũng không hi vọng bởi vì chính mình tự tư, lại hại một đầu vô tội sinh mệnh, mà lại, ta cũng lại tiếp nhận không dậy nổi." Dương Khôn rất đòi phở.

"Cha, ngài để tâm vào chuyện vụn vặt không phải, phạm là sự do người làm, dừng giả mới có thể đứng tại đỉnh phong quan sát thương sinh, nếu là ngay cả như vậy dừng khí đều không có, làm sao đảm thành công." Lưu Thiên Long không muốn Dương Khôn như vậy cam chịu, một mực sống ở lúc đầu trong bóng tối, giống như một lão già, răn dạy Dương Khôn, đồng thời, cũng là vì kích phát công việc của hắn lực.

"Đúng! Phạm là sự do người làm, dừng giả mới có thể đứng tại đỉnh phong quan sát thương sinh, nếu là ngay cả như vậy dừng khí đều không có, làm sao đảm thành công." Dương Khôn yên lặng đọc lấy câu nói này.

"Ha ha ha ha. . ."

"Thật sự là hậu sinh khả úy a! Thật đúng là giang sơn đời nào cũng có tài tử ra, nhất đại người mới thay người cũ, Trường Giang sóng sau đê sóng trước, sóng trước chết tại trên bờ cát a! Xem ra, ta là thật già, thế giới này, đã không phải là ta thời đại." Dương Khôn giống như đồn ngộ, ni non, không biết là nói cho mình nghe, vẫn là Lưu Thiên Long nghe, một lát sau, bỗng nhiên tiếp tục nói: "Ta quyết định, đi tìm mình thiếu thốn tình yêu, đền bù mình tiếc nuối. Còn công ty, ta sẽ giao cho những người khác đi quản lý. Cũng nên đến ta hưởng thụ lúc sinh sống."

Có lẽ, đối với kìm nén đến người tới nói, Dương Khôn vừa mới qua năm mươi tuổi tác, xác thực tuổi trẻ, nhưng là, nghĩ lại, nhân sinh có thể có mấy cái năm mươi tuổi, trong chớp mắt, một nửa thân thể liền đã vào đất vàng.

Cho nên, nhân sinh khổ đoán, càng là tại cái này biết thiên mệnh tuổi tác, nếu như trẻ hành lạc, đoán chừng tuổi già, sẽ hối hận thì đã muộn. Huống hồ, giống như Dương Khôn như vậy thành công giới kinh doanh cự giả, cũng sớm đã bắt đầu hạnh phúc sinh hoạt, chỉ là, Dương Khôn một mực không chịu ủy quyền mà thôi, tổng cho là mình tự thân đi làm mới yên tâm. Đương nhiên, đó cũng không phải nói hắn cũng không tin nhiệm công ty những người kia, mà là thói quen mà thôi.

Nhìn thấy Dương Khôn ngừng mình một lời nói, triệt để buông ra khúc mắc, Lưu Thiên Long trong lòng rất là vui mừng, đồng thời cũng vì Dương Khôn cảm thấy cao hứng.

"Thúc thúc, chúc mừng ngài, giành lấy cuộc sống mới." Nhậm Thư Uyển cũng thật cao hứng, những năm này, một mực đi theo Dương Khôn bên người, nằng thế nhưng là nhìn rõ ràng nhất. Đừng nhìn Dương Khôn ngày bình thường người trước cỡ nào phong quang vô hạn, kỳ thật, sau lưng, làm sao không buồn rầu đâu? Chỉ là, hắn bình thường sẽ không để ngoại nhân phát giác, giấu giếm rất sâu thôi.

"Bọn nhỏ, cảm ơn các ngài!"

"Cha, nhìn ngài nói!"

"Thúc thúc, ngài quá khách khí."

Trong văn phòng, không ngừng mà truyền ra hoan thanh tiểu ngữ, để bên ngoài công tác một bang nhân viên, ca ca cũng nhìn không được vuron cổ nhìn thẳng, thế nhưng là, kia phiên cửa phòng nhưng thủy chung cách trở tầm mắt của bọn hắn. Rất nhiều đi theo Dương Khôn nhiều năm lão công nhân, trong lòng càng là tràn ngập nghi hoặc, lão bản của mình, giống như ở công ty, cho tới bây giờ không có giống hôm nay như vậy cao hứng qua, dù là, ngày bình thường, muốn gặp đến hắn ngẫu nhiên lộ ra một chút mỉm cười đều rất khó, nhưng hôm nay đây là thế nào đâu?

. . .

Khoái hoạt thời gian, luôn luôn tại trong lúc lơ đãng lặng lẽ trôi qua.

"Cha, Uyển nhi, ta có chút sự tình khê cần đi ra ngoài một chuyến, về phần công chuyện của công ty, cứ dựa theo chúng ta trước đó thương lượng xong, Uyển nhi, về sau Phi Long tập đoàn liền vất vả ngài." Nói xong, không đợi hai người trả lời, liền nhanh chóng rời đi.

"Thế nào? Xảy ra chuyện gì sao? Nhìn hắn hoảng hoảng trương trương, giống như rất khẩn trương đáng về." Dương Khôn một trận ngạc nhiên nhìn xem Nhậm Thư Uyển.

"Ai biết được? Có lẽ cũng không khiến cho chúng ta tưởng tượng như vậy đi?" Nhậm Thư Uyển cũng rất kỳ quái, nhưng là, nàng thông minh lựa chọn giữ yên lặng.

. . .

"Tiểu binh, ngài bây giờ ở đâu?"

"Lão đại, ta ngay tại Long Vân tập đoàn bên ngoài."

"Ừm? ! Tốt, ngài chờ! Ta lập tức xuống tới."

. . .

"Tiểu binh, nhanh lái xe, đi Giang Thành hào sinh khách sạn, địa chỉ ngài hẳn phải biết a?" Lưu Thiên Long vừa lên xe, còn không có ngồi vững vàng, liền tranh thủ thời gian phân phó nói.

"Biết, lão đại, người ngồi vững vàng, một hồi sự tình."

Oanh. . . Âm âm. . .

Động cơ phát ra gào thét đức thanh âm, sau đó, nhanh chóng bắn mà ra, trên đường vẽ ra một đạo thật dài thẳng tắp.

Tiểu binh rất thông minh, nhìn Lưu Thiên Long biểu lộ, tự nhiên biết là xảy ra điều gì chuyện khẩn cấp, tự động bảo trì im miệng không nói trạng thái, đem kỹ thuật điều khiển phát huy đến nước chảy mây trôi trạng thái.

Lâm Lưu Thiên Long lái xe, mặc dù vền vẹn chỉ chờ Lưu Thiên Long một lần, nhưng là, hắn rất kính cẩn, một mực canh giữ ở Lưu Thiên Long phụ cận, chỉ vì Lưu Thiên Long lại cần hắn thời điểm, có thể trước tiên liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Đương nhiên, giờ phút này Lưu Thiên Long tâm tư không tại cái này phía trên.

Giờ khắc này, sắc mặt của hắn rất khó coi, đó có thể thấy được, một cổ nòng đậm sát ý ở trên người hắn bắn ra, hàn khí tựa như trong nháy mắt bao phủ tại chật hẹp toa xe bên trong, cái này khiến đang lái xe tiểu binh không nhịn được sợ run cả người.

Mấy phút trước, điện thoại di động của hắn thu được một đầu tin nhắn, là Lâm Uyển Hi: "Thiên Long, cứu ta, Giang Thành hào sinh khách sạn 8 08, nhanh."

Lúc đầu tưởng rằng cái gì rác rưởi tin nhắn, không có quá để ý, nhưng là, một lát sau, cảm thấy không ổn, thế là lấy ra lạng lẽ nhìn xuống.

Cái này xem xét, còn đến mức nào, thế là liền xuất hiện phía trước vội vàng hấp tấp rời đi Long Vân tập đoàn một màn.

Kết kết. . .

Xe vừa lái đến Giang Thành hào sinh đại tửu điểm cổng, còn không có dừng hẳn, Lưu Thiên Long liền đã mở cửa nhanh chóng bắn mà ra, vững vàng hướng về trong tửu điểm phóng đi, chỉ nhìn đến tiểu binh trợn mắt hốc mồm, phải biết, tình huống vừa rồi, đổi lại người khác, khẳng định sẽ quảng thành trọng thương, đến bất kể ngã sấp xuống kiểu gì cũng sẽ đi. Thế nhưng là, Lưu Thiên Long quả thực là không tổn thương chút nào, mà lại động tác mạnh mẽ, tiểu binh trong mắt tinh tinh lập tức không ngừng mà toát ra, thần tượng a!

"Ngài tốt, tiểu thư, ta là được mời đến đây thử sức!" Lâm Uyển Hi lễ phép cửa đối diện trước một vị bộ dáng tựa như nhân viên tiếp tân nữ tử chào hỏi.

"Nha! Người là Lâm Uyển Hi tiểu thư đi, chúng ta Hách đạo đang ở bên trong chờ người, mau vào đi thôi." Nhân viên tiếp tân tiểu thư mập mờ hướng về phía Lâm Uyển Hi cười nói.

"Được rồi, đa tạ tỷ tỷ." Lâm Uyển Hi nhìn xem nhân viên tiếp tân tiểu thư kia mập mờ tiểu dung, trong lòng rất là kỳ quái, nhưng là ra ngoài khách khí, vẫn lễ phép nói tiếng cảm ơn.

"Hừ! Còn ra vẻ thanh thuần sao? Một hồi liền biến thành đấng phụ." Đợi Lâm Uyển Hi biến mất ở sau cửa, nhân viên tiếp tân tiểu thư trong miệng liền tiếng cười đánh giá thấp một câu.

"A..., Lâm tiểu thư tới rồi, hoan nghênh hoan nghênh, mau mời ngồi." Một cái hói đầu trung niên nam nhân vừa nhìn thấy đi vào cửa Lâm Uyển Hi, liền nhiệt tình chào hỏi, chỉ là, trong đôi mắt ô uế chi sắc, lại không chút kiêng kỵ bại lộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Mềm nhũn

"Tạ ơn ngài, Hách đạo diễn! Ngài quá khách khí!" Nhậm Thư Uyển cũng không có chú ý tới những này, dù sao, vẫn là cái tâm tư thiếu nữ đơn thuần a, chỗ nào hiểu được một chút xã hội chỗ sâu hắc ám, giờ phút này trong lòng đang đối tượng lai một mảnh mỹ hảo ước mơ. Lễ phép đáp lại một câu, sau đó đoan trang ngồi ở trên ghế sa lon.

"Đến, Lâm tiểu thư, uống trước chén trà giải giải khát." Hách đạo diễn bụng tới một chén vừa mới pha tốt trà, nhiệt tình chào hỏi nàng.

Người trung niên này nam nhân tên là Hách Kiến, là Hoa Hạ một nhà gọi Hoa vũ truyền hình điện ảnh cỡ lớn công ty giải trí đạo diễn, hôm trước một lần

vô tình, tại Vũ Đại công xảo ngộ vừa mới ra ngoài trở về Lâm Uyên Hi, lập tức nóng lòng không đợi được, thế là động tâm tư.

Lúc đầu, hần lần này ra, một thì là khai quật nhân tài, thứ hai là lợi dụng công sự chi tiện, tai họa phụ nữ đang hoàng.

Cái này vừa thấy được Lâm Uyên Hi, thuận tiện giống như kinh động như gặp thiên nhân, lập tức bị xinh đẹp không gì sánh được Lâm Uyên Hi dung nhan tuyệt thế cho thật sâu mê hoặc, thế là, cổ động hần ba tấc không nát miệng lưỡi, khẩu xán liên hoa giống như một trận thổi phồng dụ hoặc, cuối cùng rốt cục đem Lâm Uyên Hi tâm cho đã động, thế là liền xuất hiện thời khắc này gặp mặt.

"Lâm tiểu thư, ngài ngồi trước ngồi, ta đi an bài một hồi thư sức chi tiết, bất quá, lấy người ưu tú như vậy điều kiện, ta nghĩ, khẳng định là một lần qua." Hách Kiến mỉm cười đối Lâm Uyên Hi nói xong, liền quay người đi ra ngoài, chỉ là, tại xoay người một sát na, khoe miệng ô uế chỉ sắc tiểu dung càng thêm hơn, tựa như vì gian kế đạt được mà cảm thấy hết sức cao hứng.

"A! Làm sao nóng như vậy a? Cái này trong phòng không phải mở ra điều hoà không khí sao? Chẳng lẽ là nhiệt độ mở quá cao sao?" Mấy phút sau, ngồi ở trên ghế sa lon Lâm Uyên Hi đột nhiên cảm giác được toàn thân khô nóng khó nhìn, kim lòng không được đem áo sơ mi trắng cổ áo nút thắt giải khai một hạt.

"Ha ha. . . Cô nàng này về được hiệu tới. Thật không biết, thanh thuần như vậy cô nàng, một hồi trên giường phóng đảng đáng về sẽ là như thế nào một phen dụ hoặc a! Ta Hách Kiến ngự nữ vô số, cho tới bây giờ không có gặp được một cái thanh thuần như vậy, không có nghĩ rằng hôm nay lại đụng phải cái cực phẩm, nhìn cặp kia chân kẹp chặt đáng về, giấu lại đều toàn thân dục hóa khó nhìn a." Căn phòng cách vách, Hách Kiến đang ngồi ở một cái màn hình TV trước, nhìn màn ảnh bên trong hết thấy, trong miệng không ngừng toát ra ô uế ngữ điệu.

"A! Nóng quá a!" Lâm Uyên Hi nhìn một chút cửa phòng, y nguyên đóng chặt, mặc dù then thùng, vạn nhất đạo diễn lúc này tiến đến, vậy mình trong sạch chẳng phải hủy. Thế nhưng là, thật sự là nóng khó chịu a!

Một bên đưa tay đi giải ngực nút thắt, một bên lại không nhìn được chăm chú che.

Giờ khắc này, lý trí của nàng vẫn là ở vào thanh tỉnh trạng thái.

"A! Phía dưới làm sao như thế ngứa? Giống như có cái gì chảy ra. Chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ. . . Không được!" Bỗng nhiên, Lâm Uyên Hi giống như đoán được cái gì, nhân viên tiếp tân tiểu thư mập mờ tiểu dung, cùng vào cửa sau đạo diễn kia trong mắt ẩn tàng ô uế, cái này liền tiếp kết hợp lại, dù là đơn thuần như nàng, nhiều ít cũng nhìn qua một điểm phương diện này đưa tin, hai vai liền liên tưởng đến.

"Ai! Đừng ngừng a! Tiếp tục, đừng, tiếp tục. Oa, phát đạt, Mashiro a! Cô nàng này, đáng người thật mẹ nó đủ kinh a!" Hách Kiến nhìn màn ảnh bên trong Lâm Uyên Hi, hận không thể mình tự mình quá khứ đưa nàng lột sạch.

"Không được, ta phải rời đi, thừa dịp thanh tỉnh, lập tức rời đi." Thế nhưng là, nghĩ thì nghĩ, nàng vừa định đứng lên, lại phát hiện toàn thân một điểm khí lực đều làm không được, tựa như bông, toàn thân mềm nhũn.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?" Lâm Uyên Hi gấp nước mắt tại trong đôi mắt đẹp xoay quanh, giờ khắc này, nàng triệt để luống cuống. Trong lòng của hần trần đầy hối hận, không cam lòng, giờ khắc này, nàng cũng nghĩ đến chết.

Trong sạch của mình, làm sao có thể để tên súc sinh này cho làm bẩn, cho dù chết, cũng không thể để hần đạt được. Vĩnh biệt, thân nhân của ta, bằng hữu, vĩnh biệt, tâm ta yêu nam nhân. Cuối cùng giờ khắc này, nàng bỗng nhiên nghĩ đến Lưu Thiên Long, lập tức, giống như trong biển rộng một viên lục bình, tìm được phương hướng, ráng chống đỡ lấy chút sức lực cuối cùng, nhanh chóng gửi đi một đầu tin tức ra ngoài.

"Đậu phộng, cô nàng này đang làm gì, không tốt, nàng tại gửi nhắn tin cầu cứu, mẹ nó, thật sách a, thật thật sách." Hách Kiến thật nhanh đóng sập cửa mà ra, hướng về căn phòng cách vách chạy đi.

Ông kính nhất chuyển, Lâm Uyên Hi đã đem quần áo trên người xé rách từng mảnh từng sợi, kia hoàn mỹ phong cảnh, như có như không bại lộ tại không khí phía dưới, mặc dù, nàng biết giờ phút này mình không nên dạng này, thế nhưng là, thân thể quyền chi phổi toàn cũng không từ nàng.

Không được, không thể dạng này, vạn nhất tên súc sinh kia giờ khắc này tiến đến làm sao bây giờ?

Nghĩ như vậy, thân thể của nàng cực hạn tiềm năng cũng bạo phát ra, dùng hết cuối cùng một cổ khí lực, quả thực là đem ghế sofa chống đỡ tại trên cửa phòng.

Àm!

Một trận mãnh liệt tiếng va đập.

Ngao!

Ngoài cửa,

Hét thảm một tiếng.

Đáng thương Hách Kiến, bởi vì quá mức lo lắng, đồng thời cũng không nghĩ tới, Lâm Uyên Hi sẽ dùng hết sau cùng khí lực đem cửa cho chống đỡ, lập tức cùng cửa phòng tới một cái tiếp xúc thân mật, cái mũi đều đụng phá, không ngừng chảy máu.

"Người cái này tiểu nương môn, người chờ đó cho ta, nhìn ta một hồi làm sao đối phó người, lão tử phải thật tốt nghĩ một hồi, chờ sau đó dùng dạng gì phương thức để người cảm ngộ nhân sinh, tóm lại, các loại hoa văn đều nuôi nếm thử một lần, lão tử muốn để người triệt để biến thành một cái mờ ra phương tây nữ nhân." Giờ khắc này, Hách Kiến trò hề hiển thị rõ, lại thêm máu trên mặt dấu vết, lộ ra phá lệ dữ tợn kinh khủng.

Hách Kiến lần nữa đứng dậy tiến lên, hung hăng va chạm cửa phòng, rốt cục, xuất hiện một tia khe hẹp.

"A! Làm sao cảm giác nóng như vậy a!"

Một đạo dụ hoặc chỉ cực thanh âm lập tức từ khe cửa truyền đến ra.

Đất!

Hách Kiến lập tức nhiệt huyết dâng lên, giờ khắc này, liền ngay cả trên mũi đau đớn đều quên. Chỉ có thể nói, cái thằng này quá háo sắc.

"Ha ha ha. . . Tiểu nương môn, nhìn người còn có thể kiên trì bao lâu, người cho rằng, có ai có thể cứu người, ha ha ha, một hồi, ta muốn hung hăng chiêu đãi người, để người cảm thụ một chút mỹ hảo nhân sinh, chờ người cảm thụ về sau, nhất định sẽ cảm tạ lão tử, hắc hắc. Mẹ nó, vừa nghĩ tới người kia thanh thuần bộ dáng, lão tử thì không chịu nổi." Hách Kiến lớn tiếng kêu, ngôn từ trở nên càng thêm ô uế.

"Yên tâm, một hồi người tự nhiên sẽ chủ động ra tìm ta, ha ha, lão tử quá hạnh phúc." Hách Kiến giống như nghĩ tới điều gì, cũng không xô cửa, vẫn đi tới một bên, móc ra một điều thuốc lá hút.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Kết kết!

Cửa phòng mở ra.

Chỉ gặp, thời khắc này Lâm Uyển Hi, quần áo rách rưới xuất hiện tại Hách Kiến ánh mắt phía dưới.

Lộc cộc!

Hách Kiến nhìn trước mắt xuân sắc, nhin không được nuốt một miếng lớn nước bọt.

Dù hấn ngự nữ vô số, hấn tự nhận, những nữ nhân này bên trong, không có một cái nào có thể cùng trước mắt Lâm Uyển Hi so sánh, như thật muốn so sánh, chỉ có thể nói, những cái kia đều là son phấn tục phấn. Giờ khắc này, hấn thế mà nghĩ đến: Vật này chỉ ứng thiên thượng có.

Nhìn trước mắt thánh khiết thân thể không ngừng mà đang vận vẹo, hấn thậm chí cảm giác được mình là tái phạm tội, nhưng là, cuối cùng, ** chi hỏa đem hấn hoàn toàn che mắt.

Chậm rãi, hấn hướng phía cửa phòng đi đến.

"Cho ta, ta muốn. . ."

"Nhanh cho ta!"

Đây là cỡ nào lợi hại được vật a, giờ khắc này, Lâm Uyển Hi lý trí hoàn toàn không có, trong đầu chỉ còn lại một cái ý niệm trong đầu, đó chính là tìm nam nhân.

Ra ngoài ý nghĩ này, nàng chậm rãi mở cửa ra tới.

Ầm ầm!

Ba!

Một đạo thân ảnh khôi ngô, như là sắt thân, bạo lực phá vỡ khách sạn khách phòng cửa gỗ, cửa gỗ ứng thanh ngã xuống đất, phát ra một tiếng vang thật lớn.

"Đội cảnh sát, đội cảnh sát, thu được mời lập tức chạy tới 8 08 gian phòng, có người ác ý phá hư gian phòng công trình, mời lập tức trợ giúp." Thông qua giám sát, phòng quan sát bảo an lập tức đem mình nhìn thấy gửi đi cho khách sạn đội cảnh sát.

Hỗn đản!

"Người nào? Muốn chết sao? Lại dám đến chúng ta hào sinh nháo sự!"

"Các huynh đệ, cùng ta cùng đi xem nhìn!"

"Mẹ nó, giết chết hấn nha!"

...

Một cước đá văng cửa phòng Lư Thiên Long, nhìn thấy bên trong căn phòng tình hình về sau, hai mắt lập tức như là phun ra lửa, nộ khí trùng thiên, sát ý nghiêm nghị, nhanh chóng một cước đem Hách Kiến đá hôn mê bất tỉnh, lập tức, cởi trên người mình quần áo trong, cấp tốc cho Lâm Uyển Hi phủ thêm, sau đó, lại nhảy lên đem một khối ga giường kéo tới, đem Lâm Uyển Hi tiết ra ngoài xuân quang cho che đầy cực kỳ chặt chẽ.

Trong lòng của hắn âm thầm may mắn a, còn tốt mình không có chứ đầu kia tin tức đương rác rưởi xử lý, cũng may mắn mình tới kịp thời, cái này nếu là mình đến chậm một bước nữa, tốt như vậy một cô nương, sẽ phải bị tai họa, nghĩ đến chỗ này, trong lòng của hắn lửa giận trong nháy mắt lại dâng lên.

"Ngô, nóng quá, nóng đến chết rồi, ta muốn, cho ta, nhanh cho ta!"

Sau một khắc, Lâm Uyển Hi tránh thoát ga giường, lập tức, xuân quang lần nữa tiết lộ tại Lư Thiên Long trong tầm mắt.

Có lẽ, cái này muốn đặt tại bình thường, cái này sắc du còn sẽ không chút nào giữ lại đi thường thức một phen cảnh đẹp trước mắt, bởi vì, thật sự là quá mê người.

Thế nhưng là, giờ khắc này, hắn biết mình không thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.

Ngô!

Thế nhưng là, sau một khắc,

Một đạo âm áp tron mềm thân thể chui vào ngực của mình.

Không phải đâu!

Mình bị cưỡng hôn, Lư Thiên Long không còn gì để nói.

Mặc dù hắn rất thích, nhưng là, cũng muốn tiến hành cùng lúc đợi không phải, hắn Lư Thiên Long tự nhận mình không phải loại kia tiểu nhân.

Muốn tránh thoát, thế nhưng là, trong ngực khả nhân nhi không chút nào chịu buông lỏng, hai tay gấp cổ, hai chân kẹp chặt tại ngang hông của hắn.

Ài!

Xin lỗi rồi, Lư Thiên Long trong lòng một trận áy náy.

Bởi vì, lúc này, trong tai của hắn truyền đến một trận tạp nhạp tiếng bước chân.

Xem ra, là mình vừa rồi thô lỗ tiến hành, kinh động đến nơi này bảo an.

Nhẹ nhàng một chút, đập vào Lâm Uyển Hi sau chỗ cổ, lập tức, Lâm Uyển Hi đã ngủ mê man, ngay sau đó, nhanh chóng dùng cái chăn đưa nàng xuân quang ngoại tiết thân thể bao vây lại.

Ôm Lâm Uyển Hi Lư Thiên Long, lẳng lặng mà nhìn xem xuất hiện tại ánh mắt của mình phía dưới một đám bảo an, trong mắt bắn ra một đạo hàn ý.

Không tệ, giờ khắc này, hắn tính cả bọn này bảo an, thậm chí cái quán rượu này đều cho ghi hận.

"Hắc hắc, lúc này, các ngươi ngược lại là tới rất tích cực a!" Lư Thiên Long giống như cười mà không phải cười, trên mặt phi sắc cười nhạo lấy nhìn trước mắt bảo an.

"Tiểu tử thú, chính là ngươi phá hư từ điểm chúng ta công trình a?" Bảo an đội trưởng cũng không có để ý Lư Thiên Long nói cái gì, hung ác nhìn xem hắn hỏi.

"Không tệ, là Phật gia gia đá, thế nào?" Lư Thiên Long lạnh giọng đối mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tùỵ tiện

"Hừ, vẫn rất tùỵ tiện a ! Bất quá, tùỵ tiện cũng là muốn có vốn liếng , bình thường tại trương này cuồng, cơ bản đều là được mang ra đi, lão tử ngược lại muốn xem xem, ngươi hôm nay là thế nào đi ra? Các huynh đệ, cho ta làm hần nha." Bảo an đội trưởng không chút nào cùng hần giảng đạo lý, trực tiếp phân phó một đám thủ hạ chộp lấy gây điện liền xông tới.

"Đã các ngươi không nói đạo lý, vậy cũng không oán ta được. Vốn còn muốn lưu các ngươi một con đường sống, dù sao các ngươi chỉ là làm công, nhưng là hiện tại xem ra, ta sai rồi, mười phần sai. Đã như vậy, các ngươi liền toàn bộ nằm xuống đi!" Một đạo hần ý dâng lên, trong phòng, lập tức hần khí bức người, tựa như mùa đông giá lạnh thời tiết.

"Nói hần bỏ khí, lại dám đối chúng ta lão đại động thủ, các huynh đệ, cho ta đem bọn này chó giữ nhà làm tàn phế, mẹ nó, một đám rác rưởi."

Ngoài cửa, găm lên giận dữ truyền đến, là Từ Hồ thanh âm.

Đến, tốt a, ngươi nha thực sẽ chọn thời gian, thế mà biến tướng cứu được bọn này cặn bã.

Bánh!

Ba!

Oanh!

Bọn này bảo an, chỗ nào chịu đựng được một đám qua tay tôi luyện tráng hần công kích a, trong nháy mắt liền bị toàn bộ nện vào trên mặt đất, ngoại trừ tiếng kêu than dậy khắp trời đất, liền không thể dậy được nữa.

"Các ngươi không được qua đây, đem cái kia đầu trọc cho ta nhìn kỹ, nếu để cho hần chạy. Các ngươi cũng liền đừng lẫn lộn." Lưu Thiên Long lạnh giọng đối Từ Hồ một đoàn người nói xong, đừng ôm lấy Lâm Uyển Hi vào phòng.

"Không phải đâu! Lão đại ngu như vậy , có vẻ như nàng trong ngực ôm là cái đại mỹ nữ a! Thật sự là ước ao ghen tị a!" Từ Hồ cũng không có bởi vì Lưu Thiên Long kia lãnh sắc khuôn mặt mà trong lòng không vui, tương phản, hần cũng ít nhiều nắm đúng chính mình cái này lão đại tính tình, cho nên, mới có thể như vậy tùỵ tính.

"Lão đại chính là lão đại, thật không phải ta mấy ca có thể so sánh a!"

"Đúng thế, tiểu tử ngươi coi như có tự mình hiểu lấy, lão đại đây chính là chúng ta ngưỡng vọng thần a!"

...

"Khụ khụ khụ, được được được, các ngươi đừng có lại dài dòng, mẹ nó, cái này thúc ngựa đập như thế vang, lão đại lại nghe không thấy." Từ Hồ đối một đám thủ hạ cười mắng, lập tức sắc mặt sững sờ tiếp tục phân phó nói: " các ngươi không có trông thấy lão đại sắc mặt sao? Điều cho ta thông minh cơ linh một chút, tranh thủ thời gian làm việc, hai người các ngươi, đem cái kia hói đầu tạp - loại trói lại, còn có, lại đi đem cái này khách sạn người phụ trách đều cho ta buộc đến, mẹ nó, dám chọc ta Từ Hồ lão đại, lão tử cũng phải để ngươi nhìn xem Mã vương gia lớn mấy cái mắt. Đậu phộng, các ngươi nhanh lên, còn thất thần làm gì? !"

"Vâng, Hồ ca."

...

Đem Lâm Uyển Hi đặt ngang ở trên giường, Lưu Thiên Long lần nữa làm khó.

Vừa rồi chỉ lo đưa nàng cho hoàn toàn che chắn, cho nên dùng cái chắn đưa nàng ôm cái cực kỳ chặt chẽ, cái này hiện tại muốn cho nàng trị liệu, tự nhiên là muốn đẩy ra cái chắn.

Mẹ nó, đau đầu a, mới vừa rồi là tình huống khẩn cấp, cũng không lo được nam nữ hữu biệt. Nhưng là giờ phút này tỉnh táo lại, hần lại thúc thủ vô sách, sớm biết kết quả như vậy, mình vì cái gì không đem Uyển nhi mang đến a.

Trong mê ngủ Lâm Uyển Hi động, thân thể bắt đầu uốn éo, xem ra, được tính không là bình thường mãnh liệt a! Giờ phút này, nàng nguyên bản phản nộ trắng nõn hai gò má, đã tại được hiệu tàn phá hạ trở nên đỏ bừng một mảnh, bộ dáng rất là kiều diễm ướt át, để cho người ta nhìn không được liền đi qua hung hăng ném thử.

Nhưng là, giờ khắc này, Lưu Thiên Long trong lòng không có chút nào tà niệm.

Ai, liều mạng!

Nếu là lại không cứu nàng, vạn nhất bị thuốc này cho cháy hòng đại não, thành ngớ ngẩn, vậy liền sai lầm.

Phật Tổ a, Quan Thế Âm đại sĩ a, đầy trời thần phật a, các ngươi cần phải thay tiểu hòa thượng làm chứng a, tiểu hòa thượng cũng không phải lợi dụng

lúc người ta gặp khó khăn hạ lưu a!

Lúc này không do dự nữa, hai tay run run, phẩy lực chậm rãi đem chấn đẩy ra.

Thoáng chốc,

Đây giường xuân sắc giam không được, một bộ phận nộn khéo đưa đẩy, gọi cảm mê người, dụ hoặc đến cực điểm thân thể mềm mại bại lộ tại Lưu Thiên Long trong tầm mắt.

Đẹp, đẹp, đẹp, thật đẹp!

Tuyệt, tuyệt, tuyệt, tạo vật chủ thật tuyệt.

Nhìn trước mắt không có chút nào che giấu cổ này **, trong lòng của hắn giờ phút này ngoại trừ tán thưởng chính là cảm thán, không có chút nào mây may ác tha ý nghĩ.

Trong lòng biết mình không thể lại trì hoãn, nhất định phải cứu trị lập tức. Thế là, lập tức đưa nàng ôm nhìn phòng tắm phương hướng mà đi.

Ngô!

Tốt a, bị được hiệu tàn phá tỉnh Lâm Uyển Hi, lại một lần nữa cường hôn Lưu Thiên Long.

Bất đắc dĩ, đồ thừa bất đắc dĩ, hắn cũng không gãy dựa, nhanh chóng tiếp tục ôm nàng đi vào dưới vòi bông sen mặt.

Trán!

Thế nhưng là, còn không có đợi hắn mở ra gặp mưa, mình đã bị một đầu bạch tuộc cho gắt gao cuốn lấy, lúc đầu thân trên bởi vì lúc trước trợ giúp nàng che giấu liền còi ra, giờ khắc này càng là không có chút nào khoảng cách tiếp xúc thân mật. Nếu như lúc này, còn vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, đoán chừng, phương diện kia tuyệt đối là có vấn đề.

Tê ——

"Đáng chết, người liên không thể an thần điểm, cũng không nhìn một chút cái này đến lúc nào rồi, mẹ nó, còn đi theo tham gia náo nhiệt." Lưu Thiên Long hung tợn nhìn xem mình nơi nào đó, ác thanh chửi rủa.

Soạt!

Rốt cục đem gặp mưa mở ra.

Phối hợp với nước lạnh hạ nhiệt độ, Lưu Thiên Long cũng không lo được toàn thân trên dưới bị Lâm Uyển Hi xâm nhập, bắt đầu trợ giúp nàng trị liệu.

Hô hô!

Cái này trị liệu quá trình, Lưu Thiên Long chỉ cảm thấy mình tựa như qua một trăm năm, không, có lẽ một ngàn năm, một vạn năm, loại này tra tấn, cũng không phải thường nhân có thể tiếp nhận.

Viên đạn bọc đường cũng không ngoài hồ nơi này đi.

Ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, khắp cả người mùi thơm thông mũi, vào tay chỗ, mềm nhẵn trịn trịn.

Cũng may, quá trình này cũng chỉ là ngắn ngủi một nháy mắt, bằng không, Lưu Thiên Long đều sẽ cảm giác được bản thân sau đó một khắc liền sẽ sụp đổ điên cuồng.

Dần dần khôi phục Lâm Uyển Hi, rốt cục yên tĩnh xuống dưới, toàn thân lửa nóng cũng là tiêu tán không thấy.

"A!"

Một tiếng duyên dáng gọi to.

Lâm Uyển Hi nhìn xem mình toàn thân xích lỏa, giống như bạch tuộc giống như treo ở Lưu Thiên Long trên thân.

Lập tức, sắc mặt khôi phục như thường Lâm Uyển Hi, trong nháy mắt lại trở nên đỏ bừng một mảnh, kiều diễm ướt át.

"Ngạch! Tiểu Hi, người đừng hiểu lầm, ta vừa rồi cũng là tình thế bất đắc dĩ. . ." Lưu Thiên Long vội vàng giải thích, hắn cũng không hi vọng mình bị hiểu lầm.

"Đừng, ta biết, ta chỉ là, chỉ là. . ." Lâm Uyển Hi xấu hổ thông xuống xinh đẹp thủ.

"Được rồi, người cũng đừng suy nghĩ nhiều!" Lưu Thiên Long cũng không biết làm sao đi làm tư tưởng công việc, nhưng là lập tức lại rất là bất đắc dĩ, yếu ớt nói ra: "Bất quá, Tiểu Hi, người có thể xuống tới sao?"

"A...!"

Vừa rồi tận cổ lấy ngưng ngừng, thế mà quên buông ra Lưu Thiên Long, vẫn như cũ như bạch tuộc giống như treo ở cái hông của hắn, cái này chợt mỗi lần bị nhắc nhở, lập tức tỉnh táo lại, lập tức thẹn thùng từ trên người hắn thoát đi ra.

"A!"

Thế nhưng là, không như mong muốn, phòng tắm mặt đất bởi vì bị thủy thấm ướt, lại thêm thời khắc này Lâm Uyển Hi trên chân căn bản không có đi giày vớ, dẫn đến từ Lưu Thiên Long trên thân nhảy xuống trong nháy mắt, một cái đứng không vững, ngã về phía sau.

Ngã xuống liền ngã xuống đi, còn quen thuộc tính bắt lấy một vật, lập tức, khổ cực Lưu Thiên Long liền bị ngay tiếp theo hướng về phía trước ngã xuống.

Chỉ là, hắn sẽ để cho Lâm Uyển Hi như thế âm thanh ảnh cứng rắn đập xuống đất sao, hiển nhiên là không thể nào, thế là, một giây sau, trong điện quang hỏa thạch, Lưu Thiên Long quay lưng dưới, Lâm Uyển Hi biến thành thượng vị.

...

"Oa! Không phải đâu, lão đại như thế dữ dội, động tĩnh này, thật là không là bình thường nhỏ a! Bội phục, bội phục a!" Từ Hồ nghe được trong phòng truyền ra trận trận duyên dáng gọi to, còn tưởng rằng trong phòng giờ phút này đang tiến hành nam nữ hoan ái nguyên thủy động tác đâu.

"Hồ ca, người nói chúng ta lão đại cái này đều đi vào một hồi lâu, còn phải bao lâu?" Từ Hồ bên cạnh, một mặt ranh mãnh Trương Long đột nhiên hỏi hắn.

"Đậu phộng, lần người nha, một đám hỗn đản đồ chơi, ta làm sao biết, dù sao, lão đại thực lực không phải chúng ta có thể phỏng đoán, kiên nhẫn chờ xem." Từ Hồ cười mỉa mỉ nói.

"Hắc hắc, Hồ ca, chúng ta không phải hiếu kỳ mà!" Triệu Cường cười đùa tí tưng nhìn xem Từ Hồ phụ họa.

"Đậu phộng, Lâm Cường, người nha không cho phép mở miệng."

"A, không phải đâu, Hồ ca, ta cũng không nói gì a. Trời ạ. Quá oan, đứng đây đều trúng đạn a." Lâm Cường sái bảo giống như quái khiếu.

Kêu kệt!

Lúc này, cửa phòng đóng chặt bỗng nhiên mở.

"Không phải đâu? Hồ ca, chẳng lẽ lão đại là giấy nam? Ta nhỏ cái cặc cặc! Quả thực là vô cùng thâm a!" Trương Long kinh ngạc nhìn dần dần mở ra cửa phòng.

"Úc mua bánh ngọt! Lão đại, không phải đâu? Không được, chúng ta muốn cứu vớt lão đại, ta quyết định, trợ giúp lão đại đi thăm danh y." Lâm Cường chỉ kém nghẹn ngào khóc rống.

"Không, ta không tin, chúng ta uy phong lão đại không phải như vậy, là ảo giác, nhất định là ảo giác!" Triệu Cường vẫn như cũ không thể tin được.

"Ai! Ta cũng không dám tin tưởng a! Thế nhưng là đây là sự thật, sự thật thẳng hùng biện a! Nhưng là, cường tử nói rất đúng, chúng ta muốn cứu vớt lão đại tại trong nước sôi lửa bỏng." Từ Hồ biểu lộ bị thương nói.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi me nó cái đậu hũ, mấy người các người hỗn đản, từng cái về mặt đau khổ làm gì, lão tử không phải liền là để các người đứng bên ngoài nghĩ việc sao? Về phần như thế ủy khuất sao? Mẹ nó, nếu là không nguyện ý, lập tức cút ngay cho ta!" Nhìn trước mắt mấy cái mặt mặt khổ đồ ăn thần sắc Từ Hồ bốn người, Lưu Thiên Long nhin không được cười mỉa.

"A! Lão đại, oan uổng a! Chúng ta không phải liền là thay người cảm thấy. . ." Lâm Cường lạnh mồm lạnh miệng, nghe xong Lưu Thiên Long nói như vậy, tranh thủ thời gian giải thích, thế nhưng là, lời còn chưa nói hết, liền bị Từ Hồ ba người gắt gao che miệng lại.

"Ngô ngô ngô. . ." Lâm Cường liều mạng lung lay đầu.

"Người nha nói thêm nữa một câu, trở về nhìn lão tử làm sao thu thập người." Từ Hồ hung tợn trừng mắt liếc hắn một cái nói.

"Khụ khụ khụ. . . Các người là muốn mưu sát ta sao? Ta không phải liền là muốn nói, thay lão đại cảm thấy cao hứng, rốt cục ôm được mỹ nhân về sao?" Lâm Cường sao mà cơ linh, lập tức nghĩ đến mấu chốt. Mẹ nó a, cái này chân thật nhất tiện a, kém chút a lão đại điểm yếu nói ra, như thế lão đại hắn là roi mặt mũi, nhiều tổn thương tự tôn a, may mắn bọn hắn ngăn cản ta, bằng không, ta Lâm Cường liền sai lầm lớn.

Từ Hồ ba người nghe xong gia hòa này, nhao nhao đối với hắn giơ lên ngón tay cái.

"Hỗn đản! Mấy người các người đùa ta đúng không! Thế mà ở trước mặt ta đùa nghịch bộ này, cho là ta trò hay làm sao? Hắc hắc, xem ra, mấy ngày

không gặp các người, các người là ngựa da ngựa?" Luru Thiên Long giống như cười mà không phải cười nhìn xem mình mấy cái tên dở hơi thủ hạ.

"A! Lão đại, chúng ta làm sao dám a! Lão đại anh minh, lão đại uy vũ! Lão đại ngọc thụ lâm phong. . ."

Bốn người tựa như giờ phút này tâm hữu linh tê, thúc ngựa nện nện rõ ràng đều là như đúc dạng.

"Mẹ nó, các người xác định các người không phải ước hẹn trước, các người đại gia, lão tử bây giờ hoài nghi các người có phải hay không một mẹ sinh ra tứ bào thai." Luru Thiên Long xạm mặt lại, bị mấy cái này tên dở hơi cho làm cho khá là không biết phải nói gì.

...

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Xuân quang

"Lão đại, cái này đầu trục nên xử lý như thế nào?" Từ Hồ mặt lạnh lấy nhìn xem một bên bị trời gô, tắc lại miệng không ngừng giãy dụa Hách Kiến hỏi Luru Thiên Long.

"Hắn nhìn không nên nhìn, suy nghĩ không nên nghĩ, các người nhìn xem xử lý, dù sao ta không hi vọng lại để cho hắn xuất hiện ở trước mặt ta." Luru Thiên Long phần nộ lạnh giọng trả lời.

"Ta đã biết, lão đại. Đứng, quán rượu này lão bản biết sau chuyện này, tự mình chạy tới muốn cùng ngài xin lỗi, người nhìn. . ." Từ Hồ bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, tiếp tục hỏi.

"Không thấy, mấy cái này bại hoại, bọn hắn chính là như thế quản lý khách sạn sao? Người cảnh cáo bọn hắn, về sau nếu là lại có loại chuyện này phát sinh, khách sạn này, cũng không có cần thiết mở tiếp nữa."

...

"Ngô ngô ngô. . ."

Bờ Trường Giang, ngừng lại một cỗ màu đen xe việt dã, xe một bên, đứng đầy mấy tên đại hán áo đen, mà trên mặt đất, đang có một trời gô, trong miệng dứt lấy không biết là từ ai trên chân còi ra tất thối, mà thanh âm mới vừa rồi, đứng là hắn phát ra tới.

"Hắc hắc, tên trục chết tiệt, có câu chuyện xưa gọi là: 'Trời gây nghiệt càng nhưng thụ, tự gây nghiệt thì không thể sống!' lão tử thật không biết, là ai cho người mượn lá gan, lại dám đánh chúng ta lão đại nữ nhân chủ ý. Chắc chắn chắc, bắt quá, lão tử thật đúng là bội phục người a!"

Từ Hồ cảm trong tay một cái cỡ nhỏ máy quay phim, một bên nhìn xem, một bên lạnh lẽo nhìn xem ngã trên mặt đất không ngừng hừ hừ Hách Kiến.

Giờ phút này, máy quay phim bên trong, chính diễn ra bàn ruột đại chiến, một bộ trắng bóng thân thể tại một cái xấu xí hói đầu nam nhân dưới thân uyển chuyển than nhẹ, hình tượng có thể nói là cực điểm ô uế, mà hình tượng bên trong cái kia một mặt hưởng thụ nữ nhân, tướng mạo tình mỹ, nhìn kỹ lại, lại là trước mắt Hoa Hạ quốc bên trong cái nào đó chính hồng rồi tình rồi mù một tuyến đang hồng nữ tính.

Cái này, chính là ngành giải trí hắc ám. Vì chiếm được thượng vị, có bao nhiêu nguyên bản thanh thuần nữ hài lựa chọn bị quy tắc ngầm, lại có bao nhiêu nữ hài từ từ rơi vào hắc ám vực sâu, có lẽ, có chính như giờ phút này hình tượng bên trong vị này nữ tính, đã du tẩu tại ngành giải trí một tuyến, hàng hai, thậm chí tam tuyến, thế nhưng là, chân chính thành công, lại có mấy cái.

Bọn hắn dùng ra bán mình tôn nghiêm, nhân cách, chỗ đổi lấy, chỉ là kia cực kỳ bé nhỏ tỉ lệ, cái này, liền giống với dưới mặt đất hắc màu thường phiếu loại hình, trúng thưởng tỉ lệ, không cần nói cũng biết.

Ngu nhạc giới, là một cái ăn thanh xuân cơm sân khấu, cái này sân khấu, lại là như vậy tràn ngập sức hấp dẫn, cũng khó trách, vô số giấu trong lòng mình tình mộng thiếu nam thiếu nữ đều đối với hắn tràn ngập chờ mong, nghĩa vô phần cố dán thân vào cái này sự nghiệp bên trong.

Chỉ là, kết quả, bị thảm người một cái sọt, nhưng là, bọn hắn tối thiểu còn may mắn còn sống, mà những cái kia vùng trộm hương tiêu ngọc tổn, làm sao nhiều a, chỉ là, những này bình thường đều giữ bí mật công việc làm được tương đối tốt thôi.

Chính như hình tượng bên trong vị này nữ tính, nếu là ban đầu ở quy tắc ngầm trước mặt, không hạ thấp cao quý đầu lâu, có lẽ sinh hoạt lại là một phen

phong cảnh. Chỉ là, ở trong đó chưa xốt, lại có ai có thể chính thật đi thể hội đến đâu? Đương nhiên, bản thân nàng khẳng định là biết đến rồi.

"Hỗ ca, không nghĩ tới a, thật sự là không nghĩ tới, mẹ nó, lão tử còn vẫn cho là này nương môn là cái chỗ, đưa nàng coi là nữ thần, thế nhưng là, không nghĩ tới, thế mà sớm đã bị con lợn này ừ." Một bên đồng dạng quan sát Triệu Cường, lập tức tức giận đến gọi bậy.

"Thương thiên a! Lão tử đột nhiên cảm giác được thể giới quan của bản thân đồ sộ, còn có thể hay không vui sướng chơi đùa a! Nữ thần? Vạn người cười, **, đáng phụ a!" Lâm Cường lập tức ngưỡng vọng Thương Khung, thể giới của hắn xem cũng đồ sộ.

"Xéo đi, hai người các ngươi mắt mặt hay không, không phải liền là cái ai cũng có thể làm chồng mặt hàng sao? Các ngươi về phần một bộ khổ đại cừu thâm đáng về sao?" Trương Long nhìn xem hai người bộ kia Quý Thần tình, khi dễ nói.

"Hắc hắc, vẫn là Trương Long nhìn thoáng được, hai người các ngươi, thật đặc biệt nương không có tiền đồ, may mà đi theo lão tử lăn lộn lâu như vậy, mắt mặt a, về sau đừng nói là lão tử huynh đệ, lão tử gánh không nổi người này." Từ Hồ vui vẻ nhìn xem ba người sai bảo.

"Ai! Biệt giới a, Hỗ ca, hai anh em chúng ta không phải liền là cảm thán một chút không? Hắc hắc. . ." Lâm Cường, Triệu Cường sao có thể không biết Từ Hồ nói đùa, cũng biết mình như vậy xác thực rất mắt mặt, lập tức cười ha hả giải thích.

"Một bên chơi bừa đi, giải thích chính là che giấu. Bất quá, hai người các ngươi cũng đừng quá thương tâm, nữ nhân nha, chỉ cần muốn, hắc hắc, tối hôm nay Hồ ca liền mang các ngươi đi tìm mấy cái chỗ, thế nào, tuyệt đối đúng giờ nha!"

"A! Thật, Hỗ ca!" Ba người nghe xong, mắt sói lập tức phun ra hỏa hoa.

"Xéo đi, ba người các ngươi súc sinh!"

...

"Tiểu Hi, hôm nay đã trễ thế như vậy, nếu không ngươi trước hết tại cái quán rượu này nghỉ ngơi một đêm đi, mà lại, lúc này, trường học cũng đóng cửa." Lưu Thiên Long nhìn trước mắt Lâm Uyển Hi, ngữ khí bình hòa nói.

Nha đầu này, vừa rồi bởi vì tại phòng tắm cùng Lưu Thiên Long phát sinh một loạt mập mờ, thêm nữa hai người số không khoảng cách cận thân tiếp xúc, khiến cho nàng thẹn thùng không thôi, cho nên, tại gian phòng lẻ mề nửa ngày sau mới ra gặp Lưu Thiên Long. Chỉ là, mặc dù ra, kia xinh đẹp cái đầu nhỏ, lại như cũ gât gạo rũ xuống, tựa như hận không thể đem kia xinh đẹp thủ vùi vào thân trên kia hai tòa ngọn núi cao vút bên trong đi.

Chỉ là, không ai trông thấy, giờ phút này, tiểu nha đầu này khoe miệng, toát ra tiểu dung, lại là kích động như vậy, hạnh phúc như vậy xán lạn.

Thiếu nữ nào chẳng mộng mơ, thiếu nữ nào không khát vọng tình yêu.

Mặc dù, mình cùng hắn ở giữa, y nguyên có một đạo vô hình chướng ngại cách trở, nhưng là, thiếu nữ nào không muốn đem mình tốt nhất một mặt đưa cho mình âu yếm tình lang đâu? Không quá kích động về kích động, trong nội tâm nàng lại không nhịn được lại nghĩ, ai nha, ta làm sao rồi, xấu hổ xấu hổ, nếu để cho hắn biết ta ý nghĩ, kia nhiều khó khăn vì tình a! Lâm Uyển Hi a, Lâm Uyển Hi, chẳng lẽ ngươi chừng nào thì bắt đầu, trở nên như thế phóng dăng sao? Ai nha! Nguy rồi, hắn có thể hay không cũng cảm thấy là đâu?

Ai! Giờ khắc này, chỉ có thể nói, tiểu nha đầu này, thế mà đem kém chút bị cái kia đầu trục Hách Kiến cho vũ nhục trong sạch chi thân sự tình, hoàn toàn ném tại sau đầu, cái này nên lớn bao nhiêu tâm a!

"Được rồi! Đừng có lại thẹn thùng! Lại nói, ngươi hôm nay làm sao lại xuất hiện tại cái này? Đây hết thảy lại là chuyện gì xảy ra?" Lưu Thiên Long nhìn xem Lâm Uyển Hi thẹn thùng bộ dáng, trong lòng mình làm sao không xấu hổ. Chỉ là, hắn che giấu tốt một chút thôi. Nhưng là, vì để cho cái này tuyệt thế khuyển thành giai nhân không đến mức đối với chuyện này sinh ra bóng ma, hắn cảm thấy có cần phải. Cũng có nghĩa vụ đi giúp hắn triệt để giải quyết chuyện này, nếu là lưu lại không cần thiết đầu đuôi, vậy liền tai họa vô tận. Vừa rồi, hắn nhưng là nhận được Từ Hồ điện thoại, đối với thu hình lại một chuyện, hắn nhưng là một trận hoảng sợ a.

Nếu là cái này sợ ý một chút bị đến cái hình ảnh ướt át cửa, kia Lâm Uyển Hi sợ là bị hủy diệt như vậy, nguy hiểm thật, nguy hiểm thật! Nếu là mình lại trì hoãn dù là như vậy một giây. Có lẽ nổi tiếng này liền ừ thành.

Lâm Uyển Hi gặp Lưu Thiên Long hỏi, tựa như cuối cùng lấy dũng khí, hít vào một hơi thật sâu, đem sự tình văng vẳng nói tới.

A! Cái gì?

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, súc sinh a, thế mà dễ dàng như vậy hắn." Lưu Thiên Long nghe xong, lập tức tức giận mắng to, sớm biết, hảo hảo tra tấn một phen, cũng tốt giải mình trong lòng chi khí a.

"Được rồi! Không phải là không có ra cái gì là sao?" Lâm Uyển Hi ngượng ngùng nói, trong lòng cảm thấy một trận hạnh phúc.

Dát!

Không phải đâu?

Tiểu nha đầu này tâm thật to lớn a? Có vẻ như, sự tình vừa rồi không phải ta kinh lịch a?

Lưu Thiên Long trừng to mắt nhìn trước mắt kia sắc mặt thẹn thùng, ngược lại khuyên giải mình Lâm Uyển Hi.

Bất quá, cái này xem xét không quan trọng.

Tề ——

Vừa rồi chỉ lo khuyên giải, sợ tiểu nha đầu lại bởi vậy sinh ra không tốt bóng ma tâm lý, nhưng là giờ khắc này xem xét.

Wow!

Đầu kia vậy, sao có thể nói là vậy đâu.

Giờ khắc này, đều thành vại trắng, về phần nói che kín xuân quang, khả năng này sao? Một màn kia xóa xuân quang, tại trong lúc lơ đãng, từng mảnh trắng nổi, như ẩn như hiện. Lại hướng lên nhìn, dát! Mặc Lưu Thiên Long món kia áo sơ mi trắng, chỉ là, vì cái gì có hai cái điểm lồi a?

OH!

Mua bánh ngọt!

Quan Thế Âm đại sĩ a! Ngươi là cố tình sao?

Phật chủ a! Lão nhân gia ngài nhần tâm tra tấn ngài đồ tử đồ tôn sao?

Còn có các ngươi đám kia thích xem náo nhiệt đầy trời chư Phật, tiểu hòa thượng khinh bỉ các ngươi!

Lưu Thiên Long trong lòng đem tất cả có thể nghĩ tới Phật, đều cho oán trách rất khinh bỉ dừng lại.

Phốc!

Tình huống gì?

Hắc hắc, cái thằng này, bệnh cũ lại phạm vào.

"A!" Lâm Uyển Hi một trận duyên đáng gọi to.

Tình huống gì?

Ai! Cái thằng này phun liên phun đi, vì cái gì hết lần này tới lần khác đối người ta tiểu cô nương trên thân phun đâu?

Bất quá, lại nói, cái này phun ra lực đạo, lại có ai có thể tới bằng được a? Đừng nói Giang Nam không được, chính là chư vị khán quan, cũng là tự thẹn không bằng đi!

"Ngạch! Tiểu Hi, thật xin lỗi thật xin lỗi!" Lưu Thiên Long thấy tình cảnh này, một trận bối rối, vội dùng tay hỗ trợ đi biến mất vết máu.

"A...!"

Lại là một trận duyên đáng gọi to.

Đến, người phun máu mũi, kia là không có cách nào khống chế sự tình, nhưng là người nha không làm gì tốt, hết lần này tới lần khác dùng tay đi giúp người ta biến mất vết máu trên người, đây không phải rõ ràng chiếm tiện nghi sao? Bất quá, lại nói giờ khắc này Lưu Thiên Long, đúng là không phải có ý, chỉ là dưới tình thế cấp bách một cái phản ứng tự nhiên, nơi nào sẽ biết mình cử chỉ vô tâm, lại khiêu khích một trận mập mờ.

"Được rồi được rồi! Ta tự mình tới!" Nhìn xem Lưu Thiên Long một trận lúng túng bộ dáng, như là cột điện giống như xử tại nguyên chỗ ngờ ngác nhìn mình, Lâm Uyển Hi ngượng ngừng cười nói.

Lưu Thiên Long im lặng, rất im lặng. Quá bị thương, cái này mẹ nó, lại thiệt thòi lớn.

Cái này cần lãng phí nhiều ít máu a?

Hao tổn tâm trí a!

Cái này nếu để cho bên ngoài những cái kia thủ hộ giáo hoa độc thân cầu nhóm biết, nhất định sẽ giận dữ mắng: Ngươi hỗn đản này, ngươi nha chiếm tiện nghi, bạch bạch sờ soạn con gái người ta một thanh không nói, thế mà còn đau lòng máu của mình. Ngươi là cố ý a? Có tin hay không là chúng ta giáo hoa hộ vệ đội đưa ngươi vài phút dùng nước bọt cho chết đuối.

Tiện tay nắm lên một thanh khăn tay, hung hăng lau sạch sẽ cái mũi của mình, gia hỏa này, thế mà ghi hận bên trên cái mũi của mình, tựa như, bối rối của mình đều là cái mũi tạo thành, hẳn làm sao lại không hảo hảo ngấm lại, mình vì cái gì liên chịu không nổi hấp dẫn chứ?

Cầm điện thoại lên cho Từ Hồ phân phó một tiếng, gọi hần sắp xếp người trợ giúp Lâm Uyển Hi mua một bộ nữ nhân quần áo tới.

Leng keng!

Ước chừng nửa giờ sau.

Một người mặc quần áo lao động nữ hầu người cầm một bộ nữ sĩ trang phục cùng một kiện nam sĩ quần áo trong xuất hiện tại Lư Thiên Long trước mặt.

"Hắc hắc, cái này Từ Hồ, đừng nhìn cái này nha bình thường tựa như cao lớn thô kệch, thế mà còn có như thế tí mĩ một mặt, không tệ." Lư Thiên Long nhìn xem trước mặt trưng bày một quần áo, không chút nào keo kiệt tán dương.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Mang Nhãn Thức người

"Tiên sinh, vừa rồi gọi ta đưa trên quần áo tới vị tiên sinh kia để cho ta chuyển cáo ngài, nói hần ở phía dưới chờ lấy ngài, nói là ngài buổi chiều muốn hần làm sự tình có tiến triển." Nữ hầu người cung kính nói với hần xong, liền lui xuống.

"Nha! Nhanh như vậy đã tìm được sao?"

Lư Thiên Long hít một hơi, một đạo sát ý lập tức bắn ra mà ra.

"Tiểu Hi, cái này cũng không còn sớm, người sớm nghỉ ngơi một chút, ta còn có chút sự tình muốn đi làm. Người yên tâm, nơi này ta an bài người tại bảo vệ người, tuyệt đối an toàn."

"A! Người không lưu lại đến nghỉ ngơi sao?" Lâm Uyển Hi nói xong, tựa như chính mình cũng cảm thấy lời này rất mập mờ, gương mặt xinh đẹp lập tức lại là một mảnh đỏ bừng.

Trán!

"Không được, ta sẽ không quấy rầy người, người nghỉ ngơi thật tốt!" Lư Thiên Long trong lòng một trận dập dòn, mỹ nhân giữ lại dừng chân a.

Khán quan, các người đừng loạn đoán a! Người ta tiểu long đồng chí thế nhưng là rất thuần khiết, tuyệt đối không có YY.

Lư Thiên Long cũng không dám lại ở chỗ này trì hoãn, hần rất sợ mình lại chịu không nổi trước mặt sắc đẹp dụ hoặc a!

"Hần càng ngày càng thần bí! Ta giống như đối với hần càng ngày càng xem không hiểu!" Nhìn xem biến mất tại khách phòng công cái kia đạo yêu diễm thân ảnh khôi ngô, Lâm Uyển Hi yên lặng ni non, chỉ là, khóe miệng ý cười, lại là tựa như mùa xuân ba tháng hoa đào xán lạn.

Giờ phút này, nếu là Lư Thiên Long lần nữa, đoán chừng lại muốn say mê đi!

"Đi, trên đường nói!" Lư Thiên Long mở cửa xe, nhanh chóng ngồi xuống.

"Lão đại, ta phái người đến kia một vùng lục soát, kết quả, người đoán làm gì, thật đúng là Liễu Bàn tên kia. Bất quá, không thể không nói, tên kia đối với mình thật đúng là hung ác a, vì trốn qua cảnh sát nhân tuyến, thế mà có thể đem mình chính thành bộ kia quý bộ đáng, cũng đủ nhìn ra là cái nhân vật hung ác a. Ta đã nói, vì cái gì chúng ta huynh đệ một mực tìm kiếm đều không có tìm được đâu?" Từ Hồ biết Lư Thiên Long tính tình, không chút nào giãy vò khốn khổ đường.

"Hừ! Ác sao? Nếu là đụng tới người khác còn tốt, nhưng là, chỉ đồ thừa hần không có mang Nhãn Thức người, chọc Phật gia gia ta, chỉ có thể trách hần đầu thai làm người thời điểm, không có chọn tốt thời cơ mà thôi." Lư Thiên Long hít một hơi, sát ý không giữ lại chút nào bạo lộ ra. Hần cũng không hi vọng bên cạnh mình người một mực sống ở trong nguy hiểm, chỉ cần có uy hiếp gen, hần đều muốn không có chút nào thể diện bóp tắt. Rõ ràng có vậy ngược, phạm người hần phải chết. Mà bên cạnh mình nữ nhân, thân nhân, huynh đệ, chính là vậy ngược của hần.

Tê ——

"Lạnh quá a!" Ngồi trên xe Từ Hồ bốn người chợt cảm thấy rừng cả mình trên xe trần ngập, nhin không được sợ run cả người, nhìn xem mắt lộ ra hung quang Lưu Thiên Long, nhin không được một trận kiêng kị.

"Nha! Thật xin lỗi! Hù dọa các ngươi." Lưu Thiên Long ý thức được mình lơ đãng cử động, tạo thành mấy người trong lòng bóng ma, vì vậy tiếp tục nói: "Các ngươi cũng đừng làm ra bộ biểu tình này, ta như thể cùng các ngươi nói đi, đối với mình huynh đệ, ta sẽ cởi mở, nhưng là đối với mình địch nhân, ta sẽ vô tình xoá bỏ. Mà các ngươi, là huynh đệ của ta."

"Huynh đệ, chúng ta là huynh đệ của hân!" Mấy người trong lòng mặc niệm.

"Ha ha! Mấy người các ngươi đùa ta chơi đúng không, còn phát cái gì ngốc? Nhanh, mang ta đi tìm Liễu Bân. Đâu phỏng, như thể cảm giác các ngươi tại đồn ngộ, giống như nghĩ quy y xuất gia giống như ngách, nói cho ngươi a, lão tử đại biểu Phật Tổ lão nhân gia ông ta, kiên quyết không thu các ngươi." Lưu Thiên Long biết mình vừa rồi cử chỉ vô tâm đối bọn hân tạo thành áp lực tâm lý, lời nói xoay chuyển, đối bọn hân trên ghẹo nói đùa. Dù sao những này thế nhưng là sau này mình ý vào, hân cũng không muốn để bọn hân bởi vì một cái nào đó, có lẽ một kiện nào đó tiêu việc nhỏ, mà cùng mình sinh ra khúc mắc, kia đối chính mình, đối bọn hân, đều là bất lợi.

Hân biết rõ, định vị của mình nhất định phải chính xác, nếu là luôn lấy một cao cao tại thượng thượng vị giả thân phận đi lệnh cường chế bọn hân, này lên kia xuống, một lúc sau, quân tâm tự loạn. Hân muốn là trường kỳ ổn định một chi đội ngũ, cho nên, hân tại lúc cần thiết nghiêm ngặt, tại cần thiết thời khắc, lại muốn bảo trì quyền uy của mình tính. Nhưng là, hân đồng dạng muốn để mọi người thật sâu để ý tới một cái đạo lý, hân cùng bọn hân ở giữa địa vị, thủy chung là bình đẳng. Còn chính bọn hân ý nghĩ, mình là không tốt cường cầu. Hân tin tưởng, nhân định thắng thiên, sự do người làm, cuối cùng sẽ có một ngày, mọi người sẽ chân chính thái độ đối với hân nhất thống, hình thành lòng người chỗ hướng về, hi vọng chung về hân.

"Hắc hắc! Lão đại, chúng ta chính là bỗng nhiên cảm giác được ngươi kia khí tràng quá cao thâm khó lường, có chút cảm giác không rét mà run, nhưng là đồng dạng, chúng ta càng thêm kiên định đi theo ngươi xông ra một phen sự nghiệp hùng tâm." Từ Hồ chỉ là hơi chút ngại người, tại Lưu Thiên Long thú ngữ hạ trong nhảy mắt thanh tỉnh, biết mình bốn người vừa rồi cử động xác thực có chỗ không ổn, hân biết, Lưu Thiên Long không phải loại kia đem khuyên cách thấy rất nặng người, cũng không phải một cái đối đãi thủ hạ của mình rất hà khắc thủ lĩnh.

Cái này có lẽ chính là Lưu Thiên Long nói tới cá nhân ý nghĩ mình không cách nào cưỡng không đi. Từ Hồ đem định vị của mình một mực định rất tinh chuẩn, hân chưa từng dám yêu cầu xa vời có thể cùng Lưu Thiên Long ngang bằng, mặc dù, Lưu Thiên Long nhiều lần cường điệu quan hệ giữa bọn họ là bình đẳng, thế nhưng là, hân chính là không có cách nào dựa theo như thế định vị yêu cầu mình.

Từ khi quyết tâm quy thuận Lưu Thiên Long một khắc kia trở đi, hân liền bản án quyết định, tận chính mình cố gắng, hiệp trợ Lưu Thiên Long xông xáo ra thuận theo thiên địa.

Nhiều năm về sau, Từ Hồ đứng ở nhân sinh đỉnh cao nhất, quan sát chúng sinh, mỗi lần nhớ tới Lưu Thiên Long, cùng Lưu Thiên Long câu kia chúng ta là anh em, vẫn như cũ nhiệt tình bành trướng, chỉ là, cảnh còn người mất, lúc trước rất nhiều người đã sớm đã không thấy tung tích.

"Tốt, còn có các ngươi ba cái, ca thế nhưng là rất xem trọng các ngươi. Thừa cơ hội này, ta nhưng là muốn đơn độc kiểm nghiệm các ngươi một phen, nếu để cho ta nhìn không thấy thành tích, vậy các ngươi đừng trách ta đối với các ngươi tiến hành kiểu huấn luyện ma quỷ. Thế nào? Có lòng tin hay không?" Lưu Thiên Long biết bọn hân chỉ là vì ứng phó mình, thế là lần nữa chuyển đi bọn hân ý nghĩ.

"Oa! Thật, lão đại, quá tốt rồi, coi như không quá quan, có lão đại đơn độc huấn luyện, đó cũng là đột nhiên tăng mạnh a. Đến lúc đó, ở căn cứ, vậy chúng ta cũng là số một số hai tồn tại a!" Lâm Cường hưng phấn dẫn đầu quỷ kêu.

"Lão đại, ngươi liền xem trọng đi! Các huynh đệ ngày bình thường thế nhưng là không biết ngày đêm liều mạng huấn luyện a, liền đợi đến lão đại phân công." Trương Long nghiêm túc trả lời.

"Đúng, chúng ta cũng không hi vọng lão đại cho là chúng ta là vô dụng thứ hèn nhất, là gia môn, không được cũng phải đi, lão đại, ngươi nhìn kỹ!" Triệu Cương hào tình vạn tượng, vỗ bộ ngực la hét.

"Tốt! Không tệ, các ngươi có thể nghĩ như vậy, ta rất hài lòng, ta cam đoan, các ngươi sẽ không hối hận." Lưu Thiên Long rất là vui mừng.

...

"Lão đại, đến."

"Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mẹ nó cái đầu hủ, thật đúng là không đơn giản a. Cái này Liễu Bân, thật đúng là thông minh a, thế mà trốn ở ổ ẩn mây bên trong, khó trách một mực khắp nơi tìm không đến. Bội phục bội phục!" Nhìn xem bốn năm mươi mét bên ngoài một gian tàn phá kiến trúc, cùng thỉnh thoảng có tên ẩn mây chạy ra chạy vào viện tử đại môn, Lưu Thiên Long yên lặng ní nơn.

"Hồ ca, các ngươi đã tới." Một đầu húi cua thanh niên nhìn thấy có xe dừng lại, lập tức tiến lên đón.

"Hoa Tử, thế nào, ý tưởng không có phát hiện bị để mất tới đi?" Từ Hồ hướng về Hoa Tử mỉm cười dò hỏi.

"Yên tâm đi, Hồ ca, các huynh đệ làm việc, ngươi còn lo lắng sao? Gia hỏa này, từ phía trên tối sầm liền trở ra không còn có ra." Hoa Tử vỗ bộ ngực bảo đảm nói.

"Ừm, ngươi làm việc ta yên tâm." Từ Hồ rất vui mừng.

"Cái viện này chỉ có cái này một cái cửa ra sao?" Một bên tìm hiểu một phen Luru Thiên Long mang thị bỏ sung hỏi.

"Vị này là. . . ?" Hoa Tử nhìn trước mắt vị này, tương đối lạ mắt, vội đem ánh mắt hỏi thăm nhìn về phía Từ Hồ.

"Hỗn đản, nguoi ngay cả. . ." Từ Hồ sinh khí đang muốn nổi giận.

"Khụ khụ. . ." Luru Thiên Long vội ho khan đánh gãy, không phải hắn không muốn đề cho Từ Hồ đem thân phận của mình nói ra, mà là hắn cảm thấy không cần thiết nổi giận.

Dát

Không hổ là ở trong xã hội trà trộn, có đôi khi, đầu này đưa kiếm chính là đặc biệt nhanh. Hoa Tử chỉ là tại vừa rồi Luru Thiên Long đánh gãy Từ Hồ lời nói về sau, Từ Hồ không dám chống đối liền nhìn ra, vị này, có lẽ chính là vị kia các huynh đệ nói tới lão đại.

"A, lão đại, không có ý tứ, là mắt của ta vụng. Ngài yên tâm, cái viện này trước sau hai cánh cửa, chính là bên cạnh cửa sổ, chúng ta đều có huynh đệ nhìn chăm chăm, cam đoan vạn vô nhất thất." Hoa Tử lập tức tinh thần tỉnh táo, đây chính là tại lão đại trước mặt biểu hiện thời khắc a, vội lớn tiếng vỗ ngực cam đoan.

"Hỗn đản! Nguoi sẽ không nhỏ giọng một chút, còn có đề hay không cho lão tử đi ngủ." Bỗng nhiên, một tên ăn mày không biết từ chỗ nào chui ra ngoài, đột nhiên nổi trận lôi đình.

Dát!

Hoa Tử một cái không có chú ý, bị dọa đến không nhẹ.

"Thứ đồ gì, lẩn, nguoi cái thói này ăn mày, hù chết lão tử!"

"Ha ha ha ha. . ."

"A... Ha! Rất phách lối a! Tại chúng ta Cái Bang phân đà, nguoi còn dám như thế càn rỡ, đây là muốn chết tiết tấu a!" Cái kia bản thủ ăn mày gặp Hoa Tử phách lối như vậy, sao có thể nhẫn nại, lập tức mặt lộ vẻ hung tợn, chỉ là, trên mặt đen sì một đoàn, ai thấy được đâu? Lại thêm cái này hơn nửa đêm, vốn là đưa tay không thấy được năm ngón, nếu không phải mượn yếu ớt đèn xe, thật đúng là tâm nhìn không ra.

"Lẩn mẹ nó, chết ăn mày, cho nguoi mặt mũi đứng không?" Hoa Tử khó thở phản vui, hét lớn một tiếng.

"Ha ha ha ha. . ."

Trong xe lại là một trận cười vang.

"Hoa Tử, đây chính là nguoi không đúng. Chúng ta vốn chính là tại người khác địa bàn bên trên quấy rầy, vốn là đuổi lý không phải." Luru Thiên Long cũng không hi vọng một mực nhìn lấy hai cái này tên dơ hoi đầu võ mồm, vội xáo trộn, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia bản thủ gia hỏa nói tiếp: "Vị huynh đệ kia, xin lỗi, chúng ta chỉ là trùng hợp đi ngang qua nơi này, có nhiều quấy rầy, đắc tội. Vừa rồi ta vị huynh đệ kia nhất thời xúc động, mạo phạm nguoi, còn hi vọng nguoi không nên cùng hắn so đo. Tại cái này, ta Hưởng huynh đệ bồi tội."

"Hắc hắc, vẫn là vị này đại suất ca rõ lí lẽ, không giống hỗn đản này, đơn giản chính là thằng ngu." Ăn mày gặp Luru Thiên Long khách khí như thế, tự nhiên biết mượn sườn núi dưới, nhưng là, ngoài miệng y nguyên không quên đem Hoa Tử cho hung hăng khinh bỉ một phen về sau liền rời đi.

Dát!

Hoa Tử rất phẫn nộ, thế mà bị một cái gọi ăn mày cho rất khinh bỉ, cái này nếu không phải xem ở lão đại ở đây không dám lỗ mãng, bằng không, hắn nhất định đã không nhịn được hung hăng gọt cái này hỗn đản ăn mày.

Luru Thiên Long nhìn xem Hoa Tử kia buồn bực thần sắc, chỉ là khẽ cười cười, lập tức nhanh chóng xuống xe, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Chúng ta đều là khổ xuất sinh, lại cùng thuộc về xã hội tầng dưới chót nhất, làm gì người một nhà khó xử người một nhà đâu? Còn nữa, ta cũng không hi vọng các nguoi giống như là lưu manh một mực sống ở hắc ám phía dưới, liền xem như, ta cũng hi vọng, các nguoi làm văn minh lưu manh, không nên hơi một tí liền bạo nói tục. Nhớ kỹ, tổ chất quyết định hết thảy, các nguoi sau này đi con đường không cho phép các nguoi thô lỗ."

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Văn minh lưu manh

Lời nói này, Lưu Thiên Long không phải nói cho Hoa Tử một người nghe được, đồng dạng, cũng là nói cho Tử Hồ bốn người bọn họ nghe.

"Chúng ta đều là khổ xuất sinh, lại cùng thuộc về xã hội tầng dưới chót nhất, làm gì người một nhà khó xử người một nhà đâu? Còn nữa, ta cũng không hi vọng các người giống như là lưu manh một mực sống ở hắc ám phía dưới, liền xem như, ta cũng hi vọng, các người làm văn minh lưu manh, không nên hơi một tí liền bạo nói tục. Nhớ kỹ, tổ chất quyết định hết thảy, các người sau này đi con đường không cho phép các người thô lỗ."

Giờ khắc này, mấy người trong đầu không ngừng mà vang vọng Lưu Thiên Long một câu nói kia.

Bởi vì những lời này, một đám trà trộn xã hội tầng dưới chót lưu manh, trở thành sau này bảo hộ Hoa Hạ dưới mặt đất hòa bình sứ giả, vì Hoa Hạ yên ổn phát triển làm ra không thể thiếu công hiến.

"Đi thôi! Đừng phát ngậy người, nên làm chuyện chính!" Lưu Thiên Long không có cho bọn hắn thời gian đi suy nghĩ, tin tưởng, tiến vào về sau một loạt biện pháp ban bố, bọn hắn sẽ dần dần minh bạch.

"Vâng! Lão đại." Bốn người trăm miệng một lời, thần sắc yên lặng trả lời.

"Liễu Đồng, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ à!" Tử Hồ hướng về nằm tại một chỗ khô ráo góc tường một bản thiêu, đang ngủ tên ăn mày quá lớn.

"A? ! Ài? Là ai tại nói chuyện với ta?" Trong lúc ngủ mơ Liễu Bản lập tức bừng tỉnh, thân thể nhanh chóng lật một cái, làm cái phòng ngự tư thế. Xem ra, cái thằng này gần nhất vẫn luôn sinh hoạt tại tinh thần cao độ khẩn trương trạng thái a, liền ngay cả ngủ một giấc cũng còn bảo trì độ cao cảnh giác.

Xem ra, người nói thời thể tạo anh hùng coi như không tệ a!

Nhưng là, lời này không thích hợp tại Liễu Bản, bởi vì, hắn chỉ thích hợp thời thể tạo cầu hùng.

Dù sao, hắn giờ phút này chính như cùng chó nhà có tang, bốn phía lưu vong, tránh né trốn xuyên, trải qua bụng ăn không no thời gian, đây chính là hắn Liễu Bản ngày xưa không ngờ tới.

Nhìn trước mắt một bộ đề phòng bộ dáng, mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại còn chưa hoàn toàn thanh tỉnh Liễu Bản, Lưu Thiên Long một đoàn người, trong mắt bộ dáng nửa phần đáng thương, có, chỉ là trào phúng.

Đều nói trời gây nghiệt càng nhưng thụ, tự gây nghiệt thì không thể sống. Cái này, chính là hắn gieo gió gặt bão hạ tràng a!

Đáng tiếc, thế giới này không có thuốc hồi hận, có một số việc làm sai liền không có quay đầu cơ hội, một bước sai từng bước sai.

Dù là hắn Liễu Bản trong ngày thường trăm phương ngàn kế, thận trọng từng bước, nghĩ trăm phương ngàn kế muốn đem đối thủ của mình toàn bộ dồn vào tử địa, đáng tiếc, không như mong muốn, hắn, cuối cùng vẫn là bị hiện thực tàn khốc cho cưỡng X, cái này, lại không thể không nói, là hắn Liễu Bản nhân sinh một cái lớn nhất bi ai a.

"A! Lưu Thiên Long? Tử Hồ?" Liễu Bản đột nhiên hung hăng vuốt vuốt hai mắt, giống như cũng không tin tưởng mình nhìn thấy.

"Tê ——" có lẽ là y nguyên cảm thấy mình là đang nằm mơ, vẫn dùng tay lần nữa hung hăng bấm một cái bắp đùi của mình, toàn tâm đầu đón trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ hệ thần kinh.

"Các người, các người như thế tìm tới ta sao?" Rốt cục tin tưởng trước mắt sự thật Liễu Bản, sắc mặt đại biến, nói chuyện cũng bắt đầu thất nút. Nhưng là, dù sao cũng là trải qua cửa hàng, tại sống to gió lớn bên trong chống thuyền nhân vật, dù cho cảm thấy ý sợ hãi, thế nhưng là hắn vẫn như cũ mạnh mẽ trấn định. Có lẽ, hắn cũng là biết mình lần này là chấp cánh khó chạy thoát. Cũng có lẽ, là vì cho mình ở cái thế giới này một khắc cuối cùng, tìm tới một phần thuộc về người bị thua tôn nghiêm đi.

Đúng, tôn nghiêm, bộ phận thắng bại, không phân ưu khuyết , bất kỳ người nào, đều có thuộc về hắn làm người tôn nghiêm.

"Hắc hắc, người đang làm, trời đang nhìn, người sờ tác sờ vi, lão thiên gia đều không quen nhìn, cho nên, liền để Phật Tổ báo mộng chuyển cáo cho Phật gia gia ta." Lưu Thiên Long cười nhạo lấy nhìn xem đối diện ra vẻ trấn định Liễu Bản.

"Ha ha! Tốt một câu người đang làm, trời đang nhìn." Liễu Bản không dám yêu cầu xa vời mình có thể đào thoát vừa chết, nhưng là, hắn nhưng thủy chung có một dạng đồ vật không bỏ xuống được, đó chính là hắn nhi tử Liễu Thanh. Nghĩ đến Liễu Thanh cũng không có liên lụy tiến chuyện này, có lẽ, có thể miễn ở một khó cũng khó nói, bất kể như thế nào, hắn dù sao cũng phải đánh cược một keo.

"Ra lẫn vào, luôn luôn cần phải trả, một mình ta làm việc một người đương, ta biết, ta như vậy hoảng sợ không chịu nổi một ngày, cuối cùng vẫn sẽ bị các người tìm tới, chỉ bất quá ta không cam tâm, trước tiên ở thế giới này nhiều cầu thả mấy ngày thôi, hôm nay, đã rơi xuống trên tay các người, ta cũng không yêu cầu xa vời các người có thể tha ta một mạng, chỉ cầu có thể cho ta thống khoái kiểu chết."

"Đồng thời, ta hi vọng các người buông tha nhi tử ta, dù sao, hắn căn bản không có lẫn vào tiến sự kiện lần này, hết thảy đều là ta mưu đồ. Cho nên ta hi vọng các người có thể thả hắn một con đường sống. Ta biết các người khẳng định sẽ nói ta là người si nói mộng lời nói, nhưng là ta vẫn như cũ muốn

đánh cược một phen, dù sao, hẳn là ta Liễu Bán loại, ta cũng không hi vọng Liễu gia ta ở ta nơi này nhất đại liên kết thúc . Bất quá, làm điều kiện, ta hứa hẹn các ngươi một trương bộ nhớ một trăm ức Thụy Sĩ thẻ ngân hàng làm trao đổi."

Giờ khắc này, Liễu Bán đầu còn giống trước đó như vậy sợ hãi, giờ khắc này, hẳn chính là một cái bị buộc tuyệt cảnh kiều hùng.

Có lẽ, nếu không phải gặp được Lưu Thiên Long, hẳn kiều hùng thời đại cũng sẽ không như vậy kết thúc, muốn trách, chỉ có thể trách hẳn thời vận không đủ. Liên tựa như Sở bá vương Hạng Vũ, tại kia chiến loạn phân tranh niên đại, gặp tới chung tranh thiên hạ Hán cao tổ Lưu Bang đồng dạng.

Cái này không thể không nói, hẳn Liễu Bán thật sự là bị ai a. Nhưng là, không có nhưng là.

"Nha a! Lão đại, gia hỏa này thế mà như thế giàu có, thật sự là không nghĩ tới a! Xem ra, ngày bình thường ngươi làm những cái này không thể lộ ra ngoài ánh sáng hoạt động chỗ thắng lợi ích, tuyệt đối không thua kém ngươi mặt trắng bên trên sinh ý a!" Từ Hồ nghe xong kia lớn trán có thể làm hẳn trong lòng run sợ mức, lập tức hai mắt toát ra vô số tinh tinh, kích động quên hình, một quyền hung hăng nện ở Lưu Thiên Long trên cánh tay.

Tê ——

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mê nó cái đầu hủ! Tiểu tử ngươi, có phải hay không nghe được nhiều tiền như vậy, liền sinh lòng ý đồ xấu, muốn đem Phật gia gia cho mưu sát a!" Lưu Thiên Long một cái không ngại chuẩn bị, quả thực còn bị gia hỏa này đập đầu nhức, nhưng là, hẳn cũng không có ý trách cứ, hẳn biết gia hỏa này là quá mức hưng phấn đưa tới. Dù sao, trước mắt bọn hắn trong tay chính xác ít tài chính a.

Bất quá ngẫm lại cũng thế, gia hỏa này hiện tại cũng thành một cái vú lớn siêu cấp mẹ, dưới tay nhiều như vậy há mồm mỗi ngày đều nhìn xem hẳn, lần này bỗng nhiên có rơi vào, có thể nào không vui, có thể nào không kích động, thật đúng là làm khó hẳn a!

Đều nói không quản lý việc nhà không biết củi gạo quý, mà gia hỏa này từ khi hoàn toàn tiến vào vú lớn siêu cấp mẹ nó nhân vật về sau, liền tận tâm tận lực muốn làm ra một phen sự nghiệp, thế nhưng là, làm sao tài chính khẩn trương, mặc dù tạm thời tới nói còn có thể hơi duy trì dưới, nhưng là, cũng vèn vèn khổ ba ba duy trì gần nhất đoạn này thời gian. Mấy ngày nay, hẳn nhưng là buồn cơm nước không vào.

Nhưng lần này ngược lại tốt, như vậy cũng tốt so, ngươi chính ngủ gật, liền có người cho ngươi đưa gối đầu đến!

Đừng nói Từ Hồ kích động! Giờ khắc này, liền ngay cả Lưu Thiên Long đều động muốn thả Liễu Bán một mã suy nghĩ. Chỉ là, hẳn sẽ không cho mình lưu lại tai họa ngầm, nhỏ cỏ không trừ gốc, gió xuân thổi lại mọc. Chỉ có đem nguy hiểm bóp tắt tại đầu nguồn, liền có thể phòng ngừa như lần trước Liễu Bán bắt cóc Dương Chi Nhu cùng loại sự kiện xuất hiện lần nữa. Bởi vì, đây là hẳn không hi vọng lần nữa nhìn thấy, lần nữa phát sinh.

"Hừ! Làm đối thủ, ta khẳng định là sẽ không để ngươi rời đi, điểm ấy, chính ngươi trong lòng hẳn là rõ ràng. Không phải ta Lưu Thiên Long ngoan độc, muốn trách, chỉ có thể trách ngươi chọc không nên dây vào đến người, làm không nên làm sự tình. Nhưng là, làm đối thủ, ta lại rất bội phục ngươi. Chỉ là, vèn vèn nhất thời bội phục mà thôi. Bức thư của ta là tuyệt không có tức dưỡng gian , bất kỳ cái gì nguy hiểm, đều bóp tắt tại đầu nguồn. Nhưng là, lần này, ta có thể cho ngươi một cái tự mình lựa chọn thể diện kiểu chết, đồng thời xem ở ngươi cho ta công hiến nhiều như vậy tiền bạc phân thượng, ta có thể cho ngươi nhi tử một cái an toàn chỗ." Lưu Thiên Long mỉm cười nhìn trước mắt Liễu Bán, giờ khắc này, trong lòng của hẳn không có chút nào cừu hận, bởi vì, trong mắt hẳn, Liễu Bán đã không tạo thành uy hiếp.

"Thôi thôi, có lẽ, đây cũng là hẳn kết cục tốt nhất đi! Chỉ cần Bất Tử, cho dù là ở cái thế giới này kéo dài hơi tàn, đó cũng là còn sống a, còn sống tốt!" Liễu Bán sao có thể nghe không ra Lưu Thiên Long bên ngoài thanh âm, nhưng là, hẳn còn có thể hi vọng xa vời cái gì đâu? Chỉ cần mình nhi tử có thể sống, mặc kệ là tàn hoặc si, chỉ cần còn có sinh mệnh tại, hẳn liền thỏa mãn.

Nghĩ đến chỗ này, hẳn không khỏi ngửa mặt lên trời thê thảm nở nụ cười.

"Ha ha ha ha. . ."

"Muốn ta Liễu Bán, phong quang một thế, cuối cùng rơi vào tình cảnh như vậy, ta không oán trời, không oán người khác, chỉ oán mình sinh không gặp thời a!"

"Hi vọng các ngươi có thể nói được thì làm được, bằng không, dù cho làm quý, ta cũng muốn trở về tìm các ngươi!" Cái này, là Liễu Bán lưu tại trên thế giới này sau cùng lời nói.

"Lão đại, phát đạt rồi! Ha ha ha, có số tiền kia, các huynh đệ thiết bị liền có rơi xuống!" Từ Hồ hưng phấn quơ trong tay tám kia Thụy Sĩ thẻ ngân hàng, giờ khắc này hẳn, thật giống như ba tuổi hài đồng thu được một kiện mình tha thiết ước mơ lễ vật, chỉ kém không có mừng rỡ bên trên nhảy hạ nhảy.

"Ai! Làm khó Hồ ca! Huynh đệ chúng ta cái này số một trăm người, toàn chỉ vào hẳn một người, chỉ riêng khẩu phần lương thực đều là ca thiên nhiên số a!" Trương Long nhìn xem Từ Hồ như vậy kích động bộ dáng, cực kỳ cảm khái.

"Ai nói không phải đâu? Ở trong đó khổ, chỉ có chính hẳn biết a! Lão đại, ta cũng không phải hướng về ngươi kể khổ a, Hồ ca hai ngày này thế nhưng là sâu đến độ không có làm sao nghỉ ngơi." Lâm Cường đồng dạng cảm khái, nhưng lại không chút nào giấu diếm nói ra lời trong lòng.

"Đúng vậy, lão đại, huynh đệ chúng ta nhìn xem đều đau lòng không thôi a ! Bất quá, lần này tốt!" Triệu Cường kích động phụ họa.

"Các ngươi chịu khổ, là ta không có làm tốt người dẫn đầu công việc. Các ngươi yên tâm, về sau chuyện như vậy sẽ không còn phát sinh. Nhưng là, các ngươi hẳn phải biết, khó khăn chỉ là nhất thời, chỉ cần mọi người đồng tâm hiệp lực, cộng đồng vượt qua, khó khăn lớn hơn nữa đều có thể vượt qua. Vừa mới bắt đầu trừ bị, chúng ta đều không có nghĩ đến sẽ như thế thuận lợi, cho nên mới bị đánh một trở tay không kịp . Còn về sau, liền sẽ không như

vậy bị động." Luru Thiên Long làm sao không cảm khái, cái này ngày bình thường hô phong hoán vũ một phương đại ca, từ khi lựa chọn với ai mình xông xáo một phen sự nghiệp lên, liền triệt để buông xuống ngày thường giá đỡ, tận tâm tận lực mở ra bảo mẫu kiếp sống.

Ai nói sinh hoạt tại xã hội mặt tối người tội ác tây trời, ai nói sinh hoạt tại xã hội tầng dưới chót nhất người không đáng yêu, Luru Thiên Long nhất định sẽ liều với hần.

Mỗi người, đều có mỗi người lựa chọn, không phải bọn hần lựa chọn sinh tồn sống, mà là sinh hoạt lựa chọn bọn hần, chỉ là, quan hệ, một cái là chủ động, một cái là bị động.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Nam nhân bản sắc

Hiện thực vạn bất đắc dĩ, đúc thành bọn hần bị tàn nhẫn cường X, cuối cùng, vì sinh kế, không thể không làm chút phạm pháp loạn kỷ cương sự tình.

Nghĩ đến chỗ này, Luru Thiên Long càng là kiên định quyết tâm của mình, nhất định phải làm cho những cái kia sinh hoạt tại xã hội tầng dưới chót nhất người, một lần nữa tìm về tự tin, tìm về đối với cuộc sống hướng tới, để thế giới này, khắp nơi đều là quang minh.

"Được rồi, Hồ ca! Nhìn đem người vui, cũng không sợ các huynh đệ chế giễu." Luru Thiên Long mỉm cười nói một câu.

"A! Lão đại, người làm sao gọi ta Hồ ca a, cái này không thể được a?" Từ Hồ nghe xong xưng hô này, lập tức ngừng lại kia cảm giác hưng phấn, dùng sức lung lay đầu.

"Hồ ca, người ta ở giữa, vốn chính là người lâu hơn ta, ta gọi người Hồ ca nguyên bản là thiên kinh địa nghĩa. Mặt khác, giữa chúng ta, người cũng đừng đem trên dưới được chia rõ ràng như vậy, người phải nhớ kỹ, chúng ta là anh em, vĩnh viễn huynh đệ, nếu là huynh đệ, người cho là chúng ta có cần phải đề ý như vậy chi tiết sao? Tốt, người cũng đừng tại lễ mễ chậm chạp, nếu là tại như thế, ta đều sẽ hoài nghi, người có còn hay không là nam nhân?" Luru Thiên Long nói nói, lại khôi phục lại ngày xưa lưu manh vô lại thần sắc, trêu ghẹo nhìn xem Từ Hồ. Hần không hi vọng huynh đệ ở giữa cùng một chỗ có cái gì ngăn cách, cũng không hi vọng bọn hần từ đầu đến cuối có một loại kính úy trong lòng, chỉ hi vọng mọi người có thể cùng một chỗ thật vui vẻ.

"A! Lão đại, người thế mà hoài nghi ta không phải nam nhân? Tới tới tới, hắc hắc, nhìn ca móc ra đồ chơi kia cho người xem một chút, có phải là nam nhân hay không bản sắc? Hắc hắc!" Luru Thiên Long lời nói này làm cho Từ Hồ trong lòng rất cảm động, thế nhưng là hần rất khéo léo ẩn tàng lại, mượn Luru Thiên Long đằng sau câu nói kia, rất tự nhiên bắt đầu sai bảo.

"Ta đi, người nha thật đúng là dự định móc ra!" Luru Thiên Long nhìn xem vừa nói chuyện, trên tay một bên giải khai dây lưng Từ Hồ, lập tức mặt đen lại, trừng lớn lấy hai mắt, một bộ trông thấy người ngoài hành tinh bộ dáng. Đồng thời trong lòng bắt đầu không nhịn được nói thầm, Phật gia gia đây là nói chớ a? Cái này một cái hai cái, làm sao mình kết giao đều là dạng này kỳ hoa, Vương Từ Long bỏ qua một bên không nói coi như xong, thế mà ngay cả Từ Hồ cái thẳng này cũng là dạng này, thật sự là tác nghiệt a!

"Ha ha ha ha ha. . ." Từ Hồ bốn người cũng mặc kệ hần nghĩ như thế nào, lập tức bị hần chọc cho ồn ào cười ha ha.

Giờ khắc này, tất cả mọi người buông xuống trước đó trong lòng một chút ngăn cách.

"Tài chính hiện tại có, hai ngày này, sáng tạo công chuyện của công ty phải nắm chặt. Thừa dịp hiện tại chính phủ còn không biết, tranh thủ thời gian nắm chặt chứng thực, bằng không, trên tay nhiều huynh đệ như vậy, sợ ý một chút, liền bị chính phủ lấy phi pháp tự chúng làm lý do cho chèn ép a!" Năm người cùng một chỗ tương hồ chọc cười sau một lúc, Luru Thiên Long rốt cục đem chủ đề chuyển tới đề tài chính, rất là nghiêm túc nói.

"Yên tâm đi, lão đại, địa chỉ ta trước đó liền đã chọn tốt, chỉ là tài chính khan hiếm, một mực không có thương lượng với người khác, lần này túi phình lên, ta cũng có thực lực này có thể cùng người trao đổi." Từ Hồ vỗ bộ ngực nghiêm túc trả lời, bỗng nhiên ngừng tạm: "Chỉ là, sáng tạo chuyện của công ty, có thể muốn chậm một chút, bởi vì chúng ta đều là đại lão thô, trước kia cũng không có làm qua cái này gốc rễ. Đồng thời, chúng ta sáng tạo Kiến An bảo đảm công ty, giống như cần chính phủ phê vấn a?"

"Ừm, địa chỉ người đến định, về phần phê vấn sự tình, ta đến xử lý." Luru Thiên Long nghe xong, một đạo mềm mại bóng người lập tức hiện lên ở trong đầu của mình.

"Chủ nhân, cái kia bại hoại lại điện thoại tới! . . ."

"Chủ nhân, cái kia bại hoại lại điện thoại tới! . . ."

...

"Tút tut tut tut. . ."

Hả? !

"Cô gái nhỏ này, lại dám cúp điện thoại ta, chẳng lẽ là bởi vì ta không để ý đến nàng, tại cùng ta bức bối không thành." Luru Thiên Long nhìn xem không ngừng truyền ra "Tút tut" Thanh âm điện thoại lăm lăm.

Điện thoại một chỗ khác.

Một trương màu hồng giường lớn phía trên, một bộ đường cong là lướt thân thể tại thật mỏng dưới mềm rõ ràng hiện ra, đó có thể thấy được, đạo này thân hình chủ nhân, tất nhiên là cái mỹ nữ.

Lúc này Lạc Khuynh Thành ngay tại trên giường làm lấy mộng đẹp, đột nhiên liền bị chuông điện thoại di động đánh thức.

Lười biếng lật người, đưa điện thoại di động bóp tắt, sau đó tiếp tục ngủ mỹ dung cảm giác.

Ồ!

Cái này tiếng chuông?

Nha!

Vừa mới chuẩn bị tiếp tục ngủ bù, bỗng nhiên nghĩ đến đạo này tiếng chuông không phải là mình cho kia tên vô lại thiết trí chuyên môn tiếng chuông sao?

Lập tức một cái cơ linh, xoay người nhanh chóng một lần nữa cầm qua điện thoại gọi trở về.

"Tên vô lại, rốt cuộc biết gọi điện thoại cho ta, hừ!" Điện thoại vừa tiếp thông, nàng liền tức giận phàn nàn, chỉ là, giờ phút này, chính nàng căn bản không có ý thức được chính mình là như bị trượng phu vứt bỏ nhỏ oán phụ mà thôi.

Nha a!

Tiểu nương tử này, một buổi sáng sớm, hỏa khí còn không nhỏ đâu! Xem ra, quả thực là mình quá xem nhẹ cảm thụ của nàng.

Luru Thiên Long trầm nghĩ, khóe miệng có chút giương lên.

"Làm sao rồi! Ngươi cứ như vậy nghĩ tiểu hòa thượng sao? Hắc hắc!" Trong nháy mắt khôi phục sắc du côn cười tà.

"Tên vô lại, đồ lưu manh, từng ngày, tận làm mộng đẹp, ai nhớ ngươi, hừ!" Khẩu thị tâm phi nữ nhân a, ngoài miệng dữ dần, thế nhưng là trong lòng giờ phút này cũng rất là tường niệm cái này trong miệng mình tên vô lại.

"Vậy được rồi! Đã dạng này, ta treo!" Luru Thiên Long khóe miệng tà tà mà cười cười, hần dự định hảo hảo đùa một chút người ngoài này trong mắt quả ốt nữ cảnh sát, trong mắt mình nhu tình nữ nhân.

"A...! Đừng, ngươi người xấu này, ngươi nếu thật dám cúp máy, có tin ta hay không hiện tại liền lập tức, lập tức, thật nhanh tới dùng còng tay a ngươi cho khóa mang về cảnh sự." Lạc Khuynh Thành nghe xong, nhất thời không có quay lại, làm sao biết mình lại bị Luru Thiên Long cho lắc lư, thế là cắn đôi môi mềm mại một bộ uy hiếp ngữ khí kêu.

"A... A! Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mẹ nó cái đầu hũ, tiểu nương môn, làm gì, có phải hay không rất muốn cùng tiểu hòa thượng lại nối tiếp trước tình niết, hắc hắc, tới đi, tiểu hòa thượng thế nhưng là vui phụng bồi." Luru Thiên Long bị chọc cho mừng rỡ, tiếp tục lưu manh vô lại đùa nàng.

"Ngươi. . . Hừ! Tư tưởng bán thiu tên vô lại, đồ lưu manh, không để ý tới ngươi." Lạc Khuynh Thành lập tức nghĩ đến lần trước tại cảnh sự phòng thẩm vấn, mình cùng Luru Thiên Long mập mờ, trong lòng không khỏi một trận thẹn thùng, nhưng là, mình tại sao lại rất hi vọng đâu? Ai nha, xấu hổ xấu hổ. Chỉ là, trong lòng như vậy nghĩ, ngoài miệng lại không buông tha.

"Tốt a tốt a! Ai nha, không đùa ngươi, mọi người đều nói, cười một cái trẻ mười tuổi. Cái này một buổi sáng sớm, ta không phải liền là nghĩ đùa ngươi cười cười một tiếng nha, về phần nghiêm túc như vậy sao?" Luru Thiên Long nhếch miệng, ngoạn vị cười.

"Đùa ta cười một cái? Tên vô lại, ngươi là cảm thấy cô nãi nãi là nữ nhân ngu xuẩn sao? Ngươi kia là đùa ta cười sao? Rõ ràng là ngươi tại cảm cô nãi nãi tìm niềm vui!" Lạc Khuynh Thành nghe xong, lập tức biết mình bị dao động, cái kia khí a, oan gia a, đây thật là mình oan gia.

"Hắc hắc, hắc hắc! Được rồi, ta sai rồi vẫn không được sao? Nếu không dạng này, ngươi nói, làm sao phạt ta ta đều nhận." Luru Thiên Long cũng không hi vọng nữ nhân của mình sinh khí, bởi vì sinh khí sẽ sinh nếp nhăn, biến dạng.

"Hừ! Tính ngươi còn có chút lương tâm, nói đi, vô sự không đăng tam bảo điện, nghĩ đến ngươi cũng không phải loại kia sẽ xum xoe chủ." Lạc Khuynh Thành không có tại cùng gia hỏa này tiếp tục dây dưa tiếp.

"Hắc hắc! Ta liền biết nhà ta tiểu nương môn rõ lý lẽ, trước kia liền dự liệu được hắc nam nhân là có việc muốn tìm nàng. . ." Lư Thiên Long bắt đầu thúc ngựa.

"Ngừng ngừng ngừng, lộn xộn cái gì, còn có, không được kêu ta tiểu nương môn. Mau nói chính sự, nói nhảm nhiều như vậy!" Lạc Khuynh Thành lập tức bị Lư Thiên Long cho làm cho đầu đầy con ruồi, không đợi hắc tiếp tục nói đi xuống, tranh thủ thời gian đánh gãy.

"Tốt a! Ai!" Lư Thiên Long giống như vẫn chưa thỏa mãn giống như, thở dài một hơi, lập tức: "Ta là muốn cho ngươi giúp ta làm một cái công ty bảo an phê văn."

"Hừ hừ! Ta còn tưởng rằng ngươi dự định một mực ẩn giấu đi đâu? !" Lạc Khuynh Thành tại điện thoại một đầu nũng nịu nhẹ nói.

"Dát! Không phải đâu? Vạn năng tiểu nương môn, chẳng lẽ ngươi đã sớm biết? !" Lư Thiên Long nghe xong, lập tức giật mình, xem ra, là mình ngây thơ a!

"Hừ! Ngươi cho rằng, các ngươi điểm này cử động, có thể chạy trốn chúng ta giám sát, nói thật cho ngươi biết, từ các ngươi vừa mới bắt đầu triệu tập nhân thủ, chúng ta liền chú ý tới, chỉ là, bởi vì các ngươi còn không có hình thành uy hiếp, lại thêm ta trước đè ép, mới không có tra rõ các ngươi. Bằng không, ngươi cho rằng, các ngươi còn có thể tụ tập cùng một chỗ. Coi như ngươi không nói, ta cũng đang định hai điểm này nhắc nhở ngươi. Bất quá cũng may, coi như ngươi biết xử lý như thế nào, điểm này làm ta rất hài lòng. Yên tâm đi, phê văn sự tình, ta nay mình hai ngày giúp ngươi giải quyết, ai, ai bảo ngươi là ta oan gia đâu? Không giúp ngươi, ta còn có thể giúp ai? Cút đi, cô nải nải ngủ tiếp cái hồi lưng giấc, trong khoảng thời gian này, bị chuyện của ngươi cho giày vò một mực không có nghỉ ngơi tốt."

"Tút TUT. . ."

Không mang theo Lư Thiên Long mở miệng, trên điện thoại di động liền truyền đến một trận âm thanh bận.

Nhìn một chút không ngừng truyền ra âm thanh bận điện thoại, Lư Thiên Long cảm khái không thôi, tốt bao nhiêu nữ nhân a!

Ai!

Không ai làm điểm tâm lạc!

Từ khi Hoa Tường tập đoàn sản nghiệp thuộc mình, sau đó lại lâm thời để Nhậm Thư Uyên cười ngựa nhậm chức về sau, nha đầu này liền trực tiếp ở công ty, nói là phải mau sớm giúp Lư Thiên Long đem cái này cục diện rồi rã chỉnh lý tốt.

Ăn một trận thời gian hạnh phúc bữa sáng hắc, thế mà cảm giác có chút không thói quen. Nhưng là, hắc cũng không có cảm thấy bất mãn, hậm hực đi hướng phòng bếp.

Đình đình bang bang!

Trong phòng bếp, trong phòng bếp, truyền ra một trận đồ sắt đụng vào nhau thanh âm.

"Ha! Chẳng lẽ là Tiểu Uyên chạy về sao?" Lư Thiên Long nghe xong, sững đến phát rồ rồi.

Quả nhiên, xuyên thấu qua pha lê, một đạo mềm mại thân thể ngay tại trong phòng bếp bận rộn.

Rón rén, lặng lẽ mở ra cửa phòng bếp, lập tức nhanh chóng một cái đột nhiên tập kích, đem cái kia đạo mê người thân thể mềm mại từ phía sau ôm cái đầy cõi lòng.

"A!"

Một đạo nữ tử hoảng sợ tiếng thét chói tai nhớ tới.

Xong!

Đây là Lư Thiên Long ý nghĩ đầu tiên.

Vì cái gì a?

Ai!

Ôm nhầm người thôi!

Đều do mình nhất thời kích động, quên trước thấy rõ ràng a?

Đáng hận chính là, mình này đôi vuốt sói lại chết từ tể Bất Tử thẳng bức ngạo nghễ.

"A! Nhu tử, thật, thật xin lỗi, ta, ta không biết là ngươi, ta, ta còn tưởng rằng là Tiểu Uyên." Lư Thiên Long trong nháy mắt buông hai tay ra, lắp ba lắp

bấp hời nhìn xem sắc mặt đỏ bừng Dương Chi Nhu.

"A! Không, không có gì, ngại, ngại đi ra ngoài trước!" Dương Chi Nhu cũng không có giống ngày xưa đồng dạng lớn đùa nghịch tính tiểu thư, mà là cúi đầu thẹn thùng nhẹ nói.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Xúc cảm

"Úc! Tốt, tốt, tốt!" Lư Thiên Long chính không biết giải quyết như thế nào trước mắt xấu hổ, cái này có cơ hội mượn sườn núi dưới, hẳn tự nhiên hận không thể nhanh lên rồi đi.

"Kỳ quái a! Hôm nay thay đổi thế nào người, chẳng lẽ, trúng tà?" Tựa ở trên ghế sa lon, Lư Thiên Long trăm mối vẫn không có cách giải lắm bảm.

"A, không nghĩ, đau đầu, thâm ảo như vậy vấn đề, vẫn là không đi suy tư, nếu không sẽ cháy hòng đầu tích. Ừm! Lại nói, vừa rồi tay kia cảm giác, nha nha, không nghĩ tới Nhu tỷ nơi đó liệu như thế đủ a, chắc chắn. . ." Lư Thiên Long lắc đầu, bỗng nhiên lời nói xoay chuyển, lại là một trận tà mị sắc du côn thần sắc nổi lên gương mặt.

Một màn này, nếu là bị Dương Chi Nhu nhìn thấy, lại sẽ là như thế nào một cái động tĩnh đâu?

Là nổi trận lôi đình đâu? Vẫn là nổi trận lôi đình đâu?

Hắc hắc!

Bất quá, những này đều không phải là hẳn Lư Thiên Long giờ phút này sẽ nghĩ tới.

"Thiên Long, ăn điểm tâm!"

Một đạo thanh thúy yếu đuối, thanh âm êm tai dễ nghe đem Lư Thiên Long suy nghĩ từ xa xô ngoài hành tinh kéo lại.

Sự tình ra vô thường tất có yêu!

Đây là Lư Thiên Long ý nghĩ đầu tiên.

Đôi ai, ai đều sẽ hoài nghi a?

Suy nghĩ một chút a, trước mắt vị đại tiểu thư này, trước đó nhưng từ trước đến nay mình không hợp nhau a, động một chút lại cùng mình đấu vô mồm, xông mình phát cáu, thế nhưng là dưới mắt, cái này cũng, quá không chân thật đi.

Lư Thiên Long cũng không dám tin tưởng con mắt của mình cùng lỗ tai.

Thế nhưng là, trước mặt sự thật này, lại làm như thế nào giải thích.

Được rồi, không nghĩ, phế tế bào nào a! Đây chính là phạm tội.

Kiên trì, về mặt vô cùng nghi hoặc ngồi vào bàn ăn.

"Đến, ném thử ta làm cháo trứng muối thịt nạc, đây chính là ta lần thứ nhất xuống bếp nha. Ta biết, khẳng định không có Uyển tỷ tỷ làm ăn ngon. Nếu là làm không tốt, người cần phải nhiều đảm đương một điểm nha." Dương Chi Nhu sắc mặt y nguyên mặt hồng hào, tựa như còn đang vì hiểu lầm lúc trước sinh ra mập mờ ngượng ngùng.

"Ừm, Nhu tỷ làm nhất định ăn thật ngon." Lư Thiên Long nói, cũng không sợ bỗng, trực tiếp chính là một miệng lớn.

Ừm!

Khụ khụ!

Lưu Thiên Long trong lòng cái kia khổ a, không có cách nào nói! Sắc mặt cũng trong nháy mắt đỏ bừng, đây cũng quá mặn đi, đơn giản chính là khổ, mầu chột, mặn đều không nói, trong này, vì cái gì còn thả mù tạc a! Thật đúng là cay con mắt a!

Bất quá, lại nói, cái này cũng trách không được Dương Chi Nhu, bởi vì nha đầu này đặc biệt yêu quý mù tạc, bình thường tình huống dưới, ăn cái gì đều thích tăng thêm một điểm mù tạc, chỉ là Lưu Thiên Long không đến bao lâu thời gian, không hiểu rõ thôi. Mà lại, nha đầu này, cũng phiền diện coi là, mình thích ăn mù tạc, người khác cũng nhất định thích, cho nên, tự tác chủ trương tăng thêm một chút.

Chỉ là, lần này ủy khuất chúng ta Lưu Thiên Long đồng học a!

"Làm sao rồi! Rất khó ăn sao?" Dương Chi Nhu một mặt tha thiết bộ dáng nhìn qua đỏ bừng cả khuôn mặt Lưu Thiên Long, chỉ là, bộ dáng kia, lộ ra bút rút bất an giống như.

"A! Không phải, không phải, ăn quá ngon, chỉ là bởi vì ăn quá nhanh, bị sặc." Lưu Thiên Long nhìn xem Dương Chi Nhu bộ dáng, cũng không có nhìn ra cố ý cho phép nhất thời, ngược lại còn rất là quan tâm mình, chung quy là không nhận để năng khó chịu, cố nén vị toan lẫn lộn khó chịu, dừng lại tán dương.

"Úc! Vậy ngươi chậm một chút a, đến, ăn ngon liền ăn nhiều một chút!" Dương Chi Nhu nghe xong, lập tức thở phào nhẹ nhõm, tiếp lấy lại là còn lại một bầu cho hắn.

Dát!

Cứu mạng a!

Lưu Thiên Long trong lòng điên cuồng gào thét.

Nhìn xem bộ dáng chật vật chạy ra biệt thự Lưu Thiên Long bóng lưng, Dương Chi Nhu cười, cười rất ngọt ngào.

Ngay tại vừa rồi, Lưu Thiên Long ăn điểm tâm xong mượn có việc phải rời đi trước lúc đó, nàng len lén ném thử một miếng tự mình làm cháo trứng muối thịt nạc, lập tức chính mình cũng bị mình đánh bại. Thế nhưng là, nghĩ đến Lưu Thiên Long vì lấy mình vui vẻ, quả thực là ráng chống đỡ lấy đem tự mình làm đều đã ăn xong.

Ha ha ha, cái này hòa thượng phá giới, vẫn là rất khả ái nha! Tiểu nha đầu trong lòng ngọt ngào nghĩ đến.

Ai! Cái này nếu để cho Lưu Thiên Long biết, đoán chừng phải lớn hô một tiếng thương thiên bất công đi! Cái này một buổi sáng sớm, mình dạ dày liền gặp một phen vô tình tàn phá, mầu chột là còn không có địa phương nói rõ lý lẽ a.

"Lão đại, hôm nay chúng ta không lên nhà ăn, ta mời khách đi bên ngoài ăn thế nào? Ta nghe nói, trường học chúng ta phụ cận mới mở một nhà hàng, nghe nói làm bữa ăn điểm ăn rất ngon bộ dáng." Chu Đại Thường một bộ không kịp chờ đợi bộ dáng đối Lưu Thiên Long lớn tiếng nói.

Buổi sáng bên trên xong cuối cùng một tiết khóa về sau, Lưu Thiên Long cùng Vương Tử Long đang muốn cùng đi nhà ăn lúc, bị Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường cản lại đường đi.

"Nha, Đại Tráng, hôm nay là làm sao vậy, mặt trời mọc lên từ phía tây sao sao?" Vương Tử Long một bên trêu ghẹo, một bên hướng lên vừa nhìn đi: "Emma! Thật đúng là a!"

"Ngươi cái tên dở hơi, đi một bên, cái này hiện tại nào có mặt trời." Lưu Thiên Long nhìn xem Vương Tử Long sái bảo đáng vẻ, cũng tới một câu.

Dát!

"Không phải đâu, lão đại! Liền xem như trời đầy mây, lần này buổi trưa, mặt trời không phải cũng là tại phía tây sao?" Vương Tử Long một mặt đáng vẻ ủy khuất, nhưng là thế nào nhìn, thế nào liền đặc biệt nghĩ quất hần niết.

"Được, đừng ở ta cái này giả, nha, mấy ngày không cho ngươi xoa bóp, lại bắt đầu đắc ý đúng không?" Lưu Thiên Long tà tà nhìn xem sái bảo Vương Tử Long.

"Ai, biệt giới, mấy ca, đi ăn cơm lạc!" Vương Tử Long một kiện tình thế không đúng, hú lên quái dị, dẫn đầu hướng cửa trường phương hướng phóng đi.

"Wow, người cùng thật nhiều a? Cái này còn thế nào ăn, nếu là đến phiên chúng ta, đoán chừng xế chiều hôm nay cũng dừng nghĩ đi học a?" Nhìn xem nhà kia mới mở phòng ăn hàng phía trước lấy đội ngũ thật dài, Vương Tử Long rất là thụ thương kêu lên.

"Tốt tốt, tiểu tử ngươi, trời sinh chính là cái sái bảo, liền không thể an thần điểm. Nhà này không đùa, kia đôi một nhà không phải." Lưu Thiên Long không quan trọng nhếch miệng.

"Ai nha, lão đại, các ngươi đừng nóng vội a! Kỳ thật, ta đã sớm đã đặt xong vị trí. Hắc hắc!" Chu Đại Thường đột nhiên ở bên cạnh cao hứng chen vào một câu.

"Ném ngươi!" Lưu Thiên Long ba người đồng thời hướng về Chu Đại Thường dựng thẳng lên một ngón giữa.

"Hắc hắc, lão đại, các người biết vì cái gì cái này mới mở phòng ăn có cái gì đặc sắc sao?" Một trương tiểu Viên trên bàn, Chu Đại Thường thần bí hề hề nhìn xem Lưu Thiên Long ba người hỏi.

"Không phải liền là một gian phổ thông phòng ăn sao, bất quá, ta ngược lại thật ra kỳ quái, cái này bên ngoài chờ đợi khách nhân, cơ hồ rất ít nhìn thấy trường học của chúng ta học sinh a! Mà lại, nhìn những người này bộ dáng, có lẽ còn là tương đối nhân vật có tiền. Ta cũng nghĩ không thông, giống người như bọn họ, tại dạng này cấp độ, làm sao có thể nguyện ý từng cái chạy tới nơi này bùng cái băng ghế ngồi chờ ở bên ngoài?" Gặp Chu Đại Thường hỏi, Lưu Thiên Long đầu tiên đem trong lòng mình nghi hoặc cùng quan điểm biểu lộ ra.

"Đúng vậy a, lão đại nghi hoặc cũng là nghi ngờ của ta, cho dù tốt ăn đồ vật, những người này cũng không trở thành dạng này a? Chẳng lẽ liền sẽ không dịch ra thời gian hoặc là đặt trước vị trí? Chẳng lẽ, những người này sự tình đến lẫn lộn sao?" Vương Tử Long nghi vấn càng nhiều, gia hỏa này vốn là giả không ở sự tình, nếu không phải sợ Lưu Thiên Long nói hấn như cái nữ nhân lái nhái bên trong đông đài, hấn đã sớm mở miệng nghe ngóng.

"Tốt người cái Đại Tráng, gan đủ mập a, lại dám tại lão đại trước mặt thừa nước đục thả câu, trang thần mặt, nha, lại không mau nói, cẩn thận ca ba cái tốt dễ thu dọn người." Mã Thế Hoa cũng sẽ không giống hai người này dạng này rất nhiều nghi ngờ hỏi thăm, tới cái trực tiếp nhất.

"Khụ khụ khụ. . ."

Lần này, Lưu Thiên Long ba người mắt sáng như đuốc, đều hung hăng nhìn xem Chu Đại Thường, rất có người nha nếu là lại không nói nhanh một chút ra, liền cho người tới một lần miễn phí tăng mập.

Chu Đại Thường bị ba người này chăm chăm đến trên mặt thịt mỡ trắng run run, ai! Không có cách nào đấy, ba người này, mình không thể trêu vào a, đến, vẫn là nhanh lên nói cho bọn hấn đi!

Kỳ thật, hấn cũng biết đoàn người chỉ là đùa giỡn, mà hấn cũng là căn cứ treo lên ba người khẩu vị nguyên tắc, cho nên, gặp ba người này bị mình triệt để treo lên Bát Quái hứng thú, tự nhiên là muốn đem đáp án công bố ra rồi.

"Không có mua bán, liền không có sát hại!"

"Kiên quyết chống lại tàn nhẫn đồ sát!"

"Bất luận cái gì sinh mệnh đều là thần thánh! Bọn chúng có quyền lợi cuộc sống tự do."

"Đả kích không tốt tiểu thương, chống lại ác tính đồ sát!"

. . .

Đúng lúc này, phòng ăn bên ngoài, chợt nhớ tới từng đợt dùng loa hô lên tiếng hô khẩu hiệu.

Ồ!

Chuyện gì xảy ra a?

Lập tức, trong nhà ăn người nhao nhao hướng ra phía ngoài nhìn lại.

"Chuyện gì xảy ra a? Như thế nhao nhao!"

"Này, đám học sinh này, thật sự là ăn nhiều chết no, hảo hảo địa thư không đọc, tận chạy tới thêm phiền."

"Một đám lông đầu không có dài đủ đến gia hỏa, thật sự là cho người ta ngọt ngọt, cái này thật vất vả ra ném cái tui, bị bọn hấn như thế nháo trò, ngay cả khẩu vị cũng bị mất."

"Ai! Đi thôi đi thôi, thật sự là xúi quẩy!"

. . .

"Ai, mọi người làm sao đều đi a! Chớ đi a! Lập tức bốn điểm đặc sắc liền muốn bày ra, bỏ lỡ sẽ phải chờ lâu mấy ngày a." Tiệm này nhân viên gặp khách người đều từng cái đứng dậy muốn rời khỏi, tranh thủ thời gian lớn tiếng kêu lên.

"Hắc hắc, có ý tứ, ta rất hiếu kỳ a! Đại Tráng, người lời nói mới rồi nói tiếp, đừng tưởng rằng bị đánh gãy, người liền có thể không nói cho chúng ta." Lưu Thiên Long nhìn xem cái này hỗn loạn tung bùng, sau đó nhanh chóng đem ánh mắt dừng lại ở bên ngoài đám kia học sinh trên thân.

Ha ha! Mấy cái này nha đầu, thật đúng là có thể giày vò.

"Này! Cũng không có gì thần bí, chính là nhà này phòng ăn có một cái đặc sắc, mỗi thứ hai lần, đó chính là hái óc khi, hơn nữa còn là sống, hơn nữa là hiện trường bản. Bất quá, ta cũng chỉ là nghe nói mà thôi, cụ thể ta cũng chưa từng gặp qua. Bất quá, ta thế nhưng là còn nghe nói, tiếng kêu kia, tương đương thâm." "

"Nghe nói, bọn hấn là tại cái bàn ở giữa đào một cái lỗ, cái này động lớn nhỏ không hề giống nồi lẩu hoặc là bún thập cẩm cay lớn như vậy, mà là vừa

vạn có thể cố định một con hầu từ đầu, mà con khi kia, cũng là bị kim loại quán rất chặt, mấy người ngồi vây quanh tại cái bàn chung quanh, dùng chùy nhỏ nhẹ nhàng vừa gõ, xương sọ ứng thanh mà rơi, khi con nào bộ liền hoàn toàn trần trỗng tại thực khách trước mặt."

"Những này tàn nhẫn thực khách, sẽ dùng cái thìa vuron hương kia đồ trắng giao nhau cái ót, sau đó, ngay tại khi con dần dần yếu bớt tiếng kêu thảm thiết dưới, bắt đầu sinh ăn óc khi nhạc dạo."

Tựa như là ngay cả mình đều cảm thấy tàn nhẫn đáng sợ, Chu Đại Thường mới vừa nói xong, vẫn rùng mình một cái.

"Ồ! Kinh khủng, tàn nhẫn!" Vương Tử Long toàn thân rét run, hai tay ôm lấy tay bàng không ngừng mà ma sát.

"Bọn này súc sinh a! Khó trách sẽ khiến chúng nộ a!" Mã Thế Hoa sắc mặt tái xanh, tức giận mắng lên.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Không có mua bán, liền không có giết chóc

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mệ nó cái đầu hũ, phật ngữ có nói, chúng sinh đều bình đẳng, đám người này chẳng lẽ liền không có một điểm lòng từ bi sao? Phật chủ a, lão nhân gia ngài có phải hay không biết thế thảm như vậy sự tình, chuyên môn để tiêu hòa thượng đến giải cứu nha!" Lưu Thiên Long chấp tay trước ngực, vừa nói, trong lòng một bên mặc niệm lấy kinh văn.

"Chông lại giết chóc! Nghiêm trị ác đồ!"

"Không có mua bán, liền không có giết chóc."

. . .

Ngay tại bốn người cũng tức giận bất bình thời điểm, phía ngoài kháng nghị thủy triều thanh thế càng lúc càng lớn, mà lúc này đây, phòng ăn phương người cũng không dám tùy tiện lộ diện, không thể không lập tức gọi điện thoại hướng về cảnh sát tìm kiếm trợ giúp.

Thời khắc thế này, nếu như bọn hắn còn tùy tiện cùng học sinh tiếp xúc, vạn nhất một chút gây nên quần tình kích động, chuyện kia coi như làm lớn chuyện, bọn hắn tại lúc này không ra mặt com mà là rất sáng suốt tiến hành.

"Các vị người xem, nơi này là Vũ Thành đại học Nam Môn đường phố hiện trường, ta là phóng viên trưng lộ, bây giờ tại sau lưng ta hô to khẩu hiệu đám học sinh này. . ."

Không biết lúc nào, một mỹ nữ phóng viên mang theo một quay phim sư xuất hiện, thật đúng là không thể không nói, đội chó săn tốc độ, là trên thế giới này tốc độ số một số hai, khứu giác của bọn họ linh mãnh, chỉ cần nào có gió thổi cỏ lay, tuyệt đối trước tiên có thể cảm thấy, cũng thực là vất vả đám người này a.

"Hắc hắc, lại có đài truyền hình xuất hiện, xem ra, chuyện lần này, không cần chúng ta xuất thủ đi!" Lưu Thiên Long lay động một cái kia bắt đầu mọc ra một tia lông xù tóc đầu, đập đi lấy miệng nói.

Không phải hắn không muốn quản, mà là hắn cảm thấy, tự mình xử lý chuyện này, chưa chắc có chính phủ cơ cấu xử lý tới hợp lý, bởi vì, mình khả năng nhện không được áp dụng bạo lực phương thức. Nhưng là đổi lại chính phủ cơ cấu, một khi tham gia, có lẽ nhà này phòng ăn nghiêm trọng chính là đóng cửa không tiếp tục kinh doanh, nhẹ một chút chính là lệnh cưỡng chế chỉnh đốn và cải cách đi. Dù sao, mặc kệ bên nào, Lưu Thiên Long đều cảm thấy, thảm như vậy vô nhân đạo, diệt tuyệt nhân tính, chỉ vì mình tham nhất thời miệng lưỡi chi dục hành vi, cố gắng nhất sự tình kiên quyết ngăn chặn rồi.

Sinh mệnh là bình đẳng, bất kỳ cái gì sinh mệnh đều là thần thánh.

Ai! Nhân loại tàn nhẫn a! Có vẻ như, vì để cho mình ăn no bụng, giết chóc không ít a!

"Tử Long, Thế Hoa, Đại Thường, đừng đi phía sau núi, ta mang các ngươi đi một chỗ."

Lúc chạng vạng tối, Lưu Thiên Long để Dương Chi Nhu đi theo lái xe sau khi về nhà, liền ngăn cản đang muốn đi tu luyện Vương Tử Long ba người.

"Wow, lão đại, địa phương nào, nhìn người nói hình như rất thần bí!" Vương Tử Long hưng phấn kêu lên, lại nói tiếp: "Có phải hay không nhìn ta ca ba cái bình thường luyện công vất vả, mang theo chúng ta ca ba cái đi tìm nhuyền muội tử a?!"

"Gia súc! Cút sang một bên!" Lư Thiên Long nhẹ nhàng một cước thăm dò tại Vương Tử Long trên móng.

"Nên!" Mã Thế Hoa khinh bỉ nhìn xem Vương Tử Long, quăng một ngón giữa.

"Hắc hắc. . ." Chu Đại Thường đắc ý mà cười cười, còn tốt mình phản ứng chậm nửa nhịp, không cùng lấy Vương Tử Long phụ họa, bằng không, cũng bị rất khinh bỉ a.

"Lão đại, người dẫn chúng ta đến như vậy hoang vu khu chứa hàng làm gì a?" Vương Tử Long cái này hiểu kì Bảo Bảo, dọc theo con đường này miệng cũng không có yên tĩnh, ba người cũng lười để ý đến hắn, dù sao hắn nói hắn, bọn hắn nên làm cái gì thì làm cái đó.

"Bất quá, lão đại a! Người còn không có nói cho ta, người xe này, là lúc nào mua a?" Vương Tử Long Mươi vạn câu hỏi vì sao, dù sao không ngừng có vấn đề. Gặp xe dừng lại, thế là ngăn đón Lư Thiên Long lại bắt đầu Bất Quái.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mệ nó cái đậu hũ, người cái tên này, có mệt hay không a, khát nước sao? Ta nhưng nói cho người, đừng chinh cùng người hiểu kỳ Bảo Bảo giống như, có đôi khi, hiểu kỳ hại chết mèo a! Về phần người hỏi vấn đề, một hồi đáp án lập tức liền sẽ công bố. Đi, đi theo ta chính là." Lư Thiên Long mặt đen lại, nhưng là không thể không nhắc nhở một chút Vương Tử Long.

Vương Tử Long quẹt miệng, nhún vai, nhanh chóng đi theo đội ngũ.

"Hắc!"

"Ha!"

Đụng chút ba ba!

Bang!

Oanh!

"Wow! Wow! Thật là đồ sộ tràng diện!" Vương Tử Long nhìn xem trong kho hàng kia một trăm người tập trung huấn luyện tràng diện, lập tức quái khiếu.

"Thế nào, muốn cùng bọn hắn độ sức một trận sao?" Lư Thiên Long nhìn xem quái khiếu Vương Tử Long, hướng về phía hắn nhủ mày hỏi.

"Có thể chứ?" Vương Tử Long mặt mũi tràn đầy tha thiết.

"Lâm Cường!" Lư Thiên Long hét lớn một tiếng.

"Đến!"

Một đạo to con thân ảnh trong đám người nhanh chóng trốn tránh nhảy vọt, lập tức trên không trung xẹt qua một cái bay lên không lật, vững vàng đứng ở Lư Thiên Long mấy người trước người.

"Không tệ, không tệ, tiểu tử người, tiến bộ rất lớn a!" Nhìn xem xuất hiện tại trước mặt Lâm Cường, Lư Thiên Long rất là vui mừng.

"Đều là lão đại có phương pháp giáo dục!" Lâm Cường thẳng đứng ở nguyên địa, lớn tiếng trả lời.

"Cung nghênh lão đại!"

Bỗng nhiên, một đạo to, đều nhịp thanh âm nhớ tới.

Chỉ như vậy một cái không có chú ý, cái này số một trăm người đã đều nhịp xếp thành hàng liệt, giống như đợi chờ mình vương đến kiểm duyệt.

Dát!

Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mệ nó cái đậu hũ!

Đây là hắc bang sao? Lư Thiên Long mặt đen lại.

"Hỗ ca!"

"Đến!"

Áp ứng!

Một thân ảnh từ trước đám người phương bật lên mà lên, một cái bay lên không lật, lần nữa rơi vào Lư Thiên Long trước mặt.

"Người hõn đần này! Ta để người huấn luyện, người cứ như vậy mang cho ta xấu bọn hần a! Ni muội a, đây là làm bang phái sao? Khiến cho Phật gia gia giống như là hắc bang đại lão giống như!" Luru Thiên Long cũng không có trách cứ hần, chỉ là một bộ tương đương im lặng biểu lộ.

"Hắc hắc, lão đại, cái này người nhưng không trách được ta. Người là không biết, từ khi các huynh đệ tu luyện người truyền thừa công pháp, kia từng cái, thực lực là một ngày một cái dạng, cứ như vậy ngắn ngủi một tuần lễ, vậy đơn giản cùng trước kia là biến thành người khác giống như a. Bởi vậy, các huynh đệ đối người ngưỡng mộ chi tình, đây chính là giống như Trường Giang chi thủy thao thao bất tuyệt, tựa như kia. . ." Từ Hồ cười đùa tí từng đập lên mũi người.

"Ngừng ngừng ngừng. . . Đau đầu a! Ta đây là tạo cái gì nghiệt a, bên người đều là mấy người các người dạng này tên dở hơi, thật không biết ngày nào, sẽ không các người cho tui sống sai bảo cho đùa nghịch chết." Luru Thiên Long tranh thủ thời gian đánh gãy Từ Thiên Long lời nói, tay phải vuốt cái trán nói.

"Hắc hắc, lão đại, nhà có một bảo, vui vẻ không thể thiếu, nhà có hai bảo, vui vẻ thường làm bạn. . ." Vương Tử Long gia hỏa này cũng đi theo tham gia náo nhiệt. Hần vừa rồi cũng là bị chấn kinh a! Những người này, thế mà tất cả đều là Luru Thiên Long thuộc hạ huynh đệ, giống như, hần đến Vũ Thành cũng chưa được mấy ngày a. Cái này lão đại, thật sự là quá thần kỳ.

Giống như hần ý nghĩ, tự nhiên còn có Mã Thế Hoa cùng Chu Đại Thường, hai người giờ khắc này cũng là bị khiếp sợ ngây người nguyên địa.

Trong lòng giờ khắc này, sóng cả mãnh liệt, may mắn chính mình lúc trước lựa chọn, có lẽ, đi theo Luru Thiên Long thật có thể xông ra một phen sự nghiệp. Chỉ là, trong lòng hai người vẫn như cũ có chút hà khắc bất an, đây rốt cuộc là chinh cái nào một màn a, chẳng lẽ lão đại đây là muốn sáng tạo bang phái sao? Đây chính là chính phủ cơ cấu tuyệt đối không cho phép a, một cái không tốt, trực tiếp cho người đề xuống. Chỉ là, hai người nghi hoặc mặc dù nghi hoặc, vẫn không có hỏi ra. Bọn hần tin tưởng, Luru Thiên Long hội cùng bọn hần giải thích.

"Hồ ca a, người cùng các huynh đệ nói rằng, đừng cả một bộ này, ài! Được rồi, chính ta cùng huynh đệ nhóm đi nói. Đúng, hôm nay ta đem bọn hần ba người mang đến, thế nhưng là giao cho người, nếu là luyện không ra, kia Hồ ca người liền đọi đến ta đâm bốp cho người a!" Luru Thiên Long vừa nói, một bên hướng về đội ngũ chính tề đi đến.

"Các huynh đệ vất vả!" Luru Thiên Long nhìn xem kia từng cái cương nghị khuôn mặt, cường tráng thân thể, trong lòng cảm khái không thôi, cái này, chính là mình chế tạo một con đội ngũ a.

"Vì lão đại phục vụ!" Đồng nhịp thanh âm trong nháy mắt đem thất thần Luru Thiên Long mang về hiện thực.

Đồng!

Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mệ nó cái đậu hũ a!

Luru Thiên Long trong lòng cái kia phiền muộn a, cái này một cái lão đạo, kém chút không có té xuống.

Trên mặt hần hắc tuyến dày đặc, trong lòng thẳng chửi mình đây không phải ở không đi gây sự sao? Giống như, quốc gia lãnh đạo kiểm duyệt bộ đội là như vậy đi!

"Khụ khụ khụ. . . Các huynh đệ, ta muốn cùng các người nói đúng lắm, chúng ta hiện tại không lưu hành hắc sát hội kia một bộ, mọi người rất không cần phải như thế. Mặt khác, ta còn cho mọi người mang đến một tin tức tốt, công ty bảo an của chúng ta phê văn, hai ngày này liền sẽ xuống tới, đến lúc đó, chúng ta liền rút cuộc không phải sinh hoạt trong bóng đêm xã hội tầng dưới chót nhân sĩ, chúng ta có thể lớn tiếng vỗ bộ ngực đối với mình thân bằng hảo hữu nói, chúng ta cũng là đang lúc chức nghiệp. Ta sẽ để cho các người cho các người lựa chọn cảm thấy kiêu ngạo, tự hào."

"Nhưng là, có một chút trọng yếu nhất, chúng ta nhất định phải nhớ kỹ, mặc kệ sau này ở đâu, lâm vào loại nào hoàn cảnh, ta đều hi vọng các người nhớ kỹ! Đồng thời, đây cũng là chúng ta sắp thành lập Thần Long An bảo đảm công ty tôn chỉ cùng khẩu hiệu."

"Sinh chính là nhân kiệt, chết cũng là quỷ hùng; sinh là người Hoa, chết là Hoa Hạ quỷ; ta yêu tổ quốc!"

"Câu nói này, ta sẽ đem nó lấy câu đối kiêu dáng, điều khắc tại chúng ta Thần Long An bảo đảm đại môn phía trên, thời khắc tinh táo các người."

"Bất quá, làm ta hôm nay xem lại các người như vậy tinh thần phấn chấn bộ dáng lúc, ta bỗng nhiên có một cái ý nghĩ. Ta dự định từ trong các người, chọn lựa ra năm mươi tên nhất tinh anh, ưu tú nhất nhân viên ra, tổ kiến một chi kì binh, tên của hần liền gọi: Thần long vệ. Có lẽ, có người sẽ không phục, nhưng là, ta chỉ có thể nói, thần long vệ tồn tại, nhất định phải dùng tuyệt đối cao tổ chất, cao kỹ năng là điều kiện tiên quyết, cam đoan tuyệt đối trung thành. Nhưng là, ta có thể cam đoan một điểm là, cái này năm mươi tên thần long vệ không phải điểm cuối cùng, chỉ cần các người bất cứ người nào về sau có thể đạt tới thần long vệ tiêu chuẩn, nhất định có thể đi vào thần long vệ. Nhưng là vì để cho các người mỗi người đều cảm thấy công bằng, ta còn là sẽ cho các người thời gian mười ngày chuẩn bị, mười ngày vừa đến, ta sẽ đích thân đến đây kiểm nghiệm, hi vọng các người có thể cho ta một kinh hi. Cuối cùng nhắc nhở mọi người một câu, ta hôm nay nói lời, chỉ cho phép tại chúng ta ở đây trong những người này lưu truyền, tuyệt đối không thể để cho ngoại giới biết. Ta hi vọng, các người là tương lai của ta ỷ vào, trở thành ta một chi kì binh, theo ta chinh chiến thiên hạ, giúp đỡ chính nghĩa."

"trung thành, nặng như trời!" Dừng một chút, Luru Thiên Long thần tình nghiêm túc nhìn chung quanh trước mắt sắp xếp đội ngũ chính tề về sau, trịnh trọng quát.

"trung thành, nặng như trời!"

"trung thành, nặng như trời!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Nhiệt huyết sôi trào

Thanh âm như sấm, trong nháy mắt tại trống trải trong kho hàng oanh minh mà lên, khí thế kia, đất rung núi chuyển; chiến trận kia, để cho người ta nhiệt huyết sôi trào.

"Hô ca, sự tình hôm nay, ta tin tưởng các huynh đệ sẽ không nói lung tung, nhưng là, không phải ta không tin bọn hắn, nói nhiều tất nói hớ đạo lý này, có lẽ người hẳn là mình bạch, cho nên, cái này tư tưởng giữ bí mật công việc, vẫn là cần người tốn nhiều thần. Mặt khác, nơi này, người bây giờ có thể bắt đầu đồng bộ đi làm, nhớ kỹ, nhất định phải bí mật tiến hành, không muốn gây nên ngoại giới chú ý, tốt nhất tại thần không biết qua chưa phát giác tình huống dưới tiến hành. Mặt khác, người cũng biết thân phận của ta bây giờ là cái học sinh, cho nên, rất nhiều chuyện, người có thể tự hành quyết đoán, trừ phi phát sinh người cũng không giải quyết được tình huống." Gian kia lâm thời lập nên trong văn phòng, Lưu Thiên Long cùng Từ Hồ bàn giao một phen về sau, trực tiếp thăng rồi đi.

Ở vào Hoa Hạ trung bộ một mảnh địa vực rộng khoáng, vết chân hiếm thấy rừng già rậm rạp chỗ sâu, một đầu uốn lượn khúc chiết, dốc đứng tĩnh mịch đại hợp cốc quanh co uốn lượn, cực giống một đầu lớn mối quan hệ ở trên mặt đất uốn lượn phát phối. Mà hai bên bờ cao ngất dãy núi, bay thẳng trời cao, giống như từng thanh từng thanh dựng đứng thẳng kiêu, đem thiên địa phân biệt. Tăng thêm hai bên bờ thô to rậm rạp Đẳng Mạn, giống như từng cái hoạt bát sinh mệnh, đưa chúng nó thân cảnh cách bờ tương hỗ giao nhau, đem đầu này hẻm núi cho che giấu cực kỳ chặt chẽ, lâu lâu, vèn vèn có thể xuyên qua từng tia từng sợi ánh nắng. Nếu có ngoại nhân hành tẩu tại mảnh này âm trầm trong hợp cốc, nhất định sẽ sinh ra "Từ không phải giữa trưa nửa đêm, không thấy hi nguyệt" cảm giác.

Nhưng là, như vèn vèn như thế, chỉ sợ còn chưa đủ lấy hiển hiện âm trầm một mặt.

Xuyên thấu qua từng tia từng sợi trở nên ánh nắng, chỉ gặp bên trong hợp cốc, một đầu tiếp lấy một đầu rắn độc, đủ mọi màu sắc, từng cái kè cùng một chỗ, dây dưa cùng nhau, nhét chung một chỗ. Bọn chúng có lớn có nhỏ, có dài có ngắn, mập gầy không đồng nhất, dài ngắn không đồng nhất, nhan sắc không đồng nhất, lít nha lít nhít phủ kín hẻm núi phía dưới cùng hai bên bờ trên vách đá dựng đứng, tựa như từng trương thảm, để cho người ta căn bản không nhìn thấy hợp cốc này phía dưới, đến cùng là Thạch Đầu, bùn đất, hoặc là thùy.

Chính là loại này để cho người ta thấy một lần lập tức rừng mình, nỗi da gà lóc sáng chi địa, ngoại nhân tuyệt khó tưởng tượng, chính là loại này âm trầm chi địa, thế mà lại có ngoại trừ loại này lãnh huyết giống loài bên ngoài một cái khác giống loài —— Nhân.

"Sur huynh, người thương thế khá hơn chút nào không?"

Một toàn thân thông lục, không tác mảnh vải tuổi trẻ nam tử, trong mắt tàn mát ra từng đợt âm trầm lục sắc u quang, cũng nhìn không ra đến hán giờ phút này trên mặt đến tột cùng là biểu tình gì, chỉ gặp hán giờ phút này chính nhìn xem bị một đám rắn độc quấn quanh một cái hình người hổ ở hoi.

Bành!

Lúc này, một trận thanh âm kỳ quái lập tức từ rắn đồng bên trong truyền đến, thoáng chốc, bọn này để cho người ta rừng mình lãnh huyết vật thể, tựa như thu được chỉ lệnh, âm vang bốn phía tản ra mà đi.

Nhưng thấy một đồng dạng toàn thân xích lỏa nam nhân, còn nói là nam nhân đi, bởi vì, ngoại trừ thân thể của hắn phía dưới cái kia có thể chứng minh làm nam tính vật thể bên ngoài, hắn toàn thân trên dưới, thế mà toàn bộ nhần nhần nhúm nhúm, mập mờ, liền ngay cả bộ mặt, cũng giống như vậy, hoàn toàn nhìn không ra hán tướng mạo, nếu là giờ phút này có người ngoài nhìn thấy, nhất định sẽ cảm giác đây là một cái quái vật, kinh khủng quái vật.

"Không sao, trên người những thương thế kia, cơ bản đã bị những súc sinh này cho hoàn toàn chữa trị khỏi." Thanh âm khàn khàn từ nơi này xếp bằng ở nguyên địa quái vật nam trong miệng truyền ra.

"Không có việc gì liền tốt! Vậy kế tiếp, sư huynh định làm như thế nào?" Tên kia toàn thân thông lục tuổi trẻ nam tử tiếp tục hỏi.

"Trước tu dưỡng, lần này, ta dự định trước đem vạn độc ** cho nhất cử luyện thành. Nhưng là, trước đó, người phải giúp ta phái người thời khắc nhìn chăm chăm tên kia, nếu có điều kiện, liền cho ta nghĩ biện pháp cho hắn chế tạo một chút phiền toái, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, có thể bắt sống tốt nhất, bí mật trên người hắn, khả năng này là chúng ta Độc Long dạy lần nữa quật khởi một cơ hội. Nhưng là, người phải nhớ kỹ, gia hỏa này rất khó đối phó, cũng rất cơ cảnh, cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ, trong giáo hạch tâm đệ tử tuyệt đối không nên tùy tiện hiện thân, chúng ta Độc Long dạy

hiện tại đã không bằng trước kia thời kỳ vàng son, cho nên, tốt nhất vẫn là ngón tay giữa khiến phát cho ngoại môn đệ tử. Cho dù bọn họ có chỗ tổn thương, nhưng là, tối thiểu sẽ không đa thương cùng chúng ta căn bản, đồng thời, nhiệm vụ của ngươi bây giờ là nắm chặt lớn mạnh thực lực của chúng ta, chỉ cần ta thần công một thành, Độc Long day lẫn nữa triển lộ rằng nhanh thời khắc đã đến. Đến lúc đó, lại thêm tên kia trên người bí mật, hừ hừ, Độc Long day lẫn nữa xưng bá thiên hạ liền ở trong tầm tay."

"Bất quá, ta tu luyện đoạn này thời kỳ mấu chốt, trừ phi có cái gì chuyện trọng đại kiện bên ngoài, ngàn vạn không cho phép bất luận kẻ nào đến đây quấy rối tại ta. Tốt, những chuyện này, liền vất vả ngươi đi xử lý, hiện tại, khôi phục ta Độc Long chức trách lớn, thế nhưng là toàn bộ rơi vào hai người chúng ta trên thân. Ài, nếu là lúc trước lão gia hóa nghe ta..."

"Hừ! Thù này không báo không phải quân tử, các ngươi đều chờ đợi, bút trưởng này, sớm muộn phải trả. Tốt, ngươi đi xuống đi, ta muốn bắt đầu tu luyện." Thanh âm khàn khàn im bật mà dừng, lập tức, chỉ gặp trước đó đi tứ tán bấy rần, bỗng nhiên lẫn nữa từ bốn phương tám hướng trào lên mà đến, trong nháy mắt đem quái vật nam cho ba tầng trong ba tầng ngoài bao khóa cái cực kỳ chặt chẽ.

"Sư huynh nhưng xin yên tâm tu luyện, trong giáo dạy bên ngoài sự vật, sư đệ nhất định tận tâm tận trách đi xử lý, tuyệt không để sư huynh phân thân." Toàn thân lướt lẹ tuổi trẻ nam tử hướng về rần đồng chấp tay, sau đó chột lách người, biến mất trong bóng đêm.

"Đại ca, tiểu tử này mạng cũng thật là lớn a! Không nghĩ tới như thế lớn động tác, cũng không có đem hấn cho nổ chết. Chỉ có thể yêu ta kia hai cái chất nhĩ, đáng chết tạp toái, thù này, nhất định phải đòi lại." Mai Thiên Tài tức giận bất bình, mặt âm trầm tức giận nói.

Mai Hữu Tài cũng không nói lời nào, mà là hai tay chấp sau lưng, trong thư phòng đi tới đi lui, giờ phút này, nội tâm của hấn tràn ngập ngàn vạn mâu thuẫn, một là mất con thông khổ, mất con mối thù, hai là gia tộc sự phát triển của tương lai. Làm nhất gia chi chủ, hấn cũng không có bởi vì cừu hận mạng bức hai mắt, tương phản, hấn phá lệ tỉnh táo.

Vì cái gì nói như vậy?

Bởi vì, ngay tại Lưu Thiên Long bị mang về Vũ Thành trước tiên, hấn liền nhận được tin tức. Chỉ bất quá, hấn ẩn nhẫn tương đối sâu mà thôi, mà cái này, đúng là hấn chỗ đáng sợ, giới về ẩn nhẫn, chỗ lúc chờ phân phó, hấn tựa như một đầu đi săn rắn độc, đem thân hình hoàn toàn biến mất từ một nơi bí mật gần đó, thời khắc tùy thời mà động, chuẩn bị cho địch nhân một kích trí mạng.

"Đại ca! Ngươi ngược lại là nói một câu a! Chúng ta thế nhưng là thân huynh đệ, ngươi cứ việc nói thẳng đi! Muốn thế nào, chỉ cần một câu nói của ngươi, coi như ta thoát cái này thân da, ta cũng phải cấp hai cái chất nhĩ báo thù." Nhìn xem Mai Hữu Tài giữ im lặng, vừa đi vừa về đi dạo, tán bộ, Mai Thiên Tài trong lòng cái kia gấp a! Chỉ là, hấn lại không dám phát cáu, bởi vì, đại ca của mình tính cách, hấn nhưng là biết đến nhất thanh nhị sở. Mặc dù hai người bọn họ là một mẹ sinh ra, nhưng là, hấn vẫn là không dám ngỗ nghịch.

Ờ!

Thì ra là thế!

Nguyên lai hai người là một mẹ sinh ra, mà lão tam mai tài hoa lại là mẹ kế sở sinh, khó trách hai người đi thẳng đến gần, mà lão tam lại bị bọn hấn xa lánh, bị bọn hấn xa lánh chèn ép tại quyền lợi ngoài vòng tròn, chỉ có thể vì gia tộc sinh cơ bên ngoài một nhọc bôn ba.

"Lão nhị a, ngươi cho rằng, ta liền không muốn báo thù sao? Ta cho ngươi biết, ta so với ai khác đều muốn tiểu tử kia chết, thế nhưng là, chúng ta không thể bị cừu hận nhất thời che đậy mắt. Càng là thời khắc mấu chốt, chúng ta càng là phải gìn giữ độ cao thanh tỉnh." Mai Hữu Tài dừng bước lại, ánh mắt u ám nhìn xem Mai Thiên Tài.

"Nhưng là, ngươi phải biết, ngươi là thân ở cao vị người, tại bất cứ lúc nào, bất kỳ cái gì tình huống dưới, đều muốn bảo trì một viên đầu óc thanh tỉnh, ngươi xem một chút ngươi bây giờ, như cái gì?" Mai Hữu Tài một bộ giận không tranh thần sắc, không nhúc nhích nhìn chăm chăm Mai Thiên Tài.

"A! Đại ca, thế nhưng là..." Mai Thiên Tài còn muốn nói tiếp cái gì.

"Tốt, ngươi đi giúp ngươi, chuyện này, ta tự do an bài. Nhưng là, tại ta không nói gì trước đó, ngươi tuyệt đối không nên tự tác chủ trương." Mai Hữu Tài phát phát tay, ngăn trở Mai Thiên Tài.

"Tốt a! Đại ca, vậy ngươi bận bịu, ta sẽ không quấy rầy ngươi." Mai Hữu Tài muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là nhịn được, quay người hướng bên ngoài thư phòng đi đến.

"Chờ một chút." Bỗng nhiên, Mai Hữu Tài giống như nghĩ tới điều gì, đột nhiên gọi lại đang muốn rời đi Mai Thiên Tài.

"A! Đại ca, ngươi là nghĩ đến biện pháp gì đối phó tiểu tử kia sao?" Mai Thiên Tài nghe xong, nhanh chóng nhảy xoay người hướng về hấn chạy tới. Kỳ thật, lão gia hóa này, trong lòng một mực tại tính toán, muốn thế nào mới có thể đem Lưu Thiên Long giết chết, chỉ là, trở ngại Mai Hữu Tài uy nghiêm, hấn không dám biểu lộ ra mà thôi. Trước bỏ qua một bên mình hai cái chất tử không nói, chỉ là con của mình, liền đã đủ làm hấn tức giận, làm nửa thân bất toại thì cũng thôi đi, tối thiểu còn có thể lấy tinh sinh dục đời sau không phải, thế nhưng là, hết lần này tới lần khác không như mong muốn, liền ngay cả dạng này một điểm mỹ hảo nguyện vọng, đều bị vô tình bóp tắt.

Nghĩ hấn Mai Thiên Tài, trước kia một lòng hướng loạn lộ nghiên cứu, thẳng đến tối năm có con, thế nhưng là, hiện tại con của mình lại bị phế đi, gọi hấn như thế nào lòng có chỗ cam. Nếu như đổi lại người khác, tuổi nhỏ hơn một chút, có lẽ còn có thể tái sinh một thai, thế nhưng là, thời gian không chờ hấn, lại thêm thân ở loạn lộ, cũng không cho phép hấn. Mấu chốt nhất là, hấn đã lực bất tòng tâm, căn bản cũng không có biện pháp tái sinh dục đời sau.

Lại thêm trong nhà mình cái kia béo bà nương cả ngày khóc suốt suốt, hắt một trái tim sớm đã bị làm cho ngu tâm không chừng, hoang mang lo sợ. Lúc đầu, còn trông cậy vào Mai Hữu Tài còn có hai đứa con trai, có thể kéo dài bọn hắc mạch này, không có nghĩ rằng, sau cùng cái này một tia hi vọng, đồng dạng bị cùng là một người cho tàn nhẫn bóp tắt.

"Người cho ta bình tĩnh một điểm được không? Nhìn xem người bây giờ cái dạng này, còn thể thống gì?" Mai Hữu Tài khá là không biết phải nói gì, dù hắc lại có thể ăn nhấm, cũng là bị Mai Thiên Tài động tác kia cho làm cho sững sờ một chút.

"A! Hắc hắc, đại ca, ta biết sai rồi, người liền mau nói nói, có phải hay không nghĩ tới điều gì kế hoạch?" Mai Thiên Tài miệng thẳng tâm nhanh, không chút nào che lấp trong lòng mình ý nghĩ.

"Người a người! Muốn ta nói thế nào người? Người là người trong cuộc bị mê a! Người suy nghĩ kỹ một chút, trước mấy ngày có phải hay không có nhận được tin tức, nói Lưu Thiên Long tự mình tổ chức một đám người viên huấn luyện, mặc dù họ Lạc nha đầu đem chuyện này đề, nhưng là, cái này cũng vẫn có thể xem là chúng ta một cơ hội a! Người thử tưởng tượng, chuyện này, chỉ cần hảo hảo vận hành một phen, còn sợ cả không phải hắc sao? Lại nói, cứ như vậy, Lạc gia cũng không thể có loại chuyện gì, dù sao, kia là chính phủ lực lượng, cũng không phải bọn hắc có thể đối kháng." Mai Hữu Tài không còn quá nhiều đi răn dạy Mai Thiên Tài, hắc lại làm sao không biết Mai Thiên Tài ý nghĩ trong lòng đâu?

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Bố cục

"Đại ca, diệu, diệu, diệu, quả thực là thật là khéo! Tốt, người yên tâm, chuyện này, ta sáng sớm ngày mai phải. A! Không, buổi tối hôm nay ta liền an bài nhân thủ đi xử lý, tranh thủ xé chiều ngày mai trước đó, đem cái này đồ rác rưởi giết chết." Mai Thiên Tài giờ khắc này, đầu còn có nửa điểm thân ở quyền lợi cao vị thượng vị giả hình tượng có thể nói, đơn giản tựa như ba tuổi tiểu hài, đạt được đại nhân cho phép về sau cao hứng thần sắc.

"Được rồi, chính người hảo hảo vận hành đi! Có thể cho hắc một kích trí mạng là tốt nhất, nếu như không thể, vậy cũng không thể đem mình cho bị sa vào, để tránh tại Lạc gia trước mặt rơi xuống mụ mụ có." Mai Hữu Tài lần nữa phát phát tay, ra hiệu Mai Thiên Tài rời đi, đồng thời cũng không quên tình tảo hắc. Mặc dù, hắc một mực trăm phương ngàn kế, khắp nơi tính toán, nhưng là, giờ khắc này, hắc mạch suy nghĩ thay đổi, vì cái gì a? Bởi vì, hắc hiện tại đã chỉ còn lại Mai Thiên Tài giờ khắc này tin được quân cờ. Nếu như, Mai Thiên Tài cũng xảy ra sự tình, vậy hắc bên người, nhưng liền không có đáng giá dựa vào người. Có lẽ, lão tam mai tài hoa có thể, nhưng là, cái này lão tam, hắc chưa từng có tiến vào hắc ánh mắt, nhiều nhất, là trên tay hắc một viên thực sự nô lệ quân cờ.

Hô!

"Wow! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Ngọc bội kia không gian thật là một cái nơi tốt a! Chà chà! Cái này tu luyện một đêm, thu hoạch thật đúng là không tầm thường a! Ủm! Toàn thân đều tinh lực dồi dào!" Lưu Thiên Long nuốt một cái, hoạt động một chút gân cốt, sau đó đi ra ngọc bội không gian.

"Người dậy rồi?!"

Vừa mới xuống lầu, liền có một đạo thanh thúy êm tai, tràn ngập mừng rỡ giọng nữ truyền vào Lưu Thiên Long trong tai, không cần phải nói, thanh âm này được chủ Nhân tự nhiên là Dương Chi Nhu.

Từ khi sáng sớm hôm qua cho Lưu Thiên Long làm qua một lần bữa sáng, nhìn thấy Lưu Thiên Long không đành lòng tổn thương lòng của mình mà cảm động về sau, nàng liền mua rất nhiều nấu nướng thư tịch, lên mạng tra xét rất nhiều tư liệu, quyết định nhất định phải hảo hảo đền bù hắc dừng lại, thế là, một buổi sáng sớm, lần nữa đẩy ra Quan tẩu, sớm bận rộn. Mà về phần Quan tẩu, vốn là muốn giúp đỡ trợ thủ, thế nhưng là, cuối cùng không chịu nổi tiểu nha đầu này dùng lại lời hữu ích lừa gạt, chỉ có thể nhìn nàng như có điều suy nghĩ rồi đi. Đương nhiên, cái này tự nhiên cũng dẫn tới tiểu nha đầu này thẹn thùng không thôi.

"Ồ! Tại sao lại là người lại làm điểm tâm a? Quan tẩu đâu?" Lưu Thiên Long trong lòng sợ không thôi, ngày hôm qua kia dừng lại bữa sáng, đến bây giờ hắc nhưng là rõ mồn một trước mắt, đánh chết hắc cũng không dám lại ăn, chỉ là, hắc lại không dám biểu lộ ra.

"Hừ! Làm sao? Chẳng lẽ ta liền làm như vậy ăn không ngon sao?" Dương Chi Nhu đem 'Ăn' cái chữ này phát âm cắn đặc biệt nặng, đồng thời miết miệng, hai tay chống nạnh, tựa như rất tức giận.

Ừng ực!

Ngoan ngoãn cái kia long đông!

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ!

Lưu Thiên Long trong lòng dừng lại bức tức, thậm kê không ổn. Minh ngoài miệng làm sao lại không đem cửa a, cô nãi nãi này đây chính là một điểm phong thanh tiếng nước chảy đều không nghe được a! Minh đây không phải ở không đi gây sự sao? Ai, nên, nên, đáng đời!

Phốc phốc. . .

Dương Chi Nhu bị Lưu Thiên Long biến hóa đa dạng bộ mặt biểu lộ làm đến nhin không được yêu kiều cười.

"Xú hòa thượng, ta cứ như vậy hung, như vậy đề ngươi sợ hãi sao? Hừ! Chán ghét!" Dương Chi Nhu thái độ khác thường, thanh âm rất là ôn nhu hướng về phía Lưu Thiên Long nhu cười nói.

Ồ!

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Sự tình ra vô thường tất có yêu, cái này một buổi sáng sớm, khẳng định là cái nào xảy ra vấn đề. Phật gia gia dám khẳng định, bây giờ không phải là trong mộng.

Tê ——

Tốt a! Cái thằng này y nguyên không tin, hung hăng bấm một cái bắp đùi của mình thịt, lập tức đau nhe răng trợn mắt.

Phốc phốc. . .

"Được rồi! Mau tới ăn điểm tâm!" Dương Chi Nhu bị hấn bộ dáng như vậy lại là chọc cho yêu kiều cười không ngừng. Chi là, trong nội tâm nàng lại âm thầm trách cứ mình, bình thường không nên đối Lưu Thiên Long như vậy hung.

Lưu Thiên Long nơm nớp lo sợ đi vào trước bàn ăn, cũng không đợi Dương Chi Nhu chào hỏi, nhanh chóng thừa lên một bát cháo trứng muối thịt nạc, cũng mặc kệ bông không bông, liền hướng miệng bên trong ngã xuống. Không có cách, dù sao cũng biết mình là trốn không thoát Dương Chi Nhu lòng bàn tay, cùng lắm thì, mình liền làm nàng vật thí nghiệm thôi, chi là, khổ mình dạ dày a!

Ồ! Hương vị coi như không tệ a!

Khụ khụ khụ. . .

Hắn một bên ho khan, một bên nhin không được kinh ngạc nhìn đối diện mặt mũi tràn đầy vẻ chờ đợi Dương Chi Nhu.

"Cái này, cái này, đây quả thật là ngươi làm sao?" Lưu Thiên Long ngừng lại ho khan thanh âm, nghi ngờ hỏi.

"Ừm! A! Có phải hay không rất khó ăn a! Ngươi yên tâm, ta lần sau nhất định cố gắng, tranh thủ có thể làm được dịu dàng tỷ tỷ như thế." Dương Chi Nhu nghe xong, lập tức cho là mình làm rất khó ăn, bứt rứt bất an giờ lên trắng nõn tay nhỏ hướng về hấn quơ.

A!

Lưu Thiên Long lập tức đau lòng!

Không phải là bởi vì Dương Chi Nhu bứt rứt bất an, mà là bởi vì, cặp kia vốn nên trắng nõn tron mềm tay nhỏ, lúc này lại là che kín rất nhiều không đều màu đỏ lốm đốm, hiển nhiên, là bị bị phỏng.

Đồng thời, trong lòng của hắn nhưng cũng tràn đầy cảm động!

Mình có tài đức gì a!

Không nói thêm gì lời nói, hắn nhanh chóng đi vào Dương Chi Nhu trước mặt, nhanh chóng bắt lấy cặp kia non mềm tay nhỏ.

"A! Ngươi, ngươi, ngươi làm gì?" Dương Chi Nhu một trận thẹn thùng, ngôn ngữ có chút bối rối.

"Ngạch! Ngươi đừng hiểu lầm, ta chính là muốn giúp ngươi trị liệu một chút trên tay bị phỏng." Lưu Thiên Long tự nhiên không muốn bởi vì dạng này mà gây nên Dương Chi Nhu hiểu lầm, vội vàng giải thích.

"Nha! Dạng này a! Không có việc gì, điểm ấy vết thương nhỏ, ta một hồi bôi chút thuốc rượu liền tốt." Dương Chi Nhu lập tức biết mình là hiểu lầm, vội vàng trả lời.

"Rượu thuốc không có ta nhanh, ngươi chờ chút liền biết!" Lưu Thiên Long cũng không còn nói nhảm nhiều, lập tức khu động thể nội cái kia đạo nội kinh chi khí hướng về Dương Chi Nhu trên tay đánh tới.

"Ừm . . . A. . ."

"thật thoải mái. . . Quá. . . Dễ chịu!" Dương Chí Nhu lập tức nhận không được phát ra một trận kiều mị ní non âm thanh.

Chỉ là, đạo thanh âm này, truyền vào Lưu Thiên Long trong tai, làm sao lại cảm giác như vậy dụ hoặc a!

Chỉ là, giờ khắc này, hẳn chỉ có thể cố nén, bất quá, sắc mặt cũng là bị kìm nén đến đỏ bừng, khó chịu a! Bất quá cũng may, trị liệu chỉ là một lát.

Hồ!

"Tốt!" Nhanh chóng buông ra Dương Chí Nhu kia đã khôi phục như thường trắng nõn mềm nhẵn tay nhỏ, thần sắc chặt vật, lúng túng cười nói.

"Wow, thật thần kỳ! Dạng này liền khôi phục sao?" Dương Chí Nhu không thể tưởng tượng nổi giờ lên hai tay của mình đánh giá, tựa như hoàn toàn không để ý Lưu Thiên Long xấu hổ cùng chặt vật biểu lộ.

"Hừ, Xú hòa thượng! Hiện tại ngươi thế nhưng là có bí mật nắm giữ tại cô nãi nãi trong tay, hừ hừ, nếu là về sau dám ngỗ nghịch cô nãi nãi ý nguyện, vậy ngươi liền đợi đến bị kéo lên bàn giải phẫu bị cắt miếng nghiên cứu đi!" Dương Chí Nhu phồng má giúp, quơ màu hồng trắng nõn nắm tay nhỏ một bộ ngươi không nghe lời ta liền báo cáo bộ đáng uy hiếp nói.

Dát!

Tốt a! Đây mới là tiểu ma nữ, đây mới là mình trong ấn tượng quả ọt nhỏ a! Đây mới gọi là bình thường a!

"Lạc lạc lạc lạc. . ."

Ngay tại Lưu Thiên Long ngậy người trong nháy mắt, Dương Chí Nhu lưu lại một chuỗi tựa như chuông bạc tiếng cười duyên, vui sướng hưởng về biệt thự đại môn chạy ra đi.

Nhìn xem cái kia đạo mê người thân ảnh, Lưu Thiên Long nhếch miệng lên, theo thói quen làm cái hai tay trải phẳng động tác, nhún vai, lập tức, nhanh chóng hướng về bên ngoài biệt thự đi đến.

"Tiểu tử thú, hôm nay thế mà cúp học."

Buổi sáng hai tiết khóa về sau, nhìn xem vẫn không có đến Vương Tử Long chỗ ngồi, Lưu Thiên Long cuối cùng cười mắng.

Đạo mắt hướng Dương Chí Nhu phương hướng nhìn lại, chỉ gặp tiểu nha đầu này hôm nay tâm tình coi như không tệ, toàn bộ buổi sáng, có thể nói là tinh thần toả sáng, sức sống vô hạn a!

Bất quá, dạng này rất tốt! Hẳn cũng không hi vọng tiểu nha đầu này luôn một bộ không vui đáng vẽ.

Có lẽ là cảm giác được có Nhân đang nhìn mình, có lẽ là tâm hữu linh tê nhất điểm thông, Dương Chí Nhu thay đổi xinh đẹp thủ hướng về Lưu Thiên Long phương hướng nhìn tới. Lập tức, bốn mắt nhìn nhau, sau đó, nhanh chóng tách ra. Một cái là lúng túng thoát đi, một cái là ngượng ngùng tránh né. Một cái là âm áp cười một tiếng, một cái là thẹn thùng cười một tiếng.

"Bệ hạ, có điều dân cầu kiến, là tiếp kiến, vẫn là chém, ngài định đoạt!"

"Bệ hạ, có điều dân cầu kiến, là tiếp kiến, vẫn là chém, ngài định đoạt! . . ."

Tiết thứ ba mới vừa lên không bao lâu, trong phòng học lập tức truyền đến một thanh âm, lập tức truyền đến rồi loạn tung bừng, lập tức bộc phát ra một trận cười vang.

Trán!

Lưu Thiên Long tương đương đau đầu, không có cách, bởi vì thanh âm này đúng là hẳn cho Từ Hồ thiết trí chuông điện thoại di động.

"Hừ hừ! Lưu Thiên Long đồng học, ngươi không biết lên lớp muốn đem điện thoại điều vì yên lặng trạng thái sao?" Cái này một tiết khóa, vừa lúc là tuổi trẻ nữ giáo sư đến khóa, nếu là đổi lại phía trước kia tiết khóa lão đầu kia, đoán chừng đã nổi trận lôi đình. Tuổi trẻ nữ giáo sư tự nhiên không có nổi trận lôi đình, chỉ là hơi có chút trên mặt không vui thần sắc, dù sao, phía dưới vị này yêu dị soái ca học sinh, chỉ là thị giác bên trên, liền để mình sinh không nổi tính tình.

"Thật xin lỗi, Hạ giáo sư, ta cái này có chút việc, muốn cùng ngài xin phép nghỉ." Xem ra là có chuyện, bằng không, lúc này, Từ Hồ là không thể nào gọi điện thoại cho mình quấy rầy. Thế là, kiên trì, Lưu Thiên Long đứng lên đối trên bục giảng hạ Vũ Hà cung kính nói.

"Tốt a! Xem ở ngươi thái độ coi như không tệ, ta liền phê chuẩn, bất quá, kéo xuống khóa ngươi cần phải tìm đồng học bù lại, về sau ta thế nhưng là được đơn độc kiểm tra." Hạ Vũ Hà gặp Lưu Thiên Long sắc mặt có chút lo lắng, xem chừng đúng là có việc gấp, thế là cũng không có làm khó hắn, liền phê chuẩn.

"Tạ ơn ngài!" Nói xong, Lưu Thiên Long nhanh chóng rời đi.

"Ủm? ! Nhìn hẳn hoảng hoảng trương trương, chẳng lẽ lại chuyện gì xảy ra?" Nhìn xem nhanh chóng biến mất ở phòng học cổng thân ảnh, Dương Chí

Nhu nhú chặt lấy lông mày, ngoài miệng nói thảm.

"Uy! Hồ ca, xảy ra chuyện gì? Không phải trên ta khóa thời điểm gọi điện thoại cho ta. . ." Đầu bên kia điện thoại vừa mới kết nối, Lưu Thiên Long liền trực tiếp chất vấn lên.

"Khụ khụ! Lão đại, không xong, bên ngoài tới rất nhiều đặc công, còn có quân đội, vậy cũng là súng ống đầy đủ a. Các huynh đệ hiện tại đang cùng bọn hắc giăng co, người nhìn, cái này nên làm thế nào cho phải?" Không đợi Lưu Thiên Long nói tiếp, đầu bên kia điện thoại, Từ Hồ liền đánh gãy hắc chất vấn.

"Ừm, tình huống gì, người nói rõ ràng." Lưu Thiên Long giật mình, một bên truy vấn, một bên nhanh chóng hướng trường học công cộng bãi đỗ xe chạy tới, nơi đó, tiểu binh xe tùy thời chuẩn bị.

"Chuyện là như thế này. . ." Từ Hồ bắt đầu đem sự tình nhanh chóng giảng giải một lần.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123:

Nguyên lai, buổi sáng hôm nay, Từ Hồ dẫn đầu trong căn cứ kia chừng một trăm người dựa theo bình thường thói quen, tại sông trên đê làm luyện công buổi sáng chạy bộ.

"1-2-1,1-2-1!"

"1-2-3-4!"

"1234!"

"Các huynh đệ, thêm chút sức a, vì quang minh chính đại sinh hoạt, vì không cô phụ lão đại kỳ vọng cao, vì không cho lão đại thất vọng, nổi lên kinh a! 1-2-3-4!" Từ Hồ tràn ngập kích tình hô hào khẩu hiệu.

"Vì quang minh, vì tự do, vì lão đại, thêm cổ lên!"

"Hồng hồng hồng hồng!"

"Các huynh đệ, chúng ta từ hôm nay trở đi, mỗi ngày chạy bộ sáng sớm tăng lớn nhiệm vụ lượng, các người có ý kiến gì hay không?" Từ Hồ chạy ở đội ngũ Trung Ương biên giới, một bên thả chậm bước chân, vừa hướng các huynh đệ lớn tiếng gọi vào.

"Không có ý kiến!" Đội ngũ phát ra kích tình bành trướng, đều nhịp tiếng trả lời.

"1-2-1,1-2-1!"

"1-2-3-4!"

"1234!"

. . .

"Không được nhúc nhích! Toàn bộ nguyên địa ngồi xuống, hai tay ôm đầu! . . ."

Đang lúc đội ngũ chuẩn bị trở về trong căn cứ lúc, bỗng nhiên từ sông đê hai bên xông ra rất nhiều võ trang đầy đủ đặc công cùng binh sĩ, cái kia đen ngòm hòng súng, băng lãnh vô tình đối Từ Hồ cùng kia chừng một trăm người, đem bọn hắc từ đầu tới đuôi cho nghiêm nghiêm thật thật bao vây lại.

"Các người chơi cái gì? Chúng ta lại không có phạm pháp, các người dựa vào cái gì muốn vũ trang đối phó chúng ta! Ta nhìn, các người khẳng định là hiểu lầm." Từ Hồ dù sao cũng là thường xuyên trà trộn xã hội, gió to sóng lớn gì chưa từng gặp qua, giờ khắc này, hắc không có chút nào bối rối, bình tĩnh ứng đối. Nhưng là, vì không tạo thành không cần thiết hiểu lầm cùng tổn thương, hắc vẫn là mệnh lệnh mọi người không nên khinh cử vọng động. Chỉ là, những huynh đệ này làm sao có thể như vậy thúc thủ chịu trói, từng cái khai thác phòng thủ biện pháp, nhìn chăm chăm chung quanh quân cảnh.

"Hiểu làm sao? Làm sao lại thế! Các người tự mình tự chúng, chúng ta hoài nghi các người có nguy hại xã hội an bình nguy hiểm, cho nên, căn cứ Hoa Hạ trị an quản lý pháp điều lệ thứ XX đầu thứ nhất khoản quy định, nhận định các người dính líu tự chúng nhiều loạn trật tự xã hội, có nguy hại quốc gia công cộng an toàn uy hiếp, căn cứ điều lệ quy định, tình tiết nghiêm trọng người, đối hàng đầu phần tử, muốn xử lý ba năm trở lên bảy năm trở xuống tù có thời hạn, cho nên, các người có quyền giữ yên lặng, nhưng là, các người nói tới hết thảy, sẽ trở thành hiện lên đường chúng cung cấp." Một mạng theo mặt nạ màu đen, hẳn là đội trưởng nam đặc công đứng ra hướng về phía Từ Hồ vô cùng uy nghiêm quát lớn.

"Chờ một chút, các người nói chúng ta cấu thành nguy hại, chúng ta liền muốn xin hỏi một chút, chúng ta có phạm tội sao? Các người có chứng cứ sao? Không có chứ! Chúng ta một không giết người, hai không phóng hỏa, ba không càn họa, chính là hứng thú hợp nhau, cùng một chỗ rèn luyện thân thể, chẳng lẽ, ngay cả cái này chính phủ đều muốn quản sao? Còn có hay không đạo lý có thể giảng! Ta cũng không tin, tươi sáng cần khôn, các người liền vô duyên vô cớ bắt chúng ta, còn có thiên lý sao? Từ Hồ tự nhiên không buông tha, mình một phương này cũng không có bỏ lỡ đạo lý, tự nhiên muốn mạnh từ tranh luận.

"Đúng đấy, chúng ta phạm cái gì pháp, chạy bộ phạm pháp sao?"

"Chúng ta muốn gặp các người cấp trên?"

"Thiên lý ở đâu?"

"Lúc nào, hứng thú yêu thích cũng bị chen ép, khẳng định là có người ác ý hãm hại, đúng, chúng ta muốn duy quyền."

...

"Ngừng ngừng ngừng, các người cũng đừng cãi lộn, cho ta nói xong, mặc kệ các người là hứng thú yêu thích còn tốt, hoặc là bị hãm hại cũng được, nhưng là có một đầu, các người nhiều người như vậy tụ tập cùng một chỗ là tự chúng à? Các người hiện tại tình kết cũng tạo thành kháng cự, trở ngại quốc gia trị an quản lý nhân viên công tác theo nếp chấp hành chức vụ, cho nên, bất kể như thế nào, hôm nay các người cùng nhất định phải cùng chúng ta trở về một chuyến. Còn, các người có phải hay không oan uổng, đến lúc đó, ánh mắt của quần chúng là sáng như tuyết."

"Mặt khác, phía trước ta chỉ nói, tình tiết nghiêm trọng người, nhưng là, nếu quả thật như các người nói như vậy chỉ là rèn luyện, căn cứ Hoa Hạ trị an quản lý pháp điều lệ thứ XX điều quy định, đối còn không cấu thành hình sự xử phạt, chỗ lấy mười năm ngày trở xuống câu lưu, hai trăm nguyên trở xuống tiền phạt hoặc là cảnh cáo. Nhưng là, những này ta nói không tính, cho nên, vẫn là hi vọng các người phối hợp một điểm, cùng chúng ta trở về, đến lúc đó, chân tướng như thế nào, tự nhiên là nhất thanh nhị sở." Nam đặc công đội trưởng cũng không có cách nào, dù sao, Từ Hồ một nhóm xác thực cũng không có cấu thành uy hiếp, nhưng là, phía trên mệnh lệnh là mình nhất định phải nghĩ biện pháp đem đám người này mang về, về phần mạng về sau làm sao bây giờ, vậy thì không phải là hẳn có thể quản.

"Dựa vào cái gì? Chúng ta không có phạm pháp, tại sao muốn đi theo các người trở về, nếu như không có một hợp lý thuyết pháp, chúng ta tại sao có thể tin phục?!"

"Đúng! Cho thuyết pháp!"

"Cho thuyết pháp!"

...

Từ Hồ thấy thế, chuyện trước mắt, hẳn là có Nhân có ý định muốn nhắm vào mình một phương này, xem ra chính mình là không có cách nào xử lý, thế là lặng lẽ lấy điện thoại di động ra gọi ra ngoài.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mẹ nó cái đầu hủ tích! Tốt, ta đã biết, người nói cho các huynh đệ, tuyệt đối đừng làm loạn, không nên cùng cơ quan quốc gia sinh ra bất luận cái gì mâu thuẫn, nếu không, coi như chúng ta lại chiếm lý, cũng sẽ rơi xuống mượn cớ. Người chờ, ta rất nhanh liền đến." Lưu Thiên Long dừng lại dận dò về sau, ngược lại không nóng nảy.

Đây là có Nhân có ý định muốn hãm hại mình, muốn đem mình cho chết tiết tấu a!

Thời khắc thế này, nếu như mình đều tự loạn trận cước, đây không phải là cho tiểu nhân thời cơ lợi dụng không phải, lập tức, đầu óc của hắn khôi phục thanh tỉnh, bắt đầu vượt thanh mạch suy nghĩ, trong nháy mắt cùng mình có liên quan Nhân từng cái hiện lên ở não hải.

Nhưng là, bất kể là ai, giờ khắc này, cũng dung không được hắn đi qua nhiều suy nghĩ, dưới mắt, chính là nhanh lên làm dịu khẩn cấp.

Thực ngốc a!

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Mình không phải còn có một cái ý vào sao?

Đập một thanh đầu của mình, nhanh chóng bấm Lạc Khuynh Thành điện thoại.

"Ta ngay tại hợp, có việc mau nói, không có việc gì treo." Điện thoại vừa tiếp thông, không đợi Lưu Thiên Long mở miệng, đầu điện thoại kia liền truyền đến Lạc Khuynh Thành như pháo liên tiếp giống như thanh âm.

Dát!

Tiểu nương tử này, hôm nay là thế nào? Trước đó không cao hứng lắm nhìn thấy mình gọi điện thoại tới sao?

"Ngạch!"

"Mau nói, không nói treo!" Lạc Khuynh Thành không nhịn được thúc hỏi.

"Ai! Biệt giới, ta nói còn không được sao? Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, hôm nay thế nào liền giống như biến thành người khác." Lư Thiên Long vội khuyên nhủ, ngoài miệng một bên không ngừng làm bầm, sau đó nói tiếp: "Ta căn cứ bên kia xảy ra chuyện, người chẳng lẽ không có tiếp vào tin tức sao?"

"Ta biết, người bảo bọn hần trước phối hợp một chút, sự tình phía sau, ta nghĩ biện pháp, tốt, ta còn có việc, cúp trước, tối nay ta sẽ đánh cho người." Lạc Khuynh Thành nói xong, trực tiếp dập máy.

Tút tut tut. . .

Nghe trong điện thoại truyền đến âm thanh bận, Lư Thiên Long một trận sửng sốt.

Xem ra, chuyện lần này không đơn giản a! Nghĩ đến, vừa rồi Lạc Khuynh Thành như vậy không kiên nhẫn, có lẽ chính là vì mình sự tình đang phiền não a!

Mặc kệ như thế nào, các huynh đệ là tuyệt đối không có khả năng xảy ra chuyện, bằng không, mình còn có cái gì mặt mũi đi gặp bọn hần, dẫn đầu bọn hần.

"Tốt, các người tốt nhất phối hợp điểm, tốt nhất đừng để chúng ta khó làm, bằng không, chúng ta chỉ có thể lấy kháng cự tội luận xử." Đặc công đội trưởng không kiên nhẫn được nữa, hạ đạt tối hậu thư. Vừa rồi Từ Hồ gọi điện thoại hần cũng không có ngăn cản, cho nên gặp Từ Hồ sau khi cúp điện thoại, không chút khách khí nghiêm nghị hạ đạt tối hậu thư.

Đình linh linh. . .

Lúc này, Từ Hồ chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

"Uy! Lão đại, làm sao bây giờ, bọn hần muốn khai thác hành động. Chỉ cần một câu nói của người, coi như bạo lực kháng pháp, chúng ta cũng không sợ, cùng lắm thì vừa chết, mười tám năm sau lại là một đầu hảo hán." Từ Hồ thật nhanh kết nối điện thoại, chính là lớp bớp dừng lại.

"Lộn xộn cái gì, Hồ ca, người trước phối hợp bọn hần trở về, nhớ kỹ dặn dò các huynh đệ, đừng tìm bọn hần phản kháng, miễn cho ăn đau khổ. Người yên tâm, ta nhất định cam đoan để các người lông tóc không thương, toàn cần toàn ảnh, hoàn hoàn chỉnh chỉnh ra." Lư Thiên Long gặp Từ Hồ lại trọng phạm Hồ, lập tức vội khuyên can nói.

"Vậy được rồi! Đã lão đại người cũng nói như vậy, chúng ta liền phối hợp bọn hần, hừ!" Từ Hồ nhìn trước mặt võ trang đầy đủ một đám đặc công, sắc mặt âm trầm, rất là khó chịu trả lời.

"làm sao? Không tin ta?" Lư Thiên Long sao có thể nghe không ra Từ Hồ trong lời nói không vui.

"Sao có thể a! Lão đại, ta chỉ là không quen nhìn những người này mà thôi, lão đại nói ta làm sao có thể không tin, ta là người như thế nào, người còn không biết sao?" Từ Hồ gặp Lư Thiên Long hiểu lầm, vội vàng giải thích.

"Tốt, đừng oán trách, nhiều huynh đệ như vậy nhưng là nhìn lấy người, nhớ kỹ, lui một bước trời cao biển rộng, nhẫn nhất thời gió êm sóng lặng, càng là loại thời khắc máu chốt này, càng là không thể khinh suất, ta sẽ mau chóng nghĩ biện pháp đem các người cứu ra." Lư Thiên Long một bên dặn dò, một bên an ủi.

"Ha ha ha. . ."

"Quá tốt rồi, đây thật là một tin tức tốt a! Hừ! Chỉ cần tiến đến, cũng đừng nghĩ lại đi ra. Tiểu tử thôi, nhìn ta lần này không đem người nhỏ tận gốc." Vũ Thành phủ thành chủ Phó thành chủ trong văn phòng, Mai Thiên Tài sau khi để điện thoại xuống, vui vẻ đơn giản đều đã xoa tay múa chân. Vì lần này có thể nhất cử đem trước bại cục cho triệt để thay đổi, vì báo thù, hai huynh đệ hần thế nhưng là lớn phí khổ tâm, trên dưới tốt dừng lại chuẩn bị, chỉ cần có thể dùng quan hệ, đều cho chải thông một lần, vì chính là có thể một kích trúng đích, có thể thấy được bọn hần đối Lư Thiên Long coi trọng độ đã đề cao đến trình độ nào.

"Chúc mừng chúc mừng a, Mai gia, Mai thành chủ." Thư ký tranh thủ thời gian nịnh bợ lấy lòng.

"Ừm, người cũng vất vả, chờ chuyện lần này viên mãn hoàn tất, ta liền an bài cho người cái công việc, để người xuống dưới rèn luyện rèn luyện." Lão gia hỏa này mặc dù tinh thông tính toán, cay độc vô cùng, nhưng là, không thể không nói, hần cũng rất biết tại thời khắc máu chốt thu mua lòng người. Không phải sao, thừa dịp trong lòng mình cao hứng, nhanh ném đi một cái bánh kẹo ra ngoài.

"A! Mai gia, tạ ơn ngài vun trồng, tiểu nhân nhất định tận tâm tận lực vì ngài làm việc." Thư ký thụ sùng nhược kính, lập tức cao hứng đều muốn không phân biệt được Đông Nam Tây Bắc, lập tức nịnh nọt cúi đầu khom lưng đối với Mai Thiên Tài dừng lại biểu trưng tâm.

"Ừm! Làm rất tốt, chỉ cần làm được tốt, ta là sẽ không bạc đãi người." Mai Thiên Tài một bộ cao cao tại thượng, tay phải vuốt trần đầy râu ria cái cằm,

rất hướng thụ đối này tấm lấy lòng trạng thư ký cười nói.

Chỉ là, cho dù ai đều không có phát hiện. Không, không thể nói là ai cũng không có phát hiện, dù sao ở đây chỉ có hai người này, lại nói, thư ký giờ phút này đúng giờ đầu cúi người một trận biểu trung tâm cung duy, nơi nào sẽ chú ý tới. Nguyên lai, cáo giả Vũ Thành mai Phó thành chủ, Mai Thiên Tài, nói ra lời này là có ý đồ khác.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Miễn phí chính trị khóa

Chỉ là, hắn rất biết dùng thời cơ, đã không rét lạnh thuộc hạ tâm, lại đón mua lòng người, đồng thời, bởi vì thư ký một mực đi theo mình, biết mình rất nhiều chuyện, lần này mượn cơ hội đem hắn đuổi đến rồi xa mình đơn vị đi, một là có thể bồi dưỡng lớn mạnh chính mình thế lực, hai là để hắn đem những này thuộc về mình bí mật nát tại trong bụng, để tránh người hữu tâm tra được mình, mấu chốt chính là trước mắt Lưu Thiên Long sự kiện, dù sao, gia hỏa này cùng Lưu Chí Đan đi được gần a, mình sao có thể có điểm không cần thận, đây chính là Mai Hữu Tài bàn giao cho hắn, nhất định phải đem mình cùng chuyện này phiết sạch sẽ, đừng sơ sót một cái, cống ngầm lật ra thuyền liền phiền phức lớn rồi.

Lời tuy như thế, nghĩ sự tình nghĩ như vậy, chỉ là, hắn hiện tại vẫn là có loại lằng lằng, cảm thấy Lưu Thiên Long lần này đã lâm vào tử cục, hắn phải chết không nghĩ ngờ. Bởi vì hắn thế nhưng là hảo hảo vận tác một phen, cái này muốn cho Lưu Thiên Long định tội danh một thành lập, hắc hắc, cái kia còn sợ hắn không ợ ra rắm cảm lạnh. Nhưng là, hắn lại cảm thấy còn có cái gì địa phương có chút không ổn, thế nhưng là, nhưng lại nhất thời không tìm ra được, chỉ có thể đem kia về mơ hồ bất an để xuống dưới. Hắn không tin, ở trong tình hình này, Lưu Thiên Long còn có thể lật ra bọt nước.

Dù cho hướng hồng nghĩ, coi như không thể đem Lưu Thiên Long cho chơi chết, nhưng là, tối thiểu đem hắn thực lực cho triệt để làm tàn phế không phải, đến bất kể, cũng buồn nôn hắn một lần không phải sao?

"Tốt tốt, chuyện còn lại, người cũng nhiều nhìn chăm chăm điểm, còn có, gần nhất cơ linh một điểm, chuẩn bị đủ mười phần tinh thần, đừng để bất luận kẻ nào phát hiện sơ hở hay là thừa cơ chui chỗ trống." Vô vô đầu, Mai Thiên Tài đem trong đầu ý nghĩ ép xuống, dưới mắt, cũng không phải là suy nghĩ lung tung thời điểm, bởi vì sự tình vừa mới bắt đầu, đằng sau còn có rất nhiều chuyện cần phải đi xử lý, còn có rất nhiều mấu chốt cần tiếp tục khai thông, hắn cũng không hi vọng thất bại trong gang tấc.

"Yên tâm đi, Mai gia, ta làm việc ngại yên tâm, về phần ngại nói cái gì, làm chuyện gì, ta cái gì cũng không biết, ta chính là một cái tận tâm làm việc tạp dịch mà thôi." Thư ký há có thể không biết Mai Thiên Tài trong lời nói chỉ ý, trong lòng một mảnh hồi hộp, gần vua như gần cọp đạo lý này, hắn nhưng là rõ ràng hung ác a, nếu là mình không có giác ngộ cảm giác, có lẽ, kết cục, hắn cũng không dám suy nghĩ nhiều.

Dù sao, trường kỳ đi theo tại Mai Thiên Tài bên người, mặc kệ là bên ngoài, vẫn là âm u mặt, trên cơ bản đều có thân ảnh của hắn. Chính hắn cũng mình bạch, mình không có đường lui, con đường duy nhất chính là lựa chọn đem mỗi một chuyện làm tốt, tận lực để cho mình chủ tử yên tâm hài lòng, dạng này, chính mình mới có thể bảo toàn mình không chịu đến tổn thương, cũng vì người nhà của mình. Đường là tự chọn, cũng không phải do chính hắn hồi hận, bởi vì cái gọi là người trong giang hồ phiêu, liền muốn làm tốt các loại dự định. Nhưng là, hắn không thể cho phép mình phạm sai lầm, bởi vì, dù là một cái sai lầm nho nhỏ, với hắn mà nói đều là trí mạng.

Bởi vậy, chớ nhìn hắn đi theo Mai Thiên Tài bên người, ngày bình thường uy phong bát diện, yêu ba uống bốn, thật là không uy phong, kỳ thật, chỉ có chính hắn biết, chính hắn như giẫm trên băng mỏng, nếu là mình không hảo hảo hầu hạ tốt chính mình chủ tử, không thể rất tốt phỏng đoán bên trên ý, vậy mình hạ tràng nhất định là rất bi thương.

"Người là Lưu Thiên Long a?"

Tiến về Xương Nam cảnh thự phân cục nửa đường bên trên, hai chiếc màu đen xe con bỗng nhiên tiền hậu giáp kích đem Lưu Thiên Long tọa giá bức cho ngừng, lập tức, trên xe nhanh chóng xuống tới tám tên áo đen đồ vết nam tử, trong đó một tên dẫn đầu nam tử áo đen gỡ mở xe của hắn phía sau cửa sổ sắc lạnh lùng hỏi.

"Úc! Xem ra, các người hắn là sẽ không là mời ta uống rượu lạc! Xem ra, kẻ đến không thiện a!" Lưu Thiên Long sao có thể nhìn không ra mục đích của đối phương, lúc này, hắn cũng không có tâm tư đi đùa nghịch náo loạn, ánh mắt đưa cột rất là trực tiếp nhìn đối phương.

"Hừ! Vẫn rất phách lối a ! Bất quá, phách lối nữa cũng phải có tư cách đó."

"Chúng ta là Hoa Hạ cục An Toàn trú Vũ Thành phân bộ, hiện tại, mời người lập tức xuống xe, chúng ta hoài nghi người dính líu phi pháp tổ chức tụ chúng, có phá vỡ trị an xã hội trọng đại hiểm nghi, người có quyền giữ yên lặng, nhưng là, như lời người nói, sẽ làm hiện lên đường chứng cung cấp, còn xin phối hợp. Nếu không, chúng ta không ngại vận dụng vũ lực."

"Hắc hắc, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Phật gia gia còn thật sự là mở rộng tầm mắt a! Cái mũ này chụp thật đúng là đủ lớn a! Điều nói, cơm có thể ăn bậy, nhưng là, không thể nói lung tung được a! Còn phá vỡ, ta nhỏ vào, phá vỡ người nha một mặt. Phối hợp sao? Đây là một cái pháp trị quốc gia, phạm là giảng cứu chứng cứ, các người coi là, chỉ bằng các người lời nói của một bên, cứ như vậy dễ như trở bàn tay cư địa cho ta hạ cái kết luận, ta liền tin rồi? Ta liền theo các người? Nên hào hào phối hợp các người?"

"Đã các người là cục An Toàn, vậy thì càng thêm hẳn là giảng cứu pháp chế, dùng sự thực nói chuyện. Mặt khác, các người dựa vào cái gì nói ta có phá vỡ trật tự xã hội nguy hiểm. Hi vọng các người lấy thêm ra hợp lý chứng cứ trước đó, tuyệt đối đừng chụp mũ lung tung. Trọng yếu nhất chính là, đừng khi dễ ta không có đọc qua sách, cũng đừng khi dễ Phật gia gia là nông dân. Lại thể nào không học thức, lại thể nào không kiến thức, nhưng là, cái này miệng cơ bản pháp luật, ta còn là hiểu một điểm"

"Về phần động thủ, ha ha! Xem ở các người là vì quốc gia làm việc phân thượng, ta cũng không muốn làm khó dễ các người, minh bạch nói đi, các người không phải là đối thủ của ta, coi như lại đến tám cái các người, ta cũng là dễ dàng phóng tới. Bất quá, huynh đệ, làm Nhân, làm việc, muốn thấy rõ sở sự vật, không nên bị giả tượng làm cho mê hoặc. Bất quá, nói trở lại, thể mà vận dụng các người người của cục an ninh tới đối phó ta, hắc hắc, xem ra lần này cần chơi ta người, thật đúng là đại thủ bút a, thật đúng là coi trọng ta. Thật sự là không biết ta là nên cảm thấy vinh hạnh đâu, hay là nên thay hẳn cảm thấy bị ai đâu!"

Lưu Thiên Long cũng không có xuống xe, mà là tựa ở ghế sau xe bên trên, sắc mặt tà mị nhìn xem ngoài cửa sổ xe nam tử áo đen.

"Hừ! Đã sớm nghe nói người rất ngông cuồng, cũng rất biết đánh nhau. Đã, người khẳng khẳng như thế, chúng ta cũng không có cách, người vừa rồi nói, có lẽ có đạo lý của người, ta cũng đồng ý, nhưng là, chúng ta đạt được mệnh lệnh chính là mang người trở về, cho nên, chúng ta cũng chỉ có thể đắc tội. Vừa vặn, để chúng ta cũng lĩnh giáo một chút thân thủ của người, nhìn xem có phải hay không trong miệng người khác nói tới cao thủ." Nam tử áo đen cũng không có bởi vì Lưu Thiên Long mà lùi bước, cũng không có lĩnh Lưu Thiên Long thiện ý chi tình, dù sao, bọn hắn là binh, nếu là binh, liền muốn dựa theo chỉ lệnh làm việc, cho dù là núi đao biển lửa, cũng muốn cắn chặt răng đi xông, huống chi, bọn hắn cũng có huyết tính.

"Lão đại, ta xuống dưới gặp bọn họ một chút." Vị trí lái bên trên tiểu binh rất bốc hỏa, nếu không phải đi theo Lưu Thiên Long, hẳn đoán chừng đã sớm động thủ đâu.

"Người liền an thần đi, tâm ý của người ta hiểu, nhưng là, người không phải là đối thủ của bọn họ. Huống chi, bọn hắn là binh, chúng ta là dân." Lưu Thiên Long dùng tay cường chế đang muốn mở cửa xe nhảy ra ngoài tiểu binh, cảnh cáo bên trong cũng mang theo ám chỉ ý tứ.

Đúng vậy a, dân không đấu với quan, đây là từ xưa đến nay sự tình.

Coi như mình lại có lý, cũng không thể làm ầu, dù sao, xã hội này là có pháp luật lực ước thúc độ.

Chỉ là, những người này, cũng quá dễ cho người ta bốc lừa.

Tiểu binh trong lòng nhanh chóng hợp lại mà tính, vốn còn nghĩ, có thể giúp đỡ lão đại một điểm bận bịu, không có nghĩ rằng, mình ngược lại thành gánh vác.

"Các vị, ta tin tưởng, các người cũng sẽ không, mà lại cũng không phải loại kia không nói đạo lý Nhân. Đồng thời, ta cũng tin tưởng các người nhất định hiểu ta tình huống, biết ta là bị oan uổng. Chỉ là, các người có mệnh mang theo, bắt đắc dĩ mà thôi." Lưu Thiên Long chậm rãi mở cửa xe, nhún vai, rất là bắt đắc dĩ nhìn xem cầm đầu nam tử áo đen nói.

"Xem ra, người cũng không phải là loại kia rất khó đối phó nhân vật. Đã người rõ ràng, như vậy, ta hi vọng người có thể tích cực phối hợp công việc của ta, đừng để ta khó xử. Người yên tâm, chỉ cần người là oan uổng, ta nhất định sẽ hướng thượng cấp đánh báo cáo, trả lại người một cái công đạo." Nam tử áo đen gặp Lưu Thiên Long thái độ chuyển biến, sắc mặt trong nháy mắt cũng biến thành không có như vậy âm trầm.

"Không không không, huynh đệ, người hiểu lầm. Bất quá, hảo ý của người ta xin tâm lĩnh, hướng về phía người lời nói này, ta không muốn làm khó các người, cho nên, các người vẫn là đi đi." Gặp nam tử áo đen vẫn là loại kia tương đối người hiểu chuyện, Lưu Thiên Long tự nhiên không muốn cùng bọn hắn có chỗ xung đột. Bất quá, tâm hắn biết, mình cái này có lẽ chỉ là mong muốn đơn phương thôi. Nhưng là, hắn là thật tâm không muốn động thủ.

"Xem ra, huynh đệ là không có ý định phối hợp. Đã như vậy, vậy cũng đừng trách chúng ta đánh." Nam tử áo đen sắc mặt lập tức lần nữa âm xuống tới, tay phải vung lên.

Bá bá bá. . .

Trong nháy mắt, sau lưng mấy tên nam tử áo đen đưa tay nhảy lên đến đây, ý muốn đem Lưu Thiên Long bắt.

Chỉ là, sự tình sẽ là đơn giản như vậy sao?

Nha!

Hắc ha! A!

Phanh phanh phanh. . .

"Huynh đệ, thân người tay quả nhiên ghê gớm, xem ra, chúng ta là đánh giá thấp người. Thật đúng là không thể khinh địch a. Mặc dù cảm tạ người cho

bọn hấn lên một lần miễn phí chính trị khóa, nhưng là, ta vẫn còn muốn mang người trở về, không phải, ta không có cách nào giao nộp." Nam tử áo đen thấy mình mang tới một đám thù hạp trong nháy mắt bị đánh ngã trên đất, trong lòng lập tức một trận tức giận. Chỉ là, lại tức giận, có thể giải quyết sao?

Ai bảo mấy cái này gia hỏa, bình thường liền tự đại đã quen. Dần dà, tự nhiên dường thành khinh địch, không đem bất luận kẻ nào để ở trong mắt thói hư tật xấu. Có lẽ, trải qua này một lần, đối bọn hấn cũng là một loại biến tướng giáo dục đi.

Giờ lên đèn như mực sừng ngắn, sắc mặt cũng là tương đương bất đắc dĩ.

"Quên đi thôi, huynh đệ. Xem ở người coi như tương đối chính trực, cũng không phải loại kia ngang ngược không nói lý Nhân, ta thực tình không muốn thương tổn các người. Ta cứ việc nói thẳng đi, dù cho người cần này thiêu hỏa côn, có lẽ ở trong mắt người khác, xác thực rất có một điểm lực uy hiếp. Nhưng là, đối ta mà nói, chỉ có thể nói, chỉ là cái bài trí mà thôi." Luru Thiên Long sao lại không phải một mặt bất đắc dĩ đâu?

Nhìn xem Luru Thiên Long kia toàn vẹn không quan tâm biểu lộ, nam tử áo đen rất không tình nguyện buông xuống sừng ngắn.

Không phải hấn không nghĩ, mà là, hấn từ Luru Thiên Long bộ mặt vẻ mặt, đọc hiểu rất nhiều rất nhiều.

Không nhìn thấy, mình mấy tên thù hạp kia, đã sớm cùng người không việc gì, một mặt xấu hổ lúng lỏi kéo đầu, yên lặng trạm trở lại phía sau mình sao?

Trong mắt tràn ngập vẻ phức tạp, lần nữa nhìn một chút Luru Thiên Long.

"Cám ơn huynh đệ thù hạp lưu tình. Chuyện hôm nay, chúng ta coi như được một bài học. Nhưng là, coi như bỏ qua một bên chúng ta, đoán chừng, lập tức còn sẽ có đợt tiếp theo Nhân đến đây, mong rằng người có thể thận trọng. Cáo từ!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Giun đũa

"Tiểu binh, người về trước đi, chớ chờ ta. Chuyện lần này, xem ra, là có người muốn đối chúng ta hạ tử thù, chính người cũng nhiều chừa chút thần. Còn có, hiện tại Hồ ca xảy ra sự tình, người muốn giúp hấn nhìn chăm chăm một điểm phía ngoài huynh đệ, đừng để bọn hấn ở thời điểm này dẫn xuất khác nhiều loạn." Xương Nam phân cục đường cái đối diện, Luru Thiên Long tay phải kẹp lấy một điều thuốc lá, lông mày nhíu chặt, đồng thời vừa hướng tiểu binh an bài cũng dặn dò.

"Vâng, lão đại, ngài yên tâm, ta nhất định sẽ sẽ không để cho người thất vọng." Tiểu binh biết mình tại cái này trong lúc mấu chốt là không giúp được Luru Thiên Long, dù sao, chính mình là một cái tiểu lâu la mà thôi. Đã lão đại phân phó, làm thuốc hạ, liền muốn tận tâm tận trách đi trợ giúp lão đại phân ưu, có lẽ, đây chính là mình có thể thể hiện giá trị lúc mấu chốt.

"Tê —— "

"Nôn —— "

Đèn đường mờ mờ dưới, một thân ảnh dựa vào cột đèn bên trên, đồng thời, còn có một đạo lúc sáng lúc tối, thỉnh thoảng tản mát ra yếu ớt hồng quang thoáng hiện.

Nhìn kỹ đạo thân ảnh này dưới chân, giờ phút này, đã là một mảnh hỗn độn, ngọn ngang lộn xộn tàn thuốc che kín trên mặt đất.

"Đại phiêu dân, hút nhiều như vậy khói có thể giải quyết vấn đề sao? Hừ, một thân mùi khói, thú chết, ta cảnh cáo người, về sau còn dám hút thuốc, cần thận ta đá người ờ!" Không biết khi nào, Lạc Khuynh Thành bỗng nhiên xuất hiện ở bên cạnh hấn.

Kỳ thật, nàng tới một hồi. Chỉ là, chuyện lần này, hoàn toàn vượt ra khỏi dự liệu của mình, ngay tại hội nghị mở xong sau, hấn cũng cùng mình phụ thân liên lạc qua, hi vọng thông qua phụ thân của mình, giúp mình tiểu nam nhân vượt qua cửa ải khó khăn này. Thế nhưng là, phụ thân trả lời là, để hấn tận lực đừng lẫn vào chuyện này, bởi vì, đây là ý tứ phía trên.

Lúc này, nàng mới ý thức tới, chuyện lần này không phải mình tưởng tượng đơn giản như vậy, mà là có Nhân có ý định mà vì, muốn đem mình tiểu nam nhân giết hết bên trong.

Nhìn xem tiểu nam nhân một cây tiếp một cây ném lấy tàn thuốc, nàng một chuyện không biết nên làm sao cùng hấn nói chuyện này, do dự mãi về sau, rốt cục vẫn là lấy dũng khí đánh gãy mảnh này trầm tĩnh.

"Người đã đến bao lâu?" Lưu Thiên Long từ trong trầm tư tỉnh lại, sâu kín hỏi một câu.

"Vừa tới một hồi." Lạc Khuynh Thành bỗng nhiên tựa như cái đã làm sai chuyện tiểu hài, hai tay khoanh, cúi đầu hồi đáp.

"Nha, mặt trời mọc lên từ phía tây sao sao? Nhà ta thành nhỏ thành lúc nào trở nên cùng cái ngoan ngoãn tiểu nữ hài tựa như." Có lẽ, biết mình cảm xúc ảnh hưởng đến Lạc Khuynh Thành, Lưu Thiên Long tranh thủ thời gian điều chỉnh tâm tình của mình, tà mị cười một tiếng, tiến lên dùng ngón trỏ tay phải đem Lạc Khuynh Thành cái cằm nhẹ nhàng nâng lên, sau đó trêu ghẹo mà cười cười nói.

"Chán ghét, đến lúc nào rồi, người làm sao còn như thế không có chính hình." Lạc Khuynh Thành tay phải nhẹ nhàng đẩy ra Lưu Thiên Long tay, ném ra ngoài một cái vệ sinh mắt, lập tức, tiến lên kéo Lưu Thiên Long cánh tay trái lo lắng tiếp tục truy vấn nói: "Chuyện lần này rất phức tạp, là có người có ý định muốn đổi phò người, người phải làm cho tốt chuẩn bị, còn có, người dự định ứng đối như thế nào bàn cờ này cục."

"Tạm thời còn không có nghĩ kỹ, người trước cùng ta nói một chút, người hiểu rõ đến tình huống đi." Lưu Thiên Long vỗ vỗ đầu, hần kỳ thật đoán được chuyện này khả năng cùng Mai Thiên Tài có quan hệ, chỉ là, hần còn có một số nghi hoặc mà thôi.

"Đi thôi, vừa đi vừa nói, người còn không có ăn bữa tối đi! Đi, phía trước có một nhà hàng làm hương vị cũng không tệ lắm, ta dẫn người đi ăn một chút gì." Nói xong, Lạc Khuynh Thành trực tiếp kéo Lưu Thiên Long chậm rãi hướng về phía tây góc đường phương hướng bước đi thong thả đi.

"Đúng rồi, người không phải cùng Lưu Chí Đan là kết bối huynh đệ sao? Việc này có lẽ tìm hần có thể giải quyết." Đang có một dự định không có một dự định, tề nhậ vô ý ăn đồ ăn Lạc Khuynh Thành bỗng nhiên lần nữa phá vỡ yên lặng cục diện.

"Ngạch! Nói thực ra đi, không phải ta không muốn tìm hần, mà là, ta nghĩ dựa vào bản thân lực lượng đi xử lý chuyện này. Còn nữa, ta lần xuống núi này, vốn là đến rèn luyện, nếu là vừa gặp phải sự tình tìm Nhân hỗ trợ, vậy ta còn như thế lịch luyện, chẳng bằng sớm làm về núi chặt đốn củi, đánh một chút cá, như vậy vượt qua cuối đời." Lưu Thiên Long chừng chặc đang hoảng, nghiêm túc hồi đáp.

"Nói thật giống như rất có đạo lý bộ dáng!" Lạc Khuynh Thành đầu có chút chấp mạch, đầu còn có bình thường già dặn tinh minh bộ dáng.

"A, không đúng! Kém chút bị người nhẹ nhàng đại đạo lý cho lắc lư." Bỗng nhiên, Lạc Khuynh Thành lớn tiếng kêu lên, tiếp tục nói: "Người làm sao chết như vậy đầu óc, chuyện lần này ta vừa rồi cùng người giảng, người cho rằng chuyện này, là lấy người sức một mình có thể giải quyết sao? Cái này rõ ràng chính là một cái tử cục, chính là muốn đem người cho chính ngã, nói trắng ra là, chính là muốn đem người chơi chết. Hừ, ta cũng không cho phép người có cái gì sơ xuất."

"Nếu là ta không có đoán sai, người là đại nam tử chủ nghĩa đi! Khẳng định là kéo không xuống mặt mũi này mặt mũi, cảm thấy đối mặt Lưu Chí Đan khó mà mở miệng đúng không? ! Hừ! Nhìn người bộ dáng này, ta liền biết bị ta đoán trúng, ai, đàn ông các người a! Thật sự là đến chết vẫn sĩ diện. Và lại nói, các người quan hệ thế nào." Lạc Khuynh Thành khôi phục ngày xưa cơ trí, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nhìn xem đối diện Lưu Thiên Long, một câu nói toạc ra.

"Emma! Cái này đều bị người đoán trúng, chẳng lẽ người là ta trong bụng giun đũa sao? !"

"Từ tướng, ai là người trong bụng giun đũa, nhiều buồn nôn, ta mới không muốn Khi côn trùng đâu!" Lạc Khuynh Thành nghe xong, lập tức không thuận theo. Đang muốn tiếp tục lại nói cái gì, đây là, Lưu Thiên Long điện thoại di động vang lên.

"Ách!" Lưu Thiên Long nhìn sang màn hình điện thoại di động, sau đó vừa lại kinh ngạc nhìn thoáng qua Lạc Khuynh Thành.

"Không phải là Lưu. . ." Lạc Khuynh Thành cỡ nào thông minh, trong nháy mắt từ Lưu Thiên Long ánh mắt bên trong liền tưởng đến.

Không đợi nàng nói xong, Lưu Thiên Long hướng về phía nàng nhẹ gật đầu, ngón trỏ tay phải đặt ở bên miệng làm cái chữ lên tiếng động tác về sau, nhanh chóng nhận nghe điện thoại.

"Tiểu tử thú, có phải hay không không có ý định mặc ta cái này ca?" Không đợi Lưu Thiên Long lên tiếng, đầu bên kia điện thoại liền truyền đến một tiếng phẫn nộ tiếng kêu to.

"Ách!" Lưu Thiên Long khá là không biết phải nói gì.

"Tiểu tử thú, nói chuyện, đừng cho ta như cái nương môn giống như nhần nhần nhỏ nhỏ. Nói người bỏ khi, ca mới rời khỏi mấy ngày, người liền định cùng ca xa lánh quan hệ. Nếu không phải ca gần nhất không thể phân thân, đã sớm một xám cơ quá khứ đánh người nha cái mộng." Đầu bên kia điện thoại, Lưu Chí Đan vẫn là một trận phẫn nộ, không chút nào cho Lưu Thiên Long cơ hội mở miệng.

"Ca. . ." Lưu Thiên Long như cái bị gia trưởng răn dạy Bảo Bảo, yếu ớt kêu một câu.

"Đừng gọi ta ca, nha, người cái kẻ lỗ mãng, lão tử không có người dạng này đệ đệ." Lưu Chí Đan đùa nghịch lên nhỏ tính tình, ra vẻ sinh khí trả lời.

"Biệt giới a! Ca, ta anh ruột! Ngài đại nhân có đại lượng, tha thứ tiểu đệ không hiểu chuyện được không? Tiểu đệ đã làm sai điều gì, chỉ cần ngài cao hứng, cứ việc mắng tốt, được thôi? !" Lưu Thiên Long vội bồi tội đạo, hần kỳ thật cũng là không hiểu ra sao, không rõ Lưu Chí Đan vì cái gì phát như thế đại hòa.

"Già, tiểu tử người cho ta tiếp tục già vờ, lão tử cũng phải nhìn tiểu tử người có thể hay không già dạng làm lão sói vẫy đuôi." Lưu Chí Đan tức giận tiếp

tục nói.

"Ai nha! Ta anh ruột a, tiểu đệ thật không biết chỗ nào chọc ngươi tức giận? Ngươi cứ việc nói thẳng đi! Tiểu đệ chỗ nào làm không tốt, trước hướng về ngươi bồi tội." Lưu Thiên Long tương đương im lặng, nhưng là, hắn chỉ có thể chịu trách nhiệm, ai bảo mình là lão nhị đâu? ! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ, lại là lão nhị, này làm sao đều cảm thấy cùng phía dưới đồ chơi kia đồng dạng đâu? Cái thẳng này lúc này thế mà còn cố ý Tư Tư nghĩ thoáng tiểu soa.

"Hỗn đản, ngươi là có chủ tâm nghĩ tức chết ca có phải hay không, ngươi cái này đến chết vẫn sĩ diện hai hàng, chày gỗ, gặp được chuyện lớn như vậy thế mà cũng không biết trước tiên liên hệ ta. Nếu không phải thủ hạ ta Nhân buổi sáng hôm nay kịp thời nói cho ta, ngươi nha lần này liền nháo lớn rồi, đoán chừng lần sau gặp lại đến ngươi lúc, chính là tại ngươi mộ phần đi! Phi phi phi, nghĩ đến liền đến khí, mấy cái này mắt không mở rác rưởi, ngay cả ta Lưu Chí Đan huynh đệ cũng dám động, thật coi ta là ăn chay. Ngươi yên tâm, chuyện lần này, không ai có thể thương ngươi nửa phần."

"Ta đã phân phó an bài xong xuôi, chậm nhất xê chiều ngày mai, chuyện này liền cho ngươi một cái viên mãn giao phó. Nhưng là, ngươi những huynh đệ kia, có thể muốn ở bên trong chờ lâu mấy ngày, bất quá, ngươi cũng đừng quá lo lắng, bọn hắn ở bên trong tuyệt đối là không chịu khổ nổi. Bất quá, cho dù là ăn một chút đau khổ, ngươi cũng tuyệt đối đừng cùng những người kia phân cao thấp, dù sao, ngươi bây giờ còn quá yếu ớt. Mặc dù ta có thể mượn nhờ ta lực ảnh hưởng áp bách những người kia, nhưng là, lần này ngươi chuyện này, đúng là có chút bị động. Mà lại, chuyện lần này liên lụy nhân viên rất nhiều, thế lực khắp nơi đều có lẫn vào, bởi vậy, ngươi phải nhớ kỹ ta, ngàn vạn phải nhẫn ở."

"Nói trở lại, tiểu tử ngươi còn thật sự là để cho ta mở rộng tầm mắt a, thật đúng là chân nhân bất lộ tướng, giấu cũng đủ sâu, thế mà còn có như thế một cái ẩn tàng thế lực. Nhưng là, đã lần này toát ra mặt nước, ngươi liền muốn thận trọng đối đãi. Lần này, ta có thể dùng ta lực ảnh hưởng đến giúp ngươi, lần sau, những người này coi như sẽ không dễ dàng như vậy. Dù sao, ta hiện tại vị trí cũng tương đối miễn cảm, ở trong đó cụ thể là cái gì, ta liền không nhiều làm giải thích, ngươi cũng đừng hỏi nhiều, hỏi, ta cũng sẽ không nói đến, ngươi chỉ cần tin tưởng, chúng ta là anh em liên tốt, về phần tại sao, ngươi về sau sẽ rõ."

"Được rồi, ngươi hôm nay liền an thần đi, cũng đừng loạn ra chiêu gì." Đầu bên kia điện thoại, Lưu Chí Đan hiển nhiên cũng là vì chuyện này tương đối gấp, bất quá, lời từ hắn bên trong, hoặc nhiều hoặc ít có thể nghe ra, hắn rất tức giận, cái này tục ngữ nói, đánh chó còn phải xem chủ nhân, huống chi là hắn Lưu Chí Đan huynh đệ, đây không phải tát thẳng vào mặt sao?

"Đúng rồi, ta nếu là không có đoán sai, có phải hay không có an toàn bộ môn Nhân cũng tới tìm ngươi phiền toái?" Lưu Chí Đan lời nói xoay chuyển, đột nhiên hỏi.

"Được, đại ca, ngươi cái này không làm thầy bói, thật đúng là khuất tài a! Cái này thế mà đều có thể bị ngươi tính tới." Lưu Thiên Long cười đùa tí tưng cười ha ha.

"Hai hàng, đến lúc nào rồi, ngươi nha còn có tâm tư trên chọc." Lưu Chí Đan rất là bất đắc dĩ, ai bảo mình có như thế cái lão nhị đâu? Ách! Lão nhị! Nghĩ đến chỗ này, hắn không khỏi hướng mình dưới đừng quần nhìn sang.

"Ha ha ha ha. . ."

Ách!

"Đại ca, ngươi đây là. . . ?" Lưu Thiên Long bị Lưu Chí Đan không hiểu thấu tiếng cười cho làm cho trong nháy mắt được vòng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Lão Đại và lão nhị

Tốt a, phạt chủ lần nữa năm thương.

"Hắc hắc, ha ha. . ." Đầu bên kia điện thoại, Lưu Chí Đan há có thể cảm giác không thấy, vẫn như cũ dừng lại cười vang.

Đối diện Lạc Khuynh Thành, nhìn xem biểu lộ biến hóa nhiều đoạn quả nhiên Lưu Thiên Long, đây chính là lo ngại. Chỉ là, lúc này, mình lại không thể đánh gãy bọn hắn, chỉ có thể cạ thấy.

"Được, lão đại, đại ca, ta thân đại ca, ngươi thật là có nhã hứng, lúc này còn không "Ha ha ha. . . Không có gì, lão nhị, ha ha ha ha. . ." Lưu Chí Đan lại là một trận cuồng tiếu.

Dắt!

Lưu Thiên Long là ai, nếu là nói hán đàn, vậy chỉ có thể nói, các hạ trí thông minh quá thấp.

Lúc này, nghe được Lưu Chí Đan nói đến chữ này "Lão nhị", nếu là còn không có kịp phản ứng, hán Lưu Thiên Long vẫn là Lưu Thiên Long sao?

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ!

Lưu Thiên Long trong lòng một trận khinh bỉ a.

Đến!

Ai bảo ngươi là lão đại đầu?

Ngao ô!

Là ai phát minh lão nhị chữ này?

Là ai mẹ nó tà ác như vậy, nghĩ tới dùng hết thứ hai thay thế nam tính tiêu chí a!

Thương thiên a!

Phật chủ nói!

Tiểu hòa thượng có thể khinh bỉ các ngươi sao?

Đến!

Cái này nha, lúc này lại bắt đầu oán thầm Phật chủ.

Quên đùa giỡn huynh đệ mình. Ai, ta đây là đời trước làm cái gì nghiệt a, thế mà bày ra ngươi như thế cái tên dở hơi đại ca!" Lần này, Lưu Thiên Long cũng không thuận.

"Đi ngươi nha, ngươi cái hai hàng, nói cho ngươi, ca cứ như vậy, sao thế? Ngươi đến cắn ta a! Ha ha ha. . ." Lưu Chí Đan cũng là sai bảo đến cùng, dù sao, hai người mình cách xa nhau ngàn dặm, còn sợ làm gì, huống chi, kia là nhị đệ của mình. Hôm đó vội vàng từ biệt, hán nhưng là rất là bất đắc dĩ, nếu không có sự tình mang theo, tăng thêm thân phận không tiện, hán đều nghĩ tại Vũ Thành cùng Lưu Thiên Long làm ra một phen sự nghiệp.

Có người nói, cái này bình thường không thể gọi điện thoại sao?

Nhưng, cũng không phải.

Về phần vì sao, về sau thấy rõ ràng.

Lại nói, Lưu Thiên Long phiền muộn thì phiền muộn, nhưng là, nhưng trong lòng thì cảm giác ấm áp.

Hai huynh đệ cách ngàn dặm, tại trên điện thoại dừng lại diễn hài, thẳng đến Lạc Khuynh Thành quơ đôi bàn tay trắng như phấn bắt đầu kháng nghị về sau, mới thỏa mãn cúp điện thoại.

Đêm khuya con đường bên trên, hai thân ảnh tại đèn đường mờ mờ chiếu rọi, kéo dài rất dài rất dài.

"Thiên Long, thật xin lỗi, lần này không có thể giúp đến ngươi!" Lạc Khuynh Thành cảm giác rất ủy khuất, một bên kéo Lưu Thiên Long cánh tay chậm rãi đi tới, một bên yên lặng đem xinh đẹp thù vô lực tựa vào đầu vai của hán.

Ngừng lại thân đến, Lưu Thiên Long dùng tay nâng lên Lạc Khuynh Thành mặt, ôn nhu nhìn xem nàng.

"Nói cái gì ngốc lời nói, ngươi cũng đừng để vào trong lòng. Lại nói, ngươi cũng không phải không biết, lần này hiển nhiên chính là có người có ý định. Mà lại, ta tin tưởng, chuyện này cũng sẽ không như thế đơn giản. Đã bắt đầu, ta tin tưởng, lần này coi như bằng vào đại ca thân phận đem chuyện này đi xuống dưới, nhưng là, ta tin tưởng, sẽ không như thế đơn giản sự tình. Ta tin tưởng, bọn hán còn có hậu chiêu. Cho nên, ngươi cũng đừng tự trách."

"Tin tưởng ta, chuyện này, ta sẽ may mắn vô sự." Lưu Thiên Long ngửa đầu, kiên nghị nhìn xem bầu trời đêm, trên thân, trong nháy mắt hào tình vạn trượng.

Bị Lưu Thiên Long biểu lộ chỗ phủ lên, Lạc Khuynh Thành cũng là kích động không thôi.

Cái này, chính là mình tìm kiếm chân mệnh thiên tử.

Cái này, chính là mình. . .

Nam nhân.

Phi phi phi, mắc cỡ chết được. Trong lòng nhin không được một trận thẹn thùng. Bất quá, cũng vèn vèn một trận, lập tức, ôm chặt Lưu Thiên Long cánh tay, bồi tiếp hần sải bước hướng phía cuối con đường đi đến.

Nương theo lấy chuyện này phát sinh, Lưu Thiên Long sinh hoạt bắt đầu biến hóa như thế nào. Có lẽ, chỉ có chính hần biết. Minh, sắp đổi mặt, khả năng cũng không phải là mình tưởng tượng như thế. Nhưng là, hần không muốn để cho người bên cạnh mình vì chính mình lo lắng, đặc biệt là —— nữ nhân.

Bạch!

Lúc bóng đêm dần dần đem rúc vào với nhau thân ảnh của hai người bao phủ về sau, một cái người áo đen bịt mặt bỗng nhiên lặng yên không tiếng động xuất hiện tại bọn hần trước đó đứng thẳng địa phương.

Như có thâm ý nhìn xem hai người biến mất phương hướng, người áo đen tự lẩm bẩm: "Xem ra, thân thủ của hần xác thực không đơn giản, nhất định phải một lần nữa ước định, nếu là tùy tiện làm việc, tất nhiên sẽ tạo thành không cần thiết tổn thất. Ân, đến ngay lập tức đem tin tức này phản hồi cái tổng bộ."

Bạch!

Người áo đen bịt mặt lần nữa như quý mị biến mất tại nguyên chỗ.

Bạch!

Người áo đen bịt mặt vừa mới biến mất, một thân ảnh xuất hiện lần nữa tại nguyên chỗ.

Chỉ bất quá, lần này, đạo thanh âm này lộ ra là như vậy tràn ngập âm trầm, tà ác. Toàn thân trên dưới, tản ra khí tức, giống như Địa Ngục Diêm La.

Nhưng là, đồng dạng, đạo thân ảnh này cũng vèn vèn dừng lại một hơi ở giữa, sau đó, cũng là nhanh chóng biến mất thân hình.

Ai nha!

Không biết lúc nào, từ con đường bên cạnh đi ra một tên mập. Chỉ là khác biệt chính là, cái tên mập mạp này hai chân cẳng không ngừng run rẩy, sắc mặt xanh xám. Có thể nhất chứng minh hần giờ phút này tâm cảnh, chính là hần trên hai chân ống quần, giờ phút này đã là ** một mảnh.

Cũng là a, cái này một tên đáng thương, cũng thực là đáng thương.

Lúc đầu, chỉ là vì mụ rượu tiêu sầu mà thôi, uống nhiều quá về sau, liền tựa ở một bên bên ngõ nhỏ bên trên nghỉ ngơi một hồi, nhưng mà ai biết, kết quả, để hần gặp được quý mị chuyện bình thường.

Đổi lại ai, mặc kệ là gan lớn vẫn là nhát gan.

Cái này vô thanh vô tức, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, nguyên địa xuất hiện bóng người, sau đó lại như quý mị biến mất, dù là tâm lý tổ chất tại cứng rắn Nhân, đoán chừng cũng sẽ gánh không được đi.

Bất quá, đây đều là khúc nhạc dạo ngắn.

Bành!

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết!" Một tòa trong biệt thự, truyền ra một trận nam nhân tiếng mắng chửi.

"Hừ! Các ngươi coi là, dễ dàng như vậy liền có thể giải quyết sao? Chờ lấy, ta sẽ để cho các ngươi đều trả giá thật lớn."

Bất quá, những này, Lưu Thiên Long căn bản cũng không quan tâm, cũng lười quan tâm, cái này nha tâm lớn đâu!

Từ khi tối hôm qua cùng Lưu Chí Đan trò chuyện về sau, hần đã nghĩ thông suốt.

Về phân nghĩ thông suốt chuyện gì, chỉ có hần biết.

Không phải sao, cái này nha chính mặc một đầu quần bãi biển, thân trên một kiện áo somi hoa, mang theo một đỉnh phục cổ mũi rom, vịn lấy một bình nước ngọt, chính thoải mái nhàn nhã tựa ở dưới một thân cây, nhìn xem đường cái bên cạnh mặt trại tạm giam đại môn.

Két két!

Không bao lâu, trại tạm giam đại môn rốt cục mở ra.

"Mấy người các ngươi, ra ngoài liền trung thực làm Nhân, đừng có lại làm chút xúc phạm pháp luật kỷ cương sự tình, ta cũng không muốn lần nữa ở bên trong nhìn thấy các ngươi mấy cái. Tự giải quyết cho tốt đi!"

Bang!

Sau đó, một trận nặng nề của sắt âm thanh vang lên lần nữa, trại tạm giam đại môn lần nữa chăm chú khép kín cùng một chỗ.

"Hô! . . . Wow, vẫn là phía ngoài không khí trong lành a!" Vương Tử Long dẫn đầu đánh vỡ bầu không khí.

"Lăn người nha, phía ngoài không khí đương nhiên so bên trong dễ chịu, còn muốn người nói a? !" Lâm Cường hướng về phía Vương Tử Long tròn trắng mắt, một bộ khinh bỉ thần sắc.

"Đậu đen rau muống, hai người các người chính là thích cãi nhau. Người đại gia, không biết hai người có phải hay không bất tự xung đột, làm sao tùy tiện liền có thể tranh đấu miệng." Từ Hồ tựa như đã thành thói quen hai người này tên dờ hơi tính cách, giờ phút này, nhìn xem Vương Tử Long, Lâm Cường, Triệu Cương, Trương Long, Chu Đại Thường, Mã Thế Hoa, cùng sau lưng mười mấy trụ cột nhân viên, trong lòng một mảnh cảm khái. Hắn biết, mình bảy người có thể ra, khẳng định là Lưu Thiên Long ở bên ngoài vận tác một phen.

Chỉ là, chuyện lần này, hắn đã nghĩ được một sự nguy hiểm mãnh liệt khí tức, cũng không biết lão đại là sao có thể nhanh như vậy liền đem mình cái này hai mươi Nhân nhanh chóng vớt ra.

Ồ!

Không đúng!

Lẽ ra, lão đại đã có thể đem chúng ta vớt ra, khẳng định cũng hắn là biết chúng ta lúc nào ra a!

Tại sao không có thấy lão đại?

Chẳng lẽ?

Còn có cái gì chuyện khó giải quyết đem lão đại cho ràng buộc ở sao?

Không có tiếp tục để ý tới một bên chính tiếp tục vui cười, chuyện tốt căn bản không có bởi vì tiến vào một chuyến trại tạm giam mà khổ não đám người, Từ Hồ bắt đầu ngẩng nhìn bốn phía, tìm kiếm Lưu Thiên Long thân ảnh.

"Người là đang tìm ta sao?"

Bên cạnh không bao xa chỗ Lưu Thiên Long nhẹ nhàng cầm trong tay vừa mới uống một hơi cạn sạch nước ngọt cho chính xác bắn vào thùng rác, tà mị nhìn xem trại tạm giam đại môn người liên can.

Quả thật không tệ!

Cũng không có bởi vì bị kéo vào trại tạm giam một chuyến mà sinh ra đê mê trong lòng, ngược lại từng cái vẫn là như vậy vui mừng, trong lòng không khỏi cũng là một mảnh vui mừng. Mình muốn chính là cái này hiệu quả, mặc kệ là bất kỳ tình huống gì dưới, có thể bảo trì một viên lòng kiên định bên trong, như vậy, về sau, bọn hắn liền tất nhiên là nhất trí thiết quân.

"Lão đại!"

Ngay tại vui đùa âm ỉ đám người, nghe được cái này khoan thai truyền đến thanh âm, theo tiếng nhìn một cái, lập tức đình chỉ đùa nghịch náo, rất cung kính hô to một tiếng.

"Khụ khụ khụ. . ."

Lưu Thiên Long bị hắc không nhẹ.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mô nó cái đậu hũ! Các người có thể hay không khiêm tốn một chút." Lưu Thiên Long tương đương đau đầu, không gặp trại tạm giam ngoài cửa lớn chung quanh người đi đường nhao nhao quăng tới ánh mắt sao?

Tốt a!

Có khinh bỉ, khinh miệt, căm thù, chán ghét. . .

Tóm lại, biểu lộ khác nhau, tương đương không cách nào miêu tả.

"Hắc hắc, lão đại, người lười ăn mặc này, khó trách nhất thời không nhìn thấy người!" Từ Hồ cũng không có bởi vì người qua đường ánh mắt mà có chỗ khó chịu. Dù sao, trước đó, hắn làm sao chưa từng gặp qua cái này rất nhiều biểu lộ, ánh mắt, những này, hắn sớm đã thành thói quen.

Sau lưng Vương Tử Long, Chu Đại Thường, Triệu Cương bọn người, tự nhiên cũng sẽ không để ý tới những này, một mạch toàn bộ cư trú tiến lên, lễ cung dù sao vây quanh ở Lưu Thiên Long trước người.

"Lão đại!" Vương Tử Long hai mắt chứa đầy nước mắt, hai mắt đầm lệ nhìn xem Lưu Thiên Long, nghẹn ngào hô.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Nam nhi không dễ rơi lệ, ngươi không biết sao? Khiến cho cùng cái nương môn giống như!" Lư Thiên Long con mắt đỏ lên, nhưng là, rất nhanh lại che giấu xuống dưới, một loại chi tiết rèn sắt không thành thép ngữ khí, uyển chuyển đôi Vương Tử Long cười mắng.

"Vâng, lão đại, ngươi yên tâm, ta về sau cũng không tiếp tục tùy tiện rơi lệ. Coi như rơi lệ, đó cũng là bởi vì tưởng niệm lão đại mà rơi lệ." Vương Tử Long tự nhiên cũng nghe ra Lư Thiên Long trong lời nói nói bóng gió, tay phải nhanh chóng lau một cái hai mắt, lập tức lại biến trở về trước đó tên dở hơi biểu lộ, cười đùa tí tưng đối với Lư Thiên Long vỗ bộ ngực gọi vào.

Ách!

Trán!

Lần này, chung quanh người liên can, từng cái bị cái thẳng này biểu diễn cho lời đến biểu lộ không đồng nhất, trong nháy mắt tập thể được vòng.

Đến!

Mới vừa rồi còn trình trọng việc tràng diện, trong nháy mắt lần cái này tên dở hơi cho kéo về đến bình thường.

"Ha ha ha. . ."

Nhìn xem bị Lư Thiên Long nhẹ nhàng một cước đạp lên trên mặt đất, chính Trọng Nhị Kim Cương không nghĩ ra, đồng dạng lâm vào được vòng trạng thái Vương Tử Long, Từ Hồ một đám người, trong nháy mắt bị chọc cho ồn ào cười ha hả.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Vì mộng tưởng

Tự nhiên, một cử động kia, lại là dẫn tới lui tới người qua đường một trận ghé mắt.

Chỉ là, cũng vền vền ghé mắt, lập tức nhanh chóng rời đi.

Dù sao, cái này từng cái thân hình hung hãn tráng hán, hơn nữa là đứng tại trại tạm giam ngoài cửa, dân chúng bình thường tự nhiên cảm thấy trong lòng một trận khiếp ý. Cái này nếu là bởi vì mình một chút mắt tập trung, trên chọc bọn này Sát Thần, đó chính là sai lầm.

Nếu như bị Lư Thiên Long biết mình một đám người cử động, cho người qua đường tạo thành ý nghĩ như vậy, đoán chừng lại muốn bắt đầu ngựa đầu đối đầu trời thần phạt lớn tiếng oán trách.

"Hồ ca, trải qua này một lần về sau, chúng ta về sau hết thấy hành động, đều sẽ ở vào giám thị bên trong, dù sao, có Nhân trăm phương ngàn kế muốn đem chúng ta cho chơi chết. Cho nên, từ giờ trở đi, chúng ta mỗi đi một bước, đều phải chú ý cẩn thận, không thể để cho người hữu tâm chui chỗ trống, để người mượn cớ." Trên xe, Lư Thiên Long tựa ở trên xe, quay đầu đối bên cạnh Từ Hồ trình trọng mà nghiêm túc nói.

"Hừ! Quá mẹ nó biệt khuất. Chúng ta chỉ là muốn triệt để thoát khỏi hắc ám, một lần nữa quang minh chính đại sinh hoạt tại quang minh bên trong, vì cái gì những người này chính là không thể gặp chúng ta tốt. Nếu như bị ta biết, là ai hại chúng ta, ta nhất định sẽ không bỏ qua bọn hắn." Từ Hồ cũng không để ý tới Lư Thiên Long lời nói, ngược lại tương đương bầu không khí khê nói.

"Hồ ca, ngươi nhìn, ngươi lại bắt đầu phạm hoành! Ta lời mới vừa nói, không chỉ có là tinh táo ngươi, đồng thời cũng là để chính ngươi có thể rõ ràng nhận rõ tình thế, dù sao, chúng ta sau lưng còn có nhiều huynh đệ như vậy, cùng người nhà của bọn hắn. Ta cũng không hi vọng một chiêu vô ý, bị Nhân lợi dụng sơ hở, từ đó tạo thành không cần thiết tổn thất. Tóm lại, chúng ta bây giờ điểm xuất phát, chính là nhanh chóng đem công ty sáng tạo, để hữu tâm đối phó chúng ta người không thể lần nữa lợi dụng sơ hở, cũng có thể để các huynh đệ không tại nom nớp lo sợ, cái này, chính là ta trước mắt muốn nhất." Lư Thiên Long ngữ vô vô Từ Hồ dày đặc bả vai, trọng tâm dài nhìn xem hắn nói.

"Thật xin lỗi, lão đại, là ta xúc động! Ngươi yên tâm, trải qua này một lần, ta về sau nhất định càng thêm lưu ý, cam đoan không tại cho ngươi loạn thêm, cũng làm cho các huynh đệ có một cái tốt đẹp sinh tồn hoàn cảnh." Từ Hồ lập tức ý thức sự thất thố của mình, sắc mặt xấu hổ nhìn xem Lư Thiên Long bảo đảm nói.

"Tốt, ngươi làm sao cùng Tử Long, lúc nào cũng biến thành cùng nữ nhân giống như. Tốt, đã ngươi nhận thức được sai lầm, như vậy, tiếp xuống, chúng ta liền muốn tăng tốc tiến trình, trước sáng tạo công ty. Nhưng là, công ty sáng tạo sau khi hoàn thành, ngươi nhất định phải lập tức đi bắt đầu đi làm ta

bàn giao đưa cho người chuyện kia." Lưu Thiên Long trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng, một mặt nói, lại rất là trình trọng lần nữa bàn giao.

"Được rồi, lão đại, người yên tâm." Từ Hồ đem bộ ngực đập phanh phanh vang lên, biểu lộ nghiêm túc bảo đảm nói.

"Ngàn vạn nhớ kỹ, lần này, nhất định không thể tại lơ là bất cẩn, dù sao, hiện tại có Nhân trong bóng tối nhìn chăm chăm chúng ta, có chút sai lầm, vậy sẽ tạo thành không thể đo lường hậu quả." Tựa như là vẫn chưa yên tâm, Lưu Thiên Long lần nữa dặn dò.

"Yên tâm đi! Lão đại. Ta dùng sinh mệnh cam đoan với người, trải qua chuyện này về sau, ta tuyệt đối sẽ không lại cho phép mình phạm sai lầm." Từ Hồ hai mắt tròn lên, biểu lộ nghiêm túc đến tột đỉnh trình độ, cắn răng trầm giọng hướng về Lưu Thiên Long cam đoan.

"Không cần thiết khẩn trương như vậy, Hồ ca. Ta biết, người trên vai gánh rất nặng, nhưng là, đã chúng ta muốn cuộc sống tự do tự tại ở trong quang minh, luôn luôn phải có điều nỗ lực. Vì tương lai, vì thành công, cũng vì chúng ta cộng đồng mộng tưởng. Hồ ca, chúng ta cùng một chỗ cố lên!" Lưu Thiên Long gặp Từ Hồ bộ dáng, biết mình nói cho hắn tạo thành rất sâu áp lực, thế là vỗ cái kia rộng thật bả vai, mỉm cười nói.

"Lão đại, người yên tâm, trong lòng ta tự có phân tặc. Có lẽ, chính là như thế một lần kinh lịch, cũng thành tựu ta động lực, có thể chống đỡ lấy ta không ngừng hướng về phía trước. Vì giấc mộng, cố lên!" Từ Hồ noi nói lồng bộ mặt gấp gấp cơ bắp, nhún vai, nắm chặt nắm đấm quơ trầm giọng kêu lên.

"Vì giấc mộng! Cố lên!" Trên xe những người còn lại viên cũng không biết Từ Hồ muốn làm gì, nhưng là, nghe được Lưu Thiên Long cùng Từ Hồ sau cùng kia tịch thoại, lập tức kích tình bành trướng, cùng một chỗ la lớn.

Tương lai có thể thế nào, có thể có như thế nào thành tựu, có thể sáng tạo như thế nào huy hoàng, đều là một ẩn số. Nhưng là, chỉ cần có mộng tưởng, liền có động lực.

Bọn này sinh hoạt tại xã hội tầng dưới chót nhất, hắc ám nhất nơi hẻo lánh người, đồng dạng đối quang minh có vô hạn ước mơ, chính là như thế một cái tín niệm, như thế một cái động lực, bắt đầu thôi động bọn hắn dừng cảm, kiên cường, không sợ bắt đầu bước ra kiên cố bước đầu tiên.

Vì mộng tưởng, cố lên!

Câu này khẩu hiệu, trở thành bọn hắn ngày sau trong sinh hoạt một cái khẩu hiệu, không ngừng quát roi lấy bọn hắn, hướng về từng cái cao hơn đỉnh phong vượt qua.

Bánh!

Ba!

Àm àm!

Một tòa vô cùng khí phái, xa hoa trong biệt thự, truyền ra đủ loại tạp âm, cẩn thận nghe xong, có pha lê vỡ vụn thanh âm, vật thể ngã xuống đất thanh âm vân vân. Không rõ ràng người, còn tưởng rằng có Nhân tại cãi nhau, thế nhưng là, căn biệt thự này khu, diện tích rất lớn, mỗi một nhà ở giữa khoảng thời gian cũng rất xa, cho nên, không có Nhân chú ý tới căn biệt thự này bên trong phát ra thanh âm.

"Tức chết lão tử! A. . .!"

Bỗng nhiên, trong biệt thự truyền ra rít lên một tiếng, một nam tính thanh âm

Đến tột cùng là ai?

Không ai biết.

"Hừ! Các người chờ đó cho ta, chuyện này sẽ không như thế đơn giản liền để các người chấm dứt. Đã có mở đầu, vậy thì có nhạc dạo, các người chờ lấy, đằng sau sẽ càng đặc sắc, chúng ta kỷ lục khán xướng bản (*hãy đợi đấy), chờ xem! Chậm rãi, các người liền sẽ biết, sẽ có cỡ nào đặc sắc. Ha ha ha ha. . ."

Tên nam tử này âm thanh trong giọng nói, tràn ngập oán độc, âm lệ. . .

Nhưng là, giờ phút này, lại có ai chú ý tới, hoặc là quan tâm những thứ này.

"Tiểu long, thật xin lỗi, đều do ba ba chỉ lo bận bịu bên ngoài, không có chú ý người bên này. Bất quá, cũng may kết quả cuối cùng vẫn là viên mãn, ngã lại, thật đúng là để cho ta lau một vệt mồ hôi. Đùng, là ai muốn đối phó người, người có đầu mối sao?" Ban đêm, từ bên ngoài vội vàng gấp trở về Dương Khôn mới vừa vào cửa, còn đến không kịp đóng cửa, liền đối chính bởi tiếp Nhậm Thư Uyển, Dương Chi Nhu tựa ở trên ghế sa lon xem tivi Lưu Thiên Long lớn tiếng hỏi.

"Ủm?" Dương Khôn, lập tức đưa tới chính tư tư có vị thượng thức bột biển kịch hai nữ, chỉ một thoáng liền đem tràn ngập ánh mắt nghi hoặc xinh đẹp thủ không hẹn mà cùng ngoặt về phía Lưu Thiên Long.

Ai!

Lưu Thiên Long trong lòng một trận thờ dài.

Đến!

Lúc đầu, coi là chuyện này không làm kinh động mọi người, miễn cho mọi người gánh vác kinh thụ sợ, kết quả, tốt a, bị Dương Khôn cái này không để ý phá tan lộ.

Bất quá, ngẫm lại cũng thế, Dương Khôn là ai? Loại tin tức này hẳn nhất định có thể thu được. Bất quá, lại nói, ngài nhận được thật đúng là rất chậm a!

May mắn lần này chưa từng xuất hiện cái gì phong hiểm, cũng may nấn mình kết bái đại ca có thể số lượng lớn, cái này nếu là đổi lại Dương Khôn đến giúp đỡ, được rồi, ngay cả Lạc Khuynh Thành đều không giải quyết được, Dương Khôn thì càng không thể giúp chút gì không.

Cũng may kết quả là không có nguy hiểm, nếu biết, cũng không có gì, miễn cho bọn hắn đang lo lắng. Nghĩ như thế nghĩ, liền cũng không còn dự định tiếp tục giấu diếm, hoàn toàn chính chính, từ đầu tới đuôi đem sự tình nhanh chóng giảng giải một lần. Đương nhiên, những cái kia nguy hiểm tình tiết, hẳn tự nhiên là không có lộ ra nửa chữ.

Tuy nói hẳn một đường giảng giải phi thường nhẹ nhõm, nhưng là, cũng chỉ có thể lừa gạt một chút Nhậm Thư Uyển cùng Dương Chi Nhu hai nữ, lại há có thể giấu giếm được Dương Khôn cái này trải qua cửa hàng, lão luyện cay độc nhân vật đâu?

Đã kết quả cuối cùng là tốt, hẳn cũng không tiếp tục tiếp tục truy vấn, hẳn biết, Lư Thiên Long là sợ hãi để Nhậm Thư Uyển cùng Dương Chi Nhu lo lắng, thế là, hẳn cũng chỉ có thể trong lòng mình yên lặng hung hăng nhớ kỹ.

Đêm khuya,

Cùng Nhậm Thư Uyển lặng lẽ tại gian phòng triều miên một hồi, nói vài câu giữa người yêu lời tâm tình về sau, tại Nhậm Thư Uyển lưu luyến không rời tình huống dưới, Lư Thiên Long lấy một cái rất sứt sẹo lý do đem Nhậm Thư Uyển cho hồng trở về phòng nghỉ ngơi đi. Mặc dù biết Lư Thiên Long là bởi vì không muốn để cho mình lo lắng, đem chuyện lần này giản hóa, cứ việc lưu luyến không rời, nhưng là, thông minh Nhậm Thư Uyển vẫn là nhu thuận lựa chọn rời đi.

Ngọc bội không gian.

"Tiểu long, người qua đây! Một hồi ta dự định nhất cử xông phá tầng thứ nhất, cần người hỗ trợ ở bên cạnh giúp ta chăm sóc một chút, để tránh ngoài ý muốn nổi lên. Dù sao, ta cũng là lần thứ nhất tiếp xúc. Đằng sau, liền muốn vất vả người!" Lư Thiên Long tận lực để cho mình lộ ra hòa ái biểu lộ, nụ cười kia, cũng là tận khả năng cho Long Bảo Bảo một loại rất cảm giác ấm áp, chỉ là, hẳn không biết là, Long Bảo Bảo thời khắc này trong lòng, đã cảm thấy hẳn là một con lão sói xám, chuyên môn lừa tiểu hài lão sói xám.

Ai!

Cái này nếu để cho Lư Thiên Long biết Long Bảo Bảo ý nghĩ trong lòng, không biết nên làm thế nào cảm tưởng a!

"Chủ nhân, người an tâm xông quan đi! Ta giúp người hộ pháp!" Cứ việc trong lòng cho rằng Lư Thiên Long chính là lão sói xám, nhưng là, Long Bảo Bảo cũng không có lựa chọn cự tuyệt, ngược lại rất là chăm chú hướng về phía Lư Thiên Long nãi thanh nãi khí mà bảo chứng. Bởi vì, hẳn cũng biết, Lư Thiên Long đối mặt địch nhân mạnh đến mức nào, hẳn tình cảnh hiện tại cũng nhất định phải nhanh chóng cường đại mới có thể tự vệ, nếu không, mình mãi mãi chờ đến lúc đến cái này không đáng tin cậy chủ nhân, liền muốn chết yếu, hậu quả kia là, mình cũng ợ ra rầm cảm lạnh, cùng theo chơi xong. Cho nên, mặc kệ là căn cứ vào điểm nào nhất, chính mình cũng nhất định phải trợ giúp cái chủ nhân này nhanh chóng cường đại.

Có lẽ, dù cho, Lư Thiên Long biết Long Bảo Bảo giờ phút này ý nghĩ trong lòng, kia lại có thể thế nào, còn có thể thế nào, ai bảo người bình thường đối với người ta như vậy hung. Bất quá, giờ khắc này, mặc kệ có biết hay không, thanh không rõ ràng, hẳn đều không thể bận tâm, hẳn giờ khắc này ý nghĩ, mục đích, chính là nhanh chóng làm bản thân mạnh lên, bằng không, nữ nhân của mình, thân nhân, bằng hữu, huynh đệ, đều sẽ lâm vào hiểm cảnh. Những này, đều không phải do hẳn tại không thêm nhanh cường đại bước chân.

Oanh!

Bỗng nhiên, ngọc bội không gian bên trong truyền đến một trận trầm thấp long ngâm, đồng thời, nương theo lấy một trận rất nhỏ lắc lư, mơ hồ trong đó, như có một đầu kim sắc cự long tại không gian không ngừng trên dưới sôi trào, giống như đang làm trọng lấy được tân sinh mà mừng rỡ không thôi.

Wow!

Long Bảo Bảo tròn to kia đôi manh manh hai mắt, trong mắt để lộ ra vô cùng mừng rỡ.

"Xem ra, cái này không đáng tin cậy ma quý bạo quân chủ nhân, thiên tư còn không phải kém như vậy a! Xem ra, mình lần này khả năng thật đúng là gặp được một cái có tiềm lực chủ nhân cũng khó nói a! . . ." Trong nháy mắt, Long Bảo Bảo trong lòng hiện lên vô số ý nghĩ, chỉ là, đều là tràn ngập vui sướng, đối tượng lai mỹ hảo ước mơ ý nghĩ.

Chương 128: Đột phá

Ngao!

Nurong theo lấy cuối cùng một đạo long ngâm về sau, kim sắc cự long hư ảnh cuối cùng triệt để tiêu tán vô tung vô ảnh, tựa như chưa từng có xuất hiện qua giống như.

Mà xem như duy nhất nhân chứng, Long Bảo Bảo, giờ phút này cũng không có chú ý tới, bởi vì, tiểu gia hỏa này còn đắm chìm trong mỹ hảo trong huyền tường.

Dát băng!

"Ồi!"

Long Bảo Bảo một tiếng hét thảm, đồng thời tranh thủ thời gian dùng ngón song trảo chết kinh xoa đầu của mình.

Ai! Luru Thiên Long a, Luru Thiên Long, ngươi nha, qua sông đoạn cầu thật có một bộ.

Nguyên lai, cái thằng này vừa mới đột phá tầng thứ nhất Kim Long hàng thế giai đoạn trước về sau, trong lòng cái kia hải long a, hưng phấn a, nóng lòng tìm người chia sẻ, thế là nhanh chóng từ lúc ngồi bên trong rời khỏi. Thế nhưng là, khi hần mở hai mắt ra về sau, phát hiện Long Bảo Bảo chính mở to kia một đôi manh manh hai mắt nhìn lấy mình ngăn người, còn thỉnh thoảng phát ra khanh khách cười ngây ngô.

Trong lòng không khỏi kỳ quái, mình có chỗ nào làm trò cười sao? Thế mà làm cho tiểu gia hỏa này trò cười mình, vội vàng toàn thân trên dưới nhìn một lần, cũng không có phát hiện dị dạng. Lại đem ánh mắt nhìn về phía tiểu gia hỏa, lúc này mới phát hiện tiểu gia hỏa này giống như cũng không là đang chê cười mình, ngược lại tựa như là đang ngăn người cười ngây ngô. Thế là trong lòng không vui, lập tức chính là một cái hạt dẻ xộp giòn thường quá khứ, gọi là một cái giòn a!

Bất quá, cái này hạt dẻ xộp giòn giòn roi xuống Long Bảo Bảo trên đầu về sau, đó chính là một tiếng hét thảm.

Chỉ gặp, tiểu gia hỏa giờ phút này đang trốn đến xa xa, một mặt chết kinh xoa cái ót, một mặt vô cùng u oán nhìn chăm chăm Luru Thiên Long đứng thẳng phương hướng, mặt mũi tràn đầy đề phòng, giống như chỉ cần Luru Thiên Long chỉ cần hướng phía trước dù là như vậy một bước nhỏ, nó tự tụt lúc chuẩn bị nhanh chóng thoát đi, có thể thấy được, Luru Thiên Long cái này ma quỷ bạo quân chủ nhân tên tuổi tại hần ấu tiểu trong suy nghĩ, là triệt để cho ngồi vững.

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ!

Luru Thiên Long nhìn xem trốn tránh mình xa xa Long Bảo Bảo, trong lòng nhịn không được dừng lại im lặng.

Ngươi nha!

Không phải liền là thường ngươi một cái hạt dẻ xộp giòn sao?

Cần thiết hay không?

Lại không thương?

Nhìn ngươi nha kia tiểu tử! Dừng a! Phật gia gia ta khinh bỉ ngươi!

"Tiểu tử, nhìn ngươi còn dám thất thần không! Đã nói xong bảo ngươi giúp Phật gia gia hộ pháp, ngươi nha thế mà đào ngũ. Cái này xem ra Phật gia gia cát nhân thiên tướng, là tràn ngập lớn phúc vận người, ngay cả lão thiên đều chiếu cố không thôi a! Hừ hừ, tiểu tử, vừa rồi kia nhẹ nhàng vừa gõ, là cảnh cáo ngươi, cho ngươi nha nhắc nhở." Luru Thiên Long tâm tình thế nhưng là vô cùng sáng khoái, nhìn qua tránh ra thật xa mình Long Bảo Bảo, trên mặt một trận tà mị chi sắc.

Không phải hần lãnh huyết, cũng không phải hần vô tình, càng không phải là hần cay nghiệt.

Tự nhiên, Long Bảo Bảo cũng sẽ không so đo những này, mặc dù chủ tớ một người một sủng ngăn người ở chung mới mấy ngày, đều đã tại trong lúc vô hình tạo thành một loại ăn ý, đều sớm đã hiểu rõ đối phương là tính cách gì. Ai! Thật đúng là trả lời một câu, không phải người một nhà, không tiến một nhà cửa.

Đến!

Cái này một người một sủng, hai cái tên dở hơi, xem như tiến đến một khối.

"Hi hi, chủ nhân, chúc mừng ngươi niết, rốt cục đạt được ước muốn, đột phá tầng thứ nhất. Ngươi thật sự là cát nhân thiên tướng a!" Long Bảo Bảo sợ hãi chậm rãi tiến tới góp mặt, vội vuốt mông ngựa.

"Lăn ngươi nha, lão tử kia là lớn phúc vận ngươi, như thế nào là cát nhân thiên tướng, đi, đi một bên chơi." Lưu Thiên Long sắc mặt tràn đầy ngoạn vị bộ dáng, làm ra không nhìn được thân sắc, tựa như không tiếp tục tiếp tục khi dễ Long Bảo Bảo ý tứ, chỉ là, không biết vì cái gì, Long Bảo Bảo lại cảm giác được một trận gió quét vào mặt mà đến, ngay sau đó, nó liền bay ra ngoài, sau đó, trên mặt đất chính là mấy cái lẩn đất hồ lô, làm cái đầy bụi đất.

"Phi phi phi!" Long Bảo Bảo đứng vững bước chân về sau, liền tranh thủ trong miệng bụi đất phun ra.

"Hừ! Chỉ biết khi dễ ta! Không phải chính ngươi nói ngươi là người hiền tự có thiên tướng người sao? Vì cái gì đổi thành ta nói, ngươi liền không vui! Hừ hừ, Long Long ta khinh bỉ ngươi, nguyên rủa ngươi." Long Bảo Bảo trong lòng không vui.

Bỗng nhiên, giống như nghĩ đến cái gì?

"Đi đi đi, không thể nguyên rủa hần, còn muốn chúc phúc hần a, bằng không, ta không hãy cùng lấy cùng một chỗ xui xẻo sao? Nhìn ta cái này phá miệng, phi phi phi, không gì kiêng kị." Long Bảo Bảo hung hăng vỗ một cái mình cái đầu nhỏ.

Giờ phút này, Lưu Thiên Long không tiếp tục để ý tới Long Bảo Bảo, mà là bắt đầu chậm rãi cảm thụ đột phá cái này Kim Long hàng thế giai đoạn trước về sau thu hoạch.

Ài, đáng thương em bé, cũng không biết trước đó mình đột phá lúc, bên ngoài xuất hiện cái gì dị dạng, cũng không biết vì cái gì Long Bảo Bảo sẽ thất thần ngẩn người.

Nhưng là, giờ phút này, hần cũng không có công phu kia đi suy nghĩ, suy đoán, hần cường chế vui sướng trong lòng, chậm rãi vận khí công lực.

Bá a!

Một đạo mất thường không thể gặp khí lăng từ hần trong tay vung vẩy mà ra, hướng về cách đó không xa một cái sườn núi nhỏ cực tốc xuyên tới.

Lập tức.

Ầm!

Sườn núi nhỏ ứng thanh mà ra, mảnh vỡ nổi lên bốn phía, Lưu Thiên Long một cái vội vàng không kịp chuẩn bị, bị đối diện phản xạ mà tới bụi đất khối đánh cái đầy bụi đất, toàn thân trên dưới lập tức cùng cái tượng đất giống như.

"Khụ khụ khụ. . ."

Lưu Thiên Long hai mắt tròn cả, như là cũng không nhận được ảnh hưởng, chỉ là ho khan vài tiếng, tiếp tục ngo ngắc nhìn phía trước biển mất sườn núi nhỏ chỗ, một cái không nhỏ hổ thay thế nguyên lai sườn núi nhỏ tồn tại.

Giờ tay phải lên, nhìn kỹ một chút, y nguyên có chút không dám tin, cái này chẳng lẽ thật là mình vừa rồi vung vẩy đi ra sao? Uy lực này, lớn a!

"Ha ha ha. . ."

Lưu Thiên Long cao hứng ngửa đầu cười ha hả, mình lần này thật đúng là đạt được một bước siêu cấp thần công a.

Chỉ cần mình cố gắng tu luyện, liền nhất định có thể bảo vệ mình người bên cạnh không thu được tổn thương. Ân, muốn càng thêm cố gắng.

Bỗng nhiên, một trận mê muội cảm giác bất lực phun lên toàn thân, lập tức, cả người khô tàn tẻ lẩn quay nguyên địa.

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mặt mẹ nó cái đầu hũ!

Không phải đâu!

Chẳng lẽ môn công pháp này có cái gì tác dụng phụ?

Hoặc là có cái gì thiếu hụt hay sao?

Nghĩ đến chỗ này, lập tức, Lưu Thiên Long toàn thân một trận lạnh buốt. Trong chốc lát, vừa rồi tâm tình vui sướng phiêu tán vô tung, một cổ uể oải cảm xúc nhanh chóng phun lên trong tim.

"Cái kia, chủ nhân, kỳ thật, ngươi rất không cần phải dạng này, đây chỉ là ngươi thần công sơ thành thời điểm bình thường biểu hiện." Đây là, Long Bảo Bảo rất hợp thời nghĩ xuất hiện tại Lưu Thiên Long bên người, yếu ớt ở một bên khuyên lơn.

"Ừm? !"Lưu Thiên Long lập tức giật mình, lập tức vui mừng, nhanh chóng quay đầu nghi hoặc nhìn Long Bảo Bảo.

"Chủ nhân, kỳ thật, ngươi vừa rời vùng vắng đi ra kia cổ khí sóng, cơ hồ là trên người ngươi trước mắt tất cả tồn súc, lại thêm ngươi vừa mới đột phá một cái tiểu giai tầng, còn không có quen thuộc, càng thêm không có học được hợp lý thao tác vận dụng, lúc này mới tạo thành vừa rồi ngươi trong Đan Điền tiêu xài không còn, cho nên, chỉ làm thành ngươi bây giờ toàn thân trên dưới cảm giác vô lực . Bất quá, đây cũng chỉ là tạm thời, chỉ cần ngươi hơi nghỉ ngơi một trận về sau, loại này mê muội không còn chút sức lực nào cảm giác liền sẽ triệt để tiêu tán không thấy."

"Nhưng là, về sau ngươi liền không thể lại hưởng hôm nay như vậy dạng này tùy ý hất vẩy nội kinh của ngươi, bằng không, một khi gặp được nguy hiểm, vậy liền sẽ đem mình lâm vào chỗ vạn kiếp bất phục. Cho nên, ngươi làm hạ khẩn yếu nhất chính là, học được thuần thực thao tác, vận dụng chính ngươi trong đan điền cổ này khí lực."Long Bảo Bảo tựa như một cái trưởng giả, lại giống một cái lương sư, tỉ mỉ đối Lưu Thiên Long giảng giải.

"Úc! Nguyên lai là dạng này!" Lưu Thiên Long bừng tỉnh đại ngộ, hai mắt kiểm lập tức lại khôi phục thần thái, tinh quang rạng rỡ.

"Cám ơn ngươi, Long Bảo Bảo, xem ra, ngươi chính là thượng thiên ban cho ta một cái bảo bối a! Hắc hắc!" Khôi phục thần thái Lưu Thiên Long, đứng dậy, hưng phấn đối Long Bảo Bảo nói xong, liền nhanh chóng nhảy ra ngọc bội không gian.

"Hừ! Còn bảo bối, có ngươi đối xử với mình như thế bảo bối sao? Ngươi không khi dễ ta, ta liền đã cảm ơn trời đất!" Nhìn qua sớm đã biến mất lại nguyên địa Lưu Thiên Long đứng thẳng địa phương, Long Bảo Bảo lặng lẽ thầm nói: "Ta lời còn chưa nói hết, ngươi liền chạy. Ai, hi vọng hắn về sau tuyệt đối không nên tùy tiện dùng cổ này khí lãng a, không phải, ảnh hưởng thể nhưng là rất lớn a!"

Tự nhiên, những này Lưu Thiên Long đều không có nghe được, bởi vì, vì để tránh cho Long Bảo Bảo quá nhiều cuộc sống riêng tư của mình, hắn sớm đã đem không gian cùng ngoại giới liên hệ cắt đứt, chỉ có hắn có thể tùy ý liên hệ đến.

"Đại vương gọi ta đến tuần sơn, ta đem người ở giữa đi một vòng."

"Treo lên ta trống, gõ lên ta cái chiêng, sinh hoạt tràn ngập cảm giác tiết tấu."

"Đại vương gọi ta đến tuần sơn, bắt tên hòa thượng làm bữa tối."

...

Tâm tình vô cùng du thoải mái ra ngọc bội không gian, một mặt hừ phát < đại vương gọi ta đến tuần sơn > cái này thủ khúc hướng về dưới lầu thoải mái nhàn nhã độ bộ pháp, vô cùng hài lòng đi đến.

Trên giường vận công tu luyện một lần, đem trong đan điền thâm huyệt không còn luồng khí kia bổ sung trở về về sau.

Như là thường ngày, Thiên Long bắt đầu luyện công buổi sáng.

Chỉ là, hôm nay lại tăng thêm được một hạng huấn luyện khoa mục, đó chính là bắt đầu học được thuần thực vận dụng vừa mới đạt được khí kinh.

Có lẽ, trong ngày thường, Lưu Thiên Long luyện công buổi sáng thời điểm, nương theo hần một chiêu một thức ở giữa, chỉ là liên tiếp động tác lúc phát ra thanh âm. Nhưng là hôm nay lại khác, theo hần một chiêu một thức phát ra, chung quanh cây cối hoa cỏ, đều giống như một trận gió lớn thổi qua lúc, lúc la lúc lắc, hảo hảo náo nhiệt.

Mặc dù như thế, Lưu Thiên Long cũng không có ý thức được.

Bởi vì giờ khắc này hần, sớm đã đắm chìm trong kia cảm ngộ ý cảnh bên trong.

Răng rắc.

Bỗng nhiên, một viên ước chừng cao ba mét cảnh quan cây rớt cục chìm chịu không nổi không ngừng xâm nhập sức gió tàn phá, tại nỗ lực giữ vững được một trận về sau, vẫn là bị chặn ngang bẻ gãy.

Mà viên này cảnh quan cây chỉ là một cái tiên phong mà thôi.

Nhìn kỹ, chung quanh trên cây, giờ phút này sớm đã khắp nơi trụi lủi, tựa như tiến vào trời đông giá rét.

Trên mặt đất, lá rụng như là một cái sườn núi nhỏ, giống như có một đôi đại thủ đồng dạng đưa chúng nó chồng chất cùng một chỗ; bỗng nhiên, lại giống trên mặt đất lại một cái cực lớn công suất máy quạt gió, toàn bộ một mạch lại lật bay lên, như là từng cái lực sắc hồ điệp, lại tựa như từng cái lực sắc tinh linh, ở giữa không trung cao hứng nhảy múa.

Không, nhìn kỹ, cái này một mảnh lực sắc bên trong, còn giống như có một ít thái sắc tinh linh.

Có phần, tử, hoàng, lam. . .

Tốt a, phụ cận bông hoa cũng bị tàn phá, liền tận gốc thân, cũng bị kéo lên.

Nhưng là, kẻ đầu têu lại không biết chút nào, vẫn như cũ say mê trong đó.

"Bầu trời thổi qua năm chữ!"

"Đậu đen rau muống a!"

Chỉ gặp, vừa mới rời giường Nhậm Thư Uyển cùng Dương Chi Nhu, Dương Khôn, bởi vì bên ngoài biệt thự vang động, không hẹn mà cùng bị hấp dẫn tới, nhìn thấy một mảnh hỗn độn vườn hoa về sau, đồng thời phát ra một tràng thốt lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Được vòng

Hồ. . .

Nhận một trận này tiếng kinh hô ảnh hưởng, Lư Thiên Long lập tức ngừng lại, ngay sau đó thật dài thở ra một cổ trọc khí, lập tức liền cảm giác được toàn thân một trận thần thanh khí sáng, gọi là một cái thông thấu a.

Nhưng là, khi hắn nhìn thấy mình chung quanh từng mảnh bùa bộn về sau.

"Đậu đen rau muống a! Cái này cái quỷ gì? Chuyện gì xảy ra?"Cái này nha cũng là trong nháy mắt được vòng.

"Đậu đen rau muống!"Dương Chi Nhu một trận khinh bỉ bộ dáng, hướng về phía Lư Thiên Long chạy tới một cái khinh bỉ vệ sinh mắt, lập tức, tay phải đối cái này đồng dạng được vòng kẻ đầu têu vung ra một ngón giữa.

Mới vừa rồi còn mờ mịt Dương Khôn, bỗng nhiên trên mặt một trận mừng rỡ, sau đó, đối Lư Thiên Long dựng thẳng lên một cái ngón tay cái, vui mừng nhẹ gật đầu về sau, quay người hướng về bên ngoài biệt thự rời đi.

Nhậm Thư Uyển thì lại khác, nhìn qua Lư Thiên Long, trong hai mắt tràn đầy yêu thương chi sắc, nhưng là, yêu thương chi sắc ánh mắt bên trong, đồng dạng tràn ngập nghi hoặc.

"Ai! Chủ nhân a! Ai bảo ngươi gấp gấp như vậy ra ngoài, không nghe ta nói hết lời a! Nhìn ngươi lần này giải thích thế nào lạc! Lạc lạc lạc lạc. . ."Nghĩ đến chỗ này, tiểu gia hòa không khỏi bắt đầu có chút nhìn có chút hà hê.

Mặc dù Lư Thiên Long cắt đứt ngọc bội không gian cùng ngoại giới giọng nói liên hệ, nhưng là, cũng không ảnh hưởng Long Bảo Bảo đối với ngoại giới thị giác quan sát, điểm này, có lẽ chính là Lư chính Thiên Long ngầm hạ tồn một chút lo lắng đi.

Về phần là cái gì tiểu tâm tư, chúng ta liền không hay biết, dù sao, mỗi người đều có một ít thuộc về mình ** không phải.

Nhún vai, Lư Thiên Long tiến lên đưa tay nhẹ nhàng vuốt một cái Nhậm Thư Uyển mũi ngọc tinh xảo, ôn nhu nói ra: "Để các ngươi bị sợ hãi!"

"Hừ!"Dương Chi Nhu vênh lên cái miệng anh đào nhỏ nhắn hừ lạnh một tiếng, tức giận quay người hướng biệt thự đi đến.

Nhậm Thư Uyển cũng không có hỏi tới, nàng thông minh biết, chuyện gì nên hỏi, chuyện gì không nên hỏi, mỗi người đều có mỗi người **, nếu như, Lư Thiên Long muốn nói cho mình, hẳn nhất định không chút nào keo kiệt nói với mình. Có lẽ, cái kia dạng cũng là vì bảo vệ mình. Bởi vì cái gọi là biết đến càng nhiều liền càng nguy hiểm. Lư Thiên Long có lẽ chính là nghĩ như vậy a!

Cơ trí ánh mắt lần nữa đảo qua Lư Thiên Long kia yêu dị gương mặt.

Không sai, Lư Thiên Long chính thức nghĩ như vậy.

Dù sao, sau này mình đối mặt, khả năng đều là muôn hình muôn vẻ nguy hiểm, mình người mang thần công, có ngọc bội không gian chuyện này, vẫn là càng ít người biết càng tốt, bằng không, đối bọn hắn là một loại biến tướng tổn thương. Tin tưởng, người bên cạnh mình, sẽ lý giải nỗi khổ tâm riêng của mình. Đặc biệt là —— nữ nhân của mình.

Cảm nhận được Nhậm Thư Uyển cái kia đạo cơ trí ánh mắt ôn nhu, Lư Thiên Long nhẹ nhàng nắm vuốt bàn tay nhỏ của nàng, vô cùng ôn nhu cười cười.

Có nữ như thế, còn cầu mong gì a!

Giáo tập trên đài, tên kia nữ giáo sư ngay tại chăm chú cho đang ngồi học sinh giảng bài.

"Dưới núi nữ nhân là lão hổ, gặp ngàn vạn muốn né tránh! Hắc, ngàn vạn muốn né tránh. . ."

Soạt!

Đụng xoa!

"Ha ha ha. . ."

"Hừ! Đáng chết hòa thượng phá giới, ngay cả điện thoại tiếng chuông đều không giống bình thường, liền không thể để cho người ta bớt lo một chút. Lại nói, hiện tại là lên lớp trong lúc đó, người liền sẽ không điều thành yên lặng hình thức sao?" Dương Chi Nhu quơ đôi bàn tay trắng như phấn bắt đặc đi nhìn xem âm nhạc phát ra phương hướng giận dữ nói nhỏ.

"Hừ hừ hừ! Yên tĩnh yên tĩnh. Lưu Thiên Long đồng học, làm phiền người về sau chú ý một chút ảnh hưởng có được hay không, chúng ta nơi này là lớp học. Muốn làm mỗi cái học sinh cũng giống như người dạng này, vậy chúng ta còn thể nào dụng tâm học tập, an tâm lên lớp. Lần này ta cũng không muốn nói nhiều, hi vọng người về sau không tái phạm sai lầm cấp thấp như vậy, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa." Không biết vì cái gì, tuổi trẻ nữ giáo sư mỗi lần nhìn thấy Lưu Thiên Long đều sẽ có một loại tim đập rộn lên cảm giác, lúc đầu vừa rồi nghe được đạo này tiếng chuông thời điểm, liền có một loại lửa giận dâng lên cảm giác. Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác, tại sao là cái này yêu dị gia hóa đâu? !

Ai! Giáo sư a! Ngài cái này không công bằng, vì cái gì chúng ta có một chút sai lầm, ngài liền hướng chết bên trong trừng phạt chúng ta a!

Thương thiên a!

Đại địa a!

Ai đến thu tên yêu nghiệt này a!

Dưới đài một đám nam sinh nghe nói ngày bình thường đối bọn hắn nghiêm khắc hà khắc nữ giáo sư kia thanh âm ôn nhu về sau, từng cái ở trong lòng hồ to bất công, tức giận bất bình.

Vương Tử Long đâu?

Làm sao giờ khắc này không thấy cái này tên dở hơi ra góp đủ số a!

Tốt a!

Gia hỏa này kể từ cùng Tử Hồ bọn hắn trà trộn đến cùng một chỗ về sau, tựa như tìm tới chính mình nhân sinh mục tiêu, dứt khoát liền trực tiếp dọn tới.

"Thật xin lỗi, Vân giáo sư, ta cam đoan lần sau không nhường nữa ngài làm khó. Bất quá, ta muốn cùng ngài xin phép nghỉ." Lưu Thiên Long cũng là tương đương im lặng, mình thể mà quên đem cơ hội thành yên lặng hình thức. Hắn cũng không biết vì cái gì Vân giáo sư đối với mình như thế hiền lành, có lẽ, là bởi vì chính mình là có lớn phúc vận người đi. Nhưng là, hiện tại đã muốn xin phép nghỉ, lại thêm mình đã làm sai trước, kia thái độ khẳng định phải thả đoan chính điểm, dù cho mình có chỗ dựa.

"Ừm! Ta cho phép, người liền đi đi!" Vân giáo sư gặp Lưu Thiên Long như thế hiểu chuyện, thế là ôn nhu cười một tiếng, lập tức đáp ứng.

Ồ ngao!

Trời ạ!

Không công bằng a!

Vì cái gì ngày bình thường chúng ta muốn xin nghỉ, đều là muôn vàn khó khăn, một ngụm từ chối a.

Nương a! Ngài liền đem nhi tử một lần nữa kéo về từ trong bụng mẹ lần nữa tạo nên một lần đi!

Từng cái nam sinh trong lòng có khổ nói không nên lời, chỉ có thể ở trong lòng đại phóng nước mắt.

Thế nhưng là, ai để ý đến bọn họ đâu?

"Giày mà phá, mũ mà phá, trên thân nhỏ cà sa phá. . ."

Trời ạ!

Chúng nam sinh lại một lần nữa ở trong lòng ô ngao một tiếng.

Gia hỏa này, đi thì đi đi, thế mà còn hừ lên điệu hát dân gian.

Phật Tổ, thần a! Thu hấn đi!

"Hừ! Thối hòa thượng phá giới, liền biết đặc chí!" Dương Chỉ Nhu vênh lên cái miệng anh đào nhỏ nhắn lần nữa quơ đôi bàn tay trắng như phấn, khinh bỉ lắm lắm.

"Wow! Rất đẹp trai a!"

"Trời ạ! Ta muốn cùng hấn yêu yêu!"

"Ta phải chết, phải chết, hấn quá đẹp rồi, ta muốn làm hấn bạn gái!"

...

Thế nhưng là, những này Lưu Thiên Long đều không có nghe được, bởi vì, vừa ra phòng học, hấn liền nhanh chóng quan sát một chút chung quanh, tìm cái camera quan sát không đến góc chết, tung người một cái nhảy vọt, nhảy tới dưới lầu.

Có người nói, tầng lầu phải rất cao a? Không sợ ngã chết a? Coi như nam chính người võ công cao cường, vậy cũng không có khả năng người mang tuyệt thế khinh công đi!

Khụ khụ!

Nhìn kỹ một chút, người nha, không phải liền là từ lầu hai nhảy xuống a?

Có cần phải làm ra như vậy phong tao động tác sao?

Thế mà còn học người ta hai tay về sau sờ đầu, người cho rằng người nha có tóc a?

Bất quá, lại nói, cái này nha kia nguyên bản trống trơn trên đầu, giống như, xác thực, mọc ra một tầng dày đặc Hắc đầu.

"Hắc hắc! Cô nàng! Có phải hay không nghĩ Phật gia gia!" Lấy điện thoại cầm tay ra, nhanh chóng bấm điện thoại, gia hỏa này rất là láu cá liền đối trên điện thoại hỏi.

"Oan gia, người ta nghĩ người nghĩ chênh lệch Bất Từ có cảm giác hay không, làm sao bây giờ à nha? Người mau tới mau cứu ta chứ!" Đầu bên kia điện thoại, trong nháy mắt truyền ra một trận nùng nịu, dụ hoặc vị mười phần giọng nữ.

"A hụ khụ khụ khụ. . ." Lưu Thiên Long lập tức bị oanh kích một trận ho khan.

Bởi vì cái gọi là tự gây nghiệt thì không thể sống a!

Đến, mình đây là đáng đời a!

Biết rõ cô nàng này không phải đèn đã cạn dầu, mình vì cái gì hết lần này tới lần khác liền không thể An An thần thần một điểm a? Tại sao phải gây tên tiểu yêu tinh này a?

Trong lòng một trận kêu thảm!

"Ha ha ha. . ." Cách điện thoại, Lạc Khuynh Thành đều có thể cảm giác được giờ phút này Lưu Thiên Long bối rối, nhện không được phát ra một trận yêu kiều cười.

"Đến! Cô nãi nãi, tiểu hòa thượng sợ ngài! Ai, sư phó nói câu kia dưới núi nữ nhân là lão hồ, thật đúng là lời lẽ chí lý a! Thà đắc tội tiểu nhân, cũng không thể đắc tội nữ nhân a!" Lưu Thiên Long tranh thủ thời gian xin khoan dung.

"Hừ! Người nói như vậy ý tứ, nói đúng là ta là cái lão hồ lạc!" Mới vừa rồi còn yêu kiều cười không ngừng Lạc Khuynh Thành nghe xong, lập tức không thuận theo, ngữ khí trong chốc lát trở nên hùng hổ dọa người.

Dù cho cách điện thoại, Lưu Thiên Long cũng có thể cảm giác được một trận hàn khí thẳng bức toàn thân mình trên dưới.

"Ôi, cô nãi nãi của ta! Ngài đại nhân đại lượng, tha tiểu hòa thượng đi! Tiểu hòa thượng biết sai rồi, cũng không dám nữa." Lưu Thiên Long tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ, đầu còn có nửa điểm nam nhi khí khái, hiển nhiên biến thành một con lầy lầy chủ nhân niềm vui tiểu sủng vật chó giống như. Cũng may, nơi này là trong sân trường một cái góc chết, ngày bình thường cũng không có người nào đến nơi đây. Cái này bằng không, nhất định sẽ làm cho trông thấy một màn này Nhân giết nãy cả mình, trông mất roi một chỗ.

"Hừ! Cái này còn tạm được!" Lạc Khuynh Thành rất là hưởng thụ, nữ vương này phạm mười phần a, bá khí bên cạnh để lộ a!

"Tốt, không làm khó người. Người để cho ta làm giấy chứng nhận, hiện tại ngay tại ta trên bàn công tác, người nhìn, là ta giúp người đưa đi, vẫn là chính người tới lấy." Lời nói xoay chuyển, Lạc Khuynh Thành trong nháy mắt giống biến thành người khác, ngữ khí nghiêm túc hỏi.

"Được, vất vả người! Người chờ, ta một hồi liền đến." Đồng dạng, Lưu Thiên Long sắc mặt cũng là trong nháy mắt chuyển biến, đầu còn có vẻ vừa rồi bộ kia tên dờ hơi bộ đáng.

"Tiểu binh, phát động xe, mục đích, Xương Nam cảnh thự phân cục."

"Vâng, lão đại."

"Đại ca, lần này kế hoạch lúc đầu an bài có đầu có rối, kín kẽ, chỉ thiếu một chút, liền đem Lưu Thiên Long cho chinh ngã. Chỉ là, ngàn phòng vạn phòng vẫn là không có bảo vệ tốt Lưu Chí Đan a." Mai Thiên Tài thần sắc vạn phần uể oải, cúi đầu thấp xuống ngồi trước mặt Mai Hữu Tài.

"Hừ! Phòng được một lần, còn có thể phòng được lần thứ hai. Nhìn xem người, giống kiểu gì, tính lại điểm, chúng ta còn có cơ hội. Không phải liền là thua một ván mà thôi, về phần như thế cúi đầu mất chí khí sao?" Không có mới chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn xem người tại mình đối diện lão nhị, vỗ bàn khiển trách.

"Đại ca, người có kế hoạch gì?" Mai Thiên Tài mắt sáng lên, ngẩng đầu lên hai mắt tròn tròn, sung mãn mong đợi nhìn qua Mai Hữu Tài.

"Ai! Người thật là làm cho ta thất vọng a. Vọng người còn ở lại chỗ này quan trường trà trộn hơn mười năm. Thôi thôi!" Mai Hữu Tài một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, giận không thành thép thần sắc.

Bất quá hẳn cũng biết, Mai Thiên Tài là làm cục người mê, bởi vì lần này thất bại, tự loạn trận cước mà thôi. Bằng không, hẳn cũng sẽ không tới hiện tại còn đối hẳn khuyên giải. Dù sao, một phương diện khác tới nói, bọn hắn vẫn là thân huynh đệ. Bây giờ, mình mất con, bên người thân nhân chỉ còn lại mạch này.

"Người là làm cục người mê a! Nhớ kỹ, càng là thân ở trong ván cờ, càng là phải ổn định trận cước, không thể tự loạn trận cước, bằng không, địch nhân không có ngã xuống, người liền đã ngã xuống trước." Vì kéo về Mai Thiên Tài tinh khí thần, Mai Hữu Tài bắt đầu cho hắn động viên.

"Lần này, chúng ta mặc dù thất bại, nhưng là, không phải là không một lần kinh nghiệm dạy dỗ."

"Là chúng ta quá khinh địch, cũng quá tự tin. Chúng ta đánh giá quá cao mình, đánh giá thấp đối phương a!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Nữ thần thi đấu

"Mặc dù bây giờ chính là sự kiện kia trong lúc mấu chốt, nhưng là, chúng ta vẫn là không thể khinh địch a. Coi như lần này thất bại cho chúng ta lên một bài giảng đi." Mai Hữu Tài ngữ trọng tâm trường nói, lập tức, thật dài thở ra một điều thuốc vòng.

"Mặc dù chúng ta lần này thất bại, thế nhưng là, người không được quên, kế hoạch của chúng ta như là đã khởi động, đó chính là liên hoàn kế, không có khả năng không có hậu thủ, chỗ nào có thể để cho bọn hắn nhẹ nhàng như vậy. Coi như không thể đem bọn hắn chơi chết, tối thiểu, cũng có thể găm được bọn hắn một khối thịt lớn không phải." Nói xong, Mai Hữu Tài mắt sáng như đuốc nhìn chăm chăm ngồi đối diện nhau Mai Thiên Tài.

"Đúng a!" Mai Thiên Tài giống như nghĩ đến cái gì đó, nghiêm trọng uể oải chỉ tình trong nháy mắt biến mất không còn, sau đó hung hăng vỗ bấp đùi của mình.

"A!" Bởi vì dùng sức quá mạnh, cũng cũng bởi vì quá mức cao hứng, quên đi đập chính là mình đùi, lần này, thế nhưng là đập đến không nhẹ, cái này từ Mai Thiên Tài kia một tiếng hét thảm âm thanh bên trong liền có thể dòm dóm.

"Ai!" Mai Hữu Tài nâng lên có vẻ vẻ trán của mình, một bộ vô cùng thê thảm, lại một trận bất đắc dĩ thần sắc.

Cái này, vẫn là mình một mực hai bên cùng ủng hộ đồng đội sao? Huống chi, vẫn là anh em ruột của mình a!

"Hắc hắc! Đại ca! Thật xin lỗi, khiến cho ta thật cao hứng! Quên hết tất cả!" Có lẽ là cảm giác được cử động của mình quá mức ngây thơ, làm cho Mai Hữu Tài có chút không vui, Mai Thiên Tài cố nén đau nhức ý tranh thủ thời gian hướng về phía Mai Hữu Tài cười làm lành lấy giải thích nói.

"Tốt tốt, người cũng tốt xấu là một phương đại quan, về sau phạm là làm việc đều không cần giống như trước kia bất cần như vậy, không nên hơi một tí liền tự loạn trận cước, nếu không, chỉ có thể để cho địch nhân trò cười chúng ta." Mai Hữu Tài khá là không biết phải nói gì, nếu không phải xem ở thân

huynh đệ phân thượng, đoán chừng hẳn đều hận không thể một cước đem Mai Thiên Tài đạp ra ngoài. Cái này đâu còn giống một người trưởng thành a, đơn giản cùng một đứa bé giống như.

"Vâng vâng vâng, đại ca, ta nhất định ghi nhớ người dạy bảo." Mai Thiên Tài tranh thủ thời gian lý lẽ cung tất kính nhận lời.

"Tốt tốt, về phần kế hoạch sau này, người cũng nhiều hao chút thần, đừng lại có bất kỳ sai lầm. Bất kể như thế nào, chúng ta đều muốn chuyển về ván này. Đi thôi, ta muốn nghỉ ngơi, ai, thật sự là không khiến người ta bớt lo a!" Mai Hữu Tài phát phát tay, một bên khuyên bảo, một bên hạ lệnh đuổi khách.

"Được rồi, ta nhất định cẩn thận, vậy ta sẽ không quấy rầy đại ca người nghỉ ngơi!" Mai Thiên Tài gấp đây, liền vội vàng đứng lên cáo từ.

"Ai! Có được hay không, liền dựa vào người. Ai. . ." Nhìn qua rồi đi Mai Thiên Tài, Mai Hữu Tài thở dài một tiếng. Thành bại ở đây giờ lên, liên quan đến hần tiền đồ, cũng liên quan đến vận mệnh của hắn. Nhưng là, nhân sinh vốn chính là một trận đánh cược, ai nào biết, Khi cái nắp để lộ về sau sẽ là kết quả gì đâu?

Thật là khiến Nhân chờ mong a?

Thế nhưng là, vì cái gì cũng cảm giác được một loại bất an đâu?

"Yên Yên, người thật là ngốc." Trên đường, Âu Dương Lan vừa đi, vừa hướng bên người Lạc Ngữ Yên nhẹ nói.

"Ủm? !" Lạc Ngữ Yên phiết qua xinh đẹp thủ, nghi hoặc nhìn Âu Dương Lan.

"Ai! Ta nói người là thật không biết, vẫn là ra về hồ đồ đâu?" Âu Dương Lan thở dài một hơi, rất là không cam lòng.

"Cái gì a? Lan Lan, người cũng đừng lại cùng ta đá ách mê tốt a, thật sự là gấp chết người rồi? Người nếu lại không nói, ta coi như tức giận! Hừ!" Lạc Ngữ Yên kia tinh xảo trên mặt, lập tức về nghi hoặc càng sâu, vênh lên mê người cái miệng anh đào nhỏ nhắn ra về sinh khí bộ dáng nhìn xem Âu Dương Lan.

"Tốt a tốt a! Ta nói còn không được sao?" Âu Dương Lan biết Lạc Ngữ Yên xem ra là thật không biết chính mình nói cái gì, không có cách, ai kêu mình là nàng tốt khuê mật đâu? Minh có cần phải vì mình khuê mật hạnh phúc, hảo hảo cho nàng lên lớp.

"Người nhìn a! Lần trước Lưu Thiên Long tới người sinh nhật vũ hội, tốt bao nhiêu cơ hội, người vì cái gì cũng không biết nắm chắc đâu? Xem đi, đại hào cơ hội cứ như vậy trôi mất. Người a! Làm sao như vậy đâu óc chậm chạp đâu?" Âu Dương Lan tựa như một cái trưởng giả, lại giống một người đại tỷ tỷ, nhìn qua Lạc Ngữ Yên ngữ trọng tâm trường nói.

"Này! Ta ngược lại coi là chuyện gì đâu? Bị người làm cho nhất kinh nhất sợ, nguyên lai là chuyện này a! Thật là, người thế nhưng là đủ cho ta quan tâm a! Tốt, Đại tiểu thư của ta, chuyện này a, như vậy dừng lại. Ngươi a, nên làm gì làm cái đó? Thật sự là Hoàng đế không vội thái giám gấp." Lạc Ngữ Yên ý vị thâm trường nhìn xem Âu Dương Lan, chỉ là, trên mặt biểu lộ hoàn toàn bán nằng.

"Tốt! Tốt người cái Yên Yên, thế mà làm gì ta xen vào việc của người khác, còn nói ta là thái giám. Hừ hừ! Xem ta như thế nào thu thập người. Ấy da da nha. . ." Âu Dương Lan lập tức không thuận theo, một tiếng quái khiếu, đâu còn có một tia thực nữ phong phạm, hiển nhiên một cái nha đầu điên đồng dạng.

"A...! Ha ha ha ha. . . Tha mạng a! . . ." Lạc Ngữ Yên một cái vội vàng không kịp chuẩn bị, lập tức bị đánh cái đột nhiên tập kích, trong chốc lát yêu kiều cười liên tục, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Lần này, quá khứ học sinh, từng cái dừng lại bước chân, có yêu thương, có si mê, có ghen ghét, thậm chí ô trọc chi sắc. . .

"Ai! Cái này nếu là bạn gái của ta, ta hẳn là a tính phúc a!" Một cái tử trạch nam tự lảm bảm.

"Ngẫu mua bánh ngọt, nữ thần của ta a!" Đây là đáng tin nam tóc hồng ra.

"Wow, đáng người thật sự là nóng bỏng a!" Đây là mê luyện hình.

"Lại đến điểm, ai nha, lại đến điểm ta liền có thể trông thấy máu chót địa phương, ai! Tiếp theo điểm xuống một điểm. . ." Đến, đây là lưu manh ác tha nam. Không nhìn thấy cái này nha nước bọt chảy nước miếng đã chảy đầy đất a.

"Hừ! Ghê tởm, không phải liền là ý vào mình đáng đáp có mấy phần tư sắc sao? Hừ! Có gì đặc biệt hơn người." Đây là một cái tràn ngập về ghen ghét nữ sinh phát ra.

"Ai, ta làm sao lại không có nàng như thế dung nhan, như thế đáng người đâu? Bằng không, ta cũng sẽ có một nắm lớn nam sinh truy cầu a." Đây là một cái mập mạp mặt nhỏ nữ sinh phát ra.

"Ta cũng không kém a, muốn đáng người có đáng người, nhìn ta cái này một đôi sơn phong, cỡ nào thẳng tắp, hừ! Coi như người là toàn trường thứ nhất giáo hoa, vậy thì thế nào, còn không phải không sánh bằng ta." Đây là một cái dung mạo không tầm thường, đáng người cũng tương đối nóng bỏng, gọi cảm nữ sinh phát ra kiều ngạo thanh âm.

. . .

"Tiểu Hi, ngươi nhìn, đây không phải là thứ nhất giáo hoa Lạc Ngữ Yên cùng nàng khuê mật Âu Dương Lan sao? Chúng ta có muốn đi lên hay không chào hỏi!" Thượng Quan Lam giống như phát hiện đại lục mới Columbus, chết kinh lung lay Lâm Uyển Hi cánh tay gọi vào.

"Lam Lam, ngươi cũng đừng rung, lại dao, Tiểu Hi cánh tay đều sắp bị ngươi dao đoạn mất." Tô Ngọc tranh thủ thời gian ngừng lại Thượng Quan Lam đã man động tác.

"A...! Thật xin lỗi thật xin lỗi, Tiểu Hi." Ý thức được mình cử chỉ vô tâm, Thượng Quan Lam phun ra cái lưỡi dính hương, vội vàng hướng về phía Lâm Uyển Hi xin lỗi.

"Không có gì! Nhìn ngươi dọa đến, đừng nghe tiểu Ngọc." Lâm Uyển Hi hướng về phía Thượng Quan Lam mỉm cười.

"Ngươi nha! Chính là quá nuông chiều nàng." Tô Ngọc nhún vai, lắc đầu.

"Ha ha ha. . ." Vương Tử Duyệt ở một bên bị ba người này làm đến một trận yêu kiều cười.

"Wow! Mau nhìn, băng sơn nữ thần, là băng sơn nữ thần! Hôm nay là đi cái gì vậy, một chút thấy được hai đại nữ thần, ông trời ơi, ta muốn choáng. . ."

Bỗng nhiên, trong đám người lại truyền ra một thanh âm.

"Ai! Xem đi, lần này đến phiên chúng ta." Tô Ngọc lần nữa lắc đầu.

"Chú ý tới liền chú ý tới thôi, có gì ghê gớm đâu. Vừa vậy, để mọi người lần nữa cho bình bình, là nhà chúng ta Tiểu Hi xinh đẹp, vẫn là Lạc Ngữ Yên xinh đẹp." Thượng Quan Lam rất giống cái chỉ sợ thiên hạ bất loạn chủ, lập tức cao hứng tay chân vũ đạo.

"So cái gì so a, nhà chúng ta Tiểu Hi là người khác so sánh được sao?" Vương Tử Duyệt không vui trả lời.

"Không sai, ngươi nói đúng, nhà chúng ta Tiểu Hi là đẹp nhất." Tô Ngọc tranh thủ thời gian hưởng ứng.

"Ai nha, các ngươi cái này mỗi một cái đều là làm gì nha! Thật sự là thích tham gia náo nhiệt, đi nhanh lên đi, chậm thêm, coi như không đuổi kịp giờ cơm." Lâm Uyển Hi giả bộ tức giận bộ dạng, quyết miệng tranh thủ thời gian thúc giục nói.

"Không có ăn liền không có ăn, cùng lắm thì, chúng ta cùng nhau đi bên ngoài bên trên tiệm ăn, đứng hay không? Cơ hội tốt như vậy, hai đại giáo hoa tề tụ, cơ hội khó được a!" Thượng Quan Nhu cũng không có bởi vì rừng tiếu hận thúc giục mà rời đi, ngược lại càng thêm lớn âm thanh kêu lên.

"Ai!" Lâm Uyển Hi vô lực lung lay kia mê người xinh đẹp thủ, toàn thân trên dưới, tràn ngập bất đắc dĩ. Tròng cảnh này, bỗng nhiên để nàng nhớ tới Lưu Thiên Long, ngày ấy, hắn vừa tới Vũ Đại lúc, không phải cũng gặp phải dạng này cảnh tượng tương tự sao? Nghĩ đến chỗ này, nàng không tự chủ lại lộ ra một cổ nụ cười ảm áp. Chỉ là, hắn hiện tại ở đâu đâu? Vừa đang làm gì đâu?

"Wow, hai đại giáo hoa nữ thần đồng thời xuất hiện a! Đây là muốn cùng đài thi đấu sao? Wow Wow! Quá đẹp, đều có các điểm sáng a!"

"Ca môn! Như thế nam cơ hội, thế nhưng là trăm năm khó gặp a! Ta đến Vũ Đại hai năm, còn không có gặp qua giáo hoa một lần, a không, tròn năm khánh bên trên xa xa thấy qua một lần, thế nhưng là, khoảng cách gần như vậy còn là lần đầu tiên a."

"Ai nói không phải đâu? Bất quá, lần này, chúng ta tin tức tổ nhưng có đề tài, danh tự liền gọi « hai đại giáo hoa nữ thần cùng khung thi đấu », hắc hắc, cứ như vậy, ta hiện tại đi viết bản thảo." Nói xong, quay người dự định nhanh chóng rời đi.

"Ngươi ngốc a! Như thế cơ hội ngàn năm một thuở ngươi còn viết bản thảo, bỏ qua lần sau không biết khi nào mới có thể lần nữa nhìn thấy nữ thần. Ta nói ngươi có phải hay không đầu bị cửa kẹp." Hiển nhiên, cái này giữ chặt hắn là đồng bạn của hắn.

"Dát! Đúng a! Ta làm sao ngốc như vậy! Hắc hắc, ca môn, cảm ơn ngươi nhắc nhở a! Hắc hắc. . . Hắc hắc. . ."

Giống như vậy tình huống, cùng tình huống tương tự, thỉnh thoảng xuất hiện, chỉ là, thân là trong cục Nhân Lâm Uyển Hi bốn người, cùng sớm đã định chí vui đùa ảm ỉ Lạc Ngữ Yên hai nữ, cũng chỉ có thể rất là bất đắc dĩ nhìn xem.

Các nàng cũng không nghĩ tới, chỉ là một cái ngẫu nhiên, liền xuất hiện dạng này vậy xem cục diện.

Ngoại trừ bất đắc dĩ, vẫn là bất đắc dĩ.

Xa xa, Lạc Ngữ Yên cùng Lâm Uyển Hi nhìn nhau, lẫn nhau từ đối phương trong mắt đọc hiểu một vật, một loại gọi là bất đắc dĩ đồ vật.

Mà lại nhìn Âu Dương Lan cùng Tô Ngọc, Thượng Quan Lam, Vương Tử Duyệt, cái này tứ nữ coi như khác biệt, tràn ngập mùi thuốc súng a.

Cái này từng cái tựa như trên chiến trường tử địch, tràn ngập căm thù, giống như chỉ cần công kích hào thoải, các nàng liền sẽ nghĩa vô phản cố xông đi lên, đem đối phương xé rách thành mảnh vỡ giống như.

"Oa nha! Ta không sống được, không sống được, hạnh phúc tới quá nhanh, đánh ta một cái gấp rút tay không kịp, cái này thứ nhất giáo hoa Lạc Ngữ

Yên cùng băng son nữ thần Lâm Uyển Hi cùng đài thi đấu đã hiếm thấy hiếm thấy, thế nhưng là, cái này quả ót nữ thần Dương Chi Nhu là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ, nàng cũng là đến tham gia náo nhiệt, cũng là đến cùng đài thi đấu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Bại hoại

"Đây là mùa xuân tới rồi sao? Thật đẹp a! Ta cảm giác được, trăm hoa đua nở, sao mà tranh điểm a! Hương khí tràn ngập a!"

"Wow, ta muốn đem cái này ba mỹ nữ toàn bộ lấy tới giường của ta đi lên, đau vô cùng yêu một lần." Cái kia ác tha nam nhin không được phát ra một tiếng kinh hô.

"Mẹ nó, dám làm bẩn nữ thần của ta, nhìn ta đánh không chết ngươi nha."

"Đúng đây, đánh chết hần, nữ thần của ta há lại ngươi dạng này ác tha chi đồ có thể ý dâm xâm phạm, không thể tha thứ."

"Đánh hần!"

"Đánh chết tên bại hoại này, bồi nhọ chúng ta nam nhân tên tuổi."

"A. . .!"

Lập tức, tiếng mắng chửi, tiếng kêu thảm thiết một mảnh, vô cùng náo nhiệt.

"Ai! Ta còn là đi thôi! Đây không phải ta có thể tương đối." Cái kia nguyên bản đối với mình vẫn còn tương đối tự tin nữ sinh, lại trải qua thụ lập đi lập lại nhiều lần đã kích về sau, bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

"Vì cái gì các nàng liền sinh xinh đẹp như vậy a. Mẫu thân a! Không công bằng, ta cầu ngài đem ta kéo về trong bụng một lần nữa cái tạo một lần a. Ta mỹ lệ hơn, ta đẹp trai hơn ca a!" Mập mập kia mắt nhỏ nữ sinh há to mồm lớn tiếng ngửa đầu kêu lên.

"Ngạch! Ngươi. . ." Một bên nam sinh nữ sinh giống tránh né ôn thần, vốn còn muốn nói chút gì, nhưng nhìn đến nàng về sau, trong nháy mắt đem lời nói nuốt vào trong bụng.

"Những người này, thật sự là nhảm chán! Chẳng lẽ bụng cũng không đói sao?" Dương Chi Nhu vênh lên mê người cái miệng anh đào nhỏ nhắn, mặt mũi tràn đầy không vui nhìn xem người chung quanh.

Lúc đầu dự định đi nhà ăn ăn cơm trưa, thế nhưng là chưa từng nghĩ đến thế mà đụng phải cục diện như vậy.

"Cái này thôi hòa thượng phá giới, không biết chạy đánh đi đâu rồi! Hừ! Về nhà thăm ta thế nào giáo huấn ngươi." Dậm chân, Dương Chi Nhu quay đầu dự định đi trở về. Chi là, còn có đường sao? Sớm đã bị phá hỏng.

"Hất xì. . ." Lưu Thiên Long nhin không được hất xì hơi một cái.

"Ai đang mắng ta a?" Hần sờ lên kia toát ra Hắc đầu đầu, lập tức lại tự giễu cười cười, sau đó sai bước hướng phía cảnh thự bên trong đi vào.

Trong sân trường chuyện gì xảy ra, hần tự nhiên là không biết.

Hần hiện tại quan tâm nhất chính là cái kia giấy chứng nhận, cái này nhưng quan hệ đến mình những huynh đệ kia vận mệnh cùng tiền đồ a. Có cái này giấy chứng nhận, tương đương với liền có một cái cam đoan, một đạo hộ thân phù. Mình những huynh đệ kia về sau liền sẽ không lại có nỗi lo về sau, có thể quang minh chính đại sinh hoạt tại quang minh bên trong.

Đồng thời, vì kết quả này, bọn hần cũng một mực tại không ngừng cải tạo, tăng lên mình, vì trở lại quang minh thế giới, làm lấy không ngừng chuẩn bị.

Đồng đồng đồng!

"Tiến đến." Một đạo giọng của nữ nhân cách cửa ban công truyền ra.

"Ai! Cái này muốn gặp một lần chúng ta Lạc đại mỹ cô nàng, thật là tâm không đơn giản a! Ba bước một tốp, năm bước một trạm." Luru Thiên Long làm ra một bộ rất là về mặt kích động quái khiêu mà nói.

"Bớt lắm mồm, liền ta cái này địa phương nhỏ, còn có thể vây được người người con rồng này sao? Đây không phải là chuyện dễ như trở bàn tay." Lạc Ngữ Yên một bước cười một tiếng đi đến Luru Thiên Long bên người, nhất cử nhất động bên trong, tràn đầy xinh đẹp, ngay sau đó, đưa ngón trỏ ra nhẹ nhàng điểm một cái Luru Thiên Long cái trán.

"Ai nha! Điện giật chết ta, chịu không được, chịu không được, muốn chết rồi!" Luru Thiên Long ở đây hú lên quái dị.

"Được rồi, không dứt, liền sẽ đùa ta vui vẻ." Lạc Khuynh Thành bị chọc cho yêu kiều cười một trận, lập tức, một cái bách mị sinh, khiến chúng sinh khuyên đảo vệ sinh mắt lần nữa ném ra ngoài.

"Oa nha nha nha. . ." Luru Thiên Long lại là một trận quái khiêu.

"Chán ghét!" Lạc Khuynh Thành lại là lườm hần một cái.

"Wow, các người nói, chúng ta đầu bây giờ đang làm gì?" Một cái nam cảnh sát hiếu kì hỏi bên cạnh một nữ cảnh sát.

"Thế nào, người có ý tưởng? Hừ! Nói cho người, liền xem như làm gì cái kia, người cũng không thể thế nào, thành thành thật thật làm tốt chính mình thuộc bốn phận sự tình." Tên kia nữ cảnh sát tức giận trở về hần một câu.

"Đến! Coi như ta sai tốt a!" Nam cảnh sát ăn bẻ môn canh, làm cái đầy bụi đất.

"Khó trách người tìm không thấy bạn trai, hừ, nếu không phải xem ở người đáng thương phân thượng, ta mới không muốn đem người nhận lấy đâu?" Cái này nam cảnh sát nhỏ giọng nói thầm lẩm bầm lẩm bầm.

"Người nói cái gì? Lập lại lần nữa?" Nữ cảnh sát nổi trận lôi đình, mạnh mẽ đập bàn làm việc, đứng lên lớn tiếng gầm thét lên.

Xuýt!

Lần này, cái khác nhân viên cảnh sát lập tức đình chỉ xem náo nhiệt tâm tư, từng cái tranh thủ thời gian rù xuống đầu, nên làm gì làm cái đó đi.

Nghĩ đến, cái này nữ cảnh sát năng lượng không nhỏ đi.

"Hô ca, một hồi giao các huynh đệ tập hợp, ta rất nhanh liền đến, ta có một tin tức tốt hướng về mọi người tuyên bố." Cảnh thự bên ngoài, Luru Thiên Long đứng tại ngoài xe, bấm điện thoại về sau, đối điện thoại cao hứng lớn tiếng gọi vào.

"Lão đại! Quá tốt rồi, chúng ta rốt cục không cần lại e ngại quang minh, bởi vì, chúng ta cũng đã có được có được quang minh hợp pháp quyền lợi." Tiểu bình hưng phấn nhìn xem Luru Thiên Long nói.

"Đúng, chúng ta cũng đã có được có được hợp pháp quyền lợi, không còn e ngại quang minh, có thể ưỡn ngực làm người. Đi, đi căn cứ." Luru Thiên Long vỗ vỗ tiểu bình bả vai, trịnh trọng nói.

"Hô ca, sự tình gì a? Dem mấy ca tụ tập cùng một chỗ. Một chốc lát này, chúng ta có thể nắm chặt huấn luyện a. Còn có, trại tạm giam bên trong huynh đệ lúc nào có thể ra a. Lão đại có hay không cùng người nói a?" Lâm Cường lưu lo không ngừng, liền tiếp hỏi tới Từ Hồ mấy cái vấn đề.

"Hắc hắc! Đừng nóng vội, kỳ thật, ta so với các người càng thêm nghi hoặc. Còn có, các người yên tâm, lão đại nói, trại tạm giam bên trong huynh đệ, không cần mấy ngày liền có thể ra, bọn hần chỉ là tạm thời ở bên trong đợi một trận. Mặt khác, người cũng đừng quá lo lắng, chẳng lẽ lại, ta nhiều huynh đệ như vậy ở bên trong, người sợ bọn họ bị người khi dễ không thành. Hần không không khi dễ trại tạm giam người ở bên trong, trại tạm giam người ở bên trong liền thấp nhang cầu nguyện, hắc hắc!" Từ Hồ đập một thanh Lâm Cường bả vai, cười hắc hắc.

"Ha ha! Cũng thế, là ta quá lo lắng." Lâm Cường cũng bồi tiếp cùng một chỗ cười ngây ngô.

"Đúng rồi, Hồ ca! Người vẫn không trả lời chúng ta, triệu tập chúng ta là có chuyện gì đâu?" Vương Từ Long vẫn là không có nhin xuống, vội vàng truy vấn.

"Chính là a, Hồ ca, người cứ việc nói thẳng đi, làm cho chúng ta đoàn người trong lòng quái ngửa một chút. Các huynh đệ nói có đúng hay không?" Chu Đại Thường đi theo ôn ào kêu lên.

"Đúng vậy a! Hồ ca! Mau nói đi!" Lầy Trương Long, Triệu Cương cầm đầu, trước một nhóm ra một đám trụ cột nhao nhao đi theo nghênh đón.

Tràng diện lập tức trở nên náo nhiệt vô cùng.

"Hắc hắc! Kỳ thật, ta cũng không biết!" Từ Hồ thừa nước đục thả câu, nhìn qua đám người nhún vai.

"Bầu trời thối qua năm chữ a!" Vương Từ Long quát to một tiếng.

"Đậu đen rau muống a!" Đoàn người lập tức cùng kêu lên quấy rầy, trong căn cứ lập tức tựa như một cái máy chiếu phim, tiếng vang không ngừng.

"Biệt giới a, các ngươi khinh bỉ ta cũng vô dụng. Bởi vì ta xác thực không biết." Từ Hồ nhìn xem các huynh đệ ném chính hướng về kia khinh bỉ ánh mắt, tranh thủ thời gian giải thích.

"Oa ca ca! Các huynh đệ, Hồ ca đây là muốn cắn đám huynh đệ chúng ta giúp hấn xoa bóp xoa bóp a. Thế nào, tất cả mọi người cùng một chỗ, cho Hồ ca giãn gân cốt thế nào?" Vương Tử Long hú lên quái dị, hướng về phía chung quanh các huynh đệ kích động.

"Tốt! Chú ý này hay!" Trương Long phụ họa theo đuôi.

"Tốt, chúng ta đồng ý." Đoàn người cũng cùng một chỗ phù hợp.

"Ni muội a! Các ngươi đây là nghĩ tạo lão tử trái lại a? Lão tử nhìn các ngươi ai dám?" Từ Hồ thấy mọi người bộ dáng này, lập tức xuất ra lão đại phái đoàn, định dùng uy nghiêm của mình ngăn chặn đám người kia. Nhưng là, chỉ là, kết quả sau cùng lại là như vậy tái nhợt bất lực.

"A nha! Các ngươi đã nói xong chỉ là cho ta xoa bóp đây này?" Từ Hồ một bên kêu đau đón một tiếng, đồng thời y nguyên tưởng tượng lấy đám người kia động tác trên tay có thể nhẹ một chút.

"Ai u! Các ngươi xoa bóp liền theo ma a! Tuyệt đối đừng cho ta chinh dụng a! Ô ô. . . Các ngươi bọn này cầm thú!"

"Ha ha ha. . . Hồ ca, ngươi liền hảo hảo hưởng thụ đi!"

"Chính là chính là, Hồ ca, ngươi ngày bình thường như vậy chiều cô các huynh đệ, hôm nay gửi đề các huynh đệ hảo hảo giúp ngươi nói lòng gân cốt đi!"

"Ni muội a, các ngươi bọn này cầm thú, đây là mượn cơ hội trả thù a! Ôi!"

"Đừng a, các ngươi sao có thể thoát y phục của ta quần a?"

"Đậu phộng! Các ngươi đây là muốn đoạn mất con cháu của ta rồi sao? Ôi! Ai vậy, thế mà cho lão tử đến hầu tử trâu đào, ni muội, thủ hạ lưu tình a, ca ca ta còn trông cậy vào cái này lão nhị tìm cho ta việc vui, nói dối tông đường a!" Từ Hồ lại một lần nữa kêu to cầu xin tha thứ, không có cách, không biết tên kia, thế mà đem mình nam tính chi nguyên cho một mực không chế được.

"Oa ca ca! Mẹ nó ai vậy! Ha ha. . . Thủ đoạn này, ta cho max điểm!" Vương Tử Long nghe xong lập tức cười ha hả.

"Tốt ngươi vốc đáng Long, Hồ ca bình thường đối ngươi thế nhưng là chiều cô có thừa a, không nghĩ tới, ngày hôm nay ngươi nha thế mà dẫn đầu đến trêu đùa ca ca, hừ hừ!" Từ Hồ lúc này mới nghĩ đến, tội ác chi nguyên chỗ, nếu không phải Vương Tử Long gia hỏa này, mình làm sao đến mức bị đám người kia cho "Vây công" a!

"Ô! Các huynh đệ! Hồ ca đây là dự định thu được về tính sổ sách a, hắc hắc! Đã như vậy, sau đó khẳng định đều trốn không thoát, ha ha ha, đã như vậy, vậy chúng ta cần phải trước đó trước hảo hảo phục thị phục thị Hồ ca a, bằng không, làm sao xứng đáng Hồ ca ngày bình thường đối với chúng ta chiều cô đâu?" Vương Tử Long cũng không có bởi vì Từ Hồ "Uy hiếp" giọng điệu mà dừng lại, ngược lại lần nữa châm ngòi thổi gió.

Dát 1

"Mẹ nó!" Từ Hồ nghe xong, trong lòng lập tức mắng to một câu, ai! Minh đây thật là tìm cho mình không thoải mái a! Được được được!

"Ha ha ha. . . Mau nhìn, Hồ ca chấp nhận, bắt đầu hưởng thụ rồi." Vương Tử Long xem xét Từ Hồ bỗng nhiên ngừng lại cầu xin tha thứ thanh âm, cao hứng kêu to lên.

"A ha ha ha. . . Các ngươi, các ngươi không phải. . . Không phải nói. . . Xoa bóp sao?" Bỗng nhiên, Từ Hồ phá lên cười, vừa cười, còn vừa dứt quãng hỏi ngược lại.

Nguyên lai, đám người kia gặp Từ Hồ như cái bị nhà mình nam nhân một mực khi nhục phản kháng không có kết quả sau tiểu tức phụ, bắt đầu nhẫn nhục chịu đựng, lập tức cải biến sách lược, từ trước đó xoa bóp chuyển biến làm gãi ngứa ngứa.

"Ô! Thật là náo nhiệt a? Xem ra, ca cái này tới thật đúng là không phải lúc a?"

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm sâu kín truyền vào chính một trận bận rộn trong tai mọi người.

"Ni muội a! Nếu biết quấy rầy chúng ta, liền xéo đi nhanh lên!" Đám người ngay ở giữa Vương Tử Long cũng không quay đầu lại, không vui đối phát ra âm thanh phương hướng phát phát tay.

"Đứng đây, cái nào mát mẽ cái nào đợi đi, đừng quấy rầy anh em nhả hứng!" Đồng dạng ở vào đám người ngay ở giữa, lân cận Vương Tử Long bên người Lâm Cường cũng là tranh thủ thời gian phụ họa.

Chương 132: Văn kiện

"Đúng, một bên mát mẻ đi! Hắc hắc, bắt quá, người nếu là thích chơi bunn, góc tường có một đồng bunn, người nha không ngại đến góc tường đi chơi bunn đi!" Chu Đại Thường kia thô to giọng cũng đi theo lớn tiếng kêu la.

"Ha ha ha..." Loay hoay quên cả trời đất đám người y nguyên vui đầu gian khổ làm ra, không có chút nào ngẩng đầu nhìn một chút.

Lưu Thiên Long bên người tiểu binh khỏe miệng hung hăng giật giật, thế nhưng là, nhìn thấy Lưu Thiên Long đều không có phát tác, chỉ là mặt không thay đổi nhìn trước mắt, hẳn rất cục nhẹn xuống không có lên tiếng. Lập tức, giống như nghĩ đến cái gì việc hay, thương hại nhìn thoáng qua đám người kia, len lén quay đầu qua che miệng cười trộm.

"Tốt a! Kia ca liền đi chơi bunn đi. Bắt quá, các người một hồi nhưng không cho tới cùng ta đoạt bunn chơi a!" Lưu Thiên Long nhếch miệng, lập tức, trên mặt lộ ra chiều bài thức tà mị chỉ sắc. Chỉ là, cái này tà mị chỉ sắc, dù là một mực đi theo tiểu binh, cũng không có đọc hiểu.

"A! Lão đại!"

Có thể là cảm giác được không đúng, bỗng nhiên, chính đối Lưu Thiên Long cái phương hướng này bận rộn mấy tên đột nhiên ngẩng đầu lên, cái này xem xét không quan trọng, kết quả lại phát hiện bị mình một đám người trêu chọc lại là lão đại.

"Lăn ni muội, các người mấy cái này thẳng nhất gan." Vương Tử Long cũng không ngẩng đầu lên đối với mình trước mặt mấy cái dừng tay gia hòa dựng thẳng lên một cây ngón giữa.

"Lão đại, nhanh... Mau tới... Cứu ta. Đám người kia... Tạo phản á!" Từ Hồ đã sớm nghe được người tới thanh âm, sở dĩ không có phát ra âm thanh, là bởi vì, hẳn thật sự là bị đám người cho gài giữa giữa cho cào cào kém chút nghẹn quá khí đi. Cái này một hồi mà, bởi vì ở giữa dừng lại một chút, rất cục để hẳn chậm qua một hồi, thế là vội vàng hướng Lưu Thiên Long cầu cứu.

"Hắc hắc! Hồ ca, người cũng chó già bộ, coi là xử lý ra lão đại, chúng ta liền sẽ tin tưởng, hắc hắc, lão đại này lại còn không chừng ở đâu cái mỹ nữ đại tẩu nơi đó khoái hoạt, Phiên Văn Phúc Vũ đâu?" Vương Tử Long tự nhiên coi là Từ Hồ đây là giả thoáng một thương, như thế nào lại để hẳn quý kẻ đạt được, một bên không ngừng chút nào bỗng nhiên, một bên lớn tiếng cười trả lời.

Trán!

Lưu Thiên Long trong lòng cái kia im lặng a. Ni muội, đây là năm cũng trúng đạn a. Gia hòa này, không che đầy miệng, hừ hừ, phải thật tốt thu thập một phen, hắc hắc!

"Hắc hắc, người nha, chờ xem!" Từ Hồ trong lòng mừng rỡ, đã người gia hòa này mình tìm tội thụ, hắc hắc, kia một hồi ta liền xem kịch vui.

"A! Lão đại!" Triệu Cường gặp Từ Hồ biểu lộ, cũng ý thức được khả năng thật sự là Lưu Thiên Long tới, thế là cũng ngẩng đầu. Đồng thời, lại không quên dùng tay hung hăng chệt kính kéo bên cạnh mình Trương Long cùng Vương Tử Long.

"Ai nha, vừa ca, người làm gì a! Cái này không giống cách làm người của người a, lúc nào cũng dễ dàng như vậy bị dao động rồi?" Lưng quay về phía Lưu Thiên Long Vương Tử Long bị cái này kéo một cái, ngừng lại thân hình, chỉ là, khi thấy Triệu Cường đối với mình nháy mắt thời điểm, gia hòa này rất cục ý thức được, khả năng thật đúng là Lưu Thiên Long tới.

"Đi, các người đám người kia, lá gan quá nhỏ, bị Hồ ca vừa lắc lư, toàn bộ dừng lại..." Lâm Cường gặp bên cạnh Vương Tử Long mấy người cũng dừng lại, ngẩng đầu khinh bỉ nhìn xem.

"Lão đại!"

Lúc này, người chung quanh toàn bộ ngừng lại, vội vàng hướng lấy Lưu Thiên Long quát to một tiếng, sau đó, tựa như cái tại trước mặt đại nhân đã làm sai chuyện hải tử, đem đầu lay xuống dưới.

"Ồ! Đây đều là làm sao rồi!" Quay người đang chuẩn bị đi ra Lưu Thiên Long lần nữa quay lại thân đến, nhìn xem cái này từng cái tựa như sương đánh quả cà ỉu xìu a a đám người, trêu ghẹo nói.

"Ồ ô ô... Lão đại, người tốt cuộc đã đến, người nhìn ta cái này bị bọn này cảm thụ cho chính!" Từ Hồ liền muốn chờ đến cứu tinh, về mặt cầu xin hướng về Lưu Thiên Long chày tới.

"Ai ai ai! Hồ ca, người trước dừng lại, người xem một chút, người cái này một thân tạo hình, cũng xác thực có trưởng ngại thương thức, nếu không như

vậy đi, người tới trước một bên hảo hảo dọn dẹp một chút lại đến, yên tâm, ta nhất định giúp người làm chủ." Lưu Thiên Long gặp Từ Hồ hướng về phía mình chạy tới, vội vàng khoát tay, đôi giờ phút này đã toàn thân trên dưới chỉ còn lại một đầu quần lót Từ Hồ ra hiệu.

Dát!

Từ Hồ cái kia sắc mặt đỏ bừng a, xấu hổ a!

Đến!

Mình đây là bị lão đại cho hiểu lầm!

Bất quá, lại nói, mình cái này thân tạo hình cũng thực là quá...

"Oa ha ha ha... Long ca, người đã đến!" Vương Từ Long giống như không có chút nào ý thức được mình lời nói mới rồi có hay không gây nên Lưu Thiên Long không vui, kỳ thật, hắn cũng biết, mình vừa rồi miệng không che lấp, khẳng định bị Lưu Thiên Long đẩy bàn tiếp nhận, nhưng là, hắn đồng dạng biết, Lưu Thiên Long tính cách, cũng không phải là loại kia lòng dạ nhỏ mọn người.

Một bên kêu, một bên cũng nhanh chóng thoát ly đám người, hướng về Lưu Thiên Long bên này chạy tới.

"A nha! Cái miệng của ta trán! Xong xong, lần này, cái miệng bị ngã thành hai nửa."

"Ha ha ha ha..."

Lần này, mọi người bị cái này đặc biệt yêu sái bảo gia hóa làm đến ồn ào cười ha hả, trước đó không khí lúng túng, trong nháy mắt tiêu tán trống không.

"Tốt tốt, mọi người cũng đừng khần trương, ta cũng không trách tội các người." Kỳ thật, Lưu Thiên Long là thật không có trách tội bọn hắn, bởi vì kinh lịch hai ngày trước sự tình, hắn vẫn luôn sợ hãi mọi người lại bởi vậy mà sinh ra bóng ma, thậm chí là nửa đường bỏ cuộc.

Nhưng là, từ vừa tới căn cứ nhìn thấy tình huống đến xem, đám người kia, không có chút nào chịu ảnh hưởng, ngược lại hoàn toàn như trước đây tràn ngập tinh thần phấn chấn.

Cái này, không phải là mình hi vọng nhìn thấy sao?

Về phần trước khi nói mọi người ngôn ngữ có cái gì va chạm, những cái kia, hắn đều chưa từng có nhiều truy cứu, hoặc là nói, hắn căn bản cũng không có để vào trong lòng. Dù sao, bọn này lâu tại xã hội tầng dưới chót trà trộn hán tử, vốn chính là từng cái thô lỗ đại hán, chẳng lẽ lại người còn trông cậy vào bọn hắn giống những cái kia tại công ty lớn đi làm bạch lĩnh giai tầng đồng dạng có tố chất.

Kỳ thật cũng không phải, cho dù là những cái kia nhìn như có tố chất bạch lĩnh giai tầng, còn chưa nhất định có mấy cái này tên lỗ mãng tốt, mặc dù bọn hắn thô tục, nhưng là, tâm cảnh của bọn hắn, lại thường thường khả năng so với cái kia bạch lĩnh giai tầng thuần túy. Bất quá, đây cũng chỉ là mình suy nghĩ mà thôi, dù sao, cũng không phải là mỗi người đều là dạng này. Chỉ có thể nói, tùy từng người mà khác nhau. Còn nữa, mấy cái này đứng ở trước mặt mình tên lỗ mãng, đều là trải qua mình chọn lựa, nếu là nhân phẩm còn không tốt, vậy liền chứng minh nhân phẩm của mình cũng là cận bã.

"Hắc hắc, Hồ ca, ngày hôm nay các người chơi thế nhưng là rất happy a!"

Nhìn xem sớm đã thu thập xong, một lần nữa đứng tại bên cạnh mình Từ Hồ, Lưu Thiên Long nhếch miệng lên, một mặt chế nhạo mà cười cười nói.

"Cái kia, lão đại, người cũng đừng nhắc lại cái này. Đều do đám người kia, người cần phải vì ta làm chủ a. Vừa rồi đem bọn hắn tụ tập lại về sau..." Từ Hồ lúng túng sờ lên đầu, lập tức giận dữ nhìn thoáng qua chung quanh bọn này chính nhìn xem mình cười trộm gia hỏa, đem sự tình từ đầu chí cuối nói một lần.

"Ồ! Đây chính là người không đúng đây! Các huynh đệ một mảnh hảo tâm a, chúng ta là nhìn người gần nhất vất vả quá độ, nghĩ hiếu kính hiếu kính người, người tại sao có thể như vậy chứ?" Vương Từ Long chờ Từ Hồ vừa nói xong, tranh thủ thời gian chen vào nói giải thích. Không có cách, hắn là cả kiện sự tình kể đầu đuôi, nếu là lúc này không biện giải một chút, vậy nếu là một hồi thật trừng phạt, vậy liền bị tội rồi. Lại nói, Long ca trừng phạt vẫn là rất nặng. Trong lòng của hắn không nhận được nghĩ đến Lưu Thiên Long đối bọn hắn huấn luyện.

"Đúng vậy a! Từ ca, các huynh đệ đều là có ý tốt, người cũng không thể nghĩ sai a!" Lâm Cường cũng là một cái đứa bé lanh lợi, cũng là đi theo phụ họa.

"Được rồi được rồi, nhìn xem các người cái này từng cái, cái gì tiền đồ, cùng cái nương môn, còn có hết hay không. Người nhìn các người, dám làm không dám chịu, đem Hồ ca tra tấn thành cái dạng gì?" Lưu Thiên Long gặp Vương Từ Long cùng Lâm Cường hai cái này tên dờ hơi lên tiếng về sau, tranh thủ thời gian đánh gãy bọn hắn, cái này nếu để cho bọn hắn nói tiếp, không chừng lỗi tai của mình đều muốn mọc ra một tầng thật dày vết chai.

Bất quá, lời tuy nói như thế, nhưng là, hắn y nguyên nhịn không được quay đầu nhìn xem nhìn Từ Hồ, trong lòng một trận cười trộm.

Ách!

"Đến! Lại bị lão đại cho rất khinh bỉ!" Từ Hồ chưa từng không có chú ý tới Lưu Thiên Long ánh mắt, tự nhiên cũng từ trong ánh mắt của hắn đọc được tín tức.

"Về sau không cho phép lại như thế tra tấn Hồ ca, có nghe hay không, cái này cả đám đều giống kiểu gì a, đâu còn có một chút điểm coi Hồ ca là làm đại ca đáng về a!" Luru Thiên Long ra vẻ bộ dáng nghiêm túc lướt qua trước mắt các huynh đệ, chỉ là, cũng vờn vờn dừng lại một chút, ngay sau đó nói: "Liền xem như muốn như thế hiểu kính Hồ ca, các ngươi tối thiểu cũng muốn chơi ra một điểm ý mới không phải?"

Dát!

Từ Hồ được vòng!

A!

"Ha ha ha ha! Đề nghị này tốt, ủng hộ lão đại!"

Lập tức, ở đây các huynh đệ cũng chỉ là trải qua ngắn ngủi phim ngắn về sau lấy lại tinh thần, từng cái cao hứng lớn tiếng phụ họa.

Xong xong, Từ Hồ trong lòng nhin không được kêu rên một tiếng, gặp Nhân không quen a, cái này chính mình cũng kết giao một chút cái gì huynh đệ a! Còn có, cái này lão đại!

Cảnh già thê lương a, khí tiết tuổi già khó giữ được a!

Trong căn cứ, tốt một mảnh hoan thanh tiểu ngữ.

"Khụ khụ khụ!"

"Tốt! Mọi người im lặng một chút." Sau một lát, Luru Thiên Long đề ép ép tay, đôi chung quanh huynh đệ lớn tiếng nói.

"Ta nghĩ mọi người nhất định rất hiếu kì trước đó Hồ ca đem các ngươi tụ tập lại nguyên nhân a? ! Kỳ thật, ngay cả Hồ ca cũng còn không biết là sự tình gì. Như vậy, hiện tại liền đề ta đến nói cho các ngươi biết đi!" Luru Thiên Long nhìn xem an tĩnh lại đám người, khóe miệng ở giữa ý cười không có chút nào hạ thấp, ngược lại quay đầu nhìn Từ Hồ một chút, ngay sau đó lại hơi có thâm ý quay đầu nhìn về phía đám người,

Ý tứ này đã không cần nói cũng biết a!

Các ngươi bọn này mắng phụ, tại không có biết rõ ràng sự tình trước đó, lung tung phán đoán, kết quả đem Hồ ca cho oan uổng không nói, còn đem hấn cho một trận trêu đùa.

Xem đi, một bên Hồ ca nhìn về phía đám người ánh mắt kia, sao mà u oán a!

Chỉ là, hấn không có chú ý tới, mọi người thấy hấn cái này ánh mắt u oán về sau, kia từng cái buồn cười bộ dáng, cố nén ý cười, thẳng kim nén đến sắc mặt đỏ bừng, lại không dám cất tiếng cười to lên tiếng, chỉ có thể kim nén, chỉ kém điểm không có biệt xuất nội thương đến a.

"Khụ khụ!" Một màn này, Luru Thiên Long tự nhiên là thấy được, thế là, vội vàng ho nhẹ một tiếng, ra hiệu đám người tỉnh táo lại, cái này bằng không, thật biệt xuất trong đó tổn thương đến, vậy liền trò đùa lớn.

Đương nhiên, đây là không thể nào.

"Mọi người nhìn xem, trên tay của ta đây là cái gì?" Rất nhanh, trên tay hấn xuất hiện một phần văn kiện.

Lúc này, mọi người mới phát hiện, Luru Thiên Long giờ cao khỏi đỉnh đầu trên tay, chính cầm một phần văn kiện.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Xoa Thiêu

"Lão đại! Hấn là. . . Không phải là. . . Giấy chứng nhận. . . Phê xuống tới!" Từ Hồ lấp ba lấp bắp hỏi, có chút không thể tin được suy đoán hỏi, kỳ thật, trong lòng của hấn đã biết cái này nhất định là cho phép phê văn, chỉ là, hấn giờ phút này quá quá kích động.

Từ Hồ tiếng nói này vừa hạ xuống dưới, trên trận lập tức sôi trào.

Cái này cái gọi là giấy chứng nhận phê xuống tới, còn có thể là thể nào giấy chứng nhận?

Tự nhiên là bọn hắn tâm tâm niệm niệm, một mực vì đó cố gắng, một mực mơ ước kia phần cho phép sách sao?

Lúc đầu, hai ngày trước sự kiện liền để bọn hắn cho rằng, trước mắt muốn cảm tới phần này phê văn, đoán chừng là không thể nào, dù sao, có người muốn chinh bọn hắn, tự nhiên là sẽ không dễ dàng như vậy để bọn hắn đạt được. Chỉ là, chưa từng nghĩ đến, cái này hạnh phúc tới quá đột nhiên, đánh bọn hắn một trở tay không kịp.

Người ở chỗ này từng cái kích động ôm nhau cùng một chỗ, nước mắt trong nháy mắt hiện đầy gương mặt của bọn hắn.

Đúng vậy a, có lẽ có Nhân sẽ cảm thấy buồn cười, một đám đại lão gia, thế mà đều từng cái cùng cái khóc sụt nước mắt, thực tình để cho người ta xấu hổ.

Cũng có người nói, chẳng phải một cái giấy chứng nhận sao? Về phần kích động như vậy lệ rơi đầy mặt sao?

Đúng đấy nói chuyện không đau eo đám gia hỏa á!

Thử nghĩ, đối với một mực sống ở xã hội tầng dưới chót nhất, hắc ám nhất mặt bọn hắn, không ngừng mà gặp thể nhân bạch nhãn, khinh bỉ, đồng thời còn gặp lấy gia thuộc, thân bằng bạch nhãn, cùng vắng vẻ, bọn hắn sẽ là cái gì tâm tính?

Lại có ai nguyện ý một mực cuộc sống như vậy?

Đòi lại ai, lại nguyện ý vĩnh viễn như thế sinh hoạt?

Ai không nguyện ý tại quang minh hạ cuộc sống tự do tự tại, có một cái ổn định sinh hoạt, rời xa cả ngày chém chém giết giết, lo lắng đề phòng thời gian đâu?

Dưới mắt, cơ hội này liền xuất hiện ở bọn hắn ngày bình thường nghĩ cũng không dám nghĩ, thậm chí chỉ có thể ở trong mộng ngẫu nhiên mơ tới trước mặt, sao có thể không kích động vạn phần đâu?

Bởi vì, từ đây bọn hắn có thể tại thân bằng hảo hữu trước mặt vỗ bộ ngực lớn tiếng nói: "Ta là người tốt!"

Bọn hắn có thể không còn chịu đựng người khác khinh bỉ, không còn tiếp nhận người khác bạch nhãn, bởi vì, từ giờ khắc này, bọn hắn chính là một cái đường đường chính chính —— Nhân.

"Các huynh đệ, từ hôm nay trở đi, chúng ta cũng không cần lại e ngại ánh nắng, chúng ta rốt cục có thể quang minh chính đại sinh hoạt dưới ánh mặt trời. Ta quyết định, để ăn mừng chúng ta sắp cáo biệt hắc ám, nghênh đón quang minh đến, buổi tối hôm nay, ta muốn dẫn các người đi ăn Xoa Thiêu, ha ha ha ha. . ." Từ Hồ kích động lớn tiếng kêu lên, chỉ là, nói cuối cùng, nụ cười trên mặt lại trở nên như vậy hèn mọn, nhưng là, là cái nam nhân đều hiểu.

"Ha ha ha ha. . . Hồ ca uy vũ!"

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi me nó cái đầu hủ!" Lưu Thiên Long nhin không được lắm bầm một câu, chỉ là, hắn cũng không có ngăn cản, có lẽ, đây là bọn hắn một loại phương thức ăn mừng, cũng có lẽ là vì hướng về cũ sinh hoạt cáo biệt, tóm lại, mặc kệ là ý tưởng gì, mình liền quyền đương không có nghe được, nhìn thấy, liền từ lấy bọn hắn đi điên cuồng một thanh đi.

Có lẽ, về sau dạng này cuộc sống vô câu vô thúc liền sẽ cách bọn họ càng ngày càng xa đi! Cái này, có lẽ cũng chính là vì quang minh chỗ trả ra đại giới đi.

Trải qua mọi người sau cùng trao đổi, quyết định chọn ngày không bằng đừng ngày, dứt khoát liền đem công ty gầy dựng ngày trực tiếp ổn định ở hậu thiên, dù sao, giai đoạn trước an bài đều đã sớm bố trí xong, nếu không phải chuyện lần này, có lẽ, cũng là tại hai ngày này liền đã thành lập.

Chỉ là, còn có rất nhiều huynh đệ vẫn như cũ còn tại trại tạm giam bên trong, cho nên, việc cấp bách chính là nghĩ biện pháp nhanh lên đem những huynh đệ này giải cứu ra, nếu là cao hứng như vậy hơn là, nên mọi người cùng nhau chia sẻ, dù sao, đây là mọi người cùng nhau tâm tâm niệm niệm, vì đó phấn đấu lâu như vậy mục tiêu chỗ.

Tự nhiên, chuyện này liền ép đến Lưu Thiên Long trên thân, bất quá, ngoại trừ hắn, chuyện này cũng không có Nhân có thể giúp một tay. Chỉ là đâu? Chuyện này, cuối cùng lại bị Lưu Thiên Long trực tiếp liền cho lặng lẽ chụp đến Lưu Chí Đan trên thân, quần người nhà có nguyện ý hay không, có khó làm hay không, là người nói, nếu là huynh đệ, có việc tìm người, huống chi là phần này tương đối chuyện khó giải quyết.

Đến!

Ca thật sự là bày ra một cái hảo huynh đệ! Đây là sau đó Lưu Chí Đan biết sau phản ứng đầu tiên.

Rời đi căn cứ lúc, đã là đêm khuya.

Trong bóng tối, hai cặp hiện ra lục quang con mắt, vụt sáng vụt sáng một mực nhìn chăm chú lên Lưu Thiên Long rồi đi.

"Độc Nha, người nói chúng ta cái này một mực chỉ riêng nhìn chăm chăm tổng không phải vấn đề đi! Nếu không, chúng ta theo sau, trước thử một lần. . ." Một người áo đen đối bên cạnh bò lồm ngồm một tên khác bị gọi là Độc Nha người áo đen rất là không nhin được hỏi, chỉ là, lời còn chưa nói hết, liền

bị đánh gãy.

"Độc Trùng ngươi cái này ngu xuẩn, nhỏ giọng một chút không được a. Ngươi nếu là muốn chết, ngươi đại khái có thể đi thử một lần, đừng lôi kéo ta. Thật không biết phía trên làm sao an bài cho ta như thế một thằng ngu cộng tác. Chẳng lẽ ngươi không biết phía trên nói cái này Lưu Thiên Long thân thủ được sao? Nghe tới đầu ý tứ, bọn hắn tại gia hỏa này trên tay bị thiệt lớn. Chẳng lẽ lại, ngươi cảm thấy ngươi so sánh với đầu người đều lợi hại hay sao?" Độc Nha đánh gãy Độc Trùng, thấp giọng một trận trách cứ.

"Ách! Thật xin lỗi, ta quên bên kia còn có một đám tráng hán. Bất quá, ta đây không phải cũng là bởi vì nóng lòng lập công sao? Ngươi cũng không phải không biết chúng ta bây giờ vị trí ở vị trí là cỡ nào xấu hổ, muốn tài nguyên, ít đến thương cảm, liền xem như trồng cây vào mặt chỉ điểm một chút chúng ta, đó cũng là muốn nhìn sắc mặt. Lần này, nếu như chúng ta có thể xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ, vậy chúng ta địa vị, tối thiểu là biến hóa về chất a. Nói không chừng, có thể vào bên trong cửa đều nói không chừng a!" Độc Nha cũng là dứt khoát, ý thức được vừa rồi sai lầm của mình, đối Độc Nha trực tiếp nhận lỗi về sau, nói ra trong lòng mình ý nghĩ.

"Điểm này ngươi không nói ta cũng biết. Chỉ là, ngươi cảm thấy, nóng vội ăn đến đậu hũ nóng sao? Nếu là một cái sơ sẩy, đừng nói là đậu hũ, đoán chừng ngươi ngay cả mình là thể nào bồng chết cũng không biết a? Còn có, chính ngươi trước hảo hảo cân nhắc một chút phân lượng của mình đi, có đủ hay không người khác nhét kẽ răng còn chưa biết được. Loại tình huống này, chúng ta không thể chỉ có thể nghĩ biện pháp khác. Đã vũ lực giá trị không sánh bằng người khác, vậy chúng ta liền đổi một loại phương pháp, dùng đầu óc thử một lần, chẳng lẽ lại, hai chúng ta nghĩ không ra một cái biện pháp sao?" Độc Nha một bên khuyên bảo, một bên như có điều suy nghĩ trả lời.

"Ừm! Ngươi cái này nói chuyện, còn giống như thực sự là. Cảm ơn ngươi a! May mắn lần này là cùng ngươi làm cộng tác, nếu không phải ngươi cái này một nhắc nhở, không chừng ta lần này liền bỏ ở nơi này đâu!" Độc Trùng rất là dứt khoát, sai chính là sai, không có cái gì mất mặt.

"Hắc hắc, nếu biết liền tốt. Chỉ cần chuyện này có thể hoàn thành, ngươi về sau đừng quên ta tốt chính là. Còn có, đi theo ta, ta tuyệt sẽ không thua lỗ ngươi, về sau, chúng ta chính là huynh đệ." Độc Nha rất hưởng thụ phần này bị nhìn thẳng vào tồn tại cảm, đồng thời không quên cho mình về sau đường kéo lên một điểm trợ lực.

"Ừm, huynh đệ! . . ." Độc Trùng tương đương kích động, lớn tiếng kêu lên.

"Đậu phộng, ngươi cái này ngớ ngẩn! Bên kia còn có một đám người, ngươi là muốn đem bọn hắn hấp dẫn tới sao?" Độc Nha tranh thủ thời gian che miệng của hắn, đồng thời trong lòng không nhịn được nói thầm, mẹ nó, nếu không phải nhìn ngươi còn có chút dùng, tối thiểu tại thời điểm mấu chốt có thể giúp ta đệm lưng, bằng không, ai nguyện ý cùng như ngươi loại này ngớ ngẩn làm huynh đệ.

"Ồ ô ô. . ." Độc Trùng nhẹ nhàng hừ vài tiếng, ra hiệu Độc Nha buông ra gậy gao che miệng mình tay.

"Chú ý một chút, đừng tiếp tục cho ta loạn thêm, bằng không, ta ca hai phiền phức liền lớn." Độc Nha trong lòng mặc dù là một cái ý nghĩ, nhưng là, ngoài miệng nhưng không có biểu lộ ra, ngược lại rất biết thu mua lòng người, một bộ rất là quan tâm ngữ khí thấp giọng nhắc nhở nói.

"Không có ý tứ, Độc Nha đại ca! Ta về sau nhất định chú ý." Lần này, Độc Trùng gọi Độc Nha xưng hô cũng thay đổi, xem ra, Độc Nha thu mua lòng người kế hoạch đưa đến tác dụng.

"Hắc hắc, Độc Nha đại ca, ta bỗng nhiên nghĩ đến một cái diệu kế, không biết không biết có nên nói hay không?" Bỗng nhiên, tại an tĩnh một lát sau, Độc Trùng vỗ vỗ ngay tại quan sát Từ Hồ bọn người Độc Nha.

"Ồ? ! Kế hoạch gì, mau nói ra!" Độc Nha sững sờ, lập tức thấp giọng hỏi, đồng thời trong lòng lại là một trận thâm lắng, ngươi cái này ngu xuẩn, đã nghĩ đến biện pháp, còn nói cái gì không biết có nên nói hay không? Thật không biết ngươi nha lúc sinh ra đời có phải hay không bị cái kia cho kẹp, vẫn là về sau bị con lừa đá hỏng.

"Độc Nha đại ca, ngươi nhìn a!" Độc Trùng lòng tràn đầy vui vẻ, vì chính mình nghĩ đến một biện pháp tốt cao hứng không thôi, đồng thời đưa tay chỉ hướng căn cứ phương hướng nói tiếp: "Đã chúng ta vũ lực giá trị so ra kém Lưu Thiên Long, tự nhiên đối phó hắn tại trước mắt tới nói là hi vọng xa vời. Như vậy, bọn họ này thủ hạ, chúng ta chẳng lẽ không thể nghĩ biện pháp đối phó sao?"

Nói đến đây, Độc Trùng đều cảm thấy mình cỡ nào thông minh, cảm giác chính mình là Tam Quốc thời kỳ Gia Cát Lượng chuyển thế, thế là ra về dừng lại, bán được cái nút tới.

"Không tệ, nói tiếp." Độc Nha tức giận đến cắn răng, nhưng là lại không dám phát cáu, thật vất vả đem mình vai trò đại ca hình tượng bán lên tiến vào Độc Trùng não hải, sao có thể đi phá hư đâu? Mặc dù trong lòng không vui, một trận ánh sáng Hỏa, nhưng vẫn là chế trụ. Cũng may, đây cũng là ban đêm, căn bản thấy không rõ trên mặt người biểu lộ, bằng không, giữa ban ngày nhìn hắn trên mặt, nhất định là tương đương phản kích.

"Chúng ta là tu luyện cái gì, chúng ta môn phái có am hiểu cái gì, Độc Nha đại ca chẳng lẽ ngươi đã quên sao?" Độc Trùng rất là đắc ý, cảm thấy mình rốt cục tại Độc Nha trước mặt biểu hiện ra mình cơ trí, để hắn công nhận chính mình.

"Đúng thế!" Độc Nha bỗng nhiên kêu to lên, quên hết tất cả hung hăng đập một thanh trước mặt mặt cò.

"Ai? Là ai ở đâu?"

Lần này, tự nhiên là hấp dẫn đến Từ Hồ chú ý của bọn họ.

Lúc đầu, bọn họ bận bịu cả ngày, lại thêm gặp được việc vui, đang định thừa dịp Lưu Thiên Long không xuất hiện ở đi điên cuồng cuối cùng một đêm,

hảo hảo ăn ăn một lần Xoa Thiệu. Đang chuẩn bị cùng rời đi lúc, cái này bỗng nhiên bắt thình lình liền bị một tiếng này kêu to cho kinh đến, thế là, cùng một chỗ theo tiếng hướng về Độc Nha hai người phương hướng chạy bắn mà tới.

"Ai nha! Độc Nha đại ca, chúng ta bại lộ! Làm sao bây giờ?" Độc Trùng xem xét đối phương phát hiện hai người mình tồn tại, lập tức luống cuống.

"Làm sao bây giờ, rau trộn, chẳng lẽ lại, người dự định lưu tại nơi này chờ bọn hấn tới cùng người tâm sự, hay là mời người đi vào uống chút trà cái gì?" Độc Nha trong lòng một trận tức giận, chỉ là, cái này sai tại mình, cùng Độc Trùng kéo không lên chút điểm quan hệ, tự nhiên không dám quá nhiều trách tội. Đồng thời, trong lòng không ngừng trách cứ mình, vì cái gì không cẩn thận như vậy. Bất quá cũng may còn có thời gian rút lui, cho nên, lập tức cũng không chút nào tiếp tục dừng lại nghiêm nghị nói: "Rút lui!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Bối rối

Ngoài miệng vừa nói, động tác cũng không có nửa điểm dây dưa dài dòng, nhanh chóng hướng về hậu phương xoay người bỏ chạy.

"Ồi!"

Bỗng nhiên, Độc Trùng dưới chân một chút mất tập trung, bị một cây từ dưới đất toát ra rễ cây cho đẩy ta chó đóp cứt, lập tức đau quát to một tiếng.

Ai!

Không sợ đối thủ giống như thần, liền sợ đồng đội như heo a!

Trong lúc bối rối, Độc Nha mặc dù vội vã thoát đi, nhưng là, dù sao Độc Trùng đối với mình về sau đến hành động hoặc nhiều hoặc ít vẫn là có trợ giúp, còn nữa, sau này mình cũng cần cái này trợ lực. Chỉ là, vì cái gì thằng ngu này liền không thể thêm chút tâm nhân a.

"Ngớ ngẩn! Đến lúc nào rồi, trả lại cho ta thêm phiền!" Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, nhưng là động tác cũng không chậm, quay lại thân đến nhanh chóng một tay lấy Độc Trùng kéo lên, cũng mặc kệ hấn trạm không có đứng vững thân hình, lồi lồi kéo kéo, đem hấn nhanh chóng mang rời khỏi nguyên lai ẩn tàng địa phương.

"Hồ ca! Bị bọn hấn chạy trốn!" Triệu Cương mang theo mấy cái huynh đệ hướng phía trước đuổi một đoạn không có kết quả về sau, hậm hực trở về trở về.

"không có việc gì, trốn liền trốn đi! Bất quá, thấy rõ ràng đến tột cùng là mấy người sao?" Từ Hồ lơ đãng, dù sao, đối phương ẩn tàng địa phương cách mình bọn người vẫn là có một khoảng cách. Trừ phi mình bọn người là chạy nhanh còn có thể đuổi kịp, chỉ là, khả năng sao?

"Hồ ca, căn cứ ta vừa rồi quan sát, lại nhìn hiện trường mặt cỏ ép ngắn, ta dám đoán chắc bọn hấn cũng chỉ có hai người. Đối một loại tình huống tới nói, nếu như là nhiều người, kết quả kia khả năng chính là cùng chúng ta xung đột chính diện. Bất quá, ta rất hiểu kì, bọn hấn đến tột cùng có mục đích gì?" Mã Thế Hoa đến tột cùng là bọn hấn trong đám người này chú trọng tri thức một người, tại Từ Hồ hỏi ra lời này về sau, nhanh chóng liền đem mình vừa rồi phát hiện cùng nghi hoặc nói ra.

"ân, đúng vậy, xác thực chỉ có hai người." Triệu Cương tán dương nhìn một chút Mã Thế Hoa, sau đó đối Từ Hồ gật đầu trình trọng trả lời.

"xem ra, nhìn chăm chăm chúng ta, không chỉ một đợt Nhân a?" Từ Hồ nghe xong hai phe báo cáo, dùng tay mò lấy cái cằm, não như thay đổi thật nhanh, chỉ là, lại thể nào chuyển, vẫn như cũ là một đầu bột nhão.

"Không nghĩ, nghĩ đến cũng như thế đâu! Đã như vậy, vậy chúng ta liền không thể phớt lờ, sau này làm việc, liền càng thêm muốn bao nhiêu lưu ý, đừng một nước vô ý bị người khác âm toán. Còn có, chuyện này ta cảm thấy có cần phải nói cho lão đại, bằng không, vạn nhất bọn hấn đánh lên lão đại, vậy liền phiền phức lớn rồi." Từ Hồ nghĩ nghĩ, chợt cảm thấy toàn bộ đau cả đầu, lập tức lung lay đầu, nhanh chóng bàn giao.

"Còn có, căn cứ an toàn chúng ta bây giờ phải tăng cường. Mặc dù, chúng ta trước mắt nhân thủ có hạn, nhưng là, cái này có hạn cũng chỉ là tạm thời tình huống, một khi lão đại đem các huynh đệ giải cứu ra về sau, vấn đề này cũng không phải là vấn đề."

Xong, xem ra đêm nay Xoa Thiệu hoạt động là không có cách nào tiến hành, đại gia hỏa nghe xong Từ Hồ, nhin không được ở trong lòng bắt đầu hấn lên kia hai cái người áo đen đến, ni muội a! Lần sau nếu là bắt lấy các người, không phải sống sờ sờ mà lột da các người không thể. Nhưng là nghĩ về như vậy nghĩ, cái này cái gì nhẹ cái gì nặng, bọn hấn vẫn là rất rõ ràng.

Tốt a! Lần này trong lúc vô hình, Độc Nha hai người đã bị ghi nhớ, không biết sau này muốn thật rơi xuống đấm huỳnh đệ này trên tay, sẽ là làm sao cái tình huống a!

Gặp mọi người bởi vì chính mình một lời nói, từng cái lông mày gấp gấp, vẻ mặt nghiêm túc, trong nháy mắt không có trước đó vui sướng bầu không khí, Từ Hồ trong lòng trầm tư một chút, sau đó làm ra quyết định.

"Các huynh đệ, mặc dù xuất hiện tình huống như vậy, nhưng là, chúng ta cũng không thể để bọn hán quấy rầy chúng ta hào hứng không phải. Ta tuyên bố, Xoa Thiêu hoạt động tiếp tục."

"Úc! Hồ ca vạn tuế!" Chúng huynh đệ nghe xong, lập tức đầy máu phục sinh, đâu còn có vừa rồi nửa điểm đôi phé cùng khăn trương cảm giác.

Ni muội a! Thật đúng là thực sắc tính dã, chung quy là một đám tục nhân a!

Lại nói ở chỗ khác.

Đáng thương chính cuống quít trốn chuỗi Độc Nha Độc Trùng hai người, vì tận khả năng không bị Triệu Cương đến bắt được người, hai người này thế mà nhảy vào cống thoát nước, quả thực để bọn hán trong lòng một trận không ngừng kêu khổ a!

Không vì cái gì khác, chỉ vì tình này gấp phía dưới nhảy sai chỗ, chui vào hố rác bên trong. Cái này có lẽ chính là Triệu Cương bọn người tính toán sai lầm chỗ đi! Ai sẽ nghĩ đến đôi phương sẽ chạy đến cái này hố rác đâu? Dù sao đôi lại Triệu Cương, hán là đánh chết cũng sẽ không.

"Độc Nha đại ca, ta không chịu nổi, mẹ nó, mùi vị kia cũng quá nặng nề một chút đi! Không biết những người này đều ăn cái gì, lòi ra đồ vật làm sao thú vị như vậy!" Độc Trùng gất gao nắm lỗ mũi, sắc mặt chột đỏ bừng, đồng thời, lại không ngừng dùng miệng hô hấp lấy.

"Ngớ ngẩn a! Mình cái này xuất sư bất lợi không nói, gặp một cái như heo cộng tác, cái này nếu như bị trong môn phái người biết mình sự tình hôm nay, thật là làm sao giữu cột mình a!" Nhìn xem Độc Trùng kia ngu như bò đáng vẽ, Độc Nha trong lòng chỉ muốn chửi thề a. Người mẹ nó thật đúng là fan cuồng a! Nắm lỗ mũi coi là mùi thối liền chui không tiến phổi, vậy người nha đừng có dùng miệng a, dứt khoát trực tiếp nín chết là xong.

Nói cũng đúng, cái này Độc Trùng thật đúng là một cái gấp chết người không đền mạng nhân vật a!

Chờ lấy tiếng bước chân từ từ đi xa về sau, Độc Nha mới cẩn thận từng li từng tí thò đầu ra cẩn thận tìm hiểu một phen về sau, sau đó nhanh chóng thoát đi cái kia hố rác.

"Nác! Tốt no bụng a! Căng hết cỡ!"

Độc Trùng tự nhiên cũng là theo sau, chỉ là, cái thằng này đi lên liền lên đến, thế mà không đầu không đuôi tới một câu như vậy, lần này, Độc Nha triệt để bạo tẩu.

Phù phù!

"A!"

Cô cô cô. . .

Dát!

Độc Nha trong nháy mắt được vòng!

Lần này, xem như triệt để gặp được một cái cực phẩm đồng đội á!

Nguyên lai, vừa rồi nghe nói Độc Trùng kia ngớ ngẩn lời nói một lần vào trạng thái bùng nổ, không có khống chế tốt tâm tình của mình, liền thuận thế bay lên một cước hướng về hán đá vào, kết quả, Độc Trùng công bằng, lần nữa vững vững vàng vàng đã rơi vào hố rác Trung Ương, hơn nữa, còn là đầu hướng xuống chân hướng lên trên tư thế, lần này, Độc Trùng tự nhiên là khổ cực.

Không phải sao, liên tiếp động tĩnh cùng tiếng vang, chính là từ miệng hán bên trong phát ra tới.

Lần này, tuyệt đối là bao ăn no a.

"A! Qe. . ."

Thật vất vả lần nữa leo núi bờ Độc Trùng, cũng không lo được đi tìm Độc Nha lý luận,

Quý ghé vào hố rác bên cạnh dốc hết tâm can ọe phỉ giống như một trận cuồng thổ, kia một chỗ vật dơ bẩn, chỉ nhìn đến Độc Nha trong bụng một trận bốc lên.

"Oa!"

Rốt cục, cũng nhịn không được nữa Độc Nha cũng bạo phát.

Kết quả, liền xuất hiện một màn hùng vĩ tráng diện, hai cái toàn thân khóa đầy hoàng kim, không ngừng tản ra xú khí người áo đen, sai, giờ khắc này không thể nói người áo đen, dù sao toàn thân trên dưới là một mảnh vật dơ bẩn, tựa như tại tranh tài tranh đấu, xem ai phun ra năng lực cường hãn, gọi là một cái chảy ra như trụ a!

Đương nhiên, cái này một chút, cùng Từ Hồ bọn người không quan hệ, tự nhiên, Lưu Thiên Long cũng không biết. Bởi vì giờ khắc này hai phe đội ngũ viên, đều đã riêng phần mình tìm kiếm mình việc vui đi.

Kể từ khi biết Lưu Thiên Long hai ngày trước sự tình về sau, Nhậm Thư Uyển liền đem công việc hướng phía sau đè ép ép, dù sao, công việc lại gấp, trọng yếu đến đâu, cũng không có mình vừa ý nam nhân trọng yếu, thế là, nàng quyết định vẫn là phải tận khả năng nhiều rút ra một chút thời gian đến bồi một bồi Lưu Thiên Long.

Không phải sao, một buổi sáng sớm, nàng liền y phục đều không có đổi, mặc một thân tơ lụa chế tác áo ngủ liền vội vàng hướng phòng bếp chạy tới.

Lại nói, từ khi Lưu Thiên Long xuất hiện tại căn biệt thự này về sau, phòng bếp sống liền bị nhận thầu, bởi vậy, bảo mẫu chỉ có thể đi làm những chuyện khác, bởi vì, nơi này xác thực không đến lượt chính nàng.

Cũng thật sự là không có cách nào, mỗi lần Khi bảo mẫu muốn đi vào hỗ trợ lúc, đều bị thiện ý mời ra.

Đã như vậy, vậy mình còn có thể thế nào, chủ nhà nguyên ý như thế, mình còn có thể nói thế nào. Minh lần này ngược lại mừng rỡ một cái thanh nhân không phải, cũng không phải nói nàng lười biếng, chỉ là thật sự là không khỏi nàng. Chỉ cần chủ nhà cao hứng liền tốt.

Đình đình thùng thùng. . .

Sáng sớm, trong phòng bếp liền một trận nồi bát bầu bồng, dao phay rơi tấp tểnh âm.

"Ồ! Uyển tỷ tỷ, người hôm nay tại sao không có đi làm a? Công ty không phải rất nhiều chuyện sao?"

Bỗng nhiên, đồng dạng sáng sớm Dương Chi Nhu xuất hiện tại trong phòng bếp, thanh âm bên trong tràn đầy hiếu kì, vẻ kinh ngạc mà hỏi.

Nhưng nếu là người hữu tâm cẩn thận nghe, đoán chừng liền có thể từ đó nghe ra một tia nhàn nhạt ghen tuông. Ai, không có bản pháp, vốn cho là Nhậm Thư Uyển có công chuyện của công ty liên lụy về sau nghiệp đoàn không có thời gian xen vào nữa Lưu Thiên Long bữa sáng, trong lòng không khỏi âm thầm đắc ý, những này rốt cục có cơ hội có thể biểu hiện một phen, để cái này hoa tâm tiểu hòa thượng cũng kiến thức một chút bản lãnh của mình.

Lại nói, Lưu Thiên Long thật đúng là kiến thức nàng bản sự a!

Mặc kệ là tính cách, vẫn là làm bữa sáng.

Khụ khụ!

Nghĩ đến, Lưu Thiên Long trong lòng cũng là nghĩ như vậy. Kia bữa sáng, thật đúng là có đủ để cho người ta khó chịu, nếu không phải vì có kỳ ý nghĩ của nàng cùng mặt mũi, đoán chừng lần sau lại nghe nói là nàng làm bữa sáng về sau, ăn, một chữ, chạy, hai chữ, mau tránh, ba chữ, ta tránh, hắc hắc, giống như liền hai chữ.

"Ừm! Hai ngày này công ty xác thực sự tình rất nhiều, cũng xác thực không dứt ra được đến, chỉ là, hôm qua nghe nói Thiên Long sự tình về sau, ta liền một trận hoảng sợ, suy nghĩ, mặc dù công việc trọng yếu, nhưng là, cũng không thể lạnh nhạt hẳn a. Dù cho công việc bận rộn nữa, ta cũng phải phân ra một bộ phận thời gian đến bồi cùng hắn. Còn công việc, công ty không phải còn có nhiều người như vậy viên sao?"

"nếu là giao cho bọn hắn sự tình đều không làm được, vậy cái này công ty còn cần bọn hắn sao? Cũng không phải là ta không tiến bộ, thích lười biếng, mà là ta thật không bỏ xuống được Thiên Long. Đang làm việc cùng hắn ở giữa, ta còn là lựa chọn hắn, dù sao, nhân sinh có thể gặp một tri kỷ không dễ, huống chi là có khả năng trở thành mình một nửa khác, gần nhau cả đời cái kia đâu?"

Nghe được Dương Chi Nhu thanh âm, Nhậm Thư Uyển ngừng tay bên trên động tác, xinh đẹp thủ nhẹ nhàng quay lại, trên mặt mang tiểu dung là hạnh phúc như vậy, nhưng là, nụ cười này chiếu rọi đến Dương Chi Nhu trong mắt, lại là chói mắt như vậy.

Lại thêm Nhậm Thư Uyển kia tùy ý trả lời, giống như tại biểu thị công khai chủ quyền, cái này khiến dương chấp nhu trong lòng giống như ngàn vạn rễ râu tại hung hăng ghim nàng, trong nháy mắt, trong lòng của nàng tựa như đang chảy máu đồng dạng.

Kỳ thật, những này cũng không phải là Nhậm Thư Uyển ý tứ, hắn cũng chỉ là tùy ý trả lời, căn bản không có nghĩ đến mình một phen tại Dương Chi Nhu trong lòng sẽ sinh ra cái gì dưng tác dụng, cũng không nghĩ tới sẽ đối với nàng sinh ra thương tổn như thế nào.

Chương 135: Lựa chọn

"Người hôm nay làm sao cũng sớm như vậy rồi giường? Cũng không nhiều ngủ một lát. Há? ! Có phải hay không đối bụng, người chờ một chút a, một hồi sẽ qua mà liền tốt." Hoàn toàn không có ý thức được mình mấy lời nói có gì không ổn, cũng không có chú ý tới bởi vì chính mình một phen ngôn luận từ đó lòng mảy mui chặt, trong lòng một trận bi thương Dương Chi Nhu, Nhậm Thư Uyển một bên ôn nhu hỏi lại, một bên tăng tốc tốc độ trên tay.

"A? !"

Dương Chi Nhu giật mình.

Thời khắc này, nàng tâm can bên trong trăm vị hỗn tạp.

Bởi vì Nhậm Thư Uyển một phen, cùng trên mặt nàng tràn ngập loại kia gọi là hạnh phúc thần sắc, có lẽ, đây chính là yêu đương bên trong Nhân có khả năng thật sự hiểu a. Chi là, vì cái gì không phải mình đâu?

Dương Chi Nhu trong lòng một trận ghen tuông.

Có lẽ, đối lại là người khác, mình nhất định sẽ không ảm đạm, cũng sớm đã triển khai thế công, đối với mình đối thủ cạnh tranh một trận đánh tung hoành nỗ.

Vì cái gì?

Còn không phải mình có điều kiện này.

Điều kiện gì?

Đương nhiên là mình tự thân cảm giác ưu việt.

Bỏ qua một bên gia thế của mình không nói, riêng là mình cái này tướng mạo, tư thái, khí chất, nàng liền phi thường tự tin.

Đây cũng là tình hình thực tế.

Không có cách, Dương Chi Nhu kế thừa mẫu thân của nàng ưu tú gen, sinh chính là ngũ quan đoan chính, mi thanh mục tú, nơi này bất quá nhiều miêu tả, tóm lại, một cái tiểu mỹ nhân là không lời nào để nói. Lại thêm từ nhỏ Dương Khôn đối nàng sủng ái, cùng tại tài nghệ phương diện đối nàng huấn luyện, đoan chính là cầm kỳ thư họa, thổi kéo đàn hát, ngược lại không nói là mọi thứ tinh thông, nhưng là có biết một hai cũng không phải bình thường hàn môn con cái có thể đợi đến.

Bởi vậy, cái này bất luận tướng mạo như thế nào, tư thái như thế nào, đơn thuần nàng tự thân hàm dưỡng tố chất các phương diện, liền đã đánh bại rất nhiều tự nhận tướng mạo không tầm thường nữ hài tử.

Chi là, mình lại là ưu việt, thế nhưng là, trước mặt bạn rạn Nhậm Thư Uyển, giống như, căn bản, ai, không phải có thể hay không so a! Nhu tỷ tỷ lúc đầu cũng là một đại mỹ nữ a!

Luận khí chất, luận tướng mạo, mình thật đúng là chính cảm thấy không bằng nàng a.

Không phải mình trong lòng như vậy cam chịu, máu chó là, mình không thể cùng Nhậm Thư Uyển đoạt nam nhân, cũng không thể đối nàng phát cáu a!

Mặc dù nàng cùng Nhậm Thư Uyển không phải thân tỷ muội, nhưng là, giữa hai người tình cảm, lại không là bình thường thân tỷ muội ở giữa tình cảm có thể so sánh được. Đơn giản tới nói, qua không kịp lời này thật đúng là không tính khoác lác.

"Ừm? ! Làm sao rồi?" Ngay tại bạn rạn Nhậm Thư Uyển ngẫu nhiên nghe nói Dương Chi Nhu phát ra kêu sợ hãi, trong nháy mắt ngừng tay bên trên động tác, lập tức thay đổi thân đến, quan tâm mà khẩn trương nhìn qua Dương Chi Nhu vội vàng hỏi.

Cái này cũng không trách Nhậm Thư Uyển có cái biểu tình này, đúng là cái này hai tỷ muội ở giữa quan hệ thực muốn tốt, giống như từ lúc hai người lần đầu gặp mặt về sau qua nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ không có bởi vì bất cứ chuyện gì hoặc là sự vật cãi nhau miệng, cho dù là trong lời nói quá kích tình huống đều chưa từng xuất hiện.

Thứ nhất nguyên nhân, Nhậm Thư Uyển so Dương Chi Nhu lớn hơn vài tuổi, càng thêm vào tính cách dịu dàng, lại tương đối hoạt bát sáng sủa, cái này khiến từ nhỏ không có mẫu thân bảo vệ Dương Chi Nhu trong lòng sinh ra một loại ảo giác.

Thứ hai, hai người ở giữa tính cách thích hợp. Đừng nhìn Dương Chi Nhu ngày bình thường đối Lưu Thiên Long giống như thời khắc dữ dằn, khắp nơi

cùng hân hoan, cười đùa, kiêu hãnh, kiêu hãnh, cô gái nhỏ này nguyên bản không phải như vậy. Còn vì cái gì mình sẽ đối với Lưu Thiên Long như thế, cô gái nhỏ này trong lòng mình cũng thường thường truy vấn mình, vì cái gì chính là đối cái này hòa thượng phá giới không buông tha đâu?

"Ai nha! Không có việc gì á! Như tỷ tỷ, người nhìn người, ta vừa rồi chỉ là chợt thấy một con con gián, bị hù dọa mà thôi." Dương Chỉ Nhu không muốn biểu hiện của mình bị Nhậm Thư Uyển phát hiện, đồng thời gặp nàng kia vội vàng chuyển người qua đến, kếm chút không có bị dao phay nện vào ngón tay, chỉ là nhìn thấy nghe câu trả lời của mình người kẻ nhiệm nhưng về mặt vô cùng nghi hoặc, giống như y nguyên không tin giống như Nhậm Thư Uyển, thế là tranh thủ thời gian ôm nàng cánh tay làm nũng nói tiếp: "Lại nói, người cũng không phải không biết ta từ nhỏ liền sợ hãi con gián. Được rồi, người nhanh lên làm a, ta bụng đều chết đói."

Vừa nói, một bên giả ra tội nghiệp bộ dáng, đồng thời còn không quên phối hợp với động tác trên tay, hung hăng xoa vậy không có mảy may thịt thừa bụng nhỏ nạm.

"Tốt tốt tốt, ta tin tưởng người còn không được sao?"

Đừng tưởng rằng Nhậm Thư Uyển là loại kia thần kinh thô nữ nhân.

Sở dĩ nàng có thể làm cho Dương Khôn tán thưởng có thừa, rất nhiều chuyện đều ủy thác trách nhiệm, đó cũng đều là bởi vì nàng Nhậm Thư Uyển tự thân năng lực bản thân liền rất mạnh.

Bởi vì chính mình buổi sáng về sau, trong lòng tràn đầy cảm giác hạnh phúc bao vây lấy, chỉ muốn trong lòng yêu nam nhân sau khi đứng lên, có thể trước tiên nhìn thấy tự mình làm phần này ái tâm bữa sáng, cho nên, lời mới vừa nói thời điểm, mình còn đắm chìm trong kia hạnh phúc giá trị bạo rạp cảm xúc phía dưới. Cho nên, lúc nói chuyện, hoàn toàn không nghĩ tới chính mình nói ra sẽ có cái gì không ổn, có mỗi một ý thức được những lời này của mình là hướng về phía ai nói.

Chỉ là, vừa rồi nghe được Dương Chỉ Nhu kia âm thanh sau khi kinh hô, thông minh nàng trong nháy mắt tại Dương Chỉ Nhu trên mặt bắt được rất nhiều thứ.

Cứ việc, Dương Chỉ Nhu làm ra bộ kia vui cười, nũng nịu, tội nghiệp liên tiếp động tác, nhưng là, những này cũng không thể đào thoát con mắt của nàng.

Đã, cô gái nhỏ này không muốn để cho mình thấy được nàng khó xử, cũng không muốn để cho mình nói ra nàng sơ hở, vậy mình cần gì phải cho người ta ngọt ngọt đâu?

Chỉ là, trong lòng nhện không được âm thầm trách cứ mình.

Biết rõ cô gái nhỏ này đối Lưu Thiên Long phương tâm ngầm hứa, mình cái này. . .

Ai, nghĩ đến chỗ này, trong lòng lại là một trận khó chịu.

Cái này một đầu là mình âu yếm nam nhân, bên kia lại là mình khó mà dứt bỏ tỷ muội.

Cái này lưỡng nan tranh đấu, mình nên làm cái gì mới tốt.

Nếu như mình không từ bỏ Lưu Thiên Long, như vậy, Dương Chỉ Nhu làm sao bây giờ? Nàng nên cỡ nào thương tâm. . .

Những này, nàng đều không dám tiếp tục suy nghĩ. Bởi vì, Dương Chỉ Nhu từ nhỏ liền không có mẫu thân, mặc dù mình cùng nàng một mực là tỷ muội tương xứng, nhưng là, bởi vì mình lớn tuổi mấy tuổi, cho nên, tiểu nha đầu này một mực đem mình làm làm mẹ nhân vật tại đối đãi. Đồng thời, đừng nhìn nàng ngày bình thường giống như rất kiên cường, kỳ thật không phải, nội tâm của nàng thế giới là rất yếu đuối, nếu là một cái xử lý không tốt, thật không biết sẽ đối với nàng sinh ra như thế nào đã kích.

Thế nhưng là, thế nhưng là. . .

Nếu như mình lúc này lựa chọn rời khỏi, còn kịp sao?

Chính nàng rõ ràng, Lưu Thiên Long đối nàng tình cảm, không tham gia nửa chút trình độ, mỗi lần nhìn mình ánh mắt kia, đều là tràn đầy yêu thương. Lại nói mình, mình sao lại không phải đâu? Nàng Nhậm Thư Uyển từ khi sau khi thành niên, truy cầu mình nam tử nhiều biết bao nhiêu, nhưng là, mình chưa hề đều không có con mắt lấy đúng, bởi vì, những người này cũng không phải là mình muốn một loại nào.

Không phải tâm hân cao khí ngạo, cũng không phải nàng ra vẻ thận trọng, chỉ là, nàng đối với mình tương lai cái kia đáng giá phó thác hân, yêu cầu là tương đương cao.

Có lẽ, có Nhân sẽ nói, cái này cao là dạng gì?

Cái này cao, chỉ có Nhậm Thư Uyển biết, nàng chỉ là mình một cái cân nhắc tiêu chuẩn, nàng không yêu cầu đối phương gia thế hiển hách, cũng không cần cầu đối phương anh tuấn tiêu sái. . .

Nàng muốn, chỉ là cái kia có thể xúc động mình phương tâm, có thể không tham gia nửa điểm tạp chất, toàn tâm toàn ý đối đãi người một nhà.

Mới gặp Lưu Thiên Long lúc, lòng của nàng liền xúc động.

Chỉ là, ngay lúc đó nàng cũng không cảm kích, dù sao, chính nàng cũng chỉ là một thiếu nữ, chưa từng nói qua chuyện nam nữ. Đầu nói, mông lung thời điểm, viên kia phương tâm một khi xúc động, liền rút cuộc khó mà bình phục, có lẽ, cũng là bởi vì một khắc này xúc động, lại thêm Lưu Thiên Long tiếp xuống liên tiếp biểu hiện, một cái tỉ số khí lập tức tại Nhậm Thư Uyển trong đầu hình thành, điểm số liên tiếp cao thẳng, ấn tượng giá trị càng là thẳng đứng cất cao.

Vừa gặp đã cảm mến, gặp lại. . .

Cả người, cả trái tim đều hướng về Lưu Thiên Long ngẩng tới.

Thế nhưng là, thế nhưng là, mình bây giờ đòi làm sao lựa chọn?

Trong lòng mặc dù cái này rất nhiều ý nghĩ, thế nhưng là cũng vẩn vẩn chỉ là nàng một ý niệm.

Vì không cho Dương Chỉ Nhu phát hiện tâm tình của mình ba động, nàng mỉm cười, nhẹ nhàng bóp một chút đối phương mũi ngọc tinh xảo, sau đó nhanh chóng thay đổi thân hình. Chỉ là, không có ai biết trong lòng của hân trận kia khổ sở, cùng ánh mắt bên trong kia lựa chọn lưỡng nan chi tình.

"Ta tới giúp ngươi đi!" Gặp Nhậm Thư Uyển giống như cũng không có phát hiện tâm tình mình biến hóa, Dương Chỉ Nhu rốt cục thờ phào nhẹ nhõm.

"Ừm! Cũng tốt, như vậy đi, ngươi giúp ta đem những này đồ ăn bụng đến trên mặt bàn đi." Nhậm Thư Uyển lúc này cũng đã đem tâm tình của mình cho nhanh chóng ép che kín xuống dưới, gặp Dương Chỉ Nhu chủ động đưa ra, vội nhỏ bé quay đầu đối với đối phương trả lời nói.

"Ôi ôi ôi, táo chuối tiêu đến một bộ. . ."

Bỗng nhiên, một đạo treu chọc thanh âm đang bận rộn nhi nữ trong tai vang lên.

Đến!

Người nào đó tới.

Hai nữ nhìn nhau, lập tức tâm hữu linh tê nhất điểm thông giống như đối với cái kia một mặt vui vẻ, chính vỗ vỗ cười nhìn qua tiểu tử của các nàng ném quá khứ một cái bách mị sinh vệ sinh mắt.

"A...! Trăm vạn Volt a!"

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ! Điện giật chết tiểu hòa thượng!"

Tốt a, Lưu Thiên Long bắt đầu sái bảo.

Nhưng là, Lưu Thiên Long phải lớn kêu oan uổng.

Ni muội a! Phật gia gia đây cũng không phải là đang đùa bảo, cũng không phải đang diễn trò.

Nếu là đổi lại các ngươi đến cảm thụ một chút cái này một lớn một nhỏ hai đại mỹ nữ kia thiên kiều bá mị điện nhãn, hừ hừ, không điện giật chết các ngươi mới là lạ, đây là Phật gia gia đạo hạnh cao thâm, bởi vậy mới không có trúng cái này hai cô nàng đường.

Lưu Thiên Long trong lòng đều mặt dày nghĩ đến.

"Ha ha ha. . ."

Hai nữ không có Lưu Thiên Long làm quái giống như bộ dáng lập tức chọc cười đến trang điểm lộng lẫy, chỉ là, lần này, Lưu Thiên Long liền không lại trấn định.

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ, Phật chủ a!

Ngài đây là cố ý an bài cục a, không đem tiểu hòa thượng ta giết hết bên trong, đây là thế không thôi a.

Vì sao?

Hai nữ buổi sáng, vì đồ cái nhẹ nhàng khoan khoái tự tại, đều mặc một thân tựa như tơ lụa giống như váy ngủ.

Nếu như nói Nhậm Thư Uyển mặc món kia thấp ngực tơ lụa váy còn có thể nói còn nghe được, dù sao, Nhậm Thư Uyển cùng Lưu Thiên Long chỉ gặp mặc dù không có sinh ra nam nữ ở giữa thực chất sự tình, nhưng là, nên nhìn, nên sờ, nên tiếp xúc địa phương, cái này tiện nghi đều bị Lưu Thiên Long cho chiếm xong.

Lại nhìn Dương Chỉ Nhu đi, cô gái nhỏ này thế mà xuyên một kiện như ẩn như hiện viền ren váy, viên kia trượt tư thái, da thịt mềm nhẵn, có lồi có lõm, nương theo lấy vui cười ở giữa động tác, thân thể nghiêng về phía trước, lập tức, kia một mảnh xuân sắc liền trong nháy mắt để Lưu Thiên Long toàn bộ một tia không lọt cho chiếu đơn thu hết.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Máu mũi

Các loại, người cô gái nhỏ này là cố ý sao? Cười liên cười thôi, làm gì còn vén váy lên, chờ một chút, chờ một chút, người phía dưới váy, vì cái gì trống trơn, một màn kia xuân sắc, vì cái gì như vậy chói mắt. Phạt chủ a! Ta rất muốn thấy được một mảnh không nên nhìn thấy nhan sắc a.

Kỳ thật, cái này cũng khó trách.

Người nói cô gái nhỏ này, không phải thuần tâm là cái gì?

Êm đẹp, người làm gì một bên cười, còn vừa cố ý vén váy lên trên chộc giống như hướng về phía Luru Thiên Long vút mị nhãn, nhưng là, người cho rằng người là những cái kia lâu dài bên ngoài, trà trộn tại nam nhân trong vòng luân quần nữ nhân nha. Người trên chộc liên trên chộc đi, người cái này trên chộc tiêu chuẩn không khỏi cũng quá lớn đi.

Bất quá, kẻ đầu tên chỗ nào không biết đâu?

Nàng chỗ nào không biết mình cái này tiêu chuẩn một chút mất tập trung cho làm lớn, nhưng là, không phải là bởi vì ý cười đánh yểm hộ, mới không còn để Luru Thiên Long nhìn ra nàng ngưng ngưng a.

Không phải hần Luru Thiên Long tự chủ không mạnh, cái này một buổi sáng sớm, mình lại là một cái huyết khí phương cương tiểu hỏa tử, vậy làm sao có thể chịu được.

Phốc!

Một tên đáng thương a!

Một buổi sáng sớm, thể mà trực tiếp triều phun ra.

Kia máu tươi như trụ, giống như một đạo huyết kiếm, phun ra ước chừng một mét có hơn khoảng cách. Tình tiết cần, tình tiết cần, hắc hắc!

Luru Thiên Long trong lòng cái kia không ngừng kêu khổ a!

Trong lòng cái kia khó xử a!

Giờ phút này, nếu là trên mặt đất có một đạo kẻ đất, đoán chừng hần nhất định không chút do dự, không chút nghĩ ngợi liền trực tiếp cho chui vào.

Dương Chi Nhu gian kế đạt được, mặc dù giờ phút này sắc mặt đỏ bừng, nhưng là cũng may vừa rồi ý cười, đem trên mặt kia phiền màu đỏ cho che đầy xuống dưới. Chi là, trên mặt nàng trên chộc chi tình, lại là vẫn như cũ sôi nổi trong mắt.

Đối với cái này một hệ liệt tràn ngập dụ hoặc tiểu động tác, cười trang điểm lộng lẫy Nhậm Thư Uyển chỗ nào từng chú ý tới.

Biết Luru Thiên Long cái này nha trò hề hiển thị rõ thời điểm, nàng mới như có điều suy nghĩ giống như cẩn thận nhìn nhìn mình cùng Dương Chi Nhu trang phục.

Thế nhưng là cái này một nhìn không sao, kết quả, lập tức xấu hổ sắc mặt ửng hồng.

Cứ việc thân thể của mình đã sớm bị Luru Thiên Long cho nhìn sạch sành sanh, cũng sờ soạng cái toàn thân thấu, thời điểm, mình một buổi sáng sớm liền mặc như thế bại lộ, có thể hay không để hần cảm thấy mình rất tùy tiện, rất không bị kiềm chế, rất không tự ái a! Nhưng là, nàng lại đồng thời tin tưởng, Luru Thiên Long không có ý nghĩ như vậy.

Kỳ thật, mấu chốt nhất là, nàng phát hiện Dương Chi Nhu lại là chân không ra trần.

Mấu chốt là, chân không ra trần liền chân không ra trần thôi! Nhưng là người vì cái gì hết lần này tới lần khác mặc một bộ hơi mờ, còn như ẩn như hiện viền ren váy ngủ a.

Liên hệ đến điểm này, chỗ nào có thể nghĩ không ra Luru Thiên Long kia phun ra huyết kiếm là tình huống như thế nào a! Tuy nói gia hỏa này tự chế năng

lực xác thực không phải bình thường nam nhân có thể so sánh được, nhưng là, muốn nhìn xuống, đây chính là phải kinh thụ một phen trên tinh thần tàn phá a.

Nếu là, nếu là mình có thể thay hấn giải quyết vấn đề kia còn tốt, thế nhưng là mấu chốt không phải là của mình vấn đề, cũng không phải mình không nguyện ý, mà là Lưu Thiên Long bởi vì tu luyện công pháp duyên cớ, không được phá hư đồng tử chi thân, bằng không, đối với hấn thân thể kia càng là đã kích trí mạng.

Chỉ là nàng rất nghi hoặc, gia hỏa này ngày bình thường cho dù là phun ra huyết kiếm, cũng không trở thành khoa trương như vậy a?

Chẳng lẽ. . .

Nàng thông minh bỗng nhiên giống như nghĩ tới điều gì khả năng, lập tức bí ẩn, như có điều suy nghĩ nhìn sang bên cạnh Dương Chi Nhu, trong lòng âm thầm làm xuống một cái quyết định.

Vẫn tự miêu tả tuy nhiều, nhưng cái này liên tiếp ý nghĩ lại vền vền như vậy một nháy mắt liền tan biến.

Cũng không biết Dương Chi Nhu là thế nào nghĩ, nàng cái này một hồi giống như không thèm đếm xỉa, hoàn toàn tựa như không cảm thấy mình chỗ nào lại không ổn.

Hoặc là nhìn thấy Lưu Thiên Long phun ra cái kia đạo huyết kiếm về sau, trong lòng nhất thời tình thế cấp bách, cũng không có cân nhắc cái khác, liền hoảng hoảng Trương Trương xông về phía trước.

Ài!

Nhậm Thử Uyển chung quy là chậm một bước, nhìn xem xông đi lên Dương Chi Nhu, trong lòng không cảm được than nhẹ một tiếng, nhưng là, nàng cũng không có quên đi hướng phòng vệ sinh đi lấy khăn tắm.

Một trận làn gió thơm đối diện đánh tới, Lưu Thiên Long một trận say mê.

Cái thằng này, giờ khắc này thế mà trực tiếp say mê.

Dương Chi Nhu chỗ nào cảm kích, một trận bối rối, tiện tay rút qua một tờ giấy liền giúp hấn đi lau sạch.

Nhưng là, bởi vì trong lúc bối rối bộ pháp quá nhanh, trực tiếp nhào một cái đầy côi lòng.

Ồ!

Say mê bên trong Lưu Đại sắc lang thế mà thoải mái hừ một tiếng.

Không có cách nào a, tiểu nha đầu này chân không ra trận, lại thêm cái này một thân đáng chết hơi mờ viền ren váy dài chăm chú bọc lấy thân thể mềm mại của nàng, trong mắt người ngoài đến xem, đó cũng không mặc quần áo có cái gì khác nhau a.

Cái này cũng khó trách chúng ta Lưu Thiên Long đồng học a, cái này cũng quả thực là làm khó hấn a!

Làm nam nhân nam, làm có thể chịu được ôn hương nồng ngọc trong ngực lại không thể tùy ý nhâm vi nam nhân tốt càng khó a!

Phung phí của trời a!

Đây có lẽ là những cái kia độc thân câu ý nghĩ đầu tiên a!

Có người nói: "Buông ra cô nàng kia, để cho ta tới!"

Hắc hắc, chủ đề kéo xa.

"Ừm!"

Bỗng nhiên, Dương Chi Nhu kêu hừ một tiếng.

Súc sinh a, mới vừa rồi còn nói hấn ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, là một người đàn ông tốt.

Ngươi đây nha, tay này hướng cái nào lại thả, còn có, buông liền buông đi, ngươi nha tay này làm sao không an thần a!

Ngươi ngược lại là làm sao rồi?

Nguyên lai, gia hỏa này nhất thời say mê quên trường hợp, thế mà một bài xoa lên Dương Chi Nhu kia tuyệt mỹ vĩnh lên bày, còn dùng tay rất là hưởng thụ nhẹ vỗ về.

Nói trở lại, chẳng lẽ Dương Chi Nhu cứ như vậy không biết xấu hổ sao?

Không phải, nha đầu này từ khi len lên lưú luyến Lưú Thiên Long về sau, đã sớm bắt đầu tưởng tượng lấy tại Lưú Thiên Long trong ngực nên một phen như thế nào tình cảnh, nhưng là, bình thường nghĩ thì nghĩ, vừa mới có ý nghĩ như vậy, liền bị mình cưỡng ép đánh gãy. Trong lòng không nhận được chữ mình, một cái cô nương gia, làm sao như thế không biết xấu hổ, thế mà luôn nghĩ nam nhân.

Chỉ là, Khi giờ khắc này chân chính xuất hiện, ứng nghiệm trên người mình lúc, nàng thế mà trong nháy mắt phủ.

Không, không nên nói là phủ, nói một cách đơn giản, vừa rồi một chút mắt tập trung, trực tiếp nhào vào Lưú Thiên Long trong ngực lúc, kia một cỗ nồng hậu dày đặc nam tính khí tức, trong nháy mắt để nàng cũng là một trận tâm hoảng ý loạn.

Mình dù sao vẫn là một cái không có cùng nam nhân đơn độc ở chung, nhất là loại này gần như da thịt ra mắt, thân trần tương đối tình hình.

Nhưng là, cô nương gia dù sao cũng là cô nương gia, Khi Lưú Thiên Long nặn heo trào xoa lên nàng vĩnh lên bảy thời điểm, nàng vẫn là thẹn thùng kêu lên ra, ý kia là tại khuyên bảo Lưú Thiên Long chớ làm loạn, thời điểm, nàng phát ra thanh âm, nơi nào có khuyên bảo ý tứ, rõ ràng chính là dụ hoặc ý vị càng sâu a.

Trong lòng ngoại trừ thẹn thùng vẫn là thẹn thùng, chỉ là, nàng không biết nên làm sao bây giờ?

Đầu tiên, mình đối cái này hòa thượng phá giới thật là lòng có chú ý, ái hận đan xen; tiếp theo, gia hỏa này lại là Uyển tỷ tỷ người yêu, mình dạng này, thích hợp sao? Thích hợp sao? Mình lần này cử động, có thể hay không để Uyển tỷ tỷ sinh ra hiểu lầm? Mình dạng này có phải hay không rất tùy tiện, Lưú Thiên Long hội sẽ không cảm thấy mình là cái rất không tự ái nữ hài a?

Trong lòng đồng thời không ngừng trôi qua rất nhiều ý nghĩ?

Tiểu nha đầu a! Người vẫn là quá đơn thuần a, người chẳng lẽ sẽ không có ngôn ngữ tay chân ngăn cản sao?

Phật chủ không còn gì để nói.

"Ồ! Thứ gì như thế cách Nhân a?" Bỗng nhiên, bị Lưú Thiên Long trên người nam tính khí tức cho hun đến ý loạn tình mê Dương Chi Nhu cảm thấy rất ngờ vực, thân thủ hướng phía cái kia thô sáp đồ vật chop tới.

Dát!

Lần này, lập tức nháo cái đồ chót mặt a! Phật chủ a, người nha đây là chân chân thật thật không ra ý kiến hay a, đây là dự định thực sự chơi chết tiểu hòa thượng ta à!

Ai, trách ta lạc!

Phật chủ trong lòng không còn gì để nói, mới vừa rồi còn đang nói cô gái nhỏ này đơn thuần, sẽ không dùng ngôn ngữ tay chân ngăn cản, chỉ là, lời này nói như thế nào, trần trụi đánh mặt a.

Không có cách, cô gái nhỏ này chỗ nào hiểu được nhiều như vậy a? Chỉ là tiện tay một động tác, nhưng là, lập tức lập tức cũng mình bạch vừa mới bắt được là cái gì, trong lòng kia ca thẹn thùng a. Bất quá cũng may giờ phút này Lưú Thiên Long không nhìn thấy nét mặt của nàng, bằng không, nhất định phát hiện cô gái nhỏ này sắc mặt đã ửng hồng đến cực hạn, đây là hoàn toàn động tình a. Nhưng là, lần này coi như đem Lưú Thiên Long cho kích thích.

Chính là một cái động tác như vậy, cũng trong nháy mắt để Lưú Thiên Long một cái giật mình.

Người nha!

Lúc này mới ý thức được a!

Đừng nói cho mọi người người mới vừa rồi là cố ý!

Àn, chính là cố ý trang.

Thế nào? Phật gia gia già thì thế nào? Các người đến muốn ta a? Lưú Thiên Long trong lòng nghĩ như thế đến.

Hắn chỗ nào không phải rất im lặng a! Đồng thời càng bất đắc dĩ.

Hai người cứ như vậy, tương hổ đối mặt, tròng diện một lần lâm vào xấu hổ, chỉ là, các người cái này, chẳng lẽ liền không thể tách ra lại xấu hổ sao?

Không có cách nào a!

Hai người đều là bị cái này tình huống trước mắt cho được vòng, không phải bọn hắn không nở buông ra đối phương, mà là chân chân chính chính quên đi a!

"Khụ khụ. . ."

Chỉ là, cái này mập mờ trắng đen cũng vền vền ngần như vậy ngần một nháy mắt, liền bị một mặt đỏ bừng Nhậm Thư Uyển cắt đứt.

"A!"

Nghe được Nhậm Thư Uyển thanh âm, hai người lập tức như ở trong mộng mới tỉnh, lập tức, nhanh chóng tách ra thân hình, nhưng là, người nào đó mặt heo táo thế mà ma xui quỷ khiến, cũng không biết là cố ý vẫn là rút ra quá trình bên trong cử chỉ vô tâm, kết quả, kết quả là lưu cho mọi người đi tưởng tượng đi.

Dù sao, Khi hai người tách ra thân hình về sau, Dương Chi Nhu liền một mặt ửng hồng cấp tốc hướng về trên lầu chạy như bay.

Nhưng là, lại nhưng là cái gì a?

Bất quá, cái này bại lộ phong quang vền vền xuất hiện ngần như vậy ngần một nháy mắt. Bởi vì, nửa đường bên trên Nhậm Thư Uyển rất là hợp thời nghi cầm trên tay đầu kia từ phòng vệ sinh mang tới khăn tắm cho Dương Chi Nhu choàng đi lên.

Về phần nói, vừa rồi Lưu Thiên Long quýnh thái đã tốt, cùng ở giữa Lưu Thiên Long cùng Dương Chi Nhu mập mờ động tác, bởi vì vền vền ngần ngại một nháy mắt. Đừng nhìn văn tự miêu tả giống như rất nhiều, kỳ thật, hai người từ tương hổ chen chúc một chỗ đến tách ra, cũng chính là như vậy một hồi. Cho nên, trong lúc này có cái gì tình huống, Nhậm Thư Uyển vẫn là bỏ qua.

Bất quá dù cho, coi như nàng biết, hoặc là nhìn thấy cái gì, nàng còn có thể nói cái gì sao?

Lại có thể nói thế nào?

Trong lòng ngoại trừ bất đắc dĩ cũng vẫn là bất đắc dĩ.

Đối mặt mình âu yếm nam nhân, đối mặt mình che chở muội muội, mình giống như hẳn là có cái lựa chọn.

Chỉ là, vì cái gì tâm như vậy đau nhức a?

Chẳng lẽ, liền không có sách lược vẹn toàn sao?

Trong nội tâm nàng thống khổ vạn phần!

Nàng không nhớ âu yếm nam nhân, một màn kia màn chung đụng hạnh phúc thời gian. Nàng không nhớ tình tỷ muội, kia sớm chiều chung đụng khoái hoạt thời gian.

Thế nhưng là, nhân sinh vốn chính là tràn ngập lựa chọn con đường, thường thường nhiều khi đều không phải là cho phép tự mình lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Lựa chọn lưỡng nan

Nhưng là, làm người chân chính đối mặt thời khắc như vậy thời điểm, cũng không thể tùy theo người quá nhiều cân nhắc.

Đương nhiên, có đôi khi, có một số việc cũng không phải là không có thời gian cho người đi cân nhắc, cũng tỷ như nói dưới mắt sự tình.

Nhưng là, cái này lại không phải một cái kéo chữ có thể giải quyết.

Mặc kệ là âu yếm nam nhân, vẫn là thân như tay chân tỷ muội, chính mình cũng phải làm ra một lựa chọn.

Chỉ là, vì cái gì khó như vậy trở xuống kết luận a!

Giờ khắc này, Nhậm Thư Uyển lâm vào lựa chọn lưỡng nan.

Đi con đường nào, ngay tại kia một ý niệm.

Đều nói cá cùng tay gấu không thể đều chiếm được, giờ khắc này, nàng mới chính thức cảm nhận được ý tứ của những lời này.

Nhưng là, dưới mắt lại dung không được mình đi suy nghĩ lung tung, bởi vì, trước mắt còn có một bộ quần bách cảnh tượng hiện ra ở trước mặt mình.

Ai!

Oan gia a!

Khỏe miệng lộ ra một nụ cười khổ, ý cười bên trong hàm nghĩa, có lẽ chỉ có chính nàng mới có thể biết.

Nhưng là đặt ở Lưu Thiên Long trong mắt, lại trở thành một loại khác ý nghĩ.

Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Lần này Phật gia gia cần phải oan uổng chết rồi, đây không phải toàn thân là bùn đất, không phải phân cũng là phân a, cho dù mình có một ngàn tám miệng, cái này cục diện khó xử trước mắt, mình là đều giải thích không rõ ràng. Hắn rất để ý Nhậm Thư Uyển ý nghĩ, chỉ là, cục diện trước mắt, giải thích thế nào, hoàn toàn chính là chuyện không cách nào giải thích a!

Ngươi muốn nói mình oan uổng đi!

Đến, ngươi nha mình cũng đưa tay. Chỉ là đưa tay liền đưa tay đi, mấu chốt ngươi nha trước đó còn một bộ lâm vào chiều sâu say mê bộ dáng, đồng thời kia mặt heo trào đạo cuối cùng phút cuối cùng vẫn như cũ không an thần một thanh.

Nói ngươi oan uổng đi!

Chẳng lẽ ngươi có thể biện giải nói, là cô gái nhỏ này lớn mật dụ hoặc mình, về sau chủ động ôm ấp yêu thương, câu dẫn mình. Lời này, quyết định là không thể nói ra khỏi miệng, bằng không, mình sau này đem đứng trước như thế nào một cái bấy mặt, hắn nghĩ cũng không dám nghĩ, chỉ cần vừa nghĩ tới Dương Chi Nhu ngày bình thường kia mạnh mẽ như một viên đồ tươi quả ớt nhỏ giống như tính cách, chính hắn đều không rét mà run. Tự nhiên, cũng không phải là nói hắn nhất gan, chỉ là, chuyện này chỉ có thể nói rõ hắn rất để ý bên cạnh mình mấy người này.

Dương Khôn, mình người mới nghĩa phụ; Nhậm Thư Uyển, mình trải qua một phen đấu tranh tư tưởng mới tiếp nhận mối yêu nữ nhân; Dương Chi Nhu, bởi vì cùng Dương Khôn quan hệ, mặc dù bình thường giống như rất không hợp nhau, lại thêm cộng đồng trải qua sinh tử, cho nên tình cảm cơ sở cũng là trong lúc vô hình đặt vững phi thường nên vững chắc.

Về phần nói kia một bọn huynh đệ, hắn có thể không quan tâm sao? Nơi này, không phải đàm luận đám kia huynh đệ thời điểm.

"Được rồi! Nhìn ngươi kia ủy khuất bộ dáng, ta tha thứ ngươi còn không được sao?" Nhậm Thư Uyển sao mà huệ chất lan tâm, khéo hiểu lòng người, mắt thấy âu yếm nam nhân cũng như mình lâm vào hoang mang, đương nhiên biết lúc này không thể đi thảo luận sự tình vừa rồi, lập tức chính là dịu dàng đến cư trú tiến lên, ôn nhu giúp đỡ hắn lau sạch lấy xoang mũi phía dưới vết máu.

"Ngươi nhìn ngươi, hỏa khí này làm sao lại như thế tràn đầy a!" Mặc dù ngoài miệng nói là tha thứ, nhưng là, mặc kệ bất kỳ nữ nhân nào, dù cho ngươi khoan dung đến đâu rộng lượng, nhưng là tại mình âu yếm trước mặt nam nhân, tóm lại vẫn là một cái tràn ngập ghen tuông tiểu nữ nhân. Dù cho lời nói mới rồi nói tới xác thực không giả, nhưng là, trong lòng luôn luôn có như vậy một chút ghen tuông a!

"Ai! Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ! Trách ta lặc!" Lưu Thiên Long nhìn xem trước người cẩn thận thay mình lau nữ nhân, trong lòng một trận khó chịu, nhưng là lại không biết nên như thế nào làm đáp. Hắn chưa từng không biết nữ nhân này là như vậy khéo hiểu lòng người, bằng không, lúc này, cũng sớm đã cùng mình cãi lộn. Cũng là bởi vì hắn khéo hiểu lòng người, huệ chất lan tâm, dù cho nhìn thấy sự tình vừa rồi, nàng cũng không truy vấn mình, ngược lại lựa chọn trầm mặc, đồng dạng, cũng là lựa chọn tha thứ cùng thông cảm.

Nhưng là, càng như vậy, hắn thì càng không thể tha thứ chính mình.

Ai!

Lần này núi đến lịch luyện, cái này phần hồng chi kiếp khảo nghiệm, không biết đến khi nào là cái cuối cùng a.

Cho dù chính hắn đã cố gắng đi không chế mình không đi trêu chọc qua nhiều nữ hài tử, nhưng là, mình dưới mắt trêu chọc còn ít sao?

Mình cái này nên như thế nào giải quyết sau này khả năng xuất hiện cục diện a?

"Được rồi được rồi! Nhìn ngươi dạng như vậy, nơi đó chính là ủy khuất thân sắc! Hử! Được tiện nghi còn tốt giống như làm mua bán lỗ vốn giống như đáng về." Nhậm Thư Uyển không muốn đối với việc này bên trong một mực dây dưa tiếp, cực kì thông minh nàng cũng nhìn ra Lưu Thiên Long tâm tư, tự nhiên, không có nhìn ra hắn bên ngoài còn có cái khác tâm tư của con gái. Lau xong, nhẹ nhàng dùng ngón tay sờ điểm một cái chính góc lẳng nhìn xem mình, vẫn ngăn người Lưu Thiên Long cái trán, lập tức quay người lôi kéo tay của hắn ôn nhu nói ra: "Đi thôi, bữa sáng đã chuẩn bị xong, chúng ta quá khứ cùng một chỗ dùng cơm đi!"

Lúc này, Dương Chi Nhu lại là trốn ở khuê phòng của mình, sắc mặt vẫn như cũ ửng hồng, đồng thời, trắng nõn tron mềm tay nhỏ đang không ngừng vuốt bộ ngực, chỉ là, kia một đôi vốn là ngạo nghễ son phong tại một trận này đập phía dưới, không ngừng mà trên dưới nhảy lên, giống như hai con tại trong bụi cỏ tre đùa vui sướng con thỏ nhỏ. Nếu như, giờ khắc này nếu là Lưu Thiên Long cái này sói đồng tử ở đây, đoán chừng lại sẽ một lần nữa lâm vào kia mãnh liệt huyết kiếm triều phun đi!

"Hô! Mắc cỡ chết được mắc cỡ chết được!"

Dương Chi Nhu một bên vuốt ngực, một bên nhò giọng tự lảm bảm.

Vừa rồi cũng không biết mình là thế nào, đã cảm thấy mình giống như trúng tà giống như.

Từ khi nghe xong Nhậm Thư Uyển về sau, bỗng nhiên trông thấy xuất hiện Lưu Thiên Long, mình tiếp xuống liên tiếp cử động, liền đã thoát ly tầm kiểm soát của mình, nàng cảm thấy mình thật giống như một cái đề tuyến con rối, bị âm thầm điều khiển thân thể, liên tiếp làm ra một chút mình ngày bình thường A Liên nghĩ cũng không dám nghĩ một chút cảm thấy khó xử sự tình.

Hồi tưởng lại mình trước đó lớn mật không bị cản trở vén váy lên tình cảnh, lập tức sắc mặt càng là một mảnh xích hồng, nhìn không được nâng lên hai tay đem kiều mặt gắt gao che lại.

"Nguy rồi nguy rồi, lần này nên làm cái gì bây giờ?"

"Hắn có thể hay không cảm thấy mình là loại kia rất không tự ái, rất phóng đảng nữ hài tử a!"

"Ai nha! Ta hôm nay đây là thế nào?"

"Ta nên làm cái gì, cái này về sau đối mặt hắn, ta nên làm cái gì?"

"Mắc cỡ chết được, mắc cỡ chết được!"

"Ngô! . . ." Bỗng nhiên, tiểu ny tử tại một trận hồ ngôn loạn ngữ về sau, một thanh bồ nhào trên giường, dùng gối đầu đem mình xinh đẹp thủ cho hung hăng chôn giấu.

Đến! Đây là dự định vui đầu không gặp người sao?

Về phần nói tiếp cùng Lưu Thiên Long, Nhậm Thư Uyển cùng một chỗ ăn điểm tâm, ha ha! Đó là không có khả năng.

Trước đó là trùng động nhất thời, tăng thêm kia dừng lại ma xui quỷ khiến mới khiến cho nàng biểu hiện ra bình thường tại Lưu Thiên Long trước mặt đều không có bày ra một mặt, nhưng là giờ khắc này tỉnh táo lại về sau, nàng liền hoàn toàn không có trước đó dù là như vậy một tia mà chút điểm dừng khi.

"Lão đại!"

"O! Mặt trời này thạch đánh phía tây ra sao? Các ngươi Tam tiểu tử đây là thế nào, cúp học mấy ngày về sau, đây là lần thứ nhất ở trường học trông thấy các ngươi a?" Ngay tại sân trường bóng râm trên đường nhỏ vui đầu suy tư, một mình tiến lên Lưu Thiên Long nghe được một tiếng này chính tề kêu to về sau, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn xem gần tại trước mặt mình Vương Tử Long, Mã Thế Hoa, Chu Đại Thường ba người, trên mặt biểu tình hải hước nói.

"Này! Lão đại, ngươi cũng đừng bắt chúng ta ca ba chọc cười!" Vương Tử Long vọt lên trước trả lời, bắt quá, trên mặt lại tràn đầy một trận bất đắc dĩ.

"O! Sao thế a, huynh đệ, bị Nhân cho nẫu á!" Lưu Thiên Long cũng sẽ không buông tha cái này điều tiết mình tâm linh thời khắc, buổi sáng mình thế nhưng là phiên muộn hồng, lần này, nhìn thấy cái này ba cái huynh đệ, đặc biệt là thích sái bảo Vương Tử Long cái này tên dở hơi, trong lòng lập tức vô cùng vui vẻ.

"Khụ khụ. . ." Vương Tử Long bị Lưu Thiên Long một bộ này lí do thoái thác cho bị sặc, sau đó sâu kín tiếp tục trả lời: "Ai! Lão đại, ngươi cái này thật đúng là một câu nói trúng a, một chút liền nói đến tâm ta khảm đi lên. Có đôi khi, ta đều đang nghĩ, lão đại ngươi có phải hay không ta trong bụng một đầu giun dưa a!"

Vương Tử Long khi nhìn đến Lưu Thiên Long về sau, buồn bực trong lòng cũng đột nhiên biến mất giống như. Không thể không nói, tính cách của hắn cùng Lưu Thiên Long xác thực rất giống, hai người cùng một chỗ cũng là có thể ở chung đều vui mừng.

Trước đây một khắc còn giống như buồn bực thần sắc, ngay tại Lưu Thiên Long vừa rồi kia một bộ lí do thoái thác ra miệng trong nháy mắt, lập tức đem cái này yêu sái bảo gia hòa kéo lại.

"Lăn lại! Ngươi nha mới là giun dưa! Cả nhà ngươi đều là giun dưa!" Lưu Thiên Long một trận cười mắng, lập tức nhẹ nhàng một cước đá vào Vương Tử Long trên mông.

"Ôi! Lão đại, lời này cũng không thể nói lung tung a! Coi như ta là giun dưa, thế nhưng là, ngươi cũng không thể nói tỷ ta cũng là giun dưa a? ! Xem ra, lão đại ngươi vẫn còn đang đánh tỷ ta chú ý a! Hắc hắc, nếu không, ta giúp ngươi tiếp tục dùng lần trước biện pháp kia, đem tỷ ta chuẩn bị cho ngươi đến!" Vương Tử Long một trận sái bảo, chỉ là tiếp xuống mấy lời nói, trong nháy mắt thay đổi, kết quả, đem Lưu Thiên Long cho bị sặc.

"Khụ khụ khụ. . . Ni muội a! Thật không biết nhà các ngươi làm sao lại sinh ra ngươi như thế một cái tên dở hơi!" Lưu Thiên Long tâm tình lập tức tốt đẹp, nhìn trước mắt Vương Tử Long dừng lại trên tức.

"Đúng rồi, các ngươi như thế tại cái này?" Bỗng nhiên, Lưu Thiên Long lời nói xoay chuyển, nghi ngờ đối trước mặt ba người hỏi.

"Tốt a! Lão đại, ngươi rốt cuộc biết muốn hỏi chúng ta." Chu Đại Thường nghe xong, không đợi Vương Tử Long trả lời, liền tiến lên mở miệng đoạt đáp.

"Lão Chu, người tên mập mập chết bầm này, người nhà cướp ta nói." Vương Tử Long không thuận theo, chỉ là, cũng chỉ là cười mắng lấy đối Chu Đại Thường kêu.

"Tử Long, người nhà an tĩnh chút!" Một mực yên lặng cười nhìn lấy mấy người biểu diễn Mã Thế Hoa giờ khắc này cũng là mở miệng.

"Nha a! Xem ra là có chuyện bầm báo a! Vậy thì tốt, có việc báo đến, vô sự bãi triều, ngày khác bàn lại!" Lưu Thiên Long bỗng nhiên giả trang ra một bộ uy nghiêm biểu lộ, giống như Hoàng đế đối một đám thần tử bộ dáng lớn tiếng tuyên một câu.

Ách!

"Trên trời bay tới năm chữ a!"

"Đậu đen rau muống a!"

Chỉ là, Khi cái thằng này vừa mới nói ra lời nói này về sau, chung quanh liền trở nên không an thần.

Đến!

Cái thằng này coi là đây là đâu, vừa rồi huynh đệ ở giữa trêu chọc, căn bản chính là quên hết tất cả, hoàn toàn quên đi đây là tại sân trường trường học trên đường. Cũng căn bản không có ý thức được nhóm người mình chung quanh còn có cái khác quá khứ học sinh. Hoặc là nói, cho dù bọn họ biết, cũng căn bản không có để ý đi. Nếu là lúc nào đều cân nhắc bảy kỳ yếu tố nào, cái kia còn có gì có thể đáng giá chuyện vui.

Đối mặt quá khứ học sinh quăng tới kia nhìn người ngoài hành tinh biểu lộ, bất quá, ánh mắt riêng phần mình không đồng nhất a, giọng nam biểu lộ, có khinh bỉ, có ghen ghét các loại, dù sao phức tạp.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Mặt mũi

Lại nhìn chung quanh nữ sinh, không cần phải nói, đám kia hoa si lúc này đều là hai tay chống cằm, từng cái chỉ kém chảy nước miếng không có chảy xuống một chỗ giống như. Cái này lòng thích cái đẹp, cũng không thể chỉ xuất hiện tại trên thân nam nhân. Chỉ là, có chỗ khác biệt chính là, đại bộ phận nam nhân quan sát mỹ nữ thời điểm, trong đầu tư tưởng liền trở nên không nhất định đơn thuần.

Có lẽ có người nói, trong nam nhân cũng có tư tưởng chính trực a!

Cái này hiển nhiên là không thể cãi lại.

Nhưng là, chúng ta nói không phải liền là kia một bộ phận lớn sao?

Đều nói lòng thích cái đẹp, đây là Nhân thiên phú. Nhưng là ô uế chi tâm, kia càng là rất nhiều nam nhân điểm giống nhau.

Lời này có lẽ nói không hẳn vậy, nhưng là cũng không phải tận nhưng.

Có lẽ thay cái thuyết pháp tới nói, nam nhân đều háo sắc, nói đến đây, đoán chừng bắt đầu có rất nhiều nam đồng bào liền muốn lớn tiếng kêu oan, hoặc là đối ta lớn giọng trừng thối, lại cho ta nói tí mĩ.

Nữ nhân thích chung diện, nam nhân sĩ diện, mà lại là chết sĩ diện.

Vì cái gì?

Vậy liền từ nơi này chủ đề đi lên nói đi!

Có người nói nam nhân háo sắc không phải nam nhân tốt, không háo sắc nam nhân chính là nam nhân tốt.

Kỳ thật, háo sắc nam nhân không nhất định chính là nam nhân hư, bởi vì, bọn hắn thân ở hoa trong đám, kiến thức nhiều loại mỹ nữ, tâm tính đã bắt đầu kiên định; mà không háo sắc nam nhân, có hai loại khả năng, một là làm bộ đứng đắn, hai là thân thể có ẩn tật. Đương nhiên, đây chỉ là bi nhân một người

chi luận. Chủ đề kéo xa, chúng ta nói tiếp Luru Thiên Long bốn người tình huống.

"Wow! Hân tại sao có thể đẹp trai như vậy nhỉ!"

"Ô ô ô! Người ta muốn gả cho hân!"

"Muốn chết rồi, muốn chết rồi, ngẫu còn không có khoảng cách gần như vậy quan sát qua giáo thảo thật to đâu!"

"A! Cái gì! Hân chính là mới tới cái kia, trong truyền thuyết giáo thảo thật to sao?"

"Giáo thảo thật to, thu ta chứ!"

...

Ách!

Luru Thiên Long lổ tai tự nhiên không điếc, đối với nam sinh biểu lộ, hân một mực không có để vào trong mắt, cũng không có vì vậy mà chú ý, để vào trong lòng, còn nữa, bọn hân có hay không phát biểu bất luận cái gì công kích mình quá kích ngôn luận. Thế nhưng là, này một đám nữ sinh liền không thể để hân bình tĩnh.

Người xem một chút, cái này từng cái, nơi nào có ngày thường thận trọng, nơi nào còn có ngày thường phong phạm thực nữ.

Giờ khắc này, các nàng ngày thường ngụy trang, có lẽ cũng không thể nói là ngụy trang, dù sao, tại không có gặp được làm các nàng ngưỡng mộ trong lòng nam sinh lúc, các nàng đều là đóng chặt nội tâm, đối đãi không có người theo đuổi, các nàng chọn lựa đều là quan sát lại quan sát, khảo nghiệm lại khảo nghiệm, một khi thăm tra kỳ kết thúc, cái kia theo đuổi nàng nhóm nam sinh mới có thể bị nhìn thẳng vào, bắt đầu yêu đương thực tập giai đoạn.

Nhưng là, một khi gặp được đề cho mình ngưỡng mộ trong lòng nam sinh, đặc biệt là Luru Thiên Long loại này đẹp trai đến bỏ đi chủ, ả! Luru chính Thiên Long có đôi khi cũng có chút ít xú nỡ, mình ghen làm sao cay a cường hân, không biết là theo mẹ đâu? Tốt hơn theo cha đâu? Nhưng là mỗi lần vừa nghĩ tới kia hai người chưa từng gặp mặt phụ mẫu, trong lòng giống như ngứa trong ngực.

Giờ khắc này, hân bỗng nhiên lại nhớ tới mình cô em gái kia. Nàng, có phải hay không còn ở lại chỗ này cái trên đời, hoặc là, trong lòng sinh hoạt thế nào?

Trong đầu trong nháy mắt hiện lên rất nhiều ý nghĩ.

Chỉ là, khi hân lần nữa nhìn thấy chung quanh nữ sinh, oanh oanh yến yến, vô cùng náo nhiệt, bỗng nhiên, lại để cho hân nhớ tới mình mới tới Vũ Đại lúc tình hình, tự nhiên mà vậy, lại liên tưởng đến Lâm Uyển Hi cô gái nhỏ này, trong lòng lập tức một trận ảm áp.

Chỉ là, không biết gần nhất cô gái nhỏ này thế nào, lần trước gặp nạn xong cùng mình vội vàng từ biệt, giống như cũng có mấy ngày không thấy.

Tê! Mình đây là thế nào?

Không thể không nói, kỳ thật Lâm Uyển Hi tại hân Luru Thiên Long trong lòng giành chỗ tì lệ vẫn là tương đối trọng yếu, dù sao cũng là sau khi xuống núi gặp phải cái thứ nhất nữ tử, đồng thời, giữa hai người cũng là trò chuyện vui vẻ, chung đụng vui vẻ hòa thuận. Chỉ là, hân Luru Thiên Long một mực cảm đối phương xem như bằng hữu, còn không có hướng trên quan hệ nam nữ lên cao. Nhưng là, đối phương là ý tưởng gì, hân là căn bản không biết rõ tình hình. Cái này có lẽ cũng chính hân tính cách cho phép đi!

Chớ nhìn hân ngày bình thường giống như đặc biệt cơ linh, nhưng là, tại tình cảm phương diện, hân vẫn như cũ là trống rỗng, vẫn là một cái chất phác tiểu Bạch. Hoặc là nói, chính hân đều không có ý thức được, mình trong nội tâm, Lâm Uyển Hi đã chiếm cứ một cái không thể thay thế vị trí, chỉ là chính hân vẫn không có cảm giác, không có phát hiện mà thôi.

"Lão đại! Ta phát hiện, về sau không thể đi theo người cùng một chỗ lẫn lộn!" Vương Tử Long rất giống bị vắng vẻ tiểu tức phụ, thần tình u oán đối với Luru Thiên Long nói một câu.

"Đi người nha! Tiểu tử người tìm đá đúng hay không?" Luru Thiên Long sao có thể không biết gia hỏa này ngụ ý, nhẹ nhàng nâng lên chân phải, làm ra một bộ giả đá bộ đáng hù dọa nói.

"Biệt giới a! Lão đại, ta biết sai rồi còn không được sao?" Vương Tử Long lập tức trở nên như cái bé ngoan, đầu còn cũng có lúc trước phởn phơ hơi thần sắc, chỉ là, chẳng lẽ giờ khắc này liền không có tên dờ hơi biểu hiện sao?

"Ha ha ha. . ."

Tràng cảnh một đôi, bốn người đã xuất hiện tại nam sinh phòng ngủ bên trong.

Mặc dù bốn người ở giữa không có ở chung bao lâu, nhưng là luận đối với đối phương hiểu rõ, giữa bọn hân điểm ấy vẫn tương đối chung.

Mặc dù kinh lịch trước đó sân trường khúc nhạc dạo ngắn, nhưng là, Luru Thiên Long đã sớm nhìn ra ba tên này khẳng định không phải ăn no rồi việc, cái gọi là vô sự không đáng tam bảo điện, chính là cái đạo lý này.

"Nói đi! Có chuyện gì!" Nằm tại mình tấm kia cái giường đơn bên trên, Luru Thiên Long ngửa đầu nhìn lên trần nhà, không nhanh không chậm hỏi.

"Là như vậy, lão đại, đêm qua ngươi đi về sau, chúng ta phát hiện. . ."

Vương Tử Long cùng Chu Đại Thường hai người đối Mã Thế Hoa nháy mắt, ra hiệu từ hân hướng Luru Thiên Long kể về chuyện tối ngày hôm qua. Dù sao, hai người mình mặc dù cũng là người đọc sách, chỉ là, trong lòng bọn họ rõ ràng, mình hai người này cũng chỉ là so với cái kia ở bên ngoài trà trộn thô to Hán hơi lộ ra nhả nhận như vậy một chút xíu, không giống Mã Thế Hoa như thế, điểm này, bọn hắn còn bạn cùng phòng tự biết rõ.

"Ồ?!"

Khi Mã Thế Hoa đơn giản sáng tỏ đem sự tình nhanh chóng báo cáo một lần về sau, Luru Thiên Long bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy, như có điều suy nghĩ.

"Lấy các ngươi nói, khả năng này là một cái khác sóng thế lực đúng không?!" Chần chờ sau một lát, Luru Thiên Long lần nữa lên tiếng.

"Đúng thế. Lúc đầu đêm qua liền định điện thoại thông tri ngươi, nhưng là Hồ ca nói quá muộn, lại thêm đêm qua kia hai tên gia hỏa kinh động đến chúng ta, nghĩ đến cũng sẽ không ở gần đây làm ra một chút tổn thương chúng ta hay là lão đại sự tình, bởi vậy, Hồ ca mới gọi chúng ta buổi sáng hôm nay tự mình tới cùng ngươi báo cáo." Mã Thế Hoa biểu lộ nghiêm túc, rất là trịnh trọng trả lời.

"Ừm, những này ta đã biết. Bất quá, ngoại trừ cái này bên ngoài, ta còn là tương đối hiếm lạ, ba người các ngươi gia hỏa, không phải rất thích ngấm mình ở căn cứ à. Coi như chuyện này có tính nghiêm trọng, nhưng là, hiện tại tin tức kỹ thuật là cỡ nào thuận tiện, một chiếc điện thoại liền giải quyết sự tình mà thôi. Hắc hắc, nói đi, chỗ cùng ca tại cái này đánh mơ hồ mất." Luru Thiên Long giống như căn bản không có đem bọn hắn nói tới sự tình hướng trong lòng đi, hoặc là nói, dù cho đề vào trong lòng lại có thể thế nào, địch ở ngoài sáng ta ở trong tối, loại tình huống này, mình một phương này lúc đầu rất bị động, chỉ là, chỉ cần đối phương không có khai thác hành động, mình phương diện này cũng chỉ có thể thời khắc phòng thủ, còn nữa, đối phương là ai, có mục đích gì, mình nguyên nhân không rõ ràng, dù sao mình chỉ cần biết rằng mình lại thêm một cái địch nhân thôi.

Đã như vậy, hướng không hướng trong lòng đi, vậy liền khác nói. Chỉ cần bàn giao các huynh đệ bình thường cẩn thận một chút liền tốt.

Nhưng là, ba tên này, nhất định là có chuyện.

Bởi vậy, hắn mới có thể hỏi ra lời nói này.

"Ai nha, lão đại, ngươi nhìn, ta trước đó nói cái gì tới, ngươi thật là có làm giun đưa thiên phú a! Lần này ngươi cũng không đến không thừa nhận." Vương Tử Long tính cách cho phép, nghe nói Luru Thiên Long lời vừa ra khỏi miệng, lập tức liền nói liền lời nói, chỉ là, nói là nói liền, nhưng là, động tác kia, lại có vẻ sợ hãi rụt rề, tựa như thời khắc phòng bị cái gì, cẩn thận nhìn, cái kia hai tay che lấy địa phương, đây không phải là cái móng còn có thể là cái gì?

Cái thằng này cũng là có tự mình hiểu lấy a! Biết mình lời vừa ra khỏi miệng, tất nhiên sẽ bị gây nên Luru Thiên Long "Chèn ép", bởi vậy mới có phen này cử động.

Luru Thiên Long nhìn xem cái này tại trước mắt mình sai bảo gia hỏa, cũng là khá là không biết phải nói gì, Nha Nha cái phi, Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đầu hủ! Phật gia gia ta có như thế làm ngươi sợ hãi sao? Ngươi cái tên này, thế mà còn thời khắc phòng bị.

Ài!

Chỉ có thể nói, chính hắn không tự biết mà thôi, dù sao, Vương Tử Long cái móng thế nhưng là không có ít bị hắn Luru Thiên Long đập qua. Từ khi biết Luru Thiên Long đến nay, giống như cái móng của mình, cùng Luru Thiên Long chân cơ hội tiếp xúc liền tăng lên. Đây là mình trước đó cho tới bây giờ chưa từng có, ngấm lại trước kia, trừ của mình lão tử, còn không có người nào dám đập hắn Vương Tử Long cái móng a, lại nói, chỉ có hắn đập người khác phản đi!

Lời này tự nhiên có lời này đến đạo lý, không nhìn thấy Vương Tử Long thân hình sao? Cái này đặt ở trước kia ở trường học, ai dám chọc hắn. Mai Thông gia thế như thế nào, còn không phải nhường cho hắn, cái này từ trong đó liền có thể nhìn thấy đóm.

Phốc!

"Ha ha ha. . ." Chu Đại Thường dẫn đầu nhin không được, cái này tên dở hơi, đi đến cái nào cũng sẽ không giống như bây giờ, đặc biệt là tại Luru Thiên Long trước mặt, giống như luôn luôn quên không được khoe khoang một chút mình sai bảo tuyệt kỹ, luôn luôn kim lòng không được đến bên trên như vậy một chút, bất quá, nhìn gia hỏa này cùng lão đại phối hợp, còn đúng là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh a, ai, ta thế nào liền không thể cùng lão đại tùy tiện như vậy a? Thực tình là ghen ghét.

Cười về cười, Chu Đại Thường ở trong lòng lại là nhin không được nghiêm hăm mộ. Liền xem như chính hắn cũng không biết, mình vì cái gì chính là tại Luru Thiên Long trước mặt liền không có Vương Tử Long như vậy tùy tính. Có lẽ, vẫn là chính hắn trong lòng đối Luru Thiên Long kia cỡ sùng bái, lòng kính sợ tại quá ý phá đi!

"Được rồi được rồi, nhìn các ngươi cái này từng cái, đừng lè mề, ca còn phải đi học, cũng không có thời gian cùng các ngươi tại cái này lè mề. Phải biết, ca là có thân phận nhỏ bộ đáng!" Luru Thiên Long cái kia im lặng a, cái thằng này, luôn luôn thích ở trước mặt mình sai bảo, hết lần này tới lần khác mình lại phát không dậy nổi tính tình, ngược lại còn rất là thích loại này không khí, nói về lời nói, chỉ là, cái kia giọng nói chuyện, đặc biệt là cuối cùng một câu kia "Ca là có thân phận nhỏ bộ đáng!" Mấy chữ này mới vừa nói xong.

"Bầu trời bay tới năm chữ a!" Vương Tử Long lập tức quái kiếu.

"Đậu đen rau muống a!" Chu Đại Thường cùng Mã Thế Hoa tương đương phối hợp, đồng thời, ba người vẫn không quên đối Lư Thiên Long vung ra một ngón giữa.

"Nha a! Làm gì, các ngươi đây là dự định tập thể tạo phản, cách Phật gia gia mệnh đúng không? Xem ra, ba ngày không cho các ngươi điểm nhan sắc, các ngươi liền lên phòng bóc ngô có phải không?" Lư Thiên Long ra vẻ hung ác bộ dáng, bỗng nhiên một thanh từ trên giường bật lên tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Con đường

"Ai ai ai! Biệt giới a! Lão đại!" Chu Đại Thường trên mặt thịt mỡ loạn chiến cười ha hả.

"Chính là chính là, lão đại, ngươi cũng không thể đối ta đánh." Vương Tử Long hai mắt trừng trừng, giống như đã bắt đầu tưởng tượng tiếp xuống xoa bóp.

"Hắc hắc, lão đại, chúng ta đều là người văn minh, tại sao có thể làm dã man nhân đâu?" Mã Thế Hoa đẩy trên trán mắt kiếng gọng vàng, ra vẻ trấn định cười làm lành.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ!" Lư Thiên Long nhìn xem ba người này riêng phần mình thần sắc, nhin không được kêu to một tiếng.

"Được, nhìn các ngươi nhận lầm thái độ, tạm thời tha các ngươi lần này, nếu có lần sau nữa, hắc hắc, tuyệt không nương tay. Như vậy, hiện tại, các ngươi liền lập tức nói cho ta một chút, các ngươi là có chuyện gì, nhất định phải tự mình đến cùng ta nói." Chơi thì chơi, không ảnh hưởng toàn cục, đã có thể điều tiết bầu không khí, lại có thể tăng tiến giữa huynh đệ tình cảm, cố sao mà không làm. Nhưng là, có đôi khi tương đối uy nghiêm, uy tín vẫn là phải phải có, làm một lão đại, tại cần thiết thời khắc, thái độ này vẫn là phải hiển hiện ra, nhưng là, cũng muốn thích hợp nắm chắc tốt cái kia độ.

Lòng người đều là nhục trường, ngươi đối tốt với hắn, hắn liền tự nhiên đối ngươi tốt; ngươi nếu là đối hắn xấu, không chừng có một ngày, ngươi liền muốn trên người bọn hắn ăn một cái thiệt thòi, nói nhỏ chuyện đi, bỏ điểm tài, nói lớn chuyện ra, đoán chừng chính là thân gia tính mệnh.

Nhưng là, loại chuyện này quyết định là không thể nào xuất hiện tại hắn Lư Thiên Long trên người, đối với điểm này, hắn vẫn là tương đối có tự tin tâm.

Người với người đều là bình đẳng, không có tôn ti quý tiện, thượng cấp cùng hạ cấp phân chia, mặc dù các huynh đệ một mực tôn xưng hắn là lão đại, nhưng là, hắn cũng không có lấy một cái thượng vị giả thân phận đi đối đãi bọn hắn mỗi một cái, cho dù là bất kỳ một cái nào huynh đệ, hắn đều là dùng một khác bình đẳng đối đãi, cùng bọn hắn thân phận ngang hàng tâm thái đi cùng bọn hắn giao lưu, chung đụng. Còn nói các huynh đệ vẫn như cũ phải dùng loại kia phân chia đẳng cấp quy củ đến cùng mình giao lưu, ở chung, có lẽ, chính là bởi vì mình đối bọn hắn tốt, đối bọn hắn tôn kính, trong lòng bọn họ hết sức rõ ràng, thế nhưng là, lại không biết làm sao biểu đạt, chỉ có thể dùng loại hành vi này để diễn tả đối với mình tôn kính đi.

"Lão đại! Kỳ thật, ta cũng không có chuyện gì, chỉ là lão Mã hắn nói muốn trở về thương lượng với ngươi một việc, vừa vặn hai ngày này căn cứ cũng không có gì nhiệm vụ huấn luyện, ta cũng đúng lúc nhàn rồi, liền bồi bọn hắn đồng thời trở về nhìn xem, thuận tiện chính là đem chuyện tối ngày hôm qua cùng ngươi hồi báo một chút mà thôi." Vương Tử Long biết lúc này không thể lại tiếp tục chọc cười xuống dưới, hắn cũng biết mọi thứ cũng phải nói một cái độ, nếu là tại tiếp tục không biết phân tặc, đó chính là vô tri, ngu ngốc rồi. Chỉ là, gia hỏa này lúc nói chuyện, con mắt không dám nhìn thẳng Lư Thiên Long, luôn luôn có chút chạy thần đáng về.

"Không phải đâu? ! Lúc này trước khi đến ngươi cũng không phải nói như vậy đến a? Tử Long, ngươi đây là chúng ta tới đó làm bia đỡ đạn đúng không? Lão đại, ta thay gia hỏa này tới nói." Chu Đại Thường miệng thẳng tâm nhanh, gặp vương chỉ Long vừa nói xong dưới, lập tức liền lên tiếng.

"Đừng, Đại Thường. . ." Vương Tử Long tranh thủ thời gian xen vào, chỉ là, tái nhợt bắt lực, không có chút nào ngăn trở Chu Đại Thường nói tiếp bước chân.

"Lão đại, gia hỏa này nhưng thật ra là bị nhà hắn Nhân cho một trận điện thoại mắng trở về, nói hắn ở trường học không dụng tâm đọc sách, bắt học vô thuật, cả ngày liền biết cùng một chút không đúng đắn Nhân trà trộn cùng một chỗ. Còn có, chúng ta lần này xảy ra chuyện tình huống, không biết người nhà bọn họ ở nơi nào nghe nói đến, không phải sao, sáng sớm hôm nay liền gọi điện thoại tới một châu thóa mạ, muốn hắn lập tức rời xa chúng ta." Chu Đại Thường mặt không thay đổi tiếp tục giảng đến, nhưng là, đối với chuyện này cái nhìn, chính hắn trong lòng là nghĩ như thế nào, không thể nào biết được.

"Lão đại, người cũng đừng nghe Đại Thường Hồ liệt đây, không có sự tình. . ." Vương Tử Long không có cam lòng, tựa như rất sợ hãi Lưu Thiên Long không vui, bởi vậy sản sinh chia rẽ, vẫn như cũ muốn giải thích.

"Ha ha! Không cần giải thích, ta biết người muốn nói cái gì. Kỳ thật, cái này cũng không khó lý giải. Cái nào làm cha mẹ, không hi vọng con của mình có thể thuận buồm xuôi gió, trở nên nổi bật. Lại có cha mẹ nào hi vọng con của mình bởi vì gặp Nhân không quen mà ngộ nhập lạc lối, đem thời gian quý báu bạch bạch chà đạp. Những này, cũng có thể lý giải. Chỉ là, mọi thứ phải có cái nhìn đại cục, bất kỳ cái gì sự tình đều muốn hướng về phía trước nhìn, không thể chỉ trước mắt, bị mặt ngoài giả tượng cho mê hoặc. Nếu là một vị chỉ nhìn chỗ gần, mà không có lâu dài ánh mắt, như vậy, đây cũng là thất bại. Có lẽ, bá phụ bá mẫu bọn hắn chỉ là bởi vì nghe nói một chút đối với chúng ta có hại nhấn lại, bởi vậy sinh ra tâm tư như vậy."

"Bất quá, Tử Long chính người là thế nào nghĩ, người đừng nhìn lấy ta, cũng đừng cố kỵ cái nhìn của ta cùng ý nghĩ, cũng không cần sợ ta không vui. Người yên tâm, ta cũng không có vì vậy mà có chỗ không vui. Thay cái góc độ tới nói, ta rất hâm mộ người, tối thiểu người có quan tâm như vậy cha mẹ của người."

"Nhưng là, chính người cũng muốn rõ ràng, tiếp tục cùng chúng ta cùng một chỗ, vẫn là rất bá phụ bá mẫu, người cũng chớ gấp lấy trả lời ta." Lưu Thiên Long phát tay lần nữa đánh gãy ý muốn chen vào nói Vương Tử Long, hẳn làm sao có thể không biết Vương Tử Long tâm tư.

Đánh chết hẳn đều biết, gia hỏa này trả lời khẳng định là vẫn như cũ nguyên ý đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ, chỉ là, cha mẹ của hắn mệnh lệnh đâu? Chẳng lẽ để hắn coi là huynh đệ mà vi phạm phụ mẫu ý nguyện hay sao?

Làm một nhi tử, đầu tiên cân nhắc đến, liền hẳn là cha mẹ của mình, cái gọi là trăm thiện hiếu làm đầu, đây là Hoa Hạ dân tộc truyền thống mỹ đức.

Giờ khắc này, Lưu Thiên Long không hi vọng Vương Tử Long bởi vì nhất thời hành động theo cảm tính mà vội vàng đáp ứng mình, cảm giác kia, luôn cảm thấy thiếu cân nhắc.

Lần nữa đem ánh mắt quét về phía Chu Đại Thường cùng Mã Thế Hoa, trong mắt hỏi thăm ý tứ không cần nói cũng biết.

"Lão đại, người chớ nhìn ta như vậy, ta mặc dù cũng thu được điện thoại nhà, nhưng là, ta đều đã cùng trong nhà nói rõ, đối với chuyện này, bọn hắn cũng không tiếp tục quá nhiều truy cứu, chỉ là liên tục căn dặn ta, đi ra ngoài bên ngoài, mình lưu thêm cái tâm nhãn, để tránh bị người xấu lợi dụng. Nhưng là, lão đại, người tuyệt đối đừng hiểu lầm, bọn hắn kỳ thật cũng không phải là nói người. . ." Chu Đại Thường gặp Lưu Thiên Long đem ánh mắt ném hướng mình, lập tức chính là nhanh mồm nhanh miệng trực tiếp nói ra, chỉ là vừa một nói ra, liền phát hiện mình đem không nên kể lẽ cũng nói ra, rất sợ hãi Lưu Thiên Long hiểu lầm, thế là lập tức liền nghĩ giải thích, chỉ là, Lưu Thiên Long ngắt lời hắn.

"Đại Thường, người cũng đừng giải thích, yên tâm, ta sẽ không trách bọn hắn, ta đều nói, làm cha làm mẹ, thủy chung là đứng tại lập trường của các người đến cân nhắc vấn đề. Làm huynh đệ, ta mừng thay cho các người. Bất quá, người cũng đừng sốt ruột, ta đồng dạng cho người thời gian suy nghĩ kỹ càng." Lưu Thiên Long mỉm cười, ôn tồn trả lời.

"Lão đại, người không nên nhìn ta, yên tâm đi, cha mẹ ta là tương đối dân chủ, bọn hắn bình thường đều sẽ trung cầu ý kiến của ta, trên một điểm này, ta so với bọn hắn hai cái phải có quyền tự chủ, cho nên, điểm này, người cũng không cần muốn ta suy tính. Chính ta con đường, dựa vào chính ta lựa chọn, ta nhận định con đường, chính là ta mục tiêu, cho nên, ta nhất định kiên cố đi theo cước bộ của người." Mã Thế Hoa rất là trấn định, nhưng là, trong ngôn ngữ kia cổ kích tình lại kim lòng không được bùng lên.

"Lão Mã!" Vương Tử Long cùng Chu Đại Thường trăm miệng một lời nhìn qua Mã Thế Hoa hô to một tiếng.

Mã Thế Hoa, tính gần sáng tỏ, không chút nào dây dưa dài dòng.

Trong lời nói tình cảm, trong lúc lơ đãng, liền đem bên cạnh hai người kích tình kéo theo.

"Lão đại! Không suy tính! Chính như lão Mã nói! Đường, dựa vào chính mình lựa chọn, nhận định con đường, mình nhất định phải quyết chí tiến lên, kiên định đi xuống." Vương Tử Long giờ khắc này tựa như làm ra lựa chọn, bất quá, chính hắn trong lòng rõ ràng, trước mắt muốn để phụ mẫu tán thành, khẳng định là khó khăn, nhưng là hắn tin tưởng, sau này, phụ mẫu sẽ thấy thành tựu của hắn, cũng đều vì thành tựu của hắn mà cảm thấy vạn phần tự hào.

Thành như hắn nghĩ, Chu Đại Thường cũng là ý nghĩ như vậy.

"Lão đại! Trên con đường này, ta lão Chu xem như nhận định, coi như bụi gai lại nhiều, ta cũng muốn một con đường đi đến đen!"

"Hụ khụ khụ khụ. . ."

Lưu Thiên Long bị ba người cảm xúc chỗ phù lên, tâm tình cũng rất kích động, chẳng qua là khi Chu Đại Thường cuối cùng này một lời nói vừa ra khỏi miệng, lập tức bỗng chốc bị hắc dừng lại loạn khục.

"Hắc hắc. . ." Chu Đại Thường dừng lại cười ngây ngô, hắn tự nhiên biết là bởi vì chính mình câu kia phần cuối nói.

"Lão đại!" Đứng vào lúc này, Mã Thế Hoa mở miệng lần nữa.

"Ừm! Thế Hoa, người nói!" Lưu Thiên Long nhìn ra Mã Thế Hoa còn có lời còn chưa nói hết, thế là mỉm cười cổ vũ hắn nói tiếp xong.

"Lão đại, công ty mới thành lập về sau, ta nghĩ xin người cho ta an bài một cái chức vụ. Ta biết, ta còn là học sinh, nhưng là, ta muốn một triển lãm cá

nhân phát hiện mình bình đài, có lẽ, người sẽ cho rằng ta bây giờ còn chưa có năng lực bốc lên một phương, nhưng là, ta đối với mình có lòng tin." Có lẽ là trải qua lập đi lập lại suy nghĩ, Mã Thế Hoa rốt cục đem trong lòng nói thổ lộ ra.

Nhìn xem Mã Thế Hoa kia ánh mắt tha thiết, toát ra kích tình cùng lòng tin, Lưu Thiên Long rất vui mừng, đồng thời trong lòng một trận mừng thầm.

Kỳ thật không cần Mã Thế Hoa cầu hấn, chính hấn cũng sớm đã cho Mã Thế Hoa sắp xếp xong xuôi. Chẳng qua là bởi vì Mã Thế Hoa vẫn là học sinh đang học, nếu như bởi vì chính mình tùy tiện quyết định mà ảnh hưởng hấn học tập, vậy mình liền sai lầm. Mình còn một mực tại cân nhắc lúc nào cùng hấn nói một chút, lần này ngược lại tốt, chính hấn chủ động tách ra, hấn tự nhiên rất vui vẻ.

"Thế Hoa, Thế Hoa nói cho người đi, kỳ thật, ta đã sớm sắp xếp ổn thỏa cho người, chỉ bất quá, chính là bởi vì người vẫn là ở trường sinh, ta sợ chậm trễ người việc học, cho nên một mực tại cân nhắc làm như thế nào cùng người nói, trong lòng người chủ động tách ra, cái này không vừa vặn đã giảm bớt đi lo lắng của ta, đã người cũng có ý đó, ta cao hứng còn không kịp!" Lưu Thiên Long tiến lên nắm chặt Mã Thế Hoa tay, rất là cao hứng trả lời hấn.

"Chỉ là, người cũng biết, công ty vừa mới bắt đầu khẳng định không thể cho người một cái rất trọng yếu vị trí, có thể sẽ để người trước từ cơ sở làm lên, điểm này, còn hi vọng người có thể hiểu được!" Lưu Thiên Long nghĩ nghĩ, cảm thấy có cần phải tại trình bày một chút ý nghĩ của mình.

"Lão đại, người không cần nhiều lo, ta không có bất kỳ cái gì ý nghĩ, chỉ cần cho ta cơ hội, ta liền nhất định sẽ thể hiện ra năng lực của ta, mặc kệ ở đâu một cái cương vị, ta nhất định sẽ làm ra thành tích, tuyệt đối sẽ không ném đi mặt mũi của người." Mã Thế Hoa ngừng đầu ưỡn ngực, một mặt trình trọng thần sắc hướng về Lưu Thiên Long tỏ thái độ.

"Tốt! Hảo huynh đệ!" Lưu Thiên Long nhẹ nhàng dùng nắm đấm đập một cái Mã Thế Hoa kia rõ ràng đã có một chút cơ bắp, nhưng là vẫn như cũ đơn bạc lỏng ngực.

"Lão đại! Chúng ta cũng muốn!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Nghĩa khác

Mặt khác ở một bên nhìn xem hai người trò chuyện thật vui, mình lại không thể nào chen vào nói Vương Tử Long cùng Chu Đại Thường, cảm giác hai người mình bị không để ý tới, thế là tranh thủ thời gian cũng đi theo kêu lên.

"Vô Lượng Thiên Tôn nam ô a mi mộ nó cái đầu hủ! Lăn lại, Phật gia gia là trắng nam, không tốt cái này một ngụm!" Lưu Thiên Long cũng không có bởi vì hai người chen vào nói mà có chỗ không vui, ngược lại một mặt tà mị chi sắc mà cười cười đối hai người này nói.

Dát!

Có vẻ như, giống như, xác thực, hai người mình vừa rồi kia phiên bộ đáng cùng lời nói, quả thực là có nghĩa khác a!

"Ha ha ha. . ."

Bốn người tương hổ liếc nhau một cái, lập tức, tương hổ dựng lấy bả vai, thành một cái tiểu Viên hình, vui vẻ cười ha ha.

. . .

Cứ như vậy, huynh đệ bốn người làm trễ nải buổi sáng một tiết khóa thời gian, đề kia tốt đẹp học tập cơ hội bạch bạch trôi qua. Bất quá, đối với bọn hấn tới nói, cái này đều có thể bù đắp lại, nếu như, bởi vì thường yêu cái này một tiết khóa thời gian học tập, mà bởi vậy bỏ qua giữa huynh đệ câu thông, vậy đối với bọn hấn tới nói, mới là cuộc sống lớn nhất tổn thất.

Khi bốn người sau khi tách ra, Lưu Thiên Long phát hiện trên điện thoại di động thu được một đầu tin tức, là Lạc Khuynh Thành gửi tới, tin tức thượng cáo tố hấn, hấn đám kia các huynh đệ buổi trưa hôm nay liền có thể toàn bộ phóng xuất, để hấn an bài một chút. Mặt khác, còn nói cho Lưu Thiên Long mấy ngày nay gặp được một cái đại án, có thể muốn ra ngoài phá án, nếu như gặp lại cái gì không giải quyết được, chuyện khó giải quyết, có thể đi cảnh thị tìm nòng bộ hạ, những này, nòng đều làm xong an bài. Đồng thời còn không quên dặn dò hấn, để hấn gần nhất không nên quá trương dương, tận lực khiêm tốn một chút, dù sao có Nhân nhìn chăm chăm hấn.

Lưu Thiên Long nhanh chóng phát một hàng chữ: Thật xin lỗi, bà nương, vừa rồi tại chuyện thương lượng, không có chú ý. Đi ra ngoài bên ngoài, chú ý an toàn! Người căn dặn ta thu được, sẽ chú ý. Chờ người trở về!

Khi một đoạn này ngắn gọn vẫn tự gửi đi đến một cái khác dài trên điện thoại di động thời điểm, Lạc Khuynh Thành đã ngồi ở lao tới nơi khác trên xe cảnh sát.

Tích tích tích!

Lạc Khuynh Thành nhanh chóng ấn mở điện thoại, vì cái gì nói nhanh chóng ấn mở, bởi vì nàng vẫn không có đưa điện thoại di động thu lại qua, ngược lại nhìn chăm chăm vào điện thoại.

Lúc đầu, ra đến phát trước nàng là định cho Lưu Thiên Long đi điện thoại, nhưng là lần này tình tiết vụ án không phải bình thường, không cho phép cùng liên lạc với bên ngoài, càng không cho phép mang lên điện thoại. Nhưng là, trở ngại nàng thân phận đặc thù, đồng thời, nàng có việc lần này vụ án người phụ trách, bởi vậy, nàng mới có điều kiện này.

Nàng biết mình đây là tại phạm sai lầm, nhưng là, nàng chính là không yên lòng Lưu Thiên Long. Liền ngay cả chính nàng cũng không biết mình vì cái gì đối Lưu Thiên Long như vậy nóng ruột nóng gan, một ngày không gặp được hắn, trong lòng liền sẽ nghĩ, giờ dạy học, nàng lại là một cái có chừng mực người. Lại thêm nàng là hệ thống cảnh vụ người, tự nhiên biết Lưu Thiên Long bên người oanh oanh yến yến, thế nhưng là nàng chính là không thể không nổi.

Vì bận tâm ảnh hưởng, nàng liền nhanh chóng biên tập một đầu tin tức, đầu tiên là sợ Lưu Thiên Long đến lúc đó liên lạc không được mình sốt ruột, dù sao, đến lúc đó phá án, điện thoại vẫn là phải nộp lên, toàn bộ đối dùng hệ thống cảnh vụ nội bộ thông tin công trình. Thứ hai, vẫn là nàng lo lắng Lưu Thiên Long tình trạng trước mắt, bất quá, nàng cũng biết mình đây là buồn lo vô có, nhưng nàng vẫn là không nhịn được.

Thế là phát xong tin tức về sau, nàng vẫn mong mỏi hồi phục, chỉ là, chờ tiếp cận nửa giờ, vẫn là không có thu được hồi phục, lúc này, các nàng cũng muốn xuất phát đi sân bay, thế là, sau khi lên xe nàng vẫn như cũ chăm chú bắt lấy điện thoại. Nàng không biết tại mình đăng ký trước đó có thể hay không thu được Lưu Thiên Long trả lời chắc chắn, nhưng là, nàng y nguyên hi vọng có thể thu được.

Khi ấn mở trong nháy mắt đó, trong nội tâm nàng lập tức kích động ngàn vạn, kia mê người ân đào miệng nhỏ đều kim lòng không được run run mấy lần, gương mặt xinh đẹp lập tức trở nên phấn nài nài, rất là mê người.

Ài, đội trưởng là thật dễ luân hãm!

Bên cạnh nữ cảnh sát tuần tiểu Tuệ thấy cảnh này, trong lòng nhìn không được một trận hâm mộ.

Ài, không biết ta chân mệnh thiên tử ở nơi nào a? Chỉ là, ta tương lai vị kia chân mệnh thiên tử, có thể hay không cùng cùng đội trưởng vị kia soái ca, đẹp trai bỏ đi đâu?

Tuần tiểu Tuệ trong lòng đồng thời cũng lại tương tượng lấy tương lai mình vị kia là cái dạng gì.

Về phần tuần tiểu Tuệ trong lòng suy nghĩ cái gì, Lạc Khuynh Thành tự nhiên là không rảnh bận tâm, cũng không có đem tinh lực phân tán ra đến chú ý tới nàng, bởi vì nàng giờ khắc này đã đắm chìm trong ngọt ngào trong hạnh phúc.

Lưu Thiên Long lại cho Lạc Khuynh Thành biên tập một đầu tin nhắn về sau, lại nhanh chóng bấm Từ Hồ điện thoại, tiếp lấy đem tiếp các huynh đệ sự tình bàn giao một lần.

Lúc đầu, hắn là muốn tự mình đi, thế nhưng là nghĩ lại, mình tốt xấu còn tính là một tên đệ tử, đồng thời còn chiếu cố bảo hộ Dương Chỉ Nhu trách nhiệm. Lại nói, chính mình cái này bảo tiêu làm cũng thật sự là không đủ tận tụy, ba ngày hai đầu không tại Đại tiểu thư này bên người. Nhưng là nghĩ đến ở trường học cũng không về phần sẽ phát sinh nguy hiểm gì, trong lòng của hắn lại bản thân trấn an một phen.

Tuy nói Dương Khôn cũng không có nói mình cái gì, cũng không có bởi vậy có cái gì dị nghị, có lẽ là bởi vì thu mình làm nghĩa tử nguyên nhân đi! Nhưng là, mặc dù như thế, Lưu Thiên Long tâm Trung Tông biến là có chút áy náy, đầu tiên có phụ Dương Khôn kỳ vọng cao, ngấm lại a, người ta chỉ như vậy một cái con gái một, từ nhỏ đã là nâng ở trên tay sợ ngã, ngấm trong miệng sợ tan, như thế một cái thiên kim đại tiểu thư, mình thế mà còn không lên điểm tâm, kia thực tình nói là không đi qua, về tình về lý, mình vẫn là phải coi trọng, không thể bởi vì là ở sân trường liền lơ là bất cần, bằng không, vạn nhất, vạn nhất ngày nào thật xảy ra chuyện gì, vậy mình chính là thiên đại tội nhân.

Tiếp theo, mình nếu là đến thế tục lịch luyện, vậy tại sao không nhân cơ hội này hảo hảo cảm thụ một chút sân trường sinh hoạt, đây chính là mình khi còn bé nằm mơ cũng không nghĩ tới sinh hoạt a! Lại nói, cái trường học này mỹ nữ vẫn là thật nhiều, cái này Nhan giá trị, từng cái, đều là chen bễ ánh mắt a!

Gia hỏa này trong lòng thế mà bắt đầu đào ngũ.

Ài! Người cái nhỏ con lừa tặc, tức chết bản tọa, nếu không phải nể tình người niên kỷ còn vẫn còn nhỏ, bản tọa nhất định đưa người thu.

Đầy trời thần phạt trong lòng cái kia im lặng a!

Cũng thế, người tốt xấu còn tính là nửa cái người xuất gia đi! Cái này ngồi thiền niệm kinh, nghĩ đến ngày bình thường người làm không ít đi!

Hắc hắc!

Cái này nói ý tưởng bên trên, gia hỏa này, từ nhỏ đã phóng đảng không bị trời buộc, không nhận quà tặng pháp ước thúc, tùy tính đã quen. Mặc dù thân

ở Phật Môn, đi theo ba vị Phật Môn cao tăng học nghệ, nhưng là, hết lần này tới lần khác cái này tham thiền niệm kinh, dù cho khác hẳn đầu đầu nhất sự tình, mỗi lần lúc này, hẳn đều là các loại lý do cho bỏ chạy. Vì thế, ba vị sư phó thể nhưng là nghĩ hết biện pháp tới yêu cầu hẳn, chỉ là, cuối cùng vẫn không nhin được hẳn các loại yêu cầu, các loại lý do, các loại làm ồn, không có cách, đến cuối cùng, ba vị sư phó liền rút cuộc không đề cập tới để hẳn tham thiền niệm kinh lễ Phật sự tình.

Dùng chính hẳn nói: Tham thiền niệm kinh lễ Phật, cỡ nào nhằm chán, từng cái như cái cọc gỗ, miệng bên trong còn thần thần đạo đạo niệm không ngừng, vậy liền nghĩ hàng ngàn hàng vạn con muỗi ở bên tai như bay, đây không phải là muốn gây sát tiểu hòa thượng sao? Hắc hắc, Phật Tổ phải đặt ở trong lòng, không phải đặt ở ngoài miệng tích. Lại nói, tiểu hòa thượng ta đáng yêu như thế, những cái này bạch bạch tịnh tịnh đại hòa thượng nhóm như thế khả năng nhẫn tâm hướng ta nổi giận đâu? !

Đây chính là hẳn ý nghĩ trong lòng, cũng là hẳn từ nhỏ đến lớn cho tới nay đến ý nghĩ. Thật tình không biết, đây chỉ là gia hóa này mình mong muốn đơn phương ý nghĩ mà thôi, kia đây trời thần phật như thế có thể sẽ hứa hẹn hẳn.

Trở lại chuyện chính, lại nói ở chỗ khác.

Bên này, một bên giao phó xong các huynh đệ sau khi ra ngoài an bài, dưới chân công phu cũng không có dừng lại, hướng về kia ở giữa đồng dạng để hẳn cảm giác đầu đây con ruồi bay phòng học đi đến.

Kỳ thật, hẳn lại làm sao muốn đi phòng học lên lớp a, không phải sao, ào ào là bởi vì trở lên nguyên nhân a?

Đơn giản hai loại: Thử nghiệm, bảo hộ.

Giữa trưa cuối cùng một tiết khóa tiếng chuông tan học vừa mới vang lên.

Bỗng nhiên.

"A!" Chỉ gặp Vương Tử Long hú lên quái dị, giống như chạy nạn, cái thứ nhất liền hướng về phòng học bên ngoài chạy mất dép.

"Trốn chỗ nào!" Luru Thiên Long theo sát sau lưng, cũng là phát ra một tiếng quái khiếu, ngay sau đó, cùng Vương Tử Long một trước một sau biến mất tại cửa phòng học.

Một màn này, trôi đến trong phòng học học sinh từng cái diện mục ngây mồm, thần thức không thôi.

Bất quá, có một đôi mắt lại nhìn chăm chăm vào hẳn, ánh mắt bên trong, biến hóa ngàn vạn, không biết giàu có lấy có ý tứ gì, tự nhiên, đôi mắt này chủ nhân chính là Dương Chỉ Nhu.

Lúc đầu, tiểu ny tử là không có ý định đến lên lớp, dù sao một buổi sáng sớm liền sinh ra như thế mập mờ, điều này thực để nàng cảm thấy vô cùng thẹn thùng, nhưng là, ngượng ngùng về ngượng ngùng, cũng không thể cho mình bện dạng này một cái lý do trốn học đi.

Còn nữa, cái này trốn học cũng không phải nàng Dương Chỉ Nhu tác phong, cứ việc mình là thiên kim đại tiểu thư, sinh hoạt đầy đủ, nhưng là từ nhỏ đến lớn, nàng lên lớp trốn học tỉ lệ thể nhưng là nắm chặt lấy ngón tay đều có thể đếm được xong.

Thế là, cố nén trong lòng thẹn thùng, hẳn vẫn là đi tới trường học. Lúc đầu, tại tới trên đường đi, nàng còn tại hướng về lão thiên gia khẩn cầu, hi vọng Luru Thiên Long đừng đến trường học, như thế mình cũng không cần như vậy lúng túng; chỉ là, mặc dù nghĩ như vậy, nhưng là, nàng lại một phương diện bị chiếm cứ thượng phong tư tưởng cho chủ đạo, hi vọng Luru Thiên Long xuất hiện ở phòng học. Cái này có lẽ chính là tâm tư của nữ nhân đi, phức tạp nhiều biến á!

Đi vào phòng học về sau, Khi nàng đem ánh mắt đảo qua Luru Thiên Long chỗ ngồi, phát hiện thế mà rỗng tuếch, trong lòng nhin không được một trận cô đơn, bởi vậy, buổi sáng kia một tiết khóa nàng đều buồn bã ỉu xiu. Thế nhưng là, Khi lớp thứ hai sắp lúc bắt đầu, Luru Thiên Long thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở phòng học cổng lúc, nàng lập tức đầy máu phục sinh.

Toàn bộ một buổi sáng, cứ việc người nàng ở phòng học, thế nhưng là, xác thực ngờ ngờ ngác ngác, căn bản cũng không biết suy nghĩ cái gì. Thình thoảng, nàng còn len lén lướt qua một chút Luru Thiên Long chỗ ngồi phương hướng, sau đó lại nhanh chóng thu hồi ánh mắt, sợ đối phương phát hiện mình, cùng tên trộm, một trận chột dạ vỗ vỗ mình kia ngạo ngễ bộ ngực sữa, đồng thời, khóe miệng lại không biết bởi vì nghĩ đến cái gì chuyện vui mà kim lòng không được lộ ra mỉm cười, nhưng là, kia bỗng nhiên một lúc sau, khóe miệng tiểu dung lại sẽ từ từ chuyển biến thành đắng chát.

May mắn, cũng là may mắn, Luru Thiên Long không có chú ý tới bên này, bởi vì cái này gia hóa mặc dù là đến thể nghiệm sân trường sinh hoạt, thế nhưng là trên giảng đài các lão sư dạy thụ đồ vật, đối với hẳn mà nói, vậy đơn giản chính là chưa từng nghe thấy, căn bản cũng không biết từ đâu ra tay, cái kia, giống như quá thâm ảo.

Cũng là, đối với như thế cái thuở nhỏ tại rừng sâu núi thẳm chưa từng có tiếp thụ qua hiện đại giáo dục người mà nói, vậy thật đúng là làm khó hẳn, hẳn có thể một mực nhẫn thụ lấy bên trên xong buổi sáng nửa ngày khóa, đã xác nhận tâm tính của hẳn vẫn là rất kiên định. Đối lại bất kỳ một cái nào những người khác, đoán chừng đã sớm tại nửa đường mở tiểu soa đi.

Từ đầu đến cuối, vì làm dịu kia đây trời con ruồi oanh tạc, đáng thương Vương Tử Long, liền thành hẳn phát tiết khổ não Thế Tội Dương.

Kết quả, cuối cùng, cái này buổi sáng khóa vừa lên chơi, Vương Tử Long liền dẫn đầu chạy trốn, đón lấy, liền xuất hiện trước mặt một màn.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Cự tuyệt

"Tiểu Nhu, người thế nào? Làm sao trên mặt đỏ bừng rực? Không phải là ngã bệnh à?"

Đây là ở vào sân trường thông hướng phòng ăn phải qua đường, Dương Chi Nhu như là thường ngày đồng dạng tại chỗ này chờ đợi lấy bạn bè của mình kiếm khuê mật. Lúc đầu, bên cạnh nàng còn có một vị đi thẳng rất gần, đồng thời giao tình không cạn cùng lớp nữ sinh, chỉ là, vừa mới nhận được một cú điện thoại, lâm thời rời đi.

Không có người bồi tiếp nói chuyện trời đất năng, một người đứng tại ven đường, vịn lan can, ngấm nhìn ven hồ phong cảnh.

Cái kia đạo tịnh lệ bóng hình xinh đẹp, tự nhiên mà vậy dẫn động tới quá khứ rất nhiều nam sinh tâm tư, chỉ là, mọi người đều biết, tại đạo này tịnh lệ thân ảnh trên thân, in ấn lấy bốn cái rất lớn đánh chữ: Người sống chó tiền.

Bởi vì đã từng cũng có to gan nam sinh chủ động tiến lên tỏ tình, nhưng là, kết quả sau cùng là thất bại chấm dứt.

Chuyện gì xảy ra a?

Kỳ thật, chính là Dương Chi Nhu trực tiếp rất là vô tình cự tuyệt.

Bởi vì, nàng muốn tình yêu, chỉ có chính nàng biết, cứ việc những người theo đuổi này bên trong, tài hoa xuất chúng người, gia thế hiển hách người, tướng mạo các phương diện nhân tài đều có, nhưng là, nàng nhưng không có vì đó động tâm một khắc này.

Bởi vì dạng này, có rất nhiều nam sinh chỉ có thể lui mà ngửa chỉ, đem viên kia lòng ái mộ chôn sâu trong lòng.

Thế nhưng là, chúng người theo đuổi sẽ như vậy từ bỏ ý đồ sao?

Tục ngữ nói: Càng bị áp chế thì bùng nổ càng mạnh.

Lúc này, rất nhiều tự nhận là tự thân có thực lực tuyệt đối nam sinh, cho rằng đây chỉ là Dương Chi Nhu càng che càng lộ mà ra một đạo thi nghiến cứu đề.

Kết quả là, ở sau đó trong một đoạn thời gian, tạo thành một cỗ sóng nhiệt, các loại hoa thức truy cầu phương thức ra hết. Tỉ như: Trường hợp công khai tay nâng hoa tươi tỏ tình, lầu dục học hạ lớn mật thổ lộ tóm lại, chỉ có người không có nghĩ tới, bọn này nam sinh đều là hoa văn chồng chất, thế nhưng là, mỗi cái thổ lộ qua một lần nam sinh, ngày thứ hai về sau, cũng rút cuộc không có tiếp tục truy cầu xuống dưới, từng cái tại kinh lịch một trận kích tình bắn ra bốn phía quá trình về sau, lại từng cái lần lượt đổi phé hành quân lặng lẽ.

Đến tốt cùng thế nào?

Nguyên lai, phiền muộn không thôi Dương Chi Nhu chịu không được bọn này nam sinh dây dưa, trực tiếp để Lý Cường cùng Lý Cương xuất động, tại cái này từng cái gia hỏa sau khi tan học, đơn độc hẹn ra ngoài dùng vũ lực cho chấn nhiếp một phen. Bất quá, dùng cả xiên, cũng không phải là đòi bọn hắn dừng lại ác độc chào hỏi, mà là dùng Lý Cường Lý Cương nói: Ca đây là dùng đáng người mê cặp mắt của người.

Đến, kỳ thật chính là hai người này đem bọn này nam sinh từng cái đe dọa một phen.

Đương nhiên, điểm trọng yếu nhất chính là, mấy cái này nam sinh biết Dương Chi Nhu thân phận, đồng thời cũng ý thức được mình căn bản không xứng với nàng.

Lại nói, Hoa Hạ lớn biết bao, khắp nơi tàng long ngoạ hổ, dạng này con em nhà giàu, tự nhiên là rất nhiều, cũng khó tránh khỏi tại trong nhóm người này, liền sẽ không có như thế một hai cái ẩn tàng.

Thế nhưng là, Dương Khôn quán không ở Dương Chi Nhu thiên kim chi lệnh, tự mình cùng đối phương gia trưởng liên tuyến, trực tiếp cho uyển cự, nói là từ chối nhã nhận, kỳ thật chính là trực tiếp khai môn kiến sơn cho đem chuyện này bày ở ngoài sáng nói ra.

Dù sao, mấy cái này gia tộc đều là có thân phận, hấn Dương Khôn giá trị bản thân lại cao hơn, nhưng là, sinh ý trên trận, có thể tận lực không đắc tội vẫn là sẽ không đắc tội. Nhưng là vì mình nữ nhi, hấn vẫn là cải biến một chút, dù sao, nữ nhi là lòng của mình đầu thịt.

Cho nên, trải qua một lần sóng nhiệt tình giống như Hòa ** về sau, Dương Chi Nhu bên người bỗng nhiên liền yên tĩnh trở lại, đồng thời, không còn có người đi quấy rầy.

Bỗng nhiên, một đạo tịnh lệ thân ảnh vẫn xuất hiện tại Dương Chi Nhu bên cạnh, Viên Phi Phi chớp lấy một đôi mắt to, nhìn xem vịn ven hồ lan can chính vẫn ngăn người Dương Chi Nhu, một bên nghi ngờ hỏi, một bên lo lắng đem tuyết trắng nhu di vườn hướng nàng đẹp mặt.

"A!" Dương Chi Nhu giật mình, bỗng nhiên tỉnh táo lại.

"Ồ, Phi Phi, người đã đến. Không có rồi, khả năng chỉ là có chút nóng đi!" Dương Chi Nhu ánh mắt tránh né trả lời, nàng cũng không hi vọng Viên Phi Phi biết mình vừa rồi tại suy nghĩ gì, bằng không, vậy liền mắc cỡ chết được.

Thế nhưng là, lời kia vừa thốt ra, chính mình cũng bị mình cái này sứt sẹo lý do cho lời đến không được, trong lòng cái kia xoắn xuýt a!

"Hừm! Nóng sao? Thời tiết này lạnh như vậy thoải mái, ta làm sao không cảm thấy đâu? Ừm! Ta nhìn a, hẳn là người nào đó trong lòng rất nóng, ha ha ha người nào đó tư xuân á!" Viên Phi Phi tính cách tùy tiện, từ trước đến nay là nghĩ đến cái gì liền nói cái gì, là cái thẳng tính.

Đây cũng là vì cái gì Dương Chi Nhu từ trước đến nay nàng chung đụng rất tốt nguyên nhân.

Bởi vì dạng này người tựa như một trương giấy trắng, đơn giản sáng tỏ. Nàng không thích những cái kia cả ngày đều sống ở tính toán bên trong tiểu nữ sinh, bởi vì như vậy để nàng cảm giác tâm mệt mỏi.

"Tốt một cái Phi Phi, người liền không thể nhỏ giọng một chút." Dương Chi Nhu nghe xong, lập tức sắc mặt càng đỏ, mình đây là càng che càng lộ a, mình chuyển Thạch Đầu nện chân của mình. Mặc dù ngày bình thường Viên Phi Phi biểu hiện được giống một trương giấy trắng, nhưng là, tuyệt đối không nên coi nàng là làm một cái ngọc bạch ngọt, nha đầu này thế nhưng là quý tính lấy. Cái này nếu không phải là cùng Dương Chi Nhu ở chung, người bình thường muốn thật như vậy nghĩ, không chừng đến trên tay nàng ăn cái thiệt thòi gì.

Bất quá, cũng may mình chung quanh một mảnh là chân không khu, bằng không lời này nếu như bị những người khác nghe được, mình không mắc cỡ chết được.

Dương Chi Nhu không lo được phong phạm thực nữ, bất quá giống như nha đầu này lại học trường học cũng một mực biểu hiện được chính là quá ót tính cách đi.

Giờ khắc này, nàng vội vàng nhô ra tuyết trắng nhu di, một tay lấy Viên Phi Phi tâm kia khiến vô số nam sinh hướng về cái miệng anh đào nhỏ nhắn gắt gao che lại.

"Ngô ngô ngô" Viên Phi Phi một bên phản kháng, đồng thời cũng không quên cho phép đánh trả.

"Ha ha ha Phi Phi, người liền tha ta đi!" Dương Chi Nhu bị gãi ngứa ngứa cho cào một trận nghẹn ngào yêu kiều cười, tự nhiên, che Viên Phi Phi tay cũng là nói lòng, đồng thời, cũng là một trận cầu xin tha thứ.

"Hừ hừ! Nhìn người còn dám hay không!" Viên Phi Phi tựa như cái đầu thắng nhỏ gà mái, kia hùng cù cù thần sắc, một bộ người thắng tư thái, đồng thời, cặp kia tuyết trắng nhu di còn tại không trung dừng lại khoa tay, ý tứ không cần nói cũng biết, còn dám che miệng của ta, ta còn muốn gãi ngứa ngứa.

"Được rồi, ta nhận thua còn không được sao? Thật là, người liền không thể nhường một chút người ta sao? Mỗi lần đều ra một chiêu này, hừ hừ!" Dương Chi Nhu vênh lên cái miệng anh đào nhỏ nhắn, ngoài miệng mặc dù nhận thua, thế nhưng là, thần tình kia lại như cũ rất là không cam lòng, không có cách, ai bảo mình cứ như vậy sợ gãi ngứa ngứa đâu! Mỗi lần chỉ cần mình tại Viên Phi Phi đọc trào phỉ phía dưới, đây tuyệt đối là lập tức liền nhận thua.

"Hừ! Cái này còn tạm được! Đi, đi ăn cơm, vừa đi bên cạnh trò chuyện." Viên Phi Phi cũng không định lại tiếp tục hồ nháo xuống dưới, chỉ là nàng rất hiếu kỳ, Dương Chi Nhu viên này Thạch Đầu tâm, cuối cùng là người nào đập bẻ, trong nội tâm nàng kia hiếu kỳ thừa số lập tức bị dụ dỗ.

"Ai! Đi thôi đi thôi! Các mỹ nữ đều muốn đi!"

"Trời không tốt a! Vì cái gì nữ thần liền chướng mắt ta đây?"

"Ta đem thực tình đối Minh Nguyệt, làm sao Minh Nguyệt "

"Làm sao ni muội a, đi thôi! Người nhà cũng không phải không biết nữ thần chỉ có thể nhìn từ xa!"

Nhìn xem Dương Chi Nhu cùng Viên Phi Phi đi xa bóng lưng, một đám nam sinh vẫn như cũ nhịn không được một trận phản nản.

"Đi thôi, không nên suy nghĩ nhiều, bọn chiến hữu, liền để chúng ta đem viên này lòng ái mộ chôn sâu đi! Làm chúng ta tóc trắng tang thương lúc, hẳn chính là chúng ta đã từng tuổi trẻ qua chứng kiến. Thiên địa chứng giám." Một mang theo mắt kiếng gọng vàng, hào hoa phong nhã mặt chữ quốc nam sinh đối một đám lưu luyến không rời nam sinh lớn tiếng nói, chỉ là, kia trong lời nói, không kịp nội tâm bên trong không bỏ chi tình.

"Tán lác tán lác, ai về nhà nấy, các tìm các mẹ, có nữ bọn bạn tìm nữ bọn bạn giải quyết giải quyết, có pháo bạn tìm pháo bạn tả lữa, không có nữ bọn bạn, cũng không có pháo bạn độc thân cầu, riêng phần mình đến nhà vệ sinh hoặc là ký túc xá đi lên lên lột mấy cái đi! Emma! Đây mới gọi là nhân sinh a —— khổ cực nhân sinh!" Một tướng mạo hèn mọn gia hỏa bỗng nhiên không có từ trước đến nay hô to một tiếng.

Mặc dù hẳn một phen nói đúng sự thật, nhưng là, bọn này uống qua mực nước gia hỏa, làm sao có thể để cho mình hình tượng như vậy bại lộ, dù cho thật muốn càn kia cái gì, cũng chỉ có thể mình lặng lẽ, giờ khắc này, tập thể đối cái thằng hèn mọn này dựng thẳng lên một cây ngón giữa, tập thể không nhìn hắn, cho dù ai đều không có trả lời hắn một câu, sau đó tập thể quay người quyết tuyệt rời đi.

Dát!

"Ni muội a, các ngươi bọn này bại hoại, nhã nhận bại hoại, ra về thanh cao, thể mà xem thường ca, không nhìn ca tồn tại, hừ, một đám giả nhã nhận thực sự bại hoại!" Gã bỉ ổi sinh cũng không có bởi vì đám người này không nhìn mình, khinh bỉ mình mà nổi trận lôi đình, mà là lớn tiếng hướng về phía đám người này bóng lưng kêu to.

"Bùn đất thu, mù gọi cái gì, làm sao, hôm nay làm sao có thời gian ra, không nhốt tại ký túc xá thương thức ngươi mảnh nhỏ tử." Một cái thân hình gầy gò học sinh bỗng nhiên vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Cồn, lưu manh, ngươi cái tên này, ta cũng đã sớm nói, không muốn gọi ta bùn đất thu, ca là có danh tự người, nhớ kỹ, ca gọi hoàng ni cầu, nhớ kỹ, ai, làm sao lại bày ra ngươi như thể cái bạn cùng phòng, gặp người không quen a." Hoàng ni cầu xem xét là mình bạn cùng phòng Nguru Mãng, lập tức một trận không vui, hắn không thích nhất người khác gọi hắn bùn đất thu, thể nhưng là, không có cách nào a.

"Đi ngươi nha, chính ngươi danh tự này, vốn chính là bùn đất thu, ngươi bảo ta làm sao hô, chính ngươi niệm niệm, còn có, ca gọi Nguru Mãng, không phải lưu manh, ni muội a!"

Đến, hai người này danh tự, thật đúng là độc đáo a, một cái hoàng ni cầu, cái này bất kể thể nào hô, đều là bùn đất thu đáng vẽ, cái này một cái Nguru Mãng, âm điệu hơi biến một điểm, liền thành lưu manh, thật đúng là một đôi kỳ hoa a, thật không biết hai người này phụ mẫu, cái này nào động nên lớn bao nhiêu, tâm lớn bao nhiêu a!

Thật đúng là không phải người một nhà không tiến một nhà cửa, lần này, hai cái kỳ hoa cùng tiến tới, thật đúng là tâm là náo nhiệt vô biên a.

Ách!

Một mặt bất đắc dĩ nhìn qua bên cạnh Nguru Mãng, bỗng nhiên, hoàng ni cầu không phản bác được, cái này Nguru Mãng nói đến cũng đúng a! Bất quá ngẫm lại, hai người mình danh tự, thật đúng là đủ cái kia.

Nguru Mãng lại như thể nào không phải ý tưởng như vậy, nhìn xem hoàng ni cầu, hắn đồng dạng không phản bác được.

"Đồng bệnh tương liên a, huynh đệ, vốn là đồng căn sinh tương tiên hà thái cấp, đi, không trò chuyện thương thế kia tâm chủ đề, hai anh em ta cùng đi xem mảnh nhỏ phiền, cùng một chỗ vui vẻ xóc lọ, sướng ý nhân sinh." Hoàng ni cầu thông đồng lấy Nguru Mãng bả vai, chuyện biến đổi, ngữ khí cũng biến thành hèn mọn.

"Hắc hắc, không sai không sai, chúng ta cùng đi khoáy ý nhân sinh đi." Nguru Mãng một trận phụ họa, chỉ là, khoe miệng tiểu dung, cũng đồng dạng tràn đầy đều là hèn mọn chí ý.

Ái!

Một đôi hèn mọn gia hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Tâm sự

"Chỉ Nhu, người gần nhất đây là thể nào? Ta chúng ta phát hiện ngươi thật giống như thường xuyên không yên lòng?" Viên Phi Phi rất thông minh, nàng nhìn ra Dương Chỉ Nhu có việc giấu diếm, cái này nếu là đặt ở trước kia, nàng tuyệt đối sẽ trước tiên cùng mình thổ lộ hết, bất quá lần này ngược lại là ngoại lệ, nàng biết mình không nên tùy tiện nghe ngóng người khác **, chỉ là, nàng chung quy là không có kháng cự lòng hiếu kỳ quấy phá.

Dù cho hai người bình thường thật sự là quan hệ rất đậm, đã đến không chuyện gì không nói tình trạng, thể nhưng là, bất kể thể nào quen thuộc, có đôi khi, có một số việc cũng không phải là có thể cùng hưởng, dù sao, ai không có một chút thuộc về mình ** đâu? Liền xem như người người thân nhất, giữa lẫn nhau, đó cũng là có mình **, ai có thể dám vỗ bộ ngực lớn tiếng lý trực khí tráng nói, ta người thân nhất, đối ta tuyệt đối không có bất kỳ cái gì giấu diếm

Ha ha, như vậy, đoán chừng tất cả mọi người sẽ cười.

"A! Nào có a!" Ngồi tại Viên Phi Phi đối diện Dương Chi Nhu một mực vui đầu ăn cơm, nàng hôm nay, xác thực cùng dĩ vãng khác biệt, cái này nếu là bình thường, cùng Viên Phi Phi cùng một chỗ lúc ăn cơm, khẳng định sẽ trò chuyện một ít nữ sinh ở giữa Bát Quái tin tức, nhưng là hôm nay lại có vẻ đặc biệt ngọt ngào.

Từ lúc tiến vào nhà ăn về sau, hai người liền uốn tại độc thuộc các nàng chuyên chỗ ngồi, về sau, Dương Chi Nhu chỉ là đơn giản nói quanh co qua loa mấy lần Viên Phi Phi lời nói, tiếp xuống chính là vui đầu một ngụm lại một ngụm ăn cái gì.

Lần này chợt nghe Viên Phi Phi tra hỏi, nhất thời không biết trả lời thế nào, nhưng là, cái này sợ trăm chỗ trả lời, chỉ có thể để Viên Phi Phi càng thêm hiểu kì.

"Điệp điệp ngươi xem một chút ngươi xem một chút, tiểu ny tử, thế mà còn dám tại tỷ trước mặt giả bộ ngớ ngẩn, ngươi xem một chút trên mặt mình biểu lộ đi, cái này nếu là không có sự tình, vậy ngươi trên mặt viết cái gì?" Viên Phi Phi trêu tức nhìn qua hơi có vẻ hoảng hốt Dương Chi Nhu, tức giận đập đi lấy miệng hỏi.

"A! Trên mặt ta có chữ sao? Ta xem một chút." Dương Chi Nhu nghe xong, gấp, vội vàng hướng trong túi đeo lưng lật đi, dự định xuất ra tấm gương nhìn một chút. Tốt a, cô gái nhỏ này lúc này còn không có thanh tỉnh a, còn ở vào hôn du tứ phương trạng thái, chuyện này chỉ có thể bảo hôm nay nàng xác thực tâm tư thật trọng.

"Được rồi! Cô nãi nãi của ta." Viên Phi Phi bị Dương Chi Nhu cử động cho làm cho dờ khóc dờ cười, ai! Cô gái nhỏ này thật đúng là, không có chiều a, không được, không thể để cho nàng dạng này, bằng không, nhất định xảy ra chuyện không thể, làm tỷ muội, ta cũng không thể cho phép nàng phát sinh bất cứ chuyện gì. Um! Cứ như vậy quyết định! Viên Phi Phi một mặt giữ chặt Dương Chi Nhu tuyết trắng nhu di, trong lòng đồng thời làm ra quyết định.

"Ngươi cô gái nhỏ này, còn dự định giấu diếm ta có phải hay không, ngươi cái này nếu là không có việc gì, đó mới là quái sự, khắp khuôn mặt mặt đều viết: Ta có tâm sự. Ngươi nếu là không ngại, có thể nói ra ta giúp ngươi tham mưu một chút, đương nhiên, ngươi nếu là không nguyện ý, ta cũng sẽ không có bất kỳ ý tưởng gì, ta tuân theo ý nguyện của ngươi." Viên Phi Phi quan tâm nhỏ giọng nói.

"Không có rồi, ta làm sao lại coi ngươi là ngoại nhân đâu? Nhìn ngươi nói." Dương Chi Nhu nghe xong Viên Phi Phi nói như vậy đâu, lập tức mang thị phố xá, nàng cũng không hi vọng cùng tỷ muội ở giữa sinh ra bất luận cái gì ngăn cách, thế là, liền uyển chuyển đem trong lòng bí mật từng cái nói ra.

"Tiểu Hi, ngươi tìm ta có chuyện gì không?" Lưu Thiên Long lấy điện thoại cầm tay ra, cũng không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp khai môn kiến sơn hỏi.

"A! Cái kia, kỳ thật, cũng không có chuyện sao sự tình? Chính là, chính là" Lâm Uyển Hi nhất thời nghẹn lời, không biết nói cái gì cho phải, lập tức trở nên ấp úng.

"A? ! Cái này cũng không giống như Tiểu Hi tính cách của ngươi a, bình thường không phải rất có thể nói sao?" Lưu Thiên Long số bốn không có ý thức được mình vừa rồi ngôn ngữ quá mức vội vàng, cũng quá mức tại trực tiếp, cũng là a, ngươi nha liền sẽ không hàm súc một chút sao, tốt xấu người ta cũng là trường học một cái siêu cấp nữ thần a, ngươi nha liền sẽ không thương hương tiếc ngọc a.

"A! Cũng không có chuyện gì, ngươi nếu là bận bịu quên đi, ta cúp trước." Lâm Uyển Hi nghĩ lắm Lưu Thiên Long ngay tại làm sự tình, cũng thực không có cách nào a, liền ngay cả chính bản cũng không biết, mình gần nhất đây là thế nào, da mặt biến mỏng, lá gan cũng thay đổi nhỏ, đương nhiên, loại tình huống này chỉ ở Lưu Thiên Long trước mặt mới hiển hiện ra.

"Ai! Chờ chút!" Lưu Thiên Long nghe xong đối phương muốn cúp điện thoại, lập tức mới như ở trong mộng mới tỉnh, hậu tri hậu giác giống như, xem ra là mình vừa rồi ngôn ngữ quá vội vàng một chút a, để cô gái nhỏ này hiểu lầm mình, thế là vội vàng dừng lại đối phương cúp điện thoại ý tứ.

"Tiểu Hi, ngươi đừng hiểu lầm a, khả năng ta vừa rồi ngôn ngữ quá vội vàng, để ngươi hiểu lầm, ở chỗ này ta xin lỗi ngươi." Lưu Thiên Long rất là áy náy đổi microphone một chỗ khác Lâm Uyển Hi ôn nhu nói.

Cô gái nhỏ này, cùng mình ở giữa liên lụy không ngừng, hơn nữa còn là mình vừa tới thế tục lịch luyện một đạo cái thứ nhất nữ hài tử, đồng thời, hai người ở giữa quan hệ cũng là mập mờ dây dưa, muốn nói có thể giải thích rõ ràng, có lẽ, lời này chỉ có thể hai người bọn họ ở giữa có thể giải thích đi, dù sao ngoại nhân là sẽ không tin tưởng, chỉ ít, Từ Hồ, Lâm Cường bọn họ đánh chết là sẽ không tin tưởng, ngươi nói các ngươi đều mình trần ra trần, cái này vẫn chưa đóng cửa hệ sao?

Bất quá, những ý nghĩ này, Lâm Uyển Hi cùng bản Lưu Thiên Long làm sao có thể biết, có lẽ coi như Lưu Thiên Long biết lại có thể thế nào, để bản giải thích thế nào, đây không phải càng tỏ càng đen sao? Người ta một cái hoàng hoa đại khuê nữ, trong sạch chỉ thân, sao một lời giải thích trò chuyện a.

Bất kể như thế nào, chỉ cần có thể đến giúp đối phương, coi như mình bị hiểu lầm, vậy cũng không quan hệ, cuối cùng là có thể đền bù một chút mình nội tâm áy náy, lại nói, cô gái nhỏ này ở trước mặt mình thế nhưng là bị thiệt lớn a, bị mình cho toàn bộ thấy hết không nói, còn kém chút sủng thật đạ thật xông pha chiến đấu, tốt xấu mình lâm trận phản chiến, thua trận, bằng không

Lưu Thiên Long không dám tiếp tục suy nghĩ, đồng thời nhanh chóng đem trong đầu những cái kia tràng cảnh cho nhanh chóng vứt qua một bên.

"A...! Thiên Long, ngươi đừng hiểu lầm, ta cũng không trách ngươi cái gì, chỉ là muốn ngươi theo giúp ta đi làm một sự kiện, ngươi nếu là không có thời gian quên đi." Lâm Uyển Hi nghe đây, lập tức khôi phục ngày xưa bộ dáng, cũng không còn nhần nhớ, nói thẳng ra thành câu của mình.

"A! Sao có thể a, đại mỹ nữ mời ta, ta cái này nếu là không đi, đoán chừng toàn bộ trường học nam sinh đều sẽ mắng ta là heo, đi đi đi, lập tức đến." Luru Thiên Long lời nói xoay chuyển, bắt đầu sai bảo giống như nhận lời.

"Lạc lạc lạc lạc" đầu điện thoại kia Lâm Uyển Hi bị chọc cho cười vui vẻ.

Hai người hẹn nhau địa điểm là ở trường ngoài cửa.

Kỳ thật, Luru Thiên Long là dự định trực tiếp đi Lâm Uyển Hi chỗ tức xá lầu dưới đón nàng, nhưng là cũng không biết nha đầu này là thế nào nghĩ, chính là không đáp ứng, cuối cùng, chỉ có thể giảng sẽ cùng địa điểm tuyến tại Vũ Đại phía ngoài cửa trường.

"Đi thôi!" Luru Thiên Long không nhanh không chậm đi vào sớm đã chờ ở trường ngoài cửa không bao xa chỗ một khúc cây nhỏ dưới, con mắt ba ba chờ đợi mình Lâm Uyển Hi trước mặt.

Lúc đầu Luru Thiên Long còn dự định để tiểu binh lái xe chờ hai người đi mục đích, nhưng là nha đầu này yêu cầu hẳn chỉ có thể một người đến, làm cho còn thần thần bí bí, hẳn cũng chỉ có thể lần nữa Ứng Thừa Liều.

"Làm sao? Chúng ta giáo thảo nam thân, đây là không có tọa giá thay đi bộ, không cao hứng sao?" Lâm Uyển Hi che miệng, trêu chọc lấy đối đi đến trước mặt mình Luru Thiên Long hỏi.

"A! Sao có thể a, mỹ nữ này mời, kia là bông tát sinh huy a, tam sinh hữu hạnh, không đến thế nhưng là sẽ hối hận không kịp tích!" Luru Thiên Long dĩ nhiên không phải bởi vì không có tác gia mà không cao hứng, chỉ là trong nội tâm nàng chính đang suy nghĩ lấy Lâm Uyển Hi hẹn mình ra nguyên nhân mà thôi, dù sao nha đầu này ngay từ đầu liền ập úng, làm cho vẫn rất thần bí.

"Vậy là tốt rồi, đi thôi!" Lâm Uyển Hi biết Luru Thiên Long không phải loại kia xa hoa dâm đảng người, cũng chỉ là hơi trêu chọc một câu, liền hướng về con đường cách đó không xa trạm xe buýt vui sướng đi đến.

Luru Thiên Long nhìn xem cái này vui sướng bóng lưng, nhịn không được nhếch miệng lên.

Hắn liền thích Lâm Uyển Hi điểm ấy tính cách, ở trước mặt hắn, chưa hề cũng sẽ không lộ ra rất câu thúc, loại cảm giác này, để hắn cảm thấy rất hài lòng, chỉ là, dù hắn chính mình cũng không biết, mình vì cái gì mỗi lần cùng với Lâm Uyển Hi sẽ có loại cảm giác này.

Nói trắng ra là, gia hỏa này vẫn là lấy trước kia cái chất phác tính tình, tự nhiên, chỉ là tại chuyện tình nhi nữ phía trên mới có thể lộ ra chất phác mà thôi.

Hai người đầu tiên là ngồi xe buýt xe hai trạm đường về sau, đổi thành đường xe lửa đường.

Tuy nói đến Vũ Thành đã đã nhiều ngày, đối với tàu điện ngầm hắn nên cũng biết, nhưng là, vậy cũng chỉ là biết mà thôi, đối với ngồi xe lửa, tự nhiên đây là lần thứ nhất.

Khi hắn một chút đến dưới đất tàu điện ngầm đại sảnh thời điểm, thần tình kia, sáng lên, bộ dáng kia, tuyệt, tốt một cái Luru mỡ mỡ tiến vào đại quan viên, đồng nhìn tây nghiêng mắt nhìn, một hồi bận rộn hồ.

Đối với Luru Thiên Long biểu hiện như vậy, Lâm Uyển Hi chẳng những không có cảm thấy buồn cười, hoặc là nói là mất mặt, vì cái gì a, bởi vì cái này gia hỏa, không chỉ là đồng nhìn tây nghiêng mắt nhìn đơn giản như vậy, còn nơi này sờ sờ, nơi đó gõ đập đập, một cử động kia, trêu đến người đi đường qua lại từng cái rồi rít ghé mắt, từng cái trộm được ánh mắt khác thường, tựa như nhìn người ngoài hành tinh.

Chỉ là, Lâm Uyển Hi hoàn toàn không quan tâm, cũng không có cảm thấy mất mặt, ngược lại dạng này Luru Thiên Long, để hắn hiểu ý cười một tiếng, đồng sự không chịu được nhớ tới cùng Luru Thiên Long lần đầu gặp mặt, sau đó lần thứ nhất cười xe lửa thời điểm. Còn có gia hỏa này nói một câu kia: Lừa làm xe.

Ước chừng chậm trễ mười phút, Lâm Uyển Hi cuối cùng cũng là bị đánh bại, cứ việc nàng không ngại, nhưng là, gia hỏa này, cũng không cần như vậy không muốn mặt đi, thế mà dự định đi vào nữ sinh phòng vệ sinh đi nghiên cứu một phen.

Kết quả là, Lâm Uyển Hi mỹ kiêu lập tức bị xấu hổ đỏ bừng, không phải là không tốt ý tứ, là cảm thấy thẹn thùng, người nói, người cái tên này có phải là cố ý hay không, tối thiểu người tốt xấu còn tại Vũ Đại sân trường chờ đợi nhiều ngày như vậy, sẽ không ngay cả phòng vệ sinh ngoài cửa nam nữ tiêu chí cũng không nhận ra đi.

Bất quá, điểm này thật đúng là oan uổng chúng ta Luru Thiên Long đồng học a, quả thực làm khó hắn, bởi vì môn này bên ngoài tiêu chí, cũng quá khác loại, đối với hắn cái này không có trải qua vệ sinh công cộng ở giữa, sơ xuất thăm son gia hỏa, còn xác thực

"Ai! Tiểu Hi, người kéo ta làm gì a?" Luru Thiên Long mặt mũi tràn đầy không vui, tựa như còn đang vì vừa rồi Lâm Uyển Hi cưỡng ép đem hắn kéo cách nữ sinh phòng vệ sinh mà không vui.

Trán!

Lâm Uyển Hi không phản bác được, nhưng nhìn Luru Thiên Long ánh mắt, vậy liền giống nhìn tình tình, trong lòng đồng thời không chỗ ở nói thầm, người là cố ý, người là cố ý.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Phong hỏa hí chư hầu

Lưu Thiên Long bị thương rất nặng, thật, hẳn liền giống với một cái nhận ủy khuất, lại không người cho an ủi đại bảo bảo, thần tình kia, cũng là không có người nào.

Cái này tựa như thẹn thùng tiểu cô nương, chỉ gặp giờ phút này người thế mà hai tay chăm chú giao nhau cùng một chỗ, hai cái chân mũi chân còn đồng thời rối loạn tình tế không ngừng lắc lư, vẩy vẩy, lại phối hợp kia dương cương thân thể, thế nào liền cho người ta một loại ảo giác a!

Trời! Đây là thuần gia môn sao?

Đã nói xong soái ca đâu?

Làm sao giống như biến thành người khác, hiển nhiên chính là một cái nương pháo biểu hiện đi!

Dù sao, người đi đường qua lại là lại một lần nữa bị lôi, cũng là mệt mỏi, tâm mệt mỏi a!

Cái này tốt bao nhiêu một cái soái ca, vì cái gì gây biến nương pháo a?

Chỉ là, bốc lên là, giống như thế mà còn càng thêm hấp dẫn người niết, có loạn nam nhĩn không được trong lòng nhà rãnh.

Cái này nếu để cho Lưu Thiên Long biết, có thể hay không thổ huyết đâu? Nên thổ huyết đâu?

Dù sao, có thể đoán trước đạt được, kia biểu hiện, thần tình kia, tuyệt đối đặc sắc.

Phốc phốc!

Lâm Uyển Hi đồng dạng bị gia hỏa này sái bảo bộ đáng làm cho tức cười, trước một giây vẫn là sầu não uất ức, một mặt u oán, một giây sau chính là ánh nắng tươi sáng, xuân về hoa nở, xinh đẹp không gì sánh được.

Say mê!

Vẫn là say mê!

Tràng cảnh lâm vào dừng lại!

Người đi đường qua lại, bất luận nam nữ già trẻ, hay là nhân viên công tác, giờ khắc này thế mà liền giống bị ấn tạm dừng khóa, từng cái trợn mắt hốc mồm, tất cả mọi người nhìn chăm chú phương hướng chỉ có một chỗ, đó chính là tập trung Lâm Uyển Hi.

Nếu như là, giờ phút này duy nhất có thể để giải thích giờ khắc này thời gian cũng không phải là cấm chỉ, kia có lẽ, chính là trong lòng đất sắt trong đại sảnh, trên mặt tường treo lên thật cao kia một mặt đồng hồ đi!

Giống như vì chứng thực mình, đồng hồ báo thức không ngừng nỗ lực làm việc, từng bước từng bước phóng ra bước chân, chứng thực lấy thời gian không ngừng tiến lên.

Giờ khắc này, mọi người có một loại ảo giác, đồng thời rất nhiều nam nhân rốt cục lĩnh hội tới thời cơ Chu U Vương vì sao lại vì đùa Bao Tự cười một tiếng, mà không tiếc phong hỏa hí chư hầu.

Nguyên lai, mỹ nhân cười một tiếng, có thể khác đại địa khôi phục vạn vật sinh, giờ khắc này, ba ngàn phần trang điểm vô nhan sắc a!

Các nữ nhân ý nghĩ liền đa dạng hóa, nằng vì cái gì liền cười đẹp như vậy a! Ghen ghét a! Hâm mộ a! Càng có thậm chí người thế mà bắt đầu bắt chước bừa cử động.

Cái này xem ra, thích chưng diện là thiên tính của con người a!

"Mụ mụ, mụ mụ."

Một tiếng non nớt giọng trẻ con bỗng nhiên đánh gãy này nháy mắt yên tĩnh.

"A! Báo bối, làm sao rồi?" Tuổi trẻ mụ mụ lấy lại tinh thần, trù mến nhìn xem nữ nhi của nàng từ âm thanh hỏi.

"Mụ mụ, vì cái gì cái kia đại tỷ tỷ cười đẹp như thế nha? Ta trưởng thành, có thể hay không cũng giống đại tỷ tỷ đồng dạng xinh đẹp a?" Giọng trẻ con non nớt, Đồng Ngôn vô khi, nếu là có người nghi vấn vừa rồi mọi người vì đó si mê cử động, nhưng là xin tin tưởng, non nớt nhi đồng là sẽ không nói láo.

"Ừm! Sê! Báo bối của ta đáng yêu như thế, tương lai nhất định sẽ cùng cái kia đại tỷ tỷ, biến thành một đại mỹ nữ. Người nhìn, người bây giờ thế nhưng là một tiểu mỹ nữ đầu." Tuổi trẻ mụ mụ nhẹ nhàng sờ lấy nữ nhi gương mặt, mỉm cười ôn nhu trả lời.

"A! Quá được rồi! Ta cũng là đại mỹ nữ á!" Tiểu nữ hài nghe xong, lập tức cao hứng nhảy cẫng hoan hô, rồi đi, nàng vị trí, lại trở thành một cái tập trung chỉ địa.

Xác thực a!

Tiểu cô nương này thật đúng là một cái mỹ nhân phơi a!

Đơn độc luận mẹ của nàng tư sắc, nếu không phải bởi vì Lâm Uyển Hi ở đây, đây tuyệt đối là nơi này xinh đẹp nhất, nhất lấp lánh một cái, chỉ là, mọi thứ đều sẽ có hạn nhất, cũng là bởi vì Lâm Uyển Hi tồn tại, đưa nàng sắc đẹp đề thấp mấy phần, chỉ là, nàng đẹp, không phải là không một loại khác đẹp đâu?

Loại này đẹp, tối thiểu nhất Lâm Uyển Hi trên thân là không thấy được, đó chính là thiếu phụ trên thân đặc hữu kia một cổ phong vận, nị thái, điểm này, có lẽ chính là giờ này khắc này Lâm Uyển Hi hoàn mỹ đợi đến chỗ đi.

Lâm Uyển Hi cũng không có nghĩ đến, mình vừa rồi cứ chỉ vô tâm, thế mà lại sinh ra như thế oanh động hiệu ứng, mặc dù, cái này oanh động tràng diện chỉ cực hạn ở phía này tiểu thế giới, nhưng là, kia tối thiểu cũng là oanh động.

Nàng cũng không có từng dự liệu được, bởi vì chính mình vừa rồi kia cười một tiếng, bởi vì tương lai ngành giải trí, sáng tạo ra một viên ngôi sao của ngày mai, bất quá những này, đều là nói sau.

Giờ này khắc này, hai người sớm đã chui vào Thiết Xa toa.

Tàu điện ngầm bên trên người cũng thật nhiều a!

Đây là Lưu Thiên Long thứ nhất cái nhìn.

Vì cái gì a?

Không có vì cái gì?

Chỉ cần là thành phố lớn giao thông công cộng tái cụ, cái này một hạng đều là kín người hết chỗ, không có chỗ vắn! Nếu như đổi lại đi làm giờ cao điểm, ha ha, kia đoán chừng ngay cả đứng địa phương đều không có, chớ nói chi là người có thể hay không chen lấn đi lên.

Bất quá cũng may, hiện tại còn không phải đi làm giờ cao điểm, cũng chỉ có thể nói, bọn hắn lựa chọn xuất hành điểm vẫn là sáng suốt.

Chỉ là, vẫn như cũ là nhiều, nhiều đến chen chúc.

Mà tại cái này chen chúc phía dưới, càng là sẽ bộc lộ ra mọi người tính xấu xí.

Tì như: Chiếm chỗ.

Lại tì như: Bì ổi.

Có lẽ đợi đến bì ổi mà nói, chiếm chỗ chỉ là một loại rất cấp thấp tố chất biểu hiện, chỉ có thể nói rõ Hoa Hạ dân tộc còn có rất nhiều người nhân tính vẻ đẹp bị ô Vân Mông che.

Có lẽ nói, mỗi cái quốc gia, mỗi cái chủng tộc, đều có loại này lậu tính đi! Nhưng này vền vẹn cũng chỉ là Lưu Thiên Long trong lòng bản thân an ủi thôi.

Bất quá, tại cái này chen chúc phía dưới, đảo quốc virus lại cách bên kia bờ đại dương, không xa vạn dặm truyền bá tiến đến, giao thông công cộng tái cụ trở thành sinh sôi

Nó không ngừng bành trướng giường ấm

Đôi câu thuyết pháp chính là, nhân tính tiềm ẩn **, tại cái này một mảnh chen chúc đám người trong hải dương, bị triệt để kích phát ra. Bất quá, lời này cũng không thích hợp bắt luận kẻ nào, chỉ có thể nói, những cái kia khổng chế **, tự chủ thấp người, tại thời khắc này bộc lộ ra nhân tính cực đoan.

"Tiểu Hi, người tới đây bên cạnh!" Lưu Thiên Long nhìn một chút chen chúc đám người, lại nhìn sang hành khách chung quanh, không khỏi lông mày gấp gáp, khóe miệng hiện ra một tia không vui.

Bất quá, hần cũng không có hướng sâu muốn.

Có lẽ, chỉ có thể nói chúng ta Luru Thiên Long đồng học vẫn là rất đơn thuần, không có chút nào tiếp thụ qua đảo quốc virus giáo dục, đồng thời cũng chưa có tiếp xúc qua loại này virus.

Vừa lên xe, chung quanh một đám người, đặc biệt là nam nhân, làm sao cả đám đều giống mèo con gặp mùi cá tanh giống như?

Luru Thiên Long trong lòng rất không vui, nhưng là trong lòng không thể phủ nhận, hần tiềm ẩn ý thức đã đem Lâm Uyển Hi coi là mình tư nhân cấm chà đạp, không phải do những người khác, nhất là nam tử xa lạ mây may xâm phạm, chớ nói chi đến giờ phút này bầy đàn ngáp ô uest chỉ sắc nam tử xa lạ, bởi vì chưa có tiếp xúc qua đảo quốc virus, cũng không có suy nghĩ sâu xa, hần chỉ coi là những người này đột nhiên nhìn thấy mỹ nữ về sau sinh ra bản năng "Lòng thích cái đẹp". Dù sao, Lâm Uyển Hi về đẹp, đây chính là chịu đựng được Vũ Đại đồng đảo học sinh công nhận, bất luận nam sinh, hay là nữ sinh, điểm này là không thể phủ nhận.

Lâm Uyển Hi tự nhiên cũng cảm nhận được những ánh mắt này, trong lòng đồng dạng ngàn vạn phân không vui, chỉ là, con mắt mọc trên người người khác, mình lại làm gì được đâu? Tùy bọn hần đi thôi! Đây là nàng mới vừa lên xe lúc ý nghĩ đầu tiên.

Chỉ là, tiếp xuống, đám người này như là nghe được mùi cá tanh, đều hướng phía nàng bên này chậm rãi dựa sát tới, nàng cũng không phải mù lòa, cũng không phải đồ đàn.

Còn nữa, tại đại đô thị muôn hình muôn vẻ hun đúc phía dưới, dù cho chưa có tiếp xúc qua đảo quốc virus, nhưng hoặc nhiều hoặc ít, những tin tức này vẫn là tiếp thu được một chút.

Trong lúc nhất thời, theo bản năng liền đem Luru Thiên Long cánh tay phải một xấn.

Đối với Lâm Uyển Hi động tác, Luru Thiên Long đương nhiên là rất nhanh, trước tiên kịp phản ứng.

Hần cảm động lây, quá chật chội, bất quá hần hậu tri hậu giác, cũng không có ý thức được đảo quốc virus tại hướng về Lâm Uyển Hi xâm nhập ngách, nhưng nhìn đến đám người này mắt ô uest, hần lại hậu tri hậu giác cũng không thể là ngớ ngẩn đi.

Tăng thêm Lâm Uyển Hi động tác, hần vẫn là liên hệ đến một chút lợi hại quan hệ.

Nếu là còn không biết Lâm Uyển Hi bắt lấy cánh tay của mình nguyên nhân là bởi vì sợ, hần liền muốn vuron cổ tự vẫn.

Lúc đầu hần là muốn làm chút hành động đến chấn nhiếp một phen, chỉ là, bỗng nhiên nghĩ tới đây là công chung trường hợp, lại thêm người khác không phải cũng không có đối người tạo thành bất luận cái gì tổn thương gì sao?

Người khác chỉ là ánh mắt ô uest mà thôi, con mắt là mọc trên người người khác, đã người khác không có đối người tạo thành thực tế tổn thương, vậy nếu là người lại đối với người khác thế nào, đó không phải là ngược lại ra về mình không có đạo lý!

Nói cách khác, lòng thích cái đẹp là thiên tính của con người, thương thức mỹ nữ càng là nam nhân yêu thích, cứ việc tại những này ánh mắt tán thưởng bên trong không thiếu ô uest người, nhưng, vậy thì thế nào đâu?

Đã không thể đối với người khác thế nào, vậy mình bảo vệ tốt mỹ nữ, không cho nàng bị kinh sợ, tổn thương, chính là mình chức trách.

Thế là đem bên cạnh mình cường tự đẩy ra một bên không gian, đem Lâm Uyển Hi nhẹ nhàng kéo đi tới, cứ việc dạng này rất mập mờ, nhưng cũng vẹn vẹn chỉ là một lát, chỉ là một cử động kia, phóng tới kia một đám chậm rãi đến gần nam tử xa lạ trong mắt, chính là tại biểu thị công khai chủ quyền, cái này nhiều kiểu điểm hoa tươi danh hoa đã có chủ.

Lâm Uyển Hi sắc mặt thẹn thùng, trắng nõn bên trong lộ ra một tia màu hồng, càng thêm lộ ra không gì sánh được.

Bất quá, ngẫu nhiên, nàng liền bị Luru Thiên Long chống đỡ tại đoàn tàu trên cửa xe.

"Má ơi!"

Lâm Uyển Hi trong lòng một trận thâm hô.

Chẳng lẽ, mình đây là muốn bị bích đông sao?

Tiểu ny tử trong lòng không khỏi xiết chặt, bất quá, càng nhiều hơn chính là kỳ vọng.

Phải biết, chúng ta Lâm Đại nữ thần thể nhưng là đã sớm hãm mộ Luru Thiên Long đã lâu, trong lòng kỳ thật đã sớm chờ đợi dạng này một cái thời khắc. Cứ việc trước đó trải qua mập mờ, nhưng là, kỳ thật cũng không có phát sinh bất luận cái gì nam nữ ở giữa nên phát sinh sự tình, quan hệ giữa bọn họ vẫn như cũ như là dĩ vãng thuần khiết vô hạ.

Bất quá, chuyện này chỉ có thể nói là Luru Thiên Long suy nghĩ trong lòng đi!

Đôi được Lâm Uyển Hi cũng không phải nghĩ như vậy, nhưng là làm sao, làm sao nam nhân trước mắt này vì cái gì như thế mọc nấp đâu?

Lưu Thiên Long đem Lâm Uyển Hi ôm chầm đến về sau, hai tay chống lấy xe trên vách, để cho mình trước mặt hình thành một cái chắn không, đem Lâm Uyển Hi một mình bảo hộ tại mảnh này vòng bảo hộ bên trong.

Chỉ là, động tác này cũng thực có mơ màng, nhưng là, đối với Lâm Uyển Hi ý nghĩ, cùng thời khắc này biểu hiện, hấn căn bản không có chú ý tới.

Bởi vì ngay tại hấn đem Lâm Uyển Hi bảo hộ tại an toàn của mình khu vực đồng thời, ánh mắt của hấn cũng hướng về chung quanh nhìn quanh một vòng, ánh mắt bên trong, ý cảnh cáo nồng đậm.

Rất rõ ràng, ý tứ chính là các người tranh thủ thời gian thu hồi các người kia ô uế ánh mắt, các người hù đến mỹ nữ á! Nếu như các người dự định đối mỹ nữ tạo thành tổn thương gì, hừ hừ!

Đây là Lưu Thiên Long giờ khắc này ý nghĩ đầu tiên.

Hấn không ngại cho những này ô uế người một bài học.

Cầm chà đạp hai chữ, giờ khắc này tại Lưu Thiên Long trên thân hiện ra phát huy vô cùng tinh tế, bất quá, chúng ta nam chính, còn hậu tri hậu giác, vẫn không có tự xét lại.

Chỉ là, biểu hiện của hấn phóng tới Lâm Uyển Hi trong mắt, lại là ngàn vạn hạnh phúc vọt tới, kết quả là, chúng ta Lâm Đại nữ thần cười.

Trong nháy mắt, đại địa khôi phục vạn vật sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Tàu điện ngầm một

"Các vị hành khách, hoan nghênh cười Vũ Thành tàu điện ngầm giao thông đầu mối then chốt xin dừng nên dựa cửa xe, hoặc tại toa xe bên trong chạy trạm tiếp theo sắp đến trạm XX trạm, có cần đổi thành hành khách mời sớm chuẩn bị sẵn sàng, xuất hiện trước xe tiến phương hướng cửa bên phải xuống xe "

Ngay vào lúc này, tàu điện ngầm quảng bá bên trên truyền đến một trận êm tai nữ phát thanh âm thanh.

Leng keng, leng keng, leng keng.

Không bao lâu, tàu điện ngầm đoàn tàu bên trong truyền đến máy móc tính thanh âm nhắc nhở, đây là tàu điện ngầm vào trạm đỗ về sau phát ra mở cửa thanh âm nhắc nhở.

Theo cửa xe mở ra, đám người cũng biến thành tảo động.

Cái này căn bản là người tranh ta đoạt a! Đâu còn có nửa điểm trật tự.

Xem đi!

Xuống xe người còn không có xuống dưới, lên xe người cũng đã bắt đầu một bầy ong hướng toa xe bên trong trào lên mà vào.

"Các vị hành khách, mời trước sau đó bên trên, tuân thủ trật tự, để tránh tạo thành không cần thiết tổn thương, tạ ơn phối hợp!" Lúc này, đứng trên đài nhân viên công tác mau tới trước ngăn lại, chỉ là, cái này ngăn lại lại có vẻ như vậy tái nhợt bất lực, trực tiếp kết quả là nàng bị không để ý tới.

Quốc dân tố chất a!

Tại thời khắc này, đem xấu xí hiện ra phát huy vô cùng tinh tế.

Bất quá, đây vẫn chỉ là bắt đầu.

"Cái tiêu tử nuôi nhỏ, chen chuyện gì a chen, lão tử cũng còn bốc lên hạ khắc, các người đây là xông về phía trước đến dự định đuổi cũng có thể đầu thai a?"

Một cái thao lấy nòng hậu dày đặc Vũ Thành tiếng địa phương tuổi trẻ nam tử bị kẹt tại cửa xe mấy bước khoảng cách chỗ, ra vào không được, kết quả là liền nhin không được mắng lên.

"Chính là vung! Các nguoi không nhìn thấy người khác còn bốc lên xuống xe a? Biết hay không trước sau đó bên trên đạo lý? Một đám trong thôn so!"

Một cái cách ăn mặc phi thường tiền vệ khác loại, trang phục nòng đậm cô gái trẻ tuổi cũng phù hợp.

Cái này vốn là đi! Không có mắng lên trước, hai người ở trong mắt người khác một cái là nhả nhặn, một cái là hơi có thường thức tính, chỉ là cái này một chốc thời gian bên trong, biến thành mặt đỏ bốt từ thô mắng chủ, vậy liền đại biến dạng.

Nhưng là.

Mọi thứ đều có nhưng là.

Lúc này, muốn xuống xe nguời bị ngăn ở nửa đường, muốn lên xe nguời bị kẹt tại cửa ra vào, cửa xe cũng không thể quan bế, tự nhiên đoàn tàu vận hành bình thường liền không thể chậm trễ.

Cái này một loạt chậm trễ, nhà ga công việc phòng điều hành thế nhưng là vội vàng, đồng thời, lại có mấy tên nhân viên công tác đang từ nơi xa chạy đến.

Bất quá, đây hết thầy, căn bản không có ảnh hưởng đến Lưu Thiên Long cùng Lâm Uyên Hi, bằng vào Lưu Thiên Long thân thủ cùng lực lượng, đám nguời này thế mà sừng sốt không có rung chuyển hấn mảy may, hấn giống như một cây kinh thiên trụ, nhón nháo đứng lạng tại nguyên chỗ, đem Lâm Uyên Hi bảo hộ thỏa đáng, cũng không nhận được toa xe bên trong chen chúc.

Thế nhưng là, bởi vì đám nguời chen chúc, lại muốn ứng phó rất nhiều lực lượng, một hồi này, Lưu Thiên Long đã là mồ hôi đầm đìa, lập tức, một cỗ nam nhân nòng hậu dày đặc khí tức hướng về Lâm Uyên Hi giáp công mà đi.

Nhận cỗ này nam tính khí tức hun đúc, Lâm Uyên Hi một trận tim đập rộn lên, nhưng là, cũng vền vền suy nghĩ lung tung một lát mà thôi.

Bởi vì, tràng diện trở nên hỗn loạn.

"Mẹ nó so, nguoi mắng cái nào, tin hay không lão tử giết chết nguoi!" Hướng trên xe chen chúc nguời bên trong, một nam tử trẻ tuổi nghe được tiếng mắng về sau, lập tức cho đánh trả, bộ dáng kia hung ác, tựa hồ chỉ cần đối phương dám đón hấn liền thật sự xuống tay.

"Thối ba tám, nguoi mắng ai là trong thôn so, trong thôn nguời thế nào? Làm sao rồi? Không có trong thôn nguời, các nguoi ăn vung? Dám xem thường trong thôn nguời, tin hay không lão nương hô chết nguoi!" Một dáng nguời hoành thực, trang phục mộc mạc, xem xét liền biết là nông dân phụ nữ trung niên đang nghe nữ tử này về sau, lập tức không thuận theo.

Nông thôn nhân làm sao rồi?

Làm sao rồi?

Chúng ta một không trộm, hai không đoạt, ba không giết nguời càng hàng, bốn không xúc phạm vương pháp, bằng vào hai tay của mình cần cù chăm chỉ lao động, dùng mồ hôi bồi dưỡng lấy vô số nguời, bọn hấn là đáng giá kiêu ngạo, đáng giá được tôn kính, dựa vào cái gì lọt vào dạng này nhục mạ.

"Tiểu cô nương, nguoi nhìn nguoi bộ trang phục này, hiển nhiên là nguời có thân phận, nói thế nào ra, cứ như vậy khó nghe đâu? Dù sao lão nhân gia ta là nhin không được!" Phụ nữ trung niên bên cạnh, một tóc mai điểm bạc, sắc mặt hiển lãnh cụ bà cũng là nhin không được đối cô gái trẻ tuổi giáo dục.

"Đúng vậy a! Đúng a! Nguời trẻ tuổi, nói chuyện vẫn là phải chú ý phân tắ, không phải liền là cản đường rồi sao? Nguời khác nhường một chút chẳng phải xong, làm gì đánh miệng đá thương nguời đâu?" Có nhiệt tâm hành khách cũng là nhin không được, không khỏi há mồm ở một bên toàn giải.

"Nhường, để cái cọng lông a! Nếu là sớm một chút nhường, chúng ta về phần mắng chửi nguời sao? A đến, thật mất hứng, đi ra ngoài bắt lợi, gặp được xúi quẩy. Mau tránh ra, mau tránh ra, chậm trễ lão tử thời gian quý giá, các nguoi có biết hay không các nguoi đây là tại mưu sát a! Phải biết, lão tử thế nhưng là vài phút hơn vạn, lần này bị các nguoi như thế một chậm trễ, tiền của ta a!" Nam tử trẻ tuổi ngoài miệng cũng không có bởi vì nguời khác khuyên giải mà sửa lại, mặc dù không có lại lớn nồn nước bản, nhưng là đang khi nói chuyện vẫn như cũ nương theo lấy biên độ nhỏ hùng hùng hổ hổ.

Cát!

Một đám hành khách hai mặt nhìn nhau, trên mặt biểu lộ không đồng nhất, tâm tính cũng không đồng nhất.

Có nguời cho là hấn là khoác lác, dù sao thời đại này, khoác lác không phạm pháp, miệng đầy khai hóa xe, tiêu chuẩn da trâu bay đầy trời.

Cũng có nguời cho rằng là thật, dù sao hiện tại vẫn là có rất nhiều ẩn hình phú hào sinh hoạt tại bình thường dân chúng bên trong, bọn hấn tương đương điệu thấp, không hiển sơn không lộ thủy, tựa như bình thường dân chúng đồng dạng sinh hoạt.

Chỉ là bất quá, mọi nguời trong lòng có một cái cùng chung ý tưởng, gặp được một cái khoác lác ngu dần, liền nguoi cái này đức hạnh, cái này tố chất, nhân phẩm này, còn vài phút hơn vạn nguời, cái này còn biết xấu hổ hay không a! Gặp qua không muốn mặt, thật đúng là chưa từng gặp qua loại này mặt dày vô sỉ không muốn mặt chủ a!

Mọi người ánh mắt dần dần thống nhất, giống như nhìn thẳng góc.

"A...! Soái ca, đừng để ý tới bọn này không có văn hóa, không có giáo dục người, chúng ta đi nhanh lên đi! Nếu là lại cùng bọn hắn nói cái gì, liền có sai lầm thân phận của người không phải?" Cô gái trẻ tuổi hai mắt hiện ra kim quang, điển hình hám làm giàu người mẫu nữ dạng, cái này có lẽ chính là lập tức rất nhiều nữ tử biểu hiện đi! Bất quá, cũng chỉ là số ít, dù sao, thuần khiết hiền lành nữ nhân mãi mãi cũng là chiếm chủ lưu.

"Ừm! Người cái này miệng nhỏ thật ngọt! Nói rất đúng, đừng để ý tới bọn này đồ nhà quê, thôi này ăn mày." Nam tử trẻ tuổi rất hưởng thụ cô gái trẻ tuổi lấy lòng, dù nói thế nào, nữ nhân này tướng mạo cũng còn không tầm thường, nếu như, cũng chỉ có thể nói nếu như, dù sao Lâm Uyển Hi quang mang bắn ra bốn phía, đã sớm ẩn khắc tiến vào đám người, tự nhiên cũng bắn ra tiến vào trong ánh mắt của hắn.

Lúc đầu mà! Hắn nói câu nói này, mục đích đúng là vì hấp dẫn, dụ hoặc Lâm Uyển Hi, ai biết hắn đến tốt cùng nói thật hay giả, nhưng là, hắn tin tưởng, nữ nhân đều hám làm giàu, đây là tâm đắc của hắn, hơn nữa là lần nào cũng đúng, nếu không, cái này cô nàng bên cạnh làm sao nghe xong mình liền bắt đầu bắt chuyện nịnh bợ đi lên, hắc hắc!

Nhưng là kết quả hắn thất vọng, Lâm Uyển Hi không có chút nào chú ý hắn, mà là thâm tình đưa tình một mực nhìn chăm chú lên chính đề phòng nhìn xem chung quanh Lưu Thiên Long.

"Làm sao nói chuyện! Há? !" Một người trung niên nam nhân nghe xong cô gái trẻ tuổi lời này, lập tức khí không đánh vừa ra tới, mở miệng nghiêm nghị quát.

"Hừm! Làm sao rồi? Đây là làm sao rồi? Có ý kiến gì không? Hừ, Âu Ba Tang, đừng giả bộ làm ra một bộ chính nhân quân tử bộ dáng, không biết mới vừa rồi là ai nhìn chăm chăm vào người ta bộ ngực lại nhìn, làm sao rồi, hiện tại dự định giả làm người tốt đúng không!" Cô gái trẻ tuổi miệng thế nhưng là tương đương độc ác, số bốn không cho nam tử trung niên mặt mũi, rất là mạnh mẽ đối với bên trong nam cười nhạo nói.

Trán!

Lần này, như nghẹn ở cổ họng, nam tử trung niên nam tử lập tức ỉu xiu, đây chính là điển hình ăn trộm gà bắt thành phần còn mất nắm gạo sao? Giống như cũng không phải, phải nói, chớ đưa tay, đưa tay tất bị bắt mới đúng, người nói người nhìn mỹ nữ liền nhìn mỹ nữ đi, vì cái gì bị ồ như vậy nhìn chăm chăm vào người ta ngực, không chừng kia chảy nước miếng đều nhanh muốn nhỏ giọt người khác bộ ngực sữa bên trong đi, nhìn về nhìn, còn bị người bắt cái chính hành, người sắc mắt cũng là đủ lớn, còn mặt không đỏ tại không đỏ.

Tuy nói người có lòng liêm sỉ, nhưng là, trước đó cái này lòng liêm sỉ đã sớm tại người nhìn người khác ngực thời điểm ném không có.

"Hừ! Là nhìn thế nào? Liền người kia sân bay, lão tử còn không có thêm đâu!" Nam tử trung niên bị phạt mặt mũi, huống chi là tại nhiều người như vậy tràng diện dưới, vẫn là bị một cái nữ lưu hạng người, tự nhiên là không muốn như thế từ bỏ ý đồ. Cứ việc giờ phút này hắn rất xấu hổ.

"Các vị hành khách, đều chớ ồn ào, tại dạng này nhao nhao xuống dưới, liền xảy ra vấn đề lớn. Mời mọi người đều bình tĩnh một chút, công hành khách trước tiên lui ra một bước, để trên xe hành khách sau khi xuống xe các người ở trên xe cũng không muộn."

Lúc này, đuổi tới nhà ga nhân viên công tác bên trong, một niên kỷ hơi lâu một chút, xem ra hắn là một cái lãnh đạo nữ nhân lớn tiếng đối người bày khuyên giải nói.

Đừng nhìn văn tự miêu tả nhiều như vậy, nhưng cũng vền vẹn đôi câu vài lời, điện quang hỏa thạch trong nháy mắt, bằng không, đất này sát toàn bộ tuyến đường đây không phải là ra đại sự kiện. Nhưng là, mặc dù như thế, toàn bộ tuyến đường thời gian vẫn là bởi vậy làm điều chỉnh, bằng không, vậy thật đúng là sẽ phát sinh sự kiện lớn, đương nhiên, đây đều là vô số tàu điện ngầm nhân viên công tác phía sau yên lặng nỗ lực kết quả.

Đang làm việc nhân viên khuyên bảo, ngăn ở cổng nhân tài bắt đầu có đầu có thứ tự nhường ra một đầu xuống xe thông đạo.

"Hừ! Một đám người thô kệch!" Nam tử trẻ tuổi khoe miệng lộ ra đắc thắng mỉm cười, một mặt ngẩng lên đầu đi ra ngoài, nhưng là lập tức lại là khinh miệt đối rời khỏi toa xe những cái kia hành khách bất mãn toát ra một câu.

"Người" trong đó mấy tên ẩn nhẫn nửa ngày nam tử rốt cục nhìn không được, gia hỏa này cũng quá khoa trương đi, quả thực là đúng lý không tha người, vô lý cũng muốn biện ba phần a, thật sự là quá ghê tởm.

"Được rồi, vị đồng chí này, ngài ngoài miệng cũng tích điểm đức đi!" Sớm nhất tên kia nữ công ăn ở viên, một mực tại cố gắng điều giải, thế nhưng là kết quả làm nàng rất bất đắc dĩ, nhưng là càng nhiều hơn chính là phần nộ. Chỉ là bởi vì nàng là công vụ nhân viên, nhất định phải rất có lễ phép, thời khắc dùng mỉm cười phục vụ rộng Đại Thừa khách, bởi vậy coi như trong lòng có rất nhiều không vui, nhưng là cũng chỉ có thể đem cái này bãi nước đắng hướng trong bụng nuốt xuống. Thế nhưng là, bây giờ thấy người trẻ tuổi này như vậy cố tình gây sự đáng ghét, hắn vẫn là đem cảm không ở, nhưng là nàng hay là nắm chắc tốt một cái độ.

"Đúng đây, người khác đều để nói, người còn muốn thế nào? Chẳng lẽ lại, người là thật tâm cảm thấy người chính là trời, người khác đều phải quay chung quanh người sao, người thật đúng là đem mình làm làm mặt trời đúng không? Tiểu tử, thức thời, tranh thủ thời gian xuống dưới." Nhẫn nại đã lâu, cũng không chỉ như vậy dễ hiểu mấy tên hành khách, kỳ thật, rất nhiều nhân chi trước một mực là đánh lấy xem náo nhiệt tâm tính, lẳng lặng xem hí.

Đây chính là người Hoa bản tính, thích xem náo nhiệt.

Chính như lập tức trên internet một câu lấy: Có người bắt đầu cãi nhau, có nhiều khả năng phát triển thành vật lộn, ăn dưa quần chúng đều sợ ngày người, lần này có trò hay để nhìn.

Chính là bởi vì loại tâm tính này, càng nhiều người gia nhập xem náo nhiệt đội ngũ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Tàu điện ngầm hai

Kết quả là, mọi người lại bắt đầu ta gọi lẳng lẳng hình thức, bắt đầu lẳng lẳng xem náo nhiệt.

Nhưng là, sự tình đến phát triển, lại dần dần thoát ly bọn hắn ý nghĩ, bởi vì, cái này trẻ tuổi nam tử hung hăng càn quấy công phu, cùng nữ tử kia, hai người nói lời, quá hại người.

Nhưng là bởi vì lửa không có đốt tới trên người bọn họ, những người này liền không có tham gia tiến đến, yên lặng ẩn nhẫn.

Nhưng là bây giờ thấy người khác đều đang làm việc nhân viên an bài xuống chủ động nhường bộ, người nhà còn ác liệt như vậy, bọn hắn liền bạo phát.

"Đúng đây, quá khi dễ người, loại người này, liền nên hung hăng đánh gãy răng hắn."

"Theo ta nói, mọi người cùng nhau xông lên, tập thể vây đánh hắn."

"Các người bọn này đồ nhà quê, tại sao có thể nói như vậy vị này soái ca!" Đi theo nam tử trẻ tuổi sau lưng, còn chưa kịp xuống xe nữ tử nghe được những người này nói về sau, vội vàng quay đầu đến, sinh khí lớn tiếng giận dữ mắng mỏ.

"A nha!" Chỉ là, không biết là tên nào, không có chút nào thương hương tiếc ngọc tâm thái, thế mà một cước đá vào nàng kia trên kiệu đồn, lập tức, thân thể của nàng hướng phía cửa xe bên ngoài bay đi, lần này, chính đi ở phía trước nam tử trẻ tuổi liền thành trực tiếp người bị hại, hắn bị một cái đột nhiên va chạm, thân hình một cái lao đảo, hướng về phía trước cấp tốc bổ nhào quá khứ.

Bành!

Ăn dứa quần chúng con mắt đều sáng lên.

Tràng diện lâm vào quỹ dị ngắn ngủi trạng thái chờ đợi.

Nhưng là, vền vền cái kia điện quang hỏa thạch một nháy mắt, đang làm việc nhân viên an bài xuống, chờ tại cửa xe bên ngoài hành khách buồn cười lên xe.

"Ha ha ha ha "

Toa xe bên trong, một trận oanh minh, mọi người tập thể cười vang.

Leng keng, leng keng

Lập tức, cửa xe đóng chặt, mang theo bọn này chuyện tốt hành khách nhanh chóng rời đi cái này để nó làm trẻ nãi công việc bình thường địa phương.

"Ngô ngô ngô "

Đứng trên đài, một đạo nam tử bị thâm tiếng kêu không ngừng mà truyền bá ra.

Chỉ gặp một cái rác rưởi thùng phía trên, lúc này thế mà mọc ra hai cây thân cành, nhưng là duy chỉ có khác biệt chính là, cái này hai cây thân cành lại không ngừng đung đưa.

Tại cái này thùng rác thân cây bên cạnh, một vốc người nóng bỏng tuổi trẻ nữ tử chính không biết làm sao đối tới đối lui, không biết như thế nào ra tay.

"Mau đỡ ta ra ngoài, ai tới cứu cứu ta a! Ngô ngô ngô khó chịu chết ta rồi!"

Nguyên lai, vừa rồi kia va chạm, trực tiếp đem nam tử trẻ tuổi công bằng, như là Slam Dunk cao thủ đem hắn cho móc ngược tiến vào phía trước thùng rác bên trong. Có lẽ, nếu như là loại kia hướng lên trên hình tròn miệng giếng thùng rác, hắn cũng sẽ không như thế vất vả, cũng sớm đã bò lên.

Nhưng là, duy chỉ có có ngẫu, chính là bởi vì cái này thùng rác là inox chế tạo, là loại kia phía trên thật tâm, một mặt mờ lỗ hình dạng, lại thêm kia cổ lực va đập, trực tiếp liền ngành sinh sinh đem hấn thể đi vào, không thể động đây, nếu là cứng rắn kéo ra ngoài, đoán chừng sẽ đến một lần lớn chỉnh hình.

Một bên nhân viên công tác nhìn xem tự nhiên cũng là rất gấp, nhà ga hôm nay phát sinh dạng này một hệ liệt sự kiện, bọn hấn cũng rất là hao tổn tinh thần, bọn hấn một bên ở trong lòng bản thân kiểm điểm, một bên vây quanh cái này thùng rác đang nghĩ biện pháp.

"Tốt, vị tiên sinh này, ngài trước hết nhin một chút đi, chúng ta xác thực không có cách nào, như vậy đi, chúng ta thông tri phòng cháy bộ môn đến cửa mở cái này thùng rác." Tên kia lãnh đạo bộ dáng nữ công ăn ở viên cũng rất bất lực, cái này đã vượt ra khỏi phạm vi năng lực của bọn họ. Nếu như nài ép lời kéo, thế tất đối người trẻ tuổi này tạo thành tổn thương, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể cầu viện, thế là nàng mau tới trước trấn an.

"Nhẫn, nhin người muội a! Còn không cho lão tử nhanh một chút, các người có biết hay không lão tử là ai, lão tử thế nhưng là Vũ Thành Phó thành chủ thân ngoại sinh, nói cho các người biết, hôm nay việc này lão tử cùng các người không xong! Ngó ngó ngó" nam tử trẻ tuổi không cảm kích chút nào, bực tại sắt trong thùng rác đầu giờ khắc này cũng đình chỉ gãy dựa, hấn đồng dạng biết mình dạng này cũng là phí công, không chừng tùy tiện làm việc sẽ còn thương tổn tới mình, chỉ là hấn lại cảm thấy vô cùng biệt khuất, cái này đây mình hóa ý biết không có địa phương vung, vừa vụn, tên này nữ lãnh đạo tiến tới góp mặt, hấn liền đem lửa giận một mạch nghiêng về quá khứ.

Mặc dù một bên nhân viên công tác nghe được hấn về sau, tất cả mọi người tức giận phi thường, nhưng là, đầu tiên, bọn hấn là công vụ nhân viên, nhiệt thành phục vụ là tôn chỉ của bọn hấn, mặc kệ gặp được dạng gì tình trạng, bọn hấn đều phải khuôn mặt tươi cười đón lấy; nhưng là, hiện tại mấu chốt nhất một điểm, chính là bọn hấn lập tức từ nơi này nam tử trẻ tuổi trong giọng nói nghe được một cái từ mấu chốt: Vũ Thành Phó thành chủ thân ngoại sinh.

Có lẽ, bỏ qua một bên thân ngoại sinh ba chữ bất luận, nhưng là, cái này Vũ Thành Phó thành chủ năm chữ to, thế nhưng là chữ chữ châu ngọc, một viên một viên một mực gõ vào trong lòng của bọn hấn.

Phiền phức lớn rồi!

Đây là đại gia hỏa giờ khắc này ý nghĩ đầu tiên!

Phát đạt! Không nghĩ tới hôm nay trong lúc vô tình thế mà bị tạt một viên kim quy tế.

Đây là cô gái trẻ tuổi giờ khắc này ý nghĩ!

Thật không biết cái này cô gái trẻ tuổi là thế nào nghĩ, lòng của nàng thế nhưng là thật to lớn a! Chẳng lẽ, người liền không có chút nào ý thức được, cái này Vũ Thành Phó thành chủ thân ngoại sinh, vì cái gì chui vào cái này bằng sắt thùng rác sao?

Có lẽ giờ khắc này làm kẻ đầu têu nàng, ngay tại huyện trưởng, ước mơ lấy tương lai tốt đẹp cũng nói không chừng đấy chứ?

Kỳ thật, đó cũng không phải có lẽ, mà là thật sự, cái này cách ăn mặc một tuổi trẻ nữ tử gọi Trịnh Hà, công tác của nàng bởi vì trình độ học vấn của nàng vấn đề, vền vẹn chỉ có thể ở một chút khách sạn cùng tiệm cơm tới tới lui lui chạy, là một chào hàng bia.

Bất quá, cho dù là bởi vì không có trình độ, chỉ có thể ở những này ô trọc trường hợp hành tẩu, nhưng là, chính là bởi vì nàng giỏi về cách ăn mặc, lại thêm nàng bản thân cũng là thật có tư sắc, thế là, tại cái này đục ngầu ngành nghề bên trong, nàng cũng là lẫn vào như rồng đến thủy.

Thế nhưng là, thường tại bờ sông đi đâu có không ướt giày thời điểm!

Cái này bên trong chua xót, chỉ có chính nàng là bản thân trải nghiệm.

Bình thường, bị khách nhân áp áp ôm một cái, sờ sờ lau lau, nàng từ lâu quen thuộc, chỉ là, thay vào đó thanh sắc khuyến mãi trường hợp, muốn bảo trụ trong sạch chi thân, kia là so với lên trời còn khó hơn, thế là, ngay tại một lần tiếp khách lúc uống rượu, bị người âm thầm tại trong rượu hạ độc.

Khi nàng tỉnh lại sau giấc ngủ thời điểm, ngoại trừ hạ thân đau đớn, còn có chính là tuyết trắng trên giường đơn kia đại biểu thiếu nữ trong trắng một màn kia tiên diễm đồ đắm.

Liệt lão đảo nghiêng đi ra nhà khách lúc, sau lưng phục vụ viên liú rú, xì xào bàn tán chính đâm sống lưng nàng xương tại cười đùa.

Nhưng là, đối với những này, giờ khắc này nàng tê dại, không nhìn, sau khi về đến nhà, nàng chết kinh đem toàn thân trên dưới cho tới tới lui lui thanh tẩy nhiều lần, thế nhưng là, kia lại có thể thế nào, mất đi đồ vật, là thế nào cũng không về được.

Một người trốn ở trong nhà gian phòng, đóng cửa không ra, uốn tại trong chăn gào khóc khóc rống sau một lúc, tư tưởng của nàng lại bắt đầu biến hóa, như vậy cũng tốt so vật cực tất phản, có đôi khi, rất nhiều người tâm tính là yếu ớt, một khi chịu đựng không được đã kích, như vậy rất có thể tiền sẽ đi hướng một cái khác cực đoan, lúc này nàng chính là như vậy.

Từ đây, nàng tựa như biến thành người khác, thanh sắc khuyến mãi ngành nghề bên trong, khắp nơi đều gặp được nàng, nhưng là, nàng trở nên tinh minh rồi, xảo trá, lần này, vô số trăm mê ở thanh sắc khuyến mãi thế giới nam nhân, từng cái đều quỳ dưới gấu vấy của nàng, bị nàng đùa bỡn trong lòng bàn tay, chính nàng cũng là làm không biết mệt.

Chỉ là, mọi thứ đều có một cái điểm cuối cùng, chơi đến lâu, nàng cũng gặp phải mấy cái chấp hành tỷ muội, tại lâu dài trong khi chung, tỷ muội thuyết

phục rốt cục đưa nàng cực đoan trả thù tâm lý cho lại một lần nữa lỗi trở lại xa một chút, chỉ là, muốn lần nữa biến trở về lúc trước cái kia tình khiết nữ hài, còn có thể sao?

Bất quá, dù cho không thể, nàng cũng ý thức được mình không thể lại tiếp tục tự cam đoạ lạc đi xuống, bởi vì nàng cũng cảm thấy mệt mỏi, nhưng là, muốn tìm được một cái vừa lòng, cái nào dễ dàng như vậy, nàng để ý, người khác ghét bỏ nàng, người khác để ý nàng, nàng lại chán ghét người khác.

Không phải sao, cứ như vậy một mực kéo lấy, bỗng nhiên hôm nay cứ như vậy xáo gặp được như thế một cái có bối cảnh người.

Tâm tư quen thuộc nàng, tự nhiên bắt đầu đánh lên tính toán tới.

Về phần nói kết quả là không phải như cùng nàng mình tưởng tượng, kế hoạch như vậy thuận lợi, ha ha, những này, đoán chừng chỉ có chính nàng biết.

"Thiên Long, người thật là xấu a! Ha ha ha" Lâm Uyển Hi nhìn qua Lư Thiên Long, che lấy kia đỏ bừng miệng nhỏ, một bên nhỏ giọng nói, còn vừa không nhịn được phát ra liên tiếp yêu kiều cười.

"Nha! Xấu sao? Ta làm sao rồi?" Lư Thiên Long giả ra rất là nghi ngờ thần sắc nhìn xem Lâm Uyển Hi, vừa rồi một cước kia, hấn ra chân thế nhưng là rất nhanh, căn bản cũng không có để cho người ta nhìn ra là hấn đá, chỉ biết là trong đám người đột nhiên liên nhiều hơn một cước mà thôi.

Nhưng là mặc dù như thế, Lâm Uyển Hi vẫn cảm giác được, dù sao, nàng cách Lư Thiên Long gần nhất, mà lại Lư Thiên Long ra chân thời điểm, thân thể cũng nương theo lấy lắc lư.

Lúc đầu, đối với nam nhân khi dễ nữ nhân, Lâm Uyển Hi là rất vô sỉ, đương nhiên, Lư Thiên Long cũng không phải là loại kia thích khi dễ nữ nhân nam nhân, nhưng là, lúc này, hai người cũng đã sớm chán ghét lên Trịnh Hà, nữ nhân này cũng thực rất đáng hận một điểm, đây cũng là chính vì vậy, Lâm Uyển Hi không có sinh khí ngược lại cười duyên duyên cớ.

"Điệp điệp còn lấp đặt đúng không? Hừ! Ta lại không có trách tội người, chính là cảm thấy đi, vừa rồi người một cước kia có chút" lời còn chưa nói hết, Lâm Uyển Hi một lần nữa che kia mê người cái miệng anh đào nhỏ nhắn nở nụ cười, tựa như nghĩ đến vừa rồi một màn kia buồn cười trắng cảnh.

"Hắc hắc, ta động tác nhanh như vậy, tự nhận là rất bí ẩn, kết quả vẫn là bị người phát hiện. Ai, thật đúng là ứng câu kia: Chớ đưa tay, đưa tay tất bị bắt a!" Lư Thiên Long trên mặt hiện ra một bộ bất đắc dĩ thần sắc, giống như rất về không ưa.

"Khụ khụ" Lâm Uyển Hi đột nhiên đình chỉ tiếng cười, giống xem kỹ người ngoài hành tinh nhìn xem Lư Thiên Long.

Gia hỏa này, làm sao lại như thế thích cái kia?

Ừm! Đúng, diễn kịch.

Nếu để cho Lư Thiên Long biết, hấn diễn kịch kỹ thuật là như vậy trăm ngàn chỗ hở, không biết nên làm thế nào cảm tưởng a! Hoàn toàn chính xác, gia hỏa này giờ khắc này có dự định đóng kịch, liền ngay cả không thể nào làm bạn ở bên cạnh hấn Lâm Uyển Hi đều có thể liếc thấy mặc hấn điểm này tiêu thủ đoạn, thực tình là thất bại a!

Nhưng là, chúng ta nam chính căn bản cũng không có ý thức được, vẫn như cũ làm ra một bộ ta bị thương rất nặng bộ dáng, hướng lên nhún vai.

"Đại ca, ta đều khó chịu chết rồi, người nhìn, như thế cái đại mỹ nhân, bày ở da mặt dưới mặt đất, có thể xem không thể đụng, ta tiểu huynh đệ này đã bắt đầu tạo phản á!" Trong đám người, mấy tên âu phục đen tên hèn mọn nhét chung một chỗ.

Bọn hấn tự xưng "Hắc Hắc Đẳng", về phần bộ trang phục này, đoán chừng trường kỳ nhìn Đào Quốc Bệnh Độc khán quan cũng sớm đã hiểu rõ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Thiết Tam

Bọn hấn mỗi lần xuất hành, đều là tập thể xuất động, hoàn toàn dựa theo đảo quốc virus hình thức làm việc.

Quay phim là ắt không thể thiếu một viên, mặt khác, hỗ trợ đứng gác canh chừng cũng là phần quan trọng nhất, tự nhiên, virus mang theo người là nhất định nhất định không thể thiếu một viên, hấn nhưng là mấu chốt một bút.

Hôm nay bọn hắn ra, chính là định tìm kiếm mục tiêu.

Đừng tưởng rằng bọn hắn vөн vẹn một đám gã bỉ ổi, đều chỉ là vì thỏa mãn mình dơ bẩn **, bọn hắn mặc dù ban sơ mục đích đúng là vì bỉ ổi những cái kia nhất gan nữ sinh, thỏa mãn trong bọn họ tâm chỗ sâu dơ bẩn **, thế nhưng là, Khi bọn này gã bỉ ổi tụ tập lại một chỗ về sau, quan niệm của bọn hắn bắt đầu thay đổi.

Một phương diện, bọn hắn phải không ngừng tiếp tục thỏa mãn mình dơ bẩn **, một phương diện khác, chính là lợi dụng những cái kia nhất gan nữ nhân, nhất là xinh đẹp nữ sinh, đưa các nàng thông qua loại này bản thủ thủ đoạn đạt được về sau, lại chuyển biến làm chụp ảnh lợi nhuận, mà lại, thẳng đến trước mắt, bọn hắn đều tiến hành đến tương đương thuận lợi, đồng thời Holly tương đối khá, cái này cũng liên kích thích bọn hắn càng ngày càng tăng phạm tội ý thức.

"Hắc Côn, ngươi gấp cái gì? Lại nói, chẳng lẽ ngươi không nhìn thấy cô nàng kia bên người có một làm bạn sao? Lại nói, coi như bỏ qua một bên nàng, không phải còn có cái khác có thể ra tay sao? Bất quá, đáng tiếc, lúc đầu trước đó cái kia mặc gọi cảm nữ nhân hay là của ta mục tiêu, nhìn nàng trang phục, nhất định rất dễ dàng liền lên tay, chỉ là a, cuối cùng gặp được như thế một gốc rễ, để nàng cho trượt." Trong đó một tên âu phục đen nam nhân vừa hướng Hắc Côn thấp giọng khuyên giải, một bên lại rất là thất vọng bộ dáng nói.

"Hắc Động, ngươi đây thật là đàn ông no không biết đàn ông chết đói a! Các ngươi trước đó đều đã đắc thủ hưởng thụ qua, duy chỉ có ta còn không có, huống hồ, còn có thuốc này, về được hiệu đến về sau, các ngươi cũng không phải không biết uy lực của nó, này chỗ nào có thể chịu a! Đây không phải muốn mạng người sao? Không được, ta liền nhìn trúng nàng, các ngươi cho ta nghĩ biện pháp, ta liền muốn nàng." Hắc Côn cố nén kia cổ về được hiệu tuôn ra khó chịu, không, phải nói hưng phấn, lúc đầu đi, được hiệu còn không đến mức nhanh như vậy, thế nhưng là Khi nàng một chút nghiêng mắt nhìn gặp xinh đẹp không gì sánh được Lâm Uyên Hi, hắn liền đem cảm không ở, vậy liền giống điên cuồng, nhiệt huyết dâng lên, tự nhiên, cũng liền gia tốc được hiệu bay hơi, kích thích cái này được hiệu không ngừng phát tác.

"Tốt tốt tốt, theo ngươi còn không được sao? Nhưng là, chúng ta không thể tùy tiện hành động, phải hảo hảo tính toán tính toán, muốn một kích phải trúng, không phải, liền muốn thất bại trong gang tấc." Hắc Động bắt đầu đi Ứng Thừa Liễu xuống tới, nhìn xem Hắc Côn khó chịu như vậy, bọn hắn cũng là không đành lòng, xem ở hôm nay gia hỏa này coi như kính nghiệp phân thượng, cần cù chăm chỉ giúp đỡ canh chừng mới vừa buổi sáng, hắn cũng không đành lòng cự tuyệt.

"Hắc kê, hắc vịt, chó đen, ba người các ngươi một hội dạng này dạng này. . ." Hắc Động đối một bên chính nhìn xem Hắc Côn chế giễu hai người phát tay phân phó nói.

"Ừm! !"

Lưu Thiên Long nương tựa theo trực giác bén nhạy, tuy nói hắn là đưa lưng về phía Hắc Động bọn hắn, nhưng là, xuất phát từ bản năng cảm giác nguy cơ vẫn là để hắn bỗng nhiên cảm giác sau lưng trở nên lạnh lẽo, quay đầu hướng về sau lưng Hắc Động phương hướng nhìn sang, nhưng là, bởi vì đám người dày đặc, người trên xe viên rất nhiều, hắn cũng không thể xác định phần này nguy hiểm đến tột cùng là tới từ cái nào điểm, bất quá, cứ việc không thể xác định, hắn vẫn là đem tinh lực toàn bộ nhắc lên.

Nếu như bỏ qua một bên chính hắn một người không tính, dù sao chính hắn thân thủ, nếu là ngay cả điểm ấy nguy cơ đều không đối phó được, vậy còn không như trở lại trên núi đi vượt qua cuối đời. Chỉ là, mình bảo vệ dưới cái này mềm mại mỹ kiều oa, nhưng lại không thể không để hắn treo lên mười hai phần tinh thần, nếu là bởi vì mình nhất thời sơ sẩy, tạo thành Lâm Uyên Hi có bất kỳ sai lầm, vậy mình chính là lại thế nào đền bù đều chỉ có thể là chuyện tiểu lâm. Huống hồ, hắn cũng không cho phép chuyện như vậy ở trước mặt mình phát sinh.

Còn có chính là, hắn không xác định mục đích của đối phương, đến tột cùng là đối diện mình vẫn là Lâm Uyên Hi, thế nhưng là nghĩ lại lại nghĩ một chút, đột nhiên cảm giác được ý nghĩ của mình rất ngây thơ.

Vì cái gì a?

Lâm Uyên Hi đơn thuần như vậy, thiện lương, bình thường vẫn luôn là tại Vũ Đại thâm cư không ra ngoài, dù cho ra số lần, đó cũng là rất ít.

Bất quá, kẻ thù của mình, ha ha, chính hắn nội tâm nghĩ đến chỗ này, cũng là bỗng cảm giác bất đắc dĩ, giống như từ khi mình rời núi đến nay, chiêu này gây thị phi còn thực không ít a.

Nhưng là, ngẫu nhiên hắn lại dứt bỏ những này quấy nhiễu mình việc vặt, lần nữa đem lực chú ý tập trung lại, lấy ứng đối tùy thời phát sinh nguy hiểm.

Cát!

"Không phải đâu? ! Hắc Động lão đại. Gia hỏa này chẳng lẽ phát hiện chúng ta sao?" Vừa rồi Lưu Thiên Long không có mục đích kia thoáng nhìn, để hắc kê, hắc vịt bọn hắn lập tức dọa đến dừng lại hướng phía trước bước chân, rụt cổ lại khiếp đảm đối với Hắc Động hỏi.

"Nhìn các ngươi đều cái gì là gan a? Thật là làm cho ta cảm giác được mất mặt a! Các ngươi nói, nếu như nếu là hắn phát hiện chúng ta, chỉ là như thế quay đầu nhìn một chút sao? Còn có, nhiều người như vậy, ngươi cho là hắn nhất định là xem chúng ta sao? Không chừng trùng hợp hắn xoay đầu lại hoạt động một chút cổ đầu? !" Hắc Động nhìn xem mấy cái này hèn mọn gia hỏa kia khiếp đảm thân sắc, trong lòng tuy nói rất là không vui, nhưng dù sao cũng là đội ngũ của mình, huống chi mình ngày sau lên như điều gặp gió vẫn là cần bọn hắn, bởi vậy, một bên cho bọn hắn phân tích đồng sự, lại dùng động viên ngữ khí cổ vũ bọn hắn tiếp tục hành động.

"Vẫn là Hắc Động lão đại anh minh a! Ngươi quang huy hình tượng thật sự là hoàn toàn chiếu rọi tiến vào trái tim của ta, ta muốn vì ngươi bay lượn! Ngươi vĩ ngạn bộ dáng khắc ở trong đầu của ta, ta muốn vì ngươi điên cuồng. . ." Hắc Côn một mặt sùng bái chi tình, bộ dáng kia, động tác kia, còn có

lời nói này, lập tức dẫn tới người chung quanh ghé mắt không thôi, từng cái chỉ kém đem trong bụng cách đem dự trữ đều cho phun ra.

Đồng dạng, Hắc Côn cũng là một bộ ghét bỏ đáng vẽ.

Mặc dù, hẳn xác thực hưởng thụ cái này một phần lấy lòng, chỉ là, ngơoi nha, sẽ không nhìn một chút trường hợp a!

Mẹ nó!

Mất mặt ném đại phát!

Thế nhưng là mình bây giờ muốn cùng gia hóa này phui sạch quan hệ, đoán chừng đánh chết người chung quanh cũng sẽ không tin tưởng.

Bởi vì, ngay tại hẳn một bộ ta rất ủy khuất, rất oan uổng thần sắc nhìn về phía chung quanh lúc, dừng lại bạch nhãn bom hướng về hẳn đánh tung mảnh nổ tới, kia tràn đầy khinh bỉ, ghét bỏ chỉ tình, không cần nói cũng biết.

Oan uổng a!

Hắc Động trong lòng một trận ai oán.

Ca thế nhưng là thẳng nam, không phải loạn nam a! Các ngơoi muốn hay không dùng loại kia chỉ có nhìn loạn nam ở giữa ánh mắt đến xem ta à!

Trở lại chuyện chính, cứ việc trong lòng ủy khuất không chỗ kể ra, cũng không có cách nào rũ sạch liên quan, hẳn cũng không thể bởi vì lưng người khác so sánh liền từ bỏ kế hoạch.

Hoặc là nói, cái này cũng vén vén hẳn vừa rồi một cái bản năng phản ứng: Cách thức thẳng nam, ca mặc dù hèn mọn, nhưng là cũng vén vén thích nữ nhân a, ngơoi cái tên này này tầm thần sắc, khiến cho giống ca là cái ngoặt nam a!

"Đi đi đi! Ngơoi tên hỗn đản, cũng không nhìn một chút đây là trường hợp nào!" Hắc Động kỳ thật tịnh không để ý những người kia nhìn nhóm người mình ánh mắt, có lẽ nói, hẳn đã sớm thành bình thường đi! Bởi vậy, hẳn cũng không có bởi vì vừa rồi Hắc Côn một trận nịnh nọt chỗ thu nhận xấu hổ mà không vui, nhưng là vì khuyên bảo Hắc Côn chú ý trường hợp, hẳn cũng vén vén nhẹ nhàng thưởng một cái hạch đào cho Hắc Côn.

"Hắc hắc! Hắc Động lão đại anh minh! Hắc Động lão đại uy vũ!" Hắc Côn hèn mọn thề lưỡi, nhưng là, le lưỡi liền le lưỡi đi, gia hóa này thế mà còn cần đầu lưỡi làm ra một cái chỉ có đại chúng nam sinh mới hiểu được động tác, bộ dáng kia, thần tình kia.

Ồ!

Hắc Động nhìn xem Hắc Côn vừa rồi biểu tình kia, động tác kia, nhin không được toàn thân trên dưới run run một chút.

Kết quả là, Hắc Động bắt đầu hoài nghi nhân sinh, hoài nghi chính mình có phải hay không chân chính thẳng nam?

"Mấy người này thật hèn mọn, xem bọn hẳn trang phục, còn có nét mặt của bọn hẳn." Trong đám người, mấy cái hiển nhiên là cùng nhau nam nữ xì xào bàn tán thảo luận.

"Ừm! Ta cũng chú ý tới, xem xét cũng không phải là kẻ tốt lành gì! Tiểu Quyên, ngơoi yên tâm, có ta ở đây, ta sẽ bảo vệ tốt ngơoi." Bị gọi là tiểu Quyên nữ hài bên người tên kia tướng mạo nhã nhặn nam sinh đối nàng ôn nhu nói.

"Ồ! Hai người các ngơoi thật buồn nôn!" Tiểu Quyên bên người một bạn gái hai tay giao nhau cùng một chỗ, hai cái chân trên mặt đất nhẹ nhàng chà chà, sau đó lộ ra một bộ khoa trương biểu lộ nói.

"Đúng đấy, các ngơoi dạng này, liền không có cân nhắc chúng ta mấy cái này độc thân cầu cảm giác sao? Chúng ta tập thể khinh bỉ các ngơoi!" Một tên khác nữ sinh cũng là phụ họa, hiển nhiên, lại là một độc thân muội tử.

"Cái gì a? Chúng ta nào có tú ân ái? Lại nói đâu? Phương bằng chữ Nhật biển không phải đang theo đuổi các ngơoi sao? Nếu không, các ngơoi liền thừa dịp hiện tại, cho bọn hẳn, cũng cho hai người các ngơoi mình một cơ hội! !" Tiểu Quyên đầu tiên là lộ ra một bộ ủy khuất thần sắc, nhưng là rất nhanh chuyện biến đổi, biểu lộ cũng đi theo thay đổi, giọng nói chuyện mang theo một tia hoạt bát, cũng mang theo một bộ ủng hộ ý tứ.

"Ai nha! Ngơoi tại sao có thể dạng này a?" Lúc trước tên nữ hài kia bỗng nhiên trở nên nhăn nhó.

"Tốt ngơoi cái tiểu Quyên, ngơoi đây là tại bán rẻ bạn bè giữ mình a! Hừ hừ, xem chúng ta hôm nay sẽ trường học ký túc xá làm sao thu thập ngơoi? !" Đằng sau tên kia nữ sinh giả trang ra một bộ hung ác thần sắc uy hiếp nói.

"Ai nha, ta sợ! Lạc lạc lạc lạc. . ." Tiểu Quyên cũng không có dừng dọa đến, bất quá vì phối hợp, nàng vẫn là giả trang ra một bộ sợ hãi đáng vẽ, lập tức liền hướng mình bạn trai trong ngực chui vào, tốt một cái y như là chim non nép vào người, giống như đó chính là hẳn đáng giá tin cậy an toàn cảng. Bất quá a, cô em gái này cũng là cơ linh, ánh mắt của hẳn còn không ngừng mà đối với hai gã khác nam sinh nháy mắt.

Hai gã khác nam sinh tự nhiên cũng không ngu ngốc, sao có thể không rõ đây là tiểu Quyên đang giúp mình hai người. Thế là nhao nhao hướng về nàng ném lấy cảm kích cười một tiếng, sau đó, bắt đầu đem tinh lực chuyển dời đến kia hai tên nữ hài trên thân.

Hắc Động đám người này có lẽ không nghĩ tới, sự xuất hiện của bọn hắn, thế mà lại còn xoa thành hai đội tiểu tình lữ chuyện tốt đi!

"A nha!"

Bỗng nhiên, một tiếng nữ tử duyên dáng gọi to thanh âm từ Luru Thiên Long sau lưng ra.

Ngay sau đó, Luru Thiên Long cũng cảm giác được sau lưng của mình bị hai khối mềm nhũn đồ vật đè lại, đồng thời, một đôi kiều nộn trắng nõn cánh tay liền chăm chú từ sau hướng về phía trước nhốt chặt hắc cổ.

Tốt a, là ghim chặt hắc cổ.

Vì cái gì Luru Thiên Long cái này một hồi tính cảnh giác kém như vậy a?

Không phải, bởi vì cái này thời điểm đoàn tàu bỗng nhiên một trận lắc lư, nếu không phải là hắc cân bằng năng lực không tệ, đoán chừng hắc cũng sẽ ngay tiếp theo cùng Lâm Uyển Hi cùng một chỗ ngã sắp xuống đi. Không gặp giờ khắc này, liền ngay cả Lâm Uyển Hi đều chui vào trong ngực của hắc sao?

"Cái này cái gì nát kỹ thuật a, tài xế này, ta muốn khiếu nại!" Trong đám người truyền đến tiếng ồn ào.

"Đúng, cái này may mà ta bắt kiên cố, không phải không chừng quảng thành cái dạng gì?" Tiếng phụ họa vang lên lần nữa.

"Ai nha, đau chết mất!" Một nữ nhân phát ra yêu kiều.

"Tốt tốt, các vị đều bình tĩnh một chút, loại chuyện này cũng không phải đoàn tàu lái xe nguyên ý, chúng ta đều rộng lượng điểm đi, lái xe cũng không dễ dàng, suốt ngày ngồi tại điều khiển vị bên trên, đủ vất vả!" Một trưởng giả bộ dáng người khuyên nói.

"Đúng vậy a đúng vậy a, người trẻ tuổi, chẳng lẽ còn không đuổi kịp chúng ta cái này mấy cái lão cốt đầu sao?" Mấy tên đại gia đại mụ cũng là đi theo thuyết phục.

Thế là, mấy tên cầu nhàu gia hỏa rồi rít ngậm miệng lại.

Đúng a!

Người khác đại gia đại mụ đều không nói gì thêm, chúng ta làm người trẻ tuổi, nếu là tại tiếp tục phản nản. . .

"Ai nha! Soái ca, người đem người ta nơi này đều cho thật đau."

Bỗng nhiên, Luru Thiên Long sau lưng nữ nhân phát ra một trận điệu đà thanh âm, muốn bao nhiêu tê dại liền có bao nhiêu tê dại, nếu không phải Luru Thiên Long tự nhận định lực còn tạm được, đoán chừng giờ khắc này, chỉ bất định liền bị nữ nhân này cho tai họa.

Thật đúng là một cái yêu tinh a!

Đây là Đát Kỷ chuyển thế sao?

Quân không thấy, Luru Thiên Long bên người mấy vị nam tử trẻ tuổi, không, phải nói bao quát mấy cái kia nam tử trung niên, lúc này sắc mặt đều trương đương hồng nhuận, hiển nhiên, cũng là bị nữ tử vừa rồi ôn ền mị thanh âm cho dụ hoặc ở.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Tàu điện ngầm

Luru Thiên Long không dám động, thế nhưng là bất động, tay của nữ nhân này lại không an phận, hướng hồ, cái này nam nữ thụ thụ bất thân, lại là trước mắt bao người, ảnh hưởng cũng không tốt.

Lâm Uyển Hi tự nhiên cũng là nhìn thấy màn này, chỉ là, nàng giống như bị nữ tử này thanh âm mị hoặc ở giống như.

Kỳ thật cũng không phải là như thế, nàng chỉ là bị nữ tử gan to như vậy động tác cho sợ ngây người, dù sao, hắc vẫn là cái đơn thuần nữ sinh, nơi nào

thấy qua như vậy chiến trận, tựa như lần trước tại nhà khách, nếu như không phải Lưu Thiên Long gặp lúc xuất hiện, nhân sinh của nàng có lẽ như vậy kết thúc đi!

Đừng nhìn nàng ngày bình thường dịu dàng như ngọc, nhưng là, thực chất bên trong vẫn là loại kia trong trắng liệt nữ tư tưởng.

Có lẽ có người muốn nói, người lập trong trắng đền thờ sao?

Vậy tại sao Lưu Thiên Long đưa người toàn thân trên dưới thấy hết, cũng cơ hồ sờ hết, vậy người vì cái gì liền không tiếp tục làm người trong trắng liệt nữ a.

Ha ha! Xin hỏi, nếu như là chính người ngưỡng mộ trong lòng, vì đó động tâm vị kia, người sẽ còn làm ra loại chuyện ngu này sao?

Cho nên nói, có đôi khi làm ra sự tình gì, vậy cũng là nguyên nhân quan trọng người mà đi, bởi vì sự tình mà định ra, không phải chúng ta có thể tự coi nhẹ mình.

"Vị tỷ tỷ này, người làm phản a?" Lưu Thiên Long rất xấu hổ, cũng rất quẫn bách, dù sao, hắn vẫn là một đồng tử quân, là một chính vào huyết khí phương cương tuổi tác thiếu niên lang.

Vừa rồi, nữ tử này đứng ngã ở sau lưng mình thời điểm, kia một đôi mảnh khảnh cánh tay, thế nhưng là gắt gao ghim chặt hắn cái cổ, chi kém không có đem hắn cho siết con sóc quá khứ, cũng may, nữ nhân này tay cũng là rất nhanh liền buông lỏng ra.

Nhưng là.

Nhưng là người buông ra liền buông ra đi!

Vì cái gì hết lần này tới lần khác còn không an thần, đem kia hai tấm tuyết trắng trơn mềm nhu di tại trên người mình quét tới quét lui, đây là tại soát người đâu, vẫn là lại rà rà mình a?

Bỏ qua một bên những này không nói, mấu chốt là mình cái này trong lòng bị châm ngòi thế nhưng là sừng sốt một chút a!

Làm sao cái sừng sốt một chút a!

Chính là kia thanh xuân kích tình chi hóa, bị nữ tử này tay cho từng chút từng chút kích động.

Thế này sao lại là hai cánh tay a, rõ ràng chính là hai đầu không có xương cốt Xà a!

Trên dưới tung bay, đồng sở tây tác, trực tiếp liền đem Lưu Thiên Long dụ hoặc toàn thân mồ hôi đầm đìa.

Xem ra, không phải Lưu Thiên Long định lực không được, mà là nữ nhân này mị công quá lợi hại a!

Bởi vì, nàng tại hai chi mềm nhẵn không xương cánh tay không ngừng động tác thời điểm, kia kiều diễm trong môi đỏ còn không ngừng phát ra dụ hoặc đến cực điểm thờ dốc thanh âm.

Không chỉ có Lưu Thiên Long cái này trực tiếp khoảng cách gần người bị hại mặt đỏ tới mang tai, nhiệt huyết dâng lên, liền ngay cả một bên những cái này nam nhân cũng là từng cái trông mắt bên ngoài lờ, miệng phóng đại, còn kèm theo chảy nước miếng chảy ra ngoài, mọi người hai mắt chỗ quan chi chỗ, tự nhiên là Lưu Thiên Long sau lưng nữ nhân.

Lưu Thiên Long là bởi vì trực tiếp bị châm ngòi, bị câu dẫn dụ hoặc, cũng không có thị giác bên trên xung kích, thế nhưng là, những nam nhân kia cứ việc không có bị từ trên thân thể dụ hoặc, nhưng là, kia đánh vào thị giác lực thế nhưng là tương đương cường hãn a.

Thật không biết nữ nhân này đến cùng phải hay không yêu tình xuống núi, đi vào phạm trần tục thế đến mị hoặc tung sinh.

Nhưng thấy.

Một thân sa mỏng như là cánh ve tơ chất quần áo chăm chú dán tại nàng kia có lỗi có lỗm da tuyết phía trên, tuy nói trên thân đúng là mặc vào một thân quần áo che chắn, thế nhưng là, cái này cùng không có mặc có cái gì khác nhau a! Ngược lại còn hơn một chút, đều nói mỏng lung đẹp mới là thật đẹp, đồng dạng, mỏng lung dụ hoặc, đối với nam nhân sức hấp dẫn, lực sát thương không phải là không một loại trần trụi dụ hoặc a!

Không có nam nhân kia có thể tại dạng này một nữ nhân trước mặt trấn định xuống tới, trừ phi, bản thân hắn chính là phế vật.

Nữ nhân vóc người cao gầy, bại lộ bên ngoài tuyết nõn da thịt, cùng nàng không ngừng vận vẹo dáng người, đó là dạng gì lực sát thương, lúc này, cũng chỉ có những này ở đây nam nhân hiểu được.

Các nam nhân là lâm vào, thậm chí có người bắt đầu đưa tay hướng về hạ thân tìm kiếm, không có cách nào a! Thực sự ghen khó chịu.

Trong nữ nhân, chỉ có số ít mấy tên như là Lâm Uyển Hi lâm vào ngẩn ngui mê mang.

Đều nói khác phái hút nhau, cùng giới chửi nhau, chính là cái đạo lý này.

Cứ việc giờ khắc này nam tính hormone bị cái này xa lạ mị hoặc nữ tử cho từng cái chọn kích tình tăng vọt, nhưng là, nữ nhân vẫn là rất thanh tỉnh tồn tại một bộ phận.

"Tê! A! Đau đau đau!"

Vừa đến nam tính thanh âm phát ra, thanh âm thảm liệt, có thể nghĩ, cái này nên có bao nhiêu đau a!

Bất quá, nên!

Chỉ gặp một vừa rồi đồng dạng lâm vào mị hoặc chi cảnh bên người nam tử, một nữ tử Mãn Hán ghen tuông, cùng một mặt phần nộ đưa tay tại nam tử bên hông thịt mềm xù từ từ địa bóp lấy.

Dắt!

"Nhìn rất đẹp đúng không? Có muốn đi lên hay không thử nghiệm một phen?" Lúc này, lại là một cô gái trung niên chống nạnh đối với mình bên cạnh nam nhân hỏi.

"A! Thật sao? Ta cũng có thể?" Nam nhân nhất thời không có tỉnh táo lại, hắn vừa mới chỉ là bị tên nam tử kia kêu thảm cho kinh đến, lúc này còn không có triệt để kịp phản ứng, thế là theo bản năng nói thẳng ra mình nội tâm ý tưởng chân thật.

"Tốt a! Ngươi thật đúng là nghĩ a! Nhìn lão nương làm sao thu thập ngươi." Chỉ gặp vừa rồi hai tay chống nạnh, xin thời điểm giận dữ tên kia trung niên nữ tử, nghe được trong nam nhân tâm lời từ đáy lòng về sau, lúc này liền bạo phát.

Ba! Ba! Ba!

"A! A! A!"

Ba đạo thanh âm thanh thúy dễ nghe tại tiếng nói của nàng rơi xuống về sau, chỉ gặp hắn trước mặt trung niên nam nhân trên mặt, kia đỏ tươi thủ chương ẩn lộ ra là như vậy chói mắt.

"Lão bà! Ngươi vì cái gì đánh ta?" Bởi vì đau đớn, nam tử trung niên rốt cục thanh tỉnh, thế nhưng là, cái này hỏi lời nói, là giống thanh tỉnh sao?

Chuyện giống vậy, tại trong xe liên tiếp, hảo hảo náo nhiệt.

"Phi! Không biết xấu hổ, thật sự là ném nữ nhân chúng ta mặt. Dưới ban ngày ban mặt, tại dạng này công cộng trường hợp, vạn chúng nhìn trừng trừng tình huống bên trong, nàng dạng này thật sự là có tổn thương phong hoá a!" Trong đám người, một nhìn xem mị hoặc nữ tử đáng người còn tại vận vẹo thiếu phụ sắc mặt đỏ ửng, chỉ là, biểu lộ lại là rất phần nộ.

"Ai nói không phải a! Ta thật thay nàng cảm thấy e lệ! Bất quá, ngươi nhìn những cái này nam nhân, cũng không phải vật gì tốt! Ngươi xem bọn hắn kia từng cái Trư ca dạng! Hừ! Đáng đời!" Một tên khác nữ tử phụ họa, chỉ nói là nói, liền bắt đầu hành tại, hiển nhiên, nàng là tại trên thân nam nhân ăn phải cái lỗ vốn.

"Ngươi sao có thể nói như vậy a?" Một cô gái trung niên không vui, bởi vì, hắn nam nhân vừa rồi cũng là loại này nhân chi bên trong một viên.

Mặc dù nàng đối với mình nam nhân vừa rồi biểu hiện cũng là tương đương phần nộ, thế nhưng là, vậy cũng chỉ là bọn hắn giữa vợ chồng sự tình, nàng cũng không cho phép ngoại nhân đến đối với mình nam nhân chỉ ba đạo bốn.

Cái này nếu để cho nàng nam nhân biết, nữ nhân của mình là đối xử với mình như thế, có phải hay không hắn là hảo hảo nghĩ lại đâu? Có tốt như vậy một nữ nhân yêu mình, hắn có phải hay không hắn là học được khắc chế mình?

"Ngạch!"

Lưu Thiên Long bất chấp gì khác ý nghĩ, lúc này, một tay lấy mị hoặc nữ tử tay nắm lấy.

Cảm giác đầu tiên.

Trượt!

Thứ hai cảm giác!

Thật thoải mái, tốt mềm mại!

Bất quá, cái này cũng vền vẹn một lát nhỏ nhất, lập tức hắn liền tỉnh táo lại.

Một tay lấy nữ tử tay dịch chuyển khỏi về sau, thân thể hướng về bên cạnh xô dịch.

Lúc này, hắn đã quên đi bên cạnh còn có Lâm Uyển Hi.

"Ai nha! Soái ca, người đây là ăn xong không nhận nợ sao? Ôi! Ngực của ta nha!" Mị hoặc nữ tử nhìn thấy Luru Thiên Long tránh ra, lập tức đưa nàng mị hoặc chi lực lần nữa bày ra, đồng thời, phát ra Kiều Đà Đà thanh âm, đồng thời, kia tuyết trắng nhu di còn nhẹ nhẹ xoa kia như ẩn như hiện, cao ngất trắng nõn.

Dát!

Luru Thiên Long hai mắt tròn lên.

Không phải đâu?

Cái thằng này lại bị mê hoặc đi!

Ngẩn ngui như thể một nháy mắt, cũng bởi vì đoàn tàu đột nhiên một cái lắc lư, liền ra nhiều chuyện như vậy.

Có người nói, đoàn tàu không ngừng sao?

Ha ha!

Vẫn tự miêu tả tuy nhiều, nhưng cũng chỉ là ngẩn như vậy ngẩn một nháy mắt.

"Cái kia. . . Cái kia, vị này tỷ. . . Tỷ!" Luru Thiên Long đưa tay lau một cái mồ hôi trên đầu, sắc mặt vẫn như cũ hồng nhuận, không biết là thẹn thùng hay là bởi vì cái kia, dù sao lúc này, chính hắn đều cảm thấy mình nói chuyện đều có chút vuốt không xưng đầu lưỡi.

"Ha ha ha. . ."

Mị hoặc nữ tử dừng lại vắn vẹo dáng người, phát ra liên tiếp tựa như như chuông bạc yêu kiều cười.

Nói là yêu kiều cười a cũng không đủ, chỉ là, mị hoặc càng sâu.

Nương theo lấy nàng tiếng cười duyên, nàng kia uyển chuyển thân thể cũng là không ngừng mà run rẩy lên.

Wow!

Đây là lúc này tất cả ở đây trong nam nhân tâm nhất trực quan biểu hiện.

Ai!

Luru Thiên Long rất hối hận!

Thật!

Mình vì cái gì liền không thể lẫn mất xa xa đâu? Vì cái gì liền không phải hỏi bên trên một câu dạng này ngay cả mình đều cảm giác đừng nặn.

Cay con mắt a!

Nữ tử cười duyên, kia như ẩn như hiện uyển chuyển cũng là có tiết tấu tùy tùng run rẩy, kia mộng lung dụ hoặc, kia tuyết trắng cao ngất, ông trời của ta a!

Không!

Ta cái thần a!

Cũng không đúng!

Ta cái phật a!

Vô Lượng Thiên Tôn nam vu a mi mẹ nó cái đậu hũ tích!

Đây là muốn đem tiểu hòa thượng cho triệt để đưa đến trong khe đi, giết hết bên trong sao?

Luru Thiên Long trong lòng một chốc hiện lên rất nhiều suy nghĩ.

May mắn mình đây là tại công chúng trường hợp, cũng may mắn có nhiều người như vậy, nếu là tại một cái vắng vẻ địa phương, mình không chừng sẽ phải cái này mị hoặc nữ tử đạo hạnh a, bởi như vậy, mình coi như triệt để phế đi.

Nghĩ đến chỗ này, trong lòng của hắn không khỏi âm thầm may mắn, cứ như vậy tượng tượng, tâm cảnh đột nhiên bắt đầu trầm tĩnh lại.

Thật là nguy hiểm 1

Là thật nguy hiểm!

May mắn, may mắn không có phát sinh để cho mình hối tiếc không kịp sự tình.

A?

Không đúng! Tiểu Hi?

Triệt để khôi phục thần trí hần, lúc này mới bắt đầu hậu tri hậu giác tìm kiếm Lâm Uyển Hi, chỉ là, bên cạnh đâu còn có Lâm Uyển Hi.

Đáng chết! Đáng chết!

Lưu Thiên Long trong lòng đối với mình một trận chửi mắng.

"Ai nha! Ta nhỏ hôn hôn, đây là làm sao rồi?" Nhìn xem Lưu Thiên Long bộ mặt biểu lộ không ngừng mà biến hóa, mị hoặc nữ tử biết mình mị hoặc chỉ lực giống như giờ khắc này tại Lưu Thiên Long trên thân may mắn không phát huy ra tác dụng, thế là dứt khoát cư trú tiến lên, một lần nữa đem kia một đôi tuyết trắng nhu di dây đưa đến thân thể của hần.

"Cút!"

Lưu Thiên Long phát ra trầm thấp giận dữ mắng mỏ.

Giờ khắc này, hần phi thường lo lắng, ánh mắt tại trong buồng xe không ngừng mà lục soát, kỳ vọng có thể tìm được Lâm Uyển Hi. Dù sao, đoàn tàu còn không có đỗ qua bất luận cái gì vừa đứng, nói cách khác, còn chưa tới nơi trạm tiếp theo, như vậy, Lâm Uyển Hi hiện tại liền nhất định còn ở tàu điện ngầm đoàn tàu phía trên.

Chỉ là, cái này dày đặc chen chúc đám người, người người nhón nháo, muốn tìm được, cũng không dễ dàng, mình thân ở đoàn tàu Trung Ương, cũng không biết cô gái nhỏ này hiện tại ở đâu một đầu.

"Ai nha! Soái ca, người làm sao trở nên dữ dằn? Thật sự là thượng nhân nhà tâm a!" Mị hoặc nữ tử cũng không có bởi vì Lưu Thiên Long giận dữ mắng mỏ mà như vậy lui lại, ngược lại chăm chú mà đưa nàng kia mảnh mai mềm nhũn, có lỗi có lỗi thân thể dán vào, đồng thời còn không ngừng mà giãy dụa, hi vọng có thể lại một lần nữa đem Lưu Thiên Long cho mê hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Thiết Ngũ

"Tiểu thư, xin tự trọng! Còn có, tại ta không có chân chính nổi giận trước đó, hi vọng chính người tự giải quyết cho tốt, nếu không, ta không ngại để người biết nam nhân lợi hại, cứ việc ta xưa nay không khi dễ nữ nhân."

Lưu Thiên Long giờ khắc này thanh âm rất là âm lãnh, lạnh chỉ kém điểm không để cho mị hoặc nữ tử cho đông cứng, dù sao giờ khắc này mị hoặc nữ tử không dễ chịu, toàn thân trên dưới không nhịn được run một cái.

Thế nhưng là, nhiệm vụ của nàng chính là kéo dài, bằng không, kế hoạch thất bại, nàng về sau sẽ là đứng trước như thế nào trừng phạt, nàng đều không rét mà run.

Bởi vậy, cứ việc Lưu Thiên Long giờ khắc này cũng rất dễ dàng khiếp đảm, nhưng là tương đối loại kia trừng phạt tới nói, cũng không về phần có thể so tính đi!

Còn nữa, nàng thật đúng là không tin Lưu Thiên Long hội đối nàng động thủ, dù sao, đây là công chúng trường hợp, là trước mắt bao người.

Trừ phi hần không sợ một cái đại lão gia khi dễ một cái nhược nữ tử mà bị người chế nhạo.

"Nam nhân lợi hại a! Ai nha! Tiểu suất ca, nô gia cũng chờ đã không kịp, tới đi! Nhanh lên!" Mị hoặc nữ tử cũng là không thềm đếm xia, cứ việc nàng có lẽ y nguyên còn có như vậy một tia lòng xấu hổ.

Dù sao, tại loại này công chúng trường hợp nếu là công nhiên bán ** làm ra đại thương phong hoá sự tình, về tình về lý tại pháp, đều là không cho phép, nhưng là, cái này lại không thể không nói là nữ nhân một loại thủ đoạn.

Lưu Thiên Long thật đúng là không xuống tay được, điểm này, quả thật bị mị hoặc nữ tử nói đến trong tâm khảm.

Mặt lạnh lầy nhìn xem tại ngực mình tiếp tục vận vẹo, cực điểm trên chọc mị hoặc nữ tử, mặc dù trong lòng tràn đầy không đành lòng đối một nữ nhân động thủ, thế nhưng là, nghĩ đến Lâm Uyển Hi hiện tại không biết thế nào? Hắn liền không lo được.

Kết quả là!

Lưu Thiên Long xuất thủ!

Làm một đại lão gia, trước mắt bao người, đối một cái mảnh mai chi cực, dù người phạm tội mị hoặc nữ tử hạ thủ.

Làm ra hắn lần đầu tiên trong đời đối với nữ nhân động thủ một lần.

Bất quá, hắn không hối hận.

Bịch!

"Ai yêu!"

Một tiếng duyên dáng gọi to.

Chỉ gặp mị hoặc nữ tử bị Lưu Thiên Long một thanh vô tình đẩy hướng cách đó không xa một nam tử, bởi vì, nam tử trẻ tuổi này một mực nhìn chăm chú cái này mị hoặc nữ tử, hiển nhiên hắn là Dạ Ca độc thân cầu, càng lộ vẻ nhưng chính là, hắn bị cái này mị hoặc nữ tử càng thật sâu mê hoặc.

Đã mình không thể đối nữ tử này làm ra cái gì quá phận cử động, như vậy, mình sao không giúp người hoàn thành ước vọng, tiện nghi người tuổi trẻ đó chứ?

Không chừng, còn có thể thành tựu một phen nhân duyên đâu?

"Hắc Động lão đại! Quá sung sướng, đây chính là ta đã thấy cực phẩm nhất nữ nhân a, người nhìn một cái cái này tư thái, cái này tướng mạo, Wow, hôm nay lão tử muốn diễm phúc tề thiên." Hắc Côn nhìn trước mắt Lâm Uyển Hi, hai mắt bên trong ô uế chi sắc lớn rất, nhìn không được tay chân vũ đạo.

"Người nha nhỏ giọng một chút được hay không? Đừng để người phát hiện, bây giờ còn chưa có đến trạm, lại nói, hắc mị bên kia không biết có thể thành công hay không ngăn chặn đối phương cũng còn không biết?" Hắc Động vỗ nhẹ nhẹ một thanh chính bắt đầu huyền tường Hắc Côn, một lần khuyên bảo, một bên lo lắng nói.

"Hắc Động lão đại, người quá lo lắng đi. Hắc mị năng lực người còn không biết sao? Liền ngay cả ta nấy ca, cái nào không phải đều gánh không được a?" Hắc kê ở một bên chảy chảy nước miếng nhắc nhở.

"Đúng vậy a, Hắc Động lão đại, ngài đây thật là buồn lo vô cớ a! Hắc hắc!" Hắc vịt một mặt nhìn xem Lâm Uyển Hi thân thể, hai tay còn không ngừng trên không trung làm lấy khoa tay, tốt một cái cách không vất vả Long Trảo Thủ.

"Ừm! Cũng thế, xem ra, ta là già, nhìn sự tình không có các người cân nhắc rõ ràng a! Bất quá, chỉ mong là ta quá lo lắng a!" Hắc Động thở một hơi thật dài, không biết vì cái gì. Hôm nay liền không giống ngày xưa như vậy để hắn có một loại cảm giác thành tựu, ngược lại để hắn mơ hồ trong đó cảm thấy bất an, tựa hồ có một loại nguy hiểm bất cứ lúc nào cũng sẽ đến.

"Ai nha! Hắc Động lão đại, ngài chớ do dự, mấy ca đều nhấc không vội, nếu không, chúng ta bắt đầu trước đi! Nhìn xem cái này mỹ kiều oa chỉ có thể nhìn không thể động, thực tình là chịu không được a! Nếu là lại ghen xuống dưới, mấy ca cái này nếu là biệt xuất nội thương, hoặc là đem lão nhị cho nhện gần chết, cái kia còn làm sao tiếp tục hưởng thụ a!"

Hắc Cầu đã vội vã không nhìn nổi.

"Lăn, người nha, muốn hưởng thụ cũng là ta trước, hiện tại đến phiên các người cho lão tử đứng gác!" Hắc Côn nghe xong không vui, đây là muốn tại mình trong chén giành ăn a! Vậy làm sao được, mình tần tần khổ khổ giúp bọn hắn vẫn đứng cương vị, thật vất vả rốt cục đến phiên hắn, hắn làm sao lại dễ dàng như vậy dừng tay.

"Hừ! Hắc Côn, tiểu tử người dạng này liền không trọng nghĩa a? ! Lại nói, mọi thứ đều có cái tới trước tới sau, phân chia lớn nhỏ không phải sao? Dựa vào cái gì chúng ta liền không thể ưu tiên hưởng thụ đâu?" Hắc kê mặt âm trầm, bắt đầu ở Hắc Côn trước mặt bày tư lịch.

Không tệ, xác thực, luận thời gian, Hắc Côn mới đến không đến bao lâu, luận lớn nhỏ, Hắc Côn ở trước mặt những người này còn chỉ có thể miễn cưỡng xem như một cái làm việc vặt, nói trắng ra là chính là thời cơ cho gia đình phú quý làm việc vặt một tạp dịch, ngay cả xách giày tư cách giống như cũng còn không đủ trình độ.

"Hắc kê, lời này của người nói ta coi như không thích nghe a! Mặc kệ tới trước tới sau, Hắc Côn dù sao vẫn là chính chúng ta huynh đệ, nếu là nhà mình

huynh đệ, cần gì phải đem những này giả lập bịp sự tình phân rõ ràng như vậy rồi? Nếu là huynh đệ, có đồ tốt liền muốn cùng một chỗ chia sẻ, đúng không? Hắc Côn huynh đệ." Hắc vịt rõ ràng ngay tại hát mặt đỏ, cái này cùng hắc kê cái này hát mặt đen so sánh, coi như lợi hại hơn nhiều.

Không thể không nói, hắc vịt thật đúng là sẽ lôi kéo người tâm, vắn vắn nói đúng là một câu nói đơn giản như vậy, Hắc Côn tâm liền hướng phía hắc bên này trong lúc vô hình tới gần.

"Nhìn hắc vịt đại ca ngươi nói! Lời này ta thích nghe, nếu là huynh đệ, đồ tốt tự nhiên muốn cộng đồng chia sẻ, nhưng là, các ngươi nhìn a, ta đều nhìn một ngày, cái này kim nén thực sự khó chịu không phải? Các ngươi cũng sẽ không nhẫn tâm ta cái này làm tiểu đệ biệt xuất nội thương a? Nếu không như vậy đi! Một hồi tiểu đệ thoải mái xong, lại đến phiên các vị lão đại." Hắc Côn về mặt đau khổ đối với mình bọn này đồng bạn mang theo cầu khẩn cùng giọng thương lượng nói.

"Cho ngươi mặt mũi đứng không? Ồ! Ta cái này tính tình nóng nảy, mẹ nó, đều đừng cản ta, lão tử muốn xem hắc có dám hay không ngăn đón lão tử trước thoải mái?" Hắc Cầu nổi trận lôi đình, nhưng là, cũng chỉ là trầm giọng tàn khốc đối với Hắc Côn nổi giận, hắc đương nhiên sẽ không ngu như bò lớn tiếng kêu đi ra, như thế, đừng nói là thoải mái một chút, đoán chừng, bọn này hành khách không phải lột bọn hắc không thể.

"A! Ngươi tại sao có thể dạng này, không nên nhìn ta là mới tới nhậm chức các ngươi khi dễ. Ta nhưng nói cho các ngươi biết, nếu là ép, ta nhưng mà cái gì việc ngốc đều làm được." Hắc Côn bị bức ép đến mức nóng nảy, cũng không lo được cái khác, lập tức phát ra ngoan thoại tới.

"Mẹ nó, lão tử nhìn ngươi có mấy cái lá gan làm chuyện điên rồ?" Hắc Cầu là cái bạo tính tình, nghe xong Hắc Côn mang theo uy hiếp, tự nhiên là nổi trận lôi đình, lúc này cũng quên cân nhắc đây là trường hợp nào.

Đang chờ Hắc Cầu cư trú tiến lên dự định hung hăng giáo huấn một phen Hắc Côn thôi đi, bên cạnh hắc hắc kê hắc vịt một tay lấy hắc kéo lại.

Đúng a!

Cái này nếu là thật ép tiểu tử này, vạn nhất hắc thật làm ra cái gì việc ngốc, kia mấy ca nhưng tất cả đều bàn giao, về sau, chỗ nào còn có thể tiếp tục hưởng thụ tính phúc sinh hoạt.

Thế là, hắc kê hắc vịt tương hỗ nhìn thoáng qua nhau, vội vàng kéo lại Hắc Cầu.

Mà một mực lặng lẽ quan sát mấy người hát vở kịch Hắc Động, khóe miệng có chút giương lên, không biết đang tính toán lấy chuyện gì?

Mặc kệ bọn hắc làm sao cãi lộn, hắc chính là không có ngăn lại, mặc cho bọn hắc đi nào.

Về phần hắc kê hắc vịt bọn hắc, giờ khắc này cũng không có chú ý tới Hắc Động thần sắc.

Bọn hắc giờ khắc này nghĩ càng nhiều hơn chính là, trước hết để cho lấy cái này mới tới tiểu tử, cũng không tin về sau không có sửa trị hắc cơ hội. Hừ hừ! Chỉ cần tiểu tử ngươi còn dự định tiếp tục đợi tại trong tổ chức, về sau bỏ lớn cho ngươi mặc tiểu hài cơ hội.

Đây là mấy người giờ khắc này nội tâm ý tưởng chân thật nhất.

"Hắc hắc, Hắc Côn a! Lão ca thương lượng với ngươi một chút thôi!" Hắc Động bỗng nhiên cười tà đối Hắc Côn nói.

"A? ! Hắc Động lão đại, có việc ngươi cứ việc phân phó, còn thương lượng cái gì a!" Hắc Côn sững sờ, cái này Hắc Côn, từ trước đến nay không có loại giọng nói này a, chỉ là, trong lòng của hắc mơ hồ cảm thấy, cái này Hắc Động tám chín phần mười là muốn cướp ăn a!

Ai!

Ai bảo mình là cái tiểu lâu la, ai bảo mình không có thực lực, ai bảo cô nàng này đáng đáp mê người như vậy, như thế mị hoặc chúng sinh a, cho dù ai thấy được nàng, đều sẽ trước tiên muốn đem nàng chiếm thành của mình a!

Giờ khắc này, hắc chỉ hi vọng Hắc Động có thể đang hưởng thụ xong Lâm Uyển Hi về sau, cho hắc chia một ít canh, cái này cũng có thể chính là điển hình nô tài tâm lý đi!

"Hắc hắc! Ca coi trọng ngươi, không tệ, không tệ, về sau, phạm là có cơ hội, ca nhất định khiến ngươi ưu tiên! Về sau, lão đại ta bảo kê ngươi." Hắc Động lập tức mừng rỡ mặt mày hớn hở, kia ô trọc ánh mắt cũng là híp lại thành một đầu khe hẹp, nhìn xem Hắc Côn biểu lộ, rất có một bộ trẻ nhỏ để dạy cảm giác.

"Hắc hắc! Hắc Động lão đại khách khí, nhận được Hắc Động lão đại không chê, tiểu đệ mới có cơ hội hưởng thụ tính phúc nhân sinh!" Hắc Côn tự biết đại thế đã mất, chỉ có thể dả xà tùy cơn bên trên, nhanh lấy lòng ninh bọ, đập lên mộng ngựa tới.

Mình một người mới, vừa tới cái này, thuộc về chưa quen cuộc sống nơi đây cảnh giới, cũng không có hậu trường chiếu cố, sau khi đi vào vẫn luôn đảm nhiệm vai phụ nhân vật, từ trước đến nay đều là ăn canh phần, thậm chí có rất nhiều thời điểm, uống liền canh cơ hội đều góp không lên.

Mà giờ khắc này, cái này Hắc Động một phen, đây không phải là có quan hệ chiếu chính mình ý tứ sao? Đây chính là một cái ôm bắp đùi cơ hội a! Chỉ cần bắt được cơ hội lần này, coi như lần này mình nghèo khó chịu, vất vả một điểm tính là gì, còn nhiều thời gian.

Hừ hừ! Vừa rồi hắc kê hắc vịt Hắc Cầu các ngươi không phải dự định khi dễ ta sao? Hắc hắc! Ca cũng có núi dựa, nói không chừng, các ngươi về sau

còn phải xem lão tử sắc mặt làm việc. Đồng thời, nhin không được lạng lẽ lờm mảy người một chút, trong lòng bỗng cảm giác hài lòng vô hạn a!

Nhìn xem cái này một bộ nịnh nọt thần sắc, hiển nhiên chính là điển hình tiểu nhân bộ đáng Hắc Côn, hắc kê hắc vịt trong lòng bọn họ tràn đầy đều là khinh bỉ, tràn đầy đều là hối hận.

"Hắc Động lão đại, một hồi ngươi hưởng dụng xong, cũng đừng quên cho mấy ca phân điểm canh a!" Hắc kê Hây A Hắc Cầu bọn người gấp đây, biết về sau muốn cho Hắc Côn tên tân binh này viên làm khó dễ, sợ là tuyệt đối không thể.

Nói không chừng, đây là người mới này một cơ hội, không chừng về sau sẽ còn là ban lãnh đạo thành viên cũng khó nói.

"Hắc hắc! Hắc Côn huynh đệ a! Ca ca lời mới vừa nói ngôn ngữ có chút xông, ngươi cũng đừng để vào trong lòng a!" Hắc kê trong giọng nói, mang theo một tia lấy lòng ý tứ.

"Ai nha! Ta hôm nay đây là làm sao rồi?" Hắc Cầu đại lực vỗ một cái trán của mình, sau đó tiếp tục nói: "Hắc Côn huynh đệ a! Thật xin lỗi a! Ta hôm nay không biết làm sao vậy, mà quý âm ảnh, kém chút đối ngươi làm ra cực đoan sự tình tới. Bất quá, cũng may cuối cùng cũng không có tạo thành bất cứ thương tổn gì không phải. Tin tưởng ngươi không phải hẹp hòi như vậy người a? Hắc hắc!"

"Nhìn các ngươi nói! Hắc Côn huynh đệ là ai, chẳng lẽ các ngươi còn không biết sao? Nếu là hắc thật cùng các ngươi so đo, các ngươi còn có thể cái này tiếp tục cười cười nói nói sao? Hắc Côn huynh đệ là ai? Đây chính là Tê tướng trong bụng có thể chống thuyền, khoan dung độ lượng, khí độ bất phàm người a! Đúng hay không? Hắc Côn huynh đệ! Ha ha ha. . ." Trong mấy người, liền số hắc vịt nói chuyện nhất ngọt, chữ chữ châu ngọc, đập thẳng Hắc Côn được không hài lòng, mặc dù như thế, hắc vẫn là yên lặng nhớ kỹ chuyện hôm nay. Có thù tất báo, đây không phải là tác phong của ta. Nhe răng tất báo, kia mới hợp ta đại đạo, hừ hừ! Chúng ta ký lư khán xướng bản (*hãy đợi đấy), chờ xem, chỉ cần ta có thể mạnh lên, có thể lực, tuyệt đối sẽ đem mối thù hôm nay toàn bộ trả lại các ngươi.

Thấy Hắc Động lời hứa tạm thời vẫn chỉ là một trương ngân phiếu không, hắc cũng không ngốc, biết hiện tại còn muốn nhẫn, thế là cười nói: "Đúng vậy a! Tiểu đệ làm sao lại bởi vì chút chuyện nhỏ như vậy liền cùng các vị đại ca tức giận chứ? Nữ nhân mà! Nhiều sự tình, chúng ta cùng một chỗ chẳng phải một cái khoái hoạt tính phúc sao? Yên tâm, tiểu đệ ta đã sớm quên, vừa rồi thế nào?"

Hắc Côn, mấy người tự nhiên là một trận phụ họa, lập tức mấy người ở giữa mâu thuẫn tựa như tan thành mây khói.

Chỉ là, Hắc Côn biến hóa quá nhanh, mấy người trong lòng cũng ít nhiều có chút Khâm Đặc.

Nghĩ đến chỗ này, mấy người trong lòng lại bắt đầu biến hóa, muốn hay không nhiều cùng Hắc Côn đi vòng một chút, thân cận một chút a? Dù sao, vừa rồi Hắc Động lão đại lời kia, ý tứ thế nhưng là rất rõ ràng, cái này về sau là muốn báo bọc tên tân binh này dần từ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Tàu điện ngầm

"Được rồi được rồi, mấy người các ngươi, đừng đem các ngươi điểm này ác tha tâm tư dùng tại nơi này, yên tâm đi, ta cam đoan, Hắc Côn sẽ không bởi vì việc này cùng các ngươi so đo!" Hắc Động gấp không sai biệt lắm, rốt cục biểu diễn đánh gãy mấy người nói.

Đây chính là hắc muốn hiệu quả, bởi vì, cho tới nay, cái này hắc kê hắc vịt Hắc Cầu ba người, vẫn ôm thành một cái tiểu đoàn thể, thậm chí có đôi khi mình một chút an bài, bọn hắc sẽ còn kháng nghị, không đi chấp hành.

Sở dĩ hôm nay sẽ một mực thờ ơ lạnh nhạt, không có ngăn lại mấy người bên trong bóp, đây cũng là hắc trông thấy loại tình huống này sau bỗng nhiên nghĩ tới một loại, đó chính là mình lại bồi dưỡng một số người, chế ước mấy tên này, suy yếu bọn hắc. Ai bảo mấy tên này một mực âm thầm lôi kéo người viên, ý đồ suy yếu thực lực của mình. Hừ! Đừng tưởng rằng các ngươi làm đến cỡ nào bí ẩn, thật đem ta Hắc Động Khi đồ dẫn ngớ ngẩn đồng dạng lừa gạt.

Bỏ qua một bên ta Hắc Động tiến đến tổ chức thời gian, chính là người này viên an bài, ta đều muốn so với các ngươi tiếp xúc nhiều lắm, coi là lão tử tại tổ chức là ăn cơm khô sao?

Hắc hắc! Chỉ là không muốn vạch trần các ngươi, liền các ngươi điểm này trò vật, đang còn muốn trước mặt ta nhảy nhót, cho là ta những cái kia tai mắt là bài trí sao?

Còn có, đừng tưởng rằng các ngươi có hậu đãi ta liền sợ, bản về tư lịch, tên kia nhiều lắm là cùng ta bình khởi bình tọa, hắc liền muốn dùng chút tiểu thủ

đoạn này đến cả đồ ta sao? Chỉ là hiện tại còn không phải cùng hấn xé vỡ da mặt thời điểm, cho nên một mực không có vạch trần các người thôi. Bất quá, hôm nay như thế một cái cơ hội, chỉ cần ta đem Hắc Côn nâng đỡ đi lên, ta nhìn các người như thế nhảy nhót.

Nguyên lai, tổ chức này cũng không phải là chúng ta nhìn thấy cứ như vậy mấy người, bọn hấn bộ rễ bề bộn, trải rộng rất rộng, thế lực cũng là sai lầm tổng phức tạp, cứ việc đều nghe lệnh của tổ chức, nhưng là, tương hỗ ở giữa lại một mực lục đục với nhau, tổng hi vọng bên mình tại tổ chức một phương độc đại, trở thành dưới một người trên vạn người long đầu.

Mà hắc kê hắc vịt Hắc Cầu ba người, kì thực là một phương khác cùng Hắc Động thế lực tương đương một phương xếp vào tới cái đỉnh, ý đồ quấy đục Hắc Động thực lực.

Cứ việc cho tới nay ba người này tự cho là giữ bí mật công việc đúng chỗ, ẩn nấp cũng tương đối tốt, nhưng là, đều nói muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, giấy là vĩnh viễn không gói được Hỏa.

Coi như người lại giỏi về nguy trang, lại tinh thông tính toán, thế nhưng là, thường tại bờ sông đi đâu có không ướt giày đạo lý, đây chính là thiên cổ không đổi.

Chỉ cần mấy cái như vậy sai lầm nho nhỏ, có lẽ chính là bán người thừa số.

Chính là bởi vì mấy cái này thừa số, Hắc Động đã nhận ra. Và lại, mình làm sao không có xếp vào cái đỉnh đến từng cái thế lực đâu?

Chỉ là tương hỗ ở giữa một mực còn không có bộc phát xung đột chính diện, bởi vậy, hấn vẫn mở một con mắt nhắm một con mắt, tạm thời cho là mấy cái nhỏ châu châu tại nhảy nhót. Bất quá, cũng không phải tùy ý bọn hấn nhảy nhót, hấn cũng lại mấy người kia bên người sắp xếp cọc ngầm. Hấn cũng không hi vọng bởi vì chính mình ý thức lơ là bất cẩn mà cho mình thế lực đối địch có thể thừa cơ hội.

"Hắc hắc, Hắc Động lão đại đều nói như vậy, chúng ta đâu còn không tin đâu?" Hắc vịt một mực tại trong ba người đảm nhiệm túi khôn nhân vật, lại thêm hấn năng ngôn thiện đạo, giỏi về nhìn mặt mà nói chuyện, bởi vậy, tại ba người này trong vòng nhỏ, kì thực cũng coi là một cái tiểu lãnh đạo.

"Hắc Động lão đại! Người mau nhìn, cô nàng này giống như nhìn không được, đây là muốn chờ người sủng hạnh a!" Hắc Côn trong lòng giờ khắc này hài lòng đến cực hạn, từ tiền vào tổ chức về sau, mình cho tới bây giờ không có cao như thế hưng qua, vẫn luôn sinh hoạt tại trời u ám bên trong, có đôi khi, hấn thậm chí hối hận chính mình lúc trước không nên như vậy qua loa gia nhập tổ chức này, thật đúng là ứng câu kia, giống nhau thâm cung oán là biển a! Muốn rời khỏi, kia là tuyệt đối không thể nào, trừ phi, mình không muốn đầu này tính mệnh.

Hấn cũng từng có huyền tưởng, huyền tưởng mình có thể có được chính mình thực lực, chỉ là, hiện thực là tàn khốc, lưu cho hấn, chỉ còn lại ức hiếp.

Đã không có thực lực, không có chỗ dựa, kia duy chỉ có cũng chỉ có ẩn nhẫn.

Thế nhưng là, hiện tại, hấn rốt cuộc hiểu rõ, hạnh phúc tới quá nhanh là hậu quả gì. Cái này hạnh phúc tới quá đột nhiên, trực tiếp cho hấn một cái đối diện thống kích, kém chút không để cho hấn con sóc quá khứ. Hấn thậm chí có một loại xúc động, muốn đem đang ở tại mê huyền bên trong Lâm Uyên Hi làm tỉnh lại, hảo hảo cảm tạ một phen về sau thả nàng an toàn rời đi. Đây chính là mình Bồ Tát sống a, tái sinh phụ mẫu cũng không đủ a! Nếu là không có cái này sống Quan Âm, mình nào có lên như điều gặp gỡ cơ hội a!

Nhưng là, cái này cũng vèn vẹn chính hấn nội tâm còn sót lại một chút lương tri mà thôi, hấn cũng biết, đây là không thể nào, bằng không, mình sẽ bị lại một lần nữa đẩy vào lãnh cung, lâm vào vực sâu vạn trượng.

Mà lập tức cơ hội duy nhất, chính là hảo hảo phục thị tốt cái này có thể cho cùng mình hi vọng lão đại, chỉ có đem hấn phục thị tốt, mình ngày mai mới sẽ tràn đầy đều là câu vớ vẩn. Còn nữ nhân mà! Hắc hắc, đó chính là mình muốn gì cứ lấy, chuyển một câu nói.

Không thể không nói, Hắc Côn xác thực vẫn là một cái biết ẩn nhẫn, hiểu được hành sự tùy theo hoàn cảnh nhân vật, thật không dám tưởng tượng, kiểu người như vậy một khi trưởng thành, đối tổ chức này, không, đối với xã hội, sẽ tạo thành lớn cỡ nào tổn thương a!

"Đừng nóng vội, muốn chính là cái này hiệu quả. Còn nữa, nơi này cũng không phải đảo quốc, Hoa Hạ nữ tử phần lớn đều không muốn đảo quốc nữ tử từ nhát gan sợ phiền phức, rất nhiều đều là trung trinh liệt nữ a, nếu là không để được hiệu triệu để phát huy, vạn nhất chờ một lát gây ra rủi ro, vậy chúng ta liền toàn bộ chờ lấy ăn củ lạc đi!" Hắc Động đối Hắc Côn quăng tới một cái hài lòng ánh mắt, bất quá, nếu là mình dự định nâng đỡ lên tới đối phó những này xếp vào tiến cọc ngầm trọng yếu quân cờ, hấn vẫn cảm thấy có cần phải hảo hảo đề điểm đề điểm, có rất nhiều sự tình tự mình mình cũng muốn tự thân đi làm, tay nắm tay dạy bảo một chút mới tốt.

Nhưng là, hắc kê hắc vịt Hắc Cầu ba người tại cái này, mình lại không thể làm quá rõ ràng, nếu là một cái không tốt, ngược lại dòi lên Thạch Đầu đập chân của mình, vậy liền được không bù mất. Bất quá, mình, nếu là tiểu tử này đủ cơ linh, đó chính là cái khả tạo chi tài, nếu là hấn nghe không ra ý ở ngoài lời, vậy liền coi là chuyện khác, chỉ có lại tìm kiếm mới thí sinh.

"Ta ơn Hắc Động lão đại dạy bảo, tiểu đệ nhớ kỹ, về sau làm việc nhất định chú ý cẩn thận, tuyệt không để Hắc Động lão đại ngài hao tổn tinh thần." Hắc Côn là người thông minh, biết đây là Hắc Động có ý tại đề điểm mình, lập tức trong lòng vui mừng, tranh thủ thời gian lại là một cái nịnh nọt lời nói đánh ra.

Dùng hấn lại nói, vỗ vỗ khỏe mạnh hơn, hưởng chi không có người nào không thích bị vuốt mông ngựa, không thích nghe dễ nghe nói, bằng không, thời cổ cũng sẽ không có nhiều như vậy gian thần. Còn nữa, vuốt mông ngựa thế nhưng là một môn học vấn cao thâm, không phải ai đều có thể đập đến tốt, nếu là một cái đập không tốt, đập tới đuôi ngựa bên trên, vậy liền bị kịch rồi. Chỉ cần mông ngựa vỗ tốt, tiền đồ không thể thiếu, vỗ mông ngựa diệu, tính phúc cùng ca đi.

"Không tệ, có tiền đồ, người rất bên trên nói." Hắc Động rất vui mừng, chính mình là tùy tiện như vậy nói chuyện, Hắc Côn liền hiểu chính mình ý tứ, thế là, cho hắn một cái ánh mắt khích lệ.

Về phần hắn điểm ấy tiểu tâm tư, hắc kê hắc vịt Hắc Cầu giờ khắc này cũng không có ý thức được, chỉ coi là Hắc Côn chịu đựng biệt xuất nội thương hành vi, dẫn tới Hắc Động công nhận, nơi nào sẽ hưởng cái này cấp độ sâu bên trong nghĩ a.

"Nhớ kỹ, nếu là cô nàng không phối hợp, vậy chúng ta giai đoạn trước công việc liền không tốt triển khai, vậy sẽ phải tốn nhiều khổ tâm, như thế được không bù mất, dù sao, chúng ta không có kia rất nhiều tinh lực. Bất quá, hắc hắc, đối phó cô nàng mà! Cái này được vật thể nhưng là đồ tốt, gây ảo ảnh, nhiên tình, đựng một cái một cái chuẩn, không có không đến đạo. Chỉ cần các nàng một khi đã rơi vào cạm bẫy của chúng ta, hắc hắc, chính là Đại La Kim Tiên đều cứu không được các nàng, khi đó, trên tay chúng ta thế nhưng là có bố lớn các nàng chứng cứ, vì danh âm thanh, vì mặt mũi, các nàng liền sẽ từng bước một trăm lần xuống dưới, cho chúng ta sử dụng, thay chúng ta kiếm tiền, còn có thể thỏa mãn chúng ta tính phúc sinh hoạt."

"Bất quá, có cái rất trọng yếu chính là muốn tìm kiếm nhân tuyển thích hợp, đây là mấu chốt. Có cô nàng, chỉ có thể thích hợp chúng ta giải quyết một cái **, hoặc là sắp xếp một điểm giá thành nhỏ phiền từ, muốn kiếm nhiều lắm, đó là không có khả năng. Cho nên, muốn kiếm nhiều tiền, liền muốn tìm kiếm tư sắc tuyệt hảo, cũng tỷ như trước mắt cô nàng này, chỉ cần lẫn lộn thoả đáng, như vậy, trắng bóng bạc liền sẽ hưởng về chúng ta bay tới. Nếu như, ta nói là nếu như, chúng ta nếu là có thể đem mình tinh đem tới tay, như vậy, kiếm tiền càng nhanh, bởi vì cái này ở trong trực tiếp tiết kiệm được rất nhiều trình tự. Những này, về sau người tự nhiên sẽ minh bạch."

"Vâng vâng vâng, tiểu đệ ghi nhớ lão đại dạy bảo." Hắc Côn mừng rỡ vạn phần, đây là tại tay nắm tay giao mình a! Nếu là mình ngay cả điểm này đều cảm giác không thấy, đó chính là triệt để xuẩn tài, ngớ ngẩn, lớn đồ dân.

Nguy rồi, đây là muốn. . .

Hắc vịt trong lòng Durant mơ hồ trong đó cảm thấy một tia không đúng, chỉ là, có nói không lên chỗ đó có vấn đề. Bất quá, hắn cảm thấy mình giờ khắc này có cần phải ở trong đó quấy một chút vũng nước đục, chỉ cần đem thủy quấy đục, mình liền không tất yếu quá lo lắng cái gì.

Thế là, hắn đối bên người hắc kê Hắc Cầu nháy mắt.

Hai người này cùng hắc vịt cộng tác vẫn như cũ, lại thêm một mực là ở cùng một chỗ, tương hỗ ở giữa cũng coi như hiểu khá rõ, mấu chốt nhất là, đây là bọn hắn âm hiệu.

"Ừm. . . Nóng quá a!"

Đang lúc hắc kê ba người muốn chen vào một câu thời điểm, bỗng nhiên, một bên Lâm Uyển Hi phát ra một trận mê người âm xoáy, thanh âm kia, quả thực là câu hồn đoạt phách a!

Nhưng phạm là nghe được thanh âm này đến, chỉ cần là một cái nam nhân bình thường, đoán chừng đều sẽ vì đó mê muội, say mê đi!

Nhưng là, thanh âm này, cũng vền vền tại bọn hắn cái này một mảnh phạm vi nhỏ ở giữa thổi qua, cũng không có truyền đến người chung quanh trong lỗ tai, bằng không, không chừng lại muốn ồn ào ra bao lớn động tĩnh tới.

Lại nói, Lâm Uyển Hi giống như liền cùng cái này mi được là trời sinh không hợp nhau a, mỗi lần đều là bị cái này mê tình thuốc cho mời đến, không biết là nên cảm thấy bất đắc dĩ đâu, vẫn là bất đắc dĩ đâu?

Chẳng lẽ, cũng bởi vì quá đẹp nguyên nhân?

Bất quá, cũng là bởi vì trương này mị hoặc chúng sinh gương mặt, mới lấy gây nên bọn này hèn mọn phản từ phạm tội chú ý a!

Chẳng lẽ, sinh một bộ dung nhan tuyệt thế là lỗi của nàng sao?

Không!

Tuyệt không!

Này tấm dung nhan tuyệt thế, vốn là cung cấp người thưởng thức, để cho người ta nhìn một chút cũng không dám có bất kỳ ý nghĩ tà ác, nhưng cái này vền vền những cái kia chính nhân quân tử quan niệm, cũng không bao quát những này tà ác tổ chức người.

Chương 150: Tàu điện ngầm

"Ồ ô ô. . . Đau chết người ta! Soái ca người tại sao có thể như thế đối đãi người ta một cái nhược nữ tử a! Thiên đạo bất công a! Ta không sống á!" Mị hoặc nữ tử cũng không có bởi vì bị Luru Thiên Long cưỡng ép đẩy ra về sau như vậy bỏ qua, ngược lại dự định tiếp tục quần quật chặt lấy, tiếp tục trì hoãn thời gian.

Trái lại Luru Thiên Long, giờ phút này sắc mặt xanh xám, đương nhiên, cũng không phải là bởi vì mị hoặc nữ tử hung hăng càn quấy, mà là hắn vừa rồi liếc nhìn một phen về sau, rốt cục phát hiện Lâm Uyển Hi vị trí.

Bất quá cũng may, Lâm Uyển Hi tạm thời vẫn là an toàn, mặc dù mình muốn nhanh lên một chút đi giải cứu, nhưng là chen chúc đám người, cho dù là không xa khoảng cách, nhưng là, cái này muốn chen quá khứ vẫn là khó khăn, mình tổng không đến mức sử dụng vũ lực đến đem đám người gạt ra đi! Trừ phi vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, nếu không là tuyệt đối không thể!

Bất quá, đã Lâm Uyển Hi tạm thời còn không có nhận xâm phạm, như vậy, mình không ngại nhìn kỹ một chút, đến tốt cùng là ai, hay là trùng hợp, dù sao đã có người dự định đối phó mình, bất luận là cố ý vẫn là trùng hợp, chính mình cũng nhất định phải đem họa nguyên bóp tắt, hắn cũng không hi vọng có ân tâng uy hiếp một mực đi theo mình, cứ việc mình bây giờ đúng là có ân tâng uy hiếp đi theo, thế nhưng là có thể bóp tắt một chỗ đó chính là một chỗ, miễn cho mình ngày sau được cái này mất cái khác, không rảnh phân thân.

Trước đó đi! Mị hoặc nữ tử đụng vào hắn về sau, hắn chỉ coi đó là cái mỹ lệ hiểu lầm, hoặc là nói là bởi vì chính mình suất khí đem mị hoặc nữ tử hấp dẫn. Đây là trong lòng của hắn điểm này dương dương tự đắc tiểu tâm tư.

Nhưng là, phát hiện Lâm Uyển Hi bị người bắt đi về sau, lại nhìn mị hoặc nữ tử tiếp xuống hung hăng càn quấy, hắn liền đã nhận ra, đây là có người muốn đối phó bọn hắn, mặc kệ là đối phó hắn, hay là đối phó Lâm Uyển Hi. Nếu như đối phó hắn, hắn một điểm cũng không sợ sợ, nhưng là bây giờ xem ra, ý đồ của đối phương giống như trên người Lâm Uyển Hi, cái này vạn vạn là xúc phạm nghịch lân!

"Uy! Tiểu tử thôi! Người phát cái gì thần kinh, đừng giả bộ! Cho là người sừng sò liền có thể đem chuyện này cho sơ lược sao? Thế mà khi dễ như thế cái nững nộ đại mỹ nhân?" Đột nhiên, tên kia đem mị hoặc nữ tử ôm một cái dây còi lòng thanh niên giao diện kiệt phần nộ đối với Luru Thiên Long gầm hét lên.

Ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, vốn là nắm chặt hướng thụ thời cơ, còn nữa, mị hoặc nữ tử nhất cử nhất động, một cái nhãn mày một nụ cười đây chính là tại cái này ngăn ngại một khắc bên trong, thật sâu khắc vào giao diện kiệt não hải, sâu trong tâm linh. Hắn thậm chí bắt đầu tưởng tượng lấy, mình ôm như thế một cái như hoa như ngọc, mị hoặc chủng sinh cô nàng bắt đầu sầu triền miên, chung phó Vu son, tư thủ chung thân tính phúc thời gian.

Nhưng là, hắn biết mình là đang nằm mơ, Khi mộng cảnh phá diệt thời điểm, nội tâm của hắn bên trong là tương đương khổ sở a!

Hắn là hi vọng dường nào Luru Thiên Long chính là mình, mị hoặc nữ tử không phải đổ vào Luru Thiên Long trong ngực, mà là đổ vào mình trong lòng ngực nững nộ cầu đòi.

Si nhân nằm mơ, cũng bất quá như thế đi!

Cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, càng là như vậy đi!

Thế nhưng là, trên trời chợt có rót đĩa bánh thời điểm, chỉ bất quá, phần lớn thời điểm rơi vậy thật đúng là đĩa bánh, một cái thiên đại cạm bẫy chờ người chui, đưa người đánh vào vô tận hối hận vực sâu!

Giờ khắc này, Khi mị hoặc nữ tử bị Luru Thiên Long cưỡng ép đẩy ra rót vào ngực mình thời điểm, hắn rốt cục lĩnh hội tới hạnh phúc tới quá nhanh sâu nhất tầng hàm nghĩa.

Dễ chịu!

Thoải mái!

Cái này mềm mại đáng người, mềm mại không xương, làn gió thơm trần trần, không ngừng thấm vào phế phũ của hắn.

Khi thấy Luru Thiên Long quảng tới kia mập mờ ánh mắt lúc, trong lòng của hắn rất là cảm kích, chỉ kém không có lớn tiếng la lên ra: Ân nhân á! Tái sinh phụ mẫu a!

Nhưng là, cảm kích này tâm tình cũng vẹn vẹn tồn tại ngăn ngại mấy giây, nghe tới trong ngực mị hoặc nữ tử tiếng la khóc về sau, hắn liền lâm vào điên cuồng, cái này có lẽ cũng là hắn một cái rất tốt cơ hội biểu hiện, nói không chừng mị hoặc nữ tử liền sẽ bởi vậy cảm mến với hắn cũng khó nói.

"Đúng a! Tiểu hóa tử, nhìn người dài tướng mạo đường đường, nhất biểu nhân tài, hắn là một cái rất có tu dưỡng người mới đúng, làm thế nào chuyện xảy ra, liền cùng người bề ngoài lớn như vậy tướng khác biệt đâu? Ai! Thật sự là biết người biết mặt không biết lòng a!" Một cụ bà đối Luru Thiên Long một trận quở trách, thần tình kia, thất vọng đến cực điểm.

"Hừ! Mặt người dạ thú, làm bộ chính nhân quân tử nguy quân tử!" Một nam tử tràn ngập ghen tuông bắt đầu phụ họa gọi phân.

"Không sai, chính là ngục quân tử, giả nhả nhặn, thực sự bại loại, thế mà còn làm chứng chạc đàng hoàng, ta nếu là nhớ không lầm, hần vừa rồi vừa lên xe, không liền đem một đại mỹ nữ đùa giỡn sao?" Lại một cái sức ghen mười phần nam tử cũng là đi theo phun phân, hiển nhiên, trước đó Lâm Uyển Hi cùng Lưu Thiên Long cùng một chỗ thời điểm, hần liền đã quăng lật ra bình dấm chua, giờ khắc này thật vất vả đuổi kịp cơ hội, hần đương nhiên sẽ không như vậy bỏ qua.

"Đại gia hỏa, một người một miếng nước bọt chấm nhỏ, dìm nó chết cái tê đại!"

...

Trong đám người, phun phân bắt đầu thẳng cấp, cái này nếu lại tùy ý xuống dưới, đoán chừng sẽ diễn biến thành toàn vô hạnh đều nói không chừng.

Mặc dù, Lưu Thiên Long cũng không e ngại.

Thế nhưng là, mắt thấy cái này từng cái không biết chuyện, bị giả tượng che đôi mắt dân chúng bình thường, hần lại không thể đi xuống tay này.

Giao diện kiệt trong ngực mị hoặc nữ tử, tiếp tục nhún nhún vai, y nguyên nũng nịu ghé vào trong ngực của hần không ngừng nức nở, phảng phất nhận hết thiên đại uy khuất.

Mà giao diện kiệt giờ khắc này lại là vô cùng hưởng thụ, giống như cảm thấy chính là mình vừa rồi vương bá chỉ khí có tác dụng, khiến cho mị hoặc nữ tử một chút đem hăm mộ chi tâm chuyển dời lên trên người mình, trong lòng cái kia hải lòng a! Đồng thời nhin không được nhẹ nhàng chụp xuống lấy mị hoặc nữ tử kia như ẩn như hiện phần lưng, ôn nhu an ủi.

Thế nhưng là, cho dù ai đều không có chú ý tới, mị hoặc nữ tử giờ khắc này khoe miệng một mằn kia ý cười, cùng tự nhận là gian kế được như ý xảo trá ánh mắt.

Hừ hừ! Chỉ bằng người cái này lông đều không có dài đủ tiểu bạch kiểm, thế mà cũng nghĩ cùng cô nãi nãi đấu, thật sự là không biết chữ "chết" viết như thế nào. Cô nãi nãi chơi qua nam nhân, đó là dùng xe lửa kéo mới có thể cân nhắc, chỉ bằng tiểu tử người, còn nộn đâu!

Mị hoặc nữ tử trong lòng dương dương tự đắc không thôi, nghĩ đến tự mình hoàn thành kế hoạch, về sau cho mình ban thưởng khẳng định phi thường phong phú, trong lòng lập tức hải lòng vô hạn.

Bất quá, lúc này phần diễn còn không có diễn xong, nàng cũng không thể bị ngoại nhân nhìn ra sơ hở, bởi vậy chỉ có thể tiếp tục giả vờ đóng vai xuống dưới.

Chỉ là, phía sau đôi tay này thật là tâm làm nàng chán ghét, buồn nôn.

Còn có, người cái này sắc tiểu tử, đem cô nãi nãi vuốt ve như thế gấp làm gì, nghĩ nín chết lão nương sao?

Đáng chết nhất chính là người tay kia, hướng cái nào đập, người kia là đập sao? Tức chết lão nương! Nếu không phải là bởi vì người còn có giá trị lợi dụng, lão nương không phải sống sờ sờ mà lột da người không thể!

Ừm!

Ghe tòm! Ghe tòm!

Tin hay không lão nương đem người kia không an phận lão nhị cho bẻ gãy.

Không biết xấu hổ sắc phôi, người đây là muốn dùng người đồ chơi kia đâm chết lão nương sao? Tức chết lão nương. . .

"Nhón nháo cái gì mà nhón nháo a! Nhìn các người từng cái đại lão gia, ngay cả chúng ta nữ nhân đều không bằng, đây là bát phụ chửi đồng sao? Còn có hay không một điểm tổ chất? Hiện tại chúng ta Vũ Thành ngay tại sáng tạo toàn Hoa Hạ văn minh vệ sinh thành thị, các người dạng này, đây không phải bôi nhọ chúng ta Vũ Thành mặt mũi sao? Cái này nếu để cho Vũ Thành bên ngoài người nhìn thấy, kia chế nhạo roi rặng hàm không thể!"

"Còn có, các người bọn này nam nhân lời thề son sắt nói tên tiểu tử này nói xấu, dùng từ là như vậy để cho người ta tai mắt không chịu nổi, nói trắng ra là, còn không phải bởi vì các người mình viên kia lòng ghen tị tại quấy phá, hăm mộ tên tiểu tử này nhận hai cái đại mỹ nữ ưu ái mà tiếng lòng ghen tuông cuối cùng các người liền bắt đầu mượn cơ hội này đã kích xa lánh, dùng ngôn ngữ hăm hại người khác, nhìn các người dạng này, có phải hay không còn muốn động thủ a? Hừ! Thực tình là để cho ta mở rộng tầm mắt, thấy được các người bọn này đại lão gia ác tha bản thù kia một mặt!"

Đang lúc Lưu Thiên Long tương đương xoắn xuýt thời điểm, một đạo phụ nữ thanh âm tựa như thiên ngoại tiên âm, để hần bỗng cảm giác phát quang phổ chiếu, giống như Quan Thế Âm đại sư giảng lâm.

Đổi tên này thay mình giải quyết tình hình khẩn cấp phụ nữ ôm lấy cảm kích cười một tiếng, thế nhưng là, khi hần ánh mắt lại một lần nữa nhìn thấy Lâm Uyển Hi bên kia thời điểm, hần liền phần nộ, lâm vào bạo tẩu biên giới.

Mà tên này phụ nữ một lời nói, tựa như thể hồ quán đĩnh, đem ở đây kia từng bầy tình kích động người rót một lạnh thấu tim, từng cái lập tức cảm thấy xấu hổ vô cùng, cúi đầu thấp xuống hạt dưa lần lượt hướng trong đám người chen vào, hi vọng mượn chen chúc đám người che giấu mình nội tâm xấu hổ.

Không kịp hưởng về phụ nữ trung niên biểu thị lòng biết ơn, Luru Thiên Long liền bắt đầu cưỡng ép đẩy ra đám người, sắc mặt lo lắng hướng về Lâm Uyển Hi phương hướng tiến lên.

Đám người gặp Luru Thiên Long động tác như vậy thô lỗ, mới vừa rồi còn đều rất là áy náy, giờ khắc này gặp đây, lại đem kia phần áy náy bỏ qua, tự nhiên không có dễ dàng như vậy thỏa mãn Luru Thiên Long cưỡng ép mượn đường.

Thế nhưng là, Khi mọi người phát hiện Luru Thiên Long lo lắng sắc mặt về sau, cũng rất cục ý thức được khả năng thật xảy ra điều gì việc gấp, thế là, lại từng cái tự giác bắt đầu né tránh.

Đám người là bắt đầu né tránh, nhưng là, thật sự có a thuận lợi sao?

Một cái thân thể mềm mại từ phía sau đem Luru Thiên Long một mực vây quanh.

"Soái ca, ngươi không thể đi! Ngươi muốn đối người ta phụ trách! Ô ô ô. . . Bằng không, ngươi ta thật không sống được!" Mị hoặc nữ tử không buông tha, gắt gao ôm Luru Thiên Long eo gấu, còn vừa nũng nịu nức nở.

Cát!

Giao diện kiệt ngạo người!

Đây là vừa rồi tại ngực mình nũng nịu mỹ nữ kia sao?

Vì cái gì?

Vì cái gì a?

Ta đối với ngươi không tốt sao?

Vì ngươi, ta cái gì đều nguyện ý đi làm, cho dù là lên núi đao xuống biển lửa, chính là muốn ta hiện tại nhảy xuống đoàn tàu ta cũng nguyện ý a!

"Không. . ."

Nhìn xem gắt gao ôm Luru Thiên Long không thả mị hoặc nữ tử, giao diện kiệt phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, hai tay ôm đầu, quỳ rạp xuống nguyên địa.

Mọi người phảng phất đều nghe được thứ gì vỡ vụn thanh âm!

Tan nát cõi lòng cảm giác a!

Đây là sâu bao nhiêu đau đớn a!

Nhưng là, mọi người cũng không có vì hấn cảm thấy tiếc hận, cũng không có người đi đồng tình hấn, từng cái chỉ là nhìn hấn một cái về sau, lần lượt lựa chọn lạnh lùng không nhìn!

Ài!

Có lẽ, đây cũng là một loại nhân tính triển lộ đi!

"Tiểu thư, ta không muốn thương tổn ngươi, là bởi vì ta tôn trọng nữ tính, nhưng là, xin ngươi đừng mượn ta tôn trọng nữ tính mà hung hăng càn quấy, còn có, chính ngươi đánh lấy cái mực đích gì, ta nghĩ, không cần ta nói thẳng đi! Cho nên, hi vọng chính ngươi tự giải quyết cho tốt, nếu không, nếu là tiếp tục như vậy nữa, ta không ngại thật để ngươi lĩnh giáo một chút nam nhân lợi hại!" Luru Thiên Long vững vàng đứng ở nguyên địa, thanh âm lạnh lẽo, chữ chữ châu ngọc, đặc biệt là sau cùng hai chữ kia, phát âm càng là để lộ ra một cổ thấu triệt lòng người hàn ý.

Tê!

Mị hoặc nữ tử run một cái!

Đồng thời, hai tay cũng là không tự chủ nói lỏng ra.

Giờ khắc này, nàng phảng phất cảm giác mình bị một đầu dã thú ghi nhớ, một cổ tiềm ẩn ý thức nguy hiểm đột nhiên tới gần trái tim của nàng, để nàng bỗng cảm giác thấp thòm lo âu, cho dù là ngày xưa rất nhiều nguy hiểm, cũng chưa từng có đã cho nàng cảm giác như vậy.

Giờ khắc này, nàng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, chính là mau chóng rời đi nơi này, rời cái này cái ma quỷ xa xa. Không sai, ma quỷ, chính là ma quỷ, Luru Thiên Long giờ khắc này cho hấn phản ứng đầu tiên chính là ma quỷ.

Gặp mị hoặc nữ tử chủ động buông tay, Luru Thiên Long rất cục thờ phào nhẹ nhõm thở dài, trong lòng cũng là vì đó buông lỏng.

Quả thật, hấn là thật không muốn đối một cái nhược nữ tử động thủ, dù là nàng có thừa hại mình tâm tư. Phật nói: Phổ độ chúng sinh. Như vậy, tiểu hòa

thượng ta liền muốn cần tôn dạy bảo.

Bất quá, nói trở lại, vì cái gì cái này nha cũng chỉ là đối nữ nhân như vậy nhân từ a? Chẳng lẽ chúng ta nam nhân liền đáng đời sao? Một đám bị Luru Thiên Long đã kích qua nam nhân đều ai hồ.

Không có tiếp tục để ý tới mị hoặc nữ tử, Luru Thiên Long lại một lần nữa hướng về Lâm Uyển Hi phương hướng chen quá khứ, nhưng là lần này hấn lợi dụng xảo kinh, để đám người không đến mức sinh ra chán ghét chỉ tình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Tào điện ngầm

"Ủm! Nóng quá a. . ."

Lâm Uyển Hi tiếp tục phát ra yêu kiều âm thanh.

"Cạc cạc cạc. . . Lão đại, cô nàng này nói nàng đói, đây là tại bảo ngươi nhanh lên một chút đi đem nàng cho ăn no a! Ha ha ha. . ." Hắc Côn gặp Lâm Uyển Hi động tác, vội vàng tại Hắc Động bên tai nhẹ giọng nói.

"Hắc hắc. . . Không sai không sai, đã cái này nhỏ non trâu hồ đói, vậy lão tử liền dứt nàng ăn xúc xích bự, tuyệt đối bao ăn no. Cạc cạc cạc. . ." Hắc Động rất hưởng thụ Hắc Côn lấy lòng, miệng bên trong cũng là phát ra liên tiếp ô uê ngôn ngữ.

Chỉ là, đang lúc hấn chuẩn bị tiến lên lúc, bỗng nhiên lại dừng lại bước chân, nhú mày sau nói tiếp đi: "Không đúng, cô nàng này xem ra vẫn là cái hàng nguyên đai nguyên kiện, vạn nhất một hồi nàng nếu là đau hết lớn ra, vậy liền triệt để bại lộ."

"Hừ! Đản đo do dự, nào có một điểm lão đại tác phong!" Hắc kê khoe miệng thấp giọng thầm thì.

"Xuyt! Ngươi muốn chết a! Loại lời này cũng không thể nói lung tung, coi như muốn nói, cũng chỉ có thể sau lưng nói." Hắc vịt nhanh lên đem hắc kê gắt gao nhéo một cái, thẳng đau đến hắc kê nhe răng trợn mắt, thống khổ không thôi, thế nhưng là, lại không dám lên tiếng.

Không để ý đến hắc kê hai mắt đầm lệ, hắc vịt lập tức cư trú tiến lên.

Hắn có một loại cảm giác, đó chính là Hắc Động có lẽ cảm giác được mình mấy người dị tâm, nhưng là, hắn lại không xác định, bất quá, bất kể như thế nào, lúc này hắn đều phải tỏ một chút trung thành.

Bằng không, vạn nhất đúng như chính hắn nội tâm suy đoán như thế, vậy mình ba người thật vất vả kiến tạo lên thế lực, liền có thể thất bại trong gang tấc. Dù sao, mình chút người này tay, tại Hắc Động lão nhân này trong mắt, thật đúng là không đủ nhét kê răng. Thật muốn đến lúc kia, cho dù là thâm chí sử chủ tử của mình, đoán chừng cũng sẽ bối vì bận tâm tự thân lợi ích mà ném tốt bảo đảm xe đi!

Kết quả này cũng không phải chính hắn muốn.

Mình khổ tâm kinh doanh lâu như vậy, nhưng tuyệt không thể như vậy bị kết thúc.

"Hắc Động lão đại, điểm này ngươi không cần lo lắng, một hồi ta ở một bên hiệp trợ ngươi, cam đoan cái này tiểu nương tử sẽ không hét to lên." Hắc vịt lời thề son sắt vỗ bộ ngực đối Hắc Động ừ tai nói.

"Ồ? ! Biện pháp gì? Nói nghe một chút." Hắc Động nghe xong, vui mừng nướng mày đầu, cứ việc trong lòng đối hắc vịt mấy người oán niệm rất sâu, đã thật sớm đem mấy người kia cùng bọn hắn phát triển thế lực thuộc về mình ngoài vòng tròn người, nhưng là, có giá trị lợi dụng thời điểm, mình nếu là không sẽ dùng, đây không phải là ngờ ngẩn sao? Huống hồ, mình trước mắt quả thực còn có chút khó khăn, giờ khắc này nghe nói cái này hắc vịt có biện pháp, tự nhiên kích phát lòng hiếu kỳ của hắn.

"Hắc hắc. . . Hắc Động lão đại, là như vậy. . ."

Đón lấy, hắc vịt tại Hắc Động bên tai lại là một trận thấp giọng thì thầm, chỉ nghe Hắc Động mặt mày hớn hớn, không ngừng gật đầu, bộ dáng kia, muốn bao nhiêu hèn mọn liền có bao nhiêu hèn mọn.

"Được, liền theo ngươi nói xử lý, đây là muốn là làm xong, lão tử trọng thưởng, bất quá, nếu là một hồi biện pháp này không được, làm hư hại, vậy ngươi

liền đợi đến nghênh đón lão tử lửa giận đi! Ha ha ha. . ." Hắc Động cũng không có bởi vì hắc vệt cho hắn hiển một cái lương kế mà đối với hắn có chỗ đổi mới, tương phản, còn muốn mượn cơ hội này uốn nắn bọn họ một phen.

Bất quá, hắn tạm thời là hi vọng hắc vệt kế hoạch là có thể được, có hiệu quả, dù sao trước mắt tiểu nương tử bắt đầu quá làm cho hắn si mê, hắn đã nhanh nhẹn không vội. Nhưng là, hắn lại không thể không cho hắc vệt đánh một châm, đề phòng vạn nhất, cái này bất luận là cái nào một đầu, tối thiểu có một cái bảo hiểm, mình nhất định phải đạt được một cái đối với mình có lợi kết quả.

Đây chính là song bảo hiểm, hai bút cùng vẽ, làm được vạn vô nhất thất.

Đáng thương hắc vệt, tuyệt đối không ngờ rằng, tinh thông tính toán mình, vẫn là bị Hắc Động tính kế, không biết cái này nên vì hắn bị ai đâu? Vẫn là phải thương hại hắn đâu?

"Hắc Động lão đại, ngươi cứ việc yên tâm, ta cái này mưu kế, ta dám bắt ta đầu người làm bảo đảm!" Hắc vệt lần nữa lời thề son sắt cam đoan, đồng thời lập xuống quân lệnh trạng.

Hắc hắc!

Muốn chính là cái này hiệu quả!

Hắc Động trong lòng vui lên.

"Lão đại, ngươi yên tâm, ta cũng có biện pháp có thể giải quyết vấn đề này." Hắc Côn gặp bị hắc vệt chiếm thứ nhất, cảm thấy âm thầm lo lắng không thôi, đồng thời cũng vì mình phản ứng chậm nửa nhịp mà tự trách không ngừng, hắn cũng không hi vọng mãi mới chờ đến lúc đến cơ hội cứ như vậy bị hắc vệt lần nữa làm hỏng rồi.

Nếu như, Hắc Côn huynh đệ biết Hắc Động ý nghĩ về sau, đoán chừng liền sẽ không bộ dáng như vậy đi! Không chừng sẽ còn ở một bên phát cờ hò reo, kỳ vọng lấy hắc vệt lạc bại. Hay là, chỉ nói là khả năng, gia hỏa này cố gắng sẽ còn nghĩ phương pháp phá hư hắc vệt kế hoạch cũng chưa biết chừng.

"Ồ? ! Thật sao? Không sai không sai, bất quá, ngươi biện pháp này trước giữ lại, làm dự bị, chuẩn bị tại thời khắc mấu chốt đề phòng vạn nhất." Hắc Động hai mắt nhíu lại, đối Hắc Côn như có thâm ý cười cười nói. Chỉ là, hắc vệt cũng không có chú ý tới, Hắc Động vụng trộm hướng về Hắc Côn đánh một cái ẩn nấp ánh mắt.

Cái trước là hưng phấn không thôi, tự cho là mình hiển kế kịp thời, đánh lén Hắc Côn được súng ái bước chân.

Cái sau ngầm hiểu, âm thầm gạt đầu tỏ ra hiểu rõ, nhưng là trong nội tâm lại là có một cái siêu cấp lớn dấu chấm hỏi ngay tại dần dần hình thành. Cứ việc trong lòng lòng hiếu kỳ, nghi hoặc cảm giác rất đậm, thế nhưng là hắn biết lúc này cũng không phải là truy vấn ngọn nguồn, đem sự tình nghe ngóng thấu triệt thời khắc. Mấu chốt nhất là, hắn tin tưởng, đã Hắc Động chính hướng về âm thầm phát tín hiệu, như vậy, ở trong đó liền nhất định rất có học vấn, về phần vấn đề này điểm mấu chốt mà! Vậy dĩ nhiên là hắc vệt.

Thế nhưng là, người chính là như vậy, càng là nghi hoặc, thì càng lòng hiếu kỳ càng nặng, thì càng muốn mau sớm đem sự tình làm cái thông thấu, bằng không, cái này giấu ở trong lòng khó chịu a!

Hắc Côn không rõ, Hắc Động đây là rõ ràng muốn cả hắc vệt a!

Lẽ ra, hắc vệt làm người, hắn mặc dù tiếp xúc không nhiều, nhưng là hắn cũng càng biết, hắc vệt tại hắc kê Hắc Cầu trong bọn họ, đây chính là một viên túi khôn tinh, đảm nhiệm lãnh đạo nhân vật, đồng thời, bọn hắn càng là hắc thủ hạ tướng tài đặc lực.

Nhưng là, vì cái gì đây?

Hả? !

Đúng, giống như lần trước tổ chức có cái hành động lớn thời điểm, hắc vệt dẫn đầu phản đối Hắc Động lão đại. Bởi vì cái này hành động quan hệ đến từng cái đường khâu công trạng cho điểm, cũng là quyết định ai mạnh ai yếu mấu chốt một phiếu.

Chẳng lẽ. . .

Hắc Côn giống như cảm giác mình bắt lấy cái gì?

Cạc cạc. . .

Đã như vậy, kia ta có phải hay không nên trợ giúp, âm thầm giúp Hắc Động lão đại một thanh, bất quá, cái này không phải là không cho mình tạo một cái thiên đại kỳ ngộ sao?

Tin tưởng dù cho Hắc Động lão đại biết là mình đang làm phá hư, hắn cũng sẽ không đối ta nổi giận, không chừng còn muốn càng thêm đối ta nhìn với con mắt khác, ưu ái có thừa đều nói không chừng.

Thường thường chính là như vậy!

Có đôi khi, có ít người sẽ vì một lần kỳ ngộ mà bí quá hoá liều, thật tình không biết, tại đại não phát nhiệt tình hướng dưới, loại này hành vi là nguy hiểm nhất.

Bởi vì, hần chỉ cần nhắc đến đối tượng thân hữu lễ một mặt, căn bản là quên đi sắp đối mặt sự tình vị trí xấu cảnh, bản thân hần là không thích hợp bị ngoại lực cưỡng ép thô lỗ cản trở hoặc là phá hư.

Loại tình huống này chính là bọn hần trước mắt mấu chốt nhất một điểm, chỉ là, Hắc Côn cục này nội nhân bỗng nhiên lập tức liền lạc mất phương hướng

"Động thủ đi! Hắc Cầu, ngươi đến phụ trách chụp ảnh, hắc kê, ngươi phối hợp những người khác làm tốt yểm hộ." Hắc vịt gặp Hắc Động khai thác ý kiến của mình, lập tức chính là vui mừng, có hi vọng, liền liền nhìn Hắc Côn ánh mắt đều hơi thay đổi một điểm. Bất quá, hần vẫn là đem trên tay cỡ nhỏ máy quay phim giao cho Hắc Cầu, đồng thời có trật tự an bài, phân phó những người khác riêng phần mình đứng vững cương vị của mình.

Coi như không tệ, nếu không phải tiểu tử ngươi là khóa cái đỉnh, bất quá cái đỉnh cũng không có việc gì, lão tử có thời gian đem ngươi kéo vào mình trận doanh. Chỉ là, tiểu tử ngươi dị tâm quá nặng đi, thấy ngươi không thể rồi, vậy ta cũng chỉ có thể đưa ngươi ra rơi mất, dạng này đã có thể gạt bỏ tên kia một cây mạnh hữu lực cánh tay, lại có thể làm cho đối phương bất không được tay cầm, ở trên phong trước mặt lên án mình bài trừ đối lập, hắc hắc! Vẹn toàn đôi bên, có sao mà không làm!

Hắc Động nhìn xem hắc vịt chăm chú có đầu bố trí, trong lòng thật là có chút không nở, nhưng là, vẹn vẹn như vậy một ý niệm

Dưới mắt, hần mặc dù rất hi vọng mượn cơ hội đem hắc vịt gạt bỏ, thế nhưng là, mình lại càng thêm hi vọng có thể tại như thế kích thích hoàn cảnh hạ hưởng thụ cái này mỹ kiều nương.

Không tiếp tục quá nhiều ngôn ngữ, đám người liền bắt đầu riêng phần mình hành động.

Trong quá trình này, đã là đổ qua vừa đứng.

Lúc này Luru Thiên Long, cũng sớm đã thần không biết quỷ không hay đẩy ra chung quanh bọn họ.

Không đứng!

Lẽ ra loại tình hình này, mị hoặc nữ tử hần là đã sớm thông tri a!

Nói đến mị hoặc nữ tử, vừa rồi tại đoàn tàu đồ thời điểm liền đã vội vã xuống xe, vừa rồi Luru Thiên Long khí tràng, không để cho nàng lạnh mà lật, nàng chỉ muốn nhanh lên rồi đi cái này để cho mình cảm giác sợ hãi ma quỷ.

Bất quá, vậy cũng vẹn vẹn bởi vì sợ nhất thời mới quên đi điện thoại thông tri, Khi nhìn xem đoàn tàu rồi đi đứng đài về sau, nàng thả mới hậu tri hậu giác, mình làm sao quên chính sự, thế là lấy điện thoại di động ra nhanh chóng biên tập một ngày tin tức phát ra. Chỉ là, vừa phát xong tin tức, lại cảm thấy giống như nguy hiểm tựa như vẫn như cũ cách mình rất gần, lập tức, không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng mở rộng bước chân hướng về nhà ga bên ngoài chạy tới.

Ài!

Luru Thiên Long trong lòng một trận thôn thức cảm khái!

Cô gái nhỏ này, vì cái gì cùng thuốc mê cứ như vậy kết duyên đâu?

Ài!

Trong lòng một lần nữa phát ra một trận bất đắc dĩ cảm khái!

Hừ!

Các người bọn này ác tha bại hoại, xem ra trên tay các người, bị các người họa hại vô tội nữ tử thế nhưng là không ít a!

Ngã phạt từ bị, phổ độ thế người!

Nhưng là, phổ độ cũng là muốn tùy từng người mà khác nhau! Cứ việc Phật Tổ tư tưởng là tuân theo lớn không thích tình thân, thế nhưng là tiểu hòa thượng ta là yêu ghét rõ ràng, làm không được Phật Tổ lão nhân gia ngài như vậy rộng lượng, cũng cuối cùng cố gắng cả đời cũng không đạt được ngài như vậy cảnh giới, cùng cái kia độ cao.

Tiểu hòa thượng sẽ không lấy oán trả ơn, chỉ biết là thế gian chuyện bất bình Khi xằng, thế gian bất bình nên tố.

"Tiểu nương tử, cạc cạc cạc. . . Đã đợi không kịp a? ! Ca ca cái này vì ngươi ăn được ăn, chắc chắc chắc, vóc người này, thật sự là tuyệt a! Ti lệ vàng a! Lão tử quyết định, hôm nay cái đập phiên từ trước tồn, về sau chậm rãi thưởng thức, về phần ngươi mà! Hắc hắc, lão tử cũng quyết định trước làm tư tàng phẩm, chờ ngày nào chơi chán, lại để cho ngươi hỗ trợ kiếm tiền!"

"Oa nha nha. . . Tiểu nương tử, trước sau lời lổm, lão tử nhẫn không vội. . ." Hắc Động nhìn xem được hiệu bắt đầu phát tác, không ngừng nhấn nhó, còn thỉnh thoảng ở trên người mình vuốt ve mình để nhìn mình an ủi Lâm Uyên Hi, trong hai mắt quang mang lớn rất, đồng thời đã không dẫn nói dự định đem

cây kia làm hại rất nhiều nữ tử xấu xí chỉ vật mọc ra.

Xem ra, hẳn là thực sự nhìn không nổi, không có ý định đến điểm tiền hí, mà là nghĩ trực tiếp liền đánh giáp lá cà, sủng thật đạn thật bắt đầu phóng thích cái kia xấu xí đến cực điểm, tà ác sâu vô cùng **.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Tàu điện ngầm

Thường thường có dạng này một cái khả năng, đó chính là vui quá hóa buồn!

Mà cái từ này dùng tại lúc này, vậy liền thỏa đáng nhất cực kỳ.

Hắc Động không dẫn nổi đem kia xấu xí vật vừa mới bại lộ trong không khí lúc.

Suru!

Một đạo âm thanh xé gió xẹt qua.

Hừ!

Hắc Động đau đến kêu lên một tiếng đau đớn!

Mồ hôi lạnh trong nháy mắt phun lên cái trán, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, toàn thân trên dưới cũng bắt đầu run rẩy không ngừng.

Hả? !

Chuyện gì xảy ra?

Liên tiếp Hắc Động Hắc Côn, trước tiên phát hiện sự khác thường của hắn.

Lúc đầu coi là Hắc Động toàn thân run rẩy là bởi vì lập tức liền có thể lấy đem cái này đẹp cô nàng cho thực hiện, nhưng là thấy tiếp xuống vẫn không có bất luận cái gì động tĩnh, hắn liền nghi ngờ.

Ngay tại nghi hoặc, lại đột nhiên phát hiện Hắc Động sắc mặt trắng bệch, trên trán càng là mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu phảng phất không cần tiền liệu mạng ra bên ngoài trào lên mà ra, cứ như vậy ngăn ngừ một nháy mắt, cả người thật giống như mới vừa từ trong nước vớt lên ướt sũng, toàn thân trên dưới ** một mảnh.

"Lão đại, người thế nào?" Hắc Côn giật mình, vội thỉnh linh hỏi.

Chỉ là, lúc này, Hắc Động căn bản là nói không ra lời, thế nhưng là khóe miệng lại phát ra liên tiếp nhỏ xiu nhúc nhích âm thanh, giống như muốn biểu đạt ý gì, nhưng là, nhưng lại không phát ra được âm thanh tới.

Hắc Côn không biết như thế nào cho phải, chỉ có thể nhìn lo lắng xuống.

"Người nha, không phải mới vừa rất cơ linh sao? Làm sao đến thời khắc mấu chốt liền như xe bị tuột xích! Nhanh, lập tức đem Hắc Động lão đại đưa bệnh viện, còn có, cô nàng này cũng mang đi." Hắc vị là cái thứ hai phát hiện dị dạng, lúc này gặp Hắc Côn tại cái này trọng yếu thời khắc thể mà hoảng hốt, hắn một bên phân phó thủ hạ, còn vừa không quên mượn cơ hội trả đũa một phen.

Lúc này, vừa lúc chính là cổ xe lái vào đứng dài thời điểm, thế là, tại hắc vị chỉ huy dưới, đám người này mặc dù có chút bối rối, nhưng là cuối cùng không có chế tạo ra động tĩnh lớn, từ đó để trên xe cái khác hành khách nhìn ra một tia dị dạng.

Lưu Thiên Long yên lặng gật đầu, xem ra, đám người này hẳn là có tổ chức, bằng không, sẽ không ở dưới loại cục diện này còn chưa có xuất hiện rối loạn. Như là bình thường quân lính tàn mạn, chỉ sợ sớm đã loạn thành một bầy.

Phát hiện này, để hắn càng là lên muốn đem đám người này nhốt tận gốc suy nghĩ.

Vì giữ gìn vũ trụ hòa bình, vì giữ gìn nhân loại chính nghĩa, ta muốn đại biểu mặt trăng, phi phi phi, ta muốn đại biểu Phật Tổ tiêu diệt các người.

Gia hòa này, đến lúc nào rồi! Thế mà nhớ tới buổi sáng ăn điểm tâm lúc, trên TV câu kia thiếu nhi Anime lời kịch.

"Các vị hành khách, cỗ xe sắp vào trạm, mời có cần xuống xe hành khách sớm chuẩn bị sẵn sàng, bên phải môn hạ xe. . ."

Theo đoàn tàu quảng bá bên trên cái kia đạo thanh tịnh êm tai giai điệu vang lên, đoàn tàu chậm rãi tiến vào đứng đài.

"A nha! Tình huống như thế nào đây là? . . ."

"Không phải đâu? Chẳng lẽ bọn hán là đang biểu diễn? Cũng không giống a?"

"Cái gì không giống a? Không nhìn thấy trên tay bọn họ máy quay phim sao? Rõ ràng chính là đang quay phiên từ."

"A! Phát đạt, ta cũng muốn đoạt một cái ống kính, không chừng cũng bởi vì như thế một cơ hội, ta liền bị cái nào đó Liên Đầu công ty người đại diện coi trọng đâu?"

"Người trẻ tuổi, vẫn là phải thiết thực một điểm tốt, đừng cả ngày liền biết làm nằm mơ ban ngày, phải biết, Mộng tổng có lúc tỉnh."

"Đúng vậy a đúng a! Tuổi trẻ bây giờ a! Nào giống chúng ta lúc còn trẻ, nhớ năm đó, chúng ta thế nhưng là tràn đầy kích tình. . ."

"Lão đại gia lão đại mụ, ngài nhìn, ngài cái này xưng hô trước đều có già chữ, cho nên a, các người thời đại quá hạn!"

"Đừng cãi nhai, ồn ào quá, quấy rầy chúng ta xem kịch đoạt ống kính cơ hội."

Đoàn tàu mới vừa vào trạm, theo đoàn tàu cửa xe mở ra, bất luận là toa xe bên trong vẫn là đứng trên đài hành khách, cả đám đều sôi trào giống như bắt đầu nghị luận.

Đem ống kính rút ngắn cửa khoang xe miệng.

Hắc Động lệ rơi đầy mặt, mồ hôi đầm đìa, sắc mặt trắng bệch, khoe miệng không ngừng run rẩy nhúc nhích, toàn thân trên dưới cũng là giống như đột phát bị kinh phong đồng dạng tại nguyên địa bật lên.

Hắc Côn mã! Hai chân quỳ xuống đất, hai tay ôm thật chặt Hắc Động đùi, chính há to mồm, đầu lưỡi cùng chó đồng dạng thật dài duỗi tại bên ngoài, tựa như cái chứng lấy lòng chủ nhân niềm vui chó xù như thế.

Lại nhìn hắc vịt, tuyệt hơn, gia hòa này hai tay chạm đất, thân người cong lại, một cái chân cao cao nâng lên, lại là đang giả trang diễn nhỏ chó đực động tác tại đi tiểu, cứ việc không có đem hán kia xấu xí khí quan bại lộ trong không khí, thế nhưng là, nơi đứng quần, khối kia ẩm ướt địa phương lộ ra là như vậy churong mất.

Hắc kê thì là mang theo mấy tên áo đen thủ hạ khom gối quý ở toa xe trên sàn nhà, đối cửa xe bên ngoài hành khách không ngừng lặp lại dập đầu, nếu như nói đây là biểu diễn, như vậy trên trán kia đỏ thẫm nhan sắc lại nên làm như thế nào lý giải!

Vì cái gì không nhìn thấy Hắc Cầu?

Không, đặc sắc như vậy phần diễn, sao có thể có người vắng mặt đâu?

Chỉ gặp gia hòa này chính giống như cười mà không phải cười, như điên tự si cầm cái kia cỡ nhỏ camera đối Hắc Động bọn người quay chụp.

"Mẹ nó! Mới vừa rồi là ai nói muốn đi đoạt kính, nhanh đi, cử chỉ này nghệ thuật quá cay đắng, đơn giản hủy tam quan a!"

Đứng trên đài hành khách trước đó còn không có thấy rõ ràng, chờ cửa xe hoàn toàn mở ra sau khi lập tức bị này tấm tràng cảnh một chút sợ ngây người, bỗng nhiên, liền có một tiểu hỏa tử lớn tiếng gào to.

"Là gia hòa này! Hán giống như nói muốn cướp kính, ha ha ha. . ." Có người nhất thời chỉ vào trước đó muốn đoạt kính người kia cười lớn nói, nhưng là, trong ngôn ngữ mỉa mai, cười trên nỗi đau của người khác hương vị, dù là đồ đàn đều hán là nghe được.

"Trời ạ! Ta bắt đầu hoài nghi nhân sinh!" Tên kia bị xác nhận thanh niên, sắc mặt đỏ bừng, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, thanh âm sao mà thê lương, sao mà bi thảm.

Thành như lão đại gia nói, người không thể tổng sống ở trong mộng, bởi vì trong mộng hết thấy đều là giả tượng, sẽ chỉ che đậy cặp mắt của chúng ta, thôn phệ tâm trí của chúng ta, ma diệt kích tình của chúng ta, thế nhưng là, Khi đại mộng mới tỉnh thời điểm, những người này thường thường liền sẽ bởi vì không thể tiếp nhận hiện thực mà chịu không được đả kích, kẻ nhẹ tinh thần lâm vào hỗn loạn, kẻ nặng đi đến sinh mệnh cực đoan.

Mọi người cũng không có để ý tới cái kia lâm vào điên thanh niên, chỉ là làm sơ một cái ngắn gọn dừng lại liền từ cái khác trên cửa xe xe.

Mà Hắc Động bọn hán, liền bị đứng trên đài chạy tới một đám nhân viên công tác coi như người bị bệnh tâm thần cho cưỡng ép kéo ra khỏi toa xe.

Về phần đằng sau sẽ còn phát sinh cái gì liền không thể nào biết được.

Trong xe, chen chúc đám người còn tại nói chuyện say sưa đàm luận vừa rồi Hắc Động bọn người chế tạo cái đề tài này, nghĩ đến, cái đề tài này sẽ bị truyền bá rất rộng. Không gặp đang có rất nhiều người chính cảm điện thoại một mặt thương thức, một mặt tại QQ, Wechat rất nhiều mạng lưới giao lưu bình đài tại gửi đi chia sẻ.

Thế nhưng là, làm tham dự diễn xuất Hắc Động bọn người, cũng chỉ có thể bị động tiếp nhận.

Đến tốt cùng là tình huống như thế nào đâu?

Vì cái gì đột nhiên Hắc Động bọn người liền tập thể biến thành dạng này?

Ha ha!

Kể đầu tiên đang bề bọn đến túi bụi, không có thời gian giải thích.

Lúc đầu, Lưu Thiên Long là dự định lần theo đám người này dấu chân, đem bọn hắn tổng bộ địa chỉ cho tìm hiểu rõ ràng về sau, liền nhỏ tận gốc. Chỉ là, Lâm Uyển Hi tình trạng chế ước hắn.

Nhưng là, mặc dù tạm thời không thể tiêu diệt bọn hắn, thế nhưng là hơi thi nhỏ trừng phạt, đồng thời, cũng là lưu lại cho mình một đạo manh mối.

Vì cái gì nói như vậy?

Bởi vì tại hắn liền tiếp bắn ra tầm mười đạo kinh khí về sau, bọn này hèn mọn áo đen đang liền sẽ biến thành cùng người bị bệnh tâm thần không có khác gì khác nhau, cho dù là được vật trị liệu đều không làm nên chuyện gì. Mà bọn hắn muốn khôi phục, liền duy chỉ có hắn mới có thể giải quyết cái này nghi nan tạp chứng.

Đồng thời, chỉ cần đám người này tiến vào bệnh viện tâm thần, như vậy, mình liền có thể biết được bọn hắn tọa độ, còn có chính là, khi hắn đem Hắc Động này một đám gã bỉ ổi cho chính thành tên điên về sau, liền nhanh chóng ** một đầu tin nhắn phát ra, bổ sung, còn có Hắc Động ảnh chụp.

"Hô! Làm sao cảm giác mệt mỏi như vậy a? Buổi sáng không phải rất thông thuận sao? Làm sao đến xuống buổi trưa liền lại thay đổi? Cái này triệu chứng, cùng trước đó có chút cùng loại a!" Lưu Thiên Long thu hồi hai tay, lau sạch nhẹ nhẹ một chút mồ hôi trán, lúc này mới phát hiện, sau lưng chỗ sớm đã là mồ hôi đầm đìa, đồng thời, nương theo lấy một trận mê muội cảm giác bất lực, hai chân đều kim lòng không được run rẩy tới.

Cũng may mắn, hắn giờ phút này chính nửa ôm Lâm Uyển Hi ngồi tại vị trí trước, bằng không, nhất định sẽ té lăn trên đất không thể.

Lại nhìn trong ngực Lâm Uyển Hi, sớm đã dính chỉ thờ gấp, giờ phút này chính an tĩnh tựa ở trong ngực của hắn.

Nhưng là, mái tóc ở giữa, đã sớm bị ướt đầm mồ hôi.

Liền liền thân bên trên quần áo, cũng là dán thật chặt tại cổ kia trên thân thể mềm mại, càng lộ vẻ có lỗi có lỡ.

Cũng may, Lưu Thiên Long ở bên người.

Bằng không, dạng này ướt thân dự hoặc, chỉ sợ bất kỳ nam nhân nào lần đầu tiên gặp về sau, đều sẽ sói tính đại phát đi!

Nhưng là, dù là như thế.

Hành khách chung quanh vẫn là nhao nhao quăng tới ánh mắt khác thường.

Các nữ nhân là khinh bỉ ánh mắt, các nam nhân là mắt lộ ra tình quang ánh mắt, các lão nhân là phẫn nộ ánh mắt, bọn nhỏ thì là ánh mắt hiếu kỳ, nhưng là, lập tức bọn nhỏ ánh mắt liền bị tùy hành gia trưởng cho che lại.

Ách!

Lưu Thiên Long tự nhiên trước tiên tiếp thu được tổ này sóng điện.

Ngoại trừ im lặng, hắn vẫn là im lặng.

Giờ khắc này, hắn có thể cãi lại sao?

Đáp án rõ ràng, tái nhợt bất lực!

Còn nữa, hắn chút nào cãi lại chỉ ý đều không có tồn.

Không làm việc trái với lương tâm không sợ quỷ gỗ cửa, cái này, chính là hắn thời khắc này ý nghĩ.

Mọi người bị trước mắt giả tượng làm cho mê hoặc che đậy mà tạo thành oan án còn ít sao?

Có đôi khi, không cãi lại ngược lại vẫn là cử chỉ sáng suốt, cãi lại, giống như làm cho người ta cảm thấy giấu đầu lòi đuôi, càng tỏ càng đen cảm giác.

Dứt khoát, hấn cũng liền không để ý tới.

Con mắt dài trên người các người, thích thể nào địa.

Đầu sinh trưởng ở các người trên vai, yêu suy nghĩ lung tung liền suy nghĩ lung tung đi, Phật gia gia không xen vào, cũng lười quản.

Chỉ là, sau một khắc, hấn đã cảm thấy ý nghĩ của mình là cỡ nào hoang đường, cỡ nào ngây thơ!

Thậm chí, giờ khắc này ngay cả hấn đều muốn bắt đầu hoài nghi nhân sinh!

"Ai! Người tuổi trẻ bây giờ a! Thật sự là khuyết thiếu giáo dưỡng, ngay cả cơ bản nhất lòng xấu hổ cũng không có! Thật sự là thay cha mẹ của bọn hấn cảm thấy bi ai a!"

"Ừm! Quá tức giận! Nếu là nhà ta tiểu tử kia tại công chúng trường hợp làm ra loại này thất đức sự tình, ta không phải gõ đoạn chân của hấn không thể."

Đây là đại gia đại mụ nhóm phát ra thanh âm tức giận.

"Hừ! Bại hoại xã hội tập tục!"

"Dạy hư tiểu bằng hữu, cặn bã!"

"Nam nhân không có một cái nào đồ tốt!"

Đây là trong nữ nhân phát ra thanh âm, đồng dạng tràn đầy phẫn nộ.

"Chắc chắc chắc! Vóc người này, đủ ta dùng cả đời."

"Trước sau lời lỗm tốt làm việc a! Thật trông mà thèm!"

Đây là trong nam nhân phát ra ác tha ngôn ngữ, cứ việc thanh âm rất nhỏ, nhưng là, vẫn là bị thính giác nhạy cảm Lưu Thiên Long một chữ không kém đặt vào trong tai.

19617 04

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Tàu điện ngầm nguy cơ

Lưu Thiên Long rất im lặng!

Lưu Thiên Long rất bất đắc dĩ!

Nếu không phải là bởi vì Lâm Uyển Hi bản thân nguyên nhân nhất định phải nhanh cứu chữa, hấn làm sao lại lựa chọn ngay tại chỗ tại người này lưu dý đặc công cộng trường hợp hạ.

Giờ khắc này hấn lại có chút bắt đầu hối hận, vì cái gì liền không có nhanh chóng xuống xe mang theo Lâm Uyển Hi tại phụ cận tìm một quán rượu đâu?

Mấy cái này phổ thông thị dân, căn bản cũng không tìm hiểu tình huống, cũng không biết vừa rồi đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

Thế nhưng là, Lưu Thiên Long không muốn nói, hấn sợ đám người này biết chân tướng về sau sẽ khiến khựng hoảng, hoặc là nói, dù cho nói, bọn hấn cũng sẽ không tin tưởng, sẽ chỉ cho là hấn thực sự kiếm cớ qua loa tắc trách.

"Khụ khụ khụ. . ."

Lúc này, chúng ta đẹp cô nàng Lâm Uyển Hi đồng học rót cục phát ra một trận rất nhỏ tiếng ho khan.

"Thiên Long, đây là thế nào? Vì cái gì có nhiều người như vậy đang nhìn chúng ta?" Mở ra cặp kia đôi mắt đẹp về sau lần đầu tiên, Lâm Uyển Hi liền thấy hiếu kỳ hỏi.

"Nha! Không có gì?" Luru Thiên Long không biết trả lời như thế nào, thứ nhất là sợ nói ra sự tình đến tiền căn hậu quả sẽ để cho Lâm Uyển Hi sợ hãi, thứ hai cũng không biết làm như thế nào đem chuyện này nói ra.

"Ủm? !" Lâm Uyển Hi nghiêng nàng kia mê người cái đầu nhỏ, vẫn như cũ một bộ không thể tin được thần sắc nhìn qua Luru Thiên Long.

Chỉ là, vền vẹn chỉ là một lát, cô nàng này giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì!

"Cái kia, chúng ta, chúng ta, làm sao toàn thân đều ướt đầm a?"

Ách!

Luru Thiên Long im lặng.

Tốt a!

Ngay tại lúng túng thời khắc, người cô gái nhỏ này cũng chạy đến tham gia náo nhiệt.

"Tiểu cô nương, nhìn người chính là bị mơ mơ màng màng, cũng là người bị hại a! Ai! Tuổi quá trẻ, thế nào cứ như vậy không chú ý ảnh hưởng tới, người xem một chút, hôm nay liền ăn một cái thiệt thòi lớn, bất quá, người cũng không cần nghĩ quẩn, coi như hôm nay việc này là cái giáo huấn đi!" Một cái cụ bà ngữ trọng tâm trường đối Lâm Uyển Hi khuyên lơn.

Dát! Nam ô a mi mẹ nó cái đậu hũ!

Cái này đều cái nào cùng cái nào a?

Luru Thiên Long nước mắt chảy vội.

Giống như Hoàng Hà chi thủy, trào lên hướng về phía trước, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

"Mỹ nữ, biết người biết mặt không biết lòng! Người là không biết, người mới vừa rồi bị cái này ác tha tiểu bạch kiểm đem trên người tiện nghi đều chiếm đi, việc này dưới ban ngày ban mặt công nhiên ăn đậu hũ a? Thật sự là hèn hạ vô sỉ!" Một sức ghen mưòi phần nam tử làm ra một bộ đối trá tiếc hận thần sắc nói.

"Hừ! Mèo khóc con chuột giả từ bị, nam nhân không có một cái tốt, còn có người, đừng giả bộ làm ra một bộ chính nhân quân tử bộ dáng, vừa rồi người nhìn xem tiểu cô nương này ánh mắt, kia rõ ràng chính là bị ** che đôi mắt, làm sao, hiện tại người còn muốn nói người khác. Ta nhìn, người cũng là bại hoại, hơn nữa còn là bại hoại bên trong bại hoại." Một người trung niên phụ nữ đưa ngón trỏ ra chỉ vào cái này ra vẻ đạo mạo nguy quân tử giá trị đâm chỗ đau, không để ý chút nào cùng mặt mũi của hắn, chỉ nói vừa rồi nam nhân kia mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ không chịu nổi, nhanh chóng chen vào trong đám người ẩn núp.

"A! Các vị đại thúc đại thẩm, soái ca các mỹ nữ, ta nghĩ các người là tính sai, kỳ thật, mới vừa rồi là ta ngã bệnh, mà hân trùng hợp chính là bác sĩ, ngay tại cho ta cứu chữa." Lâm Uyển Hi nghe xong đám người lời nói này, cứ việc sắc mặt đỏ bừng, nhưng là, cơ trí nàng thông minh lập tức liền cho Luru Thiên Long tìm một bậc thang.

"A! Là như thế này a! Xem ra chúng ta oan uổng vị này soái ca!"

"Ai nha! Hồ thẹn a! Không hiểu rõ sự tình liền vọng thêm bình luận 1 "

"Tàn tàn, đừng tại đây tiếp tục mất mặt xấu hổ!"

"Sống đến già, học đến già, hôm nay mình cho mình lên một tiết khóa a! Lão Lạc. . ."

"Tiểu cô nương, đại thẩm nơi này vừa vặn có một kiện vừa mua áo khoác, người nếu không ngại, trước hết cầm đi mặc lên đi!"

. . .

Luru Thiên Long cùng Lâm Uyển Hi nhìn nhau, phân biệt lộ ra hiểu ý cười một tiếng.

Rót cục bên tai thanh tịnh, cảm giác, thật tốt! Đây là Luru Thiên Long thời khắc này ý nghĩ.

Thế nhưng là, hắn cũng không có chú ý tới, Lâm Uyển Hi lại lặng lẽ cúi xuống xinh đẹp thủ, không biết đang suy nghĩ gì?

"Đứng rồi, Tiểu Hi, hôm nay phát sinh rất nhiều chuyện, không biết có hay không trì hoãn chúng ta sắp xếp hành trình?" Luru Thiên Long quay đầu đối bên cạnh tình tọa Lâm Uyển Hi bỗng nhiên mở miệng hỏi.

"A!"

Lâm Uyển Hi giật mình, lập tức lấy lại tinh thần.

Thế nhưng là, Luru Thiên Long vẫn không có nhìn ra một tia dị dạng, hắn chỉ coi là Lâm Uyển Hi đột nhiên ý thức được vấn đề này mới kinh ngạc như vậy.

Lâm Uyển Hi ngẩng đầu nhìn Thiết Xa toa bên trong lộ trình biểu hiện bài, lập tức, chuyển qua xinh đẹp thủ, dùng một loại rất bất đắc dĩ biểu lộ nhìn xem Luru Thiên Long, cái này một tia rất rõ ràng, đã sớm bỏ qua.

Đến!

Luru Thiên Long còn có thể thế nào?

Hả?

Đúng lúc này, Luru Thiên Long bỗng nhiên sau lưng cảm giác mát lạnh, đây là nguy hiểm tới gần khí tức.

Ngẩng đầu nhanh chóng hướng chung quanh nhìn một chút, ngoại trừ đầu người, vẫn là đầu người.

Hắn không biết cái này nguy hiểm đến tột cùng từ đâu mà đến, hoặc là mình tinh thần quá căng thẳng bố trí, bất quá, hắn ngược lại là hi vọng là mình quá lo lắng.

Hắn cũng không hi vọng ở trên tàu trận đến có chuyện gì phát sinh, đơn không nói Lâm Uyển Hi, chỉ là trên xe còn có nhiều như vậy hành khách, vạn nhất xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, những người này khó tránh khỏi sẽ xuất hiện thương vong, dù sao đám người như thế dày đặc.

Thế nhưng là, mặc dù như thế nghĩ, hắn vẫn là đem cảnh giác ý thức tăng lên tới cảnh giới tối cao.

Bởi vì, lần này khí tức nguy hiểm có một loại làm hắn đều cảm giác được cảm giác khủng bố, giống như bị một mực cự nhân Tinh Tinh theo dõi, để hắn cũng bắt đầu sinh ra một loại như ngồi bàn chông, cảm giác rợn cả tóc gáy.

Thế nhưng là, mình ở vào trạng thái bị động phía dưới, cũng chỉ có thể bị động phòng thủ.

Càng là tăng thêm, vừa rồi vì trợ giúp Lâm Uyển Hi trị liệu thuốc mê, giống như thân thể lại xuất hiện tiêu hao tình huống, nếu như lúc này có cái gì nguy hiểm, hiển nhiên, chân khí là không giúp được gì, chỉ có thể dựa vào mình cường ngạnh thể lực, chỉ là, cho đến bây giờ, thân thể của mình giống như vẫn như cũ còn có một điểm thuốc mê phục hồi như cũ, cảm giác giống như khí lực cũng đi theo biến mất rất nhiều.

Phốc!

Luru Thiên Long nhanh chóng đem Lâm Uyển Hi ôm vào trong ngực hướng xe trên vách đè ép.

"A!"

Một tiếng hét thảm cũng là ứng thanh mà phát, chỉ gặp Luru Thiên Long sau lưng pha lê đón đỡ không biết bị thứ gì cho kích phá, đồng thời, pha lê phía sau một nam hành khách trên mông cũng là đổ thảm một mảnh.

Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ!

Đạn sao?

Luru Thiên Long giật mình.

Lâm Uyển Hi bị Luru Thiên Long đột nhiên ôm vào trong ngực thời điểm, lập tức cũng là được vòng, hắn muốn làm gì? Nhiều người như vậy, trước mắt bao người, chẳng lẽ, hắn mạnh hơn hôn ta sao? Lâm Uyển Hi có chút ít ngượng ngùng trầm nghĩ.

Bất quá, Khi nàng nghe được tên nam tử này hành khách tiếng kêu thảm thiết thê lương về sau, rốt cuộc biết mình là suy nghĩ lung tung, nếu không phải vừa rồi Luru Thiên Long phản ứng kịp thời, đoán chừng, hiện tại nằm trong vũng máu, chính là mình.

Cứ việc nàng rất hiếu kì, nghi hoặc, cũng cảm thấy sợ hãi, nhưng là, nàng cũng không có giống những người khác như thế mất lý trí, lung tung kêu to.

Quen không gặp, trên xe hành khách nghe được tên nam tử kia tiếng kêu thảm thiết về sau, cũng là bị hấp dẫn ánh mắt, thế nhưng là nhưng bọn hắn nhìn thấy nam tử nằm trên mặt đất không ngừng mà lăn lộn kêu thảm, mà lại hạ thân còn không ngừng ra bên ngoài bốc lên máu tươi, lập tức cũng là từng cái dọa đến lớn tiếng kêu lên, thế là, trên xe tình huống liền lâm vào hỗn loạn.

Luru Thiên Long rất phần nộ.

Những người này, thực tình là quá phách lối, quả thực là táng tận thiên lương, người coi như muốn đối phó ta, cũng không thể công nhiên tại công chúng

trường hợp dạng này thống hạ sát thủ đi, có bản lĩnh liền hướng về phía ta tới, vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn thương tổn vô tội dân chúng đâu?

Thế nhưng là, phần nộ lại có thể thế nào? Minh vẫn như cũ không biết địch nhân là ai, giấu ở nơi nào? Cũng không thể chính mình tiến lên đem những này thị dân từng cái nghiêm hình khảo vấn a?

Phốc! Phốc! Đang lúc hấn trùng mất phần nộ ánh mắt hướng về bốn phía nhanh chóng bắn phá thời điểm, lại là hai đạo âm thanh xé gió truyền đến.

"Tất cả mọi người ngồi xuống." Luru Thiên Long một bên lớn tiếng hô, đồng thời lại là nhanh chóng đem Lâm Uyển Hi ôm hướng một bên khác lần quá khứ, thời điểm, người trên xe viên đông đảo, cái này lần một vòng, tự nhiên là liên quan nấp gấp nhiều người té ngã trên đất, đơn giản chính là xếp chồng người.

"A!"

"A!"

...

Trong chốc lát, toa xe bên trong lại là vài tiếng kêu thảm, hiển nhiên, lần này lại có mấy tên hành khách bị tai họa.

"Tiểu Hi, ngươi ngồi xổm ở nơi này đừng nhúc nhích!" Luru Thiên Long không đợi Lâm Uyển Hi trả lời, nhanh chóng dãn dò một lần sau liền hướng về đạn phương hướng phi thân nhảy tới.

Đám người như thế dày đặc, làm sao phi thân nhảy vọt a.

Vừa rồi Luru Thiên Long kia âm thanh hô to, rất nhiều hành khách vẫn là làm theo, thế là, tại bị tai họa kia mấy tên hành khách phụ cận ngồi xổm người liền may mắn tránh thoát một kiếp.

Tự nhiên mà vậy, rất nhiều người liền bắt đầu làm theo.

Mà đám người tốp năm tốp ba như thế dừng lại dưới, lập tức toa xe nặng lúc đầu người người nhón nháo tình cảnh liền không còn lúc trước, đồng thời, vẫn còn tiếp tục giảm bớt bên trong.

Đương nhiên, lần này âm thầm hạ độc thủ người cũng là nhanh chóng bại lộ tại Luru Thiên Long mí mắt phía dưới.

Nhìn xem Luru Thiên Long học đại tinh tinh bộ dáng nắm lấy không trung lan can trên không trung không ngừng mà hướng về phía trước, tự biết bại lộ sát thủ cũng không lo được ẩn nấp, coi như mình ẩn nấp, còn có địa phương có thể giấu kín sao?

Kết quả là, tên sát thủ này, không, phải nói là cái nữ sát thủ, nhanh chóng giơ lên trong tay cái kia thanh chứa ống giảm thanh súng ngắn, đối giữa không trung Luru Thiên Long lại là một trận cuồng xạ.

"A!"

"A!"

...

Trong xe cũng là liên tiếp kêu thảm phát sinh.

Lúc nào chúng ta Hoa Hạ cũng có phần tử khủng bố rồi?

Trên xe hành khách dọa đến từng cái run rẩy, đồng thời trong lòng cũng là không nhịn được ứa ra dấu chấm hỏi.

Công nhiên xem thường vương pháp, dưới ban ngày ban mặt cầm súng đã thương người, đáng chết!

Luru Thiên Long trên không trung không ngừng tung bay, hai chân cũng không ngừng tại hai bên xe trên vách điểm tới điểm lui, tránh né lấy đạn, trong lòng cũng là đối cái này nữ sát thủ hạ tử vong lệnh truy nã.

Cứ việc nàng không thích, cũng không khi dễ nữ nhân, thế nhưng là, trước mắt cái này nữ sát thủ coi như bị loại bỏ ra ngoài, nữ nhân này, quá máu lạnh, quả thực là một con rắn độc, nếu là tiếp tục lưu lại nhân gian, đó chính là đối phật chủ làm bẩn, tuyệt đối dung không được nàng.

Mất thấy Luru Thiên Long từng bước một tới gần mình, nữ sát thủ cũng là không có chút nào bối rối, ngược lại tương đương trấn định tự nhiên, đã đạn không đã thương được hấn, như vậy, mình còn có vũ khí lạnh. Nàng không tin Luru Thiên Long liền thật lợi hại như vậy, chỉ là, nghĩ thì nghĩ như vậy, trong lòng vẫn là một trận phát thuật, cái này còn người sao? Thế mà ngay cả đạn treu chọc có thể né qua.

Xem ra, cái này nữ sát thủ vẫn là cái nghiêm chỉnh huấn luyện nhân vật a!

Luru Thiên Long cũng là ở trong lòng cảm thán nói.

Đang lúc hấn một cước hướng về cái này nữ sát thủ lâm không một cước khóa cổ mà đi thời điểm, một đạo hàn quang hiện lên.

Mẹ nó!

Chủ quan a!

Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ!

Đều nói độc là lòng dạ nữ nhân nhất, ong vàng đuôi sau châm, thật đúng là a, vừa rồi làm sao lại không có phát hiện nữ nhân này trên tay có đao đâu?

Chủ quan, chủ quan a!

Lưu Thiên Long hai tay vội vàng bắt lấy không trung lan can, không lo được trên tay ma sát cảm giác đau đớn, vội một cái xoay người rơi xuống ở một bên trên ghế dài, đồng thời cũng là nhìn xem nữ nhân này một trận ảo não thầm mắng mình sơ ý chủ quan, kém chút liền để mình ăn một cái thiệt thòi lớn, xem ra, mình vẫn là quá non a.

Như vậy cũng tốt so cho mình lên một tiết ký ức càng hơn khóa, cũng may, cái này học phí vẫn là mình kịp thời phản ứng dưới, mới không có bạch bạch giao ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Tà Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Liên hoàn kế

"Hử!"

Nữ sát thủ hừ lạnh một tiếng, đồng thời cũng là thờ phào nhẹ nhõm, tiểu tử này, cũng bất quá như thế.

Không đợi Lưu Thiên Long đứng vững thân hình, nữ sát thủ một lần nữa phát động thể công.

"A...!"

Nữ sát thủ phát ra một tiếng yêu kiều.

Chỉ gặp nàng quơ trong tay thanh chủy thủ kia, mũi chân tại ngồi xổm trên mặt đất hành khách trên thân không ngừng mà giẫm lên, hướng về Lưu Thiên Long nhanh chóng bôn tập mà tới.

Đối mặt tập kích mà tới nữ sát thủ, Lưu Thiên Long không lo được bên cạnh hành khách rất nhiều, thuận thế chính là lăn mình một cái, trực áp đến một đám hành khách phát ra liên tiếp ai hô.

Chỉ là, nữ sát thủ căn bản cũng không có định lúc này từ bỏ đối với hấn công kích, thân hình nhất chuyển, lại là nâng đao hướng về hấn đánh tới.

Một đạo hào quang màu xanh lục đột nhiên dần hiện ra tới.

Kia là Lưu Thiên Long cái kia thanh bích ngọc sắc đao phay xuất hiện.

Keng keng keng, theo ba đạo thanh thúy đồ sắt cùng ngọc khí tương hỗ đụng kích về sau.

Leng keng.

Lại là một đạo vật thể rơi xuống đất thanh âm vang lên.

Nhưng gặp, nữ sát thủ tựa như lâm vào ngốc trệ, không thể tưởng tượng nổi nhìn trong tay mình thanh chủy thủ kia, nàng nghĩ mãi mà không rõ, mình dù sao cũng là đồ sắt, vì cái gì ngược lại đoạn mất, cái kia thanh màu xanh biếc đao phay, thật cứ như vậy bèn chắc không?

Thế nhưng là, không tin không được a, trước mắt chính là tốt nhất chứng cứ a!

Nhưng là, dù sao cũng là nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ, cũng vền vền hơi phân thần như vậy một hồi thời gian, nàng cũng sẽ không bận tâm mạng người

khác, đối với nàng mà nói, sinh mệnh chính là cỏ rác, mà này một đám trên mặt đất gắt gao ngời xồm hành khách, chính là sâu kiến.

Hướng về Lư Thiên Long hát lên, lập tức, trong tay cái kia thanh đoạn nhận cũng là nhanh chóng bắn mà ra, trực tiếp hướng về Lư Thiên Long đối diện bay đi.

Keng!

Lại là một đạo thanh thúy tiếng va đập.

Ngay sau đó, cái kia thanh đoạn nhận cũng là hướng về đoàn tàu xe trên vách bắn tới, hung hăng cắm vào xe bích bên trong.

Hát!

Nữ sát thủ một kích không có đắc thủ, lại là một trận yêu kiều, đồng thời nhảy dựng lên một cước thẳng đập Lư Thiên Long mặt, ý đồ đem Lư Thiên Long một chiêu mất mạng, có thể nói là chiêu chiêu đều là đoạt mệnh a!

Lư Thiên Long nổi giận.

Ngươi nha, đây là có bao lớn cừu hận a, ngươi nữ nhân này, vì cái gì ác độc như vậy, chiêu chiêu đều nghĩ đến muốn lấy Phật gia gia tính mệnh, đã như vậy, vậy cũng chỉ có thể đưa ngươi cho trừ đi.

Ài!

Người trong Phật môn chính là người trong Phật môn, cho đến giờ phút này trước đó, hần thể mà còn không có động sát niệm, vèn vèn chỉ là muốn đem cái này nữ sát thủ hàng phục, nhưng là theo cái này nữ sát thủ liên tiếp ngoan độc thế công triển khai, hần viên kia Phật tâm cũng là rốt cuộc yên lặng không ở, rốt cục vẫn là bạo phát.

Quơ cái kia thanh màu xanh biếc máu đào trăm, Lư Thiên Long trực tiếp hướng về nữ sát thủ phản kích mà đi, mắt thấy một giây sau liền muốn đem nữ sát thủ giải quyết tại chỗ.

Chẳng lẽ, nữ sát thủ cứ như vậy thúc thủ chịu trời không thành, dĩ nhiên không phải, dù sao hần cũng không phải ăn chay, mũi chân tại nguyên chỗ một điểm, hướng về phương hướng sau lưng bắn ra, tránh thoát cái này trí mạng một đao.

Hừ!

Muốn chạy trốn!

Đơn giản như vậy sao?

Lư Thiên Long hừ lạnh một tiếng.

Sau đó lại là quơ trong tay máu đào trăm một lần nữa bổ tới.

Chỉ là, Khi đao phay vừa mới chặt xuống một nửa thời điểm, hần vội vàng dừng lại, tới thẳng gấp.

Vì lông?

Cái này nữ sát thủ quá độc ác, quả thực là phát rồ a! Thế mà trực tiếp nắm lên một nam hành khách ngăn tại trước người mình làm lên khiên thị.

Nếu là mình một đao kia xuống dưới, vậy nhưng được, Lư Thiên Long trong lòng một trận hoảng sợ, phần nộ trong lòng chi tình càng thêm nồng hậu dày đặc.

Đây là cặn bã a, xem nhân mạng như cỏ rác a!

Nếu là lư thêm nàng trên đời này đợi nhiều một ngày, không chừng còn có bao nhiêu nhân mạng muốn kết thúc trên tay nàng.

Giờ khắc này, hần cũng không kỳ vọng từ nữ sát thủ trên thân đạt được tin tức mình muốn, cứ việc, hần rất giống biết đến tột cùng là phương nào thế lực muốn đối phó chính mình.

"Hừ! Cầm người khác tại trước người mình cản trở, tính là gì hảo hán?" Lư Thiên Long mặc dù phần nộ, thế nhưng là, hần cũng không có cách nào, hần không có khả năng không để ý tới hành khách trên xe an toàn. Càng quan trọng hơn là, những người này hôm nay đều là bị tai họa cá trong chậu, nếu không phải có người vì đối phó mình, bọn hần làm sao có thể vô duyên vô cớ bị liên lụy vào chuyện này bên trong, còn có, những cái kia hành khách bị thương, những này, đều để trong lòng của hần áy náy không thôi.

"Ha ha ha. . ."

Nữ nhân phát ra một tiếng yêu kiều cười.

"Tiểu nữ tử vốn cũng không phải là nam nhân, tự nhiên tính không được hảo hán! Còn có, chẳng lẽ ngươi chưa nghe nói qua độc nhất là lòng dạ đàn bà, ong vàng đuôi sau chấm sao?" Lập tức, nữ sát thủ ngay sau đó còn nói.

Ngay tại hai người đánh nhau, nói chuyện cái này ngay miệng, bên cạnh của bọn hắn dần dần tạo thành khu vực chân không, ngoại trừ tên kia bị nữ sát thủ xem như khiên thịt nam hành khách lệch ra, những hành khách khác một hồi này thời gian, thế mà đều đẩy ra sát vách toa xe bên trong.

Phát hiện tình huống này Lư Thiên Long, trong lòng cũng là thua một ngụm trường kỳ.

"Chẳng lẽ, ngươi liền định một mực trốn ở phía sau người này, kia không phải mới vừa muốn giết ta sao? Nếu là một mực dạng này trốn ở đó, vậy ngươi nhiệm vụ liền không xong được, như vậy, ngươi bắn cấp trên sẽ phải trách phạt ngươi lạc!" Lư Thiên Long đầu nhất chuyển, lập tức mở miệng kích thích nữ sát thủ, để nhìn hắn có thể đem tên kia nam hành khách buông ra đem thả.

"Hừ! Ngươi cho rằng cô nãi nãi sợ ngươi đúng không?"

Quả nhiên, Lư Thiên Long lời vừa nói dứt, nữ sát thủ liền một tay lấy tên kia mặt mũi tràn đầy tái nhợt, toàn thân trên dưới không ngừng run rẩy nam hành khách cho hung hăng đẩy sang một bên.

Một cái lẩn hồ lô, nữ sát thủ một lần nữa phát động tập kích.

Lư Thiên Long khoe miệng lộ ra một vòng tà mị ý cười.

Đạt được mục đích, như vậy, chính là đến phiên mình thu thập ngươi thời điểm. Nếu là ngươi một mực cầm tên nam tử này hành khách làm khiên thịt, có lẽ ta còn thực sự liền không có biện pháp đối phó ngươi, thế nhưng là, muốn trách cũng chỉ có thể trách ngươi như thế không lý tính, một điểm liền đốt.

Đã đối phương là tay không, không có sử dụng vũ khí, Lư Thiên Long cũng không tốt tiếp tục sử dụng, chỉ gấp hắn tay như thế khẽ động, một đạo lục quang thoáng hiện qua đi, cái kia thanh bích ngọc trăm đốt nhiên biến mất.

Có đôi khi coi như nghĩ không ra, tiểu tử này, đến cùng đem thanh này bích ngọc trăm giấu ở trên người địa phương nào đâu? Thật đúng là hiếu kỳ a?

Thực sự ngọc bội không gian sao?

Không có, ta chỗ này không có, người ta đều hiếu kỳ! Long Bảo Bảo cũng là rất hiếu kỳ.

Thấy đối phương đã tới gần, Lư Thiên Long cũng là một cước đạp ra ngoài.

Nữ sát thủ trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra một đạo quý mị ý cười.

Không được!

Lư Thiên Long sau lưng mát lạnh, lại một trận cảm giác nguy cơ mãnh liệt khí tức tới gần mình.

Nam ô a mi mẹ nó cái đầu hũ a!

Mình làm sao lại như thế lập đi lập lại nhiều lần tốt sợ a, như thế liền không có cân nhắc đến, khả năng không chỉ cái này nữ sát thủ một cái, nàng hẳn là có đồng bọn a!

Chỉ là, lần này muốn dừng lại thân hình, là tuyệt đối không thể nào.

"A! Thiên Long, cẩn thận!"

Lâm Uyển Hi phát ra một tiếng kinh hô.

Xoẹt xẹt!

Bành!

Sau một khắc, Lư Thiên Long bị một đạo lợi khí gây thương tích, trên thân cũng là xuất hiện một đạo khắc sâu thấy xương vết thương, đồng thời, thân hình cũng là bị một cước đá bay ra ngoài, sau đó trùng điệp đâm vào xe trên vách, đón lấy, lại rơi đập đến trên mặt đất.

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ hắn cuối cùng phun ra.

"A! Thiên Long!" Lâm Uyển Hi giờ khắc này cũng không lo được tự thân an nguy, cũng không biết sợ hãi là cái gì, liều lĩnh vọt tới Lư Thiên Long bên người.

Chỉ là, còn không có đợi nàng hoàn toàn dựa vào gần, nàng kia mảnh mai thân thể liền bay lên.

Bành!

Ngay sau đó, Lâm Uyển Hi ngã ầm ầm trên mặt đất, hôn mê đi.

"Ha ha ha. . ."

Một đạo đục ngẫu già nua nữ sinh vang lên.

Lúc này, Luru Thiên Long mới phát hiện, cái này phát ra tiếng cười lão bà, thế mà chính là trước đó cùng giao nghiêm kiệt bọn hắn giao đầu đầu võ mồm người.

Chỉ là, hắn cũng nghĩ không thông, trước đó còn nhìn xem rất mộc mạc lão nhân, làm sao lại sẽ là muốn đối phó mình người?

"Hừ! Tiểu tử, làm sao? Ngốc hả! Có phải hay không cảm thấy rất hiểu kì?" Lão ẩu hừ lạnh một tiếng, lập tức tiếp tục nói ra: "Như vậy đi! Nhìn người còn trẻ, lão thân cũng không muốn người tuổi còn trẻ liền làm một con quỷ chết oan, bằng không, đến Hoàng Tuyền Lộ, người khác hỏi người là thế nào chết, người nói không biết, đây chẳng phải là rất oan uổng. Hôm nay, lão thân sẽ nói cho người biết là chuyện gì xảy ra!"

Tốt như vậy? ! Luru Thiên Long trong lòng vui mừng.

Xem ra, đối phương cho là mình trúng như thế một đạo, chính là không có phản kích chỗ trống a.

Hắc hắc! Phạt gia gia thế nhưng là có lớn meo meo người a!

Ai nói không phải đâu?

Cứ việc quần áo phía ngoài máu tươi vẫn như cũ đỏ thắm một mảnh, thế nhưng là, ai cũng không có phát hiện, Luru Thiên Long cái kia đạo vết đao, đang lấy mất thường không thể gặp tốc độ chậm rãi khôi phục, cứ việc, vẫn như cũ cảm giác được một cổ rất mãnh liệt đau nhức ý, nhưng là, hắn đau nhức cũng khoái hoạt.

Vì cái gì nói đau nhức cũng khoái hoạt.

Bởi vì nếu là mình không có thụ thương, có lẽ có thể đem đối thủ chế phục, nhưng là muốn moi ra tin tức mình muốn, khả năng liền không có thuận lợi như vậy. Nhìn đối phương đáng vẻ, tám chín phần mười là thụ cổ vu nhân sát thủ, nghĩ đến, bọn hắn đối với bảo thủ cổ chủ tin tức phương diện này là mười phần đề ý.

Thế nhưng là, hiện tại mình thụ thương về sau, đối phương thế mà muốn chủ động nói với mình, vậy làm sao có thể không cao hứng. Mặc dù là mình bỏ ra đau xót đại giới, thế nhưng là, cái này lại không phải là không đối với mình một lần khảo nghiệm, một lần giáo huấn, một lần đâm máu sinh động chương trình học.

Cứ việc bản thân vào một khắc này cũng là phi thường phần nộ, bởi vì đối phương lại là không có chút nào lòng thương hại, căn bản chính là âm độc người, thế mà đem Lâm Uyển Hi đá bay. Bất quá, khi hắn chú ý tới cô gái nhỏ này chỉ là bị ngã choáng về sau, trong lòng cũng là thờ dài một hơi.

"Tốt, trước từ chúng ta hôm nay bố cục bắt đầu đi!"

Lão ẩu trên mặt lộ ra một bộ kiêu ngạo đáng vẻ.

"Hôm nay cái này bàn cờ, chính là một cái liên hoàn kế, một vòng chụp một vòng, người cho rằng, trước đó đám người áo đen kia là làm cái gì! Hừ, nghĩ đến bọn hắn ta liền tức giận, một đám phế vật. Còn có, trước đó cùng chúng ta đấu võ mồm tiểu tử kia, cũng là bị chúng ta mê hoặc, những cái kia cũng là vì để người đối với chúng ta buông lỏng cảnh giác, không có chút nào đề phòng tâm." Lão ẩu tự mình không ngừng lái nhai, hoàn toàn không có bận tâm Luru Thiên Long.

Mà Luru Thiên Long nhìn xem cái này thần thần đạo đạo lão ẩu, hoàn toàn không còn gì để nói, hắn nghe là không hiểu ra sao a, nhưng là hắn đại thể minh bạch một điểm, chính là cái này cả kiện sự tình, chính là cái này lão thái bà bày kế.

"Ngừng ngừng ngừng! Người có thể hay không giải thích rõ ràng." Nhưng là, mặc dù đại khái biết, Luru Thiên Long vẫn là rất nghi hoặc, đều là hiểu kì thừa số quấy phá a.

"Ồ! Người chỗ nào không rõ ràng?" Giờ khắc này, lão ẩu giống như một cái đốc lòng giáo sư học sinh lão sư.

